

७०५५

अचिन्त्यमहिमानिधानाय श्रीशङ्खध्वरपार्थनाथाय नमो नमः ।
अनन्तलब्धिनिधानाय श्रीगौतमस्वामिने नमः ।
गमोज्ज्यु सिरिपवयणस्स ।

तपागच्छीयश्रीजिनचन्द्रसूरिशिखरविरचिता

卐 श्रीसंवेगरंगशाला 卐

संशोधकौ सम्पादकौ च-स्व. आचार्यदेवविजयमनोहरसूरिशिष्याणुः शुनिहेमेन्द्रविजयः
पं. वासुभाइ सर्वचंदश्च

प्रकाशक : अण्हीलपुरपत्तननिवासी झवेरी कान्तिलाल मणीलाल [मोहमयी-श्रुम्बापुरी]

वीर सं० २४९५
वि. सं० २०२५

-: मूल्यम् :-

सार्धं रूप्यकद्वादशकम्

प्रथमसंस्करणम्

प्रतय : २२५०

卐

પ્રાપ્તિ-સ્થાન

卐

卐

શેઠ સુભાલ રવચંદ જેયંદ
જૈન વિદ્યાશાળા,
દોશીવાડાની યોળ,
અમદાવાદ-૧.

પંડિત બાબુભાઈ સવચંદ
ફપપ/અ મનસુખભાઈની યોળ,
કાળુપુર,
અમદાવાદ-૧.

ક

પ્રસ્તાવના

ક

જેમાં પદે પદે વાક્યે વાક્યે ને શ્લોકે શ્લોકે સંવેગની છાનો. ઉછળી રહી છે, એવા આ ગ્રંથનું નામ સંવેગરંગશાળા છે. આ ગ્રંથરત્નની રચના કરનાર સમર્થતાકિંક મહાવાદી શ્રીસ્મિદ્દેસેનદિવાકરસૂરિજીકૃત સંમતિતર્ક ગ્રંથ પર અસાધારણ ટીકા લખનાર પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી અભયદેવસૂરિજી મહારાજના વડીલ ગુરુખન્ધુ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીજિનયન્દ્રસૂરિજી મહારાજ છે.

આ ગ્રંથ ખાસ કરીને જ્યેષ્ઠ પુણ્યાત્માઓને લાભ કરનાર નિવડશે કે જે હૃદયથી જોમ માને છે કે હું આત્મા છું; અનાદિકાળથી સંસાર સમુદ્રમાં રખડી રહ્યો છું; હું શાશ્વત છું; પણ મારી વર્તમાન અવસ્થા અશાશ્વત છે. મારી આ અનંત રખડપટ્ટીનો અંત લાવવો હોય તો ‘સંવેગ’ ગુણનો વેગ મારે વધારવો જોઈએ. વિના સંવેગે મારા સંસારનો અંત આવવાનો નથી; કેમ કે વગર સંવેગે લાંબાકાળ સુધી પણ તપેલું તપ, સેવેલું શીલ કાયકષ્ટ રૂપ છે, આચરેલું અનુપમ ચારિત્ર અને મેળવેલું ધણું બધું સાન પણ ખરેખર ક્ષેતરા ખાંડવા જેવું છે. આ વાત ગ્રંથકારના શબ્દોમાં જોઈએ તો:-

“સુચિરં પિ તવો તવિયં, ચિત્રં ચરણં સુયં પિ વહુ પહિયં । જહ નો સંવેગસો, તો તં તુસલખણં સત્ત્વં ॥
પણ વાંચનાર જોમ પૂછશે કે, સંવેગ એટલે શું ? તેનો ઉત્તર પણ ગ્રંથકાર નીચેના શબ્દોમાં આપે છે:-

एसो पुण संवेगो, संवेगपरायणेहि’ परिकहिओ । परमं भवभीरुत्तं, अहवा मोक्खामिकंखित्तं ॥

તીર્થંકર ભગવંતોએ સંવેગનો અર્થ આ પ્રમાણે કહ્યો છે. અત્યંત સંસારનો ભય અથવા મોક્ષની અભિલાષા. અત્યંત સંસારનો ભય એટલે ચારે ગતિનો ભય. ચારે ગતિમાં નરકગતિ અને તિર્થંચ ગતિનો ભય તો લગભગ બધા જ મનુષ્યોને છે. કોઇને પૂછીએ કે, સુખી યુરોપિયનના કુતરા તરીકે જન્મ લેવો છે ? તો તે તરત જ ના પાડશે. આપણે કહીએ કે, મોટરમાં બેસવા મળશે, ઠરઠોજ માણસ નવડાવશે, સાફ સાફ ખાવાનું મળશે. વિજેર વિજેર ભૌતિક સુખો અતાવીએ તો પણ તે ના જ પાડશે. કેમ કે તિર્થંચ-પશુ કે ઢોર થવું કોઇને ગમતું નથી. જ્યારે નરકમાં તો દુઃખ ને દુઃખ જ હોય છે. ત્યાં જવાનું મન કોને થાય ? ત્યારે રહી બાકીની બે ગતિ. એક મનુષ્ય અને બીજી દેવગતિ. આ મનુષ્યગતિમાં પણ દીન-દુઃખી અને કંગાળકુલમાં જન્મ લેવાનું કોઇ ઇચ્છતું નથી. તેમજ દેવલોકમાં પણ બીજા સ્વામી દેવોની ગુલામી કરવી પડે. તેના હુકમથી પણ થઇ તેને પીઠ ઉપર બેસાડવા પડે. તેવું કોઇને પસંદ નથી. ત્યારે સંસારી જીવને શું પસંદ છે ? સંસારનું ભૌતિક સુખ.

તેની સામે સંવેગ ગુણ આપણને કહે છે કે, આ સંસારના સુખોને મોક્ષસુખ મેળવવા ખાતર લાત મારતા શીખો. અને આ શિક્ષણ તમારા હૈયામાં પરિણામ પામે એ માટે આ ગ્રન્થનું પુનઃ પુનઃ વાચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરો.

આ સંવેગ ગુણ મેળવવાની જેને ઇચ્છા થતી નથી. તેને આ ગ્રન્થકાર દુર્લભ કે અલભ્ય તરીકે ઓળખાવે છે. આ ઉપરથી સમજી શકાશે કે, આ સંવેગ ગુણની જીવનમાં કેટલી આવશ્યકતા છે ?

કહેવું હોય તો એમ પણ કહી શકાય કે, મંત્રોમાં જેમ નમસ્કાર મહામંત્ર સર્વશ્રેષ્ઠ છે, પર્વતોમાં જેમ શ્રીશત્રુજય સર્વશ્રેષ્ઠ છે, દેવોમાં જેમ વીતરાગ પરમાત્મા સર્વશ્રેષ્ઠ છે તેમ સર્વ ગુણોમાં શિરોમણિ ભાવને ભજનાર આ સંવેગ ગુણ ગુણોમાં સર્વશ્રેષ્ઠ છે.

આ ગ્રન્થમાં ચાર મુખ્યદ્વારનું કથન કરવામાં આવ્યું છે. સંવેગગુણની પ્રાપ્તિ થયા પછી પણ આરાધના કયા કેમે કરવી અથવા એ ગુણને પ્રાપ્ત કરવા પણ આ આરાધના કેવી રીતે કરવી તેનું આમાં સ્પષ્ટ વર્ણન છે.

આ ચાર દ્વારો (૧) પરિકર્મવિધિ દ્વાર (૨) પરગણસંક્રમણ દ્વાર (૩) મમત્વઉચ્છેદ દ્વાર અને (૪) સમાધિલાભ દ્વાર છે.

આ ચારે મુખ્ય દ્વારોમાં પેટાદ્વારો પહેલાના ૧૫, બીજાના ૧૦, ત્રીજાના ૬ અને ચોથાના ૬ છે. તે પેટાદ્વારોનું વર્ણન વિસ્તારથી છે, જે જિજ્ઞાસુઓને વાંચી જવા ભલામણ છે.

પહેલા પરિકર્મવિધિદ્વારમાં આત્માને તે તે દ્વારોમાં ખતાવેલી આરાધના દ્વારા સંસ્કારી બનાવવાનો છે. મોહરાજનું સામ્રાજ્ય ગજબનું છે. જીવને ક્યાં અને ક્યારે ફસાવી દે, તેનો પત્તો નથી. માટે એના સંકંતમાં જીવ ફસાઇ ન જાય તેની સાવધાની માટે આ બધા પેટા દ્વારોની વિધિપૂર્વક આરાધના કરવાની કહી છે.

આ દ્વારમાં સાધુ અને શ્રાવકના ઉપકરણોનું જેમ વર્ણન છે, તેમ ગુરુ પાસેથી ગ્રહણશિક્ષા અને આસેવનશિક્ષા લઈ આત્માના સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રનો વિકાસ કરનારા ગુણોનું પણ વર્ણન છે. અહિં ગ્રહણશિક્ષાનો અર્થ એ સમજવાનો છે કે, ગુરુ મહારાજ પાસેથી સાધુપણું અને શ્રાવકપણું શી રીતે આરાધવું એની સમજણ લેવી અને આસેવન શિક્ષાનો અર્થ એ છે કે, એ સમજણને જીવનમાં જીવીને આત્મસાત્ કરવી.

આ શિક્ષાઓ વિનય વિના આવતી નથી માટે પેટાદારમાં વિનયદાર પણ પાડવામાં આવ્યું છે. વિનયનો ભાંગ કરી જે સાધુ કે શ્રાવક ધર્મમાં આગળ વધવા માંગે છે, તે કદી પણ આગળ વધી શકતો નથી. કેમ કે પરમાત્માનું શાસન વિનયને ધર્મના મૂળ તરીકે ઓળખાવે છે.

ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર જે પ્રભુભાવિત છે, તેના ૩૬ અધ્યયનોમાં પહેલું અધ્યયન વિનય અધ્યયન છે. કેમ કે વિનય ન હોય તો યાત્રીના અધ્યયનમાં ભતાવેલા ગુણો જીવમાં યથાર્થરૂપે આવી શકતા નથી. માટે જ પ્રથમ અધ્યયન વિનયનું રાખવામાં આવ્યું છે. આ સિવાયના બીજા પ્રથમ મુખ્યદારના પેટાદારો જે સમાધિદાર, મનોનુસિદ્ધીદાર, અનિયતવિહારદાર, રાજદાર, વિગેરે દારો જે ભતાવવામાં આવ્યા છે તે જિજ્ઞાસુઓને ગ્રન્થમાં જોઈ લેવાની અમારી ભલામણ છે. પ્રત્યેક પેટાદારનું વર્ચૂન જો કરવામાં આવે તો પ્રસ્તાવના જ સ્વયં એક ગ્રન્થ બની જાય.

હવે બીજી દ્વાર પરગણુસંક્રમણુ નામનું છે. એના પેટાદારો ૧૦ છે. દરેકે દરેક દ્વારમાં ગુરુઆજ્ઞાની મુખ્યતા, કષાયને વોસિરાવવાની ભાવના, સાધુને સર્વથા સ્ત્રીપરિચયનો ત્યાગ, દશ પ્રકારની સમાચારીનું વિધિપૂર્વક પાલન વિગેરે ભતાવવામાં આવ્યું છે.

આ આચારોમાં જ્યાં જ્યાં સ્ખલના થાય છે, ત્યાં ત્યાં ગુરુ-શિષ્યભાવમાં ખામી આવે છે. એક ગરછના આચાર્ય બીજા ગરછના આચાર્ય ઉપર જેવો વાત્સલ્યભાવ રાખવો જોઈએ તેવો રાખી શકતા નથી અને સાધક સામાચારીનું પાલન કરવામાં શિથિલ બનવાથી સ્વચ્છંદી બને છે.

ત્રીજી મૂલદ્રાર સમત્વ ઉચ્છેદ નામનું છે. આના નવ પેટાદારો છે. તેમાં શરૂમાં આલોચનાવિધાનદ્વાર મૂકવામાં આવ્યું છે આત્માને હજીવો કરવા માટે પ્રત્યેક સાધુ અને શ્રાવકે કરેલા પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત લેવાનું હોય છે. તેમાં પ્રાયશ્ચિત્ત કેવી રીતે લેવું, એના આપનારની લાયકાત, લેતી વળતની વિધિ વગેરેનું વર્ણન વિસ્તારથી કરવામાં આવ્યું છે. આલોચના નહીં લેનાર સાધુ કે શ્રાવક સશલ્ય કહેવાય છે, અને શલ્યવાળો સાધના કરે તો પણ જ્યાં સુધી શલ્યની આલોચના ન લે ત્યાં સુધી શુદ્ધ થતો નથી. વિગેરે વિગેરે ઘણા સુંદર વિચાર આમાં કરવામાં આવ્યો છે.

આ દ્વારમાં શય્યા-સંસ્થાદો વગેરે કયાં કરવો, પ્રત્યાખ્યાન આદિ દ્વારા શરીર, ઇન્દ્રિયોને અને મનને કેવી રીતે કાબુમાં લેવા, ખસવા ખમાવવા દ્વારાએ કષાયોને કેવી રીતે અંકુશમાં રાખવા તેનું આખેહૂળ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. અહિં શય્યા શબ્દનો અર્થ વસતિમાં સમજવાનો છે. સાધુની વસતિ કેવી હોય? આત્મખાબુ પાડેશ હોય તે પણ કેવો હોય? સ્ત્રીના શબ્દો જ્યાં ન સંભળાય. રૂપ ન દેખાય વગેરે વગેરે વાતોનું વર્ણન કરી સાધકને ખૂબ ખૂબ સાવચેત રહેવા સૂચન કરવામાં આવ્યું છે.

છેલ્લું ચોથું સમાધિલાભ દ્વાર છે. આના પેટાદારો નવ છે. આ દરેક પેટાદારોના અવાન્તર દ્વારો પણ આપવામાં આવ્યા છે. આમાંના એક એક દ્વાર આરાધના માટે ધ્યાન ખેંચે તેવા છે. તેમાં પણ ચતુઃશરણગમન, સુકૃત-અનુમોહન ને હૃષ્ટત-નિંદા દ્વારો, બે પેટાદારોમાં પણ અવાન્તર દ્વારો છે-તે સવિશેષ ધ્યાન ખેંચે તેમ છે.

અનિહંત આદિનું શરણ શા માટે સ્વીકારવાનું છે? એ તારકો રાજકુલમાં જનમ્યા હતા. સુખસામગ્રીમાં ઉછરી મોટા થયા હતા. ઋદ્ધિના હગલા વચ્ચે એમનું જીવન પસાર થઈ રહ્યું હતું. માતાના ગર્ભમાં આવતાં

જેમને ઇન્દ્રાદિ દેવતાઓ નમતા હતા, તેમણે પણ માથાના વાળ ઉછેડી લોચ કરી સ્વપર હિતાથે પ્રવળ્યાનો સ્વીકાર કર્યો અને જ્યાં સુધી ધાતી કર્મોનો ક્ષય ન થયો ત્યાં સુધી પલાંઠી વાળીને તેઓ ગેઠા પણ નહીં. આવા પરમાત્માને શરણે ઐટલા માટેજ જવાનું છે કે “સંસારના ગમે તેટલા સુંદર મનમોહક કે સાનુકૂળ સુખો મળે તો પણ તે ત્યાજ્ય છે” આવી યુદ્ધિ આવે ત્યારે જ આ પરમાત્માને શરણે સાચી રીતે જઈ શકાય છે. બાકી પરમાત્માનું શરણું મળતું નથી. એ વાત નિશ્ચિત છે. આ રીતે પરમાત્માનું શરણું પ્રાપ્ત કરનાર જે પુણ્યશાલી આત્મા ભૂતકાળના હુબ્બતોની ગહી કરે, સુકૃતોની અનુમોદના કરે અને આત્માને અરિહંતમય બનાવવા તેનું ધ્યાનાદિ કરે છે અને અવશ્ય સંઘયણાદિ સામગ્રી સંપન્ન હોય તો તે, તેજ ભવમાં અથવા બહુજ થોડા ભવમાં સકલકર્મનો ક્ષય કરી સુકિતપદને પામે છે.

સંસાર એ કર્મ રાજ્યએ ઊભો કરેલો નિર્દયતા અને નિષ્કુરતાપૂર્વકનો તમાશો છે. સંસારી જીવો એ તમાશો કે નાટક ભજવનારા નાટકીઆ છે. ચાર ગતિ એ નાટકશાળાની રંગભૂમિ છે. કર્મરાજ એ નાટકનો સૂત્રધાર (મેનેજર) છે. અન્થકાર કહે છે કે આ નિર્દય એવા કર્મરાજને પનારે એ તમારે ન પડવું હોય તો સંવેગશુભના સ્વરૂપને આ અન્થમાંથી ગુરુસુખે સાંભળો, સાંભળ્યા પછી સમજો, સમજ્યા પછી શ્રદ્ધા કરો અને પછી જીવનમાં ઉતારવા સતત પ્રયત્નશીલ બનો. આ રીતનો પ્રયત્ન સતત ચાલુ હશે તો કર્મરાજ તમારા પગમાં નમતો આવશે. અહિં તમે સુકિતના સુખનો નસુનો ચાખશો અને જ્યાં સુધી સુકિતમાં નહિં જાઓ ત્યાં સુધી સંસારના સુખો તમારી પગચાળી કરશે, અને ત્યારે તમારે તો જોની સાથે અણબનાવ રહેશે તેમજ બહુ નજીકમાં તમે સકલ કર્મનો ક્ષય કરી સુકિતપદના લોકતા બનશો.

આ અન્ધની ખૂબી એ છે કે દારો અને પેટાદારોના વર્ણનમાં સિદ્ધાન્તસિદ્ધ દેખાતો આપીને તે દારો અને પેટાદારોની સમજણ ખૂબજ સુંદર રીતે આપી છે.

આ અન્ધની વાત કોઈ પ્રાચીન અન્ધમાંથી અન્ધકારે લીધેલી હોય તેમ જણાય છે. કેમ કે રચયિતા પૂ. જિનચંદ્રસૂરિજી મહારાજ છે. અને બે વાત કરવામાં આવી છે તે ભગવાન મહાવીરના સ્વહસ્તલીક્ષિત શિષ્ય મહાર્જેન રાજર્ષિની છે. ભગવાન મહાવીર નિર્વાણ પામ્યા પછી ભગવાન ગૌતમસ્વામીજીને કેવળજ્ઞાન થાય છે. તેમને આ લઘુ-બંધુ પોતાની વૃદ્ધાવસ્થામાં કંપતે શરીર પૂછે છે કે જ્યારે શરીર વિશિષ્ટ તપની આરાધનામાં ઉપયોગી ન રહે ત્યારે અંતિમ આરાધના કેવી રીતે કરવી ? એના ખુલાસા સવિસ્તર રીતે ભગવાન ગૌતમસ્વામીજી મહારાજ કહે છે એજ આ અન્ધનો વિષય છે.

હુંકમાં સંવેગરંગશાળા એટલે મોહની સામે વિંઝાતી શમશેર. એની એક એક ગાથામાં મોહની વેદતા અને ચીત્કારના ડુસકાં સંભળાય છે. એમાં સંભળાય છે શિવસુંદરીના પાયલનો અંકાર. એની ગૌરવગાથા એટલે કૂર અને વિકરાલ એવા કાલને કૂર થપડો. એમાં આયેલી કથાઓમાં શેતાનની શેતાનિયત બેમ સંભળાય છે તેમ વીરની વીરતા પણ વર્ણવાય છે અને કાયરોની કાયરતાની કમનસીબ કહાણી પણ છે. સંવેગરંગશાળાના સ્લોકો એટલે મોહની છાતી ઉપર ઉપરાઉપરિ ગોઠવાયેલી તોપો કહો કે તીર કામકાં કહો, આજની ભાષામાં ઓંખ કહો કે જુના જમાનાની બંદુકો કહો. બે કહેવું હોય તે કહો. પણ એ વાત ચોક્કસ છે કે આ અન્ધ વાંચનાર ભવ્ય ભવ શોડા કાલમાં નિજના મોહનો નાશ અને સ્વ-સ્વરૂપની અનુભૂતિ કરે છે. મોહમાં પાગલ બનેલા કાયરોની કમનસીબ કથા સાંભળી કર્મની કૂરતા ભરી કતલ કરનારા પણ કંપી ઉઠે છે. બીજી બાજુ વીરપુરુષોએ મોહની સામે બતાવેલ શૌર્યનાં

સન્માન પણ સ્થળે સ્થળે દેખાય છે. દુકામાં સંવેગરંગશાળા આપણને કહે છે, “ઐ મોહનિદ્રામાં મસ્ત બનેલા માનવી ! તું તારી આત્માની આંખને ઉઘાડ ઊઠ, એકો થા. માત્ર એક થયે નહિ ચાલે પણ ઊભો થા અને આ ગ્રંથમાં યતાવેલા બળવાન શસ્ત્રો સ્વીકારી મોહની સામે લડાઈ લડવા માંડ. ઐ અસાનના અધિકારમાં અથડાતા માનવી ! જરા વિચાર કર, ક્યાં તારી આરાધનાની ઉત્તમ સામગ્રી અને ક્યાં તારી મોહમસ્તતા ?

આ મોહમસ્તીને મારીને મૂળ સ્વરૂપને પ્રગટ કરવું હોય તો આ ગ્રંથનું પુનઃ પુનઃ રટણુ કર.”

આ ગ્રંથ એટલે રત્નત્રયીની પાંગરેલી વસંતઋતુ, મિથ્યાદર્શન મિથ્યાજ્ઞાન અને મિથ્યાચારિત્રની પાનખરઋતુ. આ કથા કોઈ કલ્પનાના ગુંથેલા તાર નથી પણ આત્માને હિતકર તથ્યોનું પથ્ય છે. સંસાર શેતરંજની પાશવલીલા આ ગ્રંથ આયોદ્ધન દર્શાવે છે.

બારમી સદીની પ્રથમ પચવીસીમાં લખાયેલ આ ગ્રંથ એ માત્ર કોઈ પુસ્તક કે પાનાઓના ઢગ નથી. સિદ્ધાંત કે નિયમોની યાદી નથી. માત્ર અહેવાલોનો હિમાલય નથી પણ સંસાર સાગર પાર કરવા કર્મમસ્ત્યોની કતલ કરનાર હોડી છે. માત્ર હોડીજ નહિ પણ સુકિત મહાલયમાં સાદિ અનંતકાલ પર્યંત મહાલવા માટેનું મહાન યાનપાત્ર છે. એનો એક એક શ્લોક મોહની સામે મશીનગન છે. એનું એક એક પદ કર્મ સામે રીવોલ્વર છે. એનો એક એક અક્ષર એ મિથ્યાત્વમાતંગને મહાત કરવા મૃગાધિરાજ છે. એનો એક એક અધિકાર અવિરતિને ઉબેડવા અને કષાયવૃક્ષોને કાપવા કુહાડો છે

વધુ શું કહીએ ! આ ગ્રંથ એટલે સાક્ષાત મિથ્યાત્વનું મોત, અવિરતિની વિરતિ (વિરામ) અને કષાયોની કુટિલતાની કૂર કહાણીના કથન સાથે તેની કરપીણ કતલ તેમજ મન, વચન અને ધ્યાના યોગનો અયોગ છે.

પૂજ્ય પરમતપોનિધાન સંઘસ્થવિર આચાર્ય લગવંત શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્મલંકાર ગાંભીર્યાદિગુણોથી ગૌરવિત સમર્થ વ્યાખ્યાતા પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી મેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની અંતિમ અવસ્થામાં આ અન્યનું રોજ એકાગ્રચિત્તે શ્રવણ કરતા હતા. અને એ શ્રવણની ક્રિયા ચાલુ હતી ત્યારે જ આ મહાયુગુરુ પોતાના આત્માને અમરોનો સ્વામી બનાવ્યો હતો. એટલે કે પૂજ્ય સમાધિપૂર્વક પોતાના હેહનો ત્યાગ કર્યો હતો.

જેમ પૂજ્ય પરમતપોનિધાન આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજનો તેમના ઉપર અનન્ય ઉપકાર હતો તેમ તેઓશ્રીનો પણ તેમના આખા સમુદાય ઉપર જબરજસ્ત ઉપકાર છે. તેઓશ્રીની ખાસ લક્ષામણુ હતી કે જો તમારે રાગની હોળીમાં ન સળગવું હોય તો તમે આ અન્યનું પુનઃ પુનઃ વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરો.

તેઓશ્રીનાં વિક્ષાન શિષ્યરત્ન શાંતમૂર્તિ સ્વ. પૂજ્ય આચાર્ય વિજય મનોહરસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ વિનેય પં. વિયુધવિજયજીગણિનરની શુભ ગ્રેરણાથી તેમના ગુરુભાઈ પરમ તપસ્વી પર્યાયસ્થવિર મુનિપ્રવર શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે હસ્તપ્રત ઉપરથી પં. બાબુભાઈ પાસે ગ્રેસ કોપી કરાવી યોગ્ય સંશોધન કરી છપાવી આ અન્ય તૈયાર કરેલ છે. આ અન્યરત્નને છપાવવા તેઓશ્રીએ જે પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે તે ખરેખર શ્રુતભકિતના ઉદાહરણરૂપ છે. પણ તે સાથે અનેક લઘુકર્મી જીવોને બોધિણીજની પ્રાપ્તિમાં તેઓ કારણભૂત પણ બન્યા છે.

અત્રે ધ્યાન રાખવું ઘટે કે પૂજ્ય પરમોપકારી આચાર્યપ્રવર શ્રી મેઘસૂરિજી મહારાજ આ અન્યની લખેલી પ્રતથી જ તેના પદાર્થોનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરતા હતા. આજ સુધી આ પ્રતના ત્રણ

હબર સ્તોક છપાયા હતા. પૂરેપૂરી પ્રત હવે જ પ્રગટ થાય છે. તે આરાધક છવો માટે ઘણો જ આનંદનો વિષય છે. સૌ હોઈ માધુ, શ્રાવક આદિ જિજ્ઞાસુ વર્ગ આ અન્થરત્તનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરે અને દિનપ્રતિદિન પોતાના આત્માનો આચારિક વિકાસ સાધે એજ એક શુભાભિલાષા.

માગસર સુદ ૫

તંબોલી શેરી, જૈન ઉપાશ્રય, રાંધનપુર.

પૂજ્યપાદ વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ આચાર્યદેવ
વિજય રામચન્દ્રસૂરીન્દરજી
મહારાજનો શિષ્યાણે
મુક્તિવિજય

BARDIA BROTHERS
Motilal Mansion, Kapasia Bazar,
AHMEDABAD-2,

પૂજ્ય પરમતપોનિધાન સંઘસ્થવિર આચાર્ય લગવંત શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્માલંકાર ગાંભીર્યાદિગુણોથી ગૌરવિત સમર્થ વ્યાખ્યાતા પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી મેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની અંતિમ અવસ્થામાં આ અન્યનું રોજ એકાગ્રચિત્તે શ્રવણ કરતા હતા. અને એ શ્રવણની ક્રિયા ચાલુ હતી ત્યારે જ આ મહાયુગ્મે પોતાના આત્માને અમરોને સ્વામી બનાવ્યો હતો એટલે કે ખૂબજ સમાધિપૂર્વક પોતાના દેહને ત્યાગ કર્યો હતો.

જેમ પૂજ્ય પરમતપોનિધાન આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજનો તેમના ઉપર અનન્ય ઉપકાર હતો તેમ તેઓશ્રીનો પણ તેમના આખા સમુદાય ઉપર જળરજસ્ત ઉપકાર છે. તેઓશ્રીની ખાસ લલામણુ હતી કે જો તમારે રાગની હોળીમાં ન સળગવું હોય તો તમે આ અન્યનું પુનઃ પુનઃ વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરો.

તેઓશ્રીનાં વિક્ષાન શિશ્વરત્ન શાંતમૂર્તિ સ્વ. પૂજ્ય આચાર્ય વિજય મનોહરસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમ વિનેય પં. વિયુધવિજયજીગણિવરની શુભ પ્રેરણાથી તેમના ગુરુભાઈ પરમ તપસ્વી પર્યાયસ્થવિર મુનિપ્રવર શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે હસ્તપ્રત ઉપરથી પં. બાલુભાઈ પાસે પ્રેસ કોપી કરાવી ચોગ્ય સંશોધન કરી છપાવી આ અન્ય તૈયાર કરેલ છે. આ અન્યરત્નને છપાવવા તેઓશ્રીએ જે પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે તે ખરેખર શ્રુતભક્તિના ઉદાહરણરૂપ છે. પણ તે સાથે અનેક લઘુકર્મી જીવોને યોધિબીજની પ્રાપ્તિમાં તેઓ કારણભૂત પણ બન્યા છે.

અત્રે ધ્યાન રાખવું ઘટે કે પૂજ્ય પરમોપકારી આચાર્યપ્રવર શ્રી મેઘસૂરિજી મહારાજ આ અન્યની લખેલી પ્રતથી જ તેના પદાર્થોનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન કરતા હતા. આજ સુધી આ પ્રતના ગણ

ત્યારે હું ત્યાં જ ઊભો હતો. બાળ સાધુ હતો. નૂતન મુનિ હતો. ‘સંવેગરંગશાળા’ની ત્યારે ગવાતી ગૌરવગાથા સાંભળી આ ગ્રંથ પ્રત્યે મારા મનમાં અહોભાવ બાગ્યો હતો. અને તેથી જ્યારે સં. ૨૦૨૨ની સાલમાં પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્ર આ ગ્રંથરત્નની પ્રેસકોપી લઈને પરમપૂજ્ય ભવોદધિતારક આ. ભ. શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મ.સા. પાસે આવ્યા અને જોના સંશોધનાદિ માટે મને સોંપવાની વાત કરી. ત્યારે હું સહજ રીતે જો માટે લલચાયો હતો. પણ ત્યારે હું કર્મસાહિત્યના ‘રસબંધ’ ગ્રંથના સંશોધન સંપાદનાદિ કાર્યમાં તથા કર્મસાહિત્યના ‘ખવગમેદી’, ‘કિંઈબંધો’ વિગેરે ગ્રંથોના પ્રકાશન તેમજ તે પ્રસંગે યોજાયેલ ક્ષેત્ર સાહિત્યના પ્રદર્શનના કાર્યમાં ખૂબ ગુંથાયેલો હતો. તેથી પૂ. આચાર્ય ભગવંતે તે કાર્યનો ભાર મને ન સોંપ્યો. ખૂબ જ આનંદની વાત છે કે ટુંક સમયમાં જ પૂજ્ય પરમ તપસ્વી મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે તથા પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્રભાઈએ સુંદર રીતે સંશોધન, સંપાદન કરી આ ગ્રંથ તૈયાર કર્યો અને તે આભે આપ સહુના હાથમાં આવી રહ્યો છે.

પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયમેઘસૂરીશ્વરજી મ. સા. પૂ. મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજના દાદાગુરુ થાય, પોતાના દાદાગુરુજીને પરમ સમાધિ આપનાર આ ગ્રંથરત્ન પ્રત્યે ગુરુભક્ત મુનિરાજશ્રીને ખૂબ આત્મીયતા હતી અને છે. આ ગ્રંથનું શ્લોક પ્રમાણ ૧૦,૦૫૩ છે તેમાં ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથ પૂર્વે છપાઈ ગયો હતો. પણ તે પ્રાયઃ અશુદ્ધ છપાયો હતો. બાકીનો ૭૦૫૩ શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથ અપ્રગટ હતો. તેની કાળજીપૂર્વક પ્રેસ કોપી હસ્તપ્રતોના આધારે પૂ. તપસ્વી મુનિવરશ્રીએ પંડિત બાબુભાઈ પાસે કરાવી હતી. તેઓશ્રીને આ ગ્રંથ પ્રત્યે ખૂબ જ મમતા બગી. પ્રેસકોપી થતી ગઈ તેમ તેઓ વાંચતા ગયા અને સંવેગના રંગથી રંગાતા

—: પ્રવેશ :—

લેખક :- પૂ. સુનિરાજ શ્રી મિત્રાનંદવિજયજી મહારાજ.

સંવેગરંગશાળા :- શાસ્ત્ર ગ્રંથનું આ પાવન નામ મારા કાનમાં ૨૬ વર્ષથી ગુંજતું થયું હતું. તે સમયે ગાંભીર્યોદ્ધિ ગુણરત્નોના સાગર પરમપૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ વિજયમેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજે આ ગ્રંથને ટોહીના કણેકણમાં પચાવી દીધા હતા. એમ કહીએ તો અતિશયોકિત નથી. તેઓશ્રી સં. ૧૯૬૯ ના આસો સુદી એકમની અયોદ્યે એ વાગે પાંચ પૂ. આચાર્યદેવો, સેંકડે સાધુ-સાધ્વીઓ તથા વિશાળ શ્રાવક-શ્રાવિકા વર્ગની હાજરીમાં કાળઘર્મ પામ્યા ત્યારે તેઓશ્રીને જે અદ્ભુત સમાધિ હતી. તેમાં આ ગ્રંથરત્નના મનન-ચિંતનનો મોટો ફાળો હતો. તે પૂજ્ય ગુરુષ ૧૧-૧૧ વર્ષથી અનેક રોગોની સામે ઝઝૂમી રહ્યા હતા. છેલ્લી અવસ્થામાં એક બાળુ રોગોએ માઝા મૂકી હતી ત્યારે બીજી બાળુ તેઓએ આ ગ્રંથરત્નનું પરિશીલન કરી ચિત્તની સમાધિને સહજ પશુ ખંડિત થવા દીધી ન હતી. છેલ્લી ૨-૫ મિનિટ પહેલાં તેઓશ્રીના ગુરુવર્ય સંઘસ્થવિર પૂ. આપજી મહારાજ સિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબે પૂછ્યું, ‘ મેઘસૂરીજી ! સમાધિનું લક્ષ છે ને ? શું વિચાર કરો છો ? ’ ત્યારે મેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજ તરફથી જવાબ મળ્યો- ‘ સાહેબ ! આપે સૂચવેલી સંવેગરંગશાળાનું ચિંતન ચાલે છે. ’ શુદ્ધ મહારાજે પરમતોષ માન્યો અને ૨ કે ૫ મિનિટમાં જ સંવેગના રંગે રંગાયેલો એ પાવન આત્મા દેહપિંજર છોડી ગયો.

ત્યારે હું ત્યાં જ ઊભો હતો. બાળ સાધુ હતો. નૂતન મુનિ હતો. ‘સંવેગરંગશાળા’ ની ત્યારે ગવાતી ગૌરવગાથા સાંભળી આ ગ્રંથ પ્રત્યે મારા મનમાં અહોભાવ જાગ્યો હતો. અને તેથી જ્યારે સં. ૨૦૨૨ની સાલમાં પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્ર આ ગ્રંથરત્નની ગ્રેસકોપી લઈને પરમપૂજ્ય ભવોદધિતારક આ. ભ. શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીયરજી મ. સા. પાસે આવ્યા અને જોના સંશોધનાદિ માટે મને સોંપવાની વાત કરી. ત્યારે હું સહજ રીતે એ માટે લલચાયો હતો. પણ ત્યારે હું કર્મસાહિત્યના ‘રસમધ’ ગ્રંથના સંશોધન સંપાદનાદિ કાર્યમાં તથા કર્મસાહિત્યના ‘ખવગસેદી’, ‘ઠિંધમધો’ વિગેરે ગ્રંથોના પ્રકાશન તેમજ તે પ્રસંગે યોજાયેલ જીન સાહિત્યના પ્રદર્શનના કાર્યમાં ખૂબ ગુંથાયેલો હતો. તેથી પૂ. આચાર્ય ભગવંતે તે કાર્યનો ભાર મને ન સોંપ્યો.

ખૂબ જ આનંદની વાત છે કે ટુંક સમયમાં જ પૂજ્ય પરમ તપસ્વી મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજે તથા પંડિત શ્રી બાબુભાઈ સવચંદ્રભાઈએ સુંદર રીતે સંશોધન, સંપાદન કરી આ ગ્રંથ તૈયાર કર્યો અને તે આજે આપ સહુના હાથમાં આવી રહ્યો છે.

પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયમેધસૂરીયરજી મ. સા. પૂ. મુનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજી મહારાજના દાદાગુરુ થાય, પોતાના દાદાગુરુજીને પરમ સમાધિ આપનાર આ ગ્રંથરત્ન પ્રત્યે ગુરુભક્ત મુનિરાજશ્રીને ખૂબ આત્મીયતા હતી અને છે. આ ગ્રંથનું શ્લોક પ્રમાણ ૧૦,૦૫૩ છે તેમાં ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથ પૂર્વે છપાઈ ગયો હતો. પણ તે પ્રાયઃ અશુદ્ધ છપાયો હતો. બાકીનો ૭૦૫૩ શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથ અપ્રગટ હતો. તેની કાળજીપૂર્વક ગ્રેસ કોપી હસ્તપ્રતોના આધારે પૂ. તપસ્વી મુનિવરશ્રીએ પંડિત બાબુભાઈ પાસે કરાવી હતી. તેઓશ્રીને આ ગ્રંથ પ્રત્યે ખૂબ જ મમતા જાગી. ગ્રેસકોપી થતી ગઈ તેમ તેઓ વાંચતા ગયા અને સંવેગના રંગથી રંગાતા

ગયા. સાથે તેઓને આયબીલનો તપ પણ ચાલુ જ હતો. મોક્ષમાર્ગની આરાધનાની ગંભીર વાતો મોક્ષાર્થી-
 છવેને હૃદયંગમ બની જાય એમાં શું નવાઈ ?

પંડિત શ્રી બાબુભાઈનો સહયોગ સાધી તેઓશ્રીએ અથાગ પરિશ્રમથી આ ગ્રન્થનું સંશોધન સંપાદન કર્યું છે. ગ્રન્થરત્નનું ગુણનિષ્પન્ન નામ :- સંવેગનો રંગ લગાડવા માટે આ ગ્રન્થ શાળા બેવો છે. સંવેગરંગ એટલે સુકિતનો અલિદાષ, મોક્ષની લગની; મોક્ષમાર્ગની આરાધનાનો ભાવ, સુરનરના સુખોમાં દુઃખનું દર્શન, અને માત્ર એક સુકિતના સુખનો અલિદાષ. સંસારના રંગને કારણે જીવો સંસારની ચાર ગતિમાં એસીતમ ત્રાસ વેઠી રહ્યા છે. એ રંગને હઠાવી સંવેગનો રંગ લગાડવા તાલિમ-શિક્ષા જોઈએ. આ ગ્રન્થ, એ શિક્ષા આપતી શાળાની ગરજ સારે છે. એથી આ ગ્રન્થનું નામ યથાર્થ છે. ગ્રન્થના રચયિતા જિનચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે સુંદર વિષયોની પસંદગી કરી એની રજુઆત એવા માર્મિક શબ્દોમાં કરી છે કે વાંચતા હરકોઈ મોક્ષાર્થીને સંવેગનો રંગ લાગ્યા વિના અને સંસાર પ્રત્યે નફરત છૂટ્યા વિના રહે નહીં.

ગ્રન્થ રચના માટે વિગ્રંથિ :- આ ‘સંવેગરંગશાળા’ ગ્રન્થની રચના માટે નવાંગી ટીકાકાર મહર્ષિ શ્રીમદ્ અભયદેવસૂરીશ્વરજી મહારાજે પોતાના વડિલ ગુરુબંધુ સૂરિશેખર શ્રી જિનચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજને વિનંતી કરી હતી. વિનંતી કરનાર મહાપુરુષનું જૈનશાસનમાં વિશિષ્ટકૌટિનું સ્થાન અને માન હતું એટલે તેઓશ્રીની વિનંતી પણ વડિલ ગુરુબંધુ આગળ તેવો જ આદર પામે એમાં નવાઈ શી ?

ગ્રંથકાર મહર્ષિ :- ‘સંવેગરંગશાળા’ ના રચયિતા ગ્રંથકાર મહર્ષિ શ્રી જિનચંદ્રસૂરીશ્વરજીનું જન્મસ્થાન માતાપિતા, જન્મસંવત, દીક્ષાસંવત અંગે ખાસ કરી માહિતી મળતી નથી પરંતુ આચાર્ય મહારાજશ્રી દેવલદ્રસૂરીશ્વરજીએ રચેલા મહાવીરચરિત્ર, કથારત્નકોષ, તથા પાર્શ્વનાથચરિત્રની પ્રશસ્તિઓમાંથી

સંવેગરંગશાળા તથા તેના રચયિતા અંગે કાંઈક માહિતી મળી શકે છે. તેથી એ પ્રશસ્તિઓના ઉપયોગી અંશોનું અહિં ગુજરાતી અવતરણુ આપવામાં આવે છે. જે જિજ્ઞાસુઓને કાંઈક સંતોષપ્રદ થશે.

“વિશિષ્ટ ગુણરત્નોના ભંડાર, મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારથી અંધ બનેલા લોકો માટે સૂર્યસમા અને હર દેગાવી દીધો છે વૈરભાવ જેમણે એવા શ્રી વજ્રસ્વામી મહારાજ થયા. તેઓશ્રીની પરંપરામાં ચાંદ્રકુલમાં મુનિઓના નાયક શ્રીવર્ધમાનસૂરિ નામના આચાર્ય થયા. તેઓ અનુપમ ઉપશમભાવના ઉત્પત્તિસ્થાનસમા અને સંયમગુણના ભંડાર હતા. મહોદ્દેવના અદૃહાસ્ય જેવા ઉત્ત્વળ યશથી સાધી (ભરી) દીધી છે. દિશાઓ જેમણે એવા તે મુનિપતિને જગતમાં પ્રસિદ્ધ, સૂર્યચંદ્ર જેવા બે ૦૪ શિષ્યો હતા. તેમાંના પહેલા શિષ્ય શ્રીજિનેશ્વરસૂરિ સંસારસાગરના મોજાઓથી ખળભળી ગયેલા ભવ્યજીવોને તારવા સમર્થ મોટા જહાજ સમાન હતા. અને ધીજી શિષ્ય પૂર્ણિમાના ચંદ્ર જેવા સુંદર પ્રશંસાપાત્ર બુદ્ધિવાળા અને વ્યાકરણ તેમજ છંદશાસ્ત્રના રચયિતા બુદ્ધિસાગરસૂરિ નામના હતા. એકાંતવાદનો વિલાસ કરી રહેલા વાદીરૂપ હરણીયાઓના નાશ માટે સિંહસમાન એ બુદ્ધિસાગરસૂરિના પહેલા શિષ્ય જિનચંદ્રસૂરિ થયા. તેમણે સંવેગરંગ શાળાની રચના કરી. એ કેવળ કાવ્યરચના નથી કરી પણ ભવ્યજીવોને આશ્ચર્ય પમાડનારી સંયમપ્રવૃત્તિ કરી છે. બુદ્ધિસાગરસૂરિના ધીજી શિષ્ય સ્વપર શાસ્ત્રના જ્ઞાતા, વિશુદ્ધ સિદ્ધાન્તની પ્રરૂપણા કરવામાં કુશળ, અને સમગ્ર પૃથ્વીમંડળમાં પ્રસિદ્ધ અભયદેવસૂરિ થયા. જેઓએ નવાંગવૃત્તિ રચવા વડે કરીને અલંકારને ધારણ કરનારી, લક્ષણવંતી, સુંદરપદોવાળી એવી ‘સરસ્વતી’ને સ્ત્રીની જેમ પ્રસન્ન બનાવી. તેમના શિષ્ય પ્રસન્નચંદ્રસૂરિ થયા. જેઓ ચંદ્રની જેમ લોકોના મનને આનંદ આપનારા અને સઘળાંય શાસ્ત્રોના અર્થને સમજાવવામાં નિપુણબુદ્ધિવાળા હતા. તેમના કહેવાથી સુમતિનાચક્રના શિષ્યલેશ-

નામના શિષ્ય ગુણુચંદ્રગણિએ આ વીરચરિત્ર રચ્યું. તેમજ સુંદર અને આશ્ચર્યકારક લક્ષણોથી યુક્ત સિદ્ધ અને વીર નામના ભાઈઓ કે જેઓ એ (વીર) તીર્થપતિ પ્રત્યે પૂર્ણભક્તિ ધારણ કરનારા હતા તેઓએ બાળ જીવો સમજી શકે એવું આ ચરિત્ર રચાવ્યું. વિ. સં. ૧૧૩૯ના જેઠ સુ. ૩ ને સોમવારે આ ચરિત્ર રચના સમાપ્ત થઈ.”

—ગુણુચંદ્રગણિરચિત મહાવીર ચરિત્રની પ્રશસ્તિનું અવતરણ.

“ચાંદ્રકુલમાં ગુણુગણુથી વૃદ્ધ પામતા શ્રીવર્ધમાનસૂરિના શિષ્યો જિનેશ્વરસૂરિ અને ભુદિધસાગરસૂરિ થયા. તેમના જિનચંદ્રસૂરિ અને અભયદેવસૂરિ નામના શિષ્યો શીત-ઉષ્ણ કિરણોથી ચંદ્ર-સૂર્યની જેમ જગતમાં પ્રસિદ્ધ હતા. તેમના શિષ્ય સઘળાચ શાસ્ત્રોના અર્થમાં પાર પામેલી છે મતિ જેમની એવા નામથી અને અર્થથી પ્રસન્નચંદ્રસૂરિ થયા. તેમના સેવક અને ભુમતિનાચક્રના શિષ્યદેશ-નામના શિષ્ય દેવભદ્રસૂરિએ આ કથારત્નકોષ રચ્યો. સંઘમાં ધુરંધર ગણાતા સિદ્ધ અને વીર નામના ભાઈઓની વિનંતીથી ચરમતીર્થંકર શ્રીવીરભગવાનનું ચરિત્ર રચ્યું અને વળી જેમણે સંવેગરંગશાળા નામનું આરાધનારત્ન (શાસ્ત્ર) પરિક્રમિત-સંસ્કારિત કરીને ભવ્યજીવોને યોગ્ય બનાવ્યું. અને અમલચંદ્ર ગણિએ એની પહેલી પ્રતિ (પ્રથમાદર્શ) વિ સં. ૧૧૫૮ માં લખી.”

—દેવભદ્રાચાર્યરચિત કથારત્નકોષની પ્રશસ્તિનું અવતરણ.

“તે ભગવાનનું ઇન્દ્રોને પણ વંદનીય શાસન ચાલતું હતું ત્યારે ચાંદ્રકુલમાં મોટી ગણુતી વજ્રશાખામાં પ્રસિદ્ધ અને જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર ગુણુનિધિ શ્રી વર્ધમાનસૂરિ થયા. જેમનું નામ સાંભળતાંની સાથે લોકો રોમાંચ અનુભવતા હતા. તેમને જગતમાં પ્રસિદ્ધ, સૂર્ય-ચંદ્ર જેવા આચાર્ય જિનેશ્વરસૂરિ અને ભુદિધસાગરસૂરિ નામના શિષ્યો હતા. તેમને વળી પૃથ્વીતલમાં પ્રસિદ્ધ જિનચંદ્રસૂરિ અને અભયદેવસૂરિ નામના શિષ્યો હતા.

સિદ્ધાંતની સંસ્કૃત ટીકાઓ—વિવેચનાઓ રચીને જેમણે લખ્યુંલેવો ઉપર ઉપકાર કયો છે. તે અભયદેવસૂરિના ગુણલવને પણ વિસ્તૃત કરવા કોણુ સમર્થ છે? તેમના શિષ્ય સર્વગુણના નિધાન પ્રસન્નચન્દ્રસૂરિ હતા. તેમના ચરણુ કમલને સેવતા અને વાચક સુખતગણિના શિષ્યે સંવેગરંગશાળા નામનું આરાધનાશાસ્ત્ર જગતમાં પ્રસિદ્ધ કર્યું. તેમજ વીરચરિત્ર અને કથારત્નકોષની રચના કરી. સોનાના ઇંડા (કળશ) થી શોભતા સુનિસુવતસ્વામીના મંદિરથી તેમજ વીર પરમાત્માના મંદિરથી શોભતા ભઙ્ગચમાં આમદત્ત ના મંદિર (ઘર)માં રહેલા દેવભદ્રસૂરિએ આ પાર્શ્વનાથચરિત્ર રચ્યું. એનું પ્રથમ પુસ્તક અમલચંદ્ર ગણિએ વિ. સં. ૧૧૬૮ માં લખ્યું. આમાં જે કોઇ અનુચિત હોય તેની આચાર્યોએ ક્ષમા આપવી અને એને સુધારી લેવું.”

—દેવભદ્રીય પાર્શ્વનાથ ચરિત્રની પ્રશસ્તિનું અવતરણ.

આ ઉપરાંત સંવેગરંગશાળા ગ્રંથની પુષ્પિકા પણ જોવા જેવી છે. તે આ પ્રમાણે છે:—
 “શ્રીમદ્ જિનચંદ્રસૂરિએ રચેલી અને તેમના શિષ્ય પ્રસન્નચન્દ્રસૂરિની અભયર્થનાથી ગુણચંદ્રગણિથી પરિકાર પામેલી તેમજ જિનવલ્લભગણિથી સંશોધિત થયેલી સંવેગરંગશાળા આરાધના સમાપ્ત થઇ.”

આ ત્રણે પ્રશસ્તિઓ તથા સંવેગરંગશાળા ગ્રંથની પુષ્પિકા ઉપરથી ફલિત થાય છે કે આ ગ્રંથના રચયિતા જિનચંદ્રસૂરિ છે, તેઓ વજ્રસ્વામીની પરંપરામાં થયેલ બુદ્ધિસાગરસૂરિના શિષ્ય હતા. આ ગ્રંથની રચના કર્યા પછી તેમના શિષ્ય પ્રસન્નચન્દ્રસૂરિના કહેવાથી સુમતિવાચકના શિષ્ય શ્રી ગુણચંદ્રગણિએ (આચાર્ય થયા પછી દેવભદ્રસૂરિ નામ) એને સંસ્કારયુક્ત બનાવી અર્થાત સુધારો કરી સંકલિત કરી અને જિનવલ્લભગણિએ તેનું સંશોધન કર્યું.

જેન સાહિત્યના ઇતિહાસમાં મોહનલાલ દક્ષિચંદ દેસાઈએ આ ગ્રંથના રચયિતા તરીકે દેવભદ્રસૂરિનો નિર્દેશ કયો છે. તે ઉપરાંત પ્રશસ્તિઓથી બિનપાયાદાર કરે છે.

અન્યવસ્તુ :—

મહસેન રાજા ભગવાન મહાવીરદેવના દવહસ્તે દીક્ષિત થયેલા રાજર્ષિ હતા. તેમણે ભગવાન મહાવીર પરમાત્માનું નિર્વાણ સાંભળ્યું. આથી તેમને અંતિમ સમયે વિશેષ આરાધના કરવાનો મનોરથ ઉત્પન્ન થયો. તેમણે ગણધર મહારાજ શ્રી ગૌતમસ્વામીજીને વિશેષ આરાધના કથી રીતે કરવી તે માટે પૂછ્યું. તેના જવાબમાં મહસેન રાજર્ષિને ઉદ્દેશીને, ચતુર્વિધ સંઘ સામાન્ય તેમજ વિશેષ આરાધના કથી રીતે કરી શકે તે વિષયનું નિરૂપણ શ્રી ગૌતમસ્વામીજી કરે છે. તે આરાધનાનો અધિકાર ગ્રન્થકાર મહર્ષિ જિનચન્દ્રસૂરિમહારાજ સંવેગરંગશાળામાં પોતાના લઘુ ગુરુબંધુ નવાંગીટીકાકાર શ્રી અભયદેવસૂરિ મહારાજની વિનંતીથી વર્ણવે છે.

આમાં સામાન્ય-વિશેષરૂપે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપની આરાધના ચાર સ્કંધ રૂપે સાધુભગવંતો તથા ગૃહસ્થો-શ્રાવકોના દષ્ટાન્તોપૂર્વક વર્ણવી છે. ત્યાર બાદ મોક્ષનગરમાં પ્રવેશ કરવામાં કારણરૂપ વિશેષ આરાધનાનાં ચાર મૂળદારો આ પ્રમાણે કહેવામાં આવ્યાં છે.

❀ ૧. પરિકર્મવિધિ ૨. પરગણુસંક્રમણ ૩. મમત્વવિચ્છેદ ૪. સમાધિલાભ

૧. પહેલા પરિકર્મવિધિદ્વારના ૧૫ પેટાદારો નીચે સુજળ છે.

૧. અરિહ દાર:- અરિહ એટલે યોગ્ય. આરાધનાને લાયક કોણુ થઇ શકે તેનું વર્ણન કરી ગૃહસ્થમાં વંકચૂદાનું અને સાધુમાં ચિદાતીપુત્રનું દષ્ટાન્ત આપ્યું છે.

૨. લિંગ દાર:- ગૃહસ્થ માટે તેમજ સાધુ માટે આરાધનામાં ઉપયોગી વેષ-પહેરવેશનું વર્ણન કર્યું છે. સાધુને સુકપત્તિ, રજોહરણ, શરીરને કાચોત્સર્ગદ્વારા વાસિરાવનું, અચોદપણું તથા

કેશલોચનું સ્વરૂપ જણાવી લિંગયુક્ત તથા ગુણયુક્ત હોવા છતાં ગુરુ ઉપર દ્રેષ કરનાર આરાધક બનતો નથી. આ વિષય પર ફક્તવાલકે સુનિનું દષ્ટાંત વર્ણવ્યું છે.

૩. શિક્ષાદ્વાર:- સાધુ અને શ્રાવકને ઉદ્દેશીને ગ્રહણશિક્ષા અને આસેવનશિક્ષા દષ્ટાન્તો સાથે આપી છે. બન્ને શિક્ષાઓનું પરસ્પર સાપેક્ષપણું, સોદ્ધ માટે તેની સાધના, શ્રાવકની સવારમાં ઉઠતા ભાવવાની ભાવના, દિનકૃત્ય, સંધ્યાકૃત્ય તથા શ્રાવકના ગુણોનું વિવેચન છે.

૪. વિનયદ્વાર:- વિનયનું મહત્ત્વ દષ્ટાન્તો સાથે વર્ણવ્યું છે.

૫. સમાધિદ્વાર:- સમાધિના પ્રકારો, તેનું સ્વરૂપ, સમાધિનું માહાત્મ્ય નમિરાજર્ષિના દષ્ટાન્તપૂર્વક વર્ણવવામાં આવ્યું છે.

૬. મનોડતુશાસ્ત્ર દ્વાર:- મનને વસુદત્તના દષ્ટાન્તપૂર્વક શિષ્યામણુ આપવામાં આવી છે.

૭. અનિયતવિહાર દ્વાર:- અનિયતવિહારનું સ્વરૂપ તથા તેનો વિધિ વર્ણવવામાં આવ્યો છે.

૮. રાજ દ્વાર:- આ રાજને આશ્રયીને અનિયતવિહાર દ્વાર છે. સ્વરાજ્યમાં તીર્થ-દર્શનથી લોકો ધર્મની પ્રશંસા કરે. તેઓને ધર્મની પ્રાપ્તિ, ભવતા સ્વરૂપનું ચિંતન, દેવગુરુ આદિ ધર્મ-સામગ્રીની હુલ્લભતાનો ખ્યાલ, ઉત્તમ મનોરથો, ચતિને વસતિદાન, આ લોક પરલોકમાં વસતિદાનના લાભો, સાધુ અને શ્રાવક માટેનો લાભવિધિ, તેના ગુણોનું વર્ણન, દુર્ગતનારી તથા ક્ષુદ્ધકેસુનિનું દષ્ટાન્ત અને દર્શનવિશુદ્ધિ આદિ છ ગુણોનું વર્ણન કર્યું છે.

૧૩. શીતિકાર:- શીતિકાર અર્થાત શ્રેણિકાર. આમાં શ્રેણિના વર્ણુનમાં ભાવશ્રેણિ ઉપર રચય ભૂદત્તનું દંટાંત આપવામાં આવ્યું છે.

૧૪. ભાવનાકાર:- કદ પીં વિગેરે ભાવનાઓનું સ્વરૂપ વર્ણુનું છે. પ્રશસ્ત અપ્રશસ્ત ભાવનાઓના પ્રકારો પુખ્તપચૂદ વગેરેના દષ્ટાંતો સાથે નિર્દેશ્યા છે.

૧૫. સંલેખનાકાર:- આમાં અનશનનો વિધિ તથા ગંગદત્તનો પ્રસંગ આપ્યો છે.

૨. બીજા પરગણુસંક્રમણુકારના ૧૦ પેટાકારો આ પ્રમાણે છે.

૧. દિશાકાર:- આ કારનું સ્વરૂપ વર્ણુવી દિશાનો અવગ્રહ (આચાર્યપદ) નહિ આપવા ઉપર શિવભદ્રસૂરિનું દષ્ટાંત.

૨. ક્ષામણાકાર:- કારના સ્વરૂપનું વર્ણુન તથા ક્ષમાપના નહિ આપવા ઉપર નયશીલસૂરિનું દંટાંત.

૩. અનુશાસ્તિકાર:- કારના સ્વરૂપનું વિવેચન, સ્ત્રીસંગના દોષો-સંસર્ગજન્યદોષોનું વર્ણુન અને એના પર સુકુમાલિકાનું દંટાંત આપ્યા બાદ પરગણુસંક્રમણુવિધિકારનું સ્વરૂપ, સુસ્થિતગવેપણાકાર, ઉપસંપદાકાર, પરીક્ષાકાર, પ્રતિલેખનાકાર, પૃચ્છાકાર તથા પ્રતિપૃચ્છાકારનું સ્વરૂપ વર્ણુવી બીજા પરગણુસંક્રમણુકારની પૂર્ણોદ્ધતિ કરવામાં આવી છે.

૩. ત્રીજા ભભત્તવિચ્છેદ કારના નવ-પેટાકારો નીચે સુબળ છે:-

૧. આલોચનાવિધાન ૨. શર્યા ૩. સંસ્તારક ૪. નિર્યોમક ૫. દર્શન ૬. હાનિ ૭. પ્રત્યાખ્યાન ૮. ખમાવણું ૯. ખમણું. આ કારોના સ્વરૂપનું વર્ણુન છે.

આલોચના વિધાનદારના ૧૦ પેટાદાર

૧ ફેટલા કાળે આલોચના આપવી, ૨ કોને આપવી, ૩ કોણે આપવી, ૪ નહિ આપવામાં કયા દોષો,
૫ આપવામાં કયા ગુણો, ૬ કેવી રીતે આપવી, ૭ આલોચનાનો વિષય, ૮ ગુરુએ કેવી રીતે આપાવવી,
૯ પ્રાયશ્ચિત્ત, ૧૦ ફળ-આ દારોના સ્વરૂપવર્ણન પ્રસંગે આચાર્ય મહારાજના ૩૬ ગુણોનું વર્ણન અને
ક્ષામણીદાર ઉપર ચાંદુદ્રાચાર્યનું દષ્ટાંત આપી બાકીના શર્યાદિ દારોનું સ્વરૂપ સમજાવી આ ત્રીજું દાર પૂર્ણ
કરવામાં આનું છે.

ક્ર. ૪. એથા સમાધિલાભદારના નવ પેટા દારો નીચે સુજા છે.

૧ અનુશાસ્તિકાર, ૨ પ્રતિપત્તિકાર, ૩ સારણીદાર, ૪ કવચદાર, ૫ સમતાદાર, ૬ ધ્યાનદાર,
૭ લેશ્યાદાર, ૮ ફળદાર, ૯ વિજહનાદાર.

અનુશાસ્તિકારમાં એના ૧૮ પેટાદારોનું વર્ણન છે. તે દારો આ પ્રમાણે છે.

૧ અદાર પાપસ્થાનક, ૨ આઠમદસ્થાન, ૩ કોધાદિકષાયો ૪ પ્રમાદદાર, ૫ પ્રતિબંધ, ૬ સમ્યક્ત્વસ્થિતરત્ન,
૭ અરિહંતાદિષ્ટ્રકલકિતમાનપણું, ૮ પંચનમસ્કારમાં તત્પરપણું, ૯ સમ્યગ્સાનોપયોગ, ૧૦ પંચમહાન્નત,
૧૧ ક્ષપકને ચતુઃશરણુગમન, ૧૨ હૃદયગર્હકરણુ, ૧૩ સંકૃત અનુમોદના, ૧૪ બાર ભાવના, ૧૫ શીલપાલન,
૧૬ ઇન્દ્રિયદમન, ૧૭ તપમાં ઉદમ, ૧૮ નિઃશલ્યતા.

આ બધાં દારો દષ્ટાંતો સાથે વર્ણવ્યાં છે. તે પછી પ્રતિપત્તિ વગેરે દારોનું વિવેચન કર્યું છે અને અંતે

મહાસેન રાજર્ષિના મનોરથો અને તેમણે કરેલા અનશનનો પ્રારંભ, તેમની ઇન્દ્રે કરેલી પ્રશંસા અને દેવાદિઓ

કરેલા ઉપસંગો અને તેમાં રાજર્ષિનું નિશ્ચલપણું રાજર્ષિના ભાવિલવનું વર્ણન કરી, અન્યકર્તાએ પોતાના ગુવાદિની પરંપરા દર્શાવીને અન્યની સમાપ્તિ કરી છે.

આરમા સૈદ્ધાના બહુશ્રુતગીતાર્થ સંવિગ્નશિરોમણિ આચાર્ય ભગવંત શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ મહારાજે રચેલ, શ્રીસંધના પરમયુગ્યોદયે સ્વ. આ. વિજયમનોહરસૂરિ મં સાંના પરમ વિનેય શિષ્યરત્ન પં. વિબુધવિજયજી ગણિવરની શુભ પ્રેરણાથી તેમના ગુરુભાઈ પરમતપસ્વી મુનિભગવંત શ્રીહેમેન્દ્રવિજયજી તથા પંડિત બાબુભાઈ સવચંદના સંશોધન-સંપાદનથી આ મહાન અન્ય શ્રીસંધના કરકમલમાં આવી રહ્યો છે. એક પણ મોક્ષાર્થી આત્મા આ અન્યના વાંચન-શ્રવણથી બાકાત ન રહે. વ્યાખ્યાનમાં પણ આ અન્ય સર્વેત્ર વંચાય અને વર્તમાનકાલીન શ્રીસંધને ભગવાન જિનેશ્વરદેવના માર્ગની આરાધનાનું જ્ઞાન અને શ્રદ્ધાબળ પ્રાપ્ત થાય એજ એક અભિલાષા.

ખંભાત
દહેવાણનગર, દોકળ કુઈ,
પોષ સદ ૬.

સિદ્ધાંતમહોદધિ પ. પૂ. સ્વર્ગત
આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી
મહારાજનો પ્ર. પ્ર. શિષ્યાણુ મિત્રાનંદવિજય

—: આત્મસંતોષ :-

‘સંવેગરંગશાળા’ જેવા મહાન ગ્રન્થનું સંશોધન અને સંપાદન કોઇ વિક્ષાન મુનિવરના હાથે થાય એવું મનમાં થયા કરતું હતું. પરંતુ કુદરતે એ કાર્ય વિક્ષત્ર્ય પડિત બાબુભાઈના સહયોગથી મારેજ કરવાનું થયું.

બહુશ્રુત ગીતાર્થ મહાપુરુષોની ગ્રન્થરચનાઓ અતૌકિક હોય છે. લગ્ય આત્માઓને એ શાસ્ત્રો ચક્ષુની ગરજ સારે છે. મારે કહેવું પડશે કે શાસ્ત્રનિધિમાં સંવેગરંગશાળા ગ્રન્થ કોઇ અનોખું સ્થાન ધરાવે છે. મારા માટે તો એ ગ્રન્થના પરિશીલને ભવોભવનું આત્મપાથેય ભરી આપ્યું છે. જે ગ્રન્થનું સંશોધન-સંપાદન મારા હાથે ન થયું હોત તો એનું ઊંડું પરિશીલન ન થાત. એ ન થાત તો વિષય-કથાયની મેઢી રમત કદાચ જીવનમાંથી વિદાય ન લેત અને આજે મારામાં રતનત્રયીની આરાધનાનો જે ઉમંગ અને ઉછરંગ પ્રગટ્યો છે, જે કાંઈ ભાવવિશુદ્ધિનો અનુભવ થઈ રહ્યો છે, તે ન થાત. જ્યારે આ ગ્રન્થરત્ન ચતુર્વિધ સંધના હાથમાં આવી રહ્યું છે ત્યારે સહુ કોઈ મોક્ષાર્થી આત્માઓ આ ગ્રન્થનું વાંચન-શ્રવણ-પરિશીલન ખૂબ ઉંડાણથી કરે અને અશુભ ભાવોને દૂર ફગાવી, આત્મામાં શુભ ભાવો ભરી જીવનને ઉદ્ધર્વાગમાં બનાવે એજ એકનીએક શુભાભિલાષા.

—મુનિ હેમેન્દ્રવિજય

પ્ર સંપાદકીય પ્ર

‘સંવેગરંગશાળા’નું સંશોધન-સંપાદન કરતાં પરમાત્માના શાસન પ્રત્યે અમારા અંતરમાં જે અહોભાવ પ્રગટ્યો છે તેનો અનુભવ અમે જ કરી રહ્યા છીએ. જગતને એ કેવી રીતે બતાવીએ ? કારણ, શબ્દ દ્વારા એનું વર્ણન કરવું અતીવ મુશ્કેલ છે. પણ અમને ખાત્રી છે કે આ ગ્રન્થનું જે કોઇ નિકટ સુક્તિગામી આત્મા વાંચન કરશે તેને જરૂર જનશાસન પ્રત્યે અને શાસનના સ્થાપક અરિહંતદેવો પ્રત્યે અહોભાવ પ્રગટશે.

આ ગ્રન્થની સુંદર વિષય-સંકલના અને મોક્ષમાર્ગનું મૌલિક વિવેચન જોતાં એમ લાગ્યું કે હવે પૂ. આચાર્ય ભગવંતો તથા વિદ્વાન મુનિપ્રવરો આદિ આ ગ્રન્થ વ્યાખ્યાનમાં વાંચે તો આજે જે ધર્મશ્રદ્ધાના પાયા હુચ્ચમચી ગયા જેવું દેખાય છે તે પાછા સુસ્થિર બની જાય. જૈન શાસનની મામિકતાને દર્શાવતો આ ગ્રન્થ એક આરિસા સમો છે. પથ્થરહિલમાં પણ સંવેગરસની સેર પ્રગટાવવાની શક્તિ આ ગ્રન્થમાં છે.

સૂરિશેખર શ્રીજિનચંદ્રસૂરિવિરચિત સંવેગરંગશાળા ગ્રન્થનું સંપાદન અમે કરી શક્યા તે અમે અમારું અહોભાગ્ય સમજીએ છીએ. ગ્રન્થ અંગેનું વર્ણન આમુખ, પ્રસ્તાવના અને પ્રવેશમાં થયું છે. હજી એનું વર્ણન કરવું હોય તો ઘણું થઇ શકે એમ છે. ગ્રન્થનું નામ જ એની મહત્તા પુરવાર કરે છે. પણ એ વિષયમાં અમે જિંડા નહિં ઉતરતાં સંપાદન અંગે સંક્ષેપમાં નિવેદન કરીશું.

આ ગ્રન્થ પ્રથમ શ્રીજિનદત્તસૂરિ પ્રાચીન પુસ્તકોદ્ધાર કંડ ૩ તરફથી ગ્રન્થાંક ૧૩ તરીકે સંસ્કૃત છાયા સાથે ૩૦૦૦ શ્લોક પ્રમાણ છપાયેલો હતો. પણ તેમાં મુદ્રણની તેમજ છાયા વિગેરેની અશુદ્ધિઓ હતી. આથી પૂ. મુનિરાજ

શ્રી હિમેન્દ્રવિજયજી મહારાજ ૧૦,૦૫૩ શ્લોક પ્રમાણુ સમગ્ર ગ્રન્થ છપાવવાની ભાવનાવાળા હતા. તેઓએ તેની પ્રેસકોપીનું કાર્ય લગભગ પાંચેક વર્ષ પહેલાં મને (પં. બાબુભાઈને) સોંપ્યું હતું. અનેક કાર્યો વચ્ચે પણ ૨૦૨૨માં તે કાર્ય પૂર્ણ કરી પૂ. મુનિરાજશ્રીને મેં પ્રેસકોપી સોંપી. ત્યાર બાદ તેઓશ્રી આખી પ્રેસકોપી વાંચી ગયા. પૂ. આચાર્યદેવો આદિને વંચાવી. કેટલાક શક્તિ સ્થળો અમે બન્નેએ તાડપત્રની પ્રતની ફોટો કોપી ઉપરથી સુધાર્યાં છે. આ પ્રત જેસલમેરના ભંડારમાં લખાયેલી. જેની ફોટો ફીલ્મ આગમપ્રભાકર પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજીએ પૂ. મુનિરાજ શ્રી હિમેન્દ્રવિજયજીને ખતાવેલી. ત્યારબાદ આગમપ્રભાકર પૂ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજીએ ફોટોફીલ્મ ઉપરથી ફોટોકોપી કરાવી આપી. જે ફોટોકોપી હાલ શ્રી જૈન વિદ્યાશાળાના ભંડારમાં હયાત છે.

આ ગ્રન્થની પ્રેસકોપી જૈનવિદ્યાશાળામાં સ્વ. સંઘસ્યવિર પ. પૂ. આ. દે. વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહિબના હસ્તલિખિત ભંડારની હસ્તલિખિત પ્રત ઉપરથી કરવામાં આવી હતી. પ્રેસકોપી કરતી વખતે યીજી એક પ્રત પૂ. આગમપ્રભાકર મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી તરફથી મળી હતી પણ તે બહુ મદદરૂપ બની શકી ન હતી.

સંશોધનમાં બે પ્રતિઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. (૧) જેસલમેરના ભંડારની પ્રતની ફોટોકોપી જેનો ઉલ્લેખ અમે ઉપર કરેલ છે. (૨) હસ્તલિખિત પ્રત પાનાં ૨૩૩, પ્રત નં. ૪૬૭૫ આગમપ્રભાકર મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી તરફથી મળેલી.

આ રીતે પ્રેસકોપી કરતી વખતે બે પ્રતિઓ અને સંશોધન કરતી વખતે બીજી બે પ્રતિઓના આધારે આ ગ્રન્થનું મેટર અમે તૈયાર કરેલ છે.

આ ગ્રંથની રચના વિ. સં. ૧૧૨૫ માં થયેલ છે. અને જે પ્રતિ ઉપરથી અમે સંપાદન કર્યું તે વિ. સં. ૧૨૦૩ માં લખાયેલી છે આથી ગ્રંથકારના સમયની નજીકના જ સમયની પ્રતિ મળી જવાથી આ સંપાદન પ્રાયઃ શુદ્ધ થઇ શક્યું હશે એવી અમારી ધારણા છે. જે કે કેટલાંક શંકિત સ્થળો જેનો અમે નિર્ણય કરી શક્યા નથી તે એમને એમ જ રહેવાં હીંમાં છે પણ તે બહુ જ અલ્પ છે.

આ સંપાદનમાં પૂ. આચાર્ય દેવો આદિ, આગમપ્રભાકર પૂજ્ય સુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી તથા અન્ય મહાનુભાવોએ જે સહકાર આપ્યો છે તે સર્વના અમે ઋણી છીએ. આ મહાન ગ્રંથના સંપાદનમાં ઘણી ઘણી કાળજી રાખવા છતાં મંદમતિપણાથી, દ્રષ્ટિદોષથી અથવા ગ્રેસદોષ આદિથી જે કાંઇ ક્ષતિઓ રહી ગઇ હોય તે બદલ મિથ્યાદૃષ્ટિ અપણું કરીએ છીએ.

હસ હજાર સ્લોક પ્રમાણ આ સંવેગરંગશાળા ગ્રંથ પોતાના નામ પ્રમાણે અદ્ભુત આત્મિક સુખને અપાવનારો ગ્રંથ છે. આ શાસ્ત્રે અમારા માટે તો હીપકની ગરજ સારી છે. એનું સંપાદન કરતા અમને એમાંથી દિવ્ય પ્રકાશ મળ્યો છે. હરેક મોક્ષાર્થી જીવોને એક વાર લક્ષપૂર્વક વાંચવા અથવા સાંભળવાની અમારી ખાસ વિનંતિ છે.

વૈશાખ શુક્લ તૃતીયા
અમદાવાદ.

દા. સંપાદકો
સ્વ. આચાર્ય દેવ (વજ્યમનોહરસૂરિ-શિષ્યાજી
હિમેન્દ્રવિજય

પં. બાબુભાઇ સવયંદ શાહ

પ્રકાશકીય

પ્રકાશકીય

‘શ્રી સંવેગરંગશાળા’ નામના આ વિશાળકાય ગ્રન્થને પ્રકાશિત કરતા હું અનહદ આનંદ અનુભવું છું. આચાર્યદેવ વિજયમનોહરસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય પૂ. મનિરાજ શ્રી હેમેન્દ્રવિજયજીએ આ ગ્રન્થ પ્રકાશિત કરવા માટે મને સૂચવ્યું. આવા અદ્ભુત ગ્રન્થને પ્રકાશિત કરવાની યોગ્યતા મારામાં તો છે જ નહિ પરંતુ મુનિ મહારાજશ્રીના સૂચનનો હું અસ્વીકાર કરી શક્યો નહિ, આથી આ જવાબદારી મેં લીધી છે. વૈરાગ્યરસને ઉત્પન્ન કરનાર આ અદ્ભુત ગ્રન્થ અને તેના રચયિતા વિશે ઘણું ઘણું કહેવાઈ ગયું છે. જોટલે તે આંગે ફરીથી ઉલ્લેખ કરવો એ હું ઉચિત સમજતો નથી.

અંતમાં શ્રી સકળસંઘ આ ગ્રન્થનો ઉપયોગ કરી આત્મકલ્યાણમાં ઉજમાળ અને એ જ અભિલાષા સાથે મારું સંક્ષિપ્ત નિવેદન પૂર્ણ કરું છું.

સુખર્ષ તા. ૨૨-૪-૬૮

અનિલાલ મણીલાલ ઝવેરી

પ્ર સુકૃતના સહાયકો

પ્ર સુકૃતના સહાયકો

આ ગ્રન્થરત્નના મુદ્રણ માટે પૂ. પં. પ્રવરશ્રી વિષ્ણુધિવિજયજી ગણિવર આદિ ઠા. ૩ નું સુખર્ષ, મરીનડોઈવ, પંચાસર સોસ્વાયટીમાં ઝવેરી કાંતિલાલ મણિલાલના મક્કનમાં ચોમાસુ થયું ત્યારે જ્ઞાનજ્ઞાતાની રક્ષમમાંથી રૂ. ૨૫૦૦ની રક્ષમ સહુથી પહેલાં કાંતિલાલજીએ જાહેર કરી હતી. ત્યારબાદ સંગમનેર આદિ ગામોના સંઘના જ્ઞાનજ્ઞાતામાંથી તથા પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીઓના ઉપદેશથી શ્રુતભક્ત શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ તરફથી આર્થિક સહાય મળવાથી અમે આ પ્રકાશન કરી શક્યા છીએ તેથી સુકૃતના સહભાગી સહુકોઈના આભારી છીએ. —સં. પાદકો.

संवेगरङ्गशालायाः

पत्रसंख्या	विषयः
१	मङ्गलम् ।
५	रचनाप्रयोजनम् ।
७	ग्रन्थस्वरूपवर्णनम् ।
८	महसेननृपकथा ।
४६	महसेननृपस्य आराधनामनोरथः ।
४८	आराधनास्वरूपम् ।
५२	संक्षिप्ताराधनायां मधुनृपदृष्टान्तः ।
५४	सुकेशलघुनिदृष्टान्तः ।
५८	मरुदेवीदृष्टान्तः ।
६०	शुल्लकदृष्टान्तः ।
६४	परिकर्मादिमूलद्वाराणि ।
६५	परिकर्मद्वारे अर्हद्वारस्वरूपम् ।
६७	अर्हद्वारे वङ्कचूलराजपुत्रदृष्टान्तः ।

विषयानुक्रमः ।

पत्रसंख्या	विषयः
९०	चिलातीपुत्रदृष्टान्तः ।
९६	लिङ्गद्वारस्वरूपम् ।
९८	कूलवालकमुनिदृष्टान्तः ।
१०५	शिक्षाद्वारस्वरूपम् ।
११६	आर्यमङ्गुक्षरिदृष्टान्तः ।
११८	अङ्गारमर्दकक्षरिदृष्टान्तः ।
१२५	विनयद्वारस्वरूपम् ।
१२८	श्रेणिकनृपकथा ।
१३३	समाधिद्वारस्वरूपम् ।
१३५	नमिराजर्षिदृष्टान्तः ।
१४२	मनोज्ञशक्तिद्वारस्वरूपम् ।
१५६	वसुदत्तदृष्टान्तः ।
१६१	अनियतविहारद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- १६४ दुर्गतानारीदृष्टान्तः ।
१६६ कनकध्वजदृष्टान्तः ।
१६९ शैलकदृष्टान्तः ।
१७१ राजद्वारस्वरूपम् ।
१८१ कुरुचन्द्रनुपदृष्टान्तः ।
१९४ परिणामद्वारस्वरूपम् ।
२०१ पुत्रस्याशिक्षणे वज्रकेशरिणः कथा ।
२१२ अन्धपुत्रदृष्टान्तः ।
२२७ साधारणद्रव्यस्य विनियोगस्थानानि साधारण-
द्रव्यकरणे गुणाश्च ।
२६३ त्यागद्वारस्वरूपम् ।
२६४ सहस्रमल्लदृष्टान्तः ।
२६८ मरणविभवित्तद्वारे सप्तदशमरणानां स्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- २६९ जयसुन्दर-सौमदत्तयोः दृष्टान्तः ।
२८० पण्डितादिमरणद्वारस्वरूपम् ।
२८२ सुन्दरीनन्दस्य दृष्टान्तः ।
२९१ सीतिद्वारस्वरूपम् ।
२९२ स्वयम्भूदत्तदृष्टान्तः ।
२९९ भावनाद्वारस्वरूपम् ।
३०३ पुष्पचूलदृष्टान्तः ।
३०४ श्रीआर्यमहागिरिदृष्टान्तः ।
३०९ संलेखनाद्वारस्वरूपम् ।
३१८ गङ्गादत्तदृष्टान्तः ।
३२४ गणसंक्रमणद्वितीयमूलद्वारस्वरूपम् दिग्द्वार-
स्वरूपञ्च ।
३२७ दिगननुज्ञायां शिवभद्रसरिदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ३२९ क्षामणाद्वारस्वरूपम् ।
३३२ अक्षमापनायां नयशीलद्वारिदृष्टान्तः ।
३३५ अनुशास्तिद्वारस्वरूपम् ।
३४३ सुकुमारिकादृष्टान्तः ।
३५७ परगणसंक्रमणविधिद्वारस्वरूपम् ।
३६० सुस्थितगवेषणाद्वारस्वरूपम् ।
३६७ उपसंपदद्वारस्वरूपम् ।
३६८ परीक्षाद्वारस्वरूपम् ।
३७० प्रतिलेखनाद्वारस्वरूपम् अप्रतिलेखनायां
हरिदत्तमुनिदृष्टान्तः ।
३७६ पृच्छाद्वारस्वरूपम् ।
३७७ प्रतीच्छाद्वारस्वरूपम् ।
३७८ ममत्वव्युच्छेदतृतीयमूलद्वारे आलोचनाविधाना-
दीनि द्वाराणि ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ३७९ आलोचनाविधानद्वारस्वरूपम् ।
३८५ लज्जात्यागे विप्रसुतदृष्टान्तः ।
३९६ स्वरतेजोनृपदृष्टान्तः ।
३९७ अवन्तीनृप—नरसुन्दरयोः दृष्टान्तः ।
४०५ शय्याद्वारस्वरूपम् ।
४०७ गिरिशुक्रयोः दृष्टान्तः ।
४०८ संस्तारकद्वारस्वरूपम् ।
४११ गजसुकुमाल—अर्णिकापुत्रयोः दृष्टान्तः ।
४१५ निर्यामिकद्वारस्वरूपम् ।
४१८ दर्शनद्वारस्वरूपम् ।
४१९ हानिद्वारस्वरूपम् ।
४२२ प्रत्याख्यानद्वारस्वरूपम् ।
४२४ क्षामणाद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ४२६ क्षामणायां चण्डरुद्रसूरिदृष्टान्तः ।
४३० समाधिलाभनामक-चतुर्थमूलद्वारस्वरूपम् ।
४३१ अनुशास्तिद्वारे अष्टादशपापस्थानादि-
प्रतिद्वारनामानि ।
४३२ प्राणिवधपापस्थानकस्वरूपम् ।
४३५ प्राणिवधत्यागात्यागयोः श्वश्रून्पूयोः दृष्टान्तः ।
४३९ मृषात्रादपापस्थानकस्वरूपम् ।
४४२ सत्यासत्यवचनयोः नारदवसुनृपयोः कथा ।
४४४ अदत्तादानस्वरूपम् ।
४४६ दुर्ललितगोष्ठिदृष्टान्तः ।
४४७ मैथुनपापस्थानस्वरूपम् ।
४५१ मैथुनप्रवृत्तिनिवृत्तिदोषगुणविषये गिरिनगर-
निवासित्रयस्यादारकाणां दृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या

विषयः

- ४५३ परिग्रहपापस्थानकस्वरूपम् ।
४५५ परिग्रहविषये लोभनन्दजिनदासश्रावक्याः
दृष्टान्तः ।
४५६ क्रोधपापस्थानकस्वरूपम् ।
४५७ प्रसनचन्द्रनृपदृष्टान्तः ।
४५९ मानकपायस्वरूपम् ।
४६१ बाहुचलिदृष्टान्तः ।
४६३ मायापापस्थानकस्वरूपम् ।
४६४ पाण्डुरार्यदृष्टान्तः ।
४६५ लोभपापस्थानकस्वरूपम् ।
४६६ लोभे कपिलदृष्टान्तः ।
४६९ प्रेमपापस्थानकस्वरूपम् ।
४७१ अहंनमित्रदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या विषयः

- ४७२ द्वेषपापस्थानकस्वरूपम् ।
 ४७३ धर्मरुचिद्विधान्तः ।
 ४७६ कलहपापस्थानकस्वरूपम् ।
 ४७६ हरिकेशद्विधान्तः ।
 ४८२ अभ्याख्यानापापस्थानकस्वरूपम् ।
 ४८३ रुद्र-अङ्गुर्योः द्विधान्तः ।
 ४८४ अरतिरतिपापस्थानकस्वरूपम् ।
 ४८५ पुण्डरीकण्डरीकयोः द्विधान्तः ।
 ४८६ शुद्धककुमारमुनिद्विधान्तः ।
 ४८९ पैशुन्यपापस्थानकस्वरूपम् सुबन्धुसचिवचाणक्ययोः
 द्विधान्तः च ।
 ४९२ परपरिवादपापस्थानकस्वरूपम् ।
 ४९४ सुभद्रासतीद्विधान्तः ।

पत्रसंख्या विषयः

- ४९७ मायामृषावादपापस्थानकस्वरूपम् ।
 ४९८ कूटक्षपकद्विधान्तः ।
 ४९९ मिथ्यादर्शनशल्यपापस्थानकस्वरूपम् ।
 ५०२ जमालिद्विधान्तः ।
 ५०४ जातिमदस्वरूपम् ।
 ५०६ विप्रसुतद्विधान्तः ।
 ५१० कुलमदस्वरूपम् ।
 ५११ मरीचिद्विधान्तः ।
 ५१४ रूपमदस्वरूपम् ।
 ५१४ काकन्दीवास्तव्य-भात्रोर्द्विधान्तः ।
 ५१८ वलमदस्वरूपम् ।
 ५१९ मल्लदेवनृपद्विधान्तः ।
 ५२२ श्रुतमदस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- ५२३ स्थूलभद्रदृष्टान्तः ।
५२८ तपोमदस्वरूपम् ।
५२८ दृढप्रहारिदृष्टान्तः ।
५३१ लाभमदस्वरूपम् ।
५३१ दण्डणकुमारदृष्टान्तः ।
५३४ ऐश्वर्यमदस्वरूपम् ।
५३५ दक्षिणोत्तरमधुरावणिजोः दृष्टान्तः ।
५३९ तपेऽर्थमदस्थाने बुद्धिवृद्धभत्वमदस्वरूपम् ।
५४० क्रोधादिनिग्रहद्वारस्वरूपम् ।
५५० मांसस्य महार्घत्वे अभयकुमारदृष्टान्तः ।
५५६ कण्डरीकदृष्टान्तः ।
५५९ कषायद्वारस्वरूपम् ।
५६१ प्रमादद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- ५६१ निद्रात्यागे अगडदत्तदृष्टान्तः ।
५६६ विकथाद्वारस्वरूपम् ।
५७७ प्रतिबन्धत्यागाद्वारस्वरूपम् ।
५८१ सम्यक्त्वद्वारस्वरूपम् ।
५८३ अर्हदादिपट्टकभक्तिद्वारस्वरूपम् ।
५८४ कनकस्थनुपदृष्टान्तः ।
५८८ पञ्चनमस्कारद्वारस्वरूपम् ।
५९६ नमस्कारस्य ऐहिकफले श्रावकपुत्रदृष्टान्तः ।
५९८ कामविषयफले श्राविकादृष्टान्तः ।
५९९ परलोकफले द्रुण्डिकयक्षदृष्टान्तः ।
६०० सम्यग्ज्ञानोपयोगद्वारस्वरूपम् ।
६०४ यवराजर्षिदृष्टान्तः ।
६०७ पञ्चमहाव्रतद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- ६६९ अशुचित्वभावनास्वरूपम् ।
 ६६९ शुचिवोदनाक्षणदृष्टान्तः ।
 ६७२ आश्रय-संवरनिर्जराभावनास्वरूपम् ।
 ६७४ लोकस्वरूपे शिवराजर्षिदृष्टान्तः ।
 ६७५ बोधिदुर्लभत्वभावनास्वरूपम् ।
 ६७७ वणिक्पुत्रदृष्टान्तः ।
 ६८४ धर्मगुरोः दुर्लभत्वम् ।
 ६८६ शीलपालनद्वारस्वरूपम् ।
 ६८८ इन्द्रियदमनद्वारस्वरूपम् ।
 ६९१ श्रोत्रेन्द्रियविषये भद्रादृष्टान्तः ।
 ६९२ चक्षुरिन्द्रियविषये समरधीरनुपदृष्टान्तः ।
 ६९७ रसनेन्द्रियविषये सोदासदृष्टान्तः ।
 ६९८ स्पर्शेन्द्रियविषये विप्रसुतदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या विषयः

- ६२० चारुदत्तदृष्टान्तः ।
 ६३४ चतुःशरणगमनद्वारस्वरूपम् ।
 ६४० दुष्कृतगर्हाद्वारस्वरूपम् ।
 ६५३ सुकृतानुमोदनाद्वारस्वरूपम् ।
 ६५६ भावनाद्वारस्वरूपम् ।
 ६५८ अनित्यभावनायां नग्नजिह्वरेन्द्रदृष्टान्तः ।
 ६६० अशरणत्वस्वरूपम् कौशाम्बी-इभ्यपुत्रदृष्टान्तश्च ।
 ६६२ संसारभावनास्वरूपम् ।
 ६६३ तापसश्रेष्ठिदृष्टान्तः ।
 ६६४ एकत्वभावनास्वरूपम् ।
 ६६५ परसहाय-अनपेक्षायां वीरभगवद्दृष्टान्तः ।
 ६६६ अन्यत्वभावनास्वरूपम् ।
 ६६७ सुलसदृष्टान्तः ।

पत्रसंख्या विषयः

- ६९९ तपोद्वारस्वरूपम् ।
७०० निःशल्यताद्वारस्वरूपम् ।
७०१ निदानशल्ये ब्रह्मदत्तचक्रिकथा ।
७०७ मायाशल्ये पीठमहापीठदृष्टान्तः ।
७१० मिथ्यात्वशल्ये नन्दमणिकारश्रेष्ठिदृष्टान्तः ।
७१४ प्रतिपत्तिद्वारस्वरूपम् ।
७२६ सारणाद्वारस्वरूपम् ।
७२७ कवचद्वारस्वरूपम् ।
७३७ समताद्वारस्वरूपम् ।
७३८ ध्यानद्वारस्वरूपम् ।
७४१ लेखाद्वारस्वरूपम् ।

पत्रसंख्या विषयः

- ७४३ आराधनाफलद्वारस्वरूपम् ।
७५० विजहनाद्वारस्वरूपम् ।
७५७ महसेनस्य अनशनारम्भः ।
७५९ उपसर्गेऽपि अशुब्धत्वम् ।
७६२ महसेनस्य सवार्थसिद्धावुत्पत्तिः ।
७६४ महसेनस्य भाविभववर्णनम् ।
७६७ ग्रंथकर्तृपरम्परावर्णनम् ।
७६९ ग्रन्थरचनायाः सहायकस्य नगर्याश्च नाम्नी रचनासमयश्च ।
७७० ताडपत्रीयप्रति-लेखकप्रशस्तिः ।
७७३ शुद्धिपत्रकम् ।

ક્ર શ્રદ્ધાં જલિ ક્ર

જે ઉદ્ધારક મહાપુરુષે મારા જેવા રંક ઉપર કરુણા કરી ધર્મબોધ આપ્યો. મારા અંતરમાં વૈરાગ્યભાવ પલ્લવિત કરી સંયમરત્નનું દાન કર્યું, ખેંચ ખંતથી ગ્રહણ-આસેવન શિક્ષા આપી સંયમજન સુસંસ્કારિત બનાવ્યું. જેનશાસનનો અમૂલ્ય જ્ઞાનખળનો બતાવી સંસારથી સદા માટે વિમુક્ત બનાવ્યો. તપની પરિણતિ જગાવી અદ્ભુત આત્મતેજ પ્રગટાવ્યું. જે પુણ્યપુરુષની અસીમ-કૃપાના બળે શ્રીવર્ધમાન આયંબિલની ૧૦૦ ઓળી નિર્વિદ્ધને પૂર્ણ કરી શક્યો. જે મહોપકારી ગુરુલગવંતને અતિમ સમયે સમાધિમાં સહાયક બની ધન્યાતિધન્ય બન્યો છું. જે તે સુગહીત-નામધૈય સ્વર્ગત ગુરુદેવ શાસનપ્રભાવક પ્રશાંતમૂર્તિ આચાર્યભગવાન શ્રીમદ્ વિજય મનોહર સૂરીશ્વરજી મહાશબ્દના કરકમલમાં અમારા વરુ સંશોધિત—સંપાદિત ‘સંવેગરંગશાળા’ ગ્રંથરત્નનું ‘સમર્પણ’ કરી ચત્કિચિત્ કૃતકૃત્યતા અનુભવું છું.

સમર્પક :- આપનો લઘુશિષ્ય હિમેન્દ્રવિજય

પ્ર. મનિરાજ શ્રીહિમેન્દ્રવિજયજી મહારાજસાહેબની વર્ધમાનતપની
૧૦૦ ઓળીની નિર્વિદ્ધ પૂર્ણહિતિ નિમિત્તે શ્રુત-આરાધનરાગી
આવકસંવ તરફથી લેટ.

विवक्तकसायविलास—प्यसंकुले मयणवणदवरउहे । दुव्वासणाविसप्पिर—गिरिसरियापूरदुगंमि ॥२१॥
 निविडदुहविडविक्रिणो, वियडंमि भवाडवीकडिल्लंमि । दीहद्धमद्धगेहिं व, संचरंतेहिं सत्तेहिं ॥२२॥
 गंभीरीनीरहि—निहिच्चसुत्ताहलं व मणुयत्तं । जुगसमिलानाएणं, लद्धूणं कह वि दुल्लभं ॥२३॥
 तत्थ वि कहिंपि सविसेस—दुल्लहं उसरे व्व वरसस्सं । मरुभूमीए कप्प-दुमं व सुकुलाइ लद्धूणं ॥२४॥
 तत्थ वि य भाविभट्ठणेण, सेसत्तणेण य भवस्स, । अवलत्तणेण दुज्जय—तरदंसणमोहणीज्जस्स ॥२५॥
 सुगुरुवएससवणा, सयं पि वा कम्मगंठिभेएणं । तडितडपालं वं पिव, गुरुगिरिसरिहीरमाणेहिं ॥२६॥
 रोरेहि व निहाणं, सुवेज्जमिव विविहवाहिविहुरेहिं । अवडंतो पडिएहिं, समत्थ—हत्थावलं व ॥२७॥
 सविसेसपुन्नपरिस—लब्धं सव्वन्नुधम्ममकलंकं । निज्जयच्चित्तामणिकप्प—पायवं पाविउं परमं ॥२८॥
 हियमेव गवेसेयव्व-मण्णो तं च जं न अहिएण । नाहिज्जइ नियमेणं, कहिंपि कत्तो वि कइया वि ॥२९॥

[तीहिं विसेसय]

तं च तहाविहसणुवम—मच्चत्तेगंतिं परं मोक्खे । मोक्खो य कम्मसयओ, कम्मसयओ पुण विमुद्धाए ॥३०॥
 आराहणाए आरा—हियाए ता तीए सह हियत्थीहिं । जइयव्वमुवेयमुवाय—विस्सओ होइ नो जेण ॥३१॥ [जुम्मं]

कारुणापुण्यहियए-धम्मज्जयजंतुजणियसाहेज्जे । दुज्जयनिज्जियसयणे, मुणियो पणमामि १ नवनिहिणो ॥९॥
 गुणरायरायहाणिं, नमामि सव्वन्नुणो महात्ताणिं । भीमभवागडनिवडंत-जंतुनिरवज्जरज्जुं व ॥१०॥
 तं जयइ पवयणं रपव-यणं व सारं जमंणिओ ददुं । वसह व्व उप्हं पत्थि-या वि लुगंति मग्गमि ॥११॥
 चिन्तारघइसंजोयेणेण, सुहज्जाणवसहसेणीए । जे भवकूवादाय-इिठ्ठणमुड्ढं पराणिंति ॥१२॥
 आराहणाघडीमा-लियाए आराहंगिणग्गुदयं । निजामगे गुरू ते, मुणियो य नमामि सविसेसं ॥१३॥
 सुगइगममूलपयवी-चउलंधाराहणा इमा जेहिं । संपत्ता ते वंदे, मुणियो गिहिणो य अभिणंदे ॥१४॥
 आराहणाभगवई, जयउ जए जं दंढं समारूढा । नावं व भव्वभविणो, तरन्ति रुदं भवसमुदं ॥१५॥
 सा जयइ य सुयदेवी, जीए पसाएण मंदमइणो वि । कइणो भवंति नियइच्छि-यत्थनित्थारणसमत्था ॥१६॥
 सयलजणसलहणिज्जं, पयविं जेसिं पयप्पभावेण । पत्तोमिह विवुहपणए, ते नियगुरूणो पणिवयामि ॥१७॥
 इत्थं समत्थथोयव्व-सत्थविसयाए पत्थुयथुईए । करडिघडाए सुहडो व्व, दलियपच्चूहपडिक्खो ॥१८॥
 मंदमई वि सयमंहं, महन्तगुणगणगुरूण सुगुरूण । चरणपसाएणं भव्व-हियक्कए किं पि जंपेमि ॥१९॥ [जुम्मं]
 इह हि वियंभंतकयंतसीह-हम्मन्तजन्तुमिगनिवहे । विलसिरदुदंति दिय-सावयउपंपकल्लक्के ॥२०॥

तं नमह महावीरं,—^१अण्तरायं पि परिहरियारयं । रसुगयंपि सिवं सोमं पि, चत्तदोसोदयारम्भं ॥४॥
 जे निव्वाणगया वि हु, नेहदसावज्जिया वि दिपंति । ते अपुव्वपईवा, जयन्ति सिद्धा जयपसिद्धा ॥५॥
 अइसयसहस्ससुंदर-मयरंदुद्धामसुयसरयोस्स । जिणसुहसरप्पह्वयस्स ^४मूलनालाइयं जेहिं ॥६॥
 पालितं-परुविन्ते, निच्चं पंचण-यारमायारं । गुणगणहरे गणहरे, ते गोयमपभिण्णो वंदे ॥७॥
 अणवरयसुत्तदाणा-णादियमुणिभसरनियरपरियरिए । निच्चं चरणपहाणे, करिणो व्व थुणामि उज्झाए ॥८॥

तं नमत महावीर-मनन्तरायमपि परिहृतरागम् । सुगतमपि शिवं, सोममपि त्यक्तदोषोदयारम्भं ॥४॥

ये निर्वाणगता अपि खलु, स्नेहदशावर्जिता अपि दीप्यन्ते । ते अपूर्वप्रदीपा जयन्ति सिद्धाः जगत्प्रसिद्धाः ॥५॥

‘^१अण्तरायंपि परिहरियारयं’ इति पदे अनन्तरागमपि परिहृतरागम् इति पदसंस्कारे विरोधो वर्तते तथाऽपि अनन्तरायमपि परिहृतरागम् इति पदसंस्कारकरणेन तत्परिहारो भवति । ‘रसुगयं पि सिवं’ इत्यत्र यः सुगतः सः कथं शिवो भवितुमर्हति इति विरोधो भवेत्, तथापि शोभनं गतं-ज्ञानं यस्य सः = सुगत इति तात्पर्यग्रहणेन सुगतोऽपि शिवः-कल्याणकारी भवतीति विरोधपरिहारो भवत्येव । ‘^३सोमपि चत्तदोसोदयारंभं’ इत्यत्र सोमः-चन्द्रः दीप्तायाः-रात्रेः उदयस्य आरम्भक एव इति विरोधो वर्तते किन्तु सोमः-सौम्यः भगवान् दोषाणां-रागादिदोषाणाम् उदयस्य यो आरम्भः सः त्यक्तः येन सः त्यक्तदोषोदयारम्भो भवत्येव । एवमन्वयापि यथायथं पदघटना कार्या ।

णमोऽस्तु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ।

अचिन्त्यमहिमानिधानश्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ।

अनन्तलब्धिनिधानाय श्रीगौतमस्वामिने नमः ।

श्रीश्रुतदेवतायै नमः ।

सिरिजिणचन्दसूरिविरहआ—

संवेगरंगसाला

रेहइ जेसिं पयनह-परंपरा उगमन्तरविरहसरा । नमिरसुरमुडसंवट्ट-खुडियवरसयणराइ व्व ॥१॥

अहव सिवपहप्लोयण-मणजणहत्थपईवंपंति व्व । तिहुयणमहिण ते उसभ-प्पमुहत्तित्थाहिवे नमह ॥२॥

अज्ज वि य कुतित्थियहत्थि-सत्थसच्चत्थमोत्थरइ जस्स । १ दुग्गनयवग्गनहनिवह-भीसणो तित्थमयनाहो ॥३॥

राजते येषां पदनखपरम्परा, उद्गमद्रविचरिषा । नम्रसुरमुकुटसंवट्ट-खण्डितवररत्नराजिवत् ॥१॥

अथवा शिवपथप्रलोकनमनोजनहस्तप्रदीपपङ्क्तिवत् । त्रिभुवनमहितान् तान् ऋग्भ-प्रमुखतीर्थधिषान् नमत ॥२॥

अद्यापि च कुतीर्थिकहस्तिसार्थ-मत्यर्थमाक्रामति यस्य । दुर्गनयवर्गनखनिवह-भीषणस्तीर्थमृगनाथः ॥३॥

सा पुण काउमणेहि चि, तदत्थपयडणसमत्थसत्थाणि । मोत्तुं ँअभिउत्तेहि वि, नाउं तीरइ न जं सम्मं ॥३२॥
 तम्हाऽऽराहणसत्थं, सुपसत्थमहत्थहेउपरिक्किणं । गिहिसाहूभयविसयं, वोच्छमहं तुच्छवुद्धी वि ॥३३॥
 आरहणमिच्छंतो य, तिगणं पढममेव रंसेज्जा । अनिरुद्ध जेण इमं, किं असुहं तं न जं कुणइ ॥३४॥
 तद्वाहि- निरुत्तुसं विविहविसयरणंमि । अरइइकुमइकरिणी-कसायकलभोरुज्हजुओ ॥३५॥
 असमजसं भमंतो, पमायमयमत्तमणकरी एस । अवगुंठइ अप्पाणं, पए पए बहुविहरणं ॥३६॥
 कयवहुगुणतरुंणो, पइखणऽन्नन्नवन्नकयघडणा । असइ च्व विलसमाणी, वाणी वि अणत्थपत्थारी ॥३७॥
 अत्थनिरवेअवविची, सव्वत्थ समंतओ वि अनिरुद्धो । तत्तायगोलकपो, काओ वि न होज्ज कुसलकगे ॥३८॥
 अममंजसवावरो, एकेकं पि इमेसिं, लोगुगात्रायवीयमऽनिरुद्धं । किं पुण तस्समवाओ, जएज ता तन्निरोहकए ॥३९॥
 सो पुण पसत्थगंधऽत्थ-चिंतणा-विरयणाऽऽइणा चेव । सम्मं पारद्वणं, संजायइ ननहा जम्हा ॥४०॥
 अत्थेहाए तस्सेव माणसं, भासणेण पुण वयणं । होइ चिय सुनिरुद्धं, तद्धिहणाईहिं पुण काओ ॥४१॥
 एवं च कम्मबंधेक्क-हेउपडिरुद्धजोगपसरस्स । होही महप्पणो च्चिय, उवयारो पत्थुयपंवंधा ॥४२॥
 इह (य) तन्निरोहजणिओ, एमुवयारो परोऽणुभवसिद्धो । संवेगवणणे पुण, पए पए पममसुहलाभो ॥४३॥

जह य अणंतरजायं पि, किं पि १ कट्टिट्ठगोत्रलाइदलं । माडणसं धणत्रिहिणा, काट्ठणं अवचिओवचियं ॥६७॥
 आकारंतरविहिणा, ठवेइ सुविसिट्ठमंदिरत्तेण । अइनिउणमुत्तहारी, तंहेव अहयं पि उवउत्तो ॥६८॥
 सुयदिट्ठचिर^२पमेयं, किं पि पारद्धगंधपाउज्जं । गाहा—सिलोग—गाहउद्ध—कुलगपमुहं पग्गयं पि ॥६९॥
 अवणयणदाणविहिणा, कहिं पि काउण अवचिओवचियं । दाराणुगुणत्तेणं, एत्थ कत्थवि ठविस्सामि ॥७०॥
 सपवंधेसु य नियद्धव्व—गव्वचागत्यमवरकइइयं । पक्खिवमाणो तकरण—मच्चित्तुत्तो वि होइ लह् ॥७१॥
 केवलमुवयारकए, परेसिमेसो महं समांसो । सो य सपरोभयउत्तीहिं, जुत्तिजुत्तत्तणमुवेइ ॥७२॥
 दीसइ य जेण सविसेस—गाहगे आगयस्मि वणियज्जो । सपरोभयहट्ठपयट्ठ—भंडविच्छट्ठववहारी ॥७३॥
 एसा य पत्थुयारा—हणेह संवेगंगसालत्ति । भण्णइ विणिच्छियत्था, गुणनिष्फण्णेण नामेण ॥७४॥
 एसा य जहा रण्णा, महसेणेणं नवल्लदिकखेणं । ३जइगिहिविसया पुट्ठा, सिट्ठा जह गोयमेणं च ॥७५॥
 जह तं सम्मं आराहिउण, सो पाविही य नेव्वाणं । तह एत्थ कहिज्जंतं, अवहियच्चित्ता निसामेह ॥७६॥
 अत्थि धणधण्णपडिपुण्ण—पउरपुरगामनिवहरमणिज्जो । रमणिज्जरूवलावन्न—जुवइरेहन्तदिसिच्चो ॥७७॥
 दिसिचक्रागयेनेगम—कीरन्तविचित्तभूरिववहारी । ववहारज्जियवहुधण—जणकारियपवसरुभवाणा ॥७८॥
 सुरभवाणातुंगसि गंगा—धवलधयनिवहभरियनहविवरो । नहविवरिट्ठियखेयर—परिभावियरम्मयगुणेहो ॥७९॥

रम्यगुणोहरंजिय-पंथियकीरन्तवासपरिवंछो । कच्छो नाम जणवओ, जंबूदीवमि भरहंढे ॥८०॥
 गोविंदसयाणुगयो, बहुहलिओ गेगअज्जुणो जो य । एगहरिहलियअज्जुण-भवमन्नह भारहं कंहं पि ॥८१॥
 तत्थ जुवइ व्व सुविआ, दिणअरमुत्ति व्व पउरपहकलिया । सुविभत्तवन्नसन्ना, पच्चअत्ता सद्विज्ज व्व ॥८२॥
 जा ववइ गरुयपरिहा-सलिलाउलसालवलयरिंखत्ता । जलनिहिजगइवेडिय-जंबुदीवस्स समसीसिं ॥८३॥
 जा निच्चपयइविसइन्दु-कलगेयवड्ढियउड्डणंदा । परचक्कभयविमुक्का, कयजुगलीलं विडंवेइ ॥८४॥
 अइगुरुर्यरिद्धिवित्थरपरिणयजणदिज्जमाणदाणाए । वेसमणो धि हु मणो, जीए समणो व्व पडिहाइ ॥८५॥
 सा हिमसेलसमुज्जल-महन्तपासायरुद्धदिसिपसरा । सिंसिमाला नामेणं; अहेसि नयरी सुरपुरि व्व ॥८६॥
 पउमाणणाहिं सुपओहराहिं, वियसंतकुवलयच्छीहिं । बहिया पुक्खरिणीहिं, अन्तो नारीहिं जा सहइ ॥८७॥
 बहुसाहियाओ विस्सुय-कइकुलकलियाओ काणणालीओ । बहिया अन्तो पवराओ, जीए छज्जन्ति य सहाओ ॥८८॥
 परमेवक्को चिय दोसो, तीए पुरीए गुणालिकलियाए । खिप्पंति मग्गणा जं, परंमुहा रधम्मवंतेहि ॥८९॥
 निम्मलजसोवलंसे, अत्थिचं संगई य साहूसु । रागो सुयम्मि चिन्ता, निच्चं चिय धम्मकम्मम्मि ॥९०॥

१ यथा युवती संवृताङ्गोपाङ्गा भवति तथा नगरी अपि प्राकारेण सुवृता-सुरक्षिता ।

२ धर्मवर्दिभः मार्गणाः = याचकाः पराङ्मुखाः क्षिप्यन्ते इति विरोधो भासते अपि तु धर्मवर्दिभः धनुर्वर्दिभः मार्गणाः = वाणाः पराङ्मुखाः क्षिप्यन्ते इत्यर्थग्रहणेन विरोधपरिहारो भवति ।

साहमिणसु वच्छल्ल-या य रक्खा दुहत्तसत्तसु । सुगुञ्जणम्मि तद्वा, निवासिणा जत्थ लोअस्स ॥९१॥
 पालेइ तं च पणमत्त-भूवमणिमउडमसिणपयपीढो । अच्चन्तपयंडपयाव-विजियसाइयदिवसयरो ॥९२॥
 तिवक्कस्सालनिइय-निद्धारियदसिरेरिक्किंभो । पुरपरिहुब्भडभुयंडंड-चंडिममुमुरिय विपक्खो ॥९३॥
 रूवविणिज्जियसयो, ससिययो कमलपत्तसमनयो । अच्चंतपउरसेणो, राया नामेण महसेणा ॥९४॥
 सोहगचायविउत्तणेण, एगो वि णेगस्सो व्व । रामामग्गणविहुहाणं, हिययेहेसु जो वुत्थो ॥९५॥
 डिंडीरपिंडपंडुरच्छ-छन्नंतरं दिसाचकं । छज्जइ य विजयजत्तासु, जस्स विहियइहासं व ॥९६॥
 उज्झियपरिग्गहाणं, वज्जियविसयाण भिक्खुविचीण । सुमुणीण व सत्तूणं, जो थम्मगुरुत्तणं पत्तो ॥९७॥
 पग्गहियखगपसरंत, नीलकंतिच्छडुब्भडो हत्थो । जस्स रेण उग्गयथूम, -कंउसाहं समुव्वहइ ॥९८॥
 तं नत्थि जं न जाणइ, स महप्पा बुद्धिपगारिसवसेण । किंतु निइक्खिन्नत्तं, खलत्तगं पि इ न जाणेइ ॥९९॥
 अच्चंतहयगयो वि हु, पउरविपत्ती वि जं स नरत्ताहो । वहुक्खिरपरिक्किणा, सुहियो वि य तं महच्छरियं ॥१००॥
 एक्को च्चिय से दोसो, जं सुगुणइहो वि तेण सिट्ठज्जणो । अकरो चाइयवसेणा, अनासंदडो कओ सच्चो ॥१०१॥
 तस्स य रन्नो सुहचंद-चंदिमाविजियकेणुइमयंका । निम्मेरूवरायन्त-चारुसिं गारससिरीया ॥१०२॥
 उत्तमकुलसंभूया, सुसीलयांलंकिया विगयपणया । भत्ता सुगुणाऽऽसत्ता, भज्जा नामेण कणगवई ॥१०३॥
 नीसेसकलाकोसल-कलिओ रूवी गुणालओ सोमो । पडिविंवा इव रणेया य, अहेसि पुत्तो [उ] जयसेणा ॥१०४॥

॥१०५॥

मुधिसुद्वद्विपगरिस—निच्छियनीसेसंसयत्थेसु । नयगम्भहत्थपसत्थ—सत्थपरिभावणपरेसु

॥१०६॥

संधिविगहजाणाऽऽसणाइ—गुणछकपणिहियमणेसु । नियसामिकज्जसाहण—वहुमण्णियजीवियव्वेसु

॥१०७॥

अवरोप्परगाढपरूढ—पणयपरिचत्तविप्पओगेसु । सुकईसु व अपुव्वत्थ—चिंतणच्छिन्नवच्छेसु

॥१०८॥

मंतीसु धाणंजयजय—सुबंधुपमुहेसु विससुयजसेसु । आरोवियरज्जभरो सो य णिवो कीलइ जहिच्छं
तहाहि—

॥१०९॥

कयाइ मंजुगुजिउम्भड्ढंतनेउं, विसंहुल्लुच्छलंततारहारलट्ठकंठियं;

१अंगगहारतुट्ठदीहकंचिदामसुत्तयं, विचित्तयं पलोयए पंगणणा नट्टयं

॥११०॥

कयाइ गाढरूट्ठट्ठमत्तहत्थिकंधं, समारुहित्तु पाणिपल्लवेण धारिअकुसो ।
सलीलमाययप्पहेसु काणोणसु कीलिउं, जणोवरोहकायरो समन्दिरे नियत्तए ॥

॥१११॥

कयाइ भूरिचंचरीयपिज्जमाणदाणयं, गयिंदमंडलिं सुवेगयं तुरंगवगणयं ।
विसिट्ठमट्ठकट्ठसिट्ठयं सुसंदणुकरं, २पगिट्ठल्लद्धसासए महाभडे य पेच्छए ॥

॥११२॥

कयाइ पुण्णपाववन्धमोक्खजुत्तिजुत्तयं, अणेगभंगसंगयं भवस्सरूवमूयगं ।
निरंतरं तदत्थदिन्नचित्तउ सविम्भयं, असेसदोसनासयं निसामए य आगमं ॥

॥११३॥

इयं पुंस्त्वभवज्जियभूरि-पुन्नपव्वभारपुण्णवंछस्स । वोलेति वासरा तस्स, राइणो विविहकीलाहिं
 अहं अन्नया कयाई, अत्थाणीमंडवे निसन्नस्स । सव्वेयस्तरुणीधुव्व-माणसियचारुचमस्स
 दूरदिसागयसामंतं-मंडलीपणयचलणकमलस्स । अन्नन्नसेवगजणे, सणियं पक्खित्तचवग्गुस्स
 कंप्पिरत्तणुणा सियसिरुहेण, सक्का जरापणिहिणं व्व । कंचुइणा संलत्तं, सिग्गं उवसप्पिउणवं
 ॥११३॥

जयउ जयउ देवो, माणमीलंतरामा-मुहकुमुयमयंको, सोक्खवह्ठीण कंदो ।

कुवलदलदीह-रच्छीलच्छीए लीला-लसभुयपरिसत्तो सव्वसंपत्तिजुत्तो ॥११७॥
 विन्नवणिज्जमिमं पहु ! पडिहयपडिवक्खलक्ख ! अम्हाणं । अंतोउरट्ठियाणं, सव्वत्तो दिन्नदिट्ठीणं ॥११८॥
 परपुरिसपलोयणवाउलाण, कत्तो वि झत्ति संपत्तो । वणवाणो व्व एणो, पुरिसो अनिवाणेण भीमो ॥११९॥
 १विंसो व्व खगवेणूए, संगतो गिरिवरो व्व गरुयंजो । उव्वभडुयदंडुव्वद्ध-वीरवलओ अक्खुद्धमणो ॥१२०॥
 कणगवईए देवीए, वासभवणम्मि गिययगेहे व्व । नाहो व्व सो पविट्ठो, अवगन्नियकंचुइसमूहो ॥१२१॥
 णिसियज्जगखगवाया वि, तत्थ न कमंति वज्जथंमे व्व । दप्पुव्वभडा वि मुहडा, तम्महपव्वेण निवडन्ति ॥१२२॥
 करुणाए च्चिए मने, न पहरियं तेण अम्ह पुरिसाणं । अन्नहं कयन्तक्खप्पस्स, तस्स कत्तो भवे खलणा ॥१२३॥
 अस्सुयमदिट्ठुव्वं, इय एरिसक्खमिन्दिमावडियं । एत्तो उवरिं देवो, आइसइ जयं तयं कुणिमो ॥१२४॥

इय सोच्चा कोवभरुभवन्त-भालयलभिउडिभीमेण । पुणफत्तफुरुफुन्ता-हरेण तंडवियभमुहेण ॥१२५॥
 सामंतसुहडसेणावईसु, निव्वाडियपुरिसयारेसु । नवकुवलयदलदीहा, चवखू खित्ता म्हीवइणा ॥१२६॥
 अह तं कयंतजणणिं व, भीसणं पेच्छऊण सामंता । संखेहवसा जाया, चित्ताऽऽलिहिय व्व सन्वे वि ॥१२७॥
 सेणावइसुहेहि वि, तव्वइयसरवणचत्तमाणेहिं । सुस्समणेहि व संली-णयाए दिणं मणेा झत्ति ॥१२८॥
 राया वि सहं सुणं व, पेच्छउं पाणिकलियकरवालो । धी सेवगाहमा विफल-विहियपोरिसफडाडोवा ॥१२९॥
 अवसरह तुरियमेत्तो, चक्खुप्पसराउ इय पयंपत्तो । आनद्धपरियरो लहु, नीहरिओ रायभवणातो ॥१३०॥
 अह चंडचवलमंगल-विस्संभरपमुहअंगरक्खेहिं । भालयलथडियकरसं-पुंडेहिं भत्तीए विण्णत्तो ॥१३१॥
 देव पसीयह वियरह, आपसं अन्ह एत्थ पत्थावे । विरमह सयं न जुत्तो, पढमं चिय पत्थणांभंगो ॥१३२॥
 जइ वि सयं न नियत्तह, खणमेक्कं तह वि पेच्छगा होह । चक्खुक्खेवा हि पहूणं, हुन्ति पारद्धविग्घहरा ॥१३३॥
 इय सविणयपयंपिय-सवणमणागोवसन्तपरिकोवो । दरकंपियाए दिट्ठीए, पत्थिवो तेऽणुमन्नेइ ॥१३४॥
 तो चावकुंतकरवाल-भल्लिसेह्हाइपरणसमेया । निव्विवरवग्गमभूसिय-तणुणो चंडाइणो चलिया ॥१३५॥
 पत्ता य कमेगंते-उरंभि दिट्ठो य तत्थ सो पुरिसो । आसीणो सेज्जाए, देवीए समं ततो भणिओ ॥१३६॥
 रे रे पुरिसाऽहम ! सामि-सालमहिलं मलिच्छसमसील । कामिंतो तुमभिन्दिं, पइससि कीणासवयणम्मि ॥१३७॥
 नियदुच्चरिण्ण वि तुह हयस्स, जइ वि हु न पहरिउं जुत्तं । तह वि हु नियपहुचित्ताणु-वित्तिओ हम्मसि निरुत्तं ॥१३८॥

तो तेण चितियमिमं, किं कोइ इमो सुरो व्व खयरो व्व । होज्ज व विज्जासिद्धो, एवंहिहसत्तिसं जुत्तो ॥१५२॥
 जइ ताव सुरो किं तस्स, माणुसीए इमीए किर कज्जं । अह खयरो सो वि न भूमि-गोयरिं नूण वंछेज्जा ॥१५३॥
 विज्जासिद्धो वि विसिट्ठ-रूवपायालजुइपमुहासु । संतीसु दिव्वनारीसु, कह इमं अणुसरेज्ज धुवं ॥१५४॥
 अहवा पासविसप्पिर-कयन्तवसजायधाउखोहस्स । कप्प न कप्प व हिययं, काउमकज्जं अभिलसेज्जा ॥१५५॥
 किं वा इमिणा सो को वि, होउ जुज्जइ न संपयमुवेहा । भज्जंयि अरक्खन्तो, कह रक्खिस्सामि महिवलयं ॥१५६॥
 देसंतरेसु वि इमो, मज्झ कलंको चिरं पवित्थरिही । एत्तो च्चिय रामो वि हु, सीयाए कए गओ लंकं ॥१५७॥
 ता जावज्जवि णो दूर-देसमणुसइ सो दुरायारो । ताव सयमेव गंतूण, तं अणज्जं निगिण्हामि ॥१५८॥
 थंमणपमुहं चिरसिक्खियं च, विज्जावलं परिव्रवामि । इति चितिय कइवयसुहइ-संगओ पट्ठिठओ राया ॥१५९॥
 अह भूमिवइं मुणिउं चलियं, चलिओद्धुरसिन्धुरभीमयरं । मयराइधयाउलभूसिरहं, रहसुग्गइसेवगलद्धदिसं ॥१६०॥
 दिसिचक्कपवट्ठुरंगणं, गणनायकदण्डवईहिं जुयं । जुवइज्जणकायरखोभकरं, करहोहपरोवियववसरयं ॥१६१॥
 रयजाणवसुक्खयक्खोणिरयं, रयणुब्भइभूसणवित्थरियं । छुरियाइमहाउहदिन्नभयं, भयंकंपिस्सालयचत्तपहं ॥१६२॥
 पहंसंतपटंतसुमागहयं, हयहेसियतासिअसिं खलयं । लयणग्गगयं गिहिसच्चवियं, वियसन्तमहाभड्डोलायणयं ॥१६३॥
 नगरीउ वहुं चउरंगवलं, वलवन्तविपक्खक्खएकसहं । सहस च्चिय पाविय भूरिमहं, महसेणणुमग्गिण नीहसियं ॥१६४॥
 अह तेण समग्गेण वि, परियरिओ पवस्तुरगमारुहो । ऊसियसियायवत्तो, राया जा जाइ थेवपहं ॥१६५॥

ताव पुरिसेण तेणं, दरदलियकवेलमीसि हसिऊणं । नरनाहं मोचूणं, थंभियमवरं वलं सयलं ॥१६६॥
 राया वि चित्तलिहियं व, पेच्छिउं तं समगामवि सेनं । परिचिन्तिउं पवचो, अच्चनं विम्हयाउलिओ ॥१६७॥
 अहह महापावो कह, एवंविहमंतसत्तिसंजुत्तो । कह वा विवुवहनिसिद्धं, अकळंमंविहं क्काइ ॥१६८॥
 मन्ने एरिसग च्चिय, ते वि हु थंभाइकारिणा मंता । तेणनोन्नाणुगमो, समसीकत्तेग जाओ मिं ॥१६९॥
 अहवा किमणेग विचिंतिण, सुमरामि थंभणिं विजं । पयस्स थंभणट्टा, चिरपट्टियं मुगुल्लम्लम्मि ॥१७०॥
 तो सव्वंगनिवेसिय—रक्खामंतवखरोजनिलनिगेहं । काउं नासापेंत—निमियथिलोयंगंवुद्धो ॥१७१॥
 पउममयरं दसंदोह—सुंदरुद्धामपसरियमऊहं । थंभणकरपरमक्खर—मारद्धो मुमरिउं राया ॥१७२॥
 अह खणमेत्तमि गाए, तत्तोद्धुत्तं पलोयए जाव । दरपहसिरेण तेणं, पंजपियं ताव पुरिसेण ॥१७३॥
 हे नरवर ! जीव चिरं, पुब्बं मंदा गई ममं दूना । तुह थंभणविजाए, संपइ पवणोवमा जाया ॥१७४॥
 ता जइ कज्जं भजाए, अत्थि एजाहि सिग्गवेणेण । इय सो पयंपमागो, तुरियं गंतुं पयट्ठो चि ॥१७५॥
 अहह कंहे चिरसिक्खिय—विजा वि हु विहलिया ममेयाणिं । विहलिजउ अहव पं, मोत्तू पणमं एं ॥१७६॥
 इय चिंतिऊण राया, अविचलचिचो पवड्ढिउळ्ळोहो । खगसहाओ मद्धमा, लग्गो तम्माणुमंगेण ॥१७७॥
 एसो वच्चइ राया, एसा देवी इमो य सो पुरिसो । इय जंपिरे ज्जम्मि, ताणि गयाइं सुदुग्गहं ॥१७८॥
 पडसमयकसाहयतरल—तुरयलहुभूरिलंविद्यद्वाणो । थंभंतेण राया, जाव न तं पावइ मणुम्मं ॥१७९॥

ताव निरव्वा विज्जु व्व, इत्ति देवी अदंसणीभूया । सो वि य पुरिसो थाणु व्व, निच्चलो संठिओ समुहो ॥१८०॥
 एणागिणं च तं पेच्छि-ऊण भूमीवई विचिंतो । किं सुमिणमिमं माया व, होज्ज दिट्ठीए वंधो वा ॥१८१॥
 अहवा किमणेण विगापिण्ण, इममेव ताव पुच्छामि । अणुणियसीले पुरिसे, पहरिउमवि जुज्जइ न जम्हा ॥१८२॥
 तो भणियमणेण सविम्हएण, भो भो अणन्तसामत्थ ! । भज्जा न केवलं चिय, हरिया तुमए मम मणं पि ॥१८३॥
 ता कहसु को तुमं ? किं, तए कुलं मण्डियं मलिणियं ? च । एरिसमाहण्णं, अकज्जकरणेण य इमेणं ॥१८४॥
 तेजावि ईसि हसिऊण, जंषियं भो नरिंद ! सच्चमिणं । विहियं उभयं पि मए; कुलमइलणमेक्केमेव तए ॥१८५॥
 नियगिहिणिं पि हु नीसेस-नयरलोणस्स पेच्छमाणस्स । अन्नणियावज्जेणं, अक्खमाणेण हीरन्तिं ॥१८६॥
 इय गुरुयकुलकलंकं, न पेच्छसि अप्पणो तुमं मुद्ध ! । मह पुण पोसिवित्तिं पि, दोसपक्खम्मि पक्खिवसि ॥१८७॥
 अहवा परदोसपलोगंमि, जायइ जणो सहस्सक्खो । जच्चंधो व न पेच्छइ, गिरिवरुए वि नियदोसे ॥१८८॥
 एवंविहेण तुमए, तह कह वि हु मइलियं कुलं सयलं । जह विमलिज्जइ नो सुकय-जलहरासारवरिसे वि ॥१८९॥
 निस्सामन्नपरिक्कम-रहियाणं भइ ! तुज्झ सरिसाणं । नमुक्कित्तणमेत्तं, बुच्चइ भूमीवइत्तं पि ॥१९०॥
 को वा इह तुह दोसो, ते अवरज्जंति इत्थ चिरपुरिसा । असमत्थं पि तुमं जे, भूमिपालं पइड्ढंति ॥१९१॥
 को वा तेसिं दोसो, नरिंद ! तुम्हारिसाण कुमईणं । एस चिय होइ गई, विसयव्वामोहियमणाणं ॥१९२॥
 इय सोच्चा नरनाहो, लज्जामउलंतनयणसरसिरुहो । परिभाविउं पवत्तो, पओससमउ व्व विच्छओ ॥१९३॥

ताव पुरिसेण तेणं, दरदलियकवालमीसि हसिऊणं । नरनाहं भोत्तूणं, थंभियमवरं बलं सयलं ॥१६६॥
 राया वि चित्तलिहियं व, पेच्छिउं तं समगगमवि सेनं । परिचिन्तिउं पवत्तो, अच्चन्तं विम्हयाउलिओ ॥१६७॥
 अहह महापावो कह, एवंविहमंतसत्तिसंजुत्तो । कह वा विबुवहनिस्सिद्धं, अकजमेवविहं कुणइ ॥१६८॥
 मन्ने एरिसग च्चिय, ते वि हु थंभाइकारिणा मंता । तेणन्नेनान्नाणुगमो, समसीलत्तेण जाओ सिं ॥१६९॥
 अहवा किमणेण विचिंतिण, सुमरामि थंभणिं विज्जं । एयस्स थंभणट्ठा, चिरपट्ठियं सुगुरुमूलम्मि ॥१७०॥
 तो सव्वंगनिवेशिय—रक्खामंतवखरोऽनिलनिरोहं । काउं नासापेरंत—निमियथिरलोयणंवुल्लो ॥१७१॥
 पउममयरंदसंदोह—सुंदरुद्धामपसरियमज्जहं । थंभणकरपरमक्खर—मारद्धो सुमरिउं राया ॥१७२॥
 अह खणमेत्तंमि गए, तत्तोहत्तं पलोयए जाव । दरपहसिरेण तेणं, पजंपियं ताव पुरिसेण ॥१७३॥
 हे नरवर ! जीव चिरं, पुव्वं मंदा गई ममं हुंता । तुह थंभणविज्जाए, संपइ पवणोवमा जाया ॥१७४॥
 ता जइ कज्जं भज्जाए, अत्थि एज्जाहि सिग्गवेणेण । इय सो पयंपमाणो, तुरियं गंतुं पयड्ढो त्ति ॥१७५॥
 अहह कं चिरसिक्खिय—विज्जा वि हु विहलिया ममेयाणिं । विहलिज्जउ अहव परं, भोत्तूण परक्कमं एक्कं ॥१७६॥
 इय चिंतिऊण राया, अविचलचित्तो पवड्ढिउच्छाहो । खगसहाओ सहसा, लग्गो तस्साणुमणेण ॥१७७॥
 एसो वच्चइ राया, एसा देवी इमो य सो पुरिसो । इय जंपिरे जगम्मि, ताणि गयाइं सुदूरपहं ॥१७८॥
 पइमयकसाहयतरल—तुरयलहुभूरिलंघियद्धाणो । थंवत्तरेण राया, जाव न तं पावइ मणुस्सं ॥१७९॥

ताव निरवभा विज्जु व्व, झत्ति देवी अदंसणीभूया । सो वि य पुरिसो थाणु व्व, निच्चलो संठिओ समुहो ॥१८०॥
 एगाणिं च तं पेच्छि-ऊण भूमीवई विचिंतेइ । क्रि सुमिणमिमं माया व, होज्ज दिट्ठीए वंधो वा ॥१८१॥
 अहवा किमणेण विगप्पिएण, इममेव ताव पुच्छामि । अमृणियसीले पुरिसे, पहरिउमवि जुज्जइ न जम्हा ॥१८२॥
 तो भणियमणेण सविग्गएण, भो भो अणन्तसामत्थ ! । भज्जा न केवलं चिय, हरिया तुमए मम मणं पि ॥१८३॥
 ता कहसु को तुमं ? किं, तए कुलं मण्डियं मल्लियं ? च । एरिसमाहप्पेणं, अकज्जकरणेण य इमेणं ॥१८४॥
 तेणावि ईसि हसिऊण, जंप्पियं भो नरिंद ! सच्चमिणं । विहियं उमयं पि मए; कुलमइलणमेक्कमेव तए ॥१८५॥
 नियगिहिणिं पि हु नीसेस-नयरलोणस्स पेच्छमाणस्स । अन्नगणियावजसेणं, अस्सलमाणेण हीरन्तिं ॥१८६॥
 इय गुरुयकुलकलंकं, न पेच्छसि अप्पणो तुमं मुद्ध ! । मह पुण पोस्सिविचिं पि, दोसपक्खम्मि पक्खिवसि ॥१८७॥
 अहवा परदोसपलोयणंमि, जायइ जणो सहस्सवस्वो । जच्चंधो व न पेच्छइ, गिरिवग्गुए वि नियदेसे ॥१८८॥
 एवंविहेण तुमए, तह कह वि हु मइलियं कुलं सयलं । जह विमल्लिज्जइ नो सुकय-जलहरासारवरिसे वि ॥१८९॥
 निस्सामन्नपरिक्कम-रहियाणं भइ ! तुज्झ सरिसाणं । नासुक्कित्तणमेत्तं, बुच्चइ भूमीवत्तं पि ॥१९०॥
 को वा इह तुह दोसो, ते अवरज्झंति इत्थ चिरपुरिसा । असमत्थं पि तुमं जे, भूमिपालं पइट्ठति ॥१९१॥
 को वा तेसिं दोसो, नरिंद ! तुम्हारिसाण कुमईणं । एस चिय होइ गई, विसयव्वामोहियमणाणं ॥१९२॥
 इयं सोच्चा नरनाहो, लज्जामउलंतनयणसरसिरुहो । परिभाविउं पवत्तो, पओससमउ व्व विच्छओ ॥१९३॥

धी मज्झ जीवियं पोरिसं च, बलबुद्धिपगरिसत्तं च । जेण मए वयणिज्जं, उवणीया पुव्वपुरिसा वि ॥१९४॥
 अप्पा न केवलो चिय, लहुयत्तं लंभिओ अधन्नेण । लहुईकया महन्तो, सिक्खागुरुणो वि भयवन्तो ॥१९५॥
 किं जाएण वि तेणं ? जाएण वि जीविण किं तेण ? । नियपुव्वपुरिसलाघव-लेसंमि वि जो पयइज्जा ॥१९६॥
 सत्त्वं च विसयमोहिय-मईणमिच्चाइ जं भणियममुणा । कहमन्नहमेवंविह-विडंवाणा मज्झ जाएज्जा ? ॥१९७॥

तद्वाहि-

सत्थस्साविसओऽयं, न मंततंतसु कुसलया अत्थि । उज्जोगिणो वि मज्झं, किं बलमेत्तो परं होही ॥१९८॥
 एवं च संपयं इह, तावसदिक्खा निसेविउं जुत्ता । कह दंसिस्सामि मुहं, नियत्तिउं नयग्गिलोयस्स ॥१९९॥
 इय गरुयविसायपिसाय-वाउलिज्जन्तमाणसो राया । जा मुयइ नेव खणं, ता गहिओ तेण हत्थम्मि ॥२००॥
 भणिओ य महायस ! मुयसु, सोगमित्तो कयं विचिच्चेणं । परिहासेणं माइंद-जालमेयं न परमत्थो ॥२०१॥

तद्वाहि-

नाहं पुरिसो न य मज्झ, तुज्झ दइयाए कज्जमवि किं पि । न य सामन्नपरिक्कम-चिक्कंता होसि तं राय ! ॥२०२॥
 किंतु इय वइयरेणं, तियसो हं पढमदेवलोगाओ । तुज्झ पडिवाहणत्थं, पुव्वप्पणएण ? आओ म्हि ॥२०३॥
 किं वा मित्त ! न सुमरसि, जमुणानइपरिसरम्मि पुव्वभवे । जं आसि तुमं हत्थी, बहुलक्खणसंगयसरीरो ॥२०४॥

सत्तंगपरिष्ठाणो, महानरिन्दो न्व विसयपडिचद्धो । पवहन्तदाणपसरो, सरोसपडिदन्तिभंगकरो ॥२०५॥
बहुक्खलुपरियरिओ, वियन्तो तेसु तेसु ठाणेषु । करिपिसियलालसेहिं, सवरजुवाणेहिं, दिट्ठो सि ॥२०६॥
तो तेहिं वारिबंधण-पमुहोवाएहिं सरपहारेहिं । परिवारब्धूयं तुह, विणासियं गयकुलमसेसं ॥२०७॥
अपमत्तयाए गइकोसलेण, दूराउ परिहरन्तेण । तुमए तेसिमवाए, चिरकालं रविखओ अप्पा ॥२०८॥
अह अनया कयाइ, सलिलोयारम्मि तुज्झ गहणत्थं । तेहिं खड्डा खणिउं, उवारिं छड्डया तणाईहिं ॥२०९॥
खित्ता तदुवारि धूली, तह जह भूमीए सा समा जाया । तो तरुगहणनिलुक्का, पलोइउं ते पवत्त चि ॥२१०॥
तुममवि असंकियमणो, पुब्बपवाहेण पाणियं पाउं । इंतो धस चि पडिओ, तीए खड्डाए विवसंगो ॥२११॥
अइपंडिओ सि चिरजीविओ सि, रे ! इण्हं कत्थ वच्चिहिसि । इय कलक्कलं करेता, सवरजुवाणा य संपत्ता ॥२१२॥
तो तेहिं निहयं दारि-ऊण कुम्भत्थलाउ धूलाइं । रमोत्ताहलाइं गहियाइं, जीवमाणस्स इदसणा य ॥२१३॥
अह तिकववेयणापवल-जलणजालाकलावसंतत्तो । जीविता खणमेगं, इत्ति तुमं मरणमणुपत्तो ॥२१४॥
उववन्नो य नईए, गंगाए परिसरम्मि सांसंगो । तत्थ वि बोलो वि तुमं, सज्जहनाहेण हणिओ सि ॥२१५॥
तत्तो मगहाविसए, सालिगामम्मि सोमदत्तस्स । विप्पस्स सुओ जाओ, नामेणं बंधुदत्तो चि ॥२१६॥
बंसणजणपाओगो, कलाकलावो य अहिगओ तुमए । जागविहिपरमकुसल-त्तणेण लद्धा पसिद्धी य ॥२१७॥

कीरंति जत्थ कत्थ वि, सग्गतं अहव रोगसमणत्थं । जागा तेसु य पढमं, तं निजसि पडरल्लोणेण ॥२१८॥
 कहसि य जागस्स विहिं, पयइसे विविहपावठाणां । अगणियपरलोयभओ, हुणसि सहत्थेण छागे य ॥२१९॥
 एवं वच्चंतेसु, दिणेषु एगम्मि अवसरे रत्ता । पारम्भिओ महन्तो, तुरंगमेहो महाजागो ॥२२०॥
 आहूओ तत्थ तुमं, रत्ता सक्कारिओ य भत्तीए । पगुणीकया य अस्सा, सुलक्खणा जागकज्जेणं ॥२२१॥
 अभिसंतिया य तुमए, वेयपसिद्धेण ते विहाणेणं । एत्थन्तरंमि तारिस-जागविहिं पेच्छमाणस्स ॥२२२॥
 कत्थवि दिट्ठं एवंविहं ति, ईहाइगो करंतेस्स । जायं जाइस्सरणं, एक्कस्स तुरंगपोयस्स ॥२२३॥
 दिट्ठं च पुव्वजम्मे, जागविहिवियक्खणेण हुंतेण । जं हुणिया भयविहुरा, बहुसो वि गवाइणो तेण ॥२२४॥
 दट्ठूण वइयरमिमं, ताहे परिचिन्तियं भयत्तेण । धम्मच्छलेण पावं, अहो कहं उवचिणन्ति जणा ॥२२५॥
 साहंति य सुद्धानं, जागे निहया वयंति सगंमि । तिप्पिज्जंति य तियसा, जलगम्मि हुणिज्जमाणम्मि ॥२२६॥
 न सुगंति इमं पावा, जइ जागहया वयन्ति सगग्गि । सग्गाभिलासिणो सयण-वंयुणो ता वरं हुणिया ॥२२७॥
 अहवा पयंडपांसंड-कूडपडियस्स मुद्धलोयस्स । को दोसो अवरज्झति, एत्थ वेइयउवज्झाया ॥२२८॥
 ता एयं पाविडं, सुदुट्ठवेदूठं हणामि उवझायं । जइ पुण जियन्ति एए, जागनिमित्तागया तुरया ॥२२९॥
 इय चिंतिज्जण तेणं, वच्छयले खरगुरप्पहारेणं । तह पहओ ? सज्ज तुमं, जह सुक्को जीवियव्वेण ॥२३०॥

पवित्रंभियपाणिवहा-भिलासवसंसंविदत्तपावेणं । घडियालए य जातो, नेरइओ पढमनरयस्मि ॥२३१॥
 छव्विहपज्जचीए, पयडसरीरो मुहुत्तमज्झस्मि । जा चिट्ठसि ताव लहुं, पकुणन्ता किलकिलारावं ॥२३२॥
 परमाहम्मिय-असुरा, अच्चन्तं निदया महाक्करा । वीभच्छा भयजणगा, समागया तत्थ ठाणम्मि ॥२३३॥
 दुक्खं वज्जघडीए, किं रे चिट्ठसि विणिस्सरसु वाहिं । इह जंपिऊण वज्जं-कुसेहिं कडिढन्ति तुह देहं ॥२३४॥
 तत्तो निसियाए कप्पणीए, कप्पन्ति सुहुमखंदेहिं । अंगं करुणसरणं, तुह विरसं आरसंतस्स ॥२३५॥
 अइसुहुमखंडिए वि हु, पुणो वि मिलिए तणुम्मि सए व्व । भयविट्ठुरो नासन्तो, घेणसि तेहिं तुमं सहसा ॥२३६॥
 तो वज्जकुंभियाए, हेट्ठा पज्जलियतिव्वजलणाए । पविस्वप्पसि पागत्यं, अणिच्छमाणो हट्ठेण तुमं ॥२३७॥
 तत्थ य अच्चंतं दज्झ-माणदेहो तिसाए अभिभूओ । वाहरसि विरससदं, तेसिं पुरतो तुमं एवं ॥२३८॥
 तुव्वे जणणीजणगा, भाया सयणा य बंधवा पहुणो । सरणं ताणं तुज्झे, तुव्वे च्चिय देवया मज्झ ॥२३९॥
 ता सुयह खणं एक्कं, पायह सलिलं परीयह इयाणिं । इय भणिए हिट्ठमणा, ते महुरगिराए जंपंति ॥२४०॥
 रे ! वज्जकुंभियायज्झ-भागओ कडिढं वरागमिमं । पाए वारि सिसिरं, तहतति पडिवज्जिउं अवरं ॥२४१॥
 तत्ततउंतवसीसय-रसभरियं भायणं गहेऊणं । सिसिरं ति पर्यंपता, पायन्ति तुमं महापावा ॥२४२॥
 अह तेण जलणतुल्लेण, दज्झमाणस वलियगीवस्स । तुज्झ अणिच्छन्तस्स वि, भेतुं संडासएण मुहं ॥२४३॥
 निसिरंति तमाकंठं, तो तेण कडिजमाणसव्वंगो । मुच्छानिमीलियच्छो, धस ति णिवडसि महीवीढे ॥२४४॥

खणलद्वयेयो असि-वर्णमि सिसिरं ति जायसंक्रप्पो । वच्चसि तत्थ वि छिज्जसि, पयंडतरुपत्तखगेहिं ॥२४५॥
 तत्तो पुणो वि तेहिं, रंगतरंगभंगुरावत्ते । वेयरणीनईनीरे, खिप्पसि पज्जलियजलणाभे ॥२४६॥
 तत्थ वि विज्जुड्डामर-महह्रस्वलोपेह्णवसेण । उव्वुड्डुणवुड्डुणचलण-खलणवाउलियसव्वंगो ॥२४७॥
 जरतरुदलं व कहवि हु, तीए किलेसेण पत्तपरतीरो । अच्छंतो असुरेहिं, वेत्तूंगं हरिसियंगेहिं ॥२४८॥
 जोत्तिज्जसि वसभो इव, रहमि अच्चन्तभूरिभारम्मि । विज्जसि पड्कूखणं कुंत-तिकूखधाराए आराए ॥२४९॥
 अह तत्थ परिससन्तो, जा गंतुं नेव सकसि कहिं पि । ता उग्गमोगरेहिं, चूरिज्जसि तं महाभाग ! ॥२५०॥
 अण्णालिज्जसि वियडे, सिलायले भिज्जसे य कुन्तेहिं । छिज्जसि करवत्तेहिं, पीलिज्जसि चिच्चजंतेसु ॥२५१॥
 भुंजाविज्जसि णियअंग-मंसखण्डां जलणपकाइ । ताडिज्जसि पुणरुत्तं, विचित्तदंडप्पहारेहिं ॥२५२॥
 असुरविउव्वियगरुंग-पविखअइतिवखनद्वखचंचूहिं । पहणिज्जसि करुणसरं, स्यमाणो उड्डकयवाहू ॥२५३॥
 इय नरयउम्भवदुहं, अणुभूयं जं तए नरवरिंद ! । तं सव्वं परिकहिउं, जयपहुणो छिचय तरन्ति परं ॥२५४॥
 एवं सागरमेगं, निवासित्ता भीसणम्मि नरयम्मि । दुक्खाइं असंखाइं, विसहिय तत्तो मओ सन्तो ॥२५५॥
 तुमसुववन्नो भरहे, नयरे रायग्गिहम्मि रोसकुले । पुत्तत्तेणेण तत्थ वि, अणेगरोगाउलसरीरो ॥२५६॥
 समथाणुरुत्तभोयण-रोगपडीयासयणपरिहीणो । अच्चन्तं दीणमणो, भिक्खाविचीए जीवन्तो ॥२५७॥
 तरुणत्तं संपत्तो, तत्थ वि अच्चन्तदुक्खओ सन्तो । परिचिंतिउं पवत्तो, धी धी मह जीविअच्चस ॥२५८॥

जं सरिसे वि हु मणुअत्तणम्मि, तुल्ले अ ईदअग्गामे । भिदखाए जियामि अहं, इमे अ धन्ना पविलसन्ति ॥२५॥
 एगे वहन्ति सोणं, अज्ज न अग्गेहिं किं पि दिन्नं ति । अज्ज न किं पि हु लद्धं, अहं तु एवं किलिस्सामि ॥२६०॥
 छड्डिडज्जइ धम्मकए, एगेहिं समुद्धुरा वि नियरिद्धी । बहुठाणजज्जरं पि हु, न चइज्जइ कप्परं पि मए ॥२६१॥
 एगे खिवन्ति चव्वुं, सन्तीसु वि नेव पवरतरुणीसु । संकप्पोवगयासु वि, अहं तु तौसं परिवहामि ॥२६२॥
 जच्चक्कणगच्छविं पि हु, एगे जंपंति असुइयं देहं । रोगसयविहुरियं अप्प-णो य तमहं तु सलहोम ॥२६३॥
 जय जीव नन्द एवं, एगे थुवन्ति मागहज्जेण । अक्कोसिज्जामि अहं तु, निन्निमित्तं पि भिक्खगओ ॥२६४॥
 परस्सं पि पयंपन्ता, जणन्ति एगे जणाण परितोसं । आसीसाउ दिन्तो वि, अद्धचंदं लहामि अहं ॥२६५॥
 इय पउरपावणिहिणो, निहीणच्चिट्ठस्स रोगविहुरस्स । पव्वज्ज च्चिय उचिया, जम्हा तीए वि किच्चमिणं ॥२६६॥
 मलमलीणसरीरत्तं, भिक्खाविची य भूमिसयणं च । पव्वसहीसु निवासो, सया वि सीउण्हसहणं च ॥२६७॥
 निक्किंचणया खन्ती, परपीडावज्जणं किसतणुत्तं । जम्मसमणन्तरं विय, एयं तु सहावसिद्धं मे ॥२६८॥
 एयं च कुणइ सोहं, परमं लिंगिस्स न उ गिहत्यस्स । अणुरुवट्ठाणगया, सच्चं दोसा वि होन्ति गुणा ॥२६९॥
 इय चिन्तिऊण तुमए, परमं वेरग्गमुव्वहन्तेण । गहिया तावसदिक्खा, कयं च दुक्कसतवच्चरणं ॥२७०॥
 अह पज्जन्ते मरिउं, जंबुदीवंमि भारहे वासे । वेयड्ढम्मि गिरिवरे, रहनेउरचक्कवालपुरे ॥२७१॥
 चण्डगइनामधेयस्स, पवरविजाहरस्स भजाए । विज्जुमईए गव्भे, पाउव्वभूओ सुयत्तेण ॥२७२॥

उचियसमए पसुओ, कयमभिहाणं च कुलिसवेगो चि । अचवन्तसुरुन्नतणू, कुमारभावं समणुपत्तो ॥२७३॥
 सिक्खविओ सयलकला-कलावकोसल्लमप्पकालेण । नहगमणप्पसुहाओ, विजाओ वि हु ओगेगाओ ॥२७४॥
 अह जणनयणाणन्दं, मणस्सिणीमाणकुसुयमायंडं । तरुणत्तणमणुपत्तो, रेहसि मयरद्धओ व्व तुमं ॥२७५॥
 समवयमित्ताणुगतो, गउ व्व तियचच्चरेसु सरसीसु । निस्संकं भमसि पुरे, पउरेसु काणणेसु पि ॥२७६॥
 अह अन्नया कयाई, तुमए ओलोयणट्ठिया दिट्ठो । हेमप्पहविजाहर-धूया सुरसुंदरीणामा ॥२७७॥
 तीसे य जोच्चणेणं, लायणेणं च रूवविहवेणं । सोहगेण य हियं, सुहय ! तुहायद्धियं दूरं ॥२७८॥
 तीए वि हु तुह दंसणवसेण, वियसन्तणयणकमलाए । कुसुमाउहो वि वजा-उहो व्व मयणो पवित्थरिओ ॥२७९॥
 नवरं समीवसंठिय-सहीण लज्जाए रंभियवियारा । नीलुप्पलघुवंदंसइ, सा तुह अन्नायणमिसेण ॥२८०॥
 कसिणाए रयणीए, संकेओ सइओ इमीए चि । हरिसभरनिम्भरंगो, तुमं गतो गिययभवणंमि ॥२८१॥
 तो कयदिणकायव्वो, णियणियगेहेसु पेसियवयस्सो । खगसच्चिवो निसीहे, नीहरिओ णिययगेहातो ॥२८२॥
 केण वि अमुणिज्जन्तो, तेणेवोलायणेण सणियपयं । पविसित्ता सेज्जाए, तीए समीवे निसन्नो सि ॥२८३॥
 सो एस दिवसदिट्ठो, पवरजुवाणो चि जायहरिसाए । नियदइयणिव्विसेसा, तुज्झ कया तीए पडिचत्ती ॥२८४॥
 अह अवरोप्पसव्विलास-वयणगोड्डीए गमिय खणमेगं । तुमए भणियं हे सुयणु !, विसरिसं दीसइ तुहेमं ॥२८५॥

तहाहि—
 कह पहसियससिजोण्हा—देहसिरी कह व भुयगभीमोड्यं । रेहइ १ चिहुरचओ तुह, वेणीवंधेण संजमिओ ॥२८६॥
 कह लखवणेहिं लखिब—जसे तुमं विज्जमाणनाह व्व । अप्पत्तणइसंगम—सुहं च कह नज्जइ सरीर ॥२८७॥
 ता कहसु सुयणु परमत्थं, किं सो पई तए चत्तो । अहवा चत्तासिं तुमं, अन्नासत्तेण तेणेव ॥२८८॥
 अह तीए थेवमउल्लिय—लोयणनलिणाए जंपियं एयं । हे सुहय ! सुणसु एत्थं, परमत्थं विसरिसत्तम्मि ॥२८९॥
 आरूढजोव्वणा हं, इहेव विज्जाहरिंदपुत्तेणं । कणगप्पहनामेणं, उव्वूढा गाढपणाणं ॥२९०॥
 परिणयणांतरमवि, मह दोसा वेयणीयवसओ वा । दाहज्जेण गहिओ, स महप्पा जलणतुल्लेण ॥२९१॥
 तो उव्वेच्छइ कंपइ, दीहं नीससइ विसमारसइ । सिहितावियलोह^२कवाह्मि—मज्झखित्तो व्व अणवरयं ॥२९२॥
 पारद्धा य अणेगे, तप्पिण्णा रोगपसमणनिमित्तं । विविहोसहप्पओगा, परिचत्तासेसकज्जेणं ॥२९३॥
 तं गत्थि ओसहं नत्थि, सो मणी सा न विज्जए विज्जा । ३विज्जा वि नत्थि ते जे, न तत्थ वावारिया पिउणा ॥२९४॥
 पम्मुक्कपाणभोयण—ण्हाणविलेवणपमोक्ककायव्वो । सोगभरगग्भिगरिरो, रुयइ य पासड्डिओ सयणो ॥२९५॥
 जणणी वि से अविच्छिन्न—सोगवसनिसरन्तनयणजला । नज्जइ दिट्ठिजुगोहन्न—सिन्धुगंगापवाह व्व ॥२९६॥
 तप्पणइजणो वि दढं, तम्मइ निम्मायपेमसव्वस्सो । तिक्कवणहव्ववाहोव—दद्धखाणु व्व विच्छाओ ॥२९७॥

इयं तस्स आवयाए, विमणुम्मणयंमि नयरिलोयम्मि । कीरन्तेसु य विविहेसु, देवउवाइयसएसु ॥२९८॥
 अवि अहिययरं बुद्धिं, वच्चंते पइखणं पि दाहजरे । पम्मुक्कजीवियासे, नियत्तमाणम्मि वेज्जगणे ॥२९९॥
 तेण परिचिन्तियमिमं, अहो न केणइ कहंपि साहरो । कीरइ विहरावडियस्स, थेवमेत्तं पि जीवस्स ॥३००॥
 अइवच्छला वि निद्धा वि, बंधवा उणणिज्जणगसहियावि । आवयकूवावडियं तडड्डिया, चेव सोयंति ॥३०१॥
 थेवं पि जत्थ जायइ, जियस्स कत्तो वि नो परित्ताणं । तत्थवि वसंति लोगा, अहो मंहं मोहमाहणं ॥३०२॥
 जइ कह वि य दाहजरो, ममं इमो उवसमेज्ज थेयंपि । ता उज्झियसयणधणो, जिणदिक्खं अणुससामि त्ति ॥३०३॥
 अहं विहिवसेण दिव्वो—सहाइविहे वि सो णिरायंको । जाओ संतो सयणे, मोयाविय वहुपयारेहिं ॥३०४॥
 पवज्जं पडिवन्नो, गुणसागरस्सरिणो सयांसमि । छट्ठमाइदुक्कर—तवचरणपरो य विहरित्था ॥३०५॥
 इयं भो महायस ! तए, महं विसरिसरूवयं समुद्धिस्स । पुट्ठं जं तं सिट्ठं, सव्वं पि मए जहावित्तं ॥३०६॥
 एवं सोच्चा महसेण—राय ! तुमए विचिंतियं तइया । धी धी अणज्जकजा—सत्तं पुरिसत्तणं मज्झ ॥३०७॥
 धी धी बुद्धीए वि हु, निवडउ वज्जासणी गुणगिरिंमि । सत्थत्थपागत्तं पि, जाउ पायालमूलंमि ॥३०८॥
 पविसउ दरीए उत्तम—कुलजम्मसमुब्भजो य अभिमाणो । नीई वि वराई पुरिस—पवरमवरं अणुसरेउ ॥३०९॥
 जो वंतमिमं तेण, पुरिसप्पवरुत्तमंगरयेण । सेविउमंहं समीहामि, सारमेओ व्व निह्छजो ॥३१०॥
 सा धणो कयपुण्णो, सफलं तस्सेव माणुसं जम्मं । सरयणिसायरधवला, पत्ता तेणं चिय पसिद्धी ॥३११॥

णियकुलनहयलचंदो, सो चिय कणगणपभो परं एक्को । लीलाए जेण दलिओ, दोरमहामोहपडियकूखो ॥३१२॥
 हे पावहियय ! एवंविहाण, पुरिसाण सुणिय सच्चरियं । परमणीपरिभोगे, सुमुणिणिगिसिद्धे कहं रमसि ॥३१३॥
 जाउ वि लडहलायन्न-पुन्नसव्वंगियाउ पर्यईए । सोहणसमुग्गाओ, मणहरसव्वंगचेट्ठाओ ॥३१४॥
 पर्यईए चिय सदाइ-विसयसुंदेसीमभूमीओ । दीसंतकंतसव्वंग-संगिसिं गागरुईओ ॥३१५॥
 वम्महनिहीसु तासु वि, मा मण ! तं रमसु णिययरमणीसु । पवणपकंपिरपिप्पल-पत्तसमुत्तालचिचासु ॥३१६॥

अन्नं च—

जाणसि तुच्छमिह सुहं, जाणसि दुक्खं पि मेरुगिरिगरुयं । जाणसि य चलं जीयं, जाणसि तुच्छओ लच्छीओ ॥३१७॥
 जाणसि अथि रा नेहा, जाणसि खणभंगुरं समत्थमिभं । तह वि हु गिहवासं कीस ? जीव नो चयसि एत्ताहे ॥३१८॥
 इय निरवणहवेरगा-मगणडिलग्गचिच्चपसरेण । आचद्धकरयलंजली, भणिया सा ससिमुही तुमए ॥३१९॥
 हे सुयणु ! तुमं जणणी, तुज्झ पई जो य सो ममं जणगो । जस्सुद्धरिओऽहमकिच्च-कूवया चरियरज्जूए ॥३२०॥
 एत्तो य मह विरागो, वड्डइ संसारिएसु किच्चेसु । तुममऽवि महाणभावे ! पइमगं अणुसरेज्जासु ॥३२१॥
 जेण खरपवणताडिय-पह्वचलमाउयं चला लच्छी । तडितरलं तारुणं विसया वि विसं व दुहुजणगा ॥३२२॥
 पियजणजोगो वि चियोप-विहुओ रोगभंगुरं गत्तं । अक्कमइ पइवणं परम-दारुणा वेरिणि व्य जरा ॥३२३॥
 अणमासिउजण एवं तीए गेहाओ इत्ति नीहसिओ । तेणं चिय मग्गेणं, गतो तुमं णिययभवणम्मि ॥३२४॥

तस्य यं ठियस्सं तुज्झं संसारासारयं णियंतस्स । वेयालियपुत्तेणं, पढिया एक्का इमा गाहा ॥३२५॥
 जह किं पि कारणं पा-विज्जण जायइ खणं विरागमई । तह जइ अवट्ठिया सा, हवेज्ज ता किं न पजत्तं ॥३२६॥
 एयं च तुमं सोच्चा, सविसेससमुल्लसंतसुहभावो । जाए पभायसमए, अलहन्तो मंदिरम्मि रइ ॥३२७॥
 कइवयज्जणपरियरिओ, वणलच्छिं पेच्छिउं विणिक्खन्तो । अह एगत्थुज्जाणे, चारणसमणो तए दिट्ठो ॥३२८॥
 जो पसत्थगुणरयणमण्डणो, मोहमल्लदददप्पखण्डणो । देहकंतिभूसियदिसामुहो, पावलोगसंगतिपरंमुहो ॥३२९॥
 जोगमगगनिग्गहियमाणसो, कम्मवेरिजयपयडसाहसो । सोमयाए ज्जणचित्तरज्जणो, महिगतो व्व छणहरिणलंछणो ॥३३०॥
 अइविसिट्ठसुहलेससंगओ, भव्वलोयपायडियमगओ । कोहमाणभयलोहवज्जिओ, नेव वाइनिवहेण निज्जिओ ॥३३१॥
 एककचलणनिमियंगभारओ, सूरसंमुहकयडच्छित्तारओ । सेलरायसिहरं व निच्चलो, काउस्सगगतो सत्तवच्छलो ॥३३२॥
 तं एवंविहगुणसंगयं मुणिं पेच्छिउं वियसियच्छो । पाएसु तुमं पडिओ, एवं भणिउं पवत्तो य ॥३३३॥
 भयवं ! सिवमगुवदंसणेण मम संपयं कुण पसायं । तुह पयजुयचिन्तामणि-पलोयणं होउ मा विहलं ॥३३४॥
 एवं भणिए पारा-विज्जण उस्सगमुग्गकरूणाए । जोगो त्ति कलिय तेणं, भणियं भो भव्व ! निसुणेसु ॥३३५॥
 एत्थं अणोरपारे, संसारे दुक्खलक्खपउरम्मि । पाविज्जइ मणयत्तं, जीवेहिं कहवि तुडिजोगा ॥३३६॥
 तस्य वि आरियदेसा, देसे वि हु वरकुलाइसामगी । तस्य वि सोहगोवरि-मंजसिरिसो य जिणधम्मो ॥३३७॥
 जग्गहा नरसुलच्छी, लब्भइ मणुयत्तमवि य तुडिजोगा । न वि लब्भइ जिणधम्मो, अचिन्तचिन्तामणीकप्पो ॥३३८॥

एवं च रयणनिहिलाभ—संनिभं पाविज्जण तं कह वि । जो नेइ विफलमइतुच्छ—त्रिसयवासंगवाम्ढो ॥३३९॥
 सोऽणंतवारमणवरय—जम्मजरमरणवारिपडिहत्थं । बहुरोपमयरभीमं—भवन्नयं सेवइ वगगो ॥३४०॥
 को नाम किर सकण्णो, सुदीहकालं किलिस्सिउं कह वि । पत्तो सुवण्णकोडिं, हारति तं कागणीए कए ॥३४१॥

किंच—

धम्मत्थकाममोक्खा, चउरो किर होति एत्थ पुरिसत्था । ताण पुण सेसपुरिसत्थ—हेउभावो वरो धम्मो ॥३४२॥
 तं पुण मिच्छत्तमोह—मोहिओ णो जहट्टियं जीवो । नाउं सक्को परिपीय—पउरमइरारसो व्व नरो ॥३४३॥
 ता भो महायस ! तुमं, उज्झियमिच्छत्तसव्वकायव्वो । जिणमेक्कं चिय देवं, मुणिणो गुरूणो य सरिज्जण ॥३४४॥
 पाणिवहुमुसावायं, अदत्तमेहुणपरिग्गहारंभं । सुंचसु इमग्गि मुक्के, जीवो मुच्चइ भवभएण ॥३४५॥
 न य एत्तोच्चिय धम्मो, अन्नो भुवणत्तए वि अत्थि वरो । न य एयविउत्तेणं, मोक्खसुहं लब्भइ कहं पि ॥३४६॥
 न य निस्सारस्स, सरीरयस्स एयस्स धुवविणासिस्स । धम्मोवज्जणमेक्कं, मोत्तूणज्वरं फलं अत्थि ॥३४७॥
 खरपवणपहयपउमिणि—दलगलगंगंबुविंदु व्व चलस्स । न य धम्मज्जणविरेहे, किं पि फलं जीवियस्सावि ॥३४८॥
 पडिपुब्बमिसं धम्मज्जणं च, नो सव्वविरतिविमुहेण । काउं तीरइ न य एय—विरहेणं लब्भए मोक्खो ॥३४९॥
 न य तदभावे च सुहं, नीसेसकीलेसलेसपरिहीणं । एगन्तियमच्चन्तिय—मणंतमन्तय संभवइ ॥३५०॥
 इय एवंविहसोक्खं, मोक्खं जइ वंछसे तुमं लुं । ता जिणदिक्खानावं, धेतूण भवन्नवं तरसु ॥३५१॥

इय वुत्ते हरिसवसुच्छलन्त-पुलएण भत्तिपणएण । तुमए गहिया दिक्खा, तस्स समीवे सुणिवरस्स ॥३५२॥
 अह पटियसयलसत्थो, सुणिउण मइसुणियसव्वपरमत्थो । छज्जीवरवखणपरो, गुरुल्लावासम्मि णिवसन्तो ॥३५३॥
 विविहतवच्चराइ, कुणमाणो गुरुगिलाणत्रालाणं । उवयारे वट्टन्तो-निंदन्तो पुव्वदुच्चरियं ॥३५४॥
 अपुव्वापुव्वगुणज्जणम्मि, अब्भुज्जमं परिवहन्तो । सत्थिसेसपसमपीऊस, पसमियासेसकोहग्गी ॥३५५॥
 निग्गहिंदियवग्गो, चिरकालं पालिउण पव्वज्जं । कयपज्जन्ताणसणो, देवो जातोऽसि सोहम्मे ॥३५६॥
 सा वि सुरसुन्दरी तदिणाउ, आरब्भ विहियपव्वज्जा । पुव्वसिणेहवसेणं, तुह देवित्तेण उव्वन्ना ॥३५७॥
 जातो च मए सद्धिं, पडिवंधो कोइ तुज्झ अइगरुओ । खणमवि त्रियोगदुव्वं, असंहताण य गतो कालो ॥३५८॥
 चवणसमए य तुमए, नीओऽहं केवलस्स पासम्मि । आपुच्छिओ य भयवं, पुव्वभवे भाविजम्मं च ॥३५९॥
 तेणावि गयपमोवखा, अस्संखसुतिवखदुव्वखपडिवद्धा । पुव्वभवा परिकहिया, इमो य भाविनरिंदभवो ॥३६०॥
 तो तुमएऽहं भणिओ, जोडियकरसंपुडेण ससिणेहं । मा काहिसि वंझम्मिमं, अपच्छिमं पत्थणं सुहय ! ॥३६१॥
 जइया हं नरनाहो, होमि महाविसयसंगवाम्भो । गयपमुहभवेहिं तथा, तुमए पडिवोहियव्वो त्ति ॥३६२॥
 पावट्ठाणपसत्तो, अपत्तजिणधम्मसारचारित्तो । मा निवडिस्सामि पुणो वि, दुक्खवसीमासु कुगईसु ॥३६३॥
 पडिवन्नम्मिमं च मए, चुओ तुमं एस पत्थिवो जातो । सा पुण देवी भज्जा, कणगवई नाम तुह जाता ॥३६४॥
 पाएण नेव सुहिणो, सोऽं पि हु अहिलसन्ति धम्मगिरं । इय सुदुहट्ठस्स मए, तुह सिद्धो एस वुत्तन्तो ॥३६५॥

ता सोऽहं तुह भित्तो, सो य तुमं ते इमे य पुव्वभवा । जं बहुगुणोववेयं, तं इत्तो कुण महाभाग !
 इय कहिए महसेणो, जाई सरिऊण निरवेससंपि । सुच्छानिमीलियच्छो, निदेवगओ व्व ठाइ खणं
 अह सिंसिरपवणपरिलद्ध-चेयणो भालनिभियकरकमलो । सायरकयपणाभो, राया तं भणिउमाढत्तो
 पडिवन्नभरुव्वहोण, सुहय ! तुमए न केवलं सग्गो । समलंकिओ विरायह, ओइन्नेणेह धरणी वि
 जइ वि तुह पणयवच्छयाए, तुच्छं तिलोयदाणमवि । पच्चुवयारी होहामि, कहमहं तह वि इइ कहसु ॥३६६॥
 भणियं सुरेण जइया, जिणपयमूले पवञ्जिहिसि दिक्खं । पच्चुवयारी नरवर !, होहिसि निस्संसयं तइया ॥३६७॥
 एवं काहं ति पयंप-माणमुवलद्धसुद्धसम्मत्तं । मोत्तुं सगिहम्मि निवं, जहागयं पडिगओ तियसो ॥३६८॥
 राया वि विग्निहयमणो, नियनियठाणत्थसुहडकरितुरगं । भवणं देविं च पलो-इऊण चिंतेउमाढत्तो ॥३६९॥
 देवाणमहो सत्ती ! तहाविहं दंसिऊण उडुमरं । तह उवसामं नीयं, जह न मुणइ पेच्छगो वि जणो ॥३७०॥
 एवंविहं सुसामत्थ-सुन्दरं सुरभवं सरन्तस्स । माणुस्सएसु किच्चेसु, जीव कह तुज्झ रमइ मई ॥३७१॥
 कह वा वि वंतपिचासुईसु, दुग्गन्धमलविलीणेषु । भोगेषु पडिवन्धो, उप्पज्झइ तुज्झ निहज्ज ! ॥३७२॥
 किं वा खणंभंसुरज्ज-विसयवावारचिंतणं मोत्तुं । अणवरयमिमं चिय मोक्ख-हेउभूयं ण पत्थेसि ॥३७३॥
 किं होही तं सुदिणं, सव्वं संगं जहिं विमोत्तणं । भिगचारियं चरिस्सामि, सुमुणिपयसेवणासत्तो ॥३७४॥
 का होही-सा सुनिसा, जीए कंइणइया वसभा । वटिस्सन्ति ममंजं, उस्सग्गट्टियस्स थाणुं व ॥३७५॥

को वा सो सुसुहृत्तो, होही खलियाईदोसपासुक्कं । आथारप्पसुहमहं, जम्मि सुत्तं पढिस्सामि ॥३८०॥
 को वा सा वेला वि हु, होही जीए य पक्खिविस्सामि । देहविणासपसत्ते वि, कल्लभरसंथरं दिट्ठिं ॥३८१॥
 कइया व थेवखलिए वि, पल्लसवयणेहिं वोहिओ सन्तो । हरिसभरनिब्भरंगो, गुरुण सिक्खं गहिस्सामि ॥३८२॥
 होही य को स समओ, जम्मि इह परभवेसु गिरिवेक्खो । आराहणमाराहिय, पाणच्चायं करिस्सामि ॥३८३॥
 इय संवेगोवगओ राया जा चिन्तए रवी ताव । सविसेसमणिच्चं उव-संसिउं अत्थमणुपत्तो ॥३८४॥
 १स्राराण्यकरपहकर-करंविओ सहइ तयणु जियलोओ । जयकवलणमणकीणास-चक्खुपहपसरुद्धो व ॥३८५॥
 कुणह जणा अत्तहियं, एस विसप्पइ तमो कयंतो व्व । इय विहगकल्यलेणं, कहइ व संज्ञा वियंभंती ॥३८६॥
 विहलियदोसावेसो, अवहल्यियतमभरो मुणिजणो व्व । विप्फुरइ पयडमाहप्प-निम्मलो तारयसमूहो ॥३८७॥
 कालपरिणामविहडिय-पुव्वदिसासिप्पिसंपुडुल्लसिओ । मुत्ताहलनिउंवो व्व, सीयकिणो वि उगमइ ॥३८८॥
 एवंविह निसिसमए, जाए काउं पओसक्किच्चाइं । सुहसेञ्जाए निसन्नो, नरनाहो चिंतए एवं ॥३८९॥
 पुरनगरखेडकव्वड-संडवगामासमाइणो धन्ना । ते जेसु जिणो विहरति, भुवणगुरु सिस्सिमहावीरो ॥३९०॥
 जइ सो भयवं भुवणेक्क-बंधवो एज्ज एत्थ नयरीए । ता पव्वज्जं धेत्तुं, दुक्खवाण जलंजलिं देमि ॥३९१॥
 इय नरवइणो चिन्तागयस्स, निदाए अविइए व्व । पडिक्खक्खकोधियाए, चिन्तापसरो पडिनिरुद्धो ॥३९२॥

अह पच्छिमरणीए, अत्तानं दुग्गपव्वयसिरम्मि । आरोहिहियुत्तमवल-जुएण पुरिसेण सुमिणम्मि
 दट्ठुणं नरनाहो, मंगलजयतूघोसपडिबुद्धो । चिन्तइ परमव्भुदओ, होही धुवमज्ज मह को वि
 किंतु मम पव्वयारोहणेण, जो वड्ढिओ महाभागो । उवयारेण स नज्जइ, परमव्भुदएकहेउ त्ति
 एवं विगण्यमाणस्स, भूमिनाहस्स झत्ति आगंतु । सिरइयपाणिकमला, पडिहारी भणिउमाढत्ता
 देव ! दुवारे उज्जाण-पालया तुम्ह दंसणट्ठाए । करकलियकुसुममाला, चिट्ठन्ति किमेत्थ कायव्वं
 रत्ता जंपियमाणेहि, झत्ति तो सा पडिच्छिउं आणं । उज्जाणपालगे लहु, धेत्तुं पत्ता निवसमीव
 उज्जाणपालगेहि, कयप्पणामेहि अप्पिउं कुसुमे । सिरसि विरइयंजलीहिं, पर्यप्पियं जयसि तं देव !
 वद्धाविज्जसि य जओ, तइलोककदिवायरो महावीरो । तिहुअणसरपरिसरकुमुय-विब्भमव्भमिरजसपसरो
 छत्तत्तयपिसुणियसग्ग-मच्चपायालपवरसामित्तो । सालत्तयपरिवेदिहय-मणिमयसीहासणासीणो
 हरिसुद्धुरसुरपक्खित्त-पउरकुसुमंजलीहिं अग्घविओ । संसयवुच्छेयसमत्थ-सत्थवित्थारियधम्मकहो
 सहसिसुखइकरविहुय-कुमुयहिमगोरचामरूपीलो । उम्मिल्लपवरपल्लव-कंकेल्लपसाहियदियंतो
 मायंडयंडपरिफुरंत-भामंडलोवहयतिमिरो । सुखहयदुंदुहीरव-पयडियअप्पडिमरिउविजओ
 गणणाइक्कन्तसुरासुरिंद-संदोहणयपयपउमो । सयमेव समोसरिओ, सरणागयवच्छलो भयवं
 एवं सौंचा अच्चन्त-पहरिसुप्पन्नबहलपुलयंगो । करकमलनिलीणं पिब, मन्ततो तिहुयणसिरिं पि

॥३९३॥
 ॥३९४॥
 ॥३९५॥
 ॥३९६॥
 ॥३९७॥
 ॥३९८॥
 ॥३९९॥
 ॥४००॥
 ॥४०१॥
 ॥४०२॥
 ॥४०३॥
 ॥४०४॥
 ॥४०५॥
 ॥४०६॥

सो एष जिणो सुमिणम्मि, जेण आरोहिओ म्हि गिरिसिहरे । संसारपाणामी, भवामि एत्तो त्ति चिन्तन्तो ॥४०७॥
 अद्धत्तेरसलक्खे, रययस्स पणामिउं निवो तेसिं । पीईदाणं तो सिग्घ-मेव करिकन्धरारूढो ॥४०८॥
 सयलंतेउपुरलोय-परिगओ मांगहेहिं शुब्बंतो । निक्खंतो णयरीओ, वंदणवडियाए जयगुरुणो ॥४०९॥
 दूराउ चिय छत्ताइ-छत्तमालोइउं च हिट्टमणो । पम्भुक्करायचिंधो-पंचविहाभिगमसंजुत्तो ॥४१०॥
 ओसरणे पविसित्ता, उत्तरदिसिसंठिएण दारेण । हरिसवसवियसियच्छो, सामिं तिपयाहिणेऊण ॥४११॥
 महिविट्ठुंविणा मत्थ-एण पुणरुत्तविइयणामो । भालयलारोवियपाणि-पछवो थुणिउमाढत्तो ॥४१२॥
 जय विमलकेवलालोय-दलियमिच्छत्तभीमतमपसर ! । पसरंतुब्भडकलिकाल-मेहविद्वणखरपवण ! ॥४१३॥
 खरपवणचलिं दियतुरय-वग्गनिग्गहणतिहुअणपसिद्ध ! । तिहुयणपसिद्धसिद्धत्थ-सायकुलकमलमायंड ! ॥४१४॥
 मायंडुड्डामरगुरुप्राव-पडिहयकुत्तिथिविप्फुरण ! । रणरोगासिवपसमण-सहेक्कनामग्गहण ! देव ! ॥४१५॥
 देविन्दविन्दवन्दिय ! दढरागदोसदारुक्कवत्ति ! । कक्खत्तिनिवुईसुह ! जयसि तुमं जिण ! महावीर ! ॥४१६॥
 उवसग्गवग्गानिक्खोभयाए, कह मेरुणोवमा होज्ज । तुह देव ! चलियचलणं-गुलीए हलहलियसिहरेण ॥४१७॥
 कह तेजसोमयासु वि, उवमिज्जसि नाह ! तं रविससीहिं । दिणयणीण विरामे-जेसिं सिरी दूग्घवरमति ॥४१८॥
 कह वा तेण तुलिज्जति, तुह जिण ! गंभीरिमावि जलनिहिणा । जो दुड्डसत्तकयखोभ-णं पि णो गोविउं तरति ॥४१९॥
 इय दूरससारिच्छे, उवमाणे जइ परं शुवणनाह ! । तुमए चिय तुमभुवमि-ज्जसि त्ति मह चित्तसंविच्ची ॥४२०॥

॥४२१॥

॥४२२॥

एवं शोऊण जिणं, गोयमपमुहे य गणहरे नमिउं । राया पसन्तचित्तो, तयणु निविट्ठो महीवट्ठे
तो जयगुरुणा नरतिरिय-देवसाहारणाए वाणीए । पारद्धा धम्मकहा, कहिउं पीऊसबुद्धिसमा

कहं-

॥४२३॥

॥४२४॥

॥४२५॥

॥४२६॥

॥४२७॥

॥४२८॥

॥४२९॥

॥४३०॥

॥४३१॥

॥४३२॥

हंहो देवाणुपिया, जइ वि हु तुज्जेहिं जलहिपब्भट्ठं । रयणं पिव मणुयत्तं, संपत्तं कहवि तुडिजोगा
जइ वि हु मणवंछियसयल-वत्थुसत्थेक्कसाहणसमत्था ! चिन्तामणि व्व भुयदंड-चंडिमावज्जिया लच्छी
जइ वि हु णो पेच्छिजति, तुच्छं पि हु पुन्नपगरिसवसेण । इट्ठवियोगाणिट्ठ-प्पओगपमुहं च किंपि दुहं
जइ वि हु विसट्ठकन्दोट्ठ-दामदीहच्छियासु तरुणीसु । उवरमइ न थेंवं पि हु, अच्चन्तं गाढपडिबंधो
रागदोसाविउत्तं, खणमेकं तह वि माणसं काउं । परिचिंतह एयाणं, सरूवमिय णिउणबुद्धीए
एत्थ भवम्मि पत्तं पि, कह वि मणुयत्तमकयधम्मणेण । एमेव हारियं पुण, पावज्जति कहवि तुडिजोगा
पुढवाइएसु जम्हा, जीवो परिवसति कालमस्संखं । तं चेव अणंतगुणं, वणस्सइम्मि गतो सन्तो
अन्नासु वि विविहासुं, निंदियजोणीसु पोगवारा तो । जीवस्स भमन्तस्स, कत्तो चिय एयसंपत्ती
अवि लब्भन्ति समत्थाइं, सेसमणवंछियाइं कजाइं । सिवसोक्खसाहणखमं, एयं पुण नूण दुल्लभं
जा वि हु गरुयकिलेस-प्पसाहिया दुक्खरक्खणिज्जा य । सयणनरनाहतक्कर-^१तक्कयसाहारणा लच्छी

आवयणिबंघणाए संमोहकरीए एगभवियाए । सरयब्भं व चलाए, विहलो तीए वि परितोसो ॥४३३॥

जं पि य कहं पि संपह, इडवियागांइ नावडइ दुयखं । किं एत्तियमेत्तेण वि, तस्साभावो सया जातो ॥४३४॥

जम्हा सिद्धे मोत्तुं, अन्नो सो नत्थि तिहुयणे वि जणो । सारीरमाणसांइ, जस्स वियंभंति न दुहाइं ॥४३५॥

एत्तो चिय मुणिवसभा, सव्वं संगं विवज्जिउं दूरे । अब्भुज्जमन्ति भवभीरु—माणसा मोक्खसोक्खत्थं ॥४३६॥

जइ पुण इडवियोगाइ, नेव थेवं पि होज्ज इह दुक्खं । तो नो करेज्ज दुक्कर—तवचरणं को वि मोक्खकए ॥४३७॥

एयं च चिन्तह दढं, पडिबंधो जो य एस रमणीसु । सो किं पाकफलं पिव, सुहमहुरो अंतविरसो य ॥४३८॥

असंसंखभवपरंपर—परिचयकरी सुहासयविदारी । सुमुणिजणवज्जणिजा, मणसा वि य नेव सरणिजा ॥४३९॥

जं किं पि एत्थ वसणं, दुक्खं जं किं पि जं च वयणिज्जं । सव्वस्स तस्स मूलं, एसा चिय गिज्जए एक्का ॥४४०॥

भवसायस्स पारं, ते चिय पत्ता पवित्तिया धरणी । तेहिं चिय सच्चरिणण, जेहिं चत्ता इमा दूरं ॥४४१॥

इयं भो महाणुभावा !, मुणिउणवुद्धीए चिन्तइत्ताणं । अणुसरह सरहसं धम्म—सारवावारमणवरयं ॥४४२॥

एवं जिणेण कहिए, सविसेससमुल्लसन्तसुहभावो । राया कयप्पणामो, गिडालतडधडियकरकमलो ॥४४३॥

जं पि उमाढत्तो जाव, नाह रज्जे ठवामि नियपुत्तं । ताव तुह पायमूले, पव्वजं संपवज्जामि ॥४४४॥

भणियं तिहुयणगुरुणा, जुज्जह तुम्हारिणाण राय ! इमं । नहि विन्नायसरूचा, रमंति थेवं पि संसारे ॥४४५॥

अह पणमियजिणचरणो, राया गंतुण निययभवणग्गिम । सामन्तमंतिपमुहं, पवरजणं वाहारावेत्ति ॥४४६॥

भणइ य स गगरगिरं, अहो ममिन्हिं पव्वज्जिउं दिवखं । जाया बुद्धी ता अहि-वइत्तदप्पाउ मोहा वा
 जं वड्डियमवयारे, तुम्ह मए किं पि कहवि तं सव्वं । खमियव्वं तुव्वेहिं, बुद्धिं नेयं च रज्जमिमं ॥४४७॥
 एवं ते अणुसासिय, महाविभूईए पुण्णदियहंमि । जायम्मि सुहसुहुत्ते, रज्जमि ठवेइ जयसेणं ॥४४८॥
 सामंतर्मतिं डल-पमुहपहाणेण परियणेण समं । पणमिच्चा सपणयं, कयंजली तमणुसासइ य ॥४४९॥
 जइ वि हु पयडीए चिय, सच्चरियालंक्रियस्स तुह वच्छ ! । नो अत्थि सिक्खणिज्जं, तहवि अहं किं ॥४५०॥

सामी मंती रूढं, जुगं कोसो वलं सुही चेव । अन्नोन्नुवगारेणं, पुत्तय ! सत्तंगरज्जमिमं पि जं पेमि ॥४५१॥
 अवलंविज्जण सत्तं, बुद्धीए जहोचियं च चित्तिता । सत्तंगस्स वि एयस्स, लामहेउं जएज्ज तुमं ॥४५२॥
 तत्थपाणं पढमं, ठवेज्ज विणए तओ अमच्चे उ । तत्तो भिच्चे पुत्ते य, तयणु पच्छा पुण पयाओ ॥४५३॥
 उत्तमकुलप्पसुई, रूवं रमणीमणोहरणचोरं । सत्थपरिक्खिमिया तह, मई य भुयवलं वच्छ ! ॥४५४॥
 एसो य संययं जो, विवेयमायंडगुण्णययंडो । जोवणतमो वियंसइ, मोहमहामेहयडलघणो ॥४५५॥
 जा य बुहसलहणिजा, पयई आणा य पणइसिरवूवा । एयाणेक्केकं पि हु, सुदुजयं किं पुण समूहो ॥४५६॥
 गल्याविहलंघलत्तण-कारणदारेण दारुणो भुवणे । लच्छीमओ विपुत्तय ! पुरिसं लहुएइ सयराहं ॥४५७॥
 ॥४५८॥

सुइवायदिट्टिहरणे, नराण लच्छीए को विसंवायो । जं न कुणति गरलसहो—यरा वि मरणं तमच्छरीयं ॥४५९॥

अन्नं च—

पुव्वकयकम्मपरिणति—वसेण विहवो कुलं वरं रूवं । संपज्झइ रज्जं पि हु, गुणहेऊ ण उण विणयगुणो ॥४६०॥

ता उज्झिऊण दप्पं, विणयं सिक्खेसु नो मयं भयसु । विणयोणयाण पुत्तयं, जायन्ति गुणा महग्घविया ॥४६१॥

भुवणयलम्मि वियंभइ, विउसाणणकोणपहयजसपडहो । धम्मो कामो मोक्खो, कला य विज्जा य विणयाओ ॥४६२॥

विणएण लब्भइ सिरी, लद्धा वि पलाइ दुव्विणीयस्स । नीसेसगुणाहाणं, विणओ चिय जीवलोगम्मि ॥४६३॥

किं बहुणा णत्थि जए, तं जं नो जायए इमाहिंतो । तम्हा सिक्खसु विणयं, पुत्तय ! कल्लाणकुलभवणं ॥४६४॥

तद्वा—

सत्तट्ठिईए गोत्तट्ठिईए, धम्मट्ठिईए अचिरोद्दा । अत्थस्स अज्जणं जं, वद्धणमह रक्खणं जं च ॥४६५॥

सम्मं च जं सुपत्ते, विणियोगो रायवित्तमिय चउद्दा । एत्थं पि पयइज्जासु, परमपयत्तेण पुत्त ! तुमं ॥४६६॥

सामं भेयं च उव—प्पयाणमह दंडमिय चउभेयं । निवनीई पियपुत्तय !, आराहेज्जासु झत्ति तुमं ॥४६७॥

किंतु—

पढमाए असज्झे चिय, कज्जे बीयाइयाओ नीईओ । वावारेज्ज जहकम्मं, विचारइत्ता जहान्नेणं ॥४६८॥

जं सामनए सन्ते, सन्ते पुरिसाण भेयविन्नाणे । दाणे य संपडन्ते, को दंडे आयरं कुणइ ॥४६९॥

अणुवत्तेजसु नीडं, पाणप्पियपणङ्गिणं व णिच्चंपि । अन्नायं पुण रंभेज्ज, सब्बहा दुट्ठसत्तुं व ॥४७०॥
 वत्थन्नपाणभूसण-सेजाजाणाइएसु अपमत्तो । पेहेज्ज विसविगारं, च भिं गारायाइपक्खीहिं ॥४७१॥
 पयडीए भिं गराओ, सुगो तहा सारिया इमे विहगा । सन्निहियपन्नगविसा, करणं कुव्वन्ति उव्विग्गा ॥४७२॥
 झत्ति विज्जन्ति विसं, दट्ठूणं लोयणा चकोरस्स । नच्चइ फुडं च कुंचो, मरइ पुण मत्तकोइलओ ॥४७३॥
 भोत्तुमहिलसियमन्नं, थेंवं हि परिक्खणत्थमगीए । पक्खिविज्जणं सम्मं, तल्लिं गाइं पि पेहेजा ॥४७४॥
 धुमाभा जाला से, नीलत्तं अग्गिणो य फोडरयो । तल्लग्गमच्छियाईण, निच्छियं होइ मरणं च ॥४७५॥
 न तहा सुस्सिन्नत्तं, जलविलत्तं तहा विवन्नत्तं । सिग्घं च सीयलत्तं, जायइ विसभावियन्नस्स ॥४७६॥
 नीरस्स कोइलाभा, सविसस्स दहिस्स पुण भवे सामा । आयंवा दुट्ठस्स य, मज्झम्मि होति रेहाउ ॥४७७॥
 पमिलाणत्तं विसदूसियस्स, सब्बस्स अल्लदव्वस्स । सुक्कस्स विवन्नत्तं, विवरीयत्तं खरमिज्जणं ॥४७८॥
 पाउरणत्थण्णाणं, झामप्पहमंडलाण बाहुल्लं । लोहमणिपमुहाणं तु, होइ मलपंककलुसत्तं ॥४७९॥
 एवं सामन्नेणं, नाज्जणं पुत्त ! सुत्तजुत्तीए । विसदूसियदव्वाइं, दूरेणं परिहरेज्ज तुमं ॥४८०॥
 अच्चन्तगहूमंतो, परिभागाविज्ज य देसकालाणं । सारत्थाणमदाई, दाई वि कहिं पि पत्तविज्ज ॥४८१॥
 सुपरिक्खियकज्जकरो, विसेसओ संधिविग्गाहविज्ज य । उचियन्नु य कयन्नु, पियंवओ ः सब्बखेयन्नु ॥४८२॥

जियानेदुहुहापवासो, सव्वपरीसहसहो सुसाहुव्व । अदुराराहो गुणिवच्छ-लो य तं वच्छ ! होज्ज सया ॥४८३॥
 मा पेछेज्ज य महरा-मिगयाज्जयाणि पुत्त ! ततो जं । दीसंति सुगिज्जन्ति य इह-परलोपुग्गवाज्जाया ॥४८४॥
 कोउयमेत्तं मोत्तुं, थीसु वि मा काहिसि अइपसंगं । वीसासं च बहुविहा, ताहिंतो वि हु जओ दोसा ॥४८५॥
 तह कोहलोभमयदोह-थंभचलत्तवज्जिओ होज्जा । मच्छरपेहन्नपरो-वत्तावअलियत्तवज्जी य ॥४८६॥
 सव्वासमवन्नानं, णियणियठिइठावगो य होज्जाहि । दुड्डाण णिगहं सिहु-पालं तह करेज्ज सया ॥४८७॥
 तहा-

जइ होहिसि तिकूवकरो, उव्वियणिओ रवि व्व होहिसि ता । अच्चन्तमिउकरो, पुण पराभवट्ठाणमिंदु व्व ॥४८८॥
 ता तिकूवमिउकरं तं, पुत्त ! पयत्तेण दूरमुज्झित्ता । सव्वत्थ दव्वखेत्ता-इयाण वट्ठेज्ज अणुरूव्वं ॥४८९॥
 दीणाणमणाहाणं, परेहिं परिपीडियाण भीयाणं । सज्जो करेज्ज जणगो व्व, सव्वजत्तेण पडियारं ॥४९०॥
 तह विविहवाहिणिहिणो, अजं कल्लं व धुवविणासिस्स । मा देहस्सावि कए, अहम्मकम्मे रमेज्जासि ॥४९१॥
 को नाम कुलपस्सओ, तुच्छसुहलेसमोहियमईओ । निस्सारसरीरकए वि, पाणिणो पुत्त ! पीडेज्जा ॥४९२॥
 गुरुदेवातिहिपूया-पडिवत्तिपरो य दव्वभावसुई । होज्जसु पियददथम्मो, धम्मियवच्छहकारी य ॥४९३॥
 सव्वाओ वि पवित्ती, सव्वसत्ताण सुहकए चैव । न य तं वप्पमाभावे, भवेज्ज ता पुत्त धम्मपरो ॥४९४॥
 तह वच्छ तुमं मह किं गुणस्स, रयणीदिणाणि वोळिन्ति । इय सह संनिहियमई, नासि दुही उभयलोने वि ॥४९५॥

संवासं सीलगुणद्वयहिं, तह संकहं वियड्ढेहिं । पीइं अलुद्धबुद्धीहिं, वच्छ ! निच्चं चिय करेजा ॥४९६॥
 अपपसंसं च चएज्ज, पुत्त सप्पुरिसनिदिंयं अहमं । विसमुच्छा इव पुरिसं, जा कुणइ वियेयनिस्सारं ॥४९७॥
 अपपसंसा हि नरस्स, होइ चिंधं खु निग्गुत्तस्स । जइ तस्स गुणा हुंता, ता नूण जणो वि सलहंतो ॥४९८॥
 सयणे व परजणे वा, परपरिवाओ विवज्जणिजो चि । अपहिंयमहिलसन्तो, परगुणदंसी सया होज्ज ॥४९९॥
 परगुणमच्छरभावो, सगुणपसंसा य पत्थणाकरणं । अविणीयत्तं पुत्तय ! इमाइं गरुयं पि लहुइंति ॥५००॥
 परनिन्दापरिहारो, सपसंसालज्जणं अणत्थितं । सुविणीयत्तं च पुणो, इमाइं लहुयं पि गरुइंति ॥५०१॥
 परगुणगहणं छुन्दाणु—वत्तणं हियमक्ककसं वयणं । सुपसन्नसरूवत्तं, अमंतमूलं वसीकरणं ॥५०२॥
 अन्नं च पुत्त ! तुज्झं, पढमं चिय जह जरा किर मणम्मि । अल्लियई तओ देहे, तह कायव्वं तया वच्छ ! ॥५०३॥
 निव्वाहियमइगहणं, विणाववाएण जोव्वणं जेण । दोसनिहाणे जम्मे, किमिव न पत्तं फलं तेण ॥५०४॥
 एस सुसीलसहावो, सत्थत्थविऊ य एस एस खमी । एस गुणी इइ कस्सवि, धन्नस्सावोमणा भमइ ॥५०५॥
 तह वच्छ तह १सयम्मी, निवेसियव्वो गुणाण पब्भारो । दोसाण २दुक्किराणवि, जह अवगासो चिय न होइ ॥५०६॥
 हियमियभोयणभोई य, तह हवेज्जासि जह न वेज्जेहिं । वाहिज्जासि किंतु धरेसि, नीतिमित्तेण ते पासे ॥५०७॥
 किं बहुणा—

१ स्वस्मिन् । २ दुक्किराणाम्-दुःखेन दूरीकर्तुं शक्यानामित्यर्थः ।

पयडियपभूयपव्वो, पासनिवेशियसुपत्तसंताणो । पयइसरलो सुवंसो व्व, पुत्त ! वडुसु तुमं दूरे ॥५०८॥
 सोमो नयणाऽऽणंदी, कलालओ पइदिणं पवड्हंतो । पुत्त ! पयाणं चन्दो व्व, जलहिणो होज्ज बुड्हिक्कए ॥५०९॥
 पयईए चैव गरुओ, पयईए चैव दडपइट्ठाणो । पयईए थिरसहावो, पयईए सुवण्णारयणपहो ॥५१०॥
 सुविमुदुज्जाइवंसो, विवुहाणुगतो य लोयमज्झंमि । मेरु व्व तुमं पुत्तय !, अचलपहुत्तं चिरं धरसु ॥५११॥
 गम्भीरिमोदयालं—कितो य गुणमणिणिही पडिच्छंतो । वहुनइनिवहं जलहि व्व, मा हु लंघेज्ज मज्जायं ॥५१२॥
 इय महसेणनरिंदो, विविहजुत्तीहिं सिक्खविय पुत्तं । सामंतमंतिपमुहं, सप्पणयं भणइ पुरलोयं ॥५१३॥
 एत्तो तुव्वं एसो, सामी चक्खू य मेढीभूतो य । ता एयस्साणाए, ममं व वड्डेज्जह सया वि ॥५१४॥
 हासेण व कोहेण व, लोहेण व जं च दूममिया तुव्वे । रज्जोवगएण मए, तं पि य खमियव्वमेत्ताहे ॥५१५॥
 कणगवई वि य भणिया, देवि ! तुमं चयसु संपइ पमायं । अणुसरसु सव्वविइं, विरमसु संसारवासाओ ॥५१६॥
 किमिह पडिबन्धठाणं, सयणेय य धणेय जोव्वणे य जहिं । अणवरयकयविणासो, वसति समीवे च्चिय कयन्तो ॥५१७॥
 अहपव्वज्जब्भुज्जय—निववाणीवज्जताडिया देवी । ब्राह्मणवाहाउल—विलोयणा जंपए एवं ॥५१८॥
 देवी—थेरत्तसमुच्चियमिमं, को संपइ पत्थुयत्थपत्थावो । राजा—तं होज्ज न वा को मुणत्ति, तडिहयांचंचले जीए ॥५१९॥
 देवी—दुस्सहपरीसहे कहं, सहिही तुह सुंदरा सररीसिरी । राजा—किं सुंदरत्तमेयाए, अट्टिचम्मवणद्वाए ॥५२०॥
 देवी—कइयवि दिणाणि निवसह, सगिहे च्चिय कीस ऊसुगा होह । राजा—वहुविग्वे सेयत्थे, खणंपि ॥५२१॥
 कह गिवसिडं जुत्तं ? ॥५२१॥

देवी—पेच्छह तहावि नियपुत्त—रज्जलच्छीए पवरविच्छहुं । राजा—संसारंमि भंतेहिं । गंतसो किं ठियमदिहुं ॥५२२॥
 देवी किं दुक्करेण इमिणा, संतीए समुद्धराए रिद्धीए । राजा—सरयवभंगुराए, इमीए को तुज्ज वीसंभो ॥५२३॥
 देवी—पंचप्पयारपवरे, अपत्तकालेवि चयसि किं विसए । राजा—मुणियसरूवो को ते, सरेज्ज पज्जंतदुक्कवक्करे ॥५२४॥
 देवी—तइ पव्वजोवगए, सुचिरं परिदेविही सयणवगो । राजा—नियनियक्काइं इमो, परिदेवइ धम्मणिरवेक्खो ॥५२५॥
 इय पव्वजापडिक्कल—जं'पिरं पेच्छउं' निवो देवि' । जं'पइ महाणुभावे !, एत्थ वि किं तुह रई जाया ॥५२६॥
 किं पग्गुहं जं' मज्झ—वयणओ इय भवाओ तइयभवे । गहिया तुमए दिक्खा, पम्मुक्काज्जेससंगाए ॥५२७॥
 सोहम्मदेवलोए, देवित्तेणं च मज्झ उववन्ना । इण्हिं पुणो वि भज्जा, परूढदढपेमपडिवद्वा ॥५२८॥
 इय जं'पिरे नरि'दे, देवी अणुसरिय पुव्वभववित्तं । आवद्धकरयलंजलि—मुल्लविउमिमं समाहत्ता ॥५२९॥
 नरनाह ! जुण्णगोणि व्व, विसयपंकंमि नूणं खुत्ता हं । उवएसरज्जुणायडिह—ऊण तुमए समुद्धरिया ॥५३०॥
 इण्हिं चिय विष्फुरियं, विवेयरयणेण इण्हिं निन्द्वा । घरवासवासणा विय, इण्हिं मोहो मह पलीणो ॥५३१॥
 ता जह पुव्वं तह संपयं पि, पडिवज्जिमो समणदिक्खं । सुमिणोवसेण एत्तो, पज्जत्तं मेहवासेणं ॥५३२॥
 इय तीए जंपियंमि, राया सव्विसेसवडिहउच्छाहो । कयमज्जणोवयारो, परिहियफलहुज्जलदुगूलो ॥५३३॥

मोयावियचारगरुद्ध—यद्धअवराहकारिनरवग्गो । सन्वत्थ वि णयरीए, उग्घोसावियअमावाओ
 कारावियजिणमंदिर—पूयासक्कारपेच्छणाइमहो । १ सुंकाइपरिचाया, धम्मियजणजणियपरितोसो
 सम्माणियपणइज्जणो, २ जंमग्गिरतक्कुयाण दिण्णधणो । उच्चियपडिवत्तिपुव्वय—संभासियपयइवग्गो य
 पासायसिहरपरिसंठिएहिं, हरिसुहसंतपुलएहिं । पेहिज्जंतो णयरी—जणेहिं दढमणिमिसच्छीहिं
 सबभूयाहिं महत्थाहिं, हिययपरितोसकरणदक्खाहिं । वेयालियणित्रहेणं, गिराहिं पवराहिं थुव्वंतो
 देवीए समं राया, सहस्सनरवाहिणीए सिवियाए । आरुहिज्जण पयड्डो, गंतुं जिणपायमूलंमि
 तयणु गहिरदुंदुहीभेरिभंकारसम्मिस्सआवूरियाऽसंखसंखुब्भवाऽऽराक्खरुद्धंवरं,

जुगविगमसमीरपक्खुद्धखीरोयनिग्घोससंकाकरं किङ्करेहिं हयं तूत्ताउच्चिहं ।

पहरिसवसनीसरंतं सुजलोविलच्छेण संखोहपहत्थकंचीकलावेण सव्वायरं,
 बहुविहकरणं उच्चियं नच्चियं वारारामाजणेणं जणाणंदसंदोहदाणक्खमेणं परं [दण्डओ छन्दो] ॥५४०॥
 इय परमविभूईए, राया संपप्प ओसरणभूमिं । ओयरिउं सिवियाओ, सामिं तिपयाहिणेज्जण

जय भवभयवाण ! सिवसुहकारण ! दुजयणिज्जियविसमसर !
 सिरिचीरजिणेसर ! पणयसुरेसर ! थुइपरलोयहं दुरियहर ! ॥५४१॥

इह धुणिक्रणं उज्झइ, रयणालंकारदुसुमसंभारं । पुव्वुत्तरदिसिभाए, तओ जिणं विन्नवइ एवं ॥५४३॥
 जयगुरु ! भवजलहित्तो, पव्वज्जाजाणवत्तदोणेणं । करुणायर ! उचारैसु, संपयं जणमगाहमिम ॥५४४॥
 एवं भणिए भुवणेक्क-भाणुणा तेसिं निययहत्थेण । दिन्ना दिक्खा अस्संख-दुकूलनिम्भोक्खणसमत्था ॥५४५॥
 एवमणुसासियाणि य, दिक्खेयमहो महत्तपुन्नेहिं । लद्धा तुम्हेहिं जओ, तम्हा एत्तो पयत्तेण ॥५४६॥
 पाणिवहो अस्सच्चं, अदत्तमेहुणपरिग्गहारंभो । जोगकरणत्तिणेणं, जाजीवं चिय विमोत्तव्वो ॥५४७॥
 जइयव्वं जहसत्तीए, कम्मनिग्गमहणमूलहेउंमि । निच्चं पमायविरहो, बारसविहतवविसेसंमि ॥५४८॥
 धणधन्नाइयदव्वे, खेत्ते पुरखेडकव्वडप्पमुहे । काले सरयाईए, ओदइयाइम्मि भावे य ॥५४९॥
 थेवं पि नेव रागो, न वा पओसो मणंमि धरियव्वो । जम्हा मूलं एए, पसरंतमहाभवदुमस्स ॥५५०॥
 इय सुचिरं सिक्खविउं, कणगवई चन्दणाए उवणीया । पहुणा महसेणो पुण, समप्पिओ थेरसाहूण ॥५५१॥
 तो विहरइ स महप्पा, गामागरनगरमंडियं वसुहं । थेराण समीवंमि, सुत्तं अत्थं च गिण्हंतो ॥५५२॥
 अह अन्नया कयाई, केवल्लिपजायपालणं काउं । पावापुरीए नाहो, सिवमयलमणुत्तरं पत्तो ॥५५३॥
 तो तेण चिन्तियमिमं, अहो कयंतस्स किंपि नासज्झं । जं तारिसा वि पहुणो, विणासधम्मत्तणमुवेत्ति ॥५५४॥
 जइ ते वि नमंतसुरिंदविंद-मणिमडलीढपयपीढा । चलणगगचालियाचल-डोह्छावियसधरणि यला ॥५५५॥
 धरणियलछत्तसुरेसल-दण्डकरणप्पहाणसामत्था । कंकेह्छिपमुहवरपाडि-हेरसिरिपायडिस्सरिया ॥५५६॥

अंसीकिञ्जति अणिच्चयाए, अच्चंतदुन्निवाराए । तो निस्सारसरीरम्मि, मारिसे होज्ज का गणणा ॥५५७॥
 अहवा ते जयगुरुणो, असोयणिज्जा जएकमहणिज्जा । भेत्तूण कम्मगंठिं, जे पत्ता सासयं ठाणं ॥५५८॥
 अहमेव सोयणिज्जो, जो अज्जवि निविडकम्मनिगडेहिं । अच्चंतनिगडिओ चा-रगे व्व चिट्ठामि संसारे ॥५५९॥
 को वा विसेसलाभो, इओ जराज्जरस्स मे होही । जेण न काउं तीरंति, निच्चं तवचरणवावारा ॥५६०॥
 तम्हा जुत्ता इन्हिं, सविसेसाऽऽराहणा मह विहेउं । सा य कह निच्छियत्था, सुवित्थरत्था य नायव्वा ॥५६१॥
 किं वा एएण विचिन्तिएण, वच्चांमि गणहरिंदस्स । उप्पन्नकेवलस्स, गोयमपहुणो समीवंमि ॥५६२॥
 पुञ्छामि तं च आराहणाए, भेयप्पभेयसहियाए । गिहिसाहुगोयराए, विहाणमेगग्गचित्तोऽहं ॥५६३॥
 तो सुणिज्जण सवित्थर-मसेसमच्चि तच्चिह्वाणमुवउत्तो । सयमायरांमि पक्कहेमि, सव्वसत्ताण य परेसिं ॥५६४॥
 पढमं सम्मं नाणं, पच्छा कणं परोवणसो य । अमुणियजहट्ठियत्था, परमप्पाणं च नासिंति ॥५६५॥
 इय चिन्तिज्जण वच्चाइ, स महप्पा गोयमस्स पासंमि । कलिविजयवद्धलकूलो, पच्चक्खो धम्मराउ व्व ॥५६६॥
 तवसुसियतणुत्तणओ, सणियं कयभूमिचरणविन्नासो । जुगविगमसुसियसुरसरि-पव्होऽनिलचलतरंगो व्व ॥५६७॥
 थविरत्तंवसपक्कपिर-करचणसिरोदराइसव्वंगो । अणवरयं पावरयं, सरीरलगं व विधुणंतो ॥५६८॥
 जुगमेत्तनिहियनयणो, गन्तूणं गोयमं गणहरिन्दं । तिपयाहिणापुरस्सर-मभिवंदइ विणयपणयंगो ॥५६९॥
 हरिसवसवियसियच्छो, भालयलमिलंतमउलकरममलो । सव्वभूयाहिं गिराहिं, थुइं च काउं समाहत्तो ॥५७०॥

जय तेलोक्कदिवायर !, जयगुरु ! जिणवीरपढमवरासिस्स ! । भीमभवजलणसंतत्त-गत्तसत्ताण जलवरिस ! ॥५७१॥
जय हिमवन्तमहाऽचल-महंतरंगंतनयतरंगाए । जणगत्तणेण निम्मल-दुवालसंगीसुरसरीए ॥५७२॥
जय अक्खसीणमहाणस-तावसज्जणजणियपरमपरितोस ! । अच्चंतपसिद्धयभूय-लद्धिसुसमिद्धिसंपन्न ! ॥५७३॥
जयधम्मधुराधरणेक्क-वीर ! जय विजियसव्वजेयव्व ! । जय सव्वायसुरजस्व-रक्खपणिवड्यपयक्कमल ! ॥५७४॥
जय जगचूडामणिणा, जिणेण तित्थत्तणेण वागरिय ! । निम्मलछत्तीसगुणालि-निलय ! भयवं ! कुण पसायं ॥५७५॥
भेय्यभेयदिट्ठंत-जुत्तिजुत्तं सवित्थरं नाह ! । गिहिसाहुगोयरं मह, कहेहि आराहणविहाणं ॥५७६॥
इय कहिऊणं विसए, फुरंतमणिकंतदंतदिचीए । धवलित्तो व्व नहयलं, गोयमसामी भणइ एवं ॥५७७॥
भो ! भो देवानुप्पिय !, पहाणगुणरयणणिरुवमनिहाण ! । सुविसुद्धदुद्धिकुलभवण ! सुट्ठ पुडं तए एयं ॥५७८॥
न हु कछाणपरंपर-परंसुहाणं कयाइ पुरिसाण । जायइ सुदिट्ठपरमत्थ-पेहणुप्पेहणा बुद्धी ॥५७९॥
ता निरुवमधम्माऽधार-धरियदुद्धरपगिट्ठतवभार ! । महसेणमहामुणि ! सिस्स-माणमेयं निसामेसु ॥५८०॥
इय एसा जह रन्ना, महसेणेणं पवन्नदिक्खेणं । जइगिहिविसया पुड त्ति, जं पुरा भणिय बुत्तं तं ॥५८१॥
अहुणा सिट्ठा जह गोयमेण, महसेणमुणिवरिट्ठस्स । आराहणा तहाऽहं, जहासुयं तं निंदसेमि ॥५८२॥
आराहणेह सिवपुर-परमपहो पहयरागदोसेहिं । अणुवकयपराणुगह-परेहिं भणिया जिणिदेहिं ॥५८३॥
सा य महाजलजलनिहि-निहिचरणं व कहवि तुडिजोगा । ववहारनयमएण वि, कहं पि जइ लब्भइ जिएहिं ॥५८४॥

अंगीक्रिञ्जति अणिच्चयाए, अच्चंतदुन्निवाराए । तो निस्सारसरीरम्मि, मारिसे होज्ज का गणणा
 अहवा ते जयगुरुणो, असोयणिज्जा जएक्कमहणिज्जा । भेतूण कम्मगंठिं, जे पत्ता सासयं ठाणं
 अहमेव सोयणिज्जो, जो अज्जवि निविडकम्मनिगडेहिं । अच्चंतनिगडिओ चा—रगे व्व चिट्ठामि संसारे
 को वा विसेसलाभो, इओ जराजजरस्स मे होही । जेण न काउं तीरंति, निच्चं तवचरणवावारा
 तम्हा जुत्ता इन्दिं, सविसेसाऽऽराहणा मह विहेउं । सा य कह निच्छियत्था, सुवित्थरत्था य नायव्वा
 किं वा एण विचिन्तिएण, वच्चाभि गणहरिंदस्स । उपपन्नकैवलस्स, गोयमपहुणो समीवंमि
 पुञ्छामि तं च आराहणाए, भेयप्पभेयसहियाए । गिहिसाहुगोयराए, विहाणमेगगचिच्चोऽहं
 तो मुणिज्जण सवित्थर—मरोसमवि तच्चिहाणमुवउत्तो । सयमायराभि पक्केहिमि, सव्वसत्ताण य परेसिं
 पढमं सम्मं नाणं, पच्छा करणं परोवएसो य । अमुणियजहड्डियत्था, परमप्पणं च नासिंति
 इय चिन्तिज्जण वच्चइ, स महप्पा गोयमस्स पासंमि । कलिविजयवद्धलक्खो, पच्चक्खो धम्मराउ व्व
 तवसुसियतणुत्तणओ, सणियं कयभूमिचरणविन्नासो । जुगविगमसुसियसुरसरि—पव्होऽनिलचलत्तरंगो व्व
 थविंत्तवसपकंपिर—करचरणसिरोदराइसव्वंगो । अणवरयं पावरयं, सरीरलगं व विधुणंत्तो
 जुगमेत्तनिहियनयणो, गन्तूणं गोयमं गगह्रिन्दं । तिपयाहिणापुस्सर—मभिवंदइ विणयपणयंगो
 हरिसवसवियसियच्छो, भालयलमिलंतमउलक्कममलो । सव्वभूयाहिं गिराहिं, थुइं च काउं समाहत्तो

॥५५७॥

॥५५८॥

॥५५९॥

॥५६०॥

॥५६१॥

॥५६२॥

॥५६३॥

॥५६४॥

॥५६५॥

॥५६६॥

॥५६७॥

॥५६८॥

॥५६९॥

॥५७०॥

जय तेलोक्कदिवायर !, जयगुरु ! जिणवीरयद्धमत्रसिस्स ! । भीमभवजलणसंतत्त-गतसत्ताण जलवरिस ! ॥५७१॥
जय हिमवन्तमहाऽचल-महत्तरंगतनयतरंगाए । जणगत्तेणेण निम्मल-दुवालसंगीसुरसरीए ॥५७२॥
जय अकूखीणमहाणस-तावसज्जणजिणियपरमपरितोस ! । अच्चंतपसिद्धपभूय-लद्धिसुसमिद्धिसंपन्न ! ॥५७३॥
जयधम्मधुराधरोक्क-वीर ! जय विजियसव्वजेयव्व ! । जय सव्वायरसुरजक्ख-रक्खपणिवइयपयक्कमल ! ॥५७४॥
जय जगच्चूडामणिणा, जिणेण तित्थत्तेणेण वागरिय ! । निम्मलछत्तीसगुणालि-निलय ! भयवं ! कुण पसायं ॥५७५॥
भेयपभेयदिट्ठत-जुत्तिजुत्तं सवित्थरं नाह ! । गिहिसाहुगोयरं मह, कहेहि आराहणचिहाणं ॥५७६॥
इय कहिऊणं विरए, फुरंतमणिकंतदंतदिचीए । धवलित्तो व्व नहयलं, गोयमसामी भणइ एवं ॥५७७॥
भो ! भो देवाणुप्पिय !, पहाणगुणरयणणिरुव्वमनिहाण ! । सुविसुद्धबुद्धिकुलभवण ! सुट्ठ पुट्ठं ताए एयं ॥५७८॥
न हु कछाणपरंपर-परंमुहाणं कयाइ पुरिसाण । जायइ सुदिट्ठपरमत्थ-पेहणुपेहणा बुद्धी ॥५७९॥
ता निरुव्वमधम्माऽधार-धरियदुद्धरपगिट्ठतवभार ! । महसेणमहासुणि ! सिस्स-माणमेयं निसामेसु ॥५८०॥
इय एसा जह रन्ना, महसेणेणं पवन्नदिक्खेणं । जइगिहिविसया पुट्ठ त्ति, जं पुरा भणियवुत्तं तं ॥५८१॥
अहुणा सिट्ठा जह गोयमेण, महसेणसुणिवरिट्ठस्स । आराहणा तहाऽह, जहासुयं तं निदंसेमि ॥५८२॥
आराहणेह सिचपुर-परमपहो पहयरागदोसेहि ! । अणुवक्कयपराणुगह-परेहि भणिया जिणिदेहि ॥५८३॥
सा य महाजलजलनिहि-निहित्तरयणं व कहवि तुडिजोगा । ववहारनयमएण वि, कहं पि जइ लब्भइ जिएहि ॥५८४॥

॥५८॥

एवं च इमं मणयत्तणं पि, विहलं न होइ संयत्तं । जिणसमयपसिद्धकम्म-^१कमढस्स व दंसणं ससिणो

ता ताए उत्तरासिरन्यागहुवाहयन नक्षत्रपत्र । अथ ता नक्षत्रपत्राणि ॥५८६॥

॥५८७॥

॥५८८॥

॥५८९॥

॥५९०॥ अणुब्रह्मकरणो तद् य

॥५९१॥

ना न न सिद्ध मन्त्रे न न नि प्पाम्प पन्निमवपयन्म । अह मद्रपमचगाम् य. ज्ञारमाणाम् अहवा वि ॥५२॥

॥५९३॥

उद्ध। कुवस्स अहना, अह न नाशयन्ता जह पण-पणा । मज्झिमे वक्खे, मणे, सुवे
 विष्णुममं स मज्झिममं पटच्चममं य मदेव । क्षीणं य विगंपणे खास-णे य अदवा वि किं नइयाण
 ॥५४४॥

सुख्यस्स दुःखवस्स च, सप्तसत्तं न भन्नासा न पहेन। अहं तादात्म्यं साधयिष्यामि ॥

अण्णाणामभिरुचिर्निद्रियम् । इमाद्याधाराणामहं-वंविधीर वञ्चेण ॥७४५॥

॥१३०॥

जह वा तह वा वारसाठवस्त, जहुरना नानावस्त । पंगहनाइवस्त ॥१३॥
 पंगहनाइवस्त, जहुरना नानावस्त । पंगहनाइवस्त ॥१३॥
 पंगहनाइवस्त, जहुरना नानावस्त । पंगहनाइवस्त ॥१३॥

सम्मन्नागुणुहूळु, सुस्सिपिणु अ व पिउ प । मा पनडुमानकन, सन्नागिखेण ५५॥
॥११६॥

अणुवक्यपराणुगह—परपरमेसरजिणप्पणीयत्ता । कहवि अबोहे वि परं, भवियव्वमिमेहिमिय भावा
 निस्संसयपडिवत्ती, निच्चं चिय जं च कुच्छियमयं पि । एयं पि इयगुणेणं, सुमयं ति न कंखकारित्तं
 विहियाणुट्ठाणफलंमि, तह य जं संसयस्स परिहरणं । जह्ममलाविलगत्तेसु, जईसु न दुगंछणं जं च
 जो य कुत्तित्थियअइसय—दंसणाउ न विम्हओ जा य । धम्मियगुणोव्वूहा, जं गुणदुत्थे य थिरिकरणं
 जं च तहाविहसाहम्मिएसु, वच्छल्लमिह जहाथामं । अरिहपणीयपवयण—पभावणं जं च बहुभेयं
 इणमेव य णिगंथं, पवयणमट्ठो अयं सु परमट्ठो । सेसो हु पुणो अणट्ठोत्ति, भावणा जा य भावेण
 निम्मलसम्मत्तगुणइह—पुरिसरयणेसु, जं च निच्चं पि । भत्तिवहुमाणकरणं, दंसणआराहणा सा उ
 तह जा असेससावज्ज—जोगपरिवज्जणेण सुपवित्ती । पंचसु महव्वयेसु, दसप्पयारे य जइधम्म
 पडिलेहणा—पमज्जण—पमुहाए चक्कवालरूवाए । दसभेयाए तह जा, जइसामायारीए आसेवा

अहवा—

दसविहवेयावच्चे, नवसु य तह बंभचेरगुत्तीसु । जा पिण्डविसुद्धीए, गुत्तितिगे समिहपणगे य
 दब्बं खेतं कालं, भावं वाऽऽसज्जअभिगहगहणे । इंदियदमणे कोहाइ-निग्गहे जा य पडिवत्ती
 जमणिच्चयाइविसए, दुवालसण्हमह पंचवीसाए । पंचमहव्वयविसयंमि, भावणं भावणाण सया
 जं च चिसेसाभिगह—गहणसरूवाण भिक्खुपडिमाण । सम्मं दुवालसण्हं पि, पालणं जा य सामइए

छेओवट्टाणिए, परिहारविसुद्धिए य चरणंमि । जा सुहुमसंपराए, पडिवत्ती तह अहक्खाए ॥६११॥
सच्चरणरणपडिपुन्न-पुरिससीहेसु जं च निच्चं पि । भत्तिवहुमाणकरणं, सा चरणाराहणा भणिया ॥६१२॥
न जहा मणस्स खेओ, तहाविहा जह न देहवाहा वि । इंदियवगो वि हु वियल-भावमावज्जाए न जहा ॥६१३॥
रुहरिपिसियाइधाऊण, जह य न जायइ तहाविहोवचओ । न य अवचओ वि सहसा, न वायपित्ताइखोभो य ॥६१४॥
पारद्धानं संजम-गुणाण जायइ जहा न परिहाणी । किंतु जह उत्तरोत्तर-मुस्सप्पणमेव ताण भवे ॥६१५॥
तह जा तवे पवित्ती, अणसणप्पमिइंमि छव्विहे वज्जे । पायच्छित्तप्पसुहे, इयरंमि वि छव्विहे चेव ॥६१६॥
इहलोयपारलोइय-सव्वासंसाण दूरपरिहरणा । वलवीरियपुरिसकाराण, णिच्चमणिगूहणविहीए ॥६१७॥
जिणदेसियं ति जिणसेवियं ति, तित्थेसरत्तणकरं ति । भवस्यणं ति निज्जर-फलं ति सिवसुहनिमित्तं ति ॥६१८॥
जहचिंतियत्थसंपाडणं ति, दुक्करचमक्कारजणं ति । निस्सेसदुडुनिग्गह-करं ति करणाण दमणं ति ॥६१९॥
देवाणं पि हु आकंपणं ति, निस्सेसविग्घहरणं ति । आरोग्गकरं ति सुमं-गलं ति किच्चं ति काऊण ॥६२०॥
कायव्वे चिय बहुहा, इंमि परमागं ति एहिं खु । हेऊहिं जो य करणु-ज्जमो तवे परमसंवेगो ॥६२१॥
जं च विचित्ततवोणुण-मणिरोगणगिरिसु पुरिससीहेसु । भत्तिवहुमाणकरणं, तं च तवाराऽऽहणं जाण ॥६२२॥
इय सामन्नेण निदं-सियावि एसा विसेसधित्ताए । संखेववित्थरवसा, दुवियप्पाऽऽराहणा होइ ॥६२३॥
तत्थ य संखेवेणं, ताव इमा जं मुणिय ददमऽसुहं । समणं व सावयं वा, सवित्थराऽऽराहणाणुचिअं ॥६२४॥

अच्चं तत्तिव्वगेलन्न-पत्तमप्पत्तच्चित्तसंतायं । दिन्नालोयणमुधुय-सल्लं गुरुणो भणाविति ॥६२५॥
 तदसंपत्तीए पुणो, अवलं वियसाहसो सयं चेव । काऊण भूमिगोचिय-चिइवन्दणपमुहकायवं ॥६२६॥
 भालयलधरियकरसंपुडो य, धरिऊण माणसुच्छो । अरहंते भगवंते, सिद्धे य भणेइ सो एवं ॥६२७॥
 भावाऽरिनिहंताणं, भगवंताणं नमोऽरिहंताणं । परमाइसयसमिद्धानं, तह य नमो सब्बसिद्धानं ॥६२८॥
 एसोऽहमिहगओ हु, वन्दासि ते य तथ्य चेव ठिया । पासंतु वंदमाणं, अप्पडिहयनाणउजोया ॥६२९॥
 तह पुवं पि हु सक्किरिय-गीयसंविग्गसुकडजोगीणं । पुरओ गुरुण सवं, मिच्छत्तं मे पडिक्कंतं ॥६३०॥
 जीवाऽजीवाइयथ-रुइसरूवं च ताण चेव पुरो । सम्मत्तं पडिवन्नं, भवगिरिणिदलणददकुलिसं ॥६३१॥
 इण्हिं पि ताण पुरओ, सविसेसमसेसयं पि मिच्छत्तं । तिविहं तिविहेण पडि-कूकमामि भवभमणहेउमड्हं ॥६३२॥
 सम्मत्तं पुण पुणरवि, तेसिं समीवंमि संपवज्जामि । तथ्य वि पडिवत्ती किर, पुरा वि एसा महं आसि ॥६३३॥
 भावारीचक्कअक्कमण-पत्तसब्भूयनामधेयवरा । अरिहंता भगवंतो, देवा साहू य गुरुणो चि ॥६३४॥
 सा चेव इयाणिं पि हु, सविसेसा मज्झ होउ पडिवत्ती । एवं वयाणि च पुणो, विसेसओ संपवज्जामि ॥६३५॥
 तह मेत्तीभावो मह, समत्तसत्तेसु आसि पुब्बिं पि । संपइ सविसेसो सो, तुम्हाण पुरो हवउ मज्झ ॥६३६॥
 इइ कडु सब्बसत्ते, खामेमि खमंतु तह महं ते वि । मित्ती चेव महं ताण-मुवरि मणसा वि न पओसो ॥६३७॥
 तह पडिवन्धो दव्वाइ-गोयरो सब्बहा वि वोसिरिओ । जाव इमम्मि वि देहे, वोसिरिओ मज्झ पडिवन्धो ॥६३८॥

इय पडिहयपडिबन्धो, तिविहं च चउव्विहं च आहार । सागरमणागारं, पच्चकूखइ सो भवुव्विग्गो
तत्तो य पंचपरमेद्धि—मंतमच्चंतभत्तिसंजुत्तो । परिवत्तंतो कालं, करेज्ज सज्झाणसंपन्नो
एत्थ य महुनरनाहो, संखित्तराहणाए दिट्ठंतो । अन्नो सुकोसलमुणी, मुणियव्वो निचलपइन्नो

॥६३९॥

॥६४०॥

॥६४१॥

तहाहि—

अहिगयजीवाइयत्थ—वित्थरो परमसम्मदिट्ठी य । किं बहुणा आगमभणिय—सयलसावयगुणाणुगओ
महुराउरीए राया, आसि महू सो य अन्नया धन्नो । कीलानिमित्तमुजा—णमुवगतो परिमियव्वलो य
तत्थ रमतो सो हेरिज्जण, सचुंजएण पडिरिउणा । पडिरुद्धो भूरिव्वलेण, भाउणा रामदेवस्स
साहिकूखेवं भणिओ य, रे लहुं चयसु भुयव्वलव्वेवं । जइ जीयत्थी ता मत्थ—एण उव्वहसु मे आणं
आ पाव ! कंहं इय जंपिज्जण, अज्जवि तुमं धरसि जीयं । इइ तज्जंतो आचद्ध—भिउडिभीमो महू राया

॥६४२॥

॥६४३॥

॥६४४॥

॥६४५॥

॥६४६॥

॥६४७॥

॥६४८॥

॥६४९॥

॥६५०॥

आवरणविरहियंगो, दण्डुदुरपवरसिन्धुरारूढो । जुज्जेण संपलग्गो, तेण समं, जीयणिरवेकूखो
तो भिन्नकुंभिकंठयं, पटंतदंतिमिंठयं । १ वलंतपीलुपट्टयं, २ तुट्ठंतसारिव्वट्टयं
दंतग्गदट्टुट्टयं, ३ मरंतलट्टुवंठयं । सटंतसारखगयं, पलाणभीरुव्वगयं

छिज्जन्तअंगरकूखयं कुंतग्गभिन्नकूखयं । भज्जन्तभूरिसंदणं, पहारदानदारुणं

सव्यथ लोहियालं, अणोगरुंडभीसणं । काऊण सत्तुपक्खयं, महूनिवो विलक्खयं ॥६५१॥
 अणवरयवेरिपग्गुक्क—सत्थसंधायधायविहलंगो । नीहरिऊण रणाओ, कुंजरपड्डिओ संतो ॥६५२॥
 वेरगमग्गपडिलग—माणसो माणसोयपरिचत्तो । अच्चंतमहासत्तो, चिन्तिउमेवं समाढत्तो ॥६५३॥
 आसि किर मज्झ बज्झ—ड्डिईए रज्जं पि भुंजमाणस्स । जिणवयणापयभाविय—मणम्मि सुमणोरहा एए ॥६५४॥
 अज्जं चयामि कहं, चयामि भवसयनिबन्धणं रज्जं । गेण्हामि य परमपएक्क—हेउं सव्वन्नुणो दिक्खं ॥६५५॥
 अइयारंपक्कुक्कं, पालित्ता तं च अंतकालम्मि । आराहणविहिमण्हं, आराहिस्सामि जहविहिणा ॥६५६॥
 इण्हं च न कासुयमही, न य संथारो न चैव निजमगा । अहह १ अथक्के जाया, अतक्किया मे इमाज्जत्था ॥६५७॥
 अह्वा एयावत्थस्स, मह किमिन्दिं पि दीहचिन्ताए । करिप्पिदी संथारो, अप्पा निजामओ होउ ॥६५८॥
 इय चिंतिऊण चत्ताणि, तेण लहु दव्वभावसत्थाणि । अप्पा य तक्खणं चिय, णिवेसिओ परमसंवेगे ॥६५९॥
 हरिकरिह्नरनिवहा, अंतैउरिया य विविहंभंडारा । सनगनगरागरथरा, तिविहं तिविहेण वोसिरिया ॥६६०॥
 वोसिरियं सव्वं पि हु, अट्टारसपावठाणपडलं मे । नीसेसदव्वखेत्ताइ—गोयरो तह य पडिबन्धो ॥६६१॥
 तो धम्मज्झाणरओ, रोदुट्ठज्झाणवज्जिओ धीमं । गराहियचिरदुच्चरिओ, निरुद्धसव्विन्दियप्पसरो ॥६६२॥
 पडिबन्नाणसणविही, स्वाभियनीसेससत्तंसताणो । मज्झत्थो भत्तीए, कयंजली भणिउमाहत्तो ॥६६३॥

भावारिविणासीनं, सबन्धुणं नमोऽरिहंताणं । कम्मकलावविमुक्काणं, नमो नमो सब्वसिद्धाणं ॥६६४॥
 धम्मायारयाणं, आयरियाणं नर्मासि सब्वेसिं । सुत्तप्पवत्तगाणं, उव्वायाणं च पणमामि ॥६६५॥
 खन्ताइमुणजुयाणं, नमामि भावेण सब्वसाहूणं । इय पंचनमोवकारं, कुणमाणो मरणमणुपत्तो ॥६६६॥
 तो सत्तसागराज, जाओ स सणकुभारकपंम्मि । भासुरवोदी देवो, सुहपणिहाणप्पभावेणं ॥६६७॥
 इय महुनरिन्दसंतिय—मक्खवाणयमक्खयं समासेण । एत्तो सुकोसलमहा—मुणिस्स वत्तव्वयं भणिमो ॥६६८॥
 सार्केयमहानगरे, राया नामेण आसि कित्तिथरो । भज्जा से सहदेवी, सुकोसलो नाम ताण सुओ ॥६६९॥
 अह अन्नयो कयाई, जायविरागो सुकोसलं रज्जे । ठविज्जण सुगुरुमूले, पव्वज्जं गिण्हइ नरिन्दो ॥६७०॥
 गहणासेवणरूवं, सिक्खं दुविहं पि सम्ममुवत्तो । आसेवंतो विहरइ, असमो गामागराईसु ॥६७१॥
 एगम्मि य पत्थावे, सार्केयपुरे समागओ सो य । भिक्खट्ठाए पविट्ठो, सहदेवीए य दिट्ठो य ॥६७२॥
 मा मम पुत्तं उग्गाहिज्जण, समणं इमो सुणी काही । इइ चिन्तिज्जण तीए, पुराओ निट्ठाडिओ सहसा ॥६७३॥
 अहह कहं एयाए, हीलिज्जइ नियपहू वि पावाए । इय गाढसोगगगिरि—गिराए रुन्नं च धाईए ॥६७४॥
 पुट्ठा सुकोसलेण य, अम्मो ! तं कीस स्यसि ? मे कहसु । तीए वुत्तं पुत्तय, ! कहेमि जइ सोउमिच्छसि तं ॥६७५॥
 जस्स पसाएण इमं, रायसिरिं चाउंगवल्कलियं । पत्तो सि सोवि देवो, कित्तिथरो रायरिसिपवरो ॥६७६॥
 चिरकालाओ एत्था—गओ लहुं वेरिओ व्व नयराउ । एयाए तुज्झ जणणीए, अज्ज नीसारिओ वच्छ ! ॥६७७॥

एवंविहववहारो, हीणकुलेसु वि न दीसए कहवि । तिहुयणसलाहणिज्जे, तुम्ह कुले होइ चुज्जमिणिं ॥६७८॥
 एवंविहं च नियसामिणो वि, दट्ठुं पराभवं पुत्त ! । अन्नं काउमसक्का, दुक्खं रुन्नेण अवणेमि ॥६७९॥
 एवं सोच्चा विम्हइय-माणसो सो सुकोसलो राजा । पिउणो वन्दणहेउं, नीहरिओ झत्ति नयराओ ॥६८०॥
 अबन्नकाणणेषुं, पलोयमाणेण निउणदिहीए । दिट्ठो य तेण तरुओ, हेट्ठिओ कित्तिधरसाह ॥६८१॥
 ताहे सुकोसलो परम-हरिसवसनिस्सरंतरोमंचो । अच्चन्तभत्तिसारं, पडिओ साहुस्स चलोणसु ॥६८२॥
 भणिउमिमं च पयचो, भयवं ! गेहम्मि हुयवहपलित्ते । पिउणो नियपियपुत्ते, विमोत्तु किं जुज्जए गमणं ॥६८३॥
 अणवरयजम्ममरणग्गि-पउरजालाकलावदज्जन्ते । जं लोए इह मोत्तुं, ममं तुमं ताय ! पव्वइओ ॥६८४॥
 अज्जवि कुणसु पसायं, दिक्खवाहत्थावलंबदाणेण । भीमभवक्खुक्खरम्मि, निवडमाणस्स मे ताय ! ॥६८५॥
 अच्चन्तनिच्छयं पिच्छि-उण परमं च भवंविरागित्तं । दिन्ना से पव्वज्जा, कित्तिधरेणं सुणिवरेण ॥६८६॥
 सहदेवी पुण नाउं, सुकोसल दिक्खियं अइहुट्ठा । मरिउणं मोगिल्ले, गिरिम्मि वग्घी समुप्पन्ना ॥६८७॥
 ते पुण दोवि सुणिवरा, तवनिरया संजमम्मि उज्जुत्ता । दुस्सहमहापरीसह-रिउसंगरविजयजयपयडा ॥६८८॥
 अण्डिवद्धविहारं, विहरन्ता तम्मि चेव गिरियवरे । संपत्ता अह जाओ, वरिसायालो तहिं तेसिं ॥६८९॥
 तो गिरिगुहाए मज्झे, सज्जायज्झाणझोसियसरीरा । चाउम्मासं वसिउं, निस्सरिया सरयकालम्मि ॥६९०॥
 अह सा वग्घी अच्चन्त-पुव्ववरेण जायपरिकोवा । ते गच्छन्ते पिच्छिय, अभिमुहमभिधाविया सहसा ॥६९१॥

मुणिणो वि अबुद्धमणा, तं इति' पासिउं महासत्ता । अब्बो तिव्वुवसग्गो, उवट्ठिओ सावयकओत्ति
 काउं पक्खखाणं, सागारमदीणवित्तिणो धीरा । अवलं वियवाहुलया, नासग्गसंगिदिट्ठिया
 मेरु व्व निपक्कपा, काउस्सग्गे ठिया य चिट्ठन्ति । जा ताव अवक्खंदं, दाज्जण सुकोसलो तीए
 वग्घीए ँ सिध्धमवणीए, पाडिओ भक्खिउं समारद्धो । सम्ममहियासमाणो, भावेइ इमं च स महप्पा
 सारीरमाणसेहिं, दुक्खेहिं अभिदुयम्मि संसारे । सुलहमिणं जीवाणं, जं किर दुक्खेहिं सह जोगो
 कहमन्नहेह खंदग—मुणिनाहो पंचसाहुसयसहिओ । अच्चंतं जन्तपीडण—पीडाए मरणमणुपत्तो
 कह वा उस्सग्गगयस्स, चत्तदण्डस्स दंडसाहुस्स । सीसं छिन्नं एमेव, जमुणरन्ना परुट्ठण
 ता एत्थ भवसमुद्दे, सुलहाउ चेव आवयाओ दढं । भव-सयदुहनिम्महणो, दुलहो पुण नवरि जिणधम्मो
 सो पुण कहकहवि, मए चिन्तारयणं व कामधेणु व्व । कप्पद्दुमो व्व पत्तो, दुल्लहलंभो वि सुकयवसा
 इय एसो चिय सक्कलो, मज्झ अणायरणदोसपरिहीणो । सच्चरणगुणपहाणो, जम्मोऽणाइम्मि संसारे
 केवलमेक्कमिमं चिय, चित्तं परितवइ जमहेमेयाए । वग्घीए कम्मवन्धस्स, कारणत्तेणज्ज रवेयमि
 एत्तो चिय ते नमिमो, जे मुणिणोऽणुत्तरं गया मोक्खं । जम्हा ते जीवाणं न, कारणं कम्मबंधस्स
 सोएमि न अप्पाणं, एयं सोएमि कम्मपरत्तन्तं । जिणवयणवाहिरमइं, दुक्खवसमुद्दम्मि निवडन्ति
 ॥६९२॥
 ॥६९३॥
 ॥६९४॥
 ॥६९५॥
 ॥६९६॥
 ॥६९७॥
 ॥६९८॥
 ॥६९९॥
 ॥७००॥
 ॥७०१॥
 ॥७०२॥
 ॥७०३॥
 ॥७०४॥

इय चिन्तयस्स य से, सरीरकम्ममलतब्भवाज्जहिं । समगं पिव तं समसीसि-गाए सहस चिय पहीणं ॥७०५॥
 तो उत्तरोत्तरपवड्ढ-माणज्जाणानलेण दड्ढम्मि । सयलम्मि वि कम्मवणे, अन्तगडो केवली होउं ॥७०६॥
 समएण गतो सिद्धिं, रायरिसिमुकोसलो महासत्तो । किं वा सुप्पणिहाणेक्क-चट्ठलकूवाण दुस्सज्झं ॥७०७॥
 गाढाउत्तसंपन्न-साहुगिहिगोयरा समक्कवाया । संखेवेणं आरा-हणा इमा कम्मनिम्महणी ॥७०८॥
 वित्थरओ पुण आरा-हणाए सुसिलिट्ठवरपुरीए व्व । चत्तारि चेव मूल-दाराइं भवन्ति एयाइं ॥७०९॥
 परिकम्मविही १ परगण-संकमणं २ तह मसत्तउच्छेओ ३ । तत्तो समाहिलाहो ४, जहक्कमेणं जहत्थाइं ॥७१०॥
 इय पत्थुयत्थवित्थर-पत्थावणकरणपढमठाणाणि । एयाइं चत्तारि वि, मूलदाराइं भगंति ॥७११॥
 एएसु य चउसु वि अरिह-लिं गसिक्खाइं नामधेयाइं । पडिदाराइं पन्नरस, दस नव नव हुंतउणुक्कमरो ॥७१२॥
 ताइं पुण नियनिय-मूलदारवित्थरपरूवणावसरे । वोच्छं नवरमिमाणं, अत्थवत्था इमा नेया ॥७१३॥
 इह परिकम्मविहीए, अरिहदाराइं चायदारत्तं । जा वि विमिस्सा का वि हु, विभागपरिकीत्तणेणं च ॥७१४॥
 गिहिसाहूभयचिसया, होही वत्तव्या तदुत्तरिं तु । पायं साहुगय चिय, जम्हा संजायविइमई ॥७१५॥
 वड्ढन्तपरमसड्ढो, सड्ढो वि हु कुणइ कालमउत्तम्मि । अणवज्जं पवज्जं, पवज्जिउं ते गिसामेह ॥७१६॥
 अलमिन्दि पसंणेणं, आराहणमेयमउत्तकालम्मि । अइयारंपक्कुक्कं, न थेवपुनो जणो लहइ ॥७१७॥
 जह नाणंदसणाण, य सारो चरणं भवे जहुदिट्ठं । चरणस्स य सारो जह, निव्वाणमणुत्तरं भणियं ॥७१८॥

निष्वाणस्स य सारो, अब्बात्राहं जहा सुहं विन्ति । तह सव्वपवणस्स वि, सारो आराहणा जेण
सुचिरं पि निरइयारं, विहरित्ता नाणदंसचणरित्ते । मरणे विराहइत्ता, अणंतसंसारिणो दिट्ठा
आसायणवहुलाणं, विराहगाणं च नाणचरणाणं । पोणलपरियइट्ठं, उक्कोसं अंतरं जम्हा
दिट्ठा मिच्छादिट्ठी, अमाइणो तक्खणेण सिद्धा य । आराहियमरणंता, मरुदेवाइ महासत्ता
किर मरुदेवी नामं, अहेसि भज्जा नरेन्दनामिस्स । सा उसभजिणे पव्वज्ज-मुवगए सोगसंतत्ता
अणवरयविणिंतंसुय-पवाहपक्खालियाणा रुयइ । जंपइ य ममं पुत्तो, उसहो परिभमइ एगागी
वसइ य सुसाणसुन्नहर-रणपमुहेसु भीमठाणेसु । अच्चन्तनिट्ठणो इव, पडिभवणं भमइ भिक्खवं च
एसो पुण से पुत्तो, भरहो हरिकरिहुब्भंडं एवं । भयवसनमंतसामन्त-मण्डलं भुंजए रज्जं
हा हा हयास ! हयविहि ! एवंविहवसणमुवणमिंतस्स । मज्झ सुए तुह निग्घिण !, का किची को व फललाभो
इय एवं अणवरयं, कयप्पलावाए सोयविहुराए । तीए रोयंतीए, अच्छीसुं निवडिया नीली
अह तिहुयणेक्कपहुणो, उप्पन्ने विमलकेवलालोए । तियसेहिं विरइयम्मि, मणिमयसिंहासणसणाहे
ओसरणे चक्कवई, भरहो सोऊण केवलुप्पायं । मरुदेवीए समेओ, करेणुगाए समारूढो
जिणवन्दणत्थमिंतो, छत्ताइच्छत्तपमुहमिस्सरियं । दट्ठूणं जयगुस्सणो, सविम्हयं भणिउमाहत्तो
अम्मो ! पेच्छ नियसुयं, ससुराऽसुरतिजयप्पयणिजपयं । भुवणच्छेरयभूयं, परमिस्सरियं च एयस्स

॥७१९॥

॥७२०॥

॥७२१॥

॥७२२॥

॥७२३॥

॥७२४॥

॥७२५॥

॥७२६॥

॥७२७॥

॥७२८॥

॥७२९॥

॥७३०॥

॥७३१॥

॥७३२॥

सलहिजंता तुमए, जा मह रिद्धी पुरा पयत्तेण । सा तुह सुयरिद्धीए, न कोडिलेसे वि निव्वडइ ॥७३३॥
 तहाहि, पेच्छ—
 छत्तचिगचिन्धबन्धुरं, बहलसाहकंकेल्लिमणहरं । भुवणलच्छिविछड्डसासणं, अम्म ! रम्ममेयस्स आसणं ॥७३४॥
 पंचरायमणिरइयगोउरं, रुपहेममणिसालुसुरं । जाणुमेत्तुसुमोहभूसियं, नियसु अम्म ! ओसरणभूमियं ॥७३५॥
 इंतजन्तसुरगणविराइयं, वरविमाणमालाहिं छाइयं । दुंदहीणियसइणिबभरं, पेच्छ अंत्र ! खणमेक्कमंत्रं ॥७३६॥
 नियसु एत्थ णमन्तमत्थया, संथुणंति जिणमिंदसत्थया । एत्थ पेच्छ नच्चंतअच्छरा, सहरिसं च गायंति किन्नरा ॥७३७॥
 अह जिणवाणीसवणुब्भवन्त—हरिसंसुपूरुहयनीली । मरुदेवी पेच्छंती, छत्ताइच्छत्तमज्जलच्छी ॥७३८॥
 तं किं पि सुहज्झाणं, पडिवन्ना जेण तक्खणेणाऽवि । विद्धंसियसयलरया, सिवसोक्खसिरिं समणुपत्ता ॥७३९॥
 इय निरुवमसुहहउं, पज्जनन्ताराहणाफलं सोच्चा । संसयवाउलचिच्चो, सविणयपणओ भणइ सिस्सो ॥७४०॥
 जइ पवयणस्स सारो, मरणन्ताराहणा म्मुणिवराण । किं दाणिं सेसकाले, जयन्ति तवनाणचरणेसु ॥७४१॥
 गुरुराह—
 जावज्जीवपइन्ना—निव्वहणाराहणा जओ भणिया । पढमं तीए भंगे, सा कत्तो तस्स मरणंते ॥७४२॥
 तेण जहासचीए, आराहिंतेण सेसकालम्मि । मरणंते होयव्वं, मुणिणा दढमप्पमत्तेण ॥७४३॥
 परिजविया वि न सिज्झइ, पहाणसेवं विणा जहा विज्जा । तह पव्वज्जाविज्जा, मरणंताराहणाए विणा ॥७४४॥

पुव्वमणव्भत्थकमो, रिउभडगहणम्मि जइ वि परिहत्थो । सुहडो वि जयपडायं, न हरइ जह समरसीसम्मि ॥७४५॥
तह उग्गपरीसहसंकडम्मि, न लहइ सुणी वि मरणन्ते । आराहणविहिमणहं, पुव्वमणव्भत्थसुहजोगो ॥७४६॥
कयकरणा वि सकज्जं, अच्चंतपमाइणो न साहिंति । परिउडियविरइवुद्धी, आहरणं खुड्डगो एत्थ ॥७४७॥

तहाहि-

महिमण्डणाडभिहाणे, नयरे नाणाइगुणमणिनिहाणो । सिरिधम्मघोसद्धरी, समोसन्नो वाहिरुज्जाणे ॥७४८॥
पंचसयाइं सुणीणं, परिचरो तस्स निम्मलगुणं । तप्परिउडो य रेहइ, सुरसहिओ सो सुरिन्दो व्व ॥७४९॥
रयणायरे व्व नवरं, वडवणी सुरपुरम्मि राहु व्व । परितावकरो भीमो, तग्गच्छे ससहरसरिच्छे ॥७५०॥
सिस्सो अइकलुसमई, निद्धम्मो सीलपसमगुणवियलो । असमाहिकरो साहूण-मासि नामेण रुहो ति ॥७५१॥
मुणिजणनिन्दियकज्जे, भुज्जो भुज्जो समायंतं तं । तज्जंति करुणाए, समणा इय महुरवयणेहिं ॥७५२॥
पवरकुलवड्डिओ वच्छ !, तं सि तह दिक्खिओ सुगुल्ला तं । एवंविहस्स तुह निन्दि-यत्थकारित्तणमजुत्तं ॥७५३॥
एवं महुरगिगाए, वारिज्जंतो वि विरमइ न जाव । दुच्चरियाओ निट्ठुर-गिराए ता तेहिं पुण भणिओ ॥७५४॥
रे दुस्सिकूव दुरासय !, काहिसि जइ दुट्ठच्चेट्ठियमियाणिं । धम्मववत्थाचूरय !, ता गच्छा निच्छुभिस्सामो ॥७५५॥
एवं च तज्जिओ सो, रुहो साहूण माणनिमित्तं । सयलमुणिजोग्गजलभा-यणम्मि परिखिवइ विसमुग्गं ॥७५६॥
अह जाए पत्थावे, पियणत्थं जाव तं जलं जइणो । गिण्हंति ताव तग्गुण-तुड्डाए देवयाए इमं ॥७५७॥

भणियं भो भो समणा ! , एत्थ जले तुम्ह दुट्ठसिस्सेण । रुद्धेण विसं खित्तं, ता मा एयं पिविआह
 एवं सोच्चा समणेहिं, तं जलं तेण दुट्ठसिस्सेण । समगं तव्वेलं चिय, तिविहं तिविहेण वोसिरियं
 अह सो मुणिजणमारण—परिणामजियपयंडपावभरो । तज्जम्मे चिय अब्बंत—तिव्वेरोगाउलसरीरो
 उज्झियजिणिंददिक्खो, इओ तओ परगिहेसु णिवसन्तो । बहुपात्रकम्पसरो, भिक्खवाविचीए जीवन्तो
 पव्वज्जापरिभट्ठो, अहट्ठव्वो सुदुट्ठचेट्ठो य । सो एसो त्ति जणेणं, किच्चिज्जन्तो समक्खवं पि
 अट्ठुदुट्ठोवगओ, पए पए रुद्धज्जाणझाई य । वाहिसिहिहिविहुरेदहे, अइक्करमई मओ सन्तो
 सव्वपुढवीण पाउग—पावबन्धेक्केउभूयासु । अब्बन्तखुदनिन्दिय—तिरिक्खजोणीसरूवासु
 पत्तेयं पत्तेयं, एगंतरियासु अंतरगईसु । आहिंडिय आहिंडिय, जहक्कमं नरयपुढवीसु
 अइतिक्वदुक्खलक्खक्खणीसु, घम्माइयासु सत्तसु वि । उपपन्नो नेरइओ, कयउक्कोसाउयनिबन्धो
 तत्तो जलथलखहयर—जोणीसु अणेगसो समुपपन्नो । वित्तिउरिन्दियजाइसु, जाओ य बहसु अइवहुसो
 तत्तो जलजलणाऽनिल—पुढवीसुमऽसंखकालसुपपन्नो । एवं वणस्सइम्मि वि, नवरमणंतं तहिं कालं
 तत्तो बब्बरमायंग—भिच्छवम्मयररयगपमुहेसु । संबुत्थो सव्वत्थ वि, जणवेसो दुक्खजीवी य
 तद्वा—
 कहिं पि सत्थदारिओ, कहिं पि लेट्ठुट्ठूरियो । कहिं पि रोगदूमिओ, कहिं पि विज्जुझामिओ ॥७७०॥

कहिं पि धीवराहओ, कहिं पि जायदाहओ । कहिं पि अगिदहओ, कहिं पि गाढवहओ ॥७७१॥
 कहिं पि गवभसाविओ, कहिं पि सत्तुमारिओ । कहिं पि जन्तपीलियो, कहिं पि झलकीलियो ॥७७२॥
 कहिं पि वारिवूहओ, कहिं पि गड्डूहओ । संहंतओ महादुहं, गतो य मच्चुणो मुहं ॥७७३॥
 इय भूरिभवपरंपर-दुहसहणुपन्नकम्मलहुभाओ । पयणुकसायत्तेण य, चुन्नउरे पवनयरम्मि ॥७७४॥
 वेसमणसेट्टिगेहिणि-वसुभदाए य पुत्तभावेण । उप्पणो नियसमये, गुणागरो से कयं नामं ॥७७५॥
 वड्डिउमाहत्तो सो, गत्तेणं बुद्धिवित्थरेणं पि । अह अवया कयाई, समोसढो तत्थ तित्थयो ॥७७६॥
 वन्दणवडियाए जणो, गुणागरो वि य समागतो तुरियं । वन्दिता जयनाहं, उवविट्ठो धरणिवट्ठम्मि ॥७७७॥
 संसयसहस्समहणी, सिवसुहजणी कुदिट्ठितमहरणी । कल्लाणरणधरणी, पयट्ठिया देसणा पहुणा ॥७७८॥
 पडिबुद्धो पउजणो, पडिवन्नो केणवि विरुद्धम्मो । मिच्छत्तमुज्झिज्जणं, केणवि गहियं च सम्मत्तं ॥७७९॥
 सो पुण गुणागरो गरुय-हरिसपब्भारुल्लइयसरीरो । जयगुरुकयप्पणामो, समुचियपत्थावमुवलब्भ ॥७८०॥
 भणिउमिमं पारद्वो, भयवं ! साहेसु पुब्बजम्मम्मि । किमहं होंतो त्ति महन्त-मेत्थ कोऊहलं मज्झ ॥७८१॥
 अह जयपहुणा तस्सो-वयारमवलोइज्जण नीसेसो । रुद्धयलुड्डयमाई, परिकहिओ पुब्बवुत्तन्तो ॥७८२॥
 इय सो सोउं भयविहुर-माणसो जायगाढपरितावो । जंपइ इमस्स पावस्स, नाह ! किं होज पच्छित्तं ॥७८३॥
 जयगुरुणा भणियं साहु-विसयं बहुमाणपप्पुहसुहकिच्चं । मोत्तूणं नो भइय !, अन्नेणं अत्थि इह सुद्धी ॥७८४॥

तो पंचसाहुसयविसय-वन्दणप्यभिइविणयकिच्चपरो । गहिओ अभिग्गहो तेण, घोसंसारभीएणं
 परिवालइ य जहुत्तं, जत्थ य दिवसे न होंति पंचसया । साहूणं पडिपुन्ना, तत्थ न सो भोयणं कुणइ ॥७८५॥
 इय छम्मासे पालिय, अभिग्गहं तयणु संलिहियदेहो । मरिऊण बंभलोए, देवत्तेणं समुप्पन्नो ॥७८६॥
 ओहिचलेणं तत्थ वि, सुणिऊणं पुव्वकालवुत्तं । सविसेसजयगुलसाहूण, वन्दणाइम्मि वड्डन्तो ॥७८७॥
 अइवाहिय देवत्तं, तओ चविच्चा पुरीए चम्पाए । नरनाहचन्दरायस्स, पुत्तभावेण उपन्नो ॥७८८॥
 पुव्वभवसाहुददपक्ख-चायभावेण तत्थवि स धीमं । सुणिणो ददुं जाइं, सरेइ तोसं च उव्वहइ ॥७८९॥
 एत्तो चिय पियसाहु च्चि, नामधेयं पिऊहिं से विहियं । तरुणत्तणमणुपत्तो, पडिवज्जइ सो य पव्वज्जं ॥७९०॥
 तत्थवि य समत्थतवस्सि-लोयविस्सामणाइकरणपरो । विविहाभिग्गहगहणेक्क-यद्धलक्खोऽपमाई य ॥७९१॥
 संलेहणं करित्ता, पज्जन्ते सुक्कपप्पुहक्कपेसु । तियससुहमणुभविच्चा, जहक्कमं जाव सव्वदूठे ॥७९२॥
 सव्वुक्किट्ठं सोक्खं, अणुअन्निय एत्थ लद्धमणुयत्तो । कयपव्वज्जो निरवज्ज-विहियआराहणविद्वाणो ॥७९३॥
 निम्माहियमोहजोहो, ँसुसुमूरियभवनिमित्तकम्मंसो । असुरसुरविहियमहिमो, हिमगोरं सिवपुरं पत्तो ॥७९४॥
 इय खुड्डगनाएणं, पव्वज्जं उवगया वि दक्खा वि । आराहणाविद्वाणं, काउं पारिंति न पमत्ता ॥७९५॥
 जे पुण जह एसो चिय, तह पइभवविहियपव्वसामन्ना । आराहणजयलच्छिं, ते लीलाए चिय लहन्ति ॥७९६॥

ता निष्कलंकपवज-पालणा मरणकालविसयाए । आराहणाए जणग-त्तणेण णिच्चं पि कायव्वा
 एवं सोचा सिस्सेण, जम्पियं पुव्वमकयसामन्ना । नणु मरुदेवी सिद्धा, भणियमिणं किमिह तत्तं ति
 गुराह-

॥७९८॥

॥७९९॥

पुव्वमभावियचित्तो, आराहेइ जइ कोइ मरणंतं । खत्तयनिहिआहरणेण, तं न सव्वत्थ वि पमाणं
 तद्दाहि-

॥८००॥

जइ कीलगाखिवणत्थं, दरं खणंतेण भूमिवट्ठम्मि । केणवि नरेण पत्तो, रयणनिही कहवि देववसा
 ता किं तेणऽन्नेण वि, तद्दा खणंतेण सो लहेयव्वो । अविसेसेण महीए, तद्दा सव्वत्थ नेगन्तो
 इय जइ सा मरुदेवी, पुव्वमणब्भत्थकुसलक्कम्मा वि । सिद्धा कंहपि किं एव-मेव सिज्झउ जणो सव्वो

॥८०१॥

॥८०२॥

॥८०३॥

॥८०४॥

॥८०५॥

॥८०६॥

॥८०७॥

आराहणं च विहिणा, काउं पडिपुण्णमीहमाणेण । सुणिणा वा गिहिणा वा, परिकम्ममेयव्वओ अप्पा
 पढमं पि रोगिणा इव, विसेसकिरियत्थिण त्ति दंसेमि । परिकम्मविहीणामं, पुव्वुद्धिं महादारं
 तपडिच्चद्दाइ पुण, पन्नस हवन्ति संगयगुणाइं । जाइं पडिदाराइं, जहक्ककमं ताणि कित्तेमि
 अरिहो १ लिंगं २ सिक्खा ३, विणय ४ समाही ५ मणोणुसही य ६, अणिययविहारदारं ७, रायदारं च
 ८ परिणामो ९ ॥८०८॥

चाओ १० मरणविहत्ती ११, अहिगयमरणं च १२ सीइदरं च १३, तह भावणण दारं १४, चरिमं १५ ॥८०९॥

अरिहो जोगो भन्दइ, सो पुण आराहणाए नायव्वो । सामन्तमन्तिसत्थाह—सेट्टिकोडुंवियाईणं ॥८१०॥

राईसरसेगावइ—कुमारपभिईणमज्जवमज्जनयरो । तेसिमडविरुद्धकारी, विरुद्धसंसग्गिपरिहारी ॥८११॥

जो जइणो चिन्तामणि—रूपे त्ति करेइ तीए बहुमाणं । पत्थेइ थिरणुराओ, जो जइसज्जत्तमच्चत्थं ॥८१२॥

आराहणाडरिहसु य, जो वच्छल्लं करेइ अणवरयं । भावेइ दुल्लहत्तं, तीए धम्ममे पमाईणं ॥८१३॥

आलोएइ य निच्चं, मच्चुं पच्चूहभीहियत्थाणं । तस्स य निरोहसाहण—माराहणमेव भावेइ ॥८१४॥

अरिहन्तेसु य पूया—सक्कारं कुणइ निच्चमुज्जुत्तो । भावेइ य गुणगुरुयं, तेसिं गुणमणिकरंडाणं ॥८१५॥

पवयणपंससणाए, रमेइ विरमेइ धम्मनिन्दाओ । गुणगुरुभत्तीए, सत्तीए सजइ निच्चं ॥८१६॥

सुमणे समणे वन्दइ, सुट्ठु निन्देइ णिययदुच्चरियं । गुणसुट्ठिएसु रज्जइ, सजइ सइ सीलसन्धेसु ॥८१७॥

वज्जेइ कुंससग्गिं, संसग्गिं कुणइ सीलवन्तेहिं । निच्चं पि गुणे गिण्हइ, परस्स सन्ते वि नो दोसे ॥८१८॥

दुट्ठपमायपिसाए, निहणेइ हणेइ इंदियमइंदे । ताडेइ य दुच्चरियं, मणमकडमुक्कदुपयारं ॥८१९॥

नाणं सुणेइ नाणं गुणेइ, नाणेण कुणइ किच्चाइ । १ नाणाहिएसु रज्जइ, अणुसज्जइ नाणदाणम्मि ॥८२०॥

अकुसलखओवसमओ, निययं कुसलाणुवन्धओ चेव । इइ गुणसत्तो सत्तो, सो चिय आराहणा-अरिहो ॥८२१॥
 तह कुगईपहसहाए, जिणइत्तु परेसि कहमवि कसाए । पसमेइ पसंतमणो, जो सो आराहणा-अरिहो ॥८२२॥
 अणुवसमपरे वि परे, कुणमाणो सम्मसुवसमोवायं । आराहणारिहत्तं, लहई चिय सुद्धभावाओ ॥८२३॥
 आराहणाठिण वि, कसायसल्लं सपुद्धरेयव्वं । जो पढमं पि तमुद्धरई, तदरिहो सो वि नायव्वो ॥८२४॥
 जो य न तहारिहेण, मन्नो अन्नस्स तदरिहो सो वि । ईयरो वि तदरिहो, जइ कहमवि ववहरणणुन्नाओ ॥८२५॥
 इहरा आराहणसंठियस्स, संधाणुगम्ममाणस्स । धणवइयओसकरणा, मालिन्नं पवयणस्स भवे ॥८२६॥
 संमाणदाणसिक्खावणाहिं, ठिइधरियपरिअणच्चाई । जो सो वि तदरिहो खलु, इहरा लोगम्मि परिवाओ ॥८२७॥
 तदसामत्थे पुण सव्व-हा वि धम्मियविसिद्धलोयमओ । जहतह तप्परिचाई वि, तदरिहो होइ विन्नेओ ॥८२८॥
 तह पर्यईए विणीओ, पर्यईए चेव साहसेक्कथणो । पर्यईए सुकयन्नू, निच्चियनिगुणभवठिई य ॥८२९॥
 तत्तो य तव्विरत्तो, पर्यईए चेव अप्पहासो य । पर्यईए अदीणो, पर्यई पडिवन्नसुरो य ॥८३०॥
 आराहणाए जो वि य, ठियं जणं जणियपावपरिहारं । सोउं दट्ठं च भवे, तव्वच्चिरसिज्जमाणमणो ॥८३१॥
 होहं अहं कंहं पि हु, कयावि कम्मचिन्नपुन्नसामन्नो । किं मन्ने पुन्नेहिं, सव्वन्नुविहीए इयरूवो ॥८३२॥
 इय नासणापहाणो, धीवलिओ थिरपसन्तपर्यई य । सिट्ठजणस्स बहुमओ, नेओ आराहणा-अरिहो ॥८३३॥

अहवा
 अचंचंतचंडमणवयण-कायकिरिया वि कूरकम्मा वि । अणवरयं महुमेरय-पिसियाउमणलालसमणा वि ॥८३४॥
 श्रीवालुड्डमरण-चोरिकपरिस्थिसेवणपरा वि । अलिउच्छावाभिरती वि, धम्मविहिओवहासा वि ॥८३५॥
 होऊण पुव्वकाले, किं पि हु वेरगगकारणं पप्प । पच्छा पच्छायावा, परमोवसमं पवज्जंति ॥८३६॥
 जे ते वि हुंति आरा-हणाए अरिहा सुहासया धीरा । रायसुयवंकचूली, चिलाइपुत्ताइणो व्व धुवं ॥८३७॥

तहाहि—
 सुविभत्ततियचउप्पह—चच्चरदेवउलभवणरमणिज्जे । सिरिपुरनगरे राया, अहेसि नामेण विमलजसो ॥८३८॥
 वड्ढरिकारिक्कुभनिव्भेय—लग्गरूहिरारुणुव्वडच्छायो । परिकुवियजमकडक्खो व्व, जस्स खणो रणे सहइ ॥८३९॥
 जस्स य जिणसुणिचलणु—प्पलेसु भसलत्तणं समुव्वहइ । भत्तिवसेण य मणिमउड—किरणटिविडिक्कियं सीसं ॥८४०॥
 तस्स य भज्जा निरुव्वम-रूवाइणुणेवहसियसुदयिया । सयल्लेतेउरपवरा, नामेण सुमंगला देवी ॥८४१॥
 जमलगजायत्तणओ, पुत्तो नामेण पुण्णचूलो से । धूया य पुण्णचूला, दोन्नि वि अन्नोन्नणिद्धाणि ॥८४२॥
 नवरं अणत्थसत्थं, उप्पायंतो पुरम्मि सव्वत्थ । भन्नइ स पुण्णचूलो, जणेण किर वंक्कचूलि चि ॥८४३॥
 नामेण इमेणं चिय, संपत्तो सो पसिद्धिमन्नदिणे । तदुवालंभायन्नण—रूडेणं सो नरिदेणं ॥८४४॥

निच्विसओ आणत्तो, ताहे नियपरिजणेण पसियरिओ । तीए विय भइणीए, सहिओ नयराउ नीहरिओ ॥८४५॥
लंघित्ता नियदेसं, वचंवतो पउरगिरिसणाहाए । हरिहराऽऽहयकुंजर—विमुक्कसिक्कारभीमाए ॥८४६॥
नीरंधगरुयतरुवर—पडिरुद्धाइच्चकंतिपसराए । १ पसरंतसरहसहरिसि—रवसवणपलाणसीहाए ॥८४७॥
सीहावलोयणाउल—मयउलकरीरंतदरिपवेसाए । वेसाए वव सया वि हु, महाभुयंगेहिं कलियाए ॥८४८॥
अडवीए निवडिओ सो, कत्थ वि य अदिस्समाणमग्गाए । तण्हालुहाकिलंतो य, जंपिउं एवमाहत्तो ॥८४९॥
रे पुरिसा ! उच्चतरुंमि, आरुहिताज्वलोयह दिसाओ । किं अत्थि एत्थ कत्थ वि, जलासओ रवसिममहवा वि ॥८५०॥
तव्वयणेणाऽऽरूढा, पुरिसा उच्चम्मि पवरतरुसिहरे । अवलोइउं पवत्ता, दिसिवलयं णिउणदिट्ठीए ॥८५१॥
अह थेवभूमिभागे, मसिकोइलगवलसामलसरीरा । जलणं पज्जालित्ता, भिच्छा आलोइया तेहिं ॥८५२॥
सिंहं च इमं नरवह—सुयस्स तेणावि जंपियं भदा ! । गच्छह एसिं समीवे, पुच्छह मग्गं रवसिमहुत्तं ॥८५३॥
इय सोज्जणं पुरिसा, गया समीवम्मि तेसिं भिच्छाणं । आपुच्छिउं पवत्ता, मग्गं भिच्छेहि तो भणिया ॥८५४॥
कत्तो तुब्भे एत्था—गया तहा कस्स संतिया किं वा । देसंतरं समीहह, गंतुं साहेह ताव इमं ॥८५५॥
पुरिसेहिं जंपियं सिरि—पुराओ नामेण वंक्कूलि त्ति । विमलजसरायपुत्तो, पिउअवमाणाउ नीहरिओ ॥८५६॥
परदेसं वचंवतो, इहागतो तस्स सेवगा अम्हे । मग्गस पुच्छणट्ठा, तुम्ह समीवं समणुपत्ता ॥८५७॥

भिच्छेहि' जंघियं भो !, तं दंसह अरुह नरवइस्स सुयं । पडिवन्नं पुरिसेहि, वलिज्जण य दंसिओ कुमरो ॥८५८॥
 अह दुराउ चिय मुक्क-कंडकोदण्डपमुहसत्थगणा । भिच्छा नमिउं कुमरं, चिंतेउमिमं समादत्ता ॥८५९॥
 एवंविहसुंदराय-लवखणालंकिओ इमो अरुह । जइ कहवि होइ सामी, ता जायइ सव्वसंपत्ती ॥८६०॥
 इय चिन्तिज्जण तेहि', निडालतडघडियपाणिक्कोसेहि' । सविणयपणयं भणियं कुमार !, विन्नवणियं सुणसु ॥८६१॥
 चिरसमुवज्जियपुन्नेण, नूणं तुम्हासिा पवरपुरिसा । दीसंति ता पसीयह, अगच्छह अरुह पल्लीए ॥८६२॥
 कुणह नियपायपकय-पविचियाए य तीइ रज्जं च । सामिवियलाण अम्हं, एत्तो सामी तुमं चेव ॥८६३॥
 इय सप्पणयब्भत्थण-पसहत्थियनियकुलव्ववत्थेण । पडिवन्नं कुमरेणं, विसयासंगीण किमकिच्चं ॥८६४॥
 अह परियणेण सहिओ, पहिडुचिचेहि' तेहि' भिच्छेहि' । दंसिज्जमाणमगो, पडुच्च पल्लिं पयडो सो ॥८६५॥
 अच्चंतनिविडुमदुग्गसेण, सणियं पहेण गच्छंतो । सीहगुहापल्लीए, तीए अदूरम्मि संपत्तो ॥८६६॥
 दिट्ठा य कुमारेणं, दंसणमेत्ते वि दिनभूरिभया । विसमगिरिदुग्गलग्गा, कयन्तज्जणि व्व सा इत्ति ॥८६७॥
 अवि य— ॥८६८॥
 एगत्थनिहियकुंजर-महंतदंतोवरइयपरिवेढा । अन्नत्थ मंसविक्रय-मिलत्तज्जणजणियहलत्रोला ॥८६९॥
 एगत्थ १ बंदपग्गाहिय-पहियकीरंतकल्लणरुन्नखा । अन्नत्थ विणासियजंतु-२ रुहिरविलफ्फिलियमहिवट्ठा

एणत्थं घोससण्डुरु—^१ दुरन्तकोलेयनिग्रहदुपेच्छा । अन्नत्थुल्लंघियपिसिय—भक्षुवणुम्मिलियसउणिकुला ॥८७०॥
 एणत्थं परोषणवरहर—भावजुल्लंघंतीमभिह्लभडा । अन्नत्थं लक्खविंधण—पयदुएगगधाणुक्का ॥८७१॥
 जत्थं यं दुहत्तजणमाणम्मि, धम्मं वयन्ति निक्कम्मा । गिज्झं यं परममंडण—मडक्किच्चिमं परजुवहंसंगे ॥८७२॥
 सलहिज्झं मइविभवो, विसिट्ठं [विसत्थं] जणवंचणम्मि दढवेरं । बुज्झं हि यमासिम्मि, तव्विवरीए यं मित्तत्तं ॥८७३॥
 जहं तहं भासित्तणमडवि, वन्निज्झं वयणकोसलत्तेण । सत्तवियलोत्ति भन्नइ, नयाणुवत्ती विमूढेहिं ॥८७४॥
 इयं एवंविहलोण, संकुलाए यं तीए पल्लीए । अच्चन्तपाववसगो, नयकुडीए व्वं स पविट्ठो ॥८७५॥
 ठविओ यं सवहुमाणं, चिरपल्लीवइययम्मि भिह्लेहिं । निययपरक्कमवसओ, जाओ अचिरेण पल्लिवई ॥८७६॥
 अवगणियकुलायारो, अविचिन्तियजणगयम्मववहारो । अवहत्थियलज्जभरो, विस्सुमारियसाहुधम्मगिरो ॥८७७॥
 वणवारणो व्वं अणिवा—रणो सया तेण भिह्लोण । परियरिओ अणवरयं, पाणिवहाईसु वट्ठतो ॥८७८॥
 पचासन्नपुरागर—मंडवकव्वडविणासणुज्जुत्तो । थीवालबुड्ढवीसंभ—धायदिन्नावहाणो यं ॥८७९॥
 निच्चं जूयपसंगी, निच्चं चियं मज्झमंसउज्जीवी । तत्थेव यं जायई, कालं बोलेइ लीलाए ॥८८०॥
 अहं अणया कयाइ, वचंता कहवि सत्थपब्भडा । कइवयसिस्सपरिबुडा, संपत्ता तत्थं आयरिया ॥८८१॥
 जाओ यं तम्मि समए, निवडंतुदामसलिलपव्वारो । तंडवियसिंहंडिकुलो, पढमो चियं पाउसाडसंभो ॥८८२॥

रेहन्ति जग्मि पल्लव-पसाहिया साहिणो महीवट्टं । अवगुंठियं व छज्जइ, निरंतरं हरियपडण्ण
 गिरिसिहरोहिं तो तुंग-लोलकल्लोलरवनिहेण जहिं । गिम्हं व सवंतीओ, महानईओ पलोइं ति ॥८८३॥
 जग्मि य पउजलाउल-महिमंडलदुग्गमगपरिभग्गा । दूराउ चिय सुमारिय-दइया पहिया नियंचंति ॥८८४॥
 इय एवंविहरूवं, वरिसायालं पलोइउं सरी । समणे सुगुणपहाणे, महुरगिरिए इमं भणइ ॥८८५॥
 भो भो महाणुभावा !, उब्भिनत्तणंकुरा मही जाया । कुंथुपिवीलियपउरा, ता एत्तो जुज्जइ न गंतुं ॥८८६॥
 जम्हा जिणेहिं कहिया, सारो धम्मस्स एत्थ जीवदया । तच्चिरहम्मि य दिक्खा, निरत्थिया कुनिवसेव व ॥८८७॥
 एत्तो चिय वासासुं, सुण्डिलीणंगुंगवावारा । कुम्भु व महामुणिगो, एगट्ठाणम्मि निवसंति ॥८८८॥
 ता जामो पल्लीए, इमाए किर एत्थ वंकचूलिं ति । विमलजसभूवइसुओ, सुम्मइ भिह्माण नाहो चि ॥८८९॥
 तं मग्गित्ता वसहिं, अइलंघेमो इमं वरिसयालं । एवं च निकलंकं, अणुचिणं होइ सामण्णं ॥८९०॥
 पडिवन्नं समणेहिं, तओ गया वंकचूलिणो गेहे । गव्वुग्गीवेण मणारा-मेत्तयं तेण पणिवइया ॥८९१॥
 दिन्नासीसेण य मुणिवरेण, भणियं अहो महाभाग ! । अम्हे सत्थव्वभट्ठा, संपइ गंतुं च असमत्था ॥८९२॥
 जिणसासणसरवराय-हंसनरनाहविमलजसपुत्तं । सोऊण तुमं इहइ, समागया ता महाभाग ! ॥८९३॥
 उवणेहि किं पि वसहिं, चाउम्मासं जहा इह वसामो । पयमेत्तं पि न गंतुं, कप्पइ एत्तो तवस्सीणं ॥८९४॥
 अह पावपरिणएण वि, अणज्जसंगइसमुत्थदोसाओ । तेणं भणियं भयवं !, नो वसिउं जुज्जए एत्थ ॥८९५॥

जेणं इह संसासी, पाणिवहाऽभिरयमाणसो कूरो । लोगोऽणजो खुदो, न साहुसंवासजोगो चि ॥८९७॥
 तो मुणिवहणा भणियं, अहो महाभाग ! किमिह लोणेण । जीवाण रक्खणं चिय, कायव्वं सव्वजत्तेणं ॥८९८॥
 कुंथुपिवीलियपडलाऽऽलम्भि, नव हरियसलिलकलियम्भि । भूमितले वच्चंता, जइणो धम्माउ भस्संति ॥८९९॥
 ता दंसेसु निवासं, साहिजं कुणसु अम्ह धम्मम्भि । उत्तमकुलप्पसूयाणं, दूसणं पत्थणाभंगो ॥९००॥
 एवं सोच्चा नरवइ-सुएण भणियं कयंजलिउडेण । भयवं ! देसो वसहिं, परं न एत्थाऽऽव्वसंतेहिं ॥९०१॥
 तुम्हेहिं श्रेवमेत्ता वि, मज्झ लोयस्स धम्मसंचंथा । कहियव्वा नूण कहा, किंतु सकज्जम्भि जइयव्वं ॥९०२॥
 जग्घा तुब्भं धम्मे, वन्निज्जइं सव्वजीवपरिक्खा । अस्सच्चवयणविरइं, परधणगिहिणीपरिच्चाओ ॥९०३॥
 महुमज्जमंसपरिभोग-वज्जणं निच्चमिं दियजओ य । एव करंते य धुवं, सीयइ अम्हाण परिवारो ॥९०४॥
 अहह ! कहं सकुलक्कम-संवद्धजिणिं दधम्मसव्वरसं । विरसुमरइ दुरसंगइ-गसिओ वि हु अज वि न एस ॥९०५॥
 इय चिंतंतेण सुणी-सरेण पडिवज्जिया ववत्था से । धम्ममविवरंमुहम्भि वि, जणम्भि जुत्त चिय उवेहा ॥९०६॥
 तो वंकचूलिणा पण-मिज्जण तेसिं समप्पिया वसही । सज्झायझाणणिरया, ठिया य ते तत्थ भयवंतो ॥९०७॥
 कुव्वंति विविहदुक्कुर-तवचरणमणुत्तरं अहिजंति । नयभंगगहणमागम-मणुपरियइंति य तदत्थं ॥९०८॥
 भावेति भावणाओ, पालिंति वयाइं निरह्याराइं । मुणिणो महाणुभावा, सुगुहसमीवड्डिया संता ॥९०९॥

तत्तो-

संयवसथेवुप्पन्न-भत्तिगा वंकवूलिगा सम्मं । गिययपहागपरियगो, वाहरिऊग य इमं भणितो ॥९१०॥
हंभो देवाणुपिया !, खत्तियकुलसंभवं ममं सोच्चा । माहणवणियप्पमुहो, विसिड्डलोगो इहं एही ॥९११॥
तम्हा एत्तो न गिहम्मि, जीवघाओ न मंसपरिभोगो । नो मज्जपाणकीला, कायव्या किंतु पछिवहिं ॥९१२॥
एवं च कए एए वि, साहुणो दूमुक्कविचिकिच्छा । गिण्हंति तुम्ह भवणेषु, भत्तपाणं जहावसरं ॥९१३॥
जह आणवेइ सामी, तह काहामो त्ति तेहिं पडिवन्नं । वोलाविंति य दिवसे, मुणियो वि सकज्जउज्जुत्ता ॥९१४॥
अह मुणिवइणा नाउं, विहारकालं ममत्तरहिण्ण । सेज्जायरो त्ति विहिणा, काहियमिमं वंकवूलिस्स ॥९१५॥
भो नरवइसुय ! तुह वसहि-दाणसाहेज्जेकमासज्ज । एत्तियदिणाइं वुत्था, एत्थं अम्हे समाहीए ॥९१६॥
एत्तो पुण पडिपुण्णा, वट्टइ अवही विहारसमओ य । संपत्तो लक्खिज्जइ, इमेहिं पच्चकूवल्लिं गेहिं ॥९१७॥
पेच्छसु १वइउकंता, कच्छा उच्छृणमिन्तजंतेहिं । सव्वत्तो सगडेहिं, अकंता सयलमग्गा वि ॥९१८॥
थेवसल्लिलाउ पव्वय-नईउ वसभा वि जायदढ्ढथामा । सुक्कसल्लिला य पंथा, गामा २पन्नायचिकूवल्ल्हा ॥९१९॥
ता भो महायस ! तुमं, परमुवयारि त्ति भन्नसे एवं । गामन्तरगमणट्ठा, अणुजाणसु संपयं अम्हे ॥९२०॥
जम्हा गौलसाइय-मेहभमरउलसउणिसुमुणीणं । हुन्ति अनियत्ताओ, वसहीओ सहावओ चेव ॥९२१॥

इय भणिउं मुणिवइणो, गंतुं संपट्टिया सह सुणीहिं । तेसिमणुव्वयणट्ठा, पट्टिवई पट्टिओ ताहे ॥९२२॥
 अह सखीहिं समं चिय, ताव गओ जाव नियसीमंतं । तो वंदिऊण सूरिं, पयंपिउं एवमाऽऽहत्तो ॥९२३॥
 भयवं ! एत्तो उवरिं, एसा परदेससंतिया सीमा । ता गच्छह वीसत्था, अहं पि सगिहम्मि वच्चा मि ॥९२४॥
 वज्जरियं मुणिवइणा, नरवइसुय ! जा ताए सह ववत्था । धम्माकहणसरूवा, आसी सा संपयं पुन्ना ॥९२५॥
 ता तुज्झ अनुत्ताए, धम्मवएसं पयंपिउं किं पि । वंछत्थि वच्छ ! वुच्चउ, किंवा पुवं पिव निसेहो ॥९२६॥
 उच्चालियचलणा एत्थ, सूरिणो केत्तियं कहिस्संति । इय चिंतिऊण तेणं, पयंपियं भणसु सुकरं ति ॥९२७॥
 एत्थन्तरम्मि सखी, सविसेससुयोवओ गओ णाउं । जेहिं नियमेहिं जायइ, इमस्स धम्ममुत्तुहा बुद्धी ॥९२८॥
 जत्तो पच्चकूखं चिय, उप्पज्जइ आवयापडिग्घाओ । मुणइ य एयं गियमा, नियमाण फलं इमाणं ति ॥९२९॥
 तो कहइ जहा भइय !, जीवे घाओ न ताव दायव्वो । जाव न सत्तट्ठए, पच्छाहुत्तं नियत्तो सि ॥९३०॥
 एगो एसो नियमो, वीओ पुण मा अनायनामाणि । भविस्वहसि फलाणि तुमं, अच्चन्तुहाऽभिभूओ वि ॥९३१॥
 तइओ पुण गरुयनरिंद-अगमहिंसी न कामियव्व च्ति । भोत्तवं नेव य काय-मंसमेसो चउत्थो च्ति ॥९३२॥
 एए चउगे वि तुमं, जातीवं सव्वजत्तओ नियमे । पालेज्जसु एयं चिय, जग्घा पुरिसाण पुरिसवयं ॥९३३॥
 किंच—

माणेषककणगमुत्ता-हलाइं महिलाण मंडणं एयं । पडिवन्नपालणं पुण, सप्पुरिसाणं अलंकारो ॥९३४॥
 छिज्जउ सीसं परिगलउ, संपया बन्धवा वि विहडंतु । पडिवन्नपालणे सुपुरि-साण जं होइ तं होउ ॥९३५॥
 सदस्सदविसेसणं पि हु, एत्तो चिय बुच्चइ इह नराणं । अन्नह समम्मि पंचि-दियत्तणे होज कह भेदो ॥९३६॥
 इय मुणिवड्ढा भणिए, सम्मसम्मिग्गहचउक्कमाऽऽदाय । काऊणं च पणामं, भिच्छवई पडिगओ सगिहं ॥९३७॥
 सिस्सज्जेण परिबुडा, मुणिवड्ढो वि य जहाभिमयदेसं । इरियासमिड्ढुत्ता, सणियं गंतुं पयड्ढु ति ॥९३८॥
 इयरस्स य पावपओयोगेसु, अणवरयकरणपणस्स । नाणाविहवसणसया-उलस्स वचान्ति दियहाइं ॥९३९॥
 अह अन्नया कयाई, अत्थाणीमंडवे निसण्णेण । तेणं पयंपियमिमं, चिरमिह ववसायरहियस्स ॥९४०॥
 वोलंति वासरा मे, ता भो पुरिसा ! पुं व नयरं वा । गामं सत्थं बुच्चियं, सव्वत्थ पलोइउं एह ॥९४१॥
 जेण तयं लुंटेउं, वच्चाओ सेसकज्जाएण । महुमहणं पि विमुंचइ, लच्छी ववसायपरिहीणं ॥९४२॥
 आयन्निऊण एवं, तहतति पडिसुणियसासणा झत्ति । पुरिसा जहुत्तठाणाइं, हेरिऊणाऽऽगया चिन्ति ॥९४३॥
 नाह ! निसामेहि महा-सत्थो बहुसारवत्थुपडिपुणो । असुगपहेणं एही, दोण्हं दिवसाणमुवरिम्मि ॥९४४॥
 ता जइ^२वट्ठावंधं काउं, अच्छह अणागयं तुन्ने । ता पावेह जहिच्छिय-लच्छीविच्छड्डुमचिरेण ॥९४५॥
 एवं सोच्चा कड्वय-दिणाणमुच्चियं गहाय पाहेज्जं । नियपरियणपरिकिन्नो, पछिवई तं गओ ठाणं ॥९४६॥

सो पुण सत्यो अवसुण-दोसओ तं पंहं विमोचूण । मगंतरेण लग्गो, पत्तो य समीहियएसं ॥९४७॥
 भिच्छाहिवो य तप्पह-पलोयणं कुणइ अणिमिसच्छीहिं । नवरं पुव्वाणीयं, संवलणं निड्डियं सव्वं ॥९४८॥
 ताहे विच्छायमुहो, पीडिजंतो छुहाइ पडिवलिओ । पत्तो पल्लिसमीवे, तत्तो गंतुं अचाइत्तो ॥९४९॥
 सिंसितरुच्छायाए, नवकिसलयसत्थरे 'समकिलंतो । पाशुकनीसंहगो, विस्सामं काउमाढत्तो ॥९५०॥
 परियणपुरिसा य गया, सव्वत्तो कंदमूलफलेहं । अह एगत्य पएसे, तेहिं अवलोयमाणेहिं ॥९५१॥
 फारफलभारभज्जिर-साहासयसंकुलो महासाही । किं पागनामधेओ, दिड्डो अच्चन्ततुड्डेहिं ॥९५२॥
 गहियाणि जहिच्छाए, फलाणि तत्तो विपाकपिं गाणि । उवणीयाणि य सिखिंक्र-चूलिणो विणयपणएहिं ॥९५३॥
 भणियं च तेण हंभो!, फलाणि एयाणि किमभिहाणाणि । दीसन्तसुं दराइं, न कयाइ वि दिट्ठपुव्वाइं ॥९५४॥
 तेहिं भणियं सामी, न याणिमो नामधेयमेयाणं । पागवसेणं केवल-मणुमाणेमो रसं पवरं ॥९५५॥
 पल्लिवइणा वुत्तं, हवंति जइ अमयनिच्चिसेसाणि । अमुणियनामाणि इमाणि, तहवि भुंजाभि न फलाणि ॥९५६॥
 तव्वेलावत्तगमेग-मेव मोत्तुं च छुहकिलंतैहिं । आढत्ताइ ताइं, भोत्तुं पुरिसेहिं सेसेहिं ॥९५७॥
 सुहमुहरेसुं तेसुं, विसएसुं व पणिइम्मि विरसेसुं । भुंजेउं सुत्तेसुं, विसवसओ चेयणा नट्ठा ॥९५८॥
 अह पमिलाणच्छिजुया, अन्तो चिय मुज्झमाणनिस्सासा । निदाइउं पवत्ता, सुहसेजाए पसुत्त व्व ॥९५९॥

अह तज्जीयं धेतुं व, चोरो इव दिणयोरो गओ अत्थं । तग्गमणं पि य पक्खीहिं, पिसुणियं वाउल्लवेणं ॥९६०॥
 कुणमाणो जीयलोयं, कुंडुमसंजियं व सव्वत्तो । कयचक्कवायविहुरो, संझाराओ पवित्थरिओ ॥९६१॥
 गवलगुलियासमण्ह—पडसंछाइयतणु व्व १ पंसुलिया । ताविच्छगुच्छकसिणा, वियंभिया तिमिरिंछोली ॥९६२॥
 २ निच्चविडप्पगसिज्जंत—चंदपवभट्टसगलपडलं व । ३ एकसरियाए सव्वत्थ, पसरियं तारयाजालं ॥९६३॥
 तो तिजयविजयदिक्खिय—वम्महमुणिसयणफलहफलं व । तियसभवांगणु—च्छंगणुनकलहोयकलसो व्व ॥९६४॥
 गयणसरोवरवियसंत—सहस्सपत्तं व रयणिरमणीए । ४ रोयण—थोर—थवक्को व्व, उग्गओ तुहिणकिरणो वि ॥९६५॥
 ताहे गमणऽणुकूलं, वेलं कलिज्जण पछिनाहेण । सुत्तं त्ति मन्नमाणेण, बोहिया ते गुरुगिराए ॥९६६॥
 पुणरुत्तं जंयिया वि हु, न जाव थेंवं पि देन्ति पडिवयणं । ताव समीवे ठाऊण, निउणमवलोइया सव्वे ॥९६७॥
 निन्नट्टजीवियव्वे, सव्वे दट्ठुण चिंत्तियं तेण । अमृणियनामफलाणं, उवयोगकलं अहो एयं ॥९६८॥
 अहमऽवि एयमज्वत्थं, इमां भोतुं फलाणि वच्चंतो । जइ निक्कारणवच्छल्ल—मुणिवइनियमो न मे हुन्तो ॥९६९॥
 ते गुरुणो गुणनिहिणो, तमतलसिहिणो जयंतु जाजीवं । जेहिं नियमप्पयाण—च्छलेण जीयं च मे दिन्न ॥९७०॥
 इय सुचिरं गुरुमुववूहि—ऊण अब्बन्तसोगविहुरंगो । तप्पहरणाइउवगरण—मेगठाणम्मि ठविऊण ॥९७१॥
 भडचडयरपरिखित्तो, पुब्बिं भमिऊण पल्लिमज्झम्मि । कह संपइ एगागी, तत्थ वि मयसव्वपरिवारो ॥९७२॥

दंसिस्सामि मुहमहं, लोपाणं पयडमेव वञ्चंती । इय चिंतंतो चलिओ, जाए रयणीए मज्झम्मि ॥९७३॥
 अह सिग्वं चियं पत्तो, निययगिहे खगमेत्तयसहाओ । केणावि अनज्जंतो, सेज्जामवणम्मि य पविट्ठो ॥९७४॥
 पेच्छइ य पज्जलन्तां—पईवपसरन्तकंतिपडलेण । सेज्जाए निययभजं, पुरिसेण समं सुहपसुत्तं ॥९७५॥
 ताहे भालयलसमु—ह्छंसंतंगन्ततिवलिविगरालो । दन्तगभागनिट्ठुर—दट्ठोड्डो गाढकोवेण ॥९७६॥
 विण्फारियफाराणा—नयणुव्भडकंतिपडलपछवियं । आयडिहज्जण खगं, चिंतंतुमिमं समाढत्तो ॥९७७॥
 को अज्ज एस कीणास—वयणमणुसरिउमिच्छइ वरागो । जो मइ जीवंते वि हु, मम भज्जं सेवइ अणज्जो ॥९७८॥
 किं वा इमा वि पावा, मम भज्जा चत्तलज्जमजाया । पुरिसाहमेण केण वि, सद्धिं एवं पसुत्तं चि ॥९७९॥
 एत्थ ट्टियाणि दोन्नि वि, इमाणि खंडेमि मंडलगेण । अहवा लोयविरुद्धे, इत्थीए वहे कहं एस ॥९८०॥
 विवकंतुवकडपरचक्क—करिषडाडोवविहणपयंडो । वावारिज्जइ बहुसर—पत्तकित्ती महाखगो ॥९८१॥
 तो एयं चिय एककं, हणामि इइ जाव देइ नो वायं । ता चिरगहियाभिग्गह—मणुसुसरइ ज्जत्ति स महप्पा ॥९८२॥
 ताहे पच्चोसविक्रय, सत्तट्ठपयाइं जाव पहरइ । उवरिं पीढिउकखलणे, खगणेण खडक्किक्कयं ताव ॥९८३॥
 अह भाउजायादेह—भारपीडिज्जमाणवाहाए । विहडंतनिविडनिदा—भराए भगिणीए तं सोच्चा ॥९८४॥
 चिरकालं जीवउ मज्झ, भाउगो वंक्कूलिनामो सो । सज्झसवसप्पवुद्धाए, तीए वि [अ] जंपियं सहसा ॥९८५॥
 आयन्निज्जण एवं, विचिंतियं वंक्कूलिणा ताहे । अहह ! कहं मम भगिणी, सा एसा पुण्फचूलं चि ॥९८६॥

जीए अच्यंतं गाढ-पणयवसओ ममं सरंतीए । सुहिसयणजणणि-जणगाइणो वि पुवं परिचत्ता ॥९८७॥
 हा ! कहमेयमियाणिं, हणिउणं नियजीवियब्भहियं । अइगरुयपावकारी, जीवंतोऽहं सयमलज्जो ॥९८८॥
 कथं व पसत्थतित्थे, गयस्स केण व तवोविसेसेण । हुंता सुद्धी भइणी-विणासजायाउ पावाओ ॥९८९॥
 इय चिन्तिउण भइणीए, कंठमासज मन्नुभरविहुरो । रोविउमारद्धो णियय-पावचेट्ठाए संतत्तो ॥९९०॥
 कह कह वि पुण्फूलाए, विम्हयाऽऽविखत्तचिच्चपसराए । उववेसिउण सेजाए, वंक्कूली इमं भणिओ ॥९९१॥
 भाउग ! विच्छायमुहो, तत्थ वि नीसेसपरियणविहीणो । तत्थवि पच्छन्नो चिय, गिहे किमेवं पविट्ठोऽसि ॥९९२॥
 किं वा जंबूणयसेल-सारसत्तो वि गरुयपयई वि । सहस चिय मं अवलंवि-उण एवं परुन्नोऽसि ॥९९३॥
 किंच तुहागमणम्मि, पडिभवणदुवारवद्धवल्धया । हल्लफ्फलियजणाउल-रच्छा पल्ली इमा हुंता ॥९९४॥
 अच्चन्ताऽणिट्ठसुम्भवे वि, गाढावयानिवडणे वि । दूरे परुन्नमऽन्नह-मुहरागो वि हु न ते हुंतो ॥९९५॥
 तो तेण तीए कहियो, सव्वो परियणविणासवुत्तन्तो । परपुरिसवुद्धिवावा-रियासिपडिल्लणवत्ता वि ॥९९६॥
 एवं च जंणियं भइणि ! नेव सोएमि परिजणविणासं । सोएमि पुण इमं जं, तुमं मए इय हया हुंता ॥९९७॥
 एत्तो चिय इण्हिं पि हु, वइयरमिममेव सुमरमाणो हं । वाहपवाहमित्तं, खलिउं न तरामि नयणेसु ॥९९८॥
 केण पुण कारणेणं, एवं काउण पुरिसनेवच्छं । भाउजायाए समं, भइणि ! पसुत्तासि कहसु ममं ॥९९९॥

तीए भणियं भाउग ! तुमए पगयम्मि विजयजत्ताए । एत्थागया नडा नच्च णड्डया तेहिं पुट्ठाड्हं ॥१०००॥
 अच्छइ इह पल्लिवई, न व त्ति तो चिंतियं मए एयं । जइ नत्थि त्ति कहिस्सं, ता सोच्चा कोइ रिउपुरिस्सो ॥१००१॥
 साहिस्सइ सीमालाणं, तुम्ह पडिवद्धगाढवेराणं । ते पुण लद्धोगासा, मा पल्लिं विद्विस्संति ॥१००२॥
 तेण मए भणियम्मिमं, अच्छइ सो पल्लिमउडमाणिकको । सयमेव वंक्रवूली, नवरं कज्जन्तरासत्तो ॥१००३॥
 कं वेलं पेच्छणयं, दंसेमो मे पयंपियं तेहिं । वुत्तं च मए रयणीए, जेण सोज्जाउलो नियइ ॥१००४॥
 पारद्धं तेहिं तहेव, तयणु कयपुरिसचारुनेवच्छा । भाउजायाए समं, तुमं व तहियं निसन्नाड्हं ॥१००५॥
 अह मज्झरत्तसमए, उचियं दाउं नडाण दायन्वं । निदाघुम्मिसनयणा, इमाए सद्धिं पसुत्तम्मिह ॥१००६॥
 एत्तो उवरिं न मुणेमि, किंपि नवरं खडक्कयं सोच्चा । जीवउ भाया सुचिरं ति, जंपमाणी विउट्ठाड्हं ॥१००७॥
 एवं सोच्चा य ईस्सिं, पसन्तसोगो पुणो पुणो तेस्सिं । नियमाग फलं एयं ति, चिन्तयन्तो गमइ कालं ॥१००८॥
 अह परिवारविरहओ, पुराज्जरे लुंदिउं अपारन्तो । दट्ठूण परियणं सीय—माणमुपन्नसंतावो ॥१००९॥
 खत्तखणणं विमोत्तूणं, एत्तो मे नत्थि जीवणोवाओ । इय निच्छिउण एगो वि, सो गओ नयरिमुज्जेणिं ॥१०१०॥
 धणवन्तलेयमन्दिर—पवेसनीहरणदारपडिदारे । पेहिच्चा य पविट्ठो, मुसणट्ठा गरुयेगेहम्मि ॥१०११॥
 अह तम्मि नवरि दीसंत—वाहिराकारसुंदरे सोच्चा । कलहं परोप्परं महिलि—याण चित्तंतेउमारद्धो ॥१०१२॥

नूनं न तह बहुधाणं, अत्थि गिहे एत्थ कलहकरणाओ । १ छुल्लुच्छलेति उणाइं, जेण लोए वि पयडमिणं ॥१०१३॥
 संते वि हु थोवधणे, मुडे का होज मज्झ संपत्ती । नहि विंदुणा भरिज्झइ, अइगरुण वि नईनाहो ॥१०१४॥
 इय तं मोत्तण धरं, स महप्पा सयलनयरिपयडाए । गणियाए देवदत्ताए, मंदिरम्मि गओ झत्ति ॥१०१५॥
 खत्तं च पाडिऊणं, कयकरणो रयणरम्मभित्तिम्मि । वासभवणे पविट्ठो, अच्छन्नजलंतदीवम्मि ॥१०१६॥
 दिट्ठा य सुहपसुत्ता, सेज्जाए गाढकोढसुट्टिएण । एणेण नरेण समं, सा गणिया भीसणंणेण ॥१०१७॥
 अहह ! कहं एंवविह-धणवित्थारा वि पेच्छ दविणट्ठा । कुट्ठिं पि अभिगमंती, एसा इय वट्ठइ अणज्जा ॥१०१८॥
 अहवा अहं अणज्जो, जो एत्तो वि हु धणं समीहामि । ता पज्जत्तं इमिणा, परमिस्सरगिहमणुसगमि ॥१०१९॥
 ताहे समग्गवणिय-प्पहाणसेट्ठिस्स मंदिरे खत्तं । पाडित्ता सणियगई, झत्ति पविट्ठो भवणमज्जे ॥१०२०॥
 पेच्छइ य तहिं सेट्ठिं, कस्संपुडधरियखडियसंपुडयं । पुत्तेण समं लेक्खग-मडणुक्खणं चिय करेमाणं ॥१०२१॥
 एत्थ य एगम्मि २ विसोवगम्मि, कहमवि अपुज्जमाणम्मि । रुट्ठो जंपइ सेट्ठी, रे ! रे ! कुलक्खलणकयन्त ! ॥१०२२॥
 अवसर दिट्ठिपहाओ, मा गेहे मज्झ वसिहिसि खणं पि । एत्तियमेत्तत्थखयं, नाजहं पिउणो वि हु सहिस्सं ॥१०२३॥
 एवं पर्यपमाणं, उब्भडकोवाराणच्छिविच्छोहं । तं पेच्छऊण चिंतह, पट्ठिवई विम्भिओ संतो ॥१०२४॥
 जो एगविसोवगविप्प-णासमज्जलोइऊण पुत्तमज्जवि । निस्सारिडं समीहइ, सो जइ मुसियं गिहं मुणइ ॥१०२५॥

ता नूण मरु धणविण्णास-वसजायहियसंघट्ठो । एवं च किविणपिउणो, न मारणं जुज्झइ इमस्स ॥१०२६॥
 वच्चाभि मंदिरे नरवइस्स, गिण्हाभि वंछियं तत्तो । न हु विरमइ तण्हा वार-णस्स, १तणुविरयनीरेण ॥१०२७॥
 एवं परिभावेतस्स, तस्स रयणी विराममणुपत्ता । अरुणो विफुरिओ पुव्व-दिसिमुहे घुसिणतिलउ व्व ॥१०२८॥
 अह सणियं चिय तत्तो, नियत्तिउ' सो गओ अरणाम्मि । पुइसरीरं गोहं, धेत्तुं च समागओ नयरि' ॥१०२९॥
 मुक्का य तेण तप्पुच्छ-वद्धदहदोरेण अप्पणं । संजमिऊणं गोहा, निवभवणारोहणनिमित्तं ॥१०३०॥
 निट्ठुरचरणवट्ठुभओ य, सो लंघिऊण गिहभित्ति' । पासायं आरुहो पछिवई तयणु तुट्टमणो ॥१०३१॥
 तं उज्झिऊण सणियं, आढत्तो पविसिउ' भवणमज्जे । तव्वेलं पुण तत्थ य, रत्नो उवरि' विहियकोवा ॥१०३२॥
 मणिभूसणकंठिऊप्प-निहयतिमिरा नरेंदवरभज्जा । सेज्जागया पलोइय, तं जंपिउमेवमाऽऽरद्धा ॥१०३३॥
 को भइ ! तुमं ? चोरो भिह, वंकचूलि त्ति सुवणजणपयडो । मणिकणगचोरेणऽट्ठा, इहागओ तेण इय भणिए ॥१०३४॥
 परिवुत्तं देवीए, न तुमं चोरो हिरन्नमार्इणं । चोरिउमिच्छसि निग्घिण !, जेणं मम संपयं हियं ॥१०३५॥
 तेणं पर्यपियं सुयणु !, मा तुमं एवमुल्लवसु जेण । को सुचिरजीवियऽत्थी, फणिपहुमणिममिलसइ धेत्तुं ॥१०३६॥
 अह तस्स मयणसच्छह-सरीरसुंदरहस्यिहिययाए । इत्थीसहावओ चिय, अब्बन्तं तुच्छवुद्धीए ॥१०३७॥
 कुलगंजणावलोयण-परंसुहाए अणंगविहुराए । तीए भणियं भइय !, २दुरुज्झियपडिसयविगण्यो ॥१०३८॥

अभिगमसु ममं संपद्, सेसा तुह चिन्तित्यसंपत्ती । एत्तो चिय नीसेसा, सविसेसा होहिइ अचिरा ॥१०३९॥
 किं नो पेच्छसि अच्चंत-निम्मलुम्मिह्खरयणपहपसरं । आभरणमालियं एत्थ सुहय !, एयाए तं सामी ॥१०४०॥
 इय तीए गिरं सोऊण, जंपियं वंकचूलिणा सुयणु ! । का सि तुमं किमिहेच्छसि, को वा तुह पाणनाहो चि ॥१०४१॥
 तीए भणियं भदय !, महानरिंदस्स अगमहिसी हं । कयकोवा नरनाहे, एवं एत्थावसामि चि ॥१०४२॥
 पुव्वग्गहियाभिग्गह-मणुसरिऊणं पयंपियं तेण । जइ नरवइणो भज्जा, ता मह जणणि व्व होसु तुमं ॥१०४३॥
 ता मा महाणुभावे ! पुणरवि एवं समुल्लविज्जासि । मइलिज्जइ जेण, कुलं कुलप्पसूयाण तमऽक्किच्चं ॥१०४४॥
 अहह महासुद्ध ! किमेव-मणुच्चियं वाउलो व्व वाहरसि । इय निव्वमच्छंतीए तीए, सकोवाए भणिओ सो ॥१०४५॥
 जं सुमिणे वि न पेच्छसि, भूवइभज्जं पि तमहुणा पत्तं । किं मूढ ! नोवभुंजसि, पडिभणियं तेण एत्ताहे ॥१०४६॥
 अम्भ ! विमुंच ग्गाहं, मणसावि हु चिंतियं न जुत्तमिंसं । वरमुग्गविसं खइयं, मा कयमेवंविहग्गज्जं ॥१०४७॥
 वयणपडिहूलणावस-सविसेसविसप्पमाणकोवाए । पयडक्खरेहिं भणियं, देवीए तं पडुच्च इमं ॥१०४८॥
 होसि वसे मज्झ तुमं, हयास ! नूणं विडम्बिओ संतो । जाइस्सइ सगं नग्ग-^१खवणओ नवरि रविग्गुत्तो ॥१०४९॥
 अह तेणं सा भणिया, अम्भा अम्भ चि पुव्वमुल्लविउं । तुममेव संपयं कह, जायं भणिऊण सेवेमि ॥१०५०॥
 एयं च तदुल्लावं, कडगंजतरिओ समग्गमवि सोच्चा । देवीपसायणट्ठा, चिरागओ चिंतए राया ॥१०५१॥

अच्छरियमहो सम्माण-दाणनंदिजमाणहियया वि । नावत्थाणं वंधइ, इत्थी एगत्थ पुरिसम्मि ॥१०५२॥
 जेण सुकुलुगया वि हु, अणुरत्तमणं ममं पि मोत्तण । अमुण्जितं पि जणं, कामिउमिच्छइ इमा एवं ॥१०५३॥
 धी धी पडिवंधो सब्ब-हेव रामासु सुहविरामासु । अहह कहं सुकुला वि हु, विहुरे खिपंति एयाहिं ॥१०५४॥
 अज्जवि कोवि सुपुरिसो, एसो चोरो न जो मुयइ मेरं । पत्थिज्जंतो वि इमीए, सामभेयाइभणिइंहिं ॥१०५५॥
 अज्जवि रयणाधारा, धरणी अज्जवि न एइ कलिकालो । दीसंति जेण एवं-विहाइं वरपुरिसरयणाइं ॥१०५६॥
 जे किर कखिंभत्थल-मेक्कपहारेण चैव खंडंति । ते वि हु अवलालोयण-सरपहरहया किलिस्संति ॥१०५७॥
 एसो य महासत्तो, इमीए इय पत्थिओ वि थेवं पि । सबवत्थं नो चूरइ, ता इत्तो होइ दट्ठव्वो ॥१०५८॥
 इय जाव निवो चिंतइ, ताव विणिच्छयकएण देवीए । भणियं किं रे ! नियमा, नो काहिसि मज्झ वयणं ति ॥१०५९॥
 तेणाज्जि अपियं सहरि-सेण एवं ति अह परद्धोए । वाहरियं देवीए, रे पुरिसा ! रायसच्चस्सं ॥१०६०॥
 हीरंतं किमुवेक्खइ, धावइ एसो इहाऽऽयसइ चोरो । इय सोच्चा सब्बत्तो, समागया जामरव्वभडा ॥१०६१॥
 असिचक्कावहत्था, न जा पहारं कुणंति ता रत्ता । भणिया हंहो ! चोरं, ममं व रव्वेज्जइ इमं ति ॥१०६२॥
 अह तेहिं पडिरुद्धो, अखुभियचिच्चो महागइंदो व्व । विगमेइ वंकचूली, रयणिं करकलियकरवालो ॥१०६३॥
 देवीए चिहियकोवो, सेज्जाभवणे गओ य नरनाहो । कह कह वि लद्धनिदो, पासुत्तो पच्छिमनिसाए ॥१०६४॥
 अह जायम्मि पहाए, वज्जंतेसु पहायतूरेसु । अवसरनिवेयेणं, पट्ठियम्मिं मागहसुएण ॥१०६५॥

अपडिहयपयावो, समथ्यतेयस्सितेयनिम्महणो । अक्खंडमंडलधरो, पडिहयदोसाअरपयासो ॥१०६६॥
 पवियंभमाणकमला-चरो य अचले पड्डिओ उदए । संमग्गपयासपरो, जयसि तुमं देव ! सुरो व्व ॥१०६७॥
 सुणिऊण इमं राया, कयपाभाइयसग्गकायव्वो । अत्थाणे आसीणो, निसिवित्तं सुमरमाणो ॥१०६८॥
 एत्थंतरम्मि पुरिसेहि, वंक्कूली कयप्पणमेहि । सो देव एस चोरो त्ति, जंपमाणेहि उवणीओ ॥१०६९॥
 दद्रूण य से रुवं, विम्हइयमणेण चित्तियं रत्ता । एवंविहाए कह आ-गिईए चोरो हवेज्जेसो ॥१०७०॥
 जइ सच्चं चिय चोरो, ता किं देवीए नो कयं वयणं । पायं न भिन्नचित्ताण, होइ कत्थ वि जओ खलणा ॥१०७१॥
 अहवा किमज्जेण विगप्पिएण, इममेव ताव पुच्छामि । इइ चित्तिऊण सुसिणिद्ध-चक्खुणा पेक्खिओ रत्ता ॥१०७२॥
 तेण य कओ पणासो, दवावियं आसणं च उचियं से । तहियं आसीणो सो, पुड्डो सयमेव नरवड्डणा ॥१०७३॥
 हंहो देवाणुप्पिय !, कोऽसि तुमं किंच असारिसं कम्मं । अच्चन्तनिंदणिजं, पारद्धं तेण तो भणियं ॥१०७४॥
 सीयन्तपरियणब्भत्थियाण, पुरिसाण खीणविहवाणं । न हु णवरि कायराणं, गरुयाण वि चलइ मइविहवो ॥१०७५॥
 कोऽसि तुमं जं च तए, पुट्टंतथ वि न किं पि वत्तवं । एवंविहकिरियाए, पायडिए णियसरूवम्मि ॥१०७६॥
 रत्ता भणियं मा भणसु, एरिसं होसि तं न सामन्नो । ता अच्छउ ताव इमं, कहेसु रयणीए वित्तं ॥१०७७॥
 देवीए उल्लावो, नूणं रत्ता वियाणिओ सव्वो । इइ निच्छिऊण तेणं, पयंपियं देव ! निसुणेसु ॥१०७८॥
 तुह गेहंसुसिउमणो, अहं पविट्ठो तहिं च देवीए । दिट्ठो कंहं पि एत्तो वि, देव अन्नो न वित्तो ॥१०७९॥

पुणरुत्तं पुच्छिओ विहु, जाव इमं चिय स जंपइ महप्पा । सपुसिसयाए तुहेण, ताव भणियं नरिदेण ॥१०८०॥
 तो भइ ! वरेसु वरं, तुडोऽहं तुज्झ सुद्धचेट्टाए । तो वंक्कूलिणा भाल-वहुकयपाणिक्कोसेण ॥१०८१॥
 विन्नत्तं एसो चिय, देव ! वरो सव्वहा न कायव्वो । देविं पडुच्च कोवो, जं सा जणणी मए भणिया ॥१०८२॥
 पडिवन्नमिमं रत्ता, तओ वियंभंतगाढपणण । पुत्ते व्व पक्खवायं, अच्चंतं उव्वहंतणे ॥१०८३॥
 उविओ महंतसामंत-संतिए सो पयम्मि दिन्नो य । कस्तिरयरयणविहवो, समप्पिओ सेवगज्जो य ॥१०८४॥
 एवं च पत्तविहवो, सो चिंतइ ते समग्गगुणनिहिणो । एरिसकट्ठागाणं, निव्वन्धणं सूरिणो जाया ॥१०८५॥
 कहमन्नहा तहाऽहं, जीवंतो कह व मज्झ सा भइणी । कह वा इण्हिं एवं-विहं च लच्छिं अपुहवन्तो ॥१०८६॥
 हा मन्दबुद्धिणो मह, पंसुहस्स वि महाणुभावेहिं । कहमुवयरियं तेहिं, परोत्रयारेवकनिरएहिं ॥१०८७॥
 ते चिय चिंतामणिणो, कप्पदुमा कामधेणुणो य धुवं । नवरं निप्पुणेणं, मए न मुणिया मणां पि ॥१०८८॥
 इय ते चिय शुणिवइणो, सुहे व्व सयणे व्व जणणिजण्णे व्व । देवे व्व सुमरमाणो, अणवरयं गमइ दियहाइं ॥१०८९॥
 अह अबम्मि अवसरे, दमवोसा नाम सूरिणो दिट्ठा । अच्चंतपहिट्ठेणं, पणिवइया ते य भत्तीए ॥१०९०॥
 जोगो त्ति कलिय तेहिं, उवइडो अरिहधम्मपरमत्थो । अपुहवसिद्धो त्ति पर-प्पमोयओ तेण गहिओ य ॥१०९१॥
 जाया य समीवग्गास-वत्तिणा परमधम्मकुसलेण । जिणदाससावणेणं, सह मेत्ती तेण य समं सो ॥१०९२॥
 नयभूरिभंगंभीर-मणुदिणं आगमं निसुणमाणो । वच्छल्लं कुणमाणो, सयणेसु व तुल्लधम्मेषु ॥१०९३॥

निव्वत्ति^१तो जिणमंदिरेसु, सव्वायरेण पूयाई । पुव्वग्गहियाभिग्गह—निवहं च सया वि चिन्तिन्तो ॥१०९४॥
 जहभणियं जिणधम्मं, परिपालिन्तो पमायविरहेण । सज्जणसलाहणिज्जं, सामंतसि^२रिं समणुहवइ ॥१०९५॥
 अन्नम्मि य पत्थावे, नरवइयणाओ पउरवल्लकलिओ । कामरूवनरि^३दं पइ, चलिओ सो विजयजत्ताए ॥१०९६॥
 कालकूकमेण पत्तो, रिउणो देसस्स सीमभागम्मि । एत्थंतरम्मि पत्तो, पडिसत्तू वि हु तओ तत्थ ॥१०९७॥
 ढलंतचारुचामरं, फुरंतछत्ताडामरं । १थणंतसंदणोहयं ससुल्लसंतजोहयं ॥१०९८॥
 दुक्कन्तमत्तवारणं, भडाण तुट्टिकारणं । २हिं सन्तआसघट्टयं, पढंतभूरिभट्टयं ॥१०९९॥
 रसंततारतूरयं, चोइजमाणसूरयं । वज्जंतजुद्धकूकयं, अब्बोन्नमुक्कहक्कयं ॥११००॥
 ३थुव्वंतचित्तिवि^४धयं अब्बोन्नघायसंधयं । संनद्धवद्धकूकयं, नदन्तजोड्डुसंखयं ॥११०१॥
 फुरन्तत्तिस्वग्गयं, दलाण ताण लग्गयं । पयंडकोवकारणं, परोप्परं महारणं ॥११०२॥
 तओ य नट्टकायरं, हयाऽऽसजोहकुंजरं । पहारजालजजरं, पढंतदेहपंजरं ॥११०३॥
 किरासि जं महावलं, परेसिं संतियं बलं । रणाऽऽग्गयं समग्गयं, खणेण तं पि भग्गयं ॥११०४॥

जो आसि रणंगणुक्कडो, राया कामरूओ महाभडो ।

अह सो वि खणेण निज्जिओ, लहु पाणेहिं कओ विवज्जिओ

॥११०५॥

१ स्तनत्स्यन्दनौघकम् ।

२ हेपारवं कुर्वदधदृकम् ।

३ स्तूयमानचित्र = आश्चर्यकारिवेधकम् ।

वंकचूली वि खरपहरभिन्नंगओ, विजियपडिवक्खु, समराउ लहु निगतो ।
 पत्तु उज्जेणिनयरीए धायाऽऽसरो, तस्स आगमणि तुट्ठो दढं नखरो
 वेज्जसत्थेण से वणचिकिच्छा कया, नेव जाया मणांगं पि नीरोगया ।
 रोहपत्ता वि विहडन्ति धाया पुणो, चत्तजीयाऽऽसओ तेण धुवमप्पणो
 तो पुणो सोगगगिरसरो भूवई, भणइ वेज्जे अहो मज्झ सेणावई ।
 जेण केणावि दिव्वोसहेणं लहुं, होइ नीरोगु तं देह एत्तो बहू
 तयणु वेज्जेहिं सत्थाइं संचित्तिं, निउणवुट्ठीए अवरोप्परं निच्छिउं ।
 कायमंसोसहं संसियं सोहणं, तस्स धायव्वणणं च संरोहणं
 अह—

॥११०६॥

॥११०७॥

॥११०८॥

॥११०९॥

जिणधम्मणरत्तिण निरुत्तमत्तिण, कायमंसु पडिसिद्धु तिण ।
 वरि जीविउ वच्चउ नियसु म सुच्चउ, तो वि एउ सुमरंतएण

अह जइ पुण निग्गमणय—जुत्तजिणदासवयणओ कुणइ । ओसहम्मिं ति रत्ता, पुरिसं पेसित्तु

गामाउ

आहूओ इंतो पुण, देविदुगं पेच्छिउण । जिणदासो पुच्छइ कीस, रुयह ताहिं च संलत्तं
 मयनाहाणं सोहम्म—कप्पदेवीणमिण्हिं अभ्हाणं । मरिउण वंकचूली, असुत्तमंसो हवइ नाहो

॥१११०॥

॥११११॥

॥१११२॥

॥१११३॥

जइ पुण तुह वयणाओ, कहंपि किर कायंसमडसिही सो । ता नूणं भग्गनियमो, पडिही अन्नत्थ कुणईए ॥१११४॥
 एएण कारणेणं, रेएमो निब्बरं महाभाग ! । एवं च तुमं सोच्चा, जं जुत्तं तं करेज्जासु ॥१११५॥
 आयन्निज्जण एवं, विव्हियचित्तो गओ स उज्जेणि । दिट्ठो य वंक्कली, नरवइवयणाणुरोहेण ॥१११६॥
 भणिओ य सुहय ! नो कीस, कुणसि तं कायंसपरिभेगं । जायारोगसरीरो, पायच्छित्तं चरेज्जासि ॥१११७॥
 तेणं पयंपियं धम्म-मित्त ! एवं तुमंपि उवइससि । जाणन्तनियमभेगे, पच्छित्तं कं गुणं जणइ ॥१११८॥
 जइ नियमं भंजित्ता, तप्पायच्छित्तमणुचरेयव्वं । ता पढमं चिय जुत्तो, नो काउ' नियमभंगो चि ॥१११९॥
 तो कहियं नरवइणो, जिणदासेणं जहा इमो देव ! । अवि चयइ जीवियव्वं, न पुणो नियमं चिरग्गहियं ॥११२०॥
 एत्तो पारत्तहियं, ता कीउ देव वंक्कूलिस्स । निच्छियभाविस्मरणे, किमकिच्चेणं कएणिमिणा ॥११२१॥
 एवं बुत्ते रत्ता सुय-निहिणो साहुणो समाहूय । पज्जंतविहिसणाहो, कहाविओ धम्मपरमत्थो ॥११२२॥
 अह सो साहुसमीवे, आलोइयसयलपुव्वदुच्चरिओ । खामियसमग्गजीवो, विसेसपडिवन्नवयनिवहो ॥११२३॥
 पंचपरमेड्डिमंतं, परिवत्तंतो समुज्झियाहारो । मरिज्जण अच्चुयम्मि, देवो जाओ महिइहीओ ॥११२४॥
 जिणदासमावगो वि य, सगामहुत्तं पुणो णियत्तंतो । तं तह देविजुयलं, रोयंतं पेच्छित्तं भणइ ॥११२५॥
 संसम्मि अशुत्ते चिय, किं तुब्भे रुयह ताहिं तो कहियं । सविसेसविहियधम्मो, देवो अन्नत्थ सो जाओ ॥११२६॥
 अम्हे निप्पुत्ता उ, संपयमडवि पाणनाहरदियाओ । जम्हा तहडियाओ, सोगं तेणं करेमो चि ॥११२७॥

अहं जिणंदासो दिव्वं, देविद्धिदं वंक्कचूलिणा लहं । जिणधम्मपहावेणं, नाउ' एवं विचिंतेइ ॥११२८॥
 नमिरपरमपेगुभन्तदेविंदविंदु—अभडकणयकिरीडुग्वहुपायाज्रविंदो ।
 जयइ जिणसमूहो देसिओ जेण धम्मो, सिवसुरपुरलच्छि—हत्थदाणेकुकदच्छो ॥११२९॥
 खणमडवि परिसुहं पालिऊणंजत्ताले, कलिकलिलमडसेसं खालिउ' जप्पभावा ।
 पवरगइसुवे'ती वंक्कचूलि व्व जीवा, स जयउ जयपुज्जो वीयसागाण धम्मो ॥११३०॥
 इय वंक्कचूलिचरियं, निवेइयं संपयं परिकहेमि । पुव्वं चिय उक्खित्तं, चिलाइपुत्तमस वित्तं ॥११३१॥
 भूमिपइड्डियनयरे, नामेणं आसि जन्नदेवो त्ति । विप्पो पंडियमाणी, जिणसासणखिंसणाऽसत्तो ॥११३२॥
 जो जेण जिप्पइ इहं, सो सिस्सो तस्स इह पइवाए । वायम्मि निज्जिओ पवर—जुद्धिणा साहुणा सो य ॥११३३॥
 पव्वाविओ य णवरं, पव्वज्जं देवयाए उज्जन्तो । पडिसिद्धो अह जाओ, निच्चलो साहुधम्ममि ॥११३४॥
 तहजवि हु जाइमएणं, दुगुंठभावं मणागणुव्वहइ । पडिवोहिओ य तेणं, नीसेसो निययसयणजणो ॥११३५॥
 भज्जा पुण तस्स परूढ—गाढेप्पमाऽणुबंधदोसेण । काराविउ' समीहइ, तं पव्वज्जापरिचायं ॥११३६॥
 सो पुण निच्चलच्चित्तो, सद्धम्मपरो गमेइ दियहां । अह अन्नवासरम्मि, दिन्नं से कम्मणं तीए ॥११३७॥
 तदोसेणं मरिज्जण, स देवलोए सुरो समुप्पन्नो । इयरी वि य पव्वइया, तन्निवेएण संतत्ता ॥११३८॥
 आलोयणं अक्काउं, मया समानी सुरेसु उपपन्ना । अह जन्नेद्वजीवो, चइऊणं रायगिहिनयरे ॥११३९॥

धणसत्थवाहणेहं, चिलाइनामाए दासदैडीए । तेण दुगुंछादोसेण, पुत्तभावं समणुपत्तो ॥११४०॥
 विहियं च जणेणं से, चिलाइपुत्तो चि ? गुत्तमभिहाणं । इयरी वि तओ चइउं, तस्सेव धगस्स भज्जाए ॥११४१॥
 पंचह सुयाणुवरिं, नाणेणं सुंसुमा सुया जाया । सो य चिलाइपुत्तो, बालणाहो कओ तीसे ॥११४२॥
 अच्चत्तकलहकारि चि, दुव्विणीओ चि सत्थवाहेण । निच्छूढो गेहाओ, परियडमाणो गओ पल्लिं ॥११४३॥
 आराहिओ य बाढं, पल्लिवई गाढविणयओ तेण । अह पल्लिवइम्मि मए, मिलिउणं चोरनिवहेण ॥११४४॥
 जोगो चि कलिय विहिओ, पल्लीनाहो महाबलो सो य । अच्चत्तनिग्घिणो हणइ, गामपुनयसत्थाई ॥११४५॥
 एगम्मि य पत्थावे, तेणं चोरण एयमुवइडुं । रायगिहम्मि नयरे, सत्थाहो अत्थि धणनामो ॥११४६॥
 तस्स य धूया नामेण, सुंसुमा सा य मज्झ तुम्ह धणं । ता एह तत्थ जामो, अवहरिउं तं च एमो चि ॥११४७॥
 पडिबन्नं चोरेहिं, रयणीए ततो गया य रायगिहे । ओसोयणीं च दाउं, झत्ति पविट्ठा धणस्स गिहे ॥११४८॥
 सुडुं चोरेहिं गिहं, गहिया सा सुंसुमा वि इयरेण । सत्थाहो सुयसहिओ, अन्नत्थ लहुं अवक्कंतो ॥११४९॥
 पावियसमीहियत्थो, सट्ठाणं पट्ठिओ य पल्लीवई । अह उग्गयम्मि सरे, पंचहि वि सुएहि परिकिच्चो ॥११५०॥
 दढदेहवक्कवओ, नरवइन्नहुसुहडपरिवुडो सिधं । तम्मणेणं लगो, धूयानेहेण सत्थाहो ॥११५१॥

भणिया य रायसुहडा, धणेण धूयं ममं नियत्तेह । दव्वं तुम्हं दिन्नं, इय भणिए धाविया सुहडा ॥११५२॥
 इत्ते य ते पलोइय, नट्टा चोरा धणं विमोत्तण । वेत्तण य तं सुहडा, जहागयं पडिगया सव्वे ॥११५३॥
 सुयसहिओ सत्थाहो, गंतुं एकको परं समारद्धो । संपत्तो य समीवे, अचिरेण चिलाइपुत्तस्स ॥११५४॥
 मा होउ इमा कस्स वि, इइ सीसं सुंसुमाए वेत्तण । सो सिग्घमवक्कंतो, विमणो वलिओ य सत्थाहो ॥११५५॥
 अह अडवीए मज्जे, चिलाइपुत्तेण परिमन्तेण । दट्ठण साहुमेगं, उस्सग्गट्ठियं महासत्तं ॥११५६॥
 जंपियमहो महासुणि !, संखेवेणं कहेसु मह धम्मं । इहरा तुज्झ वि सीसं, फलं व असिणा लुणिस्सामि ॥११५७॥
 सुणिणा उ निवभएण वि, उवयारं से सुणित्तु भणियमिणं । उवसम-विवेग-संवर-पयत्तियं धम्मसव्वस्सं ॥११५८॥
 वेत्तुं च इमं समं, एगंते सो विचिंत्तिउं लग्गो । उवसमसदत्थो घडइ, सव्वक्कोहाइचायम्मि ॥११५९॥
 सो कुद्धस्स कहं मे, ता कोहाइ माए परिच्चत्ता । परिहारे धणसयणाण, होइ नूणं विवेगो वि ॥११६०॥
 ता किं खणेणं मे, किं वा सीसेण मज्झ एत्ताहे । इंदियमणसंवरो य, संवरो णिच्छियं घडइ ॥११६१॥
 ता तं पि अहं काहं, इइ चिंतन्तो विमुक्कअसिसीसो । नासग्गनिहियदिट्ठी, निरुद्धमणकायवावरो ॥११६२॥
 परिभावेतो पुणरुत्त-मेव एयाणि तिन्नि वि पयाणि । काउस्सग्गेण ठिओ, सुनिच्चलो कंचणगिरि व्व ॥११६३॥
 अह रुहिरगंधलुद्धाहिं, कुलिसतिवखग्गचंडुंटाहिं । ँमुं गलियाहिं लहुं, सव्वत्तो भोत्तुमारद्धो ॥११६४॥

अवि य-

आपायसीसं सयलं पि देहं, मुङ्गलियाहि विभक्स्वङ्ग ।

विणिम्मियं चालणियासमाणं, तहावि ज्ञाणाउ न कंषिओ सो

॥११६५॥

पयंदुण्डाहिं पिवीलियाहिं, खढे सरीरम्मि मुणिस्स तस्स । छिदाइं रेहंति समत्थपाव-निस्सारदाराणि व दीहराणि॥११६६॥

अड्ढाइहिं दियहेहिं धीमं, सम्मं समाराहिय उत्तिमड्डं । सुरालयं सो सहसारनामं, पत्तो सुचारित्तधणो महप्पा ॥११६७॥

अच्चंतचंडमाणवयण-काय इच्चाइ जं पुरा जुत्तं । तं साहरणं भणियं, एत्तो पगयं निसामेह ॥११६८॥

सुविणिच्छियपरमत्थो, अणज्जजणकज्जवज्जणुज्जुत्तो । इय गुणवंतो आराह-णाए अरिहो हवेज्ज गिही ॥११६९॥

किंतु सुदंसणमूलं, पंचाणुव्वयसमन्नियं तह य । तिगुणव्वओववेयं, चउसिकूवावयसणाहं च ॥११७०॥

समणोवासयविसयं, धम्मं परिपालिउं निरइयारं । दंसणपमुहेक्कारस-पडिमाओ तह य फासित्ता ॥११७१॥

बलविरियाणं हाणिं, वियाणिउं कुणइ अन्तकालम्मि । आराहणं जिणाणा-णुसारओ सुद्धपरिणामो ॥११७२॥

संविगं गीयत्थं, साहं पिव गुरुज्जणं समासज्ज । पंचसमिओ तिगुत्तो, अणिगूहियसत्तवलविरिओ ॥११७३॥

पइदिणपवड्डमाणुत्त-रोत्तरउच्चन्तपरमसंवेगो । सम्ममवगम्म रम्मं, सुत्तथेहिं जिणिंदमयं ॥११७४॥

तण्णारतंतजोगा, १अणुसोयं वज्जिज्जण जत्तेण । पडिसोयलद्धलकूवो, जुत्तो य पमायपरिहारे ॥११७५॥

१ अणुसोयं = अनुस्सोतः शरीराद्यनुकूलाचरणम् इत्यर्थः ।

संते बलम्भि अणहे, संते विरियम्भि चरणकरणखमे । संते पुरिसक्कारे, संतम्भि परक्कमे तह य ॥११७६॥
 चरिअण चिरं चरणं, बलविरियाईसु हायमाणेसु । १हत्थं पच्छिमकालम्भि, चेव आराहणं कुआ ॥११७७॥
 इहरा बलविरियाईसु, संतेसु वि अहिलसेअ जो मूढो । आराहणमिह तमहं, मन्ने सामन्ननिव्विण्णं ॥११७८॥
 जइ पुण वाही होआं, सिग्वं पारद्धम्मविग्घकरी । माणुसतेरिच्छियतियस-संभवा अहव उवसग्गा ॥११७९॥
 अणुकूला वा सत्तू, चारित्तधणावहारिणो होंति । दुब्बिक्खं वा गाढं, अडवीए विप्पणट्टत्तं ॥११८०॥
 जंघावलं व हीएअ, होअ वि गेलन्नमिंदियाणं वा । अपुब्बधम्मगुणअअ-णम्भि सत्ती व न हवेआ ॥११८१॥
 अन्नम्भि वावि एया-रिसम्भि आगाढकारणे जाए । आराहणं करेआ, ता सिग्वं चिय न वयणिअं ॥११८२॥
 जे पुण सयं कुसीला, कुसीलसंगम्भि चेव हरिसपरा । निअं पि चंडदंडा, नहु ते आराहणा-अरिहा ॥११८३॥
 तह पयइनिग्घिमणा-कसायकूलासा पवडिह्यामरिसा । अणियत्तचित्ततण्हा, मोहोवहया नियणकडा ॥११८४॥
 जे वि य अचासायण-निरया जिणसिद्धस्सरिपमुहाणं । परवसणंदंसणुपअ-माणमाणसपमोया य ॥११८५॥
 सदाइविसयगिद्धा, सद्धम्मपरम्मुहा पमायपरा । सव्वत्थ निरणुतावा, न ते वि आराहगा होंति ॥११८६॥
 तह जे न केवलं चिय, अधम्मवंता सयं सहावेण । जे वि य पच्चूहपरा, धम्मपराणं पराणं पि ॥११८७॥
 चेइयसाहारणदव्व-दोहदुड्डा ठिया य रिसिधाए । जे जे य जिणवरागम-उस्सुत्तपरूवणपरा य ॥११८८॥

સરયસસિલિચ્છિસચ્છહ—જિણસાસળજસચિણાસગા જે ય । જે વિ ય ૧ઘઙ્ઘીચિદ્ધંસકારિણો કિર મહાપાવા ॥૧૧૮૯॥
 પરલોગનિષ્પિવાસા, ઇહ લોગે ચેવ સુદ્દુ પડિવદ્ધા । નિચ્ચં પસત્તચિત્તા, અદ્ધારસપાવઠાણેસુ ॥૧૧૯૦॥
 જે ચ વિસિદ્ધજ્ઞાણં, અસંમયં જે ચ ધમ્મસત્થાણં । તત્થ વિ જે ગાઢરયા, પડિસિદ્ધાડ્ઢરાહણા તેસિં ॥૧૧૯૧॥
 સત્થગ્ગિવિસાવિહ્મહ્ય—સાવયસલિલાહવસળપત્તો જો । આહ સ કહમારાહઓ, સિગ્ધં મારિન્તિ ઇયાંહ ॥૧૧૯૨॥

ગુરુરાહ—

નળુ સંઘેવારાહણ—મારાહહ સો વિ પુવ્વમળિયમિણં । જહ મહુરાયા જહ વા, સુકોસલો રાયરિસિપવરો ॥૧૧૯૩॥

અવિ ય—

જો કિર ધીવલકલિઓ, ઉવસગ્ગપ્પભવમયસમન્તો । ક્ષત્તિ ઉવટ્ઠિયમેત્તે, ઉવસગ્ગે અહ વ પત્તે વિ ॥૧૧૯૪॥
 જાવડ્ઢાવિ કિર સવલો, તાવ ક્ષિય આયહિયવિહ્ણમણો । સમ્મં અમૂલ્લવલ્લો, જીવિયમરણેસુ ય સમાણો ॥૧૧૯૫॥
 અવિ સંભવંતમરણે, રણે વ્વ સુહડો અભિન્નમુહરાગો । આરાહણં સ સંઘે—વઓવિ કુજ્ઞા મહાસત્તો ॥૧૧૯૬॥
 ઇય સુત્તવુત્તજુત્તીજુયાણ, સંવેગરંગસાલાણ । પરિકમ્મમવિહીપામોક્કલ—ચઉમહામૂલ્લદારાણ ॥૧૧૯૭॥
 આરાહણાણ પવરસ—પડિદારમયસ્સ પઢમદારસ્સ । વિત્થરઓ પરિકહિયં, પઢમમિમં અરિહદારં તિ ॥૧૧૯૮॥

आराहणाए अरिहो, निंदसिओ संपयं च जेणेसो । लिंगिज्जइ लिंगेणं, लेसुद्देसेण तं भणिमो
 निच्चकरणीयजोगा, परलोयपसाहगा जिणुद्धिडा । जे आसि पुरा अह ताण, चेव सविसेसमत्तम्मि
 सम्मं उज्जमणं जं, संवेगरसाइरेगओ गाढं । आराहणअरिहत्ते, आराहणलिंगभिणमेव
 उस्सगियं च तं साव-गस्स निक्खित्तसत्थमुसलत्तं । ववगयमालावन्नग-विलेवणुव्वट्टत्तत्तं च
 अप्पडिकम्मसरीरत्तणं च, पइरिक्कदेसवत्तित्तं । लज्जाछायणमेत्तो-वहित्तसमभावभावित्तं
 पाएण पइखणं पि हु, सामाइयपोसहाइनिरयत्तं । पडिबंधच्चाइत्तं, तह भवनेगुणभावित्तं
 सद्धम्मकम्मउज्जय-जणवज्जियसन्निवेसवज्जित्तं । कामवियारुप्पायग-दव्वाण वि अणभिलासित्तं
 निच्चं गुरुजणवयणा-णुरागसंभिन्नसत्तथाउत्तं । परिमियफासुयपणन्न-भोगवत्तित्तमणुदियहं
 एसाइ गुणब्भासत्तणं खु, आराहगस्स इह गिहिणो । लिंगं अह जइणो वि हु, सामन्नेणं इमं पेयं
 मुहणंतग १ रयहरणं २ वोसड्डसरीरया ३ अचेलक्कं ४ । सिरलोय ५ पंचमेयो उस्सगियलिंगकप्पो सो
 संजमज्जासाहण-चिंधं जणपच्चओ ठिईकरणं । गिहिभावविवेगो वि य, लिंगगहणे गुणा होन्ति
 तं लिंगं जहाजायं, अव्वभिचारी सरीरपडिवद्धं । उवही पुण थेराणं, चोइसहा सुत्तणिदिट्ठो
 सीसोवरिक्कायपमज्जा य, मुहमरुतमाड्डईरक्खडा । रयरेणुरक्खगड्डा, दिट्ठं मुहणंतगं मुणिणो [दारं]
 रयसेयाणमज्जगहणं, मइवसुकुमारया लहुत्तं च । जत्थेए पंच गुणा, तं रयहरणं पसंसंति

॥११९९॥

॥१२००॥

॥१२०१॥

॥१२०२॥

॥१२०३॥

॥१२०४॥

॥१२०५॥

॥१२०६॥

॥१२०७॥

॥१२०८॥

॥१२०९॥

॥१२१०॥

॥१२११॥

॥१२१२॥

इरिया ठाणे निवखेव-विवेगे तह य निसियणे सयणे । उवचत्तणमाईसु, पमज्जणट्टाए स्यहरणं [दारं] ॥१२१३॥
 अबंभासिणाणुव्वड्डणाणि, तह केसमंसु स'ठप्पं । वज्जेह दंतमुहनासि-यडच्छिममुहाइस'ठवणं ॥१२१४॥
 जल्लमलदिद्धदेहो, लुबखो कयलोयविगयसिरसोहो । जो रूढनक्खरोमो, सो गुत्तो वंभचेरम्मि [दारं] ॥१२१५॥
 जुन्नेहि' मलिणेहि य, पमाणजुत्तेहि' थोवमुल्लेहि' । चेलेहि' संतेहि वि, जियरक्खट्ठा अचेलक्कं ॥१२१६॥
 गंथच्चाओ लाघव-मप्पा पडिलेहणा गयभयत्तं । वेसासियं च रूवं, अणायरो देहसोवखेसु ॥१२१७॥
 जिणपडिरूवं विरिया-यारो रागादिदोसपरिहरणं । इच्चेवमाऽऽइबहुया, आचेलक्के गुणा होति [दारं] ॥१२१८॥
 पयडमहासत्तत्तं, जिणबहुमाणो तदुत्तकरणेणं । दुक्खसहत्तं नरगाइ-भावणाए य निव्वेओ ॥१२१९॥
 २अणाक्खिया य ३लोएण, अपणो होइ धम्मसद्धा वि । न य सुहसंगो पच्छा-पुरक्कम्मविवज्जणं चेव ॥१२२०॥
 देहम्मि वि अममत्तं, भूसाचाओ य निव्वियारत्तं । अप्पा य होइ दमिओ, लोयम्मि गुणा इमे इहरा ॥१२२१॥
 जाएज्ज संकिलेसो, बाहिज्जन्तस्स जूयल्लिक्खवाहि' । कंहुयणे पुण णियमा, तासि' संघट्टमाऽऽइया ॥१२२२॥
 इय पंचरूवसासन्न-लिंगमुवदंसियं समणविसयं । एत्तो सविसेसं पि हु, तमऽहं दोण्हं पि पक्कहेमि ॥१२२३॥
 नाणाऽऽइगुणगणाऽऽगर-गुरुपयंपकयपसायणपरत्तं । थेवे वि हु अवरोहे, पुणो अत्तणो गरिहा ॥१२२४॥
 सविसेसाऽऽराहणकरण-निरयमुणिसक्कहासवणवंछा । अइचारंपकपम्भुक्क-मूलगुणसेवणाऽभिरेइ ॥१२२५॥

आराहणाए अरिहो, निंदसिओ संपयं च जेणेसो । लिंगिज्जइ लिंगेणं, लेसुदेसेण तं भणिमो
 निच्चरणीयंजोगा, परलोयपसाहगा जिणुद्धिडा । जे आसि पुरा अह ताण, चेव सविसेसमत्तम्मि
 सम्मं उज्जमणं जं, संवेगरसाइरेगओ गाढं । आराहणअरिहत्ते, आराहणलिंगमिणमेव
 उस्सग्गियं च तं साव—गस्स निक्खित्तसत्थमुसलत्तं । ववगयमालावन्नग—विलेवणुव्वट्टत्तणत्तं च
 अप्पडिकम्मसरीरत्तणं च, पइरिक्खकदेसवत्तित्तं । लज्जाछायणमेत्तो—वहित्तसमभावभावित्तं
 पाएण पइखणं पि हु, सामाइयपोसहाइनिरयत्तं । पडिबंधाच्च, तह भवनेगुष्णाभावित्तं
 सद्धम्मकम्मउज्जय—जणवज्जियसन्निवेशवज्जित्तं । कामविचारुप्पायग—दव्वाण वि अणभिलासित्तं
 निव्वं गुरुजणवयणा—पुरागसंभिनसत्तथाउत्तं । परिमियफासुयपाणन्न—भोगवत्तित्तमणुदियहं
 एमाइ गुणब्भासत्तणं खु, आराहगस्स इह गिहिणो । लिंगं अह जइणो वि हु, सामन्नेणं इमं णेयं
 मुहणंतग १ रयहरणं २ वोसट्टसरीरया ३ अचेलक्कं ४ । सिरलोय ५ पंचभेयो उस्सग्गियलिंगक्कणो सो
 संजमजत्तासाहण—चिंधं जणपचओ ठिईक्कणं । गिहिभावविवेगो वि य, लिंगगहणे गुणा होन्ति
 तं लिंगं जहाजायं, अब्बमिचारी सरीरपडिबद्धं । उवही पुण थेराणं, चोदसहा सुत्तणिद्धिओ
 सीसोवरिकायपमज्जणा य, मुहमहतमाड्डीरक्खडा । रयरेणुरक्खगड्ढा, दिट्ठं मुहणंतगं सुणिणो [दारं]
 रयसेयाणमज्जहणं, मइवसुकुमारया लहुत्तं च । जत्थेए पंच गुणा, तं रयहरणं पसंसंति

॥११९९॥

॥१२००॥

॥१२०१॥

॥१२०२॥

॥१२०३॥

॥१२०४॥

॥१२०५॥

॥१२०६॥

॥१२०७॥

॥१२०८॥

॥१२०९॥

॥१२१०॥

॥१२११॥

॥१२१२॥

इरिया ठाणे निखेव-विवेगे तह य निसियणे सयणे । उवत्तणमाईसु, पमज्जणट्टाए रयहरणं [दारं] ॥१२१३॥
 अब्भंगसिणानुव्वट्टणाणि, तह केससं सु ठप्पं । वज्जेइ दंतमुहनासि-यडच्छिभमुहाइसं ठवणं ॥१२१४॥
 जल्लमलदिद्धदेहो, लुक्खो कयलोयविगयसिसोहो । जो रूढनक्खरोमो, सो गुत्तो वंभचेरम्मि [दारं] ॥१२१५॥
 जुन्नेहिं मल्लिणेहि य, पमाणजुत्तेहिं थोवमुल्लेहिं । चेलेहिं संतेहिं त्रि, जियक्खव्हा अचेलकुकं ॥१२१६॥
 गंथचाओ लावव-मप्पा पडिलेहणा गयभयत्तं । वेसासियं च रूवं, अणायरो देहसोवखेसु ॥१२१७॥
 जिणपडिरूवं विरिया-यारो रागादिदोसपरिहरणं । इच्चेवमाऽऽइवहुया, आचेलके गुणा होति [दारं] ॥१२१८॥
 पयडमहासत्तत्तं, जिणवहुमाणो तदुत्तकरणेणं । दुक्खसहत्तं नरगाइ-भावणाए य निव्वेओ ॥१२१९॥
 २आणकिखया य ३लोएण, अप्पणो होइ धम्मसद्धा वि । न य सुहसंगो पच्छा-पुरक्कम्मविवज्जणं चेव ॥१२२०॥
 देहम्मि वि अमसत्तं, भूसाचाओ य निव्वियारत्तं । अप्पा य होइ दमिओ, लोयम्मि गुणा इमे इहरा ॥१२२१॥
 जाएज संकिलेसो, बाहिजन्तस्स जूयल्लिक्खवाहिं । कंडुयणे पुण णियमा, तासिं संघट्टमाऽऽईया ॥१२२२॥
 इय पंचरूक्खसामन्न-लिं गमुवदंसियं समणविसयं । एत्तो सविसेसं पि हु, तमडहं दोणं पि पक्केमि ॥१२२३॥
 नाणाऽऽइगुणगणाऽऽगर-गुरुपयपंकयपसायणपरत्तं । थेवे वि हु अवराहे, पुणो पुणो अत्तणो गरिहा ॥१२२४॥
 सविसेसाऽऽराहणकरण-निरयमुणिसक्कहासवणवंधा । अइचारपंकयप्पुक्क-मूलगुणसेवणाऽभिरेई ॥१२२५॥

पिंडविसुद्विपमुहपहाण-किरियासु बद्धलक्वत्तं । पुव्वपडिवन्नसंजम-निरवज्जुजोगसंजुत्तं ॥१२२६॥
 एमाइ गुणक्लवो, विसेसलिंगत्तणेणमज्वसेओ । समणाण गिहत्थाण य, हियाभिकंखीण जहजोग्गं ॥१२२७॥
 नवरं एवंविहगुण-जुआ वि कहमवि य कोहपडिन्नद्धा । चोयणवसेण सुगुरूसु, सुगईपहमत्थवाहेसु ॥१२२८॥
 कुव्वंति जे पओसं, उक्कल्लिज्जंति कूलवालो व्व । आराहणा^१महायण-निहाणलाभाओ ते अचिरा ॥१२२९॥

तद्वाहि-

आसि चरणाऽऽइगुणमणि-रोहणगिरिणो विसिट्ठसंघयणा । निज्जिणियमोहमच्छा, महल्लमाहप्पदुद्धरिसा ॥१२३०॥
 संगमसीहा नामेण, स्वरिणो भूरिसिस्सपरिचारा । तेसिं सिस्सो एगो, मणागमुस्सिखलसहावो ॥१२३१॥
 कुणमाणो वि हु दुक्कर-तवोविहाणाऽऽइ णिययवुद्धीए । आणासारं चरणं, न पवज्जइ कुग्गहवसेण ॥१२३२॥
 चोइंति स्वरिणो तं, दुस्सिक्ख ! किमेवमऽफलमप्पाणं । उस्सुत्तकट्टचेट्ठाए, दुड्ड ! सन्तावमुवणेसि ॥१२३३॥
 आणाए चिय चरणं, तवमेगे जाण किं न भगं ति । आणं चऽइक्कमंतो, कस्साऽऽएसा कुणसि सेसं ॥१२३४॥
 एवं सासिज्जंतो, गुरूसु वेरं स उव्वहइ धोरं । अह अनया कयाई, तेगेक्कुरेणं समं गुरुगो ॥१२३५॥
 एककम्मि गिरिवरम्मि, सिद्धसिल्लानंदणत्थमाऽऽरूढा । सुचिरं च तं नमंसिय, सणियं ओयरिउमाऽऽरूढा ॥१२३६॥
 अह तेण दुव्विणीएण, चित्तिअं नूण एस पत्थावो । ता दुव्वयणणिहाणं, हणाभि आयरियमेयमज्जं ॥१२३७॥

जइ एत्थ वि पत्थावे, उवेहिओ एस निस्सहावो वि । ता जाजीवं निब्भ-च्छिही ममं दुट्ठसिक्खाहिं ॥१२३८॥
 इय चिंतिज्ज पट्ठि-ट्ठिएण महई सिला परिम्भुक्का । सखीणं हणणट्ठा, दिट्ठा य कंहं पि सा तेहिं ॥१२३९॥
 तो ओसरिउं सिंवां, पयंपियं रे महादुरायार ! । गुरुपच्चाणीय ! अचं त-पावमिय ववसिओ कीस ॥१२४०॥
 न मुणसि लोगठिइं पि हु, उवयारि सु जं करेसि वहबुद्धिं । १ जेसुवयारे थोवं, समग्गतल्लोवकदाणं पि ॥१२४१॥
 मन्नंति उवयारं, तणे वि सीसा उ केवि अवणीए । उट्ठिंति वहाय परे, तुमं व सुचिरोवचरिया वि ॥१२४२॥
 अहवा कुपत्तंसंगहवसेण, एसेव नूण होइ गई । न कयाइ महाविसविस-हरेण सह निव्वहइ मेत्ती ॥१२४३॥
 इय एवंविहगुरुपाव-कम्मनिम्मूलदल्लियसुकयस्स । सव्वन्नुधम्मपालण-दूराओग्गस्स तुह पाव ! ॥१२४४॥
 होही एत्तो इत्थी-सयासओ नूण लिंगचाओ वि । एवं सविउं सखी, जहागयं पडिनियत्तो चि ॥१२४५॥
 तइ काहं जह एयस्स, सखिणो भवइ वयणमस्सच्चं । इय चिंतिउं कुसिस्सो, सो य गओऽरन्नभूमीए ॥१२४६॥
 जणसंचारविरहिए, एगम्मि तावसाऽऽसमम्मि ठिओ । कूले नईए उग्गं, तवं च काउं समाढत्तो ॥१२४७॥
 पत्ते य वरिसयाले, तत्तवट्ठाए देवयाए नई । मा हीरिही जलेणं ति, वाहिया अवरकूलेण ॥१२४८॥
 अह कलंउत्तरलग्गं, दट्ठूण नई जणेण से विहियं । तइसणेण गुत्तं, अभिहाणं कूलवालो चि ॥१२४९॥
 तपहपयइसत्थाओ, लद्धमिक्खाए जीवमाणस्स ! । लिंगच्चागो जाओ, जह से तह संपयं भणिमो ॥१२५०॥

चंपाए नयरीए, असोगचंदो त्ति पत्थिवो अत्थि । सेणियनरिंदपुत्तो, विक्रमअकूकन्तरिउचक्को ॥१२५१॥
 हल्लविहल्ला से लहुग-भाउणो तेसिं सेणिएण वरो । हत्थी हारो दिन्नो, अभाएण वि पव्वयंतेण ॥१२५२॥
 खोमं कुंडलजुयलं, जणणीतणयं पणामियं तेसिं । अह खोमहारकुंडल-विराड्ए करिविराड्ढरूढे ॥१२५३॥
 ते चंपाए तियच्चच्चरेसु, दोगुंदुगे व्व कीलंते । ददूडुं असोगचंदो, भणिओ भजाए सामारिसं ॥१२५४॥
 रायसिरी परमत्थेण, देव ! एसिं तुज्झ भाऊण । जेणेवमलंकरिया, करिखंधगया पकीलंति ॥१२५५॥
 तुह पुण मोत्तुं आयास-मेवकमडन्नं न रज्जफलमडत्थि । ता तुममेए पत्थेसु, हत्थिप्पमुद्दाइं रयणाइं ॥१२५६॥
 रत्ता पयंपियं कह, मयच्छि ! पिउणा पणामियाइं संयं । लहुभाईणमिमाइं, मगन्तो नेव लज्जामि ॥१२५७॥
 तीए भणियं का नाह !, एत्थ लज्जां परं वहुं रज्जं । दाऊगमिमेसिं करि-पमोक्खरयगाइं लिंतस्स ॥१२५८॥
 इय पुणरुत्तं तीए, तज्जिजंतो महीवई सम्मं । एगम्मि अवसरम्मि, हलविहल्ले इमं भणइ ॥१२५९॥
 भो ! तुब्भमहं सविसेस-मज्जरुत्तिरयरयणदेसाई । देमि ममं च समप्पह, ताव इमं हत्थिवररयणं ॥१२६०॥
 आलोचिऊण देमो त्ति, जंपिउं ते गया गिययठाणे । माणेहिइ हटेगं ति, भयवसा रयणिसमयम्मि ॥१२६१॥
 हत्थिम्मि समारुहिउं, अमुगिज्जन्ता जेणेण णीहरिया । वेसालीए पुरीए, चेडगरायं समल्लीणा ॥१२६२॥
 नाया असोगचंदेण, तदणु विणएण दूयवयणेहिं । हल्लविहल्ले पेसेहि, सिग्घमिइ चेडगो भणिओ ॥१२६३॥
 अह चेडगेण भणियं, नीणेमि कहं इमे हटेगाहं । सयमेव तुमं संवो-हिऊण उचियं समाचरसु ॥१२६४॥

एए तुमं च जम्हा, धूयसुया मज्झ नत्थि हु विसेसो । गेहाऽऽगय चि णवरं, बला न सक्केमि पेसेउं ॥१२६५॥
 एवं सोच्चा रुट्ठण, तेग पुणरऽवि य चेडगो भणिओ । पेसेसु कुमारे अइव, जुज्झसज्जो लहुं होसु ॥१२६६॥
 पडिवन्ने जुज्जे चेडगेण, काउं समगसामग्गिं । वेसोलीए पुरीए, असोगचंदो लहुं पत्तो ॥१२६७॥
 जुज्जेण संपलगो, णवरं चेडगमहामहीवइणा । कालप्पमुहा दस अवरं—माउगा भाउगा तभस ॥१२६८॥
 दसहिं दिवसेहिं वहिया, अमोहमेक्कं सरं खिवंतेग । किर से एककदिणंजतो, एककसरक्खेवनियमो च्चि ॥१२६९॥
 एक्कारसमे य दिणे, भयभीएणं असोगचंदेणं । चित्तियमहो इयाणिं, जुज्झंतो हं विणस्सामि ॥१२७०॥
 ता जुज्झिउं न जुज्झइ, इइ ओसरिउं रणंऽगगाउ लहुं । कुणइ स अट्टमभत्तं, सुरसन्निज्झाऽभिलासेण ॥१२७१॥
 अह सोहम्मसुरिंदो, चमरो वि य पुव्वसंगयं सरिउं । तम्मूले संपत्ता, पयंपिउं एवमाऽऽट्ठत्ता ॥१२७२॥
 भो भो देवाणुप्पिय!, कहेसु किं ते पियं पयच्छामो । रत्ता भणियं मारेह, चेडयं वेरियं मज्झ ॥१२७३॥
 सक्केण जंपियं परम—सम्मदिट्ठिं इमं न मारेमो । सण्णिज्झं तस्स तुज्झ य, जइ भणसि ता कुणिमो च्चि ॥१२७४॥
 एयंपि होउ इइ जं—पिज्जण रत्ता असोगचंदेण । चेडगनिवेण सद्धिं, पारद्धो समरसरंभो ॥१२७५॥
 अपण्डियहयसुरवइपाडि—हेरपायडपहावदुपेछो । रिउपक्खं निहणंतो, सो पत्तो चेडगं जाव ॥१२७६॥
 तो आयनं आयद्धिज्जण, चावं कयंतओ दूव्व । तं पइ अमोहविसिहो, पासुक्को चेडगनिवेण ॥१२७७॥

तं च तदंतरचमरिंद-रइयफालिहरिलापडिवखलियं । अवलोइऊण सहसा, विम्हइओ चेडयनरिंदो ॥१२७८॥
खलिए अमोहसत्थे, एत्तो नो मज्झ जुज्झिउं जुत्तं । इइ चिंतिउं पविट्ठो, वेगेण पुरीए मज्झम्मि ॥१२७९॥
किंतु गयं से निहणं, असुरिंदसुरिंदनिम्मिएहिं बहुं । रहसुसलसिलोकंठग-रणेहिं चउंगमउवि सेन्नं ॥१२८०॥
नयरीरोहं काउं, असोगचंदो ठिओ चिरं कालं । उतुंगसालकलिया, न वि भज्जइ सा कहंपि पुरी ॥१२८१॥
एगम्मि य पत्थावे, राया तं भंजिउं अपारंतो । जा सोइत्तो अच्छइ, ता पडियं देवयाए इमं ॥१२८२॥
“समणे जइ कूलवालए, मागहियं गणियं लज्जिस्सई । राया य असोगचंदए, वेसालिं नगरिं गहिस्सइ ” ॥१२८३॥
हरिसवियसंतवयणो, पाउं अमयं व सवणपुडएहिं । वयणमिमं नरनाहो, तं समणं पुच्छए लोयं ॥१२८४॥
अह कहमवि लोगाउ, नईकूलट्टियमिमं वियाणिता । पणतरुणीण पहाणं, मागहियं वाहरावेइ ॥१२८५॥
भणइ य भदे ! तं कूल-वालगं समणमेत्थ आपेहि । एवं करेमि तीए, पडिवन्नं विणययणयाए ॥१२८६॥
तो कवडसाविया सा, होउं सत्थेण तं गया ठाणं । वंदित्ता तं समणं, सविणयमेवं पयंपेइ ॥१२८७॥
गिहनाहे सग्गए, जिणिंदभवणाइ वंदमाणाइं । सोउं तुवभे एत्थं, समागया वंदणट्ठाए ॥१२८८॥
ता अज्जं चिय सुदिणं, पसत्थतित्थं व जं तुमं दिट्ठो । एत्तो कुणसु पसायं, भिक्खवागहेणेण सुणिपवर ! ॥१२८९॥
तुम्हारिसे सुपत्ते, निहिचमपंपि दाणमचिरेण । सग्गाऽपवग्गसोकूलाण, कारणं जायए जेण ॥१२९०॥
इय बहुभणितो सो कूल-वालओ आगओ य भिक्खुवट्ठा । दिन्ना य मोयगा दुट्ठ-दन्वसंजोइया तीए ॥१२९१॥

तवभोगाङ्गन्तरमवि, अहसारी से दहं समुपपन्नो । तेण विचलोत्तरतो, काउं उव्वत्तणाइं पि ॥१२९२॥
तीए भणियं भयवं, उस्सग्गजवायवेइणी अहयं । गुरुसामिबंधुलुहस्स, तुज्झ जइ किं पि पडियारं ॥१२९३॥
काहं फासुयदव्वेहि, होजा एत्थ वि असंजमो कोई । ता अणुजाणसु भंते, वेयावच्चं करेमि त्ति ॥१२९४॥
पणुणसरीरो सन्तो, पायच्छित्तं इहं चरेज्जासि । अप्पा हि रक्खियव्वो, जत्तेण जेण भणियमिमं ॥१२९५॥
सव्वत्थ संजमं संज—माउ अप्पाणमेव रक्खेत्तो । मुच्चइ अइवायाओ, पुणो वि सोही न याउविस्ई ॥१२९६॥
इय सिद्धंताभिप्पाय—साखयणाणि सो निसामित्ता । मागहियं अनुजाणइ, वेयावच्चं करेमाणि ॥१२९७॥
तो उव्वत्तणधावण—निसियावणपमुहसव्वकिरियाओ । कुणइ समीवत्थिया सा, अणवरयं तस्स परितुडा ॥१२९८॥
कइवयदिणाइं एवं, पालित्ता ओसहप्पयोगेण । पणुणीकयं सरीरं, तवस्सिणो तस्स लीलाए ॥१२९९॥
अह पवरुभडसिं गार—सारनेवत्थसुंदरंगीए । एगम्मि दिणे तीए, सवियारं सो इमं वुत्तो ॥१३००॥
पाणनाह ! निसुणेसु मे गिरं, गाढरूढपडिबंधंधुरं । मं भयाहि सुभरासिणो निहिं, मुंच दुक्करमिमं तवोविहिं ॥१३०१॥
किं अणेण तणुसोसकारिणा, पइदिणं पि विहिएण वेरिणा । पत्तमेव फलमेयसंतियं, मं लहितु ? पइं कुंददन्तियं ॥१३०२॥
किं वडरन्नमिममस्सिओ तुमं, दुडुसावयसमूहदुग्गमं । एहि जासु नयरं मनोहरं, रइसरूवहरिणच्छिंदुरं ॥१३०३॥
मुद्ध ! धुत्तनिवहेण वंचिओ, अच्छसे जमिह सीसलुंचिओ । किं विलासमऽणुवासरं तुमं, नो करेसि भवणे मए समं ॥१३०४॥

तुज्झ थेवविग्गेहि वि निच्छियं, निस्सरेइ मह नाह ! जीवियं । ता उवेहि सममेव वच्चिमो, दूरेदसगययित्थं वंदिमो ॥१३०५॥

एत्तिण्णं वि समत्थपावयं, तुज्झ मज्झ चिय वच्चिही खयं ।

पंचरूवविसए य भुंजिमो, जाव नाह ! इह किं पि जीविमो

॥१३०६॥

॥१३०७॥

॥१३०८॥

॥१३०९॥

॥१३१०॥

॥१३११॥

॥१३१२॥

॥१३१३॥

॥१३१४॥

॥१३१५॥

॥१३१६॥

॥१३१७॥

इय सवियारं मंजुल-गिराहिं, तीए पंयपिओ संतो । सो संसुद्धो परिचत्त-धीरिमो मुयइ पव्वज्जं
अच्चन्तहरिसियमणा, तो तेण समं समागया रन्नो । पासे असोगचंदस्स, पायवडिया य विन्नवइ
सो एस देव ! मुणिकूल-वाल्लो मज्झ पाणनाहो त्ति । जं कायव्वं इस्मिणा, तं संपइ देह आएस्सं
रत्ता भणियं भदय !, तह कुण जह भजए इमा नयरी । पडिवज्जइ सो वयणं, तिदंडिरूवं च काऊण
पविसइ पुरीए मज्झे, मुणिसुव्वयनाहधूहमज्ज दट्ठं । चिन्तेइ नेव भज्जइ, धुवमेयपभावओ नयरी
ता तह करेमि अवणेन्ति, जह इमं नयरिवासिणो मणुया । इइ चिन्तिऊण भणियं, हंहो लोगा ! इमं धूमं
जइ अवणेह लहुं चिय, ता परचक्कं सदेसमणुज्जसइ । इहरा नयरीरोहो, न फिड्ढिही जावजीवं पि
सेकेइओ य राया, अवसरियव्वं तए वि धूमम्मि । अत्रणिज्जते दूरं, वेत्तुं णियसव्वसेन्नं ति
अह लोणेणं भणियं, भयवं ! को एत्थ पच्चओ अत्थि । तेणं पयंपियं धूमे, थेवमेत्तम्मि अवणीए
जइ परचक्कं वच्चइ, ता एसो पच्चओ त्ति इइ बुत्ते । लोणेणं आरद्धं, अवणेणं धूमसिहरज्जं
अवणिज्जंते तम्मि, वच्चंते पेच्छिऊण रिउसेन्नं । संजायपच्चणं, अवणीयं सव्वमज्जि धूमं

तो भग्ना वलिऊजं, रत्ना नयरी विडम्बिओ लोगो । अवडम्मि निवडिओ चेड-गो य जिणपडिममाऽऽदाय ॥१३१८॥
 इय एवंविहगिरिरुय-पावरासिस्स भायणं जाओ । जं कूलनालगो सुगुरु-पच्चणीयत्तदोसेण ॥१३१९॥
 जं च सुदुक्करत्तवचण-करणनिरओ वि रत्नवासी वि । भग्गपद्दो जाओ, तमऽसेसं गुरुपओसफलं ॥१३२०॥
 तेणं सविसेसमिणं, लिंजं गुरुयपसायणारूवं । आराहणाऽरिहाणं, भन्नइ कयमिह पसंणेण ॥१३२१॥
 इय निव्वुइपहसंदणसमाए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोकूख-चउमहामूलदाराए ॥१३२२॥
 आराहणाए पन्नरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । लिंंगाभिहाणमेयं, अकूखायं वीयपडिदारं ॥१३२३॥
 पुव्वुत्तलिंगजुत्ता वि, सम्ममाऽऽराहणं न पावेति । जम्हा विणा इमीए, ता एत्तो भण्णए सिक्खा ॥१३२४॥
 गहणाऽऽसेवणत्तुभय-भेएहिं सा भवे तिहा तत्थ । नाणब्भाससरूवा, सिक्खा वुच्चइ गहणसिक्खा ॥१३२५॥
 सा य जहन्नेण जइस्स, सावयस्स य पडुच्च सुत्तत्थे । अट्ट उ पवयणमाया, जाव भवे तुच्छमणो वि ॥१३२६॥
 उक्कोसेणं साहुस्स, सुत्तओ अत्थओ य होइ इमा । पवयणमायाइविंदु-सारपुव्वाऽवसाण त्ति ॥१३२७॥
 जावं छज्जीवणियं, उक्कोसा सुत्तओ गिहत्यस्स । अत्थं पडुच्च पिंदेस-णाऽवसाणा स किर जेण ॥१३२८॥
 पवयणमायाऽहिगमं, विणा वि सामाइयं कह करेज्ज । छज्जीवणियानाणं, विणा य कह रक्खइ जीवे ॥१३२९॥
 पिंदेसणऽत्थविन्नाण-विरहओ कह व देज्ज समणाणं । फासुयएसणियाइं, पाणाऽसणवत्थपत्ताइं ॥१३३०॥
 इय दोरभवऽन्नवतरण-तरीसमुदासपायडपहावं । पुन्नाऽशुत्रंधिपुण्णाण, कारणं परमकल्याणं ॥१३३१॥

मुहपरिणईसु महुरं, पमायदढसेलवज्जमणवज्जं । जरमरणरोगपसमण—मणहारिरसायणविहाणं
 जिणवयणं पढमं सुद्ध—मडविकलं सुत्तओ पढेयव्वं । पच्छा सुसाहुपासे, सोयव्वं अत्थओ सम्मं
 पढिय-सुणियं पि एकसि, जत्तेण पुणो पुणो हु पेहेज्जा । आजम्ममडप्पणो तयणु—वंधथिरीकरणहेउ ति
 तं किं पि परमतत्तं, इमं मए पावियं सुपुन्नेहिं । एवं च भावसारं, बहुमन्नेज्जाणवज्जं तं
 भइं समंतभइस्स, तस्स पायडियसुगइमणस्स । जिणवयणस्स भगवओ, भवंति जत्तो गुणा एए
 आयाहियपरिन्ना भाव—संवरो नवनवो य संवेगो । निक्कंपया तवो भाव—णा य परदेसियत्तं च
 नाणेण सव्वभावा, जीवाज्जीवाज्जसवाइणो सम्मं । नज्जंति आयाहियं, अहियं च भवे इह परे य
 आयाहियमज्जाणंतो, मुज्झइ मूढो समाइयइ पावं । पावनिमित्तं जीवो, भमइ भवसायरमणंतं
 जाणंतस्सायाहियं, अहियनियत्ती य हियपवित्ती य । होइ जओ ता निच्चं, आयाहियं आगमेयव्वं
 सज्झायं कुव्वंतो, पंचिंदियसंबुडो त्तिगुत्तो य । संवरइ असुहभावे, रागदोसाज्जए घोरे [दारं]
 जह जह सुयमज्जगाहइ, अइसयरसपसरनिब्भरमज्जव्वं । तह तह पल्हाइ मुणी, नवनवसंवेगसद्धाए [दारं]
 आयोवायविहिन्नु, १विज्जा तवनाणदंसणचरित्ते । विहरइ विमुद्धलेसो, जावजीवं पि निक्कंपो [दारं]
 वारसविहम्मि वि तवे, सन्निभन्तरवाहिरे कुसलदिट्ठे । नज्जि अत्थि नज्जि य होही, सज्झायसमं तवोकम्मं [दारं] ॥१३४४॥

सज्जायभावाणए य, भाविआ हो'ति सब्वगुत्तीओ । गुत्तीहिं भाविआहिं, मरणे आराहओ होइ [दारं] ॥१३४५॥
आयपरसमुत्तारो, आणावच्छह दीवणा भत्ती । होइ परदेसियत्ते, अब्वोच्छिती य तित्थस्स ॥१३४६॥

अन्नं च-

उवएसमंजरेण वि, कामज्जथे कुसलो सयं लोगो । धम्मो उ गहणसिक्ख, विणा न ता तीए जइयव्वं ॥१३४७॥
अत्थाऽऽसु अविहीए, तदभावो चेव जइ परनराणं । रोगविगिच्छाऽऽहरणा, धम्मो अविही अणत्थकए ॥१३४८॥
ता निब्बं धम्मज्ज्ठी, जत्तपरो होज गहणसिक्खाए । निम्मोहं धम्मज्जो, पविच्छिहेज तदुज्जोओ ॥१३४९॥
नाणं चित्तारयणं, नाणं कप्पहुमो परो लोए । तह सब्वगयं चक्खू, धम्मस्स य साहणं नाणं ॥१३५०॥
जस्सेह न बहुमाणो, अफल चिय तस्स धम्मकिरियाऽवि । पेक्खणगेक्खणकिरिया, जह जच्चं धस्स लोयम्मि ॥१३५१॥
अन्नं च विणा नाणं, जो वड्डइ कामचारओ किच्चे । लहइ न तस्सिद्धिं सो, न सुहं न परं गइ वाऽवि ॥१३५२॥
इय मोत्तण पमायं, पढमं चिय कज्जसाहणमणेण । सम्मं सया वि जत्तो, कायव्वो नाणगहणम्मि ॥१३५३॥
अन्नं च पत्थुयज्ज्थे, एत्थं नीसेसनयमयाणं पि । संगहिणो नया दोन्नि, नाणकिरियाऽभिहाणाओ ॥१३५४॥
तत्थ किर नाणनयमय-मेयं जं सब्वहा वि कज्जत्थी । गहणस्सिक्खाए चिय, जएज सम्मं सइ तहाहि ॥१३५५॥
हेओवाएयज्ज्थे, विन्नाए चेव गहणसिक्खाए । सम्मं बुहेहिं जइयव्वं, अन्नहा फलविंसवाओ ॥१३५६॥
फलसाहणेक्केहू, सन्नाणं चिय नराण नो किरिया । मिच्छानाणपवत्ताणं, फलविंसवायभावाओ ॥१३५७॥

इय इहलोगफलं पइ, जह भणियं तह भवंतरऽफलं पि । आसज सो चिय विही, जिणनाहेहि जओ भणियं ॥१३५८॥
 “पढमं नाणं तओ दया, एवं चिट्ठइ सच्चसंजए । अन्नाणी किं काही, किंवा नाही छेयपावयं” ॥१३५९॥
 इह जह खाओवसमिग-नाणस्स तहेव खाइगस्साडवि । संमं विसिट्ठफलसाह-गत्तणं होइ विन्नेयं ॥१३६०॥
 जम्हा अरिहन्तस्स वि, संसारसमुद्वपारपत्तस्स । दिक्खापडिवन्नस्स वि, पणिट्ठतवचरणवंतस्स ॥१३६१॥
 नो ताव सिद्धिगमणं, केवलनाणं न जाव उप्पन्नं । जीवाऽऽसमत्थपयत्थ-सत्थविथारणसमत्थं ॥१३६२॥
 तम्हा इहपरलोइय-फलसंपचीए कारणमड्वंझं । सन्नाणं चिय तत्तो, तस्मि पयत्तो न मोत्तव्वो ॥१३६३॥
 नाणं विणा न गोस्व-मेइ नरो इदं दत्तपुत्तो व्व । नाणाउ तस्सुओ चिय, सुखिंदत्तो व्व गउरविओ ॥१३६४॥

तथाहि-

इंदपुरे इव रम्मे, इंदपुरे वरपुरम्मि नरनाहो । नामेण इंदत्तो, इंदो इव विबुहमहणिज्जो ॥१३६५॥
 सिरिमालिपधुहपुत्ता, वावीसमणंगचंगरूवधरा । वावीसाए देवीण-मडत्तया तस्स य अहेसि ॥१३६६॥
 एगम्मि य पत्थावे, अमच्चधया रइ व्व पच्चक्खा । दिट्ठा तेणं गेहे, कीलंती विविहकीलाहि ॥१३६७॥
 तो पुच्छिओ परियणो, कस्सेसा तेण जंपियं देव ! । मंत्तिमुया अह रन्ना, तडुवरि संजायराणेण ॥१३६८॥
 विविहपयारेहि मग्गिअण, मंत्तिं सयं समुव्वुहा । परिणयणणंत्तरमवि, खित्ता अंतउरे सा य ॥१३६९॥

अन्नपवसरामा—पसंगवासंगओ य नरवङ्गो । विस्सुमरिया चिरेण य, दट्ठं^१ ओलोयणाठियं तं ॥१३७०॥
 जंपियमज्जेण ससहर—सरिच्छपसरंतकंतिपब्भारो । का एसा कमलञ्छी, लच्छी विव सुंदरा जुवई ॥१३७१॥
 कंचुङ्गा संलत्तं, सा एसा देव मंतिणो धूया । जा परिणिज्जण मुक्का, तुम्भेहिं पुव्वकालम्मि ॥१३७२॥
 एवं भणिए राया, तीए समं तं निसीहिणिं बुत्थो । उण्हाय चि तय चिय, पाउब्भूओ य से गम्भो ॥१३७३॥
 अह सा पुव्वमज्जचेण, आसि भणिया जहा तुहं पुत्ति! । पाउब्भवेज गम्भो, जं च नरिंदो समुल्लवइ ॥१३७४॥
 तं साहेजसु तइया, मंहं ति तीए वि सव्ववुत्तं । सिद्धो पिउणो तेणाजवि, मुज्जखंडम्मि लिहिज्जण ॥१३७५॥
 पच्चयकण मुक्को, पइदियहं सारवेइ अपमत्तो । जाओ य तीए पुत्तो, सुरिंदत्तो कयं नामं ॥१३७६॥
 तम्मि य दिणे पत्तयाणि, तत्थ चत्तारि चेडरूपाणि । अगियओ पव्वयओ, वहुली तह सागरयनामो ॥१३७७॥
 उवणीओ पणत्थं, लेहाऽऽयरियस्स सो अमच्चेण । तेहिं चेडेहिं समं, कलाकलावं अहिज्जेइ ॥१३७८॥
 ते वि सिरिमालिपप्पुहा, रन्नो पुत्ता न किंचि वि पढंति । थेवं पि कलाऽऽयरिण, ताडिया निययज्जणीए ॥१३७९॥
 साहेति रोयमाणा, एवं एवं च तेण हणियम्ह । अह कुवियाहिं भणिज्जइ, उज्जाओ रायमहिलाहिं ॥१३८०॥
 हे कूडपंडिय! सुए, अम्हाणं कीस हणसि रणिस्सइ । पुत्तरयाणं जह तह, न हंति एयं पि नो मुणसि ॥१३८१॥
 हो !-होउ तुज्झ पाढणविहीए, अच्चंतमूढ ! विहलाए । जो न सुए थेवं पि हु, ताडिंतो वहसि अणुकपं ॥१३८२॥

इय ताहिं फलसवयणेहिं, तज्जिएणं उवेहिया गुरुणा । अच्चन्तमहामुक्खा, जाया ताहे नरिंदसुया ॥१३८३॥
 राया वि वइयरमिमं, अयाणमाणो मणम्मि चिन्तेइ । अच्चंतकलाकुसला, मम चेव सुया परं एत्थ ॥१३८४॥
 सो पुण सुरिंददत्तो, कलाकलावं अहिज्जिओ सयलं । अगणेत्तो समवयचेड-रूवविहियं पि पच्चूहं ॥१३८५॥
 अह म्हुराए नयरीए पव्वयगनराहिवो निययधूयं । पुच्छइ पुत्ति ! तुह वरो, जो रोयइ तं पणामेमि ॥१३८६॥
 तीए पर्यपियं ताय !, इंददत्तस संतिया पुत्ता । सुव्वंति कलाकुसला, स्रग धीरा सुरूवा य ॥१३८७॥
 तेसिं एकं सुपरिविखऊण, राहापवेहविहिणाज्हं । जइ भणसि ता सयं चिय, गंतूण तहिं वरेमि चि ॥१३८८॥
 पडिवन्नं नरवइणा, ताहे पउराए रायरिद्धीए । सा परिगया पयट्ठा, गंतुं नयरम्मि इंदपुरे ॥१३८९॥
 तं इत्तिं सोऊणं, तुट्ठेणं इंददत्तनरवइणा । कारविया नियनयरी, उब्भवियविचित्तथयनिवहा ॥१३९०॥
 अह आगयाए तीए, दवाविओ सोहणो य आवासो । भोयणदाणप्पमुहा, चिहिया उचिया पवित्ती वि ॥१३९१॥
 विन्नत्तो तीए निवो, राहं जो विंधिही सुओ तुज्झ । सो चिय मं परिणेही, एत्तो चिय आगयाज्हमिहं ॥१३९२॥
 रत्ता भणियं मा सुयणु !, एत्तिएणाडवि तं किलिस्सिहसि । एक्केक्कपहाणगुणा, सव्वे वि सुया जओ मज्झ ॥१३९३॥
 उचियपणसे य तओ, सव्वेयरभमिरचक्कंपत्तिहो । सिरिरइयपुत्तिगो लहु, मं पइट्ठाविओ थंभो ॥१३९४॥
 अवलाडओ य रइओ, वट्ठा मंचा कया य उछोया । हरिसुछसन्तगत्तो, आसीणो तत्थ नरत्ताहो ॥१३९५॥
 उवविट्ठो नयरिजणो, आह्या राइणा निययपूत्ता । वरमालं वेत्तणं. ममागया मम चि ॥१३९६॥

अह सव्वपुत्तेद्धो, सिरिमाली राइणा इमं बुत्तो । हे वच्छ ! मणोवंछिय-मज्झमेत्तो कुणसु मज्झ ॥१३९७॥
 धवलेसु नियकुलं पर-मुन्नइं नेसु रज्जमज्जवज्जं । गिण्हाहि जयपडायं, सत्तणं विप्पियं कुणसु ॥१३९८॥
 एवं रायसिरिं पिव, पच्चक्खं निव्वुइं नरिंदसुयं । परिणेषु कुसलयाए, राहावेहं लहुं काउं ॥१३९९॥
 एवं च बुत्तु सो रायपुत्तु, संजायवोहु निन्नद्धसोहु । पस्सेयकिन्नु अइच्चित्तसुन्नु, दीणाज्जणन्थु पगलंतकच्छु ॥१४००॥

विच्छायगत्तु नं लच्छिच्चत्तु, लज्जायमाणु विह्लाडभिमाणु ।

हेट्ठं नियंतु पोरिसु सुयंतु, ठिउ थंभिउ व्व दढंजंतितु व्व ॥१४०१॥

पुणरवि भणिओ रन्ना, संखोहं उज्झिज्जण हे पुत्त ! । कुणसु समीहियमज्झं, केत्तियमेत्तं इमं तुज्झ ॥१४०२॥

संखोहं पुत्त ! कुणंति, ते परं जे कलासु न वियइढा । तुम्हारिसाणस कहं, अकलंककलाकुलगिहाणं ॥१४०३॥

इय संलत्तो धिद्धिम-मज्जलंविय सो मणागमजवियइद्धो । कह कहवि धणुं गेण्हइ, पंक्रपिरेणं करज्जणेण ॥१४०४॥

सव्वसरीराज्ज्यासेण, कहवि आरोविज्जण कोदंडं । जत्थ व तत्थ व वच्चउ, मुक्को सिरिमालिणा वाणो ॥१४०५॥

थंमे अब्भिद्धित्ता, झडत्ति, सो भंगमुवगतो तयणु । लोगो कयतुमुलरवो, निहुयं हसिउं समारद्धो ॥१४०६॥

एवं सेसेहि वि नर-वइस्स पुत्तेहिं कलाविउत्तेहिं । जह तह मुक्का वाणा, न कज्जसिद्धी परं जाया ॥१४०७॥

लज्जामिलंतनयणो, वज्जाज्जसणित्ताडिओ व्व नरनाहो । विच्छायमुहो विमणो, सोगं काउं समाढत्तो ॥१४०८॥

भणिओ य अमच्चेणं, देव ! विमुंचह विसायमज्जो वि । अत्थि सुओ तुम्हाणं, ता तं पि परिस्सवह इयाणि ॥१४०९॥

रत्ना भणियं को पुण, समप्पियं मंतिणा तओ भुजं । तं वाइऊण रत्ना, पर्यपियं होउ तेणाऽवि
 अचं तपाडिएहिं पि, इमेहिं पावेहिं जं समायसियं । सो वि हुतमाऽयरिस्सइ, धी धी एवंविहसुएहिं
 जइ पुण तुह निब्बंघो, विनासिजउ तदा सुओ सो वि । तो मंतिणोवणीओ, सुरिंददत्तो सउज्जाओ
 अह तं भूमीवइणा, विचिच्चपरणपरिस्समकिणं । उच्छंणे विणिवेशिय, पर्यपियं जायतोसेण
 परेसु तुमं मम वळ ! वंछियं विधिऊण राहं च । परिणसु निव्वुइं राय-कन्नगं अज्जिणसु रज्जं
 ताहे सुरेंददत्तो, नरनाहं नियगुरुं च नमिऊण । आलीढ्ढाणठिओ, धीरो धणुदंडमाऽऽदाय
 निम्मलतेछाऊरिय-कुंडयसंकतचक्रगच्छिडुं । पेहिनतो अवरहिं, हीलिज्जन्तो वि कुमरेहिं
 अग्गीययप्पमुहेहिं, रोडिज्जन्तो वि तेहिं चेडेहिं । गुरुणा निरुविएहिं, पासट्टिएहिं च पुरिसेहिं
 आयडिइयखगेहिं, जइ जुक्सि ता वयं हणिस्सामो । इइ जंपिरेहिं दोहिं, तज्जिज्जतो वि पुणरुत्तं
 लक्खुमुहकयचक्खू, एगगमणो महामुणिं दो व्व । उवल्लच्चक्खिविरो, राहं विंधइ सरेण लहुं
 विद्वाए तीए खित्ता, वरमाला निव्वुइए से कण्ठे । आणंदिओ नरेंदो, जयजयसदो समुच्छलिओ
 विहिओ वीवाहमहो, दिन्नं रज्जं पि से महीवइणा । एवं सुरेंददत्तो, नाणाउ गउखं पत्तो
 इय नाणनयमणं, जत्तो निचं पि गहणसिक्खवाए । कायव्वो इहपरभव-सुहदाणअवंवइहेऊए
 एयरहिया न जम्हा, किरियाउत्ता वि हेति जणपुज्जा । अचंतकलावियला, निवसुयसिरिमालिपमुह व्व ॥१४२३॥

॥१४१०॥

॥१४११॥

॥१४१२॥

॥१४१३॥

॥१४१४॥

॥१४१५॥

॥१४१६॥

॥१४१७॥

॥१४१८॥

॥१४१९॥

॥१४२०॥

॥१४२१॥

॥१४२२॥

॥१४२३॥

इय ताव गहणसिक्खवा, निदंसिया इन्हिं पुव्वउद्दिडा । किरियाकलावरूवा, बुच्चइ आसेवणासिक्खवा ॥१४२४॥
 एयाए विणा वणमालईए, कुसुमोगमो व्व विहवाए । रूवाऽऽइगुणगणो इव, होइ विहला गहणासिक्खवा ॥१४२५॥

किंच-

जोगतिगेणासेवण-सिक्खं चिय सम्ममायरन्तस्स । गहणास्सिक्खवा जायइ, न अन्नहा जेण पयडमिणं ॥१४२६॥
 गुरुचरणपसायणओ, असेसवक्खेववज्जणुज्जमओ । सुस्ससणपडिपुच्छण-पमुहगुणपउंजणेणं च ॥१४२७॥
 बह्वहुतरबहुतमवोह-संभवा परमपगरिसुवेइ । गहणास्सिक्खवा न उ अन्न-हा वि सिरिमालिणो व्व धुवं ॥१४२८॥
 एवं जाया वि अभिक्खणं पि, मणवयणकायकिरियाहिं । आसेविज्जन्त चिय, वड्डइ एसा थिरा य भवे ॥१४२९॥
 ता होइ अहुन्ता वि हु, हुंतीए अहुंतियाए हुन्ता वि । न हु होइ जप्पभावा, भव्वाण इमा गहणासिक्खवा ॥१४३०॥
 तीए चिय एक्काए, नमोऽत्थु सव्वसुहसिद्धिभूमीए । आसेवणासिक्खवाए, भवतरुपलयानलसमाए ॥१४३१॥
 एत्थ य किरियानय-मयमेयं जं सव्वहा वि कज्जत्थी । किरियाए चिय सम्मं, जएज्ज निच्चं चिय तहाहि ॥१४३२॥
 हेओवादेयत्थे, विन्नाए उभयलोगफलसिद्धिं । इच्छन्तेण मइमया, जइयव्वं चेव जत्तेण ॥१४३३॥
 जम्हा पविच्चिलक्खण-पयत्तविरेहे न नाणिणो वि इहं । अहिलसियवत्थुसिद्धी, दीसइ अन्नेहि वि जमुत्तं ॥१४३४॥
 किरिय चिय फलजणी, नो नाणं संजमऽत्थविसयाण । विन्नाया वि सुनिउणं, न नाणमेत्ता सुही होइ ॥१४३५॥

तिसिओ वि हु सलिलाइय-मवलोयन्तो वि जाव न पयडो । पिवणाऽऽकिरियाए, १ तत्तिचिफलं न ता लहइ ॥१४३६॥
 अगड्डियइहसोववेय-भोयणतडोवविटो वि । हथ्यमवावारिन्तो, नाणी वि हु मरइ भुक्खाए ॥१४३७॥
 अइपंडिओ वि वाई, आहसिय परं गतो निवसभाए । वयणमवावारिन्तो, न लहइ अत्थं सलाहं च ॥१४३८॥
 इय इहलोयफलं पइ, जह वुत्तो तह भवन्तरफलं पि । आसज सो चिय विही, जओ जिणिदेहिं भणियमिणं ॥१४३९॥
 चेइयकूलगणसंवे, आयरियाणं च पवयणसुए य । सव्वेसु वि तेण कयं, तवसंजममुज्जमन्तेण ॥१४४०॥
 इय जह खाओवसमिग-चरणस्स तहेव खाइगस्सावि । समं पगिड्डुफलसाह-गत्तणं होइ विन्नेयं ॥१४४१॥
 जम्हा अरिहन्तस्स वि, पत्तस्स वि विमलकेवलाऽऽलोयं । नो ताव नाणओ चिय, संपजइ मुत्तिसंपत्ती ॥१४४२॥
 जाव न समत्थकम्मिं-धणगिगुत्था परा विसुद्धिकरी । लहुपंचऽक्खरसंगिरण-मेत्तकालप्पमाणड्डिइ ॥१४४३॥
 नीसेसाऽऽसवसंवर-रूवा एत्थं अपत्तपुब्बा य । सेसकिरियापहाणा, पत्ता चारित्तकिरिय ति ॥१४४४॥
 नायं च एत्थ सो चिय, सुरिंददत्तो न जइ मुणन्तो वि । राहं विंधंतो ता, परे व्व हीलापयं हुंतो ॥१४४५॥
 तम्हा इहपरलोइय-फलसंपत्तीए कारणमव्वंजं । आसेवासिक्ख चिय, ता इह जत्तो न मोत्तव्वो ॥१४४६॥
 एवं च नाणकिरिया-नएहिं उद्धिमुभयपक्खे वि । सिद्धुत्तुद्धिविचित्त-जुत्तिनिविहं निसामेत्ता ॥१४४७॥
 एगत्य मांसलाऽऽमोय-मणहरं फुडियकेयईकोसं । अन्नत्तो दरविदलिय-मवलोइय मालईमउलं ॥१४४८॥

તગંધલુદ્ધઓ મહુ-યરો વ્વ દોલાયમાળમણપસરો । સિસ્તો પુચ્છહ સદ્ગણ-હુત્તિગલ્યત્તણે १મંતો ॥૧૪૪૯॥
 ક્રિ' તત્તમેત્ય ગુરુણા, પયંપિયં હંત ઉભયસિખલ ત્તિ । ગહણાડસેવણરૂત્તા, અન્નોન્નસવેક્રલયાણ જઓ ॥૧૪૫૦॥
 આસેવણાણ સિખલા, ન ગહણસિખલં વિણા ભવહ સમ્મં । સહલા ન ગહણસિખલા વિ, હહ વિણાડસેવણાસિખલં ॥૧૪૫૧॥
 સંમત્તં પિ જઓ હહ, સુયાડણુસારેણ જા પવિત્તી ઉ । સુત્તડથ્થગહણપુબ્બા, કિરિયાતેપોહ સિવજ્ઞણી ॥૧૪૫૨॥

કિંચ-

સુયનાળમ્મિ વિ જીવો, વદ્ધન્તો સો ન પાડણહ મોકલં । જો તવસંજમમહ્ણ, જોણ ન ચણ્ણ વોહું જે ॥૧૪૫૩॥
 “હયં નાણં કિયાહીણં, હયા અન્નાણઓ કિયા । પાસંતો પંગુલો દહ્હો, ધાવમાણો ય અંધઓ” ॥૧૪૫૪॥
 “સંજોગસિદ્ધીણ ફલં વયંતિ, ન હુણ્ણવચ્ચેણ સહો પયાહ । અંધો ય પંગૂ ય વણે સમેચ્ચા, તે સંપડત્તા નગરં પવિટ્ઠા” ॥૧૪૫૫॥
 નાણં નયણસમાણં, ચરણં ચરણપ્પવિત્તિપહિરૂવં । દોણં પિ સમાજોગે, સિવપુરુગમણં જિણા વિત્તિ ॥૧૪૫૬॥
 સિહ્ણુલાદુગોડવણ્ણસો, જહ તા મુણિણો વિ વન્નિઓ એવં । સવિસેસં સમણોવાસ-ણ તા તત્થ જહ્યવં ॥૧૪૫૭॥
 એત્તો ચ્ચિય વન્નિજ્ઞહ્ણ, તે ચ્ચિય ધન્ના જયમ્મિ સપ્પુરિસા । જે નિચ્ચમડપ્પમત્તા, નાણી ય ચરિત્તજુત્તા ય ॥૧૪૫૮॥
 પરમત્થમ્મિ સુદિદ્ધે, અવિનદ્ધેસુ તવસંજમગુણેસુ । લબ્બહ ગદ્ધં વિસિટ્ઠા, કમ્મસમૂહે વિણ્ણમ્મિ ॥૧૪૫૯॥
 લલ્લિલ્લત્તા દલ્લો લલ્લ-ણિજ્ઞભાવે ઉ ગહણસિખલાણ ॥ લલ્લવાણુરૂવમહ અણુ-સરેજ આસેવણાસિહ્ણુલ ॥૧૪૬૦॥

जइ ताव गहणसिग्गवा, एक चिय फलवई हवेज्ज इहं । ता नहि सुयनिही सो विहु, मेहुरामंगू तहा हुंतो ॥१४६१॥
तहाहि-

महुराए नयरीए, जुगप्पहाणो सुयस्स य निहाणो । अणवरयसिस्ससुत्तत्थ-ऊहणपडिवद्धवाचरो
अगणियपरिस्समो भव्व-सत्तसद्धम्मदेसणाईसु । नामेण अज्जमंगू, आसि खरी जणपसिद्धो
सो पुण जहुत्त किरिया-कलाववियलो सुहाभिलासी य । सावयकुलपडिबद्धो, पग्गहिओ गारवतिण्ण
अणवरयभत्तजणदिज्ज-माणपणञ्जनवत्थलामेण । तत्थेव चिरं बुत्थो, चिच्चा अब्भुज्जयविहारं
तीए चेव पुरीए, निद्धमणाऽसन्नजक्खभवणम्मि । अच्चंतं किच्चिसिओ, जक्खो होऊण उपपन्नो
मुणिऊण विभंगेणं, पुव्वभवं तो विचित्तिउं लग्गो । हा हा पावेण मए, पमायमयमत्तचित्तेण
पत्तं पि विचिच्चाऽइसय-रणपडिपुन्नजिणमयनिहाणं । तक्कहियपवित्तिपरं-मुहेण विहलत्तसुवणीयं
माणुस्सखेत्तजई-पमोक्खसद्धम्महेउसामग्गिं । चरणं पमायभट्ठं, एत्तो कत्तो लहिस्सामि
हा जीव! पाव ! तइया, इड्डीरसगाराण विरसत्तं । सत्थऽत्थजाणेण वि, न लक्खियं किं तए आसि
मायंगनिच्चिसेसं, किच्चिसियसुरत्तणं इमं पत्तो । जाओऽग्ग्हि चिरमऽजोगो, विरइपहाणस्स धम्मस्स
धी धी सत्थत्थपरि-स्समो ममं धी मईए सुहुमत्तं । धी धी परोवएस-प्पयाणपंडिच्चमच्चंतं
॥१४६२॥
॥१४६३॥
॥१४६४॥
॥१४६५॥
॥१४६६॥
॥१४६७॥
॥१४६८॥
॥१४६९॥
॥१४७०॥
॥१४७१॥
॥१४७२॥
॥१४७३॥

॥१४७४॥

धी भाववियलकिरिया—कलावमणुदिणमणुद्धियं तं पि । वेसानेवत्थं पिव, परचित्तपसायणामेत्तं

॥१४७५॥

इय एवं नियदुचरिय—मणुखणं परमजायवेरग्गो । निंदंतो दिवसाइं, गमेइं गोत्तीनिहितो व्व

॥१४७६॥

अह तेण पएसेणं, उच्चारमहिं पडुच्च वच्चंते । दट्ठूण निययसिस्से, मुणिणो पडिवोहणऽड्डाए

॥१४७७॥

जक्खवपडिमासुहाउ, दीहं निस्सारिउं ठिओ जीहं । तं च मुणिणो पलोइय, पइदियहं भणिउमाढत्ता

॥१४७८॥

जो कोई एत्थ देवो, जक्खो रक्खो व किन्नरो वाऽवि । सो जंपउ पयडं चिय, न किंपि एवं वयं मुणिमो

॥१४७९॥

तो सविसायं जक्खेण, जंपियं भो तवस्सिणो सोऽहं । तुब्भाण गुरू किरियाए, मंगुलो अज्जमंगु च्ति

॥१४८०॥

तेहिं बुत्तं हा सुयनिहाण !, सिक्खादुगम्मि वि सुदक्ख ! । कह हीणजक्खजोणिं, गतोऽसि चोज्जं महंतमिमं

॥१४८१॥

तेणं भणियं नो किं पि, चोज्जमिह साहुणो महाभागा ! । एस चिय होइ गई, सिट्ठिलियसद्धम्मकम्माण

॥१४८२॥

सावयपडिच्चट्ठाणं, इड्ढिस्ससायागारवगुरूणं । सीयविहारीणं मारि—साण जिब्भिंदियजियाण

॥१४८३॥

इय मह कुदेवजोणिं, जाणित्ता साहुणो महासत्ता ! । जइ सुगईए कज्जं, ता दुलहं संजमं लद्धं

परिहरियपमायो, निजियाजंगजोहा । चरणकरणरत्ता, नाणवंताण भत्ता

॥१४८४॥

परिचइयममत्ता, मोक्खमग्गे पसत्ता । विहरह लहुभूया, भूयरक्खं कुणंता

॥१४८५॥

भो भो देवाणुप्पिय !, संमं संबोहिया तए अम्हे । इइ जंपिऊण मुणिणो, पडिवत्ता संजमुज्जोयं

इय पुत्रा वि हु वंछिय—सोग्गतिफलसाहिगा गहणसिक्खा । आसेवणसिक्खाए, रहिया नो जायइ कहं पि ॥१४८६॥
 आसेवणसिक्खा वि हु, असहाय चिय गुणाय नो भणिया । अंगारमद्दणस्स व, सम्मं सन्नाणसुन्नस्स ॥१४८७॥
 तथाहि—

अत्थि पुरं गज्जनयं, सुसाहुगणपरिवुडो विजयसेणो । सरी सद्धम्मपरो, तत्थ ठिओ मासकप्पेण ॥१४८८॥
 पच्छिमरयणीसमए, सीसेहिं तस्स सुमिणओ दिट्ठो । पंचसयकलहकलिओ, कोलो वसहीए किल पत्तो ॥१४८९॥
 विग्घियमणेहिं तेहिं, सुमिणज्जं पुछिया य तो सरी । तेहिं कहियं एही, गुरुकोलो साहुगयसहिओ ॥१४९०॥
 अह उगयम्मि सरे, सोमगहसंगओ रविसुओ व्व । कप्पतरुसंडमंडल—सहिओ एरंडरुक्खो व्व ॥१४९१॥
 पंचमयसुमुणिजुत्तो, आयरिओ रुद्धेवनामोत्ति । पत्तो साहुहिं कया, उचिया से सव्वपडिवत्ती ॥१४९२॥
 अह वत्थव्वा मुणिणो, परिवक्खणज्झा निसिम्मि कोलस्स । गुरुवयणेणं खिविउं, काइयभूमिम्मि अंगारे ॥१४९३॥
 पच्छन्नपएसगया, पलोयमाणा य जाव चिंहंति । पाहुणगसाहुणो ताव, पट्टिया काइयमहीए ॥१४९४॥
 अंगारक्कमणुप्पन्न—किसिकिसाड्ढावसवणओ चेव । मिच्छामि दुक्कडं हा, किमेयमेवं ति जंपन्ता ॥१४९५॥
 अंगारकिसकिसोरव—ठाणम्मि विरुज्जण चिंधाई । गोसे पेहिससामो, होज किमेयं ति बुद्धीए ॥१४९६॥
 विणिणयंतंति जवेणं, तेसिं गुरु पुण तदारवे तुट्ठो । एए वि जिणेहिं अहो, जीवा कइयि त्ति भासंतो ॥१४९७॥
 रक्खसयरं अंगारे, मइत्तो काइयामहिम्म गओ । एसो य वइयो तेहिं, संसिओ निययस्सरिस्स ॥१४९८॥

तेणाडवि जंपियं भो, तवस्सिणो एस सो गुरू कोलो । एए वि महासुणिणो, सिस्सा एयस्स गयकलहा ॥१४९९॥
 तो पत्थावे पाहुणग-साहुणो विजयसेगहरीहिं । जहदिट्ठेउजुत्तीहिं, वोहिज्जणं इमं भणिया ॥१५००॥
 भो भो महाणुभावा ! तुम्ह गुरू एस निच्छियमऽभव्वो । जइ मोक्खकंखिणो ता, चएह एयं लहुं चैव ॥१५०१॥
 जम्हा गुरूणो वि हु उप्पहम्मि, लगस्स मूढबुद्धिस्स । चागो विहिणा जुत्तो, इहरा दोसप्पसंगाओ ॥१५०२॥
 एवं सोच्चा तेहिं, उवायओ उज्झिओ इमो झत्ति । कयउगगतवविसेसेहिं, पाविया देवलच्छी वि ॥१५०३॥
 अंगारमद्दगो पुण, सन्नाणविवज्जियत्तणेण चिरं । कट्ठाणुट्ठाणपरो वि, दुक्खभागी भवे जाओ ॥१५०४॥
 इय भो देवाणुपिया !, गहणाऽऽसेवणसरूवसिक्खवासु । दोसु वि जएज्ज सम्मं, तुममाराहणमभिलसंतो ॥१५०५॥
 एवं तदुभयसिक्खा, भणिया वि पुणो हवेज्ज दुवियप्पा । सामन्नविहिसरूवा, सविसेसविहीसरूवा य ॥१५०६॥
 एवकेक्का वि य दुविहा-जइगिहिविसयत्तणेण नायन्वा । ताव गिहत्थाणमड्हं, भणामि सामन्नविहिसिक्खं ॥१५०७॥
 ववहारसुद्धी जणणिं दणिज्ज-वावारचागनिफन्ना । कालुस्ससवियलसद्धम्म-कम्मपरिवालणसरूवा ॥१५०८॥
 संखाण व धवलपहा गभीरया, विव महासमुद्धानं । चंदाण सिसिरजोण्ह व्व, नयणसोह व्व हरिणीणं ॥१५०९॥
 उच्छृण महुरया विव, सुस्तावयकुलपल्लसब्भावे । जइ वि हु सिद्धा सा तेसिं, तह वि एवं समवसेया ॥१५१०॥
 नाणवयबुद्धसेवा, सत्थऽब्भासो परोवयारित्तं । सच्चरियजणपसंसा, दक्खिन्नपरायणत्तं च ॥१५११॥
 उत्तमगुणाणुरागो, अणूसुगत्तं अखुदभावो य । परलोयभीरुत्तं, सव्वत्थ अणक्खपरिहारो ॥१५१२॥

गुरुदेवाऽतिथिपूयण-मपक्ववाएण नायदरिसित्तं । असदऽगहवज्जणया, सपणयपुव्वाऽभिभासित्तं ॥१५१३॥
 वसणम्मि सुधीरत्तं, संपत्तीए ँअणुत्तुणत्तं च । सगुणपंसंसाज्जण-मऽत्तुक्कस्सिस्स परिहारो ॥१५१४॥
 नयविक्रमसालित्तं, लज्जालुत्तं सुदीहदरिसित्तं । उत्तमकमवत्तित्तं, पडिवन्नभरेक्कधवलत्तं ॥१५१५॥
 उचियठिइपरिवालण-मऽदुराराहत्तणं जणपियत्तं । परपीडापरिहारो, थिरया संतोससारत्तं ॥१५१६॥
 अणवरयगुणऽवभासो, परत्थसंपाडणेक्करसियत्तं । पयइए विणीयत्तं, हिओवएसोवजीवित्तं ॥१५१७॥
 गुरुजणरायाऽईणं, अवन्नवायाऽइकारिपरिहरणं । इहपरलोयाऽपायाऽइ-चिन्तणं चैव अइनिउणं ॥१५१८॥
 एमाइगुणगणो सावगेहिं, इह परभवे य हियहेऊ । अप्पणयम्मि निच्चं, निवेसियव्वो पयत्तेण ॥१५१९॥
 इय गुणजोगाराऽइहिय-सामन्नविही गिही अ जत्तेण । साहेइ विसेसविहिं पि, नूण तदऽव्वंझहेउत्ता ॥१५२०॥
 सामन्नगुणाऽसत्तो, किमऽलं धरिउं नरो विसेसगुणे । न हु सरिसव्वं पि वोढुं, असमत्थो मंदरं धरिही ॥१५२१॥
 लोगाडिइपगिड्डो, एवं चिय भूमिगाऽणुसारेण । सामन्नविहीसिक्खं, सुस्समणो वि हु अणुसरेज्ज ॥२५२२॥
 अह पुव्वसूइयं चिय, संखेवेणं विसेसविहिंसिक्खं । सुस्सावगसाहुगयं, भणामि दुविहं पि सुविभत्तं ॥१५२३॥
 तत्थ य सामन्नविहि-प्पवित्तिअव्वभहियजोगयगयस्स । गिहिणो विसेससिक्खा, पढमं चिय बुच्चए ताव ॥१५२४॥
 सम्ममवगयस्स जिणमय-मऽणुदिणवडूहन्तसुद्धपरिणामो । परिणाममंगुलं जाणि-ऊण घरवासवासंगं ॥१५२५॥

१ अनुत्तानत्वं = गर्वरहितत्वम् इत्यर्थः

॥१५२६॥
 ॥१५२७॥
 ॥१५२८॥
 ॥१५२९॥
 ॥१५३०॥
 ॥१५३१॥
 ॥१५३२॥
 ॥१५३३॥
 ॥१५३४॥
 ॥१५३५॥
 ॥१५३६॥
 ॥१५३७॥
 ॥१५३८॥
 ॥१५३९॥

भंगुर-माऽऽउं तारुन्मऽऽथं च
 पडुपवणंऽदोलियकयलि-पत्तपडिवद्धतोययिदुं व । सुविणिच्छिज्जण
 पयइविणीओ पयईए, भदओ पयइपरमसंविणो । पयईउदारचित्तो, पयइजहुक्खित्तभरधवलो
 निच्चं चिय साहग्मिय-वच्छल्ले जुन्नचेइउद्वारे । परपरिवायचाए, जएज सुसावगो मइमं
 निदाविरमम्मि तहा, सम्मं कयपंचमंगलविहाणो । अणुसरगपुव्वयं उट्ठि-ऊण उचियं च काऊण
 संखेवेणं पि हु वीय-रायपडिमाउ वंदिउं सगिहे । गच्छेज साहुवसहिं, करेज आवस्सयाइ तहिं
 एवं हि कीरमाणे, जिणणमाऽऽणा कया हवइ सम्मं । गुरुपरंतत्तं सुत्त-अत्थसविसेसनाणं च
 जहठियसामायारी-कुसलत्तमऽसुद्धुद्धिविगमो य । गुरुसक्खिखओ य धम्मो, संपुण्णविही य होइ कया
 साहूण असइ वसही-संकिन्नत्ताइकारणेहिं वा । गुरुणा समणुन्नाओ, पोसहसालाईसु वि कुजा
 सज्झायं काऊणं, खणं अपुव्वं पढेज सुत्तं पि । तत्तो य विणिक्खमिउं, होऊण य दव्वभावसुई
 पढमं नियगेहे चिय, निच्चं चिइवंदणं समयविहिणा । विमवाऽणुसारिपूया, पुव्वमऽणुट्ठेज गोसम्मि
 तयणंतरं तु जइ ता, तहाविहं तस्स नऽत्थि गिहकिच्चं । ता तव्वेलं चिय कय-सरीरसुद्धी सुनेवत्थो
 पुप्फाइपरपूयंग-वग्गहत्थेण परियणेण समं । वच्चेज जिणिंदगिहे, पंचविहाभिगमपुव्वं च
 तत्थ पविसित्तु विहिणा, उदारपूयापुरस्सरं सम्मं । चिइवंदणं करेजा, पणिहाणंजतं सुसंविणो
 अह कारणेण केणऽवि, जिणवरमवणम्मि अहव नियगेहे । पोसहसालाए वा, हवेज सामाइयाऽऽइ कयं

तो साहुसमीवम्भि, गंतुं किइकम्मपुव्वगं सम्मं । कुञ्जा पच्चकूखाणं, खणं च जिणवयणासवणं च ॥१५४०॥
 भत्तीए तहा काउं, बालगिलाणाइगोयरं पुच्छं । तक्किच्चं च समगगं, संपाडेज्जा जहाजोगगं ॥१५४१॥
 अणइकमणेण कुलक्कम्मस, लोगाज्ववायविरहेण । तत्तो वित्तिनिमित्तं, ववहारमऽणि'दियं कुञ्जा ॥१५४२॥
 भोयणकाले य गिहं, आगम्म चउव्विहाए पूयाए । १पुफ्फाऽऽमिसवत्थेहि, थोत्तेहि' य भावसारेहि' ॥१५४३॥
 संपूइऊण विहिणा, जिणविंबं तयणु साहुमूलम्मि । गंतूण भणइ एवं, अणुगगहं कुणह मे भंते ! ॥१५४४॥
 असणाऽऽईदव्व्वाणं, गहणेण भवाज्वडे निवडियस्स । जयजीववच्छलेहि', दिज्जउ हत्थावलंबो मे ॥१५४५॥
 संपट्टियसंघाडग-पट्टिठिओ जाइ जाव नियदारं । एत्थंतरमऽन्ने वि हु, गिहट्टिया अभिमुहा इति ॥१५४६॥
 वंदंति य तो सद्धो वि, जायसइहो पमज्जिउ' पाए । दाऊण आसणं कुणइ, संविभागं जहाविहिणा ॥१५४७॥
 वंदणपुव्वं अणुगच्छिऊण, तत्तो गिहे समागम्म । भुंजाविय जणयाई, चि'तिय गोणाइ रपेसाई ॥१५४८॥
 देसंउतराऽऽज्जयाणं, चित्तं काऊण सावगाणं पि । पडियग्गिउ' गिलाणे, ताहे उचियप्पएसम्मि ॥१५४९॥
 उचियाऽऽसणोवविट्ठो, पच्चकूखाणं च सरिय जहगहियं । कयपंचनमोक्कारो, सुसावगो तयणु भुंजेज्जा ॥१५५०॥
 भोत्तण तओ विहिणा, पुरओ घरचेइयाण ठाऊण । तव्वंदणं करित्ता, पच्चकूखइ दिवसचरिमाऽऽई ॥१५५१॥
 खणमेत्तं सज्झायं, अपुव्वपहणं च क्रि'चि काऊणं । पुणरवि वित्तिनिमित्तं, ववहारमऽणि'दियं कुञ्जा ॥१५५२॥

संज्ञासमयग्निं पुणो, पूयं काऊण जिणवरिंदाणं । सारथुइथोत्तपुव्वं, सग्निहग्निं वि वंदणं कुञ्जा ॥१५५३॥
 तो जिणभवणे गंतुं, वंदेज्जा पूइऊण जिणविंवे । सामाइयपडिक्कमणाऽऽइ, गोसभणिंयं पिव करेज्जा ॥१५५४॥
 साहुसमीवे अक्कए य, तम्मि गच्छेज्ज साहुवसहीए । वंदणमालोयणयं, खामणयं पि य तहिं काउं ॥१५५५॥
 गिण्हइ पच्चक्खाणं, खणमिह सवणं च धम्मसत्थस्स । विस्सामणाऽऽई विहिणा, भत्तीए करेज्ज साहूणं ॥१५५६॥
 संदिद्धपए पुच्छिय, सावगवग्गस्स काउमुचियं च । गिहगमणं विहियुणं, विहेज्ज गुरुदेवसरणं च ॥१५५७॥
 उक्कोसवंभयारी, परिमाणकडो व होज्ज नियमेण । कदंप्पाइविउत्तो, पइरिक्कम्मि य तुयइंज्जा ॥१५५८॥
 उद्दाममोहवसओ, पयट्ठिउं कहवि अहमक्किच्चग्निं । उवसन्तमोहवेगो, चिन्तेज्जा भावसारमिमं ॥१५५९॥
 मोहो दुहाण मूलं, मूलं च विवज्जयस्स सव्वस्स । एयस्स वसं पत्ता, सत्ता मन्नंति हियमज्जहियं ॥१५६०॥
 जस्स वसेणं पि य कामिणीण, वयणाऽऽइयं असारं पि । १चंदाईहुवमिज्जइ, थिरत्थु ही तस्स मोहस्स ॥१५६१॥
 इत्थीकडेवराणं, रसतत्त-चिन्तं तओ तहा कुञ्जा । जह मोहाजरिजयाउ, संवेगस्सो समुच्छलइ ॥१५६२॥

तहाहि-

जं ताव कामिणीणं, मणोहरं हरिणलंच्छणच्छायं । वयणं तं पि हु मलगल्लिर-३विवरसत्तयसमाउत्तं ॥१५६३॥
 विच्छिन्नथोरथणया, मंसचया पोट्टमज्जुमंज्जसा । मंसट्ठिनसाविरयण-मेत्तं सेसं पि हु सरीरं ॥१५६४॥

१ चन्द्रादिभिः उपमीयते ।

२ स्वतत्त्वचिन्ताम् = स्वरूपचिन्तनम् ।

३ विवरसत्तक ० ।

जं पि य पर्यई चिय, दुगंधिमलाऽऽविलं विलीणं च । पयइअहोगतिदां, वीभच्छं कुच्छणिजं च ॥१५६५॥
 अइलजणीयमंगुल-रूवं ति १ठइजइ य किर रमणं । तम्मि वि रमेज्ज जो नणु, स केण अब्बो विरज्जेज्ज ॥१५६६॥
 एवंगुणान सीमंतिणीण, रमणम्मि जे विरत्तमणा । जम्मजरामरणं, दिब्बो हु जलंजली तेहिं ॥१५६७॥
 इय जेण जेण बाहा, हवेज्ज तं तस्स तस्स पडिवकूवं । पुव्वाऽवरनिसिसमए, सम्मं भावेज्ज किं बहुणा ॥१५६८॥
 तित्थयरण्डिवत्तिं, पंचविहाऽयारसारगुरुभत्तिं । सुविहियजइज्जसेवं, सम-समहियगुणसमावांसं ॥१५६९॥
 अपुव्वगुणसमज्जण-मऽपुव्वापुव्वतरसुयऽवभांसं । अपुव्वत्थाऽहिगमं, अपुव्वाऽपुव्वसिक्खवगहं ॥१५७०॥
 सम्मत्तगुणविसुद्धिं, जहगहियवएसु निरइयारत्तं । अंगीकयधम्मगुणा-विरोहिगिहकज्जकारित्तं ॥१५७१॥
 धम्मे चिय धणवुद्धिं, समधम्मिसु चैव गाढपडिबंधं । आगमविहिविहियाऽतिहि-प्पयाणपरिसेसभोइत्तं ॥१५७२॥
 इहलोयसिटिलभावं, परलोयाराहणेक्करसियत्तं । चरणगुणलंपडत्तं, जणवायाऽभिगमभीरुत्तं ॥१५७३॥
 संसारसोक्खपरमत्थ-दोसगुणभावणाणुसारेण । पइवेलं चिय सम्मं, परमं संवेगरसगमणं ॥१५७४॥
 सव्वत्थ विहिपरत्तं, जिणसासणपरमसमरसाऽऽपत्तिं । संवेगसारसमइय-सज्जायज्झाणरसियत्तं ॥१५७५॥
 एमाइ उत्तरोत्तर-गुणगणमऽवियन्हमाणसो धीमं । आराहेतो सम्मं, गमेज्ज कालं कुलपहओ ॥१५७६॥
 एवं च गुरुं पि गिरिं, आरुहइ पयंपएण जह कोई । आरहाणागिरिं तह, सम्मं धीरो समारुहिही ॥१५७७॥

एवं धम्मऽत्थिगिहत्य-गोयरा इह विसेसविहिसिक्खा । बुत्ता एत्तो बुच्चइ, मुणिविसया सा समासेण ॥१५७८॥
 नवरं समयविज्जहिं, सा च्विय भणिया विसेसविहिसिक्खा । जा किर पइदिणकिरिया, जईण पुण सा इमा नेया ॥१५७९॥
 पडिलेहणापमज्जण-भिविखरियालोयंजणा चेव । पत्तगधुवणवियारा, थंडिलमाऽऽवस्सयाऽऽइया ॥१५८०॥
 जा वि य इच्छामिच्छ-प्पमुहा उवसंपयाऽवसाणाओ । सुविहियजणपाउगा, सामायारी दसपयारा ॥१५८१॥
 पढउ सयं पाढेउ य, परे वि तत्तं पि चिंतउ पयत्ता । जइ नत्थि विसेसविहिम्मि, आयरो ता मुणी वसणी ॥१५८२॥
 इय गुणदोसपरिक्खं, काउं अवगम्म तह गहणासिक्खं । समणसरेज्ज अभिक्खं, सम्मं आसेवणासिक्खं ॥१५८३॥
 एवं च सप्पभेओ-भयसिक्खजुओ हवेज्ज धम्मऽत्थी । सव्वो वि सव्वया वि, किं पुण आराहणाचित्तो ॥१५८४॥
 आराहणा वि न जओ, पायं तह सम्ममरिहइ होउं । एमेव अत्थिणो वि हु, पुव्वमज्जणभत्थजोगस्स ॥१५८५॥
 तम्हा तदऽत्थिणा सव्वहा वि, एयासु भणियसिक्खासु । जइव्वं जत्तेणं, एत्तो य कयं पसंणेण ॥१५८६॥
 इय धम्मवएसमणो-हराए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥१५८७॥
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । तइयं सिक्खादारं, समत्तमेयं सभेयं पि ॥१५८८॥
 आराहणो न पुव्वुत्त-सिक्खदक्खो वि विणयविरहेण । होइ कयत्थो जत्तो, एत्तो बुच्चइ विणयदारं ॥१५८९॥
 विणओ य पंचरूवो, परूवियो नाणदरिसणचरित्ते । तवविणओ य चउत्थो, चरिमो उवयारिओ विणओ ॥१५९०॥
 “काले विणए बहुमाणे, उवहाणे तहा अनिन्हवणे । वंजण-अत्थ-तदुभाए, विणओ नाणस्स अहुविहो” ॥१५९१॥

“निसंसंक्रिय निक्कंखिय, निव्वित्तिगिच्छा अमूढदिट्ठी य । उववूह थिरीकरणे, वच्छल्ल पभावणे अट्ठ”
 पणिहाणपहाणस्स उ, गुत्तीओ तिन्नि पंच समिईओ । आसज्ज उज्जमंतस्स, होइ विणओ चरित्तस्स
 भत्ती तवग्मि तह तवरएसु, सेसेसु हीलणच्चाओ । जहविरिअमुज्जसो वि अ, तवविणओ एस नायव्वो
 काइयवाइयमाणस्सिओ अ, तिविहोवयारिओ विणओ । सो पुण सव्वो वि दुहा, पच्चस्वो तह परोक्खो अ
 तत्थ य गुणवंताणं, दंसमणमेत्ते वि आसणच्चाओ । सत्तट्ठपओसपणम—अभिमुहमिन्ताण सप्पणयं
 अंजलिकरणं पाय—प्पमज्जणं आसणोवणयणं च । आसीणेषु य तेसु, सयमुवविसणं उचियठाणे
 इच्चाइ काइओ वाइ—ओ य नाणाहिए पडुच्च भवे । किंचंतस्स गुणगणं, गउरवसारेहिं वयणेहिं
 अकुसलमणनिरोहो, कुसलस्स उदीरणं च ते चेवं । आसज्ज जं क्रिर भवे, एसो माणस्सिओ विणओ
 आसणदाणाईओ पच्चस्वो, एस चेव गुरुविरहे । तक्कहियविहिपहाण—प्पविच्चिओ हवइ य परोक्खो
 इय भूरिभेयभिन्नं, विणयं निउणं वियाणिउं धीरो । आराहणाअमिलासी, सम्मं कुज्जा तयं जम्हा
 जो परिभवइ अविणया, धम्मगुरुं जत्थ सिकूखए विजं । सा सुगहिया वि विज्जा, दुब्बखेणं तस्स देइ फलं
 किंच—

सव्वत्था लमेज्ज नरो, वीसंभं पच्चयं च बुद्धिं च । जइ गुरुज्जणोवइडुं, विणयं भावेण गिण्हेज्जा
 पव्वइयस्स गिहिस्स व, विणयं चेव कुसला पसंसंति । न हु पावइअविणीओ, किंचिं च जसं च लोयम्मि
 ॥१५९२॥ ॥१५९३॥ ॥१५९४॥ ॥१५९५॥ ॥१५९६॥ ॥१५९७॥ ॥१५९८॥ ॥१५९९॥ ॥१६००॥ ॥१६०१॥ ॥१६०२॥ ॥१६०३॥ ॥१६०४॥

जाणंता वि य विणयं, केई कम्मऽणुभावदोसेण । नेच्छंति पउंजेउं, अभिभूया रागदोसेहिं ॥१६०५॥
 विणओ सिरीण मूलं, विणओ मूलं समत्थसोक्खाणं । विणओ हु धम्ममूलं, विणओ कट्ठाणमूलं ति ॥१६०६॥
 विणएण विहीणस्स, उ, सव्वं पि, निरत्थयं अणुट्ठणं । तं चेव विणयसारं, सयलं सहलत्तणमुवेइ ॥१६०७॥
 तह विणयविहीणम्मि, सिक्खा वि निरत्थिया भवे सव्वा । विणओ सिक्खाए फलं, विणयफलं सव्वपाहन्नं ॥१६०८॥
 दोसा वि गुणा विणयाउ, होति दोसा गुणा वि अविणीए । सज्जणमणरंजण-जणणी मेत्ती वि विणयाओ ॥१६०९॥
 विणयपरम्मि गुरुत्तं, समं दंसंति जणणिजणया वि । विणयविहीणे पुण ते वि, अहह ! सत्तुं विसेसेंति ॥१६१०॥
 विणयोवयारकरणा, अदिस्सरूवा वि दिंति दरिसावं । अविणयजणियाऽणक्खा, फिडंति पासट्ठिया वि लहुं ॥१६११॥
 पत्थरवरहियया १ दुक्कुहावि, विणयाउ पल्हयंति लहुं । नियवच्छदंसणेण व, पस्यसुरहि व्व निब्भंतं ॥१६१२॥
 विणयाओ विस्सासो, विणयाउ सयलअत्थसिद्धीओ । विणयाओ चिय फलदाइ-णीओ सव्वाओ विजाओ ॥१६१३॥
 अविणीयस्स पणस्सइ, जइ न पणस्सइ न जुजइ गुणेहिं । विजा खुसिक्खियावि हु, गुरुपरिभववुद्धिदोसेणं ॥१६१४॥
 अविणीयस्स उ विज्जं, गुरु वि दिंतो लहेज वयणिज्जं । हारेज सकज्जं पि हु, पावेज ततो विणासं पि ॥१६१५॥
 किं च-

विजा वि होइ बलिया, गहिया पुरिसेण विणयवंतेण । सुकुलपस्यया कुलवा-लिय व्व पवरं पइं पत्ता ॥१६१६॥
 संकमइ दुव्विणीए, गुरुपरिभवकारए य नो विजा । सेणियनिवे व्व तत्थेव, संकमेज्जा उ विवरीए ॥१६१७॥

तहाहि—

रायग्गिहम्मि नगरे, राया नामेण सेणिओ आसि । १ संमत्तथिरत्तपहि व्व, सक्कविष्फारियपसंसो

॥१६१८॥

सयलंतेउरपवरा !, देवी नामेण चेच्छणा तस्स । चउव्विहवुद्धिसमिद्धो, मंती पुत्तो य अभओ च्चि

॥१६१९॥

एगम्मि य पत्थावे, देवीए पत्थिवो इमं भणिओ । पासायमेगलंभं, मम जोगं कारवेसु च्चि

॥१६२०॥

दुव्विग्गहेण इत्थी—गहेण, संताविएण नरवइणा । पडिवन्नं तव्वयणं, अभयङ्गमारो य आइहो

॥१६२१॥

तो वडूदइणा समगं, थंमनिभित्तं महाडवीए गओ । दिट्ठो तहिं च रुक्खो !, सुसिणिद्धो अइमहासाहो

॥१६२२॥

२अहिट्ठिओ सुरेणं, होहि च्चि ३विचित्तकुसुमधूवेहिं । अहिवासिओ स साही, कओववासेण अभयेण

॥१६२३॥

अह बुद्धिरंजिएणं, तरुवासिसुरेण निसिपसुत्तस्स । सिट्ठं अभयस्स महाणु—भाव ! मा छिंदिहिसि एयं

॥१६२४॥

वच्चसु तुमं पि सगिहं, काहमहेगलंभपासायं । सव्वोउयतरुल्लुल्ल—मणहराऽऽरामपरिकलियं

॥१६२५॥

इय पडिसिद्धो अभओ, वडूदइणा सह गओ सगेहम्मि । देवेण वि निम्मविओ, आरामसमेयपासाओ

॥१६२६॥

तम्मि य देवीए समं, विचित्तकीलाहिं कीलमाणस्स । रइसागरावगाढस्स, राइणो जंति दियहाइं

॥१६२७॥

अह तन्नयरनिवासिस्स, पाणवइणो कयाइ गव्वभवसा । भज्जाए समुप्पन्नो, दोहलओ अंवगकलेसु

॥१६२८॥

तो तम्मि अपुजंते, पइदियहं खिज्जमाणसव्वंजिं । तं दट्ठूणं पुट्ठं, तेण पिए ! कारणं किमिह ?

॥१६२९॥

परिपक्वञ्चयफलदोहलो य, तीए निवेइओ ताहे । पाणाऽहिवेण भणियं, चूयफलाणं अकालोऽयं ॥१६३०॥
जइ वि हु तहावि कत्तो वि, सुयणु ! संपाडिमो थिरा होसु । निसुओ य तेण रत्तो, सब्बोउयफलदुमारामो ॥१६३१॥
तं चाऽऽरामं बाहिट्टिण्ण, पेहंतएण पक्कफलो । दिट्ठो अंबयसाही, ताहे जायाए रयणीए ॥१६३२॥
ओणामणीए विज्जाए, साहमोणामिज्जण गहियाइं । अम्वयफलाइं पुणरवि, पच्चोणामणिसुविज्जाए ॥१६३३॥
साहं विसज्जिऊणं, समप्पियाइं पियाए हिट्ठेण । पडिपुन्नदोहला सा, गव्वं वोढुं समाढत्ता ॥१६३४॥
अह अवरावरतरुवर-पलेयणं राइणा कुणंतेंण । पुव्वदिणदिट्ठफलपडल-वियलमवलोइउं चूयं ॥१६३५॥
भणिया रक्खणपुरिसां, रे ! केणोसो विलुत्तफलभारो । विहिओ त्ति तेहिं वुत्तं, देव ! न तावेत्थ परपुरिसो ॥१६३६॥
नूणं पविट्ठो न य नीहरंत-पविसंतयस्स वि पयाणि । कस्स वि दीसंति मही-यलम्मि ता देव ! चोज्जमिणं ॥१६३७॥
जस्साऽमाणुसामत्थ-मेरिसं तस्स किंपडकरणिज्जं । नत्थि त्ति य चिंतंतेण, राइणा सिट्ठमऽभयस्स ॥१६३८॥
एवंविहत्थकरण-कूव्वमं लहुं लहसु पुत्त ! चोरं ति । जह हरियाइं फलाइं, तहऽन्नया दारमऽवि हरिही ॥१६३९॥
भूमियलनिलीणासिरो, महापसाओ त्ति जंयिउं अभओ । तियचच्चरेसु चोरं, निरूविउं बाढमाऽऽढत्तो ॥१६४०॥
बोलीणाइं कइयदिणाइं, पत्ता न तप्पउत्ती वि । चिंतावाउलचित्तो, ताहे अभओ दहं जाओ ॥१६४१॥
पारद्धमऽन्नदियहे, नडेण नयरीए बाहि पेच्छणयं । मिलिओ पउरनरगणो, अभएण वि तत्थ गंतूणं ॥१६४२॥
भावोवलकूव्वणट्ठा, पर्यपियं भो जणा ! निसामेह । जाव नडो नागच्छइ, ताव ममऽकूव्वणयं एक्कं ॥१६४३॥

तेहिं पयंपियं नाह !, कहह तो कहिउमेवमाऽऽरद्धो । नयरम्मि वसंतपुरे, आसि सुया जुन्नसेट्टिस्स ॥१६४४॥
 दारिद्रविद्वयत्तेण, नेव परिणाविया य सा पिउणा । वड्डुकुमारी जाया, वरऽत्थिणी पूयए मयणं ॥१६४५॥
 आरामाउ सा चोरियाए, कुमुमोच्चयं करेमाणी । पत्ता मालागारेण, जंपियं किं'पि सवियारं ॥१६४६॥
 तीए बुत्तो किं' तुज्झ, भइणिधूयाओ मह सरिच्छाओ । नेवऽत्थि जं कुमारिं' पि, मं तुमं एवमुच्छवसि ॥१६४७॥
 संलत्तं तेण तुमं, उव्वूढा भत्तुणा अभुत्ता य । एसि समीवे जह मे, मुंचामि अन्नहा नेव ॥१६४८॥
 एवं ति पड्डियुणित्ता, गया गिहं सा कयाइ तुट्ठेण । मयणेणं से दिन्नो, मंतिस्स सुओ वरो पवरो ॥१६४९॥
 सुपसत्थे हत्थगह—जोगे लग्गम्मि तेण उव्वूढा । एत्थंतरम्मि अत्थगिरि—मुवगयं भाणुणो विम्बं ॥१६५०॥
 कज्जलभसलच्छाया, वियंभिया दिसि सु तिमिरि'छोली । हयकुमुयंसंडजड्डुं, समुग्गयं मण्डलं ससिणो ॥१६५१॥
 अह सा विचित्तमणिमय—भूसणसोहंतकन्तसव्वंगा । वासभवणम्मि पत्ता, भत्ता एवं च विव्रत्तो ॥१६५२॥
 तव्वेलुव्वूढाए, आगंतव्वं ति मालियस्स मए । पड्डिवन्नमाऽऽसि पिययम !, ता जामि तहिं' विसज्जेसु ॥१६५३॥
 सच्चपइन्ना एस त्ति, मन्नमाणेण तेणऽणुन्नाया । वच्चन्ती परिहियपवर—भूसणा सा पुराउ बहिं' ॥१६५४॥
 दिट्ठा चोरेहिं' तओ, महानिही सो इमो त्ति भणिरेहिं' । गहिया नवरं तीए, णिवेइओ निययसव्वभावो ॥१६५५॥
 चोरेहिं' जंपियं सुयणु !, जाहि सिग्गं परं वलेज्जासि । मुसिऊणं जेग तुमं, जहाऽऽगयं पड्डिनियत्तामो ॥१६५६॥
 एवं काहं ति पयंपिऊण, संपड्डिया अहऽद्धपहे । तरलतरत्तास्याऽऽउल—समुच्छलंतऽच्छिबिच्छोहो ॥१६५७॥

रणरणिर्दीहदंतो, दूरपसारियरउदहमुहकुहरो । चिरछुहिण्णं लद्धाजसि, एहि एहि चि जंपन्तो ॥१६५८॥
 अचन्तभीसणंजो, समुट्ठिओ रक्खसो सुटुप्पेक्खो । तेणाजवि करे धरिया, कहिओ तीए य सव्भावो ॥१६५९॥
 पायुक्का आरामे, गंतूणं बोहिओ सुहपसुत्तो । मालागारो भणिओ य, सुयणु ! साऽहं इहं पत्ता ॥१६६०॥
 एवंविहरयणीए, साऽभूसणा कह समागया तं सि । इय तेणं सा पुट्ठा, सिट्ठं तीए य जहवित्तं ॥१६६१॥
 अब्बो ! सच्चपइक्का, महासईम त्ति भावमाणेण । चलणेसु निवडिऊणं, मालागारेण तो सुयक्का ॥१६६२॥
 पत्ता रक्खसपासे, सिट्ठो से मालियस्स वुत्तन्तो । अब्बो ! महप्पभावा, एसा जा उज्झिया तेण ॥१६६३॥
 इति भावैतेण निवडिऊण, पाएसु तेण वि विमुक्का । चोरसमीवे य गया, सिट्ठो तह पुव्ववुत्तन्तो ॥१६६४॥
 तेहि वि अणप्पमाहप्प-दंसणुप्पन्नपक्खवाएहि । सालंकार चिय वंदि-ऊण सगिहम्मि पट्ठविया ॥१६६५॥
 अह आभरणससेया, अक्खयदेहा अभगसीला य । पत्ता पइस्स पासे, कहियं सव्वं जहावित्तं ॥१६६६॥
 परितुट्ठमणेण समं, तेण पसुत्ता समत्थरयणिं पि । जाए पभायसमए, चिंतियमिय मंतिपुत्तेण ॥१६६७॥
 छंदडियं सुरूवं, समसुहदुक्खं अनिगयरहस्सं । धन्ना सुत्तविउट्ठा, भित्तं महिलं च पेच्छंति ॥१६६८॥
 इति भावैतेण कया, वरस्स सा सामिणी समग्गस्स । किं व न कीरइ निक्कवड-पेमपडिवद्धहिययम्मि ॥१६६९॥
 इय पइत्तक्करक्खस-मालागाराण मज्झओ केण । तच्चाणेण कयं दुक्क-रं ति भो ! मज्झ साहेह ॥१६७०॥

ईसालुएहिं भणियं, सामी ! पङ्गा सुदुक्करं विहियं । परपुरिससमीवे जेण, पेसिया सव्वरीए पिया ॥१६७१॥
 भणियं लुहालुएहिं, सुदुक्करं रक्खसेण चैव कयं । जेण चिरं लुहिणए वि, न भक्खिया भक्खणिज्जा वि ॥१६७२॥
 अह पारदारिएहिं, परंपियं देव ! मालिओ एक्को । दुक्करगारी जेणं, चत्ता सा निसि सयं पत्ता ॥१६७३॥
 पाणेण जंपियं होउ, ताव चोरेहिं दुक्करं विहियं । पइरिक्के वि विमुक्का, ससुव्वना जेहिं सा तइया ॥१६७४॥
 एवं वुत्ते चोरो त्ति, निच्छिउं सोअएण मायंगो । गिण्हाविउण पुडो, कइमाअसो विउत्तो त्ति ॥१६७५॥
 तेणं परंपियं नाह !, पवरविज्जावलेण णियएण । कहिओ य वइयो सेणि-यस्स एसो समणो वि ॥१६७६॥
 रत्ता वि संसियं देह, मज्झ जइ कहवि निययविज्जाओ । सो पाणो ता मुंचह, इहरा से हरह जीयं ति ॥१६७७॥
 पडिवन्नं पाणेणं, विज्जादाणं पि अह महीनाहो । सिंहासणे निसणो, विज्जाओ पडिउमाढत्तो ॥१६७८॥
 पुणरुत्तपयत्तुक्कित्तिया वि, रत्तो न ठंति जा विज्जा । सो ता तज्जइ रुद्धो, न रे ! तुमं देसि सम्मं ति ॥१६७९॥
 अमएण भणियमिह देव !, नत्थिएयस्स थेवमवि दोसो । विणयण्हिया हि विज्जाओ, ठंति फलदाय जायंति ॥१६८०॥
 ता पाणमिमं सीहासणम्मि, ठविउण सयमअवि महीए । होउण विणयसारं, पढसु जहा ठंति इन्दिं पि ॥१६८१॥
 तह चैव कयं रत्ता, संकंताओ लहुं च विजाओ । सक्कारिउण मुक्को, पाणो अच्चंतपणइ व्व ॥१६८२॥
 इय जइ इहलोइयत्तुच्छ-कजविज्जा वि भावसारेण । पाविज्जइ हीणस्स वि, गुरुणो अच्चंतविणएण ॥१६८३॥

ता कह समथमणवंच्छियथ—दाणकूलमाए विजाए । जिणभणियाए १ दाएण, विणयविमुहो बुहो होज ॥१६८४॥
 अब च—
 पथरकया वि देवा, साण्णिज्झपरा हवति विणयाओ । जइ ता का गणणा अब—वत्थुसिद्धीए धीराणं ॥१६८५॥
 जइ वि सुयनाणकुसलो, होइ नरो २ हेउकारणविहन्नु । अविणीयं तहवि न तं, समयज्जविज्ज पसंसंति ॥१६८६॥
 संमत्तनाणचारित्त—पसुहगुणहेउविणयकरणपरं । अबहुसुयं पि कुसला, बहुसुयपयम्मि ठावति ॥१६८७॥
 जस्स विणओ स नाणी, जो नाणी तस्स सम्मकिरियाओ । सम्मकिरियाओ जस्स उ, सो च्चिय आराहणाजोगो ॥१६८८॥
 तम्हा कल्लणपरंपराए, संपाडणेक्कपड्डयम्मि । विणयम्मि निमेसं पि हु, बुहेण न पमाइयव्वं ति ॥१६८९॥
 इय संसारमहोयहि—तरीए संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख—चउमहामूलदाराए ॥१६९०॥
 आराहणाए पनरस—पडिदारमयस्स पढमदारस्स । संखेवेणं भणियं, विणयो च्चि चउत्थपडिदारं ॥१६९१॥
 ३ विणयपणयस्स वि परं, समाहिविरहम्मि जेण पुरिसस्स । सग्गापवगज्जणी, न सम्ममाऽऽराहणा घडइ ॥१६९२॥
 ता एत्तो दारं पिव, मणवंछियसव्वकजसिद्धीए । सिद्धीपुरीए पवरं, समाहिदारं पवकूखामि ॥१६९३॥
 सो य समाही दुविहो, दव्वे भावे य तत्थ दव्वम्मि । पयइप्पहाणदव्वो—वओगओ जायइ समाही ॥१६९४॥
 अहवा वि सुदुल्लंभं, पयइए सुंदरं तहा इट्ठं । सइं रूवं च रसं, गंधं फासं च जहसंखं ॥१६९५॥

ईसालुएहिं भणियं, सामी ! पइणा सुदुक्करं विहियं । परपुणिससमीवे जेण, पेसिया सव्वरीए पिया ॥१६७१॥
 भणियं छुहालुएहिं, सुदुक्करं रक्खसेण चैव कयं । जेण चिरं छुहिएण वि, न भक्खिया भक्खणिज्जा वि ॥१६७२॥
 अह पारदारिएहिं, परंपियं देव ! मालिओ एक्को । दुक्करगारी जेणं, चत्ता सा निसि संयं पत्ता ॥१६७३॥
 पाणेण जंपियं होउ, ताव चोरेहिं दुक्करं विहियं । पइरिक्कि वि विमुक्का, समुवन्ना जेहिं सा तइया ॥१६७४॥
 एवं बुत्ते चोरो त्ति, निच्छिउं सोऽभएण मायंगो । गिण्हाविऊण पुड्डो, कइमाऽऽरामो विलुत्तो त्ति ॥१६७५॥
 तेणं परंपियं नाह !, परविज्जाबलेण णियएण । कहिओ य वइयरो सेणि—यस्स एसो समग्गो वि ॥१६७६॥
 रत्ता वि संसियं देइ, मज्झ जइ कहवि निययविज्जाओ । सो पाणो ता मुंचह, इहरा से हरह जीयं ति ॥१६७७॥
 पडिवन्नं पाणेणं, विज्जादाणं पि अह महीनाहो । सिंहासणे निसण्णो, विज्जाओ पट्टिउमाहत्तो ॥१६७८॥
 पुणरुत्तपयत्तुक्कित्तिया वि, रत्तो न ठंति जा विज्जा । सो ता तज्जइ रुड्डो, न रे ! तुमं देसि सम्मं ति ॥१६७९॥
 अभएण भणियमिह देव !, नत्थिएयस्स थेवमवि दोसो । विणयग्गहिया हि विज्जाओ, ठंति फलदा य जायंति ॥१६८०॥
 ता पाणमिमं सीहासणम्मि, ठविऊण समयमडवि महीए । होऊण विणयसारं, पढसु जहा ठंति इन्दिं पि ॥१६८१॥
 तह चैव कयं रत्ता, संकंताओ लहुं च विज्जाओ । सक्कारिऊण सुक्को, पाणो अच्चंतपणइ व्व ॥१६८२॥
 इय जइ इहलोइयतुच्छ—कजविज्जा वि भावसारेण । पाविज्जइ हीणस्स वि, गुरुणो अच्चंतविणएण ॥१६८३॥

ता कह समत्थमणवंच्छियत्थ-दाणकूखमाए विजाए । जिणभणियाए १ दाएण, विणयविमुहो बुहो होअ ॥१६८४॥
 अन्नं च-
 पत्थस्सकया वि देवा, साण्णिज्झपरा हवंति विणयाओ । जइ ता का गणणा अन्न-चत्थुसिद्धीए धीराणं ॥१६८५॥
 जइ वि सुयनाणकुसलो, होइ नरो र्हेउकारणविहन्नू । अविणीयं तहवि न तं, समयज्थविउ पसंसंति ॥१६८६॥
 संमत्तनाणचारित्त-पमुहुगुणहेउविणयकरणपरं । अबहुस्सुयं पि कुसला, बहुस्सुयपयम्मि ठावेंति ॥१६८७॥
 जस्स विणओ स नाणी, जो नाणी तस्स सम्मकिरियाओ । सम्मकिरियाओ जस्स उ, सो च्चिय आराहणाजोग्गो ॥१६८८॥
 तम्हा कल्लणपरंपराए, संपाडेणक्कपड्डयम्मि । विणयम्मि निमेसं पि हु, बुहेण न पमाइय्वं ति ॥१६८९॥
 इय संसारमहोयहि-तरीए संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥१६९०॥
 आराहणाए पनस्स-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । संखेवेणं भणियं, विणयो त्ति चउत्थपडिदारं ॥१६९१॥
 ३विणयपणयस्स वि परं, समाहिविरहम्मि जेण पुरिसस्स । सग्गापवगजणणी, न सम्ममाज्जराहणा घडइ ॥१६९२॥
 ता एत्तो दारं पिव, मणवंछियसव्वक्कजसिद्धीए । सिद्धीपुरीए पवरं, समाहिदारं पवक्खामि ॥१६९३॥
 सो य समाही दुविहो, दव्वे भावे य तत्थ दव्वम्मि । पयइप्पहाणदव्वो-वओगओ जायइ समाही ॥१६९४॥
 अहवा वि सुदुल्लभं, पयइए सुंदरं तहा इड्ढं । सदं रूवं च रसं, गंधं फासं च जहसंखं ॥१६९५॥

सोढं ददुं भोतुं, जिंघित्ता फासिउं समाहाणं । जं पाउणेज्ज पाणी, दव्वसमाही भवे सो उ ॥१६९६॥

तेण न इहाउहिगारो, अहवा सो वि हु कहिं पि केसिं पि ।

भावसमाहिनिमिच्चं, इच्छिज्जहं चेव जं भणियं ॥

“ मणुन्नं भोगणं भोच्चा, मणुन्नं सयणाऽऽसणं । मणुन्नम्मि अगारम्मि, मणुन्नं ज्ञायए सुणी ” ॥१६९७॥

भावम्मि समाही पुण, एगंतेणव चित्तविजयाओ । चित्तविजओ य सम्मं, रागदोसाण परिहरणा ॥१६९८॥

तप्परिहारो य सुहेयेरेसु, सदाइएसु विसएसु । पत्तेसु विचित्तेसु वि, अभिसंगपओससंचारो ॥१६९९॥

तम्हा कुमगलग्गं, विवेयरज्जूए चडुलतुरंगं व । सुदढं संजमिज्जणं, माणससुस्सिखलपयारं ॥१७००॥

जइयव्वं सव्वेण वि, सुहउत्थिणा सुपुरिसेण निच्चं पि । सम्मं समाहिक्करणे, विसेसओ धम्मनिरएण ॥१७०१॥

तत्थउवि सविसेसतरं, पज्जंताऽऽराहणुजयमणेण । न तमंतरेण हि सुहं, धम्मो आराहणा य भवे ॥१७०२॥

तद्वाहि—

असमाहीओ दुक्खं, दुहिणो पुण अइमेव न उ धम्मो । धम्मविहीणस्स पुणो, दूरे आराहणामग्गो ॥१७०४॥

भोतुं समाहिमेकं, असेससेसंजासंगया वि जओ । सव्वा सुहसामग्गी, दावज्जी चेव पुरिसस्स ॥१७०५॥

जं वा तं वाउसिस्स वि, जेण व केणं पि पाउयस्साउवि । जत्थ व कत्थ व वासिस्स, जम्मि कम्मि वि अहव काले ॥१७०६॥

जं वा तं वा विसमं, समं व संपावियस्स वि अवत्थं । परमसुहं चिय निच्चं, समाहिमंतस्स पुण नियमा ॥१७०७॥

सोक्खं च समाहिकयं, अभयं अकिलेसजं अलज्जणियं । परिणामसुंदरं सवस-मऽक्खयं निरुवमसपावं ॥१७०८॥
 किंच-
 पज्जत्तेत्तिणं वि, सुसमाहिठियस्स वीरपुरिसस्स । जं सो न भइ कस्सवि, नयावि से भइ को वि परो ॥१७०९॥
 अवि य-
 जे सुसमाहिम्मि रया, विरया नीसेसपावठाणाओ । सुहिसयणधणाऽइविणास-दंसणे वि हु न तेसिं मणो ॥१७१०॥
 अचलो व्व चलइ थेवं पि, सुसंजमाउ ममत्तचत्ताण । सुसमाहिनिही भयवं, रायरिसिनमीह दिट्ठतो ॥१७११॥
 तहाहि-
 नगनगराऽज्जरवरपुर-धणधणसमिद्धगामरंमम्मि । नामेण विदेहाज्ज-वयम्मि मिहिलापुरी आसि ॥१७१२॥
 नयविणयसच्चरत्त-सत्तपमुहप्पहाणगुणकलिओ । पालेइ तं च राया, जयभमिरजसो नमी नाम ॥१७१३॥
 जम्मि नरेदे रज्जं, पालिते खंडणाऽहरदलाण । करपीडणं उरोजाण, जइ परं तरुणिलोगस्स ॥१७१४॥
 गुणवाहाए बुद्धी य, सदसत्थेसु सुम्मइ विरोहो । उपेक्खा वि य दीसइ, जइ पर सुकईण कव्वेसु ॥१७१५॥
 सो एवंविहगुणवं, अणप्पमाहप्पनिहयपडिवक्खो । सहसक्खो इव, विसए, निसेवमाणो गमइ कालं ॥१७१६॥
 अह एगम्मि अवसरे, वेयणियवसेण पलयजलणसमो । नरवइणां तस्स महा-वोरो दाहज्जरो जाओ ॥१७१७॥
 तेण य वाउलियतणू, वज्जाऽनलमुग्गुरे निवडिओ व्व । उव्वेहइ परियचइ, सुदीहसुससइ स महप्पा ॥१७१८॥

॥१६९६॥

सोऽं ददुं भोक्तुं, जि'धित्ता फासिउं समाहाणं । जं पाउणेज्ज पाणी, दव्वसमाही भवे सो उ
तेण न इहाऽहिगारो, अहवा सो वि हु कहिं पि केसिं पि ।

॥१६९७॥

भावसमाहिनिमित्तं, -इच्छिज्जइ चैव जं भणियं ॥

॥१६९८॥

“ मणुन्नं भोयणं भोच्चा, मणुन्नं सयणाऽऽसणं । मणुन्नम्मि अगारम्मि, मणुन्नं ज्ञायए सुणी ”

॥१६९९॥

भावम्मि समाही पुण, एगंतेणैव चित्तविजयाओ । चित्तविजओ य सम्मं, रागदोसाण परिहरणा

॥१७००॥

तप्परिहारो य सुहेयरेसु, सदाइएसु विसएसु । पत्तेसु विचित्तेसु वि, अभिसंगपओससंचारो

॥१७०१॥

तम्हा कुमगलंगं, विवेयरज्जए चडुलतुरंगं व । सुदढं संजमिऊणं, माणसमुस्सिखलपयारं

॥१७०२॥

जइयव्वं सव्वेण वि, सुहउत्थिणा सुपुरिसेण निच्चं पि । सम्मं समाहिकरणे, विसेसओ धम्मनिरएण

॥१७०३॥

तत्थजवि सविसेसतरं, पज्जंताऽऽराहुज्जयमणेण । न तमंतरेण हि सुहं, धम्मो आराहणा य भवे

तद्वाहि-

॥१७०४॥

असमाहीओ दुक्खं, दुहिणो पुण अट्टमेव न उ धम्मो । धम्मविहीणस्स पुणो, दूरे आराहणामगो

॥१७०५॥

भोक्तुं समाहिमेकं, असेससेज्जसंगया वि जओ । सव्वा सुहसामग्गी, दावज्जी चैव पुरिस्सस्स

॥१७०६॥

जं वा तं वाऽसिस्स वि, जेण व केणं पि पाउयस्साऽवि । जत्थ व कत्थ व वासिस्स, जम्मि कम्मि वि अहव काले

॥१७०७॥

जं वा तं वा विसमं, समं व संपावियस्स वि अवत्थं । परमसुहं चिय निच्चं, समाहिमंतस्स पुण नियमा

सोक्खं च समाहिकयं, अभयं अकिलेसजं अलज्जणियं । परिणामसुंदरं सवास-मऽक्खयं निरुवससपावं ॥१७०८॥
 किंच-
 पज्जत्तमेत्तिण वि, सुसमाहिठियस्स वीरपुरिस्स । जं सो न भइ कस्सवि, नयावि से भइ को वि परो ॥१७०९॥
 अवि य-
 जे सुसमाहिम्मि रया, विरया नीसेसपावठाणाओ । सुहिसयणधणाऽइविणास-दंसणे वि हु न तेसिं मणो ॥१७१०॥
 अचलो व्व चलइ थेवं पि, सुसंजमाउ ममतचत्ताण । सुसमाहिनिही भयवं, रायरिसिनमीह दिइंतो ॥१७११॥
 तथाहि-
 नगनगराऽगस्वरपुर-धणधणसमिद्धगामरंमम्मि । नामेण विदेहाजण-वयम्मि मिहिलापुरी आसि ॥१७१२॥
 नयविणयसच्चसूत-सत्तपमुहप्पहाणगुणकलिओ । पालेइ तं च राया, जयभमिरजसो नमी नाम ॥१७१३॥
 जम्मि नरेंदे रज्जं, पालिते खंडणाऽहरदलाण । करपीडणं उरोजाण, जइ परं तरुणिलोगस्स ॥१७१४॥
 गुणवाहाए बुद्धी य, सदसत्थेसु सुम्मइ विरोहो । उपेक्खा वि य दीसइ, जइ पर सुकईण कव्वेसु ॥१७१५॥
 सो एवंविहरुणवं, अणप्पमाहप्पनिहयपडिक्खो । सहसक्खो इव, विसए, निसेवमाणो गमइ कालं ॥१७१६॥
 अह एगम्मि अवसरे, वेयणियवसेण पलयजलणसमो । नरवइणा तस्स महा-धोरो दाहज्जरो जाओ ॥१७१७॥
 तेण य वाउलियतणू, वज्जाऽनलमुग्गुरे निवडिओ व्व । उव्वेछइ परियत्तइ, सुदीहसुस्सइ स महप्पा ॥१७१८॥

वाहरिया वरवेजा, कया य तेहिं च भेसहपओगा । न य पसमसुवगतो से, मणागमेत्तं पि परितावो ॥१७१९॥
 अवरें वि मंतंतताऽइ-जाणगा जे जणे पसिद्धिगया । आहूया ते वि तहिं, असाहियद्धा य नीहरिया ॥१७२०॥
 नवरं पइखणचंदण-रससिसिग्गुणालियाजलदाहिं । अच्चंतदाहविहुसरस, होइ से थेवमाऽह्जारो ॥१७२१॥
 अह तन्निचित्तमणऽवरय-मेव अंतेउरीहिं समकालं । पियविहुरजायदुकुखाहिं, चंदणम्मि घसिज्जंते ॥१७२२॥
 पयलंतकोमलभुया-परोप्परफिडियकणगवलयभवो । अवहरियऽन्ननिनाओ, वियंभिओ रणझणाऽऽरावो ॥१७२३॥
 तं चायणिय रत्ना, पयंपियं किं समुब्भवो एसो । बाढमऽणिवुइकारी, अहो निनाओ पचित्थरइ ॥१७२४॥
 भणियं च परियणेणं, देव ! रवो कणयवलयसंभूओ । अंतेउरीण चंदण-मुग्घस्सिंतीणमेसो चि ॥१७२५॥
 सोउं च नरवइगिरं, एक्केकं धरिय सेसवलायं । अवणीयाइ अंते-उरीहिं भुयवह्छरीहिं तो ॥१७२६॥
 खणमेत्तम्मि अइगए, पुणो वि पुच्छियमिमं नरिंदेण । किं रे ! न संपयं सो, निसुणिज्जई कणयवलयरवो ॥१७२७॥
 भणियं जणेण सामी !, परोप्परफिडणविरहओ इण्हिं । एगागीणं वलयाण, कह रवो संभवेज्ज इहं ॥१७२८॥
 अब्बो ! जह एयाणं, असहायाणं तहा जीयाणं पि । नूणमणत्थुप्पाओ, रवो व्व नो जायइ कहं पि ॥१७२९॥
 जेत्तियमेत्तो संगो, तेत्तियमेत्ता अणत्थपत्थारी । संगं विवज्जिऊणं, ता होमि अहं पि निसंसंगो ॥१७३०॥
 इय संवेगोवगयस्स, राइणो जाइसरणमुपन्नं । पुव्वभवच्चिन्नसामन्न-सुत्तमणुसुमरियं झत्ति ॥१७३१॥
 अणुकूलकम्मवसओ, सो वि हु दाहज्जरो अवकंते । अह निययपए पुत्तं, ठविऊणं सो महाभागो ॥१७३२॥

पत्तयवुद्धलिं गी, एगागी सव्वसंगमवहाय । नयरी बहियाऽऽरामे, उस्सग्गेणं ठिओ भयवं ॥१७३३॥
 तो रायरिसिम्मि नमिम्मि, तहड्डिए हरियसव्वसार व्व । अच्चंतणइविच्छो-हिय व्व गुरुगेगविहुर व्व ॥१७३४॥
 कयकरुणाविपलावा, वाउलहलबोलबहुलियदियंता । अंमुजलाऽऽविलनयणा, तव्वेलं चिय अहेसि पया ॥१७३५॥
 अह ओलंविउयमुपरिह-मऽमससेलं व निच्चलं दट्ठुं । नमिरायरिसिं सक्को, चिन्तेउमिमं समाढत्तो ॥१७३६॥
 पढमं पडिबन्नम्मि, सामन्ने संपयं नमिसुणिस्स । केरिच्छा हु समाही, हवेज गंतुं परिक्षवामि ॥१७३७॥
 तो कयमाहरूवो, विउव्विउं नयरिदाहुसुदामं । विलवंतलोयनिवहं च, कुलिसपाणी नमिं भणइ ॥१७३८॥
 किं मुणिपुंगव ! मिहिलाए, अज्ज सुव्वंति सव्वठाणेसु । करुणप्पलावरूवा, लोयाणं विविहआरावा ॥१७३९॥
 नमिणा भणियं सच्छाय-फुल्लफलमणहरम्मि वच्छम्मि । जह भज्जंते वाएण, पक्खिखणो दुक्खिखया संता १७४०॥
 कंदंति सरणरहिया, तह लोया वि हु पुरीविणासम्मि । अच्चंतसोगविहया, परिदेवन्ति बहुदुहत्ता ॥१७४१॥
 सक्केण जंपियं पेच्छ, पेच्छ एसा कंहं तुहं नयरी । कीलापासाओ वि य, उज्झइ पवलेण जलणेण ॥१७४२॥
 अंतैउरं पि पेच्छसु, उब्भिभयभुयनालमुब्भपलावं । हा नाह ! खख खख त्ति, जंपिरं परमकरुणमयं ॥१७४३॥
 नमिणा भणियं परिचत्त-पुत्तसुहिसयणागिहकलत्तस्स । जइ मज्झ होज्ज किं चि वि य, किं चणं ता तयं दज्जे ॥१७४४॥
 तदऽमावे मिहिलाए, उज्झंतीए वि किं नु उज्जेज्जा । एवं च पेहियाए वि, भइ ! किं वा मह पुरीए ॥१७४५॥
 एयं हि परमसोक्खं, नूण मुमुक्खूण चत्तसंगाण । जं नत्थि पियं न य किं पि, अप्पियं मोक्खकंखीण ॥१७४६॥

इय पसमसारमाऽऽयन्निज्जण, नमिणो पयंपियं सकको । संहरियनयरिदाहो, पुणो वि एवं समुल्लवह ॥१७४७॥
 नाहो चि ताणकारि चि, सरणकारि चि परभयवसट्ठो । निविडमुदंढमंडव-मड्ढीणो एस तुज्झ जणो ॥१७४८॥
 तम्हा पुरीए पायारं, गोउग्गलदुग्गमं । आउहाणि य कारित्ता, पव्वज्जं काउमडरिहसि ॥१७४९॥
 सुणिणा जंपियं हंत ! सद्ध चिय पुरी मंह । कओ य तीए पायारो, सुतुंगो खं तिलक्खणो ॥१७५०॥
 संवरउग्गलदुग्गम्मो, धिईकैयणसंगओ । परक्कमो धणू तत्थ, तवो नारायराइयं ॥१७५१॥
 आउहं पि कयं चारु, कम्मसत्तुविणासगं । एवं पि कयरक्खस्स, किं न पव्वइउं खमं ॥१७५२॥
 सक्केण जंपियं भन्ते !, कारइत्ताणमुत्तमे । पासाए विविहे पच्छा, पव्वज्जं काउमडरिहसि ॥१७५३॥
 नमिणा भासियं भइ !, को करेज पहे गिंहं । जीवस्स जत्थज्वत्थाणं, तत्थ कुव्वेज तं बुहो ॥१७५४॥
 वज्जाउहेण संलत्तं, खुदे चोराइणो परे । हणिता लोगखेमत्थं, पव्वज्जं काउमडरिहसि ॥१७५५॥
 नमिणा जंपियं एए, मिच्छा हम्मंति निच्छियं । अखेमयाणि कम्भाणि, हंतुं जुत्ताणि ताणि मे ॥१७५६॥
 हरिणा जंपियं भंते !, जे नमंति न पत्थिवा । ते ल्हं निज्झिउं सव्वे, पव्वज्जा तुज्झ जुज्जाए ॥१७५७॥
 सुणिणा बुत्तमत्ताणं, जो जिणेज्ज सुदुज्जयं । सहस्सजोहिणो १बीह, सो एकको विजई परं ॥१७५८॥
 ता अप्पणा समं ताव, जुज्झिउं मज्झ जुज्जाए । निस्सेयसत्थिणो वज्झ-जुज्जेणं विहलेण किं ॥१७५९॥

कोहं लोहं मयं माय-मिन्दियाणि य पंच वि । जियाणि जेण सव्वंपि, जेयव्वं तेण निज्जियं
 अक्कमिच्चा तिलोक्कं पि, किच्ची तस्स परं ठिया । सासया सिद्धिखेत्तं व, जेण एयं विणिज्जियं
 सोच्चा एयं सहस्सकूखो, भत्तिपव्वभारसंगओ । पुणो नमिं रायरिसिं, एवमाऽऽह महायसं
 जइत्ता पउरे जन्ने, भोइत्ता माहणाऽऽइणो । दाणं दीणाऽऽइयाणं च, सामन्नं काउमऽरिहसि
 गिहासमं विमोत्तण, किं वा पव्वज्जमिच्छसि । पोसहाऽभिरओ राय !, एत्थेवाऽऽवससु तुमं
 नमिणा भासियं जन्ने, दक्खिणालक्खसुंदरे । जो कारवेज्ज तत्तो वि, संजमो गुणकासणो
 मासे मासे कुसज्जेण, जो भुंजेज्ज गिहट्ठिओ । विमुक्कमव्वसंगस्स, लेसेण वि न सो समो
 जंपियं हरिणा राया !, सुवन्नं मणिसंचयं । कंसं दूसं च वड्ढित्ता, पव्वज्जं काउमऽरिहसि
 मुणिणा भणियं भइ !, सुवन्नमणिमाऽऽइणो । केलासतुंगकूडा वि, असंखा वि पणामिया
 लुद्धस्स जंतुणो तित्तिं, एगस्स वि जणिंति नो । इच्छा आगाससंकासा, सक्का केण व पूरिउं
 जहा जहा भवे लाभो, लोहो होइ तहा तहा । एवं तेलोक्कलाभे वि, न होजा का वि निव्वुइ
 वज्जिणा जंपियं राय !, संते भोगे मणोहरे । चिच्चा असंते पत्थितो, संकप्पेणं विहम्मसि
 मुणिणा भासियं मुद्ध !, वरं सल्लं वरं विसं । वरं आसीविसो सण्णो, वरं कुद्धो य केसरी
 वरं अग्गी य नो भोगा, चित्तिज्जंता वि जे नरं । नरयं निंति दुत्तारं, भामयंति भवऽनवे

॥१७६०॥
 ॥१७६१॥
 ॥१७६२॥
 ॥१७६३॥
 ॥१७६४॥
 ॥१७६५॥
 ॥१७६६॥
 ॥१७६७॥
 ॥१७६८॥
 ॥१७६९॥
 ॥१७७०॥
 ॥१७७१॥
 ॥१७७२॥
 ॥१७७३॥

सह्यार्थं हि जोगे वि, मच्चू एगभवो भवे । भोगाणं पत्येणेणावि, पाणी हम्मइ लक्खसो
ता चत्तभोगवण्णो हं, अहोगइकरं परं । कोहं हंतूण माणं च, दिन्नाऽहमगईगमं
सुगईधायगं मायं, लोहं पि दुहओ भयं । विद्धंसिज्जण सामन्ने, उज्जमिस्सामि एगगो

॥१७७४॥

॥१७७५॥

॥१७७६॥

इय परमसमाही-मंतमऽच्चन्तसन्तं; बहुविहभणिईहिं, तं परिकिखत्तु सक्को ।

कणगमिव सुणित्ता, एगरूवं सरूवं; पयडियहरिसेणं, थोउमेवं पवत्तो ॥

॥१७७७॥

जयसि विजियकोह !, धंसियासेसमाण !; पडिहयपसरंतु-दाममायापवंच ।

सुणिवर ! हयलोह-जोहसंचत्तसंगो; तुममिह परमेक्को, पुज्जणिज्जो जयम्मि ॥

॥१७७८॥

तुममिह परमेक्को, उत्तमो उत्तमाणं; भविहसि परजम्मे, उत्तमो तं सि चेव ।

तिजयतिलयतुल्लं, उत्तमं सिद्धिखेत्तं; अणुसरिहिसि नूणं, पिट्टकम्मऽट्ठगंठी ॥

॥१७७९॥

भवति कह न सुद्धी, तुज्झ संकित्तेणं; कहमुवसममेई, दंसणे वा न पावं ।

फुरति मणनिरोहा-ऽऽयाससज्झो अवंझो; सिवसुहजणणम्मि, जस्स एसो समाही ॥

॥१७८०॥

इय थुणिय सुणिंदं, वंदिज्जणं च पाए; कमलकुलिसचक्काऽ-लंकिए भत्तिसारं ।

भसलगवलनीलं, वोममुल्लंघिज्जणं; सुरपुरमऽणुपत्तो, तक्खणेणं सुरेन्दो ॥

॥१७८१॥

एवं नमि ब्व धीरा, इहलोइयपावसंगविरयमणा । अच्चंतसामाहीए, कुणंति सव्वुज्जमं जम्हा

॥१७८२॥

धम्मगुणनगराणं, निवासनयरं परं चिय समाही । आराहणालयाए, रुंदो कंदो तह समाही ॥१७८३॥
 सम्मत्तनाचारित्त-खन्तिपमुहा महागुणा वि फलं । देन्ति ससज्जं सम्मं, समाहीगव्वम चिय जहुत्तं ॥१७८४॥
 उवविसउ य एगंते, बन्धउ पउमासणं पयत्तेण । धरउ य सासं रुंधउ, वज्झं तह कायचेहुं पि ॥१७८५॥
 निमिओहुण्डं मंथर-तारं दिट्ठिं च १ निसउ नासणे । जइ न समाही लगाइ, तफ़लभोगी न ता जोगी ॥१७८६॥
 करयलनिलीणनिम्मल-फ़लिहं व सुदिव्वजोइणो जं च । पासंति जगं सचरा-चरं पि तं पि हु समाहिफलं ॥१७८७॥

किंच-

चित्तं समाहियं जस्स, होइ सवसं २ विसोत्तियारहियं । सो वहइ निरइयारं, सामन्नधुरं अपरितंतो ॥१७८८॥
 ते धन्ना भुवणयले, समाहिवलदलियरायदोसा जे । परमं देहाऽऽहारं, आहारं पि हु अणीहंता ॥१७८९॥
 सुविइयवत्थुसरूचा, हरिसविसायाऽऽइहिं अपुट्ठा । बहुजम्मनिम्मियं पि हु, कम्मं निम्मूलयंति लहुं ॥१७९०॥
 ता चित्तविजयलक्खण-भावसमाहीए होइ जइयव्वं । एणं चिय एत्थं, पगयंति कयं पसंगेण ॥१७९१॥
 इय सुत्तुत्तजुत्तीजुयाए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहिपामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥१७९२॥
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । पंचमगं भणियमिमं, समाहीनामं पडिदारं ॥१७९३॥
 एसो य समाही चित्त-विजयजणिओ वि न हु थिरो होइ । आराहगो मणं जइ, वारंवारं न सासेइ ॥१७९४॥

जओ-

पोयवहणं व चित्तं, चिन्तासागरगयं परिभमंतं । अन्नाणपवणपेच्छिय-विसोत्तियावीइहम्मंतं

॥१७९५॥

पडियं मोहावत्ते, कह लगेज्जा समाहिवरमग्गे । जइ जाएज्ज न सम्मं, अणुसासणकन्नधारो से

॥१७९६॥

दोसाण नासणं गुण-पयासणं ताऽणुसासणं एत्तो । चित्तस्स बुच्च तयं, एवं सुसमाहिओ कुज्जा

॥१७९७॥

हं भो ! चित्त ! विचित्तं, चित्तं व तुमं पि वहसि बहुभावे । किंतु परतंतेहिं, मोहेइ तुमं तु अप्पाणं

॥१७९८॥

सइ रुइयगीयनच्चिय-हसियाऽइवियारओ जणं दट्ठुं । मत्तं व हियय ! तह तं, वट्ठसु जह नाऽसि हसणीयं

॥१७९९॥

मोहभुजंगमदंडं, सुविसंथुलचेड्डियं जयमसंतं । किं न पुरत्थं पेच्छसि, विवेयमंतं न जं सरसि

॥१८००॥

चित्तवपलत्तणेणं, रसायलं विससि जासि गयणं पि । भमसि दिसिमंडलाणि वि, असंगयं पुण न तं फुससि

॥१८०१॥

जम्मजरमरणसिहिणा, भवभवणे सव्वओ पलित्तंमि । नाणेदहिमज्जगाहिय, सुत्थत्तं लहसु हियय ! तुमं

॥१८०२॥

हियय ! तुमे एस कओ, भववासणवागुराए महब्बओ । ता तह पसिय इयाणिं, जह तच्चिगमो लहुं होइ

॥१८०३॥

किं चित्त ! चित्तिएहिं, विहवेहिं अत्थिरेहिं अह न तुहं । तत्तण्हाज्जगमो ता, संतोसरसायणं पियसु

॥१८०४॥

हे हियय ! भवसरूयं, पुत्तकलत्ताऽइवइअरविचित्तं । चिन्तेसु इंदजालं ति, जइ सुहं महसि अवियारं

॥१८०५॥

भववणगयम्मि सारंग-गहणपडुयम्मि कामगुगकूडे । हिययगयमऽपयं किं नो, कासि जं तुह सुहमरड्डो

॥१८०६॥

भवपभवे जइ दुक्खे, तुज्झ पओसो सुहे य मणवंछा । ता तहकुण जह न सिया, तं तं च भवे जह अणंतं

॥१८०७॥

मित्तमिच्छेत्तु समा, चित्तपवित्री जया य तुह होही । लहिहिसि तं तइय चिय, सुहमऽवगयसयलसंतावं ॥१८०८॥
 नरयतिदिवेऽरिमित्ते, भवमुखे दुहसुहे तणमणीसु । जइ लेट्टुकुंचणेसु य, सममऽसि ता मण ! कयत्यमऽसि ॥१८०९॥
 दुव्वारमिमं मच्चुं, पच्चासन्नीभवन्तमऽणुसमयं ! हे हियय ! चिंतसु तुमं, किं सेसवियप्पजालेण ॥१८१०॥
 हे हियय ! चिन्तसि तुमं, नाऽणज्जराए जज्जरिज्जंति । नियतणुकुडिं पि एयं, अहह महामोहमहिमा ते ॥१८११॥
 जत्थ जरमणदारिद्र-रोगसोगाइदुहगणो लोए । तत्थ वि कहां तुमं मूढ-हियय ! न विरागमुव्वहसि ॥१८१२॥
 जीयं पि तणुम्मि गयाऽगयाइं, सासच्छलेण कुणमाणं । किं न मणो ! मुणसि जेणं, चिट्ठसि अजराऽमरं व तुमं ॥१८१३॥
 सह रागेण मण ! तुमं, सुहाऽभिमाणाउ भमडियं सुइरं । चय तं भय तदुवसमं, ईयाणिं जं मुणसि सुहभेयं ॥१८१४॥
 अविवेयत्ता बालत्तणम्मि, वियलत्तणाउ वुइहत्ते । मण ! धम्मचित्तविरहे, बहू वि विहलो नरभवो ते ॥१८१५॥
 मयरद्धएक्कमित्तं, कुगइमहादुक्खंसंततिनिमित्तं । विसयाणुगामिचित्तं, मोहुप्पत्तीए हेउं च ॥१८१६॥
 अविवेयविडविकंदं, चन्दणरुक्खो व्व दप्पसप्पस्स । नीरंधमेहपडलं, सन्नाणमयंकविंवस्स ॥१८१७॥
 तारुणं पि हु तुह मण !, उम्मायपरस्स निच्चकालं पि । सव्वाऽणत्थकए चिय, न धम्मगुणसाहग पायं ॥१८१८॥
 एयं कयं इमं पुण, करेमि काहं इमं च गिहकिच्च । इय आउलस्स तुह हियय !, वासरा जंति अकयत्था ॥१८१९॥
 वीवाहिया न दुहिया, न पाटिओ बाढमेस बालो वि । तं तं च किंचि वि महां, अज्जऽविकज्जं न सिद्धं ति ॥१८२०॥
 अज्ज इमं काहमड्हं, इमं च कल्लम्मि किर करिस्सामि । एयं च तम्मि दियहे, पक्खे वा अहव मासंते ॥१८२१॥

वरिसंजते वा एयं, काहं इच्चाइ निच्चचिन्ताहिं । हे खिज्जमाणमाणस !, कत्तो तुह निव्वुइल्लवो वि ॥१८२२॥
किंच-

एयं करेमि इन्दि, एयं काऊण पुण इमं कल्ले । काहं को मण ! चिन्तइ, सुमिणयतुल्लम्मि जियल्लेगे ॥१८२३॥
कत्थ गयं होसि गयं, मण ! काउं किंच होहिसि कयज्जं ।

थिरयाए गच्छ कुणसु य, न गयस्संजतो न य कयस्स ॥ ॥१८२४॥

चिन्तासन्ताणपरं, जइ चिट्ठसि चित्त ! निच्चकालं पि । अच्चन्तदुरुत्तारे, ता रे ! निवडसि दुहसमुदे ॥१८२५॥

हा हियय ! किं न चिन्तसि, जमेस रिउरूवचरणल्लक्खिओ । वित्थारियपक्खदुगो, तिलोयपउमस्स सारं व ॥१८२६॥

पिवमाणो वि पइदिणं, अत्तित्तिमं चेव अकूवल्लियपसरो । सव्वजगजीवतुल्लो, इह कीलइ कालभमरुल्लो ॥१८२७॥

अधणे धणं धणे पुण, क्रमेण निवचकिसक्कपयवीओ । मण ! मणसि तुमं लहसि य, जइ वित्ता विहु न ते तित्ति ॥१८२८॥

पविसंता सल्लं पिव, पर्यइए पइदिणं पि पीडकरा । जे कामकोहपमुहा, अब्भिन्तरसत्तुणो तुज्झ ॥१८२९॥

निच्चं देहगय च्चिय, चित्त ! तदुच्छायणे न वंछा वि । बज्झारिसु पुण धावसि, अहो महामोहमाहणं ॥१८३०॥

बज्झारिसु भित्तत्तं, करेसि सत्तूत्तमन्तरारीसु । जइ ताहे हियय ! तुमं, अइरा साहसि सकज्जं पि ॥१८३१॥

मुहमहरुकडुविवागेसु, हियय ! विसएसु कुणसु मा गिद्धि । विहिवसविवज्जमाणा, सुत्तिक्खदुक्खाइं से देन्ति ॥१८३२॥

जइ पढमं पि न रज्जसि, मुहमहरुज्जसाणविसविसएसु । ता हियय ! तुमं पच्छा वि, लहसि न कयावि संतावं ॥१८३३॥

विसएहि' विणा न सुहं. विसया वि हवति बहुकिलेसेहिं । ता तव्विमुहं चिन्तसु, सुहंउतरं किं पि हे हियय ! ॥१८३४॥
 जह आवायं विसयाणं, पेच्छसे जइ तहा विवाणं पि । ता चित्त ! एच्चिय तुमं, न कयाइ विडंबणं लहसि ॥१८३५॥
 विसतुल्लविसयंवछाए, कीस हे हियय ! वहसि संतावं । ता किं पि चिन्तसु तुमं, होइ जओ निव्वुई परमा ॥१८३६॥
 तह विसयासाछिइडेण, नाणजणिया गुणा गलिस्संति । ता चयसु तं तुमं मूढ-हियय ! तेसिं थिरत्तकए ॥१८३७॥
 विसयासावाओलि-जणियरओगुण्डियं कह न हियय ! । सहजायकरणवग्गस्स, लज्जसे भमिसमज्जिबद्धं ॥१८३८॥
 कामसरजज्जरे रे !, तुमंमि मणकुंभ ! कम्ममलहरणं । भवसंतावखयकरं, न ठाइ सव्वन्नुवयणजलं ॥१८३९॥
 अह तं पि ठियं कहमवि, किं नो पसमइ कसायदाहो ते । एसो किं व न भिज्जइ, जो तुह अविवेयमलगंठी ॥१८४०॥
 अणवरयगरुयदुक्खोह-मन्दरुद्धाममंथमहियस्स । तहवि तुह हिययसायर !, विवेयरयणं न उच्छलियं ॥१८४१॥
 अविवेयपंककलुसस्स, चित्त ! नो ताव तुह मई कुसला । जायइ न जाव विहिओ, सुविवेयजलाजमिसेयविही ॥१८४२॥
 हे हियय ! सुंदरा वि हु, सदा रूवाणि रसविसेसा य । गंधा फासा य वरा, ताव चिय तरलयंति तुमं ॥१८४३॥
 जाव न सम्मं अवगा-हिओ तए तत्तवोहरयणिच्छो । सुहसलिलपूरुपुनो, सुयनाणअगाहमयरहरो ॥१८४४॥
 सदा १निरु सुइसुहया, रूवाणि य चक्खुहरणचोराणि । रसणासुहया य रसा, गंधा घाणिन्दियाज्जणंदा ॥१८४५॥
 फासा फरिसणसुहया, संगे दाउ' पि सुहमज्जह वियोगे । देन्ति दुहं तहज्जंतं, चित्त ! अलं तुज्ज ता तेहिं ॥१८४६॥

अइरम्मं हम्मयलं, सरयससी पियजणेण संगो य । कुसुमाणि मलयजरसो, दाहिणपवणो य मइरा य ॥१८४७॥
 एयाणि समुदिताणि वि, चित्त ! सरागस्स हंतित्ति खोभाय । तुह विसयसंगचिसुहस्स, किं पुणेयाणि काहिंति ॥१८४८॥
 किं बहुणा दाणेण, किं वा बहुणा तवेण तविएण । कट्ठाणुट्ठाणेण वि, बज्जेण किमेत्थ बहुणा वि ॥१८४९॥
 किं च पट्टिण बहुणा, जइ ता मण ! मुणसि अप्पणो पत्थं । ता रागाइपयोओ, विरमसु रमसु विरागपए ॥१८५०॥
 कसिणाहिविलसमीवे, बहुच्छिड्डं चारुचंदणदलेण । काउं गिहं तदन्तो य, मालईकुसुमसयणिज्जे ॥१८५१॥
 निदं जिगीससि तुमं, जं सुहेमेयं ति कट्ठु हे हियय ! । अभिलससि विसयसंगं, नीरागतं विमोत्तुणं ॥१८५२॥
 अणहं परिणामसुहं, जइ ईसरीयत्तमीहसे हियय ! । ता तुमप्पाणुगयं, धरेसु सन्नाणवररयणं ॥१८५३॥
 धोरं तमो तुहंज्जो, जा वियरइ ता तुमं निरालोयं । अह हियय ! जिणमयगविं, धरेसि ता होसि साऽऽलोयं ॥१८५४॥
 मोहमहातमसंकुल-भवविसमगुहंतराउ तुह हियय ! । न चिणा नाणपईवं, निग्गमुवायं परं मन्ने ॥१८५५॥
 दब्बाइसु पडिवंधं, मोत्तुं चित्ताणुसरसु संवेगं । जेणाऽऽमूलाओ तुह, तुइइ एसो भवपवंधो ॥१८५६॥
 हियय ! सकिलेसविहवेहिं, सुहकए कामिण्हिं किं मूढ ! । अप्पाणं संतोसे, निवेसिउं होसु तं सुहिंयं ॥१८५७॥
 जणयंति किलेसं अज्जणम्मि, मोहं समज्जियाओ पुणो । तावं परं च नासे, पर्यईए च्चिय विभूईओ ॥१८५८॥
 ता तासु कुगइगमवत्तिणीसु, रायग्गिचोरसज्झासु । हे चित्त ! तत्तचिन्तण-पुरस्सरं चयसु पडिवन्धं ॥१८५९॥
 अट्टियथूणाधरिए, पए पए ण्हास्सन्धणनिवद्धे । तयमंसवसाल्लन्नम्मि, इंदियाऽऽस्सवगुत्तम्मि ॥१८६०॥

अंतो सकम्सनिगडा—डववद्धजीवे य गुत्तिगेहे व्व । दुक्खाणुभवणठाणे, मण ! कुण काए वि मा मोहं ॥१८६१॥
 सच्चित्तपमुहदव्वाइ—विसयपडिवन्धनिविडतंतूहि । अप्पाणमण्णो चेव, चित्त ! निच्चं पि हु समंता ॥१८६२॥
 गाढं परिवेढंतस्स, तुह क्हं कोसियारक्किमिणो व्व । मोक्खो पुणो वि होही, हे मूढ ! इमं पि चिन्तेसु ॥१८६३॥
 इंदियगज्जं जं किञ्चि, कत्थइ एत्थ अत्थि वत्थु नतं । थिरमड्ह तत्थ वि जइ रससि, मण ! तुमं चेव ता मूढं ॥१८६४॥
 एकं निययाडणुभवा, वीयं पुण जिणवरिंदवयणाओ । करिकलहकन्नपाली—तरलतरत्तं खु पयईए ॥१८६५॥
 संसारसमुत्थसमत्थ—वत्थुसत्थस्स मण ! मुणित्ताणं । मा पडिवन्धं बंधसु, खणमेत्तं पि हु तुमं तत्थ ॥१८६६॥

किंच—

निस्सारे संसारे, सारो सारंगलेयणा चेव । इय कुब्भममइरामत्त—चित्त ! तुह निव्वुई कत्तो ॥१८६७॥
 एत्थ परत्थ व जम्मे, जंतूणं जाणि तिव्वदुक्खाणि । ताण न निमित्तमडन्नं, मोत्तूणं मण ! मयच्छीओ ॥१८६८॥
 मुहमहुरत्तं पज्जंत—दारुणत्तं च पेच्छिऊण विही । पलियच्छलेण मन्ने, जुवईण सिरे खिवइ छारं ॥१८६९॥

तहा—

पफुच्छाणि वि सुविसाल—नेत्तपत्तोवसोहियाणि वि । लायणजलड्ढाणि वि, अलयाडल्लिकुलाउलाणि वि ॥१८७०॥
 पसरंतपरिमलाणि वि, असरिसरूवसिरिपरिगयाइं पि । मयपरवसलीलोलस—विलासिणीवयणकमलाणि ॥१८७१॥
 आवायमेत्तसुहदाय—गाणि होऊण किं पि ताइं पि । हे मणमहुयर ! बंधाय, तुज्झ होहिन्ति पज्जंते ॥१८७२॥

वसपेप्फसहडुकरं—प्हारुजंवालपूहपमुहाण । वीभच्छकुदव्याण वि, रासी जं जुवईजणदेहं ॥१८७३॥
 रत्तुप्पलंभावम्म—जच्चकंचणसिलासुकलसेहिं । कंकेल्लिपल्लवल्या—ससिविहुमकुंदकल्लियाहिं ॥१८७४॥
 कुवलयदलडट्टमीचंद—सिहिकलावेहिं उवमइ बुहो वि । तं चित्त ! तुहंज्जो विप्फु—रंतरागस्स माहपं ॥१८७५॥
 कलमलगमंसोणिय—पूरीसकंकालकलुसकोट्टासु । दीसतसुंदरासु वि, ता मण मा ? रच्च रमणीसु ॥१८७६॥
 सदाडडसमुदयदेहे, विलसन्तं झत्ति पक्खिवित्ताणं । जुवइजणनिविडवडिसं, मयरद्धयधीवरेण तुमं ॥१८७७॥
 तस्संगाडडमिसरसियं, वेगादाडगारिसिड्ढण मणमीण ! । तिव्वाडणुरागअग्गीए, मूढ ! ताविज्जसि समन्ता ॥१८७८॥
 धेवं पि हु न वियारं, कुणन्ति रमणीण हसियल्लियाहं । जिणवयणमडमयभूयं, जइ मण ! तुह परिणमइ सम्मं ॥१८७९॥
 जीए विओगडग्गिपली—विओ तुमं मण ! मुहुत्तमेत्तं पि । वरिससयसमइरित्तं, परिमच्चसि समयमेत्तं पि ॥१८८०॥
 सह तीए विप्पओगो, स कोवि तुह होहिइ न जेण पुणो । जायइ संजोगाडडा वि, सागरोवमसएहिं पि ॥१८८१॥
 अचन्त संवासो, लब्भइ न सए वि चित्त ! देहम्मि । नियजीवेणाडवि सया, किं पुण अन्नेण केणाडवि ॥१८८२॥
 जोगा य वियोगा विय, जीवाणधुवं जयम्मि जायाण । मण ! बुब्बुय व्व सलिले, भवन्ति न भवन्ति य खणेण ॥१८८३॥
 जं पयइचला पाणा, चिहुंति खणं पि त मण ! डच्छेरं । न हु होइ खणाउ परं, विज्जुल्याए समुज्जोओ ॥१८८४॥
 इहेहिं विप्पओगो, जम्मसहस्साइं संगमो य खणं । तह वि तुमं हे हयहियय !, महसि पियसंगमं चैव ॥१८८५॥

आवायमेत्तरमणीयगण, पियसंगमाण हे हियय ! । १ भुत्ताणमऽपत्थाण वं, परिणामो दारुणो चैव ॥१८८६॥
 संतोसपरस्स तवे रयस्स, सव्वत्थ निरभिलासस्स । चिट्ठु ता इह धम्मो, दूरीकयदुग्गईमग्गो ॥१८८७॥
 एत्तियमेत्तेणं चिय, हे माणस ! तुज्झ किं न पज्जत्तं । तम्मसि तोसकए जं, न चक्किसक्कत्ताणं पि ॥१८८८॥
 तह अत्थऽऽज्जरक्खण-२वयणकयं वेयणं न पावेसि । मण ! परमनिव्वुई ते, भवे वि संतोसओ होही ॥१८८९॥
 संतोसाऽमयससिच्चमाण-माणस ! सुहं सया जं ते । तमऽसंतुडे कत्तो, इओ तओ चिन्तणाऽसत्ते ॥१८९०॥
 तमुदारत्तं तं चिय, गुरुत्तणं तह तमेव सोह्मणं । सा कित्ती तं च सुहं, संतोसपरं तुमं मण ! जं ॥१८९१॥
 सव्वाउ संपयाओ, संतोसपरे तुमम्मि हे चित्त ! । चक्कित्तसुरत्तेसु वि, इहरा दारिदमेव सया ॥१८९२॥
 दीणत्तमेसि अत्थी, लद्धत्थं गव्वमऽपरितोसं च । नट्ठधणं पुण सोगं, सुहेण चिट्ठसि मण ! निरासं ॥१८९३॥
 अन्तोसारो नीसरइ, नूणमत्थित्तणेण सममेव । अन्नह तदवत्थस्स वि, कह मण ! हलुयत्तमऽत्थिस्स ॥१८९४॥
 जं किर मयस्स भारो !, तं पि फुडं जाणियं जह जियन्तो । अत्थित्ताउ हलुओ, हुंतो तं पुण मए नत्थि ॥१८९५॥
 उव्वियसि दुहेहिन्तो, निच्चं पि समीहसे पुण सुहाइं । नय पुण कुणसि तुमं तं, समीहियं ल्हसि मण ! जेण ॥१८९६॥
 जं विहियं हियय ! पुरा, तुमए चिय तमऽहुणा तुह उवेइ । मा कुण हरिसविसायं, सह सम्मं परिणतिं काउं ॥१८९७॥

किंच-

संजोगा सविओगा, विसं व विसया वि परिणईविरसा । काओ य बहुअवाओ, रूवं खणभंगुरसरूवं ॥१८९८॥
एवं परोवाएसं, देन्तस्स जहा मंहं फुरइ वयणं । तह जइ ! चित्त तुमम्मि वि, एवं ता किं न पज्जत्तं ॥१८९९॥
जं पुण्णपावरूवं, वइइ तुह हियय ! निविडनिगडुगं । सज्झाणकुंचियाए, चिहाडिउं लहसु तं मुत्तिं ॥१९००॥
मायण्हियाउ तण्हा-विगमकए पिवसि चित्त ! चुलुएहिं । सारगवेसणहेउं, तयमुव्वेढेसि कयलीए ॥१९०१॥
नवणीयकए सलिलं, विरोलसे वाळुयं च तेछकए । पीलसि तुमं जमीहसि, संसारे वि हु सुहाडुणभवं ॥१९०२॥
किं पि हु निफज्जन्तं, किं पि हु निप्पन्नमिह परं मुक्कं । अंकम्मि कीरमाणं, परं च विहडइ जहा भंडं ॥१९०३॥
तह गव्वाइअवत्थं, विविहं पावित्तु पाणिणोऽयोगे । विहटंते मुण्डिउं चित्त !, चिन्तसु किं पि सुहचिन्तं ॥१९०४॥
एकं पि तुमं बहुवत्थु-चिन्तणा चित्त ! पावसिबहुत्तं । तहभूयं पुण एत्तिय, कस्स न दुक्खस्स होसि पयं ॥१९०५॥
सयलऽन्नवत्थुचिन्तं, चइत्तु ता चित्त ! चिन्तसु परं तं । एकं पि किं पि वत्थुं, जेण परं निव्वुइं लहसि ॥१९०६॥
सज्झाणवलेणं कम्म-मूलभवकाणम्मि भग्गम्मि । मत्तमहाकरिणा इव, तुमए हे चित्त ! लहु मज्झ ॥१९०७॥
रागाऽऽइएहिं पमिलाण-मेव पच्चगगएछवेहिं व । कम्मएहिं पक्खीहि व, उड्डेऊणं कहिं पि गयं ॥१९०८॥
जम्मजरामरणेहिं, पुप्फेहि व सव्वहा पण्डुं व । दुक्खेहिं तु फलेहिं व, खीणं जह होइ तह कुणसु ॥१९०९॥
कम्मजलसंगवइहंत-गुविलभवच्छरिं दुहकल्लिहं । ज्ञाणऽग्गिणा मण ! तुमं, जइ डहसि न रोहइ तओसा ॥१९१०॥

लच्छीए जइ न मज्जसि, नयाडवि रागाइयाण वसयेसि । रमणीहिं न हीरिज्जसि, तरलिजसि जइ न त्रिसएहिं ॥१९११॥
संतोसेण न मुच्चसि, आलिं गिज्जसि य जइ न इच्छाए । पावं च जइ न चिन्तसि, तुह चेव न मोड्थु ता चित्त ! ॥१९१२॥
तहा—
जइ ताव तुमं माणस !, रागं अभिसंगचागओ जिगसि । दोसं अपीइ परिहा—रओ य मोहं तु सचागा ॥१९१३॥
कोहं खमाए सम्मं, मिउभावाऽऽनयणओ य पुण सागं । सरलत्तणेण मायं, संतोसगुणेण लोहं तु ॥१९१४॥
संतोसवसं नयसि य, इंदियगासं ब्रला वि जइ निच्चं । जइ जीवाणं कप्पसि य, अप्पियं पियकए चेव ॥१९१५॥
असंजमभ्मि अरुं, रं च पुण संजमभ्मि जइ कुणसि । जइ भयसि भवभयं चिय, पावं चिय जइ दुगुंछिहसि ॥१९१६॥
जइ वत्थुसरूऽऽवालोयणाउ, न करेसि हरिससोगाइ । तह वयणनिसिरो जइ, सच्चं चिय चिन्तसे निच्चं ॥१९१७॥
जइ जिणवरोसु भत्तिं, निच्चं तप्पवयणे पुण पसत्तिं । सम्मं जहसत्तीए, धम्मगुणेषुं च आसत्तिं ॥१९१८॥
कालाऽणुरूवसुंदर—किरियापरपरससाहुवहुमाणं । दीणदुडिएसु करुणं, पावपरेसु पुण उवहं ॥१९१९॥
जइ कुणसि ता परेणं, किं किरियाचित्थरेण विहलेणं । तुज्झ पसाएण ममं, मुत्ती करपट्टवज्झीणा ॥१९२०॥
मइलिजइ निस्सासेहिं, दप्पणो लहु जहा सुविमलो वि । धूमेणं जलणसिहा, कलुसिजइ जह सुवहुलेण ॥१९२१॥
विच्छाइजइ जह ससहरो वि, पसरंतरेणुपडलेण । तह मण ! कुवासणाए, मलिणिजसि धवलमडवि तं पि ॥१९२२॥
न नियमिय अप्पाणं, न रागदोसाऽऽनिग्गहो विहिओ । न य सुहझाणग्गीए, दइहो कम्मं धणपवन्धो ॥१९२३॥

विसृष्टिं तां खंचिय, धरिओ सारे न इंदिगगामो । तं किं न तुज्झ हे चित्त !, मुत्तिसोवखम्मि वंछा वि ॥१९२४॥
 सज्जिज्जन्ति न करिणो, न पक्खरिज्जन्ति तुरयधट्टाई । नाऽऽयासिज्जइ अप्पा, वावारिज्जइ न खगं पि ॥१९२५॥
 किन्तु सुहज्झाणेणं, अरिणो रागाऽऽइणो हणिज्जन्ति । तह वि तुमं माणस ! कीस, परिभवं सहसि तेहिं तो ॥१९२६॥
 गुरुकहिओवाएणं, पढमं सालंघणं पयत्तेण । अब्भसिज्जणं जोगं, वियलियनिसेसपच्चूह ॥१९२७॥
 जइ वज्झाविसयचिन्ता—वावारविवज्जा निरालंघे । तत्ते परे निलीयसि, ता चित्त ! न चैव चरसि भवे ॥१९२८॥
 पयईए चलसहावं, दुदंतिं दियतुरंगथट्टमिणं । विसयाभिलासवेगं, विवेगरज्जूए संजमिउं ॥१९२९॥
 जइ मण ! धरेसि सवसं, फुरन्ति रागाइसत्तुणो न तओ । इहरा उ परिभविज्जसि, लद्धप्पसरेहिं तेहिं सया ॥१९३०॥
 जह न वरिसन्तमेहेहिं, नेय पविसंतसरिसहस्सेहिं । उक्करिसो जलनिहिणो, न याऽवक्करिसो वि तदऽभावे ॥१९३१॥
 तह सयमुविंतभोगोव—भोगजोगे वि हियय ! जइ तुह वि । नोक्करिसो तदऽभावे, न याऽवक्करिसो वि होइ तया ॥१९३२॥
 संपत्तपावियव्वं, सुकयऽत्थं तह परं तुमं चैव । भोगाइकयाऽऽसंसो, दुक्करकारी वि न उण मुणी ॥१९३३॥

अन्नं च—

मोहो एस नराणं, जं गिहचागा वणम्मि जोगरओ । साहइ मोक्खं ति भणंति, जेण सन्नाणओ मोक्खो ॥१९३४॥
 तं पुण गिहे व रन्ने व, होइ कज्जं पि साहइ ससज्जं । उज्झिय सेसवियपं, चित्त ! विचिन्तेसु ता नाणं ॥१९३५॥
 संसारुत्थपयत्था, परं सुरम्मा वि न हु हरंति तुमं । जइ मण चिट्ठसि सन्नाण—पवरपागारपरिखिच्चं ॥१९३६॥

जइ सन्नाणतरंडं, अक्खण्डं छट्ठसे न कइया वि । हे हियय ! हीरसि न ता, अविवेयसरिप्पवाहेण ॥१९३७॥
जीवे सुपत्तभूए, चिट्ठंतिं मोहतन्तुमयवट्ठिं । नेहं च निट्ठविंतो, मिच्छत्ततमोविणासी य ॥१९३८॥
कालुस्सकज्जलं उव्व-मन्तओ जइ गिहस्स व तुहंउतो । सन्नाणपईवो जलइ, चित्त ! ता किं न पज्जत्तं ॥१९३९॥
गुरुगिरितडसंभूयं, विसयचिरागमज्झमुट्ठुस्सखंधं । धम्मउत्थिसउणरूढं च, परमततोवएसतरं ॥१९४०॥
होऊणमऽणुचालं, सणियं चित्त ! जइ समारुहिउं । गिन्हसि सन्नाणफलं, ता आसाएसि मुत्तिरसं ॥१९४१॥
रोगाण व कम्माणं, विज्जासिद्धो व्व वियरइ सुगुरू । बज्झोवयारविमुहं, पसमणपरमोवएसं जं ॥१९४२॥
तं ज्ञायसु चित्त ! न केव-लं जओ अहिगयकूखओ चेव । सयलकिलेसविमुक्कं, जायइ अजामरत्तं पि ॥१९४३॥
हे चित्त ! पयत्तेणं, चिन्तसु तत्तं तुमं तयं तयं किं चि । चिन्तियमेत्तेणं चिय, चिरं पि जेणासि सुनिवुत्तं ॥१९४४॥
धीमं विऊ सुरूवो, चाई सूरुओहमेव इच्चाई । दप्पजरो ता तुह मण !, जा न निलीयसि परे तत्ते ॥१९४५॥
अविवेयमिं ठमुल्लुंठिऊण, थंमं पि भंजिय दढं पि । पुत्तकलत्ताइसिणेह-निविडनिगडां तौडेउं ॥१९४६॥
रागाऽऽइब्बन्धणदुमे वि, दूरुमुम्मूलिऊण धम्मवणे । हे चित्त ! चरसु हत्थी व, जं परं निव्वुहं लहसि ॥१९४७॥
सक्खं जिणिन्दभणियं, इमं ति एयं च गणहरेण पुणो । तस्सीसेण य एयं, चोइसदसपुब्बिणा य इमं ॥१९४८॥
पत्तेयबुद्धपमुहेहि, भासियं पुव्वजिणवरेहि इमं । भणियं इच्चाई पर-पच्चायणवयणचिन्तणओ ॥१९४९॥
हे चित्त ! खिज्जसि चिय, सयं रसाऽणुभवसुन्नमेव तुमं । दव्वि व्व दिव्वभोगण-चहुविहस्सपयडणपरा वि ॥१९५०॥

अहवा वासिञ्जइ भिञ्जइ य, दब्बी रसेहिं न उण तुमं । जिणवयणमणुसरंतं पि, मूढ ! हे हियय ! कहमिहरा ॥१९५१॥
 वररिसिसुहासियाइं, अणेगसो पढसि सुणसि तह निच्चं । भावेसि य अहनिउणं, तप्परमज्झं च बुज्झसि य ॥१९५२॥
 न उण अणुभवसि पसमं, न य संवेगं न यावि निव्वेयं । न मुहुत्तमेत्तमवि तह, तब्भावत्थेण परिणमसि ॥१९५३॥
 जिणवयणसमसाऽपत्ति-मन्तरेणं तु बज्झचरणे वि । सुविसुद्धसाहुकिरिया-सेवणरूवे जहाथांमं ॥१९५४॥
 उच्छहसि वि न मण ! तुमं, पप्पायमयुग्मिमं मणागं पि । एवं च लद्धपोयं पि, मूढ ! बुड्सि भवोहज्जन्तो ॥१९५५॥
 अहव न जिणवयणत्थेण, केवलं न परिणमसि चेव तुमं । साभिप्पायविसरिसं, किंतु तयं उव्ववत्थिसि वि ॥१९५६॥
 नियवोहवाहणेणं, हे हियय ! कहिं पि जिणमण्णाऽवि । मउलाविज्जसि बाढं, मूढ ! तुमं सब्बहा वि जओ ॥१९५७॥
 कइयवि रुहसि नहण्णे, एगंतुस्सगगतलियं संतं । कइयवि विससि रसायल-मज्जवाए च्चिय निलीणं तु ॥१९५८॥
 उस्सग्गदिट्ठिणो तुह, अववायठिया न चेव रोयंते । अववायदिट्ठिणो उण, उस्सग्गठिया न रोयन्ति ॥१९५९॥
 तह दव्वखेत्तकालाऽऽयाण-मणुसारओ जहाविसयं । उभयपयसेवगा जे य, ते वि नो तुज्झरोयन्ति ॥१९६०॥
 एवं मण ! निच्छयनय-ठियस्स ववहारनयठिया तुज्झ । ववहारनयठियस्स उ, रोयन्ति न निच्छयनयत्था ॥१९६१॥
 तह दव्वखेत्तकालाऽऽयाण-मणुसारओ जहाविसयं । उभयनयमयठिया जे उ, ते वि णो तुज्झ रोयन्ति ॥१९६२॥
 उस्सग्गपमुहसमत्थ-नयमयं मयमरोयमाणस्स ! । कह नज्जइ निरवज्जा, मण ! जिणमयपरिणई तुज्झ ॥१९६३॥
 तच्चिसए सुयनिहिणो, नो बहु पुच्छसि वि किरमए तत्तं । नायं ति किं पि अंसं, निरुवसमं चित्त ! घेत्तूण ॥१९६४॥

एवं च तुज्ज न गिलाण-कज्जविसया वि जायए चिन्ता । कालाऽणुरूपगुणिगोय-रं च न पमोयकरणं पि ॥१९६५॥
 वच्छछथिरीकरणोव-वृहणाइ वि न चेव सवत्थ । अविगाणेणं चिन्तसि, साहिप्पाया जइ कहं पि ॥१९६६॥
 एवंविहं च कुग्गह-चकं छेतुं विवेयचक्रेण । सव्वोवाहिविसुद्धं, सद्धमे कुणसु पडिवन्धं ॥१९६७॥
 जइ तुममिह पडिवन्धं, हुंतं थेंवपि तान इयकालं । होज महदुकूखजालं, किं न सुयमिमं तए चित्त ! ॥१९६८॥
 एगदिवसं पि जीवो, पव्वज्जमुवागओ अब्बन्नमणो । जइ वि न पावइ मोक्खं, अवस्स वेमाणिओ होइ ॥१९६९॥
 अहवेगदिवसमिच्चाइ-थूलं माणं जओ मुहुत्ते वि । सन्नाणपरिणईए उ, फलमिडं होइ जमिहुत्तं ॥१९७०॥
 जं अन्नाणी कम्मं, खवेइ बहुयाहिं वासकोडीहिं । तं नाणी तिहिं गुत्तो, खवेइ जसासमेत्तेण ॥१९७१॥
 कहमिहारा मरुदेवी, पुवं अगुणा वि तवखणा चेव । सिद्धा तुमं तुहे मण !, सुनाणपरिणइगुणविहीण ! ॥१९७२॥
 कइया वि रागरत्तं, कइयवि दोसेण कलुसियसरूवं । कइया वि मोहमूढं, कया वि कोहग्गिसंतत्तं ॥१९७३॥
 कइयावि माणथद्धं, कयाइ मायाए बाढमाऽऽविद्धं । कइया वि महालोहोय-हिम्मि सव्वंगनिम्मगं ॥१९७४॥
 कइया वि वेरमच्छर-रणरणयभयदुरोहझाणगयं । कइया वि दव्ववेत्ताऽऽइ-विसयचिन्ताभरकन्तं ॥१९७५॥
 निच्चं पि वावडं चिय, खरपवणपणुन्नधयवडो व्व तुमं । नाऽवत्थाणं थेंव पि, लहसि कइया वि परमत्थे ॥१९७६॥
 इच्चाइ चित्त ! केत्तिय-मऽणुसासिज्जसि तुमं सयं चेव । कुसलाऽकुसलविभागं, परिभावसु तह य निच्छयसु ॥१९७७॥
 तत्तो कुसलपवित्तिं, निच्चं कुसलट्टिएसु बहुमाणं । कुणसु अ कुसलाऽकुसलत्थ-चायमज्झत्थभावे य ॥१९७८॥

एवमऽकुसलविवर्जण-कुसलपवित्तिपहाणकारणओ । कजं पि मण ! समाही-रूवं परमं चिय लहेसि ॥१९७९॥
 इय जौ निच्चं पि मणो, अणुसाइ भावसारमऽणुसमयं । १समयं मायं कोहं लोहं, च जिणेज्ज किं चोज्जं ॥१९८०॥
 इहरा अण्णकुविकण-कप्पणाऽऽसत्तचित्तेलविओ । हियमवि अहियं सयणं पि, परजणं मित्तमवि सत्तुं ॥१९८१॥
 सब्भूयमऽसब्भूयं पि, मन्नमाणो करि व्व दुव्वारो । किं किं न पावठाणं, वसुदत्तो इव करेज्ज जणो ॥१९८२॥

तहाहि-

उज्जेणीए पुरीए, नरवइणो सूरतेयनामस्स । सोमण्हो त्ति नामं, आसी उवरोहिओ विप्पो ॥१९८३॥
 नीसेससत्थपरमत्थ-जाणगो सब्बदरिसणविहन्नू । अच्चन्तवह्हो गुणि-जणस्स रन्नो य सुगुणो त्ति ॥१९८४॥
 एगम्मि य पत्थावे, दिवं गओ सो तओ य से पुत्तो । वसुदत्तो नामेणं, तप्पयविनिविसणट्ठाए ॥१९८५॥
 सयणेहिं दंसिओ नरवइस्स, नवरं लहु त्ति अपढो त्ति । पडिसिद्धो रत्ता सो, अन्नोय निविसिओ तत्थ ॥१९८६॥
 परिभूयं अप्पणं, मन्नतो गुरुविसायंसत्तो । वसुदत्तो नीहरिओ, पढणऽत्थं तयणु गेहाओ ॥१९८७॥
 पवरं विजाखेत्तं, नाणाविहविउससंगयं सोच्चा । पाडलिपुत्तं लोयाओ, तत्थ गन्तुं समारद्धो ॥१९८८॥
 कालक्कमेण पत्तो, पढियाओ तहिं च सब्बविज्जाओ । अह सिद्धवंछियऽत्थो, समागतो निययनयरम्मि ॥१९८९॥

तुडो विजाए निचो, दिब्बा पिउसंतिया य से सुत्ती । जाओ य सम्मओ राय-पउरलोयस्स सव्वस्स ॥१९९०॥
 नसवइसम्माणेणं, इस्सरिएणं च सुयमएणाऽवि । तिणन्निव जयं नियन्तो, कालं वोलेइ सो तत्थ ॥१९९१॥
 इस्सरियाऽऽइलवेण वि, तरलिज्जइ माणसं अवीराणं । किं पुण कुलवलविजाऽऽइ-याण सव्वेसिं समवाए ॥१९९२॥
 आवि तीरिज्जइ जुगविगम-जलहिक्खोलपडलमऽवि खलिउं । इस्सरियाऽऽइमहासय-विवसं तु मणो न थेवं पि ॥१९९३॥
 इय सो उम्मत्तमणो, एगस्मि दिणे नडाण पेच्छणयं । कोऊहलेणं दइदुं, निसिस्मि मिच्चेहि संलत्तो ॥१९९४॥
 हे भिच्च ! एहि जामो, नडपेच्छणयं खणं पलोएमो । दिट्ठी दट्ठव्वपलोय-णेण सहलत्तणमुवेइ ॥१९९५॥
 तेसिं अणुविच्चीए, गओ तहिं सो ठिओ य खणमेक्कं । अह तत्थ तया जुवई, विडेण सह जंपिरी एवं ॥१९९६॥
 अलियविउसेण पड्डणा, निरुद्धपंसराए संपयं मज्झ । तुह सुहय ! दंसणामऽय-लाभेणं निव्वुई जाया ॥१९९७॥
 हे पेच्छणगपयड्डग !, चिरकालं जीवियं हवउ तुज्झ । जेण कओ वक्खेयो, मह पड्डणो कोवजलनिहिणो ॥१९९८॥
 ता एहि सुहय ! जावेस, कूडविउसो इहेव जावेइ । ताव खणं कीलिच्चा, नियनियगेहेसु वच्चासो ॥१९९९॥
 इय तीए पणयसारं, गिरमायन्निय विचिन्तियं तेण । अलियवियपविगप्पण-पवणपणोद्धियमणेण इमं ॥२०००॥
 नूणं सा मे भज्जा, एसा परपुरिसमणुसरइ पावा । कूडविउसं च मन्ने, ममं च उदिसस वागरइ ॥२००१॥
 पुवंं पि दुडुसीला, लिङ्गेहि मए वियाणिया आसि । संपइ पच्चक्खं चिय, दिट्ठा ता निग्गहामि इमं ॥२००२॥
 इय चिन्तेन्तो जा ताड-णट्टया पट्ठिओ इमो तीए । ता सच्छंदपयारा, सा जुवई कत्थइ गय त्ति ॥२००३॥

मन्ने इतं मं पेच्छिऊण, पावा धरं गया तुरियं । इय बुद्धीए तओ सो, वेणेण गिहुम्भुहो चलिओ ॥२००४॥
अह पवलक्रोवविवसो, जा पत्तो निययेगेहदारम्मि । ताव य सरीरचिन्तं, काउं गेहम्मि पविसंती ॥२००५॥
दिट्ठा नियगा भगिणी, भज्ज त्ति वियाणिऊण तोतेण । आ पावे ! मज्झ गिहे, दुस्सीला वि हु कंहं विससि ॥२००६॥
कूडविउसं ति मं दूस्सिऊण, पुरओ विडस्स रमिउं च । तेण सह सहरिसं आग—याडसि इय उल्लवतेण ॥२००७॥
हा हा किमेवमेयं, को एसो किं मए कयमऽकज्जं । इइ पुणरुत्तं बहुजं—पिरी वि अच्चन्तक्रोवयसा ॥२००८॥
अवियाणित्ता तह तेण, जट्ठिपुट्ठीहिं निट्ठुरं पहाया । सा मम्मपएसम्मि, जह मुक्का जीवियव्वेण ॥२००९॥
अह अणुमग्गेणं चिय, समागएणं समित्तवग्गेण । पडिसिद्धो सवियेसं, कुद्धो तत्तो इमं भणइ ॥२०१०॥
रे पावा ! तुम्हाणं, भेएणं नूणमेरिसमऽकज्जं । मह भज्जाए कीरइ, तेणं तुम्भे ममं खलह ॥२०११॥
नडपेच्छणए वि धुवं, एत्तो चिय अहमऽणिच्छमाणो वि । नीओ तुम्हेहिं इमीए, कज्जनिव्विण्वसिद्धिकए ॥२०१२॥
कित्तिममेचीजुत्ताण, होज्ज अहवा न किं चि वि अकिच्चं । परिचयह दुट्ठसीला !, ता एत्तो मज्झ चक्खुपहं ॥२०१३॥
एवं वसुदत्तेणं, अलीयकुवियपवाउलमणेण । निदोसा वि हु ते तज्जि—या तहा जह गया सगिहं ॥२०१४॥
कोलाहलं च सोच्चा, समागया मन्दिराओ से भज्जा । दट्ठूण वइयरम्मिमं, एवं भणिउं पवत्ता य ॥२०१५॥
हा हा निग्विण ! निल्लज्ज—ऽणज्ज ! किं हणसि अप्पणो भइणिं । जेणेवंविहपावं, सोवागा वि हु न कुव्वंति ॥२०१६॥
एवं तीए बुत्तो, पुरलोणेण वि य निन्दिओ संतेो । सो चिन्तेइ पुणो वि हु, अणप्पकुविगप्पविहुरमणो ॥२०१७॥

असई न केवलं चिय, मह भजा किन्तु साईणी वि भवे! । एवं वामोहिता, भमं पि जा सयमऽवकंतो ॥२०१८॥
 भइणीए विणिहयाए, पसंतकरो चि मं वियाणिता । विणिवारिउमाऽऽरद्धा, साहु व्य अभिन्नमुहरागा ॥२०१९॥
 किमऽहं नियमइणि' पि हु, न गुणसि सुदूरमन्धयारे वि । जइ एयाए नो दिट्ठि-वंचणं मह कयं हुंतं ॥२०२०॥
 इय चिन्तिउण कुवल्लय-दलसामं कद्धिउण असिधेणु' । पावे डाइणि ! भइणी-विणासज्जणि ! पलाइहसि ॥२०२१॥
 कत्थेयाणि' सुरगुरुसमो वि, जो हं तए वि विव्भमिओ । इति जंपन्तो भजाए, लुणइ नासं सउडुउडं ॥२०२२॥
 अह उग्गयम्मि सरे, निसिवाइयसवणजायसेण । लोणेण नरि'देण य, सो नयरीओ विणिच्छेदो ॥२०२३॥
 एसागी य भमंतो, वइदेसाए पुरीए संपत्तो । तारापीढो राया, तहि' च आराहिओ तेण ॥२०२४॥
 तुट्ठेण नरिन्देणं, दिन्नं से जीवणं पट्ठिमणो । तत्थ ट्ठिउं पवत्तो, अह जाए सूरगहणम्मि ॥२०२५॥
 सो चिन्तिउं पवत्तो, अज्ज अहं वग्गणे निमंतित्ता । वहुभक्खं वंजणाऽऽउल-मऽणेगपाणगसमाइव' ॥२०२६॥
 बहुविच्छित्तिसणाहं, भोयणजायं करावइस्सामि । खीरं च खीरहरियाउ, राइणो मग्गइस्साम्मि ॥२०२७॥
 जइ सो कह वि न दाही, पुणो पुणो मग्गिओ वि सप्पणयं । तो अत्ताणं हणिउं, वग्गभणहच्च' पि से काहं ॥२०२८॥
 एवं कूडविगप्पेहि, भामिओ, चिन्तणं पि सच्चं व । मन्नंतो सो भोयण-वेलापत्त चि पुणरुत्तं ॥२०२९॥
 किर सुचिरमग्गिओ वि हु, न खिरहरिओ पणामए खीरं । तो गाढकोववसओ, लुरियाए हणइ अप्पाणं ॥२०३०॥
 वाहरइ य उद्धकरो, वग्गभणहच्चा इमा अहो लोगा ! । खीरहरियस्स रन्नो, जेणं खीरं न से दिन्नं ॥२०३१॥

इय खणमेगं वाहरिय, गाढघाएण हयिमओ संतो । रोद्वज्जाणोवगओ, मरिज्जणं नारगो जाओ ॥२०३२॥
 एवं सच्छंदपयट्ठ—चित्तदोघट्ठपडिहयंअपाणो । जग्धा जीवा ठाउं, खणं पि न सुहेण पारैति ॥२०३३॥
 तेणाअणुसासणं भाणसस्स, कीरइ पइक्खणं चेव । इहरोवदंसियठिइए, होइ न खणं पि कुसलत्तं ॥२०३४॥

किंच—

दासं व मणं अवसं, सवस जो कुणइ तेण जयरंगे । गहिया चिजयपडागा, सो चिय स्रो स विक्कमवं ॥२०३५॥
 अवि नाम कहवि कीरइ, पिवणं पुरिसेण जलनिहीणं पि । पज्जलियजलणजाला—कलावमज्जे य सयणं पि ॥२०३६॥
 चंक्रमणं पि हु तिवखज्जग—खणधाराए वीरचरिण । पउमाअसणं पि वज्झइ, तिव्वअणिजलंतकुंतज्जे ॥२०३७॥
 न य पुण पयईए चिय, चलस्स कुप्पहपसज्जमाणस्स । कीरइ जओ जए माण—सस्स अक्याअउहस्साअवि ॥२०३८॥
 मत्तगइदं पि दमन्ति, निंति सीहं पि अप्वसिगत्तं । पक्खुहियजलहिजल—पसरमवि लहुं निरुंभन्ति ॥२०३९॥
 न य सक्का अकिलेसेण, चेव पुण ऋणसं जिणेउं जे । अह कह वि तं पि हु जियं, जियं खु ता सव्वजेयव्वं ॥२०४०॥
 किं वहुणा तव्विज्जए, विजिओ चिय दुज्जओ हवइ अप्पा । सो पुण विजिओ जायइ, परमणा परमपयसामी ॥२०४१॥
 इय मणअलिमालइमालियाए, संवेगंगसालाए । परिकम्मविहीपायोवख—चउमहामूलदाराए ॥२०४२॥
 आराहणाए पनरस—पडिदारमयस्स पढभदारस्स । चित्ताणुसासणमिणं, भणियं छट्ठं पडिदारं ॥२०४३॥
 अणुसासिज्जंतं पि हु, चित्तं पाएण निचवासाओ । पडिवन्ध्वेलचित्तं, निरमिस्संगं न भविउमज्जं ॥२०४४॥

अनिययविहारमेत्तो, ता किच्चेमो समत्थदोसहरं । जं सोच्चा परिचइउं, आलस्समस्वस्समुज्जुत्तो ॥२०४५॥
 वसहीसु य उवहीसु य, गामे नयरे गणे य सन्निजणे । सव्वत्थ अपडिबद्धो, विसुद्धसद्धम्मकरणई ॥२०४६॥
 सइ अनिययं विहारं, करेज्ज साहू विसेसगुणकंखी । तित्थजत्ताऽऽइकरणे, जएज्ज तह सावगो वि सया ॥२०४७॥
 जम्हाऽनिययविहारो, सक्खं चिय नत्थि किर गिहत्थस्स । किन्तु गिहत्थो वि अहं, दव्वत्थयसा मारेहते ॥२०४८॥
 निक्खमणपमुहतित्थेसु, ताव वंदामि तो पव्वज्जिस्सं । चिच्चा संगमऽसेसं, आराहणमऽहव पव्वजं ॥२०४९॥
 एवंविहयुद्धीए, पसत्थित्थेसु वच्चमाणस्स । सुट्ठियगवेसणं वा, कुणमाणस्स य भवे सो वि ॥२०५०॥
 तत्थ य जो पव्वज्जं, काउं आराहणं समीहइ से । सुट्ठियगवेसणं गण-संक्कमदारे निदंसिस्सं ॥२०५१॥
 जो पुण गिहट्ठिओ चिय, आराहणमेक्कमेव काउमणो । सुट्ठियगवेसणविही, वत्तव्वो तस्स इह चेव ॥२०५२॥
 अह साहुसावयाणं, सव्वण वि जिणमयाऽणुसारीणं । खित्ताओ खित्तमऽन्नं, गच्छंताणं विही एसो ॥२०५३॥
 किर जस्स जेण सद्धिं, मणसा वयणेण अहव काएणं । किं पिकयं कारियमणु-मयं च जं दुक्कडं अत्थि ॥२०५४॥
 थेवं पि तं समत्थं, समं खामेइ समाहिमगंतो ! । मा होउ कहवि मग्गा-इए वि वेराणुऽवन्धो च्चि ॥२०५५॥
 जइ ताव सुणी गंता, वंदित्ता स्सरिणो सउज्झाए । परियायलहू पुण सेस-ए वि समणेऽभिंवदिच्चा ॥२०५६॥
 इय भणइ जहाऽहं तुज्झ, सन्तियं चेइयाण साहूणं । संघस्स य नयराईसु, गच्छंतो वंदणं काहं ॥२०५७॥
 अहवा गंता जेहो, तो तं वंदित्तु विंति ठियसमणा । अमहच्चयं करेज्जसु, चेइयसाहूण वंदणयं ॥२०५८॥

तत्तो चेइयभवणो, गंतुं भत्तीए चेइयाण पुरो । सम्मं तव्वंदावण-पच्चयमिह कुणइ पणिहाणं ॥२०५९॥
एमेव सावणो वि हु, सम्मं खाभियसमत्थवत्थव्वो । सम्मं कयचेइयस्सरि-साहुवंदणविहाणो य ॥२०६०॥
तद्धिन्नगहियनिरवज-विसयसंदेसगो सपणिहाणो । गामनगरागराऽऽसु, महया जाणाइविहवेण ॥२०६१॥
नायऽज्जियचित्तेण, मग्गट्टियभूरिधम्मठाणेसु । जिणसासणुन्नइं निच्च-मेव परमं पकुव्वन्तो ॥२०६२॥
दीणाऽणाहाण परं, अणुकंपादाणओ य आणंदं । उप्पायन्तो धीमं, परिभमइ समत्थतित्थेसु ॥२०६३॥
तत्थ गिही साहू वि य, पासित्ता चेइयाइं तो सम्मं । संघो किरिस वंदइ, इय पणिहाणेण पढमं तु ॥२०६४॥
काऊण वंदणं संघ-संतियं चेइयाणमुवउत्तो । तो अप्पसंतियं पि हु, तदज्जवत्थो च्चिय कुणइ सम्मं ॥२०६५॥
अह दव्वखेत्तकालाऽऽइयाण, संकिन्नाया भवे कहडवि । ताहे पणिहाणाऽऽइ, संखित्तं पि हु कुणइ चेव ॥२०६६॥
अह साहुसावगजणं, नाणाऽऽइगुणागरं भणइ दट्ठं । अमुगत्थामे तुव्वमे, वंदाविज्जह जिणवरिन्दे ॥२०६७॥
ते वि ससंभमपाउव्वंत-रोमंचंकंचुइयकाया । महिवट्ठठवियसीसा, सुभत्तिभरनिब्भरमणा य ॥२०६८॥
जय तइल्लोक्कमहापहु !, पभूयगुणरयणसायर ! जिणिंद ! । इय देवगुणे अहवा, नमोऽत्थुणं एवमाईणि ॥२०६९॥
सक्कत्थयवयणाइं, किंचत्ति ताव जाव आगंता । भणइ पुणो आयरियाइ-पेसिए धम्मलामाऽऽइ ॥२०७०॥
अभिवन्दणाऽणुवन्दण-रूवं उचियट्ठिइं किर जणो ता । कुणइ ततो अन्नोन्नं, विसेसपुच्छाइसु विभासा ॥२०७१॥
इय पेरेणीयपेरा-भावा, सुहजोगओ य उभएसिं । सुहवन्धो जयगुरुणा, निदिट्ठो इट्ठसिद्धिफलो ॥२०७२॥

एयं सोमायरि, नाऊण विहीए जे पउजन्ति । ते चेव एत्थ कुसला, सेसा सव्वे अकुसला उ
इय भाणियविहीए गिही, हिउंतो तेसु तेसु देसेसु । अप्पाणए परम्मि य, सविसेसे कुणइ धम्मगुणे

॥२०७३॥

२०७४॥

तहाहि—

दट्ठूण सावयजणं, सविसेसं दव्वभावथयनिरयं । सयमऽवि सविसेसं चिय, तक्कणपरायणो होइ
तं च तहाविहिनिरयं, पए पए पासिउं पयइतं । पवियंभन्ति सुहगुणा, धम्मपराणं पराणं पि

॥२०७५॥

॥२०७६॥

किंच—

तदंसणाउ सद्धा, पायमऽसद्धालुणो वि सद्धम्मे । सद्धालुणो सयं पुण, संजायइ तप्पविची वि
अथिरा जायन्ति थिरा, थिराउ गिण्हन्ति तह विसेसगुणे । अगुणा विहोति सगुणा, सगुणा ददव्वहुतरगुणा य
इय जिण्णदिक्खानिव्वाण-नाणतित्थेसु सुप्पसत्थेसु । वंदंतो सव्वन्नू, सुट्ठियगुरूणो य पेहन्तो
ता भमति गिही जा कह वि, पाविओ सुट्ठिओ गुरू परमो । पत्ते य तम्मि हरिसु-ल्लसंतरोमंचक्रंचुइओ
संपत्तपावणिजं, समत्थित्थोहपूयपावं च । अप्पाणं सन्नंतो, विहिणा आलोयणं देजा
तो गुरुजणोवइठं, पडिवज्जेजा य सम्मं पच्छित्तं । एवं च विचिन्तेजा, अहो कहं पावकल्लसो वि
पच्छित्तदाणजलवालणेण, नीओ परं विसोहिमऽहं । निक्कारणकरुणा सा-यरेण एएण सुणिवज्जा
नूणम्मिमो जणणिं पि हु, जणगं पि हु बन्धवं पि भित्तं पि । अभिमविज्जणं वच्छल्ल-भावतो विहरति जयम्मि

॥२०७७॥

॥२०७८॥

॥२०७९॥

॥२०८०॥

॥२०८१॥

॥२०८२॥

॥२०८३॥

॥२०८४॥

कहमञ्जना अदिहं, असुयं देसंतराऽऽगयं च समं । पियपुत्तं पिव एवं, बहुमन्नेजा महाभागो
 अह परमविम्हिउफुछ-लौयणो पज्जुवासिज्जण चिरं । तस्सुवएसे गिण्हिय, निमन्तइ गुरुं विहारेण
 इय ताव पुन्नपव्भार-पुन्नवंछस्स सावयवरस्स । कस्सवि निव्विग्वं चिय, वंछियसिद्धी हवेज्ज फुडं
 कस्स वि य तथा संपडियस्स, अवि नाम अंतरा चेव । होजा पाणविवत्ती, उवक्कमाऽऽविहिक्खसेण
 सुहपणिहाणगुणेणं, तित्थाईणं अपूयेणाऽवि । दुग्गयनारीए इव, तस्सज्झफलं तहवि होजा

तहाहि—

कायं दीए पुरीए सुरसिर-मणिकिरणविच्छुरियचरणो । चरणपयट्टियलोगो, लोणाऽलोगणपयासकरो
 करुणामयखीरनिही, निहीणउत्तमजणेसु समदिट्ठी । सिद्धत्थपत्थिवसुओ , समोसढो सिरिमहावीरो
 पवरमणिरयणरूहं, नाणाविहधुव्वमाणवळधयं । सिंहासणाऽभिरामं, सुरेहिं रइयं च ओसरणं
 तत्थ य पुव्वाऽभिमुहो, ससुराऽसुरतिजयपूयणिज्जकमो । आसीणो जयनाहो, भव्वज्जणविबोहओ वीरो
 असुरसुरखयरकिं नर-नरनरवहणो य पुलइयसरीरा । जिणवन्दणऽट्टमऽचिरा, ओसरणमहिं समल्लीणा
 नयरीजणो वि हरिकरि-जाणविमाऽणाइएसु आरूढो । उव्वडकयसिं गारो, तियससमूहो च्व सोहंतो
 भूवसमुग्गयवरगन्ध-कुसुमपडलाइऽज्जावडकरेण । किं करनियरेण समं, इत्ति जिणं वंदिउं चलिओ

॥२०८५॥

॥२०८६॥

॥२०८७॥

॥२०८८॥

॥२०८९॥

॥२०९०॥

॥२०९१॥

॥२०९२॥

॥२०९३॥

॥२०९४॥

॥२०९५॥

॥२०९६॥

अह तत्थेव पुरीए, वत्थव्वाए दरिद्धेरीए । धेत्तूण दारुयाइं, इतीए नयरीवाहिम्मि ॥२०९७॥
 अचन्तविम्हियाए, पुड्डो एणो नरो अहो भद्द ! । एगाभिसुहो लोगो, कत्थ इमो गन्तुमाऽऽरद्धो ॥२०९८॥
 तेणं पर्यपियं तिजय-बन्धुणो धुयकिलेसकलुसस्स । जम्मजरमरणवल्ली-वियाणविच्छेयपरसुस्स ॥२०९९॥
 सिरिरीजरिणस्स पयाऽरविंद-पूयणनिमित्तमेस जणो । वच्चइ सिवसुहकारण-धम्मनिसामणनिमित्तं च ॥२१००॥
 एवं सोच्चा सुहकम्म-जोगओ जायभत्तिपवभारा । सा चिन्तिउं पवत्ता, किमऽहमऽपुन्ना दरिद्दा य ॥२१०१॥
 पकरेभि जेण सुविसिद्ध-ज्जग्घपूयंऽगवग्गसामग्गी । नेवऽत्थि जीए जिणवर-चरणुप्पलजुयलमऽच्चेमि ॥२१०२॥
 अहवा किमऽणेणं सिंदु-वारकुसुमाइं पुव्वदिट्ठाइं । मुहियालब्भाइं लहुं, धेत्तूण करेमि जिणपूयं ॥२१०३॥
 ताहे ताइं धेत्तुं, वड्डंतजिणिंदपूयपरिणामा । ओसरणस्साऽभिमुहं, तुरियं गन्तुं समारद्धा ॥२१०४॥
 नवरं अद्धपहे च्चिय, अच्चन्तं थेरभावविहुरंगी । पंचत्तमुवगया सा, वड्डंतविमुद्धपरिणामा ॥२१०५॥
 अह जिणपूयापणिहाण-मेत्तसुविट्ठत्तकुसलकम्ममेण । सोहम्मदेवल्लोए, अतुच्छसुलच्छिमऽणुपत्ता ॥२१०६॥
 थेरत्तणेण मुच्छं, गय त्ति मुट्ठिय त्ति वा विचिन्तन्तो । अणुकंपाए लोगो, जलेण सिंचइ य से अंगं ॥२१०७॥
 अपरिण्फंदं च तयं, पलोइउं पुच्छइ जिणं भन्ते ! । किं सा जियइ मया वा, वुत्तं नाहेण य मय त्ति ॥२१०८॥
 अह सो थेरीजीवो, देवत्तं पाविज्जण तव्वेलं । ओहीए सुणियनियपुव्व-वड्डयोरो परमभत्तीए ॥२१०९॥

कहमञ्जना अदिहं, असुयं देसंतराऽऽगयं च समं । पियपुत्तं पिव एवं, बहुमन्नेजा महामागो
अह परमविग्निहउफुल्ल-लोयणो पज्जुवासिउण चिरं । तस्सुवएसे गिण्हिय, निमन्तइ गुरुं विहारेण
इय ताव पुन्नपव्वार-पुन्नवंछस्स सावयवरस्स । कस्सवि निच्चिवं चिय, वंछियसिद्धी हवज्ज फुडं
कस्स वि य तथा संपडियस्स, अवि नाम अंतरा चेव । होजा पाणविवची, उवक्कमाऽऽविहिउसेण
सुहपणिहाणगुणेणं, तित्थाईणं अपूयणेणाऽवि । दुग्गयनरीए इव, तस्सज्जफलं तहवि होजा
तहाहि—

॥२०८५॥

॥२०८६॥

॥२०८७॥

॥२०८८॥

॥२०८९॥

कायंदीए पुरीए सुरसिर-मणिकिरणविच्छुरियचरणो । चरणपयट्टियलोगो, लोगाऽलोगप्पयासकरो
करुणामयखीरनिही, निहीणउत्तमजणेसु समदिही । सिद्धत्थपत्थिवसुओ , समोसठो सिरिमहावीरो
पवरमणिरयणरुहरं, नाणाविहधुव्वमाणधवलथयं । सिंहासणाऽभिरामं, सुरेहिं रुयं च ओसरणं
तत्थ य पुव्वाऽभिसुहो, ससुराऽसुरतियपूयणिज्जकमो । आसीणो जयनाहो, भव्वज्जणविवोहओ वीरो
असुरसुरवरकिंनर-नरनरवइणो य पुलइयसरीरा । जिणवन्दणऽड्डमऽचिरा, ओसरणमहिं समहीणा
नयरीजणो वि हरिकरि-जाणविमाऽणाइएसु आरुहो । उच्चडकयसिंगारो, तियससमूहो व्व सोहंतो
धूवसमुग्गयवरगन्ध-कुसुमपडलाइऽजावडकरेण । किंकरनियरेण समं, इत्ति जिणं वंदिउं चलिओ

॥२०९०॥

॥२०९१॥

॥२०९२॥

॥२०९३॥

॥२०९४॥

॥२०९५॥

॥२०९६॥

अह तत्थेव पुरीए, वत्थव्वाए दरिद्धेरीए । धेत्तूण दारुयाइं, इंतीए नयरीवाहिम्मि
 अच्चन्तविम्बियाए, पुड्डो एगो नरो अहो भद् ! । एगामिसुहो लोगो, कत्थ इमो गन्तुमाऽऽरद्धो
 तेणं पयंपियं तिजय-बन्धुणो धुयकिलेसकलुसस्स । जम्मजरमरणवल्ली-वियाणविच्छेयपरसुस्स
 सिरीवीरजिणस्स पयाजरविंद-पूयणनिमित्तमेस जणो । वच्चइ सिवसुहकारण-धम्मनिसामणनिमित्तं च
 एवं सोच्चा सुहकम्म-जोगओ जायभत्तिपवभारा । सा चिन्तिउं पवत्ता, किमऽहमऽपुन्ना दरिद्दा य
 पक्रेमि जेण सुविसिद्ध-जणघपूयंऽगवगसामग्गी । नेवऽत्थि जीए जिणवर-चरणप्पलजुयलमऽच्चेमि
 अहवा किमऽणं सिंदु-चारकुसुमाइं पुव्वदिट्ठाइं । सुहियालब्भाइं लहुं, धेत्तूण करेमि जिणपूयं
 ताहे ताइं धेत्तुं, वड्डंतजिणिंदपूयपरिणामा । ओसरणस्साऽभिमुहं, तुरियं गन्तुं समारद्धा
 नवरं अद्धपहे च्चिय, अच्चन्तं थेरभावाविहुंरंगी । पंचत्तमुवगया सा, वड्डंतविसुद्धपरिणामा
 अह जिणपूयापणिहाण-मेत्तसुविट्ठत्तकुसलकम्मणेण । सोहम्मदेवलोए, अतुच्छसुलच्छिमऽणुपत्ता
 थेरत्तणेण मुच्छं, गय त्ति सुट्ठिय त्ति वा विचिन्तन्तो । अणुकंपाए लोगो, जलेण सिंचइ य से अंगं
 अपरिण्फंदं च तयं, पलोइउं पुच्छइ जिणं भन्ते ! । किं सा जियइ मया वा, वुत्तं नाहेण य मय त्ति
 अह सो थेरीजीवो, देवत्तं पाविऊण तव्वेलं । ओहीए सुणियनियपुव्व-वड्डयो परमभत्तीए

॥२०९७॥

॥२०९८॥

॥२०९९॥

॥२१००॥

॥२१०१॥

॥२१०२॥

॥२१०३॥

॥२१०४॥

॥२१०५॥

॥२१०६॥

॥२१०७॥

॥२१०८॥

॥२१०९॥

सच्छं उद्धरिउमणो, संवेगुव्वेयतिव्वसद्धाए । जं जाइ सुद्धिहउं, सो तेणाऽऽराहओ होइ ॥२१३७॥
 एवं तवस्सिणो वि हु, आलोयणपरिणयस्स इन्तस्स । गुरुणो व अप्पणो वा, त्रियलत्तं होज्ज संसोही ॥२१३८॥
 अहवा साहुगिहीणं, दोणह वि साहारणे गुणे पायं । अणिययविहारजणिए, सव्वन्नुमए इमे सुणह ॥२१३९॥
 दंसणसोही १ थिरकरण, २ । भावणा ३ अइसयऽत्थ ४ कुमलत्तं ।

५ जणवयपरिक्खणा वि य ६ । अणिययवासे गुणा हंति ॥ [दारगाहा] ॥२१४०॥
 निक्खमणनाननिव्वाण-ठाणचिह्चिन्धजम्मभूमीओ । पेच्छंतो उ जिणानं, सुविसुद्धं दंसणं कुणह [दारं] ॥२१४१॥
 संवेगं संविग्गणं, जणइ इय सुविहिओ सुविहियाण । अथिरमइणं च पुणो, जणेइ धम्मम्मि थिरीकरणं ॥२१४२॥
 संविग्गपरे पासिय, पियधम्मपरे यऽवज्जभीरू य । सयमवि पियाथिरधम्मो पायं विहरंतओ होइ [दारं] ॥२१४३॥
 चरिया छुहा य तण्हा, सीयं उण्हं च भावियं होइ । अहियासिया य सेज्जा, सम्मं अणिययविहारेण [दारं] ॥२१४४॥
 सुत्तऽत्थथिरीकरणं, अइसइयऽत्थाण होइ उवलंभो । अइसइयसुयहराणं, पलोयोणे विहरमाणस्स [दारं] ॥२१४५॥
 निक्खमणपवेसाईसु, आयरियाणं च बहुपयाराणं । सामायारीकुसलो, जायति गणसंपवेसेण [दारं] ॥२१४६॥
 साहूण सुहविहारो, निरज्जो जत्थ सुलहविती य । तं खेत्तं विहरंतो, नाही आराहणाजोगं ॥२१४७॥
 एमाइयं गुणगणं, समीहमाणेण साहूणा निचं । अणिययविहारचरियाए, वड्डियव्वं सइ वलम्मि ॥२१४८॥
 जो पुण रसाऽइगिद्धी-वसेण वलवं पि इह पमाएज्ज । न स केवलं सुणीहिं, मुंचेज्ज गुणेहि वि अवस्सं ॥२१४९॥

पञ्चागयमुहभावो, सो क्षिय इह उज्जओ सुणिगुणेहि' । परिवारिज्झइ सज्जो, उभयज्जय वि सेलगो नायं ॥२१५०॥
 तहाहि-
 सेलगपुरम्मि नगरे, आसी निवो सेलगो पुरा तस्स । पउमार्द्धं य देवी, ताण सुओ मड्डुगो नाम ॥२१५१॥
 थावचापुत्तमुणिन्द-चलणसेवोवल्लज्जिणधम्मो । सो राया नयसारं, भुंजइ निस्वजरत्तसुहं ॥२१५२॥
 एणम्मि य पत्थावे, थावचापुत्तसुरिपयविची । सुयस्सरी विहरंतो, समागओ तत्थ नयरम्मि ॥२१५३॥
 मियवणउज्जाणम्मि य, समोसढो सुणिज्जणोचियपएसे । सुणियाऽऽगसो य राया, समागतो वन्दणनिमित्तं ॥२१५४॥
 तिपयाहिणापुरस्सर-मह तच्चलणुप्पले नमंसित्ता । हरिसवसपुलङ्गं गो, आसीणो धम्मसवणज्जत्थं ॥२१५५॥
 मुणिवइणा वि हु संसार-परमनिव्वेयकारिणी तस्स । विसयविरागुप्पायण-पवणा संमोहनिम्महणी ॥२१५६॥
 संसारसमुत्थसमत्थ-वत्थुविगुणत्तपयडणपहाणा । धम्मकहा सुइसुहवयण-वित्थरेणं कया सुचिरं ॥२१५७॥
 पडिबुद्धो नरनाहो, परमपमोउब्भवन्तरोमंचो । गुरुचरणे णमित्ता, जंपिउमेवं समाढत्तो ॥२१५८॥
 भयवं ! जाव नियमुयं, ठवेमि रत्तम्मि ताव तुह पासे । उज्झित्ता रत्तमऽहं, पव्वज्जं संपवज्जामि ॥२१५९॥
 जुत्तमिणं जाणियभवठितीण, तुम्हारिसाण नरनाह ! । ता एत्तो पडिवन्धं, मा काहिसि थेवमऽवि एत्थ ॥२१६०॥
 एवं गुरुणा अणुसासिओ य, राया गओ सगेहम्मि । निययपयम्मि निवेसइ, मड्डुगनामं वरकुमारं ॥२१६१॥

સહ્યં ઉદ્ધરિઉમણો, સંવેગુબ્વેયતિવ્વસદ્ધાए । જં જાહુ સુદ્ધિહેડં, સો તેણાડડરાહઓ હોહ
 एवं तवस्सिणो वि हु, आलोयणपरिणयस्स इन्तस्स । गुरुणो व अप्पणो वा, वियलत्ते होज संसोही ॥२१३७॥
 અહવા સાહુગિહીનં, દોળહ વિ સાહારોણે ગુણે પાયં । અણિયયવિહારજણિए, સવ્વનુમए इमे सुणह ॥२१३८॥
 દંસણસોહી ૧ થિરકરણ, ૨ । ભાવણા ૩ અહસયડ્થ ૪ કુસલત્તં । ॥२१३९॥

૫ જણવયપરિવ્રવણા વિ ય ૬ । અણિયયવાસે ગુણા હોંતિ ॥

નિકૂલમણનાણનિવ્વાણ-ઠાણચિહ્વચિન્ધજમ્મભૂમીઓ । પેચ્છંતો ડ જિણાણં, સુવિસુદ્ધં દંસણં કુણહ [દારાગાહા] ॥૨૧૪૦॥
 સંવેગં સંવિગ્ગાણં, જળહ ઇય સુવિહિઓ સુવિહિયાણ । અથિરમહ્ણં ચ પુણો, જણેહ ધમ્મમ્મિ થિરીકરણં [દારં] ॥૨૧૪૧॥
 સંવિગ્ગપરે પાસિય, પિયધમ્મપરે યડ્વજ્જભીરૂ ય । સયમવિ વિયથિરધમ્મો પાયં વિહરંતઓ હોહ [દારં] ॥૨૧૪૨॥
 ચરિયા છુહા ય તળ્હા, સીયં ઉળ્હં ચ ભાવિયં હોહ । અહિયાસિયા ય સેજ્જા, સમ્મં અણિયયવિહારેણ [દારં] ॥૨૧૪૩॥
 સુત્તડ્થથિરીકરણં, અહસઇયડ્થ્યાણ હોહ ઉવલંભો । અહસઇયસુયહરાણં, પલોયણે વિહરમાણસ્સ [દારં] ॥૨૧૪૪॥
 નિવ્રત્તમણપવેસાઈસુ, આયરિયાણં ચ વહુપયારાણં । સામાયારીક્કુસલો, જાયતિ ગણસંપવેસેણ [દારં] ॥૨૧૪૫॥
 સાહૂણ સુહવિહારો, નિરવજ્જો જત્થ સુલહવિત્તી ય । તં સેત્તં વિહરંતો, નાહી આરાહણાજોગ્ગં [દારં] ॥૨૧૪૬॥
 एमाइयं गुणगणं, समीहमाणेण साहुणा निच्चं । अणिययविहारचरियाए, वड्ढियव्वं सह बलम्मि ॥२१४७॥
 જો પુણ રસાડ્ઙ્ગિદ્ધી-વસેણ વલત્તં પિ ઇહ પમાણ્ણ । ન સ કેવલં સુણીહિં, મુંચેજ ગુણેહિ વિ અવસ્સં ॥૨૧૪૮॥

पचागयसुहभावो, सो चिय इह उजओ मुणिगुणेहिं । परिवारिज्झइ सज्जो, उमयड्ढत्य वि सेलगो नायं ॥२१५०॥

तहाहि—
सेलगपुरम्मि नगरे, आसी निवो सेलगो पुरा तस्स । पउमावई य देवी, ताण सुओ मड्डुगो नाम ॥२१५१॥
थावचापुत्तमुणिन्दि—चलणसेवोवलद्धजिणधम्मो । सो राया नयसारं, भुंजइ निरवजरज्झसुहं ॥२१५२॥
एगम्मि य पत्थावे, थावचापुत्तस्सरिपयवित्ती । सुयस्सूरी विहरंतो, समागओ तत्थ नयरम्मि ॥२१५३॥
मियवणउज्जाणम्मि य, समोसढो मुणिज्जणोचियपएसे । मुणियाऽऽगसो य राया, समागतो वन्दणनिमित्तं ॥२१५४॥
तिपयाहिणापुरस्सर—मह तच्चलणुप्पले नमंसित्ता । हरिसवसपुलइयंगो, आसीणो धम्मसवणड्ढत्थं ॥२१५५॥
मुणिवइणा वि हु संसार—परमनिव्वेयकारिणी तस्स । विसयविरागुप्पायण—पवणा संमोहनिम्महणी ॥२१५६॥
संसारससुत्थसमत्थ—वत्थुविगुणत्तपयडणपहाणा । धम्मकहा सुइसुहवयण—वित्थरेणं कया सुचिरं ॥२१५७॥
पडिबुद्धो नरनाहो, परमपमोउब्भवन्तरोमंचो । गुरुचरणे पणमित्ता, जंपिउमेवं समाढत्तो ॥२१५८॥
भयवं ! जाव नियसुयं, ठवेमि रज्जम्मि ताव तुह पासे । उज्झित्ता रज्जमड्ढं, पव्वज्जं संपवज्जामि ॥२१५९॥
जुत्तमिणं जाणियभवतितीण, तुम्हारिसाण नरनाह ! ता एत्तो पडिवन्धं, मा काहिसि थेवमड्ढवि एत्थ ॥२१६०॥

ततो कयसिं'गारो, सहस्सनरवाहिणीए सिवियाए । आरूढो पंथयपमुह—मंतिसयपंचगाऽणुगओ
गन्तूण गुरुसमीवे, उज्झियसंगे पवज्जइ दिक्खं । संवेगसारमऽणुदिण—मुज्जमइ य धम्मकम्भेसु
कालक्रमेण एक्कारसाऽवि, अंगाणि सो अहिज्जेइ । दुक्करतवकरणपरो, विहरइ य महीए वाउ व्व
अह पंथगपमुहाणं, पंचहं मुणिसयाण सुयसूरी । तं सूरित्ते ठविउं, साहुसहस्सेण परियरिओ
विहरित्ता बहुकालं, पुंडरियमहानगे कयाऽणसणो । असुरसुरविहियपूओ, निव्याणपयं समणुपत्तो
सो पुण सेलगासूरी, तवोविसेसेहिं अरसविरसेहिं । पाणेहिं भोयणेहि य, जातो चम्मऽड्डिमेत्ततणू
गंहिओ रोगेहिं' पि य, तहाऽवि सत्ताहिओ च्चि विहरंतो । सेलगपुरे पहुत्तो, समोसढो भिगवणुज्जाणे
पीइपडिबन्धेण य मड्डुगो, निवो वन्दणट्टया पत्तो । सोऽण य धम्मकहं, पडिबुद्धो सावगो जातो
अह सो सूरिं दट्ठुं, सरेगमच्चंतकिससरीरं च । जंपेइ अहं भन्ते !, अहापवत्तेण तेगिच्छं
कारेमि तुम्ह एसणिय—भत्तपाणोसहाइएणं ति । पडियुणियं मुणिवहणा, कारविया तयणु से किरिया
अह पगुणीभूयतणू वि, पवलरसगारवाऽऽपडिबद्धो । सरी मुणिगुणविमुहो, तत्थेव द्वाउमाऽरद्धो
पंथगवज्जेहिं' ततो, परिचत्तो सेसएहिं' साहूहिं । अह चउमासगरयणीए, निवभंरं सुहपसुत्तो सो
चउमासियाऽइयारं, स्वामेउं पंथगेण सीसेणं । छिक्को चलणेसु ततो, झत्ति विउद्धो भगति कुद्धो

॥२१६२॥

॥२१६३॥

॥२१६४॥

॥२१६५॥

॥२१६६॥

॥२१६७॥

॥२१६८॥

॥२१६९॥

॥२१७०॥

॥२१७१॥

॥२१७२॥

॥२१७३॥

॥२१७४॥

को एस दुरायारो, मं पाएसुं सिरण घड्डेइ । तेणं भणियं भन्ते !, पंथगनामो अहं साहू
 खामेमि चउम्मासिय-मेक्कसि खमह न पुणो इमं काहं । अह संवेगेवगओ, खूरी इय भणिउमाऽऽरद्धो
 रसगारवाऽऽइविसविहय-चेयणो सुट्ठु वोहिओ तुमए । पंथय ! ता कयमेत्तो, एत्थाज्वत्थाणसोक्खेण
 अह विहरिउमाऽऽरद्धो, स महणा अणिययाए वित्तीए । विहरंतो परियसिओ, पुणरऽवि पोराणसिस्सेहि
 कालंतरे य विहुणिय-रयमलो मलियपचलमोहभडो । सेतुंजपव्वयम्मि, निव्वणमऽणुत्तरं पत्तो
 इय दोसगुणे नाउं, सीयल-उज्जयविहारचरियाए । अविहारपक्खमाऽऽसज्ज, को णु वड्डेज कुसलऽत्थी

किंच-

पडिचन्धो लहुयत्तं, न जणुवयारो न देसविन्नाणं । नाऽऽणाऽऽराहणसेए, दोसा अविहारपक्खम्मि
 कालाऽऽइदोसओ पुण, न दव्वओ एस कीरइ नियमा । भावेण उ कायव्वो, संथाग्गवचयाऽऽईहि
 इय पावकलिलजलविब्भमाए, संवेगरंगसालाए । पस्किम्मविहीपासोक्ख-चउमहामूलदाराए
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । अणिययविहारनामं, सत्तमदारं समत्तमिमं
 अणिययविहारचरिया, एसा गिहिसाहुगोयरा भणिया । संपइ नरिंदविसयं, एयं चिय किं पि किंचमि
 जम्हा को-वि हु चिरभूरि-सुकयसंभारभाविककळ्हाणो । नरनाहो वि य होउं, अच्चंतं पसमरसरसिओ
 परलोयभीरुचित्तो, सम्मं विसकप्पकलियविसयसुहो । मोक्खसुहवद्धबुद्धी, आराहणकरणमीहेजा

तस्स सए चिय देसे, जिणिन्दिविंवाइ वंदमाणस्स । होज्ज अणिययो विहारो, परदेसे विण्यसम्भावा ॥२१८८॥

तहाहि—

करडिघडुब्बडसुहोह—तुरयरहवृहपरिबुडे तस्मि । परदेसेसु वि तित्थाइ, वंदिउं संपयट्ठस्मि ॥२१८९॥

रजाज्वहारमाऽसंकिज्जण, पडिनरवई पणुपेज्जा । हीरेज्ज व तदेसो, पडिरिण्णा सामिरिहिओ च्चि ॥२१९०॥

तम्हा भत्ते गुणसंगयस्मि, सत्थऽत्थवोहकुसलस्मि । मंतिस्मि रज्जभारं, आरोविय अप्तुल्लस्मि ॥२१९१॥

साहियजेयव्वगणो, सुत्थीकयमण्डलो महाक्कोसो । नियनियनियोगसुनिउत्त—भत्तिमन्तप्पहाणज्जणो ॥२१९२॥

अच्चंतपवरपूया—पुरस्सरं लोक्कपीडमऽकरेत्तो । जिणभवणाइ वन्देज्ज, निययदेसे च्चिय नरिंदो ॥२१९३॥

अह तं अट्ठुदेघट्ठ—घट्ठपडिरुद्धरायपहपसरं । सहरिसहरिहेसाऽऽरव—खरखुरवभारियनहविवरं ॥२१९४॥

पप्पुक्कहवक्कपोक्कार—धोरपाइक्कचक्कपरिकिंन्नं । पउरसियछत्तछाइय—दिणयरक्करपहक्कराऽऽभोगं ॥२१९५॥

निययदेसट्ठियजिणभवणण, पेच्छणं आयेरेण कुणमाणं । दट्ठुं धम्मपसंसं, के के मणुया न कुव्वंति ॥२१९६॥

के वा उत्तमजणपूइयं ति, सोमं ति मोक्खवेहुं ति । विमंसिज्जण जिणधम्म—मेक्कचित्ता न मेण्हंति ॥२१९७॥

एवं च सो महप्पा, संपाइयपवरधम्मकायव्वो । कइया वि विसयनिंदं, करेइ जिणभणियनीईए ॥२१९८॥

कइया वि महाश्रुणिपवर—चरियमेगगमाणसो सुणइ । कइया वि मंतिसामन्त—संगओ कुणइ जणचिन्तं ॥२१९९॥

धम्मविरोहं कइया वि, पेच्छिउं सव्वहा निरुंभेइ । कइया वि निययपरियण—सुवउत्तो एवमुल्लव्वइ ॥२२००॥

हंहो ! निउणं पेहह, संसारं सास्मजत्थि नो किं पि । जं तडिववलं जीयं, तरंगतरलाओ रिद्धिओ ॥२२०१॥
 अवरोप्परपडिवन्धा, बन्धा इव दित्ति निव्वुइं नेव । निच्चयगुणो य मच्चू, निस्सारो वत्थुपरिणामो ॥२२०२॥
 कम्मविवागो अच्चंत-भीसणो सोक्खसंभवो तुच्छो, अस्सखदुक्खक्कारी, सेविजंतो पमाओ य ॥२२०३॥
 दुलहो य मणुस्सभवो, दुलहा सद्धमकम्मसामग्गी । नीसेसदोसकारण-अतुच्छमिच्छत्तचाणेण ॥२२०४॥
 तालोक्कचक्कचमढण-विढत्तजयकाममल्लमलगखमो । दुलहो देवो भवजलहि-तारणो वीयरगो वि ॥२२०५॥
 दुलहा विमुक्कसंगा, गुरुणो सव्वन्नुसासणं दुलहं । लद्धे वि एत्थ धम्म-ज्जमो न जं तं महच्छरियं ॥२२०६॥
 एवं समीववत्तिण-मणुसासित्ता जणं स कइया वि । गीयत्थे संविग्गे, सुणिवइणो पज्जुवारेइ ॥२२०७॥
 ते वि य गम्भीरुत्तीहि, जुत्तिजुत्ताहिं वागरिन्ति जहा । नरवर ! पयईए च्चिय, धीमं तुम्हारिसो पुरिसो ॥२२०८॥
 जिणवयणाओ नाउं, निवन्धणं असुहकम्मबन्धस्स । अवराहकरे वि परे, न पउस्सेजा मणागं पि ॥२२०९॥
 नमिरनरिं दामरमउड-लग्गरयणप्पहापहासिद्धं । चक्कधसुरपहुत्तं पि, मोक्खकंखी न कंखेजा ॥२२१०॥
 सारीरमाणसाज्जेण-तिक्खदुक्खोहखोहपउराओ । गुत्तिट्ठिओ व्व मुत्तिं, चिन्तेजा पयइभीमभवा ॥२२११॥
 दट्ठूण य दुक्खत्ते, तहुक्खाऽऽलिं गिओ व्व सव्वंगं । करुणापहाणचित्तो, दीणाऽणाहेऽणुकंपेजा ॥२२१२॥
 जीवाऽजीवाइसमत्थ-वत्थुवित्थारमऽवितहं सम्मं । मन्नेज्ज जिणाणाए, सम्मत्तविसुद्धिमिच्छंतो ॥२२१३॥
 कामो कोहो लोहो, हरिसो माणो मओ य इयरुवं । दरियाऽरिछकमन्तर-मल्लद्वपसरं सया कुजा ॥२२१४॥

सन्वाओ वि किरियाओ, किलिङ्गचित्तस्स हंति विहलाओ । तस्साफल्लकए ता, सया चिसुद्धं धरेज मणं ॥२२१५॥
 विसपरिभावियधारा—करालकरवालतच्छियंओ व्व । संजायइ जीए परो, न तं गिरं कह वि भासेजा ॥२२१६॥
 न कयाइ कुलप्पसओ, सुहलेसविमोहिओ महासत्तो । खणभंगिसरीरेणं, किलिङ्गचेट्ठं अणुड्डेजा ॥२२१७॥

तहा—
 चिन्ताणंतसमकाल—मेव संपज्जमाणसयलत्थं । वीरस्स धरापहुणो, रज्जं पि हु भुंजमाणस्स ॥२२१८॥
 धम्ममाडभिमुहा चिन्ता, सध्मं संवेगभावियमइस्स । संसारसरूवविभा—विरस्स एवंविहा होजा ॥२२१९॥
 हद्धी सव्वंगं पि हु, सया वि सावज्जजीविणो मज्झ । संसारसरणकारण—वावारपरायणमणस्स ॥२२२०॥
 नणु होही तं किंपि हु, भविस्सवरिसं रिज्ज व सा काडवि । सो मासो पक्खो वा, तमइहोस्सं अहव दिवसो ॥२२२१॥
 दिवसे वा स सुहुत्तो, तम्मि खणो अहव को वि सो वारो । वारे तं नक्खत्तं, जत्थाइहं विइयपरमइत्थो ॥२२२२॥
 संक्कामिज्जण पुत्ते, रज्जुरं धीरपुत्तिसपन्नत्तं । सव्वन्नुपणीयाइणाए, पारतंतं परिवहंतो ॥२२२३॥
 संवेगरुयगीयत्थ—सुक्किरियाणं गुरुण पयमूले । पडिवज्जिज्जण दिक्खं, निरवेक्खो सव्वसंगेसु ॥२२२४॥
 छुट्ठमदसमदुवालसाइ—विविहेहिं तवविसेसेहिं । संलिहियइप्पा तह दव्व—भावसंलेहणविहीए ॥२२२५॥
 वोसट्ठचत्तेहो, निवट्ठपउमाइसणो गिरिसिलाए । थाणुमइए परिजुत्त—हरिणकयकायकं दुयणो ॥२२२६॥
 सन्वाइहाएच्चाई, जहट्ठियाइराहणाविहाणेण । पंचनमोकारपरो, पाणच्चायं करिस्सामि ॥२२२७॥

नवरं नो जावज्जवि, लभामि पव्वज्जमऽक्यपुब्बोऽहं । ता सगिहे चिय वसहिं, दाउं सेवेमि सुणिणो चि ॥२२२८॥
जुत्ता य इमा चिन्ता, विसेसओ वसहिदाणविसयम्मि । जं सेसदाणऽविकूवाए, वसहिदाणं चिय पहाणं ॥२२२९॥
वसहिअलाभे हि सुणीण, दाउमऽणवड्डियाण न तरंति । अत्ताऽणुणहहेउं, गिहिणो भत्ता वि भत्ताऽऽई ॥२२३०॥
न य भेसज्जं न य ओसहं च, नो कंवलं न वत्थं च । फासुयमऽक्यमऽकारियं—मऽणणुमयं नेव पायं पि ॥२२३१॥
नो पायपुंछणं ढंड—णं च महमन्तयं विणेयं च । सत्थं पोत्थयमऽन्नं पि, साहुज्जणजोगमुवगरणं ॥२२३२॥
दाउं पारेन्ति न सुशुरु—सेवणं नेव तव्वयणसवणं । काउं खमंति के वि हु, भववासविरत्तचिच्चा वि ॥२२३३॥
अणिययविहारचरियाए, आगयाणं च जइ न खेत्तम्मि । वसहीलाभो जायइ, जईण ता कह ठिती तत्थ ॥२२३४॥
ठिइमन्तरेण तवखेत्तजा य, कह उभयलोगसंभविणो । समणाण गिहत्थाण य, पत्तयं संभवंति गुणा ॥२२३५॥
तत्थ इहलेइया संजयाण, असणाऽऽइलाभमभिईया । परलोयसंभवा पुण, संजमपरिपालणाऽऽईया ॥२२३६॥
गिहीण उ इहभविया पुण, सुणिसंगाउ कुसंगन्नागाई । परभविया पुण सद्धम्म—सवणपमुहा गुणाऽणो ॥२२३७॥
तह ते सयं न गेहं, कुणान्ति न य कारविंति अन्नेहिं । अणुमन्नंति वि नो पर—कयं पि मणवयणकाएहिं ॥२२३८॥
जम्हा न सुहुमवायर—छज्जीवनिकायहणणविरहेण । जायइ गिहं कुडीरग—मेत्तं पि अओ चिय पयुत्तं ॥२२३९॥
अविकत्तिउण जीवे, कत्तो घरसरणगुत्तिसंठपं । अवि कप्पिउण तं तह, पडिओ अस्संजयाण पहे ॥२२४०॥

अन्नं च—

जइ तूरवपुरसर-मडजोगजणसुगुरुसंघपच्चरूखं । चईय गिहं च करेमि, भन्ते ! सामाइयं इण्हिं
सवं पि हु सावज्जं, जोगं पच्चविवमो उ जाजीवं । तिविहं तिविहेणं ति, महापइना कया एसा
ता कह सवंगेहिं, छज्जीवनिकायस्खणेक्कपरं । सकयपइन्नं मोत्तुं, कुणंति मुणियो गिहाऽऽइ सयं
तम्हा अबकए चिय, पारुद्धं निट्ठियं च अबकए । मणवइकाएहिं सयं, अकयमऽकारियमऽह परेहिं
अणुमयं च अओ चिय, मूलत्तरगुणजुयं पमाण्हें । थीपमुपंगदुस्सील-वज्जमुज्झियतदाऽऽसनं
सज्जायकालउचार-पासवणभूमिसंजुयं गुत्तं । जइजोगं निरवज्जं, सेज्जं देज्जा जईण गिही
दवं खेत्तं कालं, भावं च पंडुच्च जइ तहारूवा । नो संपज्जइ तहवि हु, चिन्तिय सारेतरविभागं
सुहुमपदोसजुत्तं, गुरुवहुगुणसंगयं सया वसहिं । देज्ज जईणं न जं ते, तीए विणा संजमायाऽलं
दुत्तरसऽवि भवजलहिं, सेज्जाए तरइ जेण तदाया । सेज्जायरो चि बुत्तो, एत्तो चिय समयकेअहिं
तथ डिया य जइणो, अन्नेहिंतो वि वरथपत्ताऽई । जं पावंति तयं पि हु, दिन्नं परमत्थओ तेण
जइ वि न कहिं पि हु सयं, संपन्नं पुव्ववन्नियं ताणं । तह वि हु वसहीदाया, जातो तम्मूलहेउ चि
जं मूलकारणं सो, अह उत्तरकारणाइं इयरे उ । सइ मूलंणे पायं, विसयो किर उत्तरंजाणं
चलिए मूलजुयम्मि, जहा तरू लहइ परमवित्थारं । तह वसहिमूलवल्लिओ, पावइ पसरं जइजणो वि
किंच-

॥२२४१॥

॥२२४२॥

॥२२४३॥

॥२२४४॥

॥२२४५॥

॥२२४६॥

॥२२४७॥

॥२२४८॥

॥२२४९॥

॥२२५०॥

॥२२५१॥

॥२२५२॥

॥२२५३॥

वायस्यवासधारा—सीयाऽऽयवमारुओवसगगणं । चाराण दुडुसावय—गणाण ॥२२५५॥
 रवसेमाणो मुणिपुंगवे उ, सगिहग्मि वसहिदाणाओ । ताण मणवयणकाये, कुणइ पसन्ने सयाकालं ॥२२५६॥
 जोगपसन्नायाए य, चेव जायइ सुई मई सन्ना । तह निव्वुईसुहं तणु—वलं च सुहझाणवुइइकिए ॥२२५७॥
 जम्हा सुमणुन्नाऽऽलय—सयणाऽऽसणभोगेणसु पाएणं । सुमणुन्नझाणझाई, जायति साहू भवचिराणी ॥२२५८॥
 जस्साऽऽसमम्मि मुणिणो, सुहुत्तमेत्तं पि विस्समन्ति सो । क्रयकिच्चो तेणं चिय, किमऽन्नपुन्नेग किर तस्स ॥२२५९॥
 धन्नो तेसिं जम्मो, कुलं च धन्नं सयं पि ते धन्ना । पक्खालियपावमला, सुसाहुणो जाण ठंति गिहे ॥२२६०॥
 जइ पुण दुगंछिएसु, कुलेसु एयाण जणमिह हुंतं । ता कह जएक्कपुज्जा, ठायंता तग्गिहे मुणिणो ॥२२६१॥
 पुक्ककलियाण गेहेसु. ठंति मुणिणो पणट्टमयमोहा । न कयाइ रयणवुड्डी. निवडइ पावाण गेहेसु ॥२२६२॥
 सो नाम को वि कालो, कलिकलुसविचज्जिओ जियाण भवे । गुणरयणमहानिहिणो, जम्मि गिहे ठंति वरमुणिणो ॥२२६३॥
 सेवा वि दुल्लह चिय, महाणुभावाण पावनिह्लणी । छाया वि कप्पतरुणो, पुन्नेहिं विणा न संपडइ ॥२२६४॥
 अक्खण्डंसंजमधुरं—धराण धीराण धम्मबुद्धीए । मुणिवसभाणं वसहिं, दिंतेण इमं इमं च कयं ॥२२६५॥
 चारित्तपक्खवाओ, गुणाणुरागित्तणं सुधम्मिच्चं । सुद्धाण पक्खवाइ—त्तणं च किन्तीसमुच्छालो ॥२२६६॥
 संसग्गवुद्धिक्करणं, कुसंगचाइत्तणं सुसंगरई । सगिहंजगणम्मि कप्प—हुमस्स आरोवणविहाणं ॥२२६७॥
 कामदुहेणुगहणं, चिन्तामणिणो य करयले धरणं । निययभत्रणंजगणे चिय, पहाणरयणायराऽऽणयणं

धम्मपद्याए दाणं, पियणं अमयस्स पवरनिहिगहणं । सव्वसुहसंचयारो, विजयपडायाए गहणं च ॥२२६८॥
 परमं च सव्वकामिय-विज्जामन्ताण साहणविहाणं । भवइ य विवेगसंगय-गुणन्नुयापयडणं च कयं ॥२२६९॥
 तह तस्सुवस्सए संठियाण, साहूण गुणसमिद्धाणं । पायसमीवमुवागम्म, धम्मसव्वणं कुणंति जणा ॥२२७०॥
 जं जं च तदाऽऽद्यन्न-पच्चागयचेयणा भवियसत्ता । धम्मकिरियासु निच्चं, रमन्ति विविहासु जं च तहा ॥२२७१॥
 पडणीया भदत्ते, भदा उ दयाए जं च जहसत्तिं । संसाऽऽसवाइणियमे, अन्नो पुण जं च संमत्ते ॥२२७२॥
 संपावियसम्मत्ता य, जं परे परमभत्तिसंजुत्ता । मणहरजिणिंदमंदिर-विंवपइड्डवणाईसु ॥२२७३॥
 जिणहरजत्ताईसु य, महूसवेसु सया पयइत्ति । जं जं च जिणपवयण-पभावणापमुहक्किच्चे य ॥२२७४॥
 जं उजमंति केई, गिलाणसाहिम्मियाऽऽइक्कज्जेसु । जं च जिणाऽऽमदोत्थय-लिहावणं केई कारिंति ॥२२७५॥
 जं केइ देसविरतिं, गिण्हंति जं च सव्वविरइं च । जं च विचिच्चेसु तवो-कम्मसु य के वि हु रमंति ॥२२७६॥
 सव्वाण ताण तेहि, विहिजमाणण पुन्नहेउणं । साहवस्सयदाया, निदिहो मूलहेउ त्ति ॥२२७७॥
 सो चिय राया सो चैव, रायमत्थयमणी स थिरज्जो । रज्जे जस्स जइजणो, विहरति अप्पडिहयप्पसरं ॥२२७८॥
 रज्जे य सेसदेसाण, रायभूओ स चैव देसो वि । उव्वहइ आरियत्तं, सुसाहुणो जत्थ विहरंति ॥२२७९॥
 देसे पुण नयरं सेम-नयरसिरसेहरं पवित्तं च । तं चिय चरंति निच्चं, जत्थ गुणइहा महामुणिणो ॥२२८०॥
 नगरे य पाडगो पाव-साडगो जइजणो जहिं वसइ । सो चिय धवो पुन्नो, सुन्नो अनोऽत्ति मन्नेऽहं ॥२२८१॥

तत्थ पुण जत्थ गीयत्थ-सुत्थियजईण जायए वसही । भवणं तं चिय एक्कं, लक्खणपुन्नं खु मन्नेऽहं ॥२२८२॥
 लच्छीए तमाऽऽद्यासो, तं अरिहं पवरयणवुड्डीए । वत्थु पुरिसो त्रि खुवि, तस्स चैव परमत्थओ उदई ॥२२८३॥
 कदमऽन्नहा सुणीणं, संजम-सिरिपरमम्मणभूमीणं । तथाऽन्नथाणं पि हु, होजा जिणवयणनिरयाणं ॥२२८४॥
 न हु होति तत्थ दोसा, सिद्धंतुघोसणाद्धुणिगुणेण । खुदोवद्वपमुहा, अब्भुदयाऽऽई य होनि गुणा ॥२२८५॥
 जं रेगऽग्गिपिसाय-ग्गहपभिइयखुद्वेवजा दोसा । क्खनरनिरियजा वि य, पावा पावाउ पभवति ॥२२८६॥
 पावस्स य पडिवक्खो, दक्खो नेओ जिणिंदसद्धम्मो । जत्थ पुण तप्पयारो, पाववियारा कुओ तत्थ ॥२२८७॥
 नहि वलियम्मि सपक्खे, दीसइ पडिवक्खसंभवो पायं । पभवते सह मायंड-मंडले निमिरनियरो व ॥२२८८॥
 इय मोक्खसाहणाऽवंग-हेउणो नाणदंसणसमग्गा । विविहतवनियमसंजम-सज्जायऽज्झयणझाणाई ॥२२८९॥
 सद्धम्मणुणा गुणिसेव-गस्स रत्नोऽह्वा अमच्चस्स । सेट्ठिस्स सत्थवाहस्स, इव्वभपमुहस्स वसहीए ॥२२९०॥
 अन्नस्स व जस्स परं, अणुग्गहं समणुमन्नमाणस्स । चिद्धंताणं साहूण, निव्वहंति निरावाहं ॥२२९१॥
 धम्माऽणुभावओ चैव, तस्स दोसा न होति पावकया । हुंति य सद्धम्मकया, परमव्भुदया, विविहरूत्ता ॥२२९२॥
 अचं तऽणुरत्तकलच-पुत्तसुविणीयपरियणप्पमुहा । चउंगवलाईया, नियनियपयीए अणुसरिसा ॥२२९३॥
 दाउं वसहिमिहभवे, जंतत्तणकयकुडीरक्कोणे वि । भवसोक्खनिराक्कंखीण, मोक्खसोक्खेक्कलक्खाणं ॥२२९४॥
 साहूण सुविहियाणं, महाणुभावाण परमभत्तीए । चइउं मलाविलं देह-पंजरं अन्नजम्मम्मि ॥२२९५॥

मणिमयमहंतभासंत-भित्तिविच्छिन्निचिचिच्छादज्जाणए । सुविमालसालभंजिय-मत्तालंवाइसयकलिए ॥२२९६॥
नाणामणिघडणुब्भड-थंभसहस्ससियम्मि रयणयल्ले । अणवरयरयणमणिक्कंत-किरणभरनिव्भरुज्जोए ॥२२९७॥
गयणंज्जणसंलग्गज्ज-तुंगतोरणमणाभिरामिल्ले । धुवंतंधवलधयवड-मालाकलिए परमरम्मे ॥२२९८॥
आएसाज्जंतरतुर-माणअणुरत्तकिंकरसुरड्ढे । ललमाणजणियनयण-च्छणज्जराजणसमाइन्ने ॥२२९९॥
वररयणक्कणगमणिमय-सयणाज्जसणल्लच्छत्तचमरभिंंगारे । तह पंचवच्चमणिरयण-कुसुमदेवंज्जसुयसमिद्धे ॥२३००॥
चिंताज्जंतरसमकाल-संमिलंताज्जुकूलसयलज्ज्जे । सव्वुत्तमे विमाणे, जायति देवो महिहिद्धओ ॥२३०१॥
तत्तो य चुओ संतो, उदग्गसोहग्गरूवधारी य । जणमणनयणाज्जणंदी, निरुवक्कमदीहनिरुयाज्ज ॥२३०२॥
लायन्नपुव्वगतो, वंदियणुग्घुस्समागणुणनिव्वहो । मणिकणगरयणसयणा-सण्हुपासायतलललणो ॥२३०४॥
संपज्जमाणमाणस-समीहियज्ज्यो महाविभूल्लो । सव्वाज्जसयनिहाणं, दिसि दिसि पसरंतजसपसरो ॥२३०५॥
पुन्नाज्जुवंधिपुन्नो, अखंडछक्खंडभरहभोत्ता य । होज्जेह चक्कवड्डी, राया वाज्जवंडमंडलियो ॥२३०६॥
तदमच्चो वा सेट्ठी, सत्थाहो वा महिच्चपुत्तो वा । संपाविज्जण परमे, चारिच्चणो ततो धन्नो ॥२३०७॥
तेणेव भवेणं सो, तिहिं सत्तिहिं वा भवेहिं नियमेणं । काज्जणं कम्मखयं, खिपं मोक्खं पि पाउणइ ॥२३०८॥
इय भावसारवसही-दाणेण नरिंदपुन्नमज्जकलं । वंछियपूणपवणं, जं जायइ तं किमज्जखियं ॥२३०९॥

॥२३०९॥

॥२३१०॥

अच्छरियं पुण तं जं, उवरोहेणाऽवि वसाहिदाणाओ । अणवरयसाहुदंसण-ईसिं पडिबन्धभावेण
अहमगइमुवगओ वि हु, पमायमयमोहिओ वि मुद्धो वि । पडिबुद्धो कुरुचंदो, जाइं सरिऊण सयमेव

॥२३११॥

॥२३१२॥

॥२३१३॥

॥२३१४॥

॥२३१५॥

॥२३१६॥

॥२३१७॥

॥२३१८॥

॥२३१९॥

॥२३२०॥

तहाहि—

कुलभवनं व सिरीए, अच्छरियाणं पि जम्मभूमि व्व । विजाणमागरो इव, सावत्थी, नाम आसि पुरी ॥२३११॥
तथ य नमंतपत्थिव-सिरयणपहापहासिपयजुयलो । नामेणाऽऽइवराहो भुवणपसिद्धो महीनाहो ॥२३१२॥
तस्स य अप्पडिमगुणो, रूवेणं वम्महो व्व पच्चक्खो । समरंगणपरिहत्थ-याए जिण्हु व्व विण्हु व्व ॥२३१३॥
ताराचंदो नामेण, अत्तओ रायलक्खणाऽणुगतो । नियजीयनिव्विसेसो, कुरुचंदो नाम से भित्तो ॥२३१४॥
अह सो ताराचंदो, जुवरायपयप्पयाणक्कामेण । इयस्कुमारेहिंतो, सविसेसं पेहिओ रन्ना ॥२३१५॥
अह निवसिणिद्धसवियास-चक्खुविक्खेवगोयरीभूयं । दट्ठं सवत्तिजणणीए, रायसन्निहिनसन्नाए ॥२३१६॥
नियसुयस्सविग्घं, विभावयंतीए निहुयमेगंते । भक्खविमिस्सं कम्मण-मुवणीयं तस्स हणणट्ठा ॥२३१७॥
अविगप्पिऊण तेण य, उवभुत्तं अह तदुत्थदोसेण । रूवळंङ्गविणासी, पाउब्भूओ महावाही ॥२३१८॥
तेण य विहुस्सज्जारं, दुगुंछणिज्जं च पेच्छिय सरीरं । अच्चंतसोगवत्थो, ताराचंदो विचिंतेइ ॥२३१९॥
अधणाण गरुयरोगाऽऽउराण, नियसयणपरिहवहयाण । मरणमहवड्न्देसे, गमणं जुज्झइ सुपुरिसाण ॥२३२०॥

ता एत्थ निवसिउं मे, खणं पि न खमं विणहुदेहस्स । खलसविलासऽद्धच्छीहि, निच्च' पेच्छिजमाणस्स ॥२३२१॥

तो रयणीए अनिवेइऊण, नियपरियणस्स वि १सवत्तं । गंतुं जवा पयट्ठो, पुव्वदिमाहुत्तमेगागी ॥२३२२॥

अच्चंतं विमणमणो, सणियं सणियं कमेण गच्छंतो । अन्नऽन्ननगाऽऽगरनगर—गामनियं च पेच्छंतो ॥२३२३॥

सम्मेयमहागिरिपरि—सरम्मि पत्तो पुरम्मि एगम्मि । लोगो य पुच्छिओ तत्थ, को गिरि भन्न्ह इमो ति ॥२३२४॥

लोभेणं जंपियं सुद्ध !, दूरदेसाऽऽगयत्तणेण इमं । रविमिव सुविसुयं पि हु, जइ पुच्छसि ता निसामेसु ॥२३२५॥

सम्मेयमहागिरिराउ एहु !, जहिं जिणसमूहु परिचत्तदेहु । निव्वाणह पत्तु सुरासुरेहिं, थुव्वंतु भत्तिव्वभरनिव्वभरेहिं ॥२३२६॥

पवणुछंसंततरुपच्छेवेहिं, सव्वायरेण २नावइ करेहिं । आराहणत्थु पहि इन्त भव्व, जो विहगरवेहिं निमंतइ व्व ॥२३२७॥

नासग्गनिवेसियचव्वुलव्वसु, थेवं पि देहसोक्खाणऽवेव्वसु ।

एगगचित्तु निव्विग्घु जित्थु, परमवक्खरु झायइ जोगिसत्थु ॥ ॥२३२८॥

भूमिगुणेण जहिं सुक्खेवर, कीलंति दुइसत्ता वि पउर ।

मुद्धा वि जेत्थु कयपाणचाय, देवत्तणु ३पावहिं गयविसाय ॥ ॥२३२९॥

अइरम्मयगुणरंजिय, पडिभयवज्जिय; विलसहिं जहिं किन्नरमिहुण ।

सव्वोउयकुसुमसमुद्धुर, फलभरमणहग्ग; चाउदिसि छजंति वण ॥ ॥२३३०॥

एवं निसामिऊणं, अच्चंतं जायच्चिचपरितोसो । सो देहं चइउमणो, चलितो तित्थं ति काऊण
 गयणगगलग्गदीहर—करालसिहरोवरुद्धदिसिपसरं । अह उवउत्तो सभ्भं, सणियं सणियं तमाऽऽरूढो
 कयकरचरणविमुद्धी, सरसिरुहाइं गहाय सरसीओ । अंसुयसंजमियमुहो, अजियाऽऽईणं जिणिंदाणं
 मणिरयणभासुराणं, पडिमाणं कंतिसलिलधोयाणं । फालियसिद्धिसिलाण य, पूयापब्भारमुवरयइ
 जिणपायपूरयसुहसिद्ध—खेत्तगुणवड्हमाणसुहभावो । आणन्दसंदिरऽच्छो, थुइं च इय काउमाऽऽत्तो
 ॥२३३१॥
 ॥२३३२॥
 ॥२३३३॥
 ॥२३३४॥
 ॥२३३५॥

इह निहणियमोहा-उणंतकालप्परूढं । पत्रलजणणमच्चू—वेह्लिमुल्लरिऊणं ।

दरिसियसिवग्गा, जे गया सिद्धिवासं । सिवमऽयलमज्जंतं, ते जिणिंदा जयंति ॥ ॥२३३६॥

पयपणइपभावे—णंपि जेसिं असेस—प्पवरसुहसणाहा हुंति लीलाए भव्या ।

निययकरयलं वा—ऽऽलोइयाऽलोयलोया, तिहुयणजणपुज्जा ते जिणिन्दा जयंति ॥२३३७॥

इय थोऊण जिणिदे—समुच्चगिरिसिहरमज्वरमारुहइ । रोगघुणजजरं देह—मुज्झिउं जाव परितुडो ॥२३३८॥

ताव सरंडुसुंदर—पसरंतुदामकंतिपब्भारं । सीलंजभरकंतं व, दूरमोणवियकायलयं ॥२३३९॥

हेट्टासुहलंबियदीह—वाहुकरनहमऊहरज्जुहिं । नरयावडनिवडियपाणि—लोयमाऽगारिसयंतं व ॥२३४०॥

अमराचलनिचलचलण—अंगुलीविमलकंतिनहमिसओ । खंतिपमोक्खवं दसविह—सुणिधम्मं पिव पयासंतं ॥२३४१॥

फालिहमाणिरुइरप्पह—गिरिकंदरसंठियं सुदित्तणुं । साहुं उस्सग्गगयं, पेच्छइ सुहनिवहभूमिं व ॥२३४२॥

सवसं चिय मरणं मह, ताव मुणिंदं इमं नमंसामि । इति चिंतिऊण संभम-भरियञ्छो नमइ सो साहुं ॥२३४३॥
 नमिऊण भत्तिसारं, रुवं जा नियइ विम्हइयचित्तो । ता विजाहरमिहुणं, गणयलाओ समोयरियं ॥२३४४॥
 हरिसवसवियसियञ्छं, पडियं चलणुपलम्मि से मुणिणो । गुणसंथवं च काउं, निसन्नमऽमले मंहीवडे ॥२३४५॥
 ताराचंदेण ततो, भणियं इह भे कुओ समोगमणं । केण व कज्जेण ततो, बुत्तं विजाहरेण इमं ॥२३४६॥
 विजाहरसेणीओ, पहुणो एयस्स वंदणनिमित्तं । भणियं ताराचंदेण, भइ ! को एस मुणिसीहो ॥२३४७॥
 परिचत्ताऽभरणो वि हु, दिव्वालंकारभूसियंजो व्व । लक्खिखइ मणुओ वि हु, अमणुयमाहप्पकलिओ व्व ॥२३४८॥
 अह खेयेरेण हरिस्ससियेण, अच्चंतपयत्तेण पुच्छिण्ण । पडिभणिउ निसुणि बहुगुणसणाहु, विजाहरसेणीहि एहु नाहु ॥२३४९॥

जरजम्ममरणरणयभीमु, सयमेव मुणिवि भवदुहु असीमु ।

रज्जम्मि ठवेविणु निययपुत्तु, सुस्समणु जाउ समसत्तुमित्तु ॥ ॥२३५०॥

सा रायलच्छी अच्चंतभत्त, जिं लीलंइ खलमहिल व्व चत्त ।

जसु अज्ज वि विरहहुयासत्तु, अंतेउरु विरमति नो रुयंतु ॥ ॥२३५१॥

पन्नत्तिपमोक्खपहाणविज्ज, दासि व्व जस्सु कज्जेसु सज्ज ।

चिरुवड्ढिय नट्टिय जेम्भ कित्ति, तइलोकरंगि नच्चिय सुदित्ति ॥ ॥२३५२॥

तवसत्तिए जायअणेगलद्धि, जसु अणुवम रेहइ सुहसमिद्धि ।

जो कुणइ अखंडिउ मासखवणु, तसु तुल्ल होउ धरणीए कवणु ॥ ॥२३५३॥

एरिसगुणजुचउ, भवह चिरत्तउ; चारित्तुत्तमरयणनिहि ।

एहु सुणहि सुणीसरु, पणयनरेसरु; निरुत्तमकरुणाऽमयरसजलहि ॥

इय जंपिडण विसए, खगरे रोमंचकंडुइयहाओ । ताराचंदो भत्तोए, तं सुणिं पणमइ पुणो वि
अह तस्स तणुं गुरोरा—जजरं पेच्छिउं भणइ खयरो । हंहो महायस ! तुमं, न कीस एयस्स वरमुणिणो
कप्पतरुकिसलयसमं, पयजुयलं नणु परासुसिचाणं । अवणेसि रोगमेयं, अणप्पमाहप्पगुणनिहिणो
एवं वुत्तो परम—प्पमोयलच्छिं समुव्वहंतो सो । परिमुमइ महासुणिणो, पयंपंकयमुत्तमंभेण
अह सुणिमाहप्पेणं, तक्खणमेव य पणहुचिरोगो । अब्भहिमुरुव्वतणू, ताराचंदो दहं जातो
परमपरितोससारं, तद्धियहुवल्लज्जीवियव्वं व । अप्पाणं मन्नंतो य, थोउमेवं समाहत्तो
जय निज्जियकुमुमाउह !, वज्जियसावज्जकज्जपडिबंध ! । अंगीकयंसंजमभर !, समाहिनिग्गहियमोहगह !
सुरविज्जाहरंधंदि य !, रागमाकारिविणासखरनहर ! । हरिणऽच्छिसुतिकवकडक्ख—नाणलक्खेहि वि असुद्ध !
तिव्वदुहजलणसंतत्त—सत्तपीअसवरिससंकास ! । कासकुमुमप्पगासु—च्छलंतजसधवल्लियदिपंत !
कलिकालुब्बडप्पसंत—धंतहीरंतसिधपहईव ! । निस्सामन्नमहागुण—रयणोहनिहाण ! जयसि तुमं
रोगाऽउरंगचागत्य—मित्थ मज्झागमो वि धुवमिण्हिं । सहलो जाओ तुह नाह !, पायंपंकयपभावेण
ता एत्तो जयंधव !, माया जणगो यबंधवो सयणो । तुममेवेक्को सुणिवर !, आइससु मए जमिह किंच ॥

॥२३५४॥

॥२३५५॥

॥२३५६॥

॥२३५७॥

॥२३५८॥

॥२३५९॥

॥२३६०॥

॥२३६१॥

॥२३६२॥

॥२३६३॥

॥२३६४॥

॥२३६५॥

॥२३६६॥

अह मुणिवद्गणा जोगो चि, कलिय पाराविऊण उस्सगं । सम्मत्तुत्तममूलो, पंचाणुव्वयमहाखंधो ॥२३६॥
 तिगुणव्वयसाहालो, चउसिक्खवावयमंहंतपडिसाहो । बहुनियमकुमुमक्किन्नो, जससोरभभरियदिसिनिवहो ॥२३६८॥
 सुरमणुयरिद्धिफलपडल-मणहरो पावतावपसरहरो । उवइडो तस्स जिणिंद-कहियसद्धम्मकप्पतरू ॥२३६९॥
 अच्चंतुद्धसद्धा-वेरणाविलगतिव्वभावेण । सदहणनाणसारं, जहोचियं तेण य पवन्नो ॥२३७०॥
 पडिन्नोहिऊण एवं, ताराचंदं पुणो वि मुणिवसभो । मुक्खेक्खवल्लक्खो, काउस्सगे ठिओ थिमिओ ॥२३७१॥
 तो विज्झाहरमिहुणं, ताराचंदो य ज्ञाणविग्घो चि । ब्राहिं नीहरियाइं, सप्पणं पणमिउं साहुं ॥२३७२॥
 साहम्मिओ चि संजाय-पणयभावेण तेण खयरेण । ताराचंदस्स विसाऽऽ-दोसविद्धं सणी गुलिया ॥२३७३॥
 दिन्ना भणितो य इमं, अहो महाभाग ! तुममिमं भोतुं । विसक्कम्माऽऽभोगे वि, निव्वओ भमसु निससंकं ॥२३७४॥
 गहिया ताराचंदेण, सायरं तयणु खयरमिहुणम्मि । गयणयलं उप्पइए, सा उव्वमुत्ता पहिड्डेण ॥२३७५॥
 ओयरिओ सेलाओ, पग्गुसरीरो क्रमेण गच्छन्तो । पुव्वमहोयहितीरं, रयणपुरं नयरमऽणुपत्तो ॥२३७६॥
 अइकसिणकंतकुंतल-कलावरेहंतसीसमऽइरुं । रुव्वजियकुमुमविसिंहं, दट्ठुणं तं च गणियाए ॥२३७७॥
 रूवाऽऽगारिसियहियाए, मयणमंजूसनामधेयाए । भणिया जणणी अम्मो !, जइ पुरिसमिमं न आपोसि ॥२३७८॥
 ता जीवियव्वमुज्झामि, निच्छियं मा करेज्जसु विगणं । इय भणिए अत्ताए, रायसुओ आणीओ सगिहे ॥२३७९॥
 न्हाणविलेवणभोयण-पमुहपडिंवित्तिपुव्वमऽह तत्थ । बुत्थो तीए सद्धिं, सुचिरं सो निययणेहि व्व ॥२३८०॥

नवरं अत्ता लंपइ, आ पावे छुद्धि मयणमंजूसे !! समणं व निद्धणं धरसि, कीस एयं तुमं पहियं ॥२३८१॥
पणरमणाणं वच्छे, कुलक्कमो एस जं न धणहीणो । कामिज्जह वजहो वि, अहव मीणज्जाओ वि सयं ॥२३८२॥
धूयाए जंपियं अम्म !, तुल्ल पायप्पसायओ होही । आसत्तवेणियं धण-मिसं पि किं काहिसि परेण ॥२३८३॥
अह निट्ठुरेहिं वयणेहिं, तज्झिया वारियाय सा बहुसो । जा नेव तं विपुंचति, अत्ताए चिन्तियं ताव ॥२३८४॥
एयम्मि जीवते, पडिवज्जइ मज्झ नेव वयणमिसा । ता उग्गविसं दाउं, हणामि निहुयं डियाडहमिमं ॥२३८५॥
तो एगम्मि अवसरे, उग्गविसुम्मिस्सचुन्नयसणाहो । तंवालवीडगो से, उवणीओ तीए पणएण ॥२३८६॥
गहिओ ताराचन्देण, भविस्वओ वि य वियप्परहिएण । जाओ य विसवियारो, न पुव्वगुलियाडणुभावेण ॥२३८७॥
हा ! कह विसप्पओगे वि, नो मओ एस संपयं पावो । इह तीए जीयहरणं, पुगो वि से कम्मगं दिनं ॥२३८८॥
तेणाडवि तस्स गुलियाडणु-भावओ नो अहेसि जियनासो । अवि अहिययरी आरोग्ग-रूवल्लच्छी पवित्थरिया ॥२३८९॥
वज्जाड्हय व्व मुसिय व्व, सयणदूरुद्धिय व्व सा तत्तो । करपल्हत्थियवयणा, सोगं काउं समाट्ठा ॥२३९०॥
भणिया ताराचन्देण, अम्म ! तं कीस अज्ज कसिणगुही । पेच्छिज्जासि पढमसमुब्भ-वंतघणपाउससिरि व्व ॥२३९१॥
तीए भणियं हे वच्छ !, तेण कहिएण को गुणो होही । हियमडवि सुजुत्तियं पि हु, जं काउं नेव सक्किहसि ॥२३९२॥
तेणं पर्यपियं अम्म !, कहसु काहामडहं तुहं वयणं । तीए वुत्तं पुत्तय !, जह एवं ता निसामेहि ॥२३९३॥
सुविसिट्ठलक्खणधरो, रूवी सुगुणो मणोरमसरीरो । तं वच्छ ! विसयगिद्धीए, निहणमज्चिरेण पाविहसि ॥२३९४॥

जं वायासं न करेसि, नेव उवविससि सिद्धगोप्तीसु । देवभवणाऽऽसमेसु य, न कयाह वि जं च परिभमसि ॥२३९५॥
 अच्छिन्नविसयवञ्छाए, वच्छ ! गच्छति हरी वि मच्चुमुहं । किं पुण तुमं सरोरुह-मुणालदलक्रीमलसरीरो ॥२३९६॥
 दुल्लहलभं पि हु वत्थु-मज्जरमिह संघडेज्ज विहिजोगा । पुरिसरयणाण तुम्हारि-साण कत्तो पुणो वडणा ॥२३९७॥
 ता वच्छ ! अहं एयाए, चेव चिंताए सोगसंतत्ता । पइदिउहदीयमाणं, दट्ठं तुममेव वडामि ॥२३९८॥
 सच्छसहावत्तणओ, ताराचदेण पडिसुयमिमं च । नवरं रहम्मि इयरीए, कवडमेयं ति सिद्धं से ॥२३९९॥
 अह पुव्वट्ठिईए पइ-दिणं पि वट्ठुत्तयम्मि सा तम्मि । निंतेइ विसाईण वि, अगोयरो एस पाविट्ठो ॥२४००॥
 जइ सत्थेण हणिज्जइ, एसो ता मरइ नूण भूया वि । अहह पडियारहिंयं, केरिसिगं वसणमाऽऽज्जडियं ॥२४०१॥
 इय सोगाऽऽउलहियया, गिहम्मि ठाउं अपारयंती सा । चेडीहिं पखिडानयर-परिसरं निगया दट्ठं ॥२४०२॥
 पेच्छंती य जहिच्छं, इओ तओ जलहितीरमऽणुपत्ता । दिट्ठं च तत्थ देसं-तराऽज्जयं तीए वोहिल्यं ॥२४०३॥
 पुट्ठो तव्वासिज्जो, कत्तो इयमाऽऽज्जयं कया जाही । तेणं वुत्तं दूगओ, आगयं अज्ज निसि जाही ॥२४०४॥
 एवं भणिए तीए वि, चिन्तियं होउ सेसचिंताहिं । इह सो आरोविज्जउ, निसाए अइनिम्भरपसुत्तो ॥२४०५॥
 वच्चइ य दूरदेसंत-रम्मि जहह पुणो वि न वलेज्ज । एवं च कए भूया वि, मज्जनो जीवियं चइही ॥२४०६॥
 अह जाणवत्तनाहो, एगंते तीए भासिओ एवं । पुत्तसमेया अहंयं, तुमए सह आगमिस्सामि ॥२४०७॥
 तेणं पर्यपियं अस्व !, जइ तुमं इच्छसे समागन्तुं । ता मज्जरत्तसमए, अजं नावं सरेज्जासि ॥२४०८॥

पडिवन' तीए गया य, मंदिरे आगए य निसिमज्जे । निम्भरनिशसुत्तो, ताराचंदो ससयणिज्जे ॥२४०९॥
 धूयाए पसुत्ताए, सणियं चेडीहिं उखिलविय नीओ । नात्राए एगदेसो, सेज्जाऽऽरूढो चिय विमुक्को ॥२४१०॥
 भणिओ य तीए नात्राए, नायगो एस मज्झ पुत्तो चि । एसा अहं पि एत्तो, तुममेक्को अम्ह सत्थाहो ॥२४११॥
 आमं ति जाणनाहेण, जंविए भूरिकवडभरिया सा । तज्जणदिट्ठिं वंचिय, जहाऽऽगयं लहु पडिनियत्ता ॥२४१२॥
 मुक्कं च जाणवत्तं, वज्रं ताऽऽज्जघोररसिएण । बुद्धो ताराचंदो य, संमसुभंतनयणपुडो ॥२४१३॥
 किं एयं को देसो, कत्थाऽहं को व मम इह सहाओ । इय चिंतन्तो जा नियइ, ताव पेच्छइ महाजलहिं ॥२४१४॥
 अच्चंतव'दकोदंड—मुक्ककंडं व सिग्घवेणेण । आपूरियसियवडयं, गच्छंतं जाणवत्तं पि ॥२४१५॥
 विन्दिहयमणो य चिन्तइ, छायाखेहुं व इंदजालं व । अविभावणिज्जरूवं, किमिव ममाऽऽवडियमिममज्जवा ॥२४१६॥
 चिंतताऽऽक्कंतमज्जयण—गोयरं विहलपुरिसवावारं । अधडंतवडणइणो, हयविहिणो विलसियं किं पि ॥२४१७॥
 ता होउमिण्हि एयं पि, किं पि किं एत्थ विहलचिन्ताए । इति भाविऊण पुणरवि, सुत्तो सेज्जाए निच्चिन्तो ॥२४१८॥
 अह उग्गमंतरविमंडलम्मि, अत्ताए विलसियं नाउं । सुपसन्नवयणकमलो, सेज्जाए समुट्ठिओ संतो ॥२४१९॥
 नावाऽहिवेण चिररूढ—गाढपणएण बालमिच्चेण । कुरुव'देणं दिट्ठो, झडत्ति तह पच्चभिन्नाओ ॥२४२०॥
 आलिं'गिऊण गाढं, संसंभमं पुच्छिओ य सो तेण । अच्छरियमिमं कत्तो, वयंस ! तुह एत्थ आगमणं ॥२४२१॥
 कत्थ व एत्तियकालं, सावत्थीओ विणिक्खमिच्चाणं । भमिओ सि कह व संपइ, पुणन्नवंगो तुमं जातो ॥२४२२॥

ताराचन्द्रेण ततो, ता नयरीनिगमाओ आरब्ध । कहिओ से चुत्ततो, जाव निसंते पबुद्धो चि ॥२४२३॥
 कुरुचन्द्रेण वि सिद्धो, अत्ताए बइयो सभणो वि । तो नायतपपंचो, ताराचन्दो विचिन्तेइ ॥२४२४॥
 अबं जंयति कुणंति, अबमडन्नं नियन्ति ससिणेहं । नेहरहिया विकामिति, अनमितीय धी ! चरियं ॥२४२५॥
 मायंगाण वि गंडं, जाओ चुवंति दाणलोभेण । भमरीओ विव जुवईण, ताण किं एत्थ वयणिज्जं ॥२४२६॥
 अहवा गिरिासरनिवडंत-सरियकल्लोलचं चलमणाण । कवडकुडीणं रामाण, नूण एसो चिय सहावो ॥२४२७॥
 इइ चिन्तिज्जण भणियं, हंहो कुरुचन्द ! कहसु नियवत्तं । किं एत्थ तुहाऽऽगमणं, गमणं च पुणो कहिं होही ॥२४२८॥
 कह वा ताओ निवसति, अवि कुसलं सयलरायचक्कस्स । सुत्था सावत्थी वि य, सगामपुरज्जणवया धणियं ॥२४२९॥
 कुरुचन्द्रेणं भणियं, रायाऽऽणसेण एत्थ रयणपुरे । आओश्हि संपयं पुण, सावत्थीए गमिस्सामि ॥२४३०॥
 कुसलं च रायचक्कस्स, तह य नयरीए जणवयजुयाए । तुह गाढविश्वदुहियं, एक्कं भोत्तुं महीनाहं ॥२४३१॥
 जदियहाओ तं निगओ सि, तत्तो वि पेसिया पुरिसा । सव्वदिसासुं रत्ता, तुज्झ पउत्तीए लहणज्जं ॥२४३२॥
 ता रयणपुराऽऽगमणं, जायं से बहुफलं महाभाग ! । जं लद्धो तुमसिग्धिं, पुन्नेणाऽतक्कियाऽऽगमणो ॥२४३३॥
 इओ य-

ताराचन्दं सयणे, पडिबुज्झियझत्ति मयणमंजुसा । अनियंती हा पिययम !, कहिं सि इति जंपिरी जाव ॥२४३४॥
 रोविउमाऽऽरद्धा ! ताव, तीए अत्ताए रयणलंकारं । अवहरिज्जणं भणिया, अच्छिन्नं रुयसि किं वच्छे ! ॥२४३५॥

तीए कहियं पेच्छामि, एत्थ नो हिययवह्छं अरमो ! । तो कवडेण पलोइय, सवाहिरउब्भंतरं गेहं ।
 अत्ताए आउलाए, बुत्तं सो वि हु न रयणउलंकारो । दीसइ मन्ने तं गिण्हि—ऊण सो अज नद्धो चि ।
 आ पाविट्ठि ! सुमुट्ठासि, तेण जोगासि एत्तियस्स तुमं । जा वारिया वि बहुसो, अणुरत्ता निद्धणे पहिए ।
 एमाइ पवंचपहाण—वयणनिवेहेण तज्जिया तीए । तह सा जह जायभया, सहसा मोणं समल्लीणा ।
 एत्तो य जलहिपारे, पत्ता नावा समुज्झिउं तं च । कुरुचंदेण समेओ, ताराचन्दो रहारूढो ।
 वच्चंतो कालेणं, पत्तो सावत्थीनयरीत्ताहिम्मि । जाणियतदागमेणं, पिउणा य पवेसिओ गेहे ।
 पुट्ठो नियबुत्तंतं, कहिओ सयलो वि से कुमारेण । तुट्ठेण तओ रत्ता, कओ अमचो उ कुरुचन्दो ।
 सुपसत्थवासरम्मि, ताराचन्दो निवेसिओ रज्जे । समयमवि कयपव्वज्जो, मरिऊण सुरालयं पत्तो ।
 पउसरहजोहवाण—तुरंगवड्ढंतकोसकोट्टारो । राया ताराचन्दो, निरवज्जं रज्जमणुहवड्ढं ।
 चारणमुणिपुंगवकहिय—धम्मसेगगमाणसो कुणइ । अच्चन्तभावसारं, पूयइ य जिणिंदविवाइं ।
 अह एगम्मि अवसरे, बहुसुया सूरिणो विजयसेणा । अणिययविहारविचीए, आगया तत्थ विहरंता ।
 महइए विभूइए, ताराचन्देण वंदिया ते य । दिन्ना वसही सगिहे, सविसेसं धम्मसव्वण्डा ।
 तो अणवरयं नयभंग—संगयं बहुवियारभासहं । जुत्तीहिं अवरुद्धं, सिद्धंतमविस्समं सुणइ ।
 इय अणवरयं समयं, सुणमाणेणं सया वि नरचइणा । संलेहणाउवसाणो, सुणिओ गिहिधम्मपरमज्ज्यो ।

पडिवुद्धा अन्ने वि य, तन्नयरिनिवासिणो बहुलोभा । सद्धम्मविमुहचित्तं, एकं मोत्तूण कुरुचन्दं ॥२४५०॥
 तं च तहाविहमवल्लोहज्जण, रत्ता विचिन्तियमिमस्स । नो उवगारो जातो, मए समं धम्मसवणोऽवि ॥२४५१॥
 जइ पुण गेहसमीवे, ठिएहिं सखीहिं होज्ज धम्ममई । एयस्स पइखणं चिय, मुणिकिरियाऽऽलोयणवसेण ॥२४५२॥
 ताहे वाहरिजणं, कुरुचन्दो भासिओ नरिंदेण । हंभो देवाणुप्पिय !, जंगमतित्थं इमे गुरुणो ॥२४५३॥
 ता एयाणं नियमन्दिरम्मि, थीपसुविवजिए देहि । वसहिं तयणु निसामेहि, धम्ममऽरिंहंतपन्नत्तं ॥२४५४॥
 धम्मो चिय दोगइमज्ज—माणमाणवसमुद्धरणधीरो । सग्गाऽपवग्गसुहफल—संपाडणकप्पविडवी य ॥२४५५॥
 सेसं पुण खणभंगुर—मऽसारमच्चन्तमाऽऽहिजणं च । पियपुत्तमित्तधणदेह—पसुहमेगंतसो मुणसु ॥२४५६॥
 इय भणिए नखइणा, कुरुचन्दो धम्मकम्मविमुहो वि । उवरोहेणं सग्गिहे, उवस्सयं देइ सखीणं ॥२४५७॥
 गुरुणो धम्मवएसे, सुणेइ पेच्छइ य विविहतवनिरयं । ईसिं पडिवन्धवंगुर—हियओ निच्चं तवस्सिजणं ॥२४५८॥
 तह वि हु न भावसारं, पडिवज्जइ वीयरायसद्धम्मं । कम्मगरुयाण किं वा, करेज्ज सुगुरुण संजेणो ॥२४५९॥
 अइ कप्पसमत्तीए, ठाणंऽतरसुवंगएसु सखीसु । ताराचन्दो राया, अहिगयजिणसमयसवभावो ॥२४६०॥
 कारियजिणिन्दभवणो, जत्तापूयाऽऽइकरणनिरयमणो । अणुकंपादाणाऽऽईसु, जहाविहाणेण वट्ठतो ॥२४६१॥
 गेहसमीवनिवेसिय—पोसहसालाए पोसहुज्जुत्तो । अट्टमीचउइसीसुं, अन्नेसु य धम्मदियहेसु ॥२४६२॥
 पासं पिव गिहवासं, कप्पितो पावलोयपरिहारी । पवरुत्तरोत्तरगुणेसु, चित्तचित्तिं ठवित्तो य ॥२४६३॥

बाहिरविचीए चिय, चिन्ततो रज्जुदृवाचारं । सच्चरिएसु पयडूं, अणुमोयंतो य धम्मिजणं ॥२४६४॥
 आराहणाऽभिलासी, निम्मलपरिणामसंगओ सो य । मरिऊण अच्चुए दिव्व-देवरिद्धिं समणुपत्तो ॥२४६५॥
 कुरुचन्दो वि तहाविह-धम्ममविहिवज्जिओ पमाई य । अट्टज्झाणोवगओ, मरिउं तिरिएसु उव्वन्नो ॥२४६६॥
 तत्तो उव्वट्ठिचा, महाडवीए पुलिंदगो जातो । सत्थेण समं समणे, वच्चंते पेच्छिउं तत्थ ॥२४६७॥
 एगंतल्लुक्केणं, तेणेरिसगा पुरा मया के वि । आसी दिट्ठ ति विचिन्ति-रेण सरिओ सपुव्वभवो ॥२४६८॥
 संभरिया य महागुण-मणिनिहिणो सगिहे वि धारिया मुणिणो । तेहिं पुणरुत्तदिन्ना, सरिया धम्मोवएसा वि ॥२४६९॥
 तो चिन्तिउं पवत्तो, महाणुभावहेहिं तेहिं तइयाऽहं । सासिजन्तो वि तहा, धम्मज्जोगं न पडिवन्नो ॥२४७०॥
 जइ वि हु महाणुभावेण, राइणा ठाविया मह गिहम्मि । गुरुणो उवयारड्ढा, उवयारो तह वि नो जातो ॥२४७१॥
 गुरुकम्मणो कहं मह, एत्तो होही सुधम्मसामग्गी । अहवा किमऽणेण विचिन्ति-एण एवं ठितो वि लहुं ॥२४७२॥
 काऊण अणसणं सास-णं च धरिउं मणम्मि जयगुरुणो । ज्ञायंतो ते चिय सूरि-णो वि साहेमि नियकजं ॥२४७३॥
 इय निकलंकसम्मत्त-संगतो उज्झाऊण आहारं । कुरुचन्दो सोहम्मे, मरिउं देवत्तमऽणुपत्तो ॥२४७४॥
 एवं वसहिपयाणं, उवरोहकयं पि जणइ कट्ठाणं । पाएण परभवम्मि वि, दंसियकुरुचन्दनोएणं ॥२४७५॥
 ता सब्वसंगरहियाण, तियसमहियाण जयजियहियाणं । साहूण वसहिवियरण-परंसुहो कह बुहो होज ॥२४७६॥
 किंच-

साहूण वसहिदाणे, तन्वहुमाणा विसुद्धिभावेणं । अकलंकचरणसेवा, कम्मखओ निव्वुई य भवे तहा—

॥२४७७॥

सोम्मसुणिदंसणेणं, केई तद्धम्मदेसणाए परे । तक्कयदुक्करकिरियं, दट्टूणस्सने पवुज्झन्ति बुद्धा अन्ने पडिवोहयंति, कारिन्ति चेइयवराइं । साहम्मियवच्छलं, करेन्ति साहूण विहिदाणं एवं तित्थविचइही, थिरया सेहाण तित्थवन्नो य । जीवाणमऽभयदाणं, तम्हा एयम्मि जइयन्नं एवं सुगुहसमीवा—दाऽऽयन्निय भूवई विसिद्धेसु । वट्टेज्जा किञ्चेसुं, निच्चं पि कयं पसंणेण इय करणसउणिपंजर—तुलाए संवेगरंगसालाए । परिकम्मविहीपामोक्ख—चउमहामूलदाराए

॥२४७८॥

॥२४७९॥

॥२४८०॥

॥२४८१॥

॥२४८२॥

॥२४८३॥

॥२४८४॥

॥२४८५॥

आराहणाए पनरस—पडिदारमयस्स पढमदारस्स । रायाभिहाणमेयं, पडिदारं अट्टमं भणियं पुव्वुत्तगुणगणाजलं—किओ वि न विणा विसेसपरिणामं । आराहेउं पारइ, पत्थुयमाऽऽराहणं जीवो ता परिणामदारं, एत्तो भन्नइ दुहो य तं होइ । गिहिसाहुगोयरत्तेण, तत्थ गिहिवग्गविसयस्स

इहपरभवगुणचिन्ता १, सुयसिकूवा २ कालविगमणं चैव ३ ।

सुयवोहणं च ४ सुट्ठिय—वडणा ५ आलोयणादाणं ६ ॥

॥२४८६॥

आउपरिन्नाणं पि य ७, अणसणसंथारदिकखपडिवत्ती ८ । अट्टपडिदाराइं, इमाइं परिणामदारस्स तत्थ य इहभवपरभव—गुणचिन्तादारमेवमऽवसेयं । किर पुव्वदंसियगुणो, राया सामन्नमणुओ वा

॥२४८७॥

॥२४८८॥

कारियजिणिं दभवणो, पयट्ठियाऽणोगधम्मठाणो य । लोपदुगसलहणिज्ज-ट्ठिईए किच्चेषु वट्ठतो ॥ २४८९ ॥
 मंदीकयविसयरई, धम्मे चिय णिच्चवद्वपडिन्नधो । अत्थोवज्जणगिह-विविहकज्जासंगविरयमणो ॥ २४९० ॥
 सो अन्नया कयाई, पुव्वाऽवरत्तकालसमयग्गिम् । जागरमाणो सम्मं, सुपसन्नो-धम्मजागरियं ॥ २४९१ ॥
 गुरुसंवेगपरिगतो, भववासुव्विग्गमाणसो धणियं । आसन्नभावविभदो, निउणं एवं विचिन्तेइ ॥ २४९२ ॥
 अणुकूलकम्मपरिणति-वसेण केणाऽत्रि अह उ ताव मए । अइदुल्लहो वि लद्धो, जम्मो विउल्लज्जलकुलम्मि ॥ २४९३ ॥
 अन्नऽन्नगुणगणाऽऽरोवणेवक-रसियंतकरणवितीण । जाया पुणो वि दुलहा, मायावित्ताण संपत्ती ॥ २४९४ ॥
 दिट्ठसुयसत्थपरमऽत्थ-गहणनिउणा य तप्पभावेणं । बुद्धिविजाविन्नाण-पयस्सिो वि य महं जातो ॥ २४९५ ॥
 निजभ्रुयजुयलवलऽज्जिय-मऽणवज्जमऽवज्जवज्जियविहीए । विनिओइयं जहिच्छं, दविणं पि हु उचियठाणेसु ॥ २४९६ ॥
 भुत्ता य कामभोगा, अभग्गपसरं मणुस्सपाउग्गा । निप्फाइया य पुत्ता, तदुच्चियकायव्वमऽवि विहियं ॥ २४९७ ॥
 एवं सम्माणियसयल-इहभवाऽविक्रवणिज्जभावस्स । इहभवियभूरिसद्वाऽऽइ-विसयसम्माणणाविसयं ॥ २४९८ ॥
 आलम्बणभरियस्स चि, इमस्स दुल्ललियमामगजियस्स । अहुणा वि किर किमऽण्णं, विज्जइ आलंणद्वणं ॥ २४९९ ॥
 जं नेगंतेणं चिय, चिन्तामणिक्कप्पपायवऽब्भहिए । विसयाऽऽसत्तिं मोत्तुं, धम्मे चिय निच्चलो होमि ॥ २५०० ॥
 अहह ! कुसलस्स कस्स चि, विवेगसाग्गस्स भविकामस्स । पयइगरुयस्स बाढं, भववासुव्विग्गचित्तस्स ॥ २५०१ ॥
 संते वि हु भोगाणं, समग्गसामग्गिसमुदए सवसे । तदऽवत्थुचिंतणाओ, तदप्पविचित्तिप्पहाणस्स ॥ २५०२ ॥

जम्माउ चिय निचं, धम्मं चिय किच्चबुद्धिणो धणियं । परलोयविसयकिच्चसु, चेव संजायइ पविच्ची ॥२५०३॥
 आसापिसाइयाविणडियस्स, अग्गारिस्सस्स तुच्छस्स । तव्विवरीयस्स भवा-उभिनंदिणो पुण इमा कुमई ॥२५०४॥
 एयं न सुयं दिट्ठं पि, नेवमेयं तु नेव अणुभूयं । कत्थवि कयावि सुविणे वि, अहह ! विहलो गओ जग्गो ॥२५०५॥
 ता ताव इममिममंह, इहं तहिं तं च तं च माणेमि । तदउसमाणजणियं, जेण ण दुक्खं खुडुक्कइ मे ॥२५०६॥

अहवा इमं तयं पि य, अणुभूयं किंतु परिमियं कालं ।

ता ताव किंपि कालं, करेमि वंछाउणुरूवमउहं ॥ ॥२५०७॥

कालाइक्कमणेण य, पच्छा वोच्छिन्नवंछरिंछोली । सीईभूओ जं जं, काहं तं तं सुहं होदी ॥२५०८॥

को नाम किर सकनो, करेज्ज एयं वियपणमजुत्तं । पयईए चिय करिकलह-कन्नपालीचले जीए ॥२५०९॥

तहा-

एयं करेमि इण्डि, एयं काऊण पुण इमं कल्ले । काहामि को विचिंतह, सुमिणयतुल्लमि जियलोए ॥२५१०॥

अन्नं च-

जइ ता तत्तगवेसी, ता अणणुभवे वि माणियं सव्वं । अह न तहा ता तम्माण-णे वि सव्वं अणणुभूयं ॥२५११॥

जओ-

हियइच्छियाइं जह जह, संपजंतीह कह वि जीवाण । तह तह विससत्तिसियं, चित्तं दुहियं चिय वसायं ॥२५१२॥

किंच—

उवभोगोवायपरो,

पसमेउं मणइ विसयतण्हं जो । नियछायऽकमणकए, पुरोऽवरण्हं पहावइ सो

तहा—

सुट्ठु वि भुत्ता भोगा, सुट्ठु वि रमियं पिएहिं दारोहिं ।

सुट्ठु वि पियं सरीरं, हा जिय! कइया वि मोत्तव्वं ॥

सुचिरं वसिउं सह बंधवेहिं, रमिऊण इट्ठमिचेहिं । सुचिरं पि सरीरं लालि—ऊण छइडेवि गंतव्वं

इट्ठजणो धणधन्नं, भवणं विसया य मणहरणचोरा । एगएए मोत्तव्वा, तहा वि किं गयनिमीला मे

अरिहं देवो गुरुणो य, साहुणो जिणमयम्मि पडिवत्ती । धम्मियंसंमग्गी निम्म—लो य बोहो भवविरागो

एसाइ मए सम्मं, पत्तो परलोयसाहगो वि विही । भवसयपरंपरासु वि, दुछंभो मंदपुन्नाणं

अह पत्ते तम्मि महं, महंतपुन्नेहिं संपयं धम्मो । आराहेउं जुत्तो, विसेसओ अत्तहियहेउं

तं च न तह काउमणो वि, विविहगिहकिच्चनिच्चपडिवद्धो । पुत्तकलत्ताऽसत्तो, तरामि काउं सुनिच्चिव्वं

तां जाव अज वि जरा, दूरे वाहीओ नेव वाहिंति । जाव पवलं वलं पि हु, इंदियवग्गो समग्गो य

जावऽणुरागी लोगो, जाव न चवलत्तणं भयइ लच्छी । जाव न इट्ठविओगो, जाव वियंभेइ न कयंतो

ताव परिवारदुत्थत्त—भावजिणधम्ममखिं सरक्खऽट्ठा । निपच्चवायनिरवज्ज—कज्जसंसाहणट्ठा य

॥२५१३॥

॥२५१४॥

॥२५१५॥

॥२५१६॥

॥२५१७॥

॥२५१८॥

॥२५१९॥

॥२५२०॥

॥२५२१॥

॥२५२२॥

॥२५२३॥

नियगं कुडुवभारं, पुत्ते संकामिऊण विहिपुव्वं । सिट्टिलियत्तप्पडिअंथो, तप्परिणत्तिदंसणकएण
परमगुरुपरमपूया-संपाडणलक्खणं जहाअवरं । नियभत्तिसत्तिसरिं, मोत्तुं दव्वत्थयं सेसे
सावज्जाअरंभए, परिअत्ताण तणुयमेत्ते वि । कारावणकरणेहिं, मणेण वायाए काएण
पोसहसालमअगो, आगमविहिदुद्धयम्मकिच्चेहिं । सम्मं भावियचित्तो, किं पि हु कालं किल गमेमि ॥२५२४॥
पच्छा पुत्ताअणुमओ, संलेहणपुव्वयं जहाअवरं । आराहणविहिमअण्हं, सव्वपयत्तण काहामि
इय उभयलोगगोयर-गुणचिंतणदारमाअहिं पढमं । एत्तो य पुत्तसिक्खा-दारं लेसेण कित्तेमि
अह पुव्वपवंचियउभय-लोगहियधम्मपरिणइपहाणो । सो गिहवई निवो वा, उज्झिउक्कामो वरनिवासं ॥२५२५॥
रयणिविरामविउद्धं, सव्वोअय्यरकयपयप्पणामं च । पुत्तं नियगाअभिप्पाय-संसणट्ठा इय वएअ
पयईए चिय पुत्तय !, जइ वि विणीयस्स गुणगवेसिस्स । सुविसिट्ठेचिड्डियस्स य, सिक्खिवियव्वं न तुह अत्थि ॥२५२६॥
अम्मापिऊण तह वि हु. हिओवएसप्पयणमुववणं । ता तं पइ संपइ सप्प-ओयणं किं पि जंयेमि ॥२५२७॥
वच्छ! सुगुणा वि महसालिणो वि, सुकुलुगया वि नरवसभा । उव्वणजोव्वणगहनिय-दुद्धिणो लहु विसीयंति ॥२५२८॥
ससिरविरयणहुयासण-पहापवाहाअहंयं पि अणवरयं । विरमइ न मणागं पि हु, जम्हा तारुणातिमिरमिमं ॥२५२९॥
एयम्मि य पसरंते, फुरइ कुवियप्पतारयाचकं । पसरइ विचित्तविसया-भिलासकडपूयणानिवहो
उम्मायधूसंधा, समुच्छलंति य पावियाअवसरा । पवियंभइ सव्वत्तो, कलुसमई वग्गुलीवग्गो ॥२५३०॥

संजो पमायखजोय-या वि विलसंति पत्तपहपसरा । वग्गइ कुवासणांपसु-लीण सत्थो ऽअणुप्पित्थो ॥२५३८॥
तह वच्छ ! दप्पदाह-ज्जरो वि सिंसिरोवयारनिरुवसमो । जलण्हाणाऽणुत्तारो, दढरागमलाऽवलेवो वि ॥२५३९॥
तह विसयविसवियारो, अनिवारो मंततंतजंताणं । लच्छियंऽधत्तं पि हु, असज्झमंऽज्जपओगाणं ॥२५४०॥
विसयसुहसन्निवाओ-ब्भवा य निहा निसाऽवसाणे वि । अप्पडिवोहा इह वच्छ !, निच्छियं जायइ जणाणं ॥२५४१॥
पुत्तय ! तुमंपि तरुणो, उदग्गसोहग्गसंगयसरीरो । पवरिस्सरियसणाहो य, नूणमाऽऽवालकालातो ॥२५४२॥
‘अप्पडिम्भुवधुयबल-साली विन्नाणनाणसंपन्नो । एवंगुणो य एह्दिं, चेव हीरिज्जसि गुणेहिं’ ॥२५४३॥
न जहा तह वड्डेज्जसु, एक्केको वि हु गुणो जओ एसिं । दुव्विणयकारणं किं, पुणेसि सन्वेसिं समवाओ ॥२५४४॥
ता पुत्त ! परित्थीपेच्छणाम्मि, आजम्मचक्खुवियलेण । परम्ममंजणम्मि, सया वि अचं तम्मएण ॥२५४५॥
अस्सच्चवयणसवणे, बहिरेणं पंगुणा कुसंचरणे । आलस्ससंगणं, सन्वासु असिद्धचेट्ठासु ॥२५४६॥
पुव्वाभिभासिणा पाणि-लोयपीडाविवज्जिणा णिच्चं । वितहाऽभिणिवेसपरं-मुहेण गंभीरभावेण ॥२५४७॥
उचियमुदारत्तं पि य, समुव्वहंतेण परियणपिण्ण । लोगाऽणुवित्तिजुत्तेण, उज्जमंतेण धम्ममि ॥२५४८॥
सुमरंतेणं चिरपवरं-पुरिसचरियाइं तदणुसारेण । संचरमाणेण सया, वड्ढिहंतेणं च कुलकित्तिं ॥२५४९॥
गुणकित्तणं कुणंतेण, गुणिज्जणाणं पमोयमऽणुसमयं । धारंतेणं धम्मिय-जणम्मि परिहारिणाऽणत्थे ॥२५५०॥

कल्लणमित्तसंसिग्गि-कारिणा कुसलसयलचेट्ठेण । सव्वत्थ लद्धलभेण, पुत्त ! होयञ्चमणवरयं ॥२५५१॥
 इय वड्ढेतो पुत्तय !, पियामहप्पमुहपुरिसकमपत्तं । माणेसु विभूइमिमं, चिरभवसुकयाऽणुसारेण ॥२५५२॥
 अंगीकरेसु सयलं, कुटुंबभारं विहेहि तच्चित्तं । अब्भुद्धरेसु वंधव-जणं पि पीणेसु पणइणं ॥२५५३॥
 अपोवसिं कामिय-समगकायव्यवभारमऽहुणा मं । पकरेसु वच्छ ! संपइ, तुह जुत्तं वड्डित्तं एवं ॥२५५४॥
 उक्खित्तसव्वभारस्स, तुज्झ अहयं तु संनिहिम्मि ठिओ । कल्लणवच्छिजलकुल्लि-तुहसद्धम्मगुणनिरओ ॥२५५५॥
 तुह सच्चरियकलावाऽ-वलोयणत्थं क्रियंतमऽवि कालं । चिद्धामि तयणु तुह अणु-मइए-संलेहणं काहं ॥२५५६॥
 इच्चेवमाऽऽयाहि, गिराहिं कंताहिं तह मणुनाहिं । सुयमऽपडिवज्जमाणं, दहपिइपडिवंधवभावेण ॥२५५७॥
 पडिवज्जाविय सम्मं, दंसियभूमीगयं पि निहिनिवहं । जाणाविज्जण लेक्खग-मह वहिगासंपुडाऽऽगयं ॥२५५८॥
 दावाविज्जण दायव्व-मज्जथुग्गाहिज्जण लब्भं च । धरभारनायगत्ते, ठवेज्ज सयणाऽऽपक्ककूवं ॥२५५९॥
 नवरं किं पि हु वित्तं, जिणभवणमहूवसाइकरणत्थं । साहारणजोगं किंचि, किंचि सयणण पाउग्गं ॥२५६०॥
 किंचि सव्विसेससीयंत-संतसाहम्मिमओवठंभज्जं । किंचि वि अहिणवपडिवन्न-धम्मसम्मणणनिमित्तं ॥२५६१॥
 भइणीधूयाजोगं च-किंचि दीणाऽणुकंपणं किंचि । उवयारिमित्तवंधव-उद्धरणणिवंधणं किंचि ॥२५६२॥
 धारेज्ज सहत्थे च्चिय, सुसावगो संकिलेसचागऽट्ठा । इहरा जिणभवणाऽऽइसु, निउंजिउं नेव पभवेज्जा ॥२५६३॥
 इय सामन्नगिहीविही, राया पुण सोहणे तिहिमुहुत्ते । रज्जाऽभिसेयपुव्वं, पुत्तं सपए निवेसित्ता ॥२५६४॥

कुजा सव्यसमर्पण-मुवदंसेजा नयक्कमं णिउणं । सामी मंती रुढं, एमाई पुव्वविहिणा उ
 सामंतमंतिसेणाडहिवाण, पयईण सेवगणं पि । नरवइणो वि य साहा-रणं च सिक्खवं पयच्छेज्जा
 एवं कयकायव्वो, पुत्ताडडरोवियसमत्थक्कजभरो । पवरुत्तरोत्तरगुणे, आराहेज्जा जहाडभिमए
 जौ पुण धम्मपवत्तो वि, निम्मलाडडराहणाडभिलासी वि । पुव्वुत्तविहाणेणं, न करेज्ज सुयस्स सिक्खवणं
 नेव य मुच्छाडडवसा, उवदंसेजा सविहववित्थारं । सो तस्स कम्मबंधाय, होज वइरो व्व केसरिणो

॥२५६५॥

॥२५६६॥

॥२५६७॥

॥२५६८॥

॥२५६९॥

तहाहि—

कुसुमत्थलंमि नयरे, धणसारो नाम आसि वरसेट्ठी । निययसमुद्धुररिद्धीए, दूरमुवहसियवेसमणो

॥२५७०॥

उवजाइयसयतोसिय-देवयदिन्नो अणामयसरीरो । वइरो नामेण सुओ, अहेसि एक्को परं तस्स

॥२५७१॥

सो पुण समहिगयकलो, पिउणा तरुणत्तणं समणुपत्तो । परिणाविओ महेसर-सेट्ठिसुयं विणयवइक्कन्नं

॥२५७२॥

अह विज्जुलयासरयडब्ब-चंचलत्तेण सव्वभावाणं । हरिचक्किसक्कविक्रम-अगोयरत्तेण मच्चुस्स

॥२५७३॥

पइखणविणाससीलत्तेणेण, अच्चं तमाडडकम्मस्स । धणसारो निययपए, तं ठविउं मरणमडणुपत्तो

॥२५७४॥

हा ताय! परमवच्छल !, गुणणिवहनियास ! पणइकयतोस ! ! पुरलोयलोयणोवम !, कत्थ गतो देहि पडिवयणं

॥२५७५॥

हा ताय! तायसु ममं, विओगवज्जाडसणीए भिज्जंतं । हियं हिययसुहावह !, नियपुत्तमुवेहसे कीस

॥२५७६॥

ताय ! तए संगगाए, गयाह पंच वि इमाहं संगमि । गंभीरत्तं खंती, सच्चं विणओ नओ य धुवं ॥२५७७॥
 ताय ! तुह विप्पयोगे, न दुक्खमेक्को अहं चिय पवन्नो । विक्कलियमगोरहो पइ-दिणं पि नणु मग्गणगणो वि ॥२५७८॥
 इय जंपिरेण पायुक्क-दीहपोक्केण सोगविहुरेण । वडरेण पारलोइय-किच्चमसेसं कयं तस्स ॥२५७९॥
 पइदिणदंसणासारत्तणेण, पेम्माऽणुबंधुद्धीणं । कालक्कमेण ववगय-सोगाऽऽवेगो य सो जातो ॥२५८०॥
 पुव्वपचाहेणं चिय, कुंडुवचिंताए लोयववहारे । दाणाऽऽईसु य वडुइ, नो खंडइ पुव्वपुरिसक्कमं ॥२५८१॥
 नवरं लच्छी तुच्छत्त-मुवगया नाऽऽगया वणियपुत्ता । देसंतरेसु चिरकाल-पेसिया लाभक्कज्जेण ॥२५८२॥
 निहिणो सुवीहूया, वडिहपउत्तो खयं गतो अत्थो । धन्नाऽऽइसंचया वि हु, निहड्डा तिव्वजलणेण ॥२५८३॥
 जं जत्तो तं तत्तो, पुन्नविवज्जयवसेण से नडुं । सयणो वि परज्जणो इव, सव्वो वि परंमुहीहूओ ॥२५८४॥
 इय छायाखेडुं पिव, सुमिणुवलद्वं व सो पलोइत्ता । दव्वाइसरूवं जाय-पउरसोगो विचिंतेइ ॥२५८५॥
 परिचत्तकुंसगस्स वि, थीज्जयविवज्जिणो वि ही ! मज्झ । नायट्ठियस्स वि कंहं, सव्वमऽवक्कंतमऽत्थाई ॥२५८६॥
 अहवा वच्चउ अत्थो, विज्जुज्जोउ व्व चंचलसहावो । अनिमित्तमेव सयणा वि, कीस विवरंमुहीहूया ॥२५८७॥
 हुं नायं सयणा वि हु, धणभंगे कज्जसिद्धिविरहेण । दंसिंति कह वरागा, पणयं मइ रोगतुल्लम्मि ॥२५८८॥
 ताव चिय सयणा बंधवा य, मिता य होंति मणुयस्स । जाव न मुच्चइ कुवलय-दलदीहऽच्छीए लच्छीए ॥२५८९॥
 धणवज्जियस्स य ममं, एत्तोऽवत्थाणमेत्थ नो जुत्तं । परमा विडंबणा का वि, पुव्वकमखंडणा जेण ॥२५९०॥

इह चि'तिऊण तेणं, कहिओ खेमिलगनामधेयस्स । मित्तस्सेऽन्नत्थगमा-ऽभिलासरूवो सबुत्तंते ॥२५९१॥
 मित्तेण जंपियं जुत्त-मेव देसंतरंमि तुह गमणं । नवरं अहं पि तुमए, समगं चिय आगमिस्सामि ॥२५९२॥
 तो दो वि नियपुराओ, विणिक्खमिता सुवन्नभूमीए । ते सिग्घगईए गया, पारद्धा तत्थ य उवाया ॥२५९३॥
 अत्थोवज्जणकज्जेण-ऽणेगसो अह कंहं पि विहिवसओ । खेत्ताऽणुभावओ विय, उवज्जियं केत्तियं पि धणं ॥२५९४॥
 तेण य धणेण रयणाई, अट्ट गहियाई पवरमुछाई । सुमारिय गिहाय तत्तो, विणियत्ता नियपुराऽभिमुहं ॥२५९५॥
 इंताण य अद्धपहे, अइपवलत्तेण लोहपसरस्स । खेमिलगस्स पयट्ठा, समत्थरयणगहणवंधा ॥२५९६॥
 कह वंचिस्सामि इमं, कह व गहिस्सामि सव्वरयणाई । अणवरयमेगचित्तो, चि'तिउमेवं समादत्तो ॥२५९७॥
 अह एगम्मि दिणम्मि, गामस्संसत्तो गयम्मि वहरम्मि । रयणऽट्ठयगंठिसमा, अंतो पक्खित्तलेट्ठुदला ॥२५९८॥
 रइया अवरा गंठी, वइस्स इमं समप्पइत्ताणं । रयणीए वच्चिस्सं, इति चिन्तेऊण पाविट्ठो ॥२५९९॥
 सो जाव गंठिजुयलं, संजमइ ससंभमं लहुं ताव । वइरो समागतो भणइ, मित्त ! किं कुणसि तुममेयं ॥२६००॥
 किं दिट्ठोऽहमऽणेणं ति, संकिएणाऽवि नियडिनिउणेण । तेणं पयंपियं मित्त !, कुडिलरूवा हि कम्मगई ॥२६०१॥
 सच्छंदविलसियाई, विहिस्स चि'तापहे वि न पडंति । जं सुमिणे वि न दीसइ, तं पि बला कज्जमाऽवडइ ॥२६०२॥
 एवं विभाविऊणं, कयं मए रयणगंठिजुयलमिमं । मा एगट्ठाणठियं, पणस्सिही कहवि हत्थाओ ॥२६०३॥

ता नियरयणचउक्कस्स, गंठिमेगं तुमं धरसु हत्थे । अवरं च अहं धारेमि, होउ दहरक्खणा एवं ॥२६०४॥
 इति संसिज्जण-सम्मोहमूढाहियएण वइरहत्थम्मि । साररयणाण गंठी, वद्धा इयरा य नियगकरे ॥२६०५॥
 तो तत्थेव पसुत्ता, संपत्ते कहवि मज्झरत्तम्मि । तं लेट्टुगंठिमाऽऽदाय, खेमिलो निग्गओ तुरियं ॥२६०६॥
 गंतुं जोयणसत्तग-मुच्छोडइ जाव तं रयणगंठि । ता पेच्छइ पुव्वनिहित्त-लेट्टुसयलाइं से अंतो ॥२६०७॥
 हा असिवत्तुक्कत्तिय-सच्छंदुद्दामविलसियसहाव ! । पावविहि ! किमिव तुमए, मम चिंत्तियमऽन्नहा विहियं ॥२६०८॥
 हंदि पुव्वभवुभूय-भूरिपावस्स दुक्खदाइत्तं । मित्तवियोगत्थकयं, फलज्जणत्तेण निव्वडियं ॥२६०९॥
 मन्ने सुद्धसहावस्स, तस्स मित्तस्स वंचणाजणियं । पावं इह जम्मे चिय, उवड्डियं पत्तपागं व ॥२६१०॥
 एवं समुल्लवन्तो, सोगमहाभरसमोत्थयसरीरो । संजमिओ इव वज्जा-हउ व्व ठाऊण खणमेक्कं ॥२६११॥
 अच्चं तंलुहाऽभिहओ, मग्गपरिरसमकिलामिओ वाढं । भिक्खवं भमिउमऽसत्तो, गिहम्मि एगंसि य पविट्ठो ॥२६१२॥
 भणिया तग्गिहविलया, अम्मो ! मे देहि भोयणं किंपि । आसऽग्गलाए खलियं, जावऽज्ज विजाइ नो जीयं ॥२६१३॥
 तदीणवयणसवणुब्भवंत-करुणाए तीए सप्पणयं । आरद्धं दाउं नवर-माऽग्गओ झत्ति गिहनाहो ॥२६१४॥
 सो तं च पजेमंतं, पेक्खिय गोसाऽरुणच्छिविच्छोहो । आ पावे ! मइ गेहाउ, निग्गए पोससि विडे तं ॥२६१५॥
 इय निव्वभच्छिय गिहिणिं, खेमिलमुवणेइ रायपुत्तिमाण । एसो अक्कज्जकारि त्ति, तेसिं पुरतो निवेइत्ता ॥२६१६॥

भयकंपंतसरीरो, विच्छायमुहो य सो तओ तेहिं । कहिओ जारो त्ति निवस्स, तेण वज्झो य आणत्तो ॥२६१७॥
 तो चिंसमाऽऽरसंतो, सो नीओ तेहिं वज्झठाणम्मि । भणितो य इहुदेवय-मणुसुमारु रे ! तुममियाणिं ॥२६१८॥
 भयवसविंसंतुलंजतक्ख-राए वाणीए किंपि जंपतो । उह्विउं चिमुक्को, दीहररज्जूए रुक्खम्मि ॥२६१९॥
 अह जावज्झवि नीहरइ, नेव जीयं कंहं पि तुडिजोगा । ता उह्वंगरज्जू, तुडा पडिओ य सो झत्ति ॥२६२०॥
 सिसिखणमारुणं, मणागमाऽऽसासिओ खणद्वेण । मरणमहाभयविहुरो, ठाणाउ तओ लहुं चलिओ ॥२६२१॥
 जाव य केत्तियमेत्तं पि, भूमिभागं स जाइ वेणेण । ताव तमालमहातरु-तलम्मि पेच्छइ मुणिं एणं ॥२६२२॥
 सज्झायं कुणमाणं, वरविणावेणुविज्झवाणीए । तस्सवणऽक्खित्तकुरंग-वग्गसेविज्झमाणपयं ॥२६२३॥
 तो अच्छरियब्भूयं, तं वंदिता महीए उवविट्ठो । जोगो त्ति लक्खिउणं, मुणिणा वि पयंपिओ एवं ॥२६२४॥
 हं भो देवाणुप्पिय !, अणाइंसंसारमणुसंरंताण । जीवाण वंछियत्था, के वि य सिज्झन्ति कह वि परं ॥२६२५॥
 भची जिणेसु मेत्ती, जिणसु तत्ती गुरूवएसेसु । पीई सीलगुणइट्ठेसु, तह मई धम्मसवणम्मि ॥२६२६॥
 परउवयारे वित्तं, चित्तं परलोयकज्जचिंताए । धम्मपहाणो जम्मो, निरुवमपुन्नाण जइ होइ ॥२६२७॥
 लद्धे वि दुछहे माणु-सत्तणे धम्मगुणविहूणाण । बोलेंति जाण दियहा, विहल च्चिय ताण ते नेया ॥२६२८॥
 ताण वरमऽज्जणं चिय, जणणे वि हु वरमऽरन्नपसुभावो । धम्मगुणविरहिण्हि, जेहिं जम्मो कओ विहलो ॥२६२९॥
 आसनं चिय जेसिं, महाणुभावाण भाविभट्ठं । धम्मपवित्तिपहाणाइं, जंति तेसिं चिय दिणाइं ॥२६३०॥

ते चिय धन्ना ते पुन्न-भाइणो ताण जीवियं सहलं । धम्मज्जयाण जेसिं, रसइ मई नेव पावेसु ॥२६३१॥
 एवं सुणिणा कहिए, नियदुच्चरिएण जायवेरगो । पव्वज्जं पडिवज्जइ, खेमिलगो सुद्धभावेण ॥२६३२॥
 एत्तो य सो महप्पा, वइरो मिताज्वलेयणं काउं । तव्विरहहुयवहाऽऽउल-देहो कहवि दीणमणो ॥२६३३॥
 कुमुमत्थलंमि पत्तो, कयं च से पारलोइयविहाणं । रयणविणिवट्टणेण य, जाया पउरा समिद्धी य ॥२६३४॥
 भोगे भुंजंतस्स य, जातो कालक्कमेण से पुत्तो । सुपसत्थवासरम्मि, अभिहाणं केसरि चि कयं ॥२६३५॥
 अणुकूल्याए कम्मोदयस्स, थेवुज्जमे वि निरवज्जा । धणसंपत्ती जाया, सयणा वि हु ससुहीहया ॥२६३६॥
 तो तेण चित्तियं लच्छि-वज्जिओ सव्वहा इहं मणुओ । तूललवकासकुमुमं व, नूणं लहुयत्तणमुवेइ ॥२६३७॥
 ता एत्तो उवरि मए, रक्खेयव्वं धणं सजीवियं व । एएण विणा नूणं, पुत्तो वि हु परिभवं कुणइ ॥२६३८॥
 इति चित्तिऊण सव्वो, अत्थचओ सायरं सहत्थेण । निक्खिखत्तो धरणियले, सुयं पि दूरे ठविंतेण ॥२६३९॥
 अह अन्नया कयाइ, सो खेमिलगाजमिहाणसाहुवरो । सुत्तज्जपाग्गामी, विचिच्चवसोसियसरीरो ॥२६४०॥
 अणिययविहारचरियाए, विहरेमाणो समागतो तत्थ । वइरेण वंदिओ तह, कह कहवि य पच्चभिन्नाओ ॥२६४१॥
 अवितक्कियतदुवागम-वट्ठुताऽऽणंदसंदिरऽच्छेण । भणिओ य सव्वहुमाणं, भयवं ! को एस बुत्ततो ॥२६४२॥
 पावेण मए तुज्जं, पंचत्तगमो वितक्किओ आसि । तह तेसु तेसु ठाणेसु, पेहेणेण वि अदिट्ठस्स ॥२६४३॥

ताहे सुणिणा निच्छउम-मेव सन्वा जहड्डिया वत्ता । नियगा सवित्थरं तरस, संसिया सच्छहियएण ॥२६४४॥
 आयान्निऊण य इमं, परमं विस्सहयसुवागओ वड्डरो । पडिबोहिओ य सुणिणा, विचिच्चजुत्तीहिं वयणेहिं ॥२६४५॥
 अब्भुवगओ य तेणं, संसारुन्वेयमुव्वहंतेण । सग्गापवग्गहेऊ, धम्मो सव्वन्नुपबत्तो ॥२६४६॥
 पालेइ निरइयारं, तं च पयत्तेण परमसाहुज्जणं । अच्चं तं भत्तिजुत्तो, पइदियहं पज्जुवासइ य ॥२६४७॥
 श्रेत्तंमि य पत्ते, तेण सुओ केसरी निययटाणे । ठविओ सयं च पवरो, पारद्धो धम्मकम्मावही ॥२६४८॥
 नवरं सुचिरायासेणु-वज्जियं निहिण्णं सहिनिहित्तं । मुच्छावसेण साहइ, पुच्छिजंतो वि न सुयस्स ॥२६४९॥
 अज्जं कहेमि कल्लं, कहेमि एवं पयंपइ सया वि । जाणंतो वि हु नियजीवि-यव्वमड्ढथोयदियहथिरं ॥२६५०॥
 सत्तावरोहरहिए, गिहेगदेसे य पोसहाड्डईहिं । आराहणाभिलासेण, चित्तपरिकम्मणं कुणइ ॥२६५१॥
 पुत्तो वि पियरमड्ढत्तं-थेरमुवलक्खित्तं पइखणं पि । अत्थं पुच्छइ सो विय, अच्छइ सामाइयंमि ठिओ ॥२६५२॥
 नो किं पि कइह अह सो, अन्नम्मि दिणम्मि मरणमड्ढणुपत्तो । इयरो य तेण दुक्खेण, दुक्खिओ जायवियलमणो ॥२६५३॥
 हा ! हा ! निहिणो धरणीए, सोत्थया ते कहं मुहा विगया । हा ! हा ! अणज हे ताय !, पुत्तवेरी तुमं परमो ॥२६५४॥
 धी धी धम्मो वि हु तुज्झ, मूढ ! धी धी विवेयसारो ते । इय विलवंतो संतो, मरिउं तिरियत्तणं पत्तो ॥२६५५॥
 इय सो धम्मत्थी वि हु, जातो पुत्तस्स कम्मवंधाय । धम्मत्थीणं पुण कम्म-वंधहेउत्तणमड्ढुत्तं ॥२६५६॥

तेणं चिय भुवणगुरू, वीरो तह वरिसयालमज्जे वि । अबत्थ विहरिओ ताव-साणमऽपत्तिं नाउं ॥२६५७॥
 ते धन्ना सप्पुरिसा, ते चिय सद्धम्मकम्मपडिवन्ना । जे नो होंति निमित्तं, जीवाणं कम्मवंधस्स ॥२६५८॥
 बहुभवंपरावेर-वज्जणट्ठा सुयं ठवेज्जण । जत्तेण समाहीए, ता धम्ममि जएज्ज गिही ॥२६५९॥
 इय पुत्तसिक्खपडिदार-मेत्थ बीयं इमं समक्खायं । एत्तो य कालविगमण-पडिदारं तइयमज्ज्वा मि ॥२६६०॥
 सो पुव्वुत्तो सड्ढो, राया वा पुत्तनिहियनियपओ । तप्परिणइमवलोइउ-कामो जा किं पि किर कालं ॥२६६१॥
 अच्छउमिच्छइ ता संब-सत्तसंताणवाहरहियम्मि । सच्चरियजणाऽहिट्ठिय-पेरंते पयइसोमं मि ॥२६६२॥
 सुविविचंमि पएसे, परिवाराऽणुमयसुद्धचित्तेणं । परिसुद्वेण दलेण य, विड-विलयासंगपरिसुक्कं ॥२६६३॥
 सुविसिद्धमट्ठथिर्योर-थंभमऽइघणक्कवाडसंपुडयं । मसिणसमभित्तिभागं, सुमट्ठमणिभूमिवडुं च ॥२६६४॥
 सुकरपडिलेहपमज्जणं च, पविंसंतसत्तचित्तरं । बहुसावगपाउगं, तिकालसाहाणसरूवं ॥२६६५॥
 उच्चारभूमिजुत्तं, पावमहारोगिलोगपडियारं । सद्धम्मोसहसालं, पोसहसालं करावेज्जा ॥२६६६॥
 अहवा पारद्वविमुद्ध-धम्मकरणोच्चियं पुरा सिद्धं । पेहेज्ज किं पि गेहं, तं चिय पणुणं करावेज्जा ॥२६६७॥
 तत्थ य पसत्थधम्मऽत्थ-चित्ताणं चित्तवाधारी । सावज्जकज्जपरिज्ज-णुज्जओ पायमाऽऽसज्ज ॥२६६८॥
 कइया वि वायणाए, कइया वि य पुच्छणाए कइया वि । परियट्ठणाए कइया वि, सत्थपरमऽत्थचिंताए ॥२६६९॥
 कइया वि य ज्ञाणेणं, मोणेण कयाइ संकुचियगत्तो । वीरासणाऽऽइणा तह, आसणवंधेण कइया वि ॥२६७०॥

कइया वि दुवालस भाव-णाण परिभावणेण कइया वि । सद्धम्मकहासवणेण, नेज्ज कालं समाहीए ॥२६७१॥
 उचियसमए य मुणिणो, सिद्धंतमहारहस्समणिनिहिणो । बहुमाणभत्तिमंतो गंतूणं पज्जुवासेज्ज ॥२६७२॥
 भोयणकाले य तहा, ताय ! पसीयह अणुगहं कुणह । एह मह मंदिंसी, संपइ आहारगहनइत्थं ॥२६७३॥
 इय पुत्तेण सचियं, आहूओ थिमियमाणसो सणियं । गंतूण घरे विहिणा, रहिओ मुच्छाए भुंजेज्जा ॥२६७४॥
 तह पवरवीरियवसा, सह सामत्थम्मि अत्तहियकंखी । सविसेसुज्जमजुत्तो, मइमं पडिमाउ पडिवज्जे ॥२६७५॥
 ताओ पुण एक्कारस्स, संखाए सावगाण भणियाओ । दंसणपडिमाऽइया, जिणेहिं इय महियमोहेहिं ॥२६७६॥

दंसण १ वय २ सामाइय ३, पोसह ४ पडिमा ५ अबंभ ६ सच्चित्ते ७ ।

आरंभ ८ पेस ९ उद्धिट्ठ-वज्जए १० समणभूए य ११ ॥ [दारगाहो] ॥२६७७॥
 पुव्वपंचियगुणमणि-पसाहिओ सावगो महप्पा सो । पढमं दंसणपडिमं, पडिवज्जइ तीए पुण सम्मं ॥२६७८॥
 मिच्छत्तंपकवियलत्तणेण, थेवं पि कुगहकलंकं । नाऽऽयइ जेण मिच्छत्त-मेव तस्साहणायाऽलं ॥२६७९॥
 होज्ज णज्जाभोगजुओ, न विवज्जयंवं तहेस धम्मंमि । अत्थिवकाऽऽइगुणजुओ, सुहाऽणुवंधो निस्इयारो ॥२६८०॥
 नणु पुव्वपरूवियगुण-गणस्स सुस्सावयस्स सम्भत्ते । विजंते वि क्रिमेवं, दंसणपडिमा पुणो भणिया ॥२६८१॥
 भवइ इह आगारे, रायाऽभिओगाऽऽणो वि वज्जेइ । परिपालेइ य सम्मं, अट्ठविहं दंसणाऽऽयारं ॥२६८२॥
 इय सविसेसं दंसण-पडिवत्तिपहाणभावमाऽऽसज्ज । दंसणपडिमा पढमा, नायन्वा सावयस्स भवे ॥२६८३॥

ननु जो निसगओ वा, अहिगमओ वा वि जायसुहवोहो । देवगुरुत्तगोयर-गरुयविज्जासज्जणं ति
 नाऊणं मिच्छत्तं, पच्चक्खइ दंसणं पवज्जइ य । तं पइ पडिवच्चिकमो, को णु भवे भणए एसो
 स महप्पा दंसणनाण-पमुहगुणरयणरोहणगिरिणं । सुगुरूण भत्तिसारं, कयप्पणामो पर्यपेइ
 तुम्ह समीवे भंते !, करणेणं कारणेणऽणुमईए । मणवायाकाएहिं, जावज्जीवं पि मिच्छत्तं
 पच्चक्खिखऊण नीसेस-मोक्खसंपाडणेक्कक्कप्पतरुं । जावज्जीवं सम्मं, सम्मत्तं संपवज्जामि
 अज्जाप्पभिहं मज्झं, जावज्जीवं पि परमभत्तीए । सम्मत्तसंठियस्स, होउ इमा भावपडिवत्ती
 अंतरअरिहणणाओ, देवो अरिहं खु देवबुद्धीए । निच्चाणसाहगुणाण, साहणा साहुणो गुरुणो
 जिणपहुपणीयजीवाऽऽ-तत्तमयसमयसत्थसदहणं । निब्बुइपुरप्पयाणे, पउणप्पयवीपडिसमाणं
 होउ य मे पेईदिण-मुच्चियपूयुव्वं जिणिंदवंदणयं । सुसमाहियमणवइकाय-विच्चिणो तिसु वि संज्ञासु
 धम्ममाऽभिप्पाएण य, न कप्पए किं पि मह समायरिउं । लोइयतिथेसु ण्हाण-दाणपिंडप्पयाणाऽऽई
 तह अग्गिहुणणकिरिया, धडिवाहडिगाऽऽइजुत्तहलदाणं । संकंतिगहणदाणं, कन्नाहलविसयदाणं च
 संडपरिणयगकरंगं, तिलगुलकणगकयधेणुदाणं च । कप्पासपवागोलोह-एमुहदाणं तहऽन्नं पि
 धम्ममईए नाऽहं, दाहं जम्हा अधम्मविसए वि । धम्ममईए निवेसो, नासइ पत्तं पि सम्मत्तं
 जं सम्मत्तं सुत्ते, अविवज्जासो मईए निदिहो । सो पुण पुव्वुत्तेसु, पवंचमाणस्स कह होइ

॥२६८४॥
 ॥२६८५॥
 ॥२६८६॥
 ॥२६८७॥
 ॥२६८८॥
 ॥२६८९॥
 ॥२६९०॥
 ॥२६९१॥
 ॥२६९२॥
 ॥२६९३॥
 ॥२६९४॥
 ॥२६९५॥
 ॥२६९६॥
 ॥२६९७॥

नो मे संपद् कण्ड, कुतित्यपडिवद्धदेवलं'गीसु । देवगुरुणो चि काउं, पडिवची धम्मबुद्धीए ॥२६९८॥
 नो मह तेसु पओसो, मणयं पि न भत्तिमेत्तमजवि किंतु । देवगुरुणविओगा, तेसु उदासत्तणं चेव ॥२६९९॥
 को नाम किर सकन्नो, कणगगुणविवजिए विवत्थुम्मि । कणगं ति मइं कुज्जा, कणगज्थी जइ वि सो गाढं ॥२७००॥
 नहि अक्रणगं पि संतं, जणेण गहियं पि कणगबुद्धीए । कणगपओयणाइं, साहेउमडलं परं वत्थु ॥२७०१॥
 गयरागदोसमोहत्तणेण, देवस्स होइ देवत्तं । तच्चरियाऽऽगमपडिमाण, दंसणा तं च विन्नेयं ॥२७०२॥
 सिवसाहगुगणगउरवेण, सत्थज्थस्सम्मगिरणेण । इह गुरुणो वि गुरुत्तं, होइ जहत्थं पसत्थं च ॥२७०३॥
 एवं नियनियलक्खण-लक्खियफुडदेवगुरुसरूवस्स । तत्थुत्तत्तपडिवत्ति-रूवसम्मत्तपडिमा मे ॥२७०४॥
 भवउ दव्वविसुद्धा, दुल्लभगुणप्पहाणदव्वेहिं । सत्तीए दंसणंज्जाणं, गउरवेणं पगिण्डुणं ॥२७०५॥
 खेत्तविसुद्धा सव्वत्थ, देवगुरुगोयरा हु पडिवची । तुल्लच्चिय मज्झ परं, सीयंतेयरविभासाओ ॥२७०६॥
 कालविसुद्धा सा निर-इयारपरिपालणेण जाजीवं । भावविसुद्धा वि दढं, हट्ठप्पहट्ठत्तणं जाव ॥२७०७॥
 अहवा भावेणेंवं, साइणिगहपमुहदोसगयसनो । उम्मत्तुक्खयच्चित्तो य, जाव न भवामि किं बहुणा ॥२७०८॥
 जाव य दंसणपडिमा-परिणामो कह वि नोवघायवसा । परिवडइ ताव मज्झं, दंसणपडिमा इमा होउ ॥२७०९॥
 एत्तो संकं संखं, वित्तिगिच्छं तह कुतित्थिसत्थस्स । संथवपंसणाइ य, वज्जइस्सामि जाजीवं ॥२७१०॥
 नरवइगणवलदेवय-अभियोभा एत्थ मोक्कला मज्झ । वित्तिअभावो पिइमाइ-पमुहगुरुनिगहो य तहा ॥२७११॥

इय कयपडिमापडिवत्ति—सुंदरं सावगं गुरुज्जणो वि । उव्ववृहइ कयपुन्नो, धन्नो य तुमं ति जेण इहं ॥२७१२॥
 ते धन्ना ताण नमो, ते च्चिय च्चिज्जीविणो बुहा ते य । जे निरइयास्सेयं, धरंति सम्मत्तवररयणं ॥२७१३॥
 एयं हि परं मूलं, कल्लाणणं तहा गुणगणस्स । एएण विणाऽणुट्ठाण—मऽफलमुच्छृण पुणं व ॥२७१४॥

अविय—

कुणमाणो वि हु किरियं, परिच्चयंतो वि सयणधणभोए । दिंतो वि दुहस्स उं, जिगइ न अंधो जह विपक्खं ॥२७१५॥
 तह लिंतो वि निवित्तिं, परिच्चयंतो वि सयणधणभोए । दिंतो वि दुहस्स उं, मिच्छदिट्ठी लहइ न सिवं ॥२७१६॥
 एत्थ य अंधक्खाणय—मेवं अक्खंति किर वसंतपुरे । नयरे राया नामेण, आसि रिउमहणो तस्स ॥२७१७॥
 अंधो अहेसि पुत्तो, पढमो वीओ य दिव्वचक्खु त्ति । अज्झावगस्स पट्ठणऽत्थ—मप्पिया ते य नरवइणा ॥२७१८॥
 गंधव्वप्पमुहाओ कलाओ, अंधो त्ति तेण जेट्टुओ । जाणाविओ तदियरो, धणुवेयाऽईओ सव्वाओ ॥२७१९॥
 अह परिभूयं मुणिज्जण अप्पयं, विगयचक्खुणा वुत्तो । उज्झाओ कीस न मइ, सत्थं तुं सिक्खवेसि त्ति ॥२७२०॥
 उज्झाएणं जंपिय—मज्जो महाभाग ! चवखुरहियस्स । कह तुज्झ तमऽहुसुज्जो—गिणो वि पारेमि परिकहिउं ॥२७२१॥
 अंधेणं पडिभणियं, जइ वि हु एवं तहा वि मं अहुणा । सिक्खवसु धणुन्वेयं, अह तग्गाढोवरोहेण ॥२७२२॥
 उव्वइडो गुरुणा से, तेण वि नाओ सुबुद्धिविभवेण । जाओ य सद्वेही, चुक्कइ न कंहं पि लक्खस्स ॥२७२३॥
 एवं ते दोवि सुया, कलासु कुसलत्तणं परं पत्ता । अब्बम्मि य पत्थावे, समागयं तत्थ परचक्कं ॥२७२४॥

अह सो कणिहुपुत्तो, पिउणो आणाए पवरबलकलितो । आहवविहिपरिहत्यो, चलिओ रिउचक्कमऽकमिउं ॥२७२५॥
 कह जेहे विज्जते, काउमिमं जुज्जए कणिहुस्स । इति जंपिऊण सामरिस-मऽसमक्कोवं परिवहंतो ॥२७२६॥
 रिउसेनं पइ अंधो, वच्चंतो सासिओ इमं पिउणा । वच्छ! नियभूमिगाए उचियं चिय जुज्जए काउं ॥२७२७॥
 न य सुट्ठु कलाकुसलो वि, पवलभुयजुयलवलसणाहो वि । दिट्ठिविरहेण काउं, तुमऽरिहसि समखावारं ॥२७२८॥
 इच्चाइभूरिवयणेहिं, णेगवाराउ कारिओ वि बहं । अवगन्निऊण अंधो, दढकंकडनूमियसरीरो ॥२७२९॥
 करडतडपगलियमयं, निविडगुडाऽडोवकप्पणाभीमं । आरुहिऊण गयवरं, निहरिओ झत्ति नयराओ ॥२७३०॥
 सदाऽणुसारपम्मुक्क-मग्गणुप्पीलछाइयदियंतो । परचक्केणं सद्धिं, जुज्जेणं संपलगो य ॥२७३१॥
 अह सव्वत्तो सदाऽणु-सारनिवडंतघायसंघायं । दट्ठूण मुणियत्ता, रिउणो मोणं समल्लीणा ॥२७३२॥
 रिउसइं असुणंतो, तत्तो अंधो पढारमऽकुणंतो । पारद्धो हणिउमऽरीहिं, सव्वओ विहियमोणेहिं ॥२७३३॥
 मोयाविओ य कहकहवि, भाउणा सो सचक्खुणा झत्ति । दिट्ठतोवणओ इह, पढमं चिय दंसिओ चेव ॥२७३४॥
 पत्थुयमेत्तो भन्नइ, जातीवं दंसणं निही घेत्तुं । पच्छा य निरइयारं, दंसणपडिमं पवज्जेइ ॥२७३५॥
 अह तं सम्मं परिपालि-ऊण तग्गुणजुओ पुणो वीयं । वयपडिमं पडिवज्जइ, तीए पुण गिण्हइ वयाइं ॥२७३६॥
 पाणिवहाऽलियअहत्त-वंभपरिग्गहनिविचिरूवाइं । बंधाऽइं अइयारे, वज्जइ य इमे सुजत्तेण ॥२७३७॥
 सविसेसधम्मसवणाऽइएसु, किच्चेसु वट्ठइं सम्मं । अणुकंपासरसियंऽत-करणाविच्ची य हवइ सया ॥२७३८॥

अह तइयं सामाइय-पडिभं पुव्वोवइहुगुणकलिओ । पडिवज्जेह महप्पा, सम्मसुदासीणयाऽऽज्जुओ
 उदासीणय १ मज्झत्य २-संकिंलेसविमुद्धीओ ३ । अणाउलत्त ४ असंगत्तं, एए पंच गुणा इहं
 जेहिं तेहिं जह तह, भोयणसयणाऽऽइएहिं चित्तस्स । जो संतोसो जायइ, सा हुं उदासीणया वुत्ता
 सामाइयपहमंगं, एसा य विमुद्धिकारणत्तेण । भणिग्या जिणेहिं संपइ, भन्नइ मज्झत्यविचिती उ
 एस सयणो परो वा, इय बुद्धी पयइतुच्छचित्ताण । पयइए विउलचित्ताण, पुण इमं जयमवि कुहुंव
 जम्हा अणाइनिहणे, संसारमहासरे सरंताणं । बहुभवसयअज्जियकम्म-रासिवसगाण सत्ताण
 अबोन्नमऽणोगविहो, कस्सेह न केण को व संवंधो । संजाओ इय चिंता, जा सा मज्झत्यविचिती उ
 अह संकिंलेसविमुद्धी, भन्नइ संवसइ जेहिं सह ताणं । अन्नाण य दुन्नयदंस-णे वि जमऽणवखपरिहरणं
 ठाणगमसुयणजागर-लाभाऽलाभाइएसु सव्वत्य । जो हरिसिवेमणस्सा-ऽभावो सो पुण अणाउलया
 अह कणयकयवरेंसु, मित्ताऽमित्तेसु सोववंदुक्खेसु । वीमच्छपेच्छणिज्जेसु, तह य थुइयायनिंदासु
 अन्नत्य य विविहमणो-वियारकारणसमागमे वि सया । समचित्तत्तं जं तं, असंगयं विंति जयपहुणो
 एयाणं समुदाओ पंचणह गुणाण परमसामइयं । अहव उदासत्तं चिय, एक्कं तत्कारणं परमं
 किं बहुणा—

सावज्जोवज्जण-निरवज्जोवसेवणारूत्तं । सामाइयमित्तरियं, गिहिणो परमं गुणट्ठाणं

॥२७३९॥

॥२७४०॥

॥२७४१॥

॥२७४२॥

॥२७४३॥

॥२७४४॥

॥२७४५॥

॥२७४६॥

॥२७४७॥

॥२७४८॥

॥२७४९॥

॥२७५०॥

॥२७५१॥

॥२७५२॥
 ॥२७५३॥
 ॥२७५४॥
 ॥२७५५॥
 ॥२७५६॥
 ॥२७५७॥
 ॥२७५८॥
 ॥२७५९॥
 ॥२७६०॥
 ॥२७६१॥
 ॥२७६२॥
 ॥२७६३॥
 ॥२७६४॥
 ॥२७६५॥

इय तइयाए सम्मं, करेइ मामाईयं स पडिमाए । मणदुप्पणिहाऽऽजाई, तहाऽईयारे य परिहराइ
 पुव्वपडिमाजुत्तो, अट्टमीमांसु पव्वदियहेसु । पडिवज्जई चउत्थीए, पोसहं चउविहंपि गिही
 अप्पडिदुप्पडिलेहिइय-संजासंथागाऽऽ वज्जेइ । सम्मं च अणणुपालण-माऽऽहाराईसु एयाए
 अह पंचमपडिमाए, पोसहादिवसेसु एगराईयं । सो पडिमं पडिवज्जइ, पुव्वोइयसव्वगुणजुत्तो
 असिणाणो दिणभोई, अवद्धकच्छो दिणम्मि कयवंभो । रत्तिं परिमाणकटो, पडिमावज्जेसु दियहेसु
 झायइ पडिमाए ठिओ, तिलोयपुज्जे जिणे जियकसाए । नियदोसपच्चणीयं, अन्नं वा पंच जा मासा
 छट्ठीए वंभचारी, रत्तिं पि स होइ नवरि सचिसंमं । जियमोहो अविभूसो, ठाइ रहे सह न इत्थीहिं
 चयइ य अहप्पसंगं, सिंगारकहं च जाव छम्मासा । पुव्वोइयपडिमासु, पडिवद्धमणो य अपमाई
 सत्तमपडिमाए पुणो, सचित्तमाऽऽहारमेस परिहरइ । पुव्वोइयगुणजुत्तो, अपमत्तो सत्त जा मासा
 आरंभमऽट्टमीए, सावज्जं कारवेइ पेसेहिं । पुव्वपवत्तं न संयं, वित्तिकए अट्ट जा मासा
 नवमीए पेसेहि वि, सावज्जं कारवेइ नाऽऽरंभं । धणवं संतुडो पुत्त-भिच्चनिक्खत्तभारो ति
 लोगववहारविरओ, थेवममत्तो य परमसंविग्गो । एसो पुव्वपवंचिय-गुणजुत्तो जाव नव मासा
 दसमीए तदुद्देसेण, जं कडं तंपि भुंजइ न भत्तं । छुरकयमुंडो कोई, सिहाधरो वा हवेज गिही
 पुडो य निहाणाऽऽई, सयणेहिं कहेज जइ स जाणेज्जा । पुव्वपडिमासमग्गो, दस मासा जाव विहरेज्जा

एगारसीए एसो, खुरेण लोएण वा वि मुंडसिरो । रयहरणोवगहधारी, समणभूओ दहं विहरे ॥२७६६॥
 नवरं समयणसिणहे, अब्बुच्छिन्ने तहाविहे कहवि । सन्नायसन्निवेशं, दट्ठुं वच्चेज्ज नियसयणे ॥२७६७॥
 तत्थ वि सो आहारं, साहू विव एसणाए उवउत्तो । कयकारियाऽणुमोयण-विवज्जियं चेव गिणहेज्जा ॥२७६८॥
 अह तस्सऽभिगमणाउ, पुव्वाउत्तं तु भत्तस्सयाई । कप्पइ आहारणयं, पच्छाउत्तं तु नो कप्पे ॥२७६९॥
 तस्स य भिक्खुद्धाए, वरप्पविट्ठस्स जुज्जए वोत्तुं । पडिमोवगयस्स महं, भिक्खमऽहो देह गिहिणो त्ति ॥२७७०॥
 एवं च विहरमाणो, को सि तुमं इय परेण सो पुट्ठो । सइहो सावगपडिमा-पडिवन्नो हं ति पडिभणइ ॥२७७१॥
 एवं उक्कोसेणं, एक्कास्स-मास जाव विहरेइ । एगाहादियरेणं, सेसासु वि इय जहन्नेणं ॥२७७२॥
 सम्मत्तासु य एयासु, कोवि धीरो गहेज्ज पव्वज्जं । अन्नो गिहत्थभावं, वएज्ज पुत्ताऽऽपडिवंधा ॥२७७३॥
 गेहड्डिओ य संतो, पायं पम्मुक्कपाववावारी । सइ सामत्थे सीयंत-जिणगिहाऽई पडियरेज्जा ॥२७७४॥
 तदऽभावे साहारण-द्वव्वएण वि करेज्ज तच्चित्तं । साहारणऽत्थविणिओग-विसयमिय नवरि जाणेज्जा ॥२७७५॥
 जिणभवणं १ जिणविंवं २, तह जिणविंवाण पूयणं तइयं ३ । जिणपत्रयणपडिवद्धां, पोत्थयाणि य पसत्थांइ ४ ॥२७७६॥
 निव्वाणसाहगुणाण, साहगा साहुणो, य ५ समणीओ ६ । सद्धम्मगुणाऽणुगया, सुमावगा ७ साविगाओ तहाट ॥२७७७॥
 पोसहसाला ९ दंसण-कज्जं पि तहाविहं भवे किंपि १० । एवं दस ठाणां, साहारणद्वव्वविसओ त्ति ॥२७७८॥
 तत्थ य समणा अणियय-विहारचरियाक्रमेण जहसुत्तं । अणुपुव्वेण पुराईसु, मास-चउमासकप्पेण ॥२७७९॥

पडिवंधपरिचाएण, दन्वखेत्ताऽऽइएसु विहरंता । तह सावगा वि वाणिज्ज-तित्थजत्ताऽऽइकज्जेण ॥२७८०॥
 मुणियाऽऽगमपरमत्था, जिणसासणपरमभचिसंजुत्ता । गामाऽऽगरनगराईसु, किर चरमाणा पयत्तेण ॥२७८१॥
 मग्गाऽणुलग्गगामाऽऽइएसु, जिणभवणपसुहनियपवखं । गामदुवारऽब्भासाह-संठियं पसिणयंति जणं ॥२७८२॥
 तन्वयणाओ अत्थि च्चि, सम्मसज्जग्गम जिणगिहाऽईयं । गच्छंति तत्थ विहिणा, पमोयभरपुल्लइयसरीरा ॥२७८३॥
 जइ ताव थिरा ता पढम-मेव चिअवंदणं जहुत्तविहिं । काऊणं जिणगेहम्मि, भग्गलुगाइ पेहंति ॥२७८४॥
 अह ऊसुगत्तणं ता, संखित्तरं पि ण्णमिउं पच्छा । तस्सडियपडियमंगं, पेहंति होज्ज तं कह वि ॥२७८५॥
 तत्तो कुणंति सामत्थ-संभवे सावगा उ तच्चित्तं । तदेसणादुवारेण, चेव मुणिणो वि जहजोगं ॥२७८६॥
 अहवा सदेसपरदेस-गामनगराऽऽगराइठाणेसु । सच्चरियजणाऽऽइन्नेसु, सावगेहिं विरहिएसु ॥२७८७॥
 परिदुब्बलसावगसंग-एसु वा उदयिवत्थुपरिसेसु । जं होज्ज जिणधरं जिण-सिणपरिसडियपडियाइं ॥२७८८॥
 विहडियसंधिचयं वा, परिखीणदुवारदेसपिहणं वा । देसणपयदुमुणिजण-सुहाउ तं अहव लोगतो ॥२७८९॥
 सोच्चा किंपि कहिं पि व, दट्ठुं संयं सावगो विचित्तेजा । अणुरत्तअट्ठिमिंजो, जिणसासणभत्तिरागेण ॥२७९०॥
 केणाऽवि पुननिहिणा, इयरूवजिणालयं कुणंतेण । परिपुंजिऊण धरिओ, नियजसपसरो अहं मन्ने ॥२७९१॥
 किंतु इय निविडघडणे वि, अहह ! कालेण विहियमिह खूणं । अहवा विणस्सरा चिय, सव्वपयत्था भवसमुत्था ॥२७९२॥

ता अहमऽहुणा भंजेमि, एयकूखूणं तहा कए य इमं । भवगचंस्तोणिबडिय-जणहत्थाऽऽलंघणं होही ॥२७९३॥
 इति चिंत्तिज्जण जइ तं, सत्तो समयमेव सुंदरं काउं । ता एक्को चिय कुणइ, सक्को काउं अह न एक्को ॥२७९४॥
 ता अन्नेसिं पि हु सावगाण, जाणाविउं तमऽल्यं तो । तव्विसयमऽब्भुवगमं, कारावेज्जा भणिइकुसलो ॥२७९५॥
 अह जह सो तह ते वि हु, असमत्था तत्थ पत्थुए अत्थे । अन्नो वि नऽत्थि तक्कज-कारओ को वि जइ ताहे ॥२७९६॥
 इह अंतरम्मि साहा-रणस्स दव्वस्स होइ तं विसओ । न हु साहारणदव्वं, वएज्ज धीमं जहकूहं पि ॥२७९७॥
 सीयंतजिणगिहाइ वि, नो वड्डेज्जा अओ उ अन्नत्तो । दव्वाऽभावे साहा-रणं पि विवेज्जसु तहाहि ॥२७९८॥
 जिन्नं नवीकरेज्जा, ^१सिन्नं पुण संठवेज्ज ल्हसियं च । पुणरवि संपधरेज्जा, सडियं च पुणो वि संधेज्जा ॥२७९९॥
 पडियं समुद्धरेज्जा, लिंपावेज्जा य विगयल्लवं च । विगयल्लुहं च ^२ल्लुहावेज्ज, देज्ज पिहणं च अपिहाणे ॥२८००॥
 तह कलसाऽमलसारग-पट्थंभाऽड्यं तदंगं च । सडियपडियं तहा पडिय-खंडिच्छिड्डुं च पायारं ॥२८०१॥
 एसाईयं अन्नं पि, तगयं परिविसंहुलं दट्ठुं । सम्मं समारएज्जा, सव्वं सव्वप्पयत्तेण ॥२८०२॥
 साहारणदव्वेण वि, तं जिणगिहमुद्धरावियं संतं । गुणरागिपेच्छगाणं, होइ धुवं बोहिलाभकए ॥२८०३॥
 पुढवाइयाण जइ वि हु, होइ विणासो जिणिंदगिहकरणे ।
 तव्विसया तह वि सुदिट्ठि-णोऽत्थि नियमेण अणुकंपा ॥ ॥२८०४॥
 एयोहिंतो बुद्धा, विरया रक्खंति जेण पुढवाइ । तत्तो निव्वाणगया, अवाहगा आभवमिमाणं ॥२८०५॥

रोगिसिरोवेहाऽऽसु, वेज्जकिरिया व सुप्पउत्ता उ । परिणामसुंदर च्चिय, चेद्धा संवाहजोणे वि ॥२८०६॥
 इय जिणभवनहारं, भणियं जिणविंबदारमऽह भणिमो । तत्थ पुराऽऽसु सवंग-संगयं अत्थि जिणभवनं ॥२८०७॥
 किंतु न तत्थऽत्थिजिणिंद-विंबमंतो जओ उ केणाऽवि ।

तमवहीरियं व होज्जा, भणं व विलुंगियं च तओ ॥ ॥२८०८॥
 पुव्वुत्तविहाणेणं, साहारणदव्वमवि समादाय । नियसामत्थाऽभावे, समं कारेज्ज जिणविंबं ॥२८०९॥
 कारित्ता जिणविंबं, निरुवमरूवं ससिं व सोमं च । पुव्वुत्तजिणिगिहे तं, उच्चियविहीए पड्डेज्जा ॥२८१०॥
 तं च गुणरागिणो केई, पेच्छिउं उच्छलंतरोमंचा । बोहिं लभेज्ज अन्ने, जिणदिववं तस्मि चेव भवे ॥२८११॥
 जइ पुण अणज्जजणसंगएसु, खिज्जंतवत्थुपुरिसेसु । पच्चंतदेसवत्तिसु, सावगजणवज्जिएसु च ॥२८१२॥
 गामनगराऽऽगराइसु, जिणभवनं होज्ज नवरि जज्जरियं । जिणविंबं पुण सवंग-सुंदरं दरिसणीयं च ॥२८१३॥
 तत्थ अणारियजणकीर-माणआसायणाऽऽदोसभया । तत्तो जिणालयाओ, तहट्टियाओ वि कड्ढित्ता ॥२८१४॥
 जिणविंबं अन्नस्मि वि, संचारेज्जो पुराइए उचिए । अब्बत्तो संचारण-सामग्गीए पुण अभावे ॥२८१५॥
 साहारणदव्वाओ, तस्सामग्गिं करेज्ज जहजोणं । एवं च कए के के, न बोहिवीयाऽऽण्णो सुगुणा ॥२८१६॥
 इय जिणविंबहारं, भणियं जिणपूयदारमऽह भणिमो । तत्थ सुचरियजणइद्धत्त-पमुहगुणजुत्तखेत्तेसु ॥२८१७॥
 अणहं जिणिंदभवनं, अणहं जिणविंबमऽवि परं किंतु । न कुओ वि पत्तियामेच्च-मऽवि तहिं किं पि पूयंगं ॥२८१८॥

होइ ति सयं ददुं, पुव्वुत्तविहीए अहव सोऊणं । तो मेलिय सव्वे वि हु, तप्पुरगामाइमयहरगे ॥२८१९॥
 साहू व सावगो वा, सुनिउणवयणेहिं पन्नवेज्ज जहा । इह तुम्हे चेव परं, एकक्के धन्ना न अन्ने उ ॥२८२०॥
 जाण किं सन्निवेसे, इयरूवाइं विचिच्चभत्तीणि । दीसंति किच्चाणं, मणोहराणं तहउन्नं च ॥२८२१॥
 सव्वे वि पूयणिज्जा, सम्मं सव्वे वि वंदणिज्जा य । सव्वे वि अच्चाणिज्जा, तुम्हाणं देवसंघाया ॥२८२२॥
 तह कीस इह न संपइ, पूया जुत्तं न चेव तुम्हाणं । पूयंउतरायकरणं, देवाणेमाइएहिं च ॥२८२३॥
 वयणेहिं ते सम्मं, उवरोहेज्जा अणिच्छमाणेसु । अन्नत्तो पूयाउसं-भवे य साहारणं पि धणं ॥२८२४॥
 दाउं तत्थाऽऽवासिय-मालागाराऽइलोयहत्येण । पूयं धूवं दीवं च, संखसदं च कारेज्जा ॥२८२५॥
 एवं च कए ठाणाऽणु-रागकारीण भव्वसत्ताण । कप्पदुदुमो व्व १उत्तो, नूणं गेहंउणो चेव ॥२८२६॥
 ददुं पूयाऽइसयं, परमगुरूणं जिणाण विंवेसु । वंधंति बोहिवीयं, जीवा संजायवहुमाणा ॥२८२७॥
 एवं पूयादारं, सम्मं संखेवओ समकूवायं । वोच्छं गुरूवप्सा, पोत्थयदारं पि अह तल्य ॥२८२८॥
 अंगोवंगनिवद्धं, अणुओगचउक्कओवओगिं वा । जोणीपाहुडजोइस-निमित्तगब्भस्यमउवरं वा ॥२८२९॥
 जं सत्थं जिणपवयण-परमुन्नइकरणं महत्थं च । वोच्छिज्जंतं दिट्ठं, सुयं च तं जइ लिहावेउं ॥२८३०॥
 समयमसमत्थो अन्नो य, नऽत्थि जइ तल्लिहावगो कोई । ता साहारणदव्वेण, तं लिहावेज्ज बुद्धिक्कए ॥२८३१॥

॥२८३२॥
 ॥२८३३॥
 ॥२८३४॥
 ॥२८३५॥
 ॥२८३६॥
 ॥२८३७॥
 ॥२८३८॥
 ॥२८३९॥
 ॥२८४०॥
 ॥२८४१॥
 ॥२८४२॥
 ॥२८४३॥
 ॥२८४४॥
 ॥२८४५॥

तिसरं चउस्सर बहुस्सरं च, विहिणा लिहाविऊणं च । तप्पोत्थयाइं सुवियइह-संवद्धानेषु डावेज्जा
 जे गहणधारणाए, पडुया ओयस्सिणो वईकुसला । पइभाऽऽइगुणसमेया, ताण समप्पेज्ज विहिपुव्वं
 आहारवसहिवत्थाऽऽइएहिं, काऊणुवगहं ताग । सासणवन्ननिमित्तं, कुज्जा तव्वायणविहिं च
 अद्धरिसिणीयमन्नेसिं, सासणं कयमिणं कुणंतेणं । थिरया नवधम्ममाणं, चरणगुणणं विसुद्धी य
 अब्बोच्छिची जिणसासणस्स, भव्वाऽणुकंपणं अभयं । सत्ताण य ता एत्थं, पयइयव्वं जहासत्तिं
 पोत्थयदारं भणिऊण, भन्नई साहुदारमऽह तत्थ । वत्थाऽसणपत्तोसह-भेसज्जाऽऽइसमत्थं पि
 फासुयमऽकयमऽकारिय-मऽणुमयं कोडिनवगपरिसुद्धं । उस्सग्गेणं मुणिपुंग-वाण संजमकए देज्जा
 संजमपोसकए चिय, जइ जइदाणं कहं तयद्दाउ । एमेव पुढविकायाइ-हिंसणं होइ जुत्तं ति
 “ संथरणम्मि असुद्धं, दोण्ह वि गिण्हत्तंदिं तयाणऽहियं । आउर-दिट्ठतेण, तं चेव हियं असंथरणे ”
 चोरहरिओवहिंत्तं, गाढगिलाणत्तमोमवत्तिं । एसाई अन्नं पि हु, अववायपयं पडुच्च पुणो
 वत्थाऽसणाऽऽइयाणं, ओसहभेसज्जमाऽऽइयाणं च । जइ सव्वोवाएहिं, अहागडाणं न संपत्ती
 तो कीयगडाऽऽइणि वि, संपाडेज्जा हु सपरसामत्था । अह अनत्तो तस्सत्ति-संभवो नेव से अत्थि
 संपाडेज्जा इय अंतरम्मि, साहारणेण सो सम्मं । साहू वि ताणि गिण्हइ, छड्डणचित्तो अवन्नाए
 जं उस्सग्गनिसिद्धाहं, जाइं दव्वाणि संथरे मुणिणो । कारणजाए जाए, सव्वाणि वि ताणि कप्पंति

नीयग आह-

जं चिय एए निसिद्धं, तं चिय जह कर्णई पुणो तस्स । एवं होइ अणवत्था, न य तित्थं नेय सच्चं तु ॥२८४६॥
उम्मत्तवायसरिसं खु, दंसणं न विय कप्पडक्कपं तु । अह ते एवं सिद्धी, न होज्ज सिद्धी उ कस्सेवं ॥२८४७॥

आयरिय आह-

न वि किंचि अणुनायं, पडिसिद्धं वा वि जिणवरिदेहिं । एसा हु तेसिमाडणा, कज्जे सच्चेण होयव्वं ॥२८४८॥
किंच-

दोसा जेण निरुमंति, जेण खिजंति पुव्वकम्माइं । सो सो मोक्खोवाओ, रोणाज्वत्थालु समणं व ॥२८४९॥
उज्जुयमग्गुस्सग्गो, अववाओ तस्स चैव पडिवक्खा । उस्सग्गा विणिवइयं, धरेइ सालंगमज्जवाओ ॥२८५०॥
धावंतो उच्चाओ, मगन्नू किं न गच्छति कमेग । किं वा मउई किरिया, न कोरई असहओ तिकूखं ॥२८५१॥
उन्नयमज्जेक्ख निवस्स, पासिद्धी उन्नयस्स निन्नाओ । इय अन्नोन्नपसिद्धा, उस्सग्गज्जवाय दो तुल्ला ॥२८५२॥
जावइया उस्सग्गा, तावइया चैव होंति अववाया । जावइया अववाया, उस्सग्गा तत्तिया चैव ॥२८५३॥
सट्ठाणे सट्ठाणे, सेया बलिणो य होंति खलु एए । सट्ठाणपरट्ठाणा य, होंति वत्थुउ निष्फन्ना ॥२८५४॥
संथरओ सट्ठाणं, उस्सग्गो असहुणो परट्ठाणं । इय सट्ठाण परं वा, न होइ वत्थु विणा किंचि ॥२८५५॥
अववाओ वि ठियस्स हु, गीयस्स य पुट्टकारणे नेओ । अलमज्जपसंगमणणेण, पत्थुयं चैव अह भणिमो ॥२८५६॥

सगाऽऽइलामे, चएज साहू असुद्धए विहिणा । पगुणत्तं आलोयइ, असुद्धमऽन्नाइ जं भुत्तं ॥२८५७॥
 इय जह साहुदारं, समणीदारं पि तह वियाणेज्जा । नवरं इत्थित्ताओ, तासिमज्जायाण बहुलत्तं ॥२८५८॥
 परिपिक्कसाउफ़लभर-वदस्सिमाओ हवन्ति अज्जाओ । गुत्तिवइपरिगियाओ वि, सव्वगम्माउ पयईए ॥२८५९॥
 ता ताण परमजत्तेण, सव्वओ निच्चरक्खणीयाण । जइ पच्चणीयदुस्सील-लोयवसओ भवेऽणत्थो ॥२८६०॥
 ता साहारणदव्व-प्पयाणविहिणा वि सयमऽसामत्थे । कुज्जा संजमपच्चूह-कारिविद्धसंणं सम्मं ॥२८६१॥
 भणियं समणीदारं, सावगदारं भणामि तहियं च । धम्माणुरत्तचित्तो, धम्माऽणुद्वाणनिरओ य ॥२८६२॥

जइ कहवि गुणपहाणो, सुसात्रओ वित्तिदुव्वलो होइ ।

अत्थि य वणिक्कला से, दविणविणासी य जइ नो सो ॥

ताहे साहारणदव्वओ वि, काज्जण कं पि हु ववत्थं । ववहारनिमित्तं तस्स, मूलरासिं समप्पेज्जा ॥२८६३॥
 अह निव्विन्नाणो तह वि, अद्धपायाऽइ देज्ज से अहवा । जइ नो वसणोवहओ न, कलहणो नेय पिसुणो य ॥२८६४॥
 करकच्छाऽइसु सुद्धो, पवन्नदक्खिन्नविणयसारो य । तत्तो कम्मकरंतर-ठणे सो चिय धरेयव्वो ॥२८६५॥
 समधम्मवत्तिणो वि हु, तव्विवरीयस्स धारणे नियमा । संभवइ अप्पणो पव-यणस्स खिसापयं लाए ॥२८६६॥
 एवं सावगदारं व, साविगादारमऽवि वियाणेज्जा । सविसेसमइ विहेया, तच्चिंता अज्जियाणं व ॥२८६७॥
 एवं च कुणंतेणं, तेणं जिणसासणस्स धीरेणं । अब्बोच्छित्तिनिमित्तं, परमपयत्तो कओ होइ ॥२८६८॥

अहना—

एवं विहिण् विहियं, सम्मत्ताऽऽशुणपकूवाइत्तं । सव्वन्नुसासणं पि य, पभाविंयं होइ तेणेव ॥२८७०॥
अविभाचियसपरजणो, अणविक्खियसरिसजाइउयारो । सहधम्मयरा मह वंध—व त्ति निच्चं विचिंति तो ॥२८७१॥
साहम्मियाण सड्ढो, करेइ संसुमरणं पगरणेसु । संभासणं च दिट्ठाण, पूयणं पूगमाईहिं ॥२८७२॥
पडियणं रोगाईसु, विस्सामणमऽद्धगमणखिन्नाणं । ताग सुहेण सुहिंत्तं, तग्गुणउभावणं चेव ॥२८७३॥
अवराहगोवणं डोयणं च, बहुगुणअवंझलाभम्मि । ववहारे सीयंताण, सारणं धम्मकिच्चेषु ॥२८७४॥
दोसाण सेवणे वा—रणं तहा चोयणं सुमहुरेहिं । वयणेहिं तेहिं परसेहिं, चेव पडिचोयणं वहुसो ॥२८७५॥
सइ सामत्थे उवढंभ—करणमऽह वित्तिदुव्वलाणं च । पडियारकरणमऽच्चन्त—वसणगत्तानिवडियाणं ॥२८७६॥
नीसेसधम्मकज्जुजयाण, साहेज्जकरणमज्जवरयं । दंसणनाणचरित्ते, ठियाण सम्मं थिरीकरणं ॥२८७७॥
इय बहुविहप्पगारं, साहम्मियवच्छलत्तणं नियमा । कुणमाणो सड्ढो तित्थ—दुड्ढमज्जहं जणइ भुवणे ॥२८७८॥
एवं पसंगपत्तऽथ—जुत्तमऽक्खायसाविगादारं । पोसहसालादारं पि, संपयं संपवक्खामि ॥२८७९॥
सुस्सामिपरिगहिणसु, तहय सुविसिद्धज्जणसमिद्धसु । गामनगराऽऽगराइसु, पोसहसाला सडियपडिया ॥२८८०॥
जइ होज होज सड्ढा य, तथ भवभीरुणो महासत्ता । निच्चं पि छव्विहाऽऽवस्स—याइसद्धम्मकम्मरया ॥२८८१॥
नवरि तहाविहलामं—ज्तरायकम्मोदयस्स दोसेण । सव्ववसाया वि हु कट्ठ—कप्पणा होंति निव्वाहा ॥२८८२॥

उद्धरिउमणा वि न चेव, सत्तिमंता तमुद्धरेउं जे । वियलियपक्खा सलहा व. अप्पयं दीवए पडिय ॥२८८३॥
 ता सह सत्तीए सयं, अन्नत्तो देसणं व काउणं । उभयाऽभावे साहा-रणाओ तं उद्धरावेज्जा ॥२८८४॥
 एवं समुद्धराविय-पोसहसालो विहीए सो धन्नो । अन्नेसिं सुपवित्ती-निबं धणं होइ नियमेण ॥२८८५॥
 दंसाई अगणिंते, पोसहसामाईयं पवत्ते उ । संवेगभावियमई, ज्ञाणऽज्झयणं करेते उ ॥२८८६॥
 ददूट्टण तत्थ सइटे, केइ निबं धंति बोहिबीयाइ । अन्ने उ लहुयकम्मा, एत्तो चिय संपवुज्झंति ॥२८८७॥
 तित्थस्स वनवाओ, गुणरागीणं तहा पवित्ती य । अब्बोच्छित्ती तित्थे, अभयं घोसाविं लोए ॥२८८८॥
 एत्तो जे पडिबुद्धा, नियमा निव्वाणभायणं ते उ । ता तक्कयवहणाउ, विमोइया होति जीवा उ ॥२८८९॥
 जइ वि नियनियगिहेसु, आणंदाईण पुरिससीहाणं । एक्केक्कगणुवासग-दसापमोक्खेसु सत्थेसु ॥२८९०॥
 पोसहसालाओ वन्नियाओ, न तहा वि संभवइ दोसो । सुवहूणं साहारण-पोसहसालाए भणणे वि ॥२८९१॥
 जम्हा सुवहूणं मीलगम्मि, सविसेसभाविणो सुगुणा । सम्मं अब्बोन्नकया, अणुहवसिद्ध चिय तहाहि ॥२८९२॥
 अब्बोन्नविणयकरणं, अन्नोन्नं सारणाऽऽइकरणं च । धम्मकहावायणपुच्छ-णाऽऽसज्झायकरणं च ॥२८९३॥
 सज्झायपरिस्संताण, तह य विस्सामणाऽऽइकरणं च । अब्बोन्नं सुहदुक्खाइ-पुच्छणं धम्ममंत्रधूणं ॥२८९४॥
 सुत्तसत्थतदुभयाणं, तुट्ठाणं संघणं च अब्बोन्नं । अब्बोन्नं दिट्ठस्सुय-सामायारीए परिकहणं ॥२८९५॥
 अब्बोन्नसुयऽल्ल्याणं, विसयविभागम्मि ठावणं सम्मं । कायव्वं जोगविसए, विहिअविहिनिरूवणं च मिहो ॥२८९६॥

पुच्छा य एकपोसह-सालामिलियाण होइ अन्नोन्नं । सइ निव्वहंतगेय(-धम्मञ्जखणगोयरा तत्तो
 तन्निव्वहणुववूहा, इयरेसुच्छाहणं सुयविहीए । इय पेरणीयेपरग-भावेण गुणुवभवो परमो
 एत्तो चिय ववहारे वि, रायपुत्ताऽऽयाण निदिहं । धम्मवखणस्स करणं, पोसहसालाए एक्काए
 एवं किर सुवहूण वि, सुसावयाणं सुधम्मकरणाय । पोसहसाला एक्का, जुत्त त्ति कयं पसंगेण
 पोसहसालादारं, गुरूवप्सेण साहियं एयं । दंसणकज्जहारं, दरिसेमि संपयं किंपि
 दंसणकज्जं नेयं, चेइयसंवाइगोयरं जमिह । अवितक्किं कया वि हु, विसेसकिच्चं तहारूत्तं
 तं पुण दुविहं इहं, अपसत्थपसत्थभेयओ जाण । तत्थाऽपसत्थं तं, जं पडणीयाऽऽदारेण
 तित्थयरभवणपडिमा-भवंतंभंगाऽऽयाऽणुवद्धानं । संघोवद्वहोभगरूत्तं, पडणीयकयमऽहवा
 देवादायाऽऽइकरावणाऽऽइ-विसयं च जं पसत्थं तं । तत्थ दुगे वि हु रायाइ-दंसणं संभवइ पायं
 तं च न विणोवयारं, तदऽसंपत्ती जया उ अन्नत्तो । ता साहाणदव्वाओ, तं विचिंतेज उचियन्नु
 एवं च कए के के, न उभयलोगुव्भवा गुणा तस्स । इह लोयम्मि कित्ती, परलोए सुगइगामित्तं
 चेइयकुलगणसेवे, आयरियाणं च पवयणसुए य । मन्वेसु वि तेण कयं, एत्थ जयंतेण जहजोगं
 साहारणस्स जम्हा, चेइयभवणाऽऽइयं इमं चेव । बुत्तं दसगं विसओ, ता धन्नाणं खु एत्थ मई
 इह होज कस्सइ मई, ठाणगदसगं इमं न हु कहिंपि । बुत्तं जिणुत्तसुत्ते, न परुत्तं पुण पमाणत्ते

॥२८९७॥

॥२८९८॥

॥२८९९॥

॥२९००॥

॥२९०१॥

॥२९०२॥

॥२९०३॥

॥२९०४॥

॥२९०५॥

॥२९०६॥

॥२९०७॥

॥२९०८॥

॥२९०९॥

॥२९१०॥

स इमं वत्तव्वो हंत !, समुदियं नो कहिं पि भणियमिणं । भेएणं पुण सुत्ते, भणियं चिय बहुसु ठाणेसु ॥२९११॥
 तह साहारणदव्वं, पयडं चिय ताव दंसियं सुत्ते । चेइयदव्वं साहा-रणं च इच्चाइवयणेहिं ॥२९१२॥
 तस्स विणिओगठाणं पि, अत्थओ भणियमेव भवइ धुवं । इह पुण दसहा जिणमंदि-राऽऽइरूवेण तं चेव ॥२९१३॥
 विसयविभागेण फुडं, निरुवियं भव्वज्जणहियऽट्टाए । आगमविरोहविरहेण, कुसलवंधिक्कहेउ चि ॥२९१४॥
 जिणभवणाऽऽइपयाणं, एक्केक्कमिं वि कया य पडिवत्ती । पुन्ननिमित्तं जायइ, किं पुण ताणं समुदियाणं ॥२९१५॥
 साहारणं च दव्वं, आरंभंतस्स तदिणाओ वि । जिणभवणं पमुहेसु, जायइ सन्वेसु पडिवत्ती ॥२९१६॥
 जं तस्स साऽणुबंधो, पधावइ पढमेव समकालं । तन्विसयसव्वदव्व-कूखेत्ताऽऽइसु चित्तपडिबंधो ॥२९१७॥
 तम्हा नियदव्वाओ, किंचि विहवाऽणुसारओ चेव । परिचिन्तिऊण साहा-रणस्स पारंभगा जे उ ॥२९१८॥
 जे य अणिंदियविहिणा, पइदिणमेयं नयंति परित्ठुडिं । परिवाल्यंति जे वि य, अचलियचित्ता महासत्ता ॥२९१९॥
 जे वि य पुव्वुत्तक्रमेण, चेव जुंजंति त जहाजोगं । तित्थयरनामगोत्तं, कम्मं वंधंति ते धीरा ॥२९२०॥
 पइदिणतव्विसयपवइ-माणमाणसविसेसपरिओसा । नारयतिरियगइदुगं, ते नूण नरा निरुंभंति ॥२९२१॥
 संपजंति कया वि य, न वंधगा अयसनीयगोत्ताणं । जायंति य सविसेसं, निम्मलसम्मत्तरयणधरा ॥२९२२॥
 धी पुरिसो वा पच्छा वि, तत्थ रित्थं नियं पयच्छइ जो । सो कट्ठाणपरंपर-मऽवियपं पावए परमं ॥२९२३॥
 इह लोणे चिय जायइ, नियजसपक्वभारभरियभुवणयलो । पुण्णाऽणुबंधिसंपय-सामी भोई सुपरिवारो ॥२९२४॥

जंमंतरम्मि उत्तम-देवो तदणंतरे सुकुलउत्तो । तत्तो चरित्तसंपत्ति-भायणं तयणु सिद्धो वि ॥२९२५॥
 किं बहुणा भणिएणं, जइ ता न हु तब्भवेण से मोक्खो । ता तइयसत्तमेसु, अट्टमयं पुण न लंवेइ ॥२९२६॥
 जे पुण तम्मूढमणा, वामोहेणं कहिं पि केणाडवि । नियपक्खवायवसगा, एकम्मि चेव जिणभवणे ॥२९२७॥
 जिणविंवे वा सुणिसाव-गाडइए वा वि एकहिं चेव । न य सव्वजिणगिहाडईसु, सम्मं पुव्वोदितविहीए ॥२९२८॥
 वेचंति वंचगा पव-यणस्स ते कुगतिगामिणो जेण । तारिसपवित्तिओ ते, सासणवोच्छेयमिच्छंति ॥२९२९॥
 भणियमियकालविगमण-पडिदारं सप्पसंगमडवि तइयं । बुच्चइ चउत्थमेत्तो, पुत्तपडिवोहपडिदारं ॥२९३०॥
 अह पुव्वपवंचियनिच्च-किच्चनिच्चलनिलीणनियचित्तो । केवइए वि हु काले, बोलीणे वाहिविरहेण ॥२९३१॥
 पुत्तपयपरिणइं पेच्छि-ऊण सविसेसवडिउच्छाहो । आराहणाडभिलासी, सुसावगो जायवेरगो ॥२९३२॥
 निविडपडिवंधंथुर-मण्डुदुरं पुत्तगं समाहूय । भववेरगकरीए, गिराए एवं पयंपेजा ॥२९३३॥
 वच्छ ! नियच्छसु पर्यईए, दारुणत्तं भवस्स एयस्स । जग्गहा इह दुल्लभं, पढमं पि जियाण मणुयत्तं ॥२९३४॥
 मरणस्स संचयारो, जम्मो अच्चंतकट्टसंडुप्पा । संज्झब्भरायचवला य, संपया पयइओ चेव ॥२९३५॥
 मीमा रोगभुयंगा, विवलत्तं निंति थेवकाले वि । वडविडविवीयतुच्छो, साज्जाओ वि य सुहाणुभवो ॥२९३६॥
 सुरगिरिगरुयां आव-डंति दुक्खां परमतिक्खां । अणुपयमण्डुलग्गाओ, वियरंति आवयाओ वि ॥२९३७॥
 निच्छियभाविवियोगा, सव्वे वि हु लट्ठइट्ठसंजोगा । उप्पजंतमणोरह-पच्चूहा एह मच्चू वि ॥२९३८॥

न य लखिबज्रह एत्तो, मरिऊणं पेच्च कथ्य गंतव्वं । एवंविहा य दुलहा, पुणो वि सद्धम्मसामग्गी ॥२९३९॥
 ता वच्छ ! न जावज्ज वि, कवलज्जिह मह जरापिसाईए । तणुपंजरमज्वलत्तं, वच्चंति न इंदियाइं पि ॥२९४०॥
 उट्टाणवलपरक्कम—वियलत्तणमडवि न जाव आवडइ । ताव तुहाऽणुनाए, परलोयहिंयं पवज्जामि ॥२९४१॥
 अह कन्नकुहरकडुयं, विओगसंस्सयगं गिरं सोच्चा । गिरिगरुयमोगरेणा—ऽऽहओ व्व पाहाणपडिओ व्व ॥२९४२॥
 मुच्छानिमीलियऽच्छो, ताविच्छसरिच्छआणणच्छाओ । उप्पन्नमन्नुवलिरऽवस्व—राए वाणीए नियजणं ॥२९४३॥
 सोगविगलंतनेत्तो, पुत्तो जंपेज ताय ! हा कीस । एवमऽकंडुडुमर—प्पायं वयणं समुच्छवसि ॥२९४४॥
 अज्ज वि न पत्थुयऽत्थस्स, को वि संपज्जईह पत्थावो । अज्जवसायाओ इमाओ, ताय ! ता संपयं विस्स ॥२९४५॥
 तो जणो से जंपेज, पुत्त ! अच्चंतविणयपडिबंधो । संजायपलियसंगं, ममोत्तिमंगं न किं नियसि ॥२९४६॥
 संचलियसंचयऽड्ढिं, न कायजड्ढिं पि किं पलोएसि । इसिपयासे वि न किं, विचलंतिं दंतपंतिं पि ॥२९४७॥
 लोयणवलियं नो नयण—जुवलियं किं न पेहसे वच्छ ! । वलिसंतयं सरीरत्त—यं पि निन्नहुलायन्नं ॥२९४८॥
 पवरपरक्कमनिव्वत्त—णिज्जकजोवजायसंदेहं । देहं विंबं व रविस्स, पच्छिमाऽऽसाविलंविस्स ॥२९४९॥
 पव्वभट्टल्लुसोहं, न वा विभावेसि किं तुमं वच्छ ! । जेणाऽकालं जंपसि, पत्थावे पत्थुयऽत्थस्स ॥२९५०॥
 लद्धूण हि मणुयत्तं, जिणधम्मजुयं गिहीणमिणमुच्चियं । जं अब्भुज्जयीविय—मंते अब्भुज्जयं मरणं ॥२९५१॥

किञ्च—

विहियं नि'दियदमणं, काऊण मणोनिरुंभणं जेण । लद्धं पि माणुसत्तं, अहह ! गयं निष्कलं तस्स ॥२९५२॥
 ता पुत्त ! समणुमन्नसु, सुणुरिसंचरियाऽणुरूखमऽहमिन्दिं । मगं समणुसरामि, अह पुत्तो जंयए ताय ! ॥२९५३॥
 कत्थ इमं तुह तेलोक्क-विम्हउण्णायगं तणुसरूवं । कत्थ व तदन्नहाकरण-कारणं चि'तियमिणं ते ॥२९५४॥

तहाहि—

कट्ठाऽणुट्ठाणमिमा, सुक्कोमला तुह तणू कंहं सहिही । तिब्वाऽय्यवं दुमो चिय, विसहह न उणो कमलमाला ॥२९५५॥
 जं जत्थ वत्थु जुज्झइ, काउं तं तत्थ कुणइ किर विवुहो । किं कुणइ कट्ठकुंडम्मि, को वि वालो वि हव्वन्नहं ॥२९५६॥
 एवं तुज्झ तणूए, मणहरलायन्नकंतिक्कलियाए । होइ तवाऽणुट्ठाणं, कीरंतं नणु त्रिणासाय ॥२९५७॥
 ता ताय ! निययवलवीरिय-पुरिसकारपरक्कमे कमसो । सफलत्तं नेउणं, कट्ठाऽणुट्ठाणमाऽय्यरसु ॥२९५८॥
 अह ईसिहसणवसविहड-माणलट्ठोड्डदलं कि'चि । दीसंतदन्तपंतिं च, पुत्तमेवं भणेज्ज पुणो ॥२९५९॥
 वच्छ ! ममोवरि गुरुनेह-मोहिओ तेणमेवमुल्लवसि । कहमज्जहा विवेए, संते एवं हव्वइ वयणं ॥२९६०॥
 किं न कयं पुत्त ! मए, मणुस्सजम्मंमि जमुचियं किच्चं । सुविसिट्ठलोयहिययस्स, तुट्ठिजणयं सह तहाहि ॥२९६१॥
 अणुरूचट्ठाणवयणा, नीया लच्छी सलाहणिज्जत्तं । आरोवियभाक्खम्म-खंधो य सुओ तुमं जणिओ ॥२९६२॥
 नियवंसपइयाणं, चिरणुरिसाणं कमो य अणुसरिओ । इय कयकिच्चो संपइ, परलोयहियं करिस्सामि ॥२९६३॥
 जं पुण चलविरियपरक्कमाण, सहलत्तणाऽइयं तुमए । पुब्बिं ममोवइडं, ते पि न जुत्तं जओ वच्छ ! ॥२९६४॥

धम्माऽणुद्वाणस्स वि, कालो सो चेव होइ पुरिस्सस्स । सामत्थं जत्थ समत्थ-कज्जविसयं परिप्फुरइ ॥२९६५॥
 निरवज्जिंदियसामत्थ-जोगओ सइ परक्कमे चेव । सयलाण वि करणीयाण, पच्चलो जायए पुरिसो ॥२९६६॥
 जइया पुण सयलिंदिय-वेयल्लवसेण नीसहसरीरो । इह उट्ठिउं पि न तरइ, तइया किं कुणउ कायव्वं ॥२९६७॥
 जे धम्मअत्थकामा, नूणं तरुणत्तणंमि कीरंति । परिणयवयस्स ते चेव, होन्ति गिरिणो व्व दुल्लंघा ॥२९६८॥
 जिणवयणपुणियतत्तस्स, सयलकिरियाकलावसज्जम्मि । बलससुदयम्मि तम्हा, नरस्स धम्मज्जमो जुत्तो ॥२९६९॥
 वीरियसज्जो जायइ, तवो हि तणुमेत्तसाहणो नेय । कुलिसो निहइ गिरिं, कयाइ नो मड्डियापिंडो ॥२९७०॥
 परिवज्जिओ न सामत्थ-याए काउं तरेज्ज किंपि नरो । इच्छामि सबलविशिओ, काउं धम्मे मइं तेण ॥२९७१॥

तहा- ॥२९७२॥
 तं विनानं सो बुद्धि-परिसो बलसमत्थया सा उ । जा उवओगं वच्चइ एगंतेणेव अप्पहिण्ण ॥२९७३॥
 ता पुत्त ! ममं हियइच्छियम्मि, अणुमन्निउं तुमं पि सयं । धम्मस्खणं कुणंतो, करेज्ज इहलोगकज्जाइं

जओ- ॥२९७४॥
 सद्धम्मकरणरहिण्ण, अइक्कमंते खणे वि अप्पणं । सुसियं मनइ धीरो, पमायददंडचरडेहिं ॥२९७५॥
 कुज्जा य मइं सुधम्मे, जावज्ज वि पभवइ चिरं जीयं । संकिन्नीभूयम्मि, तम्मि किं कीरए पच्छा ॥२९७६॥
 जइयन्नं चिय धम्म-स्खणम्मि न पमाइयव्वयं तत्थ । सद्धम्मे निरयनरे, जं जायइ जीवियं सहलं

जे निचं धम्मरया, अमय चिय ते जए मया वि नरा । जीवंता वि मय चिय, ते उण जे पावपडिवद्धा ॥२९७७॥
जाइजरा मरणहरं, सद्धम्मरसायणं पिवेज सया । पीएण जेण जायइ, पुत्तय ! मणनिव्वुइ परमा ॥२९७८॥

तहा-

धम्मज्झाणेण मणं, तयऽणुद्वाणेण मणुयजम्मं पि । पसमऽज्जेण य सुयं, पुत्त ! पयत्तेण सलहेज्जा ॥२९७९॥
इच्चाईवयणेहिं, पुत्तो पडिवोहिओ समानो सो । अणुमन्नेज्जा पियरं, परलोयहियऽत्यविचाए ॥२९८०॥
पुत्तपडिवोहदारं, चउत्थमेत्थं मए समक्खायं । खुट्ठियवडणापडिदार-मिण्हि पंचमगमऽक्खामि ॥२९८१॥
अहं सो अहिगयसत्तो, कह कह वि तणुव्ववेणऽणुन्नातो । पइसमयमुत्तरोत्तर-वड्ढंतविसुद्धपरिणामो ॥२९८२॥
अपपविणासाऽसंकाए, सुच्चमाणो व्व रागदोसेहिं । जोगो त्ति कलिय सहसा, सरिजमाणो व्व पसमेण ॥२९८३॥
पुव्वकयकम्मकुलसेल-दलणदंभोलिविब्वममऽदव्वं । चारित्ताऽराहणमुज्ज-एण चित्तेण पत्थिन्तो ॥२९८४॥
संसारसमुत्थसमत्थ-वत्थुविगुणत्तणं च भावे'तो । पेच्छन्तो सुहसुमिणे य, कम्मट्ठाघववसेण जहा ॥२९८५॥
किर अज्ज मए पत्तो, पवित्तफलफुल्लसीयलच्छाओ । पवरतरू तच्छायाऽऽ-एहिं आसासिओ य दढं ॥२९८६॥
उत्तारिओ य केणऽवि, पहाणपुरिसेण पयइभीमाओ । हत्थाज्वलंवदाणेण, सागराओ अपाराओ ॥२९८७॥
इच्चाइसुमिणदंसण-पमोयवसपसरमाणरोमंचो । पडिवुद्धो वि समानो, सविम्हयं इय विचिंतेज्ज ॥२९८८॥
एवंविहं न दिइं, न सुयं सुमिणं नया वि अणुभूयं । ता मन्ने कट्ठाणं, भावि ममं किं पि अह कहवि ॥२९८९॥

तपुन्नपगरिसागरि-सिए व्व कालक्कमेण विहरंतो । पुव्वगविट्ठे सुट्ठिय-मुणिवण्णे आगए सोच्चा
आगमणेणं एएसिं, नूणं किं न भावि भदं मे । के वा निसामइस्सामि, नेव सिद्धं तंपरमत्थे
पुव्विं निसुए थिरपरि-विए य काहामइहं ति चिंतंतो । गच्छेज्ज गुरुसमीवे, पमोयभरभरियसव्वंगो
काउं पयाहिणत्तिय-माणंदज्जालउलउच्छिविच्छोहो । तो पाएसु पडेज्जा, निडालताडियथराव्वो
अह पज्जुवासिउणं, सोउं च तदंतिए समयसारं । सो एस सुमिणदिट्ठो, सुविसिट्ठमहाफलो साही
सो च्चिय एसो हत्थाज्व-लंबदाया ममं समुइंतो । एवं विचिंतयंतो, पत्थावरस्मि भणेज्ज गुरुं
भयवमउत्तुच्छविसप्पिर-मिच्छत्तजलप्पवाहपडहत्थं । दीसंतमहाभीसण-मोहमहावत्तसयकिन्नं
अणवरयमरणजम्भण-महल्लकल्लोलवालियपारं । पइसमयभमिरवहुरोग-सोगमयरोगाऽऽइन्नं
पयइए गंभीरं, अणोरपारं च पयइओ चेव । पयइए य रउदं, अपत्तमुदं भवसमुदं
पव्वज्जाणवत्तं, समारुहित्ता विलंघिउं एयं । निज्जामणेण तुमए, हत्थं वंछामि सुणिनाह !
अह धम्मसुरु पसरंत-भूरिकारुवमंथरपुडाए । अंतोफुरंतऽणुगह-वससवियासाए दिट्ठीए
अणुणिण्हंतो व्व समत्थ-तित्थजल्लहाणपूयपात्रं च । पक्करिंतो महुरगिराए, तं च एवं पडिभणेज्जा
हंभो देवाणुप्पिय ! विन्नायसमत्थभवसरुवस्स । पडिवकरुपवरुखिनिवरुत्त-सव्वविसयाऽभिलासिस्स
आसंसापंकविमुक्क-चित्तवित्तिस्स जियपमायस्स । पसमरसपाणपइखण-पवइहमाणप्पिवासस्स

॥२९९०॥
॥२९९१॥
॥२९९२॥
॥२९९३॥
॥२९९४॥
॥२९९५॥
॥२९९६॥
॥२९९७॥
॥२९९८॥
॥२९९९॥
॥३०००॥
॥३००१॥
॥३००२॥
॥३००३॥

परमसूवठाणद्विविय-समयविहिसारसरणकालस्स । अच्चन्तं जुत्तमिमं, तुह काउं एत्थ पत्थावे ॥३००४॥
 आलोइअण नवरं, पडिवन्नगुणाड्डयारुज्जुत्तो । मणवळियं महायस !, करेसु निवज्जपच्चज्जं ॥३००५॥
 एवं चिय गिहिणो पाउणंति, चिरचिन्नसुगिहिधम्मस्स । फलमड्ढवा पज्जेते, संयारगदिक्खगहणेण ॥३००६॥
 तदज्जसंपत्तीए पुण, सामाइयभावपरिणया संता । सुमुणि व्व चत्तसंगा, भत्तपरिणं पवज्जेति ॥३००७॥
 इच्छामो अणुसद्धिं ति, कट्ठु बहुमन्निउं गुरुगिरं सो । चिरकालपुन्नवंछो च्चि, किं पि इय जंपइ सखेयं ॥३००८॥
 अहह ! न कहिंपि भयवं !, विन्नाओ वि हु मए अपुन्नेण । एत्तिपमेत्तं कालं, अच्छउ ता दंमणं तुम्ह ॥३००९॥
 अहवा चिद्धउ दंसण-छायासेवाइसंभो ताव । कह कप्पपायवं पइ-विन्नाणं पि हु अपुन्नाण ॥३०१०॥
 सयलपुहवीपयाणं, पयडपयावो वि जह सहस्सकरो । निच्चमडविन्नाउ चिय, सहावतामसन्नगकुलस्स ॥३०११॥
 एवं ममाडवि सामिय !, मोहमहातामसेक्कपयइस्स । विगुणस्स य अच्चंतं, कह व तुमं दंसणं एसि ॥३०१२॥
 एस पुण मोहमइलस्स, मज्झ दोसो न चेव पहु ! तुज्झ । पयडो चिय दिण्णाहो, उलुएण अदीसमाणोवि ॥३०१३॥
 अणुपयमज्जखलियप्पसर-प्पसरंतमुक्कंतकित्तिकोस ! तुमं । इह कत्थ कत्थ तह केण, केण भयवं ! न विन्नाओ ॥३०१४॥
 अवि य-

वासावज्जिविहारी, जइ वि य न विकत्थए गुणे नियए । अभणंतो चिय नज्जइ, पयइ चिय सा गुणगणाणं ॥३०१५॥
 भमरेहिं महुयरीहि य, सेविज्जइ जइ विसिद्धगंधेणं । पाउसकालकयंवो, तह नाह ! तुमं पि लोएण ॥३०१६॥

कथ व न जलइ अगी, कथ व चंदो न पायडो होइ । कथ व न होति पयडा, सुगुणा तुम्हारिसा पुरिसा ॥३०१७॥
 उदाए न जलइ अगी. मेहच्छइओ न दीसए चंदो । तुम्हारिसा पुण पद्द, सवत्थ सया पभासंति ॥३०१८॥
 अच्चंतमणहरो वि हु, नाऽऽणंदं जणइ कमलसंडाण । छणससहरो न सारय-रवी वि रूमो वि कुमुयाणं ॥३०१९॥
 भयवं ! तुमं पुण महा-पसमप्पमुहप्पहाणगुग्गजोगा । परमपरितोसयारी, सवत्थ वि जीवारसिस्स ॥३०२०॥
 किं बहुणा भणिएणं, अजं मह सवत्थसाभिसम्माणो । अजं चिय अणुक्खला, जाया भवियव्वया मज्झ ॥३०२१॥
 अजं वद्दावणयं, अजं सयत्थसत्ताण समवायो । दिणमवि अज्ज कयत्थं, अजं चिय सुप्पभायं ति ॥३०२२॥
 अजं चिय चित्ताइ, अजं चिय परमंत्रधुसंघंधो । अज कयत्थो जम्मो, साफलं लोयणाणऽज्ज ॥३०२३॥
 अज्ज सभीहियलाभो, अजं चिय पुन्नरासिणा फलियं । अज सवलं लच्छीए, पेच्छियं किर ममाऽभिमुहं ॥३०२४॥
 निरवज्जं अज्ज मए, अणप्पपुन्नाण पावणिज्जं जं । तुह पावपंसुपसमण ! मुणिंद ! पयपंकयं पत्तं ॥३०२५॥
 इय सुट्ठियवडणानाम-धेयं पंचमसिमं पडिदारं । वन्नियमेत्तो भन्नइ, छट्ठं आलोयणादारं ॥३०२६॥
 अह सो सुगुरुवइं, उवट्ठिओऽणुट्ठिउं महासत्तो । सुस्सावगो विसोत्तिय-वसेण एवं न चित्तेज्जा ॥३०२७॥
 भुज्जो भुज्जो बहुसो, बहुण सुगुरुगमंतियम्मि मए । आलोयणा वि दिन्ना, चरियाणि य पायच्छित्तानि ॥३०२८॥
 सवत्थ वि जयणासार-मेव किरियासु वट्ठमाणस्स । थेवं पि मह नेवडत्थि, किं पि आलोइयव्वं ति ॥३०२९॥
 किंतु दुरवगमसुहुमाइ-यासंसोहणऽत्थमऽवि देज्जा । आलोयणं पडुच्च, चारित्ताऽइयारमिह एकं ॥३०३०॥

नाणदंसगतविरिय-गोयराऽऽलोयणं तु साहु व्व । उवरिपयुत्तविहीण, देउजा ना देसचान्तिं ॥३०३१॥
 पुढविदगाऽगणिपवणे, वणे य पत्तेयऽणतरुत्तम्मि । वित्तिउपंचिंदियगोय-रं पि अइयारमाऽऽलोए ॥३०३२॥
 तत्थ पुढवाऽऽइपणने, सम्मं जयणापमायदोसेणं । जं न कया कह वि तयं, आलोएउजा सुयविहीण ॥३०३३॥
 वित्तिउपणिंदियणं, परेतावाऽऽइण करणओ जो य । अइयारो भंगो वा, वियडेउजा तं च हियकंखी ॥३०३४॥
 अलिए अब्भकूखाणाऽऽइ-दिट्ठिवंचणमऽदत्तदानंमि । तुरियए सुमिणस्मि वि, विवक्खकिट्ठं उगसासाइ ॥३०३५॥
 तह सकलत्तादन्नन्थ-कैलिगुज्जंउगसासणाऽऽइयं । वीचाहपीइकरणाऽऽइ, इन्धियपुसिणाणमजवियेसा ॥३०३६॥
 तह य परिग्गहाणे, खित्ताइअइक्कमं समालोए । दिसिमाणाउ परेणं, सयंगमं अन्नपंसं च ॥३०३७॥
 उवभोगप्परिभोगे, अणंतवहुवीयराऽऽइभोयणओ । कम्मयओ खरक्कम्मं, इंगालाई तहाऽऽलोए ॥३०३८॥
 वियडे अणत्थदंडे, तेछाऽऽइणं पमायकरणं तु । पायुवएसं हिंसप-याणमज्जणाणमजवि सम्मं ॥३०३९॥
 सामाइए फुसणाऽऽइ, दुप्पणिहाणाइ छिन्नणाई य । दंडगचालाणमजविहाण-करणपमुहं समालोए ॥३०४०॥
 देसाज्वगोसियम्मि वि, पुढविकायाऽऽइसंवरऽकरणं । अजयणचीवरयुवणा-ऽऽइयं च सत्थं समालोए ॥३०४१॥
 पोसहविसए सेउजा-थंडिलपडिलेहणाइ जं न कयं । तप्पालणं च सम्मं, जं न कयं तं पि वियडेउजा ॥३०४२॥
 अतिहिंविभाणो य कओ, असुद्धअमणुन्नभत्तपोणेहिं । इयरेहिं पुणं न कओ, जईण जं तं पि वियडेउजा ॥३०४३॥
 नियमेण गेण्हियव्वा, अमिग्गहा केई धम्मियज्जेणं । निग्गमिग्गहस्स जम्हा, न वड्डए आसिटं तस्स ॥३०४४॥

एएसिं जमऽजहणं, पमायओ भंसणा व गहियाणं । एसो उ अइयारो, भणितो आलोयणाविसओ ॥३०४५॥
इय देसचरणविसए, अइयारे वियडिउं अह जइ व्व । तवविरियदंसणए वि, नूण वियडेज्ज अइयारे ॥३०४६॥
तहा-

साहुसाहुणिवग्गे, गिलाणओसहनिरूवणं न कयं । जिणइंदमंदिराऽईसु, पमज्जणाई य जं न कय ॥३०४७॥
चेइयभवणंऽतो जं, सुत्तं भुत्तं च पीयऽमह जं च । जं पाणिपायपसुह-पकूवालगं त च वियडेज्जा ॥३०४८॥
तंवूलभकूवणावील-खेलसिंघाणजल्लुखिवणाई । तह साहणाइयं वाल-विउरणं तह जिणगिहंऽता ॥३०४९॥

जमऽणुचियाऽऽसणगहणं, असक्कहा वि य जिणिंदभवणंऽतो ।

विहिया तं सव्वं पि हु, जिणभत्तिपरो उ वियडेज्जा ॥ ॥३०५०॥
जं चेइयदव्वुवजीवणं च, रागाइणा कह वि विहियं । १विवलायंतं चेइय-दव्वं समुवेविस्वयं जं च ॥३०५१॥
आसायणा अवन्ना, असंहंताऽईण जा कया का वि । तं सम्मं सव्वं पि हु, वियडेज्जा अत्तसोहिकए ॥३०५२॥
धम्मगुणसंजुयाणं, निच्चं उववूहणाइ जं न कयं । जं मच्छरदोसुब्भा-यणाइकरणं पि त वियडे ॥३०५३॥

किं बहुणा जं किंपि हु, कहिं पि पडिसिद्धकरणमिह विहियं ।

कायव्याणमऽकरणं, करणे वि हु जं न सम्मकयं ॥ ॥३०५४॥

साहेज पुच्छियज्यं, नवरं विहिणा दहं सुइब्भूओ । निच्चलमणो सरंजा, विज्जं तदेवयाऽऽहवणिं ॥३०६७॥
 विजा एत्थं पुण “ॐ नग्वीरे ठ ठ” इमं चि नायव्वा । रविससिगहणे एसा, अट्टुत्तरदससहस्साण ॥३०६८॥
 जावेण साहियव्वा, अहं संपत्तम्मि कज्जकालम्मि । अंगुट्ठाइसु लीयइ, अट्टोत्तरसहसजावेण ॥३०६९॥
 तत्तो कुमारियाओ, वंछियमड्ढं नियंति निब्भंतं । सम्मत्तनिच्चलाणं, णवरं वंछियकरी एसा ॥३०७०॥
 अहनं सयं चिय सखा, अक्खित्तमणा गुणेहिं खवगस्स । तं नत्थि जं न साहइ, केत्तियमिह मरणकालं तु ॥३०७१॥

[दिवयादारं]

सज्जो व गिलाणो वा, सयं परेणं व आउनाणकए । सउणं निरूवएजा, अहं पढमं तत्थ सज्जकए ॥३०७२॥
 कयदेवगुरुणामो, पसत्थदियहंमि परमसुइब्भूओ । गेहे बहि व सम्मं, परिभावेजा सउणभावं ॥३०७३॥
 अहिमूसयकिमिकीडा—कीडियगिहगेहविच्छियाऽऽईणि । रण्णुदेहियफोडा—मंक्खणजूयाइ अइरिचं ॥३०७४॥
 लुयमक्काडियाजालय—भमरीगिहधन्नकीडया लोणं । लेवफोडविवन्नं, काणरहिंयं भवे अहिंयं ॥३०७५॥
 उव्वेयकलहंझा, धणनासो वाहिमरणवसणाई । उच्चाडणं विएसो, सुण्णघरं होइ अचिरेण ॥३०७६॥
 अहं कहवि कया वि कहिं पि, वायसो सुहपसुत्तवत्थस्स । चंचूए चिहुरचयं, चुंउइ ता मरणमाऽऽसन्नं ॥३०७७॥
 वाहणसत्थोवाणह—छत्तयछायंगकुट्टणमडंसंको । जस्स किर कुणइ काओ, सो वि लहुं जममुहगमिस्सो ॥३०७८॥
 पाएहिं महिं गाढं, गावो कुंदंति अंसुप्पन्नच्छा । जइ ता न केवलो क्विय, रोगो मरणं पि तप्पहुणो ॥३०७९॥

साहेज पुच्छियज्जं, नवरं विहिणा दढं सुइभूओ । निचलमणो सरेज्जा, विज्जं तदेवयाऽऽहवणिं ॥३०६७॥
विजा एत्थं पुण “ॐ नेगीरे ठ ठ” इमं चि नायव्वा । रविससिगहणे एसा, अट्टुत्तरदससहस्साण ॥३०६८॥
जावेण साहियव्वा, अहं संपत्तम्मि कज्जकालम्मि । अंगुठाइसु लीयइ, अट्टोत्तरसहसजावेण ॥३०६९॥
तत्तो कुमारियाओ, वंछियमज्जं नियंति निवभंतं । सम्मत्तनिचलाणं, णवरं वंछियकरी एसा ॥३०७०॥
अहव सयं चिय सक्खा, अक्खित्तमणा गुणेहिं खवगस्स । तं नत्थि जं न साहइ, केत्तियमिह मरणकालं तु ॥३०७१॥

[दिवयादारं]

सज्जो व गिलाणो वा, सयं परेणं व आउनाणकए । सउणं निरुवएजा, अहं पढमं तत्थ सज्जकए ॥३०७२॥
कयदेवगुरुणामो, पसत्थदियंहमि परमसुइभूओ । गेहे बहि व सम्मं, परिभावेज्जा सउणभावं ॥३०७३॥
अहिमसयकिमिकीडा—कीडियगिहगेहविच्छियाऽऽईणि । १रफ्फुदेहियफोडा—मंझुणजूयाइ अइरिचं ॥३०७४॥
लुयमक्काडियाजालय—भमरीगिहधन्नकीडया लोणं । लेवफोडविवन्तं, काणरहियं भवे अहियं ॥३०७५॥
उन्वेयकलहंझा, धणनासो वाहिमरणवसणाई । उच्चाडणं विएसो, सुण्णघरं होइ अचिरेण ॥३०७६॥
अहं कहवि कया वि कहिं पि, वायसो सुहपसुत्तज्वत्थस्स । चंचूए चिहुरचयं, चुंटाइ ता मरणमाऽऽसन्नं ॥३०७७॥
वाहणसत्थोवाणह—छत्तयछायंगकुट्टणमज्जंको । जस्स किर कुणइ काओ, सो वि लहुं जममुहगमिस्सो ॥३०७८॥
पाएहिं महिं गाढं, गावो कुदंति अंसुपुन्नज्ज्हा । जइ ता न केवलो चिय, रोगो मरणं पि तप्पहुणो ॥३०७९॥

इय सञ्जाज्वत्यकए, सउणसरूवं पयासियं किंपि । संपइ गिलाणविसयं पि, किंपि साहेमि निमुणेह ॥३०८०॥
 जइ पिट्ठुंत्तं चट्ठइ, सुणहो वलिउण दाहिणदिमाए । तो मइ वाहिवत्थो एगदिणज्जंत्तरे मुणह ॥३०८१॥
 जइ लिहइ उरं तो दोन्नि, वासरे चट्ठियंमि नंगूले । दियहाइं तिन्नि जीवइ, णिवेइयं साणसउणं ॥३०८२॥
 जइ सब्वंगं संकोचिउण, सोवइ निमित्तकालंमि । तो जाणह वाहिछो, गयजीओ तक्खणे जातो ॥३०८३॥
 धुणिउण कन्नजुयलं, अंगं वलिउण धुणइ जइ सुणओ । ता मइ रोगगहिओ, इंदो चि न रक्खिउं तरइ ॥३०८४॥
 वाइयवयणो लाला-मुयंतओ झंपिउण नयणजुयं । संकोचिउण अंगं, सोवंतो जमपुरिं नेइ ॥३०८५॥
 वायसपक्खिममूहो, आउरगेहस्स उवरि जइ मिलिओ । संझासु तीसु दीसइ, तो जाण विणासए जीयं ॥३०८६॥
 जस्स सयणीयगेहे, महाणसे वा ठवन्ति किर कागा । चम्मं रज्जुं वालं, हइं वा सो चि लहु मरिही ॥३०८७॥

[सउणहारं]

अह एत्तो किच्चिइह, अव्वभिचरियं उवस्सुइदारं । तत्थ पसत्थम्मि दिणे, जाए जणमुयणसमयम्मि ॥३०८८॥
 सूरी परंपराज्जय-गणहरगणयणडमिरामणीएण । मंतेणं कन्नजुयं, अभिमंतिचा पयत्तेण ॥३०८९०॥
 पंचनमोकारेण वि, अहवा कयदेवयागुरूपणामो । गंधवत्थयजुयहत्थो, सियवत्थकउत्तरासंगो ॥३०८९१॥
 आउपरिमाणकए, कयपणिहाणो अणज्जचित्तो य । परिपिहियकन्नकुहरो, विणिक्खमिचा सठाणातो ॥३०८९२॥
 उत्तरईसाणपसत्थ-दिसिमुहं अह कमेण गंतण । चंडालवेससिप्पिय-चच्चरतियवलणदेसेसु ॥३०८९३॥

पवित्रविय अक्खए गंध-बंधुरे तो उवस्सुइसइं । अवधारेज्जा सम्मं, सो सद्दो उण दुहा नेओ ॥३०९४॥
 एणो य पयत्थंतर-ववएसा तरसरूवणो इयरो । पढमो चिंतागम्मो, फुडकहियडत्थो चिय परो उ ॥३०९५॥
 जह एस गिहत्थमो, एवइयदिणेहिं अहव पक्खेहिं । मासेण वच्छरेण व, भज्जिस्सइ नेव वा नूणं ॥३०९६॥
 आसि असुंदरो वा, किं तु लहुं एस भज्जए लग्गो । चिरठाई वा दीवो, अहवा लहुं नंदए लग्गो ॥३०९७॥
 १ पीढीदीवसिहाकट्ट-पत्तिपभिईउ जाण थीविसए । इच्चाइपयत्थंतर-ववएसा उवस्सुईसद्दो ॥३०९८॥
 एस पुमं इत्थी वा, न जाइहि चिय इमाउ ठाणातो । न वयं गंतुं देमो, एसो वि न चैव गमणमणो ॥३०९९॥
 दोण्हं तिण्ह चउण्ह व, दिणाण मज्झग्गि अहव उवरिं वा । एवइयसंखदिणपवख-मासवरिसुवरि अंतो वा ॥३१००॥
 जइ अज्ज वि एस गमं, काही अहवा महायरेणाडवि । बहुसो वि धरिज्जंतो, गमिही लहु एस न हु ठाही ॥३१०१॥
 अज्जं चिय रयणीए, कल्लं वा परतरग्गि वा दिवसे । गमणूसुगो धुवमिमो, वयं पि लहु पेसणमण त्ति ॥३१०२॥
 तेण लहुं गमिहि चिय, इच्चाई तस्सरूवणो नाम । बीओ उवस्सुईए, सद्दो एवं दुगं सोच्चा ॥३१०३॥
 निजामणो मुणिवरो, अहवा तप्पेसिओ परो को वि । पत्थुयगिलाणमाडसज्ज, उचियकिच्चं करेज्जइवा ॥३१०४॥
 कन्नुघाडणसमणंतरं खु, जं किंपि सुणइ तत्तो वि । आसन्नाणासन्नं, कल्लिंति कालं कलाकुसला ॥३१०५॥

[उवस्सुईदरं]

भणियसुवसुहदारं, दारं छायाए सपयं तथ । छांयं बहुभेयं पि हु, वोच्छं सामन्नओ चेव ॥३१०६॥
 आउपरिन्नाणकए, सम्मं निक्कंपमणवईकाओ । पइदिवसं पि किर नरो, निरूवएजा नियं छांयं ॥३१०७॥
 सम्मं वियाणइत्ता, सरूवओ अप्पणो तणुच्छायं । सत्थनिदंसियविहिणा, सुहाउसुहं तो वियाणेजा ॥३१०८॥
 आयवदप्पणसलिलाऽऽइएसु, अंगाउ जा पडिफ्लइ । संठाणमाणवन्ना-इएहिं सा खलु पडिच्छाया ॥३१०९॥
 सा होज जस्स सहसा, छिन्ना भिन्ना तहाऽऽउला सहसा । अहवूणा अहिया वा, संठाणपमाणवन्नेहिं ॥३११०॥
 रज्जुसमाणाऽऽगारा व, जस्स कंठप्पइट्ठिया छाया । लक्खिजइ अक्खिजइ, खिप्पं कंखइ खयमिमो ति ॥३१११॥
 जलतीरिठिओ पट्टीए, कयरवी पेच्छिओ नियच्छायं । भिन्नठियउत्तिमंगं, जमगेहे गच्छइ हत्थं ॥३११२॥
 असिरं व बहुसिरं वा, किं बहुणा पयइविसरिसरूवं । नियछायं जो पेच्छइ, हत्थं गच्छइ स जमगेहं ॥३११३॥
 छाया जस्स न दीसइ, वियाण तज्जीवियं दस दिणाणि । छायादुगं च दीसइ, जइ ता दो चेव दिवसाणि ॥३११४॥
 अहवा—

अंतोसुहत्तमेत्ते, दिवसे उदयाउ सम्मसुवउत्तो । अच्चंतसुईभूओ, पट्टीए ठवेत्तु रविचित्रं ॥३११५॥
 अहिणयसुहाऽसुहकए, नेमिच्ची निपक्कंपमऽप्पाणं । धारं तो थिरचित्तो, छायापुरिसं निरूवेजा ॥३११६॥
 तथ जइ ता तमऽक्खय-सज्जंगं पासए तथा कुसलं । तप्पायणं पुण जइ, अदंसणं ता विदेसगमो ॥३११७॥
 करूण जुगे रोगं, गुज्जे उ विणस्सए पिया नूणं । उयरे अत्थविणासो, हियए मच्चू अदीसंते ॥३११८॥

दक्षिणचामभुअदंसणे उ, जाणाहि भायसुयनासो । सीसे उ अदीसंते, छम्मासाओ भवे मरणं ॥३११९॥
 सवंगमऽदीसंतम्मि, तम्मि जाणाहि सज्जमरणं तु । एवं छायापुरिसातो, आउकालं वियाणेज्जा ॥३१२०॥
 जो न जलदप्पणाऽईसु, नियछायं नियइ नियइ वा विगियं । 'समवत्ती तस्स फुड', समीववत्ती परिव्वमइ ॥३१२१॥
 एवं छायाहितो वि, सम्ममुवओगसारपारम्भो । पाएण मच्चुविसयं, कलेइ कालं कलाकुसलो ॥३१२२॥
 [छायादारं] ॥३१२३॥

एत्तो नाडिदारं, नाडिं च तिहा भणंति तच्चिउणो । पढमा इडा परा पिं-गला य तइया सुसुमणा य ॥३१२४॥
 वामवहा आइल्ला, दाहिणपरिवाहिणी भवे बीया । तइया पुण उभयवहा, तच्चिसयं निच्छियपहाणो ॥३१२५॥
 रज्जुपियवयणो निफुंद-लोयणो सुक्कसयलवावारो । जो इहावत्थुगतो, सो जोगी लहइ फुडलक्खं ॥३१२६॥
 सड्डहं घडियाण दुगं, वहइ इडा पिंगला य अणुकमसो । खणमेत्तं खु सुसुमणा, एत्थड्ढे विन्ति अन्ने उ ॥३१२७॥
 गरुक्कूररच्छकुचार-कालपरिमाणमेगमूसासं । नीसासं वा पाणं ति, वेन्ति सुत्थंजदेहिस्स ॥३१२८॥
 तेसिं पाणाणं तिहिं, सएहिं सङ्गीए समहिएहिं तु । जायइ बज्झा घडिया, एक्का अह तेण माणेणं ॥३१२९॥
 वहइ इडा घडियापं-चंगंति तं पिंगला छपाणेणं । छपाणे उ सुसुमणा, पइय पवाहो इमाणमिमो ॥३१३०॥
 एत्थ य वामा चंदो, दिणनाहो दाहिणे भवे इण्हिं । कालपरिन्नेवायं, वोच्छं एयाऽणुसारेणं ॥३१३१॥

भणियमुवस्सुइदारं, दारं छायाए सपयं तत्थ । छायं बहुभेयं पि हु, वोच्छं सामन्नओ चेव ॥३१०६॥
 आउपरिन्नाणकए, सम्मं निक्कंपमणवईकाओ । पइदिवसं पि किर नरो, निरुवएजा नियं छायं ॥३१०७॥
 सम्मं वियाणहत्ता, सरूवओ अपणो तणुच्छायं । सत्थनिदंसियविहिणा, सुहाउसुहं तो वियाणेजा ॥३१०८॥
 आयवदप्पणसलिलाऽऽइएसु, अंगाउ जा पडिफ्लइ । संठाणमाणवन्ना-इएहिं सा खलु पडिच्छाया ॥३१०९॥
 सा होज जस्स सहसा, छिन्ना भिन्ना तहाऽउला सहसा । अहवूणा अहिया वा, संठाणपमाणवन्नेहिं ॥३११०॥
 रज्जुसमाणाऽऽगारा व, जस्स कंठप्पइट्ठिया छाया । लक्खिखज्जइ अक्खिखज्जइ, खिप्पं कंखइ खयमिमो त्ति ॥३१११॥
 जलतीरठिओ पट्टीए, कयरवी पेच्छिरो नियच्छायं । भिन्नठियउत्तिमंगं, जसगेहे गच्छइ हत्थं ॥३११२॥
 असिरं व बहुसिरं वा, किं बहुणा पयइविसरिससरूवं । नियछायं जो पेच्छइ, हत्थं गच्छइ स जसगेहं ॥३११३॥
 छाया जस्स न दीसइ, वियाण तज्जीवियं दस दिणाणि । छायादुगं च दीसइ, जइ ता दो चेव दिवसाणि ॥३११४॥

अहवा—

अंतोमुहुत्तमेत्ते, दिवसे उदयाउ सम्ममुवउत्तो । अच्चंतसुइभूओ, पट्टीए ठवेत्तु रविविवं ॥३११५॥
 अहिगयसुहाऽसुहकए, नेमिच्ची निप्पकंपमऽपणं । धारेतो थिरचित्तो, छायापुरिसं निरूवेजा ॥३११६॥
 तत्थ जइ ता तमऽअवय-सच्चंगं पासए तया कुसलं । तप्पायणं पुण जइ. अदंसणं ता विदेसगमो ॥३११७॥
 ऊरूण जुगे रोगं, गुज्जे उ विणस्सए पिया न्णं । उयरे अत्थविणासो, हियए मच्चू अदीसंते ॥३११८॥

दक्षिणवामभुजअदंसणे उ, जाणाहि भायसुयनासो । सीसे उ अदीसंते, छम्मासाओ भवे मरणं ॥३११९॥
 सवंगमडदीसंतम्मि, तम्मि जाणाहि सज्जमरणं तु । एवं छायापुरिसातो, आउकालं वियाणेज्जा ॥३१२०॥
 जो न जलदप्पणाडईसु, नियछायं नियइ नियइ वा विगियं । १समवत्ती तस्स फुडं, समीववत्ती परिब्भमइ ॥३१२१॥
 एवं छायाहिनतो वि, सम्मसुवओगसारपरम्भो । पाएण मच्चुविसयं, कलेइ कालं कलाकुसलो ॥३१२२॥
 [छायादारं]

एत्तो नाडिदारं, नाडिं च तिहा भणंति तच्चिउणो । पढमा इडा परा पिं-गला य तइया सुसुमणा य ॥३१२३॥
 वामवहा आइल्ला, दाहिणपरिवाहिणी भवे बीया । तइया पुण उभयवहा, तच्चिसयं निच्छियपहाणो ॥३१२४॥
 २ऊं'पियवयणो निष्कंदं-लोयणो मुक्कसयलवावारो । जो ३एहावत्थुगतो, सो जोगी लहइ फुडलक्खं ॥३१२५॥
 सड्डं घडियाण दुगं, वहइ इडा पिंगला य अणुकमसो । खणमेत्तं खु सुसुमणा, एत्थइत्थे विन्ति अन्ने उ ॥३१२६॥
 गरुयक्खल्लकुच्चार-कालपरिमाणमेगमूसासं । नीसासं वा पाणं ति, वेन्ति सुत्थंजगदेहिस्स ॥३१२७॥
 तेसिं पाणाणं तिहिं, सएहिं सट्ठीए समहिएहिं तु । जायइ बज्झा घडिया, एक्का अह तेण माणेण ॥३१२८॥
 वहइ इडा घडियापं-चंगति तं पिंगला छपाणेणं । छपाणे उ सुसुमणा, ४पइय पवाहो इमाणमिसो ॥३१२९॥
 एत्थ य वामा चंदो, दिणनाहो दाहिणे भवे इण्हिं । कालपरिन्नोवायं, वोच्छं एयाऽणुसारेणं ॥३१३०॥

आउयचिन्ताज्वसरे, पाणववेसाउ जीवियं जाण । निग्गमणे पुण मरणं, भणियमिणं परमरिसिगुहणा ॥३१३१॥
 चंदायए दिणोसो, अहव दिणोसायए जया चंदो । असमंजसवहगा वा, दो वि तथा जियइ छम्मासं ॥३१३२॥
 जइ उत्तरायणदिणा-दाऽऽरव्व दिणाणि पंच परिवहइ । एकसरो चिय सुरो तो जीवति वरिसतिगमेव ॥३१३३॥
 अह वहति दिवसदसगं, ता जीवति दोणिण चैव वरिसाणि । पन्नरसदिणवहे पुण, एकसरे वरिसमेगं तु ॥३१३४॥
 अह उत्तरायणादेव, जस्स वीसं दिणाणि एकसरो । वहइ दिणाहिवो ता, छम्मासे चैव सो जियइ ॥३१३५॥
 पणुवीसाए तिसासं, छव्वीसाए य जियइ दो मासे । सत्तावीसदिणवहे, रविमि पुण मासमेकं खु ॥३१३६॥
 अह उत्तरायणाउ, अट्ठावीसं दिणाणि परिवहति । एकसरो चैव रवी, पन्नरस दिणाणि ता जियइ ॥३१३७॥
 एगूणतीसदिणवह-रविमि पुण जाण दिवसदसगं खु । तीसाए दिणपणगं, एकतीसाए दिवसतिग ॥३१३८॥
 वत्ती ए दिणदुगं, अह तेत्तीसाए जियइ दिणमेकं । अन्नं पि सप्पसंगं, किं पि पक्खामि संखेवा ॥३१३९॥
 सयलदिणं दिणनाहो, वहमाणो माणवाण साहेइ । उप्पायं किं पि गिहे, दिणदुगवाही य गोत्तमयं ॥३१४०॥
 गामे गोत्तं य भयं, तिदिणवहो कहइ चउदिणवहो उ । सत्थावत्यस्स वि जो-णिणो धुवं पाणसंदेहं ॥३१४१॥
 पंचदिणप्पवहो पुण, मच्चुं सच्चव्द जोगिणो नूणं । वाहिं च किच्छसज्जं, दिणछक्कवहो नरवइस्स ॥३१४२॥
 सत्ताज्जोत्तवहो, तुराण खयं कहेइ निम्भंतं । अत्तेउरभयजणो, अणवरयं अट्ठादिणवाही ॥३१४३॥

अणभिहयतूरनाओ, सद्दो वा ताडिएसु जइ न भवे । जलमंसउछजलणे, अणवभवुड्डीए निवमरणं ॥३१५८॥
 सकथयचिंधतोरण-दुवारथंभिंदकीलगाऽईणं । सहसा भंगो पडणाणि, मरणमऽव्वंति नरवइणो ॥३१५९॥
 कुसुमफलाणि अकाले, अहवा जालाउ धूममुयणं च । सुंदरदुमेसु दट्ठं, हत्थं निच्छयसु रायवहं ॥३१६०॥
 निसि दिवसे य निरब्भे, पेच्छंतो सुरधणुं जियइ न चिरं । गीयरवतूरसदा, गयणे धुवरोगमरणाय ॥३१६१॥
 पवणस्स गइं फासं, न विंदइ विंदइ य विवरीयं । ससिजुयलं वा पेच्छइ, जो तं मरणसुगं जाण ॥३१६२॥
 गुदतालुयजीहाऽईसु, अनिमित्तमतक्कियं मसाऽइमयं । दट्ठं दुट्ठुड्ढाणं, उवट्ठियं जाण लहु मरणं ॥३१६३॥
 जस्स य जीहऽग्गम्मि, दीसइ कसिणो अदिट्ठुव्वो य । अनिमित्तो चिय विंदू, सो वि न मासा परं जियइ ॥३१६४॥
 अहवा निमित्तविरहा-दत्तक्कियं कह वि किर सरो वि दहं । जस्स सहावाउ पडइ, चडइ वा कम्मवसगस्स ॥३१६५॥
 अइकणुणदीणविरस-त्तणं च कंठग्गहं च दरिसेइ । निस्संदेहं देहं-तरं लहुं लहइ सो वि नरो ॥३१६६॥
 एगा व दो व तिन्नि व, चउ पंच व जस्स होति पुरिसस्स । अइदीहराउ पिहुलाउ, भालवट्ठम्मि रेहाउ ॥३१६७॥
 सो वरिसाणं तीसं, चालीसं सट्ठिमऽसिइमेक्कसयं । जीवति अणिंदियं चिय, जहासंखेण सुणियव्वं ॥३१६८॥
 अनिमित्ते सहस चिय, जस्संज्जं सब्बहा वि पुरिसस्स । पयईए परिच्चायं, काऊणं दरिसेइ वियारे ॥३१६९॥
 रिज्जइ सिज्जइ खिज्जइ, उवयाराओ वि नवि गुणं लहइ । तं पि हु अयालपत्तं, कालपत्तं वियागाहि ॥३१७०॥
 लेसुंदसेण इमं, निमित्तदारं मए समक्कवायं । एत्तो भणामि किंचि वि, सत्तमयं जोइसदारं [निमित्तदारं] ॥३१७१॥

जग्मि सणी नक्खत्ते, तं नक्खत्तं मुहंमि दायव्वं । चत्तारि दाहिणकरे, पाएसु य तिन्नि तिन्नि भवे ॥३१७२॥
 चत्तारि वामहत्ये, हियए पुण पंच तिन्नि सीसम्मि । लोयणजुयलंमि दुगं, गुज्जे य दुगं विणिदिट्ठं ॥३१७३॥
 इय रक्खिठवणाए, ठविउं सणिपुरिसचक्कमइनिउणं । जोएहु अप्पणो जम्म—रिक्खमइहनामरिक्खं वा ॥३१७४॥
 त जइ निमित्तकाले, हवेज्ज सणिपुरिसगुज्जदेसत्थं । तह सव्वहा वि सोम—ग्गहेहिं अजुयं अदिट्ठं च ॥३१७५॥
 पावग्गहेहिं पुण सं—जुयं च दिट्ठं च सयलदिट्ठीए । ता सज्जस्स वि मरणं, सुयइ रोगिस्स का उक्कहा ॥३१७६॥
 अहवा पुच्छालग्गाणु—सारओ णिउणजेइसविउस्स । आएसाओ जाणेज्ज, मरणकालं फुडं खु जहा ॥३१७७॥
 पिट्ठोदए वि लग्गे, कूरा लग्गत्यहिबुगदसमठिया । जइ होति अट्ठुट्ठम—रासीसु निसाजहिचो होइ ॥३१७८॥
 तो रोगी मरइ धुवं, अहवा लग्गाजहिचो गहो अत्थं । उवणमइ तो वि मरणं, रोगी सज्जो वि उवणमइ ॥३१७९॥
 चंदसणिभोमभूरा, लग्गदुवालसनवड्डुमत्था य । साहिंति रोगिमरणं, जइ बलवंतो न देवगुरू ॥३१८०॥
 चंदो जइ दसमगओ, रवी तइज्जे व संठिओ छेहे । मरइ असुहेण मणुओ, तइए दियहे न संदेहो ॥३१८१॥
 उदयाओ उ चउत्थे, निहणे वा जइ हवंति पावगहा । तो जाणवेति मरणं, तइए दियहे मणुस्साणं ॥३१८२॥
 कूरगहाणमुदए, पंचमए वा वि जइ ठिओ पावो । नीरोगो वि हु फिट्ठइ, दसद्धदियहे न संदेहो ॥३१८३॥
 धणमिहुणे जामित्ते, असुहगहा जइ भवंति तो वाहिं । साहेति मरणमइहा, वियाण सव्वन्नुणा भणियं ॥३१८४॥

[जोइसद्वारं]

इय लेसुदेसेणं, जोहसदारं पि वन्नियं क्रिपि । सुविणगविसयं दारं, दरिसेमि संपयं क्रिपि ॥३१८५॥
 वानरी विगरालच्छी, आलिंगइ सुविणयम्मि जइ कहवि । तह मंसुकेसनहक-प्पणं च ता मरणमडचिरेण ॥३१८६॥
 तेछमसिलित्तअगो, विलुलियकेसो य विवसणो सुविणे । खरकरहगओ जमदिस-गामी जइ तो वि लहु मरणं ॥३१८७॥
 रत्तवडखवणयाणं, सुविणे दंसणमज्वस्समरणाय । रत्तवसणो य सुविणे, गायंतो निच्छियं मरइ ॥३१८८॥
 उट्टुखरजुत्तजाणं, एगागी आरुहेज्ज जो सुविणे । जगइ तत्थ टिओ चिय, जइ ता मरणं समासन्नं ॥३१८९॥
 कसिणंजवरनेवत्था, कसिणविलेवणविलित्तगत्ता य । नारी जइ उवगूहइ, सुविणे ता मरणमडचिरेण ॥३१९०॥
 जगंतो चिय निच्चं, जो पासइ दुट्टसुविणयं पुरिसो । सो मरइ वच्छरंजतो, सच्चमिणं केवलीभणियं ॥३१९१॥
 सुविणे ँपेएहिं समं, सुरं पियंतो सियालसुणएहिं । जो कडिहज्जइ पायं, जरेण सो पाविही मरणं ॥३१९२॥
 सुमिणे वराहरासभ-कुट्टुरकरभविगमहिसयाईहिं । जो निज्जइ जमदिसं, स सोसदोसेण पुण मरिही ॥३१९३॥
 जायइ हियए तालो, वंसो वा कंठइवल्ली वा । जस्स सुमिणे स नासं, अणुगमिही रगुम्मदोसेणं ॥३१९४॥
 सुविणे चिय गयजालं, जलणं तप्पितयस्स पुण जस्स । नग्गस्स तह वएणं, सच्चंगज्जभंगजुत्तस्स ॥३१९५॥
 पुरिसस्स हि हिययसरे, उट्टाणं पाउणंति पउमांइ । लहु गमिही जमगेहं, कुट्टविणट्टुजगज्झी सो ॥३१९६॥

रत्नवरकुसुमधरो, कङ्किज्जइ इत्थियाहि हसमाणो । जो सो गमिही पुण रत्त-पित्तदोसेण पज्जन्तं ॥३१९७॥
 नेहं सह चंडालेहिं, पिबइ सुमिणे पसेहदोसा सो । जो पुण जले निमज्जइ, सो रक्खसदोसओ मरिही ॥३१९८॥
 जो पुण मत्तो नच्चंतओ य, पेएण निज्जए सुविणे । उम्मायदोसओ सो, अंते पाणे परिच्चइही ॥३१९९॥
 नयणाऽऽमएण मरिही, ससिह्रनिरिवायदंसणे सुमिणे । सुविणे ससिरविगहणाण, दंसणे पुण १अमारीए ॥३२००॥
 पूयगसक्कुलिभक्खी, मरिही पुण तच्चिहं चिय वसंतो । जलतेह्वसामज्जाऽऽह-पाणओ पुण अईसारा ॥३२०१॥
 वानरखरुहुमज्जार-वग्घविगह्यरेहिं सुविणम्मि । पेएहिं सियालेहिं व, जस्स गमो सो वि गमणमणो ॥३२०२॥
 रत्तकुसुमस्स पुरिसस्स, सुमिणए मुंडियस्स नगस्स । चंडालेहिं दक्खिण-दिसाए नयणं पुणो जस्स ॥३२०३॥
 जस्स सिरे वंसलयाइ-संभ पक्खिनिलयकरणं च । चडणं च कागगिद्धाऽऽह-याण मुंडंतमऽह सुविणे ॥३२०४॥
 सुमिणे चिय पेयपिसाय-इत्थीचंडालसगमो जस्स । तह वेत्तलयातणवंस-उवलवंटगकडिछम्मि ॥३२०५॥
 गत्ताए मसाणेसु य, सयणं पडणं व छारपंहुसु । जलंपकखुप्पणं सिग्घ-वेगसोएण हरणं च ॥३२०६॥
 तह रत्तकुसुममाला-विलेवणंऽवरविभूषणविहाणं । सुमिणम्मि गीयवाइय-नडुविहीए य करणं च ॥३२०७॥
 जस्संऽगवओवुइही, सुविणे अब्भंगणं च २गायस्स । मंगलविवाहहासाऽऽह-कम्मकरणं च तह जस्स ॥३२०८॥
 अब्भवहरणं सुमिणे य, जस्स पक्कन्नपमुहभक्खाण । ३छड्डीविरियणं दम्म-लोहपमुहाण लाभो य ॥३२०९॥

१ अमारीए = मूत्रकुच्छेपण । २ गात्रस्य । ३ छड्डी = छर्दिः = वमनम् ।

वल्लीवियाणवकल—सवंगाऽऽवेढणं च सुमिणम्मि । तत्थेव कलहकरणं, तह वंधपराजया जस्स ॥३२१०॥
 देवगहरिकूचकसु—यईवदंताऽऽपडणनासाऽई । नासो य १ पागहाणं, पाओ करचरणचम्भाण ॥३२११॥
 निवमच्छणं च परिकुविय—पियरलोयाउ जस्स सुविणम्मि । सहसा अइहरिसो वा, पच्चयमेओ य तह जस्स ॥३२१२॥
 तह पागकम्मगेहे, जणणीए चियाए रत्तकुसुमवणे । अइसंकडंध्यारेसु, जस्स सुविणे चिय पवेस्सो ॥३२१३॥
 कासायवत्थरत्तच्छ—दंडधारीण नगकालाणं । मंदाणं खुदाणं च, दंसणं जस्स सुविणम्मि ॥३२१४॥
 निस्साहारं च तहा, पडणं पासायपव्वएहिन्तो । मच्छेहिन्तो गसणं च, जस्स सुविणे चिय नरस्स ॥३२१५॥
 अइकसिणकायचीरं, अइपिंगललोयणं विवत्थं च । विगियागारं खीगो—यरिं च अइदीहनहरोमं ॥३२१६॥
 हसमाणिं जो इत्थिं, अन्नगूहन्तिं व पेच्छए सुविणे । जो य अईयनिएहिं, हकारिज्जइ य गच्छइ य ॥३२१७॥
 जो वा करिजुत्तेणं, जाणेणं पेयपव्वइयसहिओ । पविसेइ सिंघलीपारि—भदुमदुग्गगहणम्मि ॥३२१८॥
 सो सुत्थो वि हु मरणं, अहवा दव्वाऽऽइयं महावसणं । पाउणिही रोमी पुग, नियमा मरणं चिय तहाहि ॥३२१९॥
 मरइ चिय रोगी पा—सिऊण इय परमदारुणे सुविणे । सुत्थो पुण संदेहं, संपाविय को वि जीवइ वि ॥३२२०॥
 दिट्ठो सुओऽणुभूओ, दोसुत्थो कप्पिओ य पत्थियओ । कम्मजणिओ य एवं, सत्तविहो वन्निओ सुमिणे ॥३२२१॥
 अह तेसु निफला खलु, आइल्ला पंच देसिया सुमिणा । दो चेव सुहाऽसुहस्र—यगा उ अंतिल्लया नेया ॥३२२२॥

तत्थ अइदीहहस्सो, जो सुमिगा जो य दिट्ठपम्हुट्ठो । अइपुच्चत्तकालम्मि, जो य दिट्ठो कहिंचि भवे ॥३२२३॥
 स चिरेण फलं तुच्छं व, देइ अह अइपहायदिट्ठो ता । तद्धिवसे चेव मंहं-तयं च अन्ने पुण भणंति ॥३२२४॥
 रयणीए पढमजामे, दिट्ठो सुविणो फलेइ वासाउ । बीए मासतिगाउ, तइए पहरंमि मासदुगा ॥३२२५॥
 रयणीए चउत्थे पुण, पहरे दिट्ठो हु मासओ सुविणो । गोसम्मि वासराणं, दसण्ह सत्तण्ह वा फलइ ॥३२२६॥
 दट्ठुण अणिट्ठं पि हु, पच्छा जो पासइ सुहं सुविणं । तस्स सुहं चेव भवे, एयं इट्ठे वि दट्ठुवं ॥३२२७॥
 जिणविंघूयणाओ, पंचनमोक्कारमंतसरणाओ । तवनियमदाणओ तह, सुविणो पावो वि मंदफलो ॥३२२८॥

[सुविणगदारं]

एवं सुविणगदारं, दंसिय दंसेमि रिट्ठिमिह जम्हा । न विणा रिट्ठं मरणं, न जीवियं दिट्ठुरिट्ठम्मि ॥३२२९॥
 ता सव्वपयत्तेणं, रिट्ठं आराहणउत्थिणा सम्मं । सययं निरूवणीयं, सुगुरूवएसज्जुसारण ॥३२३०॥
 जो अनिमित्तो वि अत्तकिओ वि, सहस त्ति होइ पुरिसस्स । पयइविगाराउणभवो, निट्ठिं रिट्ठिमिह तं सु ॥३२३१॥
 पुरओ व पिट्ठओ वा, जस्स पयं पंकपंसुपमुहेसु । खंडमकंडे दीसइ, न जियइ सो अट्ठमासे वि ॥३२३२॥
 घयभायणमज्झगयं, रविविग्गं आउरेण दीसन्तं । पुच्चादाहिणअवरु-त्तरासु खंडं जियं कुणइ ॥३२३३॥
 छम्मास तिचि मासा, दो मासा एकमासपरिमाणं । रंहा-रंध-सधूमे, पनरस दोपंच पंचदिणा ॥३२३४॥
 जस्स निवाए वि गिहे, समगजलणं गवंधजोगे वि । १ नंदइ दीवो सहसा, वोहिज्जंतो वि पुणरुत्तं ॥३२३५॥

तह आउरस जस्स वि, गेहे अनिमित्तमेव अइमत्तं। निवडंति भायणां, भजंति य सो वि लहु मरइ॥३२३६॥
नियनियकरणेहि वि जस्स, सदस्सरूवगंधकासाणं। अनिमित्तमणुवलद्धी, उवलद्धी वा वि विवरीया ॥३२३७॥
तह जो वेज्जवरं ओसहं च, अभिणंदइ न उवणीयं। तं पि हु नीसंदेहं, देहंउत्तरपत्थियं जाण ॥३२३८॥
अंजणपुंजपासं, विंव' मयलंछणस्स रविणो य। जो पेच्छइ सो गच्छइ, जमाऽऽणं वारसदिगंउतो ॥३२३९॥
समहियमुत्तपुरीसो, जो परिमियभत्तपाणभोई वि। इय विवरीओ जो वा, तस्साऽऽसन्नं मुणसु मरणं ॥३२४०॥
पुवं सुविणीओ वि हु, सणुणस्स वि जस्स परियणो सहसा। विवरीयं पश्चिच्छइ, तं पि वियपेसु अप्पाउं ॥३२४१॥
न गयणगंगं पेच्छइ, पेच्छइ य दिवा य ताए जाय। सुरज्जागविमाणणि य, सो वि समासन्नजमनिलओ ॥३२४२॥
एकं व दो वहूणि व, रविससिविवेसु तारएसुं वा। जो पेच्छइ छिडांइ, जाण तदाऽऽउं वरिसमेकं ॥३२४३॥
उभयकरंणुइइय-कन्नकुहरो न निसुणइ जो य। नियकन्नाणं घोसं, सो मरइ सत्तदिगमज्जे ॥३२४४॥
दाहिणकरनिविडकंत-वामहयंगुलीण पव्वगा। जस्साऽऽरुगा न दीसंति, तस्स वि जाण लहु मरणं ॥३२४५॥
सुहेदहवणाईसुं, अइव इडो दहं अणिडो वा। जस्सुच्छलइ अहेऊ, गंधो सो वि हु लहुं जाइ ॥३२४६॥
जायइ सुणालसीयल-मंजामऽऽकम्हा सउभ्भमज्जि जस्स। जमरायरायहाणी-पंथपयडो लहुं सो वि ॥३२४७॥
पस्सेयहेउगेहे, होउं निचं निएज्ज नियमालं। जइ ता न होइ रसेओ, ता जाण जहाऽऽगओ मच्चू ॥३२४८॥

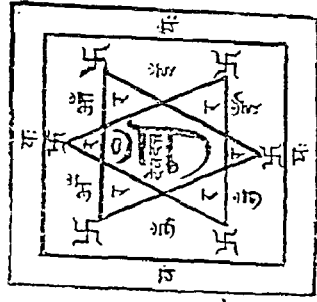
जस्स य सुक्का विट्ठा, निद्रयं च लहुं बुड्ढइ जलंमि। सो पुरिसो मासेणं, पासेणं वच्चइ जमस्स ॥३२४९॥
 जूया व मच्छिया वा, निरतरं ज भयंति पच्छा वा। उवसापंति य तं काल-कवलियं कुसलं कलसु लहुं ॥३२५०॥
 विज्जुं पुंस्सरधणुं, धणियमज्जेहे वि नहयले नियइ। सुणइ य गज्जियसदं, जो सो लहु जमपुरपवेसी ॥३२५१॥
 जस्स सिरे कागोल्लण-कंकप्पमुहा पलासिणो विहगा। सहसाऽऽवडंति सो जाइ, जमगिहे थोवदिवसेहिं ॥३२५२॥
 विच्छाए पेच्छंतो, रविससिताराणे जियइ वरिसं। अह सव्वहा न पेच्छइ, अच्छइ छम्मासमेव जइ ॥३२५३॥
 तह ससिरविविवाणं, भूपडणं पासइ अकम्हा जो। निस्संसयं वियाणसु, बारस दिवसाणि तस्साऽऽउ ॥३२५४॥
 जो पुण दो रविविबे, पासइ नामइ स मासतियेण। रविविम्बमंस्तरिच्छे, पेच्छइ भमिरं अह लहुं ता ॥३२५५॥
 सूरस्स अप्पणो वा, जो जुगवं नियइ चउसु वि दिसासु। रविविम्बाणि तदाउ, दिणाण घडियाण व चउकं ॥३२५६॥
 सव्वंगं व नियंतो, छिहुं मायंडमंडलमज्जके। नणु सग्गमग्गलगो, दसदिवसज्जन्तरे नेओ ॥३२५७॥
 जियइ तिदिणं स सव्वं, पासइ पीयं पयत्थसत्थं जो। जस्स य कसिणं भिन्नं, हवइ पुरीसं स लहुमरणो ॥३२५८॥
 बद्धच्चकुसुलकुखो, निरिक्खमाणो वि न य नियं नियइ। भुमयाण जुयं जो सो, नवदिवसज्जन्तरे मरइ ॥३२५९॥
 भालुवरि धरियहत्थो, पयइत्थं चैव नियइ मणिबंधं। जो न पुण अहकिसतरं, तरसा सो वि हु मरणसरणो ॥३२६०॥
 न नियइ नियनयणाणं, अगंगुलिघट्टियज्जिपेस्तो। जो जोइ जाइ जमा-ऽऽण्णं स नियमा दिणतिगंस्ते ॥३२६१॥
 वामज्जिणो न पेच्छइ, अह रुद्धाज्वगकोणजोइ जो। तं पि कमेण वियाणसु, छत्तिदुमासेकमासाऽऽउ ॥३२६२॥

अह तं सकरं गुलिचंपियस्स, इयरं च्छिणो न पेच्छह जो । दस पंच तिनि दो वा—सरे उ तज्जीदियं जाण ॥३२६३॥
 अणाचिखियच्चलकखं, अहोमुहाड्डाडियलोयणुद्धउडं । परिमंथरथिरतारं, नासग्गाड्डसंगिदिट्ठिजुयं ॥३२६४॥
 जह होइ तहा ॥ निययं, निययं जो नासियं नियंतो वि । न हु पिच्छह सो गच्छह, रहत्थं पंयाड्डहमित्तेण ॥३२६५॥
 एवं चिय जीहणं, नियगमुहा निगायं नियंतो वि । जो न हु पिच्छह अच्छह, सो परमेणं अहोरत्तं ॥३२६६॥
 तह भूमिगाड्डुरुचं, होऊणं परमदव्वभावसुई । काऊण परमपूयं, परमगुरूणं परमविहिणा ॥३२६७॥
 सुकिलपकखं दक्षिण—पाणिं परिकप्पिउं कमेण पुणो । हेट्ठिममज्झिमउवरिम—पच्चाणि क्कणिट्ठियाए य ॥३२६८॥
 पडिवयच्छट्ठिकारसि—तिहीओ परिकप्पिउं पयाहिणओ । सेसंज्गुलिपव्वेसु तु, सेसतिहीओ वियपेज्जा ॥३२६९॥
 पंचमिदससीपुन्निम—तिहीओ ता जाव ठविय अंगुडे । एवं वामकरे पुण, परिकप्पिय कसिणपकूखकमं ॥३२७०॥
 ता जाव तदंगुडे, उवरिमपव्वे अमावसाड्डईए । एवं तीस तिहीओ, परिकप्पित्ता जहाभणियं ॥३२७१॥
 ततो विविचित्तेसे, निवद्धपउमासणो महासत्तो । वद्धकरकमलकोसो, पसणथिरमणवईकाओ ॥३२७२॥
 झाएज्ज कसिणवन्नं, सुन्नं करकमलकोसमज्झगयं । सियवत्थछाड्डयड्डपा, सुवद्धलकूखो तहिं चेव ॥३२७३॥
 उग्घाडिय करकमलं, पलोइओ जीए कीए वि तिहीए । दीसह स कालविंदू, सो कालो नल्लिय संदेहो ॥३२७४॥
 जम्मन्तरलकूखेण वि, न मुण्डिज्जह कह वि अप्पणो अप्पा । सयलसमयणुणा वि हु, सिग्गुरुवयणं पमोत्तुणं ॥३२७५॥
 इय कालचक्कसारं, गाहादसरेण वन्नियमिमं च । पडिवयदिवसे ज्ञायह, ३जिं पेच्छह आगयं मच्चु ॥३२७६॥

बालि'दुसमाउ आगिईए, भालम्मि वच्छि सीसे वा । जस्स अपुव्वाउ सिराउ, अहव रेहाउ जायंति ॥३२७७॥
 जस्स सिरे गोमयचुण-वणचुणो सिणिद्धभूमी वा । उवलक्खिज्ज खिज्ज, मांसज्जो जीवियं तस्स ॥३२७८॥
 दंता वि जस्स सहसा, सुपुच्छिया सक्काऽऽउला लुक्खा । सामा वा होति तमं-^१ तगंजतिगं पत्थियं जाण ॥३२७९॥
 विहे वि दंतरोगस्स, जस्स तेसिं अताक्कियं चेव । पडणं भंगो व भवे, भंवज्जरं तुरियगामी सो ॥३२८०॥
 जीहा वि जस्स सामा, सुक्का रूणा पमाणओ अहिगा । हीणा वा थद्धा वा, सरणं मरणं खु तस्साऽवि ॥३२८१॥
 अनिमित्तं अविलंबी, चकलुस्सावो य लंवगे सोसो । जइ ता कमेण दससत्त-वासंज्जे धुवं मरणं ॥३२८२॥
 कंठकूलोभे पहरा, तालुकूलोभे य आणुपाणुसया । अणवज्जवज्जंपजर-गंयं पि पुरिसं जमो नेइ ॥३२८३॥
 जस्संज्जुलीओ सहसा, फुडन्ति आयइहणं विणा चेव । सो वि अवस्सं काही, देही देहज्जन्तरं तरसा ॥३२८४॥
 अनिमित्तथक्कवणो, अनिमित्तं चेव नद्धदिट्ठी वा । वासरतिगं जइ परं, पुरिसो जीवइ न उवरिं पि ॥३२८५॥
 सत्थो वि सरीरेणं, न नियइ नियवामंखंसिहरं जे । तं पि न चिरकालेणं, कालेणं कवलियं कलसु ॥३२८६॥
 धरिसिज्जता वि दढं, निस्सदा चेव जस्स करचणा । जस्स य निसि दिसिमोहो, रेयं च सरन्तमइरित्तं ॥३२८७॥
 छीयणकासणमुत्तण-किरियासुं कारणं विणा चेव । जस्स य अपुव्वसदो, जायइ जमकवलियो सोऽवि ॥३२८८॥

ण्हायंतस्स वि नलिणी-दलं व सल्लेण छिप्पइ न जस्स । अंगं संगं काही, स जमेण समं छमासंतो ॥३२८९॥
 ण्हायाऽणुलित्तगतस्स, जस्स सुक्कइ उरत्थलं पढमं । सेसंजोसु उल्लेसु, अद्धमासं न सो जियइ ॥३२९०॥
 तेछाऽऽविल व्व लुक्खा वि, जस्स सहसा भवंति सुसिणिद्धा । केसा असमारा वि हु, विभत्तसीमन्तजुत्ता य ॥३२९१॥
 तहऽसंखित्तभुजुयलं, दीसइ य अत्तकियं सुसंखित्तं । अंतोपविट्ठमऽहवा, विणिग्गयं लुलियपम्हउडं ॥३२९२॥
 घूयकवोयऽच्छिसमं, उग्गेसंनिमेसरहियमऽच्छिजुयं । जस्स पणट्ठउब्भत्ता-लोयं व लहुं सरइ सो वि ॥३२९३॥
 नासा वि जस्स सहसा, कुडिला पिडगाऽऽउला दंढं फुडिया । सवुडछिड्डा य भवे, भवंतरं सो वि अभिलसइ ॥३२९४॥
 अनिमित्तं चिय सत्तो, सील वाऊ रसई वलं बुद्धी । छक्कमिणं विणियत्तइ, छम्मासाऽऽसन्नमरणस्स ॥३२९५॥
 नीसरइ देहवेहे, विंगंधि अइक्कसिणसोणियं जस्स । जीहामूले मूलं, पाणितले वा महावियणा ॥३२९६॥
 साडो तयकेसाणं, लुयरोमाणं न जस्स बुइढी य । हियए अईव उम्हा, जस्सुयरे पुण सुसीयत्तं ॥३२९७॥
 वालविलुंचणवेयण-मऽणुभवइ न जो उ दिवसल्लक्केण । अवगच्छ गच्छमाणं व, माणवं तं जमपुरीए ॥३२९८॥
 भणियं अरिद्धारं, जो होज विसिद्धाणाकल्लिओ । तं पुण पडुच्च जंत-प्पओगमह किंपि जंयेमि ॥३२९९॥
 वक्खेवंस्तरविरओ, तग्गयचित्तो कओवयागविही । पढमं मज्जे नसिउं, अहिगयसत्तस्स नाम ततो ॥३३००॥

अणतरगाहासूह्यजंतठवणा इमा—

ॐकारगवभमऽग्नेय-मंडल' कोणमज्झठियरेह ।

सोत्थियलंछियत्राहिर-कोण' सिहिजालज्जडिल' व

॥३३०१॥

साऽणुस्सारअगाराइ-छस्सराऽस्वेढियं च पासेसु ।

स्वाअकूत्तरमज्झगयं, चउपासड्डियगुरुजयार'

॥३३०२॥

मारुयमंडलपरिवेढियं च, कप्पेतु निययवुद्धीए ।

तं पायतले हियए, सीसे संधीसु य नसेउ

॥३३०३॥

तो पट्टीए सूरं, काउं सूरुदए चिय सुनिउणं । सपराऽऽउनिच्छयकए, नियछायं चिय पलोएजा

॥३३०४॥

जइ संपुणं पासइ, आवरिसं ता न अत्थि मच्चुभयं । अह नियइ कन्नसुन्नं, ता जीवइ वरिसवारासणं

॥३३०५॥

करविरहे दस वरिसे, अंगुलिविरहे य अट्ट वरिसाणि । खंधाऽभावे सत्त उ, पासाण अदंसणे तिन्नि

॥३३०६॥

नासाविरहे वरिसं, केसाऽभावे य जियइ तप्पणगं । सिरवियलच्छायादं-सणे नरो जियइ छम्मासं

॥३३०७॥

गीवाविरहे मासं, चिबुगाऽभावे य जियइ छम्मासं । एकास्स चैव दिणाणि, दिट्ठीविरहे जियइ पुरिसो

॥३३०८॥

सच्छिड्डे पुण हियए, दीसंते सत्त वासरे जियइ । अह छायादुगं पासइ, जमपासे पडइ ता खिण्णं

॥३३०९॥

न्हायस्स य जस्संऽग्गाणि, कन्नपमुहाणि झत्ति सुकंति । पुव्वविहिभणियवच्छर-मासदिणेहि' स मरइ धुवं

॥३३१०॥

॥३३११॥

अंतर्पयोगदारं, निदसियं आउजाणोवायं। एकारसमं चरमं, विजादारं भणामिहिं

॥३३१२॥

विजामंतकुजहल-परो वि आराहणो तदपरो वा। सम्मं जह सपरणयं, कलेइ कालं तह भणामि

॥३३१३॥

विण्णसिऊण सिहाए, स्वाँ सीसे तहा थि चक्खुम्मि। पं ठविऊण य हियए, हा नाहीए नसितु तओ

“अँ जुसः अँ मृत्युंजयाय, अँ वज्रपाणिने शूलपाणिने हर हर दह दह स्वरूपं दर्शय हुं फट्”

॥३३१४॥

एयाए विजाए, सुइभूओ दढमज्जनचित्तो य। अट्टुत्तरसयवारं, सम्मं नयणेऽभिमंतिचा

॥३३१५॥

अरुणोदयवेलाए, छांयं पि नियं तहाऽभिमंतिचा। पट्टीए ठावित्ता, आइच्चं निच्चलसरीरा

॥३३१६॥

अह अप्पणिज्जमेव-ऽप्पणो कए परकए य परछायं। सम्मं तक्कयपूओ, परसुवउत्तो पलोएज्जा

॥३३१७॥

जइ तं संपुन्नं, चिय पासइ ता नत्थि मरणमाऽव्वरिसं। कम-जंघ-जाणुविरहे, ति-दु-इगवारेसेहिं मरइ धुवं

॥३३१८॥

दसमासंजंमि तदूरु-संखए कडिखए नवड्हहिं च। मरइ तदुदरअभावे, मासेहिं पंचहिं छहिं वा

॥३३१९॥

गीवाऽभावे चउतिदु-एक्कगंसंखेहिं मरइ मासेहिं। पक्कं कक्खणाण खए, वाहुखए दस दिणे जियइ

॥३३२०॥

खंधंखए अट्ट दिणे, चउमासं जियइ हिययछिड्डुत्ते। पहरदुगं चिय जीवइ, छायाए सिरोविहूणाए

॥३३२१॥

अह सव्वहा वि छाया-वोच्चेओ भवइ जोगिणो कहवि। ता तक्खणमज्जे चिय, खिपं अक्खइ खयं नूणं

॥३३२२॥

एमाइणो अणेगा, जइवि उवाया निदंसिया समए। आउपरिन्नाणकए, तह वि हु लेसेण इह कहिया

॥३३२३॥

इय पड्डु पडिदारं आउ-नाणदारं भणित्तु सत्तमगं। वोच्छं अणसणसंथार-दिक्खपडिवत्तिदारमहं

अह भणियविहाणवसा, विन्नायाऽऽसन्नमरणसमयस्स । पज्जन्ताऽऽराहणविहि-मज्जेसमाऽऽराहिउमणस्स ॥३३२४॥
 जम्मजरामणदारुण-दीहरसंसारवासभीरुस्स । जिणवयणसवणजायंत-तिव्वसंवेषसद्धस्स ॥३३२५॥
 पर्यईए चिय निच्चं, सुत्तसमणोवासगस्स चित्तम्मि । पसमाऽऽइगुणसभिद्धस्स, भावणा भवइ किर एसा ॥३३२६॥
 अहह कहं परमाऽमय-कप्पे सह परिणए वि जिणवयणे । वसिउं जुजइ अज्जं पि, गिहवासे १ दुक्कियनिवासे ॥३३२७॥
 धी ! धी ! मज्झ अणज्जस्स, इंदियज्थेसु संपउत्तस्स । परमथ्यवेरिएसु वि, दाराऽऽइसु गाढरत्तस्स ॥३३२८॥
 ते चिय धन्ना निज्जिणिय-मोहजेहा जिइंदिया सोसा । रागदोसविउत्ता, भवतरुनिसियाऽसिणो समणा ॥३३२९॥
 पिहिियाऽऽसवा तवइहा, धणियं किरियासु संपउत्ता जे । सासयसोक्रव मोक्खं, पडुच्च अब्भुजमंति दंढं ॥३३३०॥
 ता कइया तं होही, दियहं गीयत्थगुरुसमीवग्ग्मि । जत्थ चरणं पवज्जिय, मोक्खज्थं उज्जमिस्सामि ॥३३३१॥
 संपत्तं वि सेसेसु, सयलमोक्खज्थसाहंजंगेसु । सव्वविरइं विणा कह, सासयसोक्खो भवइ मोक्खो ॥३३३२॥
 ता जावज्जिवि छाप्पास-वरिसपप्पुहं ममाऽऽउयं अत्थि । ता सव्वसंगचाणेण, मोक्खमणं अणुसरामि ॥३३३३॥
 कह व चिरं चिट्ठउ ता, समभावठियस्स किर मुहुत्तं पि । पव्वज्जपरिणइं जइ, जायइ ता किं न पज्जत्तं ॥३३३४॥
 इय परिणामपरिणओ, सव्विसेसुल्लसियतिव्वसंवेगो । गंतूण गुरुसमीवे, अपावभावो भणइ भंते ! ॥३३३५॥
 कारुणाऽमयनीसंद-सुंदरं भणियमाऽऽसि जं तुमए । आलोयणाइपुव्वं, पव्वजाऽऽइ करेजासु ॥३३३६॥

इच्छामो चि भणिता, मए वि पडिवन्नमाऽऽसि जं इन्हिं । आउंमि पहुण्पंते, चेव तयं तह करेमि अहं ॥३३७॥
 आरुहिउमड्हं सुपुरिस !, पव्वज्जासुपसत्थवोहित्थं । निज्जामएण भवया, भवऽन्नवं तरिउमिच्छामि ॥३३८॥
 तत्तो य तस्स निब्भर-भत्तिभारोणमन्तसीसस्स । निरवज्जं पव्वज्जं, गुरू वि आरोवए विहिणा ॥३३९॥
 अह होज्ज देसविरओ, संमचरओ रओ य जिणधम्मो । ता तस्सऽणुव्वयाइं, आरोवइ सुपरिसुद्धाइं ॥३४०॥
 अणिआणोदारमणो, हरिसन्नसविसड्डुकंटयकरालो । पूइ गुरू संवं, साहम्मियमाऽऽइं भत्तीए ॥३४१॥
 नियद्व्वमऽउव्वजिणिंद-भवणतव्विं ववरपड्डासु । वियरइ पसत्थपोत्थय-सुत्तित्थयरपूयासु ॥३४२॥
 अह कहवि सव्वविरइ-कयाऽणुराओ विसुद्धमइकाओ । छिन्नसयणाऽणुराओ, विसयविसाउ विरत्तो ता ॥३४३॥
 संथारयपव्वज्जं पि, सव्वसावज्जवज्जणुज्जुत्तो । पडिवज्जइ संजमसज्ज-रज्जरसिओ हु स महप्पा ॥३४४॥
 तत्थ यऽणुव्वयधारी, पवन्नसंथारसमणादिकूवो य । संलेहणापुरस्सर-मंऽतम्मि अणसणं कुणइ ॥३४५॥
 इय अणसणसंथारग-दिकूवापडिवचिदारमऽट्ठमयं । भणिंयं तव्वभणेण पुण, भणिओ गिहिविसयपरिणामो ॥३४६॥
 संयइ समग्गगुणमणि-निहिणो मुणिणो पडुच्च परिणामो । उदंसिजइ सो पुण, हवेज्ज इय चिन्तेण सुहो ॥३४७॥
 पुव्वावरत्तकाले, जागरमाणो य धम्मजागरियं । पस्विद्धिदयपरिणामो, मुणी मणम्मि विचिन्तेइ ॥३४८॥
 रोगअरामगरालो, निरंतरुप्पात्तमरणनीरिद्धो । दव्वकूखेत्ताऽइचउ-व्विहाऽऽवयापरिओऽण्णइ ॥३४९॥
 अणवरउट्ठित्तवियप्प-लहरीहीरित्तज्जन्तुसंताणो । अहत्तिकूखदुकूखहेऊ, अहो ! रउहो भवससुहो ॥३५०॥

लङ्घूण वि इह किञ्छा, सुदुल्लहं कहवि माणुसं जम्मं । न लहंति परमदुल्लहं, जीवा धम्मं जिणकूखायं ॥३३५१॥
लद्धे वि तम्मि अधिरइ-पिसाइयानिबिडपासपडियाण । दुल्लहं चिय सामन्नं, निस्सामन्नं गुणपहाणं ॥३३५२॥
क्रिञ्छेण पाविज्जण य, सामन्नं दुल्लहं पि ओसन्ना । सीयंति सायवहुला, पंकोसन्ना गण्डं व्व ॥३३५३॥
जह कागणीए हेउं, महग्घरयणाण हाए कोडिं । तह भवसुहप्पसत्ता, सत्ता हारिंति मुत्तिसुहं ॥३३५४॥
अहह ! अणिच्चमस्सारं, परिणामे भंगुरं सरीरम्मिं । जीयं जोव्वणमिड्ढी, पिअसंजोगा सुहं च तओ ॥३३५५॥
अहदुल्लहं मणुयत्तं, जिणिंदवयणाऽऽयं च सामग्गिं । पप्प पुरिसेण सासय-सुहेएक्करसिएण होयव्वं ॥३३५६॥
जं अज्ज सुहं भविणो, संभरणीयं तयं भवे कल्लं । मग्गंति निरुव्वसग्गं, अपवग्गसुहं बुहा तेणं ॥३३५७॥
नरविबुहेसरसोकूखं, दुक्कूखं चिय भावओ बुहा बेत्ति । परिणामदारुणमस्सा-सयं च जं ता अलं तेणं ॥३३५८॥
सासयसुहं च नियमेण, जिणाऽऽणाऽऽराहणाफलं जम्हा । ता तीए उज्जम्मिओ, जिणवयणाविमुद्वुद्धीए ॥३३५९॥
चिन्नं सामन्नेणं, सामन्नं एत्तियं मए कालं । अह संपयं विसेसा-ऽणुट्ठाणमऽणुट्ठिमो किं चि ॥३३६०॥
पच्छायावपरद्धो, पियधम्मो दोसनिरसणसयन्हो । अरिहं पासत्थाई वि, जं तयं जइ वि दुस्सीलो ॥३३६१॥
निच्चं परिगलति बलं, निच्चं परिगलति पुरिसयारो वि । निच्चं परिगलति वओ, निच्चं परिगलइ विरियं पि ॥३३६२॥
निच्चं परिगलइ सुई, निच्चं परिगलइ दिट्ठिसामत्थं । निच्चं परिगलई मई, निच्चं परिगलइ आउं पि ॥३३६३॥
ता जाव बलं सन्तं, सन्तं विरियं तहज्जवि जाव । संतो य पुरिसयारो, संतो य परक्कमो जाव ॥३३६४॥

जावज्जवि अणुवहओ, इमो समग्गो वि इंदियग्गामो । जावज्जवि अणुकूला, दव्वकखेत्ताऽऽइसामग्गी ॥३३६५॥
 जिणकप्पियाऽऽइविसयं, विहारमऽऽबुज्जयं वि.मणुसरिमो । अहवा विसिद्धसंघयण-विसयमेयं न अम्हाणं ॥३३६६॥
 ता अज्जकालियंजइ-संघयणाऽणुसरिसं विसेसविहिं । विहिणा पडिवज्जामो, दुल्लहनरभवफलमिमं ति ॥३३६७॥
 एवं न केवलं चिय, सामन्नमुणी सुर्णीण वसभो वि । नियाज्वत्थासरिसं, जग्गेज्जा धम्मजागरियं ॥३३६८॥

जहा-
 परिवाल्लिओ सुदीहो, परियाओ वायणा य मे दिन्ना । निष्काइया य सीसा, तदुचियमऽवि विहियमेवं च ॥३३६९॥
 जं अम्ह भूमिगाए, उचियं किच्चं कम्मंमेण तयं । विहियं तयं विसेसेण, अप्पणो किंपि कप्पेमि ॥३३७०॥
 अच्चंतदुप्परक्कम-पमायपरचक्कपावस्सेण । जं किंचि किच्चवग्गे, कयाऽकयत्तं तयं चेच्चा ॥३३७१॥
 चिरचरियचरणस्स, चिरप्परूवियजिणिंदधम्मस्स । सेयं मज्झं संपइ, विसेसहियमऽप्पणो काउं ॥३३७२॥
 किंतु अहालंदविहिं, परिहारिमुद्धियं व जिणकप्पं । पाओवगमणमिं गिणी-भत्तपरिन्नाविहिं वा वि ॥३३७३॥
 सइ सामत्थे सइ आउगे य, अनिग्ग(गू)हियऽत्तवलविरिओ । सइ सद्दासंवेगे, अहिगयजिणसमयसारस्सा ॥३३७४॥
 पसमाऽऽइगुणगणाऽलं-कियस्स सीसस्स नियपयं दाउं । संठाविऊण य गणं, पडिवज्जामि इयाणीमज्झं ॥३३७५॥
 एवं वियारइत्ता, तुलिऊण य अप्पयं पयत्तेण । सेसाणमऽसत्तीए, भत्तपरिन्नाए कुणइ मंइ ॥३३७६॥

इय सुद्धबुद्धीसंजीवणीए, संवेगंगसालाए । आराहणाए सिवपुर-पयइज्जणजाणतुल्लाए ॥३३७७॥
 पढमदारनवमए, दुभेयपरिणामनामपडिदारै । साहुपरिणामनामो, भेओ बीओ वि परिक्काहिओ ॥३३७८॥
 तवभणणा पुण भणियं, परिकम्मविहिस्स मूलदारस्स । नवमं दुभेयजुयमडवि, एयं परिणामपडिदारं ॥३३७९॥
 सुहपरिणामेणं परि-णओ वि न विसेसचागविरहेण । आराहणमाऽऽराहिउ-मलं भवे अहिगओ सत्तो ॥३३८०॥
 ता चागदारमडहुणा, किंतमो सो य चउविहो चागो । दव्वं खेतं कालं, भावं च पडुच्च नायव्वो ॥३३८१॥
 तत्थ य गिहिणा जइ वि हु, आराहणकरणमूलकाले वि । पुत्तदविणऽपणेणं, विहिओ चिय दव्वओ चागो ॥३३८२॥
 तह वि हु सरीरपरियण-उवहिप्पमुहाणि भूरिदव्वाणि । पडिबंघाऽकरणेणं, सविवेसं वज्जणिजाणि ॥३३८३॥
 तह खेतओ वि जइ वि हु, पुग पुराऽऽजरगिहाऽइयं चत्तं । तह वि समीहियठाणे वि, तेणं मुच्छा विमोत्तव्वा ॥३३८४॥
 न य कालओ वि सरयाऽइएसु पडिबंघबंधुरा बुद्धी । कायव्वा एवं चिय, भावंमि वि अप्पसत्थंमि ॥३३८५॥
 एवं संजमसाहण-मेत्तं मोत्तुं समत्थमडवि उवहिं । चयइ विमुद्धलेसो, मुणी वि मुत्तिं गवेसंतो ॥३३८६॥
 अप्पपरिकम्ममुवहिं, बहुपरिकम्मं च दो वि वज्जेइ । सेजासंथाराई वि, उस्सगपयं गवेसंतो ॥३३८७॥

किंच-

जे साहू पंचविहं, सुद्धिमज्जल्लूण मुत्तिमिच्छंति । पंचविहं च विवेयं, ते हु समाहिं न पावेति ॥३३८८॥
 आलोयणं^१ सेजाए^२, उवहीए^३ तह य भत्तपाणस्स^४ । वेयावच्चकराणं^५ य, सुद्धी खलु पंचहा भणिया ॥२३८९॥

अहवा दंसणनाण-चरित्तसुद्धी य विणयसुद्धी य। आवासयसुद्धी वि य, पंचवियप्पा हवह सुद्धी ॥३३९०॥
 इंदिय^१कसाय^२उवहीण^३, भत्तपाणस्स^४ तह सरीस्स^५। एस विवेगो भणितो, पंचविहो भावदव्वगता ॥३३९१॥
 अहवा सरीर^१सेज्जा^२-संथारु^३वहीण^४ भत्तपाणस्स^५। वेयावच्चगराण य, एस विवेगो उ पंचविहो ॥३३९२॥
 इय कयसव्वच्चागो, लीलाए हवह मरणकाले वि। विजयपडायं सहसा, सहस्समल्लो व्व मुणिवसभो ॥३३९३॥

तहाहि-

संखउरंमि पुरवरे, अहेसि भूमिवइ कणगक्रेऊ। नयसच्चायसोंडीर-याड्डीगुणरयणरयणनिही ॥३३९४॥
 सेवाविहिंमि कुसलो, गुणाऽणुरागी य परमभत्तो य। नामेण वीरसेणो, तस्साऽसी सेवगो एको ॥३३९५॥
 सो पुण विणयपरक्कस-पसुहगुणाऽवज्जिएण नरवइणा। गामसयजीवणं पि हु, दिज्जन्तं नो समीहेइ ॥३३९६॥
 अह एणंमि अवसरे, सदेससीमामडवनाहेण। दुग्गवलगन्विएणं, चोराहिवकालसेणेणं ॥३३९७॥
 हीरंतं निजदेसं, निसामिउं जायगाहकोवेणं। उव्वद्वमिउडीमीमा-ऽऽणणेण भणियं महीवइणा ॥३३९८॥
 हंहो महन्तसामन्त-मन्तिसेणाहित्रा! सुहडपवरा!। किं कोवि कालसेणं, णिज्जिण्डं भे समत्थोऽत्थि ॥३३९९॥
 अह जात्रऽज्ज वि सामन्त-पमिइगो नेव किंपि जंपंति। देव! समत्थो ऽहं ताव, जंपियं वीरसेणेणं ॥३४००॥
 तो सविलासाए सपग्गुलाए, वियसंतकुमुयसोहाए। दिट्ठीए सप्पसायं, पलोइओ सो नरिंदेणं ॥३४०१॥
 सामिसपसायलोयण-पलोयणुऽप्पन्नगुरुपमोएण। पुणरवि तेणं भणियं, देव! विसज्जेसु मं एणं ॥३४०२॥

रत्ना सहस्रतत्रोल-दाणपुत्रं विसज्जिओ ताहे । सामन्ताऽऽज्जणो वि य, मोणेण ठिओ अस्सयाए ॥३४०३॥
 अह रायाणं पणमिय, नीहरिओ सो झडत्ति नयराओ । पत्तो य कालसेणस्स, पल्लिनाहस्स पासम्मि ॥३४०४॥
 भणितो य तेण एसो, रुद्धो तुह भूवई कणगकेऊ । 'कालमुह' पविससि काल-सेण ! सेणाए सममिन्धि' ॥३४०५॥
 दुव्वहगव्वुणीवेण, कालसेणेण सोउमडवि एवं । किं एगागी काही, इसो वरागो त्ति अवगणिओ ॥३४०६॥
 तो कुवियकयन्तकडक्ख-तिक्खमुक्खणियखगधेणुलयं । पाइक्खक्कपम्मुक्क-वायसंवायमडगणे'तो ॥३४०७॥
 अत्थाणमंडलिं मि'दिऊण, कयकरणयाए रणसुरो । केसेसु कालसेणं, झडत्ति सो गिण्हिउ' भणइ ॥३४०८॥
 रे रे पुरिसा ! जइ मज्झ, वायमेत्तो करिस्सह हयासा ! । कालेण नूण कवलि-ज्जिही तथा तुम्ह एस पहू ॥३४०९॥
 तग्घायक्का पुरिसा, पडिसिद्धा तयऽणु कालसेणेण । ओ इह पहरइ सो मह, पहरइ रज्जीए त्ति भणिरेण ॥३४१०॥
 एत्थंस्तरंमि तग्गुण-रंजियमणकणगकेउवयणेण । हरिकरिहजोहाऽऽउल-मऽणुपत्तं चाउरंगवलं ॥३४११॥
 ताहे सो वंचित्ता, अणाऽऽउल्लेगेण वीरसेणेण । भत्तिभरनिम्भरेणं, उवणीओ कणयकेउस्स ॥३४१२॥
 तुद्धो राया दिन्नं, गामसहस्सं च से पसाएण । नाममडवि तस्स ठवियं, सहस्समल्लो त्ति भूवइणा ॥३४१३॥
 सो वि मडंगाऽहिवई, संधिं घडिऊण निययठाणम्मि । सक्कारिऊण रत्ना, विसज्जिओ हरिसियमणेण ॥३४१४॥
 कालक्कमेण पवरो, सुदंसणो नाम सुणिवई तत्थ । उज्जाणम्मि गिसन्नो, दिद्धो य सहस्समल्लेण ॥३४१५॥

अह भक्तिभोगयमत्थएण, वंदितु तस्स सो चरणे । जिणधम्मं सोउमणो, आसीणो भूमिवट्ठम्मि ॥३४१६॥
 गुरुणा वि य संसारा-उसारत्तपरूवणागुणपहाणो । निव्वाणलाभसारी, कहिओ जिणदेसिओ धम्मो ॥३४१७॥
 आयनिज्जण य इमं, महन्तआयन्तपवरवेरम्मो । नमिज्जण पुणो चलणे, गुरुणो भणिउं समाहत्तो ॥३४१८॥
 भयवं ! तवचरणविवज्जियाण, अर्चंतमोहमूढाण । भवजलहिनिवडियाणं, जीवाणं कामभोगेहि ॥३४१९॥
 धणसयणाऽईएहिं, थेवो वि हु जायए न साहारी । मोत्तूणमेक्कमऽमलं, धम्मं, चिय परभवसेहज्जं ॥३४२०॥
 ता जइ पेच्छह मम 'क'पि, जोगयं देह झत्ति पव्वज्जं । पज्जंतदारुणेणं, पज्जतं गेहवासेणं ॥३४२१॥
 ता सुत्तुवओणेणं, गुरुणा से जोगयं सुणेज्जण । दिन्ना जिणिंददिक्खा, असंखदुक्खोहखयज्जणणी ॥३४२२॥
 तो नायसाहुज्जणजोगा-पवरकिरियाकलावपरमत्थो । अहिगयवहुसुत्तज्थो, सो जाओ थेवदियेहेहिं ॥३४२३॥
 कालक्कमेण य दढं, देहाऽइसु चत्तपणयभावोण । पडिवन्नो जिणक्कप्पो, तेण सुहनिप्पिवासेण ॥३४२४॥
 जत्थज्थमियनिवासी, सुसाणसुन्नहरन्नसेवी य । चाउ व्व अपडिवद्धो, अणिययवित्तीए विहरन्तो ॥३४२५॥
 संपत्तो स महप्पा, तत्थ मडंवम्मि जत्थ चिरवेरी । वसति किर कालसेणो, सणि व्व कूरो सहावेण ॥३४२६॥
 अह तव्वहिया उस्सग्ग-सुवगतो सो पलोइओ तेण । तदेस्समाऽग्गणं, पावेणं कालसेणेणं ॥३४२७॥
 तो भणिया नियपुरिसा, रे ! रे ! सो एस वेरिओ मज्झ । एगागिणा वि जेणं, तइया वद्धो म्हि लीलाए ॥३४२८॥
 ता संपयं पणासह, सहसा एयस्स पोरुसज्वलेवं । मुक्काऽउहो सयं चिय, जा वट्ठइ एस वीसत्थो ॥३४२९॥

सोऊण इमं पुरिसिंहि, कोववसफुरुरंतअहरेहिं। सत्थेहिं विचिच्चेहिं, सो हम्मन्तो विचिंतेइ ॥३४३०॥
 रे जीव! मणाणं पि हु, मा काहिसि बालिसोसु एसु। वहणुज्जएसु वि तुमं, पओसभावं कंहंपि जओ ॥३४३१॥
 “सन्वओ पुव्वकयाणं, कम्माणं पावए फलविवागं। अवराहेसु गुणेसु य, निभिच्चमित्तं परो होइ” ॥३४३२॥
 जइ पच्छा वि हु तुमए, सोढव्या तिकूखदुक्खवंदोली। ता वरमिन्धिं सहिया, सन्नाणसहाईसहिण ॥३४३३॥
 जइ चंडचक्किणो वि हु, तहाविहं वंभदत्तनामस्स। नयणुपाडणदुक्खं, विहियं पसुवालमेत्तेण ॥३४३४॥
 जइ अरिहा वि हु होउं, पत्तो उन्नसगगमज्झोरं। तइलाकरंगमज्झो, अनुल्लमल्लो महावीरो ॥३४३५॥
 जइ वा वि तहा दुसहं, वंधुक्खयपमुहपायवेहंतं। अच्चत्तिकूखदुक्खं, पत्तो सिखासुदेवो वि ॥३४३६॥
 ता जीव! तुमं थेवं पि, कीस अवयारकास्सि पओसं। अवहंतो नो वट्टसि, सायत्ते पसममोक्खम्मि ॥३४३७॥
 उवहिणगुरुसुलेसु वि, पडिबंधो सव्वहा जइ विमुक्को। सइ भंगुरे असारं, तथा सरीरे कह णु मोहो ॥३४३८॥
 इय धम्मज्झाणपरो, स सहपा तिकूखलग्गवाएहिं। निहओ तेहिं जाओ, देवो सव्वट्टसिद्धम्मि ॥३४३९॥
 इय जं भणियं पुब्बिं, कयचागो निम्ममो य लीलाए। साहू पत्थुयमज्जं, साहइ तं दंसियमिमं ति ॥३४४०॥
 इय मणअलिमालइमा—लियाए संवेगरंगसालाए। आराहणाए मूलि—ल्लयम्मि परिकम्मविहिदारे ॥३४४१॥
 पत्थुयपन्नसण्हं, पडिदाराणं कमाणुसारेण। चायाजभिहाणमेयं, पडिदारं देसियं दसमं ॥३४४२॥
 सव्वचागो पुब्बं, पवनिओ सो य संभवति मग्गे। ता मग्गविमत्तिमज्झं, दारं एत्तो निंदसेमि ॥३४४३॥

आवीचि? ओहि? अंतिय?—वलायमरणं? वसट्टमरणं च? ।

छउमत्थमरण?१ केवलि?१२—वेहाणस?३ गिद्धपिट्टमरणं?४ च ।
अंतोसहं?६ तवभव?७—वालं? तह पंडियं? मीसं?१० ॥३४४४॥

मरणं भत्तपरिन्ना?५, इंगिणि?६ पाओवगमणं?७ च ॥३४४५॥
इय सत्तरस विहीउ, मरणे गुरुणो गिरंति गुणगरुया । तेसिं सरुवमडहुणा, वोच्छामि अहाऽऽणुपुव्वीए ॥३४४६॥
पइसमयाऽऽउयदलविह—डणं जमाऽऽवीइमरण बुत्तं तं । नरगाऽऽइभवनिमित्ता—ऽऽउक्रम्मदलियाणि पुण जाणि ॥३४४७॥
अणुभविय संपयं मइ, जइ पुणो ताणि चेव अणुभविउं । मरिही तया तमेवं—भूयं भणियं अवहिमरणं ॥३४४८॥
नरगाऽऽइभवनिमित्ता—ऽऽउदलियमऽणुभविय मइ हु मओ वा ।

न य तदणुभविय मरिही, पुणो तमाऽऽयंतियं मरणं ॥३४४९॥
संजमजोगविसन्ना, मरंति जे तं बलायमरणं ति । इंदियविसयवसगया, मरंति जे तं वसट्टं ति ॥३४५०॥
लज्जाए गारवेण य, बहुस्सुयमएण वा वि दुच्चरियं । जे न कहंति गुरुणं, न हु ते आराहगा होंति ॥३४५१॥
गारवपं कनिबुद्धा, अइयारं जे परस्स न कहेन्ति । दंसणनाणचरित्ते, ससल्लमरणं भवति तेसिं ॥३४५२॥
एयं ससल्लमरणं, मरिज्जण महाभए दुरुत्तारे । सुइरं भमंति जीवा, दीहे संसारकंतारे ॥३४५३॥
नरतिरिभवपाउग्गाऽऽउं, वंछिउं तक्कए मरंतस्स । तिरियस्स नरस्स य जं, तं तवभवमरणमाऽऽहंसु ॥३४५४॥

॥३४५५॥
॥३४५६॥
॥३४५७॥
॥३४५८॥
॥३४५९॥

मोक्षं अक्रमभूमग-नरतिरिए सुखेण य नेरइए । सेसाणं जीवाणं, तवभवमरणं तु वेसिं पि
मोक्षेण ओहिमरणं, आवीचिआइयं ति पंचेव । सेसा मरणा सव्वे, तवभवमरणेण नेयव्वा
अविरयमरणं बालमरणं ति, विरयाण पंडियं वेत्ति । जाणाहि बालपंडिय-मरणं पुण देसविरयाणं
मणपज्जवोहिनाणी-सुयमइनाणी मरंति जे समणा । छउमत्थमरणमेयं, केवलमरणं तु केवल्लिणे
गिद्धाऽऽइभक्खणं गिद्ध-पटुमुत्वंधणाऽऽइ वेहासं । एए दोग्नि वि मरणा, कारणजाए अणुन्नाया

जओ-

॥३४६०॥
॥३४६१॥

आगाढे उवसग्गे, दुब्बिमक्खे सव्वओ दुरुत्तारे । अविद्धिमरणं पि दिट्ठं, कज्जे कडजोगिणो सुद्धं
तेणं चिय मुणियवरा, जयसुंदरसोमदत्तनामाणो । मरणां पडिवन्ना, वेहाणसगद्धपट्टांइ

तहाहि-

॥३४६२॥

वइदेसाए पुरीए, नरचिक्कमरायविहियरक्खाए । सेट्ठी सुंदरसो आसि, तस्स पुत्ता दुवे जाया
जयसुंदरो चि पढमो, वीओ पुण सोमदत्तनामो चि ।

॥३४६३॥
॥३४६४॥
॥३४६५॥

दो वि य कलासु कुसला, दो वि य रुक्काऽऽइगुणजुत्ता
दो वि परोप्परपणय-प्पहाणचित्ता पगिद्धसत्ता य । वट्ठंती किच्चेसुं, इहपरलोयाऽविरुद्धेसु
एगम्मि य पत्थावे, महल्लमुल्लं कयाणयं वेत्तं । ते बहुनरपरियरिया, अहिछत्ताए पुरीए गया

तत्थ य अच्छं ताणं, ववहारवसा परोप्परं मेत्ती । जाया भावपहाणा, जयवद्धणसेट्ठिणा सद्धिं ॥३४६६॥
 सोमसिरी विजयसिरी, दोण्णि य धूयाउ तस्स सेट्ठिस्स । दिन्ना तो तेण तेसिं, विट्ठिओ य विहीए वीवाहो ॥३४६७॥
 तो ते ताहिं सद्धिं, अणिं दियं बुहयणस्स जहसमयं । पंचविहविसयसोक्खं, उवमुं जंता परिवसंति ॥३४६८॥
 अन्नम्मि अवसरम्मि, निजनगराऽऽगयनरेण ते बुत्ता । हंभो ! पिउणा तुब्भे, सिग्घं एह चि आणत्ता ॥३४६९॥
 जम्हा अणिवत्तयसास-कासपमुहेहिं भूरिरोगेहिं । सो पीडिओ समीहइ, तुब्भाणं दंसणं हत्थं ॥३४७०॥
 एवं सोच्चा ते त-कूखणेण मोत्त तहिं चिय कलत्ते । ससुरस्स कहिय वत्तं, पिउपासे पट्ठिया ज्ञत्ति ॥३४७१॥
 अच्छिण्णययाणेहिं, वच्चंता निययंदिरे पत्ता । दिट्ठो य परियणो तत्थ, सोयविच्छायमुहसोहो ॥३४७२॥
 दिट्ठं भवणं पि पणहु-सोहमऽहमीसणं सुसाणं व । उवरयदीणाऽणाह-प्पयाणसालानिउत्तजणं ॥३४७३॥
 हा हा हयम्ह ताओ, दिवंगओ फुडमिमं वरं तेणं । कमलवणं पिय अत्थम्मिय-दिणयरं जणइ नेत्र रंइ ॥३४७४॥
 एवं परिभावित्ता, खेडीदिन्नाऽऽसणम्मि आसीणा । एत्थं उत्तरं मि गुरुसोण-वेगवाहाऽऽउलऽच्छेण ॥३४७५॥
 काऊण पायवडणं, णिवेइया परियणेण नीसेत्ता । अच्चं तसो गजणणी, तेसिं पिउणो मरणवत्ता ॥३४७६॥
 तो ते विमुक्कंठं, चिसंखुलं रोचिउं समारद्धा । पडिसिद्धा य कहं पि हु, महुरगिराए परियणेण ॥३४७७॥
 अहं तेहिं जंपियं कहह, असरिसं पेसमुव्वहंतेण । अग्घाणमऽपुण्णाणं, ताएणं किं समाइड्डं ? ॥३४७८॥
 सो गभसगण्णिरेणं, ता भणियं परिजणेण निसुणेह । ताएण तुम्ह दंसण-मऽच्चं तं अहिलसंतेण ॥३४७९॥

एहिन्ति मज्झ पुत्ता, ते तप्पुरओ इयं च तं च अहं । साहिस्सामि त्ति पयं-पिरेण नो पुच्छिआणं पि ॥३४८०॥
 अम्हाण किंपि सिद्धं, अच्चन्तपयंदरोगवसओ य । तुम्हमज्जागमणे चिय, पत्तो सो झत्ति पंचत्तं ॥३४८१॥
 एयं च निसुणिज्जणं, किं पि अणाइक्खणिजसंतायं । तिव्वं समुव्वहन्तेहिं, तेहिं पासुक्कपोक्कर ॥३४८२॥
 हा कीस निग्घिण ! तए, कीणास ! न संगमो समं पिउणा ।
 विहिओ त्ति किं च पावेहिं, तत्थ अम्हेहि बुत्थं ति ॥३४८३॥

एमाऽह विलविरेहिं, पुणो पुणो ताडिउत्तमंगेहिं ।

तह कह वि परुणं जह, जणेद्धिं पहिएहि वि य रुणं ॥३४८४॥
 तो चत्तमत्तपाणा, ते कहमज्जि परियणेण पणविआ । तह वि य उवरोहेणं, समत्थकिच्चैसु वड्ढंति ॥३४८५॥
 अण्णम्मि अवसरम्मि, तेहिं दमवोसत्तरिणो पासे । संसारुच्छेयकरो, निसुओ सव्वन्नुणो धम्मो ॥३४८६॥
 तो मच्चुरोगदोगच्च-सोगजरपसुहदुक्खपडिहत्थं । संसारमज्जारं नि-च्छिज्जण संजायवेरग्गा ॥३४८७॥
 ते दो वि हु गुरुप्पुत्तो, भणन्ति भालयलधरियकरकमला । भयवं ! तुम्ह समीवे, पव्वज्जं गिण्हिमो अम्हे ॥३४८८॥
 अह गुरुणा सुत्तुवओग-सुणियतब्भावविग्गलेसेण । भणियं महाज्जुभावा !, उचिया तुम्हाण पव्वज्जा ॥३४८९॥
 नवरं थीपच्चइओ, भावी तुय्हं सुदूमुवसग्गो । जइ तं जीवाज्जगमे वि, निपकंपा सहह सम्मं ॥३४९०॥
 ता पडिबज्जह सज्जो, पव्वज्जं उज्जमेह मोक्खकए । इहरा हासट्ठाण, किरिया आरूवडियाण ॥३४९१॥

तेहिं भणियं भयवं !, जइ अन्हं जीवियव्वपडिंव'धो। होल्ल मणगं पि तया, न धरेज्जा विरतिगहणमई ॥३४९२॥
 ता भववासुव्विग्गण, तुज्झ पयपउमजुयललग्गण। विग्गे वि अविचलाणं, अम्हणं देहि पव्वज्जं ॥३४९३॥
 तो दिक्खिउण गुरुणा, कायव्वविही निंदसिओ सव्वो। सुत्तइत्थेहिं च परं, निप्फत्तिं सम्मसुवणीया ॥३४९४॥
 गुरुल्लासे सुचिरं, वसिउं ते एगया महासत्ता। नियगुरुणो आणाए, एगागिविहारिणो जाया ॥३४९५॥
 अह कहवि विहरमाणो, अणिययविचीए सम्मसुवउत्तो। अहिछत्ताए पुरीए, साहू जयसुंदरो पत्तो ॥३४९६॥
 तत्थ य जा किर तेणं, परिणीया आसि सेट्ठिणो धूयो। सोमसिरी सा पावा, तक्कालं असईविचीए ॥३४९७॥
 गव्वभवई संजाया, चिंतइ जयसुंदरो जइ इहेइ। १उप्पव्वाविय तो तं, नियदुच्चरियं निगूहेमि ॥३४९८॥
 भिक्खुइए पविट्ठो, दिट्ठो तीए य सो कहवि साहू। गेहे २सएज्झियाए, समाणसीलाए तो झत्ति ॥३४९९॥
 गेहस्संतो खित्तो, भणितो य सविणयपणयचलणाए। हे जीयनाह ! विरमसु, दुक्करतवचरणओ एत्तो ॥३५००॥
 तुज्झ मए जत्थ दिणे, दिक्खवावत्ता निसामिया सुहय !। वज्जवडणाइरित्तं, दुक्खं जायं ममं तत्थ ॥३५०१॥
 अज्जं चयामि कळ्हुं, चयामि किर जीवियं तुह विओणे। नवरं एत्तियदियहे, ठियं पि तुह दंसणाइसाए ॥३५०२॥
 इन्दिहं च तए सद्धिं, जीयं मरणं व नत्थि संदेहो। ता पाणनाह ! जं तुज्झ, रोएए तं समायरसु ॥३५०३॥

एवं तीए भणिणं, साहू सरिऊण सूरिणो वयणं । पुव्वुवइहं नाउं च, धम्मपच्चूहमऽणुवसमं ॥३५०४॥
 मोकूखल्लयवत्तल्लकुत्तो, वाहं नियजीवियव्वनिरेक्खो । तं भणति खणं एक्कं, भेदं ! तं ठाहि गिहवाहिं ॥३५०५॥
 जाव अहं नियकिच्चं, करेमि किंपि हु तदुत्तरं जं ते । होही हियसाऽऽयंतिय-सुहं च तं आयरिस्सामि ॥३५०६॥
 अहं सा पहिडुवयणा, तहत्ति पडिमुणिय संठिया वाहिं । दाऊण गिहकवाडाइं, निविडकवडुक्कडाऽऽयारा ॥३५०७॥
 साहू वि कयाऽणसणो, धम्मज्झाणे परम्मि वट्टन्तो । वेहाणसेण विहिणा, मरिउं अच्चुयसुरो जातो ॥३५०८॥
 जाया पुरम्मि वत्ता, इमीए साहू इओ त्ति तो पिउणा । हत्थं णिब्भच्छेउं, निच्छूढा सा नियगिहातो ॥३५०९॥
 अच्चंतसिणेहवसा, विजयसिरी वि हु समं विणिक्खन्ता । मग्गे चिय सोमसिरी, सुइदोसा गया निहणं ॥३५१०॥
 विजयसिरी पुण एगत्थ, आसमे तावसाण पव्वज्जं । घेत्तूण ठिया सम्मं, भुंजंती कंदमूलाइं ॥३५११॥
 अवरम्मि अवसरम्मि, पुव्वोइयमुणिवरस्स लहुभाया । सो सोमदत्तनामो, विहरन्तो तत्थ संपत्तो ॥३५१२॥
 तिकूखज्जगकीलएणं, विद्धो चलणम्मि अक्खमो भमिउं । थक्को एगपणसे, विजयसिरीए कहवि दिट्ठो ॥३५१३॥
 नाओ य तओ तीए, मयणाऽनलदज्झमाणहिययाए । विविहेहिं पयारेहिं, पारद्धो खोहिउं सो य ॥३५१४॥
 एवं पइक्खणं चिय, खोभिज्जंतस्स तीए पावाए । सुमरियगुरुवयणस्सा, गंतुं च अचायमाणस्स ॥३५१५॥
 कह उज्झामि सजीयं ति, चिन्तयन्तस्स तम्मि देसम्मि । जायं दोण्ह निवाणं, तत्थ खणे बद्धवेराणं ॥३५१६॥

१ आओहणं महंतं, निवाडियाजोगसुहडकरितुरयं । पवंहतरुहिरयवंहं, दंसणमेत्ते वि भयजणं ॥३५१७॥
 परपक्खसपक्खवय, दहुं च निवेसु पडिनियत्तेसु । मडएसु खजमाणेसु, गिद्धभल्लुकंमाऽऽईहि ॥३५१८॥
 साहू परिचिन्तइ नऽत्थि, मरणकिञ्चे परो उवाओ ता । ठाउं रणंजणे गद्ध-पट्टमरणं पवज्जामि ॥३५१९॥
 एवं विणिच्छिज्जणं, स महप्पा तीए कह वि पावाए । कंदकलाऽऽइनिमित्तं, गयाए कयसव्वकायव्वो ॥३५२०॥
 सणियं सणियं गंतुं, तेसिं मडयाण मज्झयारम्मि । पडिओ निज्जीवो इव, खद्धो अह दुट्ठसत्तेहिं ॥३५२१॥
 अच्चंतसमाहीए, मरिउं जाओ सुरो जयंतम्मि । इय गद्धपट्टमरणं, सम्मं आराहियं तेणं ॥३५२२॥
 एवं वेहाणसगद्ध-पट्टमणाइं कारणवसेण । नूणमऽणुण्णायाइं, जिणेहिं तइलोकमहिहिं ॥३५२३॥

तहा-

२ अभिमरणं निवइम्मि, मारिए गहियसमणलिंणेणं । उड्डाहपसमणऽत्थं, सत्थगहणं कयं गणिणा ॥३५२४॥

तहाहि-

पाडलिपुत्तम्मि पुरे, अच्चन्तपयंडसासणो राया । सामन्तचक्कणओ, उदायिनामो जयपसिद्धो ॥३५२५॥
 थेवाज्वराहमेत्ते वि, तेण एगस्स राइणो रज्जं । अवहरियं नीसेसं, सो पुण राया लहुं नड्डो ॥३५२६॥
 पुत्तो य तस्स एगो, उज्जेणीए गओ परिभमंतो । ओलगिगउं च लग्गो, उज्जेणीपत्थिवं पयओ ॥३५२७॥

अह सो उज्जेणिनिवो, १ परिसवइ उदायिराइणो बहुसो । तेण य रायसुएणं, विन्नत्तो रहसि नमिऊण ॥३५२८॥
 देव ! मह जइ सहाई, होसि तुमं ता हणामि तुह सत्तुं । पडिसुयमेयं रत्ता, दिन्नं से जीवणं च बहं ॥३५२९॥
 तो कंकलोहकत्तिय-माऽऽदाय सुगोविउं इमो वि गतो । मारिउमुदायिरायं, नवरं छिदं अपाविंतो ॥३५३०॥
 अट्टमीचउइसीसु, मुणिवइणो राउलंमि वच्चंते । कयपोसहस्स रत्तो, रयणीए सासणनिमित्तं ॥३५३१॥
 दडूण सो विचिन्तइ, सिस्सो होउं इमाण समणण । पविसित्तु राउलं वं-छियत्थमउचिरा य साहेमि ॥३५३२॥
 तो कंककत्तियं गो-विऊण गहिया अणेण पववजा । अच्चंतविणयविचीए, तोसिया सूरिणो य दढं ॥३५३३॥
 एगम्मि य पत्थावे, रयणीए पोसहं पववस्स । रत्तो धम्मकहउत्थं, दडूणं पडियं सूरिं ॥३५३४॥
 सो इत्ति अइविणीय-त्तणेण वेत्तूण कत्तियं चलिंतो । संथारगाऽऽइत्थो, रायउले सूरिणा सद्धिं ॥३५३५॥
 चिरदिक्खिओ त्ति संजम-रओ त्ति सुपरिक्खिओ त्ति काऊण । न निसिद्धो सरीहिं, गया ततो रायभवणम्मि ॥३५३६॥
 तत्तो य पोसहं गाहिऊण, भूमीवंइ सुचिरवेलं । कहिऊणं धम्मकहं, सुत्ता रयणीए मुणिवइणो ॥३५३७॥
 तेसिं चैव समीवे, राया वि हु निइमुवगतो सहसा । अह ते निब्भसुत्तं, स दुट्ठसिस्सो विजाणित्ता ॥३५३८॥
 रत्तो कंठम्मि निवेसिऊण, तं कत्तियं विणिक्खन्तो । साहु त्ति न य निसिद्धो, वच्चंतो जामइल्लेहिं ॥३५३९॥

अह कंककत्तियाछिन्न-कंठनि(न)वसुहिरभूरिपवहेण । सित्तसरीरो सरी, इत्ति विवुद्धो निवं दहुं ॥३५४०॥
 वावाइयं विचि'तइ, तस्स कुसीसस्स नूण कम्ममिमं । ता जइ पाणचायं, इन्दिमइहं नो करिस्सामि ॥३५४१॥
 तो पवयणस्स खि'सा, होही सव्वत्थ धम्मनासो य । इति चिन्तिअणमअणसण-पमुहं सव्वं विहि' काउं ॥३५४२॥
 तं चेव कत्तियं नियय-कंठदेसम्मि ठावइत्ताणं । कालं कुणइ महप्पा उस्सग्गअवायविहिक्कुसलो ॥३५४३॥
 इय सत्थुव्वंधणपभिइणा वि, आगाढकारणे मरणं । निदोसं चिय बुत्तं, भत्तपरिणं अह भणामि ॥३५४४॥
 भत्तं हि भुत्तपुव्वं, अणेगसो णेगहा मए एत्थ । जाया तित्ती तत्तो, न तओ तह कहवि जीवस्स ॥३५४५॥
 कहमअच्चा पुणो वि हु, असुयं व अदिट्ठमिव अमुत्तं व । अमयं व पढमलाभे, बहुमन्नइ दिवसदिवसे तं ॥३५४६॥
 असुइत्तणाअइवहुविह-वियारपरिणामधम्मणा तम्हा । किमिमिणा मणसा वि अवज्ज-हेउणा चि'तिएणाअवि ॥३५४७॥
 इय जाणमापरिआए, भत्तविसयं हि जं परिन्नाणं । पच्चकूखाणपरिन्नाए, तह य भयवंतवयणाओ ॥३५४८॥
 सव्वं पि असणपाणं, चउव्विहं जा य वाहिरो उव्वही । अब्भित्तरो य तं पि हु, जाजीवं कोसिरे सव्वं ॥३५४९॥
 इच्चाइ जा उ तिविहस्स, अहव सम्भं चउव्विहस्साअवि । आहारस्सिह जाव-जीवं पि परिच्चियणरूवं ॥३५५०॥
 पच्चकूखाणं जं तं, भत्तपरिन्नि त्ति तीए किर मरणं । भत्तपरिन्नामरणं, सप्पडिक्कम्मं तयं णियमा ॥३५५१॥
 भत्तपरिन्नामरणं, दुव्विहं सवियार मो अवीयारं । सपरक्कमस्स मुणिणो, संलिहियतणुस्स सवियारं ॥३५५२॥
 अपरक्कमस्स मुणिणो, भत्तपरिन्नि भणंति अवियारं । काले अपहुप्पंतं, तं पि हु तिविहं समासेण ॥३५५३॥

पढमं जाण निरुद्धं, निरुद्धतरयं च भन्नए वीयं । परमनिरुद्धं तइयं, तेसिं सरूवं पुण भणामि [दारुणाहा] ॥३५५४॥
 जो जंघावलरहिओ, रोगाऽऽयंकेहि' कगिसियसरीरो । तस्स मरणं निरुद्धं, अवीयारं भणणए पढमं ॥३५५५॥
 तम्मि वि पुव्वुत्तविही, दुविहं तं पि य पयासमऽपयासं । जणनायं तु पयासं, जणे अविन्नायमऽपयासं [दार'] ॥३५५६॥
 बाल-उग्गि-वग्घमाऽऽईहिं, हल-मुच्छा-विह्वयाऽऽईहिं । नच्चा संवट्टिजन्त-माऽऽउयं सिग्घमेव सुणी ॥३५५७॥
 जाव न वाया अक्खिबइ, जाव चित्तं न होइ अक्खिबत्तं । संनिहियाणाऽऽलोयइ, गणिमाऽऽईणं पि सो ताव ॥३५५८॥
 एयं निरुद्धतरयं, वीयं मरणं भणंति अवीयारं । सो चेव जहाजोगं, पुव्वुत्तविही भवइ तम्मि [दार'] ॥३५५९॥
 वायाइऽएहिं जइया, अक्खित्ता होज भिक्खुणो वाया । तंइया परमनिरुद्धं, तइयं मरणं अवीयारं ॥३५६०॥
 नच्चा संवट्टिजंत-माउयं सिग्घमेव सो भिक्खू । अरिहन्तसिद्धसाहूण, अन्तियं सव्वमाऽऽलोए ॥३५६१॥
 एवं भत्तपरिन्ना, सुयाऽणुसारेण वन्निया एसा । एत्तो इंगिणिमरणं, भणामि सम्मं समासेणं ॥३५६२॥
 इंगिजइ चेट्टिजइ, पइनियाए, चेव भूणएसम्मि । अणसणकिरिया इसाए, इंगिणी तीए य जं मरणं ॥३५६३॥
 भन्नइ इंगिणिमरणं, तं चउहाऽऽहाराचायजुत्तस्स । निष्यडिक्कम्मस्सिगिय-देसंतोवत्तिणो चेव ॥३५६४॥
 जो भत्तपरिन्नाए, उवक्कमो भन्निही सवित्थारो । सो चेव जहाजोगं, उवक्कमो इंगिणीमरणे ॥३५६५॥
 संलिहियद्ववभावो, इंगिणिमरणम्मि वद्धववसाओ । आइमतियसंघयणो, धीमंतो खामिउं सगणं ॥३५६६॥
 अंतो बाहिं च ततो, विसुद्धमाऽऽरुहिय थंडिलं एक्को । संथरिय तणाइं तहिं, उत्तरसिरमऽहव पुव्वसिरो ॥३५६७॥

अरिहाऽऽअंतिगे सो, सीसम्मि कयंऽजली विसुद्धमणो । आलोयणं च दाउं, वोसिइ चउन्विहाऽऽहारं ॥३५६८॥
 सयमेव अपणो सो, करेइ आउं टणाऽऽइकिरियाओ । उच्चारऽऽइ विगिंचइ, सयं च सम्मं निरुवसग्गो ॥३५६९॥
 जाहे पुण उवसग्गा, दिव्वा माणुस्सया व से होज्जा । ताहे निपडिंकपो, ते अहियासेइ विगयभयो ॥३५७०॥
 पथिज्जंतो वि ततो, किंनरकिं पुरिसदेवकन्नाहिं । न य सो तहाऽवि सुब्भइ, न विम्भयं कुणइ रिद्धीए ॥३५७१॥
 जइ से दुक्खत्ताए, सव्वे वि हु पोग्गला परिणमेज्जा । तहवि न से थेवा वि हु, विसुत्तिया होइ ज्ञाणस्स ॥३५७२॥
 जइ सव्वपोगलचओ, अहव सुहत्ताए तस्स परिणमइ । तह वि न से संजायइ, विसोत्तिया सुद्धज्ञाणस्स ॥३५७३॥
 सच्चित्ते साहरिओ, सो तत्थुप्पिकूखए विमुक्कंजो । उवसंते उवसग्गे, जयणाए थंडिलमुवेइ ॥३५७४॥
 वायणपरियट्ठणपुच्छणाओ, मोत्तूण तह य धम्मकहं । सुत्तत्थपोरिस्सीए, सरेइ सुत्तं च एगमणो ॥३५७५॥
 एवं अट्ठ वि जामे, अनुअडो ज्ञायए पसन्नमणो । आहच्च निदभावे वि, नऽत्थि थेवं पि सइनासा ॥३५७६॥
 सज्झायकालपडिले-हणाऽऽइयाओ न संति किरियाओ । जब्हा सुसागठाणे वि, तस्स ज्ञाणं न पडिक्कुट्ठं ॥३५७७॥
 आवासयं च सो कुणइ, उभयकालं पि जं जहिं कमइ । उवहिं पडिलेहेइ य, मिच्छक्कागे य से खल्लिए ॥३५७८॥
 वेउन्विअआहारग-चारणखीरासवाऽऽइलद्धीओ । कज्जे वि समुप्पन्ने, विरागभावा न स्रेवइ सो ॥३५७९॥
 मोणाऽभिग्गहनिरओ, आयरियाऽऽईण पुट्ठवागरगो । देवेहिं माणुसेहि य, पुट्ठो धम्मकहं कहइ ॥३५८०॥
 एवं ईगिणिमरणं, सुयाऽणुसारेण साहियं सम्मं । प अवगमणमेत्तो, समासओ चेव वच्चिस्सं ॥३५८१॥

किर जतथ कत्थई एत्थ, मरणमेयम्मि पायवस्सेव । उवगमणमज्वत्थाणं, जायइ पाओवगमणं तं ॥३५८२॥
 जं जतथ जहा अंगं, निक्खिखइ तं तहिं तह धरेइ । पाओवगमणमेयं, नीहारं वा अनीहारं ॥३५८३॥
 उवसग्गेण वि जं सो, साहरिओ कुणइ कालमज्जत्थ । तं भणियं नीहारिय-मियरं पुण निस्ससग्गम्मि ॥३५८४॥
 पुढवी-आऊ-तेऊ, -वाउ-वणस्सइ-तसेसु साहरितो । वोसट्टुचत्तदेहो, अहाऽऽउयं पालइ महापा ॥३५८५॥
 मंडण-गंधाऽऽलेवण-भूसियदेहो वि जावजीवं सो । पाअगोगतो चिड्डइ, निच्चेट्ठो सुद्धलेसागो ॥३५८६॥
 जं पायवो व्व उद्धट्ठिओ व्व, पासट्ठिओ व्व सो भाइ । उव्वत्तगाऽऽइरहितो, निच्चेट्ठो होइ तेणं नि ॥३५८७॥
 इय सत्तसमरणसरूव-कित्तणं किंपि काउमेत्ताहे । तच्चरिमत्तिगविसयं, वत्तव्वं किंपि देसेमि ॥३५८८॥
 सव्वाओ अज्जाओ, सव्वे च्चिय पढमसंघयणवज्जा । सव्वे वि देसविरया, भत्तपरिचं पवजंति ॥३५८९॥
 अह इंगिणिसरणं पुण, दढतरधिइवल्लुया अणुट्ठिन्ति । अज्जापमुहाणं पुण, लक्खिखइ तस्स पडिसेहो ॥३५९०॥
 पढमिल्लुयसंघयणा, संलिहियऽप्पाऽहवा असंलिहिया । दढतमधीअल्लुत्ता, पाओवगमं पुग कुणंति ॥३५९१॥
 नेहवसा देवेणं, साहारिया देवऽरन्नमाइसु । न वि ते चलंति धीरा, पारद्धविसुद्धज्ञाणातो ॥३५९२॥
 तेसिं पुण वोच्छेओ, चोदसपुव्वीण होइ बुच्छेए । पढमिल्लुयसंघयणं, तत्तो न परेण होइ जओ ॥३५९३॥
 एवं इमंमि दारे, मरणं संखेवतो समकूवायं । आराहणफलदारे, फलं तु एयस्स वि भणिस्सं ॥३५९४॥

इय समओदहिअमओ-वमाए संवेगरंगसालाए । आराहणाए मूलि-छयंमि परिकम्मविहिदारे
 पत्थुयपन्नरसण्हं, पडिदाराणं कमाऽणुसारेण । एक्कारसमं भणियं, मरणविभत्ति त्ति पडिदारं
 पुब्बिं मरणाणि पव-न्नियाणि सामन्नओ बहुविहाणि । एत्तो य पगयमरण-दारसरूवं पुरूवेमि
 किं पुण पगयं भण्णइ, पंडियमरणं दुहोहवल्लीण । विद्धं सणेक्कं^१ निक्कडं-धारुम्मडपरसुपडितुछं
 एयविवक्खं पुण, बाल-मरणमऽक्खं ति खीणमोहमला । उभयसरूवं च इमं, पंचवियणं परिकहेमि
 पंडियपंडियमरणं^१, पंडिययं^२ बालपंडियं तइयं^३ । बालमरणं चउत्थं^४, पंचमणं बालबालं ति^५
 तत्थ पढमं जिणाणं, वीयं साहूण देसविरयाणं । तइयं^३ संनिमु तुरियं, मिच्छदिट्ठीण पंचमयं
 अन्ने उ सूरिणो पुण, एत्थं पत्थुयपमेयविसयम्मि । मरणपणगस्सरूवे, इमं विभागं भणोत जहा
 पंडियपंडियमरणं, मरमाणानं तु केवलीण भवे । भत्तपरिन्नाऽइ पुण, पंडियमरणं सुणिवराणं
 देसविरयाणमऽविरय-संमाण य बालपंडियं मरणं । मिच्छदिट्ठीउवसम-पराण जं बालमरणं तं
 जं च कसायकलुसिया, मरंति दढमऽभिगहीयमिच्छता । सव्वजहन्नं भन्नइ, तं मरणं बालबालं ति
 अहवा पंडियमरणाइं, तिन्नि दो चेव बालमरणाइं । पढमाइं संमदिट्ठिस्स, जाण वीयाइं इयस्स
 तत्थाऽइल्लेहि तिहिं, मरमाणानं क्रमेण मरणेहिं । उत्तम-मज्झ-जहन्नो, नेओ अब्भुज्जओ उ विही

संमचाऽणुगयमणो, जीवो मरणे असंजओ जइ वि । जिणवयणमऽणुसरंतो, परिचसंसारियो तहवि ॥३६०८॥
 सदहगा पत्तियगा य, रोयगा जे हु जिणवराऽणाए । संमत्तमऽणुसरंता, ते खलु आराहगा होति ॥३६०९॥
 जिणभणियपवयणमिणं, असदहंतेहिं अपोगजीवेहिं । बालमरणाणि तीए, मयाणि काले अणंताणि ॥३६१०॥
 न य तेहिं अणंतेहिं वि, विवेयवियलाण नाणरहियाण । जीवाण वरायाणं, संपन्नो को वि गुणलेजो ॥३६११॥
 बालमरणस्स तग्हा, वित्थरमऽवहत्थिउं विवागं से । संखेवेण भणन्तस्स, दिन्नकण्णा निसायेह ॥३६१२॥
 बालमरणेहिं जीवा, वियडंमि भवाऽडवीकडिह्छम्मि । भमिया भमिन्ति भमिह्छिन्ति, दीहकालं किल दुहचा ॥३६१३॥
 तहाहि-

एत्थ पुणरुत्तदुत्तर-जग्मजरामरणपरिसरणीणा । भवजंतजंतुगेणा, अपत्तपारा परिभमंता ॥३६१४॥
 चउसु वि गईसु जं जं, जं जं चुलसीइजोगिलक्खेसु । जीवाजमज्जि पं, तं तं दुक्खं अणुसवंति ॥३६१५॥
 किंच-

जं निरऽणुबंघमिड्डं, जं चाऽणिट्ठमऽणुबंघि दुद्धरिसं । तं बालमरणतरुणो, फलविलसियमाऽह्हु मुणिअसभा ॥३६१६॥
 इय बालमरणभीसण-सरूवमुवजाणिऊण धीरेहिं । पंडियमरणं गज्झं, नामऽत्थो तस्स पुण एवं ॥३६१७॥
 पंडा भन्नइ बुद्धी, तीए जुओ पंडिओ त्ति नायव्वो । तस्स मरणं तु जं तं, पंडियमरणं समक्खवायं ॥३६१८॥
 तं पुण भत्तपरिन्ना-मरणं चिय एत्थ पत्थुयं सत्थे । जेण मरंताण धुवं, जायइ वंछियकरुपसिद्धी ॥३६१९॥

काले वि दुस्समाए, संघयोगे वि हु अणिडुछेवट्टे । विरहे वि १अहसईणं, तह दढधिइवलअभावे वि ॥३६२०॥
 एयं पि वियरइ चिय, सुंदरकालाऽऽज्जेगसज्झाणं । पाओवगमणंइंगिणि-मरणाणं साहणिज्जकलं ॥३६२१॥
 एयं हि मणोवंछिय-सुहफलदाणेक्कपत्तरुसंडं । इममऽन्नाणतमोघण-दुस्समरणीए सरयससी ॥३६२२॥
 एयं हि भीमभवसर-मज्झे विलसंतविमलजलसरसी । अच्चंतियदोगच्चे, चिंतारयणं पहाणमिणं ॥३६२३॥
 इममऽदुरंतदुग्गइ-गत्ताओ उत्तमुत्तरणमग्गो । एयं सिवपासाया-ऽऽरुहणविहीए सुनिस्सेणी ॥३६२४॥
 धीवलवियलाणमऽकाल-मच्चुकलियाणमऽकयकरणाण । निरवजमऽज्जकालिय-जईण जोगं निरुवसणं ॥३६२५॥
 निच्छियमरणाऽवत्थो, वाहीवत्थो जई गिहत्थो वा । भविओ भत्तपरिन्ना-पंडियमरणे जएज्ज ततो ॥३६२६॥
 पंडियमरणेण मया, अणंतसत्ता सिवाऽऽलयं पत्ता । बालमरणेण य पुणो, भमंति भीमं भवाऽरन्नं ॥३६२७॥
 एगं पि एगवारं, पंडियमरणं जियस्स दुक्खांइ । निन्नासित्ता दूरं, सग्गऽपवग्गे सुहं देइ ॥३६२८॥
 जाएण जीवलोगे, सव्वेण वि जं अवस्समरियव्वं । ता कहवि तह मरिज्जइ, जह मरणं पुण ण संभवइ ॥३६२९॥
 तारियत्तमुगतो वि हु, पंडियमरणं कंहं पि जइ ल्हइ । तो वंछियत्थसिद्धिं, सुंदरिन्दो व्व कुणइ जिआ ॥३६३०॥
 तद्वाहि-

एत्थेव जंबुदीवे, भरहे वासम्मि वासवपुरि व्व । विवुहज्जणहिययहरणी, अणवरयपयट्ठपरममहा ॥३६३१॥

सिखिवासुपुञ्जजिणवर-वयणि दुविबुद्धभवियकुसुयवणा । लच्छीए सोहिया चक्क-पाणिमुत्ति व्व जयपयडा ॥३६३२॥
 चंपा नामेण पुरी, आसि परिभवियधणवइधणोहो । वत्थव्वो तत्थ धणो, अहेसि सेही गुणविसिद्धो ॥३६३३॥
 तस्स य वसुनामेणं, निवासिणा तामलित्तिनयरीए । वणिण्ण समं सेत्ती, संजाया निरुवचरिय च्चि ॥३६३४॥
 जिणधम्मपालणपरा-यणाण सुस्समगचलणभत्ताणं । तेसिं वच्चंतेसु, दिणोसु एगम्मि पत्थावे ॥३६३५॥
 अब्बुच्छिन्नं पीइं, पवंच्छमाणाण निच्चकालं पि । सुंदरिनामा धूया, नियणा धणसेट्ठिणा दिन्ना ॥३६३६॥
 नंदस्स वसुसुयस्स उ, कओ विवाहो य सोदणमुहुत्ते । दावियभुवणञ्छरिओ, महया रिद्धीसमुदएणं ॥३६३७॥
 अह सुंदरीए सद्धिं, पुव्वज्जियपुन्नपायवसुचियं । नदस्स विसयसुहफल-सुवसुं जंतस्स जंति दिणा ॥३६३८॥
 अच्चंतविमलबुद्धि-त्तणेण विन्नायजिणभयस्सावि । तस्सेगम्मि अवंसरे, जाया चिंता इयसरूवा ॥३६३९॥
 ववसायविभन्नविगलो, पुरिसो लोगम्मि होइ अवगीओ । कापुरिसो त्ति विमुच्चइ, पुव्वसिरीए त्ति अचिरेण ॥३६४०॥
 ता पुव्वपुरिससंतइ-कमाज्जयं जाणवचयागिज्जं । पकरेमि पुव्वधणविल-सणेण का चंणिमा मज्झ ॥३६४१॥
 किं सो वि जीवइ जए, नियधुयजुयलज्जिण दव्वेण । जो वंछियं पयच्छइ, न मग्गमाणं पइदिणं पि ॥३६४२॥
 विज्जाविक्रमगुणसलह-णिज्जविचीए जो धरइ जीयं । तस्सेव जीवियं वन्न-णिज्जमियस्स किं तेण ॥३६४३॥
 उपज्जंति विणस्संति, णेगसो के जयम्मि नो पुरिसा । जलबुब्बुय व्व परमत्थ-रहियसोहेहि किं तेहिं ॥३६४४॥

कह सो वि पसं सिद्ध, न जस सप्पुरासकित्तणाज्वसरे । चागाऽऽइगुणगणेणं, पढमं चिय जायए रेहा ॥३६४५॥
 इति चिंतिजण तेणं, परतीरदुल्लंभभंडपडिहत्थं । पारे पारावारस्स, झत्ति पगुणीकयं पोयं ॥३६४६॥
 गमणुम्मणं च तं पेच्छि-ऊण अइविरहकायरत्तेण । अच्चंतसोगविहुराए, सुंदरीए इमं भणियं ॥३६४७॥
 हे अज्जउत्त ! अहमडवि, तुमए सह नूणमाऽऽवमिस्सामि । पेमपरायत्तमिमं, चित्तं न तरामि संठविउं ॥३६४८॥
 इय भणिए दढतरपणय-भाववक्खित्तचित्तपसरेणं । पडिवन्तमिमं नंदेण, तयऽणु जायम्मि प्फुट्थावे ॥३६४९॥
 आरूढां दोन्नि वि, ताइं विसिद्धम्मि जाणवत्तम्मि । पत्ताणि य परतीरं, खेमेणाऽणाऽऽउल्लमणाणि ॥३६५०॥
 विणिवट्ठियं च भंडं, उवज्जिओ भूरिकणगसंभारो । पडिभंडं घेत्तण य, इत्ताण समुहमज्झम्मि ॥३६५१॥
 पुव्वकयकम्मपरिणति-वसेण अच्चंतपवलपवणेण । विल्लिज्जन्ती नावा, क(झ)डत्ति सयसिकरा जाया ॥३६५२॥
 अह कहवि तहाभावियव्वयाए, उवलद्धफलणखंडाणि । एकम्मि चैव वेला-उलम्मि लग्गाणि लहु ताणि ॥३६५३॥
 अघडंतघडणसुघडिय-विहडणवावडविहिस्स जोगेण । जायं परोप्परं दंस-णं च गुरुविरहविहुराणं ॥३६५४॥
 तो हरिसविसायवसु-च्छलन्तदढमनु ? फुन्नलसरणी । सहस ति सुंदरी नंद-कंठमज्जलंविउं दीणा ॥३६५५॥
 रोविउमाऽऽरद्धा निव्वि-रामनिवडंतनयणसल्लभरा । जलनिहिसंगुवलगंजु-विंदुनिवहं सुयंति व्व ॥३६५६॥
 कह कहवि धीरिमं धा-रिज्जण नंदेण जंविषं ताहे । सुयणु किमेवं सोणं, करेसि अच्चंतकस्सिणमुही ॥३६५७॥

को नाम मयच्छि ! जए, जाओ सो जस्स नैत्र वसणाणि । पाउभूयाणि न वा, जायाणि य जम्ममरणाणि ॥३६५८॥
 कमलमुहि ! पेच्छ गयणं—गणेक्कचूडामणिस्स वि रविस्स । उदय-पयाव-विणासा, पइदिवसं चिय वियंभंति ॥३६५९॥
 किं वा न सुयं तुमए, जिणिंदवयणम्मि जं सुरेदा वि । पुव्वसुकयकखयम्मि, दुत्याड्वत्थं उवलभंति ॥३६६०॥
 कम्मवसवत्तिजंतूण, सुयणु ! किं एत्तिए वि परितावो । जेसिं छाव व्व समं, भमडइ दुक्खाण दंदोली ॥३६६१॥
 इय एवमाऽऽइधयोणेहि, सुंदरिं सासिउं वसिमहुत्तं । तीए समं चिय चलिओ, नंदो तन्हाछुहकिलंतो ॥३६६२॥
 अह सुंदरीए भणियं, पिययम ! एत्तो परिस्समकिलन्ता । अच्चंतित्ताडभिहया, पयमडवि न तरामि गंतुमड्हं ॥३६६३॥
 नंदेण जपियं सुयणु, एत्थ वीसमसु तं खणं एकं । जेणाड्हं तुज्झ कए, सलिलं कत्तो वि आणेमि ॥३६६४॥
 पडिसुयमडणाए ताहे, नंदो आसन्नकाणणुदेसे । सलिलाड्वल्लोयणत्थं, तं मोत्तूणं गतो सहसा ॥३६६५॥
 दिट्ठो य कयंतेण व, विजंमिउअडमुहेग सीहेण । तिव्वछुहाडसिहएणं, अइचवललंतजीहेण ॥३६६६॥
 तत्तो ययसंभंतो, विस्सुमरियअगसणाऽऽइकायव्वो । अइज्झाणोवगतो, निहओ सो असरणो तेण ॥३६६७॥
 उववन्नो य तहिं चिय, वणसंडे बालमरणदोसेण । चुयसम्मत्तसुहगुणो, सो नंदो वानरत्तेण ॥३६६८॥
 एत्तो य सुंदरीए, परिवालित्तीए अइगयं दिवसं । तह वि हु न जाव नंदो, समागतो ताव संखुद्धा ॥३६६९॥
 निच्छइयतव्विणासा, धसत्ति सा निवडिया धरणिवट्ठे । मुच्छानिमीलियड्च्छी, मय व्व ठाऊण खणमेकं ॥३६७०॥
 वणङ्कुसुमसुरहिमारुय—मणागउवल्लक्खेयणा दीणा । रोविउमाऽऽरद्धा निविड—दुक्खपासुक्कोकारा ॥३६७१॥

हा अजउत्त ! हा जिणवरिंद-पयपउमपूयणाऽऽसत्त !। हा सद्धम्ममहानिहि !, कत्थ गओ ? देहि पडिवयणं ॥३६७२॥
 हा पावदइव ! धणसयण-गेहनासे वि किं न तुडो सि । जमऽणज्ज ! अजउत्तो वि, निहणमिन्हिं समुवणीओ ॥३६७३॥
 हे ताय ! सुयावच्छल ! हा हा हे जणणि ! निक्कवडपेमे । दुहजलहिनियडियं कीस, निययधूयं उवेहेह ॥३६७४॥
 इय सुचिरं विलविचा, निविडपरिस्ससमकिलामियसरीरा । करयलनिहित्तवयणा, सुत्तिकूखदुकूखं अणुहवंती ॥३६७५॥
 उरगपरिवाहणऽस्थं, तत्थोवगएण सिरिउरनिवेण । दिट्ठा कह वि पियंकर-नामेणं चिन्तियं च इमं ॥३६७६॥
 सावब्भट्ठा किमिमा, तियसवहू मयणचिरहिया व रई । वणदेवया व विज्जा-हराण रमणि व्व होज्ज त्ति ॥३६७७॥
 विम्बियमणेण पुट्ठा य, सुयणु ! का तं सि ? किमिह आवससि ? । कत्तो य आगया ? कीस, वहसि संतावमेव ति ॥३६७८॥
 अह सुंदरीए दीहुउण्ह-मुक्कनिस्सासतरलियगिराए । सोणवसमउलियऽच्छीए, जंपियं भो महासत्त ! ॥३६७९॥
 वसणपरंपरनिव्वत्तेक्क-पडुविहिविहाणवसराए । मज्झ पउत्तीए अलं, इमाए दुहणिवहहेज्जए ॥३६८०॥
 आवइगया वि उत्तम-इलणपइयत्तेण नो एसा । साहिस्सइ नियवत्तं ति, चिंतिऊणं महीवइणा ॥३६८१॥
 अणुणइऊणं मंजुल-गिराहिं नीया कहं पि नियगेहे । काराविया य गाढो-वरोहओ भोयणाऽऽइविहिं ॥३६८२॥
 मणवंछियं च सव्वं, संपाडइ तीए मेइणीनाहो । अणुराणेणं सप्पुरिस-विच्चिभावेण य सया वि ॥३६८३॥
 सम्माणदाणसप्पणय-संक्रहारंजिय त्ति भुणमाणो । महुरगिराए नरेंदो, एगंते सुंदरिं भणइ ॥३६८४॥

ससिमुहि ! सरीरमणनि-व्वुइहरं पुव्वकालवुत्तंतं । मोत्तुण मए सद्धिं, जहिच्छियं भुंज विसयसुहं ॥३६८५॥
पइदिणसोगोवहया, सुकुमारा सुयणु ! तुज्झ कायलया । दीवयसिहोवतत्ता, मालत्तिमाल व्व पमिलाइ ॥३६८६॥
न य सुयणु ! लोव्वणं पव्व-णि'दुविंव' व जणमणाऽऽणंदं । सोगविडण्णकडणु-प्पीडियमुवचिणइ सोहग्गं ॥३६८७॥
अच्चंतसुंदरं पि हु, मणोऽभिरामं पि भुवणदुलहं पि । पव्वभट्टं नट्टं वा, वत्थुं सोइति नो कुसला ॥३६८८॥
ता होउ भूरिभणिएण, कुणसु मह पत्थणं तुमं सहलं । पत्थावुच्चियपविचीए, चैव जंतं कुणंति बुहा ॥३६८९॥
अच्चन्तकक्कडुयं, अस्सुयपुव्वं च तीए सोच्चैमं । वयमंगभयवसट्टाए, गाढदुकूखाऽऽउलमगाए ॥३६९०॥
भणियं भो नरपुंगव !, सुकुलपद्दयाण जणपसिद्धाण । नयमग्गदेसगाणं, तुह्हारिसपववसुरिसाण ॥३६९१॥
अच्चन्तमऽणुचियं उभय-लोगविद्धं सणोक्कपडुयं च । पस्समणिरमणमेयं, अवजसपडहो तिहुयणे वि ॥३६९२॥
रत्ता पयंपियं कमल-वयणि ! चिरपुन्ननिवहउवणीयं । रयणनिहिमऽणुसरंतस्स, होज्झ किं दूसणं मज्झ ॥३६९३॥
तो नरवइनिरुक्कम-निव्वंघं सुणिय तीए पडिभणियं । जइ एवं ता नखर !, चिरगहियाऽभिमगहो जाव ॥३६९४॥
पुज्जइ ता पडिवालेसु, मज्झ तं केत्तियं पि नणु कालं । पच्छा य तुज्झ वंछा-ऽणुरुवमऽहमाऽऽचरिस्सामि ॥३६९५॥
एवं सोच्चा तुडो, भूमिवइ नट्टखेड्डमाऽईणि । चित्तविणोयऽत्थं से, दरिसाविन्तो गमइ कालं ॥३६९६॥
अह पुव्वभणियनंदो, वानभावेण वट्टमागो सो । गहिओ मक्कडखेड्डा-वग्गेहि उच्चिओ त्ति काऊण ॥३६९७॥
नट्टाइवहुकलाओ, सिक्खवियो पइपुरं पि दंसित्ता । ते पुरिसा तं धेत्तुं, समागया सिरिपुरे कहवि ॥३६९८॥

खेछाविता पइमंदिर' च, ते रायसंदिग्धमि गया। पारद्धो य तहिं सो, पणच्चिउं सव्वजत्तेण
 अह नच्च'तेण कहिं पि, सुंदरी रायसंनिहिनिसन्ना। दिट्ठा णेणं चिरपणय-भाववियंसंतनेत्तेण
 कथ मए दिट्ठेयं ति, चिंतयंतेण तेण पुणरुत्तं। जाई सरिया नाओ, सव्वो चिय पुव्वविचंतो
 तो परमं निव्वेयं, ससुव्वहंतेण चिन्तियं तेण। हा ! हा ! अणत्थनिहिणो, धिरत्थु संसारवासस्स
 जेण तहाविहनिम्भल-विवेयजुत्तो वि धम्मरागी वि। अणुसमयसमयसंसिय-विहिणाऽणुट्ठाणकारी वि
 तह बालमरणवसओ, विसमदसं एरिसिं समणुपत्तो। तिरियत्ते वट्ठंता य, संपयं किं करेमि अहं
 अहवा किमज्जेण विचिंतिण, इय अवसराऽणुरूवं पि। पकरेमि धम्मकम्मं, पज्जत्तं जीवियव्वेण
 इय सो परिभावतो, सुट्ठिओ चि मुणित्तु तेहिं पुरिसेहिं। नीओ सट्ठाणम्मि उ, तेणं पुण अणसणं गहियं। ॥३७०६॥
 पंचपरमेट्ठिमंतं, अणुसुमरंतो य सुद्धभावेण। मरिज्जणं उववन्नो, दिव्वो देवो महिद्धियो
 ओहिवसमुणियचिरवइ-यरो य अवयरिय बोहइ नरिंदं। सुंदरिमडवि सरीणं, अप्पइ पव्वजगहणऽत्थं
 इय तिरियत्तगयस्स वि, पंडियमरणं पणामइ जीयस्स। सुगइपुरषमरज्जं, निरवज्जं भणियजुत्तीए
 किंच- ॥३७०९॥
 आजम्मं पि करित्ता, कडमहं रइयपावपभारं। पच्छा पंडियमरणं, लहिज्जण य सुज्झए जीवो ॥३७१०॥

संसाररत्नपडिओ, अणाऽऽइजीवो न ताव उत्तरह । जाव न पंडियमरणं, अपत्तपुव्वं इहं लहइ ॥३७१॥
पंडियमरणेण मया, तेणेव भवेण केई सिज्झंति । केई पुण देवलोए, गंतूण इहाऽऽगया सन्ता ॥३७१॥
सावयकुलेसु जम्मं, पाविता सुचिरियसामन्ना । पंडियमरणेण मया, सिज्झंति भवम्मि तइयम्मि ॥३७१॥
नारयतिरियविवजं, सुमणुयदेवेसु विलसमाणा वि । अट्टभत्रऽभन्तरओ, पंडियमरणेण सिज्झंति ॥३७१॥
तथ य गिही सुणी वा, निजंतुपएम्मसंठियो विहिणा । उद्धरियसव्वसल्लो, वज्जियनीसेसआहारो ॥३७१॥
छक्कायरकखणपरो, खामणमरिसावणाहिं उज्जुत्तो । अविराहगो अचवलो, जिइंदियो जियतिंदरिऊ ॥३७१॥
जियचउकसायसेनो, समसत्तमित्तयाए वट्ठंते । इय पंडियमरणेणं, जो हु मओ सुम्मओ सो हु ॥३७१॥
एयं पंडियमरणं, सम्मदिट्ठी लहंति लहुक्कम्मा । पाधेंति मंदपुन्ना वि, किमिह चिन्तामणीरयणं ॥३७१॥
सेसं तु बालमरणं, बालाण पए पए सुलभमेव । नवरं तमऽणत्थफलं, संसारपवइढणं जेण ॥३७१॥
बालो सुखो सो पुण, सनियाणं अणसणं तवं विविहं । काऊण मओ जायइ, वंतरजाईसु असुहासु ॥३७१॥
तत्थुपपन्नो तं तं, करेइ बालो व्व केलिपडिच्चो । जेण पुण भवसमुदे, अणोरपारम्मि परिभमइ ॥३७१॥
तो तं पंडियमरणं, असेसकम्मअवयत्थमुवउत्ता । कुणमाणा सह धीरा, नित्थागपागा हुंतु ॥३७१॥
एगं पंडियमरणं, मरिऊण पुणो वहूणि मरणाणि । न मरंति अप्पमत्ता, चरित्तमाऽऽराहियं जेहिं ॥३७१॥

खेछाविचा पद्मंदिरं च, ते रायमंदिरस्मि गया। पारद्धो य तहिं सो, पणच्चिउं सव्वजत्तेण ॥३६९९॥
 अह नच्चत्तेण कहिं पि, सुंदरी रायसंनिहिहिनिसन्ना। दिट्ठा णेणं चिरपणय-भाववियसंतनेत्तेण ॥३७००॥
 कथ्य माए दिट्ठयं ति, चित्तयत्तेण तेण पुणरुत्तं। जाई सरिया नाओ, सव्वो चिय पुव्वविचंतो ॥३७०१॥
 तो परमं निव्वेयं, सगुव्वहत्तेण चिन्तियं तेण। हा ! हा ! अणत्थनिहिणो, धिरत्थु संसारवासस्स ॥३७०२॥
 जेण तहाविहनिम्मल-विवेयजुत्तो वि धम्मरागी वि। अणुसमयसमयसंसिय-विहिणाऽणुट्ठाणकारी वि ॥३७०३॥
 तह वालमरणवसओ, विसमदसं एरिसिं समणुपत्तो। तिरियत्ते वट्ठता य, संययं किं करेमि अहं ॥३७०४॥
 अहवा किमज्जेण विचिंतिणं, इय अवसराऽणुरूवं पि। पकरेमि धम्मकम्मं, पज्जत्तं जीवियव्वेण ॥३७०५॥
 इय सो परिभावत्तो, सुट्ठिओ चि सुणित्तु तेहिं पुरिसेहिं। नीओ सट्ठाणम्मि उ, तेणं पुण अणसणं गहियं ॥३७०६॥
 पंचपरमेट्ठिमंतं, अणुसुमारंतो य सुद्धभावेण। मरिज्जं उववन्नो, दिव्वो देवो महिद्वियो ॥३७०७॥
 ओहिवसमुणियचिरवड्-यरो य अवयारिय वोहड् नरिंदं। सुंदरिमडवि सरीणं, अप्पइ पव्वज्जगहणड्त्थं ॥३७०८॥
 इय तिरियत्तगयस्स वि, पंडियमरणं पणामइ जीयस्स। सुगइपुरपरमरजं, निरवजं भणियजुत्तीए किंच- ॥३७०९॥

आजम्मं पि करित्ता, कडमंदं रइयपावपव्वमारं। पच्छा पंडियमरणं, लहिज्जण य सुज्झाए जीवो ॥३७१०॥

संसाररन्ध्रपडिओ, अणाऽऽजीवो न ताव उत्तरइ । जाव न पंडियमरणं, अपत्तपुव्वं इहं लहइ ॥३७११॥
 पंडियमरणेण मया, तेणेव भवेण केइं सिज्झंति । केइं पुण देवलोए, गंतूण इहाऽऽगया सन्ता ॥३७१२॥
 सावयकुलेसु जम्मं, पाविता सुचिरियसामन्ना । पंडियमरणेण मया, सिज्झंति भवग्निं तइयग्निं ॥३७१३॥
 नारयतिरियविवज्जं, सुमणुयदेवेसु विलसमाणा वि । अट्टभयऽऽभन्तरओ, पंडियमरणेण सिज्झंति ॥३७१४॥
 तत्थ य गिही सुणी वा, निज्जंतुपएंसंठियो विहिणा । उद्धरियसव्वसद्धो, वज्जियनीसेसआहारो ॥३७१५॥
 छक्कायरकखणपरो, खामणमरिसावणाहिं उज्जुत्तो । अविवाहगो अचवलो, जिइंदियो जियतिदंडरिऊ ॥३७१६॥
 जियचउकसायसेवो, समसत्तूमित्तयाए वट्ठंतो । इय पंडियमरणेणं, जो हु मओ सुम्मओ सो हु ॥३७१७॥
 एयं पंडियमरणं, सम्मदिट्ठी लहंति लहुक्कम्मा । पावेंति मंदपुन्ना वि, किमिह चिन्तामणीरयणं ॥३७१८॥
 सेसं तु बालमरणं, बालाण पए पए सुलभमेव । नवरं तमऽणत्थफ़लं, संसारपवइढणं जेण ॥३७१९॥
 बालो सुक्खो सो पुण, सनियाणं अणसणं तवं विविहं । काऊण मओ जायइ, वंतरजाईसु असुहासु ॥३७२०॥
 तत्थुपन्नो तं तं, करेइ बालो व्व केलिपडिबद्धो । जेण पुण भवसमुदे, अणोरपारग्निं परिभमइ ॥३७२१॥
 तो तं पंडियमरणं, असेसकम्मभ्रखयत्थमुवउत्ता । कुणमाणा सइ धीरा, नित्थासगपासा हुंतु ॥३७२२॥
 एगं पंडियमरणं, मरिऊण पुणो बहूणि मरणाणि । न मरंति अपमत्ता, चरित्तमाऽऽराहियं जेहिं ॥३७२३॥

संजमगुणेषु सम्मं, सुसंबुद्धा सन्धसंगओ मुक्का । जे उ चयंति सरीरं, पंडियमरणं कयं तेहिं
 जं निजरेइ कम्मं, असंबुद्धो सुबहुणा वि कालेण । तं संबुद्धो तिगुत्तो, खवेइ ऊसासमिच्चेण
 निच्छयतिंदविरया, तिगुत्तिगुत्ता तिसल्लनिस्सल्ला । तिविहेण अप्पमत्ता, जयजीवदयापहाणमणा
 पंचमहव्वयनिरया, संपुन्नचरित्तसीलसंजुत्ता । विद्धिपुव्वविहियमरणा, भवंति आराहगा मुणिणो
 अचाहीणा जाहे, धीरा सुयसारकलियपरमज्झा । तो आयरियविदिन्नं, उवंति अब्भुज्जयं मरणं
 पंडियमरणं च इमं, विसुज्झमाणस्स चेव जीवस्स । कस्स वि जइ संपज्जइ, विसेसकुसलाऽगुवन्धस्स
 रयणकरंडयतुल्लं, उम्भरपुण्हं व दुल्लहं लोए । एयं पंडियमरणं, पुन्नाविहीणा न पावेति
 मरणं चिय मरणाणं, जराण पुण पडिजर चिय विणासे । एयं पंडियमरणं, अणुणब्भावो य जम्मस्स
 सारीरमाणसोभय—समुब्भवाऽस्सवतिकखदुकुखाणं । पंडियमरणमएणं, सव्वाग जलंऽज्जली दिन्तो
 अन्नं च—
 जं जं जयम्मि जायइ, जीवाणं साऽणुबंधमिहुसुहं । तं तं वियाण सव्वं, पंडियमरणस्स विष्फुरियं ॥३७३३॥
 अहवा—

जं साऽणुबंधमिहुं, जमऽणिट्ठं निरऽणुबंधमिह किंपि । तं सव्वं पि वियाणसु, पंडियमरणस्स फलं ॥३७३४॥
 एकं पंडियमरणं, सव्वभवाऽणिट्ठनिहुवणदकूखं । अहवेको अग्गिकणो, न उहइ किं इंधणपवंधे ॥३७३५॥

एयं पंडियमरणं, पिया व माया व बंधुवग्गो व । जीवाणं हियकरणे, रणम्मि सुहडोव्व ः परिहत्थं ॥३७३६॥
 दक्कियकुणइदुवारं, पयडीकयसुगइपुरपवेसं च । निदारियदुरियरयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७३७॥
 अहमपुरिसाण दुलहं, उत्तमपुरिसाण सेवणिज्जं जं । उत्तमफलसंजणयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७३८॥
 जं जं अहिलसणिज्जं, जं जं च सुदुल्लहं सलहणिज्जं । तस्संपाडणपडुयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७३९॥
 जं किर चिन्तामणिकाम-धेणुकपडहमाण वि असज्जं । तस्संपाडणपडुयं, पंडियमरणं जए जयउ ॥३७४०॥
 एकं पंडियमरणं, छिन्दइ जाईसयाइं बहुया तं मरणं मरियव्वं, जेण मओ सुहमओ होइ ॥३७४१॥
 जइ भयमडत्थि मरणजं, पंडियमरणेण ता मरेयव्वं । एकं पंडियमरणं, छिन्दइ सयलाणि मरणाणं ॥३७४२॥
 के सका वन्नेउं, पंडियमरणस्स गुणगणं सभ्मं । जं चरिऊण सुधीरा, असेसकम्मकूखयमुवेति ॥३७४३॥
 इय पावजलणजलभर-समाए संवेगरंगसालाए । आराहणाए मूलिह-यम्मि परिकम्मविहिदारे ॥३७४४॥
 पत्थुयपन्नरसण्हं, पडिदाराणं कमाडुणसारेण । भणियमिमं वारसमं, अहिगयमरणं ति पडिदारं ॥३७४५॥
 अहिगयमरणे अंगी-कए त्रि नाडराहणं विणा रसीति । आरोडुमडलं जीवो त्ति, सीइदारं पवकूखामि ॥३७४६॥
 सीई य होइ दुविहा, दव्वे भावे य तत्थ व्वम्मि । उच्चट्टाणाडरोहण-हेऊ निस्सेणिगाडईया ॥३७४७॥
 संजमठाणाणं कंडगाण, लेसाठिईविसेसाणं । सुद्धतराणडकमणं, भावसिई केवलं जाव ॥३७४८॥

तद्वाहि-

उवरुवरिमगुणठाणं, पडिचजंतस्स होइ भावसिई । दब्बसिई निस्सेणी, पासायमिवाऽऽरुहंतस्स
अह सो सिइमाऽऽरूढो !, वसहिं उवहिं च उग्गमाऽऽईहिं । दोसेहिं उवहयं परि-हरितु सम्मं खु विहरेज्जा ॥३७४९॥
गणिणा सह संलावो, कजं पइ सेसएहिं साहूहिं । मोणं से मिच्छजणे, भजं सन्नीसु सजणे य ॥३७५१॥
इहरा जह तह अन्नोऽन्न-संकहक्खित्तपसरस्स । कस्स वि पमायओ पत्थु-यत्थविग्घो वि होज्ज तओ ॥३७५२॥
आराहणमिच्छंतो, तदेगचित्तो जएज्ज सीईए । एयाए विगमम्मि, संयंभुदत्तो व्व सीएज्ज ॥३७५३॥

तद्वाहि-

कंचणपुरस्मि नगरे, वसंति दो भायरा जणपसिद्धा । अवरोपरदहपणया, संयंभुदत्तो सुगुत्तो य ॥३७५४॥
णिययकुलकमअविरुद्ध-सुद्धविचीए जीवणोवायं । कुणमाणं तेसिं, कालो दोलेइ लीलाए ॥३७५५॥
अह एगम्मि अवसरे, बुडीविरहेग कूरगहवसओ । पउरजणजणियदुकूखं, दुब्बिभकूखं निवडियं घोरे ॥३७५६॥
स्त्रीणा चिरसंगहिया, ताहे तणरासिणो मंहता वि । सुमहच्छा वि य पच्छा, धन्नाण वि उवगया निहणं ॥३७५७॥
सीयंतचउण्णयदुपयवग-मडलोइऊण उच्चिग्गो । परिचत्तवत्थो प-त्थिवो वि आणवइ नियपुत्तिसे ॥३७५८॥
रे ! रे ! पुरीए जस्सऽत्थि, जेत्तिओ धन्नसंचओ एत्थ । तत्तियमेत्तस्सऽहं, तस्स बलो गेणहह लहुत्ति ॥३७५९॥

एवं आणत्तेहि, तदेव सव्वं अणुट्ठियं तेहिं । रायपुरिसेहिं जमभिउडि-भंगभीमेहिं सव्वत्थ
 तो सविसेसं लोगो, छुहाओ धगसयणनासओ य दढं । अच्चत्तरोगभरविहु-रियो य मरिउं समाढत्तो
 सुन्नीहुंतेसु य मंदिरेसु, रत्थासु रुंडमुंडेहिं । दुग्गम्मासु लोएसु, सुत्थदेसे सरंतेसु
 सो वि हु सयंभुदत्तो, सुगुत्तसाहितो पुराउ नीहरिओ । सत्थेण समं लग्गो, गंतुं देसंतराजभिमुहं
 दूरपहमड्ढकंते सत्थे, पत्ते य रत्नमज्झम्मि । संनद्धा रणसज्जा, चिलायधाडी समावडिया
 पमुक्कहक्कभीसणा, चावोवल्लगमंगणा । उव्वद्धउद्धकेसिया, जमेण १ नाइ पेसिया
 तमालतालसामला, विपक्खभंगपच्चला । फुरंततोरखगिया, सविज्जू २ नं ३ घणोलिया
 वेल व्व सागरुडिया, संछन्नभूमिवडिया । सच्छंदचारदारुणा, निम्बिन्नरत्नवारणा
 कुरंगमसपोसिया, विसिट्ठलोयदूसिया । जुज्जेण सा य लग्गिया, रणेक्कवद्धरंगिया
 अह कुंतखगभच्छय-पमुहपहरणकरा समरधीरा । सत्थसुहडा वि तीए, समगं जुज्जेण संलग्गा
 खंडियपयंडसुहड, विहडियरणरहसनस्सिरनरोहं । ४ उप्पित्थसत्थनाहं, जायं समरं महाभीमं
 अच्चंतनिदणं, पवलवलेणं चिलायनिवहेणं । कलिकालेण व धम्मो, निहतो सत्थो समत्थो वि
 धेत्तूणं सारमडत्थं, सुरूवरामाजणं मणुस्से य । बंदग्गाहेण ततो, चिलायसेणा गया पट्ठिं

१ नाइ = इव । २ नं = इव । ३ घणोलिया = मेघपर्णित्तः । ४ उप्पित्थ = वस्त ।

तद्वाहि-

उवस्वरिमगुण्ठाणं, पडिवजंतस्स होह भावसिई । दव्वसिई निस्सेणी, पासायमिवाऽऽरुहंतस्स
अह सो सिइमाऽऽरुढो !, वसहिं उवहिं च उग्गमाऽईहिं । दोसेहिं उवहयं परि-हरितु सम्मं खु विहरेज्जा ॥३७४९॥
गणिणा सह संलावो, कज्जं पइ सेसएहिं साहहिं । मोणं से मिच्छजणे, मज्जं सन्नीसु सजणे य ॥३७५१॥
इहरा जह तह अन्नोऽन्न-संकहक्खित्तचिप्पसरस्स । कस्स वि पमायओ पत्थु-यत्थविगवो वि होज्ज तओ ॥३७५२॥
आराहणमिच्छंतो, तदेगचित्तो जएज्ज सीईए । एयाए विगमम्मि, सयंभुदत्तो न्व सीएज्ज ॥३७५३॥

तद्वाहि-

कंचणपुरम्मि नगरे, वसंति दो मायरा जणपसिद्धा । अवरोप्परदढपणया, सयंभुदत्तो सुगुत्तो य ॥३७५४॥
णिययकुलक्कमअविरुद्ध-सुद्धविचीए जीवणोवायं । कुणमाणणं तेसिं, कालो बोलेइ लीलाए ॥३७५५॥
अह एगम्मि अवसरे, बुड्डीविरेह ग कूरगहवसओ । पउरजणजणियदुक्खं, दुब्बिक्खं निवडियं घोरं ॥३७५६॥
खीणा चिरसंगहिया, ताहे तणरासिणो मंहता वि । सुमहल्ला वि य पल्ला, धन्नाण वि उवगया निहणं ॥३७५७॥
सीयंतचउप्पयदुप्पयवग्ग-मऽवलोइऊण उच्चिग्गो । परिचत्तवत्था प-त्थिवो वि आणवइ नियपुरिसे ॥३७५८॥
रे ! रे ! पुरीए जस्सजत्थि, जेत्तिओ धन्नसंचओ एत्थ । तत्तियमेत्तस्सऽहं, तस्स चलो गेण्हह लहु चि ॥३७५९॥

एवं आणचेहि, तहेव सव्वं अणुद्धियं तेहि' । रायपुरिसेहि' जमभिउडि-भंगभीमेहि' सव्वत्थ
 तो सविसेसं लोगो, छुहाओ धगसयणनासओ य दढं । अच्चन्तरोगभरविहु-रियो य मरिउं समाढत्तो
 सुन्नीहत्तेसु य मंदिरेसु, रत्थासु रुंडुण्डेहिं । दुग्गम्मासु लोएसु, सुत्थदेसे सरंतेसु
 सो वि हु सयंसुदत्तो, सुगुत्तसहितो पुराउ नीहरिओ । सत्थेण समं लग्गो, गंतुं देसंताराजभिमुहं
 दूरपहमड्ढंक्ते सत्थे, पत्ते य रत्तमज्झम्मि । संनद्धा रणसज्जा, चिलायधाडी समावडिया
 पमुक्कहक्कभीसणा, चावोवलगगंगगणा । उव्वड्डउद्धकेसिया, जमेण १ नाइ पेसिया
 तमालतालसामला, विपक्खमंगपच्चला । फुरंतताखगिया, सविज्जू २ नं ३ घणोलिया
 वेल व्व सागरुद्धिया, संछन्नभूमिविद्धिया । सच्छंदचारदारुणा, निब्भन्नन्नवारणा
 कुरंगंसपोसिया, विसिद्धलोकदूसिया । जुज्जेण सा य लग्गिया, रणेक्कवद्धरंगिया
 अह कुंतखग्गभल्लय-पमुहपहरणकरा समरधीरा । सत्थसुहडा वि तीए, समं जुज्जेण संलग्गा
 खंडियपयंडसुहड, विहाडियरणरहसनस्सिररोह' । ४ उप्पित्थसत्थनाहं, जायं समं महाभीमं
 अच्चंतनिदण्णं, पवलवलेणं चिलायनिवहेणं । कलिकालेण व धम्मो, निहतो सत्थो समत्थो वि
 वेत्तूण सारमडत्थं, सुरूवरामाजणं मणुस्से य । बंदग्गाहेण ततो, चिलायसेणा गया पट्ठिं

सो वि य सयंभुदत्तो, कंहं पि नियलहुगभाउगविउत्तो । धणवं ति चिंतिऊणं, चिलायसेणाए संगहिंतो ॥३७७३॥
 सुचिरं निहयकसघाय-वंधणाऽईहिं उवहओ वि ददं । सो इच्छइ जाव न किं पि, देयदव्वं चिलाएहिं ॥३७७४॥
 ताव विणासियपसुमहिंस-रुधिरधाराऽणुलित्तभवणाए । दाराऽववद्धकुस्सर-रणंतगुरुवंटयाऽऽलीए ॥३७७५॥
 पईदिणपुन्नोवाइय-चिलायकीरं तत्तप्पणविहीए । रत्तकणवीरमाला-विस्इयपूओवयाराए ॥३७७६॥
 गयचम्मनिवसणाए, चाभुंडाए पयंडरूवाए । उवहारऽत्थं नीओ, भयवसवेवं तसव्वं ऽगो ॥३७७७॥
 रे वणिगाऽहम ! जइ जीवि-यव्वमऽमिलससि तालहुं दव्वं । अज्ज वि इच्छसु अम्हं, किमऽकंडे जासि जमभवणं ॥३७७८॥
 एवं ते जंपंता, सयंभुदत्तं न जाव स्वग्गेण । धायंति ताव सहसा, समुट्ठिओ बहलहलबोलो ॥३७७९॥
 हंहो ! सुंचह एयं, वरागमऽणुसरह वेरिवग्गमिमं । थीवालवुइदविद्धंस-कारिणं मा चिरावेह ॥३७८०॥
 एसा हम्मइ पल्ली, दज्जन्ति इमांइ मंदिरां पि । इय उट्ठावं सोच्चा, सयंभुदत्तं विमोत्तण ॥३७८१॥
 पवणजइणा जवेणं, सुमरियचिरेविसुहडंसपाया । कच्चाइणीगिहातो, ते पुरिसा झत्ति नीहरिया ॥३७८२॥
 जाओ अज्जेव अहं, अज्जे व य सयलसंपयं पत्तो । इइ चितं तो तुरियं, सयंभुदत्तो अवक्कं तो ॥३७८३॥
 भीसणचिलायभयतर-लिओ य गिरिकुहरमज्झयारेण । बहलतरुवह्छिपडला-ऽऽउलेण अपहेण वच्चं तो ॥३७८४॥
 खल्लो भुयंगमेणं, उपपन्ना वेयणा महाघोरा । परिचिंतियं च तेणं, नूण णस्सामि एत्ताहे ॥३७८५॥
 जइ कहवि चिलाएहिं, पम्मुक्को ता कयंततुल्लेण । डसिओग्गिह भुयंगेणं, अहह ! विचित्तं विहिसरूव ॥३७८६॥

अहवा जम्मो मरणेण, जोव्वणं सह जराए संजोगो । सममेव वियोगेण, उपपज्जइ किमिह सोगेण ॥३७८७॥
 एवं परिभावे'तो, जा वच्छच्छायमऽणुसह् सिसिरं । ता तरुणो हेट्ठियं, चारणसमणं महासत्तं ॥३७८८॥
 सुत्तं परियत्तंतं, विचित्तनयभंगसंगदुव्विगमं । पेच्छइ पउमासणवन्ध-धीरसुवरुद्धमणपसरं ॥३७८९॥
 विसम्मविमोसगविसविहु-रियस्स भयवं ! ममेत्थ पत्थावे । सरणं तुमं ति जंपिय, विचैयणो तयणु सो पडिओ ॥३७९०॥
 अह तं विसवसनिदहु-चेयणं पेच्छिऊण करुणाए । परिच्चित्तइ मुणिवसभो, किमियाणि' जुज्जए काउ' ॥३७९१॥
 पावपभ्रयणनिरयाग नो गिहत्थाण ताव उव्वारो । वड्डिउधुचियं साहूण, सव्वभूयऽणभूयाण ॥३७९२॥
 ताणव्वारो तव्विहिय-पावट्ठाणाण कारणं जम्हा । निरवज्जवित्तिणो वि हु, भवंति गिहिसंगदोसेणं ॥३७९३॥
 जइ पुण ते उव्वरिया, मोत्तूणं सव्वसंगमऽच णं । पडिवज्जिय पव्वज्जं, जयंति सद्धम्मकज्जेसु ॥३७९४॥
 ता होज्ज तक्कया नि-जरा वि इय चिन्तिरस्स समाग्गस्स । अनिमित्तमेव सहसा, विष्फुरिथं दाहिणं नयणं ॥३७९५॥
 तो तदुव्वार ऽऽभो-गिऊण दट्ठुण से भुयगदंसं । चरणोवरिम्मि सुहुमं, वियाररहियं च मुणिवसभो ॥३७९६॥
 परिभावइ नूणमिमो, जीविस्सइ जेण दंसठाणमिमं । अवरुद्धं सिरपमुहाणि, चेव सत्थे विरुद्धाणि ॥३७९७॥
 तहाहि-

सीसे लिगे १चिवुए, कंठे २सखेसु तह गुदे य थणे । ओट्ठे वच्छयलम्मि य, भुमयासु' नाभिनासउडे ॥३७९८॥

करचरणतले खंधे, कंकूलायुं इकूवणे निडाले य। केसंतसंधिदेसेसुं, जाइ दड्डो जमगिहम्मि ॥३७९९॥

तहा—

पंचमीअट्टमीछट्टी—नवमीचउद्दसीतिहीसु अहिदड्डो। पकूवते वि विणस्सइ, अज्जं च तिही वि न विरुद्धा ॥३८००॥
 नकूवत्तं पि हु दुड्डं, सधा विसाहा य मूलमडसिलेसा। रोहिणिअद्दा^१ किच्चिय, तं पि न वड्डइ इह सुहुत्ते ॥३८०१॥
 रिड्डं पि पुंक्वमुणिणो, भगंति मणुयस्स सुयगदड्डस्स। कंपो लालामुग्रणं, रजिंभा नयणाऽरुणत्तं च ॥३८०२॥
 मुच्छा सरिरभंगो, कवोलखामत्तणं पहाहाणी। र्हिका सरीरसीय—त्तणं च अचिरेण मरणाय ॥३८०३॥
 न य एत्तो एगं पि हु, दीसइ रिड्डं इमस्स भव्वस्स। ता कीरइ पडियारो, दयापहाणो हि जिणधम्मो ॥३८०४॥
 परिभाविज्जण एवं, सुणिवसहो ज्ञाणनिमियथिरनयणो। अणुसुमरिउं पवत्तो, विसेससुत्तं समुवउत्तो ॥३८०५॥
 अह जाव सरयससहर—निव्वभरपसरंतपहपहासिल्लं। उल्लवइ अमयकुछा—ऽणुकारिणिं अकूवरस्सेणिं ॥३८०६॥
 ताव तिमिरं व दिवसयर—पहभरऽब्बमाहयं महाडहिविसं। नट्टं सुत्तविउद्धो व्य, उट्ठिओ सो वि पड्डेहो ॥३८०७॥
 तो जीवियव्वदाय त्ति, पवरसाहु त्ति जायपडिच्चन्धो। नमिज्जण सवहुमाणं, तं समणं भणिउमाऽड्डत्तो ॥३८०८॥
 भयवं! भमंतभीसण—सावयकुलसंकुलाए अडवीए। मन्ने पुन्नेणं मे, तुम्ह निवासो इहं जातो ॥३८०९॥
 कहमऽन्नहा महाविस—विसहरविसहरियचेयणस्स ममं। होज्जेह जीवियव्वं, जइ न तुमं नाह! हेंतो सि ॥३८१०॥

कथ्य मरुमंडलो कथ्य, कष्पविडवी महाफलसमिद्धो । कथ्य अधणस्स गेहं, कथ्य व तत्थेव स्यणनिही ॥३८११॥
 कथाऽहं सुदुहट्ठो, अणणमाहण्वं च कथ्य तुमं । अहह ! विहिद्विलसियाणं, को परमत्थं जए मुणइ ॥३८१२॥
 एवंविहोवयारिस्स, तुज्ज भयवं मंहं अधन्नस्स । दिन्नेण केण व, कएण जाएज रिणमोक्खो ॥३८१३॥
 मुणिणा भणियं भदय !, जइ रिणमोक्खं समीहसे काउं । निरवज्जं पव्वज्जं, पडिवज्जसु ता तुममियाणिं ॥३८१४॥
 उवयारो वि मए तुह, एईए कएण नणु कओ इहरा । अस्संजयचिन्ताए, अहिगारो नत्थि सुमुणीण ॥३८१५॥
 न य भद ! धम्मवियलं, सलहिज्जइ जीवियं मणुस्समाणं । ता चयसु गिहाऽऽसंगं, गिस्संगो हवसु सुस्समगो ॥३८१६॥
 भालयलाऽऽरावियपाणि-कमलमउलेण तेण तो भणियं । भयवं ! करेमि एयं, नवरं लहुभाइपडिवंधो ॥३८१७॥
 विहुरेइ मम मणं जइ य, होज्ज सह तेण दंसणं कहवि । ता निस्सल्लो पव्वज्ज-मेक्कचित्तो करेज्जमऽहं ॥३८१८॥
 मुणिणा पयंपियं भद !, जइ तुमं विसवसा मओ होंतो । ता कह लहुगं भाउग-मड्वलाइंतो सि एवं च ॥३८१९॥
 परिचय पडिवंधमिमं, निरत्थयं सरसु धम्ममज्जवज्जं । भाइ-पिइ-माइतुल्लो, एक्को एसो चिय जियाण ॥३८२०॥
 एवं मुणिणा भणिए, संयंभुदत्तो परेण विणएण । पडिवज्जइ पव्वज्जं, कुणइ विचित्तं तवोक्कम्मं ॥३८२१॥
 विहरइ गुरुणा सद्धिं, गामाऽऽगरनगरसंकुलं वसुहं । दुस्सहपरीसहचमुं, अहियासितो महासत्तो ॥३८२२॥
 एवं च चिरं कालं, विहरित्ता नाणदंसणसमण्णो । थोवाऽऽउयं च नाउं, भत्तपरिन्नं पव्वज्जंतो ॥३८२३॥
 गुरुणा पन्नविओ सो, अहो महाभाग ! पुन्नभरलब्धं । पज्जंतकालियमिमं, सविसेसाऽऽराहणविहाणं ॥३८२४॥

ता सयणे उवहिम्मि य, कुले य गच्छे य निययदेहे वि । पडिबं धं मा काहिसि, मूलमणत्थाणमेस जओ ॥३८२५॥
 इच्छामो अणुसट्ठिं ति, जंपिउं गुरुगिराए बद्धरई । ताहे सयंभुदत्तो, पडिवन्नो उत्तमं अट्ठं ॥३८२६॥
 तप्पुन्नपगरिसेण य, १आउट्ठोः कुणइ पुरजणो पूयं । अह सो पुव्वविउत्तो, सुगुत्तनामो लहुगभाया ॥३८२७॥
 परिभममाणो पत्तो, तम्मि पएसम्मि तो पुरीलोगं । एगाडभिमुहं मुणिवं—दण्डड्ढमिं तं पलोइत्ता ॥३८२८॥
 पुच्छियज्जमेण किं एस, एत्थ वच्च जणो समग्गो वि । काहियं नरेण ए ण, तस्स जह एत्थ मुणिवसभो ॥३८२९॥
 कयभत्तपरिचागो, सद्धम्ममहानिहि व्व पच्चकूखो । निवसइ तं पुण तित्थं व, वंदिउं एस जाइ जणो ॥३८३०॥
 एवं सोचा कोऊहलेण, लोणेण सह सुगुत्तो वि । समणं सयंभुदत्तं, दट्ठं तं देसमज्जुपत्तो ॥३८३१॥
 अह मुणिणो खं पे—च्छिउण संजायपच्चमिन्नाणो । पम्मुक्कदीहपोकं, रोइत्ता भणिउमाऽऽहत्तो ॥३८३२॥
 हे भाय ! सयणवच्छल !, छलिओ सि कंहं व कूडसमणेहि । जं एरिसिं अवत्थं, गओ तुमं दूराकिसियंजो ॥३८३३॥
 अज्ज वि छड्ढेहि लहं, पासंडमिमं वयासु नियदेसं । तुज्झ वियोगेण फुडं, फुट्ठइ मह हिययमज्जिरेण ॥३८३४॥
 इय जंपियम्मि तेणं, सयंभुदत्तो वि ईसिपडिबं धा । तं बाहरिउं पुच्छइ, समग्गमज्जि पुव्ववुत्तं ॥३८३५॥
 सो वि य चिलायधाडी—विहडणपामोकूखनियगवुत्तं । साहेइ सोगखलिर—ऽकूखराए वाणीए दुक्खत्तो ॥३८३६॥
 अह कलुणवयणसवणुभवंत—पडिबं धकलुसियज्झाणो । सच्चट्ठसिद्धिपाआग—२कंडगांइ पि खंडित्ता ॥३८३७॥

तदुपरि सिणेहदोसेणं, मरिय सोहम्मदेवलोगम्मि । मज्झिमगाऽऽज देवो, संयंभुदत्तो समुत्पन्नो
एवं भावसिईए, जो जो जोगो हवेज्ज पडिपंथी । आराहणाऽभिलासी, तं तं वज्जेज्ज उज्जुत्तो ॥३८३८॥
एत्तो चिय गणिणा सह, इच्चाइ निंदंसियं पयत्तेण । आराहणुच्चपासाय-भावसिईं चिलगस्स
ता उत्तिमट्ठकारी, सव्वं सुहसीलयं पयहिज्जण । भावसिईमाऽऽरुहिन्ता, विहरेज्जा पेमपासुक्को ॥३८४०॥
इय मयणभुयगगल्लो-वसाए संवेगंगसालाए । आराहणाए मूलि-ह्ययम्मि परिकम्मविहिदारे
पत्थुयपन्नसण्हं, पडिदाराणं कमाऽणुसारेण । भणियमिमं तेरसमं, सीइविसयं पडिहारं ॥३८४१॥
सीइसमारूढो वि हु, न भावणाए विणा थिरो होइ । ता भावणदारमऽह, सवित्थरत्थं परूवेमि ॥३८४२॥
भाविज्जइ इमीए, जीवो जं तेण भावणा भणिया । दुविहा सा पुण णेया, पसत्था तह पसत्था य ॥३८४३॥
कंदपः देवकिब्बिसः, अभियोगाः आसुरी^४ य संमोहा^५ । एसा हु अप्पसत्था, पंचविहा भावणा तत्थ ॥३८४४॥
कंदप्पभावणा नाम, जत्थ हासाऽऽइवहुपयारेहि । अप्पाणं भावेई, सा य भवे पंचहा एवं ॥३८४५॥
कंदप्पे^१ कोकुइए^२, दुयसीलत्ते य^३ हासकरणे य^४ । परविम्हयज्जणे वि य, कंदप्पो णेगहा तत्थ ॥३८४६॥
अट्ठट्ठहास-परिहास-णिहुयउल्लावकामकरूवो । कामोवएसकाम-प्पसंसविसओ य नायव्वो ॥३८४७॥
कुक्कुइयं पुण तं जं, रसयमऽहसं अच्छिभुमयपमुहेहि^१ । देहाऽव्यवेहि^२ परं, सपरिण्ह^३ देहि^४ हासेइ ॥३८४८॥

दुयसीलुत्तं तं पुण, जं किर दपेण गमणभासाऽऽह। सव्वं पि कज्जजायं, अच्चं तदुग्रदुयं कुणइ ॥३८५१॥
 हासकरणं पि तं जं, वेसवेसिसेसस्स करणओ अहवा। सवियासवयणतो वा, सपरेसिं हासज्जणं ति ॥३८५२॥
 परविम्हयजणं पि हु, जमिंदजालकुहेडगाऽऽईहिं। परविम्हयं जणेई, थेवं पि सयं अविम्हइओ ॥३८५३॥
 इय निदिट्ठा कंदप्प-भावणा अह कुदेवभावकरी। पंचवियप्पा किच्चिसिय-भावणा भन्नए वीया ॥३८५४॥
 सुयनाणं केवलीणं^१, धम्मायरियाणं^२ सव्वसाहूणं^३। रअव्वन्नभासणं तह य, गाढमाइल्लया व त्ति ॥३८५५॥
 तत्थ सुयस्साऽवन्ना, एवं जे जीववयपमायाऽऽई। अत्था एगत्थुत्ता, अन्नत्थ वि ते पुणो वुत्ता ॥३८५६॥
 केवल्लिणं पि अवन्ना, जइ सच्चं ते पणहुपेमाणो। तो कीस भव्वसत्ताणं, चेव धम्मं उवइसंति ॥३८५७॥
 धम्मगुरूणमवन्ना, जच्चाऽऽईहिं तु हीलणे तेसिं। एगकूखेते न रइ, लहन्ति एमाऽऽह य सुणीणं ॥३८५८॥
 माइल्लया उ अप्पस्स, भावविणिग्गूहणाऽऽइवावरो। इय भणिया पंचविहा, किच्चिसिया भावणा वीया ॥३८५९॥
 गारवपड्विद्वस्सा-डमिओगिएहिं च मंतमाऽऽईहिं। जं अप्पभावणं सा, अमिओगियभावणा नेया ॥३८६०॥
 कोउयं भूइक्कम्मं^२, पसिणेहिं^३ तह य पसिणपसिणेण^४। तह य निमित्तेण^५ चिय, पंचवियप्पा भवे सा य ॥३८६१॥
 तत्थ य अग्गीहोमो-सहाऽऽइणा जं परं वसे काउं। भत्ताऽऽह उव्वजीवइ, कोउगआजीवणं तं तु ॥३८६२॥
 जं पुण भूईसुत्ताऽऽइएहिं, रक्खवं परस्स काऊणं। असणाऽऽई आजीवइ, भुइक्कम्माऽऽजीवणं तं च ॥३८६३॥

१ कुहेडगं = चमत्कारकारकं मन्त्रतन्त्रादिज्ञानम् ।

अंगुष्ठाऽऽहसु देवय-सडयारिय जा परऽथ्यनिब्रयणे । भत्ताऽऽईणुवलद्धी, तं पसिणाऽऽजीवणं विन्ति ॥३८६४॥
 सुमिणगविजाव'टिग-सवरीहि'तो परऽथ्यनिच्छयणे । वित्ति' पसिणापसिणा-ऽऽजीवणमाऽऽहंसु मुणिवसभा ॥३८६५॥
 लाभाऽलाभाऽऽणिवे-यणेण उवजीवइ परेहि'तो । असणाऽऽइ जं निमित्ता-ऽऽजीवणमऽकखं'ति तं गुरुणो ॥३८६६॥
 अभियोगभावणा वि य, निदंसिया इन्दि असुरसिरिजणा । पंचवियप्पा आसुरिय-भावणा भन्नए किं'पि ॥३८६७॥
 सह विगगहसीलत्तं, संसत्ततवो^२ निमित्तकहणं च^३ । निक्खिया वि य अवरा^४, पंचमगं निरऽणुकंपत्तं ॥३८६८॥
 तथ उ विगगहसीलत्त-माऽहु निच्च' पि कलहकरणइ । आहाराऽऽइनिमित्तं, तवं पि संसत्ततवक्कम्मं ॥३८६९॥
 अभिमाणेण पओसेण, वा वि तीयाऽऽइयाण जं कहणं । भिक्खुस्स गिहत्थं पइ, निमित्तकहणं तयं भणियं ॥३८७०॥
 जं हइसरीरो विं हु, चंल्लमणाऽऽईणि किर तसाऽऽईसु । पकरेइ निरऽणुतावो, भणियमिमं निक्खित्तं तु ॥३८७१॥
 दइणः विं दुक्खत्तं, अच्चंतभण कंपमाणं च । जं निहु^५रहिययत्तं, तं भणियं निरऽणुकंपत्तं ॥३८७२॥
 आसुरियभावणेवं, युत्ता संमोहभावणा इन्दि' । भन्नइ सपरेसि' पि हु, संमोहु^६पायणसरूवा ॥३८७३॥
 उम्मगगदेसणा^१ मग्ग-दूसणा^२ मग्गविपडि^३त्ती य^४ । मोहो^५ य मोहजणं^६, एव' सा भवति पंचविहा ॥३८७४॥
 उम्मगगदेसणा तथ, सम्मनाणाऽऽइयाणि दूसित्ता । तव्विपरीयं सिवपह-मुवइसमाणंस्स मुणियव्वा ॥३८७५॥
 निव्वणमग्गभूयाणि, नाणमाऽऽईणि तइयं च' जणं । दूसि'तस्स भव' मग्ग-दूसणा मूलमऽसुहस्स ॥३८७६॥
 तह मग्गविपडि^३त्ती, मग्गं दूसित्तु नियवितक्काए । उम्मगगमऽणुसर'तस्स, जंतुणो होइ नायव्वा ॥३८७७॥

दुयसीलत्तं तं पुण, जं किर दप्पेण गमणभासाऽऽह। सत्त्वं पि कज्जायं, अच्चं तदुयद्वयं कुणह॥३८५१॥
 हासकरणं पि तं जं, वेसचिसेसस्स करणओ अहवा। सवियारवयणतो वा, सपरसिं हासजणगं ति॥३८५२॥
 परविम्भयजणं पि हु, जमिंदजालकुहेडगाऽऽईहिं। परविम्भयं जणेई, थेवं पि सयं अविम्भइओ॥३८५३॥
 इय निदिट्ठा कंदप्प-भावणा अह कुदेवभावकरी। पंचवियप्पा किच्चिसिय-भावणा भन्नए वीया॥३८५४॥
 सुयनानं केवलीणं, धम्मायरियाणं सत्त्वसाहूणं। रअवन्नभासणं तह य, गाढमाइल्लया व चि॥३८५५॥
 तत्थ सुयस्साज्वत्ता, एवं जे जीववयपमायाऽऽई। अत्था एगत्थुत्ता, अन्नत्थ वि ते पुणो वुत्ता॥३८५६॥
 केवलिणं पि अवत्ता, जइ सच्चं ते पण्डुपेमाणो। तो कीस भव्वसत्ताणं, चेव धम्मं उवइमंति॥३८५७॥
 धम्मगुरुणभवत्ता, जच्चाऽऽईहिं तु हीलणे तेसिं। एगक्खेत्ते न र्हं, लहन्ति एमाऽऽह य सुणीणं॥३८५८॥
 माइल्लया उ अपस्स, भावविणिगूहणाऽऽइवावरो। इय भणिगा पंचविहा, किच्चिसिया भावणा वीया॥३८५९॥
 गारवपडिवद्धस्सा-अभिओगिएहिं च मंतमाऽऽईहिं। जं अप्पभावणं सा, अभिओगियभावणा नेया॥३८६०॥
 कोउयं भूइकम्मं, पसिणेहिं तह य पसिणपसिणेणं। तह य निमित्तेणं चिय, पंचवियप्पा भवे सा य॥३८६१॥
 तत्थ य अग्गीहोमो-सहाऽऽइणा जं परं वसे काउं। भत्ताऽऽह उवजीवइ, कोउगाजीवणं तं तु॥३८६२॥
 जं पुण भूईसुत्ताऽऽइएहिं, रक्खं परस्स काउणं। असणाऽऽई ओजीवइ, सुइकम्माऽऽजीवणं तं च॥३८६३॥

अंगुष्ठाऽऽसु देवय-मऽवयारिय जा परऽत्यनिनयणे । भत्ताऽईणुवलद्वी, तं पसिणाऽऽजीवणं विन्ति ॥३८६४॥
 सुमिणगविजाव'दिग-सबरीहि'तो परऽत्यनिच्छयणे । वि'त्ति' पसिणापसिणा-ऽऽजीवणमाऽहंसु सुणिवसभा ॥३८६५॥
 लाभाऽलाभाऽऽङ्गिणे-यणेण उवजीवइ परेहि'तो । असणाऽऽइ जं निमित्ता-ऽऽजीवणमऽक'व'ति तं गुरुणो ॥३८६६॥
 अभियोगभावणा वि य, निदंसिया इन्दि असुरसिरिजणा । पंचविपपा आसुरिय-भावणा भन्नए किं'वि ॥३८६७॥
 सइ विग्गहसीलत्तं, संसत्तत्तो? निमित्तकहणं च३ । निक्खिया वि य अवरा^४, पंचमगं निरऽणुकंपत्तं ॥३८६८॥
 तथ्य उ विग्गहसीलत्त-माऽहु निच्च' पि कलहकरणइं । आहाराऽऽइनिमित्तं, तवंपि संसत्तत्तकम्मं ॥३८६९॥
 अभिमाणेण पओसेण, वा वि तीयाऽऽइयाण जं कहणं । भिक्खुस्स गिहत्यं पइ, निमित्तकहणं तयं भणियं ॥३८७०॥
 जं दइसरीतो विं हु, चंक्रमणाऽऽईणि किर तसाऽऽईसु । पकरेइ निरऽणुतावो, भणियमिमं निक्खिवत्तं तु ॥३८७१॥
 दइणः वि दुक्खत्तं, अच्च'तभण कंपमाणं च । जं निदुरिहियत्तं, तं भणियं निरऽणुकंपत्तं ॥३८७२॥
 आसुरियभावणें, वुत्ता संमोहभावणा इन्दि^१ । भन्नइ सपरेसि' पि हु, संमोहप्यायणसरूवा ॥३८७३॥
 उम्मगगदेसणा? मग्ग-दूसणा? मग्गविपडि^२त्ती य^३ । मोहो^४ य मोहजणं^५, एवं सा भवति पंचविहा ॥३८७४॥
 उम्मगगदेसणा तथ्य, सम्भनणाऽऽइयाणि दूसित्ता । तच्चिपरीयं सिवपहु-मुवइसमाणंस्स सुणियव्वा ॥३८७५॥
 निव्वाणमग्गभूयाणि, नाणमाऽऽईणि तद्वियं च जणं । दूसि'तंस्स भवे मग्ग-दूसणा मूलमऽसुहस्स ॥३८७६॥
 तह मग्गविपडि^६त्ती, मग्ग^७ दूसित्तु नियवितक्काए । उम्मगगमऽणुसरं तस्स, जंतुणो होइ नायव्वा ॥३८७७॥

नाणंस्तरेसु चरणंस्तरेसु, परतिथियाण रिद्धिसु य । मोहिज्झ जेण जिओ, सो मोहो भन्नइ तहाहि ॥३८७८॥
 मन्ने परमज्जेण, धम्मो ससरकूखेरुयाडईण । पूयासक्कारा जेसिं, हेति लोणे परा एवं ॥३८७९॥
 सबभावेण कवडेण, वा वि अन्नयरकुमयविसए जं । लोयस्स मोहमुवज्जणइ, तं भवे मोहज्जणं ति ॥३८८०॥
 एयाओ भावणाओ, चरित्तमलिणत्तहेउभूयाओ । अच्चं तदुग्गदुग्गइ—करीओ भणियाओ लेसेण ॥३८८१॥
 जो संजओ वि एयासु, अप्पसत्थासु वट्ठइ कहंपि । सो तव्विहेसु गच्छइ, सुरेसु भइओ चरणहीणो ॥३८८२॥
 एयाहिं अप्पाणं, भावेतो देवदुग्गइ जाइ । तत्तो चुओ समाणो, भमइ भवसायरमज्जंतं ॥३८८३॥
 ता एयाओ दूरेण, वज्जिउं भावणाओ भावेइ । सुपसत्थाओ सम्मं, निस्संगो सव्वसंगेसु ॥३८८४॥
 तवभावणा^१ य सुय^२ सत्त^३, भावणेगत्तभावणा^४ चेव । धीइवलभावणा वि य^५, इय ताओ भवंति पंचविहा ॥३८८५॥
 तवभावणाए पंचेन्द्रियाणि, दंताणि जस्स वसमे^६ति । इंदियजोगाड्यरिओ, समाहिकरणाणि सो कुणइ ॥३८८६॥
 मुणिनिंदियम्मि इंदिय—सुहम्मि सत्तो परीसहपरद्धो । अकयपरिकम्मकीवो, मुज्झइ आराहणाकाले ॥३८८७॥
 जोगमड्कारिज्जंतो, आसो सुहलालिओ चिरं कालं । रणभूमीए वाहिज्ज—माणओ जह न कज्जकरो ॥३८८८॥
 पुव्वमड्कारियजोगो, समाहिकामो तहा मरणकाले । न भवइ परीसहसहो, विसयसुहपरस्सुहो जीवो ॥३८८९॥
 सुयभावणाए नाणं, दंसणतवंसज्जं न परिणमइ । तो उवयोगपइन्नं, सुह^१मड्वहिओ समाणेइ ॥३८९०॥
 जयणाए जोगपरिभाविस्स, जिणवयणमणुगयमइस्स । परिणामो न भविस्सइ, घोरे वि परीसहाड्वाए ॥३८९१॥

समगं आवाए वि हु, सारीरियमाणसोभयदुहाण । चिन्तिय दुहं अईअं, न हु मुज्झइ सत्तभावणओ ॥३८९२॥
 बालमत्स्याणि धीरो, परिभाविय अत्तणो अणंताई । मरणे समुट्ठिए वि हु, न मुज्झइ सत्तभावणतो ॥३८९३॥
 जुज्झपरिभावियउप्पा, बहुसो मुज्झइ रणे न जह सुहडो । तह सत्तभावणाए, मुज्झइ न मुणी वि उवसग्गे ॥३८९४॥
 देवेहिं भेसिओ वि हु, दिया व राओ व भीमरूवेहिं । तो सत्तभावणाए, धम्मधुरं निव्वभरो वहइ ॥३८९५॥
 एगत्तभावणाए, न कामभोगे मणे संरीरे वा । सज्जइ वेरगगतो, फासेइ अणुत्तरं धम्मं ॥३८९६॥
 भगिणीए वि हमंतिआए, एगत्तभावणाए जहा । जिणकप्पियो न मूढो, खवगो वि न मुज्झइ तेहव ॥३८९७॥

तहाहि- ॥३८९८॥
 पुण्डउरे नरवहुपुण्ण-केउणो पणइणीए उप्पन्नो । पुण्णवईए जमल-त्तणेण पुत्तो य धूया य ॥३८९९॥
 उच्चियसमयंमि नामं, विहियं पुत्तस्स पुण्णचूलो त्ति । धूयाए पुण्णचूल त्ति, दो वि पत्ताई तारुण्यं ॥३९००॥
 अच्चंतपरोपरनिविड-पणयमउवल्लोइज्जण तेसिं च । रत्ता वियोगवज्जण-रुएण अणुरूवपत्त्यावै ॥३९०१॥
 परिणाविज्जण पडिरूव-पुरिसहत्थेण पुण्णचूला उ । धरिया नियभवणे चिय, पइणा सह सा ममइ कालं ॥३९०२॥
 भुंजेइ पुण्णचूलो य, रज्जलच्छिं जहिच्छमउच्छिन्नं । अविरहियं भइणीए, परमपणयम्मि वट्टन्तो ॥३९०३॥
 एगम्मि य पत्थावे, स महप्पा जायपरमसंवेगो । पव्वइओ तन्नेहेण, पुण्णचूला वि पव्वइया ॥३९०४॥
 सो अहिगयसुत्तज्जो, जिणकप्पवज्जणद्वया धीरो । एगत्तभावणाए, परिकम्मइ वाढमउप्पाणं

अह १ तव्वीमंसद्धा, एकेण सुरेण पुण्हचूलाए । विडपुरिसहदाऽऽरं मिय-चयभंगाए दुहड्डाए ॥३९०५॥
 जेहड्डज्ज ! रक्ख रक्ख चि, जंपिरीए, विडव्वियं रूवं । तं दड्डुं पि स धीमं, अण्णेत्तो सुद्धयरिणामो ॥३९०६॥
 एगो चिय जीव ! तुमं, किमिमेहिं वज्झसयणजोगेहिं । इय भावणाए चलितो, थेवं पि न धम्मज्ञाणाओ ॥३९०७॥
 कसिणा परीसहचमू, सहोवसगेहिं जइ वि उड्डजा । दूरं दुस्सहवेगा, भयजणणी अप्पसत्ताणं ॥३९०८॥
 धिइधणियवद्धकच्छो, हत्थं पीडिजमाणगतो वि । पडिपुन्नवं छियडत्थो व्व-ज्जाउलो तमडहियासेइ ॥३९०९॥
 एयाए भावणाए, चिरकालं पविहरेज्ज सुद्धाए । काऊण अत्तसुद्धिं, दंसणनाणे चरित्ते य ॥३९१०॥
 पडिवज्जंतो कप्पं, अप्पाणमिमाहिं तुलइ मुणिवसभो । एसो वि जहासत्तिं, भावेइ इमाउ को दोसो ॥३९११॥
 धन्नो सो चिय भयवं, सिरिअजमहागिरी गरुयसत्तो । रतीए वि हु जिणकप्पे, तप्परिक्कम्मं कयं जेण ॥३९१२॥
 तथाहि-

कुसुमपुरनगरन्नो, नंदस्स विसिद्धवुद्धिमयरहरो । मंती सगडालो नाम, सावगो जिणमयविहन्तू ॥३९१३॥
 नलक्खरो व्व रूवेण, तस्स पुत्तो पवित्तगुणकलितो । नामेण थूलभदो, परमविलासी य भोगी य ॥३९१४॥
 सो सगडालेण विस-प्पओगओ साहियम्मि मरणड्डे । वररुहपवंचरुद्धं, दड्डुं नंदं महासत्तो ॥३९१५॥
 भणिओ रन्ना ३ पिउसं-तियं पयं भयसु पुव्वनाएण । रज्जभरमुध्दुरं धरसु, धीर ! मोत्तूण कुवियप्पं ॥३९१६॥

१ तद्धिमवर्गार्थं = तप्परीवार्थम् ।

२ तीए = अतीते = व्युच्छिन्ने ।

३ वित्तुसत्कम् ।

शुभमहुरं पर्णिहमंगुलं च, सो चिन्तिऊण वरवासं । निच्छिन्नविसयवंछो, पडिन्नो संजमुजोगं ॥३९१७॥
 संभूयविजयमुनिवह—पयंडति एडहिगयसयलसुत्तड्यो । अणुयोगधरो जातो, तक्कालियमुणिवरवरिडो ॥३९१८॥
 जो पुव्वपरिचियाए, उवकोसविलासणीए गेहम्मि । बुत्थो चाउम्मासं, मुमुग्गसियमग्गमाहप्पो ॥३९१९॥
 अच्चं तविम्हयकरं, चरियं अङ्गडवि निसामिडं जस्स । के के न होति आणं दं—वहलपुलयंडचियसरीरा ॥३९२०॥
 धीरा ते चिय जेसिं, संते वि मणवियारहेउम्मि । न वियारमेह तग्गिह—गण्ण इति संसियं जेण ॥३९२१॥
 सीहुगुहामुहउस्सग्ग—कारिपमुहपहाणमुणिमज्जे । अहदुक्करदुक्करकार—गो त्ति जो भासिओ गुरुणा ॥३९२२॥
 निम्मलसीलाडणं दिय—मणाए नरनाहदिन्नपइपुरओ । उवकोसाए वि सभत्ति—पुव्वमुव्ववृहिओ जो य ॥३९२३॥

“न दुकरं अम्बयलुं वितोडणं, न दुकरं सिक्खिउ नच्चियाए । तं दुकरं तं च महाणुभावं, जं सो मुणी

पमयवणम्मि वुत्थो” ॥३९२४॥

इय कोमुइमयलं छण—सच्छहजसलच्छिमंडियजयस्स । जाया से दो सीसा, महागिरी तह मुहत्थो य ॥३९२५॥
 ते वि तहाविहनिम्मल—गुणमणिनिहिणो विणिज्जियाडणं गा । भव्वजणकुमुयवोहण—पयंडससिमंडलसमाणा ॥३९२६॥
 चरणकरणाणुओग—पहाणसव्वाणुओगपरिहत्था । उच्छाइयवहलसमु—च्छलन्तं मिच्छत्ततमपसरा ॥३९२७॥
 उवल्लसुद्धगुणमणि—खणिगणिपयपडपसरियपयावा । भुवणजणपणयचरणा, चिरकालं विहरिया वसुहं ॥३९२८॥
 अह सिस्सपसिस्साण वि, विहिपुव्वुवइसयलसुत्तड्यो । निययगणमडप्पिउणं, महागिरी सिरिसुहत्थिस्स ॥३९२९॥

बुच्छिन्नं जिणकण्ठं, सुणिऊण वि तदण्णरूपपरिक्रमं । कुणमाणो सो विहरिउ-माऽऽरुद्धो गच्छनिस्साए ॥३९३०॥
 विहरंतो य महप्पा, पाडलिपुत्तम्मि वरपुरम्मि गतो । भिक्खवड्ढा य पविट्ठो, समुचियसमयम्मि उवउत्तो ॥३९३१॥
 अह तत्थेव पुरम्मि, वत्थव्वेणं स सयणवोहउत्थं । अज्जमुहुत्थी वसुभूइ-सेट्ठिणा नियगिहे नीओ ॥३९३२॥
 पारद्धा धम्मकहा, तेणाऽवि य तच्चिन्नोहणनिमित्तं । एत्थंतरम्मि पत्तो, महागिरी तत्थ भिक्खवड्ढा ॥३९३३॥
 दड्ढं सुहत्थिणा भाव-सारमऽवुट्ठिओ य स महप्पा । तो विम्हइयमणेणं, भणियं वसुभूइणा एवं ॥३९३४॥
 भयव ! किं तुम्हाण वि, अन्ने विज्जति सूरियो गरुया । जं एवमिमस्स कया, अबुड्ढाणाऽऽपडिवत्ती ॥३९३५॥
 भणियं सुहत्थिणा भद ! एस भयवं सुदुक्कराऽऽरंभे । अईए वि हु जिणकण्ठे, तत्परिक्रमं इय करेइ ॥३९३६॥
 उवसगवगगंसंग-निच्चलो उज्झियऽन्नभोई य । निच्चोलं वियहत्यो, धम्मज्झाणेक्कपडिवट्ठो ॥३९३७॥
 ससरिरे वि हु मुच्छा-विवज्जियो नियगणे वि अमत्तो । सुवहरसुसाणाऽऽइसु, विचित्तठाणोवठाई य ॥३९३८॥
 इय एवमाऽऽइज्जिणकण्ठ-विसयपरिक्रमकारिणो तस्स । गुणसंथवं करित्ता, सरी धम्मे य ठविऊणं ॥३९३९॥
 वसुभूइसयणवग्गं, विणिग्गओ तग्गिहाओ अह सेट्ठी । भणइ नियपरियणं जइ, कंहं पि एवंविहो साहू ॥३९४०॥
 आगच्छेज्जा भिक्खवड्ढ-मेत्थं उज्झंतगाणि ता तुब्भे । काऊणाऽसणपाणाऽऽई, तस्स देज्जह पयत्तेणं ॥३९४१॥
 एवं दिननं हि वहु-फलं भवे इय परूदिए संते । पत्तो महागिरी अब्ब-वासरे भिक्खणट्ठाए ॥३९४२॥
 वसुभूइदिनसिक्खाण-रूवओ परियणं च दट्ठुणं । दाणऽहुमुवट्ठियमुज्झि-यऽन्नपाणप्यारेण ॥३९४३॥

दद्याऽऽसु उवउत्तो, महागिरी मंदरो व्व गुरुसत्तो । जाणइ कवडविरयणं, अगाहियभिववो नियत्तइ य ॥३९४४॥
 कहइ य सुहात्थिणोऽणोस-णां कया सो भणेइ नणु केण । तुमए मइ इंतम्मि, अब्भुट्ठाणं कुणंतोण ॥३९४५॥
 अह ते दो वि समं चिय, वइदिसनयरिं गयां विहारेण । जियपडिमं वंदित्ता, तत्थज्जमहागिरिमुणिं दो ॥३९४६॥
 तत्तो विणिकखमित्ता, गयगणयवदणहुया चालितो । नयरम्मि एलगच्छे, तमेलगच्छं च जह जायं ॥३९४७॥
 तह भन्नइ किर पुव्वं, नांणेण इमं दसन्नपुरमाऽऽसि । तत्थ य सुसाविद्या भिच्छ-दिट्ठिणो संनिया गिहिर्णा ॥३९४८॥
 जिणधम्मनिच्चलमणा, पच्चकूखाणं पओससमयम्मि । कुणमाणी हीलाए, भणिया सा भत्तुणा पव्वं ॥३९४९॥
 रयणीए सुद्धि ! किं कोई, भोयणं कुणइ जेण संवरणं । एवं पइदियहं पि हु, निरुत्थयं तं समायगग्नि ॥३९५०॥
 जइ पुण अमुज्जमाणउत्थ-पच्चकूखाणे वि होज कोई गुणो । ता कहसु जेण अहमडवि, पच्चकूखाणं करेभि च्चि ॥३९५१॥
 तीए पर्यपियं अत्थि, चेव विनिवित्तिसंभवो सुगुणो । नवरं पच्चकूखाणे, वेत्तुं भग्गे महादोमो ॥३९५२॥
 आ सुद्धि ! निसिम्मि तए, दिट्ठो हं किं कयाइ जेसंतो । इय हीलाए जंपिय, पच्चकूखाणं कयं तेण ॥३९५३॥
 अह तदेसगयाए, विचित्तिं देवयाए एक्काए । हीलाकरस्स एयस्स, अज फेडेमि दुब्बिणयं ॥३९५४॥
 तत्तो भणिणीरुखेण, दिव्वसोयगं पहेणयं वेत्तुं । देवी समागया से, पणामियं तीए तं भोजं ॥३९५५॥
 सो सुजिउमाऽऽरद्धो, पडिसिद्धो साविगाए तो भणइ । हो ! होउ कयं तुह सुद्धि !, कूडनियमेहिं मह इन्दिं ॥३९५६॥

आ पाव ! जिणमयं पि हु, उवहससि विणहुमुहसमायार ! ! इइ जंपिरीए दहजाय-क्रीववसपाडलञ्छीए ॥३९५७॥
 तह देवयाए पहओ, मुहम्मि सो रयणिभोयणाऽऽसत्तो । जह अच्छिगोलगा दो वि, निवडिया तस्स भूवहे ॥३९५८॥
 अहह ! मह अवजसो एस, होहिइ इय वियक्कजायभया । काउस्सग्गेण ठिया, जणपुरओ साविगा तोहे ॥३९५९॥
 अह अइहरत्तसमए, समागया देवया इमं भणइ । किं सुमरियम्हि तीए, पयंपियं देवि ! अवणेसु ॥३९६०॥
 अवजसमिमं ति तक्खण-हणिजमाणेलगस्स अञ्छीणि । अह वेतुं देवीए, तस्सञ्छिजुयम्मि ठवियाणि ॥३९६१॥
 जाए पक्षायसमए, सविम्हयं सयणनयरलोएण । भणियं चोच्चमिमं भो !, जाओ तं एलगञ्छो चि ॥३९६२॥
 एवं च एलगञ्छो चि, सो पसिद्धिं गतो हु सच्चत्थ । तस्संवधेण पुरं पि, एलगञ्छं तओ जायं ॥३९६३॥
 अह पुव्वज्झिमाणेणं, दसन्नकूडो चि विस्सुओ वि जए । स गयऽगपओ सेलो, जह जाओ तह परिकहेमि ॥३९६४॥
 किर पुव्वं तथ पुरे, दसन्नभदो महानिवो आसि । तस्स य पंच सयाइं, सुरूवरमणीण ओरोहो ॥३९६५॥
 नियजोव्वणेण रूवेण, रायलञ्छीए पवरसेणाए । पडिवद्धो सो सेसे, अवमन्नइ मेइणीवइणो ॥३९६६॥
 अह एगम्मि अवसरे, दसन्नकूडे गिरिम्म जगनाहो । सिखिद्वमाणसामी, समोसदो आगया तियसा ॥३९६७॥
 तह वंदिस्सामि जिणं, जह केणचि नेव वंदिओ पुव्वं । इइ गव्वमुव्वहंतो, सव्वविभूईए संजुत्तो ॥३९६८॥
 चउरंगवलसणाहो, दसन्नभदो निवो गयाऽऽरूहो । अंतोउपरियरिओ, गंतूणं वंदए नाहं ॥३९६९॥

अह तस्मणोगयकुवियप्प-मज्जगच्छिऊण सुरनाहो । अहरावणवयणे निम्म-वेइ अट्टव वरदसणे
 एक्कम्मि य दसणे, विउव्वइ अट्ट अट्ट वावीओ । एक्केआए वावीए, तयऽणु अट्टऽट्ट पउमाइं
 पउमे पउमे पवराइं, अट्ट पत्ताइं तत्थ एक्के । पत्ते वत्तीसनिव्वट्ठ-नाडयं निम्मवित्ताणं
 तत्थाऽऽरूढो संतो, अणेगसुरकोडिपरिखुडो सामि । तिपयाहिणिउं वंदइ, अच्छरियकरीए रिद्धीए
 इय रिद्धिजुयं सकं, दट्ठं गयरिद्धिगारवो राया । पुब्बिं अणेण धम्मो, कओ मए नो अहन्नेण
 ता संपयं पि तं उवचिणेमि, इइ चिंतिऊण तव्वेलं । पव्वज्जं पडिवज्जइ, चेच्चा रज्जं महप्पा सो
 अह सकहत्थिणो तत्थ, पव्वए देवयाऽणुभावेण । अगपयाइं खुत्ताइं, टंकि उक्कीरियाणि व्व
 तो सो दसन्नकूडो, तप्पभिइं चिय समत्थलोवम्मि । पत्तो परं पसिद्धिं, गयज्जगपयगो त्ति नामेण
 इय तत्थ गयज्जगपए, भयवं स महागिरी समणसीहो । चिरसुचरियसामन्नो, निस्सामन्नं तवं काउं
 जहविहिभावियभावण-निवहो कयभत्तपच्चत्ताणो य । असुरसुरखयस्माहिओ, मरिउं देवत्तमऽणुपत्तो
 एवं सव्वेणं चिय, भववासविणासमऽभिलसंतेण । सुपसत्थभावाणासुं, पमायविरहेण जइय्वं
 इय चउकसायभयभंजणीए, संवेगारंगसालाए । आराहणाए मूलिह-यम्मि परिकम्मविहिदारे
 पत्थुयपन्नरसण्हं, पडिदाराणं कमाऽणुसारेणं । भणियमिमं चोइसमं, भावणविसयं पडिदारं
 सुपसत्थभावणाभावगो वि, नाऽऽराहणं खमइ काउं । जेण विणा तं भन्नइ, एत्तो संलेहणादारं

अहवा सव्वेसुं पि हु, अरिहाऽऽहु पुव्वभणियदारेसु । परिकम्ममेव पगयं, तं च भवे भावसुद्धीए ॥३९८४॥
 भावचिसुद्धी उ हवेज्ज, तिव्वारागाऽऽइवासाणाविगमे । तव्विगमो पुण मोहो-दयस्स विद्धं सभावम्मि ॥३९८५॥
 तव्विद्धं सो पाएण, देहधाऊणमऽवचयवसेण । तदऽवचओ पुण जायइ, विचिच्चतवसेवणाऽऽइहिं ॥३९८६॥
 तवसेवणं पि संले-हणाऽणुगं होइ पत्थयऽत्थकरं । ता एत्तो त्रित्थरओ, भन्नइ संलेहणादारं ॥३९८७॥
 संलेहणा य एत्थं, तवकिरिया जिणवरेहिं पन्नत्ता । जं तीए संलिहिज्जइ, देहकसायाऽऽइ नियमेण ॥३९८८॥
 ओहेणं सव्वा चिय, तवकिरिया जइ वि एरिसी होइ । तह वि य इमा विसिद्धा, घेप्पइ जा चरिमकालम्मि ॥३९८९॥
 एसा हि सुदीहरदुण-सज्जवाहिम्मि अहव उवसणे । चारित्तधणाविणासण-करम्मि वा कारणम्मि परे ॥३९९०॥
 सोइदियाऽऽइविगलत्त-संभवे अहव तिकुखदुब्बिकुखे । कायव्वा धीरेणं, समणेणं सावण्णं च ॥३९९१॥

जओ-

परिवाल्लिऊण विमलं, सावगधम्मं सुदीहरं कालं । आगयविहीए काउं, सम्मं संलेहणं अंते ॥३९९२॥
 आराहिउगकिरिया, इह आणंदाऽऽणो महासत्ता । पत्ता कमेण परमं, कल्लाणपरंपरसुयारं ॥३९९३॥
 तह आदिसत्ताउ चिय, चिरं पि चरिऊण दुच्चरं चरणं । आजम्मं तं दित्त, तवं च तविउं महापुरिसा ॥३९९४॥
 अंते विसेससंले-हणाए संलिहियदव्वभावा य । कालं काउं सुव्वंति, पुव्वरिसिणो वि सिद्धिगया ॥३९९५॥
 तित्थयरा वि हु तइलोक्क-तिलयभूया वि विवुहुमहिया वि । अप्पडिहयनिम्मलनाण-किरणउज्जोवियजया वि ॥३९९६॥

सिरिसिहसामिमुहा, जेहि विं किर सिज्जियव्वयमऽव्वसं । ते वि विसेसतवपरा, अंते जाया किर तहाहि ॥३९९७॥
 १ निव्वाणमेत्तिकिरिया, सा चोदसमेण पढमनाहस्स । सेसाणं मासिणं, वीरजिणिंदस्स छट्ठेणं ॥३९९८॥
 तप्पक्खवाइणो ता, ताण कमेणेव भविउकामस्स । भवमीयस्सऽन्नस्स वि, जुत्ता संलेहेणा काउ ॥३९९९॥
 किंतु विणा तवकम्मं, पायं नो झत्ति उज्झइ देहो । चियमंससोणियत्तं, ता कायव्वं इमं पढगं ॥४०००॥
 चियममसोणियस्स हि, असुहपवित्तीए कारणमज्वझं । संजायइ मोहुदओ, सहकारिविसेसजोगेण ॥४००१॥
 सइ तस्मि विवेगी विहु, साहेइ न नियमओ अहिगयड्डुं । किं पुण विवेयवियलो, अदीहदरिसी अतवसेवी ॥४००२॥
 ता जह न देहपीडा, न याउवि चियमंससोणियत्तं तु । जह धम्मझाणबुड्डी, तेहेव संलेहणं कुळा ॥४००३॥
 एसा य दुविहभेया, उक्कोसा तह भवे जहन्ना य । उक्कोसा वरिसवारस—छम्भासे जाव य जहन्ना ॥४००४॥
 अहवा वि दव्वओ भावओ य, संलेहणा दुहा तत्थ । दव्वे सरीरगस्सा, भावे इंदियकसायाणं ॥४००५॥
 तत्थ य जा उक्कोसा, वारस वरिसाइं कालओ भणिया । सा दव्वओ पबुच्चइ, सुत्तऽणुसारेण इय किंपि ॥४००६॥
 विविहाडभिगगहंसंगय—चउत्थछुड्डुमाऽइविहितवं । काऊण सब्वकाम—ग्गुणिणं चैव पारंतो ॥४००७॥
 पढमं वासचउक्कं, गमेइ खमगो पुणो वि चत्तारि । सुविचित्तवोजुत्ताइं, नवरि भुजह न सो विगइ ॥४००८॥
 एगंउतरिओवासा—ऽऽयंबिलपाणगविहिसणाहाइं । तवइ वरिसाइं दोन्नि, इय वरिसाइं दस गयाइ ॥४००९॥

अह एकारसवच्छर-छम्मासे आइमे तवं काउं । नाड्विगिहुं परिमिय-माऽयामेणं च सुंजेइ ॥४०१०॥
 अन्तिमछम्मासे पुण, अहुमदसमाऽइतवविहं काउं । आयामेण जहिच्छं, सुंजइ तणुधारणद्धाए ॥४०११॥
 एवं एकारसवच्छराणि, गमिऊण बांसमवरिसं । कोडीसहियाऽयं विल-तवकरणेणं समाणेइ ॥४०१२॥
 नवरं वात्समस्सा, वरिसस्स उ अन्तिमम्मि चउमासे । एगंस्तस्सिं सुचिरं, धारेज्जा तेहगंइसं ॥४०१३॥
 तं छारमछणे प-किखविचु, धोवेज्ज आणणं तत्तो । किं पुण एत्थ निमित्तं, भनइ वाएण मा वयणं ॥४०१४॥
 संभिछेज्जा तस्म उ, एवं च कर्याम्मि सरणसमए वि । उवरइ नमोकारं, सयं अजत्तेण स महप्पा ॥४०१५॥
 एसुकोसा सले-दूणा मए दव्वओ समक्खाया । छ-चउमासाऽइया, एस च्विय भनइ जहन्ना ॥४०१६॥
 सविसयपसत्तइदिय-कसायजोगाण निग्गहणरूवा । एसा उ भावसंले-हेणेह नाणीहिं उवइद्धा ॥४०१७॥
 इय ताव विसेसविहिं, पडुच्च संलेहणा विणिहिद्धा । चिन्नियसामन्नेणं, एवं चिय अणसणाऽईहिं ॥४०१८॥
 अणसणं मूणोयरिया^२, वितीसंखेवणं^३ रसच्चाओ^४ । कायकिलेसो^५ सेज्जा, विचित्तसंलीणयाऽई^६ य ॥४०१९॥
 देसे सन्वेऽणसणं, सव्वाऽणसणं भणंति भवचरिमं । देसे चउत्थमाऽई, जहसत्तीए कुणइ एसो ॥४०२०॥
 ऊणोयरिया दुविहा, दव्वे भावे य तत्थ दव्वम्मि । उवगरणभत्तपाणे, सा उवगरणे जिणाऽईणं ॥४०२१॥
 जिगक्खणऽम्भासीण व, न उ अन्नेसिं पि संजमाऽभावा । अहरित्तपरिच्चाया, सव्वेसिं वा जओ भणियं ॥४०२२॥
 जं वडुइ उवयारे, उवगरणं तं सु होइ नायज्वं । अइरेगं अहिगरणं, अजओ अजयं परिहंते ॥४०२३॥

तद्वा—

वृत्तिसं किर कवला, आहारो कुच्छिपूरओ भणितो । पुरिसस्स महिलियाए, अट्ठावीसं भवे कवला ॥४०२४॥
कवलण उ परिमाणं, कुकुडिअंडयपमाणमेत्तं तु । जं वा अविगियवयणो, वयणम्मि छुहेज वीसत्थो ॥४०२५॥
एवं ववत्थियम्मि, ऊणोयरिया उ भत्तथणेषु । जिणगणहरपन्नत्ता, अप्पाऽऽहाराऽऽइपंचविहा ॥४०२६॥
अप्पाऽऽहार-अवइहा, दुभागपत्ता तहेव किंचूणा । अट्टदुवालससोलस—चउवीस तहेकतीसा य ॥४०२७॥

अहवा—

एगाऽऽइकवलहाणी, नियगाऽऽहाराउ ताव जा कवलं । कवलऽद्धमेगसित्थं, ऊणोयरिया इमा दव्वे ॥४०२८॥
कोहाऽऽईणमऽणुदिणं, चाओ जिणवयणभावणाए उ । भावेणोमोयरिया पन्नत्ता, वीयरगेहिं ॥४०२९॥
वित्तीसंखेवो पुण, गोयरकालम्मि दत्तिभिकूवाण । जं परिमाणं पिडे—सणाण पाणेसणाणं च ॥४०३०॥
अहवा पइदिवसं सो, ँचित्ताऽभिग्गहपत्तिगहणरूवो । ते पुण दव्वे खेत्ते, काले भावे य नायव्वा ॥४०३१॥

तथ—

लेवडमऽलेवडं वा, अयुगं दव्वं च अज्ज ँवेच्छामि । अमुगेण व दव्वेणं, अह दव्वाऽभिग्गहो नाम ॥४०३२॥
तद्वा—

अट्ट उ गोयरभूमी, एलुगविकूखं भमेत्तगहणं च । सग्गामपरग्गामे, एवइयधराउ खेत्तम्मि ॥४०३३॥
 उज्जुयगंतुं पच्चाऽऽगई य, गोमुत्तिया पयंगविही । पेडा य अट्टपेडा, अट्ठिभन्तरवाहिसंनुक्का ॥४०३४॥
 काले अभिग्गहो पुण, आई मज्जे तहेव अवसाणे । अपत्ते सइ काले, आई वी मज्झि तइयंते ॥४०३५॥
 दि'तगपडिच्छगाणं, हवेज सुहुमं पि मा हु अचियत्तं । इइ अपत्त अईए, पवत्तणं मा य तो मज्जे ॥४०३६॥
 उक्खित्तमाऽऽचरगा, भावजुया खलु अभिग्गहा होति । गायंतो य सयंतो, जं देइ निसनमाऽऽई वा ॥४०३७॥
 ओसक्कणअहिसक्कण-परंमुहाऽल'किएयो वा वि । भावऽन्नयेण जुओ, अह भावाऽभिग्गहो नाम ॥४०३८॥
 खीराऽऽईसो विगई, तासिं चाओ उ होइ परिहारो । संथओ जं ताओ, दुग्गइमूलाउ भणियाउ ॥४०३९॥
 चचारि महाविगईओ, होति नवणीयमंसमहुमजं । कंखापसंगदप्पा-ऽसंजमकारीउ एयाउ ॥४०४०॥
 आणाऽभिकंखिणाऽवज्ज-भीरणा तवसमाहिकामेण । ताओ जावज्जीवं, ँनिज्जूहाओ पुरा चेवं ॥४०४१॥
 खीरदहिसप्पितेच्छं, गुलो य ओगाहिमं च जहसत्तिं । निज्जूहइ अन्नाणि वि, सो लोणपलंडुमाऽऽईणि ॥४०४२॥
 विगतिपरिणतिधम्मो, मोहो जमुदिज्जए उइने य । सुट्ठु वि चित्तजयपरो, कंहं अकज्जे न चट्ठिहिइ ॥४०४३॥
 दावाऽनलमज्झगतो, को तदुवसमऽट्ठुयाए जलमाऽऽई । संते वि न सेवेज्जा, मोहाऽनलदीविएसुवमा ॥४०४४॥
 अणुसुरं पडिसुरं च, उट्ठसुरं च तिरियसुरं च । समपायमेगपायं, गट्ठोलीणाऽऽइठाणइ ॥४०४५॥

वीराऽऽसण-पलियंकं, समपुय-गोदोहिया य उक्कुडुयं । दंडाऽऽयय-उत्ताणय-ओमंथ-लंगंडसयणाऽऽई ॥४०४६॥
 मगरमुहत्थिसुं'डी-उडूहसइत्तेगपाससाइत्ते । तणकलगसिलाभूमी-सयणाणि निसाअसाइत्ते ॥४०४७॥
 अण्हाणमऽणुव्वट्टण-मऽकायकं'डुयणकेसलोय च । कायकिलेसो एसो, सीओण्हाऽऽयावणाऽऽई य ॥४०४८॥
 दुक्खसहत्तमिह गुणा, कायनिरोहो दया य जीविसु । परलोयमई य तहा, बहुमाणो चेव अन्नेसिं ॥४०४९॥
 एत्तो'ज्जंततरगुणा, कट्ठाओ वेयणाओ नरएसु । 'अवसेहिं' सहिज्जंती, तदवेक्ख्वाए किमिह कट्ठं ॥४०५०॥
 इय भावणवसपाउ-व्वभवंतंसंवेगपयसिगुणाण । कायकिलेसो संसार-वासनिव्वेय-रसभरणं ॥४०५१॥
 तरुमूलाऽऽसामुज्जाण-गिण्णिगु'ऽसम-पवा-मसाणेसु । सुन्नघर-देउलेसु य, जाइयपरदिन्नगेहेसु ॥४०५२॥
 उग्गमउप्पायण-एसणाहिं' परिसुद्धिया अथो चेव । अक्रया अकारियाज्जणु-मया य मूलाऽवसाणेसु ॥४०५३॥
 इत्थिनपुंसगपसुवज्जिया य, सीया व होज्ज उसिणा वा । उच्चावया व समविसम-भूमिगा वा वि वहिरं'ज्जो ॥४०५४॥
 भइयपावयसहाऽऽइएहिं, जीए विसोत्तिया णऽत्थि । सज्झायझाणविग्घं व, नऽत्थि सेज्जा विविच्चा सा ॥४०५५॥
 एवंविहसेजाए, जम्हा पायं न संभवंती वि । सपरोभयसंजणिया, रागदोसाऽऽया दोसा ॥४०५६॥
 सेज्जाए अणुगुणाए वि, संठिओ भावएज्ज अप्पाजं । संलीणयाए सम्म, निग्गिन्हिय इंदियाऽऽईणि ॥४०५७॥
 सो नऽत्थि इंदियऽत्थो, निच्चमऽत्तिच्चाणि जमऽणुभविज्जण । जंतिन्दियाणि तिच्चिं, नाणाविहविसयरसियाणि ॥४०५८॥

एकैको य इमेसिं, विसयाण विसोचमाण हणणत्तमो । खंमं पुण तस्स कहं, पंच वि जो सेवए जुगवं ॥४०५९॥
 जह किर दुहंतेहिं, तुरएहिं रणंऽगणम्मि साराहिणो । विणडिजंति तह इहं, परत्थ वि इंदियहिं पि ॥४०६०॥
 अन्ने वि बहुविहा इह, मुक्कमहापुरिससेवियकमाण । इंदियनिग्गहरहियाण, होंति दुहदारुणा दोसा ॥४०६१॥
 एमाऽऽदुहदुहविवागं, सम्मं परिभाविउं नियमईए । विसयरसिहं दियाणं, धीरो संलीणयं कुज्जा ॥४०६२॥
 सा पुण तेसिं इहे-यरेसु विसएसु सम्मभावेणं । रागहोसपसज्जण-धज्जणरूवा मुणेयव्वा ॥४०६३॥
 अवि य—

सोचा दंडं भोत्तण, जिंविउं फासिज्जण तह विसए । जस्स न रई न अरई, इदियसंलीणया तस्स ॥४०६४॥
 ता गुविलविसयरणे, अणिबद्धमिओ तओ य वियरंतं । नाणंऽकुसेण कुज्जा, अप्पवंसं इंदियगहंदं ॥४०६५॥
 इय धीचलेण धीरो, दमेज्ज मणकुंजरं पि तह कहवि । जह निज्जियपडिचकूखो, गिणहेज्जाऽऽराहणपडायं ॥४०६६॥
 एवं कसायजोगे, निरुद्धपसरेऽरिणा व्व कुणमाणो । जणइ चिय तग्गोयर-मज्झहं संलीणयं धीमं (धणिंयं) ॥४०६७॥
 संलीणयं उवगतो, पसत्यजोगहिं सुप्पउत्तेहिं । पंचसमिओ तिगुत्तो, १आयऽड्डपरायणो होइ ॥४०६८॥
 जं निजरेइ कम्मं, असंबुडो सुमहया वि कालेणं । तं संबुडो तवस्सी, खवेइ अंतोसुहुत्तणं ॥४०६९॥
 तवमज्जवि तं कुज्जा सो, जेण मणो मंगुलं ण चित्तेह । जेण य न जोगहाणी, मणनिव्वाणी य होइ जओ ॥४०७०॥

दवं खेचं कालं, भागं मुणिउण आउणो य तथा । कुजा तवं जहा वाय-पिससिंभा न खुवमंति ॥४०७१॥
 इहारा उगमउपा-यणेसणासुद्धभत्तपाणेण । मियलहुयविरसलुकाऽऽ-इणा वि जावेज्ज अप्पाणं ॥४०७२॥
 अणुपुव्वेणाऽऽहारं, संवट्ठितो य संलिहे देहं । आयं विलं तु तहियं, समयविउ विंति उक्कोसं ॥४०७३॥
 अप्पाऽऽहारस्स न इंदियाइं, विसएसु संपयट्ठति । नेव किलिम्मइ तवसा, रसिएसु न सज्जए वा वि ॥४०७४॥
 किं बहुणा एक्केकं, तह २ असइं सो तवं समऽभसइ । जह तेण करिसियस्स वि, न जायए कद्वयि असमात्ता ॥४०७५॥
 एवं सरीरं सले-हणाविहिं बहुविहं पि फासंतो । अज्झवसाणाविसुद्धिं, खनं पि खवओ न मुचेज्जा ॥४०७६॥
 अज्झवसाणाविसुद्धीए, वज्जिओ जो तवं विगिट्ठं पि । कुणइ न जायइ जम्हा, मुद्धि चिय तस्स कइया वि ॥४०७७॥
 अविगिट्ठं पि तवं जो, करेइ सुविसुद्धसुक्कलेसणो । अज्झवसाणाविसुद्धो, सो पावइ केवलं सुद्धिं ॥४०७८॥
 अज्झवसाणाविसुद्धी, कसायकलुसीकयस्स य न अत्थि । ता तस्स सुद्धिहेउं, संलिहइ ददं कसायकलिं ॥४०७९॥
 कोहं खमाए माणं च, मदेवणज्जेवण मायं च । संतोसेण य लोमं, संलिहइ लहुं लहुभूओ (लहुभूओ) ॥४०८०॥
 कोहस्स य माणस्स य, मायालोभाण सो न एइ वसं । जो तागं मूलाओ, उपत्तिं चेव वज्जेइ ॥४०८१॥
 तं वत्थुं मोत्तव्वं, जं पइ उपज्जए कसायज्जी । तं वत्थुमाऽऽयरेज्जा, जेण कसाया न उट्ठिंति ॥४०८२॥
 जं अज्झियं चरित्तं, देवणाए वि पुव्वकोडीए । तं पि कसाइयमेत्तो, हारेइ नरो मुहुत्तेण ॥४०८३॥

जलिओ हि कसायडगी, चरित्तसारं डहेज्ज कसिणं पि । संमत्तं पि विराहिय, अणंतसंसारियं कुजा ॥४०८४॥
 धन्नाणं खु कसाया, जगडिजंता वि परकसाएहिं । न चयंति उट्ठिउं जे, सुनिविट्ठो पंगुलो चेव ॥४०८५॥
 जइज लइ जलउ लोए, कुसत्थपवणाऽऽहतो कसायडगी । तं चोज्जं जं जिणवयणा-सलिलसित्तो वि पज्जलइ ॥४०८६॥
 कलुसफलेण न जुज्जइ, किं चोज्जं जं इहं विगयरागो । संते वि जो कसाए, निगिण्हइ सो वि तत्तुछो ॥४०८७॥
 रुवं उच्चं गोयं, अविसंवाओ सुहो य लाभो सि । कोहाऽऽडनिगहाणं, फलं क्रमेणुत्तमं नेयं ॥४०८८॥
 ता उपज्जंतो चिय, कसायदावाऽनलो लहुं चेव । इच्छामिच्छाउक्कड-जलेण विज्झावणिज्जो हु ॥४०८९॥
 तह चेव नोकसाया, संलिहियव्वा परेणुवसमेणं । संनाओ गारवाणि य, तह लेसाओ असुद्धाओ ॥४०९०॥
 परिणट्ठिओवहाणो, वियडसिरान्हारुपसुलिकडाहो । संलिहियकसाओ वि य, दुविहं संलेहणमुवेइ ॥४०९१॥
 एवं मम्मं कयदव्व-भावपरिकम्मविहिसमाओगो । संलिहियड्पा पाउणइ, चेव आराहणपडागं ॥४०९२॥
 जो पुण इयविहि विपरीय-करणओ नियमईए वदेज्जा । आराहगो न सो द्वेज्ज, गंगदत्तो व्व पज्जंतो ॥४०९३॥
 तथाहि—

पुरनगरनिगमसंकुल-कुलगिरिगुलेदधधवणरमणिज्जे । वच्छाविसए नयरं, जयवद्धणमाऽऽसि सुपसिद्धं ॥४०९४॥
 सिद्धं तपसिद्धविमुद्धधम्म-कम्ममेक्कयद्धपडिबंधो । वंधुपिओ नाम तहिं, अहेसि रसिद्धी नयविसिद्धो ॥४०९५॥

सिद्धाऽणुमौ पुत्तो य, गंगदत्तो चि तस्स सुविणीत्तो । सो य क्रमेणऽणुपत्तो, तारुणं तरुणिमणहरणं ॥४०९६॥
 तं च तहाविहमऽवल्लोइऊण, पिउणा संयंभुनामस्स ! वणिणो थूया वरिया, वीवाहऽड्ढं पहिड्डेणं ॥४०९७॥
 अह सुपसत्थे हत्थगहस्स, जोगग्गि तिव्हिमुहुत्तम्मि । सा हरिसमुवगएणं, उव्वढा गंगदत्तेण ॥४०९८॥
 नवरं अव्वेलं चिय, तीसे सो पाणिपह्वे लग्गो । तव्वेलं चिय तीण, वियंभिओ दुस्सहो दाहो ॥४०९९॥
 किं हुयवहेण आलि'गियग्गिह, सिच्चिह्मि किं विसस्सेण । इति चि'तंती पल्लहत्थ-वामहत्थाऽऽणणा विमणा ॥४१००॥
 अच्छिन्नमऽच्छिण्डसं-वडं तवाहच्छडा वलियगीवा । निहुयं परिदेवंती, संयंभुणा एवमुच्छविचा ॥४१०१॥
 वच्छे ! हरिसट्ठाणे वि, कीसं संतावमेवमुच्चहसि । पहसिरवयणा जं सहि-जणं पि नाऽल्लवसि सप्पणयं ॥४१०२॥
 किं च न-पेच्छसि तुह-इच्छणए, लोयणाऽऽणंदनिब्भमणस्स । सविलासगीयनट्टाइं, सयालोयस्स पुत्ति ! तुमं ॥४१०३॥
 ता कुण सरलं गीवा-मुणालमज्वणेहि नयणजलकाणियं । सच्छायं मुहलच्छिं, पयडेहि विमुं च सोगमिमं ॥४१०४॥
 अह अत्थि गाढतरसोग-काणं किं पि ता तमऽविसंकं । फुडवयणेहिं साहेहि, जेण अवणिज्जए सज्जो ॥४१०५॥
 तीए पर्यपियं ताय !, इण्हं किमऽईयवत्थुकहणेण । नक्खत्तमग्गणा मुं-डिए सिरे कं गुणं कुणइ ॥४१०६॥
 भणियं संयंभुणा पुत्ति !, तहवि साहेहि एत्थ परमत्थं । तो तीए सव्वो वि य, वरवुत्तं तो समाऽड्डो ॥४१०७॥
 सोऽऊण तं च वजाऽऽ-हथो व्व अवहरियगेहसरो व्व । मसिसलिलोहलिओ इव, सो विच्छायत्तमऽणुपत्तो ॥४१०८॥

विचो य विवाहविही, सयणज्जो वि य गओ सगेहेसु । अह अवरवासरम्मि, ससुरगिहे निजमाणीए ॥४१०९॥
 अचं तदहयदोहग-खगनिभिज्जमाणहिययाए । अन्नं मोक्खोवायं, थेंवं पि अपेच्छमाणीए ॥४११०॥
 पासायसिहरमाऽऽरुहिय, तीए मरणऽड्डया लहु विमुक्को । अप्पा निवडियमेत्ता य, सा गया झत्ति पंचत्तं ॥४१११॥
 मिलिया अम्मापिउणो, सयणज्जो वि थ समागतो तुरियं । विहिओ य से समगो, सरीरसक्कारपसुहविही ॥४११२॥
 तम्भरणनिमिच्चं पि य, सव्वत्थ पुरम्मि तत्थ वित्थरियं । नियदोहगेण दंढं च, लज्जिओ गंगदत्तो वि ॥४११३॥
 नवरं पिउणा भणिओ, मा वच्छ ! विसायमेत्थ थेंवं पि । काहिसि तहा जइस्सं, जह अवरा होज्ज तुह भज्जा ॥४११४॥
 अह कहवि दूपुरवासि-चणियथयं पुणो वि सो तेण । परिणाविओ तहाविह-पभूयतरदव्वविणिओगा ॥४११५॥
 सा वि तहच्चिय हत्थ-ग्गहाओ उड्डं गया परमसोगं । तग्गिहगमणाज्वसरे, नवरं उल्लंघणेण मया ॥४११६॥
 तो सव्वत्थ वि देसे, दुस्सहदोहगदूसणं पत्तो । सोगभरविहुरियंजो य, गंगदत्तो विचिंतेह ॥४११७॥
 किं पुव्वभवेसु मए, पावं पावेणुवज्जियं गरुयं । जस्स पभावेणवं, भवामि वेसोऽहमित्थीणं ॥४११८॥
 भन्ना भयवंतो ते, सणंकुमाराऽऽहणो महासत्ता । ददणयसालिणं पि हु, तत्तियमंस्तेउरं मोलुं ॥४११९॥
 लग्गा संजसमणे, अहं तु निब्भगगवगवगूर वि । दोहगवमित्थीणं, सुमिणे वि अपत्थयिज्जो य ॥४१२०॥
 मिगवोयगो व्व मायहिियाए, निच्चिसयविसयतण्हाए । विण्णडिज्जामि हयाऽऽसाए, अदह ! एत्तो सुहं कत्तो ॥४१२१॥

इय जात्र सो विचिंतइ, ताव पिआ से समाऽऽगओ भणइ । वच्छ ! परिचय सोगं, निरत्ययं कुणसु कायव्वं ॥४१२२॥
 चिरभवपरंपरोवज्जियाण, पावाण विलासियं एयं । वयणिज्जमेत्य कस्स वि, परमऽत्थेणं अओ नत्थि ॥४१२३॥
 ता एहि पुत्त ! जामो, भयवं गुणसायरो इहं सूरी । सुव्वइ समोसढो तं च, वंदिमो नाणरयणनिहिं ॥४१२४॥
 पडिवन्नं तेण ततो, सुरिसमीवे गया विणयपूव्वं । वंदित्तु तं निसत्ता, संनिहियस्मि धरावड्डे ॥४१२५॥
 सूरी वि दिव्वनाणो—वओगविन्नायसव्वनायंव्वो । अक्खेव्वणिविकखेव्वणि—सरूवमऽह कहइ धम्मकहं ॥४१२६॥
 अह पत्थावं उवलब्भ, गंगदत्तेण पुच्छिओ सूरी । भ वं ! पुरा मए किं?, दोहग्गकरं कयं कम्मं ॥४१२७॥
 जेणोहभवे परमं, विहेसं पाविओ भिह जुवईण । इति तेण पुच्छियस्मि, भणइ गुरू भो ! निसामेहि ॥४१२८॥
 नयरम्मि सयदुवारं, रन्नो सिरिसेहरस्स तं भज्जा । अच्चंतवच्छहा आसि, गाढकामाऽणुवंधा य ॥४१२९॥
 तस्स य रन्नो निम्मेर—रूवलायन्नमणहरंजीण । भज्जाणमणूणाइ, हुन्ताणि सयाणि किर पंच ॥४१३०॥
 ताणि य तुमए विहेसणाऽऽइ—बहुक्खडंमतंतेहिं । हणियाणि जहिच्छमऽविग्ग—मवणिवइरमणवंछाए ॥४१३१॥
 समुवज्जिउं च वज्जं व, दारुणं भूरिपावसंभारं । तप्पच्चयं च अच्चंत—दुग्गदोहग्गकम्मं पि ॥४१३२॥
 पज्जन्ते य सुदुस्सह—सासाऽऽइपभूयपवल्लोगेहिं । मरिऊण नरयतिरिण्णु, पेगसो सहिय दुक्खवाइ ॥४१३३॥
 कहकहवि कम्मलाघव—वसेण एत्थोवलद्धमणुयत्तो । पुव्वकयपावदोसेण, इन्हि दोहग्गमऽणुहवसि ॥४१३४॥
 एव सोच्चा संजाय—धम्मसद्धो भवाउ उव्विग्गो । आपुच्छिऊण पियरं, सो पव्वज्जं पवज्जिच्चा ॥४१३५॥

गामाऽऽगतगरेसु, विहरइ वाउ व्व चत्तपडिवंधो । गुरूलवासोऽवगतो, सुत्तत्थविभावणुज्जुतो ॥४१३६॥
 अह केत्तियं पि कालं, पव्वज्जं निकलंक्रमणुचरिउं । भत्तपरिन्नाविहिणा, उवट्ठिओ अणसणं काउं ॥४१३७॥
 भणिओ धेरेहिं तओ, अहो महाभाग ! अणुचियमिमं ते । उवचियसोणियमंसस्स, अणसणं पत्थ पत्थावे ॥४१३८॥
 चत्तारि विचिच्चाइ, विगईनिज्जहियाइं चत्तारि । इच्चाऽऽण्णा क्रमेणं, तम्हा संलहणं कुणसु ॥४१३९॥
 संलिहियदव्वभावो, पच्छाऽणुद्वेज्ज वंछियत्थंपि । इहरा विसोत्तिया वि हु, भवेज्ज बहुविण्वमिममाऽहु ॥४१४०॥
 इय पन्नाविओ वि बहु, तगिरमऽवगन्विज्जण सच्छंदो । घेत्तूण अणसणं गिरि-सिलायले सो निसन्नो त्ति ॥४१४१॥
 अह तस्स तहा द्वाण-द्वियस्स पडिरुद्धदुद्धो गस्स । अगसणगयस्स जं किर, वित्तं तं संपइ सुणेह ॥४१४२॥
 ताविच्छगुच्छसच्छह-सुकं तकुं तलकलावकलियाहिं । छणमयलं छणसच्छह-मुहजोन्हाथवलियदिसाहिं ॥४१४३॥
 निम्मलमज्जमुत्ताकलाव-रेहं तथोरथणयाहिं । सुसिलिडुल्लमणिकं चि-दामसोहं तरमणीहिं ॥४१४४॥
 वट्ठाणुपुव्वरं भा-जभिरामदिपंपतजं वजुयलाहिं । चरणपरिलगगरणझणिर-मंजुमंजीरस्माहिं ॥४१४५॥
 अच्चं तं विचित्तमहघमुल्ल-दोगुल्लवरनियत्थाहिं । मंदाकुसुमपरिमल-मिलंतमसलोलिसामाहिं ॥४१४६॥
 सुंदेरमणहराहिं, तरुणीहिं परिगतो अणेगाहिं । विज्जाहरायसुओ, अणं गेऊ त्ति सुयसिद्धो ॥४१४७॥
 सिद्धाऽऽययणाइं वंदिज्जण, सगिहं पडुच्च वच्चं तो । सुणिमज्जणसणद्वियं जाणि-ऊण भूमितलमोह्नो ॥४१४८॥
 तो गंगदत्तमऽभूरि-भत्तिभरनिस्समंतरोमं चो । सुचिरं धुणिज्जण गतो, रामाजणपरिचुडो सपुरं ॥४१४९॥

साहू वि तस्स सोहण-मुग्गमञ्जलामणोहरणदक्खं । दड्डुं पडिभग्गमणो, चिंतिउमेवं समाढत्तो ॥४१५०॥
 एस महप्पा एवं, विलासिणीसत्थपरिगओ ललइ । अहयं तु पावक्कम्मो, तह तइया ताहिं परिभूओ ॥४१५१॥
 ता धी ! निरत्थयं मज्झ, जीवियं दुहु माणुसं जम्मं । निरुहयंजो वि तहा, विडंणं जोऽणुपत्तो म्हि ॥४१५२॥
 इय कुवियण्वसगतो, सो जंपइ जइ इमस्स फलमडत्थि । सामन्नस्स तया हं, इमो व्य होजामि परजम्मं ॥४१५३॥
 एयं नियणवंधं, काज्जण मओ महिंदकप्पम्मि । उवन्नो पवरसुरो, तत्थ य विमए निसेविच्चा ॥४१५४॥
 आउगविगमम्मि चुओ, उवन्नो भूमितिलयभूयाए । उज्जेणीए पुरीए, रन्नो सिरिसमरसाहम्मस ॥४१५५॥
 भज्जाए सोमनामाए पुत्तभावेण पवरसुमिणेहिं । कयहओ नीरोओ, ससुचियसमए पम्भओ य ॥४१५६॥
 विहियं वद्दावणयं पत्थावे ठावियं च से नामं । रणसुरो चि कमेणं, तारुन्नं पवरमऽणुपत्तो ॥४१५७॥
 अह पुव्वज्जियनिरवग्ग-हुग्गसोहणसंगतो जत्थ । सो भमइ तत्थ जुवईण, तम्मि निक्खिन्नचचक्कम्भण ॥४१५८॥
 मयणवसविहियवहुहाव-भावविभवमविलासलीलाण । अवहत्थियलज्जाणं, अवरे विरमंति चावाग ॥४१५९॥
 राइसरसेणावह-महिब्भसामंतं तिधूयाहिं । एसोऽन्ह पई अहवा वि, हुयवहो इइ वयंतीहिं ॥४१६०॥
 उव्वढो गाढपरूढ-पणयसाराहिं ताहिं समगं च । पंचविहविसयसोकखं, अणुभुंजइ दीहरं कालं ॥४१६१॥
 मरिउं च भवुत्थसुत्तिकूल-दुकूलकूवाण भायणं भूओ । नियदुव्विलसियवसओ, चिरकालं गंगदत्तो चि ॥४१६२॥
 एएण कारणेणं, बुच्चइ संलेहणं दुविहरूवं । काउं पुव्वं पच्छा, भत्तपरिन्नं अणुट्टेज्जा ॥४१६३॥

एवं कथपरिक्रमस्स, पायसो नो विसोत्तिया होइ । आराहिज्जइ सम्मं, एत्थं चिय जिणवराड्डणा वि ॥४१६४॥
 इय सिशिज्जिणचन्द्रमुणिन्द-रइयसंवेगंरं गसालाए । परिक्रमविहीनामोक्ख-चउमहामूलदाराए ॥४१६५॥
 आराहणाए पनरस-पडिदारमयस्स पढमदारस्स । परिक्रमविहीनामस्स, दंसियं चरमपडिदारं ॥४१६६॥
 तदंसणाओ पनरस-पडिदारसयं पदंसियं सम्मं । परिक्रमविहीनामग-मेयं पढमं महादारं ॥४१६७॥
 संवेगंरं गसालाड्डाराहणाए, पनरसपडिदारपडिवद्धं । परिक्रमविहीनामगं, पढमदारं समत्तं ति ॥४१६८॥
 अणहं अरयं अरुयं, अजरं अमरं अरागमडपओसं । अभयज्मकम्ममडज्जमं, सम्मं पणमह महावीरं ॥४१६९॥
 अहं कथपरिक्रमविहिस्स, तस्स गणसंक्रमं करंतस्स । विहिमडवितहं भणिस्सं, तत्थ य दाराणिमाणि दस ॥४१७०॥
 दिसं^१ खामाण^२ अनुसद्धी^३, परगण^४ सुट्ठियगवेसणा चेव^५ । उवसंपया^६ परिच्छा^७, पडिलेहा^८ पुच्छण^९ पडिच्छा^{१०} ॥४१७१॥
 तत्थ य दिस ति गच्छो, जं तीए दिसिजए जइसमूहो । तीए दिसाए अनुणं, वण्णेमि जहाविहिं एत्तो ॥४१७२॥
 इह पुण पुव्वपवंचिय-कमाडुणुसारेण गहियपव्वजो । सडूहो व सुचिरपालिय-पव्वजो कोई साहू वा ॥४१७३॥
 अहवा निरमलगुणगण-वसपावियपूयणिज्झरिपओ । साहु चिय आराहण-विहिमणहं काउमिच्छेज्जा ॥४१७४॥
 एत्थ य जो सूरिपयं, पवयणविहिणाडुणुपालिडं सुचिरं । निफ्फाडुं च सिस्से, सुत्तज्जेहिं समत्थेहिं ॥४१७५॥
 इडिहरससायगाख-रहियं आगमठिईए विहरित्ता । वोहिता भव्वजणं, वडिज्जाड्डाराहणविहाणं ॥४१७६॥
 वडुहन्तउत्तरोत्तर-पसत्थपरिणामपरमसंवेगो । सो अनुसरेज्ज पढमं, वहुज्जज्जोगं महाखेत्तं ॥४१७७॥

तो वाहरिज्ज गणं, निययं पुरखेडकन्वडाऽऽहणयं । तत्पुरओ पयडेई, तहाविहं अप्पडमिप्पयं ॥४१७८॥
 आभोइज्ज य तओ, अपक्खवाएण सम्मबुद्धीए । पढमं खु सगच्छे च्चिय, परगच्छे वा पुरिससयणं ॥४१७९॥
 आरियंदेसुप्पन्नं, जाईकुलूवसंपयाकलियं । कुसलं कलाकलावे, लोयट्टिइसुहुपत्तहं ॥४१८०॥
 पयइसुविमिद्वचेहं, पयइगुणज्जभासनिच्चत्तछिच्छं । पयईए श्रिमियरूवं, पयईए जणाऽणुरागपयं ॥४१८१॥
 पयइसुपसन्नचित्तं, पयईए पियपयंपणपहाणं । पयइसुपसंतमुत्तिं, एतो च्चिय पयइगंभीरं ॥४१८२॥
 पयइसुविसालसीलं, पयइमहापुरिसचरियचित्तरहं । पयइनिरज्जविज्जा—समज्जणजुत्तचित्तं च ॥४१८३॥
 कल्लाणमित्तमेत्ती—पहाणमऽविकल्थणं अमाइल्लं । दढसंघयणं धीवलिय—मऽणुमयं धम्मियज्जाण ॥४१८४॥
 आहिंढियवहुदेसं, अवधारियसयलेदसभासं च । परिचियवहुववहारं, आयन्नियविचिहवुत्तं ॥४१८५॥
 दीहदरिमाणमज्जुहं, दक्खिन्नमहोयहिं सुलज्जालुं । बुद्धाऽणुगं त्रिणीयं, सव्वत्य सुवद्वलकूवं च ॥४१८६॥
 अदुराऽऽराहं गुणपक्ख—वाइणं देमकालभावन्नु । परहियइं विसेस—न्नुयं परं पावभीरुं च ॥४१८७॥
 सुगुरुविहिदिन्नदिकूवं, तयऽणुकमाऽहीयसपरसमयविहिं । चिरपरिचियसुत्तत्थं, जुगप्पहाणाऽगमधरं च ॥४१८८॥
 सुत्ताऽणुसारिबोहं, तत्तविहिविसारयं च खंतिखमं । सक्किरियाकरणयं, संविगं लद्धिमंतं च ॥४१८९॥
 भावियभवनेगुन्नं, सम्मं तत्तो विरत्तचित्तं च । सन्नाणाऽऽइगुणाणं, परूवगं पालगं च संयं ॥४१९०॥
 संगहसीलं अपमाइणं च, कडजोणिं भणिहनिउणं । तह परलोगपसाहग—गुणगणसंगाहणे कुसलं ॥४१९१॥

॥४१९२॥
 ॥४१९३॥
 ॥४१९४॥
 ॥४१९५॥
 ॥४१९६॥
 ॥४१९७॥
 ॥४१९८॥
 ॥४१९९॥
 ॥४२००॥
 ॥४२०१॥
 ॥४२०२॥
 ॥४२०३॥
 ॥४२०४॥
 ॥४२०५॥

निचाऽऽसेवियगुरुकुल-निवारामाऽऽदेयमऽसमपसरसं । संजमगुणेकरसियं, वच्छल्लपरं पवयणस्म
 मणसुद्धं वडंसुद्धं, कायविसुद्धं विसुद्धणुद्धानं । दव्वाइअगिद्धिपरं, जयणासारं च सञ्चत्य
 दंतिदिंयं तिगुत्तं, गुत्ताऽऽयारं अमच्छरमर्णीसं । जहसत्तीए तवचाय-संगयं गयमयवियारं
 अणुवत्तणापहाणं, सच्चवयारुज्जयं ददपइन्नं । उक्खित्तभरुव्वहणेक्क-धीरत्थवलं अणाऽऽसंसं
 तेयस्सिममोयरिस्मण-मडविसाइणमऽपरिमाविणं धीरं । हियमियफुडवत्तारं, कन्नसुहोदत्तघोसं च
 मणवयणकायचावच्छ-वज्जियं सयलजइजणगुणइहं । अगिलाणीए जहड्विय-पवयणसुत्तऽत्थयत्तारं
 ददवुत्तिहेउदाणा, पारद्धपमेयठावणपडिट्ठं । तक्कालुप्पन्नुत्तर-पयाणापहुयं सुमज्झत्थं
 पंचविहाऽऽयारत्तरं, भवियाणुवएससदाणदुल्ललियं । जियपरिसं जियनिदं, विविहाऽभिगहगहगनिरयं
 कालसहं भारसहं, उवसग्गसहं परीसहसहं च । खेयसहसज्वक्कसहं, कट्टसहमिलच्च सञ्चसहं
 उस्सग्गज्ववायाणं, नियनियसमए निसेवणपहाणं । मुद्धजणसमकूवं पुण, निसेवणं नाऽववायाणं
 आवाए संवासे य, भद्दगं तह समुदवुद्धिल्लं । रायकरंडगतुल्लं, मद्धकुंभं मद्धपिहाणं च
 बुद्धिपरगज्जिरिहिएण, जणगनिष्कायेण य तेहव । खेत्ते चिय काले चिय, देसे सञ्चे य बुद्धिमया
 पुक्खलसंवट्टेण य, मेहेण समं वंदंतप्पवमाणं । अंतो वहिं च सारं, तह अत्पपराऽणुकंपपरं
 तह परिगलंतसोयं, निच्चं आसंगलंतसोयं च । सुयदाणगहणविहिणा, सीयासीओयहरयं च

कालपरिहाणिदोसा, एत्तो एक्काऽऽगुगविहीणं पि । अपलहुदोसवंतं पि, सेसवहुगुगुणोवेयं ॥४२०६॥
 एवंविहं सुसिस्सं, हसी रिणभोयणं करिउकामो । आपुच्छिताण गणं, गणाऽहिबत्ते निरूवेजा ॥४२०७॥
 नवरं गुरुसीसाणं, दोणं पि हु पवरचंदवलकलिए । उचट्टणाट्टियसव्व-^१मुहगहालोगिए लगे ॥४२०८॥
 नीसेससंघसिओ, हिओवउत्तो गणे गणवई सो । सुत्तुत्तविहाणेणं, नियययं निसिगइ तम्मि ॥४२०९॥
 अह संघसमकूवं चिय, सुत्तुत्तविहीए चैव निसंगो । अणुजाणेइ दिस्सं सो, एस दिमा भे त्ति भगभागो ॥४२१०॥
 जो पुण मविसेसाऽसेस-गुणगणोवेयपुसिविरहम्मि । कइवयसुगुणुवेयं पि, तद्वरस्समणज्वेकूव्याए ॥४२११॥
 नियए पयम्मि न ठवेज्ज, नेव तस्साणुजाणइ दिस्सं पि । सो हारेज्ज मकड्जं, गणं च सिवभदसुरि व्व ॥४२१२॥

तथाहि— ॥४२१३॥
 कंचणपुरम्मि नयरे, सुयरयणमहोयही महाभागो । आसि सिवभदसुरी, वहुमिस्सगणस्स चक्रगुमभो ॥४२१४॥
 सो य महप्पा एगम्मि, अवसरे रयणिमज्झसमयम्मि । कालपरिन्नाणज्झा, अवलोयइ नहयलं जाव ॥४२१५॥
 तावुच्छलन्तजोन्हा-पयाहधवलियसमग्गदिसिचकं । समकालं पेच्छइ हरिण-लंछणाणं जुगमऽकम्हा ॥४२१६॥
 मइसंमोहा किं दिट्ठि-विव्वभो किं विहीसिया किं वा । इत्ति विस्सियच्चिंणं, तेणुट्ठविओ अवमहा ॥४२१७॥
 भणितो य भद ! पेच्छसि, गयणे हरिणंऽकमंडलजुगं किं । तेणं पयंपियं एक्क-मेव पेच्छामि निसिनाहं ॥४२१८॥

निच्चाऽऽसेवियगुरुकुल-निवासमाऽऽदेयमऽसमपसमसं । संजमगुणेकरसियं, वच्छछपरं पवयणसस
 मणसुद्धं वइसुद्धं, कायविसुद्धं विसुद्धणुद्धानं । दव्वाइअगिद्विपरं, जयणासारं च सन्वत्य
 दंतिदियं तिगुत्तं, गुत्ताऽऽयारं अमच्छरमणीसं । जहसत्तीए तवचाय-संगयं गयमयवियारं
 अणुवत्तणापहाणं, सच्चुवयारुज्जयं ददपइन्नं । उक्खित्तभरुव्वहणेक्क-धीरथवलं अणाऽऽसंसं
 तेयस्सिसणमोयस्सिसण-मऽविसाइणमऽपरिसाविणं धीरं । हियमियफुडवत्तारं, कन्नसुहोदत्तघोसं च
 मणवयणकायचावल्ल-वड्जियं सयलजइजणगुणइहं । अगिलाणीए जहड्डिय-पवयणसुत्तऽथवत्तारं
 ददजुत्तिहेउदाणा, पारद्धपमेयठावणपडिडं । तक्कालुप्पन्नुत्तर-पयाणपहुयं सुमज्झत्थं
 पंचविहाऽऽयारधरं, भवियाणुअएसदणदुल्ललियं । जियपरिसं जियनिदं, विविहाअभिगहगहगनिरयं
 कालसहं भारसहं, उवसग्गसहं परीसहसहं च । खेयसहमज्वक्कसहं, कट्टसहमिलव्व सव्वसहं
 उस्सग्गजववायाणं, नियनियसमए निसेवणपहाणं । मुद्धजणसमकूखं पुण, निसेवणं नाजववायाणं
 आवाए संवासे य, भदग्गं तह समुददुद्धिल्लं । रायकरंडगतुल्लं, मद्धुकुंभं मद्धुपिहाणं च
 बुद्धिपरग्गज्जिरहिण्ण, जणगनिष्कायणेण य तहेव । खेत्ते च्चिय काले च्चिय, देसे सव्वे य बुद्धिमया
 पुक्खलसंवट्ठेण य, मेहेण समं वंहेत्तमुवमाणं । अंतो नहिं च सारं, तह अप्पपराडणुकंपपरं
 तह परिगलंतसोयं, निच्चं आसंगलंतसोयं च । सुयदाणगहणविहिणा, सीयासीओयहरयं व

॥४१९२॥

॥४१९३॥

॥४१९४॥

॥४१९५॥

॥४१९६॥

॥४१९७॥

॥४१९८॥

॥४१९९॥

॥४२००॥

॥४२०१॥

॥४२०२॥

॥४२०३॥

॥४२०४॥

॥४२०५॥

कालपरिहाणिदोसा, एतो एकाऽऽगुगविहीणं पि । अपलहुदोसवतं पि, सेसवहुगुगुणोवेयं ॥४२०६॥
 एवंविहं सुसिस्तं, सरी रिणमोयणं करिउकामो । आपुच्छिचाण गणं, गणाऽहिवत्ते निरूवेजा ॥४२०७॥
 नवरं गुरुसीमाणं, दोणं पि हु पवरचंदवलकलिए । उचट्टाणाट्टियसव्व-?सुहगहालोगिए लगे ॥४२०८॥
 नीसेससंघसाहिओ, हिओवउत्तो गणे गणवई सो । सुत्तुत्तविहाणेणं, निययपयं निसिरइ तम्मि ॥४२०९॥
 अह संघसमकूलं विय, सुत्तुत्तविहीए चैव निससंगो । अणुजाणेइ दिसं सो, एस दिसा भे चि भगमाणो ॥४२१०॥
 जो पुण सविसेसाऽसेस-गुणगणोवेयपुसिसिविरहम्मि । कइवयसुगुणववेयं पि, तदवरस्समणऽवकुर्याए ॥४२११॥
 नियए पयम्मि न ठवेज्ज, नेव तस्साऽणुजाणइ दिसं पि । सो हारेऽज मकडंजं, गणं च सिवभट्टसुरि व्व ॥४२१२॥

तहाहि—

कंचणपुरम्मि नयरे, सुयरणमहोयही महाभागो । आसि सिवभट्टसरी, वहुसिसरणस्स चक्रवुसमो ॥४२१३॥
 सो य सहप्पा एगम्मि, अवसरे रयणिमज्झसमयम्मि । कालपरिचाणऽट्टा, अवलोयइ नहयलं जाव ॥४२१४॥
 तावुच्छलन्तजोन्हा-पवाहधवलियसमगदिसिचकं । समकालं पेच्छइ हरिण-लंछणाणं जुगमऽकम्हा ॥४२१५॥
 मइसंमोहा किं दिट्ठि-विब्भमो किं विहीसिया किं वा । इति विस्सियच्चिंचाणं, तेणुद्विओ अवग्माह ॥४२१६॥
 भणितो य भइ ! पेच्छसि, गयणे हरिणंऽकमंडलजुगं किं । तेणं पयंपियं एक-मेव पेच्छामि निसिनाहं ॥४२१७॥

तो मुणिवह्णा नायं, नूनं पज्जंतपत्तमिव जीयं । तेणसुप्पाओ मे, अदिट्ठुव्वो पजाओ चि ॥४२१८॥
 न कयाइ जेण चिरजीवि-णो जणा एरिसे उ उप्पाए । पेक्खंति विम्भयकरे, परेसिमस्सत्तमस्यडंते ॥४२१९॥
 अहवा किस्समेण विगप्पिएण, उप्पायविरहओ विजियं । तिणयज्जगलज्जलमिव, नचिराज्वत्याणमणुभन्नइ ॥४२२०॥
 ता किमिह चोज्जमसह किंव, वाउलत्तं क एव संमोहो ? । अणुसमयविणस्सिरजीवि-यव्वजुत्ताण सत्ताण ॥४२२१॥
 चिराकालकलियनिम्मल-सीलाणं धोरचरियसुतवाणं । परमज्जुदयनिमित्तं, मरणं पि मणोरुहं कुणइ ॥४२२२॥
 अणुवाज्जियसद्धम्मा, अपोढपाहेज्जदूरपहिय न्व । परभवसंकमकाले, जे ते पुण दृत्यिआ होति ॥४२२३॥
 तम्हा पडिरुव्वगुणम्मि, सयल्लुणिलोयलोयणास्सणंदे । आरोविऊण गणभर-मेगम्मि नियविणेयम्मि ॥४२२४॥
 अच्चंतविगिद्धविसिद्ध-तवविसेसेहिं संलिहियकाओ । दीहरसामन्नफलं, एगगमणो उवचिणामि ॥४२२५॥
 नंवरं सिस्साममिमाण, कोवि कौवास्सरो सहावेण । को वि य वियक्खणो नेव, सत्थपरमज्ज्यवोहम्मि ॥४२२६॥
 को वि य वियलो रूवेण, को वि सिस्साणुवत्तेण अविऊ । को वि य कलिप्पिओ को वि, लोभमायाडभिभूतो य ॥४२२७॥
 को वि पभूयगुणो वि हु, थद्धो हा ! किं करेमि सव्वगुणो । नेवडत्थि कोवि गणहर-पयमिममास्सोविमो जस्स ॥४२२८॥
 भन्नइ य इमं गणत्तर-पयं हि जो ठवइ किर कुपत्तम्मि । जांतो वि सिणेहा, सो पवयणपच्चणीओ चि ॥४२२९॥
 इय १ दुक्कहाए तहाविहेहिं, केहि वि गुणेहिं जुनं पि । सिस्सगणं अन्नगणिउं, अविभावियभाविराज्जल्यो ॥४२३०॥

कालाऽणुरूपकायव्व-मूढभावो तहाविह' किं'चि । संलेहणं करेत्ता, भत्तपरिणं चिय पवन्नो ॥४२३१॥
 तम्मि य तहट्टिए जा न, साणावारणाऽऽइ संभवति । ताव वणवारणा इव, सीसावि निरंकुसीहया ॥४२३२॥
 तह अप्पणो उवेहा-परं पहु' पेक्खिवज्जण निरवेक्खवा । तप्पडियरणाऽऽइपओ-यणेसु मंदाऽऽदरा जाया ॥४२३३॥
 सूरी वि ते तहा पे-च्छिज्जण हिययम्मि धरियसंतावो । असमत्थिउत्तिमट्ठो, मरिउ' असुरेसु उप्पन्नो ॥४२३४॥
 सीसगणो वि य चाढं, नायगविरहेण नयरलो गो व्व । अकं'तो अइनिक्खि-पमायरिसुहउच्चंकेण ॥४२३५॥
 सिढिलियमुणिकायव्वो, कोउयमंताऽऽइएसु वट्ठ'तो । जाओ य सामिविरहे, आभागी अणत्थसत्थाण ॥४२३६॥
 एएण कारणेणं, मज्झिमगुणसंगयं पि ठविय पए । तव्विहियगणाऽणुन्नो, गणी जएज्जुत्तिमट्ठम्मि ॥४२३७॥
 इहरा पवयणस्विंसा, धम्मव्वभंसो य मग्गवुच्छेओ । अहिगरणं धम्ममुह-विप्परिणामाऽऽइया दोमा ॥४२३८॥
 इय कुगइत्तिमिरदिणयर-पहाए संवेगरंगमालाए । मरणणजयपडागो-वलंभनिव्विग्वहेउए ॥४२३९॥
 आराहणाए पडिदार-दसगजुत्तस्स वीयदारस्स । गणसंकमस्स भणियं, दिस त्ति पढमं पडिदारं ॥४२४०॥
 एवं नियपयठाविय-सीसनिवेइयदिसस्स वि गणिसस । एगंतनिजरापे-हिणो वि जीए विणा सम्मं ॥४२४१॥
 उल्लासं न लहइ अइ-महल्लकल्लाणवट्ठरी कहवि । सा खामणा इयाणिं, कित्तिजइ कुगइनिम्महणी ॥४२४२॥
 अह सो पसंतचित्तो, सवाल्लुइवाऽऽउलं गणं णियगं । तक्कालणिवेसियगण-वइं च वाहरिय महरगिरा ॥४२४३॥
 इय वागरेज्ज हं'भो !, महाऽणुभावा ! सहाऽज्वसंतानं । सुहुमं व वायरं वा, अचियत्तं किं'पि होज धुवं ॥४२४४॥

ता जं कया वि असणं, पाणं वत्थं व पत्तमड्ह पीढं । धम्मोवयारज्जणयं, अन्नं पि तहाविहं किं पि ॥४२४५॥
 लद्धं पि विज्जमाणं पि, कप्पणिज्जं पि नो मए दिन्नं । दिज्जंतं वा अवरेण, क्हवि होजा व पडिसिद्धं ॥४२४६॥
 जं वा पुच्छंतण वि, अक्खरपयगाहअज्जयणमाड्डई । मुत्तं नेवुवड्डं, सम्मं वक्ख्वाणियं नो वा ॥४२४७॥
 जं वा किं पि क्हं पि हु, इड्ढीरससायगाववसेण । खरफुलसगिराहि चिर च, चोइया तज्जिया वा वि ॥४२४८॥
 अच्चंतविणयपण्या वि, गाढपडिंधंयुरा वि दढं । जं पि य रागाड्डवसा, पलोइया विसमदिट्ठीए ॥४२४९॥
 जं च न संमं सुगुणसज्जणे वि उववूहिया जहाज्वसरं । तं भे खामेमि अहं, निस्सल्लो निक्कसाओ य ॥४२५०॥
 तह भो देवाड्डणुपिया !, पियस्स वि अपियमन्नणाए जं । अपए वि दूमिया काल-मेत्तियं तं पि खामेमि ॥४२५१॥
 किं केणाडवि पियं चिय, अणिसं कस्साडवि तीए काउं । ता जमडपियं कयं किं पि, तुम्ह तं मे खमेज्जाह ॥४२५२॥

किं बहुणा—

दब्बं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च अणुचियं जमिह । किं पि कयं तुम्ह मए, तं सव्वं पि हु खमावेमि ॥४२५३॥
 अह ते वि तिव्वगुरुभत्ति-चित्तजुत्तसप्प वित्तिणो एयं । गुरुवयणमसुयपुव्वं, सोऊण ससज्जसं सव्वे ॥४२५४॥
 उप्पन्नमन्नुमंथर-गगरगलनाल्लिणो सुत्तिउणो वि । अणवरयफुरंतोदार-वाहसल्लिलोछनयणिह्ठा ॥४२५५॥
 जंपति पहुं अप्पा-णयं पि सव्वप्पणा किलेसेउं । अग्गे चिय परिपुट्ठा, सामिय ! तुम्भेहिं जेहिं सया ॥४२५६॥
 ते वि क्हं तुम्हे हं, खामेमि इमेरिसं भणह वयं । अवि य सुगुणेसु ठविया, अणुमोएमो त्ति वत्तव्वं ॥४२५७॥

अप्पत्तगुणाणं पावगं त्ति, पत्ताण वुड्हिज्जणग त्ति । कञ्जणवह्खरीका-रिणो त्ति एगंतहियय त्ति ॥४२५८॥
 इय वच्छल त्ति निव्वाण-गमणसुपसत्थसत्थवाह त्ति । निक्कारणेक्कपियवंध-व त्ति संजमसहाय त्ति ॥४२५९॥
 सयलज्जयीवपरिता-इणो त्ति भवजलहिक्रन्धारा त्ति । सव्वंडगिगगपरमत्थ-जणणिजगग त्ति काऊण ॥४२६०॥
 जे तुम्हे सव्वेसिं, परमवियड्डाण भव्वलोयाणं । जणणिजणगे वि चड्डं, ^१आसयणिज्जा महासत्ता ॥४२६१॥
 ते कह कस्स वि तुम्भे, भयत्तभयमूयणा हियपरा य । होऊण अणुचियं मे-ज्जसा वि चिंत्तिस्सह वि लोए ॥४२६२॥
 दव्वं खेत्तं कालं, पडुच्च पियमेव सव्वसत्ताण । निच्चं चेड्डताणं, तुम्ह वि किं खामणिज्जपयं ॥४२६३॥
 एवं खु गुणो होहि त्ति, जं पि जंपेह किंपि फल्साइ । तं पि परिणतिसुहड्डा, सुवेज्जकड्डओसहकमेण ॥४२६४॥
 तम्हा अम्हेहिं चिय, तुम्हे उ पडुच्च अणुचियं किंपि । जमिह कयं कारियमण्डु-मयं च तं होइ खमणिज्जं ॥४२६५॥
 तं पुण रागा उ दो-सओ य मोहेण वा अणाभोगा । मणसा वयसा काएण, जमिह भंते कयं तत्थ ॥४२६६॥
 रागेण अप्पवहुमाणओ उ, दोसेण पहुपओसाओ । मोहेणं अन्नाणा, विणोचओगं अणाऽऽभोगा ॥४२६७॥
 सम्ममण्डुग्गहवुद्धीए, अहं विहियं हियं पि तुम्हेहिं । संभावियं च वित्ठं, अम्हेहिं किंपि जं मणसा ॥४२६८॥
 अन्तरभासाविप्पिय-पयंपणं पड्डिमंसमक्खित्तं । पेसुन्नं तह जच्चाऽऽ-खिंसणं जं च वायाए ॥४२६९॥
 कत्थरणोऽव्हिसंघट्ठणाऽऽइ, काएण अणुचियं जमिह । विहियं तं खाभेमो, तिच्चिहं तिच्चिहेण सव्वं पि ॥४२७०॥

तद्वा—

पाणाऽऽसणाइ सुत्तऽत्थ—तदुभयं वत्थपत्तदं डाऽड्ढे । सारणवारणचोयणा—पडिचोयणापमुहमऽह जं च ॥४२७१॥
तुम्हेहिं चियत्तेहिं, दिन्नं अम्हेहिं अविणएणं जं । भंते ! पडिच्छियं कहवि, तं समगं पि खामेमो ॥४२७२॥
दब्बे खेत्ते काले, भावे य कहिं पि का वि हु कया जं । आसायणा य तं पि हु, ति विहंति विहेण खामेमो ॥४२७३॥
कयमेत्थ पसंगेण, एवं ते गुणगुरुं गुरुं णिययं । धम्माऽऽयरियं धम्मो—वएसयं धम्मधुरधवलं ॥४२७४॥
भत्तिब्भरनिब्भरंज्जा, सम्मं कमकमलमिलियभालयला । पुणरुत्तमऽत्तविहियं, अहम्मकम्मं खमावेति ॥४२७५॥
आदिकूवाकालाओ, अन्नाणपमायदोसवसगेहिं । पडिलोमिया जमाऽऽणा, हिओवएसं पि दिं ताण ॥४२७६॥
तुम्हाणं अम्हेहिं, संजमभरधरणधवलगुणनिलय ! । मणवायाकाएहिं, सव्वं पि हु तं खमावेमो ॥४२७७॥
आणंदं ऽसुनिवायं, कुणमाणा इय मही ? निमियसीसा । खामेति ते जहऽरिहं, जहारिहं खामिया गुरुणा ॥४२७८॥
एवं च खामणाए, कयाए जाएज्ज अत्तणो सुद्धी । थेवं पि वेरकारण—मऽवरभवे नाणुवहेज्जा ॥४२७९॥
इहरा नाणऽभासो, परोवएसाऽड्ढधम्मवावरो । नयसीलस्रारिणो इव, भवेज्ज विहलो परभवम्मि ॥४२८०॥
तद्वाहि—
एगम्मि गरुयगच्छे, अतुच्छुयनाणनायनायव्वो । दूरदिसाऽऽगयसुस्सु—सिस्ससंसयसयुस्महणो ॥४२८१॥

१. निमिय = न्ययत् ।

नामेणं नयसीलो, अहेसि सखी सयं सुरगुरु व्व । बुद्धीए नवरि न तहा, सुहसीलत्तेण किरियाए ॥४२८२॥
सिस्सो य तस्स एगो, सम्मं नाणी य चरणजुत्तो य । तो तस्स समीवम्मि, समयड्थवियकखणा लोगा ॥४२८३॥
निमुणंति जिणवराड्गम-सुवउत्तमणा तहत्ति जंपता । पकुणंति य बहमाणं, पवित्तचारित्तजुत्तो त्ति ॥४२८४॥
एवं वच्चं तम्मि, काले सो चिं तइ इमं सखी । मोत्तण ममं सुद्धा, किम्मिममिमे पज्जुवांसंति ॥४२८५॥
अहवा कुणंतु किंपि हु, एए सच्छंदचारिणो णिहिणो । एसो वि कीस सिस्सो, बहसुओ तह कओ वि मए ॥४२८६॥
तह दिक्खिओ वि तह पालिओ वि, तह गुरुणेषु ठवियो वि । रम्ममडवगणिउणेंवं, वट्ठइ परिसाए भेयम्मि ॥४२८७॥
“रायम्मि जीवमाणे, न छत्तभंगो हवेइ” एसो वि । मन्ने लोगपवाओ, न सुओ गेणं अणउंजेण ॥४२८८॥
जइ इण्हिं निवारिज्जइ, धम्मकहाकरणओ मए एसो । ता मच्छरि त्ति लोगो, मन्नेज्ज ममं महामुद्धो ॥४२८९॥
ता कुणउ किंपि एवंविहाण, जुत्तं उवेहणं एकं । कीरंतमडवरमडफलं, तव्वत्तजणं दिह्मद्धं च ॥४२९०॥
इय संकिलेसवसगो, पओसवं तदुवरिम्मि सो सखी । अंतसमए दि तदउविहिय-ग्गामणो मरगमडणुपत्तो ॥४२९१॥
तो संकिलेसदोसा, तत्थेव वणम्मि पन्नगत्तेण । उवन्नो कूरड्पा, सन्नी ताविच्छसच्छओ ॥४२९२॥
अह तेसिं चिय साहूण, कहत्ते सज्जायझाणभूमीए । आगंतूणं तु ठिओ, इओ तओ परिभमंतो सो ॥४२९३॥
तम्मि य काले सज्जाय-करणवंधाए पट्टिए सिस्से । अवसउणो संजाओ, पडिसिद्धो सो य थेरंहि ॥४२९४॥

पडिवालिय खणमेक्कं, पुणो पयइम्मि तम्मि अवसउणो । पुणरवि तहेव जाओ, ताहे थेरा विच्चिंतति ॥४२९५॥
 होयव्वमेत्थ केणाडवि, कारणेणं वयं पि ता जामो । इह तेणं चिय समगं, गया उ सज्जायभूमीए ॥४२९६॥
 अह थेरमज्झयारे, पुव्वभवाऽतुच्छमच्छरवसेण । तं पेच्छिउण भीमो, भुयगस्स वियंभियो कोवो ॥४२९७॥
 तंडवियपयंडफणो, अरुणऽच्छिच्छोहपाडलियगयणो । दूरविदारियवयणो, पडुच्च तं धावियो ताहे ॥४२९८॥
 मोत्तूण सेसमुणियो, महया वेगेण सिस्समऽणसरिउं । वच्चंतो सो कहमऽवि, पडिरुद्धो झत्ति थेरहिं ॥४२९९॥
 नायं च तेहिं नूणं, को वि इमो साहुपच्चणीओ च्चि । विद्वंसियसामन्नो, एवं जो उव्वहह वेरं ॥४३००॥
 एगम्मि य पत्थावे, समागओ तत्थ केवली भयवं । पुड्डो वुत्तंतमिमं च, सो य थेरहिं जत्तणं ॥४३०१॥
 तो केवल्लिणा तेसिं, पुव्वोइयस्सरिवइयो सव्वो । तदुवरि पओसगव्वो, निदेसिओ मूलओ चेव ॥४३०२॥
 एवं निसामिडणं, वेरणाऽऽवडियवुद्धिणो मुणियो । जंपति अहो भीमं, पओसदुव्विलसियं जेण ॥४३०३॥
 तारिसुयनानणुणाऽऽयोरो वि, धीमं पि मुणियक्किच्चो वि । सुरी महाऽणुभावो, भीसणभुयगत्तणं पत्तो ॥४३०४॥
 कह पुण भयवं ! वेरो-वसामणं तस्स संपयं होजा । केवल्लिणा पडिभणियं, गंतूणं तस्समीवम्मि ॥४३०५॥
 उवइसह पुव्वभववेर-वइयरं कुणह खामणं वहुसो । एवं कयम्मि सो जाय-जाइसरणो विवुज्झिहइ ॥४३०६॥
 चेच्चा मच्छरमुपपन्न-धम्मवंछो य अणसणं काउं । आराहिही पुणो वि हु, तक्कालुच्चियं सुयम्मविहिं ॥४३०७॥
 तो थेरहिं तह चिय, सव्वं भुयगं पडुच्च पडिविहियं । कयअणसणाऽऽक्किच्चो, मरिउण य सो सुरो जाओ ॥४३०८॥

इय वेरपरपरसम—णट्टया उत्तिमट्टकालम्मि । सविसेसा सिस्सगगस्स, खामणा सुहफला होइ ॥४३०९॥
 किंच—
 खामिंतस्स इह गुणा, निस्सह्या विणयदीवणा मग्गो । लाघवियं एगत्तं, अप्पडिवंधो य होइ कओ ॥४३१०॥
 इय गुणमणिरोहणगिरिधराए, संवेगरंगसालाए । मरणरणजयपडागो—वलंभनिच्चिग्गहेउए ॥४३११॥
 आराहणाए पडिदार—दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमणे भणियं हि, खामणा वीयपडिदारं ॥४३१२॥
 समयविहि विहियसुणिखामणो वि, न समाहिमुवलभइ सम्मं । जीए विणा सा एत्तो, दंसिज्जइ किंपि अणुमट्टी ॥४३१३॥
 अह जहविहीए एगगयाए, सव्वेसु धम्मजोगेसु । उज्जमाणमऽणुदिणं, वड्हंतविमुट्ठउच्छाहं ॥४३१४॥
 अवगयसमयरहस्सं, जइजणजोगं समथमाऽयारं । मयमऽविकलं कुणंतं, सेसमुणीणं पि दंसंतं ॥४३१५॥
 नियपयपइट्ठियं पेच्छि—ऊण सूरिं गणं च नीसेसं । संजमरयं महप्पा, सो पुव्वुवदंसिओ मूरी ॥४३१६॥
 अणुवकयपराऽणुगह—पसत्तचित्तो दढं महासत्तो । संवेगगब्भहियओ, अणुमोयइ उचियममाणं य ॥४३१७॥
 वियरइ गुरुणनिवह—पव्वुडिदुड्डीए धुयकुवुद्धिमलं । सुपसन्नमणो नुहमण—तुट्ठिपयपसमनिम्मंदं ॥४३१८॥
 सुसिणिद्धमज्जंसिदिद्धं, गंभीरं भवचिरागसंजणणिं । अणहमऽमोहं अभिहेय—गाहिणिं कुग्गहग्गसणिं ॥४३१९॥
 मणतुरयधम्मजड्ढिं, महुरत्तणविजियखीरमहुलुट्ठिं । अणुरंजियमंसजड्ढिं, गणिणो सगणस्स अणुसट्ठिं ॥४३२०॥
 हंभो देवाऽणुपिया !, धणा तुभे जयम्मि जेहिं इमं । पत्तं विसेसदुलहं, आरियदेसम्मि मणुयत्तं ॥४३२१॥

पणइयणसंकुलम्मि, कुलम्मि जम्मो पसत्थजई य । तह रूवं च उदगं, वलमाऽऽरोगं सुचिरमाऽऽं ॥४३२२॥
 विन्नाणं सद्वमो, बुद्धी सम्भत्तमऽविकलं सीलं । न हि इय कुसलकलावो, कह वि अउन्नाण संपडइ ॥४३२३॥
 एवं सामन्नेणं, सव्वाणुववूहणं करेत्ताणं । तो पढं अणुसट्ठिं, वियइ, गणनायगस्स जहा ॥४३२४॥
 निज्जामओ—भवऽन्नव तारणसद्धमजाणवत्तम्मि । मोक्खवपहसत्थवाहो, अन्नाणंऽधाण चक्खु य ॥४३२५॥
 अत्ताणाणं ताणं, नाहोऽनाहाण भव्वसत्ताणं । तेण तुमं सुपुरिस्स ! गळय—गच्छभारे निउत्तो सि ॥४३२६॥
 छत्तीसंगुणधुराधरण—धीरधवलेहिं पुरिससीहेहिं । गोयमपामोक्खेहिं, जं अकुल्लयसोक्खमोक्खकण ॥४३२७॥
 सव्वुत्तमफलजणयं, सव्वुत्तमपयमिमं समुव्वूढं । तुमए वि तयं दढमऽसह—दुद्धिणा धीर ! धरणीयं ॥४३२८॥
 धन्नाण निवेसिज्जइ, धन्ना गच्छति पारमेयस्स । गंतुं इमस्स पारं, पारं दुक्ख्वाण वच्चंति ॥४३२९॥
 न इओ वि परं परमं, पयमऽत्थि जए वि कालदोसाओ । बोलीणेसु जिणेसु, जमिणं पवयणपयासकरं ॥४३३०॥
 अओ—

नाणाविणियवग्गाऽणु—सारिसिजिणवराऽऽगमाऽजुगयं । अगिलाणीएऽणुवजीवि—णा य चिहिणा पइदिणं पि ॥४३३१॥
 कायव्वं वक्खाणं, जेण परत्थुज्जएहिं धीरेहिं । आरोवियं तुममिमं, नित्थरसि पयं गणहराणं ॥४३३२॥
 जम्मजरमणदारुग—दीहरभवगहणभमणरीणाणं । परमपयकप्पपायव—सुहफलसंपत्तिमिच्छुणं ॥४३३३॥
 एयाण भव्वसत्ताण, जं न भुवणे वि सुंदरो अन्नो । जिणभणियधम्मसत्थो—वएससरिस्सोऽत्थि उवयारो ॥४३३४॥

जं च परमत्थगोयर-संसयतमखंडणेकमायंड' । संवेगपसमजणं, कुण्णहगहनिग्गहपहणं ॥४३३५॥
 सपरोवयारगल्यं, पसत्थतित्थयरनामनिम्भवणं । जिणभणियाऽऽगमवक्खाण-करणमिममऽणगुणजणं ॥४३३६॥
 अगणियपरिस्समो ता, परेसिमुवयारकरणदुल्ललिओ । सुंदर ! दरिसेज्ज तुमं, सस्मं ग्गमं अरिहधम्मं ॥४३३७॥
 पडिलेहणाऽऽहसभेय-भिन्नमुणिचक्खवालकिरियाए । खंतीमदवपमुहे, दमपयारे य जड्धम्मं ॥४३३८॥
 सत्तरसविहे तह संजसम्मि, सीले य सयल्लसुहफलए । किं बहुणा अन्नेसु वि, भम्मिगाउच्चियकिञ्चेयु ॥४३३९॥
 निच्चं पि अपमाओ, कायव्वो सव्वहा विधीर ! तुमे । उज्जमपरे पडुम्मि, सीसा वि समुज्जमंति जओ ॥४३४०॥
 सत्तेसु सया मेत्ती, पसंतच्चित्तेण तह तुमे किञ्चा । सम्माणदाणवयणाऽऽ-इयहिं पीई पुण गुणिसु ॥४३४१॥
 करणीयं कारुणं, दीणाऽणाहं'धन्नदिरिदुहिणसु । अगुणिगुणिनिन्दगेसु, पावपमत्तेसु य उवेहा ॥४३४२॥
 वड्हंतओ विहारो, कायव्वो सव्वहा तहा तुमए । हे मुंदर ! दरिसणनाण-चरणगुणपरिममिच्चं ॥४३४३॥
 संखित्ता वि हु मूले, जह वड्हइ वित्थरेण वच्चंती । उदहिं'जेण वरनई, तह सीलगुणेहिं वड्ढाहि ॥४३४४॥
 मज्जारसियसरिस्सं, सुंदर ! तं मा हु काहिसि विहारं । इहरा हारिहिसि धुवं, अप्पाणं चेव गच्छं च ॥४३४५॥
 सीयावेइ विहारं, गिद्धो सुहसीलयाए जो मूढो । सो नवरं लिं'गधारी, संजमसारेण निम्मागे ॥४३४६॥
 जो रज्जदेसपुरगाम-गिहकुले चइय ते च्चिय 'मसाइ । सो नवर लिं'गधारी, संजमसारेण निम्मागे ॥४३४७॥

पणइयणसंकुलम्मि, कुलम्मि जम्मो पसत्थजाई य । तह रूवं च उदग्गं, बलमाऽऽगेगं सुचिरमाऽऽउं ॥४३२२॥
 विन्नाणं सद्धम्मे, बुद्धी सम्भत्तमऽविकलं सीलं । न हि इय कुसलकलावो, कह वि अउन्नाण संपडइ ॥४३२३॥
 एवं सामन्नेणं, सव्वाणुववूहणं करेत्ताणं । तो पढमं अणुसट्ठि, वियरइ, गणनायगस्स जहा ॥४३२४॥
 निज्जामओ-भवज्जव तारणसद्धम्भजाणवत्तम्मि । मोक्खवपहसत्थवाहो, अन्नाणंऽधाण चक्खू य ॥४३२५॥
 अत्ताणाणं ताणं, नाहोऽनाहाण भव्वसत्ताणं । तेण तुमं सुपुरिस्स ! गरुय-गच्छभारे निउत्तो सि ॥४३२६॥
 छत्तीसंगुणधुराधरण-धीरधवलेहिं पुरिससीहेहिं । गोयमपामोक्खेहिं, जं अक्खयसोक्खमोक्खकए ॥४३२७॥
 सव्वुत्तमकलज्जायं, सव्वुत्तमपयमिमं समुव्वहं । तुमए वि तयं दढमऽसह-उद्धिणा धीर ! धरणीयं ॥४३२८॥
 धन्नाण निवेसिज्जइ, धन्ना गच्छंति पारमेयस्स । गंतुं इमस्स पारं, पारं दुक्ख्वाण वच्चंति ॥४३२९॥
 न इओ वि परं परमं, पयमऽत्थि जए वि कालदोसाओ । बोलीणेसु जिणेसु, जमिणं पवयणपयासकरं ॥४३३०॥

अओ—

नाणाविणियवगाऽणु-सारिसिरिजिणवराऽग्गमाऽनुगयं । अगिलाणीएऽणुवजीवि-णा य चिहिणा पड्ढिणं पि ॥४३३१॥
 कायव्वं वक्ख्वाणं, जेण पसत्थुज्जएहिं धीरेहिं । आरोविंयं तुममिमं, नित्थरसि पयं गणहराणं ॥४३३२॥
 जम्मजरमणदास्स-दीहरभवगहणभमणरीणाणं । परमपयकप्पपायव-सुहकलसंपत्तिमिच्छूणं ॥४३३३॥
 एयाण भव्वसत्ताण, जं न भुवणे वि सुंदरो अन्नो । जिणभणियधम्मसत्थो-वएससस्सिऽत्थि उवयारो ॥४३३४॥

जं च परमथ्यगोयर—संसयतमखंडणैकमायंडं । संवेगपसमजगणं, कुण्हगहनिग्गहपहाणं ॥४३३५॥
 सपरोवयारसरुयं, पसत्थतिथयरनामनिम्भवणं । जिणभणियाऽऽगमवक्खाण—करणसिममऽणऽणुगणजगणं ॥४३३६॥
 अगणियपरिस्समो ता, परोसिमुवयारकरणदुल्लिओ । सुंदर ! दरिसेज तुमं, सग्गं गग्गं अग्निहग्गम् ॥४३३७॥
 पडिलेहणाऽऽइदसभेय—भिन्नगुणिवक्खवालकिरियाए । खंतीमद्ववपमुहे, दमपयारे य जइयग्गम् ॥४३३८॥
 सत्तरसविहे तह संजमग्भि, सीले य सयलसुहफलए । किं वहुणा अन्नेसु वि, मभूमिगाउच्चियकिञ्चेसु ॥४३३९॥
 निच्चं पि अप्पमाओ, कायव्वो सव्वहा वि धीर ! तुमे । उज्जमपरे पट्टग्भि, मीमा वि ममुज्जमंति जओ ॥४३४०॥
 सत्तेसु सया मेत्ती, पसंतचित्तेण तह तुमे किच्चा । सम्माणदाणवयणाऽऽइहिं पीई पुण गुणिसु ॥४३४१॥
 करणीयं कारुणं, दीणाऽणाहं धव्वहिरिदुहिएसु । अगुणिगुणिनिन्दगेसु, पावपमत्तेसु य उव्वहा ॥४३४२॥
 वइहंतओ विहारो, कायव्वो सव्वहा तहा तुमए । हे सुंदर ! दरिसणनाण—चरणगुणपयग्गिमनिमिच्चं ॥४३४३॥
 संखित्ता वि हु सूले, जह वइहइ वित्थरेण वच्चंती । उदहिंजेण वरस्सई, तह सीलगुणेहिं वड्ढाहि ॥४३४४॥
 मज्जारसियसरिस्सं, सुंदर ! तं मा हु काहिसि विहारं । इहा हारिहिसि धुवं, अप्पाणं चैव गच्छं च ॥४३४५॥
 सीयावेइ विहारं, गिद्धो सुहसीलयाए जो मूढो । सो नवरं लिंगधारी, संजमसारेण निम्मागे ॥४३४६॥
 जो रज्जदेसपुरगाम—गिहकुले चइय ते च्चिय ममाइ । सो नवर लिंगधारी, संजमसारेण निम्मागे ॥४३४७॥

निवह्विहूणं खेत्तं, निवई वा जत्थ दुइओ होजा । पव्वजा य न लव्वह, संजसवाओ य तं वज्जं ॥४३४८॥
 वज्जेसु वज्जणिज्जं, नियक्कपक्खे तहा विरोहं च । वायं असमाहिकरं, विसडग्गिभूए कसाए य ॥४३४९॥
 जो नियघरं पलित्तं, नेच्छइ विज्जाविउं पयत्तेण । सो कह सद्दहियव्वो, परघरदाहं पसामेउं ॥४३५०॥
 नाणम्मि दंसणम्मि य, चरणम्मि य तीसु समयसारेसु । चाएइ जो ठवेउं, गणमडप्पाणं गणहरो सो ॥४३५१॥
 पिंडं उवहिं सेज्जं, उग्गमउप्पायणेसणाड्ढहिं । परिसुद्धं गिन्हेज्जासु, वच्छ ! चारित्तसुद्धिकए ॥४३५२॥
 एसा गणहरमेरा, आयासत्थाणवन्निया सुत्ते । आयागविरहिया जे, ते तमडवस्सं विरोहंति ॥४३५३॥
 अपपरिसावी सम्भं, समदंसी होज्ज सव्वकज्जेसु । संरक्खसु चक्खुं पिव, सवालवुइइडाड्डलं गच्छं ॥४३५४॥
 कणगतुला सममज्झो, धरिया भरमडविसमं जहा थइ । तुछगुणपुत्तजुगलं, माया व समं जहा वहइ ॥४३५५॥
 नियनयणजुयलियं वा, अविसेसियमेव जह तुमं वहसि । तह होज्ज तुछदिट्ठी, विचित्तचित्ते वि सीसगणे ॥४३५६॥
 अइनिविडमूलगुणकलिय-मिह जहा पायवं सुपत्ताणि । परिवारिंति समंता, विविहदिसामुहसमुत्थाणि ॥४३५७॥
 तह निविडमूलगुणसं-गयं ति तुममडवि इमे महासुणिणो । परिवारिहिंति नाणा-दिसासमुत्था वि सव्वत्तो ॥४३५८॥
 अबं च सोक्खफलकंखि-भन्नियसउगण सेवणिज्जो तं । होहिसि लद्धच्छओ, तरु व्व मुणिपत्तजोगेण ॥४३५९॥
 ता एए वरसुणिणो, मणयं पि हु नाज्जमाणणीया ते । उक्खित्तमरुव्वहणे, परमसहाया तुह इमे जं ॥४३६०॥

जह भइ-मंद-मिग-सं-किन्नत्तणभेयभिन्नहत्थीणं । विविहाण वि विझगिरी, आहारो निच्चकालं पि ॥४३६१॥
 तह खत्तिय-साहण-चइस-सुद्ध-कुलसंभवाण साहूण । सव्वाण वि आहारो, होज तुमं संजमठियाणं ॥४३६२॥
 तह जह सो चिय आसन्न-दूवणवत्तिहत्थिज्झाणं । आधारभावमडविसेस-मेव उव्वहइ सव्वाणं ॥४३६३॥
 एवं तुमं पि सुंदर !, दूरं सयणंयराऽऽमंरूपं । मोत्तुमिमाण सुणीणं, सव्वाण वि होज आहारो ॥४३६४॥
 सयणाणमडसयणाण य, भूणप्पायाण सयणरहियाण । रोगिनिस्कवरकुवखीण, चालजरज्जराऽऽइण ॥४३६५॥
 पेमइइपिया व पियामहोऽह-वाऽणाहमंडवो वा वि । परमोवट्टुंभकरो, सव्वेसि सुणीण होज तुमं ॥४३६६॥
 तह इह दुसमागिग्हे, साहूणं धम्ममइपिवासाणं । परमपयपुरपहाऽणुग-सुविहियचरियापचाण, ठिओ ॥४३६७॥
 संपाहेज्जज्जाण वि, किच्चजलं देसणापणालीए । वज्जियसंसग्गीण वि, तुममंज्तेवासिणीउ चि ॥४३६८॥
 तह दुविहो आयरियो, इहलोए हांइ तह य परलोए । इहलोए सारणिओ, परलोए फुड' भणंतो य ॥४३६९॥
 जीहाए वि लिह'तो, न भइओ जत्थ सारणा णडत्थि । दंडेण वि ताडेंतो, म भइओ सारणा जत्थ ॥४३७०॥
 जह सरणमुखगयाणं, जीवियववरोवणं कुणइ कोई । एवं सारणियाणं, मूरी वि अमारओ गच्छे ॥४३७१॥
 ता भो देवाऽणुपिया !, परलोए होज सम्ममायऽऽरिओ । मा होज सपरनासी, होउं इहलाइयाऽऽयरियो ॥४३७२॥
 जं पाविज्जण परमे, नाणाऽई दुहियतायणसमत्थे । भवभयभीयाण दहं, ताणं जो कुणइ सो धन्नो ॥४३७३॥

तह मणवइकाएहि, करिंहु विपियसयाहं तुह समणा । तेसु तुमं तु पियं चिय, करेज्ज मा विपियलवं पि ॥४३७४॥
 निग्गहिज्ज १ अणकुखे, अकुणतो तह य एगपविस्वत्तं । साहम्मिएसु समचित्त-याए मव्वेसु वड्डज्जा ॥४३७५॥
 सव्वज्जणवंधुभावाडरिहं पि, एकस्स चैव पडिचद्धं । जो अप्पाणं कुणह, तओ वि मूढो ह को अन्नो ॥४३७६॥
 अप्पाणं पि ह परिपीडिज्जण, साहम्मियाण कज्जेसु । तह कह वि वड्डियव्वं, जहडपतुल्लो भवसि तेसिं ॥४३७७॥
 एवं च कीरमाणे, होही तुह भुवणभूसणा कित्ती । एत्तो चैव य चंदं, पडुच्च क्रेणाडवि जं भणियं ॥४३७८॥
 गयणंज्जणपरिसक्कण-स्वण्डणदुक्खाइं सहसु अणवरयं । न सुहेण हरिणलंछण !, कीरह जयपायडो अप्पा ॥४३७९॥

तहा—

जे तुह अन्नाणवसा, जे वा पयइवियारदोसेण । मणसा वयसा काएण, परिभवं चैव जणयंति ॥४३८०॥
 ते वि पहुणा वि तुमए, वड्डं खमंतेण महुरवयणेहिं । खुदचरियाउ तत्तो, निवत्तणीया पयत्तेण ॥४३८१॥
 अविणीए सासितो, कारिमकोवे वि मा ह मुचैज्जा । भद! परिणामसुद्धिं, रहस्समेसा हि सव्वत्थ ॥४३८२॥
 उपाइयपीडाण वि, परिणामवसेण गतित्रिसेसो जं । जहा गोव-खरय-सिद्ध-त्थयाण धीरं समासज्ज ॥४३८३॥
 कन्ने कीलं छोडुं, गोवो वीरस्स पावियो नरयं । तं कडिहत्ता पत्ता, सुरलोयं खरय-सिद्धत्था ॥४३८४॥

तहा—

अतितिक्खो खेयकरो, होहिसि परिभवपथं अहमिज्ज य । परिवारम्मि वि सुंदर !, मज्झत्यो तेण होज्ज तुमं ॥४३८५॥
 संपराड्वायनिमित्तं, संभवइ जहा १असीअपरिवारो । एवं पहू वि ता तयडुणु—वत्तणाए जणज्ज तुमं ॥४३८६॥
 अनुवत्तणाए सीसा, पायं पाविंति जोग्गयं परमं । रयणं पि गुणुक्करिसं, पावइ परिकम्मणगुणेण ॥४३८७॥
 अन्नान्नविरुद्धाण वि, जलजलणास्सयविसाड्डयाण जहा । जोगे वि महाजलही, अवियारो चैव पर्यइए ॥४३८८॥
 इय वज्झकारणवसु—च्छलंतविविहंस्तरं गभावेहि । सुंदर ! तुमं पि निच्चं, अत्रिगियस्सुवो च्चिय हवेज्जा ॥४३८९॥
 को नाम भणिइक्कुसलो वि, एत्थ अब्बड्डभुय्यपभावम्मि । गणहरपणं पइपयं, सच्चुवणसे म्वमो वोत्तु ॥४३९०॥
 परमेत्तियं भणामो, जायइ जेणुन्नइ पत्रयणस्सम । तं तं विचिंत्तिज्जणं, तुमए मयमेव कायच्चं ॥४३९१॥
 एवमडुणुसासिडणं, पढमं गणनायगं विहाणेणं । अह सेससाहुणो सो, अणुमासइ मुयविहीए जहा ॥४३९२॥
 हंमो देवाडुणुपिया !, पियाडपिएसुं समत्थविएसुं । होज्जाह मा हु तुम्भे, कया वि गगणपओसपरा ॥४३९३॥
 होज्जाह अप्पमत्ता, सज्झायड्डयणझाणजोगेसु । अन्नेसु वि समणजणो—चिएसु किच्चेसु निच्चरया ॥४३९४॥
 जहवाइणो तहाका—रिणो वि होज्जाह मा य होज्जाह । निगंथे पावयणे, परिसिद्धिलमणा मगागं पि ॥४३९५॥
 कुणह पमारं माड्वस्सएसु, संजमतवोविहाणेसु । निस्सारे माणुस्से, दुलहं वोहं वियाणिचा ॥४३९६॥
 समिया पंचसु समिइसु, सया वि जिणवयणअणुगयमईया । तिहिं गारंवेहिं रहिया, होह विणिग्गहियदं डा य ॥४३९७॥

सन्नाड कसाए वि हु, अट्टं रोइं च परिहरह निच्चं । दुट्ठाणि इंदियाणि य, सम्मं सब्वडप्पणा जिणह ॥४३९८॥
जह सन्नद्धो पग्गहिय-चावदंडो भडो पलायंतो । निंदिज्जइ तह इंदिय-कसायवममडणुगओ साहू ॥४३९९॥
धन्ना य साहुणो ते, जे विसयवसाडणुगम्मि लोगम्मि । विहरंति विगययंगा, अकलंका नाणचरणेसु ॥४४००॥
जे य विमुक्कविरोहा अव्वामोहा अभिन्नसुहसोहा । अगलियगुणसंदोहा, जयन्ति ते पसरियजसोहा ॥४४०१॥
सीसाणुसासणे वि हु, पारेढे अहं इमं तुमं पि खणं । वन्निज्जंतं जइप्पहु !, पट्ठिच्चित्तो निसामेहि ॥४४०२॥
वज्जेह अप्पमत्ता ! अज्जा-संसग्गिमडग्गिविससरिंसं । अज्जाडणुचरा साहू, पावइ वयणिज्जमडचिरेण ॥४४०३॥
थेरस्स तवस्सिस्स वि, सुवहुसुयस्स वि पमाणभूयस्स । अज्जांसंगीए, निवडइ वयणिज्जददवज्जं ॥४४०४॥
किं पुण तरुणो अवहुस्सुओ य, अविगिट्ठतवपसत्तो य । सदाडइगुणपसत्तो, न लहइ जणजंपणं लोए ॥४४०५॥
सव्वत्तो वि विमुक्को, साहू सव्वत्थ होइ अपवसो । सो चेव होइ अज्जाओ, अणुचरंतो अणडणवसो ॥४४०६॥
साहुस्स नडत्थि लोए, अज्जासरिंसी हु वंधणे उवमा । लद्धपसराओ जं तोओ, भावसंमग्गखलणीओ ॥४४०७॥
जइ वि सयं थिरचित्तो, तहा वि संसग्गिलद्धपसराए । अगिसमीवे वयमिव, मणं विलीएज्ज अज्जाए ॥४४०८॥
एमेव सेसमहिला-वग्गेण वि दूरओ पयत्तेण । वज्जेज्जह संसग्गिं, इंदियदमदारुदहणडग्गिं ॥४४०९॥
महिला कुलं सवंसं, पइं सुयं मायरं च पियरं च । विसयंथा अगणंती, दुव्वस्वसमुद्दिम पाडेइ ॥४४१०॥
माणुन्यस्स पुरिसदमस्म, नीयो वि आरुहइ सीसं । महिला निस्सेणीए, गुणगणफलकलियसाहस्स ॥४४११॥

माणुन्या वि पुरिसा, ओमंथिज्जंति दुट्ठमहिलाहिं । जह अंकुसेण करिणो, निसियाविज्जंति वलिणो वि ॥४४१२॥
 सुव्वंति य महिलस्सथे, लोणे जुज्झाइं बहुपयाइं । भयजणयाइं जणाणं, भारहरामायणाऽऽईसु ॥४४१३॥
 नीयंगमाहिं सुपओहराहिं, उण्णित्थमंथरगईहं । अहिलाहिं निवयाहिं व, गिरि व्व गभ्या वि भिज्जंति ॥४४१४॥
 सुट्ठु वि जियासु सुट्ठु वि पियासु, सुट्ठु वि परूढपमासु । महिलासु भुयंगीसु व, वीसंभं नाम को कुणइ ॥४४१५॥
 वीसंभनिब्भरं पि हु, उवयागपरं परूढपणयं पि । कयवपिपयं पियं झत्ति, निति निहणं हयाऽऽमाओ ॥४४१६॥
 सीमन्तिणीण सीमं, दोसाण लहंति नेय विउसा वि । जं गुरुदोसाण जए, ताओ च्चिय होंति सीमाओ ॥४४१७॥
 रमणीयदंसणाओ, सुमालंजीओ गुणनिवद्दाओ । नवमालइमाला इव, हंति हिययं महिलियाओ ॥४४१८॥
 किंतु महिलाण तासि, दंसणसुंदरजणियमोहाणं । आलिंगणमडचिरा देइ, वज्जमालाण व विणामं ॥४४१९॥
 निक्कवडपेमपरवसमणो वि, सोमालियाए नरनाहो । पंगुलेउं छुढो, नईए गंगाऽभिहाणाए ॥४४२०॥

तहाहि—

नयरम्मि वसन्तपुरे, जियसत्तुनराऽहिओ जयपसिद्धो । सोमालियाऽभिहाणा, भज्जा निपपडिमरूचा से ॥४४२१॥
 दढमणुरागपराजिय—हियओ सो तीए सद्धिमणवरयं । परिचत्तरज्जकज्जो, कीलंतो वोलइ कालं ॥४४२२॥
 रज्जं च विसीयंतं, दहुं मंतीहिं तीए सह सहसा । निच्छुढो सो पुत्तो य, तस्स रज्जम्मि अहिसित्तो ॥४४२३॥
 जियसत्तू पुण मग्गे, गच्छंतो निवडिआं अडविमज्जे । तन्हाऽऽउराए देवीए, मग्गिओ पाणियं पाउं ॥४४२४॥

सन्नाड कसाए वि हु, अट्ट रोहं च परिहरह निच्चं । दुडाणि इंदियाणि य, सम्मं सव्वप्पणा जिणह ॥४३९८॥
जह सन्नद्धो पग्गहिय-चावद्धो भडो पलायंतो । निदिज्जह तह इंदिय-कसायवसमऽणुगओ साहू ॥४३९९॥
धन्ना य साहुणो ते, जे विसयवसाऽणुगम्मि लोगम्मि । विहरंति विगयसंगा, अकलंका नाणचरणेसु ॥४४००॥
जे य त्रिमुक्कविरोहा अब्बामोहा अभिन्नमुहसोहा । अणलियगुणसंदोहा, जयन्ति ते पसरियजसोहा ॥४४०१॥
सीसाऽणुसासणे वि हु, पारद्धे अहं इमं तुमं पि खणं । वन्निज्जंतं जइप्पहु !, पहिड्डुचित्तो निसामेहि ॥४४०२॥
वज्जेह अपमत्ता ! अज्जा-संसग्गिमऽग्गिविससरिंसं । अज्जाऽणुचरो साहू, पावह वयणिज्जमऽचिरेण ॥४४०३॥
थेरस्स तवस्सिस्स वि, सुवहुसुयस्स वि पमाणभूयस्स । अज्जामंसग्गीए, निवडइ वयणिज्जदवज्जं ॥४४०४॥
किं पुण तरुणो अवहुस्सुओ य, अविगिट्ठुतवपसत्तो य । सदाऽऽणुगणपसत्तो, न लहइ जणजंपणं लोए ॥४४०५॥
सव्वत्तो वि त्रिमुक्को, साहू सव्वत्थ होइ अप्पवसो । सो चेव होइ अज्जाओ, अणुचरंतो अणऽप्पवसो ॥४४०६॥
साहुस्स नऽत्थि लोए, अज्जासरिस्सी हु वधणे उवमा । लद्धपसराथो जं तोओ, भावसंसग्गवल्गणीओ ॥४४०७॥
जइ वि सयं थिरचित्तो, तहा वि संसग्गिलद्धपसराए । अग्गिसमीवे वयमिव, मणं विलीएज्ज अज्जाए ॥४४०८॥
एमेव सेसमहिला-वग्गेण वि दूरओ पयत्तेण । वज्जेज्जह संसग्गिं, इंदियदमदारुद्धहणऽग्गिं ॥४४०९॥
महिला कुलं सवंसं, पइं सुयं मायरं च पियरं च । विसयंऽधा अगणंती, दुक्खस्समुद्दम्मि पाडेइ ॥४४१०॥
माणुन्नयस्स पुरिसदुस्सम, नीयो वि आरुहइ सीसं । महिला निससेणीए, गुणगणफलकलियसाहस्स ॥४४११॥

माणुनया वि पुरिसा, ओमंथिज्जंति दुडुमहिलाहिं । जह अंकुसेण करिणो, निसियाविज्जंति बलिणो वि ॥४४१२॥
 सुव्वंति य महिलस्सथे, लोणे जुज्झाइं बहुपयाराइं । भयजणयाइं जणाणं, भारहरामायणाऽऽईसु ॥४४१३॥
 नीयंगमाहिं सुपओहराहिं, उप्पिथमंथरगईहं । महिलाहिं निवयाहिं व, गिरि व्व गळ्या वि भिज्जंति ॥४४१४॥
 सुहु वि जियासु सुहु वि पियासु, सुहु वि परूढपेमासु । महिलासु भुयंगीसु व, वीसंभं नाम को कुणइ ॥४४१५॥
 वीसंभनिव्वरं पि हु, उवयारपरं परूढपणयं पि । कयविपियं पियं झत्ति, निंति निहणं हयाऽऽसाओ ॥४४१६॥
 सीमन्तिणीण सीमं, दोसाण लहंति नेय विउसा वि । जं गुरुदोसाण जए, ताओ च्चिय होंति सीमाओ ॥४४१७॥
 रसंणीयंदं सणाओ, सुमालंजगीओ गुणनिवद्धाओ । नयमालइमाला इव, हंगंति हिययं महिलियाओ ॥४४१८॥
 किंतु महिलाण तासिं, दंसणसुंदेरजणियमोहाणं । आलिं गणमडचिरा देइ, वज्जमालाण व चिणांम ॥४४१९॥
 निक्कवडपेमपरवसमणो वि, सोमालियाए नरनाहो । पंगुलहेउं छुबो, नईए गंगाडभिहाणाए ॥४४२०॥

तहाहि—

नयरम्मि वसन्तपुरे, जियसत्तुनराऽहिवो जयपसिद्धो । सोमालियाऽभिहाणा, भज्जा निपडिमरूवा से ॥४४२१॥
 दढमऽणुरागपराजिय-हियओ सो तीए सद्धिमऽणवरयं । परिचत्तरज्जकज्जो, कीलंतो बोलइ कालं ॥४४२२॥
 रज्जं च विसीयंतं, दहुं मंतीहिं तीए सह सहसा । निच्छहो सो पुत्तो य, तस्स रज्जम्मि अहिसित्तो ॥४४२३॥
 जियसत्तु पुण मग्गे, गच्छंतो निवडिआं अडविमज्जे । तन्हाऽऽउराए देवीए, मग्गिओ पाणियं पाउं ॥४४२४॥

ओसहिवस-अविणस्सिर-भुयरुहरिं पाइया य नरवइणा । मा वीहेज्ज त्ति विचिं-तिरेण अच्छीणि ठइऊण ॥४४२५॥
 पुणरडवि छुहाडभिमुया, ऊरुं छेत्तुं असाविया मंसं । संरोहिणीए ऊरु, पुणन्नवो तक्रुखणं च क्रओ ॥४४२६॥
 पत्ताणि दूरनयरं, तस्साडधरणेहिं नरवइ ताहे । नीसेसकलाकुसलो, वाणिज्जं काउमाडद्धत्तो ॥४४२७॥
 दिन्नो य तीए वीयो, पंगू णेणं सुनिच्चियारो त्ति । गीयच्छलियक्रहाडइहिं, नवरि तेणऽज्जिया देवी ॥४४२८॥
 जाया तदेगच्चित्ता, भत्तरोवरि गया पओसं च । अवरम्मि अवसरम्मि, उज्जाणगओ सुवीसत्थो ॥४४२९॥
 जियसत्तू पाइत्ता, पधूयतरमइरससरियाए । पविखत्तो किर तीए, तं पंगुलमडभिसंरतीए ॥४४३०॥
 इय नियमंससोणिण्य-पणामणेणं पि पीणिंयंजीओ । विस्सुसरिओवयाराओ, निति निहणं हयाड्जसाओ ॥४४३१॥
 पाउसकालनईउ व्व, जाओ निच्चं पि कलुसहिययाओ । धणहरणकयमईओ, चोरो व्व सकज्जगरुयाओ ॥४४३२॥
 वग्धि व्व धोररूवाओ, ताओ संझ व्व चवलरागाओ । मयभिंभलाओ णिच्चं, गयाडवलीओ व्व महिलाओ ॥४४३३॥
 अलिणहिं हसियभणिणहिं, अलियरून्नेहिं अलियसवहेहिं । विवसं कुणंति चित्तं, नरस्स सुवियकूखणस्साडवि ॥४४३४॥
 महिला पुरिसं वयणेहिं, दइ हियएण हणइ निक्कलणा । अमयमइया व वाया, विसमयमिव होइ हियं से ॥४४३५॥
 रसोयसरि दुरियदरी, कवडकुडी महिलिया किलेसकरी । वइरविरोयणअरणी, दुक्कखणी सोक्कखपडिवक्खा ॥४४३६॥
 एत्तो चिय मायस्मडवि, ससं पि धूयं पि नेव एणंते । भासिंति महासत्ता, मा सवियारं मणो होहि ॥४४३७॥

अविहियपरियम्भो सम्भं, को नाम नामिउं तरइ । वम्भहसवरसरोहे, दिट्ठिच्छोहे मयच्छीणं ॥४४३८॥
 घणमालाओ व समुन्नमंत-सुपओहराओ वड्ढंति । मोहविसं महिलाओ, गोणसगरलं व पुरिसस्स ॥४४३९॥
 परिहरह तहा तासिं, दिट्ठिं दिट्ठिविमस्स व अहिस्स । पायं तीए निवाओ, चरित्तपाणे हणइ जम्हा ॥४४४०॥
 महिलासंसगीए, अग्गीए दयं व अप्पसारस्स । मयणं व मणो मुण्णिणो वि, हंत सिग्घं चिय विलाइ ॥४४४१॥
 जइ वि परिचत्तसंगो, तवत्तणुयंजो तहा वि परिवडइ । महिलासंसगीए, कोसाभवणुसिओ ज्ञ गिमी ॥४४४२॥
 गुरुविहियथूलभदोव-वूहणुपन्नमच्छरुच्छाहो । किर उवकासधरम्मि, वासावामम्मि वट्टन्तो ॥४४४३॥
 सभूयविजयसिस्सो, दुक्करत्तवसत्तिसमियमयराओ । सीलोवरक्खणट्ठा, उवकासाए सुवेसाए ॥४४४४॥
 सविगारहसियभासिय-चं कमणद्धुच्छीपेच्छियाद्धहिं । तह विहिओ लीलाए, ?साऽऽयत्तो जह लहं जाओ ॥४४४५॥
 अपुण्वसाहुसयसहस-मुल्लकंवलगदाइनरवणो । पासम्मि पेसियो रया-कंवलस्सोवलभट्ठा ॥४४४६॥
 इय संजमजीवियहरण-वद्वलक्खवाण विहियदुक्खवाण । परमत्थचिंत्ताए, अरीण नारीण न विसेमो ॥४४४७॥
 तहा— ॥४४४८॥
 सिं गारतरंगाए, विलासवेलाए जोव्वणजलाए । पहासियफेणाए सुणी, नारिन्दए न वुव्वमन्नि ॥४४४९॥
 विसयजलं मोहकलं, विलासविबोयजलयराऽऽइन्नं । मयमयं उत्तिवा, तारुन्नमहज्जवं धीरा

पासो व वंधिउं जे, छेत्तु महिला असि व पुरिसस्स । सछं व सछिउं जे, विमोहिउं इंदजालं व ॥४४५०॥
 फालेउं करवचं व, होइ सुलं व महिलिया भेत्तु । पुरिसस्स खुप्पिउं क-इमो व मच्चु व मरिउं जे ॥४४५१॥
 खेलाऽऽलीढा तुच्छ व, मच्छिया दुकरं विमोएउं । इत्थीसंसगीओ, अप्पा णो पुरिसमंत्तण ॥४४५२॥
 सब्बत्थ इत्थिवग्गम्मि, अपमत्तो सया अवीसत्थो । नित्थइ वंमचें, तव्विवरीओ न नित्थइ ॥४४५३॥
 महिलाणं जे दोसा, ते पुरिसाणं पि होति नीयाणं । तत्तो अहिगतग वा, तंस्सिं बलसत्तिमंताण ॥४४५४॥
 ता सीलरक्खगाणं, पुरिसाणं निंदियाउ महिलाउ । सीलं रक्खंताणं, महिलाणं निंदिया पुरिसा ॥४४५५॥
 किं पुण गुणकलियाओ, महिलाओ दूरवित्थयजसाओ । तित्थयरचक्किहलहर-गणहरसपपुरिसजणणीओ ॥४४५६॥
 सीलवईओ सुवंचति, महीयले पत्ताडिहेराओ । नरलोयदेवयाओ, चरमसरीराओ पुज्जाओ ॥४४५७॥
 ओहेण न वुढाओ, जलंतघोरउरिगणा न दड्ढाओ । सीहेहिं सावएहिं य, परिहरियाओ अपावाओ ॥४४५८॥
 ता सब्बहा न एयं, वोत्तुं जुत्तं जहा महिलियाओ । अविसेसेणं होति, नियमेणं सीलवियलाओ ॥४४५९॥
 किंतु भवे मोहवसा, जीवो सब्बो चि चेव दुस्सीलो । नवरं सो महिलाणं, पाएण जमुक्खडो होइ ॥४४६०॥
 तेणेयं पन्नवणं, पडुच्च वुच्चंति थीकया दोसा । ते य परिचिंतयंतो, विसएसु चिरज्जए पुरिसो ॥४४६१॥
 ते मुक्कयसालिणो च्चिय, नियंविणीणं वसंति जे हियए । ताओ न जाण ते पुण, होति सुराणं पि नमणिज्जा ॥४४६२॥
 इय भाविज्जण भावेण, सब्बहा अत्तणो हियऽत्थीहिं । एत्थऽत्थे अत्तथं, अपमत्तेहिं भवेयव्वं ॥४४६३॥

एमाऽऽङ्गा कर्मेण, सीसे अणुसासिङ्गण मुणिवसभो । संपइ पवत्तिणि' पि हु, अणुसासइ समयनीईए ॥४४६४॥
 जइ वि तुमं कुसल च्चिय, सव्वत्थ वि तहवि अस्स अहिगारो । सिक्खादाणे तेणं, देवाऽणुपिए ! पियं भणिमो ॥४४६५॥
 संपत्ता इय पयविं, समत्थगुणसाहणग्गिम गल्लययी' । ता तीए उत्तरात्तर-बुद्धिक्कए कीरउ पयत्तो ॥४४६६॥

अविय—

मुत्तऽत्थोभयरूवे, नाणे 'नाणुत्तकिच्चवग्गेसु । सत्ति' अइक्कमित्ता वि, उज्जमो किर तुमे किच्चो ॥४४६७॥
 पावाओ वि पवित्ती, सुमग्गि परिणामसुंदरा पायं । किं' पुण संवेगाओ, ता संवेगे य जइयव्वं ॥४४६८॥
 मुच्चिरं' पि तवो तवियं, चिन्नं चरणं सुयं च बहु पडियं । संवेगरसेण विणा, विहलं' जं ता तदुवएसो ॥४४६९॥

तहाहि—

सन्नाणाऽऽइगुणेषु, पवत्तणेणं इमाण समणीणं । सच्चं पवत्तिणि च्चिय, जह हेसि तहा जएज्ज तुमं ॥४४७०॥
 सोहग्गनद्धरूवाऽऽइ-विविहविन्नाणारागत्ताओ । लीयंति लोयदिट्ठीओ, रंगगयनट्ठियाए जहा ॥४४७१॥
 सन्नाणपमुहचहुविह-सद्धम्मगुणाऽणुरागत्ताओ । नाणादेससमुब्भव-विसालकुलसंपसयाओ ॥४४७२॥
 देवाऽणुपिए ! पिइमाइणो वि, मोत्तण तह इमाओ वि । पावियपवत्तिणिपय-रम्माए तुह समल्लीणा ॥४४७३॥
 तुम्हा जह स च्चिय नच्चणीह, संजससादिट्ठिदाणेण । भणियगुणपयडणेण य, पेच्छगदिट्ठीओ पीणेइ ॥४४७४॥

संजसदिद्विपसाएण, धम्मगुणदाणओ य तह निच्चं । सम्मं तुमं पि पीणञ्ज, अज्जियाओ धुवमिमाओ ॥४४७५॥
 नियग्गुणेहिं महग्गं, सियवियासं ससिकलं जह कलाओ । कमसो समस्सियंति, पयइहिमहारधवलाओ ॥४४७६॥
 तह तुह वि तहाविहनिय-गुणेहि अग्गासरिहाए लोगम्मि । एयाउ समल्लीणा पयइसुधवलुज्जलगुणाओ ॥४४७७॥
 जह ताहिं तीए बुइढी, मूलाऽऽधारे उताण सा जह य । न वडइ टिइ वि जह वा, तयं विणा ताण अन्नं पि ॥४४७८॥
 तह तुह इमाहिं बुइढी, मूलाऽऽधारे तुमं पुण इमाण । सज्जणमलाहणिज्जा, ठिई वि न विणा तुममिमामि ॥४४७९॥
 तहा—

सा चेव चंदलेहा, कलाहिं रहिया विरायए न तहा । जह तह ताओ वि न तं, विणा तहा जह विरायंति ॥४४८०॥
 एवं तुमं पि एत्थं, इमाहि रहिया विरायसे न तहा । एयाओ वि य न तहा, राइस्संति विणा तुमए ॥४४८१॥
 तम्हा निव्वाणपसाहगाण, जोगाण साहणविहीए । सम्मं सहाइणीए, होयव्वं सह इमाण तए ॥४४८२॥
 तह वज्जसिंखला इव, मंजसा इव सुनिविडवाडी व । पायारो व्व हवेउज्जसु, तुममऽज्जाणं पयत्तेण ॥४४८३॥
 अन्नं च विदुमल्या, मुत्तासुत्तीउ रयणरासीउ । अइमणहराउ धाराइ, न केवलाओ जलहिवेला ॥४४८४॥
 किं तु जलसिप्पिणीउ, मेरीओ वराडियाऽऽइयाओ वि । जलजोणित्तसमत्ता, असुंदराओ वि धारेइ ॥४४८५॥
 एवं राईसरसेट्ठि-पसुहपुत्तीओ पउरमयणाओ । बहुपटियपडियाओ, सवग्गसयणीओ जाओ य ॥४४८६॥

मा ताओ चेव तुमं धारेज्जसु किंतु तदियराओ वि । संजमभरवहणगुणेण, जेण सव्वाउ तुल्लाओ ॥४४८७॥
 अवि नाम जलहिवेला, ताओ धरिउं कयाइ उज्झइ वि । निच्चं पि तुमं तु धरेज्ज, चेव एयाओ धन्नाओ ॥४४८८॥
 अन्नं च दुत्थियाणं, दीणाणमज्जकूखराण विगलाणं । ऊणहिययाण निव्वंधं-चाण तह लद्धिरहियाणं ॥४४८९॥
 पयइनिराऽऽदेयाणं, विन्नाणविवज्जियाण असुहाणं । असहायाण जरापरि-गयाण निव्वुद्धियाणं च ॥४४९०॥
 भग्गविलुगं ऽणीण वि, विसमाऽवत्थगयं^१ खंढवरडाणं । इयरूवाण वि संजम-गुणेक्कासियाण समणीणं ॥४४९१॥
 गुरुणी व अंगपडिचारिग व्व, धावी व पियवयंसी व । होज्ज भगिणी व जणणी व, अहव पिइमाइभाया व ॥४४९२॥
 तह दढफलियमहादुम-साह व्व तुमं पि उचियगुणसहला । समणीजणसउणिसाहा-रणा दहं होज्ज किं वहुणा ॥४४९३॥
 एवमऽणुसासिउणं, पवत्तिणिं अज्जियाउ अणुसासे । जह एसो तुम्ह गुरु, वंभू व पिया व माया व ॥४४९४॥
 एए वि महामुणिणो, सहोयरा जेइभायरो व सया । तुम्हं देवाणुपियाण, परमवच्छल्लतल्लिच्छा ॥४४९५॥
 ता गुरुणो मुणिणो वि य, मणसा वयसा तहेव काणं । न य पडिक्कूलेयव्वा, अवि य सुवहुमन्नियव्वा उ ॥४४९६॥
 एवं पवत्तिणी वि हु, अखलियतव्वयणकरणओ चेव । सम्ममऽणुवत्तणिज्जा, न कोवणिज्जा मणागं पि ॥४४९७॥
 कुविया वि कहवि तुम्हं, सदोसपडिवत्तिव्वमऽणुवेलं । खामेयव्वा एसा, भिगावईए व्व नियगुरुणी ॥४४९८॥
 एसा सिवपुरममणे, सुपसत्था सत्थवाहिणी जं भे । एसा पमायपरचक्क-पेच्छणे पहु (हु) यपडिसेणा ॥४४९९॥

॥४५००॥

॥४५०१॥

॥४५०२॥

॥४५०३॥

॥४५०४॥

॥४५०५॥

॥४५०६॥

॥४५०७॥

॥४५०८॥

॥४५०९॥

सिक्खालकूखणअकूखं ड—खीरधारापयाणधेणुसमा । अन्नाणं डधाण तथा, सत्ताणं डज्जणसलागाओ
मालइकलिया इव महुयरीण, नलिणी व रायहं सीण । वणराई इव सउणीण, सेवणीया इगा तुम्ह
तह केलिकलहविणहो—पमायपरचक्कमडकमिच्चाणं । परलोणकिच्चनिच्चु—ज्जमाहिं जम्मो गमेयव्वो
जेट्टकणिट्टसहोयर—भगिणिगणेण व परोप्परं सम्मं । संजमजोपपसाहण—सहाइणीहि य भवियव्वं
तह निहुयं चंक्रमणं, निहुयं हसणं पयंपियं निहुयं । सब्वं पि चेट्ठियं निहुय—मड्हव तुम्हेहिं कायव्वं
वाहिं उवस्सयाओ, पयं पि नेगाणिणीहिं दायव्वं । बुइइजियाजुयाहिं य, जिणजइहेहसु गंतव्वं
एक्केकवग्गमेव, अणुसासित्ताण ताणमेव पुरो । सव्वेसिं साहारण—मड्ह खरी देइ अणुसट्ठिं
भत्तीइ य सत्तीइ य, वेयावच्चुज्जया सया होह । आणत्तिं^१निरय त्ति य, सवालबुइडाडउले गच्छे
सज्जायतवाड्डईणं च, जेणं तं चिय पहाणयं वेत्ति । सब्वं किर पडिवाई, वेयावच्चं अपडिवाई
भरहो बाहुवली वि य, दसारकुलनंदणो य वसुदेवो । वेयावच्चाड्डहरणा, तम्हा ^२पडितप्पह जई णं
तहाहि—

॥४५१०॥

॥४५११॥

रणसवडम्मुहपडिभट—भिण्डुण्डभडरायचक्कमडकमिड । छकूखं डलोणिमंडल—साहणअप्पडिहयपयावं
चउसट्ठिसहस्ससुरूव—पवररामाडभिराममडच्चत्थं । पउरकंरितुरयपाइक्क—संकुलं नवनिहिसणाहं

?ईसि सवियासलोयण-पंलायणाओ नमंतसामंतं । निययपओयणनिरवेक्ख-जक्खवीरं तसांणिज्झं ॥४५१२॥
 जं चक्खवट्ठिजं, भरहो भरहम्मि पाविओ पुब्बिं । तं पुव्वजम्मज्झजण-वेयावच्चस्स फलमाऽऽहु ॥४५१३॥
 जं सो वि महप्पा पवल-भुयवल्लुव्वधरणिभारो वि । पउररंणं गणपविदत्त-सरयससिनिम्मलजसो वि ॥४५१४॥
 पडिवक्खसिरविदारण-निक्खिन्नविक्तचक्कपाणी वि । मन्ने किमेस चक्कि त्ति, रोविओ संसयतुलाए ॥४५१५॥
 दिट्ठीजुद्धाऽईहिं, निज्जिणिओ तियसलोयपच्चक्खं । लीलाए गाहुवलिणा, पयंडभूयदंडवलनिहिणा ॥४५१६॥
 तं पि सुसाहुज्जोचिय-वेयावच्चस्स विलसियमऽसेसं । पवरोत्तरोत्तरफलु-प्पायणक्कप्पुईम वेति ॥४५१७॥
 जं च नियरूवचंगिस-निज्जियजयपयडदप्पकंदप्पा । अहमहमिगाए मिगलो-यणाहिं विज्जाहरसुयाहिं ॥४५१८॥
 उत्तुंगथणत्थलसालिणीहिं, नवजोव्वणाऽभिरामाहिं । छणरयणीससहरवयणि-याहिं मयणाऽऽउरंज्जीहिं ॥४५१९॥
 जह तह परिभमिरो वि हु, दसारकुलकुमुयक्रोमुइमयंक्रो । वसुदेवो तह तइया, उव्वूढो गाढपणयाहिं ॥४५२०॥
 तं पि सुतवस्सिसिक्खग-वालंगिलाणाऽऽइगोयस्स फलं । निज्जियचिंतामणिणो, वेयावच्चस्स नीसेसं ॥४५२१॥
 इय भो महाऽणुभावा !, वेयावच्चं अचिंतामाहपं । जो न करेइ समत्थो, संतो तं जाण सुहविमुहं ॥४५२२॥
 तित्थयराऽणाक्रोवो, सुयधम्मविराहणा अणाऽऽयारो । अप्पा परो पवयणं, तेणं दूस्सज्झिया होति ॥४५२३॥
 किं च अहुंतगुणक्कए, हुंतगुणं तु बुद्धिक्कणाय । सुयणेहिं चेव सद्धिं, सया वि संगं करेज्जाह ॥४५२४॥

हुं तगुणनासणभया, अहुं तगुणदूस्तरगमभएणं । दोसऽल्लियणभएण य, दुज्जणसंगं विवज्जेह
 भाविज्जइ जइ दब्बेण, नवघडो सुरहिणेयरेणं वा । ता गुणदोसेहिं नरो, भाविज्जइ किं न परसंगा
 दुज्जणसंसग्गीए, पायं सुयणो वि नियणुणं चयइ । संसग्गीए अग्गिस्स, जह जलं सीयलत्तगुणं
 दुज्जणसंसग्गीए, संक्किज्जइ सज्जणो वि दोसेहिं । चंडालगिहे दुद्धं, पिवंतओ वंभणो व्व जणे
 वेरगवं पि दुज्जण-जणसंसग्गीए भाविओ पायं । न रमइ सज्जणमज्झे, रमइ य दुज्जणजणस्संतो
 कुलुममऽगंधं पि जहा, देवयसेस त्ति कीरए सीसे । तह सुयणमज्झवासी, पूइज्जइ दुज्जणो वि जणो
 अबं पि तहा वत्थुं, जं जं चरणगुणनासणं कुणइ । तं तं परिहरह तओ, होदिह ददसंजमा तुब्भे
 निचं पासत्थाऽईहि, संथवं पि य पयत्तओ चयह । पुरिसो संसग्गिवसेण, तम्मओ होइ अचिरेण
 तथाहि—

संविग्गस्स वि तस्संगईए, पीई ततो वि वीसंभो । सइ वीसंभे य रई, होइ रईए य तम्मयया ॥४५३३॥
 ततो लज्जाविगमो, पवत्तणं निव्विसंक्रमऽसुहऽत्थे । पियधम्मो वि हु एवं, परिभस्सइ संजमाओ लहु ॥४५३४॥
 संविग्गण उ मज्झे, अप्पियधम्मो वि कायरो वि नरो । उज्जमइ चरणकरणे, भावण-भय-माण-लज्जाहिं ॥४५३५॥
 संविग्गो पुण तस्संगमेण, सविसेसगुणजुओ नियमा । जायइ जह कण्णरो, सुरभितरो मिगमए मिलितो ॥४५३६॥

पासत्थसयसहस्साओ, हंदि एक्को वि वरमिह सुसीलो । जं संसियाण दंसण-नाणचरित्ताणि वड्हंति ॥४५३७॥
 वरमिह कुसीलकयपूयणाओ, संजयकओज्वमाणो वि । पढमाउ सीलविगमो, संपज्जइ न उण इयराओ ॥४५३८॥
 कुसलेहिं पसमियं पि हु, कुसीलसंसग्गिमेहवदलए । वंतरविसं व कुप्पइ, पुणो वि मुणिणो पमायविसं ॥४५३९॥
 तम्हा पियददधम्मोहिं, १वज्जभीरुहिं कुणह संसग्गिं । उज्जमह मंदधम्मो वि, तप्पभावा जओ भणियं ॥४५४०॥
 “नवधम्मस्स पाएणं, धम्मे न रमइ मई । वहए सो वि संजुत्तो, गोस्विाडविधुर धुरं” ॥४५४१॥
 संवासं सीलगुणइहएहिं, जो संकहं वियड्डेहिं । पीइं अलुद्धबुद्धीहिं, कुणइ सो कुणइ अप्पहिंयं ॥४५४२॥
 आसयवसेण एवं, पुरिसा दोसं गुणं च पावेति । तम्हा पसत्थगुणमेव, आसयं अल्लिएज्जाह ॥४५४३॥
 कन्नकडुयं पि पत्थं, परोप्परं वागरेज्ज अद्दुहा । कडुओसहं व होही, परिणामे सुंदरं तं सु ॥४५४४॥
 सगणे व परगणे वा, परपरिवायं च मा करेज्जाह । अच्चास्सायाणविरया, होह सया पावभीरू य ॥४५४५॥
 अन्नं च सव्वहा तह, परिकम्मह अप्पयं पयत्तेण । जह तुम्ह गुणपहया, किच्ची सव्वत्थ वित्थरह ॥४५४६॥
 एए निम्मलसीला, बहुसुया नयपरा अणुवतावी । करणगुणसुट्ठियि त्ति य, धन्नाणं वोसणा भमइ ॥४५४७॥
 एसो य मए तुम्हं, मग्गमज्जाणाण मग्गदेसरओ । चक्खू व अचक्खूणं, सुवाहिविहुराण वेज्जो व्व ॥४५४८॥
 असहायाण सहाओ, भवगतगयाण हत्थदाया य । दिवो गुरू गुणगुरू, अहं च परिमोक्कलो इन्दिं ॥४५४९॥

एयस्स य पयमूलं, मोत्तण कयाइ कथइ तुम्ह । गंतुं जुत्तं न वरं, वयणेण इमस्स जइ कहवि ॥४५५०॥
 एयाऽऽएसगएहि वि, कहिं चि पुन्नाऽऽजरो गुरू एस । भावेण न मोत्तव्वो, आणानिदेसनिरएहिं ॥४५५१॥
 सामी भडेहिं अंधेहिं, कडुइओ पंथिएहिं सत्थाहो । जहं न विमुच्चइ एसो, तह तुव्वेहि वि न मोत्तव्वो ॥४५५२॥
 एयम्मि सारणावार-णाऽऽइदाणे वि नेव कुवियव्वं । को हि सक्कनो कोवं, करेज हियकारिणि जणम्मि ॥४५५३॥
 कडुयं पि कहवि भणियं, सप्पणयं तमऽमयं व मन्नंता । मा कुलवहु व्व तुम्हे; विणयं एयम्मि छड्डिहिह ॥४५५४॥
 गुरूछंदाऽऽणंदरुई, गुरूदिट्ठिनिवायनियमियपयारा । गुरूरुइयविणयवेसा, कुलवहुसरिसा अओ सीसा ॥४५५५॥
 भाविगुणाऽवेक्खुवाए, कयगेणियरेण वा वि कोवेणं । आवद्धभीममिउडी-भीसणयरभालन्नद्धो वि ॥४५५६॥
 होऊण कह वि तुम्हे, जइ वि इमो कजकारणविहन्नु । निव्वञ्छइ निच्छुभइ य, तह वि इमो चेव सिंगारो ॥४५५७॥
 अम्हं ति मन्नमाणा, सुनिउणतरविणयजोगओ तुम्हे । अमुमेव पसाएज्जह, एवं हिययम्मि भावे'ता ॥४५५८॥
 सब्भावगव्वभहुविह-तहाविहपहुपसायणप्पवणे । पुणरुत्तमऽव्वंफले, विविहोवाए नियमणम्मि ॥४५५९॥
 चित्तिताणं धी जीविण, भव्वाण ताण जाण इहं । आकंपियपासजणं, खणं पि पहुणो न कुपंति ॥४५६०॥

तहा—

जह सागरम्मि मीणा, संखोभं सागरस्स असंहता । निंति तओ सुहकामी, निग्गयमेत्ता विणस्संति ॥४५६१॥

एवं गच्छसमुदं, तुभे गुरुसाणाऽऽव्रीहया । मा सुहकामी ? नीहिह, इहरा मीण न्व नासिहिह ॥४५६२॥
 एसो तुम्हाण पहू, पभूयगुणरयणसायरो धीरो । नेयो एस महप्पा, तुम्ह भत्ताऽडविनिवडियाणं ॥४५६३॥
 ओमो समराइणिओ, अपयरसुओऽहव त्ति धीरमिमं । परिभविहिह मा तुभे, गणि त्ति इन्दिं दढं पुजो ॥४५६४॥
 एयस्स नाणनिहिणो, वयणं न कयाइ लंघणीयं भे । वायाए तं पडिच्छिय, कायव्वं कम्मुणा सम्मं ॥४५६५॥
 जम्हा इमस्स उवमा, न विज्जए वंघुणा न पिउणा वि । न य जणणीए वि तहा, निक्कारणवच्छलस्स जए ॥४५६६॥
 तम्हा एसो चिय निच्च-मेव धम्मेक्कवद्धुद्धीहिं । आमरणंस्तं ताणं, सरणं च पवज्जियव्वो त्ति ॥४५६७॥
 मोक्खडत्थिणो हि तुभे, न य तदुवाओ गुरुं विणा अन्नो । ता गुणनिही इमो चिय, सेवेयव्वो हु तुम्हाणं ॥४५६८॥
 अन्नं च इमस्स गिरा, अन्नोन्तुवगारिभावओ सम्मं । तुम्हेहिं वड्डियव्वं, विवज्जए जं गुणो नत्थि ॥४५६९॥
 तहा—

तुम्वं विणा न अरया, न पुष्पपत्ताइं जह विणा विटं । वंधंति चयं तुभे वि, एवमेयं विणा नूणं ॥४५७०॥
 तुवं पि अरयरहियं, विटं पि य खुडियदलचयं न जहा । रेहइ न य कज्जकरो, पभू वि एवं अपरिवारो ॥४५७१॥
 जइ पुण होज्ज परोप्पर-साऽवेक्खा अवयवा अवयवी य । तो वंछियडत्थसिद्धी, सोहा वि हवेज्ज चेव तहा ॥४५७२॥
 नासा मुहेण सुहमडवि, नासाए सोहए जह तहेव । वरपरिवारेण पहू, परिवारो वि हु पवरपहुणा ॥४५७३॥

एयस्स य पयमूलं, मोत्तण कयाइ कत्थइ तुम्ह । गंतुं जुत्तं न वरं, वयणेण इमस्स जइ कहवि ॥४५५०॥
 एयाऽऽएसगएहि वि, कहिं चि पुन्नाऽऽगरो गुरू एस । भावेण न मोत्तव्वो, आणानिद्दसनिरएहिं ॥४५५१॥
 सामी भडेहिं अंथेहिं, कइदुओ पंथिएहिं सत्थाहो । जह न विमुच्चइ एसो, तह तुव्वेहि चि न मोत्तव्वो ॥४५५२॥
 एयम्मि सारणावार-णाऽऽइदाणे वि नेव कुवियव्वं । को हि सकन्तो कोवं, करेज हियकारिणि जणम्मि ॥४५५३॥
 कडुयं पि कहवि भणियं, सप्पणयं तमऽमयं व मन्नंता । मा कुलवहु व्व तुम्हे; विणयं एयम्मि छड्डिहिह ॥४५५४॥
 गुरुंदाऽऽणंदरूई, गुरुदिट्ठिनिवायनियमियपयारा । गुरुहयविणयवेसा, कुलवहुसरिसा अओ सीसा ॥४५५५॥
 भाविगुणाऽवेकूखाए, कयणेणियरेण वा वि कोवेणं । आवद्धभीमभिउडी-भीसणयरभालवद्धो वि ॥४५५६॥
 होऊण कह वि तुम्हे, जइ वि इमो कज्जकारणविहन्नू । निव्वभच्छइ निच्छुभइ य, तह चि इमो चेव सिं गारो ॥४५५७॥
 अम्हं ति मन्नमाणा, सुनिउणतरविणयजोगओ तुम्हे । अमुमेव पसाएज्जह, एवं हिययम्मि भावेंता ॥४५५८॥
 सव्भावगव्वभहुविह-तहाविहप्पहुपसायणप्पवणे । पुणरुत्तमऽव्वंफले, विविहोवाए नियमणम्मि ॥४५५९॥
 चित्तिं ताणं धी जीविण्ण, भव्वाण ताण जाण इहं । आकंपियपासजणं, खणं पि पहुणो न कुपंति ॥४५६०॥

तहा—

जह सागरम्मि मीणा, संखोभं सागरस्स असंहंता । निति तओ सुहकामी, निगयमेत्ता विणस्संति ॥४५६१॥

एवं गच्छसमुदं, तुभ्ये गुरुसायणाऽऽवीइहया । मा सुहकामी १ नीहिह, इहरा मीण च नासिहिह ॥४५६२॥
 एसो तुम्हाण पहू, पभूयगुणरयणसायरो धीरो । नेयो एस महप्पा, तुम्ह भवाऽडविनिवडियाणं ॥४५६३॥
 ओमो समराइणिओ, अपययसुओऽहव चि धीरमिमं । परिमविहिह मा तुभ्ये, गणि चि इन्दि दंढं पुज्जो ॥४५६४॥
 एयस्स नाणनिहिणो, वयणं न कयाइ लंघणीयं भे । वायाए तं पडिच्छिय, कायव्वं कम्मणा सम्मं ॥४५६५॥
 जम्हा इमस्स उवसा, न विज्जए बंधुणा न पिउणा वि । न य जणणीए वि तहा, निक्कारणवच्छलस्स जए ॥४५६६॥
 तम्हा एसो चिय निच्च-मेव धम्मक्कवद्वुद्धीहिं । आमरणंजं ताणं, सरणं च पवड्जियव्वो चि ॥४५६७॥
 मोक्खवड्थिणो हि तुभ्ये, न य तदुवाओ गुरुं विणा अन्नो । ता गुणनिही इमो चिय, सेवेयव्वो हु तुम्हाणं ॥४५६८॥
 अन्नं च इमस्स गिरा, अन्नोन्नुवगारिभावओ सम्मं । तुम्हेहिं वड्ठियव्वं, विवज्जए जं गुणो नत्थि ॥४५६९॥
 तहा—

तुम्हं विणा न अरया, न पुण्णपत्ताइं जह विणा विटं । बंधंति चयं तुभ्ये वि, एवमेयं विणा नूणं ॥४५७०॥
 तुवं पि अरयरहियं, विटं पि य खुडियदलचयं न जहा । रेहं न य कज्जकरो, पमू वि एवं अपरिवारो ॥४५७१॥
 जइ पुण होज्ज परोपर-साऽवेक्खा अवयवा अवयवी य । तो वंछियज्जसिद्धी, सोहा वि हवेज्ज चैव तहा ॥४५७२॥
 नासा मुहेण मुहमडवि, नासाए सोहए जह तेहव । वरपरिवारेण पहू, परिवारो वि हु पवरपहुणा ॥४५७३॥

तह रक्खणीयरक्खग—भावं वणसीहविसयमज्जनोन्नं । परिभाविऊण सम्मं, अन्नोन्नं वड्डियच्चं भे
 किं बहुणा— ॥४५७४॥
 भमियव्वे जिमियव्वे, भणिअव्वे सच्चचिद्धिअव्वे य । होज्जह अईव १ निहुया, एसो उवएससारो चि
 एवमुवइड्डमड्ढेहि, तुम्ह करुणाए इड्डयाए य । ता जह न हवइ विहलं, तह तुव्वेहिं विहेयच्चं ॥४५७५॥
 अह ते धरपीढुठंत—सीसवीसन्तगुरुपर्यञ्जुरुहा । आणंदं सुपवाहं, परिमुंचंता गुरूण पुरो ॥४५७६॥
 तह मन्नुपुच्चमंथर—कंठसमुट्ठितं गगगरिगिच्छि । गाढधरिज्जंतुण्ह—दीहनीहंतनीसाम्मा ॥४५७७॥
 कल्लणं मंगलयं, देवयमड्ढ चेइयं ति मन्नंता । इच्छामो अणुसट्ठिं ति, जंपिउं इय पुणो विंति ॥४५७८॥
 भयवं ! अणुगगहो णे, जं नियदेहं व पालिया तुमए । सारणवारणपडिचो—यणाहिं संठाविया मग्गे ॥४५७९॥
 अचक्खुणो वि सच्चक्खुणो दंढं सहियाया अहियाया वि । निक्कन्ता वि सकन्ता, अइदुल्लहल्लसिद्धिपद्दा ॥४५८०॥
 विहिया अग्गे तुम्हेहिं, संपयं पुण पण्डुसन्नाणा । तुम्ह वियोए सामिय !, हा अग्गे कह भविस्सामो ॥४५८१॥
 सच्चजजीवहिए, थेरे सच्चजजीवनाहम्मि । पवसंते य मरंते, ही ! देसा सुन्नया होंति ॥४५८२॥
 सीलड्डगुणड्डेसुं, पहूसु अपरोपतावकारीसु । पवसन्तमरन्तेसु य, देसा ओखंडिया होंति ॥४५८३॥
 वियलियवलेण जरज्जरेण, गयदंतपंतिण्णा वि । अज्ज वि कुलं सणाहं, जूहाडहिच ! २ पइं चरंतेण ॥४५८४॥
 १ निहुया = निश्रुताः । २ पइं = त्वया विचरता ।

सन्वत्सरायगाणं, समसुहदुक्त्वाण निष्पकंपाणं । दुक्त्वा खु विसहिउं जे, किर १ प्पवासो वरगुरूणं ॥४५८६॥
 इय कुनयकुंगयवागुराए, संवेगरंगसालाए । गरणरणजयपडागो-वलंभनिव्विग्धहेऊए ॥४५८७॥
 आसहणाए पडिदार-दसगमइयस्मि वीयदारम्मि । गणसंकमणे भणियं, तइयं अणुसट्ठिपडिदारं ॥४५८८॥
 अणुसट्ठिपयाणे वि हू, गणिणो सगणट्ठियस्स न समाही । होज्ज त्ति वेमि एत्तो, परगणसंकमणविहिदारं ॥४५८९॥
 अह स महप्पा पुव्व-प्पदं'सिओ सुणिवइ निययस्सरिं । गणमडवि पुव्वुवदिट्ठा-ऽणुसासणाऽणुगुणकिच्चपरं ॥४५९०॥
 पुणरडवि वाहरिऊणं, मयंकजोन्हापवाहसिसिराए । आणंदसंदिराए, गिराए एवं समुल्लवइ ॥४५९१॥
 हंभो देवाऽणुपिया !, संपइ तुम्हे पइच्च जाओ हं । सुत्ताऽऽइययाणेणं, सम्मं कयसन्वक्कायव्वो ॥४५९२॥
 ता एत्तो अवरं मह, उवओगवओ वि तुम्ह विसयम्मि । विप्पुरइ किच्चमुवद-सियव्वमऽच्चंत्योवं पि ॥४५९३॥
 ता एत्तो वि हू पुव्वं, निव्विग्घाऽऽराहणाए सिद्धिकए । सम्मऽणुमन्नह ममं, परगणसंकमणकरणाय ॥४५९४॥
 भुज्जो भुज्जो मह संत्तियं च, मिच्छामि दुक्कडमियाणिं । हवउ विणीयाण वि भे, गुरूवरिं गरुयभत्तीण ॥४५९५॥
 अह ते वि सोगभरसं-गिलंतदढमन्नुपुव्वगलरंधा । नीरंधवाहजलविंदु-पूरुव्वं तनयणपुडा ॥४५९६॥
 स्सरिपयंपंकउच्छंण-संगिसीसा सगगयं सीसा । जंपत्ति पहू ! किं सवण-सल्लतुल्लं समुल्लवह ॥४५९७॥
 एवं तुव्वे अच्चंत-दुस्सहं जइ वि सव्वहा अम्हे । न तथा उवयारकरा, न तथा दक्खवा न तह गीया ॥४५९८॥

न तहा जांगा गुरपाय-पं कयाऽऽराहणस्स न तहा य । पज्जं तसमयंससिय-संलेहणपमुहविहिक्कुसला ॥४५९९॥
 तह वि य एगंतेणं, पराऽणुकंपापरेक्कचित्तेहिं । परऽणुगगहपहाणेहिं, पत्थणामंगभीरूहिं ॥४६००॥
 तुभेहिं नेव भयवं !, मोत्तुं उचिया जओ इमं जूहं । मज्झट्टिएहिं रेहइ, अज्ज वि भे चलणकमलेहिं ॥४६०१॥
 ता कालक्कनिवडण-कप्पेणं जंपिण पज्जत्तं । एण चिंतिण वि, तुम्हाणऽम्हं सुदडाए ॥४६०२॥
 इय तेहिं जंपियम्मि, महरगिराए गुरू वि वागरइ । हंहो महाऽणुभावा !, परिणयअरिंहंतवयणाण ॥४६०३॥
 नियमइविहवविभाविय-जुत्ताऽजुत्ताण णेव तुम्हां । मणसा वि चिंतिउमिमं, जुत्त दूरे पयंपेउं ॥४६०४॥
 को नाम किर सक्कनो, करेज्ज विक्खंभमुच्चियपक्खे वि । अहवा किमिमं अरिंहंत-भणियसमयम्मि नाऽणुमयं ॥४६०५॥
 चिरपुरिसेहिं किंवा, न सेवियं किं न कत्थ वि य दिट्ठं । किंच न पेच्छह पडुपवण-पहयधयवडचलं जीयं ॥४६०६॥
 जेणेवं निरऽवगह-मऽसदग्गहमऽणुसरित्तु वागरह । ता मा पडिक्कूलह सव्व-हा वि मह पत्थुयं अत्थं ॥४६०७॥
 इच्चाऽऽ गुरुगिरं निसुणि-ऊण तं विन्नविंति पुण एवं । भयवं ! जइ वि हु एवं, तह वि अलं परगणगमेणं ॥४६०८॥
 सगणे च्चिय कुणह समीहि-यऽत्थमेत्थ वि जमऽत्थि गीयत्था । पत्थुयकज्जसत्था, निव्वूढभरा महामइणो ॥४६०९॥
 उच्छाहवुद्धिज्जणा, निकं पा भेरवणपडिभएसु । संविग्गा खंतिखमा, सुविणीया साहुणो णेगे ॥४६१०॥
 एवं सुसाहुभणिओ, को वि हु तत्थेव वंछियं कुज्जा । निदिस्समाणगुणदोस-पक्खमऽभिविक्खित्तु अवरो ॥४६११॥

॥४६१२॥

भणियविहीए पुच्छिय, सगणं अब्भुज्जएण भावेण । आराहणाणिमित्तं, परगणगमणं कुणइ जम्हा

सगणे आणाकोवो^१, फलसवई^२ कलहकरण^३ । परिताव^४ ।

निम्भय^५ सिणेह^६ कोलुणिय^७, ज्ञाणविघो^८ य असमाही^९ ॥

॥४६१३॥

॥४६१४॥

॥४६१५॥

॥४६१६॥

॥४६१७॥

॥४६१८॥

॥४६१९॥

॥४६२०॥

॥४६२१॥

तदाहि—

॥४६२२॥

भत्ते वा पाणे वा, सुस्ससाए व सीसवग्गम्मि । कुब्बंतम्मि पमायं, असमाही होज्ज गणवइणो

एण दोसा गणिगो, पाएण हवंति सगणवासिस्स । भिक्खुस्स वि ? अपसमा, सरेज्ज तद्भा परगणं सो ॥४६२३॥
 संतं पि भत्तिमंतं पि, निययं गच्छं पि छड्डिउं एत्थ । पत्तो एस महप्पा, अग्गे मणसीकरेमाणो ॥४६२४॥
 इइ चिंतिऊण परमाऽऽयेण, सव्वाए निययसत्तीए । भत्तीए परमाए, वट्ठइ से परगणो वि दंढं ॥४६२५॥
 गीयत्थो चरणत्थो, पुण्हेऊणाऽऽगयस्स खमगस्स । सव्वाऽऽयेण सूरी वि, तस्स निजामगो होजा ॥४६२६॥
 संविगज्वज्जभीरुस्स, पायमूलम्मि तस्स विहरंतो । जिणवयणसव्वसारस्स, होइ आराहओ नियमा ॥४६२७॥
 इय मुद्धुद्विंजीवणीए, संवेगरंगसालाए । मरणणजयपडागो—वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४६२८॥
 आराहणाए पडिदार—दसगसइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंक्रमे चउत्थं, भणियं परगणपडिदारं ॥४६२९॥
 परगणसंक्रमणम्मि वि, जहुत्तमुट्ठियगवेसणाऽभावे । न समीहियऽत्थसिद्धी, ता तं संपई परूवेमि ॥४६३०॥
 अह स महप्पा समय—पसिद्धताएण मुक्कनियगगणो । समरपरिहत्थसंमिलिय—भूरिसेन्नं व निवरहियं ॥४६३१॥
 दूरयरनयरपत्थिय—मत्थं पिन सत्थवाहपरिचत्तं । चरणाऽऽइगुरुगुणाऽऽगर—गुरुरहियं परगणं मुणिउं ॥४६३२॥
 जौयणमयाणि छस्सत्त, वा वि वरिसाण जात्र वारसगं । निजामगमाऽऽयरियं, समाहिकामो गवेसेजा ॥४६३३॥
 सो पुण चरणपहागो, सरणाऽऽगयवच्छलो थिरो सोमो । गंभीरो कयकणो, पसिद्धिपत्तो महासत्तो ॥४६३४॥
 आयाख^१ माऽऽहारवं^२, चवहारो^३ वीलए^४ पकुब्बी^५ य ।
 निज्जव^६ अवायदसी^७, अपरिस्सावी य^८ बोधव्वो ॥ [दारगाहा] ॥४६३५॥

॥४६४८॥

उक्कवेज्ज व सहसा, निगच्छेज्ज व करेज्ज उडाहं । गच्छेज्ज व मिच्छत्तं, मरेज्ज असमाहिमरणेण

॥४६४९॥

एवं च—

॥४६५०॥

इच्छासंपाडणओ, सरीरपरिकम्मकरणओ तह य । अन्नेहिं व उवाएहिं, दव्वकूखेत्ताऽऽअणुरुत्तं

॥४६५१॥

परिजाणइ गीयत्थो, सुयविहिणा कारणं समाहीए । पन्नवणं च तदुचियं, दिप्पइ जह से सुझाणऽग्गी

॥४६५२॥

मुणइ य फासुयदव्वं, उवक्कपेउं तहा १ उदिन्नाणं । जाणइ पडियारं वाय-पित्तसिंभाण गीयत्थो

॥४६५३॥

सम्मं उवायपुव्वं, उस्सग्गऽववायजाणओ सो हु । खमगस्स पयलियं पि हु, चित्तं विहिणा पसामे तो

॥४६५४॥

सम्मं समाहिकरणाणि. कुणइ तुइं च कहवि कम्मवसा । संधेइ पुण समाहिं, वारेइ असंबुडगिरं च

॥४६५५॥

जिणवयणसुइपभात्ता, पावियपसमो पणहुमोहतमो । गयपरितोसपओसो, विरागरोसो सुहं झाइ

॥४६५६॥

निग्गहिय मोहजोहं, समच्छरं रागरायमुद्धरिउं । चउंगवलेण तओ, सुंजइ निव्वणरज्जसुहं

॥४६५७॥

गीयत्थपायमूले, होति गुणा एवमाऽऽया वहवे । न हु होइ संकिलेसो, जायइ असमा समाही य

॥४६५८॥

पंचविहं ववहारं, जो जाणइ तचओ सवित्थारं । बहुसो य दिट्ठपट्ठा-वओ य ववहारं नाम

॥४६५९॥

आणासुयआगमधारणे य, जीइ य होति ववहारा । एएसिं सवित्थारा, परूवणा सुत्तनिदिट्ठा

॥४६६०॥

दव्वं खेत्तं कालं, भावं कणपरिणाममुच्छाहं । संघयणं परियायं, आगमपुरिसं च विन्नाय

॥४६६१॥

१ उदिन्नाणं = उदीर्णानाम् = क्षुब्धानामित्यर्थः ।

मोत्तण रागदोसे, ववहारं पट्टवेइ सो तस्स । ववहारकरणकुसलो, जिणवयगविसारओ धीरो ॥४६६०॥
 ववहारमड्याणंतो, ववहरणिज्जं च ववहरंतो य । ओसीयइ भवपंके, असुहं कम्मं च आयरइ ॥४६६१॥
 जह रोगिणं न सज्जी-करेइ विज्जो तिगिच्छयाऽकुसलो । तह अववहारविउ, न सोहिकामं विसोहेइ ॥४६६२॥
 तम्हा संवसियव्वं, ववहारविउस्स पायमूलम्मि । तत्थ हु विज्जा चरणं, समाहिवोहीओ नियमेण ॥४६६३॥
 ओयंसी तेयंसी, वच्चंसी पहियकित्ती आयरिओ । सीहोवमो य भणिओ, जिणेहिं ओवीलओ नाम ॥४६६४॥
 निद्धमहुरेहिं हिययंगमेहि, पल्हायणिज्जवयणेहिं । परहियकरणपरायण-मणेण तेणाऽवि मुणिवइणा ॥४६६५॥
 इह पण्णविअमाणो, सम्मं पि हु तिच्चवगास्वाऽईहिं । कोई णियए दोसे, सम्मं नाऽड्लोयए खवगो ॥४६६६॥
 तो ओवीलेयव्वो, गुरुणा ओवीलएण सो अहवा । जह उयत्थं मंसं, वमयइ सीही सियालीए ॥४६६७॥
 तह फलसगिराहिं अणुजयस्स, खवगस्स नीहरइ दोसे । आयरिओ तं कइओ-सहं व पत्थं भवइ तस्स ॥४६६८॥
 सुलहा लेण आयट्ट-चितंगा परहियम्मि मुक्कथुरा । आयट्टं च पट्टं च, चितंयता जए दुलहा ॥४६६९॥
 खवगस्स जइ न दोसे, उग्गालेइ सुहुमे व इयरे वा । ता न नियत्तइ तत्तो, खवगो न गुणे य पस्णिमइ ॥४६७०॥
 तम्हा गणिणा ओवीलएण, खवगस्स दोससन्वस्सं । उग्गालेयव्वं खलु, तस्स हियं चितंयतेण ॥४६७१॥
 सेज्जासंथारोवहि-संभोगाऽऽहारानिक्खमपवेसे । ठाणनिसीयतुयट्ठण-विगिंचणुव्वत्तणाऽईसु ॥४६७२॥

॥४६४८॥

उक्कूवेज्ज व सहसा, निग्गच्छेज्ज व करेज्ज उड्डाहं । गच्छेज्ज व मिच्छत्तं, मरेज्ज असमाहिमरणेण

एवं च—

॥४६४९॥

इच्छासंपाडणओ, सरीरपरिकम्मकरणओ तह य । अन्नेहिं व उवाएहिं, दव्वक्खेत्ताऽऽअणुरूवं

॥४६५०॥

परिजाणइ गीयत्थो, सुयविहिणा कारणं समाहीए । पन्नवणं च तदुच्चियं, दिप्पइ जह से सुझाणऽग्गी

॥४६५१॥

मुणइ य फासुयदव्वं, उवक्कपेउं तहा १ उदिन्नाणं । जाणइ पडियारं वाय—पित्तसिं भाण गीयत्थो

॥४६५२॥

सम्मं उवायपुव्वं, उस्सग्गज्वायजाणओ सो हु । खमग्गस्स पयलियं पि हु, चित्तं विहिणा पसामेत्तो

॥४६५३॥

सम्भं समाहिकरणाणि. कुणइ तुइं च कहवि कम्मवसा । संथेइ पुण समाहिं, वारेइ अंसंबुडगिरं च

॥४६५४॥

जिणवयणसुहपमाना, पावियपसमो पणहुमोहतमो । गयपरितोसपओसो, विरागरोसो सुहं झाइ

॥४६५५॥

निम्महि य मोहजोहं, समच्छरं रागरायमुद्धरिउं । चउरंगवलेण तओ, भुंजइ निव्वाणरज्जसुहं

॥४६५६॥

गीयत्थपायमूले, होति गुणा एवमाऽऽया बहवे । न हु होइ संकिलेसो, जायइ असमा समाही य

॥४६५७॥

पंचचिहं ववहारं, जो जाणइ तचओ सवित्थारं । बहूसो य दिट्ठपट्टा—वओ य ववहारवं नाम

॥४६५८॥

आणासुयआगमधारणे य, जीर य होति ववहार । एएसिं सवित्थारा, परूवणा सुत्तनिदिट्ठा

॥४६५९॥

दव्वं खेतं कालं, भावं करणपरिणाममुच्छाहं । संवयणं परियायं, आगमपुरिसं च विन्नाय

मोत्तण रागदोसे, ववहारं पट्टवेइ सो तस्स । ववहारकरणकुसलो, जिणवयणविसारओ धीरो ॥४६६०॥
 ववहारमड्याणंतो, ववहरणिज्जं च ववहरंतो य । ओसीयइ भवंपके, असुहं कम्मं च आयसइ ॥४६६१॥
 जह रेगिणं न सज्जी-करेइ विज्जो तिगिच्छयाऽकुसलो । तह अव्ववहारविज्ज, न सोहिकामं विसोहेइ ॥४६६२॥
 तम्हा संवसियव्वं, ववहारविउस्स पायमूलम्मि । तत्थ हु विज्जा चरणं, समाहिच्चोहीओ नियमेण ॥४६६३॥
 ओयंसी तेयंसी, वच्चंसी पहियकित्ती आयरिओ । सीहोवमो य भणिओ, जिणेहिं ओवीलओ नाम ॥४६६४॥
 निद्धमदुरेहिं हिययंगमेहि, पलहायणिज्जवयणेहिं । परहियकरणपरायण-मणेण तेणाऽवि मुणिवइणा ॥४६६५॥
 इह पणविअमाणो, सम्मं पि हु तिक्वगारवाऽईहिं । कोई णियए दोसे, सम्मं नाऽलोयए खवगो ॥४६६६॥
 तो ओवीलेयव्वो, गुरुणा ओवीलएण सो अहवा । जह उयस्थं मंसं, वमयइ सीही सियालीए ॥४६६७॥
 तह फलसगिराहिं अणुज्जयस्स, खवगस्स नीहरइ देसे । आयरिओ तं कइओ-सहं व पत्थं भवइ तस्स ॥४६६८॥
 सुलहा लेए आयट्ठ-चिंतगा परहियम्मि सुक्कयुरा । आयट्ठं च पट्ठं च, चिंतयंता जए दुलहा ॥४६६९॥
 खवगस्स जइ न दोसे, उग्गालेइ सुहुमे व इयरे वा । ता न नियत्तइ तत्तो, खवगो न गुणे य परिणमइ ॥४६७०॥
 तम्हा गणिणा ओवीलएण, खवगस्स दोससव्वस्सं । उग्गालेयव्वं खलु, तस्स हियं चिंतयंतेण ॥४६७१॥
 सेज्जासंथारोवहि-संभोगाऽऽहारनिकूलमपवेसे । ठाणनिसीयतुयट्ठण-विगिंचणुव्वचनाऽईसु ॥४६७२॥

अन्धुज्जयंचरियाए, उवयारमऽणुत्तरं पकुव्वंते । सव्वेण आयरेणं च, सव्वसत्तीए भत्तीए ॥४६७३॥
 अपपरिस्सममऽगणिय, वट्ठइ खवगस्स निच्चपडियरणे । जो आयरियो सो खलु, इह होइ पकुव्वओ नाम ॥४६७४॥
 खवगो किलामियंजो, पडियरणुणेण निव्वुइं लहइ । तम्हा उ निवसियव्वं, खवगेण पकुव्विणो पासे ॥४६७५॥
 संथारभत्तपाणे, अमणुन्ने अह चिरस्स दिन्ने वा । पडिचरणपमाण न, सेहाऽऽअंसंबुडगिराहिं ॥४६७६॥
 सीउन्हलुहातन्हा—किलामिओ तिव्ववेयणत्तो वा । कुविओ भवेज्ज खवगो, मेरं वा भेत्तुमिच्छेज्जा ॥४६७७॥
 निव्वावण गणिणा, चित्तं खवगस्स निव्ववेयव्वं । अक्खोभेण खमाए, जुत्तेण पणइमाणेण ॥४६७८॥
 अंगमुए य वहुविहे, नोअंगमुए य वहुविहे चेव । रयणकरंडयभूए, अइनिउणो तह तदऽत्थस्स ॥४६७९॥
 वत्ता कत्ता य दढं, विचित्तमुयधारओ विचित्तकहो । आओवायविहन्नु, मइसंपन्नो महाभागो ॥४६८०॥
 निद्धं म्हुरं हिययंगमं च, आहरणहेउजुत्तं च । कहइ कंढं निव्ववओ, समाहिकरणाय खवगस्स ॥४६८१॥
 खुहियं परीसहुम्मीहिं, साहुपोयं भवोहवुव्वं । संजमरणं निज्जा—मओ व्व निज्जावओ धरइ ॥४६८२॥
 धीवलक्रममाऽऽयहियं, म्हुरं कन्नाऽऽहुइं जइ न देइ । सिवसुहकरिं च तो णं, चत्ता आराहणा होइ ॥४६८३॥
 ता निज्जामगसूरी, निव्ववओ चेव होइ खवगस्स । आराहणा वि निव्वा—वगस्स दारेण चेव धुवं ॥४६८४॥
 तडपत्तस्साऽवि विचित्त—क्रमपरिणइवसेण खवगस्स तण्हालुहाऽऽएहिं, अवि होज्ज विसोत्तियाऽऽयं ॥४६८५॥
 तं पुण पूयाकामो, कित्तीकामो अवन्नभीरू य । निज्जहणाभएणं, लज्जाए गारवेणं वा ॥४६८६॥

क्रो वि विवेयवियलो, जइ नाऽऽलोएइ सम्ममुवउत्तो । तं जो अवायदंसण-पुरस्सरं सामए एवं ॥४६८७॥
 इहलोए अवियडंते, सढो त्ति संभावणा अकित्ती य । परलोए पुण माइ-त्तणेण अंतो असारस्स ॥४६८८॥
 इहभवकयभावविहूण-कट्टकिरिया वि कुगइहेउ त्ति । सो चिय वुच्चइ सूरी, अवायदंसि त्ति नामेण ॥४६८९॥
 एवंविहगुणगणसंगओ य, एसो महुरवणेहिं । जंपेइ भो महायस !, खवग ! विभावेषु सम्ममिमं ॥४६९०॥
 जह नाम कंटगप्पमुह-द्ववसल्लं पि धुवमऽणुद्धरियं । जणयइ जणस्स देहे, ण केवलं वेयणं चेव ॥४६९१॥
 किंतु ^१जरडाहरफ्फग-जालागइभदुसज्जलुयती य । तदऽवरोगसमूहं पि, जणइ ता जाव मरणं पि ॥४६९२॥
 तह चेव भावसल्लं, भिक्खुस्स वि मोहमोहियमइस्स । सम्मं खु अणुद्धरियं, धरियं अप्पाणए चेव ॥४६९३॥
 जणयइ ण केवलं इह-भवमि अजसाऽइ चेव किंतु परं । संजमजीवियहरणा, चारित्ताऽभावमरणं पि ॥४६९४॥
 आसमल्लं व अरिपोसणं व, निम्मवणमऽसुहकम्माणं । जणयइ भवंऽतरेसुं, अइदुल्लहवोहियत्तं च ॥४६९५॥
 तो भट्टवोहिलाभो, अणंतकालं भवन्तवे भीसे । जम्मणमरणाऽऽवत्ते, अणोरपारमि दुहसलिले ॥४६९६॥
 उच्चाऽणुच्चासु विचित्त-भेयजोणीसु दुक्खदोणीसु । वच्चंतो पच्चंतो, सुत्तिकखदुक्खवडगिणा चिहे ॥४६९७॥
 तथा—

लद्धणमेत्थ जीवो, संसारमहन्नवमि सामन्नं । तवसंजमं च अबुहो, नासेइ ससल्लमरणेण ॥४६९८॥

१ उबर-दाह-रफ्फग = बल्मीको = रोगविशेषः - ज्वाला-गर्दभ = रोगविशेषः - दुःसाध्य-लुयती = रोगविशेषः इत्यादयो रोगाः ।

मरिउं ससल्लमरणं, संसाराऽऽडविमहाकाडिल्लम्मि । सुइरं भंमंति जीवा, अणोरपारम्मि ओइन्ना ॥४६९॥
 न वि तं सत्थं व विसं व, दुप्पउत्तो व्व कुणह वेयालो । जंतं व दुप्पउत्तं, सप्पो व्व पमाइओ कुट्थो ॥४७०॥
 जं कुणह भावसल्लं, अणुद्धियं मरणदेसकालम्मि । दुल्लहवोहीयत्तं, अणंतसंसारियत्तं च ॥४७०१॥
 ता न खमं खु पमाया, मुहुत्तमऽवि चिट्ठिउं ससल्लेण । लज्जागारवरहिओ, अओ तुमं सल्लमुद्धरसु ॥४७०२॥
 उप्पाडित्ता सल्लं, मूलमज्जेसं पुणव्वमवलाया । उम्मुक्कभया धीरा, तरंति भवसायरं जेण ॥४७०३॥
 इय जइ अवायंदसी, न होज्ज निज्जामगो वि खवगस्स । ता तस्स ससल्लस्स वि, किं फलमाऽऽराहणाकरणं ॥४७०४॥
 तम्हा खवगेण सया, अवायंदस्सिस्स पायमूलम्मि । अप्पा निवेसियव्वो, धुवा हि आराहणा तत्थ ॥४७०५॥
 आयसपत्तनिहित्तं जलं व, आलोइया अईयारा । न परिस्सवन्ति जत्तो, अपरिस्साविं तयं विंति ॥४७०६॥
 भिदंतेण रहस्सं, सो साहू तेण होइ परिचत्तो । अप्पा गणो पवयणं, धम्मो आराहणा चेव ॥४७०७॥
 लज्जाए गारेवेण य, कोई दोसे परस्स काहियम्मि । विप्पणिवेज्ज ओहा-वेज्ज व गच्छेज्ज मिच्छत्तं ॥४७०८॥
 कोई रहस्समेए, कए १पउट्ठो हणेज्ज तं सूरिं । अप्पाणं वा गच्छं, भिंदेज्ज करेज्ज उट्ठाहं ॥४७०९॥
 इच्चेवमाऽइदोसा, न होति गणिणो रहस्सयारिस्स । अपरिस्सावी तेणं, मग्गिज्जइ निज्जवगसूरी ॥४७१०॥
 इय अट्ठगुणोवेयस्स, सूरिणो पयपसायओ खवगो । आराहणमाऽऽराहइ, संपुणं हयपमायरिज्ज ॥४७११॥

इय पावकमलाहिमभर—समाए संवेगंगसालाए । मरणणजयपडागो—वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४७१२॥
 आराहणाए पडिदार—दसगमइयम्मि वीयदारम्मि पंचम—सुवइडु सुट्टियद्वारं ॥४७१३॥
 सुट्टियगवेसणेवं, कया वि न फलपसाहणायाडलं । जव्विरहे तं भणिमो, संपयसुवसंपयादारं ॥४७१४॥
 अह सो परिमगिन्ता, निज्जवयगुणेहिं जुत्तमाऽऽयरियं । विज्जाचरणसमगं, उवसंपज्जइ तथो तस्स ॥४७१५॥
 किइकम्मं काऊणं, पणुवीसाऽऽयासएहिं परिसुद्धं । विणएण पंजलिउडो, सच्चाऽऽयरमेवमुल्लवइ ॥४७१६॥
 भयवं ! निस्सेसदुवालसंग—सुयजलहिपारगा तुम्हे । तुम्हेत्थ सयलसिरिसमण—संघनिज्जाभगा गुरुणो ॥४७१७॥
 तुम्हे चिय अज्ज इहं, जिणसासणभवणधारणकूखं भा । भवगहणभमणरीणंगि—वग्गनिव्वुइपयं तुब्भे ॥४७१८॥
 तुम्हे गई मई चिय, सरणमऽसरणाण अम्ह तुम्हेत्थ । तुब्भे चैव अणाहाण, अम्ह नाहा वि ता भंते ! ॥४७१९॥
 आदिक्खवादिवसाओ, काऊणाऽऽलोयणापयाणेण । दंसणनाचरित्ते, सुविसुद्धे सम्मभावेण ॥४७२०॥
 तुम्ह पयपउममूले, दीहरसामन्नफलमऽहमियाणिं । कयउचियसेसकिच्चो, निस्सल्लाऽऽराहणं काहं ॥४७२१॥
 एवं बुत्ते तेणं, निज्जामगसुणिवई भणइ भइ ! । मणवंछियऽत्थमजचिरा, सोहेमि तुह अविग्घणं ॥४७२२॥
 धन्नो सि तुमं सुविहिय !, असेसंससारदुकूखवयजजणिं । जो आराहणमज्जहं, एवं काउं समुच्छहसि ॥४७२३॥
 अच्छाहि ताव सुंदर !, वीसत्थो अणसूणो य जाव खणं । पडिचरएहिं सममडहं, इणमडइं संपधारेमि ॥४७२४॥
 इय दुग्गइपुरपरिहो—वमाए संवेगंगसालाए । मरणणजयपडागो—वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४७२५॥

आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमणे भणियं, छट्ठं उवसंपयादारं ॥४७२६॥
 उवसंपन्नो वि सुणी, अन्नोन्नपरिच्छणाए विरहम्मि । न लभइ समाहिमण्हं, परिच्छदारं अओ भणिमो ॥४७२७॥
 अह जो अणसणकामो, साहू सखी व पुव्वनिदिट्ठो । तग्गणनाहो सुणिणो य, निट्ठयवुद्धीए पढमं पि ॥४७२८॥
 तेणं परिक्रियव्वा, किमिमे भावियमणा व इयरे वा । तग्गणयसाहहिं वि, परिक्रियव्वो इमो चहुहा ॥४७२९॥
 तप्पहुणा वि न केवल-मणसणकामी परिक्रियव्वो हु । किंतु नियगा वि सुणिणो, तदस्यनिव्वाहिणो व न चा ॥४७३०॥
 आगंतुणेण तत्थ उ, विभावणिज्जो गणाऽहिवो ताव । जइ हरिसवियसियऽच्छो, सागयमिच्चाइ जंपत्तो ॥४७३१॥
 अवमुट्ठेज्ज संयं चिय, इंतं दट्ठण अहव नियमुणिणो । पेसेज्जुचियं काउं, ता सो पत्थुयचिहि विहाया ॥४७३२॥
 कसिणसुहच्छाओ सुन्न-वक्खुक्खेवो य विस्सरगिरो य । एवंविहो य नेओ, इयरो पत्थुयपविच्चीए ॥४७३३॥
 सुणिणो वि हु भणियव्वा, भिक्खाकाले अहो ! मह निमित्तं । कलमोयणं सखीरं, तुव्वेहिं आणियव्वं ति ॥४७३४॥
 जइ ते एवं बुत्ता, हंसंति अन्नोन्नमऽहवमुलुंठं । जंपंति ता अभाविय-मण्णो त्ति विभावणिज्जा ते ॥४७३५॥
 अह ते सहरिसमेवं, वयंति तुमए अणुगिणीयम्ह । एवं चिय काहामो, सइ लाभे सव्वजत्तेण ॥४७३६॥
 आगंतुणेण एवं, वत्थव्वपरिक्खणा उ कायव्वा । आगंतुणं पि वत्थव्व-साहुणो इय परिक्रुवन्ति ॥४७३७॥
 कलमोयणाऽइउत्तम-आहारमऽमगिया वि उवणिंति । आगंतुणस्स जइ सो, सविम्भयं एवमुल्लवइ ॥४७३८॥
 अहह चिरधरणिममणे वि, एरिसा पवरगंधवधुरया । सरस्सत्तणं पि नेवो-यणस्स दिट्ठं कहिं पि मए ॥४७३९॥

न य वंजणसामगगी वि, दीसइ अनत्थ एरिससरूवा । भुंजिस्सामि पकामं पि, ता अहं भोयणमिमं ति ॥४७४०॥
ता सो णिसोहिब्वो, न उत्तिमडुप्पसाहणायाडलं । अजिइंदिओ चि पुणरवि, जहाऽज्जयं पेसियव्वो य ॥४७४१॥
जो पुण तारिसमऽसणं, दट्ठुं जंपेज्ज उत्तिमडुत्थी । हंहो महाऽणुभावा !, किमऽणेण समोवणीएण ॥४७४२॥
एवंविहस्स पवराऽसणस्स, को भुंजिउं ममं कालो । तो णं पडिच्छियव्वो, स महासत्तो समुच्चिओ चि ॥४७४३॥
एवं कओवयारा, परोप्परं ठाणगमणसज्जाए । आवस्सयमिक्खवग्गह—वियारमाऽइसु परिक्रवंति ॥४७४४॥
अह जइया सो अब्भु—च्छहेज्ज आराहणं पकाउं जे । वत्थव्वसुरिणा वि हु, परिक्रियव्वो तया एवं ॥४७४५॥
सुंदर ! तुमए आप्पा, संलिहिओ ? जइ वएज्ज सो एवं । किं चम्मऽट्ठियमेत्तं, भयवं ! नो पेच्छसि ममंजं ॥४७४६॥
अमुणंतो व्व पुणो वि हु, ता पुच्छेज्जा पुणो वि स सरोसं । अइनिउणो सि न सिइ वि, नेव दिट्ठे वि पत्तियसि ॥४७४७॥
इइ जंपंतो जइ नियग—मंजुलिं भंजिऊण दंसेज्जा । पेच्छसु निउणं भयवं !, जह एत्थ सुथेवमेत्तं पि ॥४७४८॥
मंसं व सोणियं वा, मज्जं वा अत्थि एवमऽवि भंते ! । किं संलिहामि ? तो णं, स सूरिणा एव भणियव्वो ॥४७४९॥
“न हु ते दव्वसंलेहं, पुच्छे पासामि ते किसं । कीस ते अंगुली भग्गा, भावं संलिह मा तुर” ॥४७५०॥
“इंदियाणि कसाए य, गारवे य किसे कुरु । ण चेयं ते पसंसामि, किसं साहू ! सरीरंगं” ॥४७५१॥
सिलोयजुयलं चेयं, वुत्तं वत्थव्वसुरिणा । आराहणानिमित्तं, आगयप्पडिवोहणे ॥४७५२॥
एवं परोप्परं सइ, सुकयपरिक्खाण उभयपक्खाण । भत्तपरिन्नाकाले, थेवं पि ण होज्ज असमाही ॥४७५३॥

अइरभसकयाणं पुण, पाएण पओयणाण पज्जेते । धम्मस्यसंगयाण वि, न विवागो निव्वुहं जणइ ॥४७५४॥
 इय धम्मतावसाऽऽसम-समाए संवेगरंगसालाए । मरणरणजयपडागो-वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४७५५॥
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमे परिच्छ त्ति, सत्तमं दारमुवइड्डं ॥४७५६॥
 विहिओभयपक्खपरिक्खणे वि, नाऽऽराहणऽत्थिणे कज्जं । जीए विणा निव्विग्घं, संपज्जइ भाविकालम्मि ॥४७५७॥
 तं पडिलेहं एत्तो, किच्चेमि सा पुणो भवइ एवं । क्रिर निज्जामगसूरी, सुगुरुरपरंपरयपेत्तण ॥४७५८॥
 खवगस्सुवसंपन्नस्स, तस्स आराहणाए वक्खेवं । दिव्वेण निमित्तेणं, पडिलेहइ अप्पमत्तमणो ॥४७५९॥
 रज्जं खेत्तं अहिवइ-गणमऽप्पाणं च पडिलिहित्ताणं । तमऽविग्घम्मि पडिच्छइ, अप्पडिलेहाए वहुदोसा ॥४७६०॥
 परओ वा तं नाउं, पारगमिच्छंति इहरहा नेव । सिवखेमसुभिक्खेसुं, निव्वाधाएण पडिवत्ती ॥४७६१॥
 इहरा रायाऽऽईणं, सरूवपडिलेहणाए विरहम्मि । आराहणाए विग्घो वि, होज्ज हरिदत्तमुणिणो व्व ॥४७६२॥

तहाहि—
 संखपुरे नयरम्मि, पसिद्धिपत्तो नराऽहिवो आसि । सिवभदो नामेणं, महाबलो विजियसत्तुकुलो ॥४७६३॥
 उवरोहिओ य वेय-प्पमोक्खनीसेससत्थकुसलमई । मत्तिसागराऽभिहाणो, अहेसि से सम्मओ बाढं ॥४७६४॥
 तेण य राया अणवरय-मेव निव्विग्घरज्जसुहेउं । दुग्गइनिबंधणेसु वि, पयट्ठियो ँजनकज्जेसु ॥४७६५॥

अह एगम्मि अवसरे, समोसढो नयरचारिहिरुजाणे । बहुसमणसंघसहिओ, सरी गुणसेहरो गाम ॥४७६६॥
 तवंदणवडियाए, सवालवुइढाऽऽलो नगरलोगो । वाहणजाणाऽऽरूढो, महाविभूईए तत्थ गओ ॥४७६७॥
 राया वि तम्मि समए, तेणेव पुरोहिण सह तुए । आवाहिउं पयड्डो, पुरस्स बहियाविभागम्मि ॥४७६८॥
 अह तं नयरीलयं, इतं विणियत्तमाणमऽवि दड्डुं । कोऊहलेण रत्ता, पुड्डुं किं अज को वि महो ? ॥४७६९॥
 जेणेस जणो एवं, पवराऽलंकारभूसियसरीरो ! । निययविहवाऽणसारेण, सब्वओ वियइ जहिच्छं ॥४७७०॥
 सिड्डो य परियेणं, परमत्थो तो सविम्हओ राया । उज्जाणे तम्मि गओ, वंदिय सूरिं निसन्नो य ॥४७७१॥
 तो रायपमुहपरिसं, उद्दिसिउं सूरिणा वि धम्मकहा । पारद्धा जलहरगज्जि—गहीरघोसाए वाणीए ॥४७७२॥

जहा—

हंभो नरवर ! नीसेस—सत्थपरमत्थसंगया एत्थ । सलहिजइ जीवदया, एक च्चिय सब्वसोकूवकरी ॥४७७३॥
 एयाए न विउत्तो, ससि व्व रयणिं विणा मणागं पि । पावइ सोहं धम्मो, तवनियमकलावकलियो वि ॥४७७४॥
 एयाए निरयमणा, गिहिणो वि गया सुरिंदभवणेसु । एयविमुहा य सुणिणो वि, नरयमऽड्डुहकरं पत्ता ॥४७७५॥
 जो वंछइ अच्छिन्नं, सोकूखमऽतुच्छं तहाऽऽउयं दीहं । सो कप्पमहापायव—लयं व पालेइ जीवदयं ॥४७७६॥
 सुमुणिपणीओ वि सुजुत्तिओ वि, जो नाम जीवदयारहिओ । सो भीमभुयंगो इव, धम्मो दूरेण हेयव्वो ॥४७७७॥
 एवं भणिए गुरुणा, जागविहिपरूवगम्मि नरवइणा । उवरोहियम्मि दिट्ठी, कुवलयदलसच्छहा खित्ता ॥४७७८॥

उवरोहिण ततो, अंतो पसरंततिव्वरोसेण । भणियं हंहो मुणिवर !, तुममऽहं दूसेसे जागं ॥४७७९॥
 वेयऽत्थं अमुणेंतो, पुराणसत्थाण किंपि परमऽत्थं । अवियाणमाणो वि हु, अहो ! सुधिदुत्तणं तुज्झ ॥४७८०॥
 गुरुणा भणियं भद्दय !, किमेवमुल्लवसि रोसवसगो तं । वेयपुराणाण तुमं, परमऽत्थं नेव मुणसि ति ॥४७८१॥
 किं भद्द ! तुज्झ सत्थेसु, पुव्वमुणिविरइएसु सव्वत्थ । जीवदया न कहिज्झइ, तव्वयणं वा न सुयमेयं ॥४७८२॥
 “यो ददाति सहस्राणि, गवामऽथशतानि च । अभयं सर्वसत्त्वेभ्य-स्तद्दानमऽतिरिच्यते ॥४७८३॥
 समग्रावयवान् दण्डून्वा, नरान् प्राणिवधोद्यतान् । पंगुभ्यश्छिन्नहस्तेभ्यः, कुण्ठिभ्यः स्पृहयाम्यहं ॥४७८४॥
 कपिलानां सहस्रं तु, यो द्विजेभ्यः प्रयच्छति । एकस्य जीवितं दद्यात्, कलां नार्हति पोडशी ॥४७८५॥
 नाऽतो भूयस्तमो धर्मः, कश्चिदऽन्योऽस्ति भूतले । प्राणिनां भयभीतानां, अभयं यत्प्रदीयते ॥४७८६॥
 वरमेकस्य सत्त्वस्य, दत्ता ह्यभयदाक्षिणा । न तु विप्रसहस्रेभ्यो, गोसहस्रमऽलंकृतं ॥४७८७॥
 अभयं सर्वसत्त्वेभ्यो, यो ददाति दयापरः । तस्य देहाद्विमुक्तस्य, भयं नाऽस्ति कुतश्चन ॥४७८८॥
 हेमथेनुधराऽऽदीनां, दातारः सुलभा भुवि । दुर्लभः पुरुषो लोके, यः प्राणिव्यभयप्रदः ॥४७८९॥
 महतामपि दानानां, कालेन क्षीयते फलं । भीताऽभयप्रदानस्य, क्षय एव न विद्यते ॥४७९०॥
 दत्तमिष्टं तपस्तप्तं, तीर्थसेवा तथा श्रुतं । सर्वाण्यभयदानस्य, कलां नार्हन्ति पोडशी ॥४७९१॥
 यथा मे न प्रिया मृत्युः, सर्वेषां प्राणानां तथा । तस्मान्मृत्युभयव्रस्ता-स्त्रातव्याः प्राणिनो बुधैः ॥४७९२॥

“एकत्र व्रतवः सर्वे, समग्रवरदक्षिणाः । एकतो भयभीतस्य, प्राणिनः प्राणरक्षणं

सर्वसत्त्वेषु यद्दानं, एकसत्त्वे च या दया । सर्वसत्त्वप्रदानाद्धि, दयैवैका प्रशस्यते

सर्वे वेदा न तत् कुर्युः, सर्वे यज्ञा यथोदिताः । सर्वतीर्थाभिषेकाश्च, यत् कुर्यात् प्राणिनां दया”

इयं भो सहायस ! तुभं, नियसत्थऽत्थं पि किं न सुमरेसि ? । परमत्थवडंतं पि हु, पडिवज्जसि जं न जीवदयं

एवमऽणुसासिओ सो, समणोवरि ददपओसमाऽऽवन्नो । थेन्नमुवसंतच्चित्तो, राया पुण भद्दगो जातो

सूरी पि भव्वमत्तं, ठाविय धम्मं जिणप्पणीयस्मि । तत्तो विणिक्खमिच्चा, विहरिउमऽन्नत्थ आरद्धो

अपुव्वखेदकव्वड—पुराऽऽगाराऽऽइसु चिरं च विहरित्ता । पुणरवि तत्थेव पुरे, समोसहो उचियेदंस्मि

तत्थ य ठियस्स हरिदत्त—नामगो सुणिधरो निययगच्छं । सोत्तूण उत्तिमड्डं, काउं कयकायसंलिहणो

आगंतूण महप्पा, पयओ पयंपकयं पणमिउणं । भालयलरइयपाणी, विन्नविउं एवमाऽऽड्ढत्तो

भयवं ! कुणह पसायं, संसारंसमुदनावकप्पेणं । संलिहियस्सा अणसण—दाणेणाऽणुगगंहं मज्झ

तो निययगणं आपुच्छिउण, करुणापहाणचित्तेण । पडिवन्नं तव्वयणं, सुणिवड्डगुणसेहरेण लहुं

अह सोहणे सुहुत्ते, अविभाविय पत्थुयऽत्थपच्चूहं । सहस चिय सुणिवड्डणा, सो ठविओ उत्तिमड्डस्मि

जाया पुरे पसिद्धी, ताहे भत्तीए कोउहल्लेण । अणवरयमेइ लोगो, वंदणवड्डियाए खवगस्स

तस्स य सिवमद्दनराऽहिवस्स, समयस्मि तस्मि जेड्डुसुओ । अवितक्कियाऽऽगमेणं, रोमेणं आउरो जाओ

॥४७९३॥

॥४७९४॥

॥४७९५॥

॥४७९६॥

॥४६९७॥

॥४७९८॥

॥४७९९॥

॥४८००॥

॥४८०१॥

॥४८०२॥

॥४८०३॥

॥४८०४॥

॥४८०५॥

॥४८०६॥

बाहरिया वरवेजा, कया तिगिच्छा विचिचमंताऽई । उवजुंजिया तहा वि य, पडियारो से न संपत्तो ॥४८०७॥
 किंकायव्वयवाउल-मणो य भूमीवई तओ वाढं । विच्छायवयणक्रमलो, सोगं काउं समाढत्तो ॥४८०८॥
 एत्थं तरम्मि तेणं, चिरकालच्छिदपेच्छणपरेण । धम्मपट्टेण पुरो-हिण लद्धाऽवगासेण ॥४८०९॥
 भणियं देव ! कंहं चिय, होइ सुहं तत्थ जत्थ निगंथा । अपत्थावे वि कुणंति, मरणमऽसणं परिच्चइउं ॥४८१०॥
 काहिओ य समग्गो उत्ति-मट्ठियखमगाहुत्तंतो । सुणिज्जण तं च राया, अच्चंतं रोसमाऽज्वन्नो ॥४८११॥
 आणत्ता नियपुरिसा, अरे इमे साहुणोऽम्ह विसयाओ । तह कुणह जहा सिग्गं, सव्वे वि य नीहरंति त्ति ॥४८१२॥
 तो तेहिं सूरिणो नर-वइस्स आणा निवेइया पुरओ । अह एगेणं सुणिणा, पयंडविजावलज्जुएण ॥४८१३॥
 जिणसाणलहुयत्तण-मऽवलोइय जंपियं सरोसेण । हंहो मूढा ! निम्मेर-मेवमुल्लवह किं तुम्भे ॥४८१४॥
 किं न सुणह सुणिणो जत्थ, समयसत्थुत्तजुत्तिअविरुद्धं । धम्मक्रियं पवज्जंति, जंति असिवाऽऽणो तत्तो ॥४८१५॥
 भोवे वि तेसिं क्हमऽवि, सकम्मणो चेव एस अवागहो । साहू सु कीस कुप्पह, विहलं चिय ? कुप्पइ तुम्ह ॥४८१६॥
 ता अम्ह गिराए निवं, मग्गे ठावेह मोयह कुतक्कं । ते किं भिच्चा सासेंति, जे पहुं न कुपहपवणं ॥४८१७॥
 एवं भणिए पुरिसेहि, जंपियं ससण ! मा वहुं वयसु । जइ अच्छिउभिच्छसि ता, गंतुं समयमेव सिद्धखवसु ॥४८१८॥
 अह सो पुरिसेहिं समं, गओ समीवम्मि पुहइनाहस्स । आसीवायपुरस्सर-मेवं वोत्तुं पवत्तो य ॥४८१९॥

नरनाह ! न जुतं तुज्झ, धम्मो विग्घं पकप्पित्तं एव । धम्मं पालेत्त च्चिय, बुद्धिं पावन्ति भूवइणो ॥४८२०॥
 तं पुण सममाणं समय-बुत्तकरियापवन्नचित्ताण । समदिट्ठीए पडणीय-लोयपडिसेहेण भवे ॥४८२१॥
 मा य तुमं मुणसु इमे, समणा किं कोविता वि काहन्ति । नणु अइमहिज्जमाणं, चंदणमऽवि मुयइ १ हव्वहं ॥४८२२॥
 एमाऽऽइ भूरि भणिओ वि, भूवइ जा न कुण्हं सुयइ । ता तेण मुणिवरेणं, दुट्ठो च्चि विभाविउं विहियं ॥४८२३॥
 चलिरथिरथोरथं, कंप्पिरमणिकुट्ठिमं टलंतसिरं । विहइतंपड्डुसालं, नमंतवस्तोरणाऽवयं ॥४८२४॥
 पक्खुभिद्यभित्तिभागं, सव्वत्तो वेवमाणपागारं । पल्लत्थमंसधिंघं, विज्जासत्तीए तव्ववणं ॥४८२५॥
 अह तं तहाविहं पे-च्छिऊण भीओ निवो सवहुमाणं । चलणेसु निवडिऊणं, साहुं विन्नविउमाऽऽहत्तो ॥४८२६॥
 भयवं ! उवसमसारो, दयाऽऽगरो दमधरो तुमं चेव । तुममेव भयाऽवडनिवडि-याण हत्थाऽवलंयो सि ॥४८२७॥
 ता खमसु कलुसमइणो, एकं दुव्वलसियं ममं एयं । न पुणो काहामि पसीय, इण्हं नियदुव्विणेये व्व ॥४८२८॥
 न मुणिंद ! काउमेवं, मणसा वि कया वि संपहारोमि । किं तु सुयविहुरयाए, दुट्ठुवएसा विहियमेयं ॥४८२९॥
 इण्हिं च तुज्झ सामत्थ-मंथमंथिज्जमाणमणजलही । इय वइयरववएसा, विवेयरयणाऽयरो जाओ ॥४८३०॥
 ता पज्जतं पुत्तेण, तेण तेण वि य रज्जरुहेण । जं तुमं पयंपकय-पडिक्कूलत्तेण मे दोही ॥४८३१॥
 अह पणयवच्छलेणं, मुणिणा भीओ च्चि भाविउं भूवो । आसासिओ पसंता-ऽऽजणेण महुरेहिं वयणेहिं ॥४८३२॥

एत्थंतरम्मि सड्हो, जिणदासो तप्पभावपरितुडो । वागरह नरवहं देव !, नूणमेयस्स वरसुणिणो
 नासग्गहणेण वि उवसमंति, गहभूयसाङ्गीदोसा । चलणकूवालाणपयसा, पसमंति उदग्गरोगा वि
 एवं सोच्चा रण्णा, सुणिपयपकूवालाणोदगेण सुओ । अभिसित्तो तव्वेलं च, पगुणदेहत्तणं पत्तो
 तो तम्माहपुपेहणेण, निच्छइयधम्मसारत्तो । जिणधम्मं पडिवत्तो, राया साहुस्स वयणेण
 तत्तो सद्धम्मविरुद्ध-जंपिरं तं पुरोहिंयं अहिंयं । सुमुणिजणपच्चणीयं, निव्वासेऊण नयरीओ
 राया सव्विड्ढीए, सव्वेणं आयेरेण खवगस्स । उज्झयनियकायव्वो, बहुमाणं काउमाऽऽरद्धो
 एवं हरिदत्तमहा-मुणिस्स लीणस्स उत्तिमट्ठम्मि । समुवट्ठिओ वि विग्घो, अइसइणा इत्ति पडिखलिओ
 एवंविहा य अइसय-समन्निया केत्तिया व होहि'ति । ता तहमं चिय विग्घ', पडिलेहिंय उज्जेयव्वं
 इय समयसिं'धुवेलोवसाए, संवेगंगसालाए । मरणणजयपडागो-वलंभनिज्विग्घहेऊए
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंक्रमणे वुत्तं, पडिलेहणदारमऽड्डमगं
 पच्चूहणं पडिलेहणे वि, नो जं विणा कुसलमऽड्डं । काउं पारइ खवगो, तं पुच्छादारमऽह भणिमो
 अह वत्थच्चगाम्भरी, णियगच्छणए तवस्सिणो सव्वे । वाहरिऊणं जंपइ, एसो खवगो महासत्तो
 निस्साए तुम्ह काउं, वंछइ आरोहणाविहि' अणहं । जइ पाणगाऽऽइदव्वाणि, खवगसुसमाहिकारीणि
 -सुलभाणि एत्थ खेत्ते, तुम्मे एयं च पडियरह सम्मं । ता साहह जेणेमं, महाऽणुभावं पडिच्छेमो
 ॥४८३३॥
 ॥४८३४॥
 ॥४८३५॥
 ॥४८३६॥
 ॥४८३७॥
 ॥४८३८॥
 ॥४८३९॥
 ॥४८४०॥
 ॥४८४१॥
 ॥४८४२॥
 ॥४८४३॥
 ॥४८४४॥
 ॥४८४५॥
 ॥४८४६॥

तो जइ सहस्रसमिय ते, भणंति सुलभाणि असणमाऽईणि । अणुगिण्हह खवगमिमं, सज्जा अग्गे वि एत्थऽत्थे ॥४८४७॥
 ताहे पडिच्छियव्वो, खवगो इय होज्ज तस्स निव्विग्घा । वंछियसिद्धी न परो-प्परं च श्रेवं पि असमाही ॥४८४८॥
 निज्जावगाऽयरियाण, गणंतरादाऽजयस्स खवगस्स । णिज्जावगसाहूण य, पुच्छा सव्वेसि गुणजणिगा ॥४८४९॥
 तदऽपुच्छणे परोप्पर-मऽच्चियं भत्तपाणविरहे य । खवगस्स वि असमाही, एमाऽई होति बहुदोसा ॥४८५०॥
 इय निव्वुइपहंसंदणसमाए, संवेगरंगसालाए । मरणरणजयपडागो-चलंभनिव्विग्घहेउए ॥४८५१॥
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयस्मि वीयदारस्मि । गणसंक्रमणे कहियं, नवमं पुच्छापडिदारं ॥४८५२॥
 जहविहिकयपुच्छस्स वि, उत्तरकायव्वसंगयं सम्मं । खवगं पडुच्च संपइ, पडिच्छदारं पवकूखामि ॥४८५३॥
 पुव्वपवंच्चियविहिणा, खमगं समुवट्ठियं पडिच्छंति । सव्वाऽयरेण सुणिवइ-तवरिसणो उजया नवरं ॥४८५४॥
 जइ तत्थ गणे कहमऽवि, समकालं चिय उवट्ठिया दोन्नि । खवगा तेसि' एक्को, पढमं चिय संलिहियकाओ ॥४८५५॥
 जो सो संथारगओ, चयइ सरीरं जिणोवएसेण । वीयो संलिहइ तणुं, उग्गेहि' तवोविसेसेहि' ॥४८५६॥
 तइयं च पुणो खवगं, वारेज्ज उवट्ठियं पि विहिपुव्वं । पडिचरगाणमऽभावे, समाहिविगमो भवे इहरा ॥४८५७॥
 अहव पट्ठुपंति कहं पि, तस्स जोग्गा वि पवरपडियरगा । तदऽणुनाओ संतो, ता सो वि पडिच्छियव्वो चि ॥४८५८॥
 तह भत्तपच्चखाया, जइ सो नो पत्थुयऽत्थनित्थरणं । काउं तरेज्ज लोणेण, जाणिओ पेहिओ य भवे ॥४८५९॥
 ता तस्स ट्ठाणम्मि, वीयो संलेहणाकरो साहू । ठवियव्वो इयव्वा, तदंस्तरे ःचिलिमिणी सम्मं ॥४८६०॥

तो जेहि' पुव्वं सो, सुओ व दिट्ठो व होज्ज तो तेसिं । वंदिउमुवागयाणं, दंसेयव्वो मणागं पि ॥४८६१॥
 इहरा होज्जुडाहो, पवयणखिंसाऽऽइया महादोसा । चिलिमणिवाहिठिय चिय, तेणं वंदावियव्वा ते ॥४८६२॥
 गणसंकमणं काउं, विहिणा एएण विहडियममत्ता । आणं आराहित्ता, करंत दुक्खस्सुखं धीरा ॥४८६३॥
 इय सिरिजिणचंदमुणिंद-इयसंवेगंगसालाए । मरणरणजयपडागो-वलंभनिव्विग्घहेऊए ॥४८६४॥
 आराहणाए पडिदार-दसगमइयम्मि वीयदारम्मि । गणसंकमे पडिच्छत्ति, दसममुत्तं पडिदारं ॥४८६५॥
 तवमणाओ य पुणो, परगणसंकमणनामगं एयं । मूलदारचउक्के, भणियं दारं दुइज्जं पि ॥४८६६॥

॥ परगणसंकमाऽभिहाणं वीयं मूलिद्धदारं समत्तं ॥

दव्वे खेत्ते काले, भावम्मि य सव्वहा धुयममत्तो । भयवं भंवंतयारी, निरंजणो जयइ वीरजिणो ॥४८६७॥
 परिकम्मियंऽप्पणो वि हु, कयरपरगणसंकमस्स वि य जम्हा । अव्वुच्छिन्नममत्तस्स, नत्थि आराहणा तम्हा ॥४८६८॥
 भणिउं गणसंकमणं, इन्हिं वोच्छं ममत्तवोच्छेयं । तम्मि य पडिदाराइं, कमेण एयाइं नव होन्ति ॥४८६९॥
 आलोयणाविहाणं^१, सेज्जा^२ संथारओ^३ य निज्जवया^४ । दंसण^५ हाणी^६ पच्च-क्खवाणं^७ तह स्वामणा^८ स्वमणा^९ ॥४८७०॥
 अव्वमुवगओ वि स्वमगो, गुरुणा नाऽऽलोयणं विणा सुद्धिं । पावइ जं ताऽऽलोयण-विहाणदारं परूवेमि ॥४८७१॥
 किर भणइ गुरू खवगं, विहिणा महुरऽकुत्तरं गणसमकुत्तं । हंहो देवाऽणुप्पिय !, सम्मं संलिहियकाओ सि ॥४८७२॥
 सम्मं पवन्नसामन्न-वन्निनयाऽसेसकिच्चनिरओ सि । सम्मं सीलपुणाऽऽगार-गुरुङ्गणपयसेवणपरो सि ॥४८७३॥

सम्ममऽपुन्नुलंभं, परमं पर्यत्रिं तुमं पवन्तो सि । ता एत्तो सन्निसेसं, मुक्काऽहंकारममकरो ॥४८७४॥
 अहदुज्जयं पि इंदिय-कसायगावरपरीसहाणीयं । निडिज्जणिज्जणं सम्मं, उवसंतविसोत्तियातावो ॥४८७५॥
 आलोएसु विहीए, सुविहिय ! हियमऽपणो समीहंतो । दुच्चरियमऽणुयमेत्त पि, इह पुणाऽऽलोयणविहाणे ॥४८७६॥
 आलोयण दायव्वा, केवइकालाउ^१ कस्स^२ केणं^३ वा । के य अंदाणे दोसा^४, के य गुणा होन्ति दाणम्मि^५ ॥४८७७॥
 कह दायव्वा य तथा^६, आलोएयव्वयं च^७ किं गुरुणो । कह व दवावेयव्वा^८, पच्छित्तं फलं च^९ दाराइं ॥४८७८॥
 जइ वि हु पइदिणमऽपमत्त-माणसो जयइ सब्बकिच्चैसु । कंटकवेहं व पहे, तथा वि किं पि हु अईयारं ॥४८७९॥
 आवज्जइ साऽवज्जविवज्जो वि, कम्मोदयस्स दोसेण । कत्थइ किच्चविसेसे, तस्स य सुद्धिं समीहन्तो ॥४८८०॥
 पक्खियचउमासाऽऽइसु, नियमेणाऽऽलोयणं सुणी देजा । गिण्हेज्जऽभिग्गहे पुण, पुव्वग्गहिए निवेइत्ता ॥४८८१॥
 एमेव उत्तिमइ, संवेगपरेण सीयलेणाऽवि । आलोयणा हु देया, जाणियज्जिणव्वयणसारेण ॥४८८२॥
 इय जेत्तियकालाओ, देया आलोयण त्ति निदिइ^१ । एत्तो जारिसयस्सा, देया सा तं पवक्खामि ॥४८८३॥
 पर्याडिज्जइ जह रोगो, कुसलस्स चिगिच्छास्स लोगम्मि । लोगुत्तरे वि तह कुसल-सूरिणो भावरोगो वि ॥४८८४॥
 कुसलो य सो चिय इहं, दोसस्स नियाणमाऽइ जो मुणइ । अच्चंतमऽप्पमाई, सव्वत्थ समो य सो दुविहो ॥४८८५॥
 आगमओ सुयओ वा, आगमओ छव्विहो विणिदिइो ।
 केवलं मणो-हि २-३ चोदस ४-दस^५ नव ६-पुव्वी य नायव्वो ॥ ॥४८८६॥

कण्पकण्पणी य सुए, आणाइत्तो य धारणाए य । एसो वि हु कारणाओ, कुसल इव जिणेहऽणुत्ताओ ॥४८८७॥
 जह क्रिः विभंगिणो रोग-कारणं ओसहं च तत्समणं । नाउं विविहाऽऽमङ्गं पि, दिन्ति विविहोसहसमूहं ॥४८८८॥
 पावेति तदुवओणेण, रोगिणो तक्खणेण रोगखयं । निव्वुड्ढमङ्गहं च सया, एसेनुवमाओ इहं पि ॥४८८९॥
 विभंगिणो इव जिणा, रोगी साहू य रोग अवाहा । सोही य ओसहाइ, सुद्धं चरणं तु आरोगं ॥४८९०॥
 जह य विभंगिकएहि, रोगं नाऊण वेजसत्थेहि । भिसजा करिति किरियं, तह पुव्वधरा वि सोहिंति ॥४८९१॥
 कण्पकण्पधरो चिय, आयाखमाऽऽगुणगणोवेओ । सोहेइ भव्वसत्ते, सोहीए जिणोवड्डाए ॥४८९२॥
 जंवावलहाणीए, देसंस्तरसंठियाण दोण्हं पि । अग्गीयगूढवियडणा, सोही आणाए एस चिही ॥४८९३॥
 असइ कयं विसोहि, अवधारियसयलतत्तम्मत्तो । तह चैव ववहरंतो, धरणाजुत्तो मुणेयव्वो ॥४८९४॥
 निज्जुत्तीसुत्तस्थे, पीढधरो विय किलेत्थ जोगो चि । कालं पडुच्च नेओ, जीयथरो जो वि गीयत्थो ॥४८९५॥
 सेसा न होति जोगा, जह कूडचिणिच्छगा उ अवियइहा । रोगविबुड्ढं मरणं च, रोगिमणयाण उवणेति ॥४८९६॥
 पावेति य ते गरिहं, लोए दंडं च निवसयासाओ । लोउत्तरे वि एवं, लोएजा सव्वमेय ति ॥४८९७॥
 कूडाऽऽलोइयसोही-दाणं विवरीयदोसपरिवुड्ढी । तत्तो चरणाऽभावो, मरणं पुण एत्थ नायव्वं ॥४८९८॥
 गरिहा भवंस्तरेसु वि, जिणवयणविराहाण गरिहेसु । ठाणेसु समुप्पत्ती, दंडो पुण दीहसंसारो ॥४८९९॥

आलोयणाऽरिहेमो, उस्सग्गऽव्वायओ विणिहिट्ठो । सा जारिसेण देया, तारिसयं संपयं वोच्छं ॥४९००॥
 जाइकुलविणयनाणे, दंसणचरणेहिं होइ संपन्नो । खंतो दंतो अमाई, अपच्छयावी य वोधव्वो ॥४९०१॥
 जाईकुलसंपन्नो, पायमऽक्कं न सेवइ कहिचि । आसेविउं च पच्छा, तग्गुणओ सम्ममाऽल्लोए ॥४९०२॥
 विणएण उ संपन्नो, निसेज्जकिइक्कममाऽइविणएणं । आलोएइ जहुत्तं, सुद्धसहावो सयं पावं ॥४९०३॥
 नाणेण उ संपन्नो, दोसविवागं वियाणिउं वोरं । आलोएइ सुहं चिय, पायच्छित्तं च अवगच्छे ॥४९०४॥
 सुद्धो अहं ति सम्मं, सदहई दंसणेण संपन्नो । चरणेण उ संपन्नो, न कुणइ सुज्जो तमऽवराहं ॥४९०५॥
 अवियडिए य चरित्तं, न सुज्जइ मे त्ति सम्ममाऽल्लोए । खंतो आयरिएहिं, फलसं भणिओ वि नो रूसे ॥४९०६॥
 दंतो समत्थु वोढुं, पच्छित्तं जमिह दिज्जए तस्स । न प्पलिउं चे व अमाई, अपच्छयावी न परित्पे ॥४९०७॥
 एयारिसेण तम्हा, दायव्वाऽल्लोयणा जइजणेणं । संधिग्गेणऽप्पणं, कयत्थमिय मन्नमाणेणं ॥४९०८॥
 परलोयम्मि अवाया, एएसिं दारुण त्ति दोमाणं । धन्नो हं जस्स गुरू, इहेव ते मे विसोहिनत्ति ॥४९०९॥
 सोहीए अभीएणं, अपुणक्करणुज्जएण दोमाणं । नो पडिवक्खजुएणं, जमेस भणिओ अजोगो त्ति ॥४९१०॥
 आकंपइत्ता ? अणुमाणइत्ता २, जं दिट्ठं ३ वायरं ४ च सुहुमं ५ वा ।
 छन्नं ६ सदाऽऽउल्लयं ७, बहुजण ८ ? अव्वत्त ९ तस्सेवी १० ॥ [दारगाहा] ॥४९११॥

॥४९१२॥

वेयावचाऽईहि, पुव्वं आकंपहुत्तु आयरियं । आलोएइ कहं मे, थेवं वियरेज पच्छित्तं

तथाहि—

॥४९१३॥

भत्तेण व पाणेण व, उवगरणेणं च कीइकम्मेणं । आकंपेऊण गणिं, करेइ आलोयणं कोइ

॥४९१४॥

आलोइयं असेसं, होही काही अणुगहमिमो त्ति । इय आलोइंतस्स उ, पढमो आलोयणादोसो

॥४९१५॥

नाऊण विसं पुरिसो, जह को वि पिवेज जीवियत्थी उ । मन्नंतो हियमड्हियं, सल्लविसोही तहेसा वि

॥४९१६॥

किं एस उगदंडो, मिउदंडो व त्ति एवमडणुमाणे । अहव अवलो त्ति थेवं, पच्छित्तं मज्झ देजाहि

॥४९१७॥

धन्ना ते भगवंतो, खुट्ट २निसइं च जे कुणंति तवं । वयइ निहीणो खु अहं, जं न समत्थो तवं काउं

॥४९१८॥

जाणह य मज्झ थांमं, गहणीदोवछया अणाऽऽरोगं । तुम्ह पभावेण इमं, सोहिं वहु नित्थरिस्सामि

॥४९१९॥

अणुमाणेऊण गुरुं, एवं आलोयणं तओ पच्छा । कुणइ ससल्लो ता सो, वीयो आलोयणादोसो

॥४९२०॥

गुणकारओ त्ति भुंजइ, जहा सुहत्थी अपत्थमाऽऽहारं । पच्छा विवागकडुयं, सल्लविसोही तहेसा वि

॥४९२१॥

दिट्ठा उ जे परेणं, दोसा वियडेइ ते च्चिय न अन्ने । सोहिभया जाणंतु व, एसो एयाज्वराहो त्ति

॥४९२२॥

सोहेण मोहियमई, अडिइं सच्चहा निगूहेतो । आलोएइ जं तं, तईओ आलोयणादोसो

॥४९२३॥

जह वाळुयाए अवडो, पूरइ उकीरमाणओ चेव । तह कम्माऽऽयाणकरी, सल्लविसोही इमा होइ

वायरवहुवराहे, जो आलोएइ सुहुमए नेय । अहवा सुहुमे वियडइ, वरमन्नंतो उ एवं तु ॥४९२४॥
 जो सुहुमे आलोयइ, सो कहि नाऽलोए वायरे दोसे । अहवा जो वायरए, वियडइ सो किं न सुहुमे उ ॥४९२५॥
 वायरमाऽलोएइ, वयमंगो जत्थ जत्थ से जाओ । पच्छाएइ य सुहुमं, चउत्थओ वियडणादोसो ॥४९२६॥
 जह कंसियभिंंगारो, अंतो मइलो वि सुद्धओ वाहि । अंतो ससछदोसा, सछाविसोही तेहेसावि ॥४९२७॥
 १ केवलइ चिय सुहुमे, आलोयइ थूलए उ गोत्रेइ । भयमयमायासहिओ, भवइ य सो पंचमो दोसो ॥४९२८॥
 रसपीयलं व कडयं, जह वा जुचीसुवनकडयं च । जह व जउरूकडयं, सछाविसोही तेहेसा वि ॥४९२९॥
 जइ मूलगुणे उत्तर-गुणे य कस्सइ विराहणा होजा । पढमे बीए तइए, चउत्थए पंचमे च वए ॥४९३०॥
 को तस्स दिज्जइ तथो, इय पच्छन्नं पपुच्छिउं कुणइ । समयमजवि पायच्छिंतं, छट्ठो आलोयणादोसो ॥४९३१॥
 अहवा आलोइंतो, छन्नं आलोयए जहा नवरं । नियुणेइ अप्पण चिय, न परो छट्ठो भवइ एवं ॥४९३२॥
 समयतण्हाओ उदयं, इच्छइ कूरं व चंदपरिवेसे । जो सो इच्छइ सोहिं, अकहेता अप्पणो दोसे ॥४९३३॥
 पक्खिय-चाउमासिय-संवच्छरिएसु सोहिकालेसु । सदाऽउले कहेइ, दोसे सो होइ सत्तमओ ॥४९३४॥
 अरहदुधडीसरिंसी, अहवा २ बुंदछिओवमा होइ । भिन्नवडसरिच्छा वा, सछाविसोही इमा तस्स ॥४९३५॥
 एकस्साऽलोइत्ता, जो आलोए पुणो वि अन्नस्स । ते चैव उ अवराहे, तं होइ गहजुणं नाम ॥४९३६॥

आलोड्जण गुरुणो, पायच्छित्तं पडिच्छिउं तत्तो । तमस्सदहओ पुच्छइ, अन्नज्जन् अहुमो दोसो ॥४९३७॥
 पउणो वणो ससहो, जह संतावेइ आउरं पच्छा । तिच्चाहिं वेयणाहिं, सल्लविसोही तहेसा वि ॥४९३८॥
 जो सुयपरियाएहिं, अब्वत्तो तस्स निययदुच्चरियं । आलोयंतस्स फुडं, णवमो आलोयणादोसो ॥४९३९॥
 कूडहिरन्नं जह निच्छण, दुज्जणकया जहा मेत्ती । पच्छा होइ अपत्थं, सल्लविसोही तहेव इमा ॥४९४०॥
 ते चैव जीज्वाहे, सेवइ सूरी स होइ तस्सेवी । तस्स समीवे एमो, मम समदोसो चि नो दोही ॥४९४१॥
 अइगरुयं मह दंडं ति, मोहओ संकिलिडुभावस्स । आलोयंतस्स भवे, दसमो आलोयणादोसो ॥४९४२॥
 लोहियदूसियवत्थं, धोवइ जह कोवि लोहिणेष्व । सोहीकरण मूढो, सल्लविसोही तहेव इमा ॥४९४३॥
 पवयणनिहवयाणं, जह दुकरयं तवं करेताणं । दूरं खु सिद्धिगमणं, सल्लविसोही तहेसा वि ॥४९४४॥
 इय दस वि इमे दोसे, सो भयलज्जाओ माणमायाओ । निज्जहिता सुद्धं करेइ आलोयणं स्वगो ॥४९४५॥
 नट्टं चलवलियगिहिभास-मूयदइदरसरं च मोत्तण । आलोएइ स धन्तो, सम्मं गुरुणो अभिमुहल्लो ॥४९४६॥
 इय जेणं दायव्वा, सविवक्खो सो समासओ भणिओ । जे य अदाणे दोसा, तीए ते संपयं वोच्छं ॥४९४७॥
 लज्जाए^१ गारेवेण^२ य, बहुस्सुयमएण वा वि^३ दुच्चरियं । जे न कहे^४ ति गुरुणं, न हु ते आराहगा हो^५ ति ॥४९४८॥
 जाए कहिं चि खलिए, लज्जा नो^६ वियडणाए कायव्वा । सा णवरं करणीया, अकिच्चपडिसेवणे णिच्चं ॥४९४९॥

आहरणं जुवरन्तो, सागारियोरगकहणं वेज्जे । लजाए रोगवुड्ढी, न भोग मरणं उवणओ उ ॥४९५०॥
 जुवरायसमा साहू, सागारियोरगतुल्ल अवराहा । अकहण-वेज्ज-समा पुण, एत्थमज्जाऽऽलोयणाऽऽयरिया ॥४९५१॥
 लजाए होइ तुल्ला, रोगविबुड्ढी उ अचरणविबुड्ढी । सुरमणुएसु न भोगा, असई मरणं तु संसारो ॥४९५२॥
 अहवा लजावसओ. सम्मसऽकहणम्मि जो भवे दोसो । लजावागे य गुणो, दिट्ठं तो तत्थ विण्णसुओ ॥४९५३॥

तथाहि—

उज्जाणभवणदीहिंय—सुरगिहवावीतडागरमणिज्जे । नीसेसज्जयपसिंद्धे, पाडलिपुत्तम्मि नयरम्मि ॥४९५४॥
 वेयपुराणवियाणग—दियप्पहाणो पसिद्धिपत्तो य । कविलो नामेण दिओ, अहेसि धम्मज्जयमई उ ॥४९५५॥
 सो य सयमतत्तसणी—कडकूखमिव भंगुरं भवसरूवं । पवणाऽऽहयतूलं पिव, तरलं तारुन्नलायनं ॥४९५६॥
 मुहमहुरमंज्जतविस्सं, किं पागफलं व विसयसोकूलं पि । निविडतरवंधणं पिव, सवं पि हु सयणसम्बन्धं ॥४९५७॥
 नियवुड्ढीए परिभा—विज्जण परिचत्तगेहपडिबन्धो । एगम्मि वणनिगुंजे. तावसदिक्खं पवन्नो चि ॥४९५८॥
 समयनिंदसियविट्ठिपुब्बयं च, विविहं करेइ तवचरणं । फलमूलकंदमाऽईहि, समुच्चियं पाणविचिं च ॥४९५९॥
 अह एगया गओ सो, ण्हणणिमित्तं णईए तीरम्मि । पेच्छेइ मच्छमंसं, भकूखं ते मच्छिण पाने ॥४९६०॥
 तो पावसीलयाए, बाढं जिब्भंदियस्स पवलत्ता । तमंसमभकूखणम्मि, महई वंछा समुप्पन्ना ॥४९६१॥
 तत्तो तं मग्गित्ता. आकंठं जेमिओ स तेहिं तो । तब्धुजणे य जाओ, अजिन्नदोसा जरो घोरो ॥४९६२॥

तस्म चिगिच्छनिमित्तं, कुसलो वेजो पुराओ वाहरिओ । पुडो य तेण पुव्वं, तुमए किं भइ ! भुत्तं ति ॥४९६३॥
लज्जाए य जहट्टिय-मडकहि'तेणं पयंपियं तेणं । तं भुत्तं जं भुंजंति, तावसा कंदफलमाऽऽई ॥४९६४॥
एवं कहिए वेज्जेण, वायदोसुव्वभवं जरं नाउं । तदुवसमकरी किरिया, कया गुणो को वि नो जाओ ॥४९६५॥
पुणरवि पुट्ठेण तेहव, तेण लज्जावसेण सिट्ठम्मि । वेज्जेणं सविसेसा, स चिय किरिया कया गवरं ॥४९६६॥
विवरीयचिगिच्छाए, अच्चं तं वेयणाए अक्कंतो । मरणभयवेविरंजो, एगंतं वज्जिउं लज्जं ॥४९६७॥
सो मूलाओ वेज्जस्स, कहेइ सव्वं पि मंसवुत्तं । तो विज्जेणं भणियं, हा मूढ ! किमेत्तियदिणाणि ॥४९६८॥
संतावं उवणीओ, अप्पा एवं ति संपयं पि तए । लट्ठं चिय भइ ! कयं, रोगनिमित्तं जसुवइट्ठं ॥४९६९॥
ता मा भाहिसि एत्तो, तह काहं जह निराऽऽमओ होसि । तो तदुचियं चिगिच्छं, पजुंजिउं सो कओ पगुणो ॥४९७०॥
इय एयनिदंसणओ, लज्जं मोत्तण जं जहा विहियं । तं तह आलोइतो, परमं आरोगयं लभइ ॥४९७१॥
नो गारवपडिंवंधो, कायव्वो अवि य चरणपडिंवंधो । गारवरहिया मुणियो, थिरचरणा जं गया मोक्खं ॥४९७२॥
इइहाऽऽइगारेवसु, दोग्गइभूलेसु जे उ पडिवद्धा । वियडंति नाऽव्वाहे, मा अम्ह इमे न होहि'ति ॥४९७३॥
ते अथिरकायमणिए, काऊण पिए जडाऽवमन्नं'ति । निरुवमसुहसंजणयं, निच्चं चिंतामणीरणं ॥४९७४॥
ता चत्तगारेवजं, जिइंदियेजं कमायरहिणं । रागदोसविमुक्कण, वियडणा होइ कायव्वा ॥४९७५॥

ज्ञाणमि जहा सम्मं, पच्छित्तमड्हं तथा णु को अन्नो । को वा बहुसुओ मे, मएण इय जो न वियडेइ ॥४९७६॥
 दुच्चरियं अन्नेसिं, पमायओ सम्मकिरियपरिहीणो । वेज्जो व न सो पावो, पावइ आराहणाऽऽरोगं ॥४९७७॥
 जह कोई रोगिवेज्जो, अकहिय अन्नेसि नाणगव्वेण । रोगं तच्चाहाए, सयकयकिरिओ हु विणट्ठो ॥४९७८॥
 तह चेव य गव्वाओ, नासं पावेति आणओ चेव । जे न अवराहरोगं, सम्मं वियडेति अन्नेसिं ॥४९७९॥
 छत्तीसगुणजुएण वि, जम्हा एसा अवस्सकायव्वा । परसक्खिय चिय सया, सुट्ठु वि ववहारकुसलेण ॥४९८०॥
 दंसणनणच्चरित्ताऽऽयारा अट्ठुभेयभिन्ना तो । बारसविहतवज्जुत्ता, छत्तीसगुणा य इय होति ॥४९८१॥
 वयछक्काऽऽई अट्ठारसेव, आयाखाइ अट्ठेव । पच्छित्तदसगमेए, अहवा छत्तीससुखिगुणा ॥४९८२॥
 तह पचयणमायासमण-धम्मवयछक्कायछक्काऽऽई । अट्ठदसट्ठारसभेय-ओ गुणा होति छत्तीसं ॥४९८३॥
 आपारावमाऽऽइया, अट्ठ गुणा दसविहो य ठियक्कणो । बारसतव छाऽऽवासय-छत्तीसगुणा इमे अहवा ॥४९८४॥
 इय बहुभेयछत्तीसगुण-गणाऽलंकिणए वि विसोहि । परसक्खिय चिय सया, कायव्वा मोक्खसाकूखकए ॥४९८५॥
 जह कुसलो वि हु वेज्जो, अबस्स कहेइ अप्पणो वाहिं । सोऊण तस्स वेज्जस्स, सो वि किरियं समाऽऽरभइ ॥४९८६॥
 एत्तं जाणंतेण वि, पायच्छित्तविहिमऽप्पणो सम्मं । तहवि य पागडतरयं, आलोएयव्वयं गुणो ॥४९८७॥
 आलोयणं अदाउं, सइ अन्नम्मि वि तहऽप्पणो दाउं । जे वि हु करंति सोहिं, ते वि न आराहणा होति ॥४९८८॥
 एत्तो चिय सोहिकाए, गीयस्सऽन्नेसणा उ उक्कोसा । जोयणसयाणि सत्त उ, वारस वरिसाणि कायव्वा ॥४९८९॥

आलोयणाअदाणे, दोसा इह चन्निया समासेणं । वोच्छामि अओ उइहं, जे उ गुणा हो'ति दाणम्मि ॥४९९०॥
 लहुया^१ ल्हार्इजणं^२, अप्परनियत्ति^३ अज्जवं^४ सोही^५ । दुक्करणं^६ विणयो^७, निस्सल्लत्तं^८ च सोहिगुणा ॥४९९१॥
 इह कम्मचओ भारो, भंजइ जीवे स जेण अच्चत्थं । भग्गा य तेण सिवगइ—गमणम्मि ण पच्चला हो'ति ॥४९९२॥
 वियडं'तस्स उ दोसे, असंक्किलिइस्स सुद्धभावस्स । सो परिहायइ वहुसो, पुव्वचिओ कम्मगुरुभारो ॥४९९३॥
 तह भावओ य गुरुइ, चारित्तगुणे पडुच्च जीवाणं । सिवगतिकाणभूआ, जायइ परमत्थओ लहुया ॥४९९४॥
 जह जह सुद्धसहायो, दोसे वियडेइ सम्मसुवउत्तो । तह तह पल्हाइ मुणी, नवनवसंवेगसद्दाओ ॥४९९५॥
 पत्तो मया सुवेओ, इलहो एसो य भाववाहिम्मि । लज्जाऽऽया य तुच्छा, वाहिस्स विवडुदया घोरा ॥४९९६॥
 ता वियडिज्जण सम्मं, इमस्स चलणं'तियम्मि धन्नंस्स । काहामि अप्पमत्तो, भवदुक्खविचारणिं^१ किरियं ॥४९९७॥
 तह वियडिण्णं य ल्हार्इ, उप्पजइ एव सुद्धभावस्स । धन्नो हं भवगहणे, जेण मए सोहिओ अप्पा ॥४९९८॥
 न कुणइ अओऽवरोहे, चणाउ लज्जओ य किच्चाणं । पायच्छित्तभएण य, नियत्तिओ एवमऽप्पा उ ॥४९९९॥
 दड्डूण तं सुसाहुं, एव जयंतं परे वि भयभीया । न कुणंति अकिच्चाइ, सेवति य नवरं किच्चाइ ॥५०००॥
 अप्पपरनियत्तीए, एवं सपरोवयारभावो उ । न य सपरवगाराउ, महल्लतरयं गुणट्ठाणं ॥५००१॥
 आलोयणाए अज्जव—सोहीओ परमनेवुइकरीओ । भवभयनिवारणीओ, पन्नत्ता वीयरोगेहिं ॥५००२॥
 सोही उज्जुयभूयस्स, धम्मो सुद्धस्स चेट्ठइ । निव्वाणं परमं जाइ, वयसित्ते व्व पावए ॥५००३॥

णियडीकिलिद्विचो, बंधइ कम्मं किलिद्वमेव बहुं । जीवो पमायवहुलो, किलिद्वकम्मस्स य नियाणं ॥५००४॥
 अइमं किलिद्वकम्माणु-वेयणे जो उ होइ परिणामो । सो संकिलिद्वकम्मस्स, कारणं जमिह पाएणं ॥५००५॥
 तत्तो य भवविहइही; तथो य दुक्खाइं पोगभेयाइं । इइ संकिलेसमूलं, नियडि चिय होइ नायव्वा ॥५००६॥
 उम्मूलोण तीसे, संजायइ अज्जवं जओ तेण । आलोयण दायव्वा, सोहिनिमित्तं च जीवस्स ॥५००७॥
 दुक्कररणं च इमं, जं सेविज्जइ सुहं पमाएण । दुक्खं आलोइज्जइ, जहडियं कम्मदोसाओ ॥५००८॥
 लज्जाअभिमाणाऽऽ-महावले पोगभवसयऽब्बन्थे । वियड'ति जे अगणिउं, ते दुक्करकार्या लोए ॥५००९॥
 पावि'ति वि ते चेव य, अकलंकाऽऽराहणं महासत्ता । भवसयविवागमहणिं, जे आलोयंति इय सम्मं ॥५०१०॥
 तिथ्यराऽऽणपालण-गुरुजणविणओ य सेविओ होइ । आलोयणापयाणे, सम्मं नाणाऽऽविणओ य ॥५०११॥
 “विणओ सासणे मूलं, विणीओ संजओ भवे । विणयाओ विप्पमुक्कस्स, कओ धम्मो कओ तवो ॥५०१२॥
 जम्हा विणयइ कम्मं, अट्ठविहं चाउरंतमोक्खाए । तम्हा उ वयंति विऊ, विणयो चि विलीणंसंसार ॥५०१३॥
 जं जायड निस्सहो, नियमा आलोइऊण जइसत्थो । नो अब्बह चि तम्हा, निस्सहत्तं गुणो तीए ॥५०१४॥
 न ह सुज्जइ मसहो, जह भणियं सासणे धयराणं । उद्धरियसव्वसहो, सुज्जइ जीवो धुयकिलेसो ॥५०१५॥
 तो उद्धरंति गारव-रहिया मूलं पणवभवलयाणं । मिच्छादंसणसहं, मायासहं नियाणं च ॥५०१६॥
 उद्धरियसव्वमहो. आलोइयनि'दिओ गुरुमयासे । होइ अइरेगलहुओ, ओहरियभगे च्व भागवहो ॥५०१७॥

आलोयणागुणा खलु, इह एवं वनिया समासेणं । एत्तो जह दायव्या, तह वोच्छं तत्थिमा मेरा ॥५०१८॥
 वक्खेवविहिण्णं^१ पसत्थदव्वाऽऽजोग^२ सुदिसाए^३ । विणएण^४ मुज्जुणाऽऽसे-वणाऽऽइलोमेण छस्सवणा ॥५०१९॥
 वक्खेवविहिण्णं, निच्चं चिय जइजणेण होयव्वं । मोत्तण संजमपयं, विसेसओ वियडणाए उ ॥५०२०॥
 विहिं तिहिं वा दिवसेहिं, दायव्वाऽऽलोयण त्ति तो सम्मं । सुत्तविउद्धो हियए, अवराहए निवेसेज्जा ॥५०२१॥
 तो ऋजुभावमुवगओ, सव्वे दोसे सरित्तु तिकूलुत्ता । लेसाहिं विमुज्जं तो, उवेइ सल्लं समुद्धरिउं ॥५०२२॥
 पच्चाऽऽगयसंवेगो, सम्मं वियडेज्ज तह जहा कम्मं । परिणामविसेसेणं, छिंदेज्ज भवंतरकयं पि ॥५०२३॥
 दव्वाऽऽइया य चउरो, एक्कं दुहा पसत्थमऽपसत्था । अपसत्थे वज्जेउं, पसत्थएसुं तु आलोए ॥५०२४॥
 अमणुन्नधन्नासी, अमणुन्नदुमा य होंति दव्वम्मि । खेत्तम्मि भग्गझामिय-वरज्जसपमुहठाणाइ ॥५०२५॥
 काले दइढतिही तह, अमावसा अट्टमी य नवमी य । छट्ठी य चउत्थी वा-रसी य दोण्हं पि पक्खणं ॥५०२६॥
 तह संझागयरविगय-पमोकखनकूलत्तअसुहजोगा य । भावे य रागदोसा, पमायमोहाऽऽदओ अहवा ॥५०२७॥
 एएसुं नाऽऽलोए, आलोएज्जासु तन्निवक्खेसु । दव्वे सुवन्नमाऽऽईसु, खीरदुमाऽऽईसु वाऽऽलोए ॥५०२८॥
 उच्छुवणे साल्लिवणे, चेइहरे चेव होइ खेत्तम्मि । गंभीरसाऽणुनाए, पयाहिणाऽऽवत्तमुदए य ॥५०२९॥
 पुव्वुत्तसेसतिहिरिक्ख-करणजोगाऽऽइए सुकालम्मि । भावे मणाऽऽइपसमे, उच्चाऽऽइठिएसु य गहेसु ॥५०३०॥
 सोमगगहलगेसु व, पुत्तेसु पसत्थभावजणगेसु । सुहदव्वाऽऽइसमुदओ, जोगो पुण एत्थ विन्नेओ ॥५०३१॥

सुदिप्ताओ पुण पुव्वुत्तराउ, अहवा चरंति जिणमाऽऽई । जा नवपुव्वी जीए, जीए जिणचेइयाइं वा ॥५०३२॥

तथ—

जइ पुव्वमुहाऽऽयरिओ, तो इयरो ठाइ उत्तराऽभिमुहो । अह उत्तरआयरिओ, तो इयरो ठाइ पुव्वमुहो ॥५०३३॥

पाईणोदीणिमुहो, चेइयहुओ व्व सुहनिमन्नो य । आलोयणं पडिच्छइ, परोवयारेकरसियमणो ॥५०३४॥

भत्तिवहुमाणपुव्वग—मुचियं दाउणमाऽऽसणं गुरुगो । काऊण य किइकम्मं, कयंऽजली अभिमुहो य ठिओ ॥५०३५॥

संविण्णभव्वुज्जिगो, विसयविरत्तो य सो महासत्तो । उक्कोसेणकुहुओ, जइ पुण अरिसाऽऽइरोगत्तो ॥५०३६॥

वहुपडिसेवी य भवे, अणुन्नवेउं तओ निसेज्जगओ । भत्तिविणउत्तमंगो, वियडेज्जा अवितहं सव्वं ॥५०३७॥

जह वालो जंपंतो, कज्जमऽकज्जं च उज्जुओ भणइ । तं तह आलोएजा, मायामयविप्पमुक्को य ॥५०३८॥

दुविहेणऽणुलोमं, आसेवणवियडणाऽभिहाणेणं । आसेवणाऽणुलोमं, जं जह आसेविअं वियडे ॥५०३९॥

आलोयणाऽणुलोमं, गुरुगज्जराहे उ पच्छओ वियडे । पणगाऽऽइणा कमेणं, जह जह पच्छित्तवुइदीओ ॥५०४०॥

तह आउडियदण—प्पमायओ कप्पओ य जयणाए । कज्जे वा जयणाए, जहट्ठियं सव्वमाऽऽलोए ॥५०४१॥

चउसव्वणा साहूणं, छस्सव्वणा साहूणीण नायव्वा । सा पुण गुरुम्मि वुइढे, वुइढाए अप्पवीयाए ॥५०४२॥

दोइ तह अद्धसव्वणा, तल्लुम्मि गुरुम्मि अप्पवीयस्स । अप्पवीयाए देया, तरुणीए थेरिसहियाए ॥५०४३॥

जह दायव्वा तह वन्धिया उ, आलोयणा समासेणं । एत्तो उ अणेगविहं, आलोएयव्वयं वोच्छं ॥५०४४॥

तं पुण नाणंदसण-चरणतवोविरियभेयभिन्नस्स । पंचविहाऽऽयारस्स उ, वितहपविचीए नायब्बं
 तत्थ समत्थपयत्थ-प्पयासणे सरयहरसरसिस्स । अइसयनिहिणो नाणस्स, भयवओ भुवणमहियस्स
 जो को वि हु अइयारो, कालाऽऽइसु वितहसेवणाजणिओ । सो कुसलसल्लभूओ, आलोएयव्वओ सम्मं
 सन्नालच्छिविच्छु-धारणां च पुरिससीहाणं । तह नाणाऽऽधारणं, पोत्थयपडपट्टियाऽऽईणं
 चरणाऽऽइयट्ठेणं, हीलाकरणेण अविणएणं वा । जो अइयारो विहिओ, आलोएयव्वओ सो वि
 एवं खु दंसणम्मि वि, संकाऽऽईणं कहं पि करेण । उववृहणाऽऽइयाण य, पमायदोसा अकरेण
 तह पवयणप्पभाचण-पुरिसवियेसाण जणपसिद्धाणं । पावयणियपमुहाणं, उचियपविचीअकरणेण
 सम्मत्तनिमित्ताणं, तेहव जिणभवणविम्बमाऽऽईणं । जिणसिद्धहरिवायग-समणाण तवस्सिणीणं च
 सावयमुसाविगाण य, अच्चाऽऽसायणअवन्नमाऽऽईहि । जो विहिओ अइयारो, सो वि हु आलोयणाविसयो
 चरणम्मि वि मूलत्तर-गुणरूवे समिइगुत्तिरूवे य । जो अइयारो सो वि हु, आलोएयव्वओ तत्थ
 छजीविनिकायाणं, घट्टणपस्तिावणाए उदवणे । णाणाऽऽवायविरमाण-विसयो संभवइ अइयारो
 एवं वीयवयम्मि वि, कोहेणं माणमायलोभेहि । हासेण भएणं वा, तहाविहाऽऽसच्चयणम्मि
 पहुणा जमऽदिन्नानं, सच्चित्ताऽचित्तमीसदब्बाणं । हरणं तं तइयव्वय-गोयरमऽइयारमज्जगच्छ
 सुगत्तिरियनस्सिणीणं, पत्थणअदिलसणसेवणाऽऽईहि । तुरियवए अइयारं, आलोएयव्वयं ज्ञाण
 ॥५०४५॥
 ॥५०४६॥
 ॥५०४७॥
 ॥५०४८॥
 ॥५०४९॥
 ॥५०५०॥
 ॥५०५१॥
 ॥५०५२॥
 ॥५०५३॥
 ॥५०५४॥
 ॥५०५५॥
 ॥५०५६॥
 ॥५०५७॥
 ॥५०५८॥

देयकुलविहत्थेसु, अइरित्तुव्हिम्मि जो अईयारो । चरिमवए अइयारो, सो वि हु आलोयणाजोग्गो ॥५०५९॥
 दियंगहियाऽऽचउहा, निसिभत्तयम्मि जो अईयारो । सुगुरुपमीवे सो वि हु, सम्मं आलोयणाअरिहो ॥५०६०॥
 उत्तरगुणे य पि'डग्गहम्मि, अहवा वि भिकूलुपडिमासु । भावणत्तासरगम्मि, दव्वाऽऽअभिग्गहेसु' च ॥५०६१॥
 पडिलेहणापमज्झण—पत्तुवहिनिमीयणाऽऽविसयम्मि । जो अइयारो विहिओ, सो वि हु आलोयणिजो चि ॥५०६२॥
 इरियाए अणुवओरो, सावजोहारिणीए भासाए । अविमुद्धमत्तपाणाऽऽह—गहणओ एसणाए वि ॥५०६३॥
 अप्पडिलेहपमज्जिय—भंडगउवगरणगहणनिकूखेवे । उच्चारईणमऽथं—डिले वि जह तह य परिट्टुवणे ॥५०६४॥
 इय पंचसु समिईसु, गुत्तीसु य तीसु जो अईयारो । जाओ पमायओ को वि, सो वि आलोयणाअरिहो ॥५०६५॥
 इय रागाऽऽवसेणं, नट्टुविवेगेण असुहलेसेणं । जं कलुसियं चरित्तं, तं सइ आलोयणिजं तु ॥५०६६॥
 एवं तवम्मि अणसण—माऽऽइपयारेहि' वज्झरूवम्मि । अब्भिंत्तरम्मि वि तहा, पायच्छिच्चाऽऽभेग्हि' ॥५०६७॥
 सत्तीसव्भावम्मि वि, जमज्जायरणं कयं पमाएणं । सो होइ अईयारो, आलोएयव्वओ नियमा ॥५०६८॥
 विरिए वि हु अइयारं, सपरक्कमगोवणेण किच्चेसु । सिवगइनिव'धणेसु, आलोएयव्वयं जाण ॥५०६९॥
 रागदोसकसाओ—वसग्गइंदियपरिसहदेण । जं दुहु वट्ठिय तं पि, संममाऽऽलोइयव्वं ति ॥५०७०॥
 मंदाऽवधारणचेण, जे य नो सुमरणापहे ठंति । असहस्स तस्स ओहेण, ते वि आलोइयव्वा उ ॥५०७१॥
 एवं विचित्तभेयं, आलोएयव्वयं तु निदिट्ठं । जह सा दवावियव्वा, गुरुणा तह संपयं वोच्चं ॥५०७२॥

पुव्वुत्तो चेव गुरु, णवरं जो तत्थ होइ आगमिओ । पडिवज्झिहि त्ति नाउं, पग्गुडे सारणं कुणइ ॥५०७३॥
 जो पुण नो पडिवज्झइ, सुहुवि जत्तेण सासिओ तं तु । नो सारेइ भयवं, जम्हा सो सारणवसेण ॥५०७४॥
 गच्छं पि परिचएज्जा, गुणगणपरिमंडियं तु लज्जाए । अहवा होज्ज गिहत्यो, मिच्छत्तं वा वि गच्छेज्जा ॥५०७५॥
 गुणदोसे सुणिज्जणं, इच्छइ आलोयणं पुणो पच्छा । चोएइ देसकाले, सम्मं पडिवज्झिही जम्मि ॥५०७६॥
 एगंतेण अजोगं, सुणिज्जणं अहव नो पडिच्छेइ । तह जह से न वि जायइ, सुहुमं पि अपत्तियं किं पि ॥५०७७॥
 इयरे य सुयाऽऽईया, आलोयावेत्ति ते पुण तियुत्तो । सरिसट्थअपलिउं चिं, आगाराऽऽईहिं नाऊण ॥५०७८॥
 आगारेहिं सरेहिं, पुव्वाऽवराहयाहिं य गिराहिं । पलिउं चिस्स सरुवं, कुसला पाएण जाणंति ॥५०७९॥
 जो सम्मं नाऽऽलोए, तस्सऽणुसट्ठिं पुणो पजुंजति । तह वि हु अठायमाणे, कारणओ नवरि पडिसेहो ॥५०८०॥
 आह न छउमत्थेणं, पडिच्छियन्वे वि वियडणा नेय । दायवं पच्छत्तं, नाणस्स अभावओ सम्मं ॥५०८१॥
 परिणामहेउकम्मं, न य नज्जइ कस्स केरिसो सो य । निच्छयओ अन्नाए, तम्मि य कम्मं पि तेण समं ॥५०८२॥
 भन्नइ जह छउमत्थो वि, आगमे कयपरिस्समो वेज्जो । दिट्ठकिरिओ य रोगं, अवणेइ तेहव एसो वि ॥५०८३॥
 इय जह दवावियव्वा, गुरुणा आलोयण त्ति तह भणिया । पच्छित्तदारमेत्तो, समासओ संपवक्खामि ॥५०८४॥
 दसविहपायच्छित्तं, आलोयणमाऽऽयं सुणेयवं । जो तत्थ जेण सुज्झइ, अइयारो तं तदऽरिंहं तु ॥५०८५॥
 आलोयोणेण सुज्झइ, अइयारो को वि को वि पडिकमणे । मिस्सेण को वि ता जाव, को वि पारं चिणं ति ॥५०८६॥

पच्छित्ताइं चरे'तस्स, सुद्धचित्तस्स अप्पमायाओ । जायइ पावविमुद्धी, भुज्जो तदऽकरणसच्चस्स ॥५०८७॥
 तम्हा वज्झऽब्भन्तर-करणसमग्गेण धम्मिण्णेह । निब्बं चिय होयव्वं, न अन्नहागाहजुत्तेण ॥५०८८॥
 पच्छित्तदारसेवं, कम्मपत्तं वन्नियं समासेण । फलदारमऽओ वोच्छं, चोएइ य चोयगो तत्थ ॥५०८९॥
 आलोयणाए पुव्वं, जे चेव गुणा पवन्निया इहइं । तयऽण्णतरभावाओ, ते चेव फलं किमेण्ण ? ॥५०९०॥
 भन्नइ न एत्थ दोसो, ते चेवाऽण्णतरं फलं किंतु । इहइं परंपरफलं, पडुच्च दारस्सुवन्नासो ॥५०९१॥
 तं पुण इमीए भणियं, जिणेहिं जियरागदोसमोहेहिं । मोक्खो सारीरेयर-दुक्खक्खयओ सयासोक्खो ॥५०९२॥
 सम्मत्तनाणचरणा, तवो य जं मोक्खवहेयवो भणियो । सइ चरणम्मि य नियमा, हवंति सम्मत्तनाणाइं ॥५०९३॥
 तस्स य पमायदोसा, मालिन्नमुवागयस्स संतस्स । भवसयसहस्समहणी, कीरइ सोही इमाए उ ॥५०९४॥
 सुद्धचरणो य साह, जयमाणो अप्पमायवं धीरो । खविज्जण कम्मसेसं, अचिरा वरक्खलमुवेइ ॥५०९५॥
 संपत्तक्खेली पुण, तेणेव भवेण ःनीरओ भयवं । असुरसुरमणुयमहिओ, उवेइ मोक्खं सयासोक्खं ॥५०९६॥
 एवं पच्छित्तफलं, लेसुइसेण किंपि उव्वइं । तन्मणणा पुण भणियं, पत्थुयमाऽल्लोयणविहाणं ॥५०९७॥
 एयं च सम्ममऽवगम्म, खवग ! परिचत्तअत्तरउक्कोसो । उक्कोसं आराहण-विहाणमऽभिलसिउकामो सो ॥५०९८॥
 ठाणाऽइसु अइयारं, अणुमेत्तं पि हु समुद्धरसु धीर ! । अकयपडियारो विस-ल्लो वि मारेइ गियमेण ॥५०९९॥

१ नीरजा = कर्मकुक्षतः । २ उक्कोसो = उत्कर्षः = अहङ्कारः ।

॥५१००॥

थेवो वि हु अइयासो, पायं जं होइ बहुअणिठफलो । एत्थं पुण आहरणं, विन्नेयं मूरतेयनियो

तहाहि—

॥५१०१॥

पउमावईए पुरीए, विविहड्छेरयनिवासभूयाए । राया अहेसि नामेण, विस्सुओ मूरतेओ ति

॥५१०२॥

निक्कवडपेसधरणी, नामेणं धारणी उ से भज्जा । तीए समं नरवइणो, विसयसुहं भुंजमाणस्स

॥५१०३॥

उचियससयाडणुरूवं, जणवयकज्जं च चिंतयंतस्स । धम्मड्त्थं पि हु परिभा—विरस्स वच्चंति दियहाइं

॥५१०४॥

अह एगम्मि अवसरे, सुयसागरपागो जयपसिद्धो । पुरवहिया उज्जाणे, एगो मूरी समोसरिओ

॥५१०५॥

तस्साडजामणं सोउं, राया पुरिपवरलोयपरियरियो । करिकंधराडधिरूढो, सिरोवरिं धरियसियछत्तो

॥५१०६॥

पासट्ठियतरुणीयण—करचालियचारुचामरूपीलो । सहरिसपुपरिसिप्पि—मागहगिजंतगुणनिवहो

॥५१०७॥

अरिहंतधम्मसवणड्त्थ—माडगओ तम्मि चेव उज्जाणे । नमिउं च मूरिचरणे, उचियपएसम्मि आसीणो

॥५१०८॥

अह मुणिवइणा नाज्जण, जोगगयं सजलमेहगहीराए । चाणीए सुदसद्धम्म—देसणा काउमाडरुद्धा

जहा—

॥५१०९॥

परियट्ठिज्जण जीवा, मुचिरं भवसायरे अपारम्मि । कहकहवि कम्मलहूय—त्तणेण पावे'ति मणुयत्तं

॥५११०॥

पत्ते वि तम्मि हीण—त्तणेण खेत्तस्स हो'ति निद्धम्मा । पवरे' वि तम्मि जाती—कुलवियला किं पकुव्वंति

॥५१११॥

उत्तमजाइकुला वि हु, रुवाडरोगाड्ठगुणगणविउत्ता । न खमंति किं'पि काउं, छायापुरिसि न्व सुहमड्त्थं

रूपाऽऽगोऽईहि पि, संगया थोऽआउयत्तेण । नेवाऽवत्थाणं पा-उणंति जलवुवुय व्व चिरं ॥५११२॥
 सुचिराऽऽउणो वि बुद्धी-सवणोगहविरहिया हियऽत्थेसु । विमुहा के वि हु मूढा, अच्चं तं विसमसरविहुरा ॥५११३॥
 ततोवएसयं सुह-गुरुं पि वेरिं व दुज्जणं व । मच्चं ता विसएसु, अणवरयं पि हु पयहुंति ॥५११४॥
 ते य तह संपयद्दा, विविद्वाहिं आवयाहिं परियरिया । मरणमुवेति अवंति-निवो व्व विहलियमणुस्सभवा ॥५११५॥
 अन्ने पुण कुसलमईए, गुणियविसयत्थसोकूवविगुणत्ता । नरसुंदरो व्व ददधम्म-वद्धलकूवा लहुं होन्ति ॥५११६॥
 अह स्रतेयरत्ता, विम्बियहियएण पुच्छियं भंते ! । कोऽयमऽवतीनाहो, को वा नरसुंदरो एसो ॥५११७॥
 गुस्सणा भणियं नरवर !, कहेमि सम्मं तुमं निसामेसु । धरणिमलमंडणाए, नयरीए तामलिचीए ॥५११८॥
 कोवग्गि जमो किचीए, अज्जुणो भुयजुयग्गि बलभदो । एगो वि अणेगो इव, राया नरसुंदरो आसि ॥५११९॥
 अप्पडिमरूवकलिया, रइ व्व लच्छि व्व पवरलायन्ना । भइणी वंधुमई से, अहेसि ददनेहपड्विद्वा ॥५१२०॥
 सा य विसालापुर्नियणेण, रन्ना अंतिनाहेण । परमेण आयरेणं, परिणीया पत्थणापुव्व ॥५१२१॥
 ता सो तीए वाढं, अणुरत्तो मज्जपाणवमणे य । आसत्तो अणवरयं, दिवसाइं गमेउमाऽऽरद्धो ॥५१२२॥
 तस्स उ पमायदोसा, रज्जे रंहु य सीयमाणग्गि । पयइपहाणजोहिं, सच्चिव्हि य मंतिउं सम्मं ॥५१२३॥
 तप्पुत्तो रज्जग्गि, ठविओ सो पुण निसाए पासुत्तो । पउरं पाइय मइरं, देवीए ममं नियनरेहिं ॥५१२४॥
 पळ्ळं कंठिओ संकेइएहिं, नेउण उज्झिओ रन्ने । हरिहरिणकोलसदल-भिच्छभल्लुं किवहलुग्गि ॥५१२५॥

वद्धो य उत्तरिजे, लेहोऽ-णाऽऽगमगुयगो तस्स । अह पच्चूरो उवलद्ध-चैयणो ववगयमओ य
 पासाइं जा पलोयइ, राया ता वत्थअंचलनिवद्धं । लेहं दहुं तं वा-इउं च विन्नायपरमत्थो
 भालयलवडियभिउडी, कोववसाऽऽयंविरेऽच्छिविच्छोहो । दमणऽगदइउडो, इय भज्जं भणिउमाऽऽव्वत्तो
 ओ ! पेच्छ पेच्छ पावाण, मत्तिसामंतभिच्चपमुहाण । निच्चं कओययाराण, निच्चं दिज्जंतदाणाणं
 निच्चमऽपुब्बाऽपुब्ब-प्पसायविफ्फारियऽप्पसिद्धीणं । अवरोहे वि हु निच्चं, सपणयदिड्डीए दिट्ठाण
 अविभिन्रहरसाणं, संसइयऽत्थेसु पुच्छणिजाणं । नियकुलकमाऽणुरूवं, एवंविहचेट्ठियं सुयणु !
 मन्ने सयमेव मुहम्मि, मच्चुणो पविसिउं समीहंति । ते पावा कहमिहरा, सामिदोहे मई होजा
 ता तम्मुंडाई खंडिज्जण, महिमंडलं अहं इन्हिं । मंडेमि निसिचरे वि हु, तदीयपिसिएण पोसेमि
 तछोहिएण तण्हं, अवणेमि य पूयणासमूहस्स । कीणासस्स व कुवियस्स, मज्झ किमऽसज्जमिह सुयणु !
 एमाऽऽ जंपमाणो, अविभावियनियदेव्वपरिणामो । राया वंधुमईए, विन्नत्तो मंजुलगिराए
 देव ! पसीयसु संपह, मुंचसु कोवं न एस पत्थावो । समओचियं हि सव्वं, कीरंतं बहुगुणं होइ
 तुममऽसहाओ पच्चभट्ट-लट्ठुरज्जो विरत्तपर्यई य । कह नाह ! इन्हि सत्तूण, विप्पियं काउमुच्छहसि
 ता उसुगत्तमुज्झसु, वच्चाओ तामलिच्चिनयरीए । पेच्छामो दइणयं, तत्थ य नरसुंदरनरेंदं
 पडिवच्चमिमं रन्ना, कमेण गंतुं च संपयइइ । पत्ताणि य सामंते, नयरीए तामलिचीए

॥५१२६॥

॥५१२७॥

॥५१२८॥

॥५१२९॥

॥५१३०॥

॥५१३१॥

॥५१३२॥

॥५१३३॥

॥५१३४॥

॥५१३५॥

॥५१३६॥

॥५१३७॥

॥५१३८॥

॥५१३९॥

अह देवीए भणियं, नरवर ! तुममेतथ ठाहि उजाणे । अहमऽवि कहेमि गंतूण, भाउणो तुज्झ आगमणं ॥५१४०॥
 जेणं सो हरिकरिजेह-संदणुहामनिययग्घीए । आगंतूणाऽभिमुहो, तुमं पवेसेह नयरीए ॥५१४१॥
 एवं होउ चि निवेण, जंपिए सा गया नरेंदहरं । सीहासणे निसन्नो, दिट्ठो नरसुंदरो य तहिं ॥५१४२॥
 अवितक्कियमाऽगमणं, दट्ठुं तेणाऽवि विग्घियसणेणं । उच्चियपडिवित्तिपुब्बं, पुट्ठा सव्वं पि वुत्तं ॥५१४३॥
 सिट्ठो य तीए ता जात्र, असुगट्ठाणम्मि चिट्ठुं निवो चि । तो सो सच्चिवहीए, तदऽभिमुहं पट्ठिओ ज्ञाचि ॥५१४४॥
 सो पुण अवंतिनाहो, तव्वेलं दट्ठुहाए संतत्तो । वालुकिक्कळयम्मि, चिब्बिडिगामद्धखणनिमिचं ॥५१४५॥
 चोरो व्व अवहारेण, पविसमाणो उ कच्छगनरेण । मग्गपएसे पहओ, जट्ठीए निरऽणुकंपेण ॥५१४६॥
 अह धोरघायवसनहु-चेयणो वत्तिणीविईणंऽतो । कट्ठघडिओ व्व पडिओ, निच्चेट्ठो धरणिवट्ठम्मि ॥५१४७॥
 एत्थंऽतरम्मि नरसु-दरो निवो विजयरहवराऽरूढो । तरसाऽवलोयणऽत्थं, पत्तो तम्मि पएसम्मि ॥५१४८॥
 नवरं तरलतुंगम-खुरप्पहारूखण्हिं रेणुहिं । तिमिरभरऽकंतं पिव, तव्वेलं नहयलं लायं ॥५१४९॥
 अवलोयणविरहेण य, निवरहतिक्खखज्जगच्छकाराए । तह निवडियस्स कंठो, दुहाकओ अवंतिनाहस्स ॥५१५०॥
 अह पुब्बुवदिट्ठं ठाणगम्मि, भर्णीवतिं अपेच्छंती । राया वंधुमईए, चित्तमिमं कहावेइ ॥५१५१॥
 हा हा दिव्व ! किमेयं ? ति, संसमुब्भंततरलतारऽच्छी । वंधुगिरं वंधुसती, सुणिउण समागया झत्ति ॥५१५२॥

तो अवलोक्यतीए, सुनिउणदिट्ठीए नट्ठुरयणं व । तमज्जत्थं संपत्तो, कहकहवि हु तीए सो दिट्ठो ॥५१५३॥
 दट्ठुं च नट्ठजीयं, तं मोगगरचूरिय व्व दुक्खत्ता । मुच्छानिमीलियज्जली, झडत्ति धरणीयले पड्डिया ॥५१५४॥
 पासपरिवत्तिपरियण—कयसिसिरुयारविगयमुच्छा य । पम्मुक्कदीहपोक्कं, विलविउमेवं समारद्धा ॥५१५५॥
 हा हा अवन्तिनवर !, निरुवमविक्रमनिहाण ! पावेण । एवंविहं अवत्थं, केणाज्जजेण नीओ सि ॥५१५६॥
 हा पाणनाह ! तुमए, सग्गोवगयम्मि मह अपुत्ताए । अज्ज वि य जीवियव्वे, विज्जइ नाज्जलंणं किं पि ॥५१५७॥
 हयदिव्व ! किं न तुट्ठो, रज्जज्वहारेण देसचाएण । सुहिज्जणविओयेणेण य, जमेयमडवि ववसिओ पान ! ॥५१५८॥

हे हियय ! दीण ! निग्घिण !, अणज्ज ! वज्जेण किमडसि निम्मवियं ? ।

जं न विलिज्जसि अज्ज वि, पियविरहुयासत्तवियं पि ॥ ॥५१५९॥
 सा रायसिरी सो भय—नमंतसामंतमंडलो सामी । तमज्जनकामिणीजण—कम्पणीयं तस्स मइ पेम्मं ॥५१६०॥
 तं आणिस्सरियं सयल—लोयसाहारणं धणं धिद्धी ! । नट्ठं एक्कए चिय, सव्वं गंधच्चनयरं व ॥५१६१॥
 आणंदसंदिसुंदर—मुट्ठं दुमज्वलोइउं च देवस्स । कहमिन्हिं पेच्छिस्सं, थुइं कियाइं खलु मुहाइं ॥५१६२॥
 कह वा देवपसाएण, विविदकीलादिं कीलिज्जणिन्हिं । रुद्धपयारा रिउगे—हिणि व्व वसिहं परगिहम्मि ॥५१६३॥
 एमाज्ज विलवमणी, करताडणदलियपीणथणवट्ठा । विलुलियकुंतलमुयउत्त—रिज्जपरिगलियवलया य ॥५१६४॥

अपाणं सुचिरं झरिऊणं, तं किंपि सोगसंभारं । हिययग्गि उव्वहंती, नरसुंदराइणा बहुसो ॥५१६५॥
 वारिज्जंती वि बहु-प्पयारवयणेहिं भत्तुणा समगं । जालाऽऽउलम्मि जलणम्मि, निवडिया सा पयंगि व्व ॥५१६६॥
 अह संवेगोवगओ, राया नरसुंदरो विचिंतेइ । अविचिंतणीयरूवा, धिद्धो एसा भवस्स ठिइ ॥५१६७॥
 जत्थ सुही वि हु दुहिओ, निवो वि रोगो सुमिच्चमऽवि सत्तू । संपत्ती वि विवत्ती, परिणमइ निमेसमिच्चे वि ॥५१६८॥
 कहमऽहुण चिय तीए, चिरकालओ समागमो जाओ । कहमिन्हिं पि विओगो, धिरट्थु संसारवासस्स ॥५१६९॥
 मन्ने करिकवसुरिंदचाव-तडिचावलेण निम्मवियं । वत्थु समत्थं एत्थं, तेणं खणदिट्ठनट्ठं तं ॥५१७०॥
 एवंविहे य कहमिह, खणमऽवि निवसंति मुणियपरमत्था । वीसत्था सगिहेसु, अहह ! महा धिड्ढिमा तेसिं ॥५१७१॥
 इय संभारविरत्तो, स महासत्तो सुयं निययरज्जे । ठविऊण कयाऽणसणो, सुहम्मि भावम्मि वट्ठंतो ॥५१७२॥
 सव्वन्नुसामणम्मि, बहुमाणमऽपुव्वमुव्वहंतो य । मरिऊण बंभलोए, भासुररूवो सुरो जाओ ॥५१७३॥
 तत्तो य उत्तरोत्तर-विसोहिवमओ स कइ वि भवगहणे । नरसुरसिरिमऽणभविउं, परमसुहं सिवपयं पत्तो ॥५१७४॥
 एवमऽवंतीवइणो, रत्नो नरसुंदरस्स वि य चरियं । जं पुच्छियमाऽऽसि तए, नवर ! तमऽसेसमऽवि सिट्ठं ॥५१७५॥
 सोच्चा य इमं पडिवक्ख-पक्खनिक्खिक्खत्तअसुहकायव्वो । तह कह वि पयट्ठसु स्सर-तेय ! जह स्सरतेओ सि ॥५१७६॥
 एवं गुरुणा कहिए, राया परमुल्लसन्तसंवेगो । देवीए धारिणीए, सह पव्वइओ गुरुसमीवे ॥५१७७॥
 अहिगयसुत्तत्थाण य, पइदिणवड्ढंतसुद्धभावाण । अइआरकलंकविमुक्क-साहुकिरिआरइपरण ॥५१७८॥

छट्टुड्डमाऽऽङ्गिण्डुर - तवोविहाणेक्कवद्धलक्खवाणं । दोण्हं पि तेसि अपमत्त-याए वोले'ति दियहाइं ॥५१७९॥
अह अणया कयाई, स महप्पा विविहदूरेसेसु । विहरित्ता संपत्तो, नयरम्मि हत्थिणागपुरे ॥५१८०॥
श्रीपसुपंडगरहिए, ठिओ य एगस्स गहवइस्स वरे । ओगहमऽणुजाणाविय, वासावासस्स करणत्थं ॥५१८१॥
सा वि हु अज्जा कहमऽवि, विहरंती तत्थ चेव नयरम्मि । वासाकालं काउं, वुत्था उचियप्पएसम्मि ॥५१८२॥
तेसि' च समणधम्मं, पालिंताणं विसुद्धचित्ताणं । जो वित्तो जाओ, तत्थ पुरे तं णिसामेह ॥५१८३॥
नियधणावित्थरनिजिय-कुवेरविहवस्स विन्हुनामस्स । इवस्स सुओ दत्तो त्ति, विस्सुओ मयणपडिरूवो ॥५१८४॥
नीसेसकलाकुसलो, विविहविलासाऽऽलओ विमलसीलो । विसवयस्साऽणुगओ, नडपेच्छणयं गओ दड्हु ॥५१८५॥
तत्थ य विसट्टकंदोड्ड-दीहरऽच्छी रइ व्व पच्चक्खा । दिट्ठा नडस्स धूया, तदुवरि रागो य से जाओ ॥५१८६॥
तव्वेलं चिय अविआरिऊण, आकम्मकालियकलंकं । निययकुलस्स स दूरं, उज्झियलओ गिहे गंतुं ॥५१८७॥
तं चेव सुमरमाणो, जोगि व्व निरुद्धसेसवावारो । मत्तो व्व मुच्छिओ इव, धरेगदेसे ठिओ विजणे ॥५१८८॥
आपुच्छिओ य पिउणा, वच्छ ! किमेवं तुमं अयंडे वि । करचरणंचपिओ चंप-गो व्व नज्जसि सिरीसुक्को ॥५१८९॥
किं रोसवसा किं वाऽ-वमाणओ किं व कहिं वि पडिवंधा । एवं वड्डसि पुत्तय !, कहेसु जा तदुच्चियं कुणिमो ॥५१९०॥
दत्तेण जंपियं ताय !, किंपि न सुणेमि कारणं सम्मं । नवरं अन्नाणं अणु-भवामि पीलिजमाणं व ॥५१९१॥
तो आदन्नो सेट्ठी, वया य तप्पसमणे वहुउवाया । न य थेवो वि हु जाओ, पडियारो अह वयस्सेहिं ॥५१९२॥

पेच्छणयदिदुनडधूय—पेहणुप्पन्नरागनुत्तो । सिद्धो सेट्टिस्स तओ, सो चित्तेउं समाहत्तो ॥५१९३॥
 अहह कुलीनत्तम्मि वि, पडिरुल्लणपरम्मि सुंदरविवेगे । पभवन्ते वि स उल्लसइ, को वि जीवस्स उम्माओ ॥५१९४॥
 जेण न गणेइ गुरुणो, न लोयलज्जं न धम्मविद्धंसे । नो कित्तिं नो बंधुं, नो दुग्गइपडणपडिघायं ॥५१९५॥
 ता किं करेमि एवं, ठियस्स एयस्स मूढहिययस्स । नडत्थि स को वि उवाओ, जो लोयदुगस्स अवरुद्धो ॥५१९६॥
 तह वि हु सुकुलपसूयाउ, कन्नगाउ मणोहरंज्गीउ । दंसेमि इमस्स मणो, जइ पुण विरमइ कहवि तत्तो ॥५१९७॥
 एवं विभाविज्जणं, निदंसिओ कन्नगाज्जणो तस्स । नडधूयाहरियमणो, खिवइ न सो तत्थ चक्रूणुं पि ॥५१९८॥
 तो अचिकिच्छो चि विभा—विज्जण सो सेट्टिणा कओ सिट्ठिलो । उज्झियलज्जेण तओ, तेणं दाउं नडाण धणं ॥५१९९॥
 परिणीया सा कन्ना, अहह ! अकज्जं कयं ति नयरे य । सव्वत्थ वि वित्थरिओ, लोयज्जवाओ अपडिघाओ ॥५२००॥
 जणमुहपरंपराए, सोज्जण इमं च ईसि रागवसा । जंपेइ सूरतेओ, सविम्हयं नत्थि रागस्स ॥५२०१॥
 नूणमज्जज्जं किंचिवि, कहमिहरा पवरकूलपसूओ वि । एवंविहं अकज्जं, काउं ववसेज्ज स वरागो ॥५२०२॥
 तीए वि साहुणीए, वंदणवडियाए आगयाए तहिं । वित्तंतम्मिं सोच्चा, भणियं ईसिं पओसवसा ॥५२०३॥
 भो ! होउ हीणज्जणसंकहाए, नियकज्जसाहणे जयह । मयणवसाणमडक्किच्चं, सुलहं चिय किम्मिह वयणिज्जं ॥५२०४॥
 इय संकहाए सुणिणो, सुहुमो रागो तवस्सिणीए वि । सुहुमपओसो जाओ, पमायओ तं च गुरूमूले ॥५२०५॥
 सम्ममज्जालोइत्ता, तव्वसओ नीयभोयमुवचिणिउं । पज्जंतम्मि मयाइं, काउणं अणमणविहाणं ॥५२०६॥

उववन्नाणि य देवत्तणेण, सोहम्मदेवलोयम्मि । धुसिणवणसारनिव्वर-सोरभयव्वभारभरियम्मि ॥५२०७॥
 उव्वंभुज्जिज्जण तत्थ य, पंचपयाराइं विसयसोकूखाइं । सो सूरतेयजीयो, चव्विज्जणं इव्ववणियगिहे ॥५२०८॥
 पुत्तत्तेणुववन्नो, देवी वि हु लंखगस्स गेहम्मि । धूयत्तेणुववन्ना, कयं च दोहि वि कलागहणं ॥५२०९॥
 पत्ताणि य तारुणं, न य कहमडवि तस्स जुव्वधग्गम्मि । उप्पज्जइ रागमई, तीए वि हु पुरिसवग्गम्मि ॥५२१०॥
 एवं च तेसि वच्चंतयम्मि, कालम्मि एगया कहवि । तुडिजोगा संजोगो, जाओ अच्चंतरागो य ॥५२११॥
 दत्तेण व तेण तओ, मयणहुयासणतविज्जमाणेण । वारिज्जेतेण वि जणणि - जणगपमुहेहिं सयणेहिं ॥५२१२॥
 नडभूरिदाणपुव्वं, उव्वूढा सा विमुक्कलज्जेण । उज्झियगिहो य अह सो, नडेहिं सह भमिउमाऽऽहत्तो ॥५२१३॥
 सुचिरं च दूरेदंसंजरेसु, भयिरस्स कहवि से जायं । मुणिदंसणमीहाऽपोह-भावओ जाइसरणं च ॥५२१४॥
 अह सुमारियपुव्वभवो, स महप्पा उज्झिउं विसयसंगं । पव्वज्जं पडिवन्नो, पत्तो अंते य देवत्तं ॥५२१५॥
 इय अकयपडिविहाणं, अइयारं थोयमडवि मुणेज्जण । कुसलपडिखलणपडुयं, परिणतिकडुयं च कुसलमई ॥५२१६॥
 पुव्वपवंचियविहिणा, तह कहवि हु कुणइ अत्तणो सोहिं । जह सुक्कज्झाणज्जीए, दइहनीसेसकम्मवणो ॥५२१७॥
 लोयज्जगमत्थयमणी, सिद्धो बुद्धो निरंज्जणो । सव्वन्नू सव्वदरिसी य, अणंतमुहवीरिओ ॥५२१८॥
 अकूखओ निरुजो निच्चो, कळाणी मंगलाऽऽलओ । अपुणव्वू सिंव ठाणं, उवेइ अपुणाऽऽगमं ॥५२१९॥
 एवं पवयणसायर-पारागओ सो चरित्तसोहीए । पायच्छित्तविहन्नू, कुणइ विसुद्धं तयं खवणं ॥५२२०॥

एयारिसस्स गणिणो, असइ उवज्झायमाऽऽपामूले । सोहेज्जा अप्पाणं, खवगो आराहणाकंखी
 पडिसेवणाऽय्यारा, जइ वीसरिया कहिं पि होजाहि । सल्लुद्धरणनिमित्तं, तव्विसए इय भोपेयव्वं
 जे मे जाणंति जिणा, अवराहा जेसु जेसु ठाणेषु । ते हं आलोएमि, उवट्ठिओ सव्वभावेणं
 एवं आलोइ'तो, गारवरहिओ विसुद्धपरिणामो । विस्सुमरियाऽवराहु-त्थपावपसरं पि पडिहणइ
 इय पावकलिलजलविबभाए, संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर-कुसुमियवणराइतुछाए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समत्तवोच्छेए । तइए दारे आलो-यणाविहाणं पढमदारं
 पुव्वुदंसियविहिणा, कयसोही पि हु न जं विणा खवगो । पावइ समाहिमज्ज तं, सेजादारं परूवेमि
 सेजा भन्नइ वसही, तं पुण खरक्कम्मियाण चोरण । वेसाण मच्छंघाण, लोद्धयाऽऽईण पावाण
 हिंसग-असब्भभासग-कीवाणं कामुयाऽऽइयाणं च । लोयाण ःपाडिवेसे, नो पडिगाहेज्ज खवगकए
 मा असमंजससदाऽऽइयाण, सवणाऽऽज्जा उ खवगस्स । एवंविहसेज्जाए, होज्ज समाहीए वाघाओ
 कुच्छियंसंसग्गीए, भावियमइणो वि भावपरियत्तो । संपजइ एत्तो चिय, पडिसिद्धा पावसंसग्गी
 असुहसुहसंगवसओ, दीसंति य पयडमेव दोसगुणा । तेरिक्खजोणियाण वि, गिरिसुयजुलं इहं नायं
 विंझमहागिरिपरिसर-सरंतसरियासहस्सरमणिज्जा । कुलेव विडवरुद्धा, अडवी कायंवरी अत्थि

निर्वंस्वजंजुवीर—सालअंकोहवेणुसेलुया । सल्लइमोयइमालुय—उलपलामा करंजा य

॥५२३४॥

पुंनागनागसीवन्नि—सत्तवन्नप्पमुक्खरुक्खगणा । रेहंति जत्थ मंसल — परिमलक्खुमेहिं संछन्ना

॥५२३५॥

तत्थ य दीहरवडविडवि—कोडरे सइगा सुणे दोणि । अविणइलइदेहे, समुच्चियसमयम्मि उ पसूया

॥५२३६॥

पक्ख्वाडनिलपइदिणचूणि—दाणओ वडिइया य ते तीए । थेवोवलद्धनहगम—सामत्था अवरदियहम्मि

॥५२३७॥

चावह्छयाए तत्तो, उड्डित्ता जाव गंतुमाऽऽरद्धा । दुब्बलपक्खत्तणओ, ता पडिया अद्धमग्गम्मि

॥५२३८॥

तदेसमाऽऽगएहिं, अह एगो तेसि तावसेहिं सह । नीओ आवासम्मि, इयरो भिह्छेहिं पल्लीए

॥५२३९॥

“हण छिंदं भिंदं मंसं, अससु लहुं लोहिंयं पिव इमस्स” । इच्चाऽऽइदुइवयणाइं, भिह्छपल्लीठिओ कीरो

॥५२४०॥

पइखणमऽविरामं चिय, सुणमाणो तम्मणो दहं जाओ । इयरो य तावसाणं, करुणारसियंस्तकरणण

॥५२४१॥

“मा मा मारह जीवे, कुणह दयं पंथियाऽऽणो दुहिए । अणुकंपह” इच्चाऽऽइ—वयणेहिं भाविओ चाहं

॥५२४२॥

एवं वच्चंतम्मि, काले एगग्गिम अवसरे राया । नामेण कणगकेऊ, वंसंतपुरनयवत्थव्वो

॥५२४३॥

चिवरीयसिक्खतुरेण, सिग्घवेणेण अवहडो इंतो । भिह्छसुएणं तरुसिहर—संठिएणं कहवि दिट्ठो

॥५२४४॥

अह पावभावणाभाविण, तेणं पयंपियं “रे रे । भिह्छा ! धावह गेण्हह, सिग्घम्मिमं नरवइं जंतं

॥५२४५॥

एयस्स दिव्वमणिक्काग—रयणाऽलंकारमऽवहरह तुरियं । इहरा पेच्छंताणं चि, तुम्हाण पलायणे लुगो” ॥५२४६॥

देसम्मि जत्थ विहगा वि, एरिसा दूरओ स मोत्तव्वो । इइ चिन्तिऊण राया सिग्घं तत्तो अवकंतो ॥५२४७॥

पत्तो य तावसाऽऽसम-समीवदेसम्मि कहवि तुडिजोगा ! इयरसुणेणं दड्डुण, महुरवाणीए तो भणियं ॥५२४८॥
 हंढो तावसमुणिणा !, तुरंगहरिओ नराऽहिवो एसो । एइ चउसाऽऽसमगुरू, ता कुणह इमस्स पडिवत्तिं ॥५२४९॥
 तव्वयेणेण य सव्वाऽऽ-येरेण निययाऽऽसमम्मि नरनाहो । नेऊण तावसेहिं, उवयरिओ भोयणाऽऽईहिं ॥५२५०॥
 अह वीसत्थसरीरो, विम्हइयमणो निवो सुगं भणइ । तुल्लम्मि वि तिरियच्चं, विसरिससीलत्तणं किं भे ॥५२५१॥
 जेणं स भिल्लपल्ली-सुगो तहा निट्ठरं पयंपेइ । तुममऽवि एवं मंजुल-गिराए उल्लवसि हियमेव ॥५२५२॥
 ताहे सुगेण सिट्ठं, एगा ङणी पिया वि एक्को य । मस तस्स य नवरं सो, नीओ पल्लीए भिल्लेहिं ॥५२५३॥
 अहमऽवि सुणीहिं नियनिय-संसग्गसमुब्भवा य गुणदोसा । संजाया अम्हाणं, पयडं तुमए वि दिट्ठमिमं ॥५२५४॥
 एवं जइ तिरियाणं वि, संसग्गिवसेण दोसगुणसिद्धी । लोयम्मि वि सुपसिद्धा, ता न कहां तवेण किसियस्स ॥५२५५॥
 दुरऽणुचयुत्तिमं, पसाहिउं उज्जयस्स खवगस्स । दुट्ठजणपाडिवेसेण, होज्ज सज्झाणविग्घाऽऽई ॥५२५६॥
 सुट्ठु वि समी वि सुट्ठु वि, दमी वि सुट्ठु वि पणहुमाणो वि । किं चोज्जं कलुसिज्जइ, कुसीलजणसन्निहाणेण ॥५२५७॥
 कलहो बोलो झंझा, वामोहो संकरो ममत्तं च । ज्ञाणऽज्झयणविवाओ, नऽत्थि विवित्ताए वसहीए ॥५२५८॥
 तम्हा मणखोहकरो, पंचिदियगोयरो जहिं णऽत्थि । चिट्ठु तत्थ तिगुत्तो, खवगो सुहज्झाणसंजुत्तो ॥५२५९॥
 उग्गमउप्पायणएसणाहिं, सुद्धाए अपरिकम्माए । वसईइ अंससत्ताए, निप्पाहुडियाए सेज्जाए ॥५२६०॥
 धणकुइडे सकवाडे, गामवहिं बालुवुइहणजोगे । उज्जाणघरे ठायइ, सेलगुहाए य सुन्नघरे ॥५२६१॥

दो तिन्नि य वसहीओ, लेजा सुहनिगमपवेसाओ । कडचिलिमिणिजुत्ताओ, धम्मकहामंडवजुयाओ ॥५२६२॥
 एगत्य ठवे खवंगं, गच्छट्टियसाहुणो य अन्नत्थ । मा होज भोयणरुई, खवगस्साऽऽहारगंधेण ॥५२६३॥
 पाणाऽऽईणि वि तहियं, ठवेज्ज जम्मि निएज्ज नो खवगो । न य अपरिणया मुणिणो, कम्हा नणु भन्नह निमित्तं ॥५२६४॥
 अममाहियस्स खवगस्स, कहवि मा पेच्छिज्जण दिज्जंतं । असणाऽऽई मुद्धानं, तदुवरि अप्पच्चओ होजा ॥५२६५॥
 चिरभ्रवपंपरापरि—चियत्तणेणाऽवि कहवि मा गिद्धी । पाउब्भवेज्ज सहसा, खवगस्स महाऽणुभावस्स ॥५२६६॥
 आराहणामहोयहि—तडपत्तस्साऽवि खवगोयस्स । आवडइ कहवि विग्घो वि, जेण तेणोस जत्तो चि ॥५२६७॥
 इय धम्मसत्थमत्थयमणीए, संवेगंगसालाए । संविगमणोमहुयर—कुसुमियवणराइतुछाए ॥५२६८॥
 आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे वीयं, भणियं सेज्ज चि पडिदारं ॥५२६९॥
 सेज्जाए जहुत्ताए वि, होज्ज संथारंगं विणा न रई । आराहगस्स तम्हा, तद्दारमियाणिं किच्चेमि ॥५२७०॥
 पुब्बं पवंचियाए, सेज्जाए जत्थ क्रिर पएसम्मि । मूसगरयउक्केरस्स, नत्थि थवं पि उद्वणं ॥५२७१॥
 ऊसतुसाराऽऽईणं, न विणासो न य पईवविज्जणं । न य पवलप्पवणाणं, पाईणपडीणपभिईणं ॥५२७२॥
 न य संवट्ठो वीयाण, सालिपमुहाण नेव हरियाण । नोवद्वणं पि पिपीलि—याऽऽइयाणं तसजियाणं ॥५२७३॥
 अमणुन्नदव्वगंधा—ऽऽइणो य असमाहिकारिणो न जहिं । तत्थ वसभिखुगरहिए, १ हियए खवगस्स पयईए ॥५२७४॥

पुढवीसिलामओ वा, फलहमओ तणमओ य संथारो । कीरइ समाहिहेउं उत्तरसिर अहव पुव्वमुहो ॥५२७५॥
 तत्थ य फासुयदेसे, समे अञ्जसिरे य भूमिसंथारो । अप्पुडियअसंसत्तो, समपट्टिसिलामओ होइ ॥५२७६॥
 निच्छिहुगनिकंपो, लहुओ एगंडगिओ य फलहमओ । निस्संधी अप्पोहो, तणसंथारो भवति मउओ ॥५२७७॥
 एसो पुण संथारो, उभओकालपडिलेहणासुद्धो । जुत्तपमाणविरइओ, आरुहियव्वो तिगुत्तेण ॥५२७८॥
 निस्संगयाए लिंगं, भणिया एए वि दव्वसंथारा । सुणियो भावसमाहीए, कारणत्तेण अह तत्थ ॥५२७९॥
 संलीणयाठियड्पो, संवेगगुणडन्निओ य तक्कालं । संथारम्मि निसन्नो, विहरइ संलेहओ धीरो ॥५२८०॥
 अह दढकट्ठिणत्तणओ, तणसंथाराड्डएसु खवगस्स । चिट्ठिउमड्पारयंतस्स, होज्ज जइ कह वि असमाही ॥५२८१॥
 ता तत्थ पत्थरिज्जंति, एगदुगमाड्डया वि से [कंथा] कप्पा । अववाएणं ता जा, पात्रारगतूलिमाड्डई वि ॥५२८२॥
 एवमजोगपयारो, वुत्तो दव्वं पडुच्च संथारो । तं चिय अणेगभेयं, जाणसु भावं पुण पडुच्च ॥५२८३॥
 रागं दोसं मोहं, कसायजालं च दूरमुज्झिंतो । संपत्तपरमपसमो, २आय चिय होइ संथारो ॥५२८४॥
 सावज्जजोगविरओ, संजमसारो तिगुत्तिगुत्तो य । समियड्प्पा भावजइ, आय चिय होइ संथारो ॥५२८५॥
 निम्ममनिरड्डकारो, समतणमणिलेहुकंचणो धणियं । सुणियपरमड्थसारो, आय चिय होइ संथारो ॥५२८६॥
 जस्स परे सयणे वा, मित्ते सत्तम्मि अप्पपरविसए । परमसमया हु सो चिय, आया संथारओ नेओ ॥५२८७॥

दो तिन्नि य वसहीओ, लेजा सुहनिगमपवेसाओ । कडचिलिमिणिजुत्ताओ, धम्मकहामंडवजुयाओ ॥५२६२॥
 एगत्य ठवे खवणं, गच्छट्टियसाहुणो य अन्नत्थ । मा होज भोयणरूई, खवगस्साऽऽहारगंधेण ॥५२६३॥
 पाणाऽऽईणि वि तहियं, ठवेज्जजम्मि निएज्ज नो खवगो । न य अपरिणया सुणिणो, कम्हा नणु भन्नइ निमित्तं ॥५२६४॥
 अयमाहियस्स खवगस्स, कहवि मा पेच्छिऊण दिज्जंतं । असणाऽऽई मुद्धानं, तदुवरि अप्पच्चओ होजा ॥५२६५॥
 चिरिभवपरंपरापरि—चियत्तणेणाऽवि कहवि मा गिद्धी । पाउब्भवेज्ज सहसा, खवगस्स महाऽणुभावस्स ॥५२६६॥
 आराहणांमहोयहि—तडपत्तस्साऽवि खवगपोयस्स । आवडइ कहवि विग्घो वि, जेण तेणेस जत्तो त्ति ॥५२६७॥
 इय धम्मसत्थमत्थमणीए, संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर—कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५२६८॥
 आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे वीयं, भणियं सेज्ज त्ति पडिदारं ॥५२६९॥
 सेज्जाए जहुत्ताए वि, होज्ज संथारणं विणा न रई । आराहगस्स तम्हा, तदारमियाणिं कित्तेमि ॥५२७०॥
 पुवं पवंचियाए, सेज्जाए जत्थ किर पएसम्मि । मूसगरयउक्केरस्स, नत्थि थेंवं पि उद्वणं ॥५२७१॥
 ऊसतुसाराऽऽईणं, न विणासो न य पईवविज्जणं । न य पवलप्पवणाणं, पाईणपडीणपभिईणं ॥५२७२॥
 न य संवट्ठो वीयाण, सालिपमुहाण नेव हरियाण । नोवद्वणं पि पिपीलि—याऽऽइयाणं तसजियाणं ॥५२७३॥
 अमणुन्नदब्बगंधा—ऽऽइणो य असमाहिकारिणो न जहिं । तत्थ वसभिलुगरहिए, १ हियए खवगस्स पयईए ॥५२७४॥

पुढवीसिलामओ वा, फलहमओ तणमओ य संथारो । कीरइ समाहिहेउं उत्तरसिर अहव पुव्वमुहो ॥५२७५॥
 तत्थ य फासुयदेसे, समे अञ्चसिरे य भूमिसंथारो । अप्फुडियअसंसत्तो, समपट्टिसिलामओ होइ ॥५२७६॥
 निच्छिहुगनिक्कंपो, लहुओ एणंउगिओ य फलहमओ । निस्संधी १अप्योल्लो, तणसंथारो भवति मउओ ॥५२७७॥
 एसो पुण संथारो, उभओकालपडिलेहणामुद्धो । जुत्तपमाणविइओ, आरुहियव्वो तिगुत्तेण ॥५२७८॥
 निस्संगयाए लिंगं, मणिया एए वि दव्वसंथारा । मुणियो भावसमाहीए, कारणत्तेण अह तत्थ ॥५२७९॥
 संलीणयाठियडपो, संवेगगुणउन्निओ य तक्कालं । संथारम्मि निस्सन्नो, विहरइ संलेहओ धीरो ॥५२८०॥
 अह दढकढिणत्तणओ, तणसंथाराऽऽइएसु खवगस्स । चिट्ठिउमडपारयंतस्स, होज्ज जइ कह वि असमाही ॥५२८१॥
 ता तत्थ पत्थरिज्जंति, एगदुगमाऽऽइया वि से [किंथा] कप्पा । अववाएणं ता जा, पावारगतूलिमाऽऽई वि ॥५२८२॥
 एवमडणेगपयारो, बुत्तो दव्वं पडुच्च संथारो । तं चिय अणेगमेयं, जाणसु भावं पुण पडुच्च ॥५२८३॥
 रागं दोसं मोहं, कसायजालं च दूमुज्झितो । संपत्तपरमपसमो, २आय चिय होइ संथारो ॥५२८४॥
 सावज्जजोगविरओ, संजमसारो तिगुत्तिगुत्तो य । समियडप्पा भावजई, आय चिय होइ संथारो ॥५२८५॥
 निम्ममनिरइहंकारो, समतणमणिलेहुक्कंचणो धणियं । मुणियपरमड्ठ्यसारो, आय चिय होइ संथारो ॥५२८६॥
 जस्स परे सयणे वा, मित्ते सत्तम्मि अप्पपरविसए । परमसमया हु सो चिय, आया संथागओ नेओ ॥५२८७॥

जस्स पियविपियपरे, परे समुक्करिसमड्हव अवकरिंसे । न मणो मणयं पि हु भयइ, तस्स आया हु संथारो ॥५२८८॥
 दब्बे खेत्ते काले, भावे पडिबं धवज्जणुज्जुत्तो । सत्तेसु मेत्तिसारो, आय ध्विय होइ संथारो ॥५२८९॥
 समत्तनाचारित्त-लक्खणा मोक्खसमाहगुणा जे । एत्थं खु संथरिज्जंति, तेण आया हु संथारो ॥५२९०॥
 अनेद्धाऽऽसवदारो, अप्पाणं न य धरेइ सारम्मि । आरुहइ य संथारं, अविमुद्धो तस्स संथारो ॥५२९१॥
 जो गारवेहिं मत्तो, नेच्छइ आलोयणं गुरुसगासे । आरुहइ य संथारं, अविमुद्धो तस्स संथारो ॥५२९२॥
 जो पुण पंतब्भूओ, करेइ आलोयणं गुरुसगासे । आरुहइ य संथारं, सुविमुद्धो तस्स संथारो ॥५२९३॥
 सव्वविगहाविमुक्को, सत्तभयट्ठाणविरहिओ धीमं । आरुहइ य संथारं, सुविमुद्धो तस्स संथारो ॥५२९४॥
 नव्वं भवेरगुत्तो, जुत्तो जो दसविहे समणधम्मे । आरुहइ य संथारं, सुविमुद्धो तस्स संथारो ॥५२९५॥
 अट्ठमयट्ठाणविसंढुलस्स, निद्वंधसस्स लुद्धस्स । उवसमविउत्तचित्तस्स, काहिइ किमिह संथारो ॥५२९६॥
 रागी दोसी मोही, कोही माणी य मायवं लोभी । जो सो संथारत्थो वि, नेय संथारफलभागी ॥५२९७॥
 अनिरुद्धजोगपसरां, सव्वंजं जो असंभुडप्पा य । परमत्थसाररहिओ, कह सो संथारफलभागी ॥५२९८॥
 जइ ता गुणरहिओ वि हु, संथारत्थो समीहए मोक्खं । तो पहियदमगसेवग-ज्जाण पढमं हवउ मोक्खो ॥५२९९॥
 वज्झंत्तरगुणहीणो, वज्झंत्तरदोसदूसियप्पा य । संथारत्थो न वि थेव-सडवि फलं लहइ स वराओ ॥५३००॥
 वज्झंत्तरगुणकलिओ, वज्झंत्तरदोसदूरवत्ती य । संथारगणुवविट्ठो वि, इट्ठफलभायणं होइ ॥५३०१॥

गारवतिगेण रहिआ, तिदंउपरिमोडणे पहियकिची । जो य निराऽऽसंसमणो, सफलो खलु तस्स संथारो ॥५३०२॥
 छक्कायरूखणऽट्ठा, निविहुचेहो पणहुअड्डमओ । विसयसुहनिप्पिवासो, जो सो संथारफलभागी ॥५३०३॥
 समणो समाहियमणो, संजमतवनियमजोगजुत्तमणो । सपरकसायपसमणो, जो सो संथारफलभागी ॥५३०४॥
 सुविहियगुणवित्थारं, संथारं जे लहंति सप्पुरिसा । तेहिं जियलोगसारं, रयणाऽऽहरणं कयं होइ ॥५३०५॥
 सव्वंसहत्तसन्नाह—विहियसव्वंजरूखणो खिपं । समननाणाऽऽइगुणा, मोहमहापहरणवमालो ॥५३०६॥
 अइयारमलविज्जिय—पंचमहव्वयगइंदमाऽऽरूढो । पत्थुयसंथाररणं—गणाऽऽवलीविलसमाणो य ॥५३०७॥
 उवसग्गपरीसहसुहउ—उब्भडं पवलक्रमरिउसेणं । निज्जिणिऊणं गेण्हइ, वीरो आराहणपडाणं ॥५३०८॥
 रामसत्तभूमिगाए, विसुद्धसद्धमगुणतणेसुं च । पसमफलणे व सुविसुज्झ—माणलेसासिलाए वा ॥५३०९॥
 संथारइ अप्पाणं, काउं संलेहणं परं आया । जम्हा तिगुत्तिगुत्तो, ता सो चिय होइ संथारो ॥५३१०॥

किंच—

न वि कारणं तणमओ, संथारो न वि य कासुया भूमी । अप्पा खलु संथारो, भवति विसुद्धं मरंतस्स ॥५३११॥
 अग्गिम्मि वि उदगम्मि वि, पाणेसु य तह य बीयहरिएसु । तस्स भवे संथारो, तिविहेण वि जो असंभंतो ॥५३१२॥
 अग्गिउदगपाणाऽऽइसु, जहाक्रमेणं भवंति आहरणा । गयसकुमालज्जियसुय—चिलाइपुत्ताऽऽइणो धीरा ॥५३१३॥

तथाहि—

वारवर्दए नयरीए, अहेसि कन्हो चि पच्छिमो विन्हू । जायवकुलेककेऊ, भरहउद्ववसुंधरानाहो ॥५३१४॥
 गयसुकुमालो नामेण तस्स, आसी कणीयसो भाया । सो य अणिच्छंतो वि हु, जणणिजणदणपमोकुखेहिं ॥५३१५॥
 सयणेहिं सोमसम्माऽ—भिहाणविप्पस्स संतियं धूयं । परिणाविओ वि सोउं, धम्मं जिणनेमिपासम्मि ॥५३१६॥
 नवजोव्वणो वि कामोवमो वि, खणनस्सरं जयं नाउं । पव्वजं पडिवन्नो, चरिमसरीरो महासत्तो ॥५३१७॥
 विहरइ पुराऽऽगराऽऽइसु, जिणेण सद्धिं पणहुभयमोहो । चिरकालाओ पुणरवि, नयरिं वारवइमऽणुपत्तो ॥५३१८॥
 रेवयगिरिम्मि य जिणो, समोसहो तियसविग्इओसरणो । गयसुकुमालमुणी पुण, पडिमाए ठिओ मसाणम्मि ॥५३१९॥
 अह कहवि तं पएसं, पत्तेणं तेण सोमसम्मेण । सो एस मज्झ धूया, परिणिता उज्झिया जेणं ॥५३२०॥
 इइ जायतिव्वकोवेण, हणिउकामेण तस्स सीसम्मि । काऊण सद्धियाए, पाली भरिया चियज्जीए ॥५३२१॥
 ताहे गयसुकुमालो, डज्झंतो तेण सीसजलणेण । आपूरियसुहझाणो, अंतगडो केवली जाओ ॥५३२२॥
 इय अग्गी संधारो, इमस्स एत्तो य सलिलसंधारो । जस्साडेहसि स सीसइ, अन्नियपुत्तो मुणिवरिंदो ॥५३२३॥
 सिरिपुप्फभदनये, पयंडरिउपक्खदलणहुल्लिओ । आसी महानरेंदो, नामेणं पुप्फकेउ चि ॥५३२४॥
 देवी से पुप्फवई, तीए पुण जमलगत्तणुपन्नो । पुत्तोऽत्थि पुप्फचूलो, धूया पुण पुप्फचूल चि ॥५३२५॥
 ताणि य परोप्परं गाढ—पणयवंताणि पेच्छिउं रत्ता । अवियोगकए परिणा—वियाणि अन्नोन्नमेव तओ ॥५३२६॥

पुंफक्वई तेणं चिय, निव्वेणं पवज्जिउं दिक्खं । देवत्तं संपत्ता, अह सा करुणाए सुमिणम्मि ॥५३२७॥
 नए नेइए वि य, दरिसइ तह तिक्खदुक्खसंतत्ते । पडिबोहणड्डया सुह-सुत्ताए पुण्फचूलाए ॥५३२८॥
 अह ते भीसरूवे, दंहुं सा झत्ति जायपडिबोहा । साहेइ नरयवित्तं, नरवणो सो वि वाहरिउं ॥५३२९॥
 पासंडिणो असेसे, पुच्छइ देवीए पच्चयनिमित्तं । भो ! केरिसया नरया, तह तेसु दुहं ? ति साहेह ॥५३३०॥
 नियनियमयाऽणुरूवेण, तेहिं सिद्धो य नरयवित्तो । नवरं नो पडिवन्नो, देवीए तयऽणु भूवइणा ॥५३३१॥
 अन्नियपुत्ताऽयरियो, बहुसुओ विस्सुओ य थरो य । वाहरिऊणं पुड्डो, जहड्डिओ तेण सिद्धो य ॥५३३२॥
 तो भत्तिनिव्वराए, भणियं देवीए पुण्फचूलाए । किं भयवं ! तुमए वि हु, दिद्धो सुमिणम्मि एसो ति ॥५३३३॥
 गुरुणा भणियं भदे !, जिणिं दसमयपईवसामत्था । तं णऽत्थि जं न नजइ, केत्तियमेत्तं नरयवित्तं ॥५३३४॥
 अवसरमए य तिससा, तीए जणणीए दंसियो सगो । सुविणम्मि विम्हयाऽज्वह-विभूइरंहंतसुरनियरो ॥५३३५॥
 पुब्बं पिव पुणरवि पत्थिवेण, ता जाव पुच्छिओ सरी । तेणाऽवि तस्परूवं, निवेइयं हरिसिया देवी ॥५३३६॥
 चलणेसु णिवडिऊणं, भत्तीए जंपिउं समाहत्ता । कह होज नरयदुक्खं, कह वा सुरसोकखसंपत्ती ॥५३३७॥
 गुरुणा भणियं भदे !, विसयपसत्तिप्पमोकखपावेहिं । पाविजइ नरयदुहं, तच्चागेणं च सग्गसुहं ॥५३३८॥
 ताहे सा पडिबुद्धा वि, सम्भं मोत्तूण विसयवासंगं । पव्वज्जागहणऽत्थं, आपुच्छइ पत्थिवं तत्तो ॥५३३९॥
 अन्नत्थं विहरियवं, तुमए ण कया वि इइ पइन्नाए । कहकहवि अणुन्नाया, नरवइणा विरहविद्धरेण ॥५३४०॥

धेत्तू य पव्वज्जं, विचित्तवक्कम्मनिम्महियपावा । “ओमं” ति दूरदेसे, पेसियनीसेसीसस्स
 जंघावलपरिहीणस्स, तस्स एगागिणो ठियस्स तहिं । सूरिस्स असणपाणं, निवभवणाओ पणामेइ
 एवं वच्चंतम्मि, काले अच्चंतसुद्धपरिणामा । निदुणियघाइक्कम्मा, सा पत्ता केवलाऽऽलोयं
 पुव्वपवत्तं विणयं च, केवली अमुणिओ न लंघेइ । इइ सा पुव्वकमेणं, गुरुणो असणाऽऽ उवणेइ
 एगम्मि य पत्थावे, सिं भेणऽव्वाऽऽहयस्स सूरिस्स । जायाए तित्तभोयण—वंछाए उचियसमयम्मि
 तीए य तहच्चिय पूरियाए, विम्हइयमाणसो सूरी । भणइ कंहं नायमिणं, मम माणसियं तए अज्जे !
 जं उवणीयं अइदुछ्हं पि, भोजं अकालपरिहीणं । तीए भणियं नाणेण, केण ? पडिवायरहिण्ण
 धी ! धी ! मए अणज्जेण, कहमिमो केवली महासत्तो । आसाइओ त्ति सोगं, तो सूरी काउमाऽऽरद्धो
 मा मुणिवर ! कुण सोगं, अमुणिज्जंतो हु केवली वि जओ । पुव्वडिइं न भिंदइ, एवं तीए य पडिसिद्धो
 चिसुचरियसामनो वि. किं न निव्वुइमड्हं लहिस्सामि । इइ संसयं कुणंतो य, तीए सूरी पुणो भणिओ
 संदेहं कीस मुणीस !, कुणसि निव्वुइकएण जेण लहुं । सुरसरियमुत्तरंतो, काहिसि कम्मकूखयं तुमऽवि ।
 एवं निसामिऊणं, सूरी नावाए आरुहिय गंगं । अइलंघिउं पवत्तो, परतीरगमाऽभिलासेण
 णवरं जत्तो जत्तो, स निसीयइ कम्मदोसओ सो सो । नावादेसो मज्जइ, सुरसरिसलिलम्मि अत्थाहे
 सव्वविणासं आसंकिऊण, निज्जामगेहिं तो खित्तो । अब्बियपुत्ताऽऽयस्सियो, नावाहिंतो सलिलमज्जे

॥५३४१॥

॥५३४२॥

॥५३४३॥

॥५३४४॥

॥५३४५॥

॥५३४६॥

॥५३४७॥

॥५३४८॥

॥५३४९॥

॥५३५०॥

॥६३५१॥

॥५३५२॥

॥५३५३॥

॥५३५४॥

अह परमपसमरपरिणयस्स, सुपसन्नचित्तवित्तिस्स । सव्वप्पणा निरुंभिय-नीसेसाऽऽसवदुवारस्स
 दव्वेणं भावेण य, परमं निस्संगयं उवगयस्स । सुविमुञ्जमाणददसुक्क-झाणनिम्महियकम्मस्स
 जलसंथारगयस्स वि, अच्चं तनिरुद्धसव्वजोगस्स । मणवंछियज्ज्यसिद्धी, जाया निव्वानलाभेणं
 एवं जलसंथारय-माऽऽसज्जऽन्नियसुओ समज्जुसिद्धो । तससंथारगविसए य, संसिओ चिय चिलाइसुओ
 अन्नत्थ वि जो जम्मि, समभावा पाउणेज पज्जेते । सुसमाहिं सो सव्वो, नायव्वो तस्स संथारो
 इय संथारगओ सो, अणुत्तरं तवसमाहिमाऽऽरूढो । पफोडंतो विहरइ, बहुभववाहाकरं कम्मं
 चक्कीण वि न य सुहं तं, न तं सुहं सयलसुखरणं पि । जं दव्वभावसंथा-रगत्यमुणिणो अरागस्स
 एवं संथारगत्तो, गओ व्व चिररूढकम्मदुमगहणं । चूरंतो चरणेणं, चरेज्ज निरज्जतरजोगो
 इय मयणभुयगगरुलोवमाए, संवेगरंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर-कुसुमियवणराइतुछाए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे भणियं, तइयं संथारपडिदारं
 तह संथारगयस्स वि, निजामगमंस्तरेण न समाही । संपज्जइ खवगस्सा, ता तहारं निदंसेमि
 अह सो कयसंलेहो, निहयपरीसहकसायसंताणो । छत्तीसगुणोवेए, पच्छित्तविसारए धीरे
 पंचसमिए तिगुत्ते, अणिस्सिए रागदोसमयरहिए । कडजोगी कालन्नू, नाणचरणंदंसणसमिद्धे
 मरणविहिकालकुसले, इंगियपत्थियसहाववेत्तारे । ववहारविहिविहन्नू, अब्भुजयमरणसारहिणो

॥५३५५॥
 ॥५३५६॥
 ॥५३५७॥
 ॥५३५८॥
 ॥५३५९॥
 ॥५३६०॥
 ॥५३६१॥
 ॥५३६२॥
 ॥५३६३॥
 ॥५३६४॥
 ॥५३६५॥
 ॥५३६६॥
 ॥५३६७॥
 ॥५३६८॥

अकूखलियाऽऽङ्गुणऽचिय-दुवालसंगीसुएक्कजलनिहिणो । नियनिज्जामगगुरुणो, मग्गेज्जा निज्जवगमुणिणो ॥५३६९॥
 तो तेसिं खरीणं, पयमूले पवयणप्पईवाणं । पडिवज्जेज्ज महत्थं, धीरो अब्बुज्जयं मरणं ॥५३७०॥
 अह तस्स अप्पनिहा, संविग्गाऽवज्जभीरुणो धीरा । पासत्थोसन्नकुसील-ठाणपरिवज्जणुज्जमिणो ॥५३७१॥
 खंत्तिवमा महविया, असद्वअलोला य लद्धिसंपन्ना । असदग्गाहाविमुक्का, दक्खवा सुसरा महासत्ता ॥५३७२॥
 सुत्तऽत्थअपडिवद्वा, निज्जरेपेही जिह्दिद्या दंता । कोऊहलविप्पमुक्का, पियदद्वयम्मा सउच्छाहा ॥५३७३॥
 आगादमणा गाढे, सद्वहगनिवेयगा य सट्ठाणे । छंदन्नू पच्चइया, पच्चक्खवाणम्मि य विहन्नू ॥५३७४॥
 कप्पाऽक्कप्पे कुसला, समाहिक्करणुज्जया सुयरहस्सा । मुणिणो अडयालीसं, गुरुदिन्ना होति निज्जवगा ॥५३७५॥
 तहाहि—

उव्वत्त १ दार २ संथार ३, कहग ४ वाई ५ य अग्गदारम्मि ६ ।

भत्त ७ पाण ८ उच्चार ९ विघारे १०, कहग ११ दिसासुं १२ च चउ चउरो ॥

उव्वत्तणपरियत्तण-संचारणपमुहमंजपपरिकम्मं । अब्बंतकोमलकरा, करेति चत्तारि खवगस्स ॥५३७६॥
 संचारिज्जति उत्थंघिओ हु, अह जइ स नाऽहियासेइ । संथारगट्ठिओ च्चिय, ता संचारिज्जए तेहिं ॥५३७७॥
 अब्भंतरदारम्मि, चउरो चिह्दंति सम्ममुवत्ता । चत्तारि य संथारं, रइति पडिलेहणापुव्वं ॥५३७८॥
 अब्बाविद्धमऽविच्चा-मिलियमऽक्खलियमऽणहियमऽणूं । अविलंवियमऽदुयमऽमि-लियमऽपुणरुत्तं सुधोसं च ॥५३८०॥
 फुडवन्नमऽणुच्चमणीय-मऽणलीयं तह य साऽणुणायं च । सुद्धं सपरिच्छेयं, जह होइ तहा असंदिद्धं ॥५३८१॥

खवगस्स कहेयव्वा उ, सा कहा णं सुणिचु सो सम्मं । चयइ विसोत्तियभावं, वच्चइ संवेगनिब्बेयं ॥५३८२॥
 चत्तारि वाइमुणिणो, खलंति परिवाइणो पयंपंते । अग्गदुवारे चउरो, तवस्सिणो ठंति उवउत्ता ॥५३८३॥
 मग्गंति अणुच्चिग्गा, पाउग्गं भोयणं च चत्तारि । छंदियमज्वगयदोसं, अमाइणो लद्धिसंपन्ना ॥५३८४॥
 चत्तारि जणा पाणग-मुक्कपेति अ गिलाणपाउग्गं । उज्झंति अ उच्चारं, चउरो खवगस्स मुणिवसभा ॥५३८५॥
 चउरो चयंति विहिणा, पासवणं खेलमह्छगाऽऽई य । बाहिम्मि धम्मकहिणो, गीयत्था ठंति चत्तारि ॥५३८६॥
 चउसु वि दिसासु चउरो, सहस्समम्ल्हा तवस्सिणो ठंति । इय निज्जवंति खवगं, अडयालीसं तु निजवगा ॥५३८७॥
 जो जारिसओ कालो, भरेहरवएसु होइ वासेसु । ते तारिसया तइया, अडयालीसं तु निजवगा ॥५३८८॥
 कालाऽणुसारओ पुण, चउरो चउरो क्रमेण हावेज्जा । जा चउरो अहवा दो, होति जहन्नेण निजवगा ॥५३८९॥
 भणियं च—

“जो जारिसओ कालो, भरेहरवएसु होइ वासेसु । ते तारिसया तइया, दुवे जहन्नेण निजवया” ॥५३९०॥
 एगो खवगं पडिचइ, पासवची सया वि अपमत्तो । बीओ तदप्पणोचिय-मऽसणाऽऽई मग्गइ पयओ ॥५३९१॥
 जइ पुण एगागि चिय, कहं पि खवगस्स होज्ज निजवओ । ता सो सनिमित्तं पि हु, भिक्खवभमणाऽऽइ अकुणंते ॥५३९२॥
 अप्पाणं परिवेयइ, तच्चिवरीयत्तणेण खवगं वा । तच्चागे य अवस्सं, दूरं चत्तो समणधम्मो ॥५३९३॥
 जं सेवेज्ज अकपं, कुज्जा वा जायणाइ उड्ढाहं । तन्हाहुहाऽऽइ भग्गो. खवगो निजवगविरहम्मि ॥५३९४॥

असमाहिणा व कालं, करेज्ज वच्चेज्ज दुग्गईए वि । तेण जहणेण वि हो'ति, दुन्नि खवगस्स निज्जवया ॥५३९५॥

किं'च—

संलेहगं सुणेत्ता, जुत्ताऽऽयारेहि' निज्जविज्जंतं । सव्वेहि वि गंतव्वं, जईहि' इयत्थ भयणिज्जं ॥५३९६॥
संलेहगस्स मूलं, जो वच्चइ तिव्वभत्तिराएण । भोत्तूण दिव्वसोक्खं, सो पावइ उत्तमं ठाणं ॥५३९७॥
एकम्मि वि भवगहणे, समाहिमरणेण जो मओ जीवो । न हु सो हि'डइ बहुसो, सत्तड्डभवे पमोत्तणं ॥५३९८॥
सोऊण उत्तमड्डस्स, साहगं तिव्वभत्तिसंजुत्तो । जइ ना वच्चइ का उत्त-मड्डमरणम्मि से भत्ती ॥५३९९॥
जस्सुत्तमड्डमरणम्मि, नेव भत्ती वि विज्जए तस्स । कइ उत्तमड्डमरणं, संपज्जइ मरणकालम्मि ॥५४००॥
न य खमगस्स समीवे, अल्लियणमज्जसंबुडाण दायव्वं । तेसि' असंबुडगिराहि', होज्ज खवगस्स असमाही ॥५४०१॥
तेल्लकसायाऽईहि', बहुसो गंइसया य दायव्वा । इइ जिब्भाकवचलं, जायइ वयणं च से विसयं ॥५४०२॥
इय धम्मवएसमणोहराए, संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर-कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४०३॥
आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइ दारे तुरियं, भणियं निज्जवगपडिदारं ॥५४०४॥
एवं सामग्गीसंभवम्मि, आहारचायकामस्स । खवगस्स सव्ववत्थू, सम्मं नाउ' निरीहत्तं ॥५४०५॥
दायव्वमऽणसणं तं च, नज्जए भोयणाऽइदंसणओ । ता तदंसणदारं, एत्तो लेसेण साहेमि ॥५४०६॥

१ विरादम् = निर्मलम् ।

अहं स महण्या पइसमय—पवरवइढंतसुद्धपरिणामो । गिम्हाडमिहउं व्व मरुम्मि, ब्रह्मलदलकिन्नतरुणो व्व ॥५४०७॥
 अच्चं'तरेगविहुरो व्व, दक्खवपडिचारए व्व निजवए । लद्धूण गुरुं पणमित्तु, भत्तीए विन्नेज्ज इमं ॥५४०८॥
 भयंवं ! दुल्लहलंभा, सामग्गी एरिसी मए पत्ता । ता एत्तो नो जुत्तो, कालविल्लो ममं काउं ॥५४०९॥
 कुणसु पसायं वियरसु, अणसणमेत्ता वि किं' ममं इमिणा । असणाऽऽईणुवभोगेण, सुचिरसंलिहियकायस्स ॥५४१०॥
 तो तं निरीहभावो—वल्लंभेउं' गुरु पदंसेज्जा । पयइसुरसाणि पयईए, चित्तसंतोसकारीणि ॥५४११॥
 पयईए सुरहिगंधु—दुराणि उक्कोसगाणि दव्वाणि । असण पभिईणि पयईए, तस्स अक्खेवजणगाणि ॥५४१२॥
 एएसु दंसिएसु य, हिययगतो तस्स नूण संकप्पो । कुरराऽऽरवं निसामिय, मीणगणो इव भवे पयडो ॥५४१३॥
 दव्वपयासमडकिच्चा, जइ कीरु तस्स तिविहवोसिरणं । ता कहिं' वि भत्तभेयम्मि, उज्जुगो होज सो खवगो ॥५४१४॥

किंच—

सुत्तभोगी पुरा जो य, गीयत्थो वि सुंभाविओ । सत्थो आहारधम्मेषु, सो वि खिप्पं तु खुब्भए ॥५४१५॥
 तम्हा तिविहाऽऽहारं, पडुच्च सन्नरणकरगकामस्स । उक्कस्सियाणि सव्वाणि, तस्स दव्वाणि दंसेज्जा ॥५४१६॥
 इय चउकसायभयभंजणीए, संवेगरंगसालाए । संविग्गमणोमहुर—कुसुमियवणराइतुछाए ॥५४१७॥
 आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे पंचम—मुत्तं दंसणपडिदारं ॥५४१८॥
 दव्वप्पयाग्गणाऽणं—तरं च खवगस्स जो हु परिणामो । कमपत्तहाणिदार—प्परूवणेण तयं वोच्छं ॥५४१९॥

अच्चंतपवलसत्तो-ऽणुणाओ भोगणऽट्ठया गुरुणा । पुरओ उवणीयाइं, दब्बाइं असणमाऽऽईणि ॥५४२०॥
 पासित्ता फासित्ता, जिंघित्ता अहव ताइं गिन्हेत्ता । ववगयकोऊहल्लो, सभं एवं विचिंतेज्जा ॥५४२१॥
 भवगहणम्मि अणाइम्मि, णंतसो इह मए भमंतेणं । किं नो भुत्तं किं नेव, फासियं जिंघियं किं नो ॥५४२२॥
 किं किं संपन्नं नेव, वंछियं तह वि पावजीवस्स । तिच्ची मणागमेत्तं पि, जा पुरा नेव संपन्ना ॥५४२३॥
 सा किं अहुणा होही, ता तीरगयस्सिमेहिं किं मज्झ । इइ चिंततो कोई, संवेगपरायणो होइ ॥५४२४॥
 आसाइत्ता कोई, तीरं पत्तस्सिमेहिं किं मज्झ । वेरग्गमऽणुसरंतो, संवेगपरायणो होइ ॥५४२५॥
 देसं भोच्चा कोई, हा हा ! इन्हिं इमेहिं किं मज्झ । वेरग्गमऽणुसरंतो, संवेगपरायणो होइ ॥५४२६॥
 सव्वं भोच्चा कोई, धिद्धि ! इन्हिं इमेहिं किं मज्झ । वेरग्गमऽणुसरंतो, संवेगपरायणो होइ ॥५४२७॥
 कोई तमाऽऽयइत्ता, मणुन्नरसरसियचित्तपरिणामो । पकुणइ अणुबंधं सव्व-देसविसयं तहिं चेव ॥५४२८॥
 तस्स य रसाऽणुबंधा-वहारिपल्हायणिज्जवयणेहिं । धम्मकहं कहइ गुरु, खवगस्स पुणो वि बोहकए ॥५४२९॥
 धम्मकहं चिय न कहेइ, केवलं किंतु तस्स भयहेउं । सुहुमस्साऽवि अवाए, इय दंसइ गिद्धिसल्लस्स ॥५४३०॥
 द्विमंवंतमलयमंदर-दीनोदधिधरणिसरिसरासीतो । अहिययो आहारो, छुहिण्णाऽऽहारिओ होज्जा ॥५४३१॥
 संसारचक्कवाले, सव्वे वि य पोणला तुमे बहुसो । आहारिया य परिणा-मिया न तुमं तह वि तिच्चो ॥५४३२॥
 आहारनिमिच्चा गंतुं, मंखु सव्वेसु नयलोएसु । उवन्नो अइवहुसो, सव्वासु य मेच्छजातीसु ॥५४३३॥

आहारनिमित्तानं, मच्छा गच्छंतं ऽणुत्तरं नश्यं । सर्वं आहारविहिं, ता मा मणसा वि चित्तेजा ॥५४३४॥
 तणकडेहिं व अग्गी, लवणजलो वा नईसहस्सेहिं । न इमो जीवो सक्को, तिप्पेउं भोयणविहीहिं ॥५४३५॥
 जं किर जलं पि पीयं, वृम्माऽऽयवजगडिण्ण तं पि इहं । सव्वेसु वि अगडतलाय-इईसमुदेषु वि न होजा ॥५४३६॥
 प्रीयं थणयच्छीरं सागरसलिलाउ होज अहिययरं । संसारस्मि अणंते, माऊणं अन्नमऽच्चाणं ॥५४३७॥
 वयखीरुच्छुरसेसु य, साऊसु महोयहीसु बहुसो वि । उववन्नो न य तण्हा, छिजा ते सीयलजलेण ॥५४३८॥
 जइत्ता न गतो तिचिं, अणंतएण वि अईयकालेण । ता किमियाणि वि एवं, ठियस्स तुह एत्थ खिद्धीए ॥५४३९॥
 जह जह कीइ गिद्धी, अवगासो तह तहा अविईए । जह जह य तदऽवगासो, तण्णच्चइओ तह तहेह ॥५४४०॥
 जीवाणं कम्मबोधो, तजो भवो दुहपरंपरा य तहिं । इयं सयलाऽच्चायाणं, रसगिद्धी कारणं तम्हा ॥५४४१॥
 नीसेसकिलेसाऽऽयासं, गुरुयमाणाऽवमाणमूलपर्यं । संसारियसत्ताणं, विद्धि एमा हु रसगिद्धी ॥५४४२॥
 एवं स महामत्तो, संमं आराहणाविहिपसत्तो । नाणाऽऽइगुगगुरुणां, गुरुणा रदियदीहदुहतुरुणां ॥५४४३॥
 निउणमुवदंसिएसु, विविहाजाएसु गिद्धिसंछसस । भवभमाणदुक्खभीओ, संविग्गो चयइ रसगिद्धिं ॥५४४४॥
 अह कोवि कम्मदोसा, न चएजा तं भणिज्जमाणो वि । ता तण्णयईए हिंयं, वियरिजइ भोजिमऽणवज्जं ॥५४४५॥
 तदऽसंपत्तीए पुण, मणिज्जइ तह अलवभमाणं च । कीयाऽऽइपयारेण वि, दावेयव्वं समाहिकए ॥५४४६॥

नवरं गुरुगा मुनिगो, सिक्खवियव्वा रहम्मि एयपुगे । वत्तव्वं तुब्भेहिं, “पाउग्गं एत्थ दुलहं ति” ॥५४४७॥
ते य तथा पन्नविद्या, तदेव जंपति खवगमुणिपुरओ । किच्छेण थोयथोयं, अणुदियहं देंति य सखेया ॥५४४८॥
उचियसमयम्मि य गुरु, सासइ भो खवग ! पेच्छ तुज्झ कए । मुणिगो दुल्लहअसणाऽऽइ—जायणे कह किलिस्संति ॥५४४९॥
अह जायपच्छयाओ, खवगो एक्केककवलचाणेण । पइदियहं हावेंतो, ठवेइ पोरणमाऽऽहारं ॥५४५०॥
अणुपुण्वेण य तं पि हु. संवट्ठेंतो वि सव्वमाऽऽहारं । पाणगपरिकम्भेण, खवगो भावेइ अप्पाणं ॥५४५१॥
इय कुमयकमलहिमभर—समाए संवेगंगसालाए । संविग्गमणोमहुयर—कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४५२॥
आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे भणियं, छट्ठं हाणि ति पडिदारं ॥५४५३॥
अह पाणगपरिकरमण—पुरस्सरं जहं स कुणइ संवरणं । तह पच्चखाणदारं, लेसुहेसेण साहेमि ॥५४५४॥
अच्छं बहलं लेवड—मड्लेवडं तह ससित्थयमऽसित्थं । छव्विहपाणगमेयं, भणियं परिकम्मपाओग्गं ॥५४५५॥
तं पुण तिलजवगोहूम—पमुहधन्नाण थोयणुप्पन्नं । गुडरुंढभंडधोयण—संभूयं अंविलाऽऽईयं ॥५४५६॥
एयपयारं अवरं पि, सपरसत्थेहिं जायविद्धंसं । नवकोटिपरिसुद्धं, मुहियाए जणोउ उवलद्धं ॥५४५७॥
साहूण होइ जोगं, जहोवलद्धेण तेण खवगमुणी । परिकम्भेज्जऽप्पाणं, समाहिहेउं सया णवरं ॥५४५८॥
आयविलेण सिंभो, खिज्जइ पित्तं च उवसमं जाइ । वायस रक्खणड्ढा, पुव्वुवइडं विहिं कुजा ॥५४५९॥
तित्ताइ पाणयाइ, वज्जित्ता उदरमलविसुद्धिकए । महुरं पज्जेयव्वो, मंदं च विरेयणं खवगो ॥५४६०॥

एलतयनागकेसर-तमालपत्तं ससक्करं दुद्धं । पाऊण कटियसीयल-समाहिपाणं इमं पच्छा ॥५४६१॥
 महुरविरेयणमेषो, कायव्वो फोफलाऽऽइदव्वेहिं । निव्वाविओदरज्जी, जेण समाहिं सुहं लहइ ॥५४६२॥
 आणाइ बत्थिमाऽईहिं, वा वि कायव्वमुदरसोहणयं । वेयणमुप्पाएज्जा, करीसमऽच्छंतयं उदरे ॥५४६३॥
 तो जाजीवं तिविहं, आहारं वोसिरेहिं खवगो । इह निज्जवगाऽय्यरिओ, संघस्स इमं भणावेइ ॥५४६४॥
 एस महप्पा खवगो, जाजीवियमज्जसणं गहेउमणो । सिरि रइयपाणिपउमो, तुब्भं पयवंदणं कुणइ ॥५४६५॥
 विन्नवइ य तह कदमऽवि, सपसाएणं ममं भवेयव्वं । भयवं ! तुमए जह वं-छियज्थनित्थारगो होमि ॥५४६६॥
 आराहणपच्चइयं, खवगस्स य निरुवसग्गपच्चइयं । काउस्सग्गमऽणुव्विग्ग-माणसो कुणइ तो संघो ॥५४६७॥
 पच्चकूखावेइ तओ, सूरी खवगं चउव्विहाऽऽहारं । संघसमवायमज्जे, चिइवंदणपुव्वयं विहिणा ॥५४६८॥
 अहवा समाहिहेउं, साऽगारं चयइ तिविहमाऽऽहारं । तो पाणगं पि पच्छा, वोसिरियव्वं सयाकालं ॥५४६९॥
 जं पाणगपरिक्कम्ममि, छव्विहं पाणगं समकूखायं । तं से ताहे कप्पइ, तिविहाऽऽहारस्स वोसिरणे ॥५४७०॥
 आरुहियचरित्तभरेण, गुरुसयासे अणूसुणेण सया । दव्वे खेत्ते काले, भावम्मि य अपडिन्नद्वेण ॥५४७१॥
 पच्चकूखाणम्मि कए, आसवदाराइं होति पिहियाइं । आसववोच्छेयम्मि उ, तग्हावोच्छेयणं होइ ॥५४७२॥
 तन्हावोच्छेयम्मि, जीवस्स उ पावपसमणं होइ । पावस्स पसमणेण उ, विसुद्धमाऽऽवासयं लहइ ॥५४७३॥
 आवासयसोहीए, दंसणसोहिं तु पावए जीवो । दंसणसोहीए पुणो, चरित्तसोहिं धुवं लहइ ॥५४७४॥

लहइ चरित्त विसुद्धो, ज्ञाणञ्जयणस्स सोहणं जीवो । ज्ञाणञ्जयणविसुद्धो, परिणामविसुद्धयं लहइ ॥५४७५॥
परिणामविसुद्धीए, कम्मविसुद्धत्तणं लहइ जीवो । कम्मविसोहिविसुद्धो, वच्चइ सिद्धिं धुयकिलेसो ॥५४७६॥
इय दुग्गहपुरपरिहोवमाण, संवेगरंगसालाए । संविग्गमगोमहुयर-कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४७७॥
आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवुच्छेए । तइए दारे पच्च-कूखाणं सत्तमपडिदारं ॥५४७८॥
कयपच्चकूखाणस्स चि, न सोग्गई खामणाए विरेहेण । खवगस्स तेण एत्तो, खामणदारं निदंसेमि ॥५४७९॥
अह निज्जामगसूरी, खवगं महुरऽकूखरेहिं वागरइ । हंहो देवाणुप्पिय !, पिया व बंधू व मित्तो व्व ॥५४८०॥
एसो बहुगुणसंधो, संधो तइलोक्खंदणिज्जेहिं । तित्थयेरेहिं नमिओ, 'तित्थस्स नमो' त्ति काऊण ॥५४८१॥
तुममणुगिन्हिउमिहइ, समागओ वट्टए महाभागो । बहुभवपरं परुभव-इक्कियतमकंडमायंडो ॥५४८२॥
ता भत्तिनिच्चमणो, एयं भयवंतमाऽयरेण तुमं । खामेसु पुव्वकालिय-आसायणनिवहचाएण ॥५४८३॥
अह सो भत्तिभरोणय-सीसोवरि विरइयंजली सम्मं । इच्छामो अणुसंहि, लइ अणुसासिओ हं ति ॥५४८४॥
गुदगिरसुववृहेतो, तिकरणसुद्धीए कयपणांमो य । खामेइ सव्वसव्वं, संवेगं संजणेमाणो ॥५४८५॥
हे भंते ! भट्टारा !, गुणरयणसमुह ! सिरिसमणसंव ! । जं किंचि पडुच्च तुमं, पावं पावाऽणुबं धि मए ॥५४८६॥
सुहुमं व वायरं वा, एत्थ भवम्मि भवंतरे वा वि । मणसा विचितियं भा-सियं च वयसा कयं तणुणा ॥५४८७॥
अहवा मणवइकाएहि, जं कयं कारियं अणुमयं वा । ते सव्वं तिविहेण, संपइ सव्वं खमावेमि ॥५४८८॥

तुल्ल नमो तुल्ल नमो, भावेण पुणो वि तुल्ल चेव नमो । पायवडिओ चिय तुमं, भुल्लो भुल्लो खमावेमि ॥५४८९॥
 खमउ य भयवं संघो वि, मल्ल दीणस्स काउमडणुकं । होउ य आसीसपरो, निव्विग्घाऽऽराहणाए कए ॥५४९०॥
 तुह खामणाए तं नत्थि, एत्थ भुवणे वि खामियं जं नो । जणणिजणमोवमाणो, तुमं खु जं जीवलोयस्स ॥५४९१॥
 आयारियउवज्जाए, सीसे साहम्मिए कुलगणे य । जे मे केई कसाया, सव्वे तिविहेण खामेमि ॥५४९२॥
 मणवइक्काएहि' पुरा, कए य तह कारिए अणुमए य । सव्वे तंविस्सए वि हु, अहमज्वराहे खमावेमि ॥५४९३॥
 समसत्तुमित्तचित्ता, जियाण करुणारसेक्कजलनिहिणो । भगवंतो ते वि महं, खमंतु अणुकंपणीयस्स ॥५४९४॥
 इय खामंतो १संव, सवालुडुडं खमावए तत्तो । सम्मं संविगमणो, पुव्वविरुद्धे विसेसेण ॥५४९५॥

जहा—

जं कि'पि पमाणं, न सुट्टु मे वड्डियं मए पुव्वं । निस्सल्लनिकसाओ, सव्वं खामेमि तमियाणि' ॥५४९६॥
 इय समओयहिअमओ-वमाए सवेगंगसालाए । संविगमणोमहुयर-कुसुमियवणराइतुल्लाए ॥५४९७॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे खामण-पडिदारं भणिअमड्डुमयं ॥५४९८॥
 नो खामणिजवगम्मि, खामिए वि हु संयं अखमणाए । वंछियसिद्धी होइ चि, खवणदार' इओ वोच्छं ॥५४९९॥
 सव्वभावगब्भमिच्छा-दुक्कडदाणाऽऽइणा कसायजओ । जो एत्थं परमत्थेण, सा परं भण्णइ खमणा ॥५५००॥

एईए चिय जम्हा, तिव्वणुभागाण दीहठिइयाण । कम्माण निविडवद्वाण, होज विगमो पुरकयाणं ॥५५०१॥
 एवं सोच्चा सम्मं, निजामगस्सरिणो सयासाउ । संवेगमुव्वहंतो, पुणरवि खवगो भणेज्ज इमं ॥५५०२॥
 सव्वे अवराहपए, खामेमि अहं खमेउ मह भयवं । अहमएवि खमामि सुद्धो, गुणसंधायस्स संघस्स ॥५५०३॥
 विनायमएविनायं, अवराहपयं परस्स निस्सेसं । सुविसुद्धतिगरणए, खमामि सम्मं खु एस अहं ॥५५०४॥
 जाणंतो अजाणंतो व, खमउ मा वा परो खमउ मज्झं । तहवि अहं निस्सल्लो, तिविहेण खमामि चेव सयं ॥५५०५॥
 जइ ता परो वि खमई, ता लंठं होइ उभयवग्गे वि । अह गाढाणुसयपरो, परो न खमिउं तरइ तह वि ॥५५०६॥
 मुक्काड्हंकारपओ, पवियंभियपसमपयरिसाडरूढो । सुविसुद्धतिगरणगणो, सामाइयपरिणयएप्पा य ॥५५०७॥
 अकूखमणपरे वि परे, सम्मं तकूखमणकारणपरो हं । एस खमामि खलु सयं, जमेस मह खामणाकालो ॥५५०८॥
 खामेमि अहं सव्वे, जीवे ते वि य खमंतु मह सव्वे । उवरयवइरो मेत्ती-परो अहं सव्वजीवेसु ॥५५०९॥
 एवं खामेमाणो, सयं पि खमणापरो विसुद्धमणो । सिरिचंडरुद्धरि व्व, तकूखणा कुणइ कम्मखयं ॥५५१०॥
 तद्वाहि—

उज्जेणीनयरीए, गीयत्थो अवज्जवज्जुज्जुत्तो । खरी अहेसि नामेण, विस्सुओ चंडरुद्धो त्ति ॥५५११॥
 पर्यईए चिय सो पुण, पयंडकोवत्तेण मुणिमज्जे । ठाउं सयमउत्तरंतो, साहुविचिचाए वसहीए ॥५५१२॥
 सज्जायज्जाणपरो, जत्तेण पसमभावणाए दहं । अप्पाणं भावेंतो, विहरइ गच्छस्स निस्साए ॥५५१३॥

अह एगमि अवसरे, केलिप्पियपियवयस्सपरिगरिओ । एगो महिब्भपुत्तो, नवपरिणीओ कयविभूसो ॥५५१४॥
 वियरंतो तियचचर-चउप्पहाऽईसु तेसि साहूणं । परिहासकयणामो, आसीणो पायदेसम्मि ॥५५१५॥
 तो तस्स वयस्सेहि, परिहासेणं परंपियं भंते ! । एसो अह वयस्सो, भववासाओ समुच्चिण्णो ॥५५१६॥
 इच्छइ घेत्तुं दिक्खं, एत्तो चिय विहियपवरसिंगारो । इहं समागओ ता, पव्वज्जमिस्स देह चि ॥५५१७॥
 आगारिं गियकुसला, मुणिणो य मुणित्तु तेसि परिहासं । अमुणेता इव ठिया निय-कज्जाइ काउमाऽऽहत्ता ॥५५१८॥
 भुज्जो भुज्जो सुइर-पलाविणो जाव नेव विरमंति । दुस्सिक्खिया हु सिक्खंतु, ताव इइ चिंतयंतेहि ॥५५१९॥
 साहूहिं विविचपएस-संठिओ चंडरुद्धमुणिनाहो । अम्हाण गुरू एसो, दाही दिक्खं ति निद्धिओ ॥५५२०॥
 केलीकिलत्तणेणं, तत्तो ते सुत्तिओ गया पासे । पुव्वठिईए य सिद्धा य, इब्भसुयदिकूखगहणिच्छा ॥५५२१॥
 अहह ! मए वि हु सद्धि, केलिं कुवंति कइ महापावा । इइ चित्तब्भंतरजाय-तव्वकोवेण तो तेणं ॥५५२२॥
 भणियं जइ एवमऽहो, ता मह भूइं लहुं समप्पेह । उअणीया य लहुं चिय कत्तो वि य से वयंसेहि ॥५५२३॥
 तो इब्भसुयं निविड-गहेण घेत्तण तं सहत्थेण । उअरियनमोक्कारो, सूरी लुं चेउमाऽऽरद्धो ॥५५२४॥
 भवियव्वयावसेण य, जाव वयस्सा न किंपि जंपति । न य इब्भसुओ ता तेण, सीसलोओ विणिग्गमविओ ॥५५२५॥
 तो भणियमिब्भपुत्तेण, भयवमाऽऽसी य एत्तियं कालं । परिहासो संपइ पुण, सव्भावो ता कुण पसायं ॥५५२६॥
 वियरेसु भावसारं, संसारसमुदतरणतरकंडं । दिव्वासिवनयस्सोक्खं, जयगुरुजिणदेसियं दिक्खं ॥५५२७॥

एवं वृत्ते दिग्णा, पञ्चज्जा तस्स तेण सुणिवद्दणा । वेलक्खयं उवगया, गया सठाणेसु य वयंसा ॥५५२८॥
 तेणं भणियं भंते !, बहुमयगो नो लहिससमइमेत्थ । धम्मं काउमडविग्घं, ता जामो अन्नगामम्मि ॥५५२९॥
 एवं होउ त्तिऽणुमन्नि-ऊण सो पेसिओ तओ गुरुणा । मग्गपडिलेहणऽत्थं, पडिलेहिय आगए तम्मि ॥५५३०॥
 सणियं कयपयखेवो, वेवंतो सो जराए सुणिनाहो । तक्खं धनिहियदक्खिखण-करो य गंतुं समाऽऽहत्तो ॥५५३१॥
 थेवपयक्खलणे वि हु, पहम्मि रयणीए चक्खुवलवियलो । जायपकोवो बाढं, निव्वभच्छइ सिक्खगं भुज्जो ॥५५३२॥
 ताडेइ दंडएण य, सिरम्मि एवंविहो प्हो तुमए । पडिलेहिओ त्ति पुणरुत्त-मेव परं संपं पयंपतो ॥५५३३॥
 अह सिक्खगो वि चिं तइ, अहो महापावभायणेण मए । एस महप्पा एसि-किलेसजलहिम्मि पक्खिखत्तो ॥५५३४॥
 अहमेक्को चिय एयस्स, धम्मरासिस्स सिस्सच्छउमेणं । जाओ म्हि पच्चणीओ, धिद्धी ! दुव्विलसियं मज्झ ॥५५३५॥
 इय अप्पाणं निंदंतयस्स, सा का वि भावणा जाया । पाउब्भूओ जीए, से विमलो केवलाऽऽलोओ ॥५५३६॥
 तो सो निम्मलकेवल-पईअपायडियतिहुयणाऽऽभोगो । गंतुं तहा पयट्ठो, पयखलणा जह न से हवइ ॥५५३७॥
 अह जायम्मि पभाए, दंडपहात्थरुहिरउच्छसिरं । दट्ठुण सिक्खगं चंड-रुदसूरी विचिं तेइ ॥५५३८॥
 पढमदिणदिक्खियस्स चि, अहो ! खमा सिक्खगस्स एवविहा । एवंविहमाऽऽयसियं, मह पुण चिरदिक्खियस्साऽवि ॥५५३९॥
 धी ! धी ! ममं विवेओ, धिद्धी ! सुयसंपया ममं विहला । धी ! धी ! मम सुसिंत्तं, खमागुणेणं विहीणस्स ॥५५४०॥
 इय संवेगोवगओ, तं खामेत्तो पराए भत्तीए । तं ज्ञाणं पडिवन्तो, जेणं सो केवली जाओ ॥५५४१॥

एवं स्वामणस्वमणाहि, दूरन्मिहियापावसंधाओ । भवइ जिओ तेणेसा, किच्च त्ति कयं पसंणेणं
स्वमणापरो य स्वमगो, अणुत्तरं तवसमाहिमाऽऽरूढो । पण्णोडे'तो विहरइ, बहुभववाहाकरं कम्मं

॥५५४२॥

॥५५४३॥

तहाहि—

जमऽतुच्छमहामिच्छत्त—वासणापरिगण चिरकालं । अच्चंतपावपच्चल—पावट्टाणाऽणुचरणेण

॥५५४४॥

जं च पमायमहामय—मत्तेण कसायकलुसिएणं वा । दुग्गइगमेक्कमजं, अवज्जमाऽऽवज्जियं किंपि

॥५५४५॥

तं सुद्वभावणाऽणिल—संधुक्कियस्वमणजलणजालाहि । स्वमगो खणेण निदहइ, सुक्कवडविडविनिवहं च

॥५५४६॥

इय सम्मं घाइयविग्घ—संधसंधाऽऽइस्वामणापरमो । सयमऽवि विइय—निस्सेस—संधपामोक्खसत्तवमो

॥५५४७॥

इहलोए परलोए, अनियाणो जीविए य मरणे य । वासीचंदणकप्पो, समो य माणाऽवमाणेसु

॥५५४८॥

निसिरित्ता अप्पणं, सच्चगुणसमन्नियम्मि निज्जवए । संथारगविनिविट्ठो, अणूसुगो चेव विहरेजा

॥५५४९॥

इय परिकम्मविहीए, गणंऽतरत्थो ममत्तवोच्छेयं । काऊण मोक्खकंखी, समाहिलाभत्थमुज्जमइ

॥५५५०॥

इय सिरिज्जिणचंदमुणिंद—इयसंवेगंगसालाए । संविग्गमगोमहुयर—कुसुमियवणराइतुछाए

॥५५५१॥

आराहणाए पडिदार—नवगमइए ममत्तवोच्छेए । तइए दारे भणियं, नवमं स्वमण त्ति पडिदारं

॥५५५२॥

तब्बमणणाओ य पुणो, ममत्तवोच्छेयनामयं एयं । मूलदारचउक्के, भणियं दारं तइजं पि

॥५५५३॥

संवेगंगसालाराहणाए, पडिदारनवगनिश्मायं । ममत्तवोच्छेयाऽभिहाणं, तइयं मूलदारं समत्तं

॥५५५४॥

सद्धम्मोसहदाणा, पसमियकम्माऽऽमयो तयऽणु काउं । सव्वंगनिव्वुइं लद्ध-जयपसिद्धी सुवेजो व्व ॥५५५५॥
 तइलोक्कमत्थयमणी, १मणीहियत्थाण दाणदुल्लिओ । सिरिचद्धमाणसामी, समाहिलाभाय भवउ ममं ॥५५५६॥
 परिकम्मउ अप्पाणं, गच्छउ गच्छंउतरं ममत्तं पि । छिंदउ तहवि न साहइ, विणा समाहिं अहिगयऽत्थं ॥५५५७॥
 जम्हा खवगो तम्हा, ममत्तवोच्छेयमऽक्खिउ वोच्छं । दारं समाहिलाभो चि, तत्थ पडिदारनवगमिमं ॥५५५८॥
 १अणुसद्धी २पडिवत्ती य, ३सारणा ४कवयमऽह परं ५समया । द्दझाणं ७लेसा ८आराह-णाफलं ९विजयणा चरिमं ॥५५५९॥
 इह खलु कारणविरहे, न कज्जमुणज्जइ चि कज्जं च । एत्थं पत्थुयमऽच्चत्थ-मेक्कमाऽऽराहणारूवं ॥५५६०॥
 तकारणं च पडिवन्न-चउविहाऽऽहारपच्चखाणस्स । परमं समाहिलाभो, सो पुण अणुसद्धिदाणम्मि ॥५५६१॥
 होइ चि त्रित्थरेणं, वोच्छं पढममऽणुसद्धिदारमऽहं । पडिसेहविहिपहाणऽत्थ-सत्थपयडणपईवसमं ॥५५६२॥
 किर सुप्पसंतचित्तं, समयमऽवि परिचत्तपाववावारं । महरगिराए खवगं, भणंति निज्जामगा गुरुगो ॥५५६३॥
 हंहो देवाणुप्पिय !, धन्नो सुहलक्खणो सुकयसीमा । ससहरसरिच्छजसलच्छि-धवलियाऽऽसो तुमं एत्थ ॥५५६४॥
 माणुस्सजम्मजीचिय-फलं तु तुमए परं समणुपत्तं । दोगइनिवंधणाण य, कम्माण जलंजली दिन्नो ॥५५६५॥
 जेणं तुमए तणमिव, पुत्तकलत्ताऽऽइपरिणपहाणं । संतं पि गिहाऽऽवासं, मोत्तण जिणिंदवरदिकूखा ॥५५६६॥
 अब्बंतभावसारं, पडिवन्ना पालिया य चिरकालं । इन्हिं च सुणिजंतं पि, चित्तसंखोभंसजणं ॥५५६७॥

अइदुकरं च पागय-जणस्स इममुत्तिमइमणुसरिय । एवं बट्टसि अपमत्त-चित्तयाए तुमं धीरो
 एवं ठियस्स य तुहं, सविसेसगुणप्पसाहणसमत्थं । दावियदुग्गइपट्ठिं, देमि अहं किंपि अणुसट्ठिं
 एत्थं पुण परिहरणीय-वत्थुविसयाणि पंच दाराणि । करणीयवत्थुविसयाणि, ताणि तेरस वियाणाहि
 ताइं पुण १ अट्टारस्स-पावट्ठाणाइं २ अट्टमयठाणा । ३ कोहाऽऽणो ४ पमाया, ५ पडिबंञ्चायदारं च
 तह ६ संमत्तथिरत्तं, ७ अरिहाऽऽईछक्कभत्तिमत्तं च । ८ पंचनमोक्कारपरत्तं, ९ संमगाऽऽणोवओगो य
 १० पंचमहव्वयरकूवा, तहाऽवरं ११ स्ववगचउत्सरणगमणं । १२ दुक्कडगरिहाकरणं १३ तह सुकडणुमोयणा अण्णं
 १४ चारसभावणनामं, तहाऽवरं १५ सीलपालणं जाण । १६ इंदियदमणं १७ तवउज्जु-गत्त १८ निस्सह्यं चैव
 एवं अट्टारसगं, पडिदाराणमणुसट्ठिदारम्मि । पडिसेहविहिमुहेणं, निट्ठिं नामसेत्तेणं
 नियनियकमपत्ताइं, ताइं चिय वित्थरेण किच्चिस्सं । सिद्धं तसिद्धदिट्ठुत्त-जुत्तिपरमत्थजुत्ताइं
 इन्हिं तु तेसिं पढमं, अट्टारसपावठाणदारमड्हं । अट्टारसपडिदार-प्पडिबद्धं ताव वव्वेमि
 पंसयइ अवगुं डइ, जीवं जं तेण भन्नइ पावं । ठाणाणि पयाणि भवंति, तस्स अट्टारस इमाणि
 १ पाणिवहाऽ २ लिय ३ मइत्त-गहण ४ मेहुण ५ परिग्गहो ६ कोहो ।
 ७ माणो ८ माया ९ लोभो, १० पेज्जं ११ दोसो तहा १२ कलहो ॥
 १३ अब्भकूलाणं १४ अरईरई य, १५ पेसुणा १६ परपरीवाओ । १७ मायामोसं १८ मिच्छा-दंसणसह्यं ति पढममिह
 १५५६८॥
 १५५६९॥
 १५५७०॥
 १५५७१॥
 १५५७२॥
 १५५७३॥
 १५५७४॥
 १५५७५॥
 १५५७६॥
 १५५७७॥
 १५५७८॥
 १५५७९॥
 १५५८०॥

पाणा उस्सासाऽई, संति इमेसि' ति पाणिणो जीवा । तेसिं व्हो विद्धं सो, पाणिव्हो सो य नरयपहो ॥५५८१॥
 धम्मज्झाणसरोरुह-संडाणमऽकंडचंडाहिमबुद्धी । निस्सुगयाऽगणीए, महल्लचुल्लीपरिक्खेवो ॥५५८२॥
 तह रोहऽट्ठज्झाणतणंऽड्ढु-रेक्कपरोरुहपाउसाऽऽरंभो । जलकुल्ला य महल्ला, अकिच्चिल्लीवियाणस्स ॥५५८३॥
 परचक्काऽऽगमसवणं, पसन्नजणवयणमणजणवयाणं । तह असहणयाअविर्इ-रइपीइणं कुसुमवाणो ॥५५८४॥
 पज्जलियदीवपत्तं, महंतपाणिपयंगवग्गस्स । तलमुदहिणो अगाहं, अच्चुक्कडपावंपकस्स ॥५५८५॥
 अच्चंतदुग्गदुग्गइ-सेल्लगुहाए सहं सुहपवेसं । भवदहणतवियवहुदेहि-लोहयणयायअहिगरणी ॥५५८६॥
 खं ताऽऽइगुणकणुक्कर-पीसणकरयणघरट्ठजंतं व । तह नरयभूमिहरयस्स, पउणअवयरणनिस्सेणी ॥५५८७॥
 वहवंधरोहधणहरण-जायणामारणाणि इह चैव । पाणिवहम्मि पसत्तो, सत्तो पावेइ पुणरुत्तं ॥५५८८॥
 दिक्ख्वादेवऽच्चणदाण-झाणतवविणयपपुहकिरियाओ । जीवदयाए विहीणा, सव्वाउ निरस्थिया हो'ति ॥५५८९॥
 जइ नाम परमधम्मो, गोवंभणमहिलवहनिविचीए । तत्ता वि क्हं न परमो, सो सव्वजियाण रक्ख्वाए ॥५५९०॥
 सव्वे चिय संवंधा, पत्ता जीवेण सव्वजीवेहि' । तो मारे'तो जीवे, मारइ संवंधिणो सव्वे ॥५५९१॥
 मारेइ एगमऽवि जो, जीवं सो वहुसु जम्मकोडीसु । वहुसो मारिज्ज'तो, मरइ विहाणेहिं वहुएहिं ॥५५९२॥
 जावइयाइ' दुक्ख्वाइ', हो'ति चउगइगयस्स जीवस्स । सव्वाइ' ताइ' हिं'सा-फलाइ' निउणं निरूवेसु ॥५५९३॥
 जीवव्हो अप्पव्हो, जीवदया अप्पणो दया होइ । इय सव्वजीवहिं'सा, परिचत्ता अत्तकामेहिं ॥५५९४॥

नचा मच्चुदुहत्ते, नाणाजोणीसमस्सिए जीवे । न हणेज बुहो केवल-मप्पोवम्मेण पासेजा ॥५५९५॥
 विद्धस्स कंदणेण वि, जायइ जीवस्स वेयणा तिच्चा । किं पुण पद्ममाणस्स, सेल्लुताऽऽइसत्थेहि ॥५५९६॥
 दट्ठमुवट्ठियहत्थसत्थ-वहणे विसोयभयविहुरो । कंणइ जीवो ही ! णत्थि, मच्चुदुहत्तं भयं लोए ॥५५९७॥
 'मरसु' इमम्मि वि भणिए, जायइ जीवस्स दारुणं दुक्खं । किं पुण मारिज्जंतस्स, तिक्खसत्थाऽभिघाएहि ॥५५९८॥
 जो जत्थेव य जायइ, जीवो सो तत्थ चेव कुणइ १रई । दयमेव तेण संतो, निच्चं कुव्वंति जीवेसु ॥५५९९॥
 अभयप्पयाणसरिसं, अन्नं दाणं न विज्जइ जए वि । ता तद्दाया जो किर, सच्चं सो चेव दाणवई ॥५६००॥
 दिज्जइ धणकोडी जीवियं च, इह जंतुणो मरंतस्स । न य धणकोडिं गेहइ, इच्छंतो जीवियं जीवो ॥५६०१॥
 राया वि देज्ज वसुहं, मरणे समुवट्ठिए इय महगवं । जो देइ जीवियं अखय-दाणदाई स जियलोए ॥५६०२॥
 सो धम्मिओ विणीओ, सुविऊ दक्खो सुई विवेगी य । जीवेसु सुहदुहं जो, अप्पोवम्मेण परिमिणइ ॥५६०३॥
 दट्ठुं समुवट्ठियमरण-मप्पणो जायए महादुक्खं । दट्ठ्वा सव्वे वि ह, जीवा तेणाऽणुमाणेण ॥५६०४॥
 जं अप्पणो अणिहं, परेस्सिमडवि तं न सव्वहा कुजा । जारिसयं इह किज्जइ, पेच्चा वि फलं पि तारिसयं ॥५६०५॥
 पाणेहिंतो वि पियं, न किंचि जीवाण विज्जइ जए वि । ता अप्पोवम्मेण, तेसु दया चेव कायव्वा ॥५६०६॥
 जो जह करेइ पावं, जेहिं निमिच्चेहिं जेण विहिणा य । सो तप्फलं पि पावइ, बहुसो तेहिं चिय कमेहिं ॥५६०७॥

पाणा उस्सासाऽऽई, संति इमेसि' ति पाणिणो जीवा । तेसि' व्हो विद्ध'सो, पाणिव्हो सो य नरयपहो ॥५५८१॥
 धम्मज्झाणसरोरुह-संडाणमऽकंडचंडहिमवुड्डी । निसस्सगयाऽग्गणीए, महल्लचुल्लीपरिक्खेवो ॥५५८२॥
 तह रोइऽहुज्झाणतणंऽकु-रेक्कपरोहपाउसाऽऽरंभो । जलकुल्ला य महल्ला, अकिच्चिवल्लीवियाणस्स ॥५५८३॥
 परचक्काऽऽगमसवणं, पसनजणवयणमणजणवयाणं । तह असहणयाअविरई-रइपीईणं कुसुमवाणो ॥५५८४॥
 पज्जलियदीवपत्तं, महंतपाणिपयंगवगस्स । तलमुदहिणो अगाहं, अचुक्कडपावंपकस्स ॥५५८५॥
 अचं'तदुग्गदुग्गइ-सेल्लगुहाए महं सुहपवेसं । भवदहणतवियवहुदेहि-लोहघणघायअहिरगणी ॥५५८६॥
 खं'ताऽऽइगुणकणुक्कर-पीसणकरघणघरदुजंतं व । तह नरयभूमिहरयस्स, पउणअवयरणनिस्सेणी ॥५५८७॥
 वहनंधरोहधणहरण-जायणासारयाणि इह चैव । पाणिवहम्मि पसत्तो, सत्तो पावेइ पुणरुत्तं ॥५५८८॥
 दिक्खादेवऽच्चणदाण-झागतवविणयपमुहकिरियाओ । जीवदयाए विहीणा, सन्वाउ निरस्थिया हो'ति ॥५५८९॥
 जइ नाम परमधम्मो, गोवं'भणमहिलवहनिविचीए । तत्ता वि कहं न परमो, सो सन्वजियाण रक्खाए ॥५५९०॥
 सन्वे चिय संवधा, पत्ता जीवेण सन्वजीवेहि' । तो मारेंतो जीवे, मारइ संव'धिणो सन्वे ॥५५९१॥
 मारेइ एगमऽवि जो, जीवं सो चहूयु जम्मकोडीसु । बहुसो मारिजंतो, मरइ विहाणेहि' बहुएहि' ॥५५९२॥
 जावइयाइं दुक्खाइं, हो'ति चउगइगयस्स जीवस्स । सन्वाइ' ताइ' हिं'सा-फलाइ' निउणं निरूवेसु ॥५५९३॥
 जीवव्हो अप्पव्हो, जीवदया अप्पणो दया होइ । इय सन्वजीवहिं'सा, परिचत्ता अत्तकामेहि' ॥५५९४॥

नच्चा मच्चुदुहत्ते, नाणाजोणीसमस्सिए जीवे । न हणेज्ज बुहो केवल—मऽप्पोवम्मेण पासेज्जा ॥५५९५॥
 विद्धस्स कंटगेण वि, जायइ जीवस्स वेयणा तिब्बा । किं पुण पहम्ममाणस्स, सेल्लकुंताऽऽइसत्थेहिं ॥५५९६॥
 दट्ठुमुवट्ठियहत्थत्थसत्थ—वहणे विसायभयविहुरो । कंणइ जीवो ही ! णत्थि, मच्चुतुल्लं भयं लोए ॥५५९७॥
 ‘मरसु’ इमम्मि वि भणिए, जायइ जीवस्स दारुणं दुक्खं । किं पुण मारिज्जंतस्स, तिकूखसत्थाऽभिघाएहिं ॥५५९८॥
 जो जत्थेव य जायइ, जीवो सो तत्थ चेव कुणइ १रई । दयमेव तेण संतो, निच्चं कुवंति जीवेसु ॥५५९९॥
 अभयप्पयाणसरिंसं, अब्बं दाणं न विज्जइ जए वि । ता तद्दाया जो किर, सच्चं सो चेव २दाणवई ॥५६००॥
 दिज्जइ धणक्कोडी जीवियं च, इह जंतुणो मरंतस्स । न य धणक्कोडिं गेण्हइ, इच्छंतो जीवियं जीवो ॥५६०१॥
 राया वि देज्ज वसुहं, मरणे समुवट्ठिए इय महग्घं । जो देइ जीवियं अखय—दाणदाई स जियलोए ॥५६०२॥
 सो धम्मिओ विणीओ, सुविऊ दक्खो सुई विवेगी य । जीवेसु सुहदुहं जो, अप्पोवम्मेण परिमिणइ ॥५६०३॥
 दट्ठुं समुवट्ठियमरण—मऽप्पणो जायए महादुक्खं । दट्ठव्वा सव्वे वि हु, जीवा तेणाऽणुमाणेण ॥५६०४॥
 जं अप्पणो अपिण्डं, परेस्सिमऽवि तं न सव्वहा कुज्जा । जारिसयं इह किज्जइ, पेच्चा वि फलं पि तारिसयं ॥५६०५॥
 पाणेहिंतो वि पियं, न किंचि जीवाण विज्जइ जए वि । ता अप्पोवम्मेणं, तेसु दया चेव कायव्वा ॥५६०६॥
 जो जह करेइ पावं, जेहिं निमिंचेहिं जेण विहिणा य । सो तफ्फलं पि पावइ, बहुसो तेहिं चिय कमेहिं ॥५६०७॥

जह दाया छेत्ता वा, एत्थ फलं लहह तव्विहं चैव । सुहदुहदाई वि तहा, पुनं पावं च पाउणह ॥५६०८॥
 दुडमणवणकायाऽऽहेहि, जीवे उ जे विहिंसति । दसगुणियाऽऽअणंतं, तेहिं चिय ते विहम्मंति ॥५६०९॥
 भीमभवकूखयदकूव, दयं न बुज्झंति जे उ हिंसिच्छा । निवडइ तेसु सगजा, अवज्जवाऽसणी घोरा ॥५६१०॥
 ता भो ! भणामि सच्चं, विवज्जियव्वेव सव्वहा हिंसा । हिंसा विवज्जिया जइ, कुगती वि विवज्जिया चैव ॥५६११॥
 पाणाऽऽवायंसंजणिय-पावपव्वभारभारिया संता । जीवा पडंति नरए, जले जहा लोहमयपिंडो ॥५६१२॥
 जे पुण इह जीवेसुं, कुणंति सम्मं विसुद्धजीवदयं । ते सग्गे मंगलगीय-तूरवसवणसुहएसु ॥५६१३॥
 अच्छरगणाऽऽउलेसु य, रयणपयासेसु वरविमाणेसु । जहचिंतियसंपज्जंत-सयलविसया सुरा होंति ॥५६१४॥
 तत्तो वि चुया असरिच्छ-लच्छिविच्छङ्खपंडरजसेसु । सुकुलेसु चैव जायंति, सयलजयजीवसुहया य ॥५६१५॥
 दीहाऽऽउया अरोगा, निच्चमऽणुप्पन्नसोगसंतावा । कायकिलेसविमुक्का, दयाऽणुभावेण होन्ति नरा ॥५६१६॥
 जायंति न हीणंसा, न पंगवो न वडहा न खुज्जा य । नो वामणा न लायन्न-वज्जिया नो विरूवा य ॥५६१७॥
 सुंदररूवा सोहग्ग-संगया बहुधणा गुणगरिद्धा । अप्पडिमवलपरक्कम-गुणरयणविराइयसरीरा ॥५६१८॥
 अम्मापिहपीइपरा, अणुरत्तकलत्तपुत्तमिच्चा य । हुंति य कुलबुद्धिकरा, नरा दयाधम्मकरणाओ ॥५६१९॥
 न पिण्हिं विप्पओगो, न याऽवि अप्पियसमागमो तेसिं । न भयं न गिलाणत्तं, न दोमणस्सं न हाणी य ॥५६२०॥
 पुन्नाऽणुवंधिपुन्नाऽणु-भावओ वज्झमंज्तरं सव्वं । एवं अणकूलं चिय, सया वि संपज्जए तेसिं ॥५६२१॥

लहिऊण य संपुन्नं, जिणमयमाऽऽराहिउं च तं विहिणा । जीवदयाए फलं पार-मत्थियं पाउणंति नरा ॥५६२२॥
 एवं कछाणपरं-परं परं पाणिणो समज्जिंति । जीए पसाया पुज्जा य, होंति सा जयउ जीवदया ॥५६२३॥
 लोइयसत्थेसुं पि हु, परिहरणिजत्तेण वुत्तमिं । पुव्वं व पाणिवहणं, किं पुण लोगुत्तरे समए ॥५६२४॥
 एत्थेव भवे पाणिवह-निरयविरयाण होंति दोसगुणा । उभयत्थ वि दिहुंतो, सासुयसुन्हा तहा धूया ॥५६२५॥
 तद्वाहि—

जणवहुले धणवहुले, अदिट्ठपरचक्कचोरमारिभए । संखउरे नयरम्मि, अहेसि राया वलो नाम ॥५६२६॥
 तस्स य रन्नो पडिबं ध-भायणं सयलं धणियल्लोयमओ । सेट्ठी सागरदत्तो, आसी सव्वत्थ सुपसिद्धो ॥५६२७॥
 भज्जा य संपया से, पुत्तो सुणिचंदनामगो ताणं । धूया वंधुमई दास-चेडओ थावरो नाम ॥५६२८॥
 तस्स पुरस्स अदूरे वडवड्ढभिहाणगोउले नियगे । सेट्ठी गंतुं चिंतं, करेइ नियगोसमूहस्स ॥५६२९॥
 पइमासं आणेइ य, तत्तो वयदुद्धभरियसगडाइं । वियरइ य वंधुमित्ताण, दीणदुत्थाण य जणाण ॥५६३०॥
 वंधुमई वि जिणाणं, धम्मं सोऊण साविआ जाया । पाणिवहपमुहपाव-ट्ठाणविरत्ता पसंता य ॥५६३१॥
 अह अन्नया कयाई, हरिधणुचडुलत्तेण जीयस्स । सागरदत्तो सेट्ठी, कमेण पंचत्तमऽणुपत्तो ॥५६३२॥
 ठविओ तस्स पयम्मि य, सुणिचंदो पउरसयणल्लोएण । पुव्वठिईए वडुइ, सव्वेसु वि सपरकज्जेसु ॥५६३३॥

जह दाया छेत्ता वा, एत्थ फलं लहइ तन्विहं चेव । सुहदुहदाई वि तहा, पुनं पावं च पाउणइ ॥५६०८॥
 दुट्ठमणवयणकायाऽऽहेहिं, जीवे उ जे विहिंसंति । दसगुणियाऽऽअणंतं, तेहिं चिय ते विहम्मंति ॥५६०९॥
 भीमभवक्खयदक्खवं, दयं न बुज्झंति जे उ हिंसिच्छा । निवडइ तेसु सगज्जा, अवज्जवजाऽसणी घोरा ॥५६१०॥
 ता भो ! भणामि सच्चं, विवज्जियव्वेव सब्बहा हिंसा । हिंसा विवज्जिया जइ, कुगती वि विवज्जिया चेव ॥५६११॥
 पाणाऽऽवायसंजणिय—पावपब्भारभारिया संता । जीवा पडंति नराए, जले जहा लोहमयपिंडो ॥५६१२॥
 जे पुण इह जीवेसुं, कुणंति सम्मं विसुद्धजीवदयं । ते सग्गे मंगलगीय—तूरवसवणसुहएसु ॥५६१३॥
 अच्छरणाऽऽउलेसु य, रयणपयासेसु वरविमाणेसु । जहचिंतियसंपज्जंत—सयलविसया सुरा होति ॥५६१४॥
 तत्तो वि चुया असरिच्छ—लच्छिविच्छड्डंपडरजसेसु । सुक्कलेसु चेव जायंति, सयलजयजीवसुहया य ॥५६१५॥
 दीहाऽऽउया अरोगा, निच्चमऽणुप्पन्नसोगसंतावा । कायकिलेसविमुक्का, दयाऽणुभावेण होन्ति नरा ॥५६१६॥
 जायंति न हीणंसा, न पंगवो न वडहा न खुज्जा य । नो वामणा न लायन्न—वज्जिया नो विरूवा य ॥५६१७॥
 सुंदररूवा सोहग्ग—संगया बहुधणा गुणगरिद्धा । अप्पडिमवलपरक्कम—गुणरयणाविराइयसरीरा ॥५६१८॥
 अम्मापिइपीइयरा, अणुरत्तकलत्तपुत्तमिच्चा य । हुति य कुलबुद्धिकरा, नरा दयाधम्मकरणाओ ॥५६१९॥
 न पिएहिं बिप्पओगो, न याऽवि अय्यियसमागमो तेसिं । न भयं न गिलाणत्तं, न दोमणस्सं न हाणी य ॥५६२०॥
 पुन्नाऽणुबंविपुन्नाऽणु—भावओ वज्झमंज्तरं सब्बं । एवं अणकूलं चिय, सया वि संपज्जए तेसिं ॥५६२१॥

लहिऊण य संपुन्नं, जिणमयमाऽऽराहिउं च तं विहिणा । जीवदयाए फलं पार-मथियं पाउणंति नरा ॥५६२२॥
 एवं कल्लानपरं-परं परं पाणिणो समज्जिंति । जीए पसाया पुज्जा य, होंति सा जयउ जीवदया ॥५६२३॥
 लोइयसत्थेसुं पि हु, परिहरणिज्जत्तेण वुत्तमिमं । पुवं व पाणिवहणं, किं पुण लोगुत्तरे समए ॥५६२४॥
 एत्थेव भवे पाणिवह-निरयविरयाण होंति दोसगुणा । उभयत्थ वि दिट्ठतो, सासुयसुन्हा तथा धूया ॥५६२५॥
 तद्वाहि—

जणबहुले धणबहुले, अदिट्ठपरचक्कचोरमारिभए । संखउरे नयरम्मि, अहेसि राया बलो नांम ॥५६२६॥
 तस्स य रत्तो पडिबं ध-भायणं सयलं धणियलोयमओ । सेट्ठी सागरदत्तो, आसी सव्वत्थ सुपसिद्धो ॥५६२७॥
 भज्जा य संपया से, पुत्तो सुणिचंदनामगो ताणं । धूया बंधुमई दास-चेडओ थावरो नाम ॥५६२८॥
 तस्स पुरस्स अदूरे वडवडभिहाणगोउले नियगे । सेट्ठी गंतुं चित्तं, करेइ नियगोसमूहस्स ॥५६२९॥
 पइमासं आणेइ य, तत्तो घयदुद्धभरियसगडाइ । वियरइ य बंधुमिच्चाण, दीगदुत्थाण य जणाण ॥५६३०॥
 बंधुमई वि जिणाणं, धम्मं सोऊण साविया जाया । पाणिवहपमुहपाव-ट्ठाणविरत्ता पसंता य ॥५६३१॥
 अह अन्नया कयाई, हरिधणुचडुलत्तेण जीयस्स । सागरदत्तो सेट्ठी, कमेण पंचत्तमऽणुपत्तो ॥५६३२॥
 ठविओ तस्स पयम्मि य, मुणिचंदो पउरसयणलोएण । पुव्वठिईए वडुइ, सव्वेसु वि सपरक्कज्जेसु ॥५६३३॥

दंसेइ य बहुमाणं, पुव्वपवाहेण थावरो तस्स । घरकजाणि य चिंतइ, सुहि व्व पुत्तो व्व वंधु व्व ॥५६३४॥
 नवरं इत्थिसहावा, विवेयवियलत्तणेण य विसीला । तं दट्ठूणं चिंतैइ, संपया मयणसरविहुरा ॥५६३५॥
 केणोवाएण समं, इमेण अणिवारियं विसयसोक्खं । भुंजिस्समइहं निप्पच्च-वायमेगंतमज्झीणा ॥५६३६॥
 कह वा मुणिचंदमिमं, वावाइजा सयस्स भवणस्स । धणकणगसमिद्धस्स वि, नाहमिमं ठावइस्सामि ॥५६३७॥
 एवं विचिंतयंती, सविसेसं ण्हाणभोयणाऽईहि । उवचइ थावरं अहह !, दुट्ठया पावमहिलाण ॥५६३८॥
 अमुणियतदऽभिप्पाओ, वट्ठंति तं च तह निएऊण । चिंतैइ थावरो इय, जणणित्तं मह करेइ इमा ॥५६३९॥
 अह उज्झिऊण लज्जं, दूरे मोत्तुं च सकुलमज्जायं । तीए तस्सेगंते, सव्वाऽयस्समऽप्पिओ अप्पा ॥५६४०॥
 भणिओ य भइ ! वात्राइऊण, मुणिचंदमेत्थ गेहम्मि । सामि व्व मए सद्धिं, भोगे भुंजाहि वीसत्थो ॥५६४१॥
 तेणं भणियं एसो, मुणिचंदो कह णु मारियव्वो चि । तीए वुत्तं गोउल-पडियणत्थं तुमं तं च ॥५६४२॥
 पेसिस्सामि अहं किर, तो तुममऽसिणा वहेज्ज तं मग्गे । पडिवन्नमिमं तेणं, किमऽकिच्चं चत्तलज्जाण ॥५६४३॥
 वंधुमइअ एसो य, वइयरो निसुणिओ सिणेहेण । सिट्ठो य भाउणो त-कूखणेण गेहम्मि इंतस्स ॥५६४४॥
 तं तुण्हिक्कं काउं, मुणिचंदो मंदिरम्मि संपत्तो । कवडेणं जणणी वि हु, रोविउमज्जंतमाऽऽरद्धा ॥५६४५॥
 पुट्ठा तेणं किं खसि, अम्म ! तीए पयंपियं वच्छ ! । णियकज्जाइं सीयंत-याइं दट्ठूण रोएमि ॥५६४६॥
 जीवंतो तुज्झ पिया, जया तया नूण मासपज्जंते । गंतूण गोउलाओ, वयदुद्धाइं पणामेत्तो ॥५६४७॥

इन्हिं तु तुमं पुत्तय !, अच्चंतपमायसंगओ संतो । गोउलतत्तिं न करेसि, किंपि भणं कस्स साहेमि ॥५६४८॥
 भणियं च तेण अम्मो !, मा रुयसु अहं सयं पभायम्मि । वच्चांमि गोउले था-वरेण सद्धिं चयसु सोगं ॥५६४९॥
 इय सोउं सा तुह्वा, ठिया य मोणेण अह बिइज्जदिणे । आरुहिऊण तुरंगं, चलिओ सो थावरेण समं ॥५६५०॥
 वच्चंतो य विचिंतइ, थावरओ जइ कहं पि मुणिचंदो । पुरओ वच्चइ ता खग्ग-जड्डिणा लहु हणामि अहं ॥५६५१॥
 मुणिचंदो वि हु भइणी-निवेइयं वइयरं विभावेंतो । जसलो से अपमत्तो, मग्गे गंतुं पवत्तो चि ॥५६५२॥
 अह विसमगइदेसे, पत्ते तुरओ कसपहारेण । पइओ थावरएणं, पुरओ गंतुं पयडो य ॥५६५३॥
 मुणिचंदो य ससंको, जा गच्छइ ताव तेण करवालो । पट्टिठिएणाऽऽयड्डिउ-माऽऽरद्धो तव्वहनिमित्तं ॥५६५४॥
 पेच्छइ य पडिच्छायं, मुणिचंदो तारिसं तओ तुरओ । वेणेण वाहिओ तेण, वंचिओ खग्गघाओ य ॥५६५५॥
 पत्तो य गोउलं सो, गोउलवइणा कया य पडिचत्ती । अन्नऽन्नसंकहाहिं, ठिया य ता जाव दिवसंजंतं ॥५६५६॥
 घाओवाए पेहइ, तम्मरणकारणेण थावरओ । चिंतैइ य रयणीए, वावाइस्सामि धुवमेयं ॥५६५७॥
 अह मंदिरस्स मज्झो, सयणिज्जे विरइयम्मि रयणीए । मुणिचंदेणं भणियं, चिरकाला आगओइहमिह ॥५६५८॥
 ता गोवाडम्मि इमं, एह जइ तत्थ संठिओ सव्वं । गोमहिसीणं जहं, समं पेहेमि पत्तेयं ॥५६५९॥
 तह चेव तं कयं परि-यणेण तो तत्थ संठिओ संतो । चिंतैइ भिच्चविलसिय-मऽसेसमज्जमज्ज पेच्छामि ॥५६६०॥
 पइरिके य ठियं तं, दट्ठुं तुहो मणम्मि थावरओ । निव्वयणिज्जं अज्जं, सुहेण वज्झो चि काऊण ॥५६६१॥

अह सुत्तम्मि जणस्सि, मुणिचंदो निसियखग्गमाऽऽदाय । पडयाउयं च खोडिं, गियसयणिज्जम्मि ठव्विज्जण ॥५६६२॥
 तद्दुव्विलसियअवल्लो-यण्डुया वाढमऽपमत्तमणो । निहुओ मोणेण ठिओ, एगंते अह खणस्संसंजे ॥५६६३॥
 आगंतुं थावरओ, वीसत्थो जाव पहरए तत्थ । ता मुणिचंदेण हओ, असिणा पत्तो य पंचत्तं ॥५६६४॥
 विचत्तस्स य एयस्स, गोवण्हं समग्गगेवगं । वाडाओ नीणिता, वाहरिउमिमो समाहत्तो ॥५६६५॥
 हंहो ! धावह धावह, गावीओ तक्करेहिं हरियाओ । वहिओ य थावरो तो, सव्वत्तो धाविया पुरिसा ॥५६६६॥
 गावीओ वालियाओ, नट्टा चोर त्ति चिंत्तियं तेहिं । मयक्किचं गिज्वत्तिय-मऽसेसमऽवि थावरस्स तओ ॥५६६७॥
 किं होहि त्ति सचिंता, जा तम्मगं पलोयए जणणी । ता एगागी गेहे, मुणिचंदो झत्ति संपत्तो ॥५६६८॥
 दिन्नाऽऽसणो निसण्णो, खगं गिहकीलगे विमोत्तण । पयस्सोहणं च काउं, पारद्धं तस्स भजाए ॥५६६९॥
 पुड्डो य ससोगाए, जणणीए वच्छ ! थावरो कत्थ । तेणं वुत्तं अम्मो, मंदगई पिड्डुओ एह् ॥५६७०॥
 तो संखुद्धा एसा, असिहुत्तं जा पलोयए ताव । पेच्छइ पिपीलियाओ, इतीओ रुहरिगंधेणं ॥५६७१॥
 सम्मं पेहंतीए, दिड्डो खण्णो वि लोहियविलित्तो । ता पवलकोहहुयवह-पलित्तगत्ताए पावाए ॥५६७२॥
 आयडिहळण तमऽदिस्स-माणदेहाए झत्ति पुत्तस्स । सीसं छिन्नं तीए, कंहं पि वक्खिखत्तचिच्चस्स ॥५६७३॥
 तो सामिमारणुपन्न-तिव्वकोवाए तस्स भजाए । सुसलेण मारिया सा, वंधुमईए नियंतीए ॥५६७४॥
 सा पुण पाणिवहाओ, विरत्तचित्ता महंतसंतावं । हिययम्मि उव्वहंती, ठिया धरस्सेगेदेसम्मि ॥५६७५॥

मिलिओ य नयरलोगो, धित्तं सुणिय तं च सा भणिया । कीस तए नो हणिया, मायाए विणासिगा एसा ॥५६७६॥
 पाणवहविरूवो—ऽभिप्पाओ साहिओ य सो तीए । तो सलहिया जणेणं, धिसिक्कियाइं च सेसाइं ॥५६७७॥
 गिहसारं नरवड्ढाणा, गहिंयं सुन्हा य चारणे धरिया । इयरी य पूया इय, पाणिवहो ज्ञत्थहेउ त्ति ॥५६७८॥
 पाणवहनामगमिमं पावट्ठाणं निदंसियं पढमं । एत्तो उ अलियवयणा—भिहाणगं बीयमउक्खेमि ॥५६७९॥
 अलियं हि रुदकंदो, वाढमउविस्सासदुमसमूहस्स । वज्जाऽसणीनिवाओ, जणपच्चयसेलसिहरस्स ॥५६८०॥
 गरिहापणतरुणीए, गहणगदाणं सुवासणासिहिणो । जलपक्खेवो संकेय—मंदिरं अजसकुलडाए ॥५६८१॥
 उभयभवभाविआवय—कुसुयपवंधस्स सारयमयंको । सुविसुद्धधम्मगुणसस्स—संपयाए कुवाओ य ॥५६८२॥
 पुव्वाऽवरवयणविरोह—रूपपडिचिंवणस्स आयरिसो । सत्थाहमत्थयमणी, नीसेसाऽणत्थसत्थस्स ॥५६८३॥
 सपुुरिसत्तणकाण—निदहणम्मि य सुतिव्वहव्वहो । ता एयपरिहारो, कायव्वो सव्वजत्तेण ॥५६८४॥

किंच—

जह परमऽन्नस्स विसं, विणासयं जह य जोव्वणस्स जरा । तह जाण असच्चं पि हु, विणासयं सव्वधम्मस्स ॥५६८५॥
 होउ य जडी सिंहडी, मुंडी वा वक्कली व नगो वा । लोए असच्चवाई, भन्नइ पासंडिचंडालो ॥५६८६॥
 अलियं सइं पि भणियं, विहणइ बहुयाइं सच्चवयणाइं । एवं च सच्चवयणे वि, तम्मि अप्पच्चओ चेव ॥५६८७॥
 अलियं न भासियव्वं, गरहिज्जइ जं जणे अलियवाई । अप्पच्चयं च अप्पा—णयम्मि संजणइ जणमज्जे ॥५६८८॥

कारावेह य अलिय-पयंपणो थिहुवेडियं दट्ठुं । जीहाछेदाऽऽईयं, चंडं दंडं नरवई वि ॥५६८९॥
 इहलोगमि अकित्ती, सव्वजहन्ना गई य परलोए । अलियपयंपणपभेण, होइ पावेण जीवस्स ॥५६९०॥
 नो कोहमाणमाया-लोभेहिं तो न हासओ न भया । भासेज्ज अलियवयणं, परलोयाराऽऽहणेक्कमणो ॥५६९१॥
 ईसाकसायकलिओ, अलियगिराहिं परं उवहणंतो । मुणह वराओ नेवं, जह अप्पाणं चिय हणेमि ॥५६९२॥
 उक्कोडागहणरओत्ति, कूडसाक्खि अलियवाइत्ति । धिक्कारमोगरहओ, णिवडइ नरए महाघोरे ॥५६९३॥
 नो कित्ती नो अत्थो, नयाऽवि मणनेब्बुई न धम्मो त्ति । उक्कोडागहणरयस्स, किंतु कुगईगमो चेव ॥५६९४॥
 सीलं कुलमऽप्पाणं, लज्जं मज्जायमऽह जसो जाइ । नायं सत्थं धम्मं च, कूडसकूखी परिच्चयइ ॥५६९५॥
 वियलिंदिया जडा मूअ-छा य हीणस्सरा य पइमुहा । मुहरोगिणो गरहिया, जायंति असच्चवाइत्ता ॥५६९६॥
 सग्गापवग्गऽमग्गगलं व, कुगतीए पुण पहो पउणो । अलियपयंपणं अप्प-णो य माहप्पलुपणयं ॥५६९७॥
 लोए वि मुसावाओ, समत्थसाहुज्जणगरहिओ गाढं । भूयाणमऽविस्सासो, तम्हा भासेज्ज मा मोसं ॥५६९८॥
 लोए वि जो समुगो, अलियं सहसा न भासए किंपि । जइ दिक्खियो वि अलियं, भासइ ता किंच दिक्खाए ॥५६९९॥
 सच्चं पि न वत्तव्वं, असच्चवयणं कहिंपि सच्चं पि । जं जीवदुक्खज्जणयं, सच्चं पि असच्चतुल्लं तं ॥५७००॥
 जं परपीडाजणगं, हासेण व तं न होइ वत्तव्वं । हासेण भक्खियं किं, कडुयविवागं विसं न भवे ॥५७०१॥
 ता भो ! भणामि सच्चं, वज्जेयव्वं खु सव्वहा अलियं । तं जइ विवज्जियं तो, कुगई वि वज्जिया चेव ॥५७०२॥

अलिपयंपणसंपत्त-पावपव्वभारभारिया संता । जीवा पडंति नरए, जले जहा लोहभयपिंडो ॥५७०३॥
 ता चइऊणमडसच्चं, सच्चं चिय निच्चमेव भासेज । सग्गाडपव्वगगमणे, मणोहरं तं विमाणं जं ॥५७०४॥
 कित्तिकरं धम्मकरं, नरयदुवारज्जलं सुहनिहाणं । गुणपयडणप्पईयं, इडं मिडं च सिट्ठाणं ॥५७०५॥
 परिहरियसपरपीडं, बुद्धीए पेहियं पयइसोसं । निरवज्जं कज्जरवमं, जं वयणं तं मुणसु सच्चं ॥५७०६॥
 इय सच्चवयणमंताड-भिमंतियं नो विसं पि पक्कमइ । धीरेहिं सच्चवयणेण, साविओ उहइ न सिही वि ॥५७०७॥
 उम्मग्गविलग्गा गिरि-नई वि थंभिज्जइ हु सच्चेण । सच्चेण साविया कीलि-य व्व सप्पा वि चिड्ढंति ॥५७०८॥
 पभवइ न सच्चवयणेण, थंभिओ दित्तपहरणगणो वि । दिव्वट्ठाणेसु वि सच्च-सावणा इत्ति सुज्झंति ॥५७०९॥
 आकंपिज्जंति सुरा वि, सच्चवयणेण धीरपुरिसेहिं । डाइणिपिसायभूया-डड्ढणो वि न छलंति सच्चहया ॥५७१०॥
 एत्थ भवे सच्चेणं, निब्बिच्चं संचिऊण पुन्नचयं । होउं महिड्ढियसुरो, सुमाणुसत्तं लभइ तत्थ ॥५७११॥
 सव्वत्थ गेज्झवक्को, आदेओ दित्तिमं पयइसोमो । दीसंतो दिड्डिसुहो, चिंनिज्जंतो य मणहारी ॥५७१२॥
 खीरं व महुं व सुहा-रसं व सुइमाणसं सुनिसिरेइ । इइ वयणगुणो पुरिसो, भासंतो होइ सच्चेणं ॥५७१३॥
 न जडो न मूयलो वा, नयाडवि हीणस्सरो न कागसरो । न य मुहरोगी न य पूह-गंधवयणो य सच्चेण ॥५७१४॥
 सुहिओ समाहिपत्तो, पमुइअपक्कीलिओ रइपरो य । सुहसलहणिज्जचेट्ठो, इट्ठो कंतो पग्गियणम्म ॥५७१५॥
 जे पइमपात्रागग-पडिवकूवग्गणा उ वन्निया पुज्झिं । तेहि इमेहि य कलिओ, होइ नरो मच्चभासि ति ॥५७१६॥

एवं कल्लाणपरं-परं परं पाणिणो समञ्जि'ति । जीए पसाया पुजा य, हो'ति सा जयइ सच्चगिरा ॥५७१७॥
 सच्चम्मि तवो सच्चम्मि, संजमो तम्मि चैव सव्वगुणा । अइसंजओ वि मोसेण, होइ तिणलवसमो पुरिसो ॥५७१८॥
 इय सुंदर ! जाणित्ता, सच्चाऽसच्चचवियाण दोसगुणे । चेच्चा असच्चवयणं, सच्चगिरं चिय समुल्लवसु ॥५७१९॥
 नीयगपावट्ठाणे, ठाणव्भंसाऽऽणो बहू दोसा । वसुणो व्व तन्नियत्ताण, पुण गुणा नारयस्सेव ॥५७२०॥

तहाहि—

जंबुदीवे दीवे, सुत्तिमईए पुरीए नरनाहो । अभिचंदनामधेओ, अहेसि पुत्तो य तस्स बहू ॥५७२१॥
 वेयाज्वगमनिमित्तं, सो पिउणा आयेरेण उवणीओ । अज्झावगस्स गुणिणो, खीरकयंवस्स विप्पस्स ॥५७२२॥
 पव्वयेगेणं उज्झाय-सूणुणा नारएण य समेओ । पढइ वसुरायपुत्तो, वेयरहस्सं अविस्सामं ॥५७२३॥
 अन्नदियहम्मि तिन्नि चि, एए पासित्तु गयणगामीहिं । अइसयनाणीहिं महा-मुणीहिं अवरोप्परं भणियं ॥५७२४॥
 वेयमऽहज्जंति इमे, जे तेसिं दोन्नि अहरगइगामी । एगो य उड्ढगामि च्चि, जंप्पिउं ते तिरोभूया ॥५७२५॥
 खीरकयंवो य इमं, सोच्चा धी ! धी ! निरस्थपाढेण । इति संवेगमुवगतो, पव्वओ मोक्खमऽणुपत्तो ॥५७२६॥
 अह अहिचंदेण बहू, अहिसित्तो णियपए णिवो जाओ । रज्जं च भुंजमाणस्स, तस्स एगेण पुरिसेण ॥५७२७॥
 आगंतूणं भणियं, अडवीए गएण देव ! अज मए । हणणट्ठा पामुक्को, वाणो हरिणस्स सो य लहुं ॥५७२८॥
 पच्छाहुत्तो अन्निमट्ठिऊण, पडिओ सविम्भएण मए । तो फल्लिहसिला विमला, दिट्ठा करम्मस्सिणवसेण ॥५७२९॥

जेणंत्तरिओ हरिणो, पयडो दीसइ तमऽव्युयं रयणं । देवस्स चैव जोगं ति, आगओ तुम्ह कहणट्टा ॥५७३०॥
 एवं सोचा रत्ना, फलिहसिलाऽऽणाविजण सा रहसि । सिंहासणकरणट्टा, समप्पिया सिप्पियजणस्स ॥५७३१॥
 निम्मायम्मि य तम्मि, अत्थाणीमंडवे य ठवियम्मि । आसीणो नरनाहो, नज्जइ गयणंजणठिओ व्व ॥५७३२॥
 विम्हइओ नयरिजणो, गया पसिद्धी य सेसरईसु । सच्चेण वस्सू राया, जह अच्छइ नहयलाऽऽसीणो ॥५७३३॥
 एयपवायनिमित्तं च, सिप्पिणो ते विणासिया सव्वे । दूरइओ य लोगो, लहेइ विन्नत्तियं काउं ॥५७३४॥
 एवं वच्चति काले, ते पुण पव्वयगनारया सिस्से । वेयरहस्सं पाढंति, नियगनियगेसु गेहेसु ॥५७३५॥
 अवरम्मि य पत्थावे, पुव्वपणएण पव्वयगपासे । बहुसिस्सपरिवुडो ना-रओ गओ सगुरुपुत्तो च्चि ॥५७३६॥
 विहिया से पडिवत्ती, पव्वयगेणं ठिया य गोट्ठीए । पत्थावे पव्वयेण, अद्वक्कवायवेयपयं ॥५७३७॥
 जन्नाऽहिगारसंतिय-मऽजेहिं जट्ठव्वमिति ससिस्साणं । वक्कवाणियं अजेहिं, छयलेहिं इइ विमूढेणं ॥५७३८॥
 तो नारएण भणियं, भणंति अजा तिवरिसपरिवसिया । इह वीहियाऽऽदओ तेहिं, चैव जट्ठव्वमाऽह गुरू ॥५७३९॥
 नो पडियन्नमिमं प-व्वएण जाओ महं विसंवाओ । जिब्भच्छेयपइन्ना, कया य जो जिप्पइ वाए ॥५७४०॥
 सहपडिओ च्चि वसुनिवो, एत्थ पमाणं कया इय ववत्था । अह तज्जणणी भीया, सच्चजिरं नारयं नाउं ॥५७४१॥
 धुवमिनिहं मह पुत्तो, जीहच्छेएण पाविही मरणं । ता पन्नवेमि नरवइ-मिइ सा वसुमंदिरम्मि गया ॥५७४२॥
 अब्भुट्टिया य रत्ना, गुरुणो भज्ज च्चि तीए तो सिट्ठो । एगंते से सव्वो, नारयपव्वयगवुत्तंते ॥५७४३॥

वसुणा य जंपियं अम्म !, कहसु किं एत्थ मज्झ किच्चं ति । तीए वुत्तं पुत्तो, जह जिणह तहा करेज्जासु ॥५७४४॥
 उवरोहसीलयाए, पडिवन्नभिमं पि वसुनरिंदेण । वीयदिवसे य दोन्नि वि, पक्खा तस्संसतिं पत्ता ॥५७४५॥
 काऊण सच्चसावण-मऽह भणियं नारएण भो राय ! । तुममिहइं धम्मतुला, तं पढ्ढो सच्चवाईणं ॥५७४६॥
 ता कहसु कहं गुरुणा, अजेहिं जट्टव्वमिह पक्कवायं । ताहे रत्ता परिचत्त-सच्चवाइत्तवाएण ॥५७४७॥
 जंपियमऽजेहिं छगलेहिं, भइ ! जट्टव्वमिह पक्कवायं । एवं भणिए कुलदेव-याए अइक्कडसक्खि चि ॥५७४८॥
 कुवियाए पाडिऊणं, फालियसीहासणाओ सो निहओ । अन्ने वि भूमिवइणो, तप्पयपरिवत्तिणो अट्ठ ॥५७४९॥
 पव्वयगो वि जणेणं, धिसिक्किओ दढमऽसच्चवाइ चि । मरिऊण य नरयम्मि उववणो वसुनरेंदो वि ॥५७५०॥
 इयरो य सच्चवाइ चि, नयरलोएहिं विहियसकारो । ससिसमदिच्चिं कित्तिं, पत्तो सुरलोयलज्जिं च ॥५७५१॥
 वीयं पावट्ठाण-मेवं मोसाऽभिहाणसुवइं । एत्तो तइयमऽदत्ता-दाणऽभिहाणं पक्कवामि ॥५७५२॥
 पंको व्व जलं किट्ठो व्व, दप्पणं चित्तिभित्तिमिव धूमो । मइलेइ चित्तरयणं, परधणहरणस्स सरणं पि ॥५७५३॥
 एयपसत्तो सत्तो, अविभावेऊण धम्मविद्धंसं । अवहत्थिऊण सप्पुरिस-सेवियं कुलववत्थं पि ॥५७५४॥
 कित्तिकलंकं पि अपेहिऊण, अवहीरिऊण जीयं पि । गीयस्वं हरिणो इव, पईवकलियं पयंगो व्व ॥५७५५॥
 वडिसाऽमिसं व मीणो, भसरो कमलं व कस्सिदूफरिसं । वणचारणो व्व पावो, परधणहरणं कुणइ सो य ॥५७५६॥
 तज्जम्मे चिय पावइ, करकन्नच्छेयमऽच्छिनासं वा । करवत्तकिंतणं उत्ति-मंगपमुहंजमंगं वा ॥५७५७॥

परसंतियं हरित्ता, अत्थं हरिसिज्जइ निपडत्थे य । हरिए परेण सहसत्ति, सत्तिभिन्नो ब्व होइ दुही ॥५७५८॥
 लोओ वि कुणइ पक्खं, अवरज्जंतस्स अन्नमज्जराहं । र्नीयल्लया वि पक्खे, न होति चोरिक्कसीलस्स ॥५७५९॥
 अबं अवरज्जंतस्स, देति नियए घरम्मि ओगासं । माया वि हु ओगासं, न देइ परदव्वहारिस्स ॥५७६०॥
 जस्स य घरम्मि सो लहइ, अल्लियावं कंहपि तं सहसा । पाडेइ अइमहल्ले, अयसे दुक्खे महावसणे ॥५७६१॥
 कहक्कहवि किंपि सुचिरेण, विविहआसाहि संचिणइ दव्वं । इय ओ जीयसमं तं, हरेज्ज तत्तो वि को पावो ॥५७६२॥
 संसारियसत्ताणं, पाणसमो सव्वहा इमो अत्थो । तेसिं च तं हरंतो, हरेइ तज्जीवियमइहम्मो ॥५७६३॥
 विहवम्मि उ अवहरिए, केवि लुहाए मरंति दीणमुहा । क्विणप्पाया तपंति, केवि सोयडग्गिणा अब्बे ॥५७६४॥
 पढमपह्यंपि चउ-प्पयाऽऽयं अवहरंति निक्करणा । जणणिविउत्ता तव्वच्छ-गा य दुहिया मरंति तओ ॥५७६५॥
 एवं च हणइ पाणे, भासइ मोसं अदत्तहरणरो । तो इहमवे वि पावइ, वहुविहवसणाणि मरणं च ॥५७६६॥
 दारिदं भीरुत्वं, पियुत्तकलत्तबधुवोच्छयं । एमाऽऽए य दोसे, भवंतरे रत्तेन्नपावाओ ॥५७६७॥
 ता भो ! भणासि सच्चं, विवज्जणीयं खु परधणं सव्वं । परधणविवज्जणाओ, कुगई वि विवज्जिया दं ॥५७६८॥
 अदत्तगहणसंजणिय-पावपब्भारभासिया संता । नए पडंति जीवा, जले जहा लोहमयपिंडो ॥५७६९॥
 अदत्ताऽऽदानकलं, एयं नाऊण दारुणविवागं । तव्विरई कायव्वा, अचहियनिहित्तचित्तेण ॥५७७०॥

१ निजार्थे = स्वधने । २ नीयल्लया = निजकाः = स्वजनाः B । ३ र्त्तैन्यपापात् ।

परदब्धहरणबुद्धिं पि, जे न कुर्वन्ति सन्वहा जीवा । पुव्वुत्तदासजालं, १ मलंति ते वामपाएणं
 पावेति सुदेवत्तं, तत्तो सुकुलेसु माणुसत्तं च । लद्धुं च सुद्धधम्मं, आयहियम्मि पयड्ढुति
 मणिकणगरयणधणसंचयइह-कुललद्धमणुजम्मस्स । तेन्नवयपत्तपुत्ताऽणु-वंधिपुन्नस्स धन्नस्स
 गोमे वा नगरे वा, खेत्ते व खले व अह अरन्ने वा । गेहे वा पंथे वा, राओ वा दिवसओ वा वि
 भूमीए निहाणगयं, अहवा जहकहवि गोवियं संतं । पयडं चिय मुक्कं वा, एमेव कहिं वि पडियं वा
 पम्हुट्टं वा कत्थवि, वडिहपउत्तं च उज्झियं जइवि । नो तस्स नस्सइ धगं, धणियं वडुहइ अ किं बहुणा
 सच्चित्तं अच्चित्तं, मीसं वा किंपि तं पि हू अफयं । दुपयं चउपयं वा, तहा जहा कहमडवि ठियं पि
 देसनगराऽऽगराणं, गामाण य दारुणोवघाए वि । न कहिं पि किंपि पलयं, पावेइ तप्परिग्गहियं
 अकिलेसघडं ताणं, जहिच्छियाणं व होइ दव्वाणं । सामी भोई य तहा, तस्स अणत्था खयं जंति
 भाजाऽऽगयहेरियहरिय-थेरिगिहसारल्लियगोढी व । इह तइयपावठाणग-निरया पाविंति वंधाऽइ
 जे पुण तओ विरत्ता, ते सुद्धमहावओ चिय न होति । तम्मज्झबुत्थसावय-पुत्तो व्व कया वि दोसपयं
 तहाहि—

नयरम्मि वसंतपुरे, वसंतसेणाडभिहाणथेरीए । जेमाविओ पुरजणो, एगम्मि महूसवे सव्वो

॥५७८२॥

१ मलंति = मृदन्ति = नाशयन्ति ।

अह तत्थेव पुरम्मि, वत्थव्वा अत्थि दुल्ललियगोड्डी । तीए य थेरिगेहं, १ हेरित्ता रयणिसमयम्मि
 लुंटेउं आरद्धं, नवरं सावयसुओ उ वसुदत्तो । तग्गोड्डिमज्जवत्ती वि, नेव चोरिक्कयमऽकासी
 तो तं मोचुं थेरीए, चोरचरणा पणामववएसा । मा चोरह त्ति भणिरीए, अंकिया मोरपित्तेण
 मुत्तिऊण गेहसारं, निक्खंता ते तओ पभायम्मि । थेरीए नरवइणो, तव्वुत्तं तो लहुं कहिओ
 अह मोरपित्तलंछिय-पयपुरिसपलोयणं कुणंतेहि । रायनिउत्तनरेहि, दिट्ठा सा दुल्ललियगोड्डी
 सच्छंदपाणभोयणविहीए, सव्वाऽऽयरं विलसमाणी । संजायनिच्छएहि, तो नीया नरवइसमीवे
 अल्लंछियपयसावय-मेक्कं चेवुज्झिऊण ते सेसा । छिंदणभिंदणबहुजा-यणाहि निहणं समुवणीया
 एवमऽदत्तादाण-प्पविच्चिविणिविच्चिमंतजंतूणं । दट्ठूणमऽसुहफल-मेत्तो विरमसु तुमं वच्छ !
 इय तइयपावठाण-मऽदत्तगहणाऽभिहाणमुवइहं । भूरिविसयं पि एत्तो, लेसेण चउत्थमऽकूवेमि
 मेहुन्नं सुचिरकिलेस-पत्तवित्तस्स मूलविद्धं सो । दोसुप्पत्तीणमऽवंशं, कारणं ठाणमऽजसस्स
 गुणपयरिसकणनियरस्स, दारुणोदहलो २ हलगं च । सच्चमहीए महिया, विवेयरविकिरणपसरस्स
 एत्थ पडिवद्धचित्तो, सत्तो विवरमुहो भवे गुरुणो । पडिवक्खवत्ते वट्ठइ, भाउयभइणीसुयाणं पि
 कुणइ अकज्जं कज्जं पि, वयइ लज्जइ त्रिसिट्ठगोड्डीए । झायइ वज्जवावार-विरयचित्तो सया एवं
 ॥५७८३॥
 ॥५७८४॥
 ॥५७८५॥
 ॥५७८६॥
 ॥५७८७॥
 ॥५७८८॥
 ॥५७८९॥
 ॥५७९०॥
 ॥५७९१॥
 ॥५७९२॥
 ॥५७९३॥
 ॥५७९४॥
 ॥५७९५॥

अहह ! रमणीण रेहइ, अरुणाऽरुणनहमजहचिच्छुरियं । चलणजुयं कमलं पिव, नवदिणयरकिरणसंवलयं ॥५७९६॥
 अणुपुववइमणहर—सुरुमणिभिं गारनालरमणीयं । जंघाजुयलं वम्मह—करि करि^१ करणिं^२ समुव्वहइ
 रमणफलं पि पंच—प्पयारुइरयणकंतिपडिवद्धं । गयणयलं पिव सोहइ, फुरंतसुरायधणुक्कलियं ॥५७९७॥
 उयरम्मि मुड्डिगेज्जे, मणोहरा वलिपरंपरा सहइ । थणगिरिसिहराऽजोहण—कएण सोवागंपति व्व
 अंतवियसंतनवकमल—कमलनालोवं समुव्वहइ । कोमलमंसलकरेह—माणभुयवच्छरीजुयलं ॥५७९८॥
 आणंदविंदुसंदिर—सुंदेरुदाममिंदुविंवं व । कामिचओराण मणो, उल्लासइ वयणसयवत्तं ॥५७९९॥
 अलिकुलकज्जलकसिणो, सुसिणिद्धो सहइ केसपव्वभारो । चित्तज्ज्वभन्तरपज्जलिय—मयणसिहिधूमनिवहो व्व
 एवं विलासिणीजण—सव्वंजगाऽवयवचिंतणाऽऽसत्तो । तदुव्वहयमाणसो इव, तदऽट्टिसंघायघडिओ व्व ॥५८००॥
 तदऽहिट्टिओ व्व सव्वऽप्प—णावि तप्पणिण्णैपणिओ व्व । जंपइ अहो ! जयम्मि, कुवलयदलसच्छहज्जणीणं ॥५८०१॥
 जुवईण चिजियंसं, गइविलसियमऽहह ! मणहरा वाणी । अद्धज्जिपेच्छियाणं, अहहो ! छेयत्तणमऽतुच्छं ॥५८०२॥
 अहह ! दरदलियकइव—सुहयं हसियं फुरंतदंतजणं । उक्कपिरथोरथण—त्थलं अहो कणगकंडुयणं ॥५८०३॥
 रंगंतवलीवलयं, पायडियविसइनाभिं कंदोइ । फुइंतकचुयमऽहो !, पेहह मोट्टाइयमइ^३ ॥५८०४॥
 एकक्कमवि इमेसिं, दुलहमिमाणं किमंजग समवाओ । अहवा किं वन्निज्जइ, तासिं संसारसाराणं ॥५८०५॥
 १ करणिं = साहचर्यम् ।

चिंतणमऽवि सयमोच्छं, जासिं अवलोयणं सहसमुच्छं । गोढी य कोडीमुच्छा, अमोच्छओ अंगसंभोगो ॥५८०९॥
 एवं च सो वराओ, तग्गयचिंताविलावचेद्वाहिं । मत्तो व्व मुच्छिओ इव, सव्वगंगहनिहयचेद्दो व्व ॥५८१०॥
 दिवसं निसं पिवासं, छुहं अरणं परं सुहं दुक्खं । सीयं उण्हं गम्मं, अगम्ममऽवि नो सुणइ किंतु ॥५८११॥
 वामकरधरियवयणो, विच्छाओ दीहमुस्ससइ खलइ । वेच्छइ परिदेवइ रुयइ, सुवइ जंभायइ य बहुसो ॥५८१२॥
 एवं अणंतचिंता—संताणुत्तममाणकामीण । कयदुग्गइप्पयारं, वियारमऽवलोइय बुहेण ॥५८१३॥
 सव्वं पि हु मेहुणां, दिव्वं माणुस्सयं तिरिच्छं च । उइदमऽहतिरियखेत्ते, राओ वा दिवसओ वा वि ॥५८१४॥
 रागाओ दोसाओ वा, दोसाण समुस्सयं महापावं । सव्वाऽवायनिमित्तं ति, चिंतणिज्जं न मणसा वि ॥५८१५॥
 चिंतित्जंते य इमम्मि, पायसो पववुद्धिणो वि दढं । अविभावियपरनियजुवइ—सेवणादोसगुणपक्खो ॥५८१६॥
 आरत्तकरिवरो इव, दुव्वारो जायए तदऽभिलासो । जीवाण जमऽइरुइ, मेहुणसण्णा सहावाओ ॥५८१७॥
 तो पइदिणवइदंता—ऽभिलासपवणप्पदिप्पमाणसिहो । निरुवसमं सव्वंऽगं, पयंडमयणाऽनिलो जलइ ॥५८१८॥
 तेण य डज्झंतो असम—साहसं मणसि संपहारित्ता । जीयं पि पणं काउं, गुरुजणलज्जाऽइ अवगणिउं ॥५८१९॥
 सेवेज मेहुणं पि हु, तत्तो इह परभवे बहू दोसा । होति जओ सो निच्चं, ससंकिओ भमइ सव्वत्थ ॥५८२०॥
 अह तक्कारि चि कयाइ, कहवि लोणेण जइ स नज्जेजा । तो दीणमुहो जायइ, खणेण मरमाणलिंभो य ॥५८२१॥
 गिहसामियनगराऽऽरक्खिएहिं, वा गहियनिहयवद्धस्स । दुइखराऽऽरोवणपुव्व—गं च अह से वरायस्स ॥५८२२॥

उग्रोसणा पुरे तिक-चउकचचपहेसु परिभमइ । जह हंभो पउरजणा !, अवरज्झइ नेह रायाऽऽई
 केवलमऽवरज्झंति, पावाइं सयं कडाइं कम्माइं । ता भो ! इयरूवाइं, इमाइं अनो वि मा कुज्जा
 करचरणेयवहबं ध-रोहणुछं बणाऽऽइमरणंउता । के के न होति दोसा, इहभविya ? मेहुणपरस्स
 परभविए पुण दोसे, केत्तियमेत्ते उ किच्चिमो तस्स । जं मेहुणपाउब्भव-पावाउ अणंतभवसमणं
 ता भो ! भणामि सच्चं, चयाहि सव्वं पि मेहुणं समं । तप्परिचागा कुगई, चत्त चिय होइ दुहपगई ॥५८२३॥
 अनं च—

पायडियविगियरूवं, आयासकिलेससाहणिज्जं च । सव्वंङ्गियगुरुवायाम-जणियसेयाऽहिउब्बेगं
 सज्झसरुज्झं तंगिरं, विलज्जकज्जं जुगुज्छणिज्जं च । एत्तो चेव निमित्ता, पच्छन्नाऽऽसेवणीयं पि
 हिययुक्खइखयपामोक्ख-विविहवाहीण हेउभूयं च । अपत्थभोयणं पिव, वलवीरियहाणिज्जणं च
 किं पागफलं पिव भुज्ज-माणमज्जसाणचिरसमऽइतुच्छं । वामोहकरं नडनच्चि-यं व गंधव्वनयरं व
 सयलज्जणजणियनिरसण-मुणगाऽऽइनिहीणजंतुसामन्नं । सव्वाऽभिसंक्षणीयं, धम्मत्थपरत्तविग्घकरं
 आवायेमेत्तुहलेस-संभवम्मि विवेगं को णु । निहुयणसोक्खं कंखेज्ज, मोक्खसोक्खेक्खपरिकंखी
 मेहुणपसंगसंजणिय-पावपव्वारमारिया संता । निवडंति नरा नरा, जले जहा लोहमयपिंडो
 अक्खं डवंभवेरं, चरिउं संपुन्नपुन्नपव्वारा । समुच्चिंति चिंतियत्थं, पावेति पहाणदेवत्तं

॥५८२३॥

॥५८२४॥

॥५८२५॥

॥५८२६॥

॥५८२७॥

॥५८२८॥

॥५८२९॥

॥५८३०॥

॥५८३१॥

॥५८३२॥

॥५८३३॥

॥५८३४॥

॥५८३५॥

तत्तो चुया नरत्ते वि, तियसतुहोवभोगभोगजुया । जायंति पुन्नदेहा, विसिद्धकुलजाइसंपन्ना ॥५८३६॥
 होति १जणगज्झवयणा, सुभगा पियभासिणो सुसंठाणा । रुवस्सिणो य सोमा, पमुइयपक्कीलिया निच्चं ॥५८३७॥
 नीरेणा य असोगा, चिराऽऽसो कित्तिकोमुइमयंका । अकिलेसाऽऽयासपयं, सुहोइया अतुलवलविरिया ॥५८३८॥
 सव्वंगलकूखणधरा, साऽलंकारा सुकव्वगंथ व्व । सिरिमंता य वियइढा, विवेइणो सीलकलिया य ॥५८३९॥
 भरियाऽवत्था थिमिया, दकूखा तेयस्सिणो बहुमया य । परित्तूलियविण्हुबंभा, बंभव्ययपालगा होति ॥५८४०॥
 इह तुरियपावठाणग-पविच्चिविणिवित्तिदोसगुणविसए । गिरिनयरनिवासिवयंसि-दारगा होइ दिट्ठतो ॥५८४१॥

तहाहि—

रेवययगिरिविराइय-विसिद्धसोरुदुदेसतिलयम्मि । गिरिनयरे तिन्नि वयंसि-याओ इवभाण भूयाओ ॥५८४२॥
 परिणीयाओ तत्थेव, पवसुंदेरमणहरंजणीओ । ताओ य पसूयाओ, कालेणे-क्केक्कगं तणयं ॥५८४३॥
 अह अन्नया कयाई. पुरपरिसरकाणणम्मि मिलियाओ । किलंतीओ ताओ, तिन्नि वि चोरेहिं वेत्तूणं ॥५८४४॥
 पासकूले वेसंजणणा, दिन्नाओ भूरिद्वेण । सिकूखवियाओ ताहिं, वेसाचरियं निरऽवसेसं ॥५८४५॥
 दूरदिसाऽजयउत्तम-वणिपुत्ताऽईण तयऽणु ठवियाओ । उवभोगत्तेण जणा, लद्धपसिद्धी य जायाओ ॥५८४६॥
 अह तासिं पुव्वसुया, तिन्नि वि तारुन्नभावमऽणुपत्ता । जणणीनाएणं चिय, वट्ठंतऽन्नोन्नपीईए ॥५८४७॥

णवरं एगो तेसिं, सावयपुत्तो अणुव्वयधरो य । नियदारुभोगी चिय, अवरे पुण मिच्छदिट्ठि त्ति ॥५८४८॥
 एगम्मि य पत्थावे, विचित्तमंडं गहाय नावाहिं । दव्वोवज्जणहेउं, पासकूलम्मि ते य गया ॥५८४९॥
 भवियव्वयावसेणं, बुत्था तासिं गिहेसु वेसाणं । णवरमणुव्वयधारिण-मज्जलोइय निव्वियारमणं ॥५८५०॥
 भणियं एगाए भद्दं, कहसु कत्तो समागओ तं सि । किं हो'ति तुज्झ एए, तो तेण पयंपियं भद्दं ! ॥५८५१॥
 गिरिनयराओ अम्हे, तिन्नि वि होमो परोप्परं मित्ता । अमहं पुण जणणीओ, तिण्हं पि ँहडाओ चोरेहिं ॥५८५२॥
 तीए पयंपियं संप-यं पि किं भद्दं ! तत्थ जिणदत्तो । पियमित्तो धणदत्तो य, तिन्नि वणिणो पस्विसंति ॥५८५३॥
 तेणं भणियं किं तेहिं, तुज्झ तीए पयंपियं पइणो । ते अम्हाणं तिण्हं पि, आसि पुत्तो य एक्केक्को ॥५८५४॥
 एमाड्ई सब्बो वि हु, बुत्ततो साहिओ तओ तेण । भणियं जिणदत्तसुओ, अहं ति एए य इयसुया ॥५८५५॥
 एवं बुत्ते पुत्तो त्ति, कंठमाडलंविज्जण सा चाहं । रोविउमाडत्ता मुक्क-कंठमियरो वि तह चेव ॥५८५६॥
 सुहदुक्खं खणमेत्तं च, पुच्छिउं सो जवेण मित्ताण । अक्कज्जकरणवारण-बुद्धीए गओ समीवम्मि ॥५८५७॥
 सिट्ठो एगंतम्मि, सब्बा तव्वइयरो तओ ते य । तव्वेलकयाडक्क त्ति, सोगविहुरा दहं जाया ॥५८५८॥
 अह सब्बाओ वि पभूय-दव्वदाणेण वेसहत्थाओ । मोयावित्ता वलिया, ताहिं समं नियपुराजमिमुहं ॥५८५९॥
 इंताणसुयहिमज्जे, तेसिं चिंता इमा समुप्पन्ता । सयणाण कयाडक्कजा, दंसिस्सामो कहं वयणं ॥५८६०॥

इय संखोभवसेणं, लज्जाए गया दुवे विदेसम्मि । तम्मायरो य जलहिम्मि, चेव पडिउं विवन्नाओ ॥५८६१॥
 इय संखोभवसेणं, लज्जाए गया दुवे विदेसम्मि । तम्मायरो य जलहिम्मि, चेव पडिउं विवन्नाओ ॥५८६२॥
 सो उ अणुव्वयधारी, जणणिं वेत्तुं गओ सनयरम्मि । विन्नायवइयेरेणं, पसंसियो पउरलोएण ॥५८६३॥
 इय सोऊणं सुंदर !, दरजणं सुणियपरमतत्ताणं । चय अब्वंभं वंसं च, भयसु आराहणेक्कमणो ॥५८६४॥
 एवं मेहुणनामग-पावट्ठाणं चउत्थमऽकूखायं । पंचमपावट्ठाणं, परिगगहमऽओ निदंसेमि ॥५८६५॥
 एसो य सयलपाव-ट्ठाणगपासायनिच्चलपइडा । भूरिसिरासंपवहो, गभीरंसंसारकूवस्स ॥५८६६॥
 महुसमओ बुहनिं दिय-कुवियप्पअणप्पपल्लवुव्वेए । एवगगचित्तादीहि-याए गरयाऽऽ-रंभमहासस्स सिद्धीए ॥५८६७॥
 पाउससमओ नाणाऽऽइ-विमलगुणारायंहंसवग्गस्स । सरयाऽऽगमो य गरयाऽऽ-रंभमहासस्स सिद्धीए ॥५८६८॥
 साऽऽयत्ताऽऽणंदविसिद्ध-सोकखकमलिणिवणस्स हेमंतो । सिसिराज्वसरो सुविसुद्ध-धम्मतरुत्तसाडस्स ॥५८६९॥
 सुच्छावल्लीए अखंड-मंडवो काणणं दुहतूरुणं । संतोससरयससिणो, दाढुग्गाढं विडप्पमुहं ॥५८७०॥
 अच्चंतमऽविस्सासस्स, भायणं मंदिरं कसायाणं । दुन्निगहो गहो इव, परिगहो कं न विनडेइ ॥५८७१॥
 धणधन्नखेत्तवत्थूसु, रुपसुवन्ने चउप्पए दुपए । कुविए य करेज्ज बुहो, एत्तो चिय निच्चपरिमाणं ॥५८७२॥
 इहरा उ इमा इच्छा, दिनजहिच्छा अईव दुचिणिच्छा । सपरजणरुद्धदिच्छा, पूरिजइ कहवि जइ किच्छा ॥५८७३॥
 जीवस्स जमिह तोसो, न सया न सहस्सओ न लक्खओ । न य कोडिओ न रज्जा, न य देवत्ता न इंदत्ता ॥५८७३॥
 जओ—

अवराडगो वराडग-मडह पत्तवराडगो पुण वराओ । अहिलसइ रूवगं तंपि, पाविउं ईहए दम्म
 पत्तो वि तं तदेगु-त्तराए बुड्डीए जाव दम्मसयं । तं पत्तो य सहस्सं, सहस्सव कखए लक्खं
 लक्खवई पुण कोडिं, कोडिवई पुण समीहए रज्जं । रज्जवई चक्किंतं, चक्की पुण महइ देवत्तं
 तं पि कहांपि हु पत्तो, पावो ईहइ पुंरदरत्तं पि । तम्मि वि पत्ते इच्छा, १दीहडा वट्टए चेव
 उवरि पवित्थरइ दढं, अणुकमं मल्लगस्स घडणब्ब । इच्छा जस्स स सुगइं, अवहत्थिय पत्थइ कुगइं
 बहुसो वि मिजमाणो, न आढओ कहवि मूढओ होइ । इय जो धणलवभागी, सो किं कोडीसरो होइ
 जं पुव्वकम्मनिम्मिय-मज्जत्तओ लभइ तत्तियं चेव । दोणवणे वि य बुड्ढ, चिट्ठइ न जलं गिरिसिरम्मि
 जा किर जहवपुनो, समडहियमीहइ धणं धणियचेट्ठो । गयणंजणं गहेउं, सो नियहत्थेण पत्थेइ
 जइ लब्भइ निब्भगेहिं, भूयले एत्थ पत्थियपयत्थो । रज्जाडई ता न दुही, दीसेज्ज कयावि कोवि कहिं
 मणिकणगरणपुन्नं, लेयं पि हु पाउणेज्ज जइ कह वि । तह वि य अछिन्नवंछो, ही ! अकयत्थो चिय वराओ
 पुन्नेहिं सुन्नो वि हु, अत्थे पत्थेइ जो विमूढप्पा । एमेव सो विणस्सइ, असमत्तमणोरहो चेव
 पवणेणं पूरेउं, न सक्कणिज्जो जहेत्थ कोत्थलओ । इय अत्थेण न सक्को, कहिं पि अप्पा वि पूरेउं
 इच्छावोच्छेयकए, संतोसो चेव ता वरं विहिओ । संतोसिणो हि सोक्खं, दुक्खमज्जंतोसिणो धणियं

पंचमपावद्वाणग-पसत्तविगियत्तयाण दोसगुणा । जह लोहंनंदजिणदास-सावगाणं तहा गेया ॥५८८७॥

तहाहि—

पाडलिपुत्ते नगरे, बहुसमरविढत्तविजयजसपसरो । आसि जयसेणनामो, नरनाहो भूरिगुणकलिओ ॥५८८८॥

तत्थ य पुरम्मि अधरिय-कुवेरधणवित्थरा परिवसंति । नंदपमोक्खा वणिणो, जिणदासाऽऽई सुसड्ढा य ॥५८८९॥

अह एगम्मि अवसरे, समुहदत्ताऽभिहाणवणिण ॥ चिरकालियं सरोवर-माऽऽरद्धं खाणिउं' एकं ॥५८९०॥

तत्थ खणिज्जंतम्मि, उड्डेहिं' पुव्वपुरिसपक्खत्ता । लद्धा सुवन्नकुसया, चिरकालियकिट्टचयमलिणा ॥५८९१॥

तो लोहमय त्ति वियाणिज्जण, वणियाण तेहिं' उवणीया । जिणदासेणं गहिया य, दोन्नि नाऊण लोहमया ॥५८९२॥

अह तेण नियंतेणं, सम्मं नाउं' सुवन्नमइय त्ति । परिमाणाऽऽक्कमभया, दिन्ना तित्थयरभवणम्मि ॥५८९३॥

अवरे पुणो न गहिया, नवरं नंदेण जाणमाणेण । आढत्ता ते वेत्तुं, समहियअत्थव्वण्णाऽवि ॥५८९४॥

उड्ढा य इमं भणिया, लोहकुसे मा परस्स देज्जाह । अहमिच्छियं दलिस्सामि, तुम्ह तेहिं' च पडिवणं ॥५८९५॥

अवरम्मि दिणो मित्तेण, सो बला भोयणऽट्टया नीओ । तेण य पुत्तो भणिओ, जह तह गिण्हेज्जसु कुस त्ति ॥५८९६॥

पडिसुयमिमं सुएणं, भोत्तुं मित्तग्गिहे गओ ताहे । अब्बंतवाउलमणो, भोत्तुं च १ गिहंमुहो चलिओ ॥५८९७॥

अमुणियपरमत्थेण य, समजहियमोह्ल त्ति नो कुसा गहिया । तेण सुएणं उड्ढा य, जायकोवा परत्थ गया ॥५८९८॥

नियक्त्तारं कोवो, डहइ अवस्सं परे अणेगंतो । नियययडहणे सिहिणो वि, अहव नियमो न अन्नत्थ ॥५९१२॥
 सो किं व कुणउ अन्नस्स, पेसिओ खीणसत्तिसंजोगो । जो निययमाऽऽसयं नि-दहइ कोवो महापावो ॥५९१३॥
 जस्स किर कोवकलिणा, कलुसीकयमाणसस्स जंति दिणा । इह परलोगे वि नरस्स, तस्स कह सोकूवसंपत्ती ॥५९१४॥
 अवयारी किर वेरी वि, होइ एकम्मि चैव जम्ममि । कोहो पुण होइ दढं, दोसु वि जग्मेसु अवयारी ॥५९१५॥
 जं कज्जमुवसमपरो, साहइ न हु तं कया वि कोवपरो । जं कज्जकरणदकूवा, बुद्धी कुद्धस्स सा कत्तो ॥५९१६॥

अन्नं च—

कोहो उव्वेवणओ, पियंबंधुविणासओ महापावो । कोहो संतावयरो, सोग्गइपहबंधणो कोहो ॥५९१७॥
 बुहयणसहस्सपरिनिंदियस्स, पयईए पावसीलस्स । कोहस्स न जंति वसं, विवेइणो तेण कइया वि ॥५९१८॥
 कोहाउ हणइ पाणे, कोहाओ भासइ भुसावायं । कोहा अदत्तगहणं, कोहाओ बंभवयभंगो ॥५९१९॥
 कोहाउ महाऽऽभो, परिग्गहो वि हु पयट्टए कोहा । किं बहुणा सव्वाणि वि, पावट्ठाणाणि कोहाओ ॥५९२०॥
 ता तिकूखवंतिखणेण, खंडिउं दकूखयाए निरवेकूखो । कोहमहापडिमळं, पडिवज्जसु पसमजयलच्छिं ॥५९२१॥
 कोहो दुकूखणिमिच्चं, तप्पसमो पुण सुहेक्कहेउ त्ति । उभए वि हु अप्पवसे, तप्पसमो चिय वरं जुत्तो ॥५९२२॥
 कोहो मणसा वि कओ, नरगाय भवे सिवाय तदुवसमो । उभयत्थ वि रायरिसी, पसन्नचंदो इहं नायं ॥५९२३॥

तद्वाहि—

जत्तो तत्तो य खिवंतयाण, अह कहवि ववगए किट्ठे । एगस्स उ कुसयस्सा, पयडं चामीयरं जायं ॥५८९९॥
 रायपुरिसेहिं तत्तो, उट्ठा गहिउं समप्पिया रन्नो । पुट्ठा य कत्थ अन्ने, विक्कीया कहह कुसग त्ति ॥५९००॥
 तेहिं कहियं नराडहिव !, दिन्ना जिणदाससेट्ठिणो दोन्नि । अवसेसा नीसेसा, उवणीया नंदवणियस्स ॥५९०१॥
 एवं भणिए रन्ना, वाहरिउं पुच्छिओ हु जिणदासो । सिट्ठो य तेण सब्बो, जहट्ठिओ नियगवुत्ततो ॥५९०२॥
 ताहे रन्ना सम्माणिज्जण, सो पेसिओ नियगिहम्मि । नंदो य नियगहट्ठं, समागओ पुच्छए पुत्तं ॥५९०३॥
 किं रे ! कुसया गहिया, न व त्ति तेणं पयंपियं ताय ! । बहुमुल्ल त्ति न गहिया, तो ताडिंतो उरं नंदो ॥५९०४॥
 हा ! हा ! मुट्ठो त्ति पयंपिरो य, जंघाउ भंजइ कुसेण । एयाणमेस दोसो, जेण गओ हं परगिहे त्ति ॥५९०५॥
 तो वज्झो आणत्तो, सो रन्ना अवहडं च सब्बस्सं । एमाऽऽई वहू दोसा, इच्छाविणिवित्तिरहियाणं ॥५९०६॥
 इय खमग ! मणागं पि हु, परिगहे मा मणो धरिज्जासि । खणदिट्ठनट्ठरूवे, का वंछा तत्थ धीराण ॥५९०७॥
 एवं परिग्गहविसयं, पंचमगं पावठाणगं वुत्तं । कोवसरूवाऽऽवेयण—परमेत्तो भन्नइ छंडु ॥५९०८॥
 कोहो विगंधिदवु—वभवो व्व कोहो न कस्स उव्वेयं । उवजणयइ एत्तो चिय, चत्तो दूरेण विवुहेहिं ॥५९०९॥
 किञ्च—

गुरुकोवजलणजाला—कलावसविसेसकवलियविवेगो । न वियाणइ अप्पाणं, परं च परमत्थओ पुरिसो ॥५९१०॥
 उपपज्जमाणओ चिय, कोहो पुरिसं डहेइ ता पढमं । जत्थुप्पणो तं चेव, इंधणं धूमकेउव्व ॥५९११॥

नियक्त्तारं कोवो, उहइ अवसं परे अणेगंतो । नियपयडहणे सिहिणो वि, अहव नियमो न अन्नत्थ ॥५९१२॥
 सो किं व कुणउ अन्नस्स, पेसिओ खीणसत्तिसंजोगो । जो निययमाऽऽसयं नि-दहेइ कोवो महापावो ॥५९१३॥
 जस्स किर कोवकलिणा, कलुसीकयमाणसस्स जंति दिणा । इह परलोणे वि नरस्स, तस्स कह सोकूखसंपत्ती ॥५९१४॥
 अवयारी किर वेरी वि, होइ एकम्मि चेव जम्ममि । कोहो पुण होइ दढं, दोसु वि जम्मेसु अवयारी ॥५९१५॥
 जं कज्जमुवसमपरो, साहइ न हु तं कया वि कोवपरो । जं कज्जकरणदकूखा, बुद्धी कुद्धस्स सा कत्तो ॥५९१६॥

अनं च—

कोहो उव्वेवणओ, पियबंधुविणासओ महापावो । कोहो संतावयो, सोग्गइपहबंधणो कोहो ॥५९१७॥
 बुहयणसहस्सपरिनिदियस्स, पर्यइए पावसीलस्स । कोहस्स न जंति वसं, विवेइणो तेण कइया वि ॥५९१८॥
 कोहाउ हणइ पाणे, कोहाओ भासइ सुसावायं । कोहा अदत्तगहणं, कोहाओ वंभवयभंगो ॥५९१९॥
 कोहाउ महाऽऽरभो, परिग्गहो वि हु पयडए कोहा । किं बहुणा सन्वाणि वि, पावट्टाणाणि कोहाओ ॥५९२०॥
 ता तिकूखवंतिखणेण, खंडिउं दकूखयाए निरवेकूवो । कोहमहापडिमहं, पडिवज्जसु पसमजयलच्छिं ॥५९२१॥
 कोहो दुक्खणिमित्तं, तप्पसमो पुण सुहेक्कहेउ त्ति । उभए वि हु अप्पवसे, तप्पसमो चिय वरं जुत्तो ॥५९२२॥
 कोहो मणसा वि कओ, नरगाय भवे सिवाय तदुवसमो । उभयत्थ वि रायरिसी, पसन्नचंदो इहं नायं ॥५९२३॥

तहाहि—

किं च—

माणतमभरञ्कतो, कजाऽकज्जेसु सुज्झिउ' मूहो । बहुमन्निउ' अगुणिणो, गुणिणो अवमन्निउ' बहुसो ॥५९५२॥
गयबुद्धी गोढामा—हिलो व्व पावो असेससुहमूलं । सम्मत्तकप्पतरुमच्चि, उम्मूलइ मूलओ चैव ॥५९५३॥
एवं नीयागोयं, माणंओ कम्ममऽसुहसुवचिणिउ' । नीएसु वि नीयतमो, परियडइ अणंतसंसारं ॥५९५४॥
तथा—

चइरण वि किरि संगं, संपाविता वि चरणकरणगुणे । चरिउणं पि तवाऽई, कट्ठाऽणुट्ठाणमऽच्चुपगं ॥५९५५॥
वयमेव चत्तसंगा, वयमेव बहुसुया वयं गुणिणो । वयमेव उगकिरिया, लिं गुवजीवी किमऽन्ने उ ॥५९५६॥
इय विलसमाणमाणाऽ—णलेण हद्धी ! दहंति संतं पि । पुव्वपवन्नियनियगुण—वणसंड' अहह ! कट्टमऽहो ! ॥५९५७॥
अन्नं च—

विवरीयवित्तिधम्मा, आरंभपरिगहाउ अनियत्ता । पावा सयं विमूहा, सेसं पि जणं विमोहिता ॥५९५८॥
हिंसंति जीवनिवहं, करंति कम्मं सयाऽज्जामविरुद्धं । तहवि य वंहंति गव्वं, धम्मनिमित्तं इहं अम्हे ॥५९५९॥
सायरसरिद्धिगल्या, दव्वकूखेत्ताऽइकयममत्ता य । निययकिरियाऽणुरूवं, परूवयंता जिणमयं पि ॥५९६०॥
दव्वकूखेत्ताऽईण अणु—रूवम्मि बलवीरियपप्पुहे । संते वि जहासत्तिं, अजयंता चरणकरणेसु ॥५९६१॥
अववायपयपसत्ता, पृइजंता तहाविंइजणेणं । अम्हे चैव इह त्ति, अत्तुकरिसाऽभिमाणाओ ॥५९६२॥

कालाऽणुरूचकिरिया-ए य संविगगीयवस्रुणिणो । माहृणाऽऽइपरा-यण चि खिंसंति जणपुरओ ॥५९६३॥
 नियकिरियाऽणुरूवेणं, वट्टमाणं ममत्तपडिवद्धं । निक्कुडिलं ति वयंता, पासत्थजणं च सलहंति ॥५९६४॥
 एवं च असुहचेह्ठा, कम्मं बंधंति किंपि तं बहुसो । जेण बहुत्तिकूखदुकूखे, भमंति संसारकंतारे ॥५९६५॥
 जह जह करेइ माणं, पुरिसो तह तह गुणा परिगलंति । गुणपरिगलणेण पुणो, कमेण गुणविरहियत्तं से ॥५९६६॥
 गुणसंजोगेण विवज्जिओ य, पुरिसो जयग्मि धणुहं व । साहइ न इच्छियत्थं, उत्तमवंसुभवत्ते वि ॥५९६७॥
 सस्रोभयकजहरो, इह परलोए य तिकूखदुकूखकरो । जत्तेण परिच्चत्तो, माणो दूरं विवेईहिं ॥५९६८॥
 ता सुंदर ! चयसु तुमं पि, माणसऽणवज्जयं गवेसें तो । खविए पडिवकूखग्मि, सपकूखसिद्धी जओ भणिया ॥५९६९॥
 एयग्मि अवगयग्मि, जरे व्व परमं सरीरसुत्थत्तं । जायइ तह एवं चिय, गुणकरमाऽऽराहणापत्थं ॥५९७०॥
 सत्तमपावट्ठाणग-दोसेण किलेसिओ हु बाहुबली । सो चिय तओ नियत्तो, सहस चिय केवली जाओ ॥५९७१॥

तहाहि—
 तकूखसिलानयरीए, इकूखागकुलुब्भवो जयकूखातो । बाहुबलि चि जहत्थो, उमभसुओ पत्थिवो आसि ॥५९७२॥
 भरहेण चक्कवईणा, अट्ठाणवइकणिट्ठभाउसुं । पव्वइएसुं सेवं, अपडिच्छंतो स इय भणिओ ॥५९७३॥
 परिचयसु लहुं रज्जं, अहवा आणापरायणो होसु । अज्जेव समरसज्जो, वट्टसु सवडम्महो अहवा ॥५९७४॥
 एवं सोच्चा निप्पडिम-भुयबलोहामियऽन्नसुहडेणं । संगामो पारदो, तेणं चक्काऽहिवेण समं ॥५९७५॥

अवि य—

पड'तमचकुंजरं, हम्भन्तजोहनिम्भरं । पलायमाणकायरं, निभिन्नसंदणुकरं ॥५९७६॥
 मिलंतजोगिणीकुलं, वंहंतलोहियाऽऽकुलं । कयंतगेहदारुणं, महाभाएकक्रारणं ॥५९७७॥
 सराऽवरुद्धभूयलं, गंडददाणवदलं । पयडुसूरमगणं, भंमततुडमगणं ॥५९७८॥
 पलोडुं रणंऽगणं, अणेगलोगमारणं । दयारसेक्कमाणसो, भणेइ सो महायसो ॥५९७९॥
 हे भरह ! किं जणेणं, निरवराहेण मारिएणिमिणा । जुज्झामो तुमऽहयं च, जेसिमऽवरोपरं वेरं ॥५९८०॥
 पडिवन्नमिमं भरहेण, जुज्झुं ते तओ समादत्ता । ता जाव वाहुवल्लिणा, सव्वत्थ विणिज्जिओ भरहो ॥५९८१॥
 तो सो चिंतइ चक्की, किमऽहं न भवामि एस चक्कहरो । जं भुयवलेण सव्वत्थ, णेण जिप्पामि इयरो व्व ॥५९८२॥
 इय चिंतिरस्स भरहस्स, दंडरयणं फुरंततडितरलं । करकमलम्मि निलीणं, पयंडजमंडडुप्पेच्छं ॥५९८३॥
 अह वाहुवली तं तह, पलोडुं विलसमाणकोहऽग्गी । दंडेण समं पि इमं, किं चूरमि ति चिंतंतो ॥५९८४॥
 खणमेगं अच्छित्ता, मणागमुवलद्धसुद्धुद्धीए । परिभाविउं पयत्तो, धिद्धी ! विसयाऽणुसंगस्स ॥५९८५॥
 जेणऽभिभूया सत्ता, मित्तं सयणं पि वंधवजणं पि । न गणंति तिणसमं पि हु, काउमऽकिच्चं पि ववसंति ॥५९८६॥
 ता विसयवासणाए, निवडउ वज्जाऽसणि ति चिंतंतो । सयमेव विहियलोओ, निस्संगो सो महासत्तो ॥५९८७॥
 पव्वज्जं वेत्तूणं, कह लहुभाऊण वंदणं काहं । सामिसमीवम्मि गओ ति, माणदोसेण तत्थेव ॥५९८८॥

काउससग्गेण ठिओ, उप्पन्ने केवलम्मि वच्चिस्सं । एत्तो त्ति कयपइन्तो, आवरिस्सं निरउसणो क्किसिओ ॥५९८९॥
 वरिस्संते जिणपेसिय-बंभीसुंदरीतवस्सिणीहिं च । भणिओ भाउग ! ताओ, आणवइ न हत्थिचडियाण ॥५९९०॥
 उप्पज्जइ किरि नाणं त्ति, तयणु सो जा विभावए सम्मं । ता माणमेव हत्थिं, सुणिऊणं जायसुहभावो ॥५९९१॥
 उज्झियमाणो जिणपाय-मूलगसणाय उक्खिवियचलणो । तिन्नपइन्तो जोओ, वरकेवलनाणलाभेणं ॥५९९२॥
 इय माणपवित्तिनिविचिभाव-संपज्जमाणदोसगुणे । खमग ! महासत्त ! विहा-विऊण सुद्धाए बुद्धीए ॥५९९३॥
 तुममाऽऽराहणमेयं, आराहिय चरणवरगुणोवेयं । दंसणनाणसमेयं, पावसु सिवसोक्खमउपमेयं ॥५९९४॥
 सत्तमयपावठाणं, उवइं माणगोयरं एयं । एत्तो मायाविसयं, अट्टमयं किंपि साहेमि ॥५९९५॥
 माया उव्वेयकरी, धम्मियसत्थेसु निंदिया माया । माया पाबुप्पत्ती, धम्मक्खयकारिणी माया ॥५९९६॥
 माया गुणहाणिकरी, दोसाण विवइढणी फुडं माया । माया विवेयरिणंउक्क-विंगसणेक्कराहुगहो ॥५९९७॥
 पढियं नाणं चरियं च, दंसणं पावियं च चारित्तं । तवियं सुचिरं पि तवं, जइ माया ता हयं सव्वं ॥५९९८॥
 अच्छउ तो परलोए, इहलोए च्चिय नरो उ माइल्लो । जइ वि अकयाज्वराहो, तहा वि सप्पो व्व भयहेऊ ॥५९९९॥
 जह जह करेइ मायं, तह तह ? अप्पच्चयं जणे जणइ । अप्पच्चयाओ पुरिसो, अक्कयतूला लहु होइ ॥६००॥
 ता भाविऊण एयं, सुंदर ! परिहसु सव्वहा मायं । तव्वज्जेण अणवजं, अज्जवं जायए जेण ॥६००?॥

अञ्जवगुणेण पुरिसो, संचरई जत्थ जत्थ तत्थ तहिं । सुयणो सरलसहावो, इमो त्ति सलहिज्झइ जणेणं ॥६००२॥
 आरूढजणपंसंस्स, पुण्णगुणा संक्रमंति सयरंहं । गुणगणगवेसिणो ता, जुत्तो जत्तो तहिं काउं ॥६००३॥
 महरुचं दंसित्ता, माई पच्छा वि दरिसियवियारो । तक्कं व जयम्मि नरो, न रोयए चत्तमहरुत्तो ॥६००४॥
 अट्टमयपावठाणग-दोसे नायमिह पंडरज्जाए । अहवा दोसगुणेसु वि, अहक्कमं दो वणियपुत्ता ॥६००५॥

तथाहि—

एगम्मि पुरे धणवंत-गरुयकुलसंभवा भवुव्विग्गा । पव्वजं पडिवन्ना, एगा सुस्सावगाण सुया ॥६००६॥
 सुस्समणीणं मज्जे, वसमाणी सा य गिम्हसमयम्मि । अच्चंतमलपरीसह-पराजिया देहसक्कारं ॥६००७॥
 अंसुयसक्कारं पि हु, कुणमाणी चोयणं च समणीहिं । दिजंतिं असहंती, भिन्नम्मि पडिस्सयम्मि ठिया ॥६००८॥
 पंडरपडदेहत्तेण, सा पसिद्धा य पंडरज्ज त्ति । कुणइ य पूयाहेउं, विज्जाए नयरजणत्वोभं ॥६००९॥
 अह पच्छिमम्मि काले, कहां पि संजायपरमवेग्गा । सुगुरुसमीवे पडिवन्न-पुव्वदुच्चरियपच्छित्ता ॥६०१०॥
 संघसमकूलं धेत्तण-मणसणं सा ठिया सुहज्जाणे । णवरं पूयाहेउं, मंतेणाऽऽयइद्धइ लोयं ॥६०११॥
 तीए समीवे पुरलोय-मिंतमणिसं पलोइउं गुरुणा । भणिया महाऽणुभावे !, मंतऽभिओगो न ते जुत्तो ॥६०१२॥
 “मिच्छा मि दुक्कडं” “नो, पुणो वि काहामि चोइया सुट्ठु” । पडिभणियमिणं तीए, नवरं अवरम्मि पुण दियहे ॥६०१३॥
 विजणे ठाउं अतरंतियाए, आयइिहओ पुणो लोगो । पडिसिद्धा य गुरुहिं, ता जाव चउत्थवेलाए ॥६०१४॥

मायासीलत्तेणं, तीए भणियं न किंपि भंते ! हं । विजावलं पजुंजेमि, किंतु समयमेइ एस जणो ॥६०१५॥
 एवं सा मायावस—विहुणियआराहणाफला मरिउं । सोहम्मे एरावण—सुररमणीभावमडणुपत्ता ॥६०१६॥
 इय दोसे दिइंतो, निहिट्ठो ताव पंडरजाए । दोसगुणेषु य पुब्बो—वइट्ठवणिए निंदसेमि ॥६०१७॥
 अवरविदेहे दो वणि—यवयंसा माइउज्जुगत्तेण । ववहरिउं चिरकालं, दो वि मया भरहवासम्मि ॥६०१८॥
 उज्जुगभावो मिहुणत्तेणेण, अवरो य हत्थिभावेण । उपन्ना कालेणं, परोप्परं दंसणं जायं ॥६०१९॥
 मायावसविहवियआभि—योगकम्मोदएण अह करिणा । खंधम्मि विलइयं तं, मिहुणगमड्वत्तपीईए ॥६०२०॥
 इय माइणो अणत्थं, तच्चिवरीयस्स पेच्छिउं च गुणं । खमग ! तुमं निम्माओ, सम्मं आराहणं लहसु ॥६०२१॥
 पावट्ठाणगमड्डुम—मेवं लेसेण संसियं एत्तो । लोभसरूवाड्वेयण—परमं नवमं पि कित्तेमि ॥६०२२॥
 जायइ जाओ वइडइ, जह पाउसजलहरो अहुंतो वि । तह पुरिसस्स वि लोभो, जायइ पसरइ य पइसमयं ॥६०२३॥
 लोभे य पसरमाणे, कज्जाड्कज्जं अचिन्तयन्तो य । मरणं पि हु अगणंतो, कुणइ महासाहसं पुरिसो ॥६०२४॥
 अडइ गिरिदरिसमुदे, पविसइ दारुणरणंगणम्मि तहा । पियवंधवे नियं जी—वियं पि लोभा परिचयइ ॥६०२५॥

किंच—

अचं तमुत्तरोत्तर—समीहिइयत्थाड्गमे वि लोभवओ । तण्ह चिय परिवट्ठइ, सुमिणे वि न जायए तिच्ची ॥६०२६॥
 लोभो अकूखवाही, सयंशुरमणोदहि व्व दुप्पूरो । लामिंधणेण जलणो व्व, वुडिहमज्जंतमडणुगरइ ॥६०२७॥

लोभो सव्वविणासी, लोभो परिवाराचित्तमेयकरो । सव्वाऽऽवहकुर्गईणं, लोभो संचारायपहो
 एयदारेण नरो, धोरं प्रावं पवंचिउं सुचिरं । अविहियतप्पडियारो, परियडइ भवकडिल्लम्मि
 जो पुण लोभविवांगं, नाळण विवेगओ महासत्तो । तव्विवरीयं चिहुइ, उभयभवसुहाऽवहो स भवे
 एत्थ य पावट्ठाणे, दिट्ठतो होइ माहणो कविलो । जो चडिओ कोडीए, कणगस्स दुमासगऽत्थी वि
 तप्पडिवक्खे वि हु खविय—सयलपरिथूलसुहुमलोभंऽसो । सो चिय दिट्ठतपयं, संपावियकेवलाऽल्लोगो
 तद्वाहि—

॥६०२८॥

॥६०२९॥

॥६०३०॥

॥६०३१॥

॥६०३२॥

कोंसंबीनयरीए, जसोयनामाए माहणीए सुओ । कविलो नामेणाऽऽसी, लहुयस्स वि तस्स किर जणगो
 पंचत्तं संपत्तो, पियसमवयसं विभूतिसंपन्नं । माहणमज्वरं दट्ठुं, से जणणी संभरियनाहा
 रोविउमाऽऽहत्ता पु—च्छिया य कविलेण रुयसि किं अम्मो ! । तीए पयंपियं पुत्तं, पउरमिह रोवियव्वं मे
 तेण भणियं किमत्थं ? , तीए बुत्तं तुमम्मि जायम्मि । वच्छ ! विभूई निहणं, गया तद्वा जह य एस दिओ
 तह तुज्झ पिया वि पुरा, विभूइमं आसि तेण वज्जरियं । केण गुणेणं तीए, पयंपियं वेयकुसलत्ता
 साऽम्मरिसेणं कविलेण, भासियं तं अहं पि सिकूखामि । तीए भणियं एवं, करेसु गंतूण सावत्थिं
 पिइमिच्चइदत्ताऽ—भिहाणअज्झात्रगरस्स पासम्मि । इह अत्थि वच्छ ! सम्मं, न तुज्झ सिकूखावगो को वि
 एवं ति सो पवज्जिय, सावत्थिपुरीए इंददत्तस्स । पासम्मि गओ पुट्ठो य, तेण कहिए य वुत्तंते
 ॥६०३३॥

॥६०३४॥

॥६०३५॥

॥६०३६॥

॥६०३७॥

॥६०३८॥

॥६०३९॥

॥६०४०॥

पियमित्तुओ त्ति वियाणिऊण, अज्झावगेण अवगूहो । भणिओ य वच्छ ! गिण्हसु, संऽगोवंगं पि चउवेयं ॥६०४१॥
 किंतु समिद्धं धणसेट्ठि-मेत्थ भोयणकएण पत्थेसु । अब्भत्थिओ य कविलेण, साऽऽयरं तेण वि य भणिया ॥६०४२॥
 एगा नियगा चेडी, भुंजावेज्जासि पाढगमिमं ति । एवं भोयणसुत्थो, वेए सो पढिउमाऽऽहत्तो ॥६०४३॥
 नवरं साऽऽयरपइदिण-भोयणदाणेण संथवेणं च । चेडीए उवरि जाओ, अच्चंतं तस्स पडिबंथो ॥६०४४॥
 अहतीए सो भणिओ, छणो त्ति कयविविहचारुसिं गारा । नियनियकामुयधियरिय-विसिट्ठवत्थाऽऽइरमणिज्जा ॥६०४५॥
 पुरवेसाओ णीहिंति, कल्लदियहम्मि अच्चिउं मयणं । तासिं च अहं मज्जे, जंती वीभच्छनेवत्था ॥६०४६॥
 सहियाहिं हसिज्जिस्सं, ता पिययम ! तं सि पत्थणिजो मे । तह कुणसु कह वि जह नो-वहासपयचिं पवज्जामि ॥६०४७॥
 एवं सोउं कविलो, कयत्थिओ अद्धिइए पारद्धो । नट्ठा निसिस्मि निद्दा, पुणो वि चेडीए सो भणिओ ॥६०४८॥
 पिय ! परिहर संतावं, वच्चसु तं राइणो समीवम्मि । सो किर पइदियहं चिय, पढमपवुद्धो पढमदिट्ठं ॥६०४९॥
 विपपं सुवन्नमासग-दुगदाणेणाऽभिनंदइ इमं च । आयच्चिऊण कविलो, अवियाणियरयणिपरिमाणो ॥६०५०॥
 नीहारिओ गेहाओ वच्चंतो दंडवासिएहिं तओ । चोरो त्ति गहिय वद्धो, पच्चूसे दंसिओ रण्णो ॥६०५१॥
 आगारिं गियकुसलत्तणेण, साहु त्ति जाणिउं रत्ता । आपुच्छिओ तगो भइ !, को तुमं ? तेण वि य सव्वो ॥६०५२॥
 मूलाओ चिय सिट्ठो, नियवुत्ततो तओ सकरुणेण । रत्ता भणियं भइय ! जं मग्गसि तं पयच्छामि ॥६०५३॥

कविलेण जंपियं देव !, रहसि आलोचिऊण मग्गामि । पडिवन्नमिमं रत्ना, एगंते सो तओ ठाउं ॥६०५४॥
 आलोचिउं पयत्तो न किंपि कणगस्स मासगदुणेण । पत्थेमि दम्मदसंगं, तेण वि वत्थं भवे एकं ॥६०५५॥
 ता पत्थिज्जइ वीसा, अहवा तीए वि हवइ नाऽऽभरणं । ता जाएमि सयमइहं, तेण वि किं तीए किं मज्झं ॥६०५६॥
 मग्गेमि सहसमेकं, नवरं तेणाऽवि थोवनिव्वाहो । एवं दससाहस्सिं, चडिओ ता जाव कोडिं पि ॥६०५७॥
 एवं च उत्तरोत्तर-वइहंतुदामदव्ववंछेण । मूलाऽभिलासमऽणुसरिय, तेण संचितियं एवं ॥६०५८॥
 “जहा लाभो तहा लोभो, लाभो लोभो पवइड्डइ । दोमासकयं कज्जं, कोडीए वि न निट्ठियं” ॥६०५९॥
 “हा दुट्ठु दुट्ठु लोभस्स, चेट्ठियं” इइ विचिंतयंतो सो । सरिऊण पुव्वभवकय-पव्वज्जं जायसंवेगो ॥६०६०॥
 संवुद्धो पव्वइओ, गओ य भूमीवइस्स पासम्मि । तेणाऽऽवि पुच्छिओ भद !, किमिह आलोचियं तुमए ॥६०६१॥
 कोडीपज्जवसाणो, सिट्ठो नियवइयरो य कविलेण । रत्ना भणियं कोडिं पि, देमि मा कुणसु संदेहं ॥६०६२॥
 अलमेत्तो मज्झ परिणहेण, इइ संसिउं च निकखंतो । कविलो रायगिहाओ, संपत्तो केवलाऽऽलोयं ॥६०६३॥
 इय एयं लोभरिउं, सुंदर ! संतोसत्तिकव्वगणेणं । जिणिऊण दुज्जयं पि हु, तमऽपणो नेव्बुइं कुणसु ॥६०६४॥
 नवमं पावट्ठाणग-मेवं लोभाऽभिहाणमुवइहं । पेज्जाऽहिहाणमेत्तो, दसमं पि हु संपवकूवामि ॥६०६५॥
 अच्चन्तलोभमाया-रूवमऽभिसंगमेत्तमिह पेज्जं । आयपरिणामं चिय, तिलोयपुज्जा परूवंति ॥६०६६॥
 पेज्जं हि नाम पुरिसस्स, देहे दाहो निरऽग्णिओ वोरो । अविमुग्ग्गवा य सुच्छा, अमंतंतो गहाऽऽवेसो ॥६०६७॥

एवं धणधनेसु, सुवण्णरूपेसु खेत्तवत्थसु । दुपयचउप्पयविसए य, वद्धरागो कए ताण ॥६०८०॥
 हिं'इइ देसा देसं, पवणुद्धुयसुक्कपत्तसमचित्तो । सारीमाणसाऽसंख-तिकूखदुकूवाइं अणुहवइ ॥६०८१॥
 किं बहुणा भणिणं?, जं जं जीवाण जायइ जयम्मि । दुकूखं सुत्तिकूखवियणं, तं तं रागफ़लं सव्वं ॥६०८२॥
 जं देसचायवट्ठण-निप्पीसणयं च कुंकुमस्साऽवि । जं वा मंजिट्ठाए, कंहुपाडाऽऽइकहणं'तं ॥६०८३॥
 जवणकंडणपायाऽऽइ-महणं जं च किर कुसुं'भस्स । तं दव्वओ वि रागस्स, चेव दुव्विलसियं जाण ॥६०८४॥
 एवं तदारणं, दुकूखं दुकूखेण अट्टरोदाइं । तेहिं च होइ देही, इहपरलोगे य दुहभागी ॥६०८५॥
 सयलाऽसंभजसकरो, रागो चिय अत्थि जइ जियाणेक्को । ता पज्जत्तं संसार-हेउजालेण अवरेण ॥६०८६॥
 रागाऽऽइहि य वत्थुं, इओ तओ साहिज्जण य किलेसा । जह जह तमऽणुभवेइ, तह तह परिवड्डइ रागो ॥६०८७॥
 जइ वि'दूहिं भस्जिइ, उदही तिपेज्ज 'वि'धणेहिं सिही । तो रागतिसापरिगय-पुरिसो वि लभेज्ज इह तित्तिं ॥६०८८॥
 न य पुण केणाऽवि इमं, दिट्ठं व सुयं व एत्थ लोगम्मि । ता तव्विजए जत्तो, जुत्तो काउं सह विवेगे ॥६०८९॥
 जं जं जीवाण जयम्मि, जायए सुहसुयारमऽणुबंधि । तं तं दुज्जयरगाऽरि-विजयविफ़ुरियमऽकूखं'डं ॥६०९०॥
 एयस्स पुरो रेहइ, न य दिव्वं माणुसं व वरसोकूखं । लेसेण वि उत्तमरयण-रासिणो कायमणिउ व्व ॥६०९१॥
 इह पेज्जपावठाणग-दोसे अरिहनयस्स किर भज्जा । नायं तप्पडिवकूखे, तदियरो चिय अरिहमित्तो ॥६०९२॥

तदाहि—

सिरिसिइपइडियपुरे,

अरहन्नयअरिहमित्तनामाणो ।

अवरोपरदढणया, निवसंति भाउणो दोन्नि

॥६०९३॥

जेट्टस्स गेहिणीए, तिब्बडणुरागाए एगसमयम्मि ।

अब्भत्थिओ कणिट्ठो, पडिसिद्धा तेण सा बहुसो

॥६०९४॥

तह वि हु उवसग्गंती, भणिया किं नियसि भाउणं न हु मे ।

तो तीए भत्तारो, विणासिओ अणत्थसीलाए

॥६०९५॥

पच्छा भणिओ एवं पि, कीस नो इच्छसि त्ति तो तेणं ।

तत्तो भाइविणासं, विणिच्छिउं गिहविरत्तेण

॥६०९६॥

गहिया जिणपव्वज्जा, साहूहिं समं च विहरिओ बहिया ।

इयरी अट्टवसट्ठा, सुणिगा मरिऊण उप्पन्ना

॥६०९७॥

गामम्मि जत्थ सुणिगा, सा वट्टइ तत्थ चैव विहरंतो ।

समणगणेण समेओ, समागओ अरिहमित्तो वि

॥६०९८॥

तो पुव्वपेमवसगा, सा सुणिगा तस्स न सुयइ समीवं ।

उवसग्गो त्ति निसाए, ताहे नट्ठो अरिहमित्तो

॥६०९९॥

इयरी वि तव्विओणेण, मरिय अडवीए मक्कडी जाया ।

सो वि महप्पा कहमडवि, तमेव अडविं समडणुपत्तो

॥६१००॥

दिट्ठो य मक्कडीए, लग्गा कंठम्मि पुव्वपेयेण ।

मोयाविओ य कहमडवि, सेसमुणीहिं पलणो सो

॥६१०१॥

सा पुण तव्विरहम्मि, मरिऊणं जक्खिणी समुप्पन्ना ।

तच्छिइडाइं विमग्गइ, विहरंतं तं च नीरागं

॥६१०२॥

हसिऊण तरुणसमणा, भणंति धन्नोऽसि अरिहमित्त ! तुमं ।

जं च पिओ सुणियाणं, वयंस ! गिरिमक्कडीणं च

॥६१०३॥

एवं कयपरिहासो वि, निक्कसोओ स अवरसमयम्मि ।

जलपव्वहमड्झमिउं, पसारिउं दीहरं जंघं

॥६१०४॥

जा गंतुं आरब्धो, ता गतिभेएण लद्धच्छिइडाए ।

पुव्वपरट्ठाए ज—क्खिणीए से ऊरुओ छिन्नो

॥६१०५॥

हा दुर्दु दुर्दु मा आउ-कायजीवा विराहिया होजा । एवं परिभावेतो, अधिहं जा कुणइ सो झत्ति ॥६१०६॥
 ता सम्मदिट्ठिगाए उ, देवयाए पराजिणिच्चा तं । सपएसो से ऊरू, संवडिय पुणन्वो विहिओ ॥६१०७॥
 एवं पेज्जविकूखे, वडुतो सो हु सुगतिमणुपत्तो । इयरी य पेज्जनडिया, विडंवाणाभायणं जाया ॥६१०८॥
 इय भो देवाणुप्पिय ! तुमं पि जिणवयणविमलसलिलेण । निव्वावसु पेज्जजग्गिं, समीहिियड्यस्स सिद्धिक्कए ॥६१०९॥
 दसमं पावट्ठाणग-मेवं संखेवओ पवकूखायं । दोसाडभिहाणमेत्तो, एक्कास्समं परिकहेमि ॥६११०॥
 अचं'तकोहमाण-वभवो इहं असुहआयपरिणामो । दोसो भन्नइ जम्हा, दूसिज्जइ तेण सपरज्जणो ॥६१११॥
 दोसो अणत्थभवणं, दोसो भयकलहदुक्खमंडारो । दोसो कज्जविणासी, दोसो असमंजसाण निही ॥६११२॥
 दोसो अनिवुइक्करो, दोसो पियमित्तदोहकारी य । सपरोभयतावकरो, दोसो दोसो गुणविणासो ॥६११३॥
 दोसेण चेव कलिओ, परगुणदोसे विकत्थइ पुरिसो । दोसकलुसियमणो चिय, आवहइ ऊणहिययत्तं ॥६११४॥
 ऊणहिययस्स उ परो, जं जं चेदुइ उ अप्पगयमेव । अप्पविसयं खु तं तं, मन्नइ मूढो किलिस्सइ य ॥६११५॥
 धम्मोवएसरूवं, रइठाणं पि हु परेण सीसंतं । महु^१संभियपायसमिव, दूसइ पित्तड्दिओ व जडो ॥६११६॥
 ता जइ रइठाणं पि हु, अरइपयं होइ जस्स दोसेण । ता दोसस्स न जुत्तो, दाउमणज्जस्स अवयासो ॥६११७॥
 जे जेत्तिया य पुब्बिं, भणिया दोसा हयाड्सदोसस्स । ते तेत्तिय चिय गुणा, भवंति सुविमुद्वपसमस्स ॥६११८॥

दोसदवाऽनलजोगा, दइदं दइदं समंऽबुवरिसेण । चित्तसमाहाणवणं, नियमेण पुणन्नवीहोइ ॥६११९॥
इह दोसपावठाणा, चरणमऽसुद्धं अकासि धम्मरूई । पच्छाऽऽगयसंवेगो, सो चिय सुद्धं तयमऽकासि ॥६१२०॥

तथाहि—
गंगामहानईए, नंदो नावाऽहिबो बहु लोणं । मोल्लेणं उत्तारइ, एगम्मि य अवसरे साहू ॥६१२१॥
बहुलद्धिसंपउत्तो, धम्मरूई नाम गंगमुत्तिन्नो । नावाए मोल्लकए, धरिओ नंदेण नइपुल्लिणे ॥६१२२॥
फिडिया भिक्खावेला, रविकरसंतत्तवेलुयाए दढं । गिम्हेण य अभिभूओ, तह वि हु तेणं अमुच्चंतो ॥६१२३॥
रुद्धो दिङ्खिहुयासेणं, भासरासिं तयं करिचा सो । अन्नत्थ गओ इयरो, सभाए घरकोइलो जाओ ॥६१२४॥
साहू वि विहरमाणो, भत्तं पाणं गहाय गामाओ । भोयणकरणनिमित्तं, तं चेव सभं अणुपविट्ठो ॥६१२५॥
दट्ठण तं च दढपुव्व-वेरओ जायतिव्वकोवो सो । भोत्तुं आरद्धस्स उ, मुण्णिओ उवरि ठिओ संतो ॥६१२६॥
पाडिउमाऽऽरद्धो कयवरं ति, तो उज्झिज्जण तं ठाणं । साहू अन्नत्थ ठिओ, तत्थ वि सो खिविउमाऽऽट्ठो ॥६१२७॥
अन्नत्थ वि एवं चिय, कयवरकरणम्मि जायकोवेण । को एस नंदकप्पो च्चि, जंपिओ धम्मरूणा वि ॥६१२८॥
निहइदो सो ताहे, उप्पन्नो मयंगंगतीरम्मि । हंसो मुणी वि तत्तो, विहरियगामाऽणुगामेण ॥६१२९॥
तेणेव पएसेणं, वच्चंतो कहवि दिव्वजोएणं । दिट्ठो तेणं कुविण्ण, तयऽणु जलभरियपक्खवाहि ॥६१३०॥
सिंचिउमाऽऽरद्धो अह, पयंडकोवेण साहुणा दइदो । मरिज्जणं उववन्नो सीहो अंजणगिरिंदम्मि ॥६१३१॥

साहू वि सत्यसाहिओ, तेण पएसेण कहडवि वच्चंतो । दिडो सीहेण तओ, उज्झियसत्थो मुणिं हंतुं ॥६१३२॥
 सो इंतो निदइढो, मुणिणा वाणारसीए णयरीए । ताहे वडुगो जाओ, साहू वि य कहडवि तुडिजोगा ॥६१३३॥
 तं चैव पुरिं पत्तो, तो से भिक्खुवड्डया पविट्ठस्स । वडुगेण आरद्धा, धूलिक्खेवाड्डउवसग्गा ॥६१३४॥
 तत्थ वि पुव्वठिईए, दइढो जाओ य तीए नयरीए । राया मुणी वि सुचिरं, विहरिउमज्जन्तय आरद्धो ॥६१३५॥
 इयरो पुण रज्जसिरिं, अणुभुंजतो सरित्तु नियजाइं । भयभीओ संचिंतइ, जइ सो मारेइ एत्ताहे ॥६१३६॥
 ता होइ महाज्जत्थो, टालिज्जामि य विसिट्ठसोक्खाओ । जाणामि जइ तमज्जं, कहं पि ता लहु खमावेमि ॥६१३७॥
 तो तन्नाणनिमित्तं, तेण नरेंदेण पुव्वभवविच्चं । रइउं सइहसिलोगेण, गेहवाहिम्मि उव्भवियं ॥६१३८॥
 जहा— “गंगाए नाविओ नंदो, सभाए घरकोइलो । हंसो मयंगतीराए, सीहो अंजणपव्वए ॥६१३९॥

वाणारसीए वडुओ, राया तत्थेव आगओ चि”

जो किर एयं पूरइ, राया रज्जस्स देइ से अहं । आघोसियं च एवं, पुरीए तो सव्वपुरिलोगो ॥६१४०॥
 निअमइविहवड्डणरूवेण, विरइऊणत्तरद्धमड्डणसरइ । रायाणं नवरं नेव, तेण से पच्चओ होइ ॥६१४१॥
 अह धम्मरई सुचिरं, हिंदिय अन्नत्थ आगओ तत्थ । बुत्थो आरामम्मि, सुओ य आरामिओ तम्मि ॥६१४२॥
 पुणरुत्तमुच्चरंतो, “गंगाए नाविगाड्डइयपयाइं” । भणिओ कीस इमाइं, पुणो पुणो वाहरसि भइ ! ॥६१४३॥
 कहिओ सब्बो वि हू तेण, वइयरो जाणिऊण परमज्जं । ताहे मुणिणा तस्संजति—मंडद्धमाड्डपुरियं एवं ॥६१४४॥

“एसिं वायगो जो उ, सो एत्थेव समागतो चि”

अह पडिपुनसमस्सं, धेत्तूणाऽऽरामिओ गओ रन्नो । पासम्मि तयऽणु सिद्धं, तओ नरे'दो भयवसद्धो ॥६१४५॥
मुच्छानिमीलियऽच्छो, झडत्ति वियलत्तणं समऽणुपत्तो । पहुणो अणिट्ठकारि चि, जायकोवेण लोणेण ॥६१४६॥
सो भणइ हम्ममाणो, कव्वं काउं अहं न याणामि । लोयस्स कलिकरंडो, एसो समणेण मह कहिओ ॥६१४७॥
खणलद्धचेयणेणं, पडिसिद्धो राइणा स हम्मंतो । पुडो य केण रइयं ति, तेण सिद्धं च सुणिण चि ॥६१४८॥
ताहे पहाणपुरिसे, पेसिय पुच्छाविओ नरि'देग । साहू जइ अणुजाणह, ता वंदिउमऽहमुवेमि चि ॥६१४९॥
पडिवन्नम्मि सुणिणा, समागओ सावगो य संबुत्तो । धम्मरूई वि महप्पा, सरिऊणं पुव्वदुच्चरियं ॥६१५०॥
आलोइयपडिकंतो, दूरं निम्महिअसव्वकम्मंऽसो । उम्मूलियदोसतरू, सिवमऽयलमऽणुत्तरं पत्तो ॥६१५१॥
एयं नाउं तप्पसम-चारिवरिसेण पडिहयप्पसरं । पसरंतदोसदावाऽ-नलं तुमं कुणसु सप्पुरिसि ! ॥६१५२॥
एवं कए य सुंदर !, तुमं पि तिक्कयरजायसंवेंगो । अंगीकयकज्जसमुह-पारगामी लहुं होसु ॥६१५३॥
एक्कारसमं एवं, निदंसियं पावठाणगं एत्तो । कलहाऽभिहाणपात्र-ट्ठाणगमऽक्खेमि वारसगं ॥६१५४॥
कोहाऽहिट्ठियजणवयण-जुज्झसरूवो भणिज्जए कलहो । सो य तणुमाणसुब्भव-अंसखसोक्खान पडिवक्खो ॥६१५५॥
कलहो कालुस्सकरो, कलहो वेराऽणुबंधफुडेऊ । कलहो मित्तुत्तासी, कलहो कित्तीए खयकालो ॥६१५६॥
कलहो अत्थस्वयकरो, कलहो दालिइपढमपाओ य । कलहो अविवेयफलं, कलहो असमाहिसमवायो ॥६१५७॥

राउलगहो य कलहो, नासइ कलहाउ गिहगया वि सिरी । कलहाउ कुलफेडो, कलहाउ अणत्थपत्थारी ॥६१५८॥
 कलहाओ दोहगं, संपजइ पइभवं पि दुव्विसहं । कलहाउ गलइ धम्मो, पावप्पसरो य कलहाओ ॥६१५९॥
 कलहो सुगइगमहरो, कलहो कुगतीगमे पउणपयवी । कलहाउ हिययसोसो, पच्छा परितप्पणं कलहा ॥६१६०॥
 कलहो वेयालो इव, लद्धप्पसरो सरीरमडवि हणइ । कलहाओ गुणहाणी, समत्थदोसाऽऽगमो कलहा ॥६१६१॥
 आयपरोभयहियउरु—पिढरपरिसंठियं सिणेहरसं । आवड्डिज्जण तिन्वाऽ—नलोव्व कलहो खयं नेइ ॥६१६२॥
 कलहो हि कीरमाणो, धम्मकलं हणइ तेण तन्नाम । “कलहं” ति सहलकूखण—वियकूखणा भिक्खुणो विंति ॥६१६३॥
 अच्छउ ता किर अन्नो, निययंजगससुव्वभयो वि कलहपिओ । फोडो व्व दुव्विसहणं, तिकूखं दुक्खं जणे जणइ ॥६१६४॥
 जावइया किर दोसा, सत्थे कलहुव्वभा भणिज्जंति । तावइया चैव गुणा, तप्परिहारेण जायंति ॥६१६५॥
 पसमवणभंगकलहं, कलहं परिभाविज्जण ता धीर ! । तव्विजए निव्वत्तिय—परमसुहे रम सुहे निच्चं ॥६१६६॥
 तह आप्पणो परस्सं य, न होइ कलहो जहा तहा किच्चं । अह कहडवि उट्ठिओ तहडवि, कुणसु तह जहन वइढइ सो ॥६१६७॥
 कलहो गयपोओ वि हु, पवइढमाणो उ होइ दुव्वारो । नाणाविहवहंघण—निवंधणं जायए तत्तो ॥६१६८॥
 इह कलहपावठाणग—दोसेणं दूसिओ उ हरिणसो । नियज्जणीज्जणगण वि, उव्वियणिज्जो दहं जाओ ॥६१६९॥
 सो चिय अहिदुगवइयर—दंसणदारेण नायपरमत्थो । साहुत्तं पडिक्खणो जाओ पुज्जो सुराणं पि ॥६१७०॥
 तहाहि—

महुराए नगरीए, संखो भूमिवई महाभागो । परिचत्तसव्वसंगो, सुगुरुसमीवम्मि पव्वइओ ॥६१७१॥
 कालक्रमेण अहिय-सुत्तस्थो सो महिं परियडंतो । तियचच्चाडभिरामे, गजउत्तगरम्मि संपत्तो ॥६१७२॥
 भिक्खुपविट्ठेण य तेण, गूढसिंहिकलियपहसमीवत्थो । पुट्ठो पुरोहिओ सोम-देवनामो पहेणिमिणा ॥६१७३॥
 किमड्हं वच्चामि ततो, हुयवहमगेण वच्चमाणमिमं । डज्झंतं पेच्छस्सं ति, चिंतिउं तेण भणियमिमं ॥६१७४॥
 वच्चसु भयवं ! ति सुणी, इरिउवत्तो य गंतुमाड्ढो । ओलोयणट्ठिओ अह, पुरोहिओ सणियसणियं तं ॥६१७५॥
 वोले'तं पेच्छत्ता, तेण पहेणं गओ तओ सिसिरं । तं उवलंमिय विम्हइय-माणसो इय विचिंतेइ ॥६१७६॥
 धिक्की ! पाविट्ठो हं, जेणाड्ढियमिमं महापावं । दट्ठव्वो य महप्पा, सो जस्स तवप्पभावेण ॥६१७७॥
 जलणाड्ढलो वि मग्गो, झडत्ति हिमसल्लिसीयलो जाओ । विम्हयकरचरियाणं, महाणुभावाण किमड्ढज्झं ॥६१७८॥
 एवं परिभावे'तो, गओ समीवे तवस्सिणो तस्स । नमिउं च भावसारं, णियदुच्चरियं निवेदेइ ॥६१७९॥
 मुणिणा वि य जिणधम्मो, परूवियो वित्थरेण से महया । तं सोच्चा पडिबुद्धो, पव्वइओ सो समणधम्मं ॥६१८०॥
 पालेइ जहाविहिणा, नवरं नो कहवि जाइमयेमसो । उज्झइ निसुणंतो वि हु, तस्स त्रिवागं महाभीमं ॥६१८१॥
 पज्जंते मरिज्जणं, उववन्नो भासुरो सुरो सग्गे । तत्तो चुओ समाणो, तीरम्मि तियससरियाए ॥६१८२॥
 जाइमयाज्वलेवा, मायंगकुले सुओ सपुंप्पन्नो । बलनामो गयरूवो, नियंत्रधूणं पि हसणिज्जो ॥६१८३॥
 अच्चंतकलहकारी, उव्वियणिज्जो महापिसाउ व्व । दोसेहि य देहेण य, क्रमेण बुद्धिं समड्ढुपत्तो ॥६१८४॥

पत्ते य वसंतमहे, पाणपणञ्चणपराण सयणाणं । मज्झाओ निच्छूढो, कुणमाणो भंडणं सो य ॥६१८५॥
 परमविसाओवगओ, पासठिओ पवरविहकीलाहिं । अभिरममाणो सयणे, पेच्छंतो अच्छए जाव ॥६१८६॥
 ताव मसिमेहसामो, समागओ गयकरोवमो सप्पो । तत्थ पएसे वावो-इओ य लोणेण मिलिऊण ॥६१८७॥
 अह खणमेत्तम्मि गए, तहेव अवरो समागओ सप्पो । नवरसडविसो चि काउं, केणडवि वावाइओ नेव ॥६१८८॥
 एयं च पेच्छिऊणं, बलेण परिचिंतियं धुवं सव्वो । अयुहसुहं लभइ फलं, नियदोसगुणोच्चियं तम्हा ॥६१८९॥
 “भद्दगेणव होयव्वं, पावइ भद्दाणि भदओ । सविसो हम्मइ सप्पो, निव्विसो तत्थ मुच्चइ” ॥६१९०॥
 किं चोज्ञं दोसपरा, पराभविज्जंति जं निहहिं पि । ता उज्झिऊण दोसे, इण्हं पि गुणे पयासेमि ॥६१९१॥
 एवं भावेमाणो, धम्मं सोऊण साहुमूलम्मि । भववासादुव्विगो, मायंगमहामुणी जाओ ॥६१९२॥
 छट्ठदुमदसदुवालसद्ध-मासाऽऽविविहतवनिरओ । विहरंतो स महप्पा, पत्तो वाणारसिपुरीए ॥६१९३॥
 गंडीतिंदुगजकूवस्स, मंदिरे तिंदुगम्मि उजाणे । बुत्थो य तं च जकूवो, भत्तीओ पज्जुवासेइ ॥६१९४॥
 अन्नम्मि य पत्थावे, उजाणंस्तरनिवासिजकूखेण । आगंतूणं गंडी-तिंदुगजकूवो इमं बुत्तो ॥६१९५॥
 हे भाय ! किन्न दीससि, तेणं भणियं इमं सुणिवरिड्ढं । नीसेसगुणाऽऽहारं, निच्चं चिट्ठामि थुणमाणो ॥६१९६॥
 दददुं सुणिस्स चेड्ढं, परितुडो सो वि तिंदुगं भणइ । तं चिय मित्त ! कयत्थो, जस्स वणे वसइ एस मुणी ॥६१९७॥
 मज्झ वि वंसंति सुणिणो, उजाणे ता खणं तुमं एहि । गंतुं समगं ते वि हु, वंदामो तो गया दो वि ॥६१९८॥

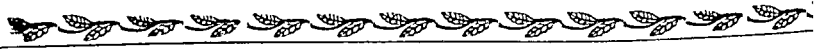
दिद्धा य तेहिं मुणिणो, कहवि पमायाउ विककहकरणया । ताहे गाढयरागं, अणुरत्ता तम्मि ते जकूखा ॥६१९॥
 अह निच्चं पि य भावेण, वंदमाणस्स पूयपावस्स । तं मुणिवसंहं जकूखस्स, परमसोकूखेण जंति दिणा ॥६२०॥
 एगम्मि य पत्थावे, कोसालियमहीवइस्स भइ त्ति । धूया बहुविहफलफुल्ल-पडलकरकिंकराडणुगया ॥६२०१॥
 आंगंतूणं जकूखस्स, पडिममडच्चेइ परमभत्तीए । तं अच्चिऊण देंती, पयाहिणं मलविलित्ततणुं ॥६२०२॥
 कालविगरालरूवं, लायन्नविवज्जियं तवक्किसियं । मायंगमुणिं पेच्छइ, काउस्सग्गेण वडुंतं ॥६२०३॥
 तो निच्छद्धमज्जाए, मूढत्तणओ लहुं च कुट्टेण । मुणिनिंदाकरणाओ, जकूखेण अहिट्ठिया सा य ॥६२०४॥
 असमंजसाइं बहुसो, पलवंती कहवि रायभवणम्मि । नीया नरवइणाडवि हु, अच्चंतविसन्नचित्तेण ॥६२०५॥
 बहुमंतंतपरमत्थ-वेइणो वाहराविया पुरिसा । विजा वि य तेहिं कया, चउप्पयारा वि से किरिया ॥६२०६॥
 अकयप्पडियारेसु य, वेजाडइसु उवरएसु सो जकूखो । जंपइ पत्तम्मि ठिओ, एयाए निंदिओ साहु ॥६२०७॥
 ता जइ एयं तस्सेव, देह मुंचामि नडन्नहा मोकूखो । जह तह जियउ वराइ त्ति, राइणा पडिसुयमिमं पि ॥६२०८॥
 अह सा पगुणसरीरा, सव्वालंकारभूसिया घेत्तुं । वीवाहजोग्गमुवगरण-माडगया भूरिरिद्धीए ॥६२०९॥
 चलणेसु निवडिऊणं, भणइ मुणिं कुण पसायमिह भगवं ! । मज्झं संयवराए, गिण्हेसु करं करेणं ति ॥६२१०॥
 मुणिणा वुत्तं इत्थीहिं, जे समं जंपिउं पि नेच्छंति । ते कह निययकरेहिं, रमणाण करे गहिस्संति ॥६२११॥
 सिद्धिवहुवद्वारागा, दुग्गइमूलासु कह णु जुवईसु । रज्जंति महामुणिणो, भेवेज्जनिवासितियस व्व ॥६२१२॥

अह तिच्चाऽमरिसेणं, जक्खेणऽच्छाइऊण मुणिरूवं । उव्वूढा 'वेलविया य, सव्वरयणि' पि सा तेण ॥६२१३॥
 सुमिणं व मन्नमाणी, पभायसमयम्मि सोगविहंरुंसी । पिउणो गया समीचं, सिद्धो सव्वो य वुत्ततो ॥६२१४॥
 २आदन्नो नरनाहो, मुणियसरूवेण रुददेवेण । उवरोहिण भणियं, देव ! इमा साहुणो पत्ती ॥६२१५॥
 तेण विमुक्का कण्ड, पणामिउं तुम्ह वंमणाणं ति । पडिवन्नमिमं रत्ता, दिन्ना तस्सेव सा तत्तो ॥६२१६॥
 अह सो तीए सद्धिं, विसयनिसेवणपरो गमइ कालं । अन्नम्मि य पत्थावे, जन्नो तेणं समारद्धो ॥६२१७॥
 तत्थाऽऽगया य वहवे, वेयऽत्थवियक्खणा उवज्झाया । वहुभट्टचट्टचडयर—सहिया देसंतरेहिं तो ॥६२१८॥
 अह सो मायंगमुणी, भिक्खकए तत्थ जन्नवाडम्मि । सिद्धवहुभेयभत्ते, समागओ मासपारणए ॥६२१९॥
 तं च तवकिसियकायं, पंतोवाहियं मलीमसं लुक्खं । दट्ठूण धम्मदुड्डा, वहुण्णयारं प्हसमाणा ॥६२२०॥
 जंणेन्ति भट्टवट्ठा !, कीस तुमं एत्थ आगओ पाव ! । इन्निं चिय एयाओ, थामाओ लहुं चिणिस्सरसु ॥६२२१॥
 एत्थंतरम्मि जक्खो, रिसिणो देहम्मि पविसिउं भणइ । भिक्खवत्थमागतो हं, तत्तो विप्पेहिं पडिभणियं ॥६२२२॥
 जाव दिएहिं न भुत्तो, पढमं जलणम्मि जाव न वि छूढो । ताव न दिज्जइ एसो, सुद्धानं वच्च तं समण ! ॥६२२३॥
 जह कालम्मि सुखेत्ते, विहिणा बीयं सुवावियं फलयं । जायइ तह पिइवंमण—जलणम्मि णिवेसियं दाणं ॥६२२४॥
 अह मुणिणा ते भणिया, जाइमिच्चेण होंति नो विप्पा । तुम्हारिस व्व पावा, हिंसाऽलियमेहुणाऽऽसत्ता ॥६२२५॥

जलणो वि पावहेऊ, कह तम्मि निवेसियं सुहं कुणउ । पिउणो वि परभवगया, इह दिन्नं कह णु गिण्हंतु ॥६२२६॥
१ नच्चा य पडिक्कदो च्चि, जायकरोवा तओ मुणिं हन्तुं । दंडकसालेट्टुकरा, सव्वत्तो धाविया विप्पा ॥६२२७॥
छिन्नतरुणो व्व ताणं, निवाडिया केवि तत्थ जक्खेण । अन्ने पहरेहिं हया, अन्ने पुण वामिया सहिरं ॥६२२८॥
एवंविहं अवत्थं, संपत्ते पेच्छिऊण ते सव्वे । भयवेवमाणहियाया, भट्टा भणिउं समाढत्ता ॥६२२९॥
एसो सो जेण तया, सयंवरा उवणया अहं चत्ता । जो सिद्धिवहरत्तो, नेच्छइ सुरसुंदरीओ वि ॥६२३०॥
अइधोरतवपरक्कम-वसीक्यास्सेसतिरियनरदेवो । तेलोक्कणयचलणो, नाणाविहलद्धिसंपन्नो ॥६२३१॥
जियकोहमाणमाओ, जियलोहपरीसहो महासत्तो । सूरुो व्व दूरपसरंत-पावतमनियरनिहलणो ॥६२३२॥
जलणो व्व दहइ भुवणं, कुविओ तं चेव रक्खए तुडो । ता एयं तज्जिंता वच्चिस्सह मच्चुवयणम्मि ॥६२३३॥
चलणेसु निवडिऊणं, एयं तोसेह महरिसिं तम्हा । इय सुणिय रुददेवो, सभारिओ भणिउमाऽऽदत्तो ॥६२३४॥
रागाऽऽइएहि जं भे अवरद्धं तं खमाहि रणे भयवं । पणिवइयवच्छल च्चिय, भवंति लोगम्मि वरमुणिणो ॥६२३५॥
अह ते मुणिणा भणिया, संसारनिबंधणस्स कोवस्स । को अवगासं देजा, विसेसओ मुणियज्जिणवयणो ॥६२३६॥
नवरं मम भत्तिपरायणस्स, जक्खस्स विलसियं एयं । ता तं चेव पसायह, कुसलत्तं पाउणह जेण ॥६२३७॥
ताहे बहुप्पयारेहिं, जक्खमुवसामिऊण भचीए । साहुं हरिसवसुगय-रोमंचा माहणा सव्वे ॥६२३८॥

पडिलाभि'ति तेहि', सनिमित्तोवकूखडेहि' भत्तेहि' । जकूखेण य तुडेणं, खित्ता गयणाउ वसुहारा
 गंधोदयं च बुडं, भमराऽऽलपुष्पफनियरसंवलयं । कलहच्चाणेवं, सो जाओ देवपुओ चि
 कलहे तच्चागम्मि य, इय दोसगुणे विभाविउ' सम्मं । तह कहवि खमग ! वडुसु, जह सिज्झइ पत्थुयऽत्थो ते ॥६२३९॥
 पावट्ठाणगेमं, वारसमं पि हु पवन्नियं कि'पि । अब्भकूखाणऽभिहाणं, एत्तो किच्चेमि तेरसमं
 पाएणं पच्चकूखं, उडिस्स परं असंतदोसाणं । आरोवाणं जमेत्थं, अब्भकूखाणं तयं वे'ति
 एयं अब्भकूखाणं, सपरोभयदुडुच्चित्तसंजणं । तप्परिणओ य पुरिसो, किं किं पावं न अज्जेइ
 तज्जंपणे य जे कोह-कलहप्पमुहेसु वन्निया केवि । इहपरभवुब्भवा. ते, दोसा सव्वे वि जायंति
 जइवि किर परमथोयं, पावमऽभकूखाणदाणयं तहवि । देइ दसगुणविवागं, सव्वन्नूहिं जओ भणियं
 “वहवंधणअब्भकूखाण-दाणपरधणविलोवणाऽऽर्द्धं । सव्वजहन्नो उदओ, दसगुणिओ एक्कसि कयाणं”
 “तिव्वयरे उ पओसे, सयगुणितो सयसहस्सकोडिगुणो । कोडाकोडिगुणो वा, होज्ज विवागो बहुतरो वा ॥६२४०॥
 तह—
 सव्वेसि' सोकूखाणं, निरासकरणम्मि सुपडिवकूखाणं । गणणाए असंखाणं, कुओ वि नो भाविरकूखाणं ॥६२४१॥
 अच्चंतं' तिकूखाणं, हिययदरीदारणेक्कदकूखाणं । एयं अब्भकूखाणं, निवंधणं सव्वदुकूखाणं
 एयविरत्ताणं पुण, इहपरभवभाविमहिमा सव्वा । अप्पवस चिय निच्चं, जहिच्छिया जायइ जयम्मि ॥६२४२॥
 ॥६२४३॥
 ॥६२४४॥
 ॥६२४५॥
 ॥६२४६॥
 ॥६२४७॥
 ॥६२४८॥

॥६२३९॥
 ॥६२४०॥
 ॥६२४१॥
 ॥६२४२॥
 ॥६२४३॥
 ॥६२४४॥
 ॥६२४५॥
 ॥६२४६॥
 ॥६२४७॥
 ॥६२४८॥

रुदो ज्व अजसमऽसमं, पावइ तेरसमपावठाणाओ । अंगरिसी विव तव्विरय-माणसो लभइ कट्ठाणं ॥६२५२॥

तहाहि—

चंपाए नगरीए, अज्झावगकोसियजपासम्मि । अंगरिसी रुदो वि य, धम्मणेण पढंति दो सीसा ॥६२५३॥

आणत्ताज्जाज्जाए, ते पुण तेणं अरे उवणमेह । एक्केक^१कट्टहारग-मडडवीहि^२तो लहुं अज्ज ॥६२५४॥

पर्यईए चिय सरलो, तहत्ति पडिवज्जिऊण अंगरिसी । अडवीए कट्ठाणं, आणयणट्ठा गओ तुरियं ॥६२५५॥

रुदो य दुट्ठसीलो, गेहाउ नीहरित्तु डि^३भेहि^४ । सह कीलित्तमाऽऽरद्धो, जाए य विगालसमयम्मि ॥६२५६॥

चल्लिओ अडवीहुत्तं, दूरे दिट्ठो य गहियकट्टभरो । इंतो सो अंगरिसी, अविहियकजो त्ति तो भीओ ॥६२५७॥

तदेसगामिणि^५ कट्ट-हारिणि^६ मारिऊण जोइजसं । थेरिं तक्कट्टभरं, धेत्तूणं तं च गत्ताए ॥६२५८॥

पक्खिविऊणं सिग्घं, समागओ भणइ कवडसीलो सो । उज्जाय ! सज्झसकरं, चरियं तुह धम्मसीसस्स ॥६२५९॥

अज्ज समत्थं पि दिणं, रमिउं इण्हिं च मारिउं थेरिं । तक्कट्टभरं धेत्तुं, जवेण सो एइ अंगरिसी ॥६२६०॥

जइ पत्तियह न तुब्भे, आगच्छह ता जहा निदंसेमि । जमज्वत्थं उवणीया, जहिं च खित्ता य सा थेरी ॥६२६१॥

एवं भणमाणम्मि, कट्टभरं धेत्तुमाऽऽगओ झत्ति । अंगरिसी कुट्ठेणं, भणितो अज्झावणेण तओ ॥६२६२॥

आ पाव ! अकिच्चमिमं, काउं अज्ज वि तुमं गिहे एसि । अवसर दिट्ठिपहाओ, पज्जत्तं तुज्झ पाट्ठेण ॥६२६३॥

वज्रवडणं व दुस्सह-मड्बभक्खाणं इमं च सुणिज्जण । परमविसायमुवगतो, संचित्तोमेवमाऽऽहत्तो ॥६२६४॥
 आ पावजीव ! पुव्वभवग्ग्मि, एवंविहं कयं कम्मं । किंपि तए तेणेमं, दुव्विसहं वसणमाऽवडियं ॥६२६५॥
 इय संवेगेवगतो, सरिडं चिरभवसुचिण्णसामन्नं । सुहज्जाणहणियकम्मो, सो केवललच्छिमऽणुपत्तो ॥६२६६॥
 महिओ देवनरेहि य, रुहो पुण तेहिं चैव सन्वत्य । पावो त्ति खिसिओ वहु, तह अब्भक्खाणदाइ त्ति ॥६२६७॥
 इय सोज्जणं तुममऽवि, अब्भक्खाणाउ विरम भो खमग ! जेणीहियगुणसाहण-हेउसमाहिं लहुं लहसि ॥६२६८॥
 तेरसमपावठाणग-मुवड्डं लेसओ इमं ताव । अरइइनामधेयं, एत्तो दंसेमि चोइसमं ॥६२६९॥
 अरइइहिं दोहिं वि, एकं चिय विंति पावठाणं जं । विसओवयारवसओ, अरई वि रई रई १वरई ॥६२७०॥
 जह निप्पम्हदिसाए, पावारे पाउयम्मि जा अरई । स चिय पम्हदिसाए, तप्पाउरणे रई होइ ॥६२७१॥
 तह पम्हिल्लदिसाए, पावारे पाउयम्मि जा य रई । स चिय इयरदिसाए, तप्पाउरणे भवे अरई ॥६२७२॥
 जह य असंपत्तीए, पत्थियवत्थुस्स होइ जा अरई । स चिय इत्तणेणं, तस्संपत्तीए परिणमइ ॥६२७३॥
 तह जा संपत्तीए, पत्थियवत्थुस्स होइ एत्थ रती । अरइत्तणेण स चिय, तस्स विवत्तीए परिणमइ ॥६२७४॥
 अहवा वज्झनिमित्तं, विणा वि किर अरतिमोहकम्मुदया । देहे चिय जा जायइ, अणागयाऽणिहुसूयणिया ॥६२७५॥
 सा अरई तव्वसओ, अलसो विदलंघलो विगयसन्नो । इहपरलोयपओयण-पसाहणेसुं पमायंतो ॥६२७६॥

उच्छादिओ वि उच्छहइ, नेय किच्चम्मि कम्मि वि कयाइ । छगलगलत्थणसरिसं स, तारिसो जियइ जियलोए ॥६२७॥
 तह रइपसत्तच्चित्तो, कहिं वि तत्तो नियत्तिउमज्जत्तो । चिक्खल्लुत्तजरगोण—उ व्य रतिमोहकम्मवसा ॥६२७८॥
 कज्जमिहलोइयं पि हु, न कुणइ पारत्तियं पुण कहं व । अच्चं तपपयत्तपउत्त—चित्तनिव्वत्तणिज्जं जं ॥६२७९॥
 एवं अइरईऊ, भवभावनिबंधणं वियाणिता । मा तासिं अवगासं, खणं पि दाहिसि तुमं अहवा ॥६२८०॥
 अइं पि कुणसु अस्सं—जमम्मि संजमगुणेषु य रं पि । एवं च पकुव्वंतो, लहिहिसि आराहणं पि धुवं ॥६२८१॥
 किं बहुणा भणिणं, अइरइं भवनिबंधणं धुणिउं । काउमज्जममे अइं, धम्माज्जामे रतिं कुणसु ॥६२८२॥
 समभावपरिणईए, इट्ठाण्हिविसएसु जइ तुज्झ । धीर ! न रई न अरई, ता तुममाज्जराहणं लहसि ॥६२८३॥
 धम्माज्जममे अरई—रईओ, पुरिसं करंति जणसोच्चं । खुड्डगकुमारमुणिमिव, संजमभरधरणपरितंतं ॥६२८४॥
 सम्मं असंजमे संज—मे य अरईरईहिं पुण होजा । सो चिय पच्चागयचेय—णो य जह तह जणे पुज्जो ॥६२८५॥

तहाहि—

साकेयम्मि पुरवरे, पुंडरीओ नाम भूवई तस्स । कंडरीओ लहुभाया, जसभद्दा नाम से भज्जा ॥६२८६॥
 अच्चंतमणहरंजी, चंक्रमंती धरंजणे सा य । दिट्ठा पुंडरीएणं, अज्जुववन्नेण अह तेणं ॥६२८७॥
 दूई विसज्जिया लज्जि—रीए तीए य सा पडिनिसिद्धा । अच्चंतं निव्वंधे य, राइणो तीए पडिभणियं ॥६२८८॥
 किं न लहुभाइणो वि हु, तं लज्जसि जेण उल्लवसि एवं । पच्छन्नो कंडरीओ, तयणु विणासाविओ रत्ता ॥६२८९॥

१अवस्थिया पुणो वि हु, ताहे सा सीलखंडणभएण । नियगाऽऽभरणणि लहु, गहाय गेहाओ नीहरिया ॥६२९०॥
 सत्थेण समं एगागिणी वि, पडिवन्नजणगभावस्स । थेरवणियस्स निस्साए, नयरिं सावत्थिमऽणुपचा ॥६२९१॥
 ॥६२९२॥
 जियसेणस्सरिसिस्सिणि—कित्तिमईमयहरीसमीवे य । वंदणवडियाए गया, कहिओ सब्बो य नुत्तंतो ॥६२९३॥
 संबुद्धा पव्वइया, २हुंतो वि न साहिओ तीए गव्भो । मयहरियाए मज्झं, मा पव्वज्जं न दाहि चि ॥६२९४॥
 कालक्कमेण बुद्धिं, गयम्मि गव्भम्मि मयहरीए सा । पुट्ठा एगंतम्मि कारणमऽवि तीए परिकहियं ॥६२९५॥
 पच्छा पच्छन्न चिय, ता धरिया जा सुयं पसूया सा । सइहकुलम्मि संवड्ढि—ओ य सो जाव पव्वइओ ॥६२९६॥
 स्सरिस्स समीवम्मि, कयं च से नाम खुडुगकुमारो । सिक्खविओ य समगं, जईण जोगं समायारं ॥६२९७॥
 अह जोव्वणमऽणुपत्तो, संजममऽणुपालिउं अचाइंतो । पडिभगो जणणिं सो, पुच्छइ उन्निक्खमणहेउं ॥६२९८॥
 पडिसिद्धो जणणीए, बहुप्पयारेहिं तहवि नो ठाइ । पच्छा तीए भणिओ, पुत्तय ! मज्झोवरोहेण ॥६२९९॥
 पडिवाल्लसु चारस्स वच्छांइ, एवं ति तेण पडिवणं । तेसु य अइक्कंतेसु, पडिओ तीए पुण भणिओ ॥६३००॥
 मह गुरुणिं अपुच्छसु, आपुट्ठाए य तीए वि य धरिओ । तेत्तियमेत्तं कालं, आयरिणाऽवि एमेव ॥६३०१॥
 एवं उज्झाएण वि, अडयालीसं गयाणि वरिसाणि । तह वि हु अठायमाणो, उवेहिओ णवरि जणणीए ॥६३०२॥
 पिउनामंडका मुदा, कंवलरयणं च पुव्वसंठवियं । तस्सऽप्पिज्जण सिद्धं, मा पुत्तय ! तत्थं तत्थेव ॥६३०३॥

वच्चिहिसि किंतु पुंडरीय-भूवइ होइ ते महल्लपिया । पिउणामंडकं मुदं, दरिसेज्जासि य तस्स इमं ॥६३०३॥
 जेणं स तुल्ल रज्जं, परियाणिता पणामइ अवस्सं । एवं ति पवज्जिता, विणिग्गओ खुड्डगकुमारो ॥६३०४॥
 कालक्कमेण पत्तो, साकेयपुरम्मि राहणो गेहे । तव्वेलं पुण वट्ठइ, पेच्छणयं अच्छरियभूयं ॥६३०५॥
 कळे पेच्छिस्सं भू-वइं ति संचित्तिऊण तत्थेव । आसीगो नट्टविहिं, एगगो दट्ठुमाऽऽरद्धो ॥६३०६॥
 तत्थ य सव्वंपि निसं, पणच्चिउं नड्डिया परिस्संता । ईसिं निदायंती, जणणीए पभायसमयम्मि ॥६३०७॥
 विविहकरणप्पओगाऽ-भिरामसंजायरंगभंगभया । गीईगणमिसेणं, सहस चिय वोहिया एवं ॥६३०८॥
 “सुट्ठु गाइयं सुट्ठु वाइयं, सुट्ठु नच्चियं सामसुंदरि ! । अणुपालिय दीहराइयाउ, सुमिणंते मा पमायए” ॥६३०९॥
 सोच्चेमं चेल्लेणं, कंबलरयणं पणामियं तीए । कुंडलरयणं नरवइ-सुएण तह सत्थवाहीए ॥६३१०॥
 सिरिकंताए हारो, कडगो जयसंधिणा अमच्चेण । रयणंऽकुसो य मिंठेण, लक्खमुल्लां सव्वाइ ॥६३११॥
 अह भावजाणह्ठा, रत्ता पढमं पि खुड्डगो भणिओ । कीस तए दिन्मिमं ति, तेण तो सव्ववुत्ततो ॥६३१२॥
 मूलाउ चिय कहिओ, ता जाव समागओ म्हिं रज्जकए । गीइ इमं निसामिय, संवुद्धो विगयविसइच्छो ॥६३१३॥
 पव्वज्जाथिरच्चित्तो, जाओ म्हि अओ इमीए गुरुणो त्ति । कंबलरयणं दिण्णं, पच्चभिजाणित्तु तं च निवो ॥६३१४॥
 जंपेइ वच्छ ! गेण्हसु, रज्जमिमं चेल्लएण पडिभणियं । आउयसेसम्मि किं, चिरसंजमविहल्लोपिणिहं ॥६३१५॥
 अह नियपुत्तप्पमुहा, भणिया रत्ता कहेह तुम्हाणं । दाणम्मि कारणं किं, तो वुत्तं रायपुत्तण ॥६३१६॥

ताय ! तुमं वावाइय, रज्जमडहं गिण्हउं समीहंतो । गीइयमेयं च निसा-मिऊण रजाउ विणियत्तो ॥६३१७॥
 तह सत्थाहीए वि हु, भणियं पइणो ममं पउत्थस्स । वोक्कंताइं वारस, वरिसाइं अहं च चिंतेमि ॥६३१८॥
 अवरं पइं करेमि च्चि, तस्स आसाए किं किलिस्सामि । सिट्ठमडमच्चेण तओ, देव अहं अनराइंहि ॥६३१९॥
 १संघिं घडामि किं वा, न व च्चि पुवं इमं विचिंतो । मिंठेणाडवि य भणियं, अहं पि सीमालराइंहि ॥६३२०॥
 आणेहि पट्टहत्थिं, अहवा मारेहि इइ बहुं वुत्तो । संसयदोलाचलच्चित्त-विच्चिओ संठिओ य चिरं ॥६३२१॥
 अह तेस्सिमडभिप्पायं, जाणिय तुट्ठेण पुंढरीयरत्ता । दिन्नाडणुत्ता जं भे, पडिहासइ तं करेह च्चि ॥६३२२॥
 एवंविहं अकिच्चं, काउं केवच्चिरं वयं कालं । जीविस्सामो च्चि पयं-पिऊण संजायवेरग्गा ॥६३२३॥
 खुड्डुगकुमारमूले, सव्वे वि य तक्खणेण पव्वइया । तेहिं च सह महप्पा, विहरइ सो सयलज्जणपुत्तो ॥६३२४॥
 इय एयनिदंसणओ, अस्संजमसंजमे पडुच्च तुमं । अरइरइओ वि करेसु, खमग ! मणवंछियडत्थकए ॥६३२५॥
 चोइसमपावठाणग-मेवं लेसेण साहिउं एत्तो । पेसुन्ननामधेयं, पन्नस्समं पि हु परिकहेमि ॥६३२६॥
 पच्छन्नं चिय जमस्संत-संतपदोसपयडणसरूवं । पिसुणस्स कम्ममिह तं, भन्नइ लोगम्मि पेसुन्नं ॥६३२७॥
 एयं च मोहमूढो, कुणमाणो सुकुलसंपसुओ वि । चाई वि मुणी वि जणो, किच्चिज्ज एस पिसुणो च्चि ॥६३२८॥
 तथा—

ता मिच्चं सुहचिच्चं, ताव चिय इह नराण मेत्ती वि । थेंवं पि अंतराले, जाव न संचरइ हयपिसुणो ॥६३२९॥
 पेसुन्नत्तिकवत्तरपसु-हत्यओ अहह पिसुणलोहारो । दारेइ चिय निच्चं, पुरिसाणं पेमदारूणि ॥६३३०॥
 बाढं वीहावणओ, लोयाणं दारूणो पिसुणसुणओ । जो पट्टीए भसंतो, खणेइ कन्ने अनिच्चिन्नो ॥६३३१॥
 अहवुज्जलवेसे पाडि-वेसिए सामिए परिचिए य । दाणपरे य न सुणओ, भसइ वराओ जहा पिसुणो ॥६३३२॥
 सज्जणसंजोगम्मि वि, गुणो न पिसुणस्स जायए अहवा । ससिमंडलमज्झपरि-ठिओ वि कलुसो चिय कुरंगो ॥६३३३॥
 जइ इह पेसुन्नं चिय, ता किं अन्नेण दोसजालेण । एयं चिय एक्कं उभय-लोगविहलत्तणं काही ॥६३३४॥
 कीरइ पडुच्च जमिमं, तदणत्थुप्पायो अणेगंतो । पेसुणकारिणो पुण, पओसभावा धुवोडणत्थो ॥६३३५॥
 माइत्तमज्झत्तं, निस्सुगत्तं च दुज्जणत्तं च । निद्धम्मत्ताडई वि य, दोसा पेसुन्नओ विविहा ॥६३३६॥
 वरसुत्तमंजगळेओ, परस्स विहिओ न चेव पेसुन्नं । जं न तह दुही पढसे, मणडग्गिदाणं तु सइ इयरे ॥६३३७॥
 न य पेसुन्नाउ परं, पावं विहिण जेण आजम्मं । विसदिद्वसेल्लभल्ली-सल्लियदेहो व्व जियइ परो ॥६३३८॥
 किं सामिघायगो गुरु-विणासगो हीणचिद्धिओ अहवा । पेसुन्नकरो न हि न हि, इमाण अन्नो अहम्मयरो ॥६३३९॥
 पेसुन्नगदोसेणं, सुबंयुसचिवो विडंयणं पत्तो । तदज्जरणेणं तदुवरि, चाणक्को पुण गतो सुगतिं ॥६३४०॥

तहाहि—

पाडलिपुत्ते नयरे, मोरियकुलसंभवो अहेसि निचो । नामेण विंदुसारो, तस्स सुमंती य चाणक्को ॥६३४१॥

जिणधम्मनिरयचित्तो, उप्पत्तियपमुहवुद्धिसंपन्नो । सासणपभात्रणऽभु-ज्जओ य सो गमइ दियहाइं ॥६३४२॥
 पुव्वुच्छोइयनिवन्द-मंतिणा एगया य तच्छिहं । पाविता नरवइणो, सुवंधुनामेण भणियमिणं ॥६३४३॥
 देव ! न जइ वि हु तुब्भे, पसायसवियासचकूळुणा वि ममं । पेच्छह तहा वि तुब्भं, हियमेवऽहेहि वत्तव्वं ॥६३४४॥
 तुब्भं जणणी चाणक्क-मंतिणा फालिज्जण फुडमुयरं । पंचत्तं उवणीया, ता भे एत्तो वि को वेरी ॥६३४५॥
 एवं सोच्चा कुविणण, राइणा पुच्छिया नियगधावी । तीए वि तहा कहियं, मूलउ न कारणं सिट्ठं ॥६३४६॥
 पत्थावे चाणक्को, समागओ भूवई वि तं दट्ठुं । भालयलइयभिउडी, झडित्ति विपरंमुहो जाओ ॥६३४७॥
 अहह ! कहं गयजीओ त्ति, परिभवं मह करेइ एस निवो । परिभाविज्जण एवं, चाणक्को नियगिहम्मि गओ ॥६३४८॥
 दाज्जण गेहसारं, पुत्तपोत्ताऽऽइसयणवग्गस्स । निउणमईए विभावइ, मह पयसंपत्तिवंछाए ॥६३४९॥
 केण वि पिसुणेण इमो, मन्ने राया पकोविओ एवं । ता तह करेमि जह सो, दुक्खवाडमिहओ चिरं जियइ ॥६३५०॥
 ता पवरगंधंघुर-जुत्तिपओगेण साहिया वासा । खित्ता समुग्गयम्मि, लिहियं भुज्जम्मि तह एयं ॥६३५१॥
 जो एए वरवासे, जिंघित्ता इंदियाण अणुकूले । विसए निसेवइस्सइ, सो वच्चिस्सइ जमघरम्मि ॥६३५२॥
 वरवत्थाऽऽभरणविलेव-णांइ तूलीउ दिव्वमच्छांइ । ण्हाणं सिंगारे वि हु, जो काही सो वि लहु मरिही ॥६३५३॥
 इय वाससरूवपरूव-णापरं भुज्जयं पि वासंतो । पक्खिविज्जण समुग्गो, ठविओ मंजूसमज्झम्मि ॥६३५४॥
 सा वि हु पवरोवरए, जडिउं पउराहिं किलियाहिं दहं । पम्मुक्को तालित्ता, तस्स कवाडां निविडांइ ॥६३५५॥

खामित्ता सयणजणं, जिणिंदधम्ममे नियोज्जिऊणं च । रन्नेऽणाउलठाणे, इंगिणीमरणं पवन्नो सो ॥६३५६॥
 जाणियपरमत्थाए, अह धावीए नराऽहिबो बुत्तो । पिउणो वि हु अब्भहिओ, चाणक्को कीस परिभूओ ॥६३५७॥
 रत्ता भणियं जणणी—विणासगो एस तीए तो भणियं । जइ तं न विणासंतो, एसो ता तुमऽवि नो हुंतो ॥६३५८॥
 जम्हा तुह पिउविसभावियऽन्न—कवलं गहाय भुंजंती । पइ गब्भंठिए देवी, विसविहुरा मरणमऽणुपत्ता ॥६३५९॥
 तम्मरणं च पलोइय, चाणक्केणं महाऽणुभावेणं । उयरं वियारिऊणं, छुरियाए तुमं विणिच्छूहो ॥६३६०॥
 तह तुह नीहरियस्स वि, विसविंदू जो सिरम्मि संलग्गो । मसिवन्नो तेण तुमं, निव ! बुच्चसि विंदुसारो च्ति ॥६३६१॥
 एवं सोच्चा राया, परमं संतावमुवगओ संतो । सव्वविभूईए गतो, सहसा चाणक्कपासम्मि ॥६३६२॥
 दिट्ठो य सो महप्पा, करीसमज्झट्ठिओ विगयसंगो । सव्वाऽऽयरेण रत्ता, पणमित्ता खामिओ वहुसो ॥६३६३॥
 भणिओ य एहि नगरं, रज्जं चित्तेहि तेण तो बुत्तं । पडिवन्नाऽणसणो हं, विमुक्कसंगो य वट्ठामि ॥६३६४॥
 न य नाऊण वि सिट्ठं, सुबंधुदुब्बिलसियं तया रन्नो । चाणक्केणं पेसुन्न—कइविवागं मुणंतेण ॥६३६५॥
 अह भालयलाऽऽरोविय—करेण राया सुबंधुणा भणिओ । अणुजाणह देव ! ममं, जह भत्तिमिमस्स पकरेमि ॥६३६६॥
 अणुजाणिण य तओ, सुबंधुणा खुदबुद्धिणा य धुवं । दहिऊण तदंऽगारो, करीसमज्झम्मि पक्खिचो ॥६३६७॥
 सट्ठाणगए य नराऽ—हिवाऽऽल्लोगम्मि सुद्वलेसाए । वट्ठतो चाणक्को, तेण करीसऽग्गिणा दइहो ॥६३६८॥
 उवन्नो सुरलोए, भासुरवोदी महिड्ढिओ देवो । सो पुण सुबंधुसच्चिवो, तम्मरणाऽऽणंदिओ संतो ॥६३६९॥

अवसरपत्थियपत्थिव—विदिन्नचाणकमंदिरम्मि गओ । पेच्छइ गंधोवरयं, धट्टियनिविहुम्भडकवाडं ॥६३७०॥
 इह सब्वमडत्थसारं, लहिहं ति कवाडचिहडणं काउं । निच्छूढा मंजूसा, ता जावड्याइया वासा ॥६३७१॥
 दिट्ठं च भुज्जलिहियं, तस्सडत्थो वि य वियाणिओ सम्मं । तो पच्चयत्थमेक्को, वासे अग्धाविओ पुरिसो ॥६३७२॥
 भुंजाविओ य विसए, गओ य सो तक्खणेण पंचत्तं । एवं विसिद्धवत्थूसु, सेसेसु वि पच्चओ विहिओ ॥६३७३॥
 हा ! तेण मएण वि मारि—ओ म्हि इह परमदुक्खसंततो । जीयड्डी स वरागो, सुमुणी इव ठाउमाड्ढस्सो ॥६३७४॥
 इयदोसं पेसुन्नं, तप्परिहारं च इयगुणं नाउं । तुममाड्ढाहणचित्तो, चित्ते वि हु मा तयं धरसु ॥६३७५॥
 पन्नस्सम्मिमं भणियं, पावट्ठाणं इयाणि वन्नेमि । परपरिवायडभिहाणं, संखेवेणेव सोलसमं ॥६३७६॥
 लोयाण समक्खं चिय, परदोसविकत्थणं जमिह सो उ । परपरिवाओ मच्छर—अत्तुकरिसेहिं संभवइ ॥६३७७॥
 जम्हा मच्छरगहिओ, न गणइ पणयं न चैव पडिवन्नं । न य कयमुवयारं पि य, न परिचयं नेय दक्खिवन्नं ॥६३७८॥
 न गणेइ य सुयणत्तं, न यडप्पपरभूमिगाविसेसं पि । न कुलकमं न धम्म—ट्ठिइं च नवरं स निच्चं पि ॥६३७९॥
 चलइ ववहरइ कह सो, किं चिंतइ भासइ कुणइ किं वा । इय परछिदनिरिक्खण—वक्खिखत्तमणो मुणइ न सुहं ॥६३८०॥
 एवं कमेण एक्को वि, मच्छरो जायए परो हेऊ । परपरिवायविहीए, किं पुण अत्तुकरिस्सहिओ ॥६३८१॥
 सुरगिरिगरुयं पि परं, परमाडणुं मुणइ अत्तउक्करिसी । अप्पाणं पुण तिणतुल्ल—मडवि गुरुं अमरगिरिणो वि ॥६३८२॥
 एवं परपरिवायं, अकयं कह पोढकारणत्तणओ । धरिउं सक्को वि, नामरहिओ वि वेगेण ॥६३८३॥

जह जह परपरिवायं, करेइ तह तह लहुत्तणमुवेइ । जह जह तमुवेइ जणे, तह तह जायइ ददमऽपुज्जो ॥६३८४॥
 जह जह परपरिवाओ, किज्जइ तह तह गुणा पणस्संति । जह जह ताण पणासो, तह तह दोसाण संकमणं ॥६३८५॥
 जह जह तस्संकमणं, तह तह वयणिज्जभायणं हवइ । एवमऽकल्लणणं, परपरिवाओ पढमठाणं ॥६३८६॥
 परपरिवाणं सं-घडंति दोसा अहुंतया वि नरे । हुंता पुण बहुवहुतर-बहुतमघणनिविडया होति ॥६३८७॥
 परपरिवायं मच्छर-अत्तुक्करिसेहिं जो नरो कुणइ । जम्मंस्तरेसु वि चिरं, सो भमइ निहीणजोणीसु ॥६३८८॥
 गुणरयणहारणं दोस-कारणं जाणिज्जण न करेति । धन्ना परपरिवायं, परमगुरूहि वि जओ भणियं ॥६३८९॥
 परपरिवायं गिण्हइ, अट्टमयविरिल्लणे सया रमइ । उज्झइ य परसिरीए, सकसाओ दुक्खिओ निच्चं ॥६३९०॥
 विग्गहविवायरुद्धणो, कुलगणसंघेण बाहिरकयस्स । नऽत्थि किर देवलोए वि, देवसमिईसु अवगासो ॥६३९१॥
 जह ता जणसंववहार-वज्जियमऽकज्जमाऽय्यइ अन्नो । जो तं पुणो विकत्थइ, परस्स वसणेण सो दृहिओ ॥६३९२॥
 सुट्ठु वि उज्जममाणं, पंचेव करेति रित्तयं समणं । अप्पथुई परनिंदा, जिब्भोवत्था कसाया य ॥६३९३॥
 परपरिवायमई उ, दूसइ वयणेहिं जेहिं परं । ते ते पावइ दोसे, परपरिवाई इय अपेच्छो ॥६३९४॥
 परपरिवायपसत्तो, सत्तो दोसे परस्स जंपंतो । ते चिय भवंत्तरगओ-डणंताणंते सयं लहइ ॥६३९५॥
 एवं परपरिवाओ, किज्जंतो परसदारुणविवाओ । वसणसयसन्निवाओ, समत्थगुणकरिसणकुवाओ ॥६३९६॥
 सुहगिखिज्जनिवाओ, न डेइ गंतुं कहिं पि हु भवाओ । इह सव्वदुहसमवाओ, भवंतरे दोग्गइनिवाओ ॥६३९७॥

परपरिवायपसत्तो, उवरि सुमदाए ससुरवग्गो व्व । अजसस्पवायपहओ, जणमज्जे पावए खिंसं ॥६३९८॥
 परपरिवायपरम्मि वि, तम्मि सा पुण तयं अकुव्वंती । देवकयपाडिहेरा, किच्चिं पत्ता महासत्ता ॥६३९९॥
 तथाहि—

चंपाए नयरीए, तच्चणियभत्तवणियपुत्तेण । दिट्ठां कहमडवि जिणदत्त—सइद्धया सुभह् त्ति ॥६४००॥
 उप्पन्नतिव्वराणेण, मग्गिया सा य तेण परिणेतुं । जणेण य नो दिन्ना, मिच्छदिट्ठि त्ति काऊण ॥६४०१॥
 तप्परिणयणनिमित्तं च, तेण कवडेण साहुमूलम्मि । पडिवन्तो जिणधम्मो, भावेण य परिणओ पच्छा ॥६४०२॥
 निच्छउमधम्मनिरओ त्ति, निच्छित्तं सावणेण वि सुभदा । दिन्ना कओ विवाहो, भणितो य विभिन्नगेहम्मि ॥६४०३॥
 धारेज्जसु मह धूयं, विसरिसधम्मम्मि ससुरगेहम्मि । कत्तो इमीए इहरा, होही नियधम्मवावरो ॥६४०४॥
 पडिवन्नासिमं तेण वि, तहेव ठविया विभिन्नगेहम्मि । जिणपूयणमुणिदाणाऽऽह—धम्ममडणिसं च सा कुणह् ॥६४०५॥
 जिणधम्मपच्चीय—त्तेणेण तीए परं ससुरवग्गो । छिदाहं पेहमाणो, निंदं काउं समाहत्तो ॥६४०६॥
 तब्भत्ता वि पउट्ठ त्ति, तण्णिरं थरह नेव चित्तम्मि । एवं वच्चह कालो, तेस्सिं सद्धम्मनिरयाणं ॥६४०७॥
 अह एगम्मि दिणम्मि, निप्पडिकम्मो महासुणी एगो । भिक्खुवड्ढाए पविट्ठो, ताण गिहे तो सुमदाए ॥६४०८॥
 भिक्खुं दे'तीए नयण—निवडियं कणुगमऽग्गजीहाए । अवणीयं सुणिणो छेय—याए पीडाकरं नाउं ॥६४०९॥

नवरं तीसे तयऽवणय-णेण भालयलविहइओ तिलओ । लग्गो भुण्णिणो भाले, नणंदपसुहाहिं दिट्ठो य ॥६४१०॥
चिरकाललद्धछिदाहिं, ताहिं तप्पिययसो ततो भणिओ । पेच्छसु नियमजाए, एवंविहसीलमऽकलंकं ॥६४११॥
इन्हिं चिय एस मुणी, भोए भोतुं विसज्जिओ तीए । पत्तियसि जइ न ता नियसु, समणभालम्मि तत्तिलयं ॥६४१२॥
तह चेव तं पलोइय, विलिओ अविभाविज्जण परमत्थं । सिट्ठिलियपुव्वप्पणओ, तदुवरि मंदाऽऽदरो जाओ ॥६४१३॥
पायडियं ससुखुले, सब्वत्थ वि ताहिं तं च वयणिज्जं । अच्चंतपरंसुहपइ-पलोयणाओ जणाओ य ॥६४१४॥
सासणखिं सासम्मिस्स-मऽप्पणो सीलमलिणमालिन्नं । नाज्जण सुभदाए, वाढं सोगं वंहतीए ॥६४१५॥
जिणपूयं काज्जणं, भणियं जइ को वि देवयविसेसो । सांणिज्जं मज्झ काही, ता एत्तो हं चलिस्सामि ॥६४१६॥
तो उस्सग्गेण ठिया, सुनिच्चला परमसत्तसंजुत्ता । तव्वावरंजिओ अह, सम्मदिट्ठी सुरो पत्तो ॥६४१७॥
भणियं च तेण भइं, कहेहि जं भे करेमि करणिज्जं । उस्सग्गं पारित्ता, वुत्तं च इमं सुभदाए ॥६४१८॥
हंहो ! तह कुण जह सासणस्स, जायइ पभावणा धणियं । हणिज्जण दुट्ठज्जणिय-वयणमालिन्नमऽचिरेण ॥६४१९॥
एवं काहं ति पवज्जिज्जण, देवेण सा इमं भणिया । कल्लम्मि तह पुरीए, दासकवाडाणि सव्वाणि ॥६४२०॥
गाढाणि ठइस्से हं, उग्घाडेउं न को वि जह तरइ । गयणट्ठिओ भणिस्सं च, सुद्धसीला परं नारी ॥६४२१॥
त्तिकूखुत्तखित्ताचालि-निहित्तजलचुलुयताडियकवाडा । उग्घाडिस्सइ एयाइं, न उण अन्ना ततोऽण्णा ॥६४२२॥
नारीओ अकयपओयणाओ, विरमंति जाव ताव तुमं । पुव्वुत्तविहिरुणाहा, उग्घाडेज्जासि लीलाए ॥६४२३॥

एवं सिकूखविऊणं, झडत्ति सो सुरवरो तिरोभूओ । इयरी वि सिद्धकज्ज चि, उवगया परमसंतोसं ॥६४२४॥
 अह जायम्मि पभाए, अणुग्वडंतसु पुरीकवाडेसु । आदन्नो नगरिजणो, जाया गयणे य सा वाणी ॥६४२५॥
 ताहे निवसेणावइ-सुकुलपह्ययाओ सीलकलियाओ । दारुघाडणहेउं, नारीओ उवड्डियाओ लहुं ॥६४२६॥
 नवरमड्ठायंते चालणीए, सलिलम्मि विगयगव्वाओ । अकयण्णओयणाओ, विणियंतंतीओ दट्ठूण ॥६४२७॥
 अब्बंतं आदन्नो, सब्बो लोगो पुणो वि नयरीए । सब्बत्थ वि सविसेसं, सीलवईमग्गणा विहिया ॥६४२८॥
 एत्थंजतरे सुभदा, सासुयपमुहाण सविणयं पणया । भणइ अहं पि हु नयरी-दुवारसुघाडिउं जामि ॥६४२९॥
 जइ अणुजाणह तुब्भे, निहुयं हसियं परोप्परं ताहिं । तो भणियं साड्ढयं, तुममेव महासई पुत्ति ! ॥६४३०॥
 सुपसिद्धा सुमिणम्मि वि, अजायमलिणा य ता लहुं वच्च । अण्णणमडप्पण च्चिय, विगोवसु एत्थ किमज्जुत्तं ॥६४३१॥
 एवं च ताहिं भणिया, विहियण्हाणा नियत्थसियवसणा । चालणिनिहित्तसलिला, लोणेणं अण्वविज्जंती ॥६४३२॥
 किच्चिज्जंती वंदिण-जणेण सा तिन्नि नयरिदाराइं । उग्घाडिऊण जंपइ, चउत्थगं दारमिममिन्धिं ॥६४३३॥
 सीलेण मह सरिच्छा, जा उग्घाडेज्ज सा परं नारी । इय तीए तं विमुक्कं, ताहे रायाड्ढलोणेण ॥६४३४॥
 सा पूहया समाणी, गेहम्मि गया तओ ससुरवग्गो । लोणेण खिंसिओ ब्रहु, असच्चपरिचायकारि चि ॥६४३५॥
 इय नाऊणं तुममज्जि, खमग ! वराड्ढराहणेक्कतल्लिच्छो । मा मणसा वि हु काहिसि, परपरिचायं ब्रहुआयं ॥६४३६॥
 सोलसमपावठाणग-सुवदंसियमिय समासओ इण्हिं । मायामोसडभिहाणं, सतरस्सं पि हु पवकूखामि ॥६४३७॥

मायाए कुडिलयाए, संवलियं मोसमडलियमिह वयणं । मायामोसं भन्नइ, अचं तकिलिड्डयापभवं ॥६४३८॥
 एयं च बीय-अडुम-पावट्ठाणेसु जइवि उवइडं । पत्तेयदोसवन्नण-दारेण तहावि दोहि' पि ॥६४३९॥
 सविसेसपरययारण-पहाणनेवत्थेयभणिईहि' । जेण पयट्ठइ पावे, तेण पुढो भण्णइ इमं च ॥६४४०॥
 मुद्धजणमणकुंरंगाण, वागुरा सीलवंसियालीए । फलसंभवो य पच्छिम-गिरिगमणं नाणसरस्स ॥६४४१॥
 मेत्तीए नासगं विणय-भंसगं कारणं अकित्तीए । जं ता दुग्गइविमुहो, समायरेज्जा न कइवि बुहो ॥६४४२॥

अवि य—

हम्मउ गिरी सिरें, चाविज्जउ तिक्खवग्गधारड्गं । पिज्जउ जलियडग्गिसिहा, छिज्जउ अप्पा करक्कएणं ॥६४४३॥
 निवडिज्जउ जलहिजले, पविसिज्जउ जममुहम्मि किं बहुणा । एक्कं चिय मा किज्जउ, मायामोसं निमेसं पि ॥६४४४॥
 सिरगिरिहण्णाड्डीणि हि, कया वि साहसधणाण धीराण । अवगारीणि न हो'ति वि, अदिट्ठसाणिज्झसामान्या ॥६४४५॥
 अह अवगारीणि वि हो'ति, तह वि एकम्मि चैव जम्मम्मि । मायामोसविही पुण, अणंतभवदास्साविवागो ॥६४४६॥
 जह अंविसेण दुद्धं, सुरालेवण जह पंचगव्वं वा । जाइ विहलं समाया-मोसं तह धम्मकरणं पि ॥६४४७॥
 तवउ तवं पढउ सुयं, धरउ वयं तह चिरं चरउ चरणं । जइ ता मायामोसी, गुणाय न तयं तहवि होही ॥६४४८॥
 मायामोसी अइधम्मिओ य, एवं विरुद्धनामदुगं । एकम्मि चैव पुरिसे, मुद्धान वि भुवमडसद्वेयं ॥६४४९॥
 को नाम किर सकन्नो, करेज्ज ता अप्पणो हियगवेसी । मायामोसं पोसं, भवस्स सुव्वंतवहूदोसं ॥६४५०॥

अह दीग्गइगमणमणो, ताव य सेसाणि पावठाणाणि । मायामोसं एकं पि, चेव तन्नयणविहिपडुयं ॥६४५१॥
जइ ता मायामोसं, एगंतेणं न होज्ज बहुदोसं । ता न कहिं तु सुधोसं, चिरमुणिणो एवमस्पओसं ॥६४५२॥
जो वि य पाडेऊणं, मायामोसेहिं खाइ मुद्धजणं । तिग्गाममज्झवासी, सोयइ सो कूडखवगो व्व ॥६४५३॥

तहाहि—

उज्जेणीनयरीए, अच्चंतं कूडकवडपडिवद्धो । नामेण अघोरसिवो, अहेसि विप्पो महाबुद्धो ॥६४५४॥
माइंदजालिओ इव, वडुंतो लोयवंचणम्मि य सो । निद्धाडिओ जणेणं, पुरीओ देसंउत्तरम्मि गओ ॥६४५५॥
तथ वि विडाण मिलिओ, भणइ य तो संक्किलिद्धपरिणामो । जइ संवाहेह ममं, तुब्भे ता हं मुणी होउं ॥६४५६॥
सब्भावविहवच्छिदाणि, जाणिउं निच्छएण लोगेण । साहेमि तुम्ह तत्तो, सुहेण तुब्भे वि ते मुसह ॥६४५७॥
पडिवन्नं सच्चमिमं, विडेहिं सो वि हु तिदंडिणो वेसं । घेतूण गामतिगमज्झ—उववणम्मि ठिओ गंतुं ॥६४५८॥
तेहि य कओ पवाओ, एसो नाणी महातवस्सी य । मासाओ मासाओ, आहारं गिण्हइ महप्पा ॥६४५९॥
तं च बहुवसणखिन्नं, सभावओ चिय किंसं पलोइत्ता । लोगो महातवस्सि चि, पूयए परमभत्तीए ॥६४६०॥
निययगिहेसु निमंतइ, सब्भावं कहइ पुच्छइ निमित्तं । दंसेइ विभववित्थर—मणुदियहं कुणइ से सेवं ॥६४६१॥
सो पुण वगचेट्ठाए, लोगाणुगहपरं निदंसेइ । अत्ताणं चोराण य, तच्छिदाइं परिकहेइ ॥६४६२॥
रयणीए चोराणं, मिलिओ नेहाणि मुसइ य अणजो । कालंउत्तरेण य जणो, न स को वि न जो तहिं मुहो ॥६४६३॥

एगम्मि य पत्थावे, तेहिं खत्तं खणेउमाऽऽरुहं । एगम्मि घरे घरना—यगेण नायं च तो तेण ॥६४६४॥
 खत्तमुहम्मि ठवेऊण, पासियं विसहरो व्व पविसंतो । गहिओ एगो चोरो, सेसा सव्वे वि य पलाणा ॥६४६५॥
 जाए पभायसमए, चोरो भूमिवइस्स उवणीओ । तेणं भणियं मुंचह, एयं जइ कहइ सन्भावं ॥६४६६॥
 मुक्को तहवि न साहइ, पच्छा कसदंडलेट्ठुमुट्ठीहिं । हम्मंतेण तेणं, कहिओ सव्वो वि वुत्तं तो ॥६४६७॥
 वंधेऊण य सिग्धं, सो वि तिदंडी तओ समाणीओ । ता पहओ जा तेण वि, पडिवन्नं निययदुच्चरियं ॥६४६८॥
 पच्छा सोत्तियपुत्तो चि, चक्खुजुयलं ससुक्खयं तस्स । निव्वमच्छिऊण हत्थं, पुराउ निव्वासिओ तत्तो ॥६४६९॥
 भिक्खुं परिब्भसंतो, खिंसिज्जंतो जणेण य दुहट्ठो । हा ! कीस मए एयं, कयं ति सोएइ अप्पाणं ॥६४७०॥
 एवमऽविणयपहाणं, मायाभोसमऽसमंजसनिहाणं । मोत्तुं परमपहाणं, सुंदर ! कुण मणसमाहाणं ॥६४७१॥
 सत्तरसमपावठाणं, निदंसियं संपयं च दंसेमि । अट्ठारसमं मिच्छा—दंसणसट्ठाऽभिहाणं पि ॥६४७२॥
 मिच्छा विवरीयं दंस—णं ति दिट्ठीविवज्जयसरूचं । ससहरदुगदरिसणमिव, जं मिच्छादंसणं तमिह ॥६४७३॥
 एयं च दुरुद्धरणत्तणेण, दाइत्तणेण य दुहाणं । सट्ठं व तेण मिच्छा—दंसणसट्ठं ववइसति ॥६४७४॥
 नवरं सट्ठं दुविहं, नायव्वं दव्वभावभेएहिं । दव्वम्मि तोमराऽऽइ, अह मिच्छादंसणं भावे ॥६४७५॥
 मिच्छादंसणसट्ठं, सट्ठं व पइडियं हिययमज्जे । सव्वेसिं पि अवायाण, कारणं दाऽरुणविवागं ॥६४७६॥
 पहममऽवायानिमित्तं पि, नूणमेकस्स चेव विन्नेयं । भावे जं पुण सट्ठं, तं उभयस्माऽवि दुहहेउं ॥६४७७॥

जह राहुपहापडलं, हणइ पयासं न केवलं रविणो । तामिस्सयाए पहणइ, नूण पयासं जयस्साडवि ॥६४७८॥
 एवं खु भावसल्लं पि, विलसमाणं न चेव एक्कस्स । हणइ पयासं किं पुण, हणइ पयासं जगस्साडवि ॥६४७९॥
 जह राहुपहापडलं, किर मिच्छादंसणं तहा नेयं । जह य रवी तह पुरिसो, पयासतुल्लं च सम्मत्तं ॥६४८०॥
 एवं च ठिए मिच्छा-दंसणराहुपहाकडप्पेणं । हयसम्मत्तपयासो, तहाविहो को वि पुरिसरवी ॥६४८१॥
 भावतमानियरक्काण-मिच्छादंसणविमोहिओ संतो । तं चेव परे तह अप्प-यम्मि वद्धारइ मूढो ॥६४८२॥
 तेण य परंपरापसर-माणमाणाड्ढरित्तएण दढं । गुविलगिरिकंदरे इव, विगयाड्डलोयम्मि लोयम्मि ॥६४८३॥
 भववासुव्विणाण वि, सम्मं पेच्छिउमणाण वि पयत्थे । कह सम्मत्तपयासो, सुहेण संपज्जइ जियाण ॥६४८४॥

किंच-

एयं सो दिसिमोहो, एयं सो अच्छिपट्टवंधो उ । तम्मिं जच्चंध्यत्तं, नेत्तुद्धारो स एयं ति ॥६४८५॥
 आसुपरिभमाणभममाण-धुवणपडिहासमाणमड्डव इमं । हिमवंतगमणमिममड्डव-सायरं गंतुकामस्स ॥६४८६॥
 केसुंडुगनाणम्मिं, अहवा मइविब्भसो स एसो त्ति । सुत्तीए रययविसयं, विन्नाणं वा तमेयं ति ॥६४८७॥
 उज्जलजलविसओ वा, एस स मायण्हियासु पडिहासो । तं च इमं जं सुव्वइ, जणम्मि विवरीयथाउत्तं ॥६४८८॥
 तमड्कंडविट्ठुरम्मिं, तह तम्मिं पंसुवुट्ठिउव्वहणं । धोरंध्यक्कवक्कुहरम्मि, निवड्ढणं नणु तमेयं चि ॥६४८९॥
 जम्मिं मिच्छादंसण-सल्लं सम्मत्तखलणपडिमल्लं । [वासो]समयम्मि महल्लं, पयट्टमाणस्स चिकूवल्लं ॥६४९०॥

अन्न च—

जमऽदेवो वि हु देवो, अगुरु वि गुरु अतत्तमऽवि तत्तं । जमऽधर्मो वि हु धम्म-त्तणेण मन्निज्जइ जिएहिं ॥६४९१॥
जं पि जहुत्तगुणम्मि वि, देवम्मि गुरुम्मि तत्तवणे य । धम्मे य परमपयसा-हगम्मि अरई पओसो वा ॥६४९२॥
जमुदासीणत्तं पि हु, परमपयस्येसु देवपमुहेसु । मिच्छादंसणसल्लसस, तमिह दुव्विलसियं सव्वं ॥६४९३॥

तथा—

अविवेयमूलवीयं, अणुवहयं सव्वहा इमं जम्हा । मिच्छत्ता होइ नरो, मूढमणो जइ वि बुद्धिधणो ॥६४९४॥
मयतन्हियाउ उदयं, मगंति मिगा जहा गरुयतिन्हा । सव्वभूयमऽसव्वभूयं, तहेव मिच्छत्तमूढमणा ॥६४९५॥
पेच्छइ असंतमऽत्थं, भक्खियधत्तरओ जहा पुरिसो । मिच्छत्तमोहियमणो, तह धम्माऽहम्मविसयं पि ॥६४९६॥
मिच्छत्तभावणाए, अणाऽऽइक्कालेण मोहिओ जीवो । लद्धे वि खओवसमा, सम्मत्ते दुक्करं रमइ ॥६४९७॥
न वि तं करेइ अग्गी, नेव विसं नेय किन्हुसणो य । जं कुणइ महादोसं, तिब्बं जीवस्स मिच्छत्तं ॥६४९८॥
कडुयम्मि अनिव्वलियम्मि, दोद्धीए जह विणस्सए खीरं । तह मिच्छत्तकलुसिए, जीवे तवनाणचरणाणि ॥६४९९॥
संसारमहातरुणो, मिच्छत्तमऽतुच्छवीयमेयं ति । तम्हा तं मोत्तव्वं, सिवसोकूखं कंखमाणेहिं ॥६५००॥
मिच्छत्तमोहियमणा, मुणंति जीवा न अतत्तत्तं पि । कुसमयसवणसमुब्भव-कुवासणावासिया संता ॥६५०१॥
न हु मिच्छत्तंऽधत्तण-संछन्नविवेयचक्खुणो जीवा । सद्धम्मदेसगरविं, पेच्छंति वि तामसखग व्व ॥६५०२॥

जइ एयं चिय एकं, नरेसु मिच्छत्तसहस्रच्छीणं । ता सयलदुहाण कए, तं चिय होही किमऽन्नेण ॥६५०३॥
 मिच्छत्तसहस्रविद्धा, तिव्वाउ वेयणाउ पावे'ति । विसलित्तकंडविद्धा, जह पुरिसा निपडीयारा ॥६५०४॥
 ता पयडिय दच्छत्तं, हत्थं उच्छादिऊण मिच्छत्तं । सुंदर ! कुणसु ममत्तं, पडुच्च निच्चं पि सम्मत्तं ॥६५०५॥
 मिच्छादंसणसहं, वत्थुविवज्जासबोहजणगमिणं । सद्धम्मदूसगं का-रगं च भवगहणभमणस्स ॥६५०६॥
 ताव चिय मणभवणे, सम्मत्तपईवओ पंहं देइ । जाव न मिच्छादंसण-पयंडपवणो पणोह्छेइ ॥६५०७॥
 पत्तं पि पुन्नपव्वार-लव्वभसम्मत्तरणमुत्तरइ । मिच्छाऽभिमाणमइरा-मत्तस्स जहा जमालिस्स ॥६५०८॥

तथाहि—

जयगुरुणो वीरजिणेसरस्स, पासम्मि गहियपव्वज्जो । पंचसयरायपुत्तेहिं, परिगओ चत्तरज्जसुहो ॥६४०९॥
 भयवंतंभइणिपुत्तो, जमालिनामो सुधम्मसद्दाए । संवेगसारमऽणगा-रियाए क्रिरियाए वडुत्तो ॥६५१०॥
 एगम्मि अवसरे पवल-पित्तजरविहरयाए पडिभणो । सयणत्थं णियथेरे, संधारं संधरावेइ ॥६५११॥
 अह वयणाऽणंतत्तूर-माणमुणिदीयमाणसंधारे । कालविलम्बं थेंवं पि, असहमाणेण तेण पुणो ॥६५१२॥
 संधरिओ किं व न व त्ति, पुच्छिया साहुणो तओ तेहिं । थेवमसंधरिए वि हु, “संधरिओ” इइ पवुत्तम्मि ॥६५१३॥
 तं देसमाऽगओ संध-रिज्जमाणं पलोइउं तं च । सहस त्ति जमाली जाय-विब्भमो भणिउमाऽडत्तो ॥६५१४॥
 मुणिणो ! कीस असच्चं, जंपह जं संधरिज्जमाणम्मि । संधरियं संधारं त्ति, वयह थेरेहिं तो भणियं ॥६५१५॥

जह कजमाणयं कड-माऽऽह पहू भुवणदिणयोरी वीरो । तह संथरिज्जमाणो, संथरिओ एस किमऽजुत्तं ॥६५१६॥
 एवं पि तेहि' भणिओ, मिच्छाऽभिनिवेसनिहयसग्गं चो । कडमेव कडं ति कुपकूख-तरलिओ सो चिरं कालं ॥६५१७॥
 विण्णडिवन्नो तइलोक्क-बंधुणो विहियदुक्कतवो वि । विहरित्था वसुहाए, वुग्गाहि'तो जणं मुद्रं ॥६५१८॥

किंच—
 नियदुहियो नियहत्येण, दिक्खिया सह संयं च सिक्खविया । पियदंसणा वि अज्जा, जमालिपकूखं अणुसरंती ॥६५१९॥
 विण्णडिवन्ना मिच्छत्त-दोसओ अहह ! सा वि जयगुरुणो । पच्चकूखभुवणभक्खर-भूयस्स वि वद्धमाणस्स ॥६५२०॥
 कयमिन्हं पसंगेणं, विहलीकयसंजमो अह जमाली । मरिउ' लंतयकप्पे, किच्चिसियसुरो समुप्पणो ॥६५२१॥
 ते चरणगुणा सो नाण-पयरिसो तं च तस्स सच्चरियं । एकपए च्चिय णडं, धिरट्थु मिच्छाऽभिमाणस्स ॥६५२२॥
 दे ! पेच्छ पेच्छ मिच्छत्त-पडलपच्छाइयाण जंतूण । वत्थुं पि अवत्थुत्तेण, तक्खणे चेव परिणमइ ॥६५२३॥
 सम्मत्ताऽऽइगुणसिरी, सा तस्स तहाविहा जइ न हुंता । मिच्छत्तमंस्तरिया, न याणिमो तो किमऽवि हुंत' ॥६५२४॥
 इय सुणिय विवेयाऽमय-पाणपयोगेण मणसरीरगयं । मिच्छत्तगरलमेयं, वमसु तुमं सव्वहा वच्छ ! ॥६५२५॥
 मिच्छत्तगरलमुक्को, ववगयनिस्सेसतच्चियारो य । सुत्थीभूओ सम्मं, पत्थुयमाऽऽराहणं लहसु ॥६५२६॥
 एवं मिच्छादंसण-सल्लमिमं कहियमेयक्कहणाओ । कहियाणि असेसाणि वि, अट्टारस पावठाणाणि ॥६५२७॥
 एक्केक्कमऽवि इमेसि', पावट्ठाणाण इय १ विवागकरं । जो उ विवागो तेसि', समवाए तत्थ किं भणिमो ॥६५२८॥

अवि य—

इहलोयसुहृदपसत्ता, सत्ता सत्ताण हिंसभावेण । फरुसाऽऽइअलियवयोणेणऽ—ण्णदव्वहरणेण य परेसिं ॥६५२९॥
 विसयन्वासंगेणं, नरसुरतिरिजुवइगोयेरेण दहं । निच्चविचिताऽपरिमिय—परिग्गहाऽऽरंभकरणेण ॥६५३०॥
 कोहेण कयविरोहेण, तह य माणेण दुहविहाणेण । मायाए फुडअवायाए, निहयसोहेण लोहेण ॥६५३१॥
 पेज्जेण सुमुणिजणवज्जिएण, दोसेण कुगइपोसेण । कलहेण पणयरिउणा, अब्भक्खाणेण य खलेण ॥६५३२॥
 अरइईहिं कयभवगईहिं, अवजसमहापवाहेणं । परपरिवाएणं नीय—लोयकयहिययतोसेणं ॥६५३३॥
 मायामोसेणं तह, अबंतं संकिलेसपभवेणं । मिच्छादंसणसहेण, सुद्धपहसुहडमल्लेण ॥६५३४॥
 मणसा वयसा वउसा, मूढमणा अप्पणो सुहनिमित्तं । अकयपरलोयचिंता, समज्जितं पवलपावभरं ॥६५३५॥
 चुलसीइजोणिलकूखाऽऽ—उलम्मि भवसायरे अणाऽऽइम्मि । पुणरुत्तजम्ममरणे, अणुभवमाणा चिरमऽऽति ॥६५३६॥
 एयाणि य जो मूढो, उदीए अप्पणां परस्साऽवि । सो तन्निमित्तवद्वेण, लिप्पए पाचकम्भेण ॥६५३७॥
 ता भो देवाणुप्पिय !, पयत्तजुत्तो इमं वियाणेत्ता । लहु तेहिं तो विरमिय, तप्पडिवक्खे समुज्जमसु ॥६५३८॥
 भणियमऽणुसड्ढिदारे, अट्ठारसपावठाणदारिभिणं । एत्तो वीयं भन्नइ, अट्ठमयट्ठाणपडिदारं ॥६५३९॥
 अट्ठारसपावट्ठाण—विरयचिंतं पलक्खिखज्जण गुरू । सविसेसगुणाऽऽवज्जण—कएण खवगं इमं भणइ ॥६५४०॥
 धन्नो तुमं गुणायर !, गुरूयाऽऽराहणधुराधरणधवल ! । एत्थ ठिओ सन्वे वि हु, मणोवियारे निरुंभित्ता ॥६५४१॥

जाइमयं १ कुलमयं २, रूवमयं ३ वलमयं ४ सुयमयं ५ च ।
तवमयदमऽह लाभमयं ७, इस्सरियमयं ८ च अट्टमयं ॥

॥६५४२॥

परिहर परिहरणीयं, धम्मज्ज्हीणं सया अकरणीयं । नीयजणाऽऽयरणीयं, गुणधणलुंढणपराजणीयं

॥६५४३॥

जिणवयणभावियमई, तत्थ तुमं ताव तिव्वतावकरं । मा काहिसि जाइमयं, पढमं पढमं अणत्थपयं

॥६५४४॥

जं एस कीरमाणो, माणधणणं पि माणमालिणं । कालेण कुणइ गियमा, पावित्तु तहाविहाऽवत्थं

॥६५४५॥

किंच—

अहुवियहु' हि'डिय, निहीणजोणीसु कहवि संपत्ते । एकसि उच्चागोए, बुहाण किर को मयाऽवसरो

॥६५४६॥

कीरेज व जाइमओ, अवट्ठिओ जइ स होज जाइगुणो । इहरा पुण पवणुप्फुन्न—वत्थिपाएण किं तेण

॥६५४७॥

कम्मवसा जाईओ, उत्तमज्झिमजहन्नियाउ भवे । दट्ठुं सुदिट्ठपरमत्थ—ओ वि को तम्मयं कुज्जा

॥६५४८॥

इंदियनिव्वत्तणपुव्व—गाओ पावे'ति पाणिणो बहुहा । जाईउ संसारे, अवट्ठियत्तं न ताण ततो

॥६५४९॥

राया वि बंभणो इह, होउ' जइ ता भवंजतरे सो वि । कम्मवसा सोवागो, जायइ ता तम्मएणाऽलं

॥६५५०॥

सव्वुत्तमजाइस्स वि, कल्लाननिबंधणं गुणा चेव । जाइरहिओ वि गुणवं, पूइज्जइ जेण जणमज्जे

॥६५५१॥

वेयाण पाहणो वंभ—सुत्तधारि चि लोयगउरविओ । भूदेवो हं सव्वु—त्तिमो चि जाइमओम्मत्तो

॥६५५२॥

जइ वंभणो वि सुदाऽहमाण, गेहेसु होज कम्मकरो । ता जुत्तं काउ' से, सरणं मरणं न जाइमओ

॥६५५३॥

कुणमाणो जाइमयं, बंधइ जाईए चेव नीयत्तं । सावत्थीवत्थव्वो, विप्पसुओ एत्थ दिट्ठतो ॥६५५४॥
 तहाहि—
 सुरभवणवाविदीहिय—पोक्खवरणिकाणणोलिरम्माए । सावत्थीए पुरीए, बहुपत्थिवपणयपयपउमो ॥६५५५॥
 आसी नरेंदसीहो, नामेण महीवई जयपसिद्धो । वेयज्जविचारविऊ, पुरोहिओ अमरदत्तो से ॥६५५६॥
 पुत्तो य तस्स सुलसो, तारुणेणं सुएण विभवेण । नरवइसक्कारेण य, सो परमं गन्वमुव्वहइ ॥६५५७॥
 समवयवयस्सजणपरि—गओ य तियच्चराऽऽसु पुरीए । सच्छंदं विहरइ वार—णो व्व अवगणियजणसंक्रो ॥६५५८॥
 एगम्मि य पत्थावे, सुहाऽऽसणत्थस्स तस्स उवणीया । सहयारमंजरी मालि—एण रणञ्जणिरभमरउला ॥६५५९॥
 तो वम्महालिहियसहत्थ—पत्तलं पिव पलोइऊणं तं । पत्तो वसंतमासो त्ति, जायहरिसो सहत्थेण ॥६५६०॥
 वियरेऊण य से पारि—ओसियं छेयपरियणाऽणुगओ । नंदणवणाऽभिहाणे, उज्जाणे सो गओ झत्ति ॥६५६१॥
 तो कयअव्वुड्डाणेण, नंदणुज्जाणपालणेण सयं । भणिओ कुमार ! चक्रुं, खिवसु खणं इहपएसम्मि ॥६५६२॥
 पसरंतवहलपरिमल—मिलंतअलिवलयकलियसाहउगा । रुहकूखमालहत्था, वउला जोगि व्व रेहंति ॥६५६३॥
 कंकेछिणो वि उम्मिह—पह्वुछिहियनहयलाऽऽभोगा । पज्जलियजलणपुंज व्व, दिंति विरहीण संतावं ॥६५६४॥
 कमलमुही किं सुयकुसुम—अंसुया मछियामउलदसणा । पाडलनयणा कोरइय—कुरवयत्थवयथोरथणी ॥६५६५॥
 फुरियसुसिणिद्धतिलया, वणलच्छी तारपरहुयरवेण । उग्गायइ व्व वम्मह—महिवाणो तिजयविजयजसं ॥६५६६॥

इय नंदणवणवाल्य-पिसुणियतरुसोहदुगुणिउच्छाहो । सो उज्जाणस्सब्भं-तरम्मि परिभमिउमाऽऽरद्धो ॥६५६७॥
 परिभममोणेण य तेण, कहवि एगत्थ वणनिउंजम्मि । वहुंतो सज्झाए, एगो दिट्ठो मुणिवरिट्ठो ॥६५६८॥
 तो पाविट्ठत्तणओ, जाइमयं परममुव्वहन्तेण । परिहासं काउमोणेण, वंदिओ भत्तिसारं च ॥६५६९॥
 भणितो य भदंत ! ममं, भवभयभीरुस्स कहसु नियधम्मं । तुज्झ पयपउममूले, जा पडिवज्जामि पव्वजं ॥६५७०॥
 उज्जुयभावत्तणओ, भणिओ मुणिणा वि जीवदयामूलो । अलियपरदव्वमेहुण-परिगहच्चायपडिवद्धो ॥६५७१॥
 पिंडविसुद्धिप्पमुह-प्पहाणगुणनिवहंवधुरो सम्मं । सिवगइपज्जवसाणो, जयगुरुजिणेदसियो धम्मो ॥६५७२॥
 अह तं सोज्जणं सो, सहासमुल्लविउमेवमाऽऽरद्धो । हे समण ! केण एवं, वेलविओ तं सि धुत्तेण ॥६५७३॥
 पच्चकूवदिससमाणं पि, जेण मोत्तूण दिव्वविसयसुहं । परमऽप्पणं च किलेस-कप्पणाए निवाडेसि ॥६५७४॥
 जीवदयाइविहीए, धम्मो तस्स फलं च मोकूवो त्ति । दट्ठूण केण सिट्ठं, कट्ठं जं एवमाऽऽयरसि ॥६५७५॥
 ता एहि मए सद्धिं, वणलच्छिं पेच्छ मुंच पासंडं । विलससु पासायगओ, समं मयच्छीहि य जहिच्छं ॥६५७६॥
 इय असमंजसभासिय-हासियनियपरियणेण तेण मुणी । घेत्तूण करे तत्तो, गिहहुत्तं नेउमाऽऽरद्धो ॥६५७७॥
 एत्थंतरम्मि वणदेवयाए, मुणिहसणजायकोवाए । कट्ठं व नट्टचेट्ठो, निवाडिओ सो महीवट्ठे ॥६५७८॥
 साहू वि मणागं पि हु, अपउस्सन्तो ठिओ सक्किच्चम्मि । सुलसो वि तहाऽवत्थो, गेहे नीओ वयस्सेहि ॥६५७९॥
 सिट्ठो तव्वुत्तं, कया य तप्पसमणज्झया पिउणा । देवयपूयापमुहा, विविहोवाया दुहंटेण ॥६५८०॥

कुणमाणो जाइमयं, वंधइ जाईए चेव नीयत्तं । सावत्थीवत्थव्वो, विप्पसुओ एत्थ दिट्ठो तहाहि—

सुरभवणवाविदीहिय—पोक्खरणिक्काणणोलिस्माए । सावत्थीए पुरीए, बहुपत्थिवपणयपयपउमो आसी नरेदसीहो, नामेण महीवई जयपसिद्धो । वेयड्ढविचारविऊ, पुरोहिओ अमरदत्तो से पुत्तो य तस्स सुलसो, तारुणेणं सुएण विभवेण । नरवइसक्कारेण य, सो परमं गव्वमुव्वहइ समवयवयस्सजणपरि—गओ य तियच्चराड्डसु पुरीए । सच्छंदं विहरइ वार—णो व्व अवगणियजणसंको एगम्मि य पत्थावे, सुहाड्डसणत्थस्स तस्स उवणीया । सहयारमंजरी मालि—एण रणङ्गणिरभमरउला तो वम्महलिहियसहत्थ—पत्तलं पिव पलोइऊणं तं । पत्तो वसंतमासो त्ति, जायहरिसो सहत्थेण वियरेऊण य से पारि—ओसियं छेयपरियणाडुणुगओ । नंदणवणाडभिहाणे, उज्जाणे सो गओ झत्ति तो कयअव्वुड्डाणेण, नंदणुज्जाणपालणेण संयं । भणिओ कुमार ! चक्रुं, खिवसु खणं इहपएसस्मि पसरंतवहलपरिमल—मिलंतअलिवलयकलियसाहउगा । रुद्धुखमालहत्था, वउला जोगि व्व रेहंति कंकेळिणो वि उम्मिह—पछवुद्धिहियनहयलाड्डभोगा । पज्जलियजलणपुंज व्व, दिंति विरहीण संतावं कमलमुही किंसुयकुसुम—अंसुया मल्लियामउलदसणा । पाडलनयणा कोरइय—कुरवयत्थवयथोरथणी फुरियसुसिणिद्धतिलया, वणलच्छी तारपरहुयरवेण । १ उग्गायइ व्व वम्मह—महिवइणो तिजयविजयजसं

॥६५५४॥

॥६५५५॥

॥६५५६॥

॥६५५७॥

॥६५५८॥

॥६५५९॥

॥६५६०॥

॥६५६१॥

॥६५६२॥

॥६५६३॥

॥६५६४॥

॥६५६५॥

॥६५६६॥

इय नंदणवणवाल्लय-पिसुणियतरुसोहदुगुणिउच्छाहो । सो उज्जाणस्सब्भं-तरम्मि परिभमिउमाऽऽरद्धो ॥६५६७॥
 परिभममाणेण य तेण, कहवि एगत्थ वणनिउंजम्मि । वडुंतो सज्झाए, एगो दिट्ठो मुणिवरिड्ठो ॥६५६८॥
 तो पाविट्ठत्तणओ, जाइमयं परममुव्वहन्तेण । परिहासं काउमणेणं, वंदिओ भत्तिसारं च ॥६५६९॥
 भणितो य भंदंत ! ममं, भवभयभीरुस्स कहसु नियधम्मं । तुज्झ पयपउममूले, जा पडिवज्जामि पव्वज्जं ॥६५७०॥
 उज्जुयभावत्तणओ, भणिओ मुणिणा वि जीवदयामूलो । अल्लियपरदव्वमेहुण-परिगहच्चायपडिवद्धो ॥६५७१॥
 पिंढविसुद्धिपमुह-प्पहाणगुणनिवहंबधुरो सम्मं । सिवगइपज्जसाणो, जयगुरुजिणदेसियो धम्मो ॥६५७२॥
 अह तं सोऊणं सो, सहासमुल्लुविउमेवमाऽऽरद्धो । हे समण ! केण एवं, वेलविओ तं सि धुत्तेण ॥६५७३॥
 पच्चकूखदिससमाणं पि, जेण मोत्तण दिव्वविसयसुहं । परमऽप्पणं च किलेस-कप्पणाए निवाडेसि ॥६५७४॥
 जीवदयाइविहीए, धम्मो तस्स फलं च मोक्खो त्ति । दट्ठूण केण सिट्ठं, कट्ठं जं एवमाऽऽयरसि ॥६५७५॥
 ता एहि मए सद्धिं, वणलच्छिं पेच्छ मुंच पासंडं । विलससु पासायगओ, समं मयच्छीहि य जहिच्छं ॥६५७६॥
 इय असमंजसभासिय-हासियनियपरियणेण तेण मुणी । घेतूण करे तत्तो, गिहहुत्तं नेउमाऽऽरद्धो ॥६५७७॥
 एत्थंतरम्मि वणदेवयाए, मुणिहसनजायकोवाए । कट्ठं व नट्टवेड्ठो, निवाडिओ सो महीवट्ठे ॥६५७८॥
 साहू वि मणागं पि हु, अपउस्सन्तो ठिओ सक्किच्चम्मि । सुलसो वि तहाऽवत्थो, मेहे नीओ वयस्सेहिं ॥६५७९॥
 सिट्ठो तब्बुत्तं, कया य तप्पसमणऽट्ठया पिउणा । देवयपूयापमुहा, विविहीवाया दुहट्ठेण ॥६५८०॥

न मणागं पि हु जाओ, तदुवसमो तो मुणिस्स सो पासे । नेऊणं पम्मुक्को, जाओ पउणो मणागं च ॥६५८१॥
 भणितो य मुणी पिउणा, भयवं ! तुह हीलणाफलं एयं । ता कुणसु पसायं अव-हरेसु दोसं सुयस्स ममं ॥६५८२॥
 एमाऽऽ जा पयंपइ, पुरोहिओ देवयाए ता वुत्तं । किं रे मिलेच्छसच्छह !, सच्छंदं बहु समुल्लवसि ॥६५८३॥
 जइ दुइसुओ एसो, मुणिणो दासो व्व वइइ सया वि । ता पउणत्तं पाउणइ, इयरहा नऽत्थि जीयं पि ॥६५८४॥
 तो जहतह जीवंतं, पेहिससमइं ति चिंतयंतेण । पिउणा समप्पिओ सो, मुणिस्स तेणाऽवि भणियमिणं ॥६५८५॥
 अस्संजए गिहत्थे, कुव्वन्ति परिग्गहम्मि नो समणा । पडिवज्जइ जइ दिक्खं, ता ठाउ इमो मह समीवे ॥६५८६॥
 एवं भणिए मुणिणा, पुरोहिणं पयंपिओ पुत्तो । वच्छ ! न जइ वि हु जुत्तं, तुहहुत्तं एवमुल्लविउं ॥६५८७॥
 तहवि हु परो उवाओ, न विजए तुज्झ जीवियव्वम्मि । ता एयस्स समीवे, जइस्स गिण्हाहि पव्वज्जं ॥६५८८॥
 न य वच्छ ! अकल्लाणं, होही तुह धम्ममाऽऽयरंतस्स । मणवंल्लियंसंपाडण-पडुओ धम्मो परं जेण ॥६५८९॥
 अह निरुवमरणभवु-ब्भवन्तसन्तावीणवयणेण । सुलसेण अकामेण वि, वयणं जणगस्स पडिवन्नं ॥६५९०॥
 पव्वाविओ य मुणिणा, कायव्वविही य दंसिओ सन्वो । जाणाविओ य समयऽत्थ-वित्थरं उचियसमयम्मि ॥६५९१॥
 मच्चुभयगहियदिक्खो, विचित्तपरिवत्तमाणसुत्तत्थो । जाओ जिणिंदधम्मम्मि, सो थिरो विणयनिरओ य ॥६५९२॥
 नवरं नो जाइमयं, मुयइ मुणंतो वि तस्स फलमऽसुहं । तमऽणाऽऽलोइत्तु मओ, जाओ देवो य सोहम्मो ॥६५९३॥
 आउक्खयम्मि तत्तो, चविऊणं नंदीवद्धणपुरम्मि । जाईमयदोसेणं, मायंगसुओ समुप्पन्नो ॥६५९४॥

ईसिचिरसुकयवसओ, रूवी सोहग्वं च संबुत्तो । जणमणनयणाऽऽणंदं, कमेण पत्तो य तरुणत्तं ॥६५९५॥
 दट्ठूण य विलसंते, नायरए सो विचित्तए एवं । सिट्ठज्जनिदण्णं, धिद्धी ! हु जीवियं मज्झ ॥६५९६॥
 तारुवसिरी जस्सेरिसी वि, मायंगसंगयसोहा । रत्नलिणि व्व निव्वुह-मुवज्जणयइ नो विसिट्ठाणं ॥६५९७॥
 हयविहि ! विहिओ जम्मो, कुलम्मि जइ निदियम्मि मह तुमए । रूवाऽऽइणो गुणा किं, विहलच्चिय ता समुवणीया ॥६५९८॥
 अहवा किमऽणेणाऽण-त्थएण परिदेविण्ण वच्चापि । देसम्मि तम्मि जम्मि, जाइ नो मुणह मज्झ जणो ॥६५९९॥
 एवं परिभाविता, अकहिता निययसयणप्पिचाण । केणाऽवि अनजंतो अवकंतो सो सनयरीओ ॥६६००॥
 पत्तो य दूस्तरदेस-संठिए कुंढिणम्मि नयरम्मि । ओलग्गिउं पवत्तो, तहिं च रण्णो दियाऽमच्चं ॥६६०१॥
 जाओ य नियगुणेहिं, पसायठाणं परं अमच्चस्स । निस्संकं विसयसुहं, भुंजइ पंचप्पयारं पि ॥६६०२॥
 एगम्मि य पत्थावे, सावत्थीउ वयंसया तस्स । अच्चंतगीयकुसला, भममाणा तत्थ संपत्ता ॥६६०३॥
 गायंतोहिं तेहि य, अमच्चपुरओ पलोइओ एसो । तो हरिसुक्करिसवसा, अविभावियभाविवोसेहिं ॥६६०४॥
 भणिओ वयंस ! इहइ, उवेहि चिरंदसणोच्चियं जेण । आलिं गणाऽइ कुणिमो, पियाऽइवत्तं च साहेमो ॥६६०५॥
 अह सो ते दट्ठूणं, वयणं पच्छाइउं अवकंतो । तो विम्मिहण पुट्ठा, ते बुत्तं अमच्चेण ॥६६०६॥
 मुद्धत्तेण सिट्ठो, जहट्ठिओ तेहि तो अमच्चेण । कुविणं आणत्तो, वज्झो खलापओणेण ॥६६०७॥
 तो रासहम्मि आरोविज्जण, पुरिसेहिं नयरिमज्झम्मि । सनिकारं हिं डाविय, नीओ खलापएसम्मि ॥६६०८॥

एत्थंतरग्गि अंजण-सिद्धेण अदिस्समाणरूवेण । जोगेसरनामेणं, उप्पन्नाऽपुव्वकरूणेण ॥६६०९॥
 कह वच्चिही वराओ, अपत्तकाले वि एस पंचत्तं । थोयवओ इन्हिं चिय, एवं परिभावयंतेण ॥६६१०॥
 अंजणसलाइयाए, झडत्ति से अंजियाइं नयणाइं । भणिओ य वच्च एत्तो, अवीहमाणो जमाओ वि ॥६६११॥
 तो सो तोओ पलाणो, अंजणसिद्धं नमित्तु विणएण । मरिऊण य उववन्नो, कइ वि भवे हीणजोणीसु ॥६६१२॥
 तो पाविय माणुस्सं, केवलिकहणाउ मुणियपुव्वभवो । वेत्तणं पव्वज्जं, महिंदकप्पे सुरो जाओ ॥६६१३॥
 इय जाइमयसमुव्वभव-दोसं दट्ठुं अणिट्ठफलजणं । मा काहिसि जाइमयं, तुमं मणां पिय हे खमग ! ॥६६१४॥
 एवं पढमं वुत्तं, मयठाणं संपयं च वोच्छामि । कुलविसयं वीयमज्झं, मयठाणं किंचि लेसेणं ॥६६१५॥
 एमेव कुलमयं पिय हु, कुणमाणा माणवा गुणविहीणा । परमत्थमज्जाणंता, अप्पणं चिय विडवंति ॥६६१६॥
 जओ—

गुणसंकुलं कुलं किं, काहीह दुरप्पणो सयमऽगुणिणो । किं किमिणो कुसुमेसुं, गंधइडेसुं न जायंति ॥६६१७॥
 हीणकुलुप्पन्ना वि हु, गुणवंतो सव्वहा जणऽधविद्या । पंकुव्ववं पिय पउमं, सिसोवरिं वुव्वइ जणेण ॥६६१८॥
 सीलयलरूवमइसुय-विहवप्पमुहऽन्नपुन्नगुणसुन्नो । जइ जायइ सुकुलीणो वि, ता अलं कुलमएणाऽवि ॥६६१९॥
 होउ कुलं सुविसाल, साजलंकारो वि कीरउ कुसीलो । चोराऽऽइदुइसंभावणस्स-किं कुलमओ कुणउ ॥६६२०॥
 हीणकुलस्स वि सुकुलु-गया वि जइ इह मुहं पलोयंति । ता सेउ मरणं चिय, न कुलमओ ताण अण्णं च ॥६६२१॥

जइ नऽस्थि गुणा ता किं, कुलेण गुणिणो कुलेण न हु कज्जं । कुलमऽकलंकं गुणव-ज्जियाण गरुयं चिय कलंकं ॥६६२२॥
जइ ता न कुणंतो चिय, मिरिई कुलगोयरं मयं तइया । ता नाऽणुभवंतो चिय, चरमभवे कुलपरावत्तं ॥६६२३॥

तहाहि—

नाहिसुयरज्जकज्जुज्जमंत-नरविणयतुड्हियएणं । सक्केण विनिम्मविद्या, आसि विणीया पुरी पवरा ॥६६२४॥
तिहुयणपहुउसभजिणि'द-चलणतामरसफरिसपूयाए । अमरावई वि जीए, न पुरे परभागमुलभइ ॥६६२५॥
सुंदरमुदारं जीए, अणिमिसऽच्छीहि' पेच्छमाणेहि' । तियसेहि' अणिमिसत्तं, तयाऽऽ पत्तं अहं मन्ने ॥६६२६॥
तं पालित्था पत्थिव-मत्थयमणिकिरणविच्छुरियचरणो । लल्लक्कचक्कनिक-त्तियाऽरिचक्को भरहराया ॥६६२७॥
थणवीढुलुढंतंऽसुय-सुरुपेहरयणासियंऽगरुइपसरं । मुत्ताहारपरिगह-मुवभुजियसिरिफलसमूह ॥६६२८॥
हरिपीलुकलियमंदिर-मऽच्छीणं पयडवालवियणं च । जस्साऽरिवहूवि'दं, होत्था दुत्थं पि सुत्थं व ॥६६२९॥
तस्स पियपणइणीए, वम्मानामाए उचियसमयम्मि । सूरुगे व्व सुओ जाओ, मिरिइजालं विमुचंतो ॥६६३०॥
पत्ते य वारसाऽहे, परमविभूईए तस्स नरवइणा । जम्मसमयाऽणुरूवं, मिरिइ-त्ति पइड्डियं नामं ॥६६३१॥
वोक्कंतवालभावो, स महप्पा एगया जिणि'दस्स । उसभस्स समीवम्मि, धम्मं सोऊण पडिबुद्धो ॥६६३२॥
नलिणिदलऽणविलगंऽबु-वि'दुलोलं पलोइउ' जीयं । विसरारुभवुत्थसमत्थ-वत्थुसत्थं च नाऊण ॥६६३३॥
परिचत्तविसयसोक्खो, अणवेक्खियवंधवाऽऽइपडिबंधो । भुवणगरुणो समीवे, पडिवन्नो संजमुजोगं ॥६६३४॥

विहरित्था य जिणेणं, समं पढंतो पराए सद्दाए । थेराण अंतियग्गि, सामाइयमाऽऽ अंगसुयं ॥६६३५॥
अह अनया कयाई, पयंडमायंडकरकरालग्गि । जायग्गि गिग्ग्याले, संतत्ते मेइणितलग्गि ॥६६३६॥
वायंतैसु य पवणेसुं, सकरुक्करफरुसफरुसेसु । अन्हाणवसकिलंतो, इमं कुलिंगं विचिंतैह ॥६६३७॥
समणा तिदंडविरया, भगवंतो निहुयसंछुचियगत्ता । अजिहंदियदंडस्स य, होउ तिदंडं महं चिंधं ॥६६३८॥
लोज्झंदियपुंडा संजया उ, अहयं खुरेण ससिहागो । थूलगपाणिवहाओ, वेरमणं मे सया होउ ॥६६३९॥
निकिंचणा य समणा, ममं पुणो होउ किंचणं किंचि । सीलसुयंथा समणा, अहयं सीलेण दुग्गंधो ॥६६४०॥
ववगयमोहा समणा, मोहच्छन्नस्स छत्तयं होउ । अणुवाहणा य समणा, मज्झं तु उवाहणा होंतु ॥६६४१॥
सुक्कंज्वरा य समणा, निरंज्वरा मज्झ धाउरत्ताइं । वत्थाइं होंतु जमऽहं, अरिहामि कसायकलुसमई ॥६६४२॥
वज्जेति वज्जभीरु, बहुजीवसमाऽऽउलं जलाऽऽरंभं । होउ मम परिमिणं, जलेण ण्हाणं च पियणं च ॥६६४३॥
इय सच्छंदविगप्पिय—विचित्तवहुजुत्तिनिवहसंजुत्तं । समणविलक्खणरूवं, पारिव्वज्जं पवत्तेह ॥६६४४॥
विहाइ य जिणेण समं, भव्वे पडिवोहिउं समप्पइ य । सीसेत्तेणं भुवणेक्क—भाणुणो उसभसामिस्स ॥६६४५॥
अह भरेहेणोसरणे, निपडिमिस्सरियमऽरुहओ दट्ठुं । होहिन्ति केत्तिया ताय !, तुज्झ सरिस त्ति पुट्ठेण ॥६६४६॥
सिद्धा अजियाऽऽइजिणा, जयगुरुणा चक्किणो य पुट्ठेण । अप्पुट्ठेण वि सिद्धा, हरिहलिणो पुण भणइ भरहो ॥६६४७॥
भयवं ! किमेत्तियाए, सदेवमणुयाऽसुराए परिसाए । तुह संतियाइ होही, इह भरहे कोई तित्थयरो ॥६६४८॥

तो एंगंतनीलीणं, सिरोंवरि' धरियछत्तयं मिरिइं । दंसेइ जिणो भरहस्स, एस चरिमोऽरिहा होही ॥६६४९॥
 एसो चिय विण्हूणं, पढमो पोयणपुरग्गि आयाही । मूयाए विदेहे चक्क-वट्टिलच्छिं लहिस्सइ य ॥६६५०॥
 एवं सोउ' भरहो, हरिसवसविसपिण्हल्लरोमंचो । सामि आपुच्छित्ता, मिरिइं अभिवंदिउं जाइ ॥६६५१॥
 तो तिकूखुत्तो दाउं, पयाहिणं परमभत्तिसंजुत्तो । सम्ममडभिवंदिउणं, महरुगिरा भणिउमाऽऽढत्तो ॥६६५२॥
 धन्नो तुमं महायस !, तुमए चिय पावणिज्जमिह पत्तं । जं होहिसि तित्थयो, अपच्छिमो वीरनामो चि ॥६६५३॥
 पढमो य वासुदेवाण, भरहवासऽद्धमहिउइनाहो । छक्खंडखोणीमंडल-सामी मूयाए चकी य ॥६६५४॥
 पारिव्वज्जं जम्मं च, तुज्झ नो मणहरं ति वंदामि । किं तु जिणो होहिसि जं, अपच्छिमो तेण पणमामि ॥६६५५॥
 एमाऽऽइ संयुणित्ता, गयग्गि भरहे जहाऽऽगयं मिरिइं । उप्पणगाढहरिसो, विसट्टकंदोइदलनयणो ॥६६५६॥
 रंगगओ मल्लो इव, तिवइं अण्णोडिउण तिकूखुत्तो । तं नियविवेयमड्वहाय, जंपिउं एवमाऽऽढत्तो ॥६६५७॥
 “जइ वासुदेवपढमो, मूयविदेहाए चक्कवट्टी वि । चरिमो तित्थयराणं, अहो ! अलं एत्तियं मज्झ ॥६६५८॥
 पढमो हं विण्हूणं, पिया य मे चक्कवट्टिवंसस्स । अज्जो तित्थयराणं, अहो ! कुलं उत्तमं मज्झ” ॥६६५९॥
 एवं नियकुलचंगिम-संकित्तणकुलसभाउवसगेणं । नीयागोयं कम्मं, बद्धं तण्णचयं च तओ ॥६६६०॥
 स महणा उपपन्नो, छ भवग्गहणाइं माहणकुलेसु । नीएसु' अब्बेसु' य, हरिचक्किसिरि' च अणुभविउं ॥६६६१॥
 अरिहंताऽऽइवीसं, ठाणाइं फासिउण चरिमभवे । चिरवद्धनीयकम्मस्स, दोसओ माहणकुलग्गि ॥६६६२॥

देवाणंदाए माहणीए, गब्भे अरिहा वि उप्पन्नो । वायासीइदिणंउत्ते, नवरं सक्केण नाऊण ॥६६६३॥
 अणुचियमेयं ति विभाविउं च, हरिणगमेसिमाऽऽइसिउं । सिद्धत्थरायगेहिणि—तिसिलाए ठाविओ गब्भे ॥६६६४॥
 उचियसमए पल्लओ, अहिसित्तो मंदरम्मि तियसेहिं । तित्थं पवत्तिऊणं, संपत्तो सो य परमपयं ॥६६६५॥
 इय जइ सकुलपसंसण—समुवाज्जियनीयकम्मदोसेण । एवंविहं अवत्थं, उवेत्ति सिरितित्थनाहा वि ॥६६६६॥
 ता कह मुणियभवाणं, कुलमयविसया भवेज्ज बुद्धी वि । एवं च खमग ! तुममिम—मित्तो मा काहिसि कहं पि ॥६६६७॥
 इय कुलमयपडिदारं, बीयं पन्नत्तमिन्हि तइयं पि । रूवमयगोयरमड्हं, लेसुहेसेण किच्चेमि ॥६६६८॥
 पढमं पि सुक्कसोणिय—संजोयवसेण जस्स उपपत्ती । रूवस्स तं पि आसज्ज, न हु मओ होइ कायव्वो ॥६६६९॥
 रोगा पोगलगलणं, जरा य मरणं च जस्स नासम्मि । कारणगणो सहचरो, तम्मि वि रूवे मओ न मओ ॥६६७०॥
 वत्थाऽऽहरणाऽऽईणं, संजोगा चेव किंचि रमणीए । निच्चं परिसंठपे, निच्चं च चयाऽवचयधम्म ॥६६७१॥
 अंतो कलुसाऽऽउण्णे, बाहिं तु तथाए वेढिए अथिरे । रूवे मयाऽवगासो वि, नऽत्थि चिंतिज्जमाणम्मि ॥६६७२॥
 होइ विरूवो रूवी, कम्मवसा रूवं पि गयरूवो । कायंदीवत्थव्वा, इह नायं भायरो दोन्नि ॥६६७३॥

तहाहि—

बहुदेसपसिद्धाए, विविहऽच्छेयनिवासभूयाए । कायंदीए पुरीए, आसी इब्भो जसो नाम ॥६६७४॥
 कणगवई से भजा, पुत्तो पढमो य ताण वसुदेवो । देवकुमारोवमरूव—लच्छिविम्हइयजियलो गो ॥६६७५॥

वीओ य खंदओ नाम, कायरऽछो अईव मडहंगो । किं बहुणा सव्वेसिं, निंदसणं सो विरूपाणं ॥६६७६॥
 लोगुत्तरं च तेसिं, रूविविरूवित्ताणं णिसामेत्ता । दूराओ एह जणो, दट्ठुं कोऊहलाऽऽउल्लिओ ॥६६७७॥
 एवं वच्चतेसुं, दिणेषु एगम्मि अवसरे सुखी । विमलजसो नाम तहिं, समोसहो ओहिनाणधरो ॥६६७८॥
 तस्साऽऽजमणं नाउं, वंदणवडियाए भूवईपमुहो । नयरिजणो संपत्तो, ते वि य इम्मस्स दो वि सुया ॥६६७९॥
 तिक्खुत्तो विहियपया—हिणा य उव्वुहगाढभत्तिभरा । कयसुरिचलणनमणा, सच्चियठाणेषु आसीणा ॥६६८०॥
 अह धम्मकहं कुणमाणयस्स, दिट्ठी कहिं पि मुणिवङ्गो । इम्मसुएसु य तेसुं, पडिया पीऊसबुद्धि व्व ॥६६८१॥
 तो ताण चक्खुपेक्खिय, तप्पुव्वभवेण ईसि हसिरेण । संलत्तं गुरुणा अहह !, कम्मदुव्विलसियं भीमं ॥६६८२॥
 जं निरुव्वमरूवो वि हु, होइ विरूवो दढं विरूवो य । विसमसरोवमरूव—त्तणेण परिणमइ सो चेव ॥६६८३॥
 अह विम्भिण्ण परिसाजणेण, भणियं कयप्पणामेण । परमत्थमेत्थ साहसु, अम्ह कोऊहलं भंते ! ॥६६८४॥
 तो गुरुणा संलत्तं, होऊणं अवहिया निसामेह । एए हि इम्मपुत्ता, नयरीए तामलिचीए ॥६६८५॥
 आसी दो वि वयंसा, धणरक्खियधम्मदेवनामाणो । एसिं रूवी पढमो, परमविरूवो विइओ य ॥६६८६॥
 कीलंति य अब्भोन्नं, नवरं धणरक्खिओ बहुपयारं । रूवमएणं परिहंसइ, धम्मदेवं जणसमकूव ॥६६८७॥
 अह एगम्मि अवसरे, भणिओ धणरक्खिण्ण सो भद ! । भज्जाए विणा विहलो, सयलो गिहवासवासंगो ॥६६८८॥
 दारपरिगहविमुहो, ता किं दिणगमणियं करेसि मुहा । एवं पि जइ समीहसि, ठाउं ता होसु पव्वइओ ॥६६८९॥

उज्जुसभावत्तणओ य, जंयियं तेण मित्त ! सच्चमिणं । णवरं इत्थीलाभे, दो चेव भवंति इह हेऊ ॥६६९०॥
 जणमणहरणं रुवं, लच्छी वा दूरपत्तचित्थारा । एयसुभयं पि हयविहि-वसेण नो मज्झ संपन्नं ॥६६९१॥
 अह एवं पि तहाविह-बुद्धिवसा संभवेज्ज श्रीलाभो । ता साहेसु तुमं चिय, कओ पणमंज्जली तुज्झ ॥६६९२॥
 एवं तेण पवुत्ते, वुत्तं धणरक्खिण ह मित्त ! । निच्चित्तो अच्छ तुमे, एत्थइत्थे हं भलिस्सामि ॥६६९३॥
 अत्थेणं बुद्धीए, परक्कमेणं नएण अनएण । किं ब्रहुणा जह तह तुज्झ, वंछियइत्थं करिस्सामि ॥६६९४॥
 तेणं पयंपियं कुणसु, किंपि निक्कवडपेम्मनिम्माए । तह उवणीयसदुक्खो, संवुत्तो हं सुही एत्तो ॥६६९५॥
 धणरक्खिण तत्तो, कुवेरसेट्ठिस्स संतिया धूया । तत्तुल्लरूवविहवा, भणाविया दइवयणेण ॥६६९६॥
 कुसुमाऽऽउहससरूवं, तुज्झ अहं पिययमं पणामेमि । जमइहं भणेमि तं जइ, पडिवज्जसि मुक्ककुवियप्पा ॥६६९७॥
 तीए भणावियं निव्वि-संकमाऽइससु तेण तो वुत्तं । अज निसाए केणइ, अमुणिजंती मुगुंदगिहे ॥६६९८॥
 एज्जासि जेण सम्मं, तेण सम्मं तुह वडेमि वीवाहं । पडिवन्नं तीए तओ, अत्थमिए कमलवंधुम्मि ॥६६९९॥
 पसरंतेसु कलकंठ-कंठकलसेसु त्तिमिरनियरेसु । होंतीसु य पइवेलं, निस्संचारासु रत्थासु ॥६७००॥
 परिणयणोचियउवगरण-धारिणा परमहरिसियमणेण । सो तत्थ मुगुंदगिहे, गओ सम्मं धम्मदेवेण ॥६७०१॥
 तत्कालोचियनेवत्थ-धारिणी सा वि तत्थ संपत्ता । चिहियं संखेवेणं, पाणिग्गहणं तओ तेसिं ॥६७०२॥
 उवणेज्जण पईवं, तत्तो धणरक्खिण हसिरेणं । भणिया भदे ! पइणो, तारामेलं करेसु त्ति ॥६७०३॥

तो दीवुजोएणं, लजावसथिमियलोयणा जात्र । ईसुन्नमंतवयणा, पलोयणं काउमाऽऽरद्धा ॥६७०४॥
ताव अहरऽगलगोरे-दसणमऽच्चंतचिबिडनासगं । चिवुगेगेदेसनिगय-कइवयवीभच्छवररोमं ॥६७०५॥
वूयाऽणुरूवनयणं, वयणऽब्भंतरपविट्ठगंडयलं । तिरियट्ठियधूमलयाऽ-णुरूवधुमयं मसिच्छायं ॥६७०६॥
पडियं चकूलुपहम्मि, तस्स सुहं तीए वयणमऽवि तस्स । तत्तुल्लगुणं नवरं, तत्तो भेओ अरोमत्ते ॥६७०७॥
अह झत्ति वलियकंठं, तीए परियत्तिऊण नियवयणं । भणियं धणरक्खिय ! विप्प-यारिया हं धुवं तुमए ॥६७०८॥
मयणोवमं पयंपिय, पिसल्लतुल्लं पइं कुणतेणं । मह तुमए आचंदं, अप्पा अजसेण उवलित्तो ॥६७०९॥
धणरक्खिएण भणियं, मा मे कुप्पसु जओ विही चेव । सरिसं सरिसेण समं, संघडइ क एव मह दोसो ॥६७१०॥
अह तिक्वकोवदंतज्जग-दट्ठउट्ठा सभावकसिणं पि । सविसेसं कसिणंती, वयणं अफुडऽकूखरं किंपि ॥६७११॥
मंदं समुल्लवंती, पल्लहत्थियहत्थकंकणा झत्ति । अप्परिणीय व्व तओ, सुगुंदगेहाउ निक्खंता ॥६७१२॥
हिययवियंभियहासेण, तयऽणु धणरक्खिएण सो वुत्तो । हंभो वयंस ! एत्तो वि, उत्तरं किंपि ण करेसि ॥६७१३॥
तो उज्जुयभावणं, संतावं परममुव्वहंतेणं । भणियमियरेण भाउय !, एत्तो वि हु किं भणेयव्वं ॥६७१४॥
वच्चसु सगिहम्मि तुमं, ममं तु किं जीविएण एत्ताहे । जो रक्खसितुल्लाए, एवं तीए वि परिभूओ ॥६७१५॥
धणरक्खिएण वुत्तं, पज्जत्तमिमेण अलियसोणेण । इत्थीसु पुरिसगुणदोस-विसयविनाणविमुहासु ॥६७१६॥

१ किं भण करेमि पाठां० ।

नीओ य कहवि गेहे, नवरं रयणीए नीहरेऊण । पडिवन्नो सो दिक्खं, तावसमुणिणो समीवग्ग्मि ॥६७१७॥
 काऊणं बालतवं, देवत्तं पाविओ मओ रूवी । एसो सो इब्भसुओ, जाओ वसुदेवनामो चि ॥६७१८॥
 धणरक्खिअओ वि बाढं, रूवमउम्मत्तमाणसो मरिउं । अकयपरल्लोयकिच्चो, तिरियाऽऽङ्गईसु चिरकालं ॥६७१९॥
 आहिंढिय रूवमउत्थ-दोसओ एस खंदनामो चि । उवन्नो एवंविह-विहीणसव्वंगलान्नो ॥६७२०॥
 ता जो तुंभेहिं पुरा, परमत्थो पुच्छिओ स एसो चि । आयन्निऊण य इमं, जं उच्चियं तं समायरह ॥६७२१॥
 एवं निसामिऊणं, पडिबुद्धा पाणिणो तहिं बहवे । इब्भसुया पुण वेत्तुं, पव्वज्जं सिवपयं पत्ता ॥६७२२॥
 इय रूवमयसमुत्थं, दोसं तच्चागसंभवं च गुणं । मुणिऊणं खवग ! तुमं, मा तं थवं पि हु करेज्ज ॥६७२३॥
 रूवमयद्वाणमिमं, तइयं उवदंसियं मए किंपि । एत्तो बलमयठाणं, चउत्थमऽक्खेमि संखेवा ॥६७२४॥
 खणउवचियग्ग्मि खण-अवचियग्ग्मि जंतूण सइ सरीखले । अणिययरूवत्तणओ, को णु वुहो तम्मयं कुणइ ॥६७२५॥

तहा—

होऊण पुरा बलवं, पुरिसो संपुण्णगलकवोलो य । भयरोगसोगवसओ, खणेण विवलो जया होइ ॥६७२६॥
 विवलत्तमुवगतो तह, होउं परिसुसियगलकवोलो वि । उवयारवसेण पुणो, सो वि य जायइ जया बलवं ॥६७२७॥
 तह पवलवलो वि नरो, जया कयंतं पडुच्च निच्चं पि । अच्चंतं अवलो च्चिय, कह णु तथा बलमओ जुत्तो ॥६७२८॥
 सामन्नभूवईणं, बलेण भदा भवंति बलमदा । तत्तो य भदया चक्क-वड्डिणो होंति तत्तो वि ॥६७२९॥

तत्तो वि अणंतवला, तिथ्यरा उत्तरोत्तरपहाणे । एवं बलम्मि नूणं, अबुहा कुव्वंति बलगव्वं ॥६७३०॥
 खओवसमवसोवज्जिय-बललेसेणं पि जो उ मज्जेज्ज । सो तब्भवे वि निहणं, लभेज्ज निवमल्लेदेवो व्व ॥६७३१॥

तहाहि—

सिरिपुरनगरे राया, अहेसि निपडिमलच्छिचिच्छुडो । नामेण विजयसेणो, सरयनिसायरसमजसोहो ॥६७३२॥
 सो एगया सभाए, जावञ्छइ आसणे सुहनिसन्नो । दाहिणदिसिपेसियसेन्न-नायगो ताव संपत्तो ॥६७३३॥
 कयपंचंगणामो, तयऽणु निविट्ठो समीवदेसम्मि । सुसिणिद्वचक्खुणा पेक्खि-ऊण भणितो य नरवइणा ॥६७३४॥
 अइकुसलं तुह तेणं, पयंपियं देवपयपसाएणं । कुसलं न केवलं चिय, विजिओ दाहिणनरेंदो वि ॥६७३५॥
 तो गाढहरिसपयरिस-विष्कारियलोयणेण नरवइणा । संलत्तं कहसु कहं, तेणं भणियं गिसामेह ॥६७३६॥
 देवाऽऽएसेण अहं, हयगयरहजोहज्जसंजुत्तो । गंतूण ठिओ दाहिण-दिसिभूवइदेससंधीए ॥६७३७॥
 दूयवयणेण तत्तो, भणाविओ सो मए जहा सिग्घं । सेवं मे पडिवज्जसु, संगरसजोऽहवा होसु ॥६७३८॥
 आयन्निज्जण एवं, तेणं रन्ना पयंडकोवेणं । निद्धाडिऊण दूयं, आइहा नियपहाणनरा ॥६७३९॥
 रे ! रे ! सिग्घं सन्नाह-सइगं भेरिमिन्दि ताडेह । पगुणीकरेह चउरंङ्ग-सेन्नमाऽऽणेह जयहत्थिं ॥६७४०॥
 उवणेह पहरणं मे, सिग्घं च पयाणगं दवावेह । तक्खणमेव नरेहिं, तहत्ति संपाडियं सव्वं ॥६७४१॥
 तो मगरगरुलसद्दूल-पसुहधयभीसणाए सेणाए । कवल्लिउमणो व्व तइलोक्क-मेक्केहलाए संचलिओ ॥६७४२॥

अहमऽवि चारनिवेद्य-तदाऽऽगमो विहियसेन्नसंवाहो । अणवरयपयाणेहि, गंतुं तदऽभिमुहमाऽऽरद्धो ॥६७४३॥
 नवरं चारेहित्तो, तस्स समीवं गएण तस्सेणं । नाउं अपरिमियं कइ-यवेण जुद्धिउमणेण मए ॥६७४४॥
 दरिसावं से दाउं, अइजविणतुरंगमेहिं नियसेन्नं । पच्छाहुत्तं सिग्घं, नियत्तियं ताव जा दूरं ॥६७४५॥
 भीयं ति मं वयंतं, नाउं अच्चंतवइदुच्छाहो । सो राया मुद्धमई, लग्गो सेन्नस्स पट्टीए ॥६७४६॥
 अह पइदिगमणवसा, दढसुट्ठियं संकडे य आवडियं । अभयं पमत्तच्चित्तं च, पेच्छिउं तस्स सेन्नमड्हं ॥६७४७॥
 सव्वऽएपणा पयट्ठो, जुज्जेउं देव ! तुह पभावेण । अइरेण निजियं पर-वलं च वहुसुहडकलियं पि ॥६७४८॥
 एत्थंतरम्मि सेणाऽहिबुत्त-पुरिसेहिं तस्स भंडारो । पुत्तो य अट्ठवरिसो, उवणीओ भूमिनाहस्स ॥६७४९॥
 भणियं सेणावइणा, देव ! इमो दाहिणेसभंडारो । पुत्तो य इमो तस्सेव, जमुच्चियं कुणसु तं इन्हिं ॥६७५०॥
 तो रण्णो तं सुयमऽणि-मिसाए दिट्ठीए पेहमाणस्स । केवलमऽणुभवगम्मो, जाओ पुत्ते व्व पडिंचो ॥६७५१॥
 पयपीढम्मि उववेसिऊण, चुंवि य सिरम्मि भणितो य । अच्छाहि वच्छ ! नियमंदिरे व्व, इहं अणुव्विण्णो ॥६७५२॥
 सन्निहिमाऽऽसीणाए, सव्वाऽऽयसरसमपिओ य देवीए । एसो सुओ मए तुह, दिन्नो त्ति पयंपियं रत्ता ॥६७५३॥
 अव्वसुवगओ य तीए, कलाकलावो य अहिगओ तेण । निजियसुरसुंदरं, कमेण तारुणमऽणुपत्तो ॥६७५४॥
 अच्चंतसुयवलेणं, महल्लमच्छा विनिजिया तेण । तत्तो रत्ता ठवियं, नामं से मल्लदेवो त्ति ॥६७५५॥
 अह जोगो त्ति नियए, निवेसिऊणं तयं महीनाहो । धेत्तूण तावसाणं, दिक्खं वणवासमऽड्डीणो ॥६७५६॥

इयरो य पवलभुयवल-निजियसीमालसयलमहीवालो । उव्वहमाणो बलमय-मऽसमं पालेइ नियरुज्जं ॥६७५७॥
 वोसावियं च तेणं, जो मम पडिमल्लमुवइसइ कोई । दीणारल्लकुवमेकं, नूणमऽहं तस्स देमि ति ॥६७५८॥
 सोऊण इमं एक्को, पाउयजरकण्डो किसियकाओ । देसंतरिओ पुरिसो, रायाणमुवट्ठिओ भणइ ॥६७५९॥
 देव ! निसामेसु मए, परिबभंतेण सयलदिसिचकं । पुव्वदिसाए दिट्ठो, राया नामेण वज्जहरो ॥६७६०॥
 अप्पडिमपगिट्ठबलेण, तेणं निजियविपक्खचक्केण । गायाविज्जइ अप्पा, पयडं तेलोक्कवीरो ति ॥६७६१॥
 न य संभवइ न एवं, जं लीलाए वि तेण भूवइणा । करडी चवेडपहओ, उम्मिंठो वि हु पहे ठाइ ॥६७६२॥
 एवं निसामिऊणं, दाऊणं तस्स देयमाऽइडा । नियपुरिसा रे ! गंतुं, तं भूवं एवमुल्लवह ॥६७६३॥
 जइ कहवि मागहेहिं, तिलोगवीरो चि कित्तिओ तं सि । दाणऽत्थीहिं ता किं, तुमए ते नेव पडिसिद्धा ? ॥६७६४॥
 अहवा किं एण्णं, इन्दिं पि विसेसणं चयसु एयं । इहराऽहमाऽऽगओ एस, जुज्जसज्जो भवेज्जासि ॥६७६५॥
 पुरिसेहिं तओ गंतुं, तहत्ति सब्वं निवेइयं तस्स । तो वद्धाभिउडिभीमाऽऽणणेण तेणेवमुल्लवियं ॥६७६६॥
 को सो रे तुम्ह निवो ?, नामं पि हु इन्दि से मए नायं । को वा इय वत्तव्वे, तस्सऽहिगारोऽहवा होज ॥६७६७॥
 जइ मह समरहुयासण-सिहाए पावइ पयंगपयविं नो । स वरागो दुन्नयवाय-वल्लियअसमत्थपक्खवलो ॥६७६८॥
 ता रे ! वच्चह सिग्घं, पेसह तं जेण तम्मयं कुणिमो । सोऊणेवं विणिय-त्तिऊण पुरिसेहिं से सिट्ठं ॥६७६९॥

१ उम्मिंठो = निरुद्धकुशः = मदोन्मत्तः इत्यर्थः ।

अहं सन्वसेन्नसहिओ, वारिञ्जितो वि मंतिवगेण । सां गंतुं आरद्धो, क्रमेण पत्तो य तदेसं ॥६७७०॥
 सोऽ' तस्साऽऽगमणं, वज्जहरो वि हुं समागओ तुरियं । बहुसुहडकूखयजणं, जायं च परोपरं जुञ्जं ॥६७७१॥
 दट्ठणं लोयखयं, वज्जहरेणं भणाविओ इयरो । जइ वहसि वलमयं ता, तुममऽहमऽवि दो वि जुञ्जामो ॥६७७२॥
 किं निवराहलोयकूखण, एएण उभयपक्खे वि । पडिवन्नं तेणयं, लग्गा अब्बोन्नजुद्धेण ॥६७७३॥
 मल्लणं पिव उट्ठाण-पडणपरियत्तणुव्वलणभीमो । विम्वहइदेवमणुओ, जाओ सिं समरसंसमदो ॥६७७४॥
 अहं पवलभुयव्वलेणं, वज्जहरेणं स निज्जिओ ज्जत्ति । वलमयकयंतवसगो, इय सो पंचत्तमऽणुपत्तो ॥६७७५॥
 एवंविहदोसविसेस-कारयं वलमयं वियाणित्ता । आराहणाठिओ खमग !, मा तुमं तं करेज्जासि ॥६७७६॥
 वलमयनामगमेयं, चउत्थयं कित्तियं मयट्ठाणं । सुयगोयरं पि एत्तो, पंचमगं किं पि साहेमि ॥६७७७॥
 संपइ पसरंतनिरंतरोरु-मिच्छत्ततिमिरपव्वभारे । पभवंतपवलपरमय-जोइसचक्कणयारमि ॥६७७८॥
 परमपमायनिव्वर-विलसंतसुदुव्वियइहयूयमि । दंसणपयत्तपरपाणि-निव्वहइयदिट्ठिपसरमि ॥६७७९॥
 सुवणगयणंऽगणमि, सन्नाणदिवायरो अहं चेव । एवं तुमं सुयमयं, मणयं पि करेज्ज मा धोर ! ॥६७८०॥
 किंच-

सुत्तथतदुभएहिम्वि, चोदसपुव्वणि जाण होताणि । छट्ठाणाऽज्जडियत्तं, सुव्वइ ताणं पि अन्नोन्नं ॥६७८१॥
 जइ ता को णु सुयमओ, विसेसओ अज्जकालियजईणं । जेसिं मइत्तुच्छा, न तहाविहसुयसमिद्धी वि ॥६७८२॥

तथाहि—

नो ता अंगाङ्गणपविट्ठ—सुयसुद्धपरिचयो अज्ज । नो तह निज्जुत्तीसु वि, न भासचुणिसु न वित्तीसु ॥६७८३॥
 संविग्गागीयसक्किरिय—पुव्वसुणिकयपइन्नागाऽइसु वि । जइ न तह परिचओ ता, न हु कायव्वो सुयमओ वि ॥६७८४॥
 संते वि सयलसुत्तत्थ—पारगत्ते न सुयमओ जुत्तो । काउं किमंज ! तदप्पार—गत्तणम्मि जओ भणियं ॥६७८५॥
 मा वहउ को वि गव्वं, एत्थ जए पंडिओ अहं चेव । आसव्वन्नुमयाओ, तरतमजोगेण मइविहवो ॥६७८६॥
 दुस्सिक्खियकइइए, समयविरुद्धे य अहिगए वि दहं । पगरणकहापबंधे, अवगासो चिय न हु मयस्स ॥६७८७॥
 सामाइयमेत्तसुया वि, केवलाऽल्लोयमऽमलमऽणुपत्ता । सुयसिंधुपारगा पुण, बुत्थाऽणंतसु चिरकालं ॥६७८८॥
 ता मा सव्वमयहरं, सुयं पि संपाविज्जण तन्विसयं । थेवं पि मयं काहिसि, तुममऽणसणिओ विसेसेण ॥६७८९॥
 किं न सुयं सुयरासी, सुयमयदोसेण धूलभदो वि । अंतिमचउपुव्वाणं, छिन्नाऽणुन्नो कओ गुरुणा ॥६७९०॥

तथाहि—

पाडलिपुत्ते नगरे, रत्तो नंदस्स विस्सुयजसस्स । मंती सयडालो आसि, सयलनिरवज्जकज्जकरो ॥६७९१॥
 पुत्तो य धूलभदो, पढमो से बीयओ सिरिओ त्ति । रूववईओ धूयाओ, सत्त जकूखापमोकूखाओ ॥६७९२॥
 सेणा वेणा रेणत्ति, ताण पज्जंतिमाउ तिन्नेव । नेण्हति एक-दो-तीहि, वायणेहि' अपुव्वसुयं ॥६७९३॥
 जिणपयधूयणवंदण—समयऽत्थविभावणप्पमुहधम्मं । सम्मं कुणमाणणं, तेसि' बोले'ति दियहाइ ॥६७९४॥

अह वत्यव्वो तत्थेव, भूवंइ वररूइ कई विप्पो । अप्पुव्वड्डुसएणं, वित्ताणं थुणइ पइदियहं ॥६७९५॥
 तक्कव्वसत्तिट्ठो, राया दाणं समीहए दाउं । नवरं सयडालम्मि, अपसंसंते न देइ च्चि ॥६७९६॥
 तो वररूणा सयडाल-भारिया कुसुमदाणमाड्डईहिं । उवचरिया तो तीए, भणिओ सो कहसु कज्जं ति ॥६७९७॥
 वज्जरियं तेण तए, भणियव्वो तह कहं पि हु अमच्चो । जह रायपुरो कव्वं, पढंतयं मं पसंसेइ ॥६७९८॥
 पडिसुयमिमीए बुत्तो, मंती किं वररूइं न सलहेसि । तेणं पर्यपियं कह, मिच्छदिट्ठिं पसंसामि ॥६७९९॥
 अह पुणरुत्तं तीए, भणिरीए पडिस्सुयं अमच्चेणं । रायपुरो पढमाणो, पसंसिओ सो सुपडियं ति ॥६८००॥
 तो अट्टसयं रत्ता, दीणाराणं दवावियं तस्स । जाया पइदिवसं चिय, एत्तियमेत्ता य से विच्ची ॥६८०१॥
 अत्थखयं च पलोइय, भणियमडमच्चेण देव ! किमिस्स । देहि च्चि तेण बुत्तं, सलाहिओ जं तए एस ॥६८०२॥
 भणियमडमच्चेण मए, अविणट्ठं पढइ लोयकव्वं ति । सलहियमेयस्स ततो, रत्ता पुट्ठो कहं एवं ॥६८०३॥
 तेणं भणियं मज्झं, धूयाओ वि हु पढंति जेणवं । उच्चियसमए य पत्तो, पढणत्थं वररूइं तत्तो ॥६८०४॥
 जवणियअंतरियाओ, धरियाओ मंतिणा सधूयाओ । सेणाए पढमवाराए, अहिगयं से पढंतस्स ॥६८०५॥
 ता तीए नरइणो, पुरओ अविणट्ठुच्चरंतीए । वाराहिं दोहिं पडियं, वेणाए तीए बुत्तम्मि ॥६८०६॥
 तइयाए वाराए, रेणाए अहिगयं च बुत्तं च । चिरपडियं पिव सयमेव, विरइयं पिव नरिंदपुरो ॥६८०७॥
 तो कुविण्णं रत्ता, दुवारमडवि वारियं वररूइस्स । पच्छा सो गंगाए, जंतपयोगेण दीणारे ॥६८०८॥

ठविऊणं रयणीए, पभायसमयम्मि संथवं काउं । पाएण हणइ जंतं, तत्तो गिण्हेइ दीणारे ॥६८०९॥
 भणइ य लोयाण पुरो, थुइतुड्ढा मज्झ देइ गंग त्ति । कालंतरेण रत्ना, सोउं सिट्ठं अमच्चस्स ॥६८१०॥
 तेणं भणियं जइ मह, पुरो इमा देइ ता देव ! । वच्चासो य पभाए, गंगाए पडिस्सुयं रत्ना ॥६८११॥
 अह मंतिणा वियाले, पच्चओ नियनरो समाइहो । गंगाए पच्छन्नो, अच्छसु जं वररूई सलिले ॥६८१२॥
 किं पि हु ठवेइ तं गिन्हि-ऊण मह भइ ! उवणभेज्जासि । गंतूण नरेण तओ, आणीया दम्मपोट्टलिया ॥६८१३॥
 गोसम्मि गओ नंदो, मंती य पलोइओ थुणंतो सो । गंगं जलनिबुड्ढो, थुइअवसाणे य तं जंतं ॥६८१४॥
 करचरणोहिं सुचिरं पि, घट्टियं जाव वियइ न किं पि । अच्चंतविलकूवत्तण-मणुपत्तो वररूई ताव ॥६८१५॥
 पायडिया सयडालेण, राइणो सा य दम्मपोट्टलिया । हसिओ य राइणा सो, कुविओ मंतिस्स उवरि तओ ॥६८१६॥
 आरद्धो छिड्ढाई, पलोइउं अन्नया य सयडालो । वीचाहं काउमणो, सिरियस्स नरिंदजोगांइ ॥६८१७॥
 विविदांइ आउहाइ, पच्छन्नं कारवेइ एयं च । उवयरियाए कहियं, वररूणो मंतिदासीए ॥६८१८॥
 पावियछिइडेण तओ, तेणं डिंभाइं सोयणे दाउं । सिंघाडगतियचच्चर-ठाणेसुं पाट्टियाणि इमं ॥६८१९॥
 “एउ लोओ नवि जाणइ, जं सगडालु करेस्सइ । नंदु राउ मारेविणु, सिरियउ रज्जि ठवेस्सइ” ॥६८२०॥
 सुणियं च इमं रण्णा, चरेहिं पेहावियं च मंतिगिहं । दट्ठूण कीरमाणं, पच्छणं आउहाऽइबहुं ॥६८२१॥
 सिट्ठं रत्नो तेहिं, कुविओ राया ठिओ पराहुत्तो । सेवाऽऽगयस्स चलणेसु, निवडमाणस्स मंतिस्स ॥६८२२॥

कुविय चि निवं नाउं, सयडालो मंदिरम्मि गंतूण । कहइ सिरियस्स पुत्तय !, राया मारेइ सन्वाइं ॥६८२३॥
 जइ न मरिस्सामि अंहं, ता रत्तो पायनिवडियं वच्छ ! । मं मारेज्जासि तुमं, ठइया सिरिएण तो सवणा ॥६८२४॥
 सयडालेणं भणियं, तालउडे भक्खियम्मि सयपुब्बं । निवपायपडणकाले, मारेज्जसु तं गयाऽऽसंको ॥६८२५॥
 सव्वविणासाऽऽसंक्किय-मणेण पडिसुयसिमं च सिरिएण । तह चेत्र पायपडियस्स, सीसमेयस्स छिण्णं ति ॥६८२६॥
 हा ! हा ! अहो ! अकज्जं ति, जंयिरो उट्ठिओ य नंदनिवो । भणिओ सिरिएण तओ, देव ! अलं वाउलत्तेण ॥६८२७॥
 जो तुम्हं पडिक्कलो, तेणं पिउणा वि नत्थि मे कज्जं । तो सो रत्ता वुत्तो, पडिवज्जसु मंतिपयविं ति ॥६८२८॥
 तेणं भणियं भाया, जेडो मे थूलभदनामोऽत्थि । वारस्समं से वरिसं, वेसाए गिहे वसंतस्स ॥६८२९॥
 सदाविओ स रण्णा, वुत्तो य भयाहि मंतिपयविं ति । तेणं भणियं चिंतेमि, राइणा पेसियो ताहे ॥६८३०॥
 सन्निहियअसोगवणे, तत्थ य सो चिंतिउं समारद्धो । परक्कजावडाणं, के भोगा किं च सोक्खं ति ॥६८३१॥
 सोक्खे वि हु गंतवं, नरए अवस्सं अलं तदेतेहिं । इय चिंतिज्जं वेग्ग-मुवगओ भवविरत्तमणो ॥६८३२॥
 काऊण पंचमुट्ठिय-लोयं सयमेव गहियमुणिवेसो । गंतूणं भणइ निवं, इमं मए चिन्तियं राय ! ॥६८३३॥
 उवव्हिओ निवेणं, नीहरिओ मंदिराओ स महप्पा । गणियाए घरे जाहि ति, पेहिओ राइणा जंतो ॥६८३४॥
 दट्ठूण मयक्केवर-दुग्गंधपहेण वच्चमाणं तं । रत्ता नायं निव्विन्न-कामभोगो धुवमिमो ति ॥६८३५॥
 ठविओ पयम्मि सिरिओ, इयरो संभूयविजयपामूले । पव्वइओ अच्चुगं, करेइ विविहं तवच्चरणं ॥६८३६॥

एत्थाऽनसरे वरस्सह—विणासणाऽऽह सुयाउ वत्तव्वं । ता जाव भइवाहुस्स, थूलभदो गओ पासे ॥६८३७॥
 पढियाइं पुव्वाइं, देस्सणाइं च तेण दस तत्तो । सुयगुरुणा सह पत्तो, पाडलिपुत्तम्मि विहरंतो ॥६८३८॥
 जक्खवापामोक्खाओ, सत्त वि भइणीओ गहियदिक्खाओ । भाउयवंदणहेउं, समागयाओ तओ स्सरिं ॥६८३९॥
 वंदित्ता पुच्छंति, जेड्डो कत्थ स्सरिणा भणियं । सुत्तं परियत्तं, अच्छइ इह देवउलियाए ॥६८४०॥
 तो पत्थियाउ तहियं, दट्ठुं इतीउ थूलभदमुणी । नियरिद्विदंसणत्थं, केसरिरूवं विउव्वेइ ॥६८४१॥
 तं दट्ठुं नट्ठाओ, अज्जाओ स्सरिणो निवेइंति । भयवं ! कुरंगराएण, भक्खिखओ नूण जेड्डो ॥६८४२॥
 उवउत्ता आयरिया, भणंति सीहो न थूलभदो सो । वच्चइ इन्हं ताओ, गयाओ वंदंति तं तत्तो ॥६८४३॥
 पुच्छिय विहासवत्तं, ठाऊण खणं गयाओ सट्ठाणं । वीयदिणे उद्दंसण—कालस्मि उवड्डिओ संतो ॥६८४४॥
 पडिसिद्धो स्सरीहि, तुमं अज्जोणो त्ति थूलभदमुणी । सीहविउव्वणरूवं, तेण य सुणिऊण नियदोसं ॥६८४५॥
 भणिओ स्सरी भंते !, न पुणो काहामि खमह मह एयं । पडिवन्नं सुणिवइणा, कहंपि महया किलेसेण ॥६८४६॥
 नवरं गुरुणा वुत्तो, अंतिमपुव्वाणि पढसु चत्तारि । अब्बेसिं मा देज्जसु, वोच्छिन्नाइं तओ ताइं ॥६८४७॥
 एवं विहियाऽणत्थो, न सम्मओ सुयमओ वरमुणीणं । ता खमण ! तं विवज्जिय, पत्थुयक्कज्जे समुज्जमसु ॥६८४८॥
 इय पंचममऽक्खायं, सुयमयठाणं इओ पवक्खामि । तवविसयसयनिसेहण—परमं छट्ठं समासेण ॥६८४९॥
 उणं पि तवो तवियं, चिरकालं बालिसो कुणइ विहलं । अहमेव दुक्करतवो—कारि त्ति मयं परिवहंतो ॥६८५०॥

वंसाउ व्व तवाउ, मओ हुयासो व्व अहह ! संभूओ । सट्ठाणं उहह न किं नु, सेसगुणतरुसमूहं पि ॥६८५१॥
 सेसाउण्डाणाणं, सुहुकरं वागरेति तवसेव । तं पि मएणं हारिंति, ही ! मंहं मोहमाहंपं ॥६८५२॥
 किं च जिणिंदाउड्डीणं, अगिलाए अणुवजीवणेणं च । अणिगूहियन्नलीरिय-त्तणेण निरेक्खविचीए ॥६८५३॥
 तिहुयणदिणउच्छेरं, तवकम्ममणुत्तरं निसामेत्ता । मज्जेज्ज को अणज्जो, धेवेणाऽवि हु नियतवेण ॥६८५४॥
 अच्छंतु पुव्वपुरिसा, असरिसवल्लुद्धिवंधुरा धणियं । जो न तहाविहअहिगय-सुओ वि सामन्नरूवो वि ॥६८५५॥
 साहू दढप्पहारी, तस्स वि नाऊण वोरतवचरणं । तवविसए थेवं पि हु, को णु सयणो मयं कुज्जा ॥६८५६॥
 तहाहि—

एगम्मि महानगरे, नयवंतो माहणो वसइ एक्को । पुत्तो दुहंतो से, अविणयमाऽय्यइ अविरामं ॥६८५७॥
 संताविएण पिउणा, स नीणिओ अब्भया नियगिहाओ । हिंडंतो य कंहपि हु, तक्करपछिं समल्लीणो ॥६८५८॥
 दिट्ठो सेणावइणा, अपुत्तएणं च पुत्तबुद्धीए । संगहिओ सिक्खविओ य, खगधणुपहरणाऽड्डकलं ॥६८५९॥
 अब्बंतं पत्तड्ढो, जाओ सो निययबुद्धिविभवेग । पाणाप्पिओ य सेणा-वइस्स सेसस्स य जणस्स ॥६८६०॥
 निदयदढप्पहारित्तिणेण, नामं दढप्पहारि त्ति । १गोवं पइड्डियं से, सेणावइणा पहिट्ठेण ॥६८६१॥
 अह हयलालाहरिधणु-विणस्सरत्तेण सव्वभावाणं । सेणावई तहाविह-रोगवसा मरणमणुपत्तो ॥६८६२॥

तम्मयकिच्चं काउं, जणेण सेणावइत्तणे ठविओ । उचिओ विभाविज्जणं, दढप्पहारी पणमिओ य ॥६८६३॥
पुव्वठिईए पालइ, सो य महाविक्रमो नियं लेयं । लुंटेइ य विगयभओ, गामाऽऽगनगरनिगमाणि ॥६८६४॥
अह अनया कयाई, हंतुं गामं कुसत्थलं स गओ । तहियं च देवसम्मो, अइरोरो माहणो वसइ ॥६८६५॥
तम्मि य दिणम्मि पायस-कण्ण सो पत्थिओ अवच्चेहिं । अच्चंतपयत्तेण, घराघरिं मग्गिउं दुद्धं ॥६८६६॥
सह तंदुलेहिं अप्पइ, महिलाए तयणु तम्मि सिज्झंते । सरियातीरे वच्चइ, काउं देवऽच्चणाऽऽइविहिं ॥६८६७॥
चोरा य तस्स भवणे, पत्ता दिट्ठो य पायसो सिद्धो । गहिओ य तक्करेणं, एक्केण छुहाकिंलत्तेण ॥६८६८॥
तं हीरंतं दट्ठुं, हा ! हा ! मुट्ठ ति जंपिरां जवा । गंतूण चेडरूवाइं, देवसम्मस्स साहिंति ॥६८६९॥
अह सो कोववसुग्गय-भालयलकरालमिउडिभीममुहो । पुणरुत्तचंडतंडविय-तारनयणो विमुक्कासिहो ॥६८७०॥
अइवेगगमणविगलिय-कडिछंसंठवणवावडकरग्गो । करहसिसुपुच्छसच्छह-मंस्सणि परामुसंतो य ॥६८७१॥
रे ! रे ! कहिं गमिस्सह, पाव ! मिलेच्छ ! ति वाहरेमाणो । परिहं वेत्तुं लग्गो, जुज्जेउं तक्करेहिं समं ॥६८७२॥
गुरुगब्भभरक्कन्ता, जुज्झंतं तं च वारए महिला । तहवि न सो पहरन्तो, विरमइ कुविओ कयंतो व्व ॥६८७३॥
तो तेणं हम्मंते, दट्ठुं सेणावई निययचोरे । अच्चंतजायकोवो, आयइिडय तिक्रवकरवालं ॥६८७४॥
छिंदेइ माहणं माह-णिं च तस्संजतरम्मि वट्ठंति । मा पहरसु ति पुणरुत्त-जंपिरिं अड्ढदिन्नकरं ॥६८७५॥
दट्ठुं च पुरुरुरंतं, असिघाएणं दुहाकयं गब्भं । संजायपच्छयावो, दढप्पहारी विचिंतेइ ॥६८७६॥

हा ! हा ! अहो ! अक्रजं, कयं मए कहमिमाउ पावाओ । मुंचिस्समइहं एत्तो, ता किं तित्थेसु वच्चासि ॥६८७७॥
 किं वा भेरवपडणे, पडामि जलणम्मि अहव पविसामि । किं वा खिवामि भागी-स्सीए सलिलम्मि अप्पाणं ॥६८७८॥
 एमाइ विमुद्धिकए, उच्चिगगमणो विचिंतयंतो सो । पेच्छइ मुणिणो एगत्थ, संठिए धम्मज्ञाणपरे ॥६८७९॥
 तप्पायपंकयं वंदि-ऊण परमाइयरेण सो भणइ । एवंविहस्स पावस्स, कहह भंते ! मह विमुद्धिं ॥६८८०॥
 नीसेसपावपव्वय-निइलणुदामकुलिसपडितुछो । कहिओ तस्स मुणीहिं, कयसिवसम्मो समणधम्मो ॥६८८१॥
 उवलद्धकम्मविवरत्तणेण, अमयं व तस्स अभिरुइओ । तो संवेगोवगतो, ताण समीवम्मि निक्रवंतो ॥६८८२॥
 सुमरिस्सं जत्थ दिणे, तं दुच्चरियं न तत्थ मुंजिस्सं । इयडभिगहं च वेत्तुं, विहरइ तत्थेव गामम्मि ॥६८८३॥
 सो एस तहाविहरुय-पावकारि त्ति जंपमाणेण । निंदिज्जइ लोणेणं, हम्मइ य पहम्मि हिं डंतो ॥६८८४॥
 अहियासइ सो सम्मं, अत्ताणं निंदइ य पुणरुत्तं । न य गिन्हइ आहारं, धम्मज्ञाणम्मि वड्डइ य ॥६८८५॥
 एवं च तेण धीरेण, एक्कसिं पि हु कयाइ न हु भुत्तं । उप्पाडियं च नाणं, विहुणियनीसेसकम्मयं ॥६८८६॥
 सुरअसुराणमंतर-शुव्वंतमयंकनिम्मलगुहो । अकलियसुहृप्पमाणं, कमेण पत्तो य निव्वाणं ॥६८८७॥
 एयं णिसामिज्जणं, सुट्ठु विगिहं तवं करेत्तो वि । मा तम्मयं करेज्जासि, खवग ! थेवं पि सिवकामी ॥६८८८॥
 छट्ठमयट्ठोणमिमं, निदिहं लेसओ सदिट्ठंतं । एत्तो य लाभविसयं, सत्तमयं तं पसाहेमि ॥६८८९॥
 खउवसमाउ लाभंतराय-नामस्स कम्मणो लाभो । तस्सेव उदयओ पुण, होइ अलाभो नराण तओ ॥६८९०॥

लाभे वि लद्धिमंतो—इहमेव एवं न अत्तउकरिसो । न विसाओ य अलाभे, विवेयवंतेण कायव्वो ॥६८९१॥
 जो लाभं इहमेवे, भिक्खं पि भवंतरे न सो लभइ । कम्मवसा दिट्ठतो, इहं सुणी ढंढणकुमारो ॥६८९२॥

तद्वाहि—

मगहाविसए नामेण, धण्णपूरो चि अत्थि वरगामो । किसिपरो पारासरनामो, तत्थ धणइहो वसइ विप्प्यो ॥६८९३॥
 कुणइ य जं जमुवायं, दव्वकए करिसणाऽइयं किंपि । लाभाय भवइ सो सो, तस्स चिरज्जियसुकयवसओ ॥६८९४॥
 विलसइ य पवरभूसण—दिव्वंडसुयकुसुममणहरसरीरो । बंधहिं समं एयं, लच्छीए फलं ति मन्नंतो ॥६८९५॥
 मगहाऽहिवनरइणो, आएसा सो य गामपुरिसेहिं । करिसावेइ चरीओ, हलाण पंचहिं सएहिं सया ॥६८९६॥
 अह अनया नराहिव—चरीउ करिसित्तु उवरया एए । भोयणसमयम्मि छुहा—किलामिया करिसगा १ सुट्ठिया ॥६८९७॥
 वसहा य चंममेक्के—मऽण्णो तेण दाविया छेत्ते । हत्थमऽणिच्छंता वि हु, बलाऽभियोगा अकरुणेण ॥६८९८॥
 तण्णच्चइयं च दढं, निव्वत्तियमंस्तराइयं कम्मं । मरिऊण समुपन्नो, नेरइओ नरयपुढवीए ॥६८९९॥
 तत्तो उव्वट्ठित्ता, विचित्तमेयासु तिरियजोणीसु । देवेसु मणुस्सेसु य, संसरिओ कहवि सुकयवसा ॥६९००॥
 जलनिहिसंगेण व पत्त—पुण्णलावणमणहरंजीहिं । रामाहिं रायमाणे, विसिट्ठसोरइदेसम्मि ॥६९०१॥
 धणधन्नसमिद्धाए, पच्चक्खं देवलोगभूयाए । पयइगुणरागिसद्धाण—सूखधम्मिद्धलोयाए ॥६९०२॥

हा ! हा ! अहो ! अकजं, कयं मए कहमिमाउ पावाओ । मुंचिस्समज्हं एत्तो, ता किं तित्थेसु वच्चाभि ॥६८७७॥
 किं वा भेरवपडणो, पडाभि जलणम्मि अहव पविसामि । किं वा खिवामि भागी-रहीए सलिलम्मि अप्पाणं ॥६८७८॥
 एमाऽऽ विमुद्धिकए, उच्चिगगमणो विचिंतयंतो सो । पेच्छइ मुणियो एगल्य, संठिए धम्मज्ञाणपरे ॥६८७९॥
 तप्पायंपकयं वंदि-ऊण परमाऽऽयरेण सो भणइ । एवंविहस्स पावस्स, कहह भंते ! मह विमुद्धिं ॥६८८०॥
 नीसेसपावपव्वय-निइलणुदामहुलिसपडितुल्लो । कहिओ तस्स मुणीहिं, कयसिवसम्मो समणधम्मो ॥६८८१॥
 उवलद्धकम्मविवरत्तणेण, अमयं व तस्स अभिरुइओ । तो संवेगोवगतो, ताण समीवम्मि निकूखंतो ॥६८८२॥
 सुमरिस्सं जल्य दिणो, तं दुच्चरियं न तल्य भुंजिस्सं । इयऽभिग्गहं च धेत्तुं, विहरइ तत्थेव गामम्मि ॥६८८३॥
 सो एस तहाविहरगल्य-पावकारि चि जंपमाणेण । निंदिजइ लोणेणं, हम्मइ य पहम्मि हिंढंतो ॥६८८४॥
 अहियासइ सो सम्मं, अत्ताणं निंदइ य पुणरुत्तं । न य गिन्हइ आहारं, धम्मज्झाणम्मि वड्डइ य ॥६८८५॥
 एवं च तेण धीरेण, एक्कसिं पि हु कयाइ न हु भुत्तं । उप्पाडियं च नाणं, विहुणियनीसेसकम्मरयं ॥६८८६॥
 सुरअसुराणमंतर-शुब्बंतमयंकनिम्मलगुणोहो । अकलियसुहृप्पमाणं, कमेण पत्तो य निव्वाणं ॥६८८७॥
 एयं णिसामिज्जणं, सुट्ठु विगिडं तवं करेंतो वि । मा तम्मयं करेज्जासि, खवग ! थेंवं पि सिवकामी ॥६८८८॥
 छट्ठमयट्ठोणमिमं, निदिडं लेसओ सदिट्ठंतं । एत्तो य लाभविसयं, सत्तमयं तं पसाहेमि ॥६८८९॥
 खउवसमाउ लाभंतराय-नामस्स कम्मणो लाभो । तस्सेव उदयओ पुण, होइ अलाभो नराण तओ ॥६८९०॥

लाभे वि लद्धिमंतो—ऽहमेव एवं न अत्तउक्करिसो । न विसाओ य अलाभे, विवेयवंतेण कायव्वो ॥६८९१॥
 जो लाभवं इहभवे, भिक्खं पि भवंतरे न सो लभइ । कम्मवसा दिट्ठतो, इहं सुणी ढंढणकुमारो ॥६८९२॥

तद्वाहि—

मगहाविसए नामेण, धण्णपूरो त्ति अत्थि वरगामो । किसिपरो पारासरनामो, तत्थ धणइढो वसइ विप्पो ॥६८९३॥
 कुणइ य जं जमुवायं, दव्वकए करिसणाऽऽइयं किंपि । लाभाय भवइ सो सो, तस्स चिरऽज्जियसुकयवसओ ॥६८९४॥
 विलसइ य पवरभूसण—दिव्वंऽसुयकुसुममणहरसरीरो । बंधूहिं समं एयं, लच्छीए फलं ति सनंतो ॥६८९५॥
 मगहाऽहिवनरवइणो, आएसा सो य गामपुरिसेहिं । करिसावेइ चरीओ, हलाण पंचहिं सएहिं सया ॥६८९६॥
 अह अन्नया नराहिव—चरीउ करिसित्तु उवरया एए । भोयणसमयम्मि लुहा—किलामिया करिसगा १ सुट्टिया ॥६८९७॥
 वसहा य चंभमेक्के—मऽप्पणो तेण दाविया छेत्ते । हत्थमऽणिच्छंता वि हु, बलाऽभियोगा अकरुणेण ॥६८९८॥
 तप्पच्चइयं च दढं, निव्वत्तियमंऽतराइयं कम्मं । मरिऊण समुप्पन्नो, नेरइओ नरयपुहवीए ॥६८९९॥
 तत्तो उव्वट्ठित्ता, विचित्तभेयासु तिरियजोणीसु । देवेसु मणुस्सेसु य, संसरिओ कहवि सुकयवसा ॥६९००॥
 जलनिहिंसंगेण व पत्त—पुण्णलावणमणहरंऽगीहिं । रामाहिं रायमाणे, विसिट्ठसोरुदुदेसम्मि ॥६९०१॥
 धणधच्चसमिद्धाए, पच्चकूलं देवलोगभूयाए । पयइगुणरागिसद्धान—सूरधम्मिडुलोयाए ॥६९०२॥

वारवईए पुरीए, मुसुमूरियकेसिकंसदप्पस्स । तिक्खं'डभरहभूवइ—सिरमणिरुइरुइरचरणस्स ॥६९०३॥
 जायवकुलनहयलदिणयरस्स, सिरिकन्हवासुदेवस्स । पुत्तत्तेणुववन्नो, नामेणं ढंढणकुमारो ॥६९०४॥
 अहिगयकलाकलावो, कमेण सो तरुणभावमडणुपत्तो । जुवईणं मज्झगओ, विलसइ दोगुंदुगसुरो व्व ॥६९०५॥
 अह अन्नया कयाइ, पसमियसव्वं'डगिवग्गसंतावो । देहपहाहिं' दिसि दिसि, कुवल्यपयरं व विकिरंतो ॥६९०६॥
 अट्टारससहसेहिं, सीलंगणं व पवरसाहूणं । सहिओ सहिओ इव धम्म—गारिज्झयरवग्गस्स ॥६९०७॥
 भयवं अरिट्टुनेमी, गामाड्डईसुं कमेण विहरंतो । संपत्तो वारवइ, समोसढो रेवउज्जाणे ॥६९०८॥
 तो जिणपउत्तिचिणिउत्त—माणवेहिं' कयप्पणा'मेहिं । आगमणेणं तित्थाऽ—हिवस्स वद्धाविओ कन्हो ॥६९०९॥
 तेसिं' च पारिओसिय—मुच्चियं दावाविज्जण महुमहणो । जायववग्गेण समं, निक्खमिओ चंदिउं' नेमिं ॥६९१०॥
 तो परमहरिसपगरिस—विष्फारियल्लोयणो जिणं नमिउं । गणहरपमुहे य मुणी, समुच्चियठाणे समासीणो ॥६९११॥
 सुरमणुयतिरियसाहाराणाए, वाणीए भुवणनाहेण । पारद्धा धम्मकहा, पडिबुद्धा पाणिणो वहवे ॥६९१२॥
 अच्चंततहाविहकुसल—कम्मसंभारभाविकक्षाणो । पडिबुद्धो धम्मकहं, सुणिउं' ढंढणकुमारो वि ॥६९१३॥
 मुणियज्वयारं मित्तं, भुयंगभीमं गिहं व विसयसुहं । उज्झित्ता सो धनो, पव्वइओ जयगुरुसयासे ॥६९१४॥
 संसाराज्जारत्तं, भावे'तो सह सुयं' अहिज्जेइ । कुव्वंतो विविहत्तवं, विहरइ सब्वन्नुणा सद्धिं ॥६९१५॥

विहरंतस्स य तं पुव्व-जम्मनिव्वत्तियं अणिट्ठकलं । समुदिण्णमंजतराइय-कम्मं ढंढणकुमारस्स ॥६९१६॥
 तो तदोसेणं जेण, साहुणा सह भमेइ सो भिकूखं । उवहणइ तस्स लद्धिं पि, अहह ! भीमाइं कम्माइं ॥६९१७॥
 एगम्मि अवसरम्मि, मुणीहिं तदड्ढलाभवइयरे सिट्ठे । मूलाओ च्चिय सिट्ठो, तव्वुत्तंतो जिणिंदेण ॥६९१८॥
 तं सोउं सो धीमं, अभिग्गहं गिण्हइ जिणसगासे । एत्तो परलद्धीए, भुंजिस्समड्हं न कइया वि ॥६९१९॥
 एवमडविसण्णच्चित्तो, सुहडोव्व रणाडवणिं समल्लीणो । दुक्कम्मवेरिविहियं, दुक्खं थवं पि अगणेंतो ॥६९२०॥
 निव्वणविजयलच्छिं, उवलद्धुं विहियविविहावारो । उवभुत्ताडमयवरभो-यणो व्व दिवसाइं वोलेइ ॥६९२१॥
 अह अनया जिणिंदो, पुट्ठो कंसाडरिणा भयवमेसिं । साहूणं मज्जे को, दुक्करकारि च्चि वागरसु ॥६९२२॥
 तो भणियं जयगुरुणा, नणु दुक्करकारया इमे सव्वे । नवरं दुक्करकारी, एत्तो वि हु ढंढणकुमारो ॥६९२३॥
 बहुकालो वोलीणो, जम्हा एयस्स धीराहिययस्स । दुसहमड्ढलाभपरीसह-मड्ढमं सम्मं संहतस्स ॥६९२४॥
 धन्नो कयणुन्नो सो, जं किच्चइ इय सयं जएक्कपहू । एवं परिभावंतो, जहाड्ढगयं पट्ठिओ कन्हो ॥६९२५॥
 पविसंतेण पुरीए, तेण य दिट्ठो कहिं पि दिव्ववसा । भिकूखं भममाणो उच्च-नीयगेहेसु स महप्पा ॥६९२६॥
 तो दूराओ च्चिय करिवराओ, ओयरिय परमभत्तीए । धरपीढलुलंतसिरेण, वंदिओ सो सिरिहरेण ॥६९२७॥
 तं महमुहेण वंदिज्ज-माणमड्वलोइउण इब्भेण । गेहट्ठिएण एक्केण, चिंतियं विग्ग्हियमणेण ॥६९२८॥
 धण्णो एस महप्पा, जो एवं माहवेण भत्तीए । वंदिज्जइ सविसेसं, देवाण वि वंदणिज्जेण ॥६९२९॥

अहं वंदितुं नियते, हरिम्भिः कृत्वा भक्त्या । इवमस्मि तस्मै भवणे, संपत्तो वंद्यकुमारो ॥६९३०॥
 तो तेन सिंहेकसर-मोयगथालेण गरुडभक्ती । पडिलाभिओ महप्पा, गओ य सव्वन्नुपामूले ॥६९३१॥
 नमिज्जण भणइ भगवं !, किमंस्तारायं ममेहिं खीणं ति । जयगुरुणा वागरियं, विज्जइ अज्ज वि य तस्सेसं ॥६९३२॥
 एसा उ कन्हुलद्धी, परमत्थेणं जओ नमंतं तं । तुह पेच्छिज्जण इव्वेण, वियरिया मोयगा एए ॥६९३३॥
 एवं जिणेण भणिए, स महप्पा ते परस्स लद्धि ति । गंतूण थंडिलम्मि, सम्मं परिठविउमाऽऽरद्धो ॥६९३४॥
 परिठवमाणस्स य कम्म-कडुयविवागं विचित्तं तं तस्स । सुद्धज्जाणवसेणं, उप्पन्नं केवलं नाणं ॥६९३५॥
 तो केवलपिज्जायं, पालित्ता वोहिउं च भव्वज्जणं । जस्सऽह्ता पव्वइओ, तं मोक्खपयं समणुपत्तो ॥६९३६॥
 एवं कम्माऽऽयत्तं, लाभाऽल्लभं विभावित्तं धीर ! । मा लाभं पि काहिसि, तम्मयमच्च तपडिसिद्धं ॥६९३७॥
 इय लाभमयट्ठाणं, सत्तमसुवट्ठमसुद्धमं इन्दिं । इस्सरियमयनिवारण-परमं अक्खामि संखेवा ॥६९३८॥
 गणिमं धरिमं मेज्जं, पारिच्छेज्जं धणं पभूयं मे । कोट्टागारा खेत्तं, वत्थुं च अणेगहा मज्झ ॥६९३९॥
 रुपसुवन्नाण चया, आणासंपाडगा विविहिमिच्चा । दासीदासजणा विय, रत्ता य तुरगा करिवरा य ॥६९४०॥
 गोमहिसिकरुहपिइय-विचित्तमेया पभूयंभंडारा । गामनगराऽऽगाराऽऽई, अणुरत्तकलत्तपुत्ताऽऽई ॥६९४१॥
 एवं पसत्थसव्वत्थ-वित्थराऽवत्थमीसरत्तं मे । मन्नेऽहमेव ता इह, सकूवा जक्खो स वेसमाणो ॥६९४२॥
 इय इस्सरियं पि पडुच्च, न हु मओ सव्वहा वि कायव्वो । संसारुत्थपयत्था, सव्वे वि विणस्सरा जम्हा ॥६९४३॥

रायडगिचोर्दाइय-परिकुवियसुराऽऽइकारणगणम्मि । सइ सन्निहिए विहव-कूखयस्स न हु तम्मओ जुत्तो ॥६९४४॥

किंच—

न कुणंति दक्खिणुत्तर-महुरावणियाण सोउमऽकूखाणं । समयपसिद्धं धन्नां, इस्सरियत्ते मयलवं पि ॥६९४५॥

तद्वाहि—

सुपसत्थतिथ्यजयपहु-सुपासमणिथूभसोभिया नयरो । नामेण अत्थि महुरा, मणोहरा चमरचंच व्व ॥६९४६॥

तुल्लिएलविलमहाधण-संभारो तीए लोयविकूखाओ । इब्भो परमविलासी, अहेसि नामेण धणसारो ॥६९४७॥

सो अन्नया तद्वाविह-कज्जवसा भूरिपुरिसपरियरिओ । दाहिणमहुराए गओ, तहिं च समविभवकलिएण ॥६९४८॥

धणमिच्चेणं वणिण, विहियपाहुन्नयाऽऽइकिच्चस्स । अच्चंतपणयसारा, जाया निक्कित्तिमा मेत्ती ॥६९४९॥

अन्नम्मि वासरम्मि, पसन्नचित्ताण सुहनिसन्नाण । उल्लावो संवुत्तो, तेसिं अनोन्नमियरूवो ॥६९५०॥

पुहवीए भमंताणं, केसिं समं नेव होंति उल्लावा । के वा पणयपहाणं, न मिच्चभावं पवजंति ॥६९५१॥

संबंधमंज्जेणं, किं तु सरंतेसु भूरिदिवसेसु । सो पल्लत्थइ वेलुय-निम्माओ पालिबंधो व्व ॥६९५२॥

संबंधो य ँदुरूवो, मूलभवो होइ उत्तरभवो य । पिइमाइभाइविसओ, मूलो सो इन्दि नेवऽत्थि ॥६९५३॥

उत्तरसंबन्धो पुण, वीवाहिच्चेण संभवइ सो य । जइ णो धूया जायइ, सुओ व काउं तओ जुत्तो ॥६९५४॥

एवं च जावजीवं, विहडइ मेची न वज्जजडिय व्व । पडिवन्नमिमं दोहि वि, जुत्तं ति विमुक्कुवियपं ॥६९५५॥
 अह धणमित्तस्स सुओ, जाओ धणसारसेट्ठिणो धूया । अण्णोणं ताण कयं, बालाण वि तेहि दिज्जं ति ॥६९५६॥
 नियनगरीए य गओ, धणसारो साहिउण नियक्कज्जं । इयरो य संपउत्तो, वट्ठिउमऽभिरुइयकिच्चैसु ॥६९५७॥
 एगम्मि य पत्थावे, सरयऽव्वचलत्तेण जीयस्स । सो पत्तो पंचत्तं, तस्स पयम्मि य ठिओ पुत्तो ॥६९५८॥
 सो एगया निसन्नो, मज्जनपीढम्मि प्हाणकरणत्थं । तइया चउसु दिसासु, चउरो कलहोयवरकलसा ॥६९५९॥
 तत्तो दुव्वणमया, तंवमया तयणु मिउमया तत्तो । तेहि च कीरमाणे, प्हाणे महया पवंधेण ॥६९६०॥
 इस्सरियत्तस्स सुरेदं-चावचवलत्तेण कणयमओ । पुव्वदिसाए कलसो, नट्टो गयणेण खयरो व्व ॥६९६१॥
 एवं चिय सव्वे वि हु, नट्टा तो उट्ठियस्स प्हाणाओ । नट्टं मज्जनपीढं पि, विविहमणिकणयचिचइयं ॥६९६२॥
 तो जायगाढसोगो, सो तव्विहवइयरं पलोइत्ता । गेयट्ठुमुवट्ठियनाड-इज्जपुरिसे विसज्जेइ ॥६९६३॥
 जाओ भोयणसमओ, भिच्चेहि रसवई उवट्ठविया । कयदेवऽच्चणकिच्चो, भोयणकरणत्थमाऽऽसीणो ॥६९६४॥
 विहियं पुरिसेहि पुरो, तस्सिंदुसमुज्जलं रययथालं । अच्चंतजच्चकंचण-कच्चोलयरुपसिप्पियुयं ॥६९६५॥
 भुंजंतस्स य एक्केक्क-भायणं नासिउं समारद्धं । ता जाव मूल्यालं पि, पत्थियं नासणक्कण ॥६९६६॥
 तो तेण विग्गिहणं, गहियं हत्थेण तं पणस्संतं । गहियं च जेत्तियं मोत्तुं, तत्तिअं सेसयं नट्टं ॥६९६७॥
 तो सिरिहरं पलोयइ, तं पि हु पेहेइ विगयसव्वधणं । नट्टां निहाणाइं, वट्ठिहपउत्तं पि नो लहइ ॥६९६८॥

आभरणसमूहं पि हु, नो पावइ नियहत्थठवियं पि । तह उवयरिओ लहु दास-दासीवग्गो वि हु पलीणो ॥६९६९॥
 सयणगणो वि समग्गो, कओवयारो वि गेगवाराओ । बाढं अपरिचिओ इव, कत्थइ किच्चे ण वड्डइ ॥६९७०॥
 एवं च तं समग्गं, गंधव्वपुरं व सुमिणदिट्ठं व । परिभाविज्जण सो सोग-विहुरहियओ विचि'तेइ ॥६९७१॥
 धी ! मज्झ जीविणं, जस्सेवं मंदभग्गसिरमणिणो । जम्मंतरं व पल्लइ-मेक्कदिवसस्स चिय अंते ॥६९७२॥
 सयखंडं विहडियसं-पयं पुणो संघडंति सण्णुरिसा । हारि'ति विज्जमाणं पि, मारिसा अहह ! काउरिसा ॥६९७३॥
 मन्ने पुव्वभवम्मि, धुवं मए कि'पि नो कयं सुकयं । पडिओ इण्हिं चिय तेण, एस विसमो दसापागो ॥६९७४॥
 ता संपयं पि सुकयज्जणाय, वट्ठामि होउ सोगेण । इह चिन्तिज्जण सिरिधम्म-धोसमूलम्मि पव्वइओ ॥६९७५॥
 संवेगाऽऽवडियमई, विणयपरो परमधम्मसद्दाए । सुत्तेणं अत्थेण य, पढेइ एक्कारसंडगाइं ॥६९७६॥
 पुव्वगहियं च तं थाल-खंडमुज्झइ न कोउहट्ठेण । जइ पुण विहरंतो कहवि, पुव्वथालं निएमि त्ति ॥६९७७॥
 अनिययविहारचरियाए, विहरमाणो य सो कहिं पि गओ । उत्तरमहुरपुरीए, भिक्खवट्ठाए य भममाणो ॥६९७८॥
 तस्स धणसारइब्भस्स, मंदिरे सुंदरे कहवि पत्तो । मज्जित्ता तव्वेलं, इब्भो य उवड्ढिओ भोत्तु ॥६९७९॥
 दिन्नं पुरओ तं चेव, सययथालं सुया वि से पुरओ । नवजोव्वणाऽभिरामा, ठिया गहेज्जण वीयणं ॥६९८०॥
 साहू वि अणिमिसज्छो, खंडं थालं पलोयए जाव । इब्भेण ताव भिक्खा, दवाविया तहवि नो जाइ ॥६९८१॥
 तो इब्भेणं भणियं, भयवं ! किं पेच्छसे ममं धूयं । वागरियं मुणिणा भइ !, नत्थि धूयाए मे कज्जं ॥६९८२॥

किं तु कहेसु कहं ते, थालमिणं तेण जंप्पियं भंते ! । अज्जयपज्जयपडिपज्ज—याऽऽगयं साहुणा भणियं ॥६९८३॥
 साहेसु अवितहं तो, इब्भेणं पयंपिअं महं मयवं ! । प्हायंतस्स उवड्डिय—मउखिलं प्हाणोवगरणमिणं ॥६९८४॥
 भोयणसमए य इमं, भोयणभंगपमोकूवमुवगरणं । सिरिधरमवि पउरेहि, निहीहि आऊरियं गाढं ॥६९८५॥
 मुणिणा भणियं सब्वं, एयं मह आसि तेण तो बुत्तो । कहमेयं ? तो मुणिणा, पच्चयेहउं तओ थालं ॥६९८६॥
 आणावेत्ता तं थाल—खंडंगं पुव्वकालसंगहियं । दोइयमज्ज तत्तं पिव, इडडत्ति लगंगं सठाणम्मि ॥६९८७॥
 सिट्ठो य धामपिउनाम—विभवविट्ठंसवइयरो सब्वो । सो एस मज्झ जामा—उओ त्ति नाऊण तो इब्भो ॥६९८८॥
 अंतोपसरंतमहतं—सोगवसनीहरंतवाहजलो । साहुमुवणूहिऊणं, गाढं रोवेउमाऽऽरद्धो ॥६९८९॥
 विमइयमणेण य परि—येणेण कहकहवि चारिओ संतो । गाढपडिंवंधवधुर—मेवं साहुं समुल्लवइ ॥६९९०॥
 धणवित्थारो सब्वो, तदऽवत्थो एस अच्छइ तुज्झ । एसा य पुव्वदिण्णा, धूया मे तुज्झ साहीणा ॥६९९१॥
 आणानिदेसकरो, किंकरवणो य एस नीसेसो । ता पव्वज्जं मोत्तुं, विलससु सगिहे व्व सच्छंदं ॥६९९२॥
 मुणिणा भणियं पुव्वं, पुरिसो परिचयइ कामभोगगुणे । ते वा पुव्वं पुरिसं, चयंति सुकयाऽवसाणम्मि ॥६९९३॥
 जे उज्झिऊण वच्चंति, तेसिं गहणं न माणिणो जुत्तं । सरयउभविब्भमेहि, ता मज्झं तेहि पज्जत्तं ॥६९९४॥
 एवं निसामिऊणं, इब्भो पाउभवंतसंवेगो । चित्तेइ ममं पि इमे, पावा निययं चइस्संति ॥६९९५॥

ता किं इमेहिं नियमा, विणाससीलेहिं कडुविवागेहिं । दुग्गहनिवंधणेहिं, भूवइचोराऽऽइगज्जेहिं ॥६९९६॥
 हिययाऽयासकरोहिं, दुस्संठप्पेहिं दुक्खवेएहिं । सव्वासु अवत्थासु, बाढं सम्भोहजणएहिं ॥६९९७॥
 एवं विभाविज्जणं, इब्भो मोत्तूण सव्वमऽवि संगं । सुगुरुसमीवे सम्मं, पडिवनो सुमुणिपव्वज्जं ॥६९९८॥
 इय इस्सरियं नाउं, विणस्सरं तम्मयं कंहं कुसलो । कुज्जा तहाविहे वि हु, विहवे पत्तम्मि कम्मवसा ॥६९९९॥

तहा—

सीसा सीसिणियाओ, आणापरसव्वसंधपरिसा मे । मह सपरसमयसंतिय—महत्थपोत्थयपवित्थारो ॥७०००॥
 मह पउरवत्थपायाऽऽ—सणाइं अहमेव पउरज्जनेयो । एवंपमुहो वि दहं, इस्सरियमओ अणिट्ठफलो ॥७००१॥
 एवं अट्ठपयारं, मयं निरुद्धं ऽगिसोगइपयारं । कयघणतमंऽधयारं, मा काहिसि बहुदुहवियारं ॥७००२॥
 अहवा तवइस्सरिय—ट्ठोणेसुं बुद्धिवल्लहत्ताइं । वत्तवाइं तेसिं, सरूवमेयं समवसेयं ॥७००३॥
 गहणुग्गाहनवकिइ—वियारणट्ठाऽवधाराणाऽऽईसु । बुद्धीए वियप्पेसुं, अणंतपज्जायबुइडेसुं ॥७००४॥
 पुव्वपुरिससीहाणं, विनाणाऽइसयगुणअणंतत्तं । सोउं संपयपुरिसा, कह नियबुद्धीए जंति मयं ॥७००५॥
 चाडुसएहिं काऊण, वल्लहं अप्पयं परज्जणस्स । सुणहो व्व ही ! वराओ, गरुयमरइं पयइइ ॥७००६॥
 तह तेणेव स मण्णइ, इमस्स अहमेव वल्लहो एक्को । कत्ता हत्ता च अहं, एयगिहे सव्वकज्जेसु ॥७००७॥
 न उण वियाणइ मूढो, पुराकडेहिं सुनिउणपुन्नेहिं । एयस्स पुन्ननिहिणो, विहिओ सव्वंगकम्मयरो ॥७००८॥

अह अवगणिय कइया वि, जइ तहाभूयवछहत्तं से । दंसेइ विप्पियत्तं, ता तं उहइ विसायऽग्गी ॥७००९॥
 तम्हा एवंविहव-छहत्तणे पाविए वि को णु गुणो । मयकरणेणं सुंदर !, दरिसियपच्छावियारम्मि ॥७०१०॥
चाणक्यसगडालाऽ-भिहाणमंतीण पुव्वकहियाइं । सोउं कहाणयाइं, मा काहिसि वछहत्तमयं ॥७०११॥
 ता एयवछहो हं ति, वायमऽवहाय भीमभुयगं व । संपत्तवछहत्तो वि, तुममिमं चेव भावेज्जा ॥७०१२॥
 अणवेक्खियनियकज्जो, वट्ठामि इमस्स सयलकज्जेसु । तेण पणयप्पहाणं, पयडइ मइ वछहत्तमिमो ॥७०१३॥
 जइ पुण निरेक्खो हं, भवामि ता नूण निरुवयारि चि । चक्खुपहम्मि वि ठाउं, न लहामि कयाऽवराहो व्व ॥७०१४॥
 अट्ठ मयट्ठाणाइं, उवलक्खणवयणमेव जाणाहि । इहरा वाई वत्ता, पोरुसिओ नीइमंतो हं ॥७०१५॥
 इच्चाऽऽगुणुक्करिसा, मयटाणाइं अणेगभेयाइं । सव्वगुणगोयरं पि हु, ता मा काहिसि मयं वच्छ ! ॥७०१६॥
 जाइकुलाऽऽइमयपरे, पुरिसे न गुणोऽत्थि किं तु मयकरणे । जाइकुलाऽऽईणं चिय, भवंस्तरे लहइ हीणत्तं ॥७०१७॥
 अन्नं निययगुणेहिं, खिंसंतो तेहिं चेव अप्पाणं । उक्करिसंतो वंधइ, नीयागोयं घणं कम्मं ॥७०१८॥
 तपच्चयं च सुचिरं, सरइ अपारम्मि भवससुहम्मि । अच्चं ताऽहमजोणी-कळोलुप्पीलहीरंतो ॥७०१९॥
 इहभवियसव्वगुणगण-गोयरगव्वं अकुव्वमाणो य । जम्मंस्तरम्मि निम्मल-समत्थगुणभायणं भवइ ॥७०२०॥
 इय चीयं पडिदारं, अट्ठमयट्ठानामगं भणियं । कोहाऽऽइंनिग्गहमिओ, तइयं दारं पवक्खामि ॥७०२१॥
 कोहाऽऽईण विवागो, अट्ठारसपावठाणगे वुत्तो । पत्तेयं पत्तेयं, जइ वि हु दिट्ठतदारोण ॥७०२२॥

तह वि हु तव्विणिविची, अच्चंत' दुक्कर चि एत्थं पि । भुज्जो ठाणाऽसुण्णत्थ—माऽऽह खवगं पडुच्च गुरू ॥७०२३॥
कोहाऽऽईण विवागं, नाऊणं ताण निग्गहे य गुणं । निग्गिन्हसु तं सुपुरिसि !, कसायारिउणो पयत्तेणं ॥७०२४॥
जं अहत्तिकखं दुक्खं, जं च सुहं उत्तमं तिलोईए । तं जाण कसायाणं, बुद्धिक्खयहेउयं सव्वं ॥७०२५॥
न वि तं करेति रिउणो, न वाहिणो न य मयारिणो कुविया । कुव्वंति जमज्वयारं, मुणिणो कुविया कसायारिज ॥७०२६॥
रागहोसवसगया, कसायवामोहिया नरा बहवे । संसारुच्छेयकरं, जिणेंदवयणं पि सिद्धिले'ति ॥७०२७॥
धण्णाणं खु कसाया, होऊणं जलहरा व्व साऽडोवा । परकोवपवणपहया, दूरुल्लसिया वि विहडंति ॥७०२८॥
धन्नाणं खु कसाया. मयणवियार व्व कुलपस्यणं । अंतो चिय जंति खयं, अकयाऽकजा सयाकालं ॥७०२९॥
धन्नाणं खु कसाया, गिम्हाऽयवसेयसलिलविंदु व्व । जत्थुप्पन्ना निहणं पि, नूण तत्थेव वच्चंति ॥७०३०॥
धन्नाणं खु कसाया, परमुहकोद्दालगरुयाएहि' । अंतो चिय जंति खयं, सुरंगधूलि व्व खम्मंता ॥७०३१॥
धन्नाणं खु कसाया, परवयणाऽनिलवसेण संभूया । होन्ति असारफल चिय, तुंगा वि हु सरयमेह व्व ॥७०३२॥
धन्नाणं खु कसाया, असरिसवसवद्धिया सुभीसणया । गरुया वि जंति विलयं, जलकल्लोल व्व तडपत्ता ॥७०३३॥
धण्णाण वि ते धण्णा, कसायगोधूमजवकणे जे उ । निप्पिट्ठपेसणे सह—करे'ति अंतोघरट्ठ व्व ॥७०३४॥
ता भो देवाणुपिया !, तुमं पि कोहाऽऽइनिग्गहपहाणो । होऊण तहा जय जह, सम्मं आराहणं लहसि ॥७०३५॥
इय कोहाइविणिग्गह—दारं तइयं समासओ कहियं । तुरियमिओ सवियणं, पमायदारं पयपेमि ॥७०३६॥

धम्मे जेण पमायइ, स पमाओ सो य होइ पंचविहो । मज्जं ? विसय २ कसाए ३, निदं ४ विगहं ५ पि य पडुच्च ॥७०३७॥
 तथ य मज्जइ जीवो, जेणं मज्जं ति भन्नइ तेण । सव्वेसिं पि वियाराण-मडविकलं कारणं पयडं ॥७०३८॥
 अबुहअविसिद्धपेयं, एयं हेयं तु बुहविसिद्धाण । जग्घा पेयमडपेयं, विबुहविसिद्ध चिय मुणंति ॥७०३९॥
 इहपरलोयवियारे, जमडुडुं दिट्ठमिह विसिद्धेहिं । तं उत्तमं जसकरं, पयडं पेयं पविचं च ॥७०४०॥
 जं वाऽज्जमपडिक्कुं, विसिद्धजणनिंदियं वियारकरं । इहलोके चिय पच्चक्ख-मेव दीसन्तवहुदोसं ॥७०४१॥
 जं पीयं पच्छायइ, विमलं पि मइ मणं च उवहणइ । सन्निदिद्याण जणयइ, वत्थुविवोहे विवज्जासं ॥७०४२॥
 अप्पा वि जओ समभाव-पत्तसव्वेदियो वि सुत्थो वि । पोढमई वि हु फुडचेय-णो वि छेयाण वि नराण ॥७०४३॥
 आसाइयमेत्ताओ, सहस चिय अनहा विपरिणमइ । तं किर मज्जमणज्जं, को णु सयणो पिवेज फुडं ॥७०४४॥
 इहपरभवदुहुजणगा, दोसा पइसमयमेव मज्जाओ । पाउब्भवंति विविहा, वीयंस्कूरा इव जलाओ ॥७०४५॥
 तथा—

मज्जा रागुक्करिसो, रागुक्करिसाउ वइइइ कामो । कामाऽसत्तो य दहं, गम्माऽगममं न चिंतेइ ॥७०४६॥
 विगलत्तमऽविगलाणं, मज्जं जइ जणइ इहभवे चेव । ता वहउ विसं समसीसि-यं पि सह तेण किं भणिमो ॥७०४७॥
 अह मज्जं चिय जम्मंतरेवि, विगलिंदियत्तणं देइ । एकभवियं विसं ता, कह मज्जेणं समं तुलइ ॥७०४८॥
 न य चिंतणीयमेयं, जह संथाणत्तओ विसिद्धाण । पेज्जं चिय मज्जमज्जो !, जहाऽऽरनालं हि जेणेह ॥७०४९॥

पेयाऽपेयवत्या, सच्चा वि विसिद्धलोयसत्थकया । संधाणसमत्ते वि हु, पेयं एकं परं न तथा ॥७०५०॥
 सिद्धं संधियदकूखाऽऽह—पाणगं सव्वहा जहा पेयं । संधाणत्ते तुल्ले वि, न तह अत्थियकरीरजलं ॥७०५१॥
 ता एसा लोयकया, पेयवत्था इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थिमं पढमं ॥७०५२॥
 गौडी पैण्टी तथा माध्वी, विज्ञेया त्रिविधा सुरा । यथा चैका तथा सर्वा, न पातव्या द्विजोत्तमैः ॥७०५३॥
 यस्य कायगतं ब्रह्म, मद्येन प्लाव्यते सकृत् । तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं, शुद्धत्वं च नियच्छति ॥७०५४॥
 नारीपुरुषयोर्हन्ता, कन्यादूषकमद्यपौ । एते पातकिनः श्रोक्ताः, पञ्चमस्तैः सहाऽवसन् ॥७०५५॥
 वर्षाणि द्वादश वने, ब्रह्मा व्रतमाऽऽचरेत् । गुरुतल्पः सुरापो वा, नाऽमृतौ शुद्धिमर्हतः ॥७०५६॥
 मद्येन मद्यगंधेन, स्पृष्टं भाण्डमपि द्विजः । न संस्पृशेदथ स्पृष्टं, तदा स्नानेन शुध्यति ॥७०५७॥
 मज्जप्पमायविस्सओ, अमज्जमंसाऽसि एवमाऽऽह पुण । लोउत्तरियं सत्थं, उभयनिसिद्धं तओ मज्जं ॥७०५८॥
 जेट्ठं कारणमेयं, मन्ने पावस्स तेण किर मज्जं । विणिवेशियं विज्झहिं, सव्वपमायाणमाऽऽईए ॥७०५९॥
 अप्पीए साऽकंखा, पीए विहलंगला य होति जओ । सव्वज्जथेसुं तम्हा, निच्चमज्जोग्गा तदाऽऽसत्ता ॥७०६०॥
 विज्जन्ती वि हु न फुरइ, मत्तस्स मइ ति निच्छओ मज्झ । कहमज्जहा उ अत्थे, गमइ अणत्थे उ आणेइ ॥७०६१॥
 रिउगम्मत्तप्पमुहा, इहलोगे चेव ताव बहुदोसा । परलोगे पुण दुग्गइ—गमाऽऽणो मज्जपाणस्स ॥७०६२॥
 मत्तस्स वयणखलणं, जं तं आउक्खवउव्वुवट्ठियओ । नरगं व पत्थिओ तह, अहो लुठतो सयं जाइ ॥७०६३॥

धम्मं जेण पमायइ, स पमाओ सो य होइ पंचविहो । मज्जं ? विसय २ कमाए ३, निदं ४ विगहं ५, पि य पइच्च ॥७०३७॥
 तत्थ य मज्जइ जीवो, जेणं मज्जं ति भवई तेण । सव्वेसिं पि वियागण-मज्जिकलं कारणं पयडं ॥७०३८॥
 अबुहअविसिद्धपेयं, एयं हेयं तु बुहविसिद्धाण । जम्हा पेयमज्जपेयं, चिबुहविसिद्ध चिय मुणंति ॥७०३९॥
 इहपरलोयवियारे, जमडुडुं दिट्ठमिह विसिद्धेहि । तं उत्तमं जसकरं, पयडं पेयं पवित्तं च ॥७०४०॥
 जं वाऽज्जमपडिक्कुडं, विसिद्धजणनिंदियं वियारकरं । इहलोके चिय पच्चकस्स-मेव दीसन्तवह्दोसं ॥७०४१॥
 जं पीयं पच्छायइ, विमलं पि मंइ मणं च उवहणइ । सव्विंदियाण जणयइ, वत्थुविवोहे विवज्जासं ॥७०४२॥
 अप्पा वि जओ समभाव-पत्तसव्वेदियो वि सुत्थो वि । पोढमई वि हु फुडचेय-णो वि ह्येयाण चि नराण ॥७०४३॥
 आसाइयेमेत्ताओ, सहस चिय अन्नहा विपरिणमइ । तं किर मज्जमज्जजं, को णु सयणो पिवंज फुडं ॥७०४४॥
 इहपरभवदुहजणगा, दोसा पइममयेव मज्जाओ । पाउब्भवंति विचिन्ना, वीयंज्जरा इव जलाओ ॥७०४५॥

तथा—

मज्जा रागुक्करिसो, रागुक्करिसाउ वइहइ कामो । कामाऽऽसत्तो य दहं, गम्माज्जम्मं न चिंतेइ ॥७०४६॥
 विगलत्तमज्जिगलाणं, मज्जं जइ जणइ इहभवे चेव । ता वहउ विसं समसीसि-यं पि सह तेण किं भणिमो ॥७०४७॥
 अह मज्जं चिय जम्मंतरेचि, विगलिंदियत्तणं देइ । एकमवियं विसं ता, कइ मज्जेणं समं तुलइ ॥७०४८॥
 न य चिंतणीयमेयं, जह संथाणत्तओ विसिद्धाण । पेज्जं चिय मज्जमज्जो !, जहाऽऽस्सनालं हि जेणेह ॥७०४९॥

पेयाऽपेयवत्त्वा, सच्चा वि विसिद्धलोयसत्थकया । संधाणसमत्ते वि हु, पेयं एक्कं परं न तथा ॥७०५०॥
 सिद्धं संधियदक्खाऽऽह—पाणगं सच्चहा जहा पेयं । संधाणत्ते तुल्ले वि, न तह अत्थियकरीरजलं ॥७०५१॥
 ता एसा लोयकया, पेयवत्त्वा इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थिमं पढमं ॥७०५२॥
 गौडी पैण्टी तथा माध्वी, विज्ञेया त्रिविधा सुरा । यथा चैका तथा सर्वा, न पातव्या द्विजोत्तमैः ॥७०५३॥
 यस्य कायगतं ब्रह्म, मधेन प्लाव्यते सकृत् । तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं, शूद्रत्वं च नियच्छति ॥७०५४॥
 नारीपुरुषयोर्हन्ता, कन्यादूषकमद्यपौ । एते पातकिनः प्रोक्ताः, पञ्चमस्तैः सहाऽवसन् ॥७०५५॥
 वर्षाणि द्वादश वने, ब्रह्महा व्रतमाऽऽचरेत् । गुरुतल्पः सुरापौ वा, नाऽमृतौ शुद्धिमर्हतः ॥७०५६॥
 मधेन मद्यगंधेन, स्पृष्टं भाण्डमपि द्विजः । न संस्पृशेदस्य स्पृष्टं, तदा स्नानेन शुध्यति ॥७०५७॥
 मज्जन्मायविरओ, अमज्जमंसाऽसि एवमाऽऽह पुण । लोउत्तरियं सत्थं, उभयनिसिद्धं तओ मज्जं ॥७०५८॥
 जेट्टं कारणमेयं, मन्ने पावस्स तेण किर मज्जं । विणिवेसियं विजहिं, सच्चपमायाणमाऽऽईए ॥७०५९॥
 अप्पीए साऽऽकंखा, पीए विहलंघला य होति जओ । सच्चत्थेसुं तम्हा, निच्चमज्जोग्गा तदाऽऽसत्ता ॥७०६०॥
 विज्जन्ती वि हु न फुरइ, मत्तस्स मइ ति निच्छओ मज्ज । कहमच्चहा उ अत्थे, गमइ अणत्थे उ आणेइ ॥७०६१॥
 रिउगम्मत्तप्पमुहा, इहलोगे चेव ताव बहुदोसा । परलोगे पुण दुग्गइ—गमाऽऽहणो मज्जपाणस्स ॥७०६२॥
 मत्तस्स वयणखलणं, जं तं आउक्खउव्वुवट्ठियओ । नरगं व पत्थिओ तह, अहो लुठंतो संयं जाइ ॥७०६३॥

नयणाङ्गुलत्तमऽवि किर, आसन्नीमूयनरयतावक्रयं । अनिवद्वहत्यसिद्धिणा, मन्त्रं ज्ञाथो निगलन्त्रो ॥७०६४॥
रिसिणो य वंभणा विय, अन्ने वि हु धम्मकंस्विणो जे य । मज्झिम्मि जइ न विज्झइ, दोमो तो कीम्म न पित्रंति ॥७०६५॥
पढमग्गि पमायंजो, सुहचिच्चविट्ठसगग्गि मज्झिम्मि । दोसा पच्चक्खं चिय, भंडणपमुहा अणेगविहा ॥७०६६॥
सुव्वइ य लेइयरिसी, होऊण महात्तवो वि मज्जाओ । देवीहिं खित्तचित्तो, मूढो च्च विडंणं पत्तो ॥७०६७॥
कोइ रिसी तवइ तवं, भीओ इंदो उ तस्स खोभक्कए । पेसेइ देवीओ, ताहे आगम्म ताउ तयं ॥७०६८॥
आराहिऊण विणया, वरदाणोवड्डियं च अभणिंसु । मज्जं हिंसं अम्हे, पडिमाभंगं च सेवेसु ॥७०६९॥
एयाइं जइ न चउरो, ता एक्कं किंपि आयरसु भंते ! । एवं स ताहिं भणिओ, सेसाणं नरयहेउत्तं ॥७०७०॥
परिभाविऊण समई-ए सुहहेउत्तणं च मज्झस्स । मज्जं पिविंसु मत्तो य, निम्भं मंसपरिभोगं ॥७०७१॥
तप्पागक्कए दारु-प्पडिमाभंगं च तासि भोगं च । नूणमऽकासी उज्झिय-लज्जो पम्मुक्कमज्जाओ ॥७०७२॥
तो भग्गतवोसत्ती, मरिज्जणं दोग्गइं गथो सो उ । एवं वट्ठसावज्जं, मज्जं पुंजं च दोसाणं ॥७०७३॥
मज्जाउ जायवाणं पि, दोसमऽड्डारुणं निसामेत्ता । मज्जपमायं सुंदर !, सुट्ठसुज्झसु य सुयत्ततो ॥७०७४॥
तस्स निरंतरथम्मो, तस्सेव य सच्चदाणफलमऽउलं । सो सच्चतित्थान्हाओ, मज्जनिवत्ती कया जेण ॥७०७५॥
जह संधाणुपपज्जंत-जंतुसंभारकारणत्तेण । मज्जं च वट्ठसावज्जं, तह मंसं मक्खणमट्ठं पि ॥७०७६॥
अणवरयंजंतुसंभूह-भावओ सिद्धिनिंदियत्तेण । संपाइमसत्तविणा-सथो य एग्गसि द्ढुत्तं ॥७०७७॥

तद्वा—
सारो धम्मस्स दया, सा पुण भण मंसमक्खिणो कत्तो । ता समं धम्ममई, वज्जेजा मंसमाऽऽजम्मं ॥७०७८॥
संतंसे अन्नेसु वि, अपाणिपीडाकरेसु पुरिसाणं । सुस्माऊसु सिणिद्धेसु, महुरपयइपविचेसु ॥७०७९॥
चन्नरसगंधफासेहि, पयइसव्विंदियाऽभिरामेसु । अरिहेसु विसिद्धानं, विसिद्धवत्थसु लोगम्मि ॥७०८०॥
किं गरहिण मंसेण, असिणं हा ! धिरत्थु मंसस्स । सुविसत्थाधिराऽत्ताक्किय—परपाणविणासणं जत्थ ॥७०८१॥
जेण न रुक्खाहिंतो, जायइ मंसं न पुण्णफलओ वा । न य भूमीओ न गयणा, नवरं दोराउ पाणिवहा ॥७०८२॥
ता को णु निक्खिओ किर, दारुणपरिणामजीववहायं । मंसमऽसेजा सज्जो, जं भुजिय पडइ पयवीओ ॥७०८३॥
अन्नं च पयारंतर—जायं ताऽवस्सजहरभरणस्स । एगस्स वि दइदसरी—रगस्स एयस्स भरणत्थं ॥७०८४॥
जं मुद्धो कुणइ जणो, जीववहं तुच्छसुहकए तमिह । किं तस्स पयइकरिकन्न—पालिचलमऽवि थिरं जीयं ॥७०८५॥
न य चिंतणीयमेयं, जीवंगत्तेण नणु विसिद्धानं । असणीयमेव मंसं, सेसाऽऽहारी व्व इह जेण ॥७०८६॥
भक्खवाऽभक्खववत्था, सव्वा वि विसिद्धलोयसत्थकया । जीवंगत्तेण वि य, एगं भक्खं परं न तहा ॥७०८७॥
सुपसिद्धमिणं गावीए, जह पयं पिज्जए न तह रुहिरं । जीवंगत्ते तुल्ले वि, एवमऽणत्थ वि य नेयं ॥७०८८॥
गोसाणमंसपडिसेह—णं पि न कहिं पि जुज्जए एवं । हड्डाडइ वि असणीयं, होजा जीवंगत्तुल्लत्ता ॥७०८९॥
किंच—

नयणाऽरुणत्तमऽवि किर, आसन्नीमूयनरयतावकयं । अनिवद्धहृत्थखिद्वणा, मन्वे जाओ निरालंघो ॥७०६४॥
रिसिणो य ब्रंभणा विय, अन्ने वि हु धम्मकंखिणो जे य । मज्जम्मि जइ न विज्जइ, दोसो तो कीस न पिवंति ॥७०६५॥
पढम्मि पमायंजे, सुहचिच्चविदूसगम्मि मज्जम्मि । दोसा पच्चकूखं चिय, भंडणपसुहा अणेगविहा ॥७०६६॥
सुव्वइ य लोइयरिसी, होऊण महातवो वि मज्जाओ । देवीहिं खित्तचित्तो, मूढो व्व विडंघणं पत्तो ॥७०६७॥
कोइ रिसी तवइ तवं, भीओ इंदो उ तस्स खोभकए । पेसेइ देवीओ, ताहे आगम्म ताउ तयं ॥७०६८॥
आराहिऊण विणया, वरदाणोवट्ठियं च अभणिंसु । मज्जं हिंसं अम्हे, पडिमाभंगं च सेवेसु ॥७०६९॥
एयाइं जइ न चउरो, ता एकं किंपि आयरसु भंते ! । एवं स ताहिं भणिओ, सेसाणं नरयहेउत्तं ॥७०७०॥
परिभाविऊण समई-ए सुहहेउत्तणं च मज्जस्स । मज्जं पिविंसु मत्तो य, निवभरं मंसपरिभोगं ॥७०७१॥
तप्पागकए दारु-प्पडिमाभंगं च तासि भोगं च । नूणमऽकासी उज्झिय-लज्जो पम्मुक्कमज्जाओ ॥७०७२॥
तो भगगतवोसत्ती, मरिऊणं दोग्गइं गओ सो उ । एवं बहुसावज्जं, मज्जं पुंजं च दोसाणं ॥७०७३॥
मज्जाउ जायवाणं पि, दोसमऽद्धारुणं निसामेत्ता । मज्जपमायं सुंदर !, सुंदरमुज्जसु य सुयतत्तो ॥७०७४॥
तस्स निरंतरधम्मो, तस्सेव य सव्वदाणफलमऽउलं । सो सव्वतित्थन्हाओ, मज्जनवत्ती कया जेण ॥७०७५॥
जह संधाणुप्पजंत-जंतुसंभारकारणत्तेण । मज्जं च बहुसावज्जं, तह मंसं मकूखणमहुं पि ॥७०७६॥
अणवरयजंतुसंभूइ-भावओ सिट्ठनिंदियत्तेण । संपाइमसत्तविणा-सओ य एसि दुड्डत्तं ॥७०७७॥

तहा—

सारो धम्मस्स दया, सा पुण भण मंसमभक्खिणो कत्तो । ता सम्मं धम्ममई, वजेज्जा मंसमाऽऽज्जम्मं ॥७०७८॥
संतेसुं अनेसु वि, अपाणिपीडाकरेसु पुरिसाणं । सुस्साज्जसु सिणिद्धेसु, महुरपयइपविचेसु ॥७०७९॥
वन्नरसगंधफासेहिं, पयइसव्विंदियाऽभिरामेसु । अरिहेसु विसिद्धाणं, विसिद्धवत्थूसु लोगम्मि ॥७०८०॥
किं गरहिण मंसेण, असिएणं हा ! धिरत्थु मंसस्स । सुविसत्थथिराऽत्तिकिय—परपाणाविणासणं जत्थ ॥७०८१॥
जेण न रुक्खाहिंतो, जायइ मंसं न पुण्णलओ वा । न य भूमीओ न गयणा, नवरं वोरउ पाणिवहा ॥७०८२॥
ता को णु निक्खिओ किर, दारुणपरिणामजीववहजायं । मंसमऽसेज्जा सज्जो, जं भुंजिय पडइ पयवीओ ॥७०८३॥
अन्नं च पयांतर—जायं ताऽवस्सजहरभरणस्स । एगस्स वि दइढसरी—रगस्स एयस्स भरणत्थं ॥७०८४॥
जं मुद्धो कुणइ जणो, जीववहं तुच्छसुहकए तमिह । किं तस्स पयइकरिकन्न—पालिचलमऽवि थिरं जीयं ॥७०८५॥
न य चित्तीयमेयं, जीवंगत्तेण नणु विसिद्धाणं । असणीयमेव मंसं, सेसाऽऽहारो व्व इह जेण ॥७०८६॥
भक्खाऽभक्खववत्था, सब्बा वि विसिद्धलोयसत्थकया । जीवंगसमत्ते वि य, एगं भक्खं परं न तहा ॥७०८७॥
सुपसिद्धमिणं गावीए, जह पयं पिजए न तह रुहिरं । जीवंगत्ते तुल्ले वि, एवमऽण्णत्थ वि य नेयं ॥७०८८॥
गोसाणमंसपडिसेह—णं पि न कहिं पि जुजए एवं । हइइ वि असणीयं, होज्जा जीवंगतुल्लत्ता ॥७०८९॥
किंच—

जइ जीवंगत्तसमत्त-मेत्तओ किज्जए इह पविच्ची । जणणीगिहिणीसु श्रीभाव-ओ य ता सा भवे तुल्ला ॥७०९०॥
 तो एसा लोगकया, भक्खववत्था इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थिसं पढमं ॥७०९१॥
 हिंसप्रवर्त्तकं मांसं, अर्धमस्य च वर्द्धनं । दुःखस्योत्पादकं मांसं, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९२॥
 स्वमांसं परमांसेन, यो वर्द्धयितुमिच्छन्ति । उद्विग्नं लभते वांसं, यत्र यत्रोपजायते ॥७०९३॥
 दीक्षितो ब्रह्मचारी वा, यो हि मांसं ग्रभक्षयेत् । व्यकृतं स नरकं याति, अधर्मः पापफूलपः ॥७०९४॥
 आकाशगामिनो विप्राः, पतिता मांसभक्षणात् । विप्राणां पतनं दृष्ट्वा, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९५॥
 गच्छन्ति नरकं घोरं, तिर्यग्योनिं कुमानुषं । येष्व खादन्ति मांसानि, जन्तूनां मृत्युभीमतां ॥७०९६॥
 योऽत्ति यस्य च तन्मांसं, अन्योः पश्यताऽन्तरम् । एकस्य क्षणिका तृप्ति-रन्यः प्राणैर्वियुज्यते ॥७०९७॥
 श्रूयन्ते यानि तीर्थानि, त्रिषु लोकेषु भारत ! । तेषु प्राप्नोति स स्नानं, यो मांसं नैव भक्षयेत् ॥७०९८॥
 निर्वाणं देवलोकं वा, प्रार्थयन्ति हि ये नराः । न वर्जयन्ति मांसानि, हेतुषां न विद्यते ॥७०९९॥
 किं लिङ्गवेषग्रहणैः, किं शिरस्तण्डमुण्डनैः । यदि खादन्ति मांसानि, सर्वमेव निरर्थकं ॥७१००॥
 यो दद्यात् काञ्चनं मेरुं, कृत्स्नां चैत्र वसुन्धरां । अभक्षणं च मांसस्य, न च तुल्यं युधिष्ठिर ! ॥७१०१॥
 नाऽकृत्वा प्राणिनां हिंसां, मांसमुत्पद्यते क्वचित् । न च प्राणिबधे स्वर्ग-स्तरमांसांसं न भक्षयेत् ॥७१०२॥
 शुक्रशोणितसंभूतं, यो मांसं खादते नरः । जलेन कुरुते शौचं, हसन्ते तत्र देवताः ॥७१०३॥

यथा वनगजः स्नातो, निर्मले सलिलाङ्गवे । रजसा गुण्येद् गात्रं, तद्वन्मांसस्य भक्षणं
 कपिलानां सहस्रं तु, यो द्विजेभ्यः प्रयच्छति । एकस्य जीवितं दद्यात्, कलां नाऽर्चति षोडशीं
 अनुमन्ता विश्वसिता, निहन्ता द्रव्यविक्रयी । संस्कर्ता चाऽन्यदाता च, खादकश्चाऽष्ट वातकाः
 अल्पायुषो दरिद्राश्च, परक्रमोपजीविनः । दुःकुलेषु प्रजायन्ते, नरा ये मांसभक्षकाः
 इच्छाऽऽग्रहपयारं, लोभयसत्यमऽपि अत्थि एत्यऽत्ये । लोउत्तरियं च पुणो, 'अमज्जमंसाऽसि' इच्चाइ
 अहवा जं चिय लोभय—सत्यं इह हेडुओ विणिहिं । लोउत्तरियं तं पि हु, इहाऽवयारिचु भणणाओ
 मिच्छादिह्दीसुयं पि हु, किर सम्मदिट्ठिणा परिगहियं । सम्मसुयं होइ रसोव—विद्धलोहं पिव सुवन्नं ॥७११०॥
 आह किर जइ बुहेहिं, जीवंगत्ता विवज्जियं मंसं । मुग्गाऽऽणो वि किं नो, जीवंजं दसिया जं नो ॥७१११॥
 भन्नइ जेसि तदंजं, न ते जिया तुल्लरूविणो जम्हा । जह पंचेदियजीवा, माणसविन्नाणपडिन्नद्धा ॥७११२॥
 तणुंदंसल्लिज्जमाणसु, मंसपेसीसु निसियसत्येहिं । अच्चंतदुक्खिया होंति, पइखणुम्मुक्कसिक्कारा ॥७११३॥
 जीवत्तम्मि तुल्ले वि, नो तहा एगंदियत्तंग । मुग्गाऽऽणो भवंती, ता कहमेसिं मिहो समया ॥७११४॥
 तहाहि—

रे ! ! मारेह लहुं, भक्खामो एयमेवमाऽईयं । अच्चंतक्कसणिं, सोत्तन्ता सुणइ फुडमेव ॥७११५॥
 उक्खयसुत्तिकूखग्गाऽइ—वग्गकरपुरिसओ पहारं पि । भयभमिरतरलत्तारा—उ हत्थमऽच्छीओ पेच्छति ॥७११६॥

जइ जीवंऽगत्तसमत्त-मेत्तओ किज्जए इह पवित्ती । जणणीगिहिणीसु थीभाव-ओ य ता सा भवे तुळा ॥७०९०॥
तो एसा लोगकया, भकूखववत्था इमा उ सत्थकया । लोइयलोउत्तरियं, तं च दुहा तत्थिमं पढमं ॥७०९१॥
हिंसाप्रवर्त्तकं मांसं, अर्धमस्य च वर्द्धनं । दुःखस्योत्पादकं मांसं, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९२॥
स्वमांसं परमांसेन, यो वर्द्धयितुमिच्छति । उद्विग्नं लभते वांसं, यत्र यत्रोपजायते ॥७०९३॥
दीक्षितो ब्रह्मचारी वा, यो हि मांसं प्रभक्षयेत् । व्यकृतं स नरकं याति, अधर्मः पापपूरुषः ॥७०९४॥
आकाशगामिनो विप्राः, पतिता मांसभक्षणात् । विप्राणां पतनं दृष्ट्वा, तस्मान्मांसं न भक्षयेत् ॥७०९५॥
गच्छन्ति नरकं घोरं, तिर्यग्योनिं कुमानुपं । येऽत्र खादन्ति मांसानि, जन्तूनां मृत्युभीमतां ॥७०९६॥
योऽत्ति यस्य च तन्मांसं, अन्योः पश्यताऽन्तरम् । एकस्य क्षणिका तृप्ति-रन्यः प्राणैर्वियुज्यते ॥७०९७॥
श्रूयन्ते यानि तीर्थानि, त्रिषु लोकेषु भारत ! । तेषु प्राप्नोति स स्नानं, यो मांसं नैव भक्षयेत् ॥७०९८॥
निर्वाणं देवलोकं वा, प्रार्थयन्ति हि ये नराः । न वर्जयन्ति मांसानि, हेतुरेषां न विद्यते ॥७०९९॥
किं लिङ्गवेपग्रहणैः, किं शिरस्तुण्डमुण्डनैः । यदि खादन्ति मांसानि, सर्वमेव निरर्थकं ॥७१००॥
यो दद्यात् काञ्चनं मेरुं, कृत्स्नां चैव वसुन्धरां । अभक्षणं च मांसस्य, न च तुल्यं युधिष्ठिर ! ॥७१०१॥
नाऽकृत्वा प्राणिनां हिंसां, मांसमुत्पद्यते क्वचित् । न च प्राणिवधे स्वर्ग-स्तरमान्मांसं न भक्षयेत् ॥७१०२॥
शुक्रशोणितसंभूतं, यो मांसं खादते नरः । जलेन कुरुते शौचं, हसन्ते तत्र देवताः ॥७१०३॥

यथा वनगजः स्नातो, निर्मले सलिलाङ्गवे । रजसा गुण्डयेद् गात्रं, तद्वन्मांसस्य भक्षणं ॥७१०४॥
 कपिलानां सहस्रं तु, यो द्विजेभ्यः प्रयच्छति । एकस्य जीवितं दद्यात्, कलां नाड्यति पोडशीं ॥७१०५॥
 अनुमन्ता विशसिता, निहन्ता क्रयविक्रयी । संस्कर्ता चाऽन्यदाता च, खादकश्चाऽष्ट घातकाः ॥७१०६॥
 अल्पायुषो दरिद्राश्च, परक्रमोपजीविनः । दुःकुलेषु प्रजायन्ते, नरा ये मांसभक्षकाः ॥७१०७॥
 इजाऽऽवहपयारं, लोइयसत्थमऽवि अत्थि एत्थऽत्थे । लोउत्तरियं च पुणो, 'अमज्जमंसाऽसि' इच्चाइ ॥७१०८॥
 अहवा जं चिय लोइय-सत्थं इह हेट्ठओ विणिदिट्ठं । लोउत्तरियं तं पि हु, इहाज्वयारित्तु भणणाओ ॥७१०९॥
 मिच्छादिट्ठीसुयं पि हु, किर सम्मदिट्ठिणा परिगहियं । सम्मसुयं होइ रसोव-विट्ठलोहं पिव सुवन्नं ॥७११०॥
 आह किर जइ बुहेहि, जीवंगत्ता विवज्जियं मंसं । मुग्गाऽऽणो वि किं नो, जीवंगं दसिया जं नो ॥७१११॥
 भन्नइ जेसि तदंगं, न ते जिया तुल्लरूविणो जम्हा । जह पंचेदियजीवा, माणसविन्नाणपडिवद्धा ॥७११२॥
 तणुंदसल्लिज्जमाणालु, मंसपेसीसु निसियसत्थेहि । अच्चंतदुक्खिया होति, पइखणुम्मुकसिक्कारा ॥७११३॥
 जीवत्तम्मि तुल्ले वि, नो तहा एगइंदियत्तंग । मुग्गाऽऽणो भवंती, ता कहमेसिं मिहो समया ॥७११४॥

तथाहि—

रे ! ! मारेह लहुं, भक्खामो एयमेवमाऽईयं । अच्चंतककसगिरं, सोत्तंता सुणइ फुडमेव ॥७११५॥
 उक्खयसुत्तिकखग्गाऽऽइ-वग्गकरपुरिसओ पहारं पि । भयभमित्तरलतारा-उ हत्थमऽच्छीओ पेच्छंति ॥७११६॥

चित्तं च वेयइ भयं, जायभओ पुण पकंपिरसरीरो । कप्पेइ इय वराओ, अहह ! ममोवड्डियं मरणं ॥७११७॥
 एवं च जियत्तम्मि, तुल्ले वि पणिंदियो जहा तिकूखं । दुक्खं अणुहवइ फुडं, न तथा मुग्गाऽऽएणिंदी ॥७११८॥
 किंच—

मणवइक्रायतिगेण वि, साऽवेक्खेणं परोपरमऽवरसं । अच्चंतं^१ वत्तं चिय, दुक्खं अणुहवइ पंचिदी ॥७११९॥
 मुग्गाऽऽइणो य एणिंदिया उ, संपज्जमाणमऽवि दुक्खं । काएणं चिय तं पि हु, अब्वत्तं किंचि वेयंति ॥७१२०॥
 अन्नं च मरणभीओ, दट्ठूणमुवड्डियं कहवि वहगं । नियजीयरक्खणकए, इओ तओ जह जह वराओ ॥७१२१॥
 चलवलइ तसइ नासइ, लुक्कइ अवलोक्कई य पंचेदी । तह तह वहगो वि दहं, जायाऽऽवेसो पिसियगिद्धो ॥७१२२॥
 तव्विस्सासणवंचण—संगिण्हणमारणाऽऽइओवाए । जह चिंतइ एणिंदिय—हणम्मि नो तहा नियमा ॥७१२३॥
 ता जत्थ जत्थ बहुदुक्ख—संभवो घायणिज्जविसयम्मि । घायगविसयम्मि य जत्थ, जत्थ दुट्ठाऽभिसंधित्तं ॥७१२४॥
 तत्थेव य बहुदोसो, तं पुण संभवति तसजिएसु फुडं । तेणं तदंजमेव हि, मंसं तं चेव य निसिद्धं ॥७१२५॥
 तव्विवरीयत्तणओ, जीववहुत्ते वि मुग्गमाऽऽइया । नो मंसं न य दुट्ठा, लोगम्मि वि तह पसिद्धीउ ॥७१२६॥
 न य जीवंगत्तादेव, केवलमेयमऽभक्खणीयमिमं । किं तु तदुब्भववहुअन्न—जीवभावा जओ भणियं ॥७१२७॥
 “आमासु य पक्कासु य, विपच्चमाणासु मंसपेसीसु । आयंतियमुववाओ, भणिओ य निओयजीवाणं” ॥७१२८॥

अन्ने उ पंचमुग्गाण, भक्खणे भक्खणं पणि'दिस्स । जंपंति मूढमइणो, तण्ण जओ मोहवयणं तं ॥७१२९॥
 अवरोप्पसाऽवेक्खत्त-संगया तंतवो जह पडत्तं । पावे'ति न उण निरवेक्ख-याए मिलिया सुवहवो वि ॥७१३०॥
 इय साऽवेक्खवाण मिहो, समवायो इंदियाण एगत्थ । पावइ पणि'दियत्तं, सगोयग्गहणपवणाणं ॥७१३१॥
 विन्नाणपयरिसो वि ह, सुहदुहसंवेयगो तहि' चेव । पडिभिन्नइंदिएसुं, मुग्गाऽइसु बहुसु वि न सो उ ॥७१३२॥
 इय अच्चं तमऽवत्तं, फासि'दियनाणमेक्कमाऽसज्ज । मुग्गाऽइसु बहुएसु वि, पणि'दियत्तं अजुत्तं ति ॥७१३३॥
 लोइयसत्थे मंसं, भणियकमा वारिउ' पडुन्नायं । आवइसद्दाऽईसुं, तत्थेव य जेण भणियमिणं ॥७१३४॥
 प्रोक्षितं भक्ष्येन्मांसं, ब्राह्मणानां च काम्यया । यथाविधिनियुक्तस्तु, प्राणानामेव वाऽऽयये ॥७१३५॥
 यथाविधिनियुक्तस्तु, यो मांसं नात्ति वै द्विजः । स प्रेत्य पशुतां याति, संभवानेकविंशतिम् ॥७१३६॥
 एवमऽणुन्नायस्स वि, इमस्स परिवज्जणं चिय पहाणं । जम्हा तस्सत्थेसु वि, पुणो वि एवं समक्खायं ॥७१३७॥
 आपद्यपि च श्राद्धे च, यो मांसं नाऽत्ति वै द्विजः । सदायादः सगोत्रोऽसौ, सूर्यलोके महीयते ॥७१३८॥
 ता लोइयलोउत्तर-सत्थनिरत्थं अउ च्चिय अवत्थुं । परिवज्जणिजमेव हि, मंसं दूरेण धीरेहि' ॥७१३९॥
 संव्वज्जाउ अवन्ना, भवंतरे दारुणं दरिदत्तं । जाइक्कुलाणमऽलाभो, सुनीयकम्मोवजीवित्तं ॥७१४०॥
 देहे असत्तिमत्तं, भयाऽऽउत्तं सुदीहरोगित्तं । सव्वत्थाऽणिट्ठत्तं, जायइ मंसाऽसिणो नियमा ॥७१४१॥
 विक्किणगो धणलोभा, उवभोगविहाणओ य भक्खागो । वंध्यवहेहि' हंता, तिप्पह वि मंसाउ वहगत्त ॥७१४२॥

जो किर मंसं नाऽसइ, नासइ सो अप्पणो अजसवायं । जो पुण तयमाऽऽसेवइ, सेवइ सो नीयठाणाणि ॥७१४३॥
 एवं अब्बंतदुरंत-दुक्खनरएक्ककारणं मंसं । अपविच्चमणुच्चियं सब्ब-हा वि हेयं ति नाऽऽदेयं ॥७१४४॥
 जं दुट्ठं ववहारे, लोए सत्थे य दूसियं जं च । तं मंसमऽभक्खं चिय, चक्खुहि वि नो निरिक्खेज्जा ॥७१४५॥
 करगहियमंसपेसी, चंडालाऽऽई वि कहवि मग्गम्मि । पुरओ आगच्छंतं, लज्जइ दट्ठुं विसिट्ठजणं ॥७१४६॥
 गोहेममहीदाणाणि, तेण दिन्नाणि लक्खवसंखाणि । जो बहुदोससमुस्सय-मऽसेज्ज मंसं न मणसा वि ॥७१४७॥

तहा—

जह परमंसं तह जइ, समंसमेवाऽऽयरेज्ज तवभोई । ता न तहा दोसं पि हु, परपीडाऽभावओ मन्ने ॥७१४८॥
 संभवइ न उण एयं, अट्टारसकणयकोडिओ इहरा । मंसजवतिगकए कह, मिलिया सुव्वंति अभयस्स ॥७१४९॥

तथाहि—

रायग्गिहम्मि नयरे, अत्थाणीमंडवे निसन्नस्स । अभयकुमारप्पमुह-प्पहाणमंतीहिं सहयस्स ॥७१५०॥
 सेणियरन्नो पुरओ, चिविहकहासुं पयइमाणीसुं । पत्थाववसा भणियं, एक्केण पहाणपुरिसेणं ॥७१५१॥
 देव ! महग्गमऽसुलहं, धणधन्नाऽऽइ इह तुम्ह नयरम्मि । नवरमऽमहग्गमेक्कं, मंसं सुलभं च सब्बत्थ ॥७१५२॥
 इय तव्वयणं सामंत-मंतियुत्तेण राइणा सम्मं । पडिचन्नं केवलमऽमल-बुद्धिणा भणियमऽभएण ॥७१५३॥
 ताय ! किमेवं-सुज्झइ, मंसाओ वि हु महग्गमिह नत्थि । जह तह सुलहाई कंस-दूसपमुहाणि वत्थूणि ॥७१५४॥

मंतीहिं जंपियं थेव-मुहदाणे वि भूरिलाभाओ । कहमऽच्चं तमहग्घत्त-मेवमुल्लवसि मंसस्स ॥७१५५॥
पच्चकूखं चिय सेसाणि, पेच्छ वत्थूणि पउरदव्वेण । लब्भंति एव भणिए, मोणं काउं ठिओ अभओ ॥७१५६॥
नवरम्मिमेव वयणं, पइड्डिउं तेण सेणियनरंदो । वुत्तो पंच दिणाइं, ताय ! महं देहि रज्जं ति ॥७१५७॥
वाहरिउं सयलज्जणं, अभओ रज्जे पइड्डिओ रणा । बाहइ सिरं ति सयमऽवि, वुत्थो अंतउरस्संजतो ॥७१५८॥
अभएण वि उस्सुंको, अकरो लोगो कओ समत्थो वि । दोसाविआ अमारी, नियरज्जे वड्डमाणम्मि ॥७१५९॥
पत्ते य पंचमदिणे, रयणीए विहियवेसपरियत्तो । सामंतमंतिगेहेसु, सो गतो सोगविहुरो व्व ॥७१६०॥
वुत्तो सामंताऽईहिं, नाह ! किं एवमाऽऽगमणकज्जं । भणियमऽभएण राया, अहविहुरो सीसवियणाए ॥७१६१॥
विज्जेहि य कालेज्जय-मोसहमाऽइड्डमुत्तमनराण । नियगस्स तस्स तुब्भे, ता सिग्घं जवतिगं देह ॥७१६२॥
खुदो एसो त्ति विचिंतिज्जण, तेहिं पि अप्परकूखट्ठा । रयणीए दिन्नाओ, अट्टारस्स कणयक्रीडीओ ॥७१६३॥
जाए पभायसमए, पुन्नो अवहि त्ति रज्जमुवणीयं । अभएणं निययिउणो, अह सो तं कणयगुरुरासिं ॥७१६४॥
दट्ठण आउलमणो, विचिंतेण निद्धणो धुवमऽणेण । लोगो कओ कहऽन्नह, एत्तियमेत्तत्थसंपत्ती ॥७१६५॥
अह नयरवासिलोय-प्पवायमुवलंभिउं नरिंदेण । गूढनरा तियचच्चर-चउप्पहाऽईसु आइट्ठा ॥७१६६॥
आचंदस्सरियं रज्ज-लच्छिमऽणुहवउ निगयपयावो । सुचिरं अभयकुमारो, मणहारी अमयमुत्ति व्व ॥७१६७॥
इय पडेगेहं चिय जण-मुहाउ सोउं पुरम्मि जसवायं । गूढनरा नरवड्डणो, जहड्डियं सव्वमऽक्राहिं सु ॥७१६८॥

जो किर मंस नाऽसइ, नासइ सो अप्पणो अजसवायं । जो पुण तयमाऽऽसेवइ, सेवइ सो नीयठाणाणि ॥७१४३॥
 एवं अच्च'तदुरंत-दुकूलनरएक्ककारणं मंसं । अपविच्चमऽणुचियं सब्व-हा वि हेयं ति नाऽऽदेयं ॥७१४४॥
 जं दुट्ठं ववहारे, लोए सत्थे य दूसियं जं च । तं मंसमऽभक्खं चिय, चक्खूहि वि नो निरिक्खेजा ॥७१४५॥
 करगहियमंसपेसी, चंडालाऽई वि कहवि मग्गम्मि । पुरओ आगच्छंतं, लज्जइ दट्ठुं विसिद्धजणं ॥७१४६॥
 गोहेममहीदाणाणि, तेण दिन्नाणि लक्खसंखाणि । जो बहुदोससमुस्सय-मऽसेज्ज मंसं न मणसा वि ॥७१४७॥

तहा—

जह परमंसं तह जइ, समंसमेवाऽऽयरेज्ज तवभोई । ता न तहा दोसं पि हु, परपीडाऽभावओ मन्ने ॥७१४८॥
 संभवइ न उण एयं, अट्टारसकणयकोडिओ इहरा । मंसजवतिगए कह, मिलिया सुव्वंति अभयस्स ॥७१४९॥

तथाहि—

रायग्गिहम्मि नयरे, अत्थाणीमंडवे निसन्नस्स । अभयकुमारप्पमुह—पहाणमंतीहि सहयस्स ॥७१५०॥
सेणियरनो पुरओ, विविहकहासुं पयइमाणीसुं । पत्याववसा भणियं, एक्केण पहाणपुरिसेणं ॥७१५१॥
 देव ! महग्गमऽसुलहं, धणधन्नाऽइ इह तुम्ह नयरम्मि । नवरमऽमहग्गमेकं, मंसं सुलभं च सब्वत्थ ॥७१५२॥
 इय तव्वयणं सामंतं-मंतिजुत्तेण राइणा सम्मं । पडिन्नं केवलमऽमल-बुद्धिणा भणियमऽभएण ॥७१५३॥
 ताय ! किमेवं-मुज्जह, मंसाओ वि हु महग्गमिह नत्थि । जह तह सुलहाइं कंस-दूसपमुहाणि वत्थूणि ॥७१५४॥

म'तीहि' जंषियं श्वेव-मुछदाणे वि भूरिलाभाओ । कहमऽच्च'तमहग्घत्त-मेवमुछवसि म'सस्स ॥७१५५॥
पच्चकूखं चिय सेसाणि, पेच्छ वत्थूणि पउरदव्वेण । लब्भंति एव भणिए, मोणं काउं ठिओ अभओ ॥७१५६॥
नवरम्मिममेव वयणं, पइड्डिउं तेण सेणियनरे'दो । बुत्तो पंच दिणाइं, ताय ! मंहं देहि रज्जं ति ॥७१५७॥
वाहरिउं सयलजणं, अभओ रज्जे पइड्डिओ रणा । बाहइ सिरं ति सयमऽवि, बुत्थो अंतेउरस्संज्जो ॥७१५८॥
अभएण वि उस्सुंको, अकरो लोगो कओ समत्थो वि । वोसाविया अमारी, नियरज्जे वट्टमाणम्मि ॥७१५९॥
पत्ते य पंचमदिणे, रयणीए विहियवेसपरियत्तो । सामंतमंतिगेहेसु, सो गतो सोगविहुरो व्व ॥७१६०॥
बुत्तो सामंताऽईहि', नाह ! किं एवमाऽऽगमणकज्जं । भणियमऽभएण राया. अइविहुरो सीसवियणाए ॥७१६१॥
विज्जेहि य कालेज्जय-मोसहमाऽऽइइमुत्तमनराण । नियगस्स तस्स तुब्भे, ता सिग्घं जवतिगं देह ॥७१६२॥
खुहो एसो चि विचि'तिउण, तेहिं पि अप्परकूखट्ठा । रयणीए दिन्नाओ, अट्टारस्स कणयक्रीडीओ ॥७१६३॥
जाए पभायसमए, पुन्नो अवहि चि रज्जमुवणीयं । अभएणं नियपिणो, अह सो तं कणयगुल्लासिं ॥७१६४॥
दट्ठूण आउलमणो, विचि'तए निद्धणो धुवमऽणेण । लोगो कओ कहऽनह, एत्तियमेत्तऽत्थसंपत्ती ॥७१६५॥
अह नयरवासिलोय-प्पवायमुवलंभिउं नरि'देण । गूढनरा तियचच्चर-चउप्पहाऽईसु आइट्ठा ॥७१६६॥
आचं'दस्सरियं रज्ज-लच्छिमऽणुहवउ निगायपयावो । सुचिरं अभयकुमारो, मणहारी अमयमुत्ति व्व ॥७१६७॥
इय पइगेहं चिय जण-मुहाउ सोउं पुरम्मि जसवायं । गूढनरा नरवणो, जहड्डियं सब्वमऽकहिंसु ॥७१६८॥

ताहे विम्हइयमणेण, राइणा पुच्छिओऽभयकुमारो । कत्तो एत्थिमेत्ता, धणरिद्धी पुत्त ! पत्त त्ति ॥७१६९॥
 तेणाऽवि मंसजचतिग-मग्गणपमुहो उ सव्ववुत्तंतो । सिद्धो जहट्ठिओ सेणि-यस्स विम्हइयहिययस्स ॥७१७०॥
 अचंतमहघत्तं, सुदुल्लहत्तं च तयऽणु मंसस्स । रत्ता निव्वभिचारं, पडिवन्नं सेसएहिं ति (पि) ॥७१७१॥
 इय सोऊणं सम्मं, मंसस्साऽऽसेवणं पुरा वि कयं । आराहणाकयमणो, मुणिवर ! मा संभरेज्ज तुमं ॥७१७२॥
 एवं पसंगपाविय-मंसाऽऽइसरूवकहणसंबद्धं । भणिऊण मज्जदारं, विसयदारं पवक्खामि ॥७१७३॥
 पुव्वं अणंतरं चिय, जे दोसा मज्जगोयरा भणिया । पाणं विसएसु वि, ते चेव भवंति सविसेसा ॥७१७४॥
 जम्हा उ विसेसेणं, सीयंति इमेसु कयमणा मणुया । एण कारणेण, विसयत्ति निरुत्तमेएसिं ॥७१७५॥
 एए उ महासल्लं, इमे महासत्तुणो परे लोए । एए उ महावाही, एए उ परमदारिइं ॥७१७६॥
 सल्लं हिययनिहित्तं, न सुहेल्लिं देइ देहिणो उ जहा । अंतो विचिंतिया तह, विसया वि दुहाऽऽवहा चेव ॥७१७७॥
 जह नाम महासत्तू, दावेइ कयत्थणाओ विविहाओ । एमेव य विसया वि हु, अहवा एए परभवे वि ॥७१७८॥
 जह नाम महावाही विहुरत्तं कुणइ इहभवम्मि तहा । विसया वि नवरमेए, भवंतरेसु वि अणंतगुणं ॥७१७९॥
 ठाणं पराभवाणं, सव्वाण जहेह परमदारिइं । विसया वि किर तह चिय, पराभवाणं परं ठाणं ॥७१८०॥
 पत्ताइं पावे'ति, पाविस्संति य वहुणि बहवो वि । परिभवपयाइं पुरिसा, ते जे विसयाऽऽमिसपसत्ता ॥७१८१॥
 मन्नइ तणं पिव जगं, संदेहपए वि पविसइ विसइ । मरणस्स वि देइ उरं, अपत्थणिज्जं पि पत्थेइ ॥७१८२॥

लंघंति समुद्रं भीषणं पि, साहेति धोरवेयालं । किं बहुणा विसयकए, पविसंति जमाऽऽणणे वि नरा ॥७१८३॥
गरुयं पि हु परिवज्जिय, कज्जं विसयाऽऽउरो मुहुत्तेण । तं कुणइ जेण हासो, जावजीवं जए होइ ॥७१८४॥
ववसइ पिउणो वि वहं, बंधुं सत्तुं व मन्वइ मूढो । होइ अणिवद्धकजो, विसयगहपरिगओ पुरिसो ॥७१८५॥
विसया अणत्थपंथो, विसया माहण्लुपगा पावा । विसया लहुत्तपयवी, अकंडविडुरकरा विसया ॥७१८६॥
विसया अवमाणपयं, विसया मालिन्नकारणमव्वंजं । विसया दुहेकहेऊ, इहपरभववाहगा विसया ॥७१८७॥
खलइ मणो गलइ मई, परिहायइ पोरिसं पि पुरिसस्स । विसयाऽऽसत्तस्स गुरू-वइडुमिडुं पि वीसरइ ॥७१८८॥
सा जाई तं च कुलं, सा कित्ती सुवणभूसणपयंडा । जइ ता विसयपसत्ती, ता फुसिया वामपाएणं ॥७१८९॥
जिणवयणदकूखचकूखू वि, पेकूखए पेकूखणिज्जभावे ता । जावऽज्जवि विसयपसत्ति-लकूखणा नीलिमा न भवे ॥७१९०॥
धम्मजमिप्पायपई-वओ मणोमंदिरम्मि ता फुरइ । जावऽज्जवि विसयपसत्ति-लकूखणा नेइ वाओली ॥७१९१॥
सच्चन्नुवयणपोओ, ता भवजलहीउ तारणसमत्थो । विसयपसंगपवणो, जावऽज्जवि नाऽवकूलेइ ॥७१९२॥
विमलं विवेयरयणं, तावऽज्जवि दिप्पए पयासइ वा । विसयपसंगपंसू, जावऽज्जवि नाऽवगुडेइ ॥७१९३॥
विमलं पि जीवसंखे, पइडिंयं सहइ ताव सीलजलं । विसयाऽभिनिविसेसाऽसुइ-संगा कलुसिज्जइ न जाव ॥७१९४॥
धम्मं काउमऽसत्ता, विसयपसत्ता निहीणतमसत्ता । अत्ताणं अत्ताणं, न मुणंति हिंयं च न कुणंति ॥७१९५॥

विसया विऊण १ विसया, दूरज्वगन्नियजिणाऽज्जमंस्कुसया । तणुरुहिरहरणमसया, भवंति दावियअणिहुसया ॥७१९६॥
 सुचिरं पि तवो तवियं, चिन्नं चरणं सुयं च बहु पटियं । जइ तां विसएसु मई, ता तं ही ! निष्फलं सव्वं ॥७१९७॥
 सन्नामणिमहग्घं, फुरंतचारित्तरयणचिंचइयं । ओ ! विसयचंडचरडा, लुंटंति जीवभंडारं ॥७१९८॥
 सा तुंगिमा स तेओ, तं विन्नाणं गुणा वि ते चेव । सव्वं खणेण नट्ठ, धिरत्थु विसयाऽऽभिलासस्स ॥७१९९॥
 हक्की ! अलद्धपुव्वं, जिणवयणरसायणं पि घोड्डेउं । विसयमहाहालाहल-हल्लोहल्लिएहिं उग्गलियं ॥७२००॥
 सुहचरिए २ अप्पाणं, पावा पावाऽऽसवेसु सप्पाणं । अप्पाणं अप्पाणं, विसयाण कए कयत्थित्ति ॥७२०१॥
 चिद्धइ दिट्ठिविसगोयरम्मि, वणइ य तिकूखवग्गज्जे । असिपंजरम्मि कीलइ, सोयइ सत्तीए अग्गम्मि ॥७२०२॥
 वंथइ पडम्मि अज्जिं, मूढो नियमत्थएण हणइ गिरिं । आलिं गइ सुहुयहुया-सणं च विसमऽसइ जीयऽत्थी ॥७२०३॥
 छुहियं सीहं कुवियं च, पन्नगं सुवहुमन्डियं च महुं । आहणइ सो अणज्जो, जो विसएसुं कुणइ गिद्धिं ॥७२०४॥
 अहवा विसं मुहे चिय, खंधे चिय सुनिसिओ असी तस्स । गत्ता मुहुपुरओ चिय, उच्छंगे चिय कसिणसप्पो ॥७२०५॥
 पासड्डिओ चिय जमो, हियए चिय तस्स जलइ पलयज्जी । मूलनिलीणो य कली, विसएसुं जस्स किर गिद्धी ॥७२०६॥
 अहवा नियवत्थं जल-गंठीवद्धं खु धरइ सो मरणं । सोयइ य निस्सहंजो, चलंतकुड्डुयलपासाए ॥७२०७॥
 उवविसइ स लूलाए, पविसइ य जलंतजउहरस्संतो । कुंतजग्गम्मि य नच्चइ, करेइ विसएसुं जो गिद्धिं ॥७२०८॥

अहवा दिट्ठिविसाऽऽई, हो'ति विणासाय तब्भवे चेव । एए पुण हयविसया, अणंतभवदारुणविवागा ॥७२०९॥
 अहवा ते सव्वे मंत-तंतदेवाऽऽइथंभिया संता । न भवंति तब्भवे वि हु, भयाय विसया उण दुरंता ॥७२१०॥
 विसए सेवि'ति जडा, अरईदुक्खस्स पसमणनिमित्तं । तं पुण तेहिं दढयरं, उच्छलइ घएण जलणो व्व ॥७२११॥
 स्ररा वि विसयगिद्धा, मुहजोया हो'ति महिलियाणंपि । जे पुण ताण विरत्ता, ते देवाणं पि पणतिपयं ॥७२१२॥
 मोहमहागहगहितो, सहितो अरईए धम्मरइरहिओ । विसयवसो वाचारइ, मणवइकाए अविसेए वि ॥७२१३॥
 विसयरणाऽवणिविणिवेसिया य, दुव्वारकरणाडिघडा । मणवइतणूहिं विलसइ, पेक्खियपडिक्खरूवाऽऽई ॥७२१४॥
 अणं च विसयवासंग-वज्जिएणाऽवि नियबुद्धीए । पुरिसेण धरंतेणं, तहाविहं निम्मलविवेयं ॥७२१५॥
 सब्भावो वीसंभो, नेहो रइवइयो य जुवइज्जणे । कीरंतो अचिरेणं, तवसीलवयाइं फेडेज्जा ॥७२१६॥
 जह जह कीरइ संगो, तह तह पसरो खणे खणे होइ । थेवो वि होइ बहुओ, न य लहइ धिइं निरुंमंतो ॥७२१७॥
 एवं च सो अणज्जो, ववगयलज्जो समीहियअकज्जो । तं चेव कुणइ सज्जो, मुक्कंजीकयसुकयकज्जो ॥७२१८॥
 भीओ भीयाएसं, समंतओ विहियनिहुयरइकिरिओ । अहह ! तहाऽवि स विसई, जइ होज्ज सुही दुही को पु ? ॥७२१९॥

किंच—

दुलहं चरित्तरणं, खंडिउमेक्सि कहि'चि विसयवसो । पावइ दुगुंछियत्तं, जावज्जीवं पि सयलजणे ॥७२२०॥
 आवायमेत्तमुहया वि, किं पि बहुभाविविभवनिमित्तत्ता । विसया सण्णुरिसाणं, सेविज्जंता वि दुहजण्या ॥७२२१॥

हा ! धी ! विलीणबीभच्छ-कुच्छणिज्जम्भि रमह अंगम्मि । किमियो व्व एस जीवो, दुहं पि सोकूखं ति मन्नंतो ॥७२२२॥
 ता ताण कए दुहसय-निवंधणं भयइ बहुविहं जीवो । आरंभमहपरिग्गह-मओ उ वंधं पि पावाणं ॥७२२३॥
 ता नरयवेयणाओ, तिरियगतीओ य पाउणइ बहुसो । इय जरियजंतुणो मज्झि-याऽऽइपाणोवमा विसया ॥७२२४॥
 जइ होल्ल गुणो विसयाण, कोई ता न हु जिणिंदचक्किवला । दूरुज्झियविसयमुहा, धम्माऽऽरमे तह रंमता ॥७२२५॥
 ता भो देवाणुपिया !, पयओ परिभाविज्ज तुममेवं । चयसु ँमियं विसयसुहं, अपरिमियं भयसु पसमसुहं ॥७२२६॥
 जेणमऽकिलेससाहण-मऽलज्जणीयं विवागसुंदरयं । पसमसुहमिमाहिंतो-ऽणंताणंतेहिं संगुणियं ॥७२२७॥
 ता सुकयत्था एत्थेव, गाढपडिचद्रमाणसा धीरा । धन्ना ते चिय परमत्थ-साहगा साहुणो निच्चं ॥७२२८॥
 अणवरय-मरण-रणणय-भीसणं पेच्छिज्जण संसारं । चंचं चिसं व विसमं, विसयसुहं जेहिं दूरेण ॥७२२९॥
 विसयाऽऽसांसदाणिय-चित्ता य अपत्तविसयसोक्खा वि । हिंढंति कंडरीउ व्व, नियमओ धोसंसारे ॥७२३०॥
 तद्वाहि—

पुंडरीगिणीपुरीए, पयंडसुयदंडखंडियविपकूखो । आसी पुंडरीयनिवो, जिणिंदधम्मैक्कपडिचद्धो ॥७२३१॥
 सो य महप्पा तडिंदंड-भंगुरं जाणिज्जण रज्जसिरिं । खरपवणाऽऽहयदीवय-सिंहं व जीयं पि परिलोलं ॥७२३२॥
 किंपागफलं व विराम-दिन्नदुकूखं च विसयसोक्खं पि । लक्खित्ता सविसेसं, सुगुरुसमीचाउ पडिबुद्धो ॥७२३३॥

पव्वज्जं काउमणो, कण्हिन्नियभायरं दहप्पणयं । कंडरीयनामधेयं, वाहरिउं भणिउमाऽऽहत्तो ॥७२३४॥
 हे भाय ! रज्जलच्छिं, उवभुंजसु संपयं तुमं एत्थ । भववासाउ विरत्तो, अहमिन्धिं पव्वइस्सामि ॥७२३५॥
 कंडरीएणं भणियं, दुग्गइमूलं ति जइ तुमं रज्जं । मोत्तूणं पव्वज्जं, वंछसि वेत्तुं महाभाग ! ॥७२३६॥
 ता किं मज्झ वि रज्जेण, सव्वहा हं गुरुस्स पामूले । इन्धिं चिय निस्संगो, जिणिं ददिक्खं गहिस्सामि ॥७२३७॥
 अह नरवइणा सुवहु-प्पयारहेज्जहिं वारियो वि दहं । अच्चं ततरलयाए, स्सरिसमीवे स निक्खवंतो ॥७२३८॥
 गुरुकुलवासोवगओ य, विहरमाणो पुराऽऽग्गराऽऽईसु । अणुचियआहारवसा, संजायसरीरेगेलन्नो ॥७२३९॥
 चिरकालाओ पुंडरि-णिणीए नयरीए आगओ संतो । उवयरिओ वेज्जोसह-विहीए पुंडरियनरवइणा ॥७२४०॥
 जाओ पगुणसरीरो, रसगिद्धीए तहाजवि अन्नत्थ । विहरिउमऽणुच्छहंतो, रन्ना उच्छाहिओ एवं ॥७२४१॥
 धन्नो तुमं महायस !, निस्संगो जो न दव्वमाऽईसु । थवं पि हु पडिबंथं, करेसि तवसुसियदेहो वि ॥७२४२॥
 तुममेव अम्ह कुलनह-यलम्मि संपुन्नपुन्निमाचंदो । सच्चरियपहापसरेण, जस्स धवलज्जए भुवणं ॥७२४३॥
 अप्पडिचद्वविहारो, तुमए चियऽणुद्धिओ महाभाग ! । जो मज्झऽणुवितीए वि, ठासि नो एत्थ ठाणम्मि ॥७२४४॥
 इय उच्छाहगवयणेहिं, राइणा तह कहं पि पन्नविओ । जह सीयविहारी वि हु, कंडरिओ विहरिओ वहिया ॥७२४५॥
 संजमपडिभगमणो, भूसयणाऽसारभोयणाऽईहिं । सीलमहाभरपडिवहण-भंगुरो चत्तमजाओ ॥७२४६॥
 विसयाजभिसंगगरुओ, गुरुकुलवासाउ सो विनिक्खमिउं । रज्जोवभुंजणट्ठा, समागओ पुण सनयरीए ॥७२४७॥

ततो निवउजाणे, तरुसालोलइयधम्मउवगरणो । हरियाऽऽउलधरणि यलम्मि, संनिसन्नो य निह्जो ॥७२४८॥
 तं च तहट्टियमाऽयन्निऊण, राया समागओ नमिउं । संजमथिरकरणडा, एवं भणिउं समारद्धो ॥७२४९॥
 तुममेको चिय धन्नो, कयपुन्नो लद्धजीवियफलो य । पालेसि निरइयारं, जो पव्वज्जं जिणुहिट्ठं ॥७२५०॥
 दोग्गइनिबंधणेणं, रज्जेणं निविडबंधणेणं व । बद्धो हं पुण न लभामि, धम्मकज्जं किमऽवि काउं ॥७२५१॥
 एवं बुत्तो वि हु रुक्ख-चक्रुखुक्खेवो न जाव सो किंपि । जंपेइ ताव रत्ता, वेरगं उव्वहंतेणं ॥७२५२॥
 पुणरवि भणिओ हे मूढ !, पुव्वकाले वि वारिओ बाढं । पव्वजापडिवत्तिं, तुमं कुणंतो मए तइया ॥७२५३॥
 दिंतो य रज्जमिन्हं च, तस्स दाणे वि किं सुहं तुज्झ । उज्झयनिययपइणस्स, तिणलवाओ वि लहुयस्स ॥७२५४॥
 एवं भणिऊण नराऽहिवेण, रज्जं पणामियं तस्स । काऊण संयं लेयं, गहिओ सब्बो वि तव्वेसो ॥७२५५॥
 तो सयमऽवि पडिवज्जिय, पव्वज्जं अइगओ गुरुसमीवे । तत्थ पुण गहियदिक्खो, छट्ठक्खमणस्स पारणए ॥७२५६॥
 अणुचियआहारवसा, बाढं संजायपोट्ठुल्लो य । मरिऊणं उवन्नो, देवो सव्वट्ठसिद्धिम्मि ॥७२५७॥
 इयरो य मंतिसामंत-दंडनाहाऽऽइसयललेगेण । हीलिजंतो पव्वज्ज-चायकारि चि पावो चि ॥७२५८॥
 अचंतविसयगिद्धीए, पउरस्सपाणभोयणाऽऽसत्तो । रुद्धज्जाणेवगओ, विस्सइयादोसनिहयाऽऊ ॥७२५९॥
 मरिऊणं नेरइओ, उप्पन्नो सत्तमाए पुढवीए । एवमऽपावियविसया, विसइणो दुग्गइसुवेन्ति ॥७२६०॥
 ता सुंदर ! दरिसियदोस-दूसिए निरसिऊण हयविसए । आराहणाकयमणो, मणोऽणवज्जं चिय धरेज्जा ॥७२६१॥

एवं विसयद्वारं, निदंसियं संपयं च लेसेणं । तइयं कसायदारं, कमपत्तं चिय परूवेमि ॥७२६२॥
 जइ वि कसाया हेडा, उवइडा भूरिभणिइनिवहेण । दुज्जेय चि तहावि हु, पुणो वि भणंति लेसेण ॥७२६३॥
 एए दुडुकसाया, विडंणाकारिणो जह पिसाया । पच्छा विहियविसाया, असुहविहाणेक्कववसाया ॥७२६४॥
 जणियदुरड्जवसाया, अणिट्टदणेण दावियपसाया । संरुद्धसिद्धिसाया, परलोणे विहियविरसाया ॥७२६५॥
 आणे'ति परं वसणं, गाले'ति य संपयं सुविउलं पि । कज्जं च हाखे'ति, सेविज्जन्ता इह कसाया ॥७२६६॥
 धम्मरस सुयस्स जसस्स, अहवा सव्वस्स गुणकलावस्स । अब्बो ! कसायकरणा, पुरिसेण जलंजली दिण्णो ॥७२६७॥
 सव्वजणगरहियत्तं, कसायकरणेण एत्थ लोगम्मि । परलोए संसारो, जायइ जरमरणदुत्तारो ॥७२६८॥
 अह पुत्रपावखेलय—चउगइसंसारवाहियालीए । गिरिउ व्व भमइ जीवो, कसायचोयाण हम्मंतो ॥७२६९॥
 सव्वाज्वत्थासुं पि हि अ—णिट्ठियाजणिट्ठकारिणो चेव । जीवाण हयकसाया, पुव्वमुणीहि चि जओ भणियं ॥७२७०॥
 कडुयकसायतरूणं, पुक्कं च फलं च दो वि विरसाइं । पुप्फेण शाइ कुविओ, फलेण पावं समायरइ ॥७२७१॥
 जं किर मणुयाण सुहं, जं च सुहं सव्वसुवराणं पि । तत्तोऽणंतगुणं तं, कसायजइणो जिणा वे'ति ॥७२७२॥
 पीडाकरं पि लोए, खलाउ अक्कोसहणमाऽड्ढयं । चंदणरसं व मणइ, सुतवस्सिजणो अओ चेव ॥७२७३॥
 अक्कोसहणमारण—धम्मवंधसाण बालसुलभाणं । लाभं मन्नइ धीरो, जहुत्तराणं अभावम्मि ॥७२७४॥
 अहह ! बलिया कसाया, विजिया विजिया समुच्छलंति पुणो । तव्विजयकयमणाण वि, मुणीण समए वि जं भणियं ॥७२७५॥

ततो निवउज्जाणे, तरुसालोलइयधम्मउवगरणो । हरियाऽऽलधरणिगियलम्मि, संनिसन्नो य निहज्जो ॥७२४८॥
 तं च तहट्ठियमाऽऽयन्निज्जण, राया समागओ नमिउं । संजमधिरकरणट्ठा, एवं भणिउं समारद्धो ॥७२४९॥
 तुममेकओ चिय धन्नो, कयपुन्नो लद्धजीवियफलो य । पालेसि निरइयारं, जो पव्वज्जं जिणुद्धिं ॥७२५०॥
 दोगइनिबंधणेणं, रज्जेणं निविडबंधणेणं व । बद्धो हं पुण न लभामि, धम्मकज्जं किमऽवि काउं ॥७२५१॥
 एवं वुत्तो वि हु रुक्ख-चक्रुसुक्खेवो न जाव सो किंपि । जंपेइ ताव रत्ता, वेरणं उव्वहंतेणं ॥७२५२॥
 पुणरवि भणिओ हे मूढ !, पुव्वकाले वि वारिओ बाढं । पव्वज्जापडिवत्तिं, तुमं कुणंतो मए तइया ॥७२५३॥
 दिंतो य रज्जमिन्हं च, तस्स दाणे वि किं सुहं तुज्झ । उज्झियनिययपइणस्स, तिणलवाओ वि लहुयस्स ॥७२५४॥
 एवं भणिज्जण नराऽहिवेण, रज्जं पणामियं तस्स । काज्जण संयं लोयं, गहिओ सव्वो वि तव्वेसो ॥७२५५॥
 तो समयमऽवि पडिवज्जिय, पव्वज्जं अइगओ गुरुसमीवे । तत्थ पुण गहियदिक्खो, छट्ठकूखमणस्स पारणए ॥७२५६॥
 अणुचियआहारवसा, बाढं संजायपोट्टुसलो य । मरिज्जणं उववन्नो, देवो सव्वट्टुसिद्धिम्मि ॥७२५७॥
 इयरो य मंतिसामंत-दंडनाहाऽऽइसयललेगेण । हीलिज्जंतो पव्वज्ज-चायकारि चि पावो चि ॥७२५८॥
 अब्बंतविसयगिद्धीए, पउरसपणभोगयाऽऽसत्तो । रुहज्झाणोवगओ, विहइयादोसनिहयाऽऽज्ज ॥७२५९॥
 मरिज्जणं नेरइओ, उप्पन्नो सत्तमाए पुढवीए । एवमऽपावियविसया, विसइणो दुग्गइसुवेन्ति ॥७२६०॥
 ता सुंदर ! दरिसियदोस-दूसिए निरसिज्जण हयविसए । आराहणाकयमणो, मणोऽणवज्जं चिय धरेज्जा ॥७२६१॥

एवं विसयद्वारं, निंदसियं संपयं च लेसेणं । तद्दयं कसायदारं, कमपत्तं चिय परूवेमि ॥७२६२॥
 जइ वि कसाया हेडा, उवइडा भूरिभिण्हनिवहेण । दुज्जेय च्चि तद्दवि हु, पुणो वि भण्णंति लेसेण ॥७२६३॥
 एए दुइकसाया, विडंणकाऱिणो जह पिसाया । पच्छा विहियविसाया, असुहविहाणेक्कवसाया ॥७२६४॥
 जणियदुरड्जवसाया, अणिट्ठदाणेण दावियपसाया । संरुद्धसिद्धिसाया, परलोगे विहियविरसाऽया ॥७२६५॥
 आणे'ति परं वसणं, गाले'ति य संपयं सुविउलं पि । कज्जं च हारवे'ति, सेविज्जन्ता इह कसाया ॥७२६६॥
 धम्मस सुयस्स जसस्स, अहवा सव्वस्स गुणकलावस्स । अब्बो ! कसायकरणा, पुरिसेण जलंजली दिण्णो ॥७२६७॥
 सव्वजणगरहियत्तं, कसायकरणेण एत्थ लोगम्मि । परलोए संसारो, जायइ जरमरणदुत्तारो ॥७२६८॥
 अह पुनपावखेलय—चउगइसंसारवाहियालीए । गिरिउ व्व भमइ जीवो, कसायचोयाण हम्मंतो ॥७२६९॥
 सव्वाज्वत्थासुं पि हि अ—णिट्ठियाडणिट्ठकाऱिणो चेव । जीवाण हयकसाया, पुव्वमुणीहि वि जओ भणियं ॥७२७०॥
 कडुयकसायतरूणं, पुक्कं च फलं च दो वि विरसाइं । पुक्केण झाइ कुविओ, फलेण पावं समायरइ ॥७२७१॥
 जं किर मणुयाण सुहं, जं च सुहं सव्वसुखराणं पि । तत्तोडणंतगुणं तं, कसायजइणो जिणा वे'ति ॥७२७२॥
 पीडाकरं पि लोए, खलाउ अक्कोसहणणमाऽड्दयं । चंदणरसं च मणइ, सुतवस्सिजणो अओ चेव ॥७२७३॥
 अक्कोसहणणमारण—धम्मवन्भसाण बालसुलभाणं । लाभं मन्नइ धीरो, जहुत्तराणं अभावम्मि ॥७२७४॥
 अहह ! बलिया कसाया, विजिया विजिया समुच्छलंति पुणो । तव्विजयकयमणाण वि, मुणीण समए वि जं भणियं ॥७२७५॥

उवसामं पुवणीया, गुणमहया जिणच्चरित्तसरिसं पि । पडिवायंति कसाया, किं पुण सेसे सरागत्थे
जीवो कसायकलुसो, चउगइससारसायरे घोरे । भिन्नं व जाणवत्तं, धूरिज्झइ पात्रसलिलेण
किंच—

कोहो माणो माया, लोभो रागो य दोसमोहो य । कंदप्पो दप्पो मच्छ—रो य एए महारिउणो
एए हि जीवसन्वस्स—हारिणो कारिणो अणत्थाणं । सम्मं विवेयपडिवूह—विरयणा कुणसु निप्पसरे
दुम्महणकसायपयंड—सत्तुणा पीडियं जयं सव्वं । ता सो धन्नो जो तं, हंतूण समं समल्लियह
कामत्थरइपरद्धा, मुज्झन्ति जमेत्थ धीरपुरिसा वि । तं मन्ने हं नूणं वियंभियं हयकसायाणं
ता तह कहविहु किंचं, जह न कसाया उइति उइया वा । अंतो चेव सुरंगाधूली—निचउ व्व निसमिंति
जइ जलइ जलउं लोए, कुसत्थपवणाऽऽहओ कसायऽग्गी । तमऽजुत्तं जं जिणवयण—सल्लिसित्तो वि पज्जलइ
उक्कडकसायरोग—प्पकोवओ जायनिविडपीडस्स । पसमाऽऽरोगं जायइ, जिणवयणरसायणाहिं तो
अइभीमकसायविसप्पि—दप्पसप्पेहिं परिगयंज्जाणं । तणुसत्ताणं ताणं, जिणवयणमहंतमंताओ
किंच—

जइ ताव कसाय चिय, विणिज्जिया दुज्जया महारिउणो । ता निज्जियं तुमे खलु, सव्वं जेयव्वचकं पि
हंतुं कसायत्तेणे, मोहमहावगघपेहणं काउं । नाणाऽऽइमग्गलग्गो, लंघसु भीमं भवाऽरणं

॥७२७६॥

॥७२७७॥

॥७२७८॥

॥७२७९॥

॥७२८०॥

॥७२८१॥

॥७२८२॥

॥७२८३॥

॥७२८४॥

॥७२८५॥

॥७२८६॥

॥७२८७॥

एवं कसायदारं, परूविंयं संपयं कमप्यत्तं । जहठियदोसाऽणुगयं, निदादारं निदंसेमि
 अदिस्समाणरूवो, निदागहू जयम्मि कोई इमो । जो जीवससिखीणं, करेइ गहणं निराऽऽलोयं
 सा खयमुवेउ निदा, जीवन्तो विय मओ व्व जीए नरो । मत्तो व्व मुच्छिओ इव, पणट्टसत्तो लहुं होइ
 जह पयइकुसलसयलिं—दियगामो वि हु नरो विसं पाउं । लहु उवहयतस्सत्ती, जायइ तह निद्वसगो वि

किंच—

निउणनिमीलियनयणं, पुणरुत्तविमुक्कधोरघुरुडुक्कं । विहडियउट्टउडुग्घाड—दंतविगरालमुहकुहरं
 अस्संठवियनिवसणं, इओ तओ खित्तअंगुवंगं च । गयलायन्नमऽसन्नं, नियसु पसुत्तं मरंतं व

तथा—

निदावसेण पुरिसो असमंजससंभवततणुचेट्ठो । सुहुमे य वायरे वि हु, उवमइ पाणिणोऽणोणे
 निदा उज्जमविघो, निदा विसधारियत्तमिव परमं । निदा असिट्ठचेट्ठा, निदा भयसंभवो परमो
 निदा नाणाऽभावो, निदा निस्सेसगुणगणंऽत्तरणं । निदा विवेयससिणो, वहलमहामेहपडलसमा
 इहलोयपारोइय—ववसायाणं निरुंभणी निदा । सव्वाज्वायाण परं, नित्रंघणं निच्छियं निदा
 तेणेव अगलदत्तो, निदाचागेण जीविंयं पत्तो । इयरनरा पुण निदा—पमायओ पाविया निहणं

तथाहि—

उज्जणीए जियसत्तु-राइणो सम्मओ अमोहरहो । नामेण आसि रहिओ, जसोवई पणइणी तस्स ॥७२९९॥
 पुत्तो य अगलदत्तो, तम्मि य बाले मओ अमोहरहो । तं जीवणं च दिन्नं, रत्ना अन्नस्स रहियस्स ॥७३००॥
 अह तं जसोमई पेच्छि-ऊण विलसंतमऽत्तणो य सुयं । अकलाक्कुसलं बाढं, सोणेण अभिक्खणं रुयइ ॥७३०१॥
 पुट्ठा पुत्तेण सा, अम्मो ! तं कीस रूयसि निच्चं । निब्बन्धे ँसिद्धं तीए, कारणं तेण तो बुत्तं ॥७३०२॥
 अम्मो ! किमऽत्थि इह कोवि, सो ममं जो कलाउ सिक्खवइ । तीए बुत्तं पुत्तय ! नत्थि इहं किं तु पिउमिच्चो ॥७३०३॥
 कोसंबीए पुरीए, दहण्हारिच्चि अत्थि तो सिग्घं । सो तत्थ गओ तस्सं-तियम्मि तेणाऽवि पुत्तो व्व ॥७३०४॥
 रईसत्थाऽऽइकलासु, परमं कोसह्यं समुवणीओ । नीओ य रायपासे, नियविज्जादंसणकएण ॥७३०५॥
 दंसियमज्जेसमीसत्थ-पमुहकोसह्यमऽगलदत्तेण । तुट्ठा सब्बो लोगो, नवरि न एक्को महीनाहो ॥७३०६॥
 तह वि य तेणं बुत्तो, भण किं ते जीवणं दवावेमि । दूरेणाभियसीसेणं, भणियमऽह अगलदत्तेण ॥७३०७॥
 साहुक्कारं जइ मे, न देसि ता किं परेण दाणेण । एत्थंतरम्मि राया, विन्नत्तो नगरिलोएण ॥७३०८॥
 देव ! समग्गा नयरी, छुंदिज्जइ तक्क्रेण केणाऽवि । गूढपयारेणं तस्स, वारणं झुणउ ता देवो ॥७३०९॥
 तो बुत्तो नखइणा, नयराऽऽरक्खो जहा तुमं भइ ! । सत्तदियसाण अन्नं-तरम्मि चोरं लहेसु चि ॥७३१०॥
 अह जा नयराऽऽरक्खो, सुल्लक्खवक्खू न किंपि जंपेइ । ता अवसरो चि कलिऊण, जंपियं अगलदत्तेण ॥७३११॥

देव ! पसीयह वियरह, आएसमिमं महं जहा तुम्ह । उवणेमि तकरं सत्त-रत्तमज्झम्मि कत्तो वि ॥७३१२॥
 दिन्नो रन्नाऽऽसो, तत्तो सो राउलाओ नीहरिओ । चिंतेह विविहणेवत्थ-धारिणो लिं'गिवेसा य ॥७३१३॥
 सुन्नसभाऽऽसमदेउल-पमोक्खठाणेषु तक्करा पायं । निवसंति चारपुरिसेहिं, ताणि ता पेहयामि अहं ॥७३१४॥
 एवं विचिं'तिज्जणं, सब्बट्ठाणाणि मग्गिओ सम्मं । नीहरिओ नयरीओ, पत्तो एगम्मि उज्जाणे ॥७३१५॥
 अह सहयारत्तरुत्ते, निवासियमलिणं'सुओ समाऽऽसीणो । चोरग्गहणोवायं, चिं'तं तो अच्छए जाव ॥७३१६॥
 ता आगओ कुओ वि हु, तत्थ परिव्वायगो रुणुज्जणंतो । भंजिय तरुसाहं विर-इयाऽऽसणे सन्निसन्नो य ॥७३१७॥
 दट्ठण तं च उब्बद्ध-पिं'डियं तालदीहरजंघं । कूरच्छमेस चोरो त्ति, चिं'तियं अगलदत्तेण ॥७३१८॥
 एवं विचिं'तयंतां, तेण परिव्वायगेण सो भणिओ । आओ सि वच्छ ! कत्तो, हिं'डसि केण व निमित्तेणं ॥७३१९॥
 तेणं भणियं भयवं !, उज्जेणीओ पहीणविभवो हं । एवं भमामि नेवडत्थि, कोई मे जीवणोवाओ ॥७३२०॥
 सुणिणा वुत्तं पुत्तय !, जइ एवं देमि ता अहं दव्वं । संलत्तमऽगलदत्तेण, सामि ! दहमऽणुगिहीओ हं ॥७३२१॥
 एत्थं'स्तरम्मि अत्थवण-मुवगयं चंडभाणुणो विम्बं । तदऽक्कज्जकरणंवळ व्व, पसरिया सब्बओ संझा ॥७३२२॥
 तीए य अइगयाए, समुच्छलंतेसु तिमिरनियरेसु । आयड्ढिऊण खगं, तिंदडमज्झाउ निसियज्जं ॥७३२३॥
 आबद्धपरियरो सो, समगं चिय झत्ति अगलदत्तेण । नगरीए गओ खत्तं च, पाडियं धणवइगिहम्मि ॥७३२४॥
 आयड्ढियाउ तत्तो, पेडाउ भूरिभंडभरियाउ । मोत्तूण अगलदत्तं, तहिं' च सुरभवणसुत्तनरा ॥७३२५॥

उड्डविज्जणं उवल्लोभिउं च, परिचायणेण आणीया । गिन्हावियाओ ताओ, तत्तो तेहिं सह पुरीओ ॥७३२६॥
 सिंघं चिय निक्खंतो, पत्तो एगम्मि जिन्नउज्जाणे । भणिया य तेण पुरिसा, सप्पणयं अगलदत्तो य ॥७३२७॥
 रे पुत्ता ! सुयह खणं, इहेव जा सब्वरी गलइ किंपि । पडिवन्नं सब्वेहिं, सुत्ता य सुनिव्वरं सब्वे ॥७३२८॥
 नवरं संक्रियचित्तो, निदाकवडेण ठाउं खणमेकं । तरुगहणम्मि निलुक्को, नीहरिज्जणं अगलदत्तो ॥७३२९॥
 निदावसगा य परे, पुरिसा णाउं तिंदडिणा निहया । सत्थए हणत्थं, निरिक्खिओ अगलदत्तो वि ॥७३३०॥
 तं च अपेच्छंतो सो, वणगहणे पेहिउं समाऽऽरद्धो । अभिसुहमिंतो य हओ, खणेणं अगलदत्तेणं ॥७३३१॥
 अह गाढघायवियणा— घुम्मिरदेहेण तेण संलत्तं । विगयप्पायं हे वच्छ !, जीवियव्वं मह इयाणिं ॥७३३२॥
 ता गिन्हसु मम खगं, वच्चसु य मसाणपच्छिमविभागे । तहियं च चंडियाऽऽययण—भित्तिपासम्मि ठाज्जणं ॥७३३३॥
 संहं करेज्ज जेणं, तब्भूमिहराउ नीइ मम भइणी । दंसेज्जसु तीए असिं, जेणं सा भवइ तुह भज्जा ॥७३३४॥
 दंसइ य गेहसारं, एवं वुत्तम्मि अगलदत्तेण । तह चैव कयं तां जाव, भूमिभवणम्मि वि पइडो ॥७३३५॥
 दिट्ठा य तत्थ पायाल—कन्नगा विव मणोहरसरीरा । एगा जुवई पुडो, तीए कत्तो तुमं सि त्ति ॥७३३६॥
 आयाइहज्जण खगं, निंदंसियं तीए अगलदत्तेण । मुणियं च णाए नियंभाउ—मरणमइह रुंभिउं सोगं ॥७३३७॥
 संभमभरियऽच्चीए, सुहय ! तुहं सागयं ति भणिरीए । उवणीयमाऽऽसणं से, आसीणो सो य साऽऽसंको ॥७३३८॥
 तीए य पुव्वविरइय—गरुयसिलाजंतसंगया सेज्जा । दिच्चोवहाणकलिया, पगुणा सच्चाऽऽयरेण कया ॥७३३९॥

भणिओ य अगलदत्तो, वीससु खणं इहं महाभाग ! ! वीसंता सो य तहिं, नवरं एवं विचिंतेह ॥७३४०॥
 नूणं न सुंदरमिहाऽ-वत्थानं मा भवेज्ज कूडमिमं । ता निदं अकुणंतो, ठामि इमा वच्चए जाव ॥७३४१॥
 अह ठाऊण खणं सा, जंतनिवाडणकएण नीहरिया । इयो वि पएसन्तर-सड्डीणो उज्झिउं सेजं ॥७३४२॥
 तीए य कीलियं फे-डिऊण सा पाडिया सिला सहसा । भग्गा य तीए सेज्जा, सब्बत्तो निवडमाणीए ॥७३४३॥
 तो परमहरिसपसरिय-वियसियहिययाए तीए संलत्तं । हा ! सुट्ठु हओ दुड्ढो, मह भाउविणासकारि त्ति ॥७३४४॥
 तो धाविऊण धरिया, केसकलवम्मि अगलदत्तेण । हा ! हा ! दासीधीए !. को मं हणइ त्ति भगिरेण ॥७३४५॥
 पाएसु निवडिऊण य, संलत्तं तीए रक्ख रक्ख त्ति । चत्ता तत्तो नीया य, राह्णो पायमूलम्मि ॥७३४६॥
 सयलो से बुत्तंतो, सिद्धो तुट्ठेण तो महीवड्ढणा । दिन्ना महेइं शुत्ती, लोणेण य पूइओ चांढ ॥७३४७॥
 सब्बत्थ जायकित्ती, गओ य कालकमेण नियनगरिं । दिन्ना पिउणां शुत्ती, रत्ता सक्कारिऊणं से ॥७३४८॥
 निदाचागाऽचाणे, एवं संपेहिऊण गुणदोसे । इहपरभवसुहकामी, को बहुमन्नेज्ज निदं त्ति ॥७३४९॥

किं'व— ॥७३५०॥
 नरवइसेवापसुहे, ववसाए बहुविहे वि इहभविए । सज्झायज्झाणाऽऽई, परभविए वि हु हणइ निदा ॥७३५१॥
 रिउणो लहंति छिड्डं, डसंति सप्पा पसुत्तमज्ज कहवि । अग्गीए होइ गम्भो, सुविरो त्ति हंसंति मित्ताऽऽई ॥७३५२॥
 दोसकरोवरिसंठिय-जियमुत्ताऽऽई सुहेज्जवा पडइ । अह सुदेवया वा, छलइ पसुत्तं पमत्तं त्ति ॥७३५२॥

तं दक्षत्वं सो बुद्धि-पयसिो तं च क्रिर सुचिन्नाणं । पुरसस्स अन्तरिज्झइ, एक्कपए चेव निहाए
अन्नं च—

॥७३५३॥

निहातमस्स सरिस्सो, सव्वाऽवारी परं तमो णऽत्थि । ता निज्जिणेज्ज सम्मं, निदं ज्ञाणस्स विग्घकरिं
जओ—

॥७३५४॥

जागरिया धम्मीणं, आहस्मीणं तु सुत्तया सेया । वच्छाऽहिंवभिणीए, अकहिंसु जिणो जयंतीए
सुयइ सुयंतस्स सुयं, संक्रियखलियं भवे पमत्तस्स । जागरमाणस्स सुयं, थिरपरिचियमऽप्पमत्तस्स
सुयइ य अयगरभूओ, सुयं च से नासए अमयभूयं । होही ! गोणब्भूओ, नहुम्मि सुए अमयभूए
ता भो देवाऽणुपिया !, जिणिउं निहापमायपरचक्कं । अप्पडिहयप्पवोहो, विहरसु थिरपरिचियसुयऽत्थो
एवं चउत्थसुवइहु-मेत्थ निहाऽभिहाणपडिदारं । एत्तो विगहादारं, पंचमगं पि हु पंचेमि
विविहा विरुविगा वा, अहवा संजमविवाहगत्तेण । संभवइ जा विरुद्धा, कहा वि विगह त्ति सा भणिया
विसयं पडुच सा पुण, चउप्पयारा परुविया समए । इत्थिकहा भत्तकहा, देसकहां तह य रायकहा
इत्थीणं इत्थीसु व, कह त्ति इत्थीकहा सुणेयव्वा । तदारेणं संजम-विरोहिगा जा उ सा विकहा
जाइकुलरुवनेवत्थ-गोयरा थीकहा भवे चउहा । तत्थवि खत्तिणिवंभणि-वेसिणिसुदीण मज्झाओ
अन्नयरजाइयाए, पसंसणा निंदणा व कीरइ जा । सा जाइकहा भन्नह, तीए सरूवं इमं तु जहा

॥७३५५॥

॥७३५६॥

॥७३५७॥

॥७३५८॥

॥७३५९॥

॥७३६०॥

॥७३६१॥

॥७३६२॥

॥७३६३॥

॥७३६४॥

धी ! जीविण खत्तिणि-बंधिगिवेसीण बालविह्वानं । जीवन्तमयाए सव्व-ओ वि तह संकणिज्जाणं ॥७३६५॥
सुदीओ चिय मणो, धण्णाउ जयम्मि नवरमेक्काउ । नो जाण नवनवडन्न-पुरिसकरणे वि दोसोऽत्थि ॥७३६६॥
जाइकहा ।

उग्गाऽइ-कुलुप्पन्नाण-मडन्नतरगाण जा पुण पसंसा । निंदा वा किर कीरइ, भणंति तं कुलकहं ति जहा ॥७३६७॥
चोलुक्कसुयाणं चिय, तहाविहं साहसं न अन्नाणं । निप्पेमा वि हु पविसंति, जाउ जलणं पइम्मि मए ॥७३६८॥
कुलकहा ।

जा पुण रूवपसंसा, अंधिप्पभिइण अन्नतरगाए । निंदा वा तच्चिउणो, तं रूवकहं भणंति जहा ॥७३६९॥
लीलालंतलोयणमुहीसु, लायन्नसालिलजलहीसु । रइरमणो वि हु अंधीसु, चेव सव्वंगमऽल्लीणो ॥७३७०॥

अहवा—
धूलिपंगुरियतणू, जउमयमणिया वि नो गले बहुया । जइीए कारवियां, उट्टवइस्सं तहवि पहिया ॥७३७१॥
रूवकहा ।

तासिं चिय अन्नयरीए, जा उ नेवत्थसंसणाऽइया । सा पुण नेवत्थकहेह, देसिया तच्चिज्जहिं जहा ॥७३७२॥
अत्तुच्छाऽणच्छेणं, नेवत्थेणं मुछाइयंगीए । वियसंतनयणनीलु-पलाए सोहग्गवावीए ॥७३७३॥
नारीए उ दिव्वाए, धिरऽत्थु तारुणयस्स तरुणेहिं । लायन्नजलं नयणं-जलीहिं नाऽपिज्जए जीए ॥७३७४॥

तं दक्षत्तं सो बुद्धि-पयसिो तं च किर सुविन्नानं ।
अन्नं च—

निदातमस्स सरिसो, सव्वाड्वारी परं तमो णडल्लि, एकपए चेव निहाए

॥७३५३॥

जओ—

जागरिया धम्मिणं, आहम्मिणं तु सुत्तया सेया । वच्छाडहिभगिणीए, अकहिंसु जिणो जयंतीए

॥७३५४॥

सुयइ सुयंतस्स सुयं, संक्रियखलियं भवे पमत्तस्स । जागरमाणस्स सुयं, थिरपरिचियमडप्पमत्तस्स

॥७३५५॥

सुयइ य अयगरभूओ, सुयं च से नासए अमयभूयं । होही ! गोणब्भूओ, नट्टम्मि सुए अमयभूए

॥७३५६॥

ता भो देवाडणुपिया !, जिणिउ' निदापमायपरचक्कं । अप्पडिहयप्पनोहो, विहरसु थिरपरिचियसुयडत्थो

॥७३५७॥

एवं चउत्थमुवइह—मेत्थ निदाडभिहाणपडिदारं । एत्तो विगहादारं, पंचमगं पि हु पंचवेमि

॥७३५८॥

विविहा विरूविगा वा, अहवा संजमविवाहगत्तेण । संभवइ जा विरुद्धा, कहा वि विगह त्ति सा भणिया

॥७३५९॥

विसयं पडुच सा पुण, चउण्यारा परूविया समए । इत्थिकहा भत्तकहा, देसकहा तह य रायकहा

॥७३६०॥

इत्थीणं इत्थीसु व, कह त्ति इत्थीकहा सुणेयव्वा । तदारेणं संजम—विरोहिगा जा उ सा विकहा

॥७३६१॥

जाइकूलूचनेवत्थ—गोयरा थीकहा भवे चउहा । तत्थवि खत्तिणिवंभणि—वेसिणिसुदीण मज्झाओ

॥७३६२॥

अन्नयरजाइयाए, पसंसणा निंदणा व कीरइ जा । सा जाइकहा भन्नइ, तीए सरूवं इमं तु जहा

॥७३६३॥

॥७३६४॥

धी ! जीविण खत्तिणि-बंधणिवेसीण बालविहवाणं । जीवन्तमयाए सब्व-ओ वि तह संक्खिज्जाणं ॥७३६५॥
सुदीओ चिय मणो, धण्णाउ जयम्मि नवरमेक्काउ । नो जाण नवनवञ्चञ्च-पुरिसकरणे वि दोसोऽत्थि ॥७३६६॥

जाइकहा ।

उग्गाऽऽह-कुलुप्पन्नाण-मञ्चत्तरगाण जा पुण पसंसा । निंदा वा किर कीरइ, भणंति तं कुलकहं ति जहा ॥७३६७॥
चोलुक्कसुयाणं चिय, तहाविहं साहसं न अन्नाणं । निप्पेसा वि हु पविसंति, जाउ जलणं पइम्मि मए ॥७३६८॥
कुलकहा ।

जा पुण रूवपसंसा, अंधिप्पभिईण अन्नत्तरगाए । निंदा वा तच्चिउणो, तं रूवकहं भणंति जहा ॥७३६९॥
लीलालंतलोयणसुहीसु, लायन्नसलिलजलीसु । रइसणो वि हु अंधीसु, चेव सब्वंगमऽद्धीणो ॥७३७०॥

अहवा—

धूलिपंगुरियतणू, जउमयमणिया वि नो गले बहूया । जइीए कारवियां, उट्टवइस्सं तहवि पहिया ॥७३७१॥

रूवकहा ।

तासिं चिय अन्नयरीए, जा उ नेवत्थंसंसाऽऽइया । सा पुण नेवत्थकहेह, देसिया तच्चिउहिं जहा ॥७३७२॥
अतुच्छाणच्छेणं, नेवत्थेणं सुछाइयंऽगीए । वियसंतनयणनीलु-पलाए सोहग्गवावीए ॥७३७३॥
नारीए उ दिव्वाए, धिरऽत्थु तारुणयस्स तरुणेहिं । लायन्नजलं नयणंऽ-जलीहिं नाऽपिजए जीए ॥७३७४॥

इच्चाऽऽनेवत्यकहा । गया इत्थिकहा ॥

भक्तकहा वि चउद्धा, आवायकहा तहेव निव्वावे । आरंभकहा तइया, निट्टाणकहा चउत्थी उ ॥७३७५॥

आवायकहा इह रसवतीए, एवइयगाउ सागाऽऽई । एत्तियमेत्ता य वयाऽऽ-इणी रसा पुण पउत्त चि ॥७३७६॥

इच्चाऽऽइ आवायकहा ।

निव्वावकहा भन्नइ, एत्तियमेत्ता उ वंजणपयारा । तह पक्कन्नविसेसा, एवइया तत्थ भोज्जे चि ॥७३७७॥

इच्चाऽऽइ निव्वावकहा ।

अह आरंभकहा पुण, जलथलखहयरजियाण उवओगो । एत्तियमेत्ताण फुंडं, संजायइ तत्थ भोज्जे चि ॥७३७८॥

इच्चाऽऽइ आरंभकहा ।

निट्टाणकहा एसा, संयं व पंच व सया सहस्सं वा । किं बहुणा लक्ख्वाऽऽइ वि, उवजुज्झइ तत्थ भोज्जे चि ॥७३७९॥

इच्चाऽऽइ निट्टाणकहा । भणिया भक्तकहा ॥

देसकहा वि चउद्धा, छंदकहा विहिकहा वियप्पकहा । नेवत्थकहा य तहा, तत्थ य देसो उ मगहाऽऽई ॥७३८०॥

छंदो गम्माजगमं, जह किर लाडाण माउलगधूया । गम्मा गोछाऽऽईणं, भगिणि चिय सा अगस्सेव ॥७३८१॥

अहवा उ उइच्चाणं, माउसवत्ती जहा भवे गम्मा । अन्नेसि' नेव तहा, जणणि व्व इमा उ छंदकहा ॥७३८२॥

इच्चाऽऽइ छंदकहा ।

भूभंगमोक्कल्लजं त-जंतसांमंतकप्पियणामो । अणवज्जवज्जिराऽऽज्ज-मेस राया पुरमऽईह ॥७३९५॥
 वलवाहणं तु भण्णइ, गयहयवेगसरकरहपभिईयं । तव्वण्णणस्सरूवा, वुच्चइ वलवाहणकह चि ॥७३९६॥
 हयगयरहजोहसमूह-दुम्महुम्महिअभूरिरिउवगं । एवंविहं न सेणं, मने अन्नस्स नरवणो ॥७३९७॥
 कोट्ठाऽगारा धन्नाऽऽलया उ, कोसो य होइ भंडारो । तव्वण्णं तु जं सा, कहा वि तन्नामपुव्वा उ ॥७३९८॥
 निययुयपरक्कमकन्त-रायकोसेहिं निच्चवइहंतो । नियवंसजपुरिसपरं-पराऽगओ जयइ से कोसो ॥७३९९॥
 इच्चेयाओ चउरो, विगहाओ इमीसु कीरमाणीसु । जे दोसा ते भणिमो, तत्थित्थिकहाए ता पढमं ॥७४००॥
 दढमऽप्पणो परस्स य, मोहस्सुदीरणं थिइकहाओ । उदीरियमोहो पुण, दूरुज्झियलज्जमज्जाओ ॥७४०१॥
 किं किं न चिंतइ मणे, असुहं किं किं न जंपइ गिराए । काएण किं व न कुणइ, कए य तह पवयणुहाहो ॥७४०२॥
 इत्थीकहं कहंतं, सोउं दट्ठं च जेण छेयजणो । उगाराऽगारेहिं, इयमित्तो एस इइ कलइ ॥७४०३॥

जओ—

वंकभणियाइं कत्तो, कत्तो अद्धच्चिपेच्छियव्वाइं । ऊससियं पि मुणिज्जइ, वियइहजणसंकुले गामे ॥७४०४॥
 एवं परेहिं परिकलिय-मज्झसारस्स तस्स तुच्छस्स । वंभव्वए वि कीरइ, नूणमऽसंभावणा न कहं ॥७४०५॥
 संभावणाचुतो पुण, चिंतइ एवं पि णऽत्थि साहुत्तं । ता तं कयं वरं जं, अप्पाऽभिमयं ति तो मूढो ॥७४०६॥
 इय चिंतिउं पमायइ, न अट्ठदसठाणाइं पेहेइ । हंभो ! इत्थ दूसमाए, दुप्पजीवीपमीईणि ॥७४०७॥

॥७४०८॥
॥७४०९॥
॥७४१०॥
॥७४११॥
॥७४१२॥

॥७४१३॥
॥७४१४॥
॥७४१५॥
॥७४१६॥
॥७४१७॥
॥७४१८॥
॥७४१९॥
॥७४२०॥

इय इत्यकहादासा, अहवा कमसो कहाचउकं वि । दोसे भगामि ठाणंस्त-रुत्तगाहाचउकं
आयपरमोहुदीरण-उडाहो सुत्तमाऽऽपरिहाणी । बंभवए अगुत्ती, पसंगदोसा उ गमणाऽऽई
आहारमंस्तरेण वि, मेहीओ जायए सङ्गालं । अजिइंदियओ परिया-वाओ य अणुणदोसा य
रागदोसुप्पत्ती, सपकूवपरपकूओ उ अहिगरणं । बहुगुण इमो त्ति देसो, सोउं गमणं च अन्नसिं
चारियचोराजमिमेरे-हि य मारियसंककाउकामा वा । भुत्ताऽभुत्तोहाणे, करेज वा आससपओगं

तहा—
जो जं किर कहइ कंइ, सो तप्परिणामपरिणओ संतो । तं कहइ सउकरिसं, काउं तरलिज्जइ य पायं
तरलियचित्तो य नरो, संतमज्जंतं पि पत्थुयड्यगयं । गुणदोसं आरोवइ, ता तस्स असच्चवाइत्तं
रुइयड्यथपरिसाऽजो-वणं च रागाउ होति तह दोसा । तप्पडिक्खविरसणं, एवं पुण रागिदोसित्तं
तम्हा असच्चवाइत्तं १-रागि २-दोसित्तं ३-कारणं विकहा । सव्वा वि वल्लणिज्जा, अवज्जहेउ त्ति साहूणं
विगहा परो पमाओ, विगहा सद्धम्महाणविग्घयरी । विगहा अवोहिवीयं, विगहा सज्झाय-पल्लिमंथो
विगहा अणत्थज्जणी, परमसंभावणापयं विगहा । विगहा असिद्धपयवी, लहुयत्तगकारिया विगहा
विगहा य समिइमहणी, विगहा संजमगुणाण हाणिक्खरी । विगहा गुत्तिविचत्ती, कुत्तासणाकारणं विगहा ॥७४१९॥
तम्हा विगहाउ विवज्जिऊण, हे अज ! होज तं निच्चं । निव्वाणंजगमऽव्वं, सज्झायं पइ पयत्तपरो ॥७४२०॥

भूभंगमोक्कलिजं त-जंतसामंतकप्पियपणामो । अणवज्जवज्जिराऽऽज-मेस राया पुरमऽईह
 बलवाहणं तु भण्णह, गयहयवेगसरकरहयभिईयं । तव्वण्णणस्सरूवा, बुच्चह बलवाहणकह चि
 हयगयरहजोहसमूह-दुग्महुम्महियभूरिरिवगं । एवंविहं न सेणं, मने अन्नस्स नरवइणो
 कोट्ठाऽजारा धन्नाऽलया उ, कोसो य होह भंडारो । तव्वण्णणं तु जं सा, कहा वि तन्नामपुब्बा
 नियभुयरपरक्कमकत्त-रायकोसेहिं निच्चवइदंतो । निवंसजपुरिसपरं-पराऽगओ जयइ से कोसो
 इच्चेयाओ चउरो, विगहाओ इमीसु कीरमाणीसु । जे दोसा ते भणिमो, तत्थित्थिकहाए ता पदमं
 दढमऽप्यणो परस्स य, मोहस्सुहीरणं थिइकहाओ । उदीरियमोहो पुण, दूरुज्झियलज्जमजाओ
 किं किं न चिंतइ मणे, असुहं किं किं न जंपइ निगए । काएण किं व न कुणह, कए य तह पवयणुइहो
 इत्थीकहं कहंतं, सोउं दट्ठं च जेण छेयजणो । उग्गाराऽगारेहिं, इयमिच्चो एस इइ कलइ
 जओ—

॥७३१५॥

॥७३१६॥

॥७३१७॥

उ ॥७३१८॥

॥७३१९॥

॥७४००॥

॥७४०१॥

॥७४०२॥

॥७४०३॥

॥७४०४॥

॥७४०५॥

॥७४०६॥

॥७४०७॥

॥७४०८॥

॥७४०९॥

॥७४१०॥

॥७४११॥

॥७४१२॥

॥७४१३॥

॥७४१४॥

॥७४१५॥

॥७४१६॥

॥७४१७॥

॥७४१८॥

॥७४१९॥

॥७४२०॥

॥७४२१॥

॥७४२२॥

॥७४२३॥

॥७४२४॥

॥७४२५॥

॥७४२६॥

॥७४२७॥

॥७४२८॥

॥७४२९॥

॥७४३०॥

॥७४३१॥

॥७४३२॥

॥७४३३॥

॥७४३४॥

॥७४३५॥

॥७४३६॥

॥७४३७॥

॥७४३८॥

॥७४३९॥

॥७४४०॥

॥७४४१॥

॥७४४२॥

॥७४४३॥

॥७४४४॥

॥७४४५॥

॥७४४६॥

॥७४४७॥

॥७४४८॥

॥७४४९॥

॥७४५०॥

॥७४५१॥

॥७४५२॥

॥७४५३॥

॥७४५४॥

॥७४५५॥

॥७४५६॥

॥७४५७॥

॥७४५८॥

॥७४५९॥

॥७४६०॥

॥७४६१॥

॥७४६२॥

॥७४६३॥

॥७४६४॥

॥७४६५॥

॥७४६६॥

॥७४६७॥

॥७४६८॥

॥७४६९॥

॥७४७०॥

॥७४७१॥

॥७४७२॥

॥७४७३॥

॥७४७४॥

॥७४७५॥

॥७४७६॥

॥७४७७॥

॥७४७८॥

॥७४७९॥

॥७४८०॥

॥७४८१॥

॥७४८२॥

॥७४८३॥

॥७४८४॥

॥७४८५॥

॥७४८६॥

॥७४८७॥

॥७४८८॥

॥७४८९॥

॥७४९०॥

॥७४९१॥

॥७४९२॥

॥७४९३॥

॥७४९४॥

॥७४९५॥

॥७४९६॥

॥७४९७॥

॥७४९८॥

॥७४९९॥

॥७५००॥

॥७५०१॥

॥७५०२॥

॥७५०३॥

॥७५०४॥

॥७५०५॥

॥७५०६॥

॥७५०७॥

॥७५०८॥

॥७५०९॥

॥७५१०॥

॥७५११॥

॥७५१२॥

॥७५१३॥

॥७५१४॥

॥७५१५॥

॥७५१६॥

॥७५१७॥

॥७५१८॥

॥७५१९॥

॥७५२०॥

॥७५२१॥

॥७५२२॥

॥७५२३॥

॥७५२४॥

॥७५२५॥

॥७५२६॥

॥७५२७॥

॥७५२८॥

॥७५२९॥

॥७५३०॥

॥७५३१॥

॥७५३२॥

॥७५३३॥

॥७५३४॥

॥७५३५॥

॥७५३६॥

॥७५३७॥

॥७५३८॥

॥७५३९॥

॥७५४०॥

॥७५४१॥

॥७५४२॥

॥७५४३॥

॥७५४४॥

॥७५४५॥

॥७५४६॥

॥७५४७॥

॥७५४८॥

॥७५४९॥

॥७५५०॥

॥७५५१॥

॥७५५२॥

॥७५५३॥

॥७५५४॥

॥७५५५॥

॥७५५६॥

॥७५५७॥

॥७५५८॥

॥७५५९॥

॥७५६०॥

॥७५६१॥

॥७५६२॥

॥७५६३॥

॥७५६४॥

॥७५६५॥

॥७५६६॥

॥७५६७॥

॥७५६८॥

॥७५६९॥

॥७५७०॥

॥७५७१॥

॥७५७२॥

॥७५७३॥

॥७५७४॥

॥७५७५॥

॥७५७६॥

॥७५७७॥

॥७५७८॥

॥७५७९॥

॥७५८०॥

॥७५८१॥

॥७५८२॥

॥७५८३॥

॥७५८४॥

॥७५८५॥

॥७५८६॥

॥७५८७॥

॥७५८८॥

॥७५८९॥

॥७५९०॥

॥७५९१॥

॥७५९२॥

॥७५९३॥

॥७५९४॥

॥७५९५॥

॥७५९६॥

॥७५९७॥

॥७५९८॥

॥७५९९॥

॥७६००॥

॥७६०१॥

॥७६०२॥

॥७६०३॥

॥७६०४॥

॥७६०५॥

॥७६०६॥

॥७६०७॥

॥७६०८॥

॥७६०९॥

॥७६१०॥

॥७६११॥

॥७६१२॥

॥७६१३॥

॥७६१४॥

॥७६१५॥

॥७६१६॥

॥७६१७॥

॥७६१८॥

॥७६१९॥

॥७६२०॥

॥७६२१॥

॥७६२२॥

॥७६२३॥

॥७६२४॥

॥७६२५॥

॥७६२६॥

॥७६२७॥

॥७६२८॥

॥७६२९॥

॥७६३०॥

॥७६३१॥

॥७६३२॥

॥७६३३॥

॥७६३४॥

॥७६३५॥

॥७६३६॥

॥७६३७॥

॥७६३८॥

॥७६३९॥

॥७६४०॥

॥७

इय इत्थिकहादोसा, अहवा कमसो कहाचउकं वि । दोसे भणामि ठाणंस्त-रुत्तगाहान्चउकं ॥७४०८॥
 आयपरमोदुदीरण-उड्डाहो सुत्तमाऽऽपरिहाणी । बंभवए अगुत्ती, पसंगदोसा उ गमणाऽऽई ॥७४०९॥
 आहारमंस्तरेण वि, गेहीओ जायए सङ्गालं । अजिंदियओ परिया-वाओ य अणुण्णदोसा य ॥७४१०॥
 रागदोसुप्पत्ती, सपकूवपरपकूओ उ अहिगरणं । बहुगुण इमो त्ति देसो, सोउं गमणं च अन्नोसिं ॥७४११॥
 चारियचोराऽभिमेरे-हि य मारियसंक्राउकामा वा । भुत्ताऽभुत्तोहाणे, करेज वा आससपओगं ॥७४१२॥

तथा—

जो जं किर कहइ कहं, सो तप्परिणामपरिणओ संतो । तं कहइ सउक्करिसं, काउं तरलिज्जइ य पायं ॥७४१३॥
 तरलियचिचो य नरो, संतमऽसंतं पि पत्थुयऽत्थगयं । गुणदोसं आरोवइ, ता तस्स असच्चवाइत्तं ॥७४१४॥
 रुइयऽत्थपयरिसाऽस्रो-वणं च रागाउ होति तह दोसा । तप्पाडिवकूवनिरसणं, एवं पुण रागिदोसित्तं ॥७४१५॥
 तम्हा असच्चवाइत्त १-रागि २-दोसित्त ३-कारणं विकहा । सब्बा वि वज्झणिज्जा, अवज्जहेउ त्ति साहूणं ॥७४१६॥
 विगहा परो पमाओ, विगहा सद्धम्महाणविग्घयरी । विगहा अन्नोहिवीयं, विगहा सज्जाय-पलिसंथो ॥७४१७॥
 विगहा अणत्थजणणी, परसमऽसंभावाणपयं विगहा । विगहा असिट्ठपयवी, लहुयत्तणकारिया विगहा ॥७४१८॥
 विगहा य समिइमहणी, विगहा संजमगुणाण हाणिकरी । विगहा गुत्तिविचत्ती, कुवासाणाकारणं विगहा ॥७४१९॥
 तम्हा विगहाउ विवज्जिज्जण, हे अज्ज ! होज्ज तं निच्चं । निव्वाणंजमऽव्हं, सज्जायं पइ पयत्तपरो ॥७४२०॥

तपस्संतो संतो, संतोसं चिय मणे परिवहंतो । संजमगुणावरुद्धा, ता चेव कहा कहेज जहा ॥७४२१॥
 तेलेकतिलयकणं, पसविता पुत्तरयणमंस्तम्मि । अन्तगडकेवलितं, पत्ता मुत्तिं च मरुदेवी ॥७४२२॥
 पासंडिवयणपवणु—च्छलंतमिच्छत्तंपुण्डलेण । पिहियपहं पि न विहियं, दंसणरयणं च सुलसाए ॥७४२३॥
 इय धन्ना इय पुन्ना, अन्ना मन्ने जयम्मि नत्थित्थी । सुवणगुरुग्गिन्नगुणा, सुए वि सा चेव जं भणिया ॥७४२४॥
 रागदोसविउत्तं, संतं वायालदोसपरिचत्तं । संजमपोसपवित्तं, निच्चमुवड्ढंभियचरित्तं ॥७४२५॥
 सुत्तुत्तविहिनिउत्तं, सुमुहाजीवित्तमेत्तसंपन्नं । जुत्तं भत्तं भोत्तुं, उत्तमसाहुत्तणनिमित्तं ॥७४२६॥
 आपणंदसंदिगाइं, जिणिंदचंदाण मंदिगाइं जहिं । अन्नयवइरेगया, गुणा य तेस्स इमे जत्थ ॥७४२७॥
 चिकूखल्लपाणथंडिल—वसहीगोरसजलाऽऽउले वेज्जे । ओसहनचियाऽहिवइ—पासंडा भिकूखसज्झाए ॥७४२८॥
 साहम्मियजणपउरो, अणुड्डो आरिओ अपचन्तो । संजमगुणेकहेऊ, साहुविहाराऽरिहो देसो ॥७४२९॥
 चंडमुयदंडमंडव—निवेसियाऽसेसचक्कवाड्डिसिरी । नमिरननाहसिरमणि—मऊहविच्छुरियपयवीढो ॥७४३०॥
 भरहो राया रयणं—गुलीयगलणुवभवन्तंसवेगो । अंतेउरमज्झगओ वि, केवलं झत्ति संपत्तो ॥७४३१॥
 एवंविहाउ धीभत्त—देसननाहगोयराओ वि । धम्मगुणहेउयाओ, कहाओ ताओ न विकहाओ ॥७४३२॥
 इय जइ विगाहागहगसिय—धम्मसारस्स परिगलंति गुणा । संजमगुणोवउत्तस्स, ता वरं चिड्डिउं जुत्तं ॥७४३३॥
 एस विकहापमाओ, भणिओ तवभणणओ य पुण भणिओ । मज्जाऽऽइलकूखणो खलु, पंचपयारो पमाओ वि ॥७४३४॥

अन्नं पि समयविणो, जूयपमायं भणंति किर छट्टं । सो पुण लोगदुग्गस्साऽवि, वाहगो चैव निद्धिदो ॥७४३५॥
 इहलोके ताव नरो दुज्जयजूयप्पमायसत्तुजिओ । चउरंगवलसमेयं, सज्जो रज्जं पि हारेइ ॥७४३६॥
 हारेइ धणं धन्नं, खेत्तं वत्थुं सुवन्नयं रुप्पं । दुपयं चउप्पयं पि हु, निस्सेसं कुवियजायं च ॥७४३७॥
 किं बहुणा अंगगयं पि, जाव कच्छोटयं पि हारित्ता । पहपडियपत्तकप्पड—पच्छाइयकडियलविभागो ॥७४३८॥
 हारियसव्वस्सो वि हु, देहाऽवयवं पि हत्थपायाऽइ । उड्डिय जूयाराणं, जूयं चिय स्मइ मूढमणो ॥७४३९॥
 ःदिंदो रणाऽवणीए, अगणियअत्थव्वओ सह परेहि । जयवद्धमणो विलसइ, जूयारो रायपुत्तो व्व ॥७४४०॥

अहवो— ॥७४४१॥
 अगणियखुहापिवासो, अगणियसीउण्हंसमसगो य । अगणियअत्तसुहदुहो, अगणियसयणाऽऽपडिचंधो ॥७४४२॥
 अगणियपरोवहासो, निष्पडिक्कमो निराऽऽवरणदेहो । जियनिदो थिरएगग—धारणो पत्थुयत्थम्मि ॥७४४३॥
 अन्नत्तो विणियत्तिय, तुरंगतत्तरलइंदियप्पसरो । ओ ! नज्जइ जूयारो, झाणोवगओ महरिसि व्व ॥७४४४॥
 जरचीरियानिवसणो, लीहालयवडियखरडियसरीरो । कंइयणुड्डियरेहो, समंतओ लुलियकेसो य ॥७४४५॥
 खरफलससरीरच्छवि—काडित्तघसणुत्थहत्थकिणजालो । अवणिइयरत्तऽच्छो, उवमिज्जइ केण जूयारो ॥७४४६॥
 सो तारिसो वराओ, पइदिणवइदंतजूयदहराओ । पइखणअवरोप्परविद्धिय—संपसाओ—धम्माराओ

किं पि हु अपावमाणो, हारइ भजं पि तं च मोएउं । चितेइ चोरियं पि हु, तप्परिणयमाणसो य तओ ॥७४४७॥
तथेव संपयइइ, तहा पयडो य पावइ पावो । सो तइयपावठाणग-वन्नियदोसे असेसे वि ॥७४४८॥
ओवाइयाइं इच्छइ, कुलेदेवयजकूवसकमाऽऽईणं । निवडंतसमत्याऽणत्थ-सत्थनित्थरणकज्जकए ॥७४४९॥

जहा—

अहियं सऽहिओ खिज्जउ, जूयरा खयमुवेतु सन्वे वि । पसमंतु अणत्था पुण, होउ य अत्थो महं विउलो ॥७४५०॥
एवं च चिंतयंतो, अपुन्नवंछो वंहं च बंधं च । रोहं अंगच्छेयं, तेहिंतो लहइ मरणं पि ॥७४५१॥
एवं च कुलं सीलं, कित्तिं भित्तिं परक्कमं सकमं । सत्थं अत्थं कामं, जूयप्पसत्तो पणासेइ ॥७४५२॥
इय इहलोइयगुणव-जिओ कंहं सुगइहेउणो सम्मं । सक्को समऽज्जिणेउं, गुणे जणे लद्धधिकारो ॥७४५३॥
पामाकंडुयणसुहेल्लि-तुल्लमऽवि वासणाजणियमऽणुयं । किर किं पि कामकीलाए, कामुओ कलयइ सुहं पि ॥७४५४॥
नीरसचिरकालियहहु-खंडकवलणसमेण साणो व्व । जूयसमेण किर किं, जूयरो पुण सुणइ सोकूवं ॥७४५५॥
गेहसिरी देहसिरी, सिट्ठत्तसिरी य सुहसिरी अहवा । इहपरलोयगुणसिरी, सज्जो जूयाओ जाइ खयं ॥७४५६॥
सुव्वंति य एत्थऽत्थे, सत्थेसु अपेगहा कहाणाइ । । हारियरज्जाऽऽईणं, नलपंडवपमुहराईणं ॥७४५७॥
अन्ने पुण अन्नानं १, मिच्छानाणं २ च संसयं ३ रागं ४ । दोसं ५ सुईए ६ भंसं, अणाऽऽयरं तह य धम्मम्मि ७ ॥७४५८॥
मणवयणकायजोगाण, दुप्पणिहाणाणमऽह ८ परं काउं । पत्थुयपमायमेयं, अट्ठपयारं परूवेति ॥७४५९॥

तत्थ य नाणाऽभावं, अन्नाणं नाणरासिणो वेति । तं पुण सव्वाणं पि हु, जीवाणं दारुणो सत्तू ॥७४६०॥
 कट्ठाण परमकट्ठं, अहिट्ठिओ जेण एस जंतुगणो । अप्पगयं पि हियाहिय-मड्ढं न सुणइ मणागं पि ॥७४६१॥
 नवरं नाणाऽभावो, शेवत्तविवक्खया इहं नेयो । नो पुण स सव्वह चिय, जहा इमा अणुदरी कण्णा ॥७४६२॥
 शेवत्तणे वि नाणस्स, मासतुसयाऽऽयाण जइ वि सुए । सुव्वंति केवलाइ, बहुनाणत्तं खु तहवि वरं ॥७४६३॥

जओ—

जह जह सुयमऽवगाहइ, अइसरसपरनिभ्रमऽपुव्वं । तह तह पल्हाइ सुणी, नव्रमवसंवेगसद्दाओ ॥७४६४॥
 सुगुरुपरत्तयाए, सिद्धे वि हु मासतुसपमोक्खिणां । नाणिचे अन्नाणं, बहुनाणाऽभावओ नेयं ॥७४६५॥
 पायं पमायदोसा, जम्हा जायइ जियाणमऽच्चाणं । कारणकज्जुवयागा, ता अन्नाणं चिय पमाओ ॥७४६६॥
 नाणं पुण थेवं पि हु, भवंतमिह किंपि जायए सम्मं । अन्नं न तहा तं पुण, मिच्छानाणं सुणेयव्वं ॥७४६७॥
 मिच्छत्तभणणओ चिय, हेट्ठा खलु तं निंदसियमिहेव । अह संसओ त्ति सो पुण, मिच्छानाणस्स चेवंऽसो ॥७४६८॥
 दोलायमाणमाणस-करणाओ देससव्वगो एस । उप्पज्जंतो जीवाऽऽ-इएसु जिणदेसियऽत्थेसु ॥७४६९॥
 सम्मत्तमहारयणं, निम्मलमऽवि जेण कुणइ अहमल्लिणं । जिणऽपच्चयादऽकिच्चो, जीवाऽऽइसु संसओ तम्हा ॥७४७०॥
 रागहोसपमाया वि, हेट्ठओ पेज्जदोसभणणेण । भणिय चिय ता ते वि हु, खमग ! तुमं परिचयसु जेण ॥७४७१॥
 जं न लहइ सम्मत्तं, लद्धूण य जं न एइ संवेगं । विसयसुहेसु य रज्जइ, सो दोसो रागदोसाणं ॥७४७२॥

किं पि हु अपावमाणो, हारह भजं पि तं च मोएउं । चित्तेइ चोरियं पि हु, तप्परिणयमाणसो य तओ ॥७४४७॥
तथेव संपयइइ, तहा पयइओ य पावइ पावो । सो तइयपावठाणग-वन्नियदोसे असेसे वि ॥७४४८॥
ओवाइयाइं इच्छइ, कुलदेवयजकूवसक्कमाऽऽईणं । निवडंतसमत्थाऽणत्थ-सत्थनित्थरणकज्जकए ॥७४४९॥

जहा—

अहियं सऽहिओ खिजउ, जूययरा खयमुवेतु सव्वे वि । पसमंतु अणत्था पुण, होउ य अत्थो मंहं विउलो ॥७४५०॥
एवं च चिंतयंतो, अपुन्रवंछो वंहं च वंधं च । रोहं अंगच्छेयं, तेहिंतो लहइ मरणं पि ॥७४५१॥
एवं च कुलं सीलं, किच्चिं भित्तिं परक्कमं सकमं । सत्थं अत्थं कामं, जूयप्पसत्तो पणासेइ ॥७४५२॥
इय इहलोइयगुणव-ज्जिओ कंहं सुगइहेउणो सम्मं । सक्को समऽज्जिणेउं, गुणे जणे लद्धधिकारो ॥७४५३॥
पामाकंडुयणसुहेछि-तुल्लमऽवि वासणाजणियमऽणुयं । किर किं पि कामकीलाए, कामुओ कलयइ सुहं पि ॥७४५४॥
नीरसच्चिरकालियहड्ड-खंडकवलणसमेण साणो व्व । जूयरमणेण किर किं, जूयरो पुण मुणइ सोकूव ॥७४५५॥
गेहसिरी देहसिरी, सिट्ठच्चसिरी य सुहसिरी अहवा । इहपरलोयगुणसिरी, सज्जो जूयाओ जाइ खयं ॥७४५६॥
सुव्वंति य एत्थज्ज्थे, सत्थेसु अणेगहा कहाणाइं । । हारियरज्जाऽऽईणं, नलपंडवपमुहराईणं ॥७४५७॥
अन्ने पुण अन्नानं १, भिच्छानाणं २ च संसयं ३ रागं ४ । दोसं ५ सुईए ६ भंसं, अणाऽऽयरं तह य धम्मम्मि ७ ॥७४५८॥
मणवयणकायजोगाण, दुप्पणिहाणाणमऽह ८ परं काउं । पत्थुयपमायमेयं, अट्ठपयारं परूवेति ॥७४५९॥

तथ य नाणाऽभावं, अन्नाणं नाणरासिणो वेति । तं पुण सन्वाणं पि हु, जीवाणं दारुणो सत्तू ॥७४६०॥
 कट्टाण परमकट्ठं, अहिट्ठिओ जेण एस जंतुगणो । अप्पगयं पि हियाहिय-मड्ठं न सुणइ मणागं पि ॥७४६१॥
 नवरं नाणाऽभावो, थोवत्तविवक्खया इहं नेयो । नो पुण स सव्वह चिय, जहा इमा अणुदरी कप्पा ॥७४६२॥
 थोवत्तणे वि नाणस्स, मासतुसयाऽऽयण जइ वि सुए । सुव्वंति केवलाइं, बहुनाणत्तं खु तहवि वरं ॥७४६३॥

जओ—
 जह जह सुयमऽवगाहइ, अइसरसपरनिव्वरमऽपुव्वं । तह तह पल्हाइ सुणी, नवन्नवंसवेगसद्धाओ ॥७४६४॥
 सुगुरूपरत्तयाए, सिद्धे वि हु मासतुसपमोक्ख्वाणं । नाणित्ते अन्नाणं, बहुनाणाऽभावओ नेयं ॥७४६५॥
 पायं पमायदोसा, जम्हा जायइ जियाणमऽच्चाणं । कारणकज्जुवयारा, ता अन्नाणं चिय पमाओ ॥७४६६॥
 नाणं पुण थवं पि हु, भवंतमिह किंपि जायए सम्मं । अन्नं न तहा तं पुण, मिच्छानाणं मुणोयव्वं ॥७४६७॥
 मिच्छत्तभणणओ चिय, हेट्ठा खलु तं निदंसियमिहेव । अह संसओ त्ति सो पुण, मिच्छानाणस्स चेवंऽसो ॥७४६८॥
 दोलायमाणमाणस-करणाओ देससन्वगो एस । उप्पज्जंतो जीवाऽऽ-इएसु जिणदेसियऽत्थेसु ॥७४६९॥
 सम्मत्तमहारयणं, निम्मलमऽवि जेण कुणइ अइमल्लिणं । जिणऽपचयादऽक्किचो, जीवाऽऽइसु संसओ तम्हा ॥७४७०॥
 रागदोसपमाया वि, हेट्ठओ पेज्जदोसभणणेण । भणिय चिय ता ते वि हु, खमग ! तुमं परिचयसु जेण ॥७४७१॥
 जं न लहइ सम्मत्तं, लद्धूण य जं न एइ संवेगं । विसयसुहेसु य रज्जइ, सो दोसो रागदोसाणं ॥७४७२॥

न वि तं कुणइ अमित्तो, सुट्ठु वि सुविराहिओ समत्थो वि । जं दो वि अणित्ताहिया, करेइ रागो य दोसो य ॥७४७३॥
इहलोए आयासं, अयसं च करे'ति गुणविणासं च । पसवति य परलोए, सारीरमणोए दुक्खे ॥७४७४॥
धी ! धी ! अहो अक्खं, जं जाणंतो वि रागदोसेहि' । फलमज्जलं कडुयस्सं, तं येव निसेवए जीवो ॥७४७५॥
को दुक्खं पावेज्जा, कस्स व सोक्खेहि' विग्गहो होज्जा । को व न लभेज्ज मोक्खं, रागदोसा जइ न हो'ता ॥७४७६॥
तो बहुगुणनासाणं, सम्मत्तचरित्तगुणविणासाणं । न हु वसमाज्जंतव्वं, रागदोसाण पावाणं ॥७४७७॥
सुइभंसो पुण नेओ, जिणिंदवयणस्स सवणविदंसो । सपरोभयाण विगहा-कलहाज्जइविग्वकरणेण ॥७४७८॥
एसो य महापावो, पयासिओ परमसमयकेज्जहि' । निविडुक्कडनाणाज्जवरण-कम्मवंधेक्कहेउ चि ॥७४७९॥
धम्मे अणाज्जयो पुण, पमायभेओ सुदारणो चेव । धम्माज्जयराउ जग्गहा, समत्थकल्लणनिष्फत्ती ॥७४८०॥
को नाम किर सक्को, कहि' पि चि'तामणि' पि पाविता । कल्लणोक्कनिहाणे, होज्जाणाज्जयसरो तत्थ ॥७४८१॥
दुप्पणिहाणत्तिगं पि हु, निग्गसेसाज्जदुदंडमूलपयं । 'सम्ममज्जगम्म सुप्पणि-हाणत्तिगे चेव जइयव्वं ॥७४८२॥
एवं एस पमाओ, मज्जाज्जइवहुप्पयारनिम्माओ । सद्धम्मगुणाज्जाओ, भणिओ कयकुगइविणिवाओ दव्वं खेचं कालं, भावं च पडुच्च भवक्कडिल्लम्मि । कट्ठाज्जत्था जायइ जीवाणं एत्थ जा का वि ॥७४८३॥
तं सव्वं पि वियाणसु, इमस्स अच्चन्तकडुविवागरस । जम्मंस्तरनिव्वत्तिय-पावपमायस्स विप्फुरियं ॥७४८४॥
सुवहुं पि सुयमज्जिजिय, सुदीहमज्जि पालिज्जण परियायं । पावपमायगरवसा, मूढा हारंति सव्वं पि ॥७४८५॥
॥७४८६॥

तं सामग्निं संजमगुणान्, तं तारिसं महापयवि' । ओहारेइ पमाई, धिरत्यु ही ! ही ! पमायस्स ॥७४८७॥
 देवा वि दीणभावं, पच्छायावं परव्वसत्ताऽऽई । जमऽणुभवन्ति फलं तं, जम्मंस्तरकयपमायस्स ॥७४८८॥
 तिरियत्तमऽणेगविहं, हीणनरत्तं च नारगत्तं च । जं जीवाणं तं पि हु, जम्मऽन्तरकयपमायफलं ॥७४८९॥
 एसो परमत्थरिऊ, एसो परमत्थदारुणो नरओ । एसो परमत्थवाही, एसो परमत्थदारिदं ॥७४९०॥
 एसो परमत्थखओ, एसो परमत्थदुक्खसमवाओ । एसो परमत्थरिणं, जीवाणमिमो पमाओ जो ॥७४९१॥
 सुयकेवली वि आहारगो वि, उवसमियसव्वमोहो वि । जइ पडइ पमायवसा, कहा वि ता कां परेसि' तु ॥७४९२॥
 धम्मो अत्थो कामो, मोक्खो य पमायओ परिगलंति । विरलतरंऽगुलिकरयल-निलीणसलिलं व पुरिसस्स ॥७४९३॥
 इमिणा विडं'विओ एक-सि' पि जो होज्ज इहभवे जीवो । भवक्रोडिसयसहस्से, अडेज स विडं'वणानडिओ ॥७४९४॥
 एयम्मि अणिगहिए, समगकछाणनिग्गहो विहिओ । अह निग्गहो पमायस्स, सयलकछाणपभवो ता ॥७४९५॥
 इय भो देवाणुप्पिय !, पिया व इह निग्गहो पमायस्स । विहिओ हियावहो होही, तुह ता १तत्थेव कुण जत्तं ॥७४९६॥
 एवमऽणुसड्डिदारे, सवित्थरऽत्थं सभेयपडिभेयं । भणियं पमायनिग्गह-नामं तुरियं पडिदारं ॥७४९७॥
 एत्तो पमायनिग्गह-निमित्तभूयं भणामि संखेवा । सव्वपडिबंधवज्जण-नामं पंचमपडिदारं ॥७४९८॥
 अभिसंगलकूखणं खलु, पडिबंधं वे'ति बुद्धवयणविऊ । दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च सो चउहा ॥७४९९॥

तथ सच्चित्तमऽच्चिन्, मीसं च तिमेयमिह भवे दब्बं । दुपयं चउप्पयं अपय—मिय पुणो तं तिहेक्कं ॥७५००॥
 एवं च विसयमेया, तब्भेयन्नुहि' समयक्केऊहि । संखेवेणऽकूखाओ, नवभेओ दब्बपरिवंधो ॥७५०१॥
 पढमो पुरिसिस्थिसुगाऽऽइसु, वीओ य हयगाऽऽईसु । तइओ पुण्फलाऽऽइसु, इय ता सच्चित्तदब्बगओ ॥७५०२॥
 सगडरहाऽऽइसु तुरिओ उ, पट्टखट्ठाऽऽइसु पंचमओ । कणगाऽऽइसु छट्ठो, इमो उ अच्चित्तदब्बगओ ॥७५०३॥
 सत्तऽड्डमा उ कमसो, साऽऽहरणाऽऽवरणनरगाऽऽईसु । नवमो य कुसुममालाऽऽइसु इय मीसदब्बगओ ॥७५०४॥
 अह गामनगरेहाऽऽवणाऽऽइविसएसु खेत्तपडिवंधो । काले वंसत्तसरयाऽऽइसु राओ दियाओ वा ॥७५०५॥
 भावे पुण पडिवंधो, सुंदरसदाऽऽइगीयरा गिद्धी । अहवा उ कोहमाणाऽऽइयाण निच्चं अचाओ जो ॥७५०६॥
 एसो य कीरमाणो, सव्वो वि दुरंतदीहदुहदाई । दिट्ठो विसिद्धदिट्ठीहि, देसिए सासणे जइणे ॥७५०७॥
 किंच—

जत्तियमेत्तो एसो, पडिवंधो तत्तिओ दुहो होइ । जायइ जीवाण जओ, ता वरमेसो परिच्चत्तो ॥७५०८॥
 एयस्मि अपरिचत्त, न होइ चत्ता अणत्थरिंछोली । अह सो परिचत्तो ता, सा वि हु दूरं परिच्चत्ता ॥७५०९॥
 पडिवंधो वि हु कीरइ, जइ ता तव्विसयवत्थुजायम्मि । सारत्तं किंपि भवे, अह नो ता किं च एएण ॥७५१०॥
 पयइखणभंगुरेसु वि, पयइअसारेसु पयइतुच्छेसु । का भल्लिमा भणिज्जइ, संसारसमुत्थवत्थूसु ॥७५११॥
 तद्वाहि—

काओ करिकन्नचलो, रूवं पुण खणविणस्सरसरूवं । तारुणं पि परिमियं, लायनं दिनवेवनं ॥७५१२॥
 सोहगं पि हु विहडइ, विगलत्तमुवेति इंदियाइं पि । सरिसवमेत्तं पि सुहं, सुरगिरिगुरुदुहभरड्कंतं ॥७५१३॥
 चलत्तमुवेइ बलं, जीयं पि य जलतरंगतरलमिणं । सुमिणसमाणं पेम्मं, छायसरिच्छाओ लच्छीओ ॥७५१४॥
 भोगा सुरचावचवला, संजोगा सिद्धिसिहोवमा सव्वे । तं नडत्थि सेसवत्थुं पि, किं पि जं सासयसहावं ॥७४१५॥
 एवं च समत्थेसु वि, भवुत्थवत्थूसु सोकूलकज्जेण । कीरंतो पडिवंधो, सुंदर ! दुक्खेण परिणमिही ॥७४१६॥
 जाओ न समं बंधूहि, किर तुमं न य मओ वि सह तेहिं । ताजलं तेहिं पि समं, सुंदर ! पडिवंधकरणेणं ॥७४१७॥
 जं भवजलहिम्मि जिया, कम्ममहालहरिवेगबुभंता । संघडणविहडणाओ, लहन्ति ता कस्स को बंधू ॥७४१८॥
 पुणरुत्तजम्मरणे, चिरं भसंतो भवम्मि न हु कोई । अत्थि स जीवो जाओ, जो न मिहोड्ढेगहा बंधू ॥७५१९॥
 जं चेच्चा गंतव्वं, तमं डप्पणिजं कंहं भवे नाम । इय चित्तिडं चएज्जा, बुहो सरीरे वि पडिवंधं ॥७५२०॥
 चिसुवयरियं विविहो-वयारकरणेहिं जइ सरीरं पि । दरिसइ वियारमं ज्जे, ता सेसड्ढेसु का आसा ॥७५२१॥
 पडिवंधो बुद्धिहरो, पडिवंधो वंधणं धणियमुगं । पडिवंधो भवसंधो, पडिवंधं धीर ! ता चयसु ॥७५२२॥
 जइ पुण तुमं महायस !, सक्को न हु सव्वहा इमं चइ । पडिवंधं ता सुपसत्थ-वत्थुविसयं करेसु जओ ॥७५२३॥
 तित्थयेरे पडिवंधो, पडिवंधो सुविहिए जइजणे य । एसो पसत्थगो चिय, सरागंसंजमजईणज्ज ॥७५२४॥

अहवा सिवसुहसाहग-गुणसाहणहेउगग्मि दन्वे वि । तह सिवसाहगगुणसा-हणाऽणुकूलग्मि खेत्ते वि ॥७५२५॥
 तह सिवसाहगगुणसा-हणाऽवसरलकूवणग्मि काले वि । सिवसाहगगुणरूवे, भावग्मि वि कुणसु पडिवंधं ॥७५२६॥
 एयं पि पसत्थपयत्थ-विसयपडिवंधकरणमऽच्चंतं । केवलनाणदिवायर-पयासविक्रवभंगं भणियं ॥७५२७॥
 एत्तो चिय जयगुरुवीर-नाहविसए वि बद्धपडिवंधो । सुचरियचरणो वि चिरं, न गोयमो केवलं पत्तो ॥७५२७॥
 हंभो देवाणुप्पिय !, इह जह सुहवत्थुमोयरो वि इमो । एवंविहपरिणामो, पडिवंधो ता अलं तेण ॥७५२८॥
 किं च सुहऽत्थी जीवो, सुहं च संजोगओ इहं पायं । ता संजोगं इच्छइ, सो दव्वाऽऽहिं सुहहेउं ॥७५३०॥
 दव्वाण य निच्चवओ, खेत्ताणि वि निच्चमेव न रहकए । कालो वि परावत्तइ, एगसहावो न भावो वि ॥७५३१॥
 संजोगो वि इमेहिं, जो होत्था अत्थि होहिइ कीवि । कस्स वि सो सव्वो वि हु, नियमेण वियोगपज्जंतो ॥७५३२॥
 एवं च वियोगऽत्ते, नियमा दव्वाऽऽएहिं संजोगे । दव्वाऽऽसु पडिवंधो, कीरन्तो कं गुणं लहइ ॥७५३३॥
 अनं च जीवदव्वाऽऽइयाण- सव्वरोप्परेण अन्नत्तं । अन्नाऽऽयत्तं असुहं च, सुहं चिय परवसत्तेण ॥७५३४॥
 जह पढमं पि न काहिसि, अन्नाऽऽयत्तग्मि चित्तं ! पडिवंधं । ता तच्चियोगजणियं, दुक्खं पि हु नेव पाविहिसि ॥७५३५॥
 जह जह किर पडिवंधं, संसारपयत्थवित्थरे कुणइ । तह तह वंधइ कम्मं, इह मूढो गाढगाढयरं ॥७५३६॥
 एवं पि नो विभावइ, पडिवंधो जत्थ कीरइ पयत्थे । स खलु विणासी तुच्छो, विचित्तभवहेउओ य तओ ॥७५३७॥
 बीहसु भीममवाओ, उच्चियसु य पुव्वविहियपावाओ । कुणसु पडिवंधचायं, जह इच्छसि अप्पणो पत्थं ॥७५३८॥

जह जह संगच्चाओ, तह तह कम्माण अवचओ होइ । जह जह सो पुण तह तह, आसन्नं होइ परमपयं ॥७५३९॥
 आराहणाकयमणो, मुणिवर ! सव्वं पि पावपडिबन्धं । ता दूरमुल्लिङ्गणं, आयाऽऽरामो भवसु निच्चं ॥७५४०॥
 पंचममेवं भणियं, पडिबन्धच्चायनामपडिदारं । सम्मत्तविसयमेत्तो, छट्ठं पडिदारमऽकूखेमि ॥७५४१॥
 जमऽणंतम्मि वि न कयाइ, पत्तपुव्वं अईयकालम्मि । लंघिज्जह गोपयमिव, जस्सामत्थेण भवजलही ॥७५४२॥
 अष्टियइ पाणिकमले, जस्स पभावेण मोकूखसोक्खसिरी । जं च पवेसदुवारं, महच्छक्खणकोसस्स ॥७५४३॥
 मिच्छत्तपबलहुयवह—तावियजीवाण जं च अमयं व । पडियारपयं पत्तं, सम्मत्तं खवग ! तं तुमए ॥७५४४॥
 एत्थ य संपत्तम्मि, मा भाहिसि भीमभवभयाहिंतो । एयाऽणुगएहिं जओ, भवस्स सलिलंज्जली दिन्नो ॥७५४५॥

किंच—

नरयम्मि वरं अइदीहरं पि, कालं ठिओ समं इमिणा । मा पुण एयविउत्तस्स, देवलोगे वि उववाओ ॥७५४६॥
 जम्हा नरयाउ इहाऽऽणयाण, सुद्धस्स तस्स अणुभावा । सुव्वंति केसु वि सुए, तित्थयरत्ताऽऽलद्धीओ ॥७५४७॥
 सम्मत्तगुणविहीणस्स, देवलोगाओ पुण चुयस्सेह । पुट्ठाऽऽईसु वि गमणं, सुव्वइ दीहट्ठिई य तहिं ॥७५४८॥
 अंतोमुहुत्तमेत्तं पि, फासियं जइ भवेज्ज कहवि इमं । ता एस अणाऽऽई वि हु, भवोयही गोपयं मण्णे ॥७५४९॥
 धणवमऽधणो वि पुरिसो, सम्मत्तमहाधणं हि जस्सऽत्थि । इहभवसुही जइ धणी, सुही सुदिट्ठी पइभवंपि ॥७५५०॥
 सम्मत्तरयणमऽयार—पंसुणरिवज्जियं मणोभवणे । जस्स वियंभइ मिच्छत्त—तिमिरविहरो कंहं स भवे ॥७५५१॥

सत्त्वाऽऽस्यनिमित्तं, मणम्मि सम्मत्तलकूखणो मंतो । जस्सऽत्थि न तं पुरिसं, मोहपिसाओ छलेउमऽलं ॥७५५२॥
 जस्स मणोगयणयले, सम्मत्तदिवायरो परिण्णुरह । न कुमयजोहसच्चकं, तम्मि पयांसं पि पाउण्ह ॥७५५३॥
 यासंदिदिट्ठिविस-विसयगो वि, सम्मत्तदिव्वमणिधारी । जो न हु कुवासणाविस-संक्रन्ती तस्स संभवह ॥७५५४॥
 तो मा कासि पमायं, सम्मत्ते सव्वदुक्खवखयजणगे । जेणेयपड्डाणांइ, नाणतवीरियचरणांइ ॥७५५५॥
 नगरस्स जह दुवारं, मुहस्स चक्खुं तरुस्स जह मूलं । तह जाणसु सम्मत्तं, वीरियतवनाणचरणाणं ॥७५५६॥
 भावाऽणुरायपेमाऽणुराय-सुगुणाऽणुरायरत्तो य । धम्माऽणुरायरत्तो य, होसु जिणसासणे निच्चं ॥७५५७॥
 अबो को वि पभावो, इमस्स निस्सेसगुणपहाणस्स । सम्मत्तमहारयणस्स, पावियस्सेह जं भणियं ॥७५५८॥
 जस्स दिवसं पि एकं, समत्तं निच्चलं जहा मेरु । संकाऽऽद्धोसरहियं, न पडइ सो नरयतिरिएसु ॥७५५९॥
 दंसणभट्ठो भट्ठो, न हु भट्ठो होइ चरणपव्वभट्ठो । दंसणमऽमुयंतस्स हु, परियडणं नऽत्थि संसारे ॥७५६०॥
 सुद्धे सम्मत्ते अविरओ वि, अज्झिण्ह तित्थयरनामं । जं आगमेसिभट्ठा, हरिकुलपहु-सेणिया जाया ॥७५६१॥
 कल्लणपरंपरयं, लभंति जीवा विसुद्धसम्मत्ता । सम्मत्तमहारयणं, नऽव्वह ससुराऽसुरो लोगो ॥७५६२॥
 सो चिय जयम्मि जाओ, पत्तं सम्मत्तरयणमिह जेण । अरहड्डजंतसरिसे, संसारे को किर न जाओ ॥७५६३॥
 निज्जियचिंतामणिकप्प-पायवं ता लहित्तु सम्मत्तं । तुमए एत्थं सुंदर !, खणं पि जत्तो न मोत्तव्वो ॥७५६४॥
 सम्मत्तजाणवत्तं, अप्पत्ता दुत्तरे भवससुद्धे । एत्थ निमज्जिस्संति, तहा निमग्गा निमज्जंति ॥७५६५॥

सम्मत्तजाणवत्तं, पाविता दुत्तरं पि भवजलहिं । तिन्ना तरंति भविता, अचिरेण तद्वा तरिस्संति ॥७५६६॥
 आराहणाकयमणो, मणोरहाणं पि दुल्लहं तग्हा । पाविता सम्मत्तं, धीर ! तुमं मा पमाएज्ज ॥७५६७॥
 इहरा उ पमायपरस्स, पत्थुयाऽऽराहणा इमा तुज्झ । नाव व्व भट्ठिपत्ता, तडत्ति विहडिस्सइ न्णूं ॥७५६८॥
 सम्मत्तणामधेयं, छट्ठं पडिदारमेवमऽकूलायं । अरिहाऽऽइछक्कभत्ती—विसयं अह सत्तमं भणिमो ॥७५६९॥
 अरिहंतं १ सिद्ध २ चेइय ३—आयरि ४ उज्झाय ५ साहुणो ६ त्ति इमं । छक्कं सिवपुरपयवी—सत्थाहसमं मुणेऊण ॥७५७०॥
 हे खवग ! हरिसपयरिस—वसवियसियहिययरुहस्संतो । भत्तीए धरसु सम्मं, निव्विग्घं पत्थुयऽत्थकए ॥७५७१॥
 एगा वि किर समत्था, जिणभत्ती दुग्गइं णिवारेउं । दुलहाइं लहावेउं, आसिद्धिपरंपरसुहाइं ॥७५७२॥
 किं पुण परमेसरसिद्ध—चेइयाऽऽयरियवायगाऽईसु । भत्ती न होज संसार—कंदनिकंदणसमत्था ॥७५७३॥
 विज्जा वि ताण भत्तीए, सिद्धिमुयोइ होइ फलदा य । किं पुण निव्वुडविज्जा, सिज्झिहिइ अभत्तिमंतस्स ॥७५७४॥
 तेसिं आराहणनाय—गाण न करेज्ज जो नरो भत्तिं । विहलेइ संजमं सो, ऊसरमहिविवियसालिं व ॥७५७५॥
 बीएण विणा सस्सं, इच्छइ सो वासमऽब्भएण विणा । आराहणभीहइ जो, आराहगभत्तिविरहेण ॥७५७६॥
 विहिववियस्स वि सस्सस्स, जह य निष्कावगं भवइ वासं । तह आराहगभत्ती, तवदंसणनाणचरण्णां ॥७५७७॥
 एक्केक्कगोयरा वि हु, अरिहाऽऽइसु सुहपरंपरं जणइ । भत्ती उ कीरमाणा, कणगरुहनिवो इहं नायं ॥७५७८॥

तद्वाहि—

सुंदरपइकरकृत्वा, सुदीहरच्छा सुवच्छकलिया य । जा महिल न्व विरायइ, तीसे मिहिलाए नयरीए ॥७५७९॥
 आसी कणगरहनिचो, जस्स रविस्स व पयावपसरेण । हयमडक्खिलमडसिरीयं, संकुइयं कुमुयसंडं व ॥७५८०॥
 पणइज्जणजणियतोसं, अवरोपरदूरवज्जियपओसं । तस्स य नीइपहाणं, रज्जसुहं भुंजमाणस्स ॥७५८१॥
 एगग्गि अवसरे रयण-रुहरसिंहासणे निसत्तस्स । दूरोणासियसिरसा, विण्णत्तं संधिपालेण ॥७५८२॥
 देव ! महच्छरियमिमं, जं जिय्पइ दिणयो वि तिमिरेण । केसरिक्खिसोरेकेसर-सडा वि तोडिज्जइ मिगेण ॥७५८३॥
 चिरकालपेसियं तुम्ह, संतियं तित्थियं पि चउरंजं । सेन्नं भज्जइ उत्तर-दिसिनाहमहिंदसीहेण ॥७५८४॥
 किर तप्पउत्तिविणिउत्त-गूढपुरिसेहिं सिग्घमाऽऽगंतुं । इन्निं चिय सह कहिओ, जहट्ठिओ समरवुत्तंतो ॥७५८५॥
 तत्थ य जो तुम्ह पसाय-ठाणमाऽऽसि कलिं गनरनाहो । सो पडिवक्खेण समं, पडिवन्नो भेयमडविलज्जो ॥७५८६॥
 कुरुदेसाऽहिवई वि ह, तुह सेणाऽहिवपओसदोसेण । तव्वेलमड्वक्कंतो, रणंजणाओ अदक्खिन्नो ॥७५८७॥
 अन्ने य कालकुंजर-सिरिसेहरसंकराऽऽसामंता । ओसरिया समराओ, दट्ठूण विसंहयं सेन्नं ॥७५८८॥
 एवं च मत्तकरिक्कर-चूरिज्जंतपपहाणरहनिवहं । रहनिवहचूरणुत्तट्ठ-तुरयहमंतनरनियंर ॥७५८९॥
 नरनियरपडणदुग्गम-मग्गाऽऽउलसंचरंतवसुहडं । वसुहडपरोपरभिडण-वाउल्लिज्जंतसेन्नज्जणं ॥७५९०॥
 सेन्नज्जणमुक्कपोकार-बोलनासंतकायरनरोहं । हयजोहं जमगेहं, तुह सेन्नं पावियं रिउणा ॥७५९१॥
 एवं सीच्चा भालयल-वडियविगरालभिउडिणा रत्ता । ताडाविया गुरुत्वा, पयाणयाऽऽवेइया भेरी ॥७५९२॥

अह मेहसंघनिघोस-निम्भरेणं रवेण लहु तीए । मुणियपयाणपओयण-मुवाड्डियं चाउरंगबलं ॥७५९३॥
 ताहे तेणाऽणुगओ, कणगरहमहीवई दंढं कुविओ । अविलंविपपयाणेहिं, सत्तुणो भूमिमऽणुपत्तो ॥७५९४॥
 अह तं आगयमुवलक्खिउण, उव्वूढगाढरहसेण । पडिरिउणा पारद्धो, सुमहंतो समरसरंभो ॥७५९५॥
 अह मुक्कचक्कनारायवग्ग, उत्थारिय सुहड तेइण उदग्ग । कंकणमणिकंतिकयाऽवरोह, नं कुवियकयंतह दिड्ढिओह ॥७५९६॥

मणपवणवेगतुरयाण थट्ट, रिउसेन्निण सह जुज्झिण पयट्ट । ॥७५९७॥
 हयदंड सहहिं पुंडरीयजाल, भुंजेवि चत्त नं जमिण थाल ॥

पडिवक्खवग्गानिल्लुणियकंठ, रणकम्मणतोसियतियसवंठ । ॥७५९८॥
 णियसामिकजपरिचत्तदेह, कयकिच्च नाइ नच्चिय सुजोह ॥
 रुहरहमुंडमंडियधरित्ति, रत्तुप्पलेहिं नं रइय भित्ति । दोहंडियकुंजर भूमिवडिय, नं रेहहि अंजणकूड खुडिय ॥७५९९॥

इय एवंविहसंगरि बहुजणखयकरि, वट्टंतइ मिहिलाऽहिवेण । ॥७६००॥
 नियकुंजरु चोयाविउ रणपहे ठाविउ, रिउसवडम्मुहु दुद्धरिण ॥
 एत्थंतरम्मि मंतीहिं, जंपियं देव ! विरमह रणाओ । मा पूरह सत्तूणं, मणोरहे नियह नियसत्तिं ॥७६०१॥
 एसो हि उत्तरदिसा-नराऽहिओ समरकम्मपरिहत्थो । तियसकयपाडिहेरो, पयंडपक्खो महासत्तो ॥७६०२॥
 एयं गूढचरेहिं, णिवेइयं अमह संपयं चेव । ता न खमं खणमेत्तं पि, अच्छिउं एत्थ थाणम्मि ॥७६०३॥

अजहावलमाऽऽरंभो य, देव ! मूलं वयंति मञ्जुस्स । ता सव्वपयारेहिं वि, अप्प चिय रक्खियव्वो चि ॥७६०४॥

अविदलियवलो इण्हं पि, जह तुमं देव ! विरमसि रणाओ ।

ता अकलियमज्झो निय-पुरिं पि पावेसि निच्चिग्गं ॥

॥७६०५॥

इहरा विह्वसविहडिय-विजयस्स परेहिं भग्गपसरस्स । असहायस्स य एत्तो, पलायणं पि हु न तुह सुलंहं

॥७६०६॥

इय मंतिवयणगाढो-वरोहओ निब्भओ वि कणगरहो । ओसरिओ समराओ, फुडमज्जसरवेइणो गरुया

॥७६०७॥

पडिभगं पडिवक्खं, पलायमाणं महेदसीहो वि । अवलोइऊण चलिओ, करुणाए अकयत्तप्पहरो

॥७६०८॥

अह जायमाणभंगो, हिययऽवभंतरफुरंतदढसोगो । अप्पाणं निहयं पिव, मन्नंतो कणगरहरायां

॥७६०९॥

पेच्छइ विणियंततो, तियसाऽहिवनिवहविहियपयसेवं । सिरिमुणिसुव्वयसामिं, समोसहं सुंमुमारपुरे

॥७६१०॥

ताहे दुरूज्झियराय-चिंधउवसंतधरियनेवत्थो । तिकूखुत्तो दाऊणं, पयाहिणं गाढभत्तीए

॥७६११॥

जयनाहं वंदित्ता, गणधरमुणिकेवलीहिं परियरियं । सुद्धमहीए निसण्णो, नरनाहो धम्मसवणत्थं

॥७६१२॥

खणमेत्तं च निसामिय, सामिगिरं समरवइयरं सरिउं । परिचिंतितं पयत्तो, धिरइत्थु मह जीवियव्वस्स

॥७६१३॥

जस्स तह सत्तुपडिहय-परक्कमस्स पणडुसारस्स । अवहरियपुव्वसुकया, वित्थरिया धणियमऽपसिद्धी

॥७६१४॥

एवमऽणुचिंतयंतो, विच्छायमुहो महीवई सामिं । नमिऊण निक्खवंतो, ओसरणाओ सक्खणेण

॥७६१५॥

विज्जुप्पभनायेणाऽ-सुरेदसामाणिएण देवेण । भणिओ भद ! किमेवं, पहरिंसठाणे वि तुममेत्थ

॥७६१६॥

हियज्जम्भंतरनिक्खिन्नच-तिक्खसल्लो व वहसि संतावं । करमलियनल्लिणतुल्ले, गयसोहे धरसि नयणुल्ले ॥७६१७॥
 सायरकयप्पणामेण, तयणु मिहिलाजहिवेण पडिभणियं । सयमेव सुणह तुब्भे, जहट्टियं किमिह साहेमि ॥७६१८॥
 चिरकालवोलियाणि वि, अच्चंतं दूरकालभावीणि । जे किर मुणंति कजाणि, तेसिं नणु केत्तियं एयं ॥७६१९॥
 एवं रत्ना भणिए, ओहिन्नाणेण नायपरमत्थो । विज्जुप्पभो सुरवरो, पयंपिउं एवमाऽऽट्ठो ॥७६२०॥
 रिउपरिभवलक्खणतिक्ख-दुक्खसुव्वहसि तुममऽहो ! हियए । दुक्खविमोक्खणमूलाय, गिज्जए जिणवरं भत्ती ॥७६२१॥
 ता नरवर ! जयगुरुपाय-पउमवंदणविहीए तुज्झ अहं । तुड्डो अह सत्तुजयं, ममाऽणुभावेण कुणसु लहुं ॥७६२२॥
 इयं तियसवयणसाऽऽयन्निऊण, राया वियासिमुहकमलो । सेन्नाऽणुगओ सहसा, पडिपडिचकुखं पडिनियत्तो ॥७६२३॥
 अह भूरिसमसंपन्न-विजयगव्वो पुणो वि तं इतं । सोच्चा महेदंसीहो, सज्जीहोउं ठिओजभिमुहो ॥७६२४॥
 जुज्झं च समावडियं, नवरं विज्जुप्पभप्पभावेण । मिहिलाजहिवेण विजिओ, महिंदसीहो पढममेव ॥७६२५॥
 अवहरिय पुव्वपगगहिय-हत्थितुरगाऽइविविहरज्जंजो । सेवं च गाहिऊणं, मुक्को तत्थेव रज्जम्मि ॥७६२६॥
 अह निज्जियजेयव्वो, कणगरहो आगओ नियनयरिं । सरयनिसायरकरगोर-लद्धकित्ती जए जाओ ॥७६२७॥
 अवरम्मि य पत्थावे, विसुद्धलेसाए वट्टमाणो सो । परिचिंतिउं पवत्तो, अहो जिणिंदस्स माहप्पं ॥७६२८॥
 जमऽहं तइया वंदण-मेत्तेण वि वंछियऽथमच्चत्थं । पत्तो मणोरहाण वि, अगोयरं नूण लीलाए ॥७६२९॥
 एवं च सो चिय परं, परमप्पा कप्पपायवण्णडिमो । इहपरभवभाविरभह-करणसीलो जएक्कपहू ॥७६३०॥

अणुसरणिञो भवइ त्ति, चिंतिउं सुव्वयस्स पामूले । पडिवन्नो पव्वज्जं, राया काउं च तं विहिणा ॥७६३१॥
 गुणगणहरणहरनाम-गोयकम्मं च वंधिज्जणंउते । मरिउं देवो जाओ, महिहिओ भासुरसरीरो ॥७६३२॥
 तत्तो चुओ य सुकुले, माणुस्सं पाविज्जण भोगे य । तित्थयरपायमूले निक्खमिउं गणहरो होउं ॥७६३३॥
 निम्मूलुम्मूलियभव-महदुमो पत्तकेवलाऽभोगो । जरजम्ममरणरहियं, निव्वाणं पाविही परमं ॥७६३४॥
 एवंविहोत्तरोत्तर-कल्लणनिबंधणं मुणेज्जणं । अरिहाऽऽईसुं भत्तिं, खवग ! तुमं सम्ममाऽयस्सु ॥७६३५॥
 अरिहाऽऽइउक्कभत्ति चि, सत्तमं दारमिय मए वुत्तं । अट्टममिओ भणिसं, पंचनमोक्कारपडिदारं ॥७६३६॥
 हंभो खवगमहासुण ! पारद्धविसुद्धधम्मअणुबंधं । वंधवभूयाण जिणाण-मिण्हि तह सव्वसिद्धानं ॥७६३७॥
 आयारपालयाणं, आयरियाणं च सुत्तदाईणं । उज्झायाणं सिवसा-हगाण तह सव्वसाहूणं ॥७६३८॥
 निच्चं भव उज्जुत्तो, समाहियऽपा पहीणकुवियप्पो । सिद्धिसुहसाहणम्मि, नूण नमोक्कारकरणम्मि ॥७६३९॥
 जेणेस नमोक्कारो, सरणं संसारसरपडियाण । कारणमसंखदुक्ख-कूलयस्स हेज्ज सिवपयस्स ॥७६४०॥
 कल्लणकण्ठत्तणो, अवंझवीयं पयंडमायंडो । भवहिमगिरिसिहराणं, १पक्खिखपहू पावभुयगाणं ॥७६४१॥
 आमूलुकूलवणम्मि, वराहदाहा दरिदकंदस्स । राहणधरणी पढसु-ब्भवंतसम्मत्तरयणस्स ॥७६४२॥
 कुसुमोगमो य सोग्गइ-आउयबंधधदुमस्स निव्विग्घं । उवलंभचिंधमऽमलं, विसुद्धसद्धम्मसिद्धीए ॥७६४३॥

अन्तं च—

एयस्स जहाविहि विहिय—सव्वआराहणापयारस्स । कामियफलसंपायण—पहाणमंतस्स य पभावा ॥७६४४॥
सत्तू वि होइ मित्तो, तालउडविसं पि जायए असयं । भीमाडवी वि वियरइ, चित्तरइं वासभवणं व ॥७६४५॥
चोरा वि रक्खगत्तं, उवेति साणुगगहा भवंति गहा । अवसउणा वि हु सुहसउण—साहणिज्जं जणंति फलं ॥७६४६॥
जणणीओ इव न कुणंति, डाइणीओ वि थोवमडवि पीडं । पभवंति न रुद्धा मंत—तंतजंतप्पयारा वि ॥७६४७॥
पंकयपुंजो व्व सिही, सीहो गोमाउओ व्व वणहत्थी । मिगसावो व्व विहावइ, पंचनमोक्कारसामत्था ॥७६४८॥
एत्तो च्चिअ सुमारिज्जइ, निसियणउट्टाणखलणपडणेसु । सुरखेयरपभिईहिं वि, एसो परमाए भत्तीए ॥७६४९॥
धण्णाण मणोभवणे, सद्धावहुमाणवड्ढिनेहिल्लो । मिच्छत्ततिमिरहरणो, वियरइ नवक्कारवरदीवो ॥७६५०॥
जाण मणवणणिगुंजे, रमइ णमोक्कारकेसरिकिसोरो । ताणं अणिट्टोदोघट्ट—घट्टघडणा न नियडे वि ॥७६५१॥
ता निविडनिगडघडणा—गुत्ती ता वज्जंपजरनिरोहो । नो जावज्जवि जविओ, एस नमोक्कारवरमंतो ॥७६५२॥
दप्पिड्डुड्डुनिट्ठुर—सुल्लदिट्ठी वि होइ ताव परो । नवक्कारमंतविंत्तण—पुब्बं न पलोइओ जाव ॥७६५३॥
मरणरणंजगणसं—गमे गमे गामनगरमाड्डिणं । एयं सुमरंताणं, ताणं संमाणणं च भवे ॥७६५४॥

तहा—

जलमाणमणिपहुफुन्न—प्फारफणिवइफणागणाहिं तो । पसरंतकिरणभरभग्ग—भीमतिमिरम्मि पायाले ॥७६५५॥

चिन्ताऽण्तरघडमाण-भाणसाऽऽणदिइ'दियऽत्था जं । विलसंति दाणवा किर, तं पि नमोक्कारफुरियलवो
 जं पि य विसिद्धपयवी-विज्जाविन्नाणविणयनयनिउणं । अकूखलियपसरपसरंत-कंतजसभरियभुवणयलं
 अच्चंतऽणुरत्तकलत्त-पुत्तपामोकूखसयलसुहिसयणं । आणापडिच्छणुच्छाहि-दच्छगिहकम्मकारिजणं
 अच्छन्नलच्छिच्छिच्छु-सामिभोइत्तवियरणपहाणं । रायाऽमच्चाऽऽइविसिद्ध-लोयपयईवहुमयं च
 जहचिं'तियफलसंपत्ति-सुंदरं दिण्णदुककहचमकं । पाविज्जइ मणुयत्तं, तं पि नमोक्कारफललेसो
 जं पि य सव्वंगपहाण-लडहचउसट्टिसहसविलयालं । वत्तीससहस्समह-प्पभावभासंतसामन्तं
 पवरपुरसरिसच्छन्नवह-गामक्रीडीकडप्पदुप्पसरं । सुरनयरसरिसपुरवर-विसचरीसहससंस्वालं
 बहुसंखखेडकब्बड-मंडवदोणमुहपमुहवहुवसिमं । दीसंतकंतसुंदर-संदणसंदोहादिणदिहिं
 परचक्कक्कप्पाऽणप्प-दप्पपाइक्कचक्कसंकिन्नं । पगलंतगंडमंडल-पयंडोवट्ठयट्ठिहं
 मणपवणजवणचंचल-खुरकूखयखोणितलतुरंगालं । सोलससहस्सपरिसंख-जकूखरक्खापरिकिन्नं
 नवनिहिचोदसरयण-प्पभावपाउब्भवंतसयलऽत्थं । छकूखंडभरहखेत्ताऽ-हिवत्तणं लब्भए भुवणे
 तं पि हु किर सद्दासलिल-सेयपरिबुद्धिद्वयस्स तस्सेव । पंचनमोक्कारतरस्स, को वि फलविलसियविसेसो
 जं पि य सियदेवंसुय-संबुयसुरसयणसुंदरुच्छंणे । सिप्पिपुडं'तो मुत्ता-हलं व उववज्जई तत्तो
 आजम्मं रम्मतणू, आजम्ममुदग्गजोव्वणाऽवत्थो । आजम्मं रोगजरा-रयसेयविधिज्जियसरीरो

॥७६५६॥

॥७६५७॥

॥७६५८॥

॥७६५९॥

॥७६६०॥

॥७६६१॥

॥७६६२॥

॥७६६३॥

॥७६६४॥

॥७६६५॥

॥७६६६॥

॥७६६७॥

॥७६६८॥

॥७६६९॥

आजम्म् ण्हारुवसऽट्टि-मंसरुहिराऽऽत्तणुमलविमुक्को । आजम्म् अमिलायन्त-मल्लवरंदेवदूसधरो ॥७६७०॥
 उत्तत्तच्चकंचण-तरुणादिवायरसम्पहसरीरो । पंचप्पहरयणाऽऽहरण-किरणकब्बुरियदिसियक्को ॥७६७१॥
 अकूखंडंगंडमंडल-लुलंतकुंडलपहापहासिस्सो । रसणीयरसणअमरण-रमणीगणमणहरो किं च ॥७६७२॥
 गहचक्केहेल, पाडेउं भूयलं भमाडेउं । सयलकुलाऽचलचकं, चूरेउं तह य लीलाए ॥७६७३॥
 माणसपुमुहमहासर-सरियादहसायरण सलिलाइं । पलयपवणो व्व समकाल-मेव सत्तो विसोसेउं ॥७६७४॥
 तेलोक्कपूर्णत्थं झत्ति विउन्वियमहल्लवहुरूवो । परमाणुमेत्तरूवो वि, तह य होउं लहु समत्थो ॥७६७५॥
 तह एककरंऽगुलिपंचगस्स, पत्तेयमऽग्गभागेसु । मेरुपणगाउ एकैक्क-मेक्ककालं धरणसत्तो ॥७६७६॥
 किं बहुणा सन्तं पि हु. असंतयं तह असंतमऽवि संतं । वत्थुं एकखणे च्चिय, दंसेउमऽलं करेउं च ॥७६७७॥
 नमिरसुरविसरिसरमणि-मऊहरिंछोलिविच्छुरियपाओ । भूभंगाऽऽइडुपहिडु-संभमुट्ठिं तपरिवारो ॥७६७८॥
 चिं ताऽणंतसरहसत्ति-संधंडं ताऽणुकूलविसयगणो । अणवरयरइरसाऽऽविल-विलासकरणेक्कदुल्लिओ ॥७६७९॥
 निम्मलओहिन्नाणा-ऽनिमेसदिट्ठीए दिट्ठदट्ठव्वो । समकालोदयसमुवि त-सयलसुहकम्मपर्यइ य ॥७६८०॥
 रिद्धिपबंधंधुर-विमाणमालाऽहिवत्तणं सुहरं । पालइ अखलियपसरं, सुरलोए किर सुरेंदो वि ॥७६८१॥
 तं पि असेसं जाणसु, सम्मं सब्भावग्गभविहियस्स । पंचनमोक्काराऽऽरा-हणस्स लीलाइयलवोत्ति ॥७६८२॥
 उट्ठाऽहोतिरियतिलोग-रंगमज्झग्गि अइसयविसेसो । दब्बं खेतं कालं, भावं च पडुच्च चोअकरो ॥७६८३॥

दीसइ सुणिजए वा, जो को वि हु कहवि कस्स वि जियस्स । सव्वो वि सो नमोकार-सरणमाहपनिष्कन्नो ॥७६८४॥
 जलदुग्गे थलदुग्गे, पव्वयदुग्गे मसाणदुग्गे वा । अन्नत्थ वि दुत्थपए, ताणं सरणं नमोकारा ॥७६८५॥
 वसियरण्णाडणथोभ-णेसु पुरखोभंभणाऽऽइसु य । एसो चिय पच्चलओ, तहा पउत्तो नमोकारो ॥७६८६॥
 मंतंत्तरपारद्दाइ, जाइ कजाइ ताइ वि समेइ । ताणं चिय नियसुसरण-पुव्वाऽऽरद्धाण सिद्धिकरो ॥७६८७॥
 ता सयलाओ सिद्धीओ, मंगलाइ च अहिलसंतेण । सव्वत्थ सया सम्मं, चिंतेयव्वो नमोकारो ॥७६८८॥
 जागरण-सुयण-छीयण-चिट्ठण-चंक्कमण-खलण-पडणेसु । एस किर परसमंतो, अणुसरियव्वो पयत्तेणं ॥७६८९॥
 जेणेस नमोकारो, पत्तो पुब्बाऽणुचंधिपुण्णेणं । नारयतिरियगईओ, तस्साऽवस्सं निरुद्धाओ ॥७६९०॥
 न स पुणरुत्तं पावइ, कया वि किर अयसनीयगोत्ताइ । जम्मंस्तरे वि दुलहो, तस्स न एसो नमोकारो ॥७६९१॥
 जो पुण-सम्मं गुणिउं, नरो नमोकारलकूवमऽकूवंडं । पूएइ जिणं संव, वंधइ तित्थयरनामं सो ॥७६९२॥
 होन्ति नमोकारपभा-वओ य जम्मंस्तरे वि किर तस्स । जाईकुलरूवाऽऽरोग-संपयाओ पहाणाओ ॥७६९३॥
 ताव न जायइ चित्तेण, चित्तिं पत्थियं च वायाए । काएण य पारद्धं, जाव न सरिओ नमोकारो ॥७६९४॥
 अन्नं च इमाउ चिय, न होइ मणुओ कयाइ संसारे । दासो पेसो दुहगो, नीओ विगलिंदिओ चेव ॥७६९५॥
 इहपरलीयसुहयो, इहपरलीयदुहदलणपच्चलओ । एस परमेड्डिविसओ, भत्तिपउत्तो नमुक्कारो ॥७६९६॥
 किं वन्निएण बहुणा, तं नत्थि जयम्मि जं किर न सक्को । काउं एस जियाणं, भत्तिपउत्तो नमुक्कारो ॥७६९७॥

जेइ ताव परमदुलहं, संपाडइ परमपयसुहं पि इसो। तावदऽणुसंगसज्जे, तदऽन्नसोक्खम्मि का गणणा ॥७६९८॥
 पत्ता पाविसंति, पाविन्ति य परमपयपुरं जं ते। पंचनमोक्कारमहा-रहस्ससामत्थजोगेण ॥७६९९॥
 सुचिरं पि तवो तवियं, चिन्नं चरणं सुयं च बहु पट्ठियं। जइ ता न नमोक्कारे, रई तओ तं गयं विहलं ॥७७००॥
 चउरंङ्गाए वि सेणाए, नायगो दीवगो नहा होइ। तह भावनमोक्कारो, दंसणतवनाणचरणानं ॥७७०१॥
 भावनमोक्कारविवज्जियाइं, जीवेण अकयकजाइं। गहियाणि य मुक्काणि य, अणंतसो दव्वलिं गाइं ॥७७०२॥
 तमहा नाऊणेवं, जत्तेण तुमं पि भावणासारं। आराहणाकयमणो, मणम्मि सुंदर! तयं धरसु ॥७७०३॥
 हंभो देवाणुप्पिय!, पुणरुत्तं पत्थिओ सि एत्थ तुमं। संसारजलहिसेउं, सिटिलेजसु मा नमोक्कारं ॥७७०४॥
 जं एस नमोक्कारो, जम्मजरामरणदारुणसरूवे। संसाराऽन्नम्मि, न मंदपुन्नाण संपडइ ॥७७०५॥
 विज्जइ राहा वि फुडं, उम्मूलिजइ गिरी वि मूलाउ। गम्मइ गयणयलेणं, दुलहो य इसो नमोक्कारो ॥७७०६॥
 सब्वत्थऽन्नत्थ वि धीधोण, सरणं ति एस सरियव्वो। सविसेसं पुण एत्थं, समहिगयाऽऽराहणाकाले ॥७७०७॥
 आराहणापडागा-गहणे हत्थो इसो नमोक्कारो। सग्गाऽपवग्गमग्गो, दोगइदारऽग्गला गरुई ॥७७०८॥
 पट्ठियव्वो गुणियव्वो, सुणियव्वो समऽणुपेहियव्वो य। एसऽन्नया वि निच्चं, किमंङ्ग पुण मरणकालग्मि ॥७७०९॥
 गेहे जहा पलित्ते, सेसं मोत्तूण लेइ तस्सामी। एगं पि महारयणं, आवइनित्थारणसमत्थं ॥७७१०॥

आउरभए भडो वा, अमोहमेकं पि लेइ जह सत्यं । आवद्धभिउडिभडसं—ऊडे रणे कजकरणखमं ॥७७११॥
 एवं न आउरत्ते, सको वारसविहं सुयकूखंधं । सव्वं पि विचिंतेउं, सम्मं तग्गयमगो वि तओ ॥७७१२॥
 मोत्तुं पि वारसंसंगं, स एव मरणम्मि कीरणे सम्मं । पंचनमोक्कारो खलु, जम्हा सो वारसंगउत्थो ॥७७१३॥
 सव्वं पि वारसंसंगं, परिणामविसुद्धिहेउमेत्तांगं । तक्कारणभावाओ, कह न तदउत्थो नमोक्कारो ॥७७१४॥
 तग्गयचित्तो तम्हा, समउणुसरेज्जा विसुद्धसुहेलसो । तं चेव नमोक्कारं, कयत्थयं मन्नमाणो उ ॥७७१५॥
 को नाम किर सकन्नो, कन्नाऽमयसच्छंहं नमोक्कारं । नो आयरेज्ज मरणे, रणे व्व सुहडो जयपडांगं ॥७७१६॥
 एक्को वि नमोक्कारो, परमेट्ठीणं पणिट्ठभावाओ । सयलं किलेसजालं, जलं व पवणो पणोच्छेइ ॥७७१७॥
 संविग्गेणं मणसा, अवलियफुडमणहरेण य सरेण । पउमाऽऽसणिओ करवद्ध—जोगमुदो य काएणं ॥७७१८॥
 सम्मं संपुन्नं चिय, समुच्चरेज्जा संयं णमोक्कारं । उस्सग्गेणोस विही, अह वलगलणे तहा न पहु ॥७७१९॥
 तन्नामाऽणुग असिया—उस च्चि, पंचकूखरे तहविं सम्मं । निहुयं पि परावत्तेज्ज, कह वि अह तत्थउवि असत्तो ॥७७२०॥
 ता झाएज्जा ओमिति संगहिया जं इमेण अरहंता । असरीरा आयरिया, उवझाया मुणिवरा सव्वे ॥७७२१॥
 एयन्नामाऽइनिसन्न—वन्नसंघिप्पयोगओ जम्हा । सहन्नुएहिं एसो, ओंकारो किर विणिदिट्ठो ॥७७२२॥
 एयज्झाणा परमे—ट्ठिणो फुडं झाइया भवे पंच । अहवा जो एयं पि हु, झाएउं होज्ज असमत्थो ॥७७२३॥
 सो पासट्ठियकछाण—मित्तवग्गेण पंचनवकारं । निसुणेज पटिजंतं, हिययम्मि इमं च भावेज्जा ॥७७२४॥

एसो स सारंगी, एस स को वि हु दुलंभलंभो चि । एसो स इडसंगो, एयं तं परमतत्तं ति ॥७७२५॥
 अहह ! तडत्थो जाओ, नूणं भवजलहिणो अहं अज्ज । अन्नह कहिं अहं कह व, एस एवं समाओगो ॥७७२६॥
 धन्नो हं जेण मए, अणोरपरम्मि भवससुद्धम्मि । पंच्ह नमोक्कारो, अचिंतचिंतामणी पत्तो ॥७७२७॥
 किं नाम अज्ज अमय-त्तणेण सव्वंउणियं परिणओ हं । किं वा सयलसुहुमओ, कओ अकंडे वि केणाउवि ॥७७२८॥
 इय परमसमसापत्ति-पुव्वमाड्यन्निओ नमोक्कारो । निहणइ किलिडुकम्मं, विसं व सियधारणाओगो ॥७७२९॥
 जेणेस नमोक्कारो, सरिओ भावेण अंतकालम्मि । तेणाड्डहूयं सोकूलं, दुक्खस्स जलंजली दिन्नो ॥७७३०॥
 एसो जणओ जणणी य, एस एसो अकारणो बंधू । एसो मिच्च एसो, परमुवयारी नमोक्कारो ॥७७३१॥
 सेयाण परमसेयं, मंगल्लणं च परममंगलं । पुन्नाण परमपुन्नं, फलं फल्लणं नमोक्कारो ॥७७३२॥
 तह एस नमोक्कारो, इहलोगगिहाओ जीवपहियाण । परलोयपहपयट्टाण, परम^१पच्छयणसारिच्छो ॥७७३३॥
 जह जह तस्सवणरसो, पणिमइ मणम्मि तह तह कमेण । खयमेइ कम्मगंठी, नीरनिहिताड्डमकुंभो व्व ॥७७३४॥
 तवनियमसंजमहो, पंचनमोक्कारसारहिपउत्तो । नाणतुरंगमजुत्तो, नेइ नरं नेव्वुइनगरं ॥७७३५॥
 जल्लणो वि होज्ज सीओ, पडिपहुत्तं वहेज्ज सुरसरिया । न य नामननेज्जइमो, परमपयपुरं नमोक्कारो ॥७७३६॥
 आराहणापुरस्सर-मण्णन्नहियाओ विसुद्धलेसागो । संसारुच्छेयकरं, ता मा सिदिलसु नमोक्कारं ॥७७३७॥

एसो हि नमोकारो, कीरइ नियमेण मरणकालम्मि । जं जिणवरेहिं दिट्ठो, संसारुच्छेयणसमत्थो ॥७७३८॥

अकुखेवेंणं कम्म-कूवओ तहा मंगलाऽऽगमो नियमा । तक्काले चियं सम्मं, पंचनमोकारकरणफलं ॥७७३९॥

कालन्तरभाविफलं तु, दुविहमिहभवियमण्णभविंयं च । इहभवियमऽत्थकामा, उभयभवसुहावहा सम्मं ॥७७४०॥

इहभवसुहावहा तत्थ, ताव अकिलेसभवणओ ताण । आरोगपुव्वगं तह, निव्विग्वं ताण माणणओ ॥७७४१॥

परभवसुहावहा पुण, सुत्तविहीए सुठाणविणियोगा । पंचनमोकारफलं, अह भन्नइ अन्नभविंयं पि ॥७७४२॥

जइ वि न तज्जम्भे चिय, सिद्धिगमो कह वि जायए तह वि । पत्तनमोकारा एक्क-सिं पि किर तमऽविगहिं ता ॥७७४३॥

उत्तमदेवेषु तहा, कुलेसु विउलेसु अतुलसुभकलिया । हिं'डित्ता पज्जंते, सिज्झंति चेव विहुरया ॥७७४४॥

इह पुण परमत्थेणं, नाणावरणाऽऽइयाण कम्ममाणं । पइखणमण्णंतपोगल-विगमम्मि जायमाणम्मि ॥७७४५॥

पाउणइ नमोकारस्स, पढमं वण्णं नकारमऽह सेसे । वने पत्तेयं चिय, तदण्णंतविमुद्धिसम्भावो ॥७७४६॥

एवं एक्केकं पि तु, अकूवरमऽच्चन्तकम्मवयलब्भं । जस्स स कहं न वंछिय-फलदाई होइ नवकारो ॥७७४७॥

किंच-

इहभवियमऽत्थकामा, जं भणिंयं तत्थ अत्थविसए ता । सावगपुत्तो नायं, जायऽत्थो मडगवइयरओ ॥७७४८॥

तहाहि-

एगम्मि महानगरे, सावगपुत्तो उ जोव्वणुमत्तो । वेसाज्जयपसंगी, अच्चंतपमायपडिचट्ठो ॥७७४९॥

सुचिरं बहुप्यारेहि, भन्नमाणो वि धम्मपडिवत्तिं । न कुण्ह निरंङ्कुसो करि-वरो व्व चिस्संथुलं ललइ ॥७७५०॥
 अह सो पिउणा करुणाए, वाहरेऊण मरणसमयस्मि । भणिओ पुत्तय ! जइ वि हु, दहं पमत्तो तहावि तुमं ॥७७५१॥
 पंचनमोक्कारमिमं, समत्थवरूण साहणसमत्थं । पढसु सया य सरेज्जसु, दुत्थाज्वत्थासु वरमंतं ॥७७५२॥
 एयस्स पभावणं, न विद्वंतीह भूयवेयाला । खुद्देवहववगो, सेसो-वि पणस्सइ अवस्सं ॥७७५३॥
 एयं पिउणो वयणो-वरोहओ सो तहत्ति पडिवन्नो । कालं गए य जणए, खीणस्मि य अत्थसारम्मि ॥७७५४॥
 सच्छंदभमणसीलो, वडइ मेत्तिं तिदंढिणा सद्धिं । उज्झयल्लुक्कमाणं, केत्तियमिममइव पुरिसाणं ॥७७५५॥
 एगम्मि अवसरे सो, भणिओ य तिदंढिणा सविस्संभं । कस्मिणचउदसिरयणीए, मडयमजविणट्ठलुंङ्गं ॥७७५६॥
 आपोसि जइ तुमं भद !, ता तुहं विद्वेमि दारिंदं । तं साहिऊण अहयं, दिव्वाए मंतसत्तीए ॥७७५७॥
 पडिवन्नमिमं सावयसुएण, पत्ते य भणियसमयम्मि । विज्जणमसाणपएसे, तेहव तेणोवणीयं से ॥७७५८॥
 पाणिपइडियखगं, ठवियं च तयं तु मंडलगउवरिं । सावयसुओ य पुरओ, तस्सेव निवेसियो तत्थ ॥७७५९॥
 सो य तिदंढी बाढं, विज्जं उच्चारिउं समाज्जद्धो । विजाज्जवेसवसेण य, मडगं उट्टेउमाज्जद्धं ॥७७६०॥
 भीओ सावयपुत्तो, सरिओ य झडत्ति पंचनवकारो । तपडिहयसामत्थं, पडियं च महीयले मडयं ॥७७६१॥
 पुणरवि तिदंढिदवविज्ज-जावओ उट्ठिऊण पडियम्मि । मडए भणियमज्जणं, सावयसुय ! मुणसि किं पि तुमं ॥७७६२॥
 तेणं पयंपियं नेव, किंपि अह ज्ञाणपयसिमाज्जुहो । जविउं पुणो तिदंढी, पारब्धो निययवरविज्जं ॥७७६३॥

सइहसुयमऽकुस्वमेणं, पंचनमोक्काररक्खियं हंतुं । १दोहंडिओ तिदंडी, मडएण झडत्ति खग्गेण ॥७७६४॥
 अह मडयखगघायप्पभाव—संजायजायरूवंडो । सावयसुएण दिट्ठो, झत्ति तिदंडी पहिट्ठेण ॥७७६५॥
 ताहे तदंडुगंगाहं, खंडिउं णियणिहे निहित्ताहं । पंचपरमेट्ठिसंत—प्पभावओ ईसरो जाओ ॥७७६६॥
 कामविसयम्मि नायं तु, साविगा मिच्छदिट्ठिणो भज्जा । जीए नमोक्काराओ, जाओ सप्पो वि २कुसुमसरी ॥७७६७॥

तथाहि—

एगम्मि सच्चिवेसे, मिच्छदिट्ठी गिहाऽहिवो एक्को । भज्जा य साविघा से, अच्चन्तं धम्मपडिचद्धा ॥७७६८॥
 तीसे उवरिं अवरं, भज्जं पण्णिउमीहमाणो सो । ससवचिगो त्ति तं पुण, अलहंतो खुदपरिणामो ॥७७६९॥
 चिन्तेइ पुव्वभज्जं, कहं हणिस्सं ति अन्नया कस्सिणं । सप्पं घडे ३निहित्ता, भवणस्सऽब्भन्तरे ठवइ ॥७७७०॥
 कयभोयणो य तं भणइ, साविंयं अमुगठाणणिहियाउ । घडयाओ कुसुममालं, भदे ! मज्झं पणाभेहि ॥७७७१॥
 अह सा गिहे पविट्ठा, अचक्खुविसओ त्ति पंचनवकारं । सरमाणी तम्मि घडे, कुसुमत्थं पक्खिखवइ हत्थं ॥७७७२॥
 एत्थंतरम्मि सप्पो, अवहरितो देवयाए गंधइहा । ठविया य तम्मि ठाणे, वियसियसियकुसुमवरमाला ॥७७७३॥
 घेत्तुं सा तीए सम—प्पिया य पइणो तओ ससंभंतो । गंतूण तं णिहालइ, घडयं नो पेच्छइ णं ॥७७७४॥
 ताहे महप्पभाव त्ति, पायवडिओ कहेइ नियवत्तं । स्वामेऊण य ठवइ, तं नियघरसामिणिपयम्मि ॥७७७५॥

१ दोहंडिओ = द्विखण्डितः ।

२ कुसुमसरी = कुसुममाला ।

३ छुहित्ता पाठो ० ।

इय इहलोगे धणकाम-साहगो एस ताव नवकारो । परलोगे चिय सुहओ, हुंडियजक्खस्स व इमो त्ति ॥७७७६॥

तथाहि—

॥७७७७॥

महुराए नगरीए, हुंडिज्जनामो उ तक्करो लोयं । सुसमाणो अणवरयं, पत्तो आरक्खवपुरिसेहिं

॥७७७८॥

आरोवेज्जणं रास-भम्मि नगरीए भामिओ पच्छा । पक्खित्तो खलाए, भिण्णसरीरो य तीए दहं

॥७७७९॥

तन्हाकिलामियंज्जो, तेण पएसेण पेच्छिउं जंतं । जिणदत्तणामधेयं, सुसावगं भणइ सुदुहडो

॥७७८०॥

हंभो ! महायस ! तुमं, सुसावगो दुक्खिएसु करुणपरो । ता मम तिसियस्स लहं, कत्तो वि जलं पणामेहि

॥७७८१॥

अह सावएण भणियं, इमं नमोक्कारमणुविचिंतेहि । जा ते आणेमि जलं, जइ पुण विस्सारिहिसि एयं

॥७७८२॥

ता आणीयं पि न तुज्झ, भद ! दाहासि एव भणिओ सो । तल्लोलुययाए दहं, नवकारं सरिउमाऽऽरुद्धो

॥७७८३॥

जिणदत्तो पुण सलिलं, गहाय गेहाओ आगओ जाव । नवकारमुच्चरंतस्स, ताव से अइगयं जीयं

॥७७८४॥

तो तप्पभावओ सो, सरिउं जक्खत्तणं समणुपत्तो । अह चोरभत्तदाइत्ति, रायपुरिसेहिं जिणदत्तो

॥७७८५॥

वेत्तण अप्पिओ नर-वइस्स तेणाऽवि जंपियमिमं पि । खलाए आरोवह, तक्कारपडितुल्लदोसं ति

॥७७८६॥

एवं वुत्ते नीओ, जिणदत्तो तेहिं आघयणठाणे । एत्थंतरम्मि हुंडिय-जक्खेण पउंजिओ ओही

॥७७८७॥

खलाए निब्भिनं, नियदेहं सावयं च तह दट्ठुं । रुद्धो सो नयरोवरि, पव्वयमुप्पाडिउं भणइ

॥७७८८॥

रे ! रे ! देवयभूयं, सावयमेयं खमाविउं मुयह । इहरा इमेण गिरिणा, तुव्भे सव्वे वि चूरिस्सं

अह भीएणं रत्ता, जिणइत्तो खामिऊण पम्मुक्को । इय हुडियचोरस्स व, परलोगमुहो नमुक्कारो ॥७७८९॥
 एवं च उभयलोगे वि, सोकूखमूलं इमं सुणेऊणं । आराहणाऽभिलासी, खवण ! तुमं सह सरेज्ज जओ ॥७७९०॥
 “पंचण्ह णमोक्कारो, जीवं मोएइ भवसहस्साओ । भावेण कीरमाणो, होइ पुणो गोहिलाभाय ॥७७९१॥
 पंचण्ह णमोक्कारो, धन्नाण भवकूखयं करेन्ताणं । हिययं अणुमुयंतो, विसोत्तियावारओ होइ ॥७७९२॥
 पंचण्ह नमोक्कारो, एवं खलु वन्नियो महड्थो त्ति । जो मरणम्मि उवग्गे अभिकूखणं कीरए बहुसो ॥७७९३॥
 पंचण्ह नमोक्कारो, सव्वपावप्पणासणो । मंगलाणं च सव्वेस्सि, पढमं भवइ मंगलं” ॥७७९४॥
 इय ताव भणियेभेयं, पंचनमोक्कारनामपडिदारं । सम्मन्नाणुवओगाऽमि—हाणमऽकूखेमि अह नवमं ॥७७९५॥
 खमग ! पमायं उम्मूलिऊण, नाणोवओगवं होसु । जम्हा सव्वाऽवाहा—विवज्जियं जीवलोगस्स ॥७७९६॥
 नाणं चकूखू नाणं, पईवओ नाणमेव दिण्णाहो । तिहुयणतिसिगुहाए, पगासरयणं परं नाणं ॥७७९७॥
 जइ ताव नाणचकूखू, न होज जीत्ताण जीवलोगम्मि । ता मोकूखमग्गविसया, सम्मपविच्ची न जाएज्जा ॥७७९८॥
 कह वा कुवोहसलहाऽ—वहारिणाणपईवविरेहेण । होज्जा जयं वरायं, मिच्छत्ततोभरऽकंतं ॥७७९९॥
 तह फुरइ फुडं हयतस—सन्नाणदिवायरप्पभावेण । संसारसरे सुंदर—विवेयकमलाऽऽयरवियासो ॥७८००॥
 तिहुयणतिसिगुहाए, अन्नाणतमंऽधयाग्धोराए । जइ नो हुंतो सन्नाण—कागणीरयणवावारा ॥७८०१॥
 ता कह इमं वरायं, भूहं जिणचक्किमग्गमऽणुलगं । अप्पडिहयप्पयारं, इह १ नीहंतं भवियेसेणं ॥७८०२॥

सका सुएण णाउं, उइढं च अहं च तिरियलोगं च । ससुरासुरं समणुयं, सगरुल्लुयगं संगंधव्वं ॥७८०३॥
 बंधं मोक्खं गइमाऽगइं च, जीवाण जीवलोगम्मि । जाणंति सुयसमिद्धा, जिणसासणभाविमईया ॥७८०४॥
 सइ जहा ससुत्ता, न नासइ कयवरम्मि पडिया वि । जीवो वि तह ससुत्तो, न नासइ गओ वि संसारे ॥७८०५॥
 सइ जहा असुत्ता, नासइ पडिया कयासमज्झम्मि । पुरिसो वि तह असुत्तो, नासइ संसारगहणम्मि ॥७८०६॥
 जह आगमेण वेज्जो, जाणइ वाहिं 'चिगिच्छिउ' निउणो । तह आगमेण नाणीं, जाणइ सोहिं 'चरित्तस्स ॥७८०७॥
 जह आगमपरिहीणो, वेज्जो वाहिस्स न मुणइ तिगिच्छं । तह आगमपरिहीणो, चरित्तसोहिं न याणाइ ॥७८०८॥
 तम्हा पुवं पुव्वरिसि-परुवियम्मि अप्पमत्तेहिं । उज्जोओ कायव्वो, नरेहिं 'मोक्खवाऽभिक्रवीहि' ॥७८०९॥
 मेहा होज्ज न होज व, जं सा कम्मकूखओवसमसज्झा । उज्जोओ कायव्वो, नाणं अभिक्रवमाणेहिं ॥७८१०॥
 जइ वि य दिवसेण पयं, पढेइ पक्खेण वा सिलोगद्धं । नाणं सिक्खेउमणो, तह वि हु मा मुंच उज्जोगं ॥७८११॥
 पेच्छह ता अच्छेरं, अणऽच्छमाणीए अच्छमाणस्स । पासाणस्स वलवओ, खओ कओ वारिधाराए ॥७८१२॥
 तह सीयएण मउयएण, जोगं अंशुचमाणेण । उदएण गिरी भिन्नो, थेंवं थेंवं व्हंतेण ॥७८१३॥
 अपरिजिएण मणूसो, बहुणा वि सुएण अपरिसुद्धेण । खलिएण संक्रिएण य, जाणुयज्जणहासओ होइ ॥७८१४॥
 थेवेण वि अखलियसुद्धएण, थिरपरिचिएण गहियत्थो । सज्झाएण मणूसो, अलज्जियाऽणाउलो होइ ॥७८१५॥

गंगाए वालुयं जो मिणेज्ज, उस्सिंचिज्जण य समत्थो । हत्थउडेहिं समुदं, सो नाणगुणे अणुमिणेज्जा ॥७८१६॥
 पावाउ विणिविची, तहा पविची य कुसलधम्मस्स । विणयस्स य पडिवची, तिन्नि वि नाणस्स कज्जाइं ॥७८१७॥
 संजमज्जे अराहणा य, आणा य वद्धमाणस्स । सक्का नाउं नाणेण, तेण नाणं अहिज्जेज्जा ॥७८१८॥
 नाणे आउत्ताणं, नाणीणं नाणजोगजुत्ताणं । को निजरं तुलेज्जा, पयडियसिचपउणपयवीणं ॥७८१९॥
 छट्टउट्टमदसमुवालेसेहिं, अबहुस्सुयस्स जा सोही । तत्तो बहुतरुणिया, हवेज्ज जिमियस्स नाणिस्स ॥७८२०॥
 एक्काउहेण तवस्सी, भवेज्ज नउत्थेत्थ संसओ को वि । एक्काउहेण सुयथरो, न होइ धंतं पि तूत्तो ॥७८२१॥
 जं नेरइओ कम्मं, खवेइ बहुयाहिं वासकोडीहिं । तं नाणी तिहिं गुत्तो, खवेइ ऊसासमेत्तेण ॥७८२२॥
 नाणेण सव्वभावा, नज्जंति चराउचरा तिहुयणत्था । तम्हा नाणं कुसलेण, सिक्खियव्वं पयत्तेण ॥७८२३॥
 नाणं गिण्हइ नाणं गुणेज्ज, नाणेण कुण्ह किचाइं । इय संसारसमुदं, नाणी नाणद्धिओ तरइ ॥७८२४॥
 नाणं खु सिक्खियव्वं, नरेण लद्धूण दुछ्हं वोहिं । जह इच्छा नाउं जे, जीवस्स विसोहणं परमं ॥७८२५॥
 सव्वत्थामेण सुयं, धेत्तव्वं जहव्वलं तवो किच्चं । उस्सुत्तं कीरंतो, तवो वि न जओ गुणाय भवे ॥७८२६॥

किंच—

न हु मरणम्मि उवग्गे, सको वारसविहो सुयक्खंधो । सव्वो अणुचिंतेउं, धणियं पि समत्थचित्तेण ॥७८२७॥
 ता जो एक्कपयम्मि वि, संजोगं कुण्ह वीयरामए । सो तेण मोहजालं, छिंदइ अज्झप्पजोगेण ॥७८२८॥

एकस्मि वि मोक्षवनिबंधणम्मि, जो होइ निच्चमाऽऽउत्तो । तं तस्स होइ नाणं, जेण विरागत्तणमुवेइ ॥७८२९॥
 जे पयणुभत्तपाणा, सुयहेउं ते तवस्सिणो नेया । सुत्तविउत्ताण तवो, जरविहुराण व छुहामारो ॥७८३०॥
 नाणेण वज्जणिजं, वज्जिज्जइ किज्जइ य करणिजं । नाणी जाणइ काउं, कज्जमऽकज्जं च वज्जेउं ॥७८३१॥
 नाणसहिंयं चरित्तं, नूणं संपायगं गुणसयाणं । एसा जिणाणमाऽऽणा, नऽत्थि चरित्तं विणाऽऽणाए ॥७८३२॥
 जं नाणं तं करणं, जं करणं पवयणस्स सो सारो । जो पवयणस्स सारो, सो परमत्थो त्ति नायव्वो ॥७८३३॥
 परमत्थगहियसारो, बंधं मोक्षवं सुणेइ जीवाणं । नाऊण बंधमोक्षवं, खवेइ भवसंचियं कम्मं ॥७८३४॥
 नाऽदंसणिस्स नाणं, न य अन्नाणिस्स होति चरणगुणा । अगुणस्स नत्थि मोक्षवो, नत्थि असुत्तस्स निव्वाणं ॥७८३५॥
 भइं बहुस्सुयाणं, सव्वत्थेसु परिपुच्छणिज्जाणं । नाणेणुज्जोयकरा, जे सिद्धिगणसु वि जिणेसु ॥७८३६॥
 किं एत्तो लट्ठयरं, अच्छेयरं व सुंदरतरं वा । चंदमिव जमिह लोया, बहुस्सुयमुहं पलोयंति ॥७८३७॥
 चंदाउ नीइ जोन्हा, बहुस्सुयमुहाउ नीइ जिणवयणं । जं सोऊण मणूसा, तरंति संसारंक्तरं ॥७८३८॥
 चोइसपुव्वधरा जे, ओहिनाणी य केवली चेव । लोसुत्तमपुरिसाणं, तेसिं नाणं अभिन्नाणं ॥७८३९॥
 ँदढमूढमहाणम्मि वि, वरमेगो वि सुयसीलसंपन्नो । मा हु सुयसीलविगलं, काहिसि माणं पवयणम्मि ॥७८४०॥
 तग्हा सुयम्मि जत्तो, कायव्वो होइ अप्पमत्तेणं । जेणऽप्पाणं परमऽवि, दुक्खसमुदाउ तारेइ ॥७८४१॥

नाणोवयोगरहितो, न तरइ नियचित्तिनिगहं काउं । नाण अकुसभूय, चित्तस्सुम्मत्तकरिणो व्व
 विज्जा जहा पिसायं, सुट्ठु पउत्ता करेइ पुरिसचसं । नाणं हिययपिसायं, सुट्ठु पउत्तं तह करेइ ॥७८४२॥
 उअसमइ किन्हसप्पो, जह मंतेण विहिणा पउत्तेण । तह हिययकिन्हसप्पो, सुट्ठुवउत्तेण नाणेण ॥७८४३॥
 आरन्नओ वि हत्थी, मत्तो नियमिज्जए वरत्ताए । जह तह इह नियमिज्जइ, नाणवरत्ताए मणहत्थी ॥७८४४॥
 जह मक्कडओ खणमडवि, रज्जूए विणा न ठाइ एगत्य । तह खणमडवि मज्झत्थो, नाणेण विणा न होइ मणो ॥७८४५॥
 तम्हा सो अइचवलो, मणमक्कडओ जिणोवएसेणं । काउं सुत्तनिवद्धो, रामेयव्वो सुहज्झाणे ॥७८४६॥
 नाणुवओगो तम्हा, खमगस्स विसेसओ सया भणिओ । जह १ चक्कडट्ठुवओगो, चंदमवेज्झं करं तस्स ॥७८४७॥
 नाणपईवो पज्जलइ, जस्स हियाए विसुद्धलेसस्स । जिणदिट्ठुमोक्खमगे, न पणासभयं भवे तस्स ॥७८४८॥
 नाणुज्जोण विणा, जो इच्छइ मोक्खमगगमुवगंतुं । गंतुं कडिष्ठमिच्छइ, जम्मंड्यो इव वरागो सो ॥७८४९॥
 जइ खंडसिलोहेहिं वि, मरणाउ रक्खिओ जवो साह । ता कह नो रक्खिखज्जइ, जिणुत्तसुत्तेण भवभयओ ॥७८५०॥
 तहाहि— ॥७८५१॥

उज्जेणीनगरीए, अनिलसुओ नरवाई जवो आसि । पुत्तो य गदभो से, जुवराओ परमपणयपयं ॥७८५२॥
 नीसेसरज्जकज्जाण, चिंतगो दिग्घपिट्ठुनायो य । ती अहेसि विस्सास—भायणं सन्वकज्जेसु ॥७८५३॥

अच्चं तरुवकलिया, जवस्स धूया अडोल्लिया आसि । भइणी जुवरनो गह-भस्स नवजोव्वणसुहंउमी ॥७८५४॥
 तं एगया पलोइय, जुवराया मयणविहुरिओ संतो । तदस्संपत्तीए किओ, पइदियहं होउमाऽऽरद्धो ॥७८५५॥
 पुडो य अमच्चेंणं, कीस किओ होसि गाढनिब्बंथे । तेगेगंते सिद्धं, ताहे वुत्तं अमच्चेंण ॥७८५६॥
 जह कोवि नेव जाणंइ, तह भूमिहरे इमं छुहेऊण । भुंजेसु विसयसोक्खं, सत्तप्पसि कीस तं कुमर ! ॥७८५७॥
 एवं कयम्मि लोगो वि, जाणिही नूण केणई हडत्ति । पडिवन्नं कुमरेणं, कयं च तह चेव मूढेणं ॥७८५८॥
 वइयरमिमं च नाउं, जवराया जायगाढनिब्बेओ । पुत्तं रज्जे ठविउं, सुगुरुसमीवम्मि पव्वइओ ॥७८५९॥
 अनुसासिज्जंतो वि हु, न तहा पाढम्मि सो समुज्जमइ । पुत्तपडिवंधेण य, पुणो पुणो एइ उज्जेणिं ॥७८६०॥
 अह अन्नया कयाई, उज्जेणिपुरिं पडुच्च वच्चंतो । जवखेत्तरक्खणुजय-मइनिहुयमिओत्तओ हुंतं ॥७८६१॥
 अनुसरिय रासहं खेत्त-सामिणा फुडगिराए भणंतं । पायडियभावमेयं, खंडसिलोगं निसामेत्या ॥७८६२॥
 “आधावसि पधावसि, ममं चेव निरिक्खसि । लक्खितो ते मए भावो, जवं पत्थेसि गइहा !” ॥७८६३॥
 एयं च सिलोगं कोउगेण, अवधारिऊण सो साहू । गंतुं पहे पयडो, नवरं एगत्य ठाणम्मि ॥७८६४॥
 रसमाणेहिं डिंभेहिं, खिप्पमाणा कहिं पि विलमज्जे । पडिया अमुणिज्जंती, अडोल्लिया तं च सच्चत्थ ॥७८६५॥
 मगंति डिंभाइं, निउणं जा नेव कहवि पेच्छंति । ता तं विलं पलोइय, डिंभेणेक्कण पट्टियमिमं ॥७८६६॥
 “इओ गया इओ गया, मग्गिज्जंती न दीसइ । अहमेयं वियाणामि, विले पडिया अडोल्लिया” ॥७८६७॥

सोच्चा इमो वि मुणिणा, कोऊहलोओवधारिओ सम्मं । पत्तो य स उज्जेणिं, ठिओ गिहे कुंभयारस्स ॥७८६८॥
 तथ वि य कुंभयारो, भयभीयमिओतओ पलायंतं । मूसगमाऽऽसज्ज इमं, खंडसिलोगं पढेइ जहा ॥७८६९॥
 “सुकुमालया भदलया, रत्तिं हिंडणसीलया । दीहगिदुस्स वीहेहि, नत्थि ते ममओ भयं” ॥७८७०॥
 एसो वि रायरिसिणा, जवेण अवधारिओ सिलोयतियं । एयं च विभावेंतो, अच्छइ सो धम्मकिच्चपरो ॥७८७१॥
 नवरं पुव्वाऽणुसयं, किंपि वहंतेण दिग्घपिट्ठेण । तव्वसहीए विविहाऽऽ-उहाणि ठविउं णिवो भणिओ ॥७८७२॥
 सामन्नपराभगो, रज्जथमिहाऽगओ तुहं जणगो । पत्तियसि जइ न मज्झं, ता तव्वसहीए पेहेसु ॥७८७३॥
 विविहाइं आउहाइं, विविहपयारेहिं नूमियाइं तओ । पेहावियाइं रत्ता, दिट्ठाणि य ताइं तह चेव ॥७८७४॥
 रज्जावहारभीओ, तयऽणु णिवो दिग्घपिट्ठपरिरिओ । लोयाऽववायरकूखण-कएण रयणीए वेत्तूण ॥७८७५॥
 १नीलपहोलिकरालं, करवालं कुंभयारभवणम्मि । केणइ अमुणिज्जंतो, गतो लहुं साहुहणणट्ठा ॥७८७६॥
 एत्थंतरम्मि मुणिणा, कंहंपि पट्ठिओ स पढमसिलोगो । रत्ता नायं नूणं, अइसेसी एस नाओम्हि ॥७८७७॥
 अह बीओ, वि हु पट्ठिओ, मुणिणा तं पुण निसामिउं राया । विम्भइओ अहह ! कंहं, भइणीवित्तं पि नायंति ॥७८७८॥
 अह तइओ वि हु पट्ठिओ, तत्तो राया पवड्हियाऽमरिसो । चिन्तइ उज्झियरज्जो, कह मज्झ पिया पुणो रज्जं ॥७८७९॥
 वंछेइ नवरमेसो, पावाऽमच्चो ममं विणासेउं । एयं कुणइ पयत्तं, ता दुट्ठमिमं हणेमि त्ति ॥७८८०॥

सीसं से छिदिता, कहेइ साहुस्स निययवुत्तंत । तो सो सुयपढणे जाय-उज्जमो इय विचिंतेइ ॥७८८१॥
 सिक्खिव्वं मणूसेण, अवि जारिसतारिसं । पेच्छ खंडसिलोगेहिं, जीवियं परिसक्खियं ॥७८८२॥
 एत्तो चिय पढणत्थं, पुरां ममं गुरुज्जणोऽणुसासिं तो । मुक्खत्तणेण य अहं, तइया थेवं पि न पढे तो ॥७८८३॥
 जइ मूढलोयइयं पि, पढियमेवंफलं सुयं होइ । ता जिणवरप्पणीयं, कहां न होही महाफल्यं ॥७८८४॥
 एवं विभावित्तं सो, गओ समीवे गुरुस्स दुब्बिण्यं । खामेत्ता जत्तेण, पढित्तं सुत्तं समारद्धो ॥७८८५॥
 जीयं संजमपरिपालणं च, एवं जवो समणुपत्तो । इयरो य जणगअविणा-सणेण कित्तिं च सुगतिं च ॥७८८६॥
 इय सामन्नसुयस्स वि, पहावउसुवलक्खिखऊण खवग ! तुमं । तेहोक्कपहुपणीए, सुयम्मि सव्वाऽऽयरं कुणसु ॥७८८७॥
 एवं सम्मंनानोवयोग-पडिदारमऽक्खियं एत्तो । पंचमहव्वयरक्खा-दारं दसमं पवक्खवामि ॥७८८८॥
 सम्मन्नाणोवओगस्स, होइ वयरक्खणं फलं । वरनिव्वाणनयरपहंसं-दणाण ताणं पुण वयाण ॥७८८९॥
 पढमं वहवाओ बीय-मऽलीयविरइ तइज्जमऽत्तेण । मेहुणनिविची तुरियं, पंचममऽपरिगहो तत्थ ॥७८९०॥
 परिहर छजीववहं, सम्मं मणवयणकायजोगेहिं । जीवविसेसे नाउं, जाजीवमिमे य ते जीवा ॥७८९१॥
 पुढविदगाऽगणिवाया, एक्केका सुहुमवायरा होति । साहाराणपत्तेओ, दुविहो य वणस्सई होइ ॥७८९२॥
 साहाराणो य दुविहो, सुहुमो तह वायरो य नायव्वो । पजत्ताऽपज्जत्तग-भेया सव्वे वि त्रावीसं ॥७८९३॥
 दुत्तिचउरिंदियविगला, पणिंदि सण्णी असन्निणो दुविहा । पजत्ताऽपज्जत्तग-भेएण तसा दसवियप्पा ॥७८९४॥

एमाऽऽइवियप्पेसुं, जीवेसु सया वि नायपरमत्थो । सव्वाऽऽयरमुचत्तो, अप्पोवरम्मेण कुणसु दयं
तहाहि— ॥७८९५॥

सव्वे वि हु जीवा जीवियं सु, इच्छंति नेय मरिउं जे । ता पाणवहं घोरं, धीरा परिवज्जयंति सया ॥७८९६॥
तन्हाल्लुहाऽऽइपरित्ताविओ वि, जीवाण घायणं काउं । फडियारं सुमिणम्मि वि, कइयावि हु मा करेज्जासि ॥७८९७॥
रइअरइहरिसभयऊसु—गत्तदीणत्तणाऽऽइजुत्तो वि । भोगपरिभोगहेउं, मा तं चित्तेसु जीववहं
तेलोककीवियाणं, वरेहि एगयरं ति देवेहिं । भणिण तेलोकं को, वरेज्ज नियजीवियं मोत्तुं ॥७८९८॥
जं एवं तेल्लोकं, णज्जवइ जीवस्स जीवियं तम्हा । सुवणत्तयलाभाओ वि, दुल्लहं वल्लहं च सया ॥७८९९॥
थोवत्थोवेण वहुं, संजममऽज्जिणिय महुयरो व्व महुं । तिहुयणसारं हिंसा—महंतकलसेहिं मा चयसु ॥७९०१॥
नत्थि अणूओ अप्पं, आयासाओ महल्लयं नत्थि । जह तह जियरकूखाओ, अवरं पवरं न वयमऽत्थि ॥७९०२॥
तहा—

जह पव्वएसु मेरू, उच्चागो होइ सव्वलोगम्मि । तह जाणसु अइगरुयं, सीलेसु वएसु य अहिंसं ॥७९०३॥
जह आयासे लोगो, दीवससुद्धा जहा य भूमीए । तह जाण अहिंसाए, ठियाणि तवदाणसीलाणि ॥७९०४॥
जं जीववहेण विणा, विसयसुहं नत्थि जीवलोगम्मि । ता जीवदया जायइ, महच्चयं विसयविमुहस्स ॥७९०५॥
परिचित्तविसयसंणे, फासुयआहारपाणभोइम्मि । मणवयणकायगुत्ते, होइ अहिंसावयं सुद्धं ॥७९०६॥

कुव्वंतस्स वि जत्तं, तुवेण विणा न ठंति जह अरया । अरएहि' विणा य जहा, तुवं पि न साहइ सकज्जं ॥७९०७॥
 तह जाण अहिंसाए, विणा उ न पयं ल्हंति सेसगुणा । न य तेहि' च विउत्ता, कुणइ सकज्जं अहिंसा वि ॥७९०८॥
 सच्चमचोरिक्कं बंभ-चेरमऽपरिगहो अनिसिभत्तं । एयाइं अहिंसाए, रक्खा दिक्खाए गहणं च ॥७९०९॥
 जम्हा असच्चवयणाऽऽइएहि', दुक्खं परस्स होइ दढं । तप्परिहारो तम्हा, परं अहिंसा गुणाऽऽह्माणं ॥७९१०॥
 मारणसीलो कुणइ, जीवाणं रक्खसो व्व उव्वेवं । संबंघिणो वि मारंत-यंमि नो जंति विस्सासं ॥७९११॥
 जीवगयाऽजीवगया, दुविहा हिंसा उ तत्थ जीवगया । अट्ठुत्तरसयभेया, इयरा एक्कारसविहा उ ॥७९१२॥
 जोगेहि' कसाएहि', कयकारियअणुमईहि' तह गुणिया । संरंभसमारंभा-ऽऽरंभाउ भवंति अट्ठसयं ॥७९१३॥

तत्थ—

संरंभो संकप्पो, परित्तवक्करो भवे समारंभो । आरंभा उद्वओ, सव्वनयाणं विसुद्धाणं ॥७९१४॥
 निक्खेवो निव्वची, तहेव संजोयणा निसग्गो य । कमसो चउ-दुग-दुगत्तिग-भेयादेक्कारस भवंति ॥७९१५॥
 अपमज्जियदुपमज्जिय-सहसाऽणाभोगओ य णिक्खेवो । कोउयदुप्पउत्तो, तदोवगरणं च निव्वची ॥७९१६॥
 संजोयणसुवगरणाण, पढममियरं च भत्तपाणाणं । दुट्ठनिसिद्धा मगवइ-काया भेया निसग्गस्स ॥७९१७॥
 हिंसाओ अविरमणं, वहपरिणामो य होइ हिंसा जं । तम्हा पमत्तजोगो, पाणव्वरोवओ निच्चं ॥७९१८॥
 जीवो कसायबहुलो, संतो जीवाण धायणं कुणइ । जो पुण विजियकसायो, सो जीवहं परिच्चयइ ॥७९१९॥

आयाणे निरुखेवे, वोसिरणे ठाणगमणसयणे य । सव्वत्थ अप्पमत्ते, दयावरे होइ हु अहिंसा ॥७९२०॥
 काएतु निरांभे, सन्नाणे रउपरायणमणम्मि । सव्वत्थुवओगवरे, संपुन्ना होइ हु अहिंसा ॥७९२१॥
 तेणेवाऽऽंभरया—णाऽणेसणीयाऽऽपिंडभोईण । घरसरणपडिवद्धानं, सायरसगिद्धिगिद्धानं ॥७९२२॥
 सच्छंदपयाराणं, गामकुलाऽऽईसु कयममत्ताण । अन्नाणीणमडहिंसा, न घडइ खरसिरविसाणं व ॥७९२३॥
 ता नाणदाणदिक्खा—दुकरतवजागसुगुरुसेवाणं । जोगऽब्भासाणं पि हु, सारो एक्को चिय अहिंसा ॥७९२४॥
 अप्पाउमऽणारोगं, दोहग—दुरूवया य दोगच्चं । दुव्वन्नगंधरसया य, होति वहगस्स परलोए ॥७९२५॥
 तम्हा इह परलोए, दुक्खाणि सया अणिच्छमाणेणं । उवओगो कायव्वो, जीवदयाए सया मुणिणा ॥७९२६॥
 जं किंचि सुहसुयारं, पहुत्तणं पयइसुंदरं जं च । आरोगं सोहगं, तं तमऽहिंसाफलं सव्वं ॥७९२७॥
 परिहर असच्चवयणं, खमग ! चउम्भेयमडवि पयत्तेण । संजमवंता वि जओ, भासादोसेण लिप्पति ॥७९२८॥
 सब्भूयऽत्थनिसेहो, पहममऽसच्चं न सन्ति जह जीवा । वीयमऽसब्भूयकहा, संति जहा भूयकचारा ॥७९२९॥
 अन्नह वयणं तइयं, निच्चो जीवो भवे अणिच्चो वा । साऽवज्जमऽणेगविहं, वयणमऽसच्चं चउत्थं तु ॥७९३०॥
 जत्तो पाणिवाहाऽई, दोसा जायंति तमिह साऽवज्जं । अप्पियवयणं च तहा, कक्कसपेसुण्णमाऽऽइयं ॥७९३१॥
 हासेण व कोहेण व, लोभेण भएण वा वि तमऽसच्चं । मा भणसु भणसु सच्चं, जीवहियत्थं पसत्थमिणं ॥७९३२॥
 मियमहुरमऽखरमऽफरुस—मऽच्छलकज्जोवगं असावज्जं । धम्माऽहम्मियसुहयं, भणाहि तं चेव य सुणाहि ॥७९३३॥

सचं वयंति रिसिणो, रिसीहि विहियाउ सव्वविजाउ । मेच्छस्स वि सिज्जंती, नियमेण सच्चवाइस्स ॥७९३४॥
 विस्ससणिज्जो माय व्व, होइ पुज्जो गुरुव्व लोमस्स । सयणो व्व सच्चवाई, पुरिसो सव्वस्स होइ पिओ ॥७९३५॥
 सच्चम्मि तवो सच्चम्मि, संजमो तम्मि चेव सव्वगुणा । इह संजओ वि मोसेण, होइ तणतुच्छओ पुरिसो ॥७९३६॥
 न उहइ अग्गी न जलं पि, बोलए सच्चवाईणं पुरिसं । सच्चवलियं सुपुरिसं, न नेइ तिकूवा गिरिनेइ वि ॥७९३७॥
 सच्चेण देवयाओ, नमंति पुरिस्स ठंति य वसम्मि । सच्चेण गहगगहियं, मोइंति करंति रक्खं च ॥७९३८॥
 सच्चं ववगयदोसं, वोत्तण जणस्स मज्झयारम्मि । पावइ परमं पीइं, जसं च जयविस्सुयं लहइ ॥७९३९॥
 मायाए वि हु वेसो, पुरिसो अलिएण होइ एक्केण । किं पुण सेसाण भुयं-गमो व्व नो होज अइवेसो ॥७९४०॥
 अप्पच्चओ अकित्ती, धिक्कारो कलहवेरभयसोगा । धणनासो वहवंधो, असच्चवाइम्मि संनिहिया ॥७९४१॥
 परलोगम्मि वि दोसा, ते चेव हवंति अलियवाइस्स । चोरिकाऽऽई सेसे, जत्तेण वि परिहरंतस्स ॥७९४२॥
 इहलोगपाऽलोइय-दोसा जे होंति अलियवयणस्स । कक्कसवयणाऽऽईण वि, दोसा ते चेव नायव्वा ॥७९४३॥
 अलियं पयंपमाणो, एमाऽऽई पावए बहू दोसे । परिहरमाणो तं पुण, तच्चिवरीए य लहइ गुणे ॥७९४४॥
 मा कुणसु धीर ! बुद्धिं, अपं च बहुं च परधणं धेतुं । दंतंतरसोहणयं, किलिंचमेत्तं पि अचिइणं ॥७९४५॥
 जह मक्कडओ पक्कफलाइं, दट्ठण धाइ श्वाओ वि । इय जीवो परविहवं, विविहं दट्ठण अहिलसइ ॥७९४६॥

न य तं लहइ न भुंजइ, भुत्तं पि न कुणइ निव्वुइ तस्स । सव्वजएण विजीवो, लोभाऽऽविट्ठो न लिप्पइ य ॥७९४७॥
 तह जो अत्थं अवहरइ, जस्स सो जीवियं पि से हरइ । जं सो अत्थकएणं, उज्झइ जीयं न उण अत्थं ॥७९४८॥
 हुंते य तम्मि जीवइ, सुहं च सकलत्तओ तओ लहइ । तं पुण तस्स हरंतेण, तेण सव्वं पि हडमेव ॥७९४९॥
 ता जीवदयं परमं, धम्मं गहिज्जण गेण्ह माऽदिणं । जिणगणहरपडिसिद्धं, लोयविरुद्धं च अहमं च ॥७९५०॥
 चरिउं पि चिरं चरणं, किलिं चमेत्तं पि धेत्तुमऽविदिणं । तणलहुओ होइ नरो, अपपच्चइओ य चोरो व्व ॥७९५१॥
 वडवंधजायणाओ, छायाभंसं पराभवं सोगं । पावइ चोरो सयमऽवि, मरणं सव्वस्सहरणं च ॥७९५२॥
 निच्चं दिवा य रत्तिं च, संकेमाणो न निद्वमुवलभइ । भयतरलं पेच्छंतो, अच्छइ गच्छइ य हरिणो व्व ॥७९५३॥
 उंदुरकयं पि सइ, सोच्चा परिवेवमाणसव्वंजो । सहसा समंतओ तह, उव्विगगो धावइ खलंतो ॥७९५४॥
 परलोगम्मि चि चोरो, करेइ नरयम्मि अप्पणो वसहिं । तिव्वाओ वेयणाओ, अणुभवइ तत्थ सुचिरं पि ॥७९५५॥
 तिरियगईए वि तहा, चोरो पाउणइ तिकूखदुकूखाइ । किं बहुणा दुत्तारे, संसारसरे सरइ बहुसो ॥७९५६॥
 हरिया व अहरिया वा, नस्संति नरभवेचि तस्सऽत्था । न हु से धणमुवचीयइ, सयं च ओलोइइ धणाओ ॥७९५७॥
 १ परदव्वहरणवुद्धी, सिरिभूई दुक्खदारुणे नए । पडिओ तचोऽणंतं, भमिओ संसारंकंतारे ॥७९५८॥
 एए सव्वे दोसा, न होति परदव्वहरणविरयस्स । होति समग्गा य गुणा, एत्तो चिय निच्चमुवउत्तो ॥७९५९॥

देवे'दरायगहवइ-सागरिसाहग्मिओगहम्मि तुमं । समुच्चियविहिणा दिण्णं, गेण्हसु सामण्णहेउं ति ॥७९६०॥
 रकूखाहि बंभचेरं च, बंभगुत्तीहिं नवहिं परिमुद्धं । निच्चं पि अप्पमत्तो, पंचविहे इत्थिवेग्गे ॥७९६१॥
 जीवो बंभा जीवम्मि, चेव चरिया भवेज्ज जा जइणो । तं जाण बंभचेरं, विमुक्कपरदेहतत्तिस्स ॥७९६२॥
 “वसाहिकहनिसेज्जे”दिय-कुहुं तरपुव्वकीलियपणीए । अइमायाऽऽहोरविभूसणा य, नव बंभगुत्तीओ” ॥७९६३॥
 कामकया १ इत्थिकया २, दोसा अमुच्च ३ बुइहसेवा ४ य । संसग्गीदोसा ५ वि य, करे”ति इत्थीसु वेसगं ॥७९६४॥
 जावइया किर दोसा, इह परलोगे दुहाऽऽवहा हो”ति । आवहइ ते उ सव्वे, मेहुणसन्ना मणूसस्स ॥७९६५॥
 सोयइ वेवइ तप्पइ, जंपइ कामाऽऽउरो असंबद्धं । रत्तिं दिया वि निहं, न लहइ पज्झाइ विमणो य ॥७९६६॥
 सयणे जणे व सयणाऽऽसणे वि, गामे घरे अरन्ने वा । कामपिसायगहिओ, न रमइ तह भोयणाऽऽईसु ॥७९६७॥
 कामाऽऽउरस्स गच्छइ, खणो वि संबच्छरो व्व पुरिस्सस्स । सीयंति य अंगां, व्हइ मणे इट्ठउकंठ ॥७९६८॥
 करयलकलियक्कवोलं, बहुसो चिंतेइ किं”पि दीणमुहो । कामुम्मत्तो अंतो, अंतो डज्झइ य चिंताए ॥७९६९॥
 विवरीयविहिवसेण य, कामिजंते जणे अलब्भंते । पाडइ निरत्थयं सो, गिरिजलजलोसु अप्पाणं ॥७९७०॥
 अरइइतरलजीहाउण, संकप्पउब्भडफुडेण । विसयविल्लासिणा मय-मुहेण विव्वायरोसेण ॥७९७१॥
 कामभुयगेण दट्ठा, विलासनिम्मोयदप्पदाढेण । नासंति नरा अवसा, दूसहदुक्खुक्कडविसेण ॥७९७२॥
 आसीविसेण दट्ठस्स, हो”ति वेया नरस्स सत्तेव । कामभुयंगमदट्ठस्स, हो”ति वेया दस दुरंता ॥७९७३॥

इहलोणे वि महछं, दुकूखं कामस्स वसगओ पत्तो । मरिउ' च पाववद्धो, कडारपिणो गो गओ नरयं ॥७९८८॥
 एए सव्वे दोसा, न होति पुरिसस्स बंभयारिरस्स । तव्विरीया य गुणा, भवंति विविहा विरागिस्स ॥७९८९॥
 महिला इहपरभविए, हणिऊण गुणे नरस्स सवसस्स । उभयभवदुकूखजगणे, दोसे नियमेण आणेइ ॥७९९०॥
 महिला सहावकुडिला, ?अडणिव्व बहु' पि अणुसरिज्जंती । पुरिसं सभूमिगाउ, वालिय विविहं भमाडेइ ॥७९९१॥
 महिला पहधूलिसमा, सहावकलुसा अकलुसय्यइं पि । लद्धप्पसरा पुरिसं, सव्वंगं चैव कलुसेइ ॥७९९२॥
 महिला वंसकुडंगी व, गहणभूया सहावओ चैव । संपन्नकला वि हु कुणइ, निययवंसकूखयं दुड्डा ॥७९९३॥
 महिला नत्थि वीसंभएण, पणयपरिचयकयन्नुयाऽऽगुणा । उज्झंति नियकुलाइं, जमऽन्नचित्ताओ ताओ लहुं ॥७९९४॥
 पुरिसे वीसंभेइ, महिला हेलाए चैव पुरिसा उ । महिलं वीसंभेउ', बहुप्पयारेहि' वि न सक्का ॥७९९५॥
 अइलहुणे वि अविणए, कयम्मि सुकयाण लकूखमऽगणे'ती । पइमऽप्पाणं सयणं, कुलं धणं नासए महिला ॥७९९६॥

अहवा—

अकए वि हु अवराहे, नारीओ नरंउतरे कयमणाओ । कुव्वंति व्हं पइणो, सुयस्स ससुरस्स पिउणो वि ॥७९९७॥
 सक्कारं उवयारं, गुणं च सुहलालणं च नेहं च । महुरवयणं च महिला, परप्पसत्ता परिप्फुसइ ॥७९९८॥
 चोरऽग्गिबध्वविसजलहि—मत्तगयकसिणसप्पसत्तु । सो वीसंभं गच्छइ, वीसंभइ जो महिलियासु ॥७९९९॥

वग्धाऽऽह्या य अहवा, दोसं न नरस्स तग्गिह कुव्वंति । जं कुण्ह महादोसं, दुड्ढा महिला मणूसस्स ॥८०००॥
 रोगो दारिद्रं वा, जरा व न उवेह जाव पुरिसस्स । ताव पिओ हवह नरो, कुलजायाए वि महिलाए ॥८००१॥
 जुन्नो व दरिद्रो वा, रोगी व पिओ व होइ से विस्से । निप्पीलिओ व्व उच्छ, माला व मिलाणगयंगंधी ॥८००२॥
 महिला पुरिसमज्जनाए, चेव वंचेइ कूडकवडेहिं । पुरिसो समुज्जओ वि हु, महिलं न चएइ वंचेउं ॥८००३॥
 वाओलीउ व्व रयाऽऽउलाउ, मडलंति महिलियाउ नरं । संझाउ व्व अवस्सं, भवंति खणमेत्तरागाओ ॥८००४॥
 जावइयाइं जलाइं, वीईओ वालुगा व जलहीसु । नइसु य हवंति तत्तो, महिलाचिच्चाइं वहुयाइं ॥८००५॥
 आगासभूमिजलनिहि—सुरगिरिपवणाऽऽणो वि पुरिसेहिं । नाउं सका न पुणो, कहमडवि इत्थीण चिच्चाइं ॥८००६॥
 चिद्धंति जहा न चिरं, विज्जू जलवुव्वुया व उक्का वा । तह न चिरं महिलाणं, एक्कस्मि नरे रमइ चित्तं ॥८००७॥
 परमाणू वि कहंचि वि, आगच्छेज गहणं मणूसस्स । न य सका वेत्तुं जे, चित्तं महिलाण अइसुहुमं ॥८००८॥
 कुविओ वि कन्हसणो, दुड्ढो सीहो वि मत्तहत्थी वि । वेप्पइ कह वि नरेणं, न य चित्तं दुड्ढमहिलाए ॥८००९॥
 उदगग्मि वि तइ सिला, सिही वि न दहेइ होइ हिमसिसिरो । न उण महिलाण कइय वि, उज्जुभावो भवइ पुरिसे ॥८०१०॥
 उज्जुगभावग्मि अंसंतयग्मि, कह होइ तासु वीसंभो । वीसंभे य असंते, का होज रई महिलियासु ॥८०११॥
 गच्छेज समुदस्स वि, पारं पुरिसो भुयाहिं तरिज्जण । मायाजलमहिलोयहि—पारं न य सकए गंतुं ॥८०१२॥
 रयणसहिया सवग्धा, गुहा व सीयलजला सगाहा य । सरिय व्व जणमगहरा (विहु), उच्चियणिज्जा य ही ! महिला ॥८०१३॥

दिट्ठं पि न सम्भावं, पण्डित्तमेव उइडेइ । गोदानिलुक्कमित्थी, करेइ पुरिसम्मि कुलजा वि ॥८०१४॥
 तारिसओ णत्थि अरी, नरस्स अब्बो त्ति बुच्चए नारी । पुरिसं सया पमत्तं, कुणइ त्ति य बुच्चए पमया ॥८०१५॥
 पुरिसम्मि अणत्थसए, विलायइ जेण तेण विलया सा । जोजेइ नरं दुक्खे य, तेण जुवई य जोसा य ॥८०१६॥
 अग्रल त्ति होइ जं से, न दढं हिययम्मि धिइवलं अत्थि । इय महिलानामाणि वि, चिंतिजंताणि असुहाणि ॥८०१७॥
 निलओ कलीए अलियाण, आलओ कुलहरं अविणयाणं । आयासस्स य वसही, महिला मूलं तु कलहस्स ॥८०१८॥
 धम्मस्स परमविग्घो, पाउब्भावो य धुवमऽधम्मस्स । संदेहो देहस्स वि, हेऊ माणाऽवमाणानं ॥८०१९॥
 बीयं पगभवाणं, महिलाओ कारणं अकिच्चीए । अत्थाणं सब्बगमो, समागमो तह अणत्थाणं ॥८०२०॥
 दोग्गइमग्गो सग्गाऽप-वग्गमग्गे य अगला उग्गा । दोसाण नियाऽवासो, सब्ब-गुणानं पवासो य ॥८०२१॥
 चंदो वि होज उण्हो, सीओ स्रो वि निविडमाऽयासं । न य होज अदोसा भ-दिया य महिला सुकुलजा वि ॥८०२२॥
 इच्चाऽई चहुदोसे, महिलाविसए विचिंतयंतस्स । पायं विरजइ मणो, महिलाहिंतो विवेइस्स ॥८०२३॥
 जह जाणिज्जण दोसे, वग्घाऽई एत्थ परिहरिजंति । तह दट्ठणं दोसे, महिलाहिंतो वि विरमेज्ज ॥८०२४॥
 किं बहुणा भणिणं, दोसा महिलाकया इहं चेव । हेट्ठाऽणुसट्ठिदारे, गणवइणा देसिया चेव ॥८०२५॥
 जं सुद्धकारणकयं, कारणसुद्धीए सुज्जइ तयं तु । कत्तो अमेज्जघडियस्स, होज सुद्धी सरीरस्स ॥८०२६॥
 देहस्स सुक्कसोणिय-मऽसुई उपत्तिकारणं जग्घा । ता देहो चिय असुई, अमेज्जघडिओ जहा घडओ ॥८०२७॥

तहाहि—

अम्मापिउसंजोगे, सोणियसुक्काण मीलणे कलुसं । जं होइ तत्थ जीवो, उप्पज्जइ पढममेव तओ
तं कलुसं सत्ताहं, कललं होज्जण अब्बुयं होइ । सत्ताहं चिय तत्तो, घणरूव पढममासम्मि
करिस्सणं पलमेत्तं, जायइ वीयम्मि तं च मासम्मि । घणरूवमंसपेसी, संपज्जइ तइयमासे य
जणणीए जणइ डोहल-मंसगाणि य पीणइ चउत्थम्मि । निव्वत्तइ पंचमगे, सिरकरचरणंङ्कुरमञ्चत्तं
उवचिणइ छट्ठमासे, सोणियपित्ताइं सत्तमम्मि पुणो । सत्तसयाइं सिराणं, पंच सयाइं च पेसीणं
धमणीओ नव सवंग-भाविअद्दुद्धरोमकोडीओ । निव्वत्तइ अट्ठमाए, वित्तीक्कप्पो भवइ पच्छा
नवमे वा दसमे वा, जणणिं अप्पाणयं च पीडंतो । नीसरइ जोणिक्कुहराओ, विरससदं रसेमाणो
अणुपुव्वीए बुड्डीगए य, देहम्मि सुत्तरुहिराणं । पत्तेयमाऽऽढयं कुल-वओ य तह सिं भपित्ताणं
सुक्कस्स अद्धकुलवो, हवेइ पत्थो य मत्थुलिं गस्स । अट्ठाऽऽढओ वसाए, एक्को पत्थो पुरीस्सस्स
अट्ठीणं तिन्नि सया, भरिया वीमच्छकुणिमज्जाए । संधीणं सव्वगं, सट्ठीअहियं सयं होइ
नव-न्हारूण सयाइं, सिरासयाइं च हेति सत्तेव । हेति य पंच याइं, देहम्मि मंसपेसीणं
इय सुक्कसोणियप्पमुह-कलुसपोगलचएण निम्माओ । नवमासमाओ असुइ-रसपाणुवलद्धपरिबुड्डी
जोणिमुहनीहरिओ वि, जणणीथणळीरपीणिओ वाढं । पगइअमेज्जमइओ, सुइत्तमाऽऽवहइ कंढं देहो

॥८०२८॥

॥८०२९॥

॥८०३०॥

॥८०३१॥

॥८०३२॥

॥८०३३॥

॥८०३४॥

॥८०३५॥

॥८०३६॥

॥८०३७॥

॥८०३८॥

॥८०३९॥

॥८०४०॥

एवंविहे य इहं, बहिरंडतो वा वि कयलिथंवे(मे) व्व । सम्मं पेहिज्जंते, न विज्जए सारलेसो वि ॥८०४१॥
 सत्पेसु मणी दंता, गएसु चमरीसु केसफब्भारो । दिट्ठो सारो न उणडत्थि, को वि सारो मणुयदेहे ॥८०४२॥
 छगणे सुत्ते दुद्धे, गोणीए दीविणो य चम्मम्भि । सुचिया दिट्ठा न उणडत्थि, का वि सुचिया मणुयदेहे ॥८०४३॥
 वाइयपित्तियसिंभिय-रोगा तन्हाछुहाऽइया य तहा । निब्बं तवंति देहं, अहहियजलं व जलियज्जमी ॥८०४४॥
 एवंविहदेहो वि हु, बालो जोव्वणमएण वामूढो । ससरीरुल्लकारण-निम्मायम्मि वि जुवइंदेहे ॥८०४५॥
 उवसेइ केसहत्यं, बरहिकलावेण भालवडुं पि । अट्टमिमयंकविंवेण, तयणमंडभोरुहदलेण ॥८०४६॥
 अहरं पि पोमराएण, गीवसुवमेइ पंचयन्नेण । कणयकलसेहिं थणए, सुयजुयलं नलिणिनालेण ॥८०४७॥
 पाणिं पि पल्लवेगं, निर्यंबकलयं पि कंचणसिलाए । रंभाहिं ऊरुजुयं, चलणे रत्तुप्पलेहिं च ॥८०४८॥
 न विभावेइ अणज्जो, कत्तिच्छणं असेज्जनिम्मायं । कलमलयमंसमोणिय-पुन्नामिमं अप्पदेहं व ॥८०४९॥
 सुरहिविलेवणतंबोल-कुसुमनिग्गलदुगूलभूसाहिं । खणमेत्तपत्तवाहिर-सोहं रम्मं ति काज्जण ॥८०५०॥
 केवलमज्जलादेहं, परियुज्जइ काममोहियमणेहिं । जह कडुहड्डाऽइजुयं, मंसमज्जिज्जइ सपूइं पि ॥८०५१॥
 तहा—

बालो अमेज्जलित्तो, अमेज्जमज्जम्मि चेव जह रमइ । तह रमइ नरो मूढो, महिलअमेज्जे सयमज्जेज्जो ॥८०५२॥

कुणिमरसकुणिमगंधं, सेवता महिलियातणकुडीरं । सायाडमिमाणिणो जे, ते लोए होंति हसणिज्जा ॥८०५३॥
 एवं एए अत्थे, देहे चिन्तन्तयस्स पुरिसस्स । परदेहं परिभोचुं, इच्छा कह होज्ज सघिणस्स ॥८०५४॥
 एए अत्थे सम्मं, देहे पेच्छंतओ नरो सघिणो । ससरीरे वि विरज्जइ, किं पुण अण्णस्स देहम्मि ॥८०५५॥
 थेरा वा तरुणा वा, बुइडा सीलेहिं हुंति बुइडेहिं । थेरा वा तरुणा वा, तरुणा सीलेहिं तरुणेहिं ॥८०५६॥
 खोभेइ पत्थरो जह, दहे पडंतो पसंतमडवि पंकं । खोभेइ तहा मोहं, पसंतमडवि तरुणसंसग्गी ॥८०५७॥
 कलुसीकयं पि उदयं, विमलं जह होइ कयगकलजोगा । तह मोहकलुसियमणो, जीवो वि हु बुइडसेवाए ॥८०५८॥
 तरुणो वि बुइडसीलो, होइ नरो बुइडसंसिओ अहरा । लज्जाडवरोहसंका—गउरवभयधम्मवुद्धीहिं ॥८०५९॥
 बुइडो वि तरुणसीलो, होइ नरो तरुणसंसिओ अहरा । वीसंभनिच्चिसंको, समोहणिज्जा य पर्यईए ॥८०६०॥
 लीणो वि मड्डियाए, जायइ जलजोगओ जहा गंधो । तह लीणो वि वियंभइ, मोहो तरुणाण सेयाओ ॥८०६१॥
 तरुणेहिं सह वसंतो, संतो वि चलिंदिओ चलमणो य । अचिरेण सहरचारी, पावइ महिलागयं दोसं ॥८०६२॥
 पुरिसस्स य अपसत्थो, भावो तिहिं कारणेहिं संभवइ । विरहम्मि अंधयारे, कुसीलसेवाए सयरहं ॥८०६३॥
 जह चेव चारुदत्तो, गोडीदोसेण आवइ पत्तो । पत्तो य उव्वइ सो, पुणो वि तह बुइडसेवाए ॥८०६४॥
 तहाहि—

चंपाए नयरीए अहेसि भाणू चि सावगो इब्भो । भज्जा य से सुभदा, पुत्तो पुण चारुदत्तो चि ॥८०६५॥

जोव्वणमडुणपत्तो वि हु, सो पुण साहु व्व निव्वियारमणो । वंछइ न विसयनामं पि, गेण्हिउं किं पुणाऽऽयरिउं ॥८०६६॥
 तो जणणीजणगेहिं, खित्तो दुल्लियगोड्डिमज्झम्मि । भावपरियत्तणकए, तो तीए सह स वट्ठतो ॥८०६७॥
 जातो विसयाऽभिमुहो, ठितो य गेहे वसंतसेणाए । वेसाए समा बारस, नीयं निहणं च सव्वधणं ॥८०६८॥
 निव्वासिओ य भवणाहि, १वाइयाए गओ स गेहम्मि । अम्मापिऊण मरणं, सोऊण य गाढदुक्खत्तो ॥८०६९॥
 भज्जाऽलंकारं गेण्हिऊण, वाणिज्जकरणवंछाए । माउल्लगेणं सद्धिं, उसीरवत्ते पुरम्मि गओ ॥८०७०॥
 कप्पासं गेण्हेत्ता, तत्तो वलितो य तामलित्तीए । दावडग्गिणा य दइढो, कप्पासो अद्धमग्गम्मि ॥८०७१॥
 अह संभम्मि मोत्तुं, माउल्लं तुरगसाऽऽरुहिय तुरियं । पुव्वदिसाए पलाणो, पत्तो य पियंगुनयरम्मि ॥८०७२॥
 दिट्ठो य तहिं पिउणो, मित्तेण सुरेददत्तनामेण । पुत्तो व्व गोरवेणं, धरिओ य चिरं नियगिहम्मि ॥८०७३॥
 अह तस्स जाणवत्तेण, दव्वुवज्जणकएण परतीरे । गंतूण चारुदत्तेण, अज्जिया अट्ट धणकोडी ॥८०७४॥
 वलमाणस्स य सहसा, मज्झे उदहिस्स विहडियं वहणं । लद्धं च फलगावंडं, कहकहवि य चारुदत्तेणं ॥८०७५॥
 ता उत्तिन्नो जलहिं, पत्तो य कहिंपि रायउरनयरे । दिट्ठो य तहिं एक्को, रवि व्व रुहो तिदंडिमुणी ॥८०७६॥
 पुट्ठो य तेण कत्तो, तुमं ति सिट्ठा य चारुदत्तेणं । सव्वच्चिय नियत्ता, भणियं च तिदंडिणा वच्छ ! ॥८०७७॥
 एहि करेमि धणइढं, वच्चासो पव्वयं रसं तत्तो । आणित्ता चिरदिट्ठं, पच्चइयं कोडिवेहं ति ॥८०७८॥

पडिवन्नं इयरेणं, गया य ते दो वि पव्वयनिगुंजे । कीणासवयणभीमा, दिट्ठा रसकूविया य तहिं ॥८०७९॥
 बुत्तो तिदंढिणा सो, भद्द ! इहं पविस तुंवयं वेत्तुं । रज्जुमज्जलंविज्जणं, पुणो वि लहु नीहरिज्जासि ॥८०८०॥
 तो रज्जुवलेणं सो, तीए पविट्ठो अईव उंढाए । ठाऊण मेहलाए, जाव रसं मेण्हिउं लग्गो ॥८०८१॥
 ताव निसिद्धो केण्ह, मा मा भो भद्द ! मेन्हसु रसं ति । भणियं च चारुदत्तेणं, को तुमं मं निवारसि ॥८०८२॥
 तेणं पयंपियं उयहि-भिनयेओ अहं इहं वणिओ । धणलुद्धो रसहेउं, तिदंढिणा रज्जुणा खित्तो ॥८०८३॥
 रसभरियतुम्भए अप्पि-यम्मि पावेण उज्झिओ एवं । रसविवरपूयणत्थं, छगलो व्व सकज्जसिद्धिकए ॥८०८४॥
 रसखद्धद्धसरीरो, वट्ठामि य इण्हि कंठगयजीवो । जइ अप्पिहिसि रसं से, ता तुममडवि इय विणस्सिहिसि ॥८०८५॥
 दोएसु मे अलाहुं, जेणं भरिऊण ते समप्पेमि । एवं तेणं बुत्ते, तमडप्पियं चारुदत्तेण ॥८०८६॥
 अह रसभरिए तेणं, उवणीए तम्मि चारुदत्तेण । तत्तो उत्तरणत्थं, करेण संचालिया रज्जू ॥८०८७॥
 आयडिहडमाऽऽरद्धो, तं च तिदंढी रसं समीहंतो । नवरं न चारुदत्तं, उचारइ जाव कहमडवि य ॥८०८८॥
 ताव रसो परिचत्तो, कूवे चिय झत्ति चारुदत्तेण । तो सो सरज्जुओ चिय, रसिएण तिदंढिणा मुक्को ॥८०८९॥
 पडिओ य मेहलाए, एत्तो नो जीवियं ति चिंतंतो । कयसाऽगारअणसणो, परमेट्ठिं सरिउमाऽऽरद्धो ॥८०९०॥
 भणिओ य तेण वणिणा, अईयदिणे इह रसं गया पाउं । गोहा जइ एज्ज पुणो, ता तुज्झ हवेज्ज नीहरणं ॥८०९१॥
 एवं सोऊणं सो, ईसिं उवलद्धजीवियव्वाऽऽसो । पंचनमोक्कारपरो, जावडच्छइ ताव अन्नदिणे ॥८०९२॥

गोहा समागया तं, रसं च पाऊण निक्खमंती सा । पुच्छस्मि दढं गहिया, जीयत्थं चारुदत्तेण ॥८०९३॥
 उत्तारिओ य तीए, तत्तो अब्बंतजायपस्तिओ । गंतुं पुणो पयड्ढो, उत्तिण्णो कहवि कंतारं ॥८०९४॥
 एगस्मि य कुणामे, मिलिओ रुद्धो चि माउलगमित्तो । तेणव तओ सद्धिं, टंकणदेसस्मि संपत्तो ॥८०९५॥
 तत्थ य सुवन्नभूमी-गमणकए दो अजे दढे घेत्तुं । चलिया पत्ता दूरे, वुत्तो रुद्धेण तो इयरो ॥८०९६॥
 भाय ! न एत्तो गंतुं, तीरिज्झइ ता इमे अजे हणिउं । कीरंति भत्थाओ, अब्भंतरनिहियरोमाउ ॥८०९७॥
 तासु य सत्थं गेण्हिय, पविसिज्झइ जेण आमिसाऽऽसाए । वेत्तणं भारुंडा, सुवन्नभूमीए मेळंति ॥८०९८॥
 तत्थ य संपत्ताणं, होही विउला सुवन्नसंपत्ती । उप्पण्णघिणेण तओ, पयंपियं चारुदत्तेण ॥८०९९॥
 मा मा एवं उल्लवसु, भद् ! को पावमेरिसं काही । जं जीववहेण धणं, तं मज्झ कुले वि मा होउ ॥८१००॥
 रुद्धेण जंपियमड्हं, निययअजे निच्छियं हणिस्सामि । किं तुज्झ एत्थ तत्तो, उव्विग्गमणो ठिओ इयरो ॥८१०१॥
 अह हणिउं पारद्धो, रुद्धेण अजो सुनिग्घिमणेण । ठाऊण कन्नभूले, अजस्स अह चारुदत्तेण ॥८१०२॥
 भणिओ पंचाऽणुव्वय-सारो परमेद्धिपंचनवकारो । तस्सुइसुहभावेण य, मरिऊण अजो सुरो जाओ ॥८१०३॥
 तक्खल्लए तत्तो, पक्खिविउं चारुदत्तमियराए । अजखल्लए य संयं, सो रुद्धो लहु पविट्ठो चि ॥८१०४॥
 तो आमिसल्लोलेहिं, भारुंडेहिं दुवे वि उक्खित्ता । णवरं वच्चं ताणं, पक्खीणं परोप्परं जुज्झे ॥८१०५॥
 पडिओ चंचुपुडाओ, सल्लिलोवरि कहडवि चारुदत्तो तं । सत्थेण भिंदिऊणं, गव्भाओ इव विणिक्खंतो ॥८१०६॥

एवंविहवसणाइं, अणिट्ठसंगेण पाविओ इण्हिं । जह सिट्ठसंगतो सिरि-मणुपत्तो सो तहा सुणसु ॥८१०७॥
 तं जलमुल्लंघित्ता, संनिहिए सो गतो रयणदीवे । तं च पलोएमाणो, आरूढो सेलकूडम्मि ॥८१०८॥
 काउस्सगेण ठियं, अमियगइं नाम चारणं समणं । तत्थ य दट्ठुं वंदइ, पहरिसपुलयंघियसरीरो ॥८१०९॥
 मुणिणा वि काउसगं, पारांवि य दिन्नधम्मलाभेण । भणियं कह दुग्गे इह, समागओ चारुदत्त ! तुमं ॥८११०॥
 सुमरसि किं न मद्वायस !, जं तुमए हं पुरीए चंपाए । सत्तुव्वद्वो काणण-गएण परिमोइओ पुव्वं ॥८१११॥
 विज्जाहरज्जसिरिं, भुंजित्ता केत्तियाणि वि दिणाणि । पडिवन्नो पव्वजं, आयाविंतो इह वसामि ॥८११२॥
 एमाऽऽ जा पयंपइ, अमियगती ताव मयणपडिरूवा । औयरिया गयणाउ, दोणि विज्जाहरकुमारा ॥८११३॥
 साहुं नमंसिज्जणं, अभिवंदेज्जण चारुदत्तं च । आसीणा धरणीए, भालोवरि रइयकरकमला ॥८११४॥
 एत्थंतरम्मि मणिमय-मउडोणाभियसिरो सुरो एइ । वंदइ य चारुदत्तं, पहम पच्छा तवस्सिं पि ॥८११५॥
 अह विग्धिहएहिं विजाहरेहिं, पुड्डो सुरो अहो ! कम्हा । साहुं मोत्तण तुमं, पडिओ गिहिणो पएसुं ति ॥८११६॥
 भणियं सुरेण एसो, धम्मगुरू मज्झ चारुदत्तो त्ति । पावाविओ इमेणं, दिंतेणं जिणणमोक्कारं ॥८११७॥
 मरणम्मि अजो हुंतो, देवसिरिं एरिस्सं सुदुल्लंभं । एत्तो चिय जाणामि, मुणिणो सव्वन्नुणो य जओ ॥८११८॥
 वुत्तो य चारुदत्तो, सुरेण भो ! वरसु संपइ वरं ति । एज्जासि सुमरणाम्मि, इय भणिओ चारुदत्तेण ॥८११९॥
 देवो गओ सथामं, तत्तो विज्जाहरेहिं गुणवं ति । पउरम्मणिकणयंसंभार-भरियगुरूए विमाणम्मि ॥८१२०॥

आरोविज्जण चंपा-पुरीए नेऊण निययभवणम्मि । शुक्को य चारुदत्तो, पत्तो य समुन्नंइ परंम
इय दुद्धसिद्धगोड्डी-फलाइं आलोइउ' इहभवे वि । निम्मलगुणइत्थसुवियइत्थ-बुद्धसेवाए जइयव्वं
किंच-

निचं बुद्धसहावे, तरुणे बुद्धे य सुट्ठु सेवंता । तह गुरुकुलमऽभ्युयंता, चरंति बंभव्वयं धीरा
कामाऽणिलेण हियं, पचलइ पुरिसस्स अप्पसारस्स । पेच्छंतस्स य बहुसो, इत्थीयणवयणरमणाणि

मंथरगइठाणाविलास-हासबिन्वोयहावभावेहि' । सोहग्गरुवलावन्न-लद्धसंठाणचेट्ठाहि'
अद्धऽच्छिपेच्छिणहि' वि, विसेसदरहसियजंपियव्वेहि' । सरसपइक्खणसंलाव-ललियलीलाइयव्वेहि'
पयईए सिणिद्धेहि', पयईए मणोहरेहि' पाणं । थीसंतिणहि' पुरिसो, रहमिलणेहि' च खुभइ तओ
कमवड्ढिढयपीइइ-पावियवीसंभणयपसरो य । लज्जालुओ वि पुरिसो, किं किं तं जं न वि करेइ

तथाहि-

पिइमाइमित्तगुरुसिद्ध-लोयरायाऽऽसंतिंयं लज्जं । गउरवमऽवरोहं परि-चयं च दूरेण परिहरइ
कित्ति' अत्थविणासं, कुलक्कमं पाविण य धम्मगुणे । करचरणक्कन्ननासाऽऽ-लुपणं पि हु न पेहेज्जा
संसग्गीमूढमणो, मेहुणरमिओ विमुक्कमज्जाओ । पुन्वावरमऽगणे'तो, किमऽकिच्चं जं न आयइ
इंदियकसायसन्ना-गारवपमुहा सहावओ सव्वे । संसग्गिलद्धपसरे, पुरिसे अचिरा वियंभंति

॥८१२१॥

॥८१२२॥

॥८१२३॥

॥८१२४॥

॥८१२५॥

॥८१२६॥

॥८१२७॥

॥८१२८॥

॥८१२९॥

॥८१३०॥

॥८१३१॥

॥८१३२॥

थेरो बहुस्सुओ वि हु, पमाणभूओ मुणी तवस्सी वि । अचिरेण लहइ दोसं, महिलावग्गस्स संसग्गा ॥८१३३॥
 किं पुण तरुणा अबहु—स्सुयाऽऽणो सरुहचारिणो मंदा । तस्संसग्गीए मूलओ, (ते) विनहु चिय भवंति ॥८१३४॥
 महिलासंसग्गीए, अमाणुसाऽडविकाडिल्लवासी वि । नहकूलवालगमुणी, विडवणं पाविओ परमं ॥८१३५॥
 जो महिलासंसग्गिं, विसं व दूराउ चेव परिहरइ । नित्थरइ वंभचेरं, जावजीवं अकंपं सो ॥८१३६॥
 अवलोयणमेत्तेण वि, जं मुच्छं तोओ दे'ति पुरिसस्स । तेण हयमहिलियाणं, नयणाइं विसाऽऽलयाइं फुडं ॥८१३७॥
 मारेइ एक्कसिं चिय, तिव्वविसभुयंगवग्गसंसग्गी । इत्थीसंसग्गी पुण, अणंतस्सुत्तो नरं हणइ ॥८१३८॥
 इय वयवणमूलडग्गिं, थीसंसग्गिं सया वि जो चयइ । स सुहेण वंभचेरं, नित्थरइ जसं च वित्थरइ ॥८१३९॥
 ता खवग ! विसयवंछा, जइ होज कयाइ मोहदोसेण । तह वि हु होसु उवउत्तो, पंचविहे इत्थिवेरगे ॥८१४०॥
 जायं पंकम्मि जलम्मि, वड्डियं पंकयं जह न तेहिं । लिप्पइ मुणी वि एवं, विसयसल्लिइत्थिपंकेहिं ॥८१४१॥
 बहुदोससावयगणे, मायामाहण्हियासणाहम्मि । कुमइगहणे वि मुणी, न मुज्झइ इत्थिरन्नम्मि ॥८१४२॥
 सव्वम्मि इत्थिवग्गम्मि, अप्पमत्तो सया सुवीसत्थो । वंभवयं णित्थरइ, चरित्तमूलं सुगइहेउं ॥८१४३॥
 मज्झन्हतिकूवसरं व, इत्थिरूवं न पासइ चिरं जो । खिपं पडिसाहरइ य, दिट्ठिं सो नित्थरइ वंभं ॥८१४४॥
 किं जंपइ कह पासइ, परो ममं कहमडं च वट्ठामि । इजो सयाऽणुवेहइ, सो दढवंभवओ होइ ॥८१४५॥
 जोव्वणजलहिं दरहसिय—^१जंपिउम्मीचियं विसयसल्लिलं । धण्णा समुचरंती, महिलामगरेहिं अच्छिका ॥८१४६॥

अन्विभन्तरचाहिरिए, सव्वे गंधे तुमं विवजाहि । कयकारियअणुमईहिं, मणवइकाएहिं तत्थ इहं ॥८१४७॥
 मिच्छत्ते वेयतिगं, जाणसु हासाऽऽइयाण छक्कं च । कोहाऽऽईण चउक्कं, चोइस अब्भिनन्तरा गंधा ॥८१४८॥
 बाहिरिगंधं खेत्तं, वत्थुं धणधनकुप्परुप्पाणि । दुपयचउप्पयमपयं, सयणाऽऽसणमाऽऽइ जाणाहि ॥८१४९॥
 जह कुंडओ न सका, सोहेउं तंदुलस्स सतुसस्स । तह जीवस्स न सका, कम्ममलं संगसहियस्स ॥८१५०॥
 जइया रागा दोसा, गावसन्नाउ तह उदयमेति । तइया गंधं घेत्तुं, लुद्धो बुद्धिं कुणइ तत्तो ॥८१५१॥
 तस्स निमित्तं मारइ, भणेइ अलियं करेइ चोरिक्कं । सेवइ मेहुणमड्ढं च, अपरिसाणं कुणइ जीवो ॥८१५२॥
 सन्नागावपेसुण्ण-कलहफरसाणि भंडणविवाया । के के न होति अच्चत्थ-मड्ढत्थवाभोहमूढस्स ॥८१५३॥
 गंधो भयं नराणं, सहोयरा एलगच्छया जं ते । अब्भोज्जं मारेउं, अत्थनिमित्तं मइमड्कासी ॥८१५४॥
 अत्थनिमित्तमड्ढभयं, जायं चोराणमेक्केहिं । मज्जे मंसे य विसं, संजोइय मारिया जं ते ॥८१५५॥
 संगो महाभयं जं, विहेडिओ सावएण संतेण । पुत्तेण हिए अत्थम्मि, सुणिवई कुंचिएणाऽवि ॥८१५६॥
 अत्थनिमित्तं सीयं, उण्हं तण्हं छुहं च वासं च । दुस्सेज्जं दुब्भत्तं च, सहइ वहई य गुरुभारं ॥८१५७॥
 गायइ नच्चइ धावइ, कंपइ विलेवेइ मलइ असुइणि । नीयं च कुणइ कम्मं, कुलम्मि जाओ वि गंधज्थी ॥८१५८॥
 एवं चिहुंतस्स वि, संसइओ होइ अत्थलाभो से । न य संचीयइ अत्थो, सुचिरेण वि मंदभगस्स ॥८१५९॥
 जइ पुण कहिं चि संचय-सुवेइ अत्थो तहाऽवि से नत्थि । तिची पउरड्ढेण वि, लाभे लोभो पवइढ्ढं जं ॥८१६०॥

जह इंधणेण अग्गी, न तिण्ह जलनिही जलनईहि' । तह जीवस्स न तिची, अत्थि तिलोए वि लद्धम्मि ॥८१६१॥
 आहम्मइ मारिजइ, रुभइ भिजइ य निरवराहो वि । धणवं आमिसहत्यो, तत्थो पक्खीहि' जह पक्खी ॥८१६२॥
 मायापिइपुत्तेसु वि, दारेसु वि नेय जाय वीसंभं । गंथनिमित्तं जग्गइ, रक्खंतो सव्वरत्ति' पि ॥८१६३॥
 अंतोहुत्तं ढज्झइ, पुरिसो नट्टे सयम्मि अत्थम्मि । उम्मत्तो इव विलवइ, परिदेवइ कुणइ उक्कंठ' ॥८१६४॥
 गंथस्स गहणरक्खण-सारवणाइं संयं करेमाणो । वक्खित्तमणो ज्ञाणं, उवेइ कह मुक्कमज्जाओ ॥८१६५॥

किंच—

गंथेसु ःगढियहियओ, होइ दरिदो भवेसु बहुएसु । गंथनिमित्तं कम्मं, किलिद्धहियओ समाइयइ ॥८१६६॥
 एएहि' दोसेहि', मुच्चइ मुंचंतओ मुणी अत्थं । परमज्झुदयपहाणं, पावेइ गुणाण पज्भारं ॥८१६७॥
 सपणवहुले अरण्णे, असंतविजोसहो जहा पुरिसो । पावइ अणत्थमज्झं, धरंतओ तह मुणी वि परं ॥८१६८॥
 रागो होइ मणुण्णे, गंथे दोसो य होइ अमणुण्णे । गंथच्चाएण पुणो, रागदोसा दुवे चत्ता ॥८१६९॥
 सीउण्हंसमसगाज्झयाण, दिन्नो परीसहाण उरो । तव्विणिवारणहेउ', अत्थं दूरे चयंतेण ॥८१७०॥
 निस्संगो चैव सया, कसायसंलेहणं कुणइ साहू । संगो कसायहेऊ, अग्गिस्स व होंति कट्ठाणि ॥८१७१॥
 सव्वत्थ होइ लहुओ, रूवं वेसासियं भवइ तस्स । गरुओ य संगसत्तो, संकिजइ चैव सव्वत्थ ॥८१७२॥

तम्हा सन्वे संगे, अणागए वड्डमाणएत्तीए । परिहरसु तुमं सुविहिय !, कयकारियअणुमईहिं सया ॥८१७३॥
 इय चत्तसव्वसंगो, सीईभूओ पसंतचित्तो य । जीवतो च्विय पावइ, साहू निव्वाणसुहमऽणहं ॥८१७४॥
 साहेति जं महत्थं, आयरियाइं च जं महल्लेहिं । जं च महल्लाइं तओ, महव्वयाइं ति भण्णंति ॥८१७५॥
 एसिं च रक्खणढा, करेसु सइ रयणिभोगणनिवित्तिं । पत्तेयं भावेजसु, सम्मं तन्भावणाओ य ॥८१७६॥

तथ—

जुगमित्तिमियनयणं, अखलियलक्खं पए पए १अदुयं । जायइ जयं चरंतस्स, पढमवयभावणा पढमा ॥८१७७॥
 आराहिएसणस्स वि, अवलोयणपुव्वयं असणपाणे । जायइ जयं कुणंतस्स, पढमवयभावणा बीया ॥८१७८॥
 सपमज्जसपडिलेहं, भंडुवगरणस्स गहणनिकुखेवं । जायइ जयं कुणंतस्स, पढमवयभावणा तइया ॥८१७९॥
 अलुहविसयं निरुंभिय, सम्मं सुहविसयमाऽज्जमविहीए । जायइ मणं कुणंतस्स, पढमवयभावणा तुरिया ॥८१८०॥
 रुद्धपसरं अकज्जे, कज्जे वि हु सुयविहीए निउणवइं । निसिरंते पढमवयस्स, भावणा पंचमी होइ ॥८१८१॥
 भणियक्कमविवीरियं, चिद्धतो पुण विहिंसए जीवे । पढमवयदढत्तकए, भावणपणने जएज्ज तओ ॥८१८२॥
 हांसं विणा वयंतस्स, बीयवयभावणा भवे पढमा । अणुवीइभासिणो पुण, बीयव्वयभावणा बीया ॥८१८३॥
 कोहाओ लोभाओ, भयाओ अस्सच्चसंभवो पायं । तो ताण चायओ चेव, बीयवयभावणा तित्ति ॥८१८४॥

पढुमऽह पढुसंदिहं, अणुजाणावेज्ज ओगहं विहिणा । इहरा भावअदत्तं ति, तइयवयभावणा पढमा ॥८१८५॥
 अह दव्वाऽऽईचउहा-ऽणुनवणं कारवेज्ज सागरियं । तस्सीमाऽवगमकए, तइयव्वयभावणा वीया ॥८१८६॥
 कयसीमं चिय विहिणा, सेवेजाऽवगहं सया इहरा । होज्ज अदत्तं एवं च, तइयवयभावणा तइया ॥८१८७॥
 साहम्मियसामणं, अण्णं पाणं च तेहिं गुरुणा य । अणुजाणियं अंसंतस्स, तइयवयभावणा तुरिया ॥८१८८॥
 मासाऽऽइकालमाणं, पंचकोसाऽऽइखेत्तरूवं च । गीयत्थसमंतुज्जय-विहारिसाहम्मियगुणाण ॥८१८९॥
 ओगहमऽह तव्वसहिं, तदऽणुणापुव्वगं निसेवेज्जा । इहरा होज्ज अदत्तं ति, तइयवयभावणा चरिमा ॥८१९०॥
 सुसिणिद्धमऽइपमाणं, आहारं परिहरेज्ज बंधवई । एवं चिय संजायइ, चउत्थवयभावणा पढमा ॥८१९१॥
 सिंगारदव्वजोगं, सरिरनहदन्तकेसंसंठपं । भूसाकए न कुज्जा, चउत्थवयभावणा वीया ॥८१९२॥
 इत्थीगईदियाइ, सरागचेट्ठाउ नो मणे कुज्जा । जोएज्जा वि न एयं, चउत्थवयभावणा तइया ॥८१९३॥
 पसुपंडगइत्थीहिं, संसत्तं वसहिमाऽऽसणं सयणं । परिहरमाणस्स भवे, चउत्थवयभावणा तुरिया ॥८१९४॥
 इत्थीण केवलणं, तव्विसयं वा कहं अकहमाणो । पुव्वरयं भ्रसरंते, चउत्थवयभावणा चरिमा ॥८१९५॥
 अमणुनेयरसदाइ-विसयपण्णे पओसगेहीओ । अकुणंतस्स उ जायइ, पंचमवयभावणापणं ॥८१९६॥
 इय पंचमहव्वयभावणाण, पणुवीसइं पि भावेसु । सुंदर ! इच्छंती अप्प-यम्मि परमं वयदहत्तं ॥८१९७॥
 इहरा पडुपवणपणेह्छमाण-नववणलयासमाणमणो । तेसु अणवट्ठियप्पा, पाविहिस्सि न तप्फलं खवग ! ॥८१९८॥

ता भो देवाणुपिया !, पंचसु वि महव्वएसु होज्ज दढो । एसु वंचिओ जो, स वंचिओ सयलठाणेसु ॥८१९९॥
 जह तुंनस्स दढत्तं, विणा न अरया सकज्जकरणाखमा । एवं महव्वएसु वि, अदढस्स असेसधम्मग्गुणा ॥८२००॥
 जह तरुणो साहपसाह-पुण्णफलकारणं भवे मूलं । एवं धम्मग्गुणाण वि, मूलं सुमहव्वयदढत्तं ॥८२०१॥
 घुणाखद्धमज्झसारो, नाजलं खंभो जहा धरं धरिउं । एवं वएसु अदढो, पोढो वोढुं न धम्मधुरं ॥८२०२॥
 अदढा छिहुजुया वि य, भंडं नावा जहा न वोढुमजलं । एवं वएसु अदढो, अइयारजुओ य धम्मग्गुणे ॥८२०३॥
 अदढो छिहुजुओ वि य, नाजलं कुंभो जहा जलं धरिउं । एवं वएसु अदढो अइयारजुओ य धम्मग्गुणे ॥८२०४॥

अन्नं च—

भमिया भमंति भमिहिंति, एत्थ वित्थिण्णभवसमुद्दम्मि । एयाणमज्जत्थित्ते, अदढत्ते साइयारत्ते ॥८२०५॥
 अन्नं च तुमं सुंदर !, सम्मं संविग्गमाणसो होउं । पुव्वरिसिमासियाइं, परिभावेज्जसु इमाइं जहा ॥८२०६॥
 संसारो य अणंतो, भट्टवरित्तस्स लिंगजीविस्स । पंचमहव्वयतुंगो, पागारो भेच्छिओ जेण ॥८२०७॥
 महव्वयअणुव्वयाइं, छड्डेउं जो तवं चरइ अन्नं । सो अन्नाणी मूढो, नावावुढो (बुड्डो B) सुणेयव्वो ॥८२०८॥
 सीलव्वयाइं जो बहुफलाइं, हंतूण सोक्खमज्जहिलसइ । धीदुव्वलो तवस्सी, कोडीए कागणी किणइ ॥८२०९॥
 अन्नं च चउव्विहमिलिय—सयलसिरिसंधंगमज्झम्मि । भीमभववाहिविहुरो, अन्नत्तो ताणमज्जलभंतो ॥८२०१०॥
 एसो महोणुभावो, वेज्जाण व अम्ह सरणमज्झीणो । ता अणुकंपेयव्वो, इय बुद्धीए सुदगुरुहिं ॥८२०११॥

एयाइं तुज्झ सुंदर !, निवेसियाइं अणुगहपरेहिं । ता होसु इमेसु दढो, होउं कुवियपविप्पजढो ॥८२१२॥
 जह नाम सारगब्भो, खंभो भारं गिहस्स वोढुमडलं । एवं वएसु सुदढो, पोढो वोढुं सुधम्मधुरं ॥८२१३॥
 सव्वंओसुं पि दढो, गोणो जह होइ भरमडलं वोढुं । एवं वएसु सुदढो, पोढो वोढुं सुधम्मधुरं ॥८२१४॥
 सुदिहंगी निच्छिद्धा, भंडं वोढुं जहा अलं नावा । एवं वएसु वि दढो, निरईयारो य धम्मगुणे ॥८२१५॥
 कुंभो वि जह दढंगो, अखंडिद्धो अलं जलं धरिउं । एवं वएसु वि दढो, निरईयारो य धम्मगुणे ॥८२१६॥
 तिन्ना तरंति तरिहिंति, एत्थ वित्थिण्णभवसमुद्दिमि । एयाणं सव्भावे, सुदढत्ते निरइयारत्ते ॥८२१७॥
 धण्णाणमेयलाभो, धण्णाणं चिय इमेसु सुदढत्तं । धन्नाणं चिय एसु, निरइयारत्तणं परमं ॥८२१८॥
 पंचमहव्वयरयणाइं, ता तुमं पाविउं सुदुलहाइं । मा उज्जेज्जसु एओ—वजीवणं मा ? करेज्जसु य ॥८२१९॥
 इहरा तुमं पि उज्झिय—भोगवतीओ जहा तथा एत्थ । लढुं जहन्नपयविं, अजसमस्सोक्खं च पाविहिसि ॥८२२०॥
 तो होसु दढचित्तो, पंचमहव्वयधुराधरणधवलो । पालेज्ज इमाइं सयं, अणोसिं पि य पयासेज्ज ॥८२२१॥
 पत्तो उत्तमपयविं, किञ्चित् च सया वि होहिसि सुहीओ । धणनामसेट्ठिसुण्हाउ, रक्खिया रोहिणीउ जहा ॥८२२२॥
 तहाहि—

रायगिहे धणसेट्ठी, धणपालाडई सुया उ चत्तारि । उज्झियभोगवतीरक्ख—या य तह रोहिणी बहुया ॥८२२३॥

वयपरिणामे चिंता, गिहं समप्तेमि तासि पारिच्छा । भोयणसयणनिमंतण-भुत्ते तव्वंयुपचकूखं ॥८२२४॥
 पत्तेयं अप्पिणं, पालेज्जह मग्गिया य देज्जाह । इय भणिउमाऽयरेणं, पंचहं सालिकणयाणं ॥८२२५॥
 पढमाए उज्झिया ते, वीयाए छोछिया य तइयाए । बंधण करंडिरकूखण, चरिमाए रोविया विहिणा ॥८२२६॥
 कालेणं बहुएणं, भोयणपुव्वं तहेव जायणया । पढमा सरणविलकूखा, तह वीया तइय अप्पिणणं ॥८२२७॥
 चरिमाए कुंचिगाओ, खित्ताओ तुम्ह वयणपालणया । सा एवं चिय इहरा, सत्तिविणासा न सम्मं ति ॥८२२८॥
 तव्वंधूणअभिहाणं, तुज्जे कल्लणसाहगा मे चि । किं जुत्तेमत्थ मज्झं, ते आहु तुमं मुणेसि चि ॥८२२९॥
 तत्तो य कज्जउज्झण-कोट्टुगभंडोरगिहसम्पणया । जाहासंखमिमीणं, नियकज्जं साहुवाओ य ॥८२३०॥
 जह सेट्ठी तह गुरुणो, जह नाइज्जो तहा समणसंधो । जह बहुया तह भव्वा, जह सालिकणा तह वयाइं ॥८२३१॥
 जह सा उज्झियनामा, उज्झियसाली जहत्यअभिहाणा । पेसणगारित्तेणं, असंखदुकूखकूखणी जाया ॥८२३२॥
 तह भव्वो जो कोई, संघसमकूखं गुरुहिं दिन्नाइं । पडिवज्जिउं समुज्झइ, महव्वयाइं महामोहा ॥८२३३॥
 सो इह चेव भवस्मि, जणाण धिक्कारभायणं होइ । परलोए उ दुहत्तो, नाणाजोणीसु संचरइ ॥८२३४॥
 जह वा सा भोगवई, जहत्यनामोवभुत्तसालिकणा । पेसणविसेसकारि-त्तेण पत्ता दुहं चेव ॥८२३५॥
 तह जो महव्वयाइं, उवभुंजइ जीविय चि पालेत्तो । आहाराऽइसु सत्तो, चत्तो सिवसाहणिच्छाए ॥८२३६॥
 सो एत्थ जहिच्छाए, पावइ आहाराऽइं लिं गि चि । विउसाण नाइपुज्जो, परलोगम्मि दुही चेव ॥८२३७॥

जह वा रक्खियवहुया, रक्खियसालीकणा जहत्यकूवा । परिजणमण्णा जाया, भोगसुहाइं च संपत्ता ॥८२३८॥
 तह जो जीवो सम्मं, पडिवज्जित्ता महव्वए पंच । पालेइ निरइयारे, पमायलेसं पि वडिजंतो ॥८२३९॥
 सो अप्पहिक्कई, इहलोगम्मि वि विज्जहिं पणयपओ । एंगंतसुही जायइ, परम्मि मोक्खं पि पावेइ ॥८२४०॥
 जह रोहिणी उ सुण्हा, रोवियसाली जहत्यनामा उ । वडिहत्ता सालिकणे, पत्ता सव्वस्ससामित्तं ॥८२४१॥
 तह जो भव्वो पाविय, वयाइं पालेइ अप्पणा सम्मं । अन्नेसि वि भव्वाणं, देइ अपणेगेसि सुहहेउं ॥८२४२॥
 सो इह संघपद्दाणो, जुगप्पद्दाणो त्ति लहइ संसइं । अप्पपरेसिं कल्ल्हाण-कारओ गणहरपहु व्व ॥८२४३॥
 तित्थस्स बुडिढकारी, अक्खेवणओ कुतित्थियाऽऽईणं । विउसनरसेवियकमो, कमेण सिद्धिं पि पावेइ ॥८२४४॥
 एवमऽणुसट्ठिदारे, सवित्थरत्थं मए समकूवायं । पंचमहव्वयस्कूवा-नामं दसमं पडिदारं ॥८२४५॥
 एत्तो कमाऽणुपत्तं, परमपवित्तजणणसुनिमित्तं । चउसरणगमणनामे-गारसमऽक्खेसि पडिदारं ॥८२४६॥
 अरहन्तसिद्धसाहू-जिणधम्मचउक्कमिममऽहो खवग ! । सरणत्तेण पवज्जसु, कयवयरकूवाविहाणो वि ॥८२४७॥
 तत्थ—

निट्ठियनाणाऽऽवरणे, अप्पडिहयनाणदंसणपयारे । भीमभवभमणकारण-विद्धंसणपत्तअरुहन्ते ॥८२४८॥
 सव्वुत्तमचारित्ते, सव्वुत्तमलकूखणंऽकियसरीरे । सव्वुत्तमगुणकलिए, सव्वुत्तमपुन्नपव्वभारे ॥८२४९॥
 सव्वजगज्जीवहिए, सव्वजगज्जीवपरमवंधुजणे । अरिहंते भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२५०॥

॥८२५१॥
 ॥८२५२॥
 ॥८२५३॥
 ॥८२५४॥
 ॥८२५५॥
 ॥८२५६॥
 ॥८२५७॥
 ॥८२५८॥
 ॥८२५९॥
 ॥८२६०॥
 ॥८२६१॥
 ॥८२६२॥
 ॥८२६३॥
 ॥८२६४॥

संवंगनिकलंके, समत्थतेलोकनहयलमयंक्रे । परिगलियपावपंक्रे, दुहचजयजीवजणयंक्रे
 परमगरुयाडणुभावे, परमपयपसाहगे परमपुरिसे । परमप्पाणे परमे-सरे य तह परमकल्लाणे
 सब्भूयभावपरमत्थ-देसगे भूसगे य भुवणस्स । अरिहंते भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 भवियजणकुमुयचंदे, तइलोकपयासणेक्कदिणनाहे । संसारसरणीरंगंडगि-वगगीसामथांमे य
 परमाड्डसयसमिद्धे, अणंतबलविरियसत्तसंजुत्ते । भीमभवजलहिमज्जंत-जंतुगणजाणवत्ते य
 हरिहवंभपुरंदर-दुम्महवम्महमहाडरिदप्पहरे । अरिहंते भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 तेलोक्कसिरीतिलए, मिच्छत्तमोविणासदिवसयरे । तेलोक्करंगमज्जे, अतुल्लमल्ले महासत्ते
 तेलोक्कपणयपाए, समत्थतेलोकपसरियपयावे । पसरियपयावखंडिय-पयंडपासंडियपभावे
 पसरंतकित्तिक्कमलिणि-विथरसंधडससत्थभुवणसरे । भुवणसररायहंसे, धम्मधुराधरणवरधवले
 सव्वाज्वत्थपसत्थे, अपण्डिहयसासणे अभियतेए । संपुण्णपुण्णपब्भार-लब्भदंसणविसेसे य
 सिरिमंते भगवंते, करुणावंते पगिडुजयवंते । सव्वे वि हु अरिहंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 परिपालिय इह चरणं, काउं पावाड्डसवाण संवरणं । मरिउं पंडियमरणं, निरसिय संसारपरिसरणं
 सिद्धे कयकिच्चा, बुद्धे उण विमलकेवल्लगुणेण । सुक्के भवहेज्जहिं, परिनिव्वुडए सुहसिरीए
 कयसयलदुक्खअंते, सन्नाणाड्डगुणेहिं य अणंते । विरियसिरीए अणंते, अणंतसुहरासिसंकंते

सव्योवलेवरहिण, अहेउणो सपरकम्मबंधस्स । अह भगवंते सिद्धे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२६५॥
 ववगयकम्माऽऽवरणे, नित्थरियसमत्थजम्मजरमरणे । तेलोक्कसिराऽऽभरणे, सव्वजगजीववरसरणे ॥८२६६॥
 खाइयगुणप्पमूए, समत्थतेलोक्ककयपरमपूए । सासयसोकूवसरूवे, दूरज्झियवन्नसरूवे ॥८२६७॥
 मंगलनिलए मंगल-निबंधणे परमनाणमयत्तणुणो । अह भगवंते सिद्धे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२६८॥
 लोयऽगगसंनिविद्धे, साहियदुस्सज्झसन्नपरमट्ठे । पत्तपगिट्ठपइट्ठे, एत्तो च्चिय निद्धियट्ठे वि ॥८२६९॥
 सदाऽऽईणमऽगम्मे, अमुत्तिमंते अनिंदियजनाणे । परमाऽइसयसमिद्धे, सिद्धे सरणं पवज्जाहि ॥८२७०॥
 अच्छिज्जे धाराणं, अभिंदणिज्जे य सव्वअणियाणं । अपलावणिज्जरूवे, जलाणमऽग्गीण य अडज्जे ॥८२७१॥
 पलयपवलाऽनिलाण वि, अहीरणिज्जे न वज्जदलणिज्जे । सुहुमे निरंजणे अकूख-ए य अचिन्तमाहप्पे ॥८२७२॥
 अच्चन्तपरमजोगीहि, चेव जाणियजहट्ठियसरूवे । कयकिच्चे निच्चे वि य, अजे य अजरे अमरणे य ॥८२७३॥
 हणिउमणो नियकम्मं, सम्मं आराहणाणिविद्धो य । सुंदर ! तुमं विसप्पंत-तिव्वसंवेगरसफुणो ॥८२७४॥
 सिरिमंते भगवंते, अरुहंते सव्वहा विजयवंते । परमेसरे सरणे, सिद्धे सरणं पवज्जाहि ॥८२७५॥
 सइ अहिगयजीवाऽजीव-पसुहपरमत्थवित्थरे सम्मं । समवगयपयइनिगुण-संसाराऽऽवाससव्वभावे ॥८२७६॥
 संवेगररुयगीयत्थ-सुद्धकिरियापराण धीराणं । सारणवारणचोयण-पडिचोयणदायगाणं च ॥८२७७॥
 सुगुरुण पायमूले, सम्मं पडिवन्नपुन्नसामण्णो । अह समणे निगंगेथे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२७८॥

मोक्खम्मि बद्धलक्खे, संसारियसुहविरत्तचित्ते य । गुरुसंवेगा संसार—वाससस्वंगनिव्विन्ने
 एत्तो चिय चत्तकलत्त—पुत्तमित्ताऽऽचित्तपडिबंथे । पडिबंथेत्तयरिचत्त—सयलनिहवासवासंगे
 सव्वजियअप्पभूए, निव्वरपसमरसथिमियसव्वंगे । अह समणे निगंथे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 इच्छामिच्छाऽऽईयं, पडिलेहपमज्जणापमुहमऽहवा । दसभेयचक्कवालय—सामायारिं पइ सुलग्गे
 छट्ठऽट्ठमदसमदुवालसऽद्ध—मासाऽऽइत्तवविसेसेसु । जहसत्तिमुज्जमंते, १पउमाऽऽतीहि उवमिणिज्जे
 पंचसमिइप्पहाणे, पंचविहाऽऽय्यारधारए धीरे । सुंदर ! पावपसमणे, समणे सरणं पवज्जाहि
 गुणरयणमहानिहिणो, समत्थसावज्जजोगपडिविरए । विहडियसिणेहनियडे, संजमभरवह्णधुरधवले
 जियकोहे २हियमाणे, जियमाए निजियलोहजोहे य । जियरागदोसमोहे, जिइदिए विजियनिदे य
 जियमच्छरे जियमए, जियकामे जियपरीसहाणीए । अह समणे भगवंते, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 वासीचंदणकप्पे, तुल्ले संमाणणाज्वमाणेसु । सुहदुहसमाणचित्ते, समचित्ते सत्तुमित्तेसु
 सज्झायऽज्झयणपरे, परोवयारेक्ककरणदुल्लिए । सुविमुज्झमाणभावे, सम्मं पिहियाऽऽसवदुन्नारे
 मणगुत्ते वइगुत्ते य, कायगुत्ते ३पसत्थलेसे य । अह भगवंते समणे, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि
 नवकोडीपरिसुद्धं, मियमऽवणीयं अरागदोसं च । कारणछक्काऽणुगयं, महुयरविचीपविच्चं च

१ पउमातीहिं = पद्मादिभिः । २ हियमाणे = हृतमानान् । ३ पसत्थलेसे पाठां० ।

निरवज्जमेगवेलिय-मरसं विरसं च समणजणजोगं । भत्तं भुंजिउकामे, भोच्चा संजमगुणए य ॥८२९२॥
 उग्गतवसा किसंजे, सुक्के लुक्खे य अपडिक्कमंसंजे । अहिगयदुवालसंजे, समणे सरणं पवज्जाहि ॥८२९३॥
 संविग्गे गीयत्थे, धुवमुत्तपंतचरणकरणगुणे । संसारसरणकरण-पमायपयवज्जणुज्जुत्ते ॥८२९४॥
 वोक्कंताणुत्तदेव-तेओलेसेज्वहत्थियकिलेसे । सफलीकयचउंसंजे, दूरसमुज्झियसयलसंजे ॥८२९५॥
 धीमंते गुणवंते, सिरिमंते सीलवन्तभगवंते । सुंदर ! सुहभावेणं, समणे सरणं पवज्जाहि ॥८२९६॥
 सव्वाइसयनिहाणं, समत्थपरतित्थिसांसणपहाणं । सुविचित्तसंविहाणं, निबंधणं निरुवमसुहाणं ॥८२९७॥
 असमंजसमुइकुखडदियाण, आणंदुंदुभिनिनायं । रागाऽऽवज्जपडहं, मग्गं सग्गाऽपवग्गाणं ॥८२९८॥
 भीमभवाज्जडनिवडिय-भुवणसमुद्धरणसज्जरज्जुं व । अह जिणधम्मं, सममं, सुंदर ! सरणं पवज्जाहि ॥८२९९॥
 जोयमहामइग्गिजण-पणमियचलणेहिं तित्थनाहेहिं । श्रेयत्तेणुवइहो, गुणीण तं मोहनिम्महणं ॥८३००॥
 सुनिउणमग्गाइनिहाणं, भूयहिंयं भूयभावणमज्जणं । अमियमज्जियं महत्थं, महाणुभावं महाविसयं ॥८३०१॥
 सुविचित्तजुत्तिजुत्तं, अपुणरुत्तं सुहाऽऽसयणिमित्तं । अनिउणजणदुन्नेयं, नयभंगपमाणगमग्गहणं ॥८३०२॥
 नीसेसकिलेसहरं, हरिणंक्वलक्खुगुणगणेवेयं । अह सुंदर ! जिणधम्मं, सममं सरणं पवज्जाहि ॥८३०३॥
 सग्गाऽपवग्गमग्गाऽणु-लग्गंसंविगगसव्वभव्वाणं । अप्पडिहयप्पमेयं, परमपमाणं जमऽच्चत्थं ॥८३०४॥
 दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च सयललेयगयं । जम्मजरमरणवेयाल-वारणे सिद्धवरमंतं ॥८३०५॥

पयडियपयथगोयर-हेओवाएयसमपविभागं । तं सुंदर ! जिणधम्मं, सम्मं सरणं पवज्जाहि
 सयलसरिवालुयासयल-जलहिजलमेलसमुदयाहिंतो । पइसुचमज्जंतगुणं, अत्थं अणहं परिवहंतं
 मिच्छत्ततमं संधाणं, निव्वाघायपयासवरदीवं । आसं दीणासासग, दीवं च भवोयहिगयाणं
 चित्ताऽइक्कन्तपयाणओ य, चिन्तामणीओ अब्भाहियं । हे खवग ! जिणपणीयं, धम्मं सरणं पवज्जाहि
 जणगं व हियं जणणिं व, वच्छलं बंधवं व गुणजणगं । भित्तं व अदोहकरं, समत्थजयजीवरासिस्स
 सोयव्वाण पयरिसं, दुलहाणं परमदुल्लहं लोए । भावाज्मयं व परमं, देसगमज्जमं सिवपहस्स
 नाहं अपत्तपावणगुणेण, पत्तस्स पालणेणं च । सुंदर ! जिणेंदधम्मं, सम्मं सरणं पवज्जाहि
 वत्थुगयवोहसाहग-मंज्जाज्जणपविट्ठुसुयरूवं । विहिपडिसेहाज्जगकिरिय-रूवं चारित्तरूवं च
 निव्विवरेवेस्विरोव-रुद्धकायरनरो व्व तायारं । नावं व जलाहिपडिओ, धम्मं सरणं पवज्जाहि
 अट्ठविहकम्मचयरिति-कारणं वारणं च कुगतीए । परिचिंतेउं सोउं पि, दुक्करं कायरज्जणाणं
 सुपसत्थमहत्थाणं, सव्वाण वि दव्वभावरूपाणं । साइसयविचित्ताणं, निवंधणं लद्धिरिद्धीणं
 असुरसुररायकिं नर-नवरविंदाण वंदणिज्जुगुणं । सुंदर ! जिणिंदधम्मं, सम्मं सरणं पवज्जाहि
 सब्भाववज्जियं पि हु, बाहिरकिरियाकलावरूवं पि । अक्खंडं कीरंतं, भेवज्जगसुरसमिद्धिफलं
 तेणेव भवेणं पुण, उक्कोसाज्जाहगण सिवफल्यं । सत्तज्झुभवंते उण, जहन्नआराहगाणं पि

॥८३०६॥
 ॥८३०७॥
 ॥८३०८॥
 ॥८३०९॥
 ॥८३१०॥
 ॥८३११॥
 ॥८३१२॥
 ॥८३१३॥
 ॥८३१४॥
 ॥८३१५॥
 ॥८३१६॥
 ॥८३१७॥
 ॥८३१८॥
 ॥८३१९॥

लोगुत्तमगुणमइयं, लोगुत्तमगुणहरेहि' निम्मवियं । लोगुत्तमसेवियमवि, फलं पि लोगुत्तमं देति (दंतं B) ॥८३२०॥
 सिरिकेवल्लिपन्नत्तं, सिद्धंतनिबंधणं च भगवंतं । सम्मं रम्मं धम्मं पि, धीर ! सरणं पवज्जाहि ॥८३२१॥
 इय कयचउसरणगमो, खमग ! महाकम्मसत्तुसंभूयं । भयमऽविगणयंतो तुम-मिच्छियमऽत्थं लहं लहसु ॥८३२२॥
 चउसरणगमणनामं, भणियं एक्कारसं पडिदारं । दुक्कडगरिहानामं, एत्तो किच्चेमि वारसमं ॥८३२३॥
 अरिंहंतपप्पुहाणं, चउण्हमिण्हिं च उवगओ सरणं । गरिहाहि दुक्कडं कडु-विवागनिग्गहकए धीर ! ॥८३२४॥
 तत्थ जमऽरिंहंतो, जं वा तच्चेइएसुं सिद्धेसुं । सरीसु ओज्जाएसु, साहसुं साहुणीसुं च ॥८३२५॥
 एमाऽऽइसु अणोसु वि, सव्वेसु विसुद्धधम्मठाणेसु । वंदणपूयणसक्कार-करणसम्माणविसएसुं ॥८३२६॥
 जं च तहा माईसु य, पिईसु य वंधवेसु मिच्चेसु । उवगारीसुं कइया वि, कहवि मणवयणक्काएहि ॥८३२७॥
 किं'चि वि कयं अणुचियं, उचियं च न चेव जं व किं'पि कयं । तं सम्मं सव्वं पि हु, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८३२८॥
 अहुमयट्ठाणेसुं, अट्टारसपावठाणेसुं वा । जं कहवि किं'पि कइया वि, वडियं तं पि गरिहाहि ॥८३२९॥
 जं पि कयं कारियमऽणु-मयं च पावं पगिट्ठमियरं वा । कोहा माणा मायाए, लोभओ तं पि गरिहाहि ॥८३३०॥
 रागा वा दोसा वा, मोहा वा गयविवेयरयेणेण । इहपरलोयविरुद्धं, जं पि कयं तं पि गरिहाहि ॥८३३१॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, मिच्छादिट्ठित्तमऽणुसरंतेणं । जिणभवणविम्भसंघाऽऽइ-याण मणवयणक्काएहिं ॥८३३२॥
 जो किर कओ पओसो, अवन्नवाओ तहोवघायाऽऽई । तं तिविहं तिविहेणं, सुंदर ! सव्वं पि गरिहाहि ॥८३३३॥

अचन्तपावमङ्गणा; मोहमहागहगसिञ्जमाणेण' । जिणविम्भभंगगालण—फोडणकयविक्रया जे य ॥८३३४॥
 लोभाऽऽलि'गियमणसा, कया य काराविया य सपरेहि' । गरिहाहि ते वि सम्मं, स एस तुह गरिहणाकालो ॥८३३५॥
 तह एत्थ भवे अनत्थ, वा वि मिच्छत्तवुड्ढिसंजणं । सुहुमाण वायरण य, तसाण तह थावरणं च ॥८३३६॥
 जीवाण' एगंतेण, चेव उवघायकारणमज्वंझं । उक्खलअरहट्टघट्ट—मुसलहलकुलिससत्थाऽऽइ ॥८३३७॥
 १धम्मसग्गिणट्टियवावी—कूवतलायाऽऽइजागपसुहं च । जमड्हिगरणं पवत्तिय—मज्जेसमडवि तं पि गरिहाहि ॥८३३८॥
 सम्मत्तं पि हु लद्धूण, तच्चिरुद्धं कयं जमिह किं'चि । तं पि तुमं संविग्गो, सम्मं सव्वं पि गरिहाहि ॥८३३९॥
 इह अनत्थ व जम्मे, जइणा सइहेण वा वि संतेण । जिणभवणविम्भसंधाऽऽएसु रागाऽऽइवसरणेण ॥८३४०॥
 जं सपरवुड्ढिकप्पण—पुरस्सरं थेवमडवि उदासत्तं । विहियं जा य अवण्णा, कया विद्याओ पओसो वा ॥८३४१॥
 खवग ! सणवयणकाएहि', करणकारावणाऽणुमोयणओ । सम्मं तिविहंतिविहेण, तं पि सव्वं पि पडिकमसु ॥८३४२॥
 संपत्तसावगत्तेण, जं पि अणुववयणुणव्वयाऽऽईसु । अइयारपयं किं'पि हु, पकप्पियं तं पि पडिहणसु ॥८३४३॥
 इंगालकम्ममसइह जं, वणकम्मं जं च सागडीकम्मं । जं वा भाडीकम्मं, फोडीकम्मं च जं किं'चि ॥८३४४॥
 जं वा दंतवणिज्जं, रसवाणिज्जं च लक्खवाणिज्जं । विसवाणिज्जं जं वा, केसवणिज्जं च जं किं'चि ॥८३४५॥
 जंतप्पीलणनेल्लण्णाण, कम्मं दवगिदाणं जं । सरदहतलायसोसं, असईपोसं च जं किं'पि ॥८३४६॥

१ धम्मग्गिण्टिय = कर्षणार्थं क्षेत्रे जीर्णतृणानि दहन्ते सा धर्माग्निष्ठिका उच्यते ।

एत्थ भवे अन्नत्थ व, कयं तहा करियं अणुमयं च । तं पि दुगंछसु सम्मं, तिविहं तिविहेण सव्वं पि ॥८३४७॥
 जं किंचि कयं पावं, पमायओ दप्पओ उवेच्चाए । सहसाणाभोगेण व, तं पि हु तिविहेण गरिहाहि ॥८३४८॥
 परपरिभवकरणाओ, परवसणसुहित्तणाड जं अहवा । जं परहसणाओ वा, जं परविस्सासवाइत्ता ॥८३४९॥
 जं परदक्खिन्ननाओ, सुतिव्वविसयाऽभिलसओ जं च । जं वा कीलाकेली-कुऊहलाऽसत्तचित्तत्ता ॥८३५०॥
 रोदहेहि जं वा, अत्थाओ अणत्थदंडओ अहवा । पावं समज्जियं किंपि, तं पि सव्वं पि गरिहाहि ॥८३५१॥
 तह धम्मसासायारी-भंगो जो जो य नियमवयभंगो । मोहंउधेणं विहियो, तं पि पयत्तेण निंदाहि ॥८३५२॥
 देवे अदेवबुद्धी, जमऽदेवे चेव देवबुद्धी य । सुगुरुम्मि अगुरुबुद्धी, अगुरुम्मि वि जं च गुरुबुद्धी ॥८३५३॥
 तत्ते अतच्चबुद्धी, जं च अतत्ते वि तत्तबुद्धी उ । धम्मो अधम्मबुद्धी, जमऽधम्मो धम्मबुद्धी उ ॥८३५४॥
 एत्थ परत्थ व जम्मे, कया तहा कारिया अणुमया य । मिच्छत्ततमंउधेणं, तं च विसेसेण निंदाहि ॥८३५५॥
 सत्तेसु जं न मेत्ती, कया पमोओ न जं गुणइडेसु । जं च न कयं कया वि हु, किलिस्समाणेसु कारुणं ॥८३५६॥
 तह पावपसत्तेसु, सत्तेसु नो कया उवेहा जं । जं च न सुस्सत्ता तह, कया पसत्थेसु सत्थेसु ॥८३५७॥
 जं च जिणपहुणीए, चरित्तधम्मो कओ न अणुरागो । देयावच्चं गुरुदेव-गोयरं जं च नो विहियं ॥८३५८॥
 विहियं च हीलणं ताण, जं च मिच्छत्तमोहमूढेण । तं पि य सव्वं सुंदरं !, दूरं निंदाहि गरिहाहि ॥८३५९॥
 जिणवयणमऽमयभूयं, पत्थमऽतुच्छं च भव्वसत्ताणं । निमुयं पि जं न सम्मं, नो सदहियं च सोऊणं ॥८३६०॥

संतम्मि बले संतम्मि, वीरिए तह परक्कमे संते । संते य पुरिसयारे, सोऊणं सदहेउं वा ॥८३६१॥
संतम्मि न सम्मं, अंगीकयमउवि न पालियं जं च । तप्पालणापरेसु य, जं च पओसो समुवूढो ॥८३६२॥
अंगीकयं न सम्मं, चिह्निओ तक्कणगोयरो जं च । तं तं गरिहाहि तुमं, स एस तुह गरिहणाकालो ॥८३६३॥
भंगो य पओसाओ, चिह्निओ तक्कणगोयरो जं च । तं तं गरिहाहि तुमं, स एस तुह गरिहणाकालो ॥८३६४॥
तह नाणे जो को विहु, अइयारो दंसणे व चरणे वा । विहिओ तवे य विरिए, तं पि हु तिविहेण गरिहाहि ॥८३६५॥
तह नाणे जो को विहु, अइयारो दंसणे व चरणे वा । विहिओ तवे य विरिए, तं पि हु तिविहेण गरिहाहि ॥८३६५॥
नाणे तत्थ अकाले, विणएण विणा य अबहुमाणेण । अविहियजहोवहाणं, सुत्तथे गिन्हमाणेण ॥८३६६॥
तदायगनिण्हवणा, सुयाऽऽअसुयाऽऽजं पणाउ तहा । सुत्तस्स व अत्थस्स च, उभयस्स व अन्नहाकरणा ॥८३६६॥
चोलीणाऽणागयवहुमाण - कालेसु जो कओ कह वि । अइयारो तमज्जेसं, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८३६७॥
अह दंसणम्मि जीवाऽऽ-गोयरं देससन्वगं संकं । अवराज्वरदंसणगाह-गोयरं दुविहमउवि कंसं ॥८३६८॥
तह दाणसीलतवभाषणाऽऽ-फलगोयरं च वित्तिगिच्छं । जल्लमल्लितगत्ते, मुण्णिणो य पडुच्च वि दुगुच्छं ॥८३६९॥
दिट्ठीमोहं च कुणंतएण, अकुणंतएण धम्मीणं । उववूहाथिरीकरणे, वच्छल्लपभावणाओ य ॥८३७०॥
कालम्मि अईयम्मि, पडुपण्णेऽणागए य जो विहिओ । अइयारो तमज्जेसं, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८३७१॥
तह चरणपहाणासु, पंचसु समिईसु तीसु गुत्तीसु । पढमाए तत्थ जो अणु-वउत्तगमणं कुणंतेण ॥८३७२॥
तह वयणमऽणुवउत्तं, जो भासंतेण वीयसमिईए । तइयाए अणुवउत्तं, भत्तगहणं कुणंतेण ॥८३७३॥
उवगरणगहणनिक्खिक्खण-मऽणुवउत्तं चउत्थसमितीए । चरिमाए चयणीय-चायमज्जयणं कुणंतेण ॥८३७४॥

तह पदमगुत्तिविसए, माणसमऽसमंजसं धरंतेण । वीयाए कज्जवज्जं, कज्जे वा जयणवज्जं पि ॥८३७५॥
वयणं भासंतेणं, एवं काएण तइयगुत्तीए । चेदंतेण अकज्जे, जयणावज्जं च कज्जे वा ॥८३७६॥
जो को वि हु अइयारो, विहिओ कालत्तए वि चरणम्मि । तं तिविहं तिविहेणं, सम्मं सन्वं पि गरिहाहि ॥८३७७॥
रागदोसकसायाऽऽइए सु पसरेण कलुसियं जं च । चारित्तमहारयणं, तं पि विसेसेण निंदाहि ॥८३७८॥
एत्तो दुवालसविहे, तवम्मि कइया वि कहवि जो विहिआ । सन्वंपि तंपि सम्मं, अइयारं धीर ! गरिहाहि ॥८३७९॥
तह नाणाऽऽइगुणेसुं, बलविरियपरक्कमाण भावे वि । न परक्कमियं जं तं, विरियऽइयारं पि गरिहाहि ॥८३८०॥
जो दसविहजइधम्मै, जो वा किर चरणकरणगुणविसए । तिविहं तिविहेण तयं पि, धीर ! गरिहाहि अइयारं ॥८३८१॥
जे पाणवहाऽऽईणं, मूलगुणाणं पि के वि अइयारा । सुहुमा व वायरा वा, सम्मं गरिहाहि ते सन्वे ॥८३८२॥
पिंडविमुद्वाऽऽईणं, अइयारा जे य उत्तरगुणाणं । सुहुमा व वायरा वा, ते वि हु गरिहाहि भावेणं ॥८३८३॥
मिच्छत्तुच्छाइयमुद्ध-बुद्धिणा धम्मिए जणे जं च । पावमज्जवन्नारुवं, रइयं गरिहाहि तं सन्वं ॥८३८४॥
आहारभयपरिगह-मेहुणसन्नानिसन्नचित्तेणं । पावं जं पि पवत्तिय-भेत्ताहे तं पि निंदाहि ॥८३८५॥
इय दुक्कडगरिहं कारिऊण, खवगं गुरू जहाजोणं । दुक्कडगरिहाकज्जं, खामणमऽवि इय करावेइ ॥८३८६॥
चउगइगएण हे खमग !, पाणिणो ठाविया तुमे दुक्खे । जे के वि ते खमावेसु, एस तुह खामणाकालो ॥८३८७॥
तथाहि—

नेरइयत्ते जं नारयाण, नरयग्मि कम्मवसगाणं । भवधारणिज्जउत्तर-वेउव्वियरूवदेहेहिं ॥८३८८॥
 विउलुज्जलकक्कसदुस्सहाउ, वियणाउ निम्भियाउ दढं । खामेसु तं समग्गं, स एस तुह खासणाकालो ॥८३८९॥
 तह वन्नंगधरसफास-भेयभिन्नाण पुढविपभिण्णं । एगिंदियजीवाणं, तिरियत्ते संसरत्तेण ॥८३९०॥
 एगिंदियत्तपत्तेण, चेव अब्बोन्नसंगसत्थाओ । जा का वि कहिं पि कया, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९१॥
 बेइंदियाऽऽपंचे-दियाऽवसाणाण जा वि जीवाणं । एगिंदियत्ते च्विय, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९२॥
 तत्थ पुढवित्थणाओ, विराहणा किर विइंदियाऽऽणं । उवरिम्मि सिलालेट्टुग-^१भिउडीपडणाऽऽइदारेण ॥८३९३॥
 आउक्कायत्तणओ, तब्बाहा तप्पलावणा अहवा । हिमकरगवरिसधारा-जलच्छडच्छोडणाऽऽईहिं ॥८३९४॥
 विज्जुविणिवायजलियडग्गि-पडणवणदवपलीवणाऽऽईसु । तेउक्कायत्ताओ, विइंदियाऽऽण विद्वणं ॥८३९५॥
 वाउक्कायत्तणओ वि, होइ तेसिं विराहणा नूणं । सोसणछणप्पुपाडण-भंजणपरिमोडणाऽऽईहिं ॥८३९६॥
 अहवा वणस्सइत्ता, तरुसाहानिवडणादुवरि तेसिं । पयइविरुद्धविसरूव-वणस्सईभक्खणाओ य ॥८३९७॥
 बेइंदियाऽऽभावं, गएण एगिंदियाऽऽजीवाणं । विहिया विराहणा जा, तं पि हु ति विहेण खासेसु ॥८३९८॥
 तग्भावणा फुड च्विय, अलसाऽऽइददुदुराऽवसाणा जं । संवड्ढित्ता पुढविं, पढं वोदिं-पि गिण्हंति ॥८३९९॥
 आउकाउप्पणा, अणवरउप्फिडणमंदणाऽऽईहिं । परिचमदणपिवणाऽऽइ, कुणमाणा तं चिराहेंति ॥८४००॥

तह पढमगुत्तिविसए, माणसमऽसमंजसं धरंतेण । वीयाए कज्जवज्जं, कज्जे वा जयणवज्जं पि ॥८३७५॥
 वयणं भासंतेणं, एवं काएण तइयगुत्तीए । चेहुंतेण अकज्जे, जयणोवज्जं च कज्जे वा ॥८३७६॥
 जो को वि हु अइयारो, विहिओ कालत्तए वि चरणम्मि । तं तिविहं तिविहेणं, सम्मं सव्वं पि गरिहाहि ॥८३७७॥
 रागदोसकसायाऽऽइसु पसरेण कलुसियं जं च । चारित्तमहारयणं, तं पि विसेसेण निंदाहि ॥८३७८॥
 एत्तो दुवालसविहे, तवम्मि कह्या वि कहवि जो विहिआ । सव्वंपि तंपि सम्मं, अइयारं धीर ! गरिहाहि ॥८३७९॥
 तह नाणाऽऽइगुणेषुं, बलविरियपरक्कमाण भावे वि । न परक्कमियं जं तं, विरियऽइयारं पि गरिहाहि ॥८३८०॥
 जो दसविहजइधम्मै, जो वा किर चरणकरुणगुणविसए । तिविहं तिविहेण तयं पि, धीर ! गरिहाहि अइयारं ॥८३८१॥
 जे पाणवहाऽऽईणं, मूलगुणाणं पि के वि अइयारा । सुहुमां व वायरा वा, सम्मं गरिहाहि ते सव्वे ॥८३८२॥
 पिंडविमुद्धाऽऽईणं, अइयारा जे य उत्तरगुणाणं । सुहुमां व वायरा वा, ते वि हु गरिहाहि भावेणं ॥८३८३॥
 मिच्छतुच्छाइयसुद्ध-बुद्धिणा धम्मिए जणे जं च । पावमज्जव्वास्सुं, सइयं गरिहाहि तं सव्वं ॥८३८४॥
 आहारभयपरिगह-मेहुणसन्नानिसन्नचित्तेणं । पावं जं पि पवत्तिय-भेत्ताहे तं पि निंदाहि ॥८३८५॥
 इय दुक्कडगरिहं कारिऊण, खवगं गुरु जहाजोणं । दुक्कडगरिहाकज्जं, खामणमऽवि इय करावेइ ॥८३८६॥
 चउगइगएण हे खमग !, पाणिणो ठाविया तुमे दुक्खे । जे के वि ते खमावेसु, एस तुह खामणाकालो ॥८३८७॥
 तथाहि—

नेरइयत्ते जं नारायण, नरयग्मि कम्मवसगाणं । भवधारणिज्जउत्तर-वेउव्वियरूवदेहेहिं ॥८३८८॥
 विउज्जलककसदुस्सहाउ, वियणाउ निम्मियाउ दढं । खामेसु तं समग्गं, स एस तुह खामणाकालो ॥८३८९॥
 तह वन्नगंधरसकास-भेयभिन्नाण पुढविपभिंण । एणिंदियजीवाणं, तिरियत्ते संसरंतेण ॥८३९०॥
 एणिंदियत्तपत्तेण, चेव अन्नोन्नसंगसत्थाओ । जा का वि कहिं पि कया, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९१॥
 वेइंदियाऽऽपंचे-दियाज्वसाणाण जा वि जीवाणं । एणिंदियत्तेण च्चिय, विराहणा तं पि खामेसु ॥८३९२॥
 तत्थ पुढविच्चनाओ, विराहणा किर विइंदियाऽऽणं । उवरिम्मि सिलालेट्टुग-^१भिउडीपडणाऽऽइदारेण ॥८३९३॥
 आउक्कायत्तणओ, तब्बाहा तप्पलावणा अहवा । हिमकरगवरिसधारा-जलच्छडच्छोडणाऽऽईहिं ॥८३९४॥
 विज्जुविणिवायजलियउग्गि-पडणवणदवपलीचणाऽऽइसु । तेउक्कायत्ताओ, विइंदियाऽऽण विहवणं ॥८३९५॥
 वाउक्कायत्तणओ वि, होइ तेसिं विराहणा नूणं । सोसणछणणुप्पाडण-भंजणपरिमोडणाऽऽईहिं ॥८३९६॥
 अहवा वणस्सइत्ता, तरुसाहानिवडणादुवरि तेसिं । पयइविरुद्धविसरूव-वणस्सईभक्खणाओ य ॥८३९७॥
 वेइंदियाऽऽभंवं, गएण एणिंदियाऽऽइजीवाणं । विहिया विराहणा जा, तं पि हु त्तिविहेण खामेसु ॥८३९८॥
 तब्भावणा फुड च्चिय, अलसाऽऽइददुदुराज्वसाणा जं । संवड्ढित्ता पुढविं, पढमं वेदिं-पि गिण्हंति ॥८३९९॥
 आउक्काउप्पण्णा, अणवरउप्पिडणं दणाऽऽईहिं । परिचमहणपिवणाऽऽइ, कुणमाणा तं विराहेंति ॥८४००॥

खारकडुतिकूखककस-रसफासविंइदियाऽऽदेहाओ । संभवह तेउवाउ-क्कायाण वि किर विराहणया ॥८४०१॥
 वणसइकायंतोन्नहि-जायंतोहिं विंइदियाऽऽईहिं । वणसतिकायस्स वि सा, किज्जइ तक्खामणा तेण ॥८४०२॥
 वेइंदियाऽऽइभावं, गण वेइंदियाऽऽइणो चेव । सपरोथयजातीया, विराहिया के वि जे जीवा ॥८४०३॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेणं च ते वि खामेसु । तिचिहं तिचिहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४०४॥
 जलचरत्थलचरखहचर-जाइचमुवागएण जा का वि । सपरोभयजाईणं, जलत्थलखयराण चेव भिहो ॥८४०५॥
 आहारभयाऽऽल्यऽवच्च-रक्खणाऽऽइकए नराणं च । विहिया विराहणा जा, तं पि य तिचिहेण खामेसु ॥८४०६॥
 इय तिरियेत्ते तिरिनर-जीवाण विराहणं खमावेत्ता । खामेसु पुण नरत्ते, तिरिनरसुरगोयरं पि तयं ॥८४०७॥
 तत्थ नरत्ते मुहुमा, इयरा वा जे विराहिया जीवा । खामेसु ते वि सव्वे, स एस तुह खामणाकालो ॥८४०८॥
 दंतालहलक्खडणेसु, कूपावीतलायखणेषु । घरहट्ठाऽऽरंभाऽऽईसु, विराहिया पुढविजीवा जं ॥८४०९॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेणं च तं पि गरिहेसु । तिचिहं तिचिहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१०॥
 करचरणधुहकूखालण-अंगोहलिहणसोयपाणेषु । जलक्रीलणाऽऽइएसु य, विराहिया आउजीवा जं ॥८४११॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं व तं पि खामेसु । तिचिहं तिचिहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१२॥
 सेयणविसीयणाऽऽहार-पागडहणंज्जकणप्पेवेषु । सेसतदाऽऽरंभेसु य, विराहिया तेउजीवा जे ॥८४१३॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहिं व ते वि खामेसु । तिचिहं तिचिहेणं पि य, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१४॥

तालोद्विवियणोक्कण-निस्ससणुस्सासधवणफुक्कासु । संखाऽऽह्नायेणसु य, विराहिया वाउजीवा जे ॥८४१५॥
 एत्थ भवे अनत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेहि । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१६॥
 एत्थ भवे अनत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेहि । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१७॥
 तच्छणछेयणमोडण-तोडणउक्खवणभक्खवणाऽऽईहि । खेत्तखलाऽऽरामाईसु, विराहिया जे वणस्सइणो ॥८४१८॥
 एत्थ भवे अनत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि य, स एस तुह खामणाकालो ॥८४१९॥
 गंडोलयअलसजलय-किमियसंखाणअंसखसंखा य । सिप्पिकवट्ठाऽऽईया, विहंदिआ जे वि कहवि हया ॥८४२०॥
 एत्थ भवे अनत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२१॥
 मंक्खणमंकोडगंक्खु-कीडिया कत्तरा य वेइल्ला । उद्वहियज्ज्याऽऽई, तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२२॥
 एत्थ भवे अनत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२३॥
 कंडरतिहुपयंगा, दंसा मसगा य मच्छिया भमरा । विच्चुयपमुहा उ विरा-हिया उ चउरिंदिया जे य ॥८४२४॥
 एत्थ भवे अनत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२५॥
 अहिनउलसग्गोहा, कुड्ढगिरेलगतदंडगाऽऽईया । मूसगकागसियाला, सुणगा मजारपमुहा य ॥८४२६॥
 हासेण पओसेण व, अत्थाओ अणत्थओ य कीलणओ । आभोगअणाभोगा, वहिया पंचेंदिया जे य ॥८४२७॥
 एत्थ भवे अनत्थ व, संयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४२८॥

अहवा—

મંડુકમચ્છકચ્છ-મગરાડ્ડયા ય જલચરા જે ય । થલચારિણો ય હરિહરિણ-રોજાસુયસસાડ્ડયા ॥૮૪૨૮॥
 સ્વચરા ય હંસસારસ-પારાવ્રયકુંચતિત્તિરાડ્ડયા । સંકપ્પાડ્ડરંમેહિ, વિરાહિયા વિવિહજીવા જે ॥૮૪૨૯॥
 જે વા સંઘદ્વિયઅભિહયા ય, પરિતાવિયા ય તાસિયયા । ઠાણા ઠાણંતર-મડ્હવા સંકામિયા જે ય ॥૮૪૩૦॥
 જે વા કિલામિયા દૂમિયા ય, સંઘાહયા ય અન્નોન્ન । ઇય વિવિહદુહે ઠવિયા, પાળે છટ્ટાવિયા જાવ ॥૮૪૩૧॥
 ઇત્ય ભવે અન્નત્ય વ, સયં પરેહિં વ તે વિ સ્વામેસુ । તિવિહં તિવિહેણં પિ ય, સ ઇસ તુહ સ્વામણાકાલો ॥૮૪૩૨॥
 જે વિ મણુયત્તણે ચિય, વટ્ટંતેણ મણુયા તદ્દ કહવિ । રાયાજ્વત્થાડ્ડગ્ગણ, પીહિયા તે વિ સ્વામેસુ ॥૮૪૩૩॥
 જે તત્ય દુઢ્ઢચિત્તણ, ચિંતિયા જે ય દુઢ્ઢવાયાણ । મણિયા તહ જે તણુણા, પલેહયા દુઢ્ઢદિહીણ ॥૮૪૩૪॥
 નાયં પિ હુ અન્નાયં, નાયમડ્ડનાયં પિ ઠાવમણેણ । કલુસત્તણઓ દિવ્વે, દહાવિયા સોહિયા જે ય ॥૮૪૩૫॥
 સચ્ચમડ્ડલિયં વ દોસં, આરોવિત્તા ગહાવિયા જે ય । સ્વોહગઅટ્ઠિહ્હાસું, ગોત્તિસુ વ સ્થિવાવિયા જે ય ॥૮૪૩૬॥
 ગંધાવિયા ય નિગઢાવિયા ય, તાઢાવિયા વ તહ જે ય । કુઢાવિયા ય સેહા-વિયા ય વિવિહપ્પયારેહિં ॥૮૪૩૭॥
 દંઢાવિયા ય મુંઢાવિયા ય, હિંદાવિયાં તહ જાણ । જાણુકરચ્છનાસોટ્ટ-કનપમુંહડ્ગુવંગાં ॥૮૪૩૮॥
 ગહિરુણ ય સત્થાંહં, તચ્છિય ઉક્કત્તિરુણ વા દેહં । પચ્છા વિ ય સવ્વંગં, સ્વારેહિ દહાવિયા જે ય ॥૮૪૩૯॥
 પીલાવિયા ય જંતેહિં, જે ય પડલાવિયા ય અગ્ગીણ । નિહ્ણાવિયા ય ગત્તાસુ, જે ડ હ્હંચિયા સુક્કલે ॥૮૪૪૦॥
 ૧ગાલિયવસણા ઉક્કલ્લપિય-ચક્કલ્લુણો જે વિલુત્તદસણા ય । વિહિયા તહ તિક્કલ્લાણ, સ્સલાણ રોચિયા જે ય ॥૮૪૪૧॥

आहेडगेसु अहवा, रणंगणोसुं च तिरियमणुया जे । छिन्ना भिन्ना य ः विलुं-पिया य घुम्माविया जे य ॥८४४२॥
 पहरंतअपहरंता, जे वि य मुक्काऽऽउहा पलायंता । अहतिव्वरागदोसा, ववगयजीवां कया जे य ॥८४४३॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, सयं परेहिं च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खांमणाकालो ॥८४४४॥
 पुरिसत्ते इत्थित्ते, जं परदाराऽऽइगोयसज्जं । रागंउघेणं पावं, समज्जियं तं पि निंदाहि ॥८४४५॥
 जं च कयाइ कत्थई, एत्थ भंमत्तेण भवकडिछम्मि । विहवाऽऽइयंसुलित्ते, पावसमुब्बुयगवभानं ॥८४४६॥
 तिण्हुण्हद्वभकूखण-कट्टतुवरसुत्तिकूखवारपाणेहिं । तह पोट्टमलणखीलग-पकूखेवाऽऽइपओगेहिं ॥८४४७॥
 अवराणमऽप्पणो वा, पगिट्टरागाऽऽइगाढमूढेण । गालणसाडणपाडण-विणासणाऽऽइ कयं पावं ॥८४४८॥
 पच्चागयसंवेगो, तिविहं तिविहेण सव्वहा सव्वं । गरिहाहि खवग ! वंछिय-निव्विग्घाऽऽराहणकएण ॥८४४९॥
 जं च जुवइत्तणम्मि, सवक्खिवेहाऽऽइणा कयं पावं । तग्गवभंभणाऽऽइय-मऽहवो पइघायणाऽऽइयं ॥८४५०॥
 जं च वसियरणकारण-कयकम्मणविहडणाऽऽइ णो विहियं । विहियं जीवंतमय-त्तणं तुमं तं पि निंदाहि ॥८४५१॥
 जं पि किर पंसुलित्ते, विहियं जीवंतडिंभछडुणयं । वेसत्ते पुण परच्चा-लियण हरणं अदत्ताणं ॥८४५२॥
 जं च मणुयत्तेणे च्चिय, रागदोसाऽभिभूयच्चित्तेणं । सुपउत्तमंतंत-प्पओगओ निविडपीडकरं ॥८४५३॥
 थंभणथोमुच्चाडण-विदेसीकरणवसियराणाऽऽइ । जेसिं कंहं पि विहियं, जीवाणं मोहमूढेणं ॥८४५४॥

एत्थ भवे अणत्थ व, संयं परेहि' च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४५५॥
 तह जे भूयाऽऽईया, गुरा वि मंताऽऽदिसत्तिजोगेण । कत्थइ कयाइ कहवि हु, आगरिसिच्चा बला चेव ॥८४५६॥
 काराचणेण आणाऽऽई, पीडिया अहव पत्तमोहन्ना । जे के वि कीलिया ता-डिया व मोयाविया पत्तं ॥८४५७॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, संयं परेहि' च ते वि खामेसु । तिविहं तिविहेणं पि हु, स एस तुह खामणाकालो ॥८४५८॥
 इय तिरियमणुयदेवे, मणुयत्तविराहिए खमावेत्ता । खामेसु खवग ! संपइ, देवत्तविराहिए सम्मं ॥८४५९॥
 भवणवइवाणमंतर-जोइसवेसाणियत्तपत्तणं । नेरइयत्तिरियमणुया, दूहविया जे य देवा य ॥८४६०॥
 मज्झत्थमणो होउ', तिविहं तिविहेण भावओ खवग ! । खामेसु संपयं ते, स एस तुह खामणाकालो ॥८४६१॥
 तत्थ—

परमाहम्मियभावं, गएण दुक्खं बहुपयारेहि' । नेरइयाणं रह्याइं, जाइं ताइं पि खामेसु ॥८४६२॥
 उवभोगपरीभोगाऽऽइ-कारणपुहुविकायपभिड्ढं । तन्निस्सियाण नेइं-दियाऽऽइजीवाण तह जं च ॥८४६३॥
 देवत्तणम्मि विहियं, विराहणं रागदोसमोहेहि' । खामेसु तं पि सम्मं, स एस तुह खामणाकालो ॥८४६४॥
 जं च किर माणुसाणं पि, वइरनिज्जायणाऽऽइक्कज्जेण । अवहरणं वंथवहल्लेय-भेयधणहरणमरणाऽऽइ ॥८४६५॥
 देवत्तणे चिय कयं, तिकूवं दुक्खं कसायकल्लेसेण । खामेसु तं पि सम्मं, स एस तुह खामणाकालो ॥८४६६॥
 जं च तियसत्तणे चिय, महिड्डियत्तेण इयरदेवाणं । आपएसदाणवाहण-ताडणपरिभवकरणपमुहं ॥८४६७॥

विहियं महंतमऽसुहं, चित्ताऽचलचुवनेकवज्जस्रं । स्वामेसु तं पि सम्मं, स एस तुह स्वामणाकालो ॥८४६८॥
 इय नारयतिरियनराऽमरंऽग्नि-कयस्वामणो वि पत्तेयं । पंचमहव्वयविसयं, अइयारं इण्हि परिहरिउं ॥८४६९॥
 सब्वज्जगज्जीवेसुं, सुहुमेसु य वायेरेसु जं दुक्खं । इह परभवे य मणयं पि, कप्पियं तं पि निंदाहि ॥८४७०॥
 संजणियपाणिपीडं, पओसहासाऽऽण्णा अलियवयणं । अन्नानंऽधेणं जं पि, जं पियं तं पि निंदाहि ॥८४७१॥
 परसंतमऽदत्तं कहवि, किं पि लोभाऽऽग्निहियमऽवलवियं । जं तं पि पावपंसुं, पसरन्तं भइ ! रुंभाहि ॥८४७२॥
 नरतिरियाऽमरगोयर-मणवायाकायमेहुणसमुत्थं । जं पि य पावं तं पि हु, तिविहं तिविहेण निंदाहि ॥८४७३॥
 सच्चित्ताऽच्चित्ताऽईसु, दव्वेसु परिग्गहं कुणंतेणं । जं पावं खवग ! कयं, तं णिंदसु तिविहतिविहेणं ॥८४७४॥
 रसगिद्धीए कारणवसेण, अन्नाणओ य किं पि कहिं । जं रत्तीए भुत्तं, तं पि हु सव्वं पि निंदाहि ॥८४७५॥
 बोलीणाऽणागयवड्डमाण-कालेसु जाइं वहराइं । जीवेहि सह कयाइं, ताणि वि निंदाहि सव्व्याणि ॥८४७६॥
 जे य मणोवइकाया, असुहा उ सुहाऽसुहेसु वत्थूसु । वावारिया उ तीसु वि, कालेसु ते वि निंदाहि ॥८४७७॥
 दव्वं खेत्तं कालं, भावं च पडुच्च जं च सक्कं पि । न कयं किच्चमऽकिच्चं पि, विहियमऽह तं पि गरिहाहि ॥८४७८॥
 लोयम्मि कुत्तिथपवत्तणोउ, मिच्छत्तसत्थदिसणाउ । मग्गविणिगूहणाओ, उम्मग्गपरूवणाओ य ॥८४७९॥
 कम्मपपंबंधंधण-निबंधणं अप्पणो परेसिं च । जाओ सि खवग ! जं तं, तिविहं तिविहेण गरिहाहि ॥८४८०॥
 पावाऽऽरंभपसत्ताइं । जाइं एत्थं अणाइनिहणम्मि । पइजम्मं कम्मवसा, भवच्च^{क्क} चंक्रमंतेणं ॥८४८१॥

गहियाणि य मुक्ताणि य, हे स्वमग ! सरीरगाणि त्रिविहाणि । सुसिणिद्रकुंडुचाणि य, तां सन्वाणि वोसिरसु ॥८४८२॥
 लोहवसट्टेण समज्जिऊण, जो पावठाणपडिवद्धो । विहिओ अत्थो तं पि हु, सम्मं सन्वं पि वोसिरसु ॥८४८३॥
 बोलीणाऽणागयवट्टमाण-काले पवत्तिया जे य । पावाऽऽरंभा ते वि हु, सम्मं सन्वे वि वोसिरसु ॥८४८४॥
 वितहं परूविं जं, जिणवयणं वितहमेव सदहियं । अणुमणियं व वितहं, तं तं सन्वं पि गरिहाहि ॥८४८५॥
 खेत्तऽद्धाऽइदोसा, जहवि न सम्मं अणुट्ठिउं तरियं । जिणवयणं तह वि हु जं, पडिंओ असदऽणुट्ठणे ॥८४८६॥
 विहिओ मणोरहा वि हु, सम्माऽणुट्ठाणगोयरा न कया । तं सव्विसेसं सुंदर !, निंदहि पुणो पुणो सम्मं ॥८४८७॥
 किं बहुणा भणिणं, समतणमणिलेट्टुक्कंचणो होउं । समसत्तुमित्तचित्तो य, गरुयसंवेगसारो य ॥८४८८॥
 सच्चित्तमज्चित्तं मीस-गं च दव्वं पडुच्च जं पावं । विहियं तं पि हु गरिहाहि, तिविहतिविहेण खवग ! तुमं ॥८४८९॥
 नगनगराऽऽगरागामाऽऽ-रामविमाणाऽऽइभवणखलगाऽऽइ । आसज्ज जं पि किं चि वि, उड्ढाज्जोतिरियलोएसु ॥८४९०॥
 बोलीणाऽणागयवट्टमाण-सीउहवासकालेसु । जं पि य कंहं पि राओ, दियाओ दीहऽप्पठिइयं वा ॥८४९१॥
 ओदइयाऽऽइयभावट्टिण, गुरुरागदोसमोहेहि । सुवणे जागरणे वा, तिच्चाऽऽइभेयभिन्नं च ॥८४९२॥
 पावाऽणुवंधिपावं, सुहुमं वा वायरं व मणसा वा । वायाए काएण व, कयं व कारियमऽणुमयं वा ॥८४९३॥
 एत्थ व जस्से जम्मन्तरे व, सन्वन्नुवयणओ निउणं । नाऊण दुक्कडं गरह-णीयमिणुज्झणीयं च ॥८४९४॥
 अरहन्तसिद्धगुरुसंव-सक्खियं दुक्खसंखयनिमित्तं । निंदंसु गरिहसु पडिकमसु, सच्चहा सन्वमवि सम्मं ॥८४९५॥

इय खवग ! भावसारं, सारंङ्गं सयलपावसुद्धीए । आराहणाकयमणो, मणे विसप्यंतसंवेगो ॥८४९६॥
 मिच्छामि दुक्कडं भण, पुणो वि मिच्छामि दुक्कडं चेव । मिच्छामि दुक्कडं ती, तदऽपुणकरणं च पडिवज्ज ॥८४९७॥
 दुक्कडगरिहानामं, वाससमं वन्नियं पडिहारं । सुकयाऽणुमोयणादार—मिण्हि साहेमि तेरसमं ॥८४९८॥
 भावाऽऽरोगगणिमित्तं, खवग ! महारोगवगविहुरंङ्गो । सत्थऽत्थकुसलवेज्जो—वड्हकिरियाकलावं व ॥८४९९॥
 सुहकम्मसमाऽऽसेवण—भावियभावत्तणं बहुभवेसु । अणुमोएज्जसु सम्मं, सव्वेसिं जिणवरिं दाणं ॥८५००॥
 तह तित्थयरभवाओ, आरेणं ऊसरित्तु तइयभवे । तित्थयरत्तनिवंधण—वीसट्ठणाऽणुसेवित्तं ॥८५०१॥
 सुरलोगभवाउ चिय, सस्साऽऽगयमइसुओहिरूवेणं । निम्मलनानातिणेणं, सहियं गव्भाज्वयारित्तं ॥८५०२॥
 सहसा निरंतरोविं तं—सयलसुरपूरियंज्वरत्तणओ । नियकछाणादिणेषुं, दावियलोगत्तिगेत्तं ॥८५०३॥
 सव्वजगजीववच्छल—तित्थपवत्तणपरायणत्तं च । सव्वगुणपयसित्तं, सव्वुत्तमपुणारासित्तं ॥८५०४॥
 सव्वाऽइसयनिहित्तं, तह ववगयरागदोसमोहत्तं । लोयाऽलोयपगासग—केवलसिसिरिंसंगयत्तं च ॥८५०५॥
 अमरविणिग्गिमियलड्डु—पयडपहपाडिहेरसोहित्तं । सुरविरइयचामीयर—पउमोवरिपयनिवेसित्तं ॥८५०६॥
 अगिलाणीएऽणुवजीवणेण, भव्वाण धम्मदेसित्तं । अणुवकयपराऽणुगगह—संपायणलंपडत्तं च ॥८५०७॥
 समकालोदयमाऽगच्छमाण—निस्सेसपुन्नपयडित्तं । तेलोक्कचक्ककीरंत—पायपउमोवसेवित्तं ॥८५०८॥
 अपडिहयपसरफुरंतनाण—दंसणगुणाण धारित्तं । अहखायचरणलकूखण—सिरीसमिद्धासियत्तं च ॥८५०९॥

अपडिहयपयावं, विहरितु अणुत्तराए चरियाए । जम्मजरमरणवज्जिय-सासयसुहपयगमित्तं च
 सन्वेसिं सव्वन्नूण, सव्वदरिसीण जिणवरिंदाणं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं
 एवं सिद्धाणं पि हु, पहीणपुणरुत्तभवनिवासित्तं । ववगयनाणाऽऽवरणाऽऽइ-सयलकम्मोवलेवत्तं
 तह राहुगहपहापडल-विगमओ सूरससहराणं व । अणुमोएज्जसु सम्मं, जहट्टियप्पाऽवभासित्तं
 अमरत्तं अजरत्तं, अजम्मणत्तं अमुत्तिमत्तं वा । निरुज्जत्तमऽसामित्तं, सिद्धिपुरीए णिवासित्तं
 अपरायत्तेणंति-अच्चंति-यज्जत्तं । वितिमिरअणंतेकवल-नाणदंसणसरूवत्तं
 समकालसयललोयाऽ-लोयगसव्वभूयभावदरिसित्तं । एत्तो चिय अच्चंति-य-अणंतवीरियपरिगयत्तं
 सदाऽऽइअगम्मत्तं, अच्चेज्जत्तं अमिंदणीयत्तं । निच्चं कयकिच्चत्तं, अणिदियत्तं अणुवमत्तं
 सव्वाऽसुहवियलत्तं, अणवज्जत्तं निरंजणत्तं च । निहंदत्तमऽकिरियत्त-मऽच्चुयत्तं सुधिमियत्तं
 सव्वाऽवेकूवारिहियत्तं च, खाइगसमत्थगुणवत्तं । ववगयपरंतत्तं, तिलोयचूडामणित्तं च
 सन्वेसिं सिद्धाणं, समत्थतेलोकवदणिज्जाणं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं
 तह पंचपयारस्स वि, सम्मं सुविहियज्जणाऽणुच्चिन्नस्स । आयारस्स भगवओ, पहुपायपसायपत्तस्स
 अगिलाणीएऽणुवजीवणेण, परिपालगत्तं सम्मं । सम्मं परूवगत्तं, सन्वेसिं भव्वसत्ताणं
 अहिणवपुरस्सरं तेसि-मेव कारावणं च तस्सेव । सन्वेसिं सूरिणं, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं

॥८५१०॥

॥८५११॥

॥८५१२॥

॥८५१३॥

॥८५१४॥

॥८५१५॥

॥८५१६॥

॥८५१७॥

॥८५१८॥

॥८५१९॥

॥८५२०॥

॥८५२१॥

॥८५२२॥

॥८५२३॥

एव उवज्झायाणं, पंचविहायारपालणरयाणं । पर्यईए चैव परो-वयारकरणेक्करसियाणं
 सुत्तज्ज्यतदुभयहि, अंगोवंगपाइन्नगप्पमुहं । सुत्तं जिणप्पणीयं, अहिज्जमाणेण ताव सयं
 तह अन्नेसिं पि दुवालसंज्ज-गणिपिडगसुत्तदाइत्तं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सव्वं
 एवं कयउन्नाणं, चरित्तचूडामणीण धीराणं । सुगिहीयणामधेयाण, विविहगुणरयणरासीणं
 समणण सुविहियाणं, अकलंकविसालसीलसालित्तं । जावज्जीवं निरज्वज्ज-वित्तिवत्तित्तणं तह य
 जयजीववच्छलत्तं, ससरीरे वि हु ममत्तरहियत्तं । सयणजणेसु समत्तं, सुनिरुद्धपमायपसरत्तं
 पसमरसनिब्भरत्तं, सज्झायज्झाणपरसरसियत्तं । आणापरत्तत्तं, संजमगुणवद्वलकूवत्तं
 परमत्थगवेसित्तं, भवट्ठिइनिगुणत्तभावित्तं । तत्तो य तव्विरागि-त्तणं परं परमसंवेगा
 भवसंकडिष्ठपडिक्ख-भूयकिरियाकलावकारित्तं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं
 तह सव्वेसिं पि हु सावगाण, पर्यईए पियसुधम्मत्तं । जिणवयणधम्मरागा-ज्जुत्तदेहड्ढिमिजत्तं
 जीवाज्जीवाज्जसमत्थ-वत्थुविसयग्गि परमकुसलत्तं । निगंगथा पावयणा, देवाज्जिहि वि अरवोभिन्तं
 सम्मंदसणपामोक्ख-मोक्खसाहगुणेषु गाढत्तं । तिविहंतिविहेण सया, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं
 अन्नेसिं पि हु आसण्णा-भाविभद्धान भविउकामाणं । कट्ठाणाज्जसयविचीण, पयणुकम्माज्जुभावाणं
 देवाण दाणवाण य, नरत्तरियाणं पि सव्वसत्ताणं । सम्मग्गाज्जुगयत्तं, अणुमोएज्जसु तुमं सम्मं
 ॥८५२४॥
 ॥८५२५॥
 ॥८५२६॥
 ॥८५२७॥
 ॥८५२८॥
 ॥८५२९॥
 ॥८५३०॥
 ॥८५३१॥
 ॥८५३२॥
 ॥८५३३॥
 ॥८५३४॥
 ॥८५३५॥
 ॥८५३६॥
 ॥८५३७॥

एवं अरिहंताऽऽईसु, सुकडऽणुमोयणमऽणुकूखणं सम्मं । भालयलाऽऽरोवियपाणि—पह्वो भद् ! कुणमाणो ॥८५३८॥
 सिद्धिलेसि तेसि हाणिं, खवेसि चिरसंचियं पि कम्ममलं । निहणियकम्मा सम्मं, सुंदर ! आराहओ होसि ॥८५३९॥
 सुकडाऽणुमोयणादार—मेवमऽकूखायमिण्हि साहेमि । चउदसमं पडिदारं, भावणपडलाऽभिहाणं ति पाएणं सन्वरसाण, लवणवेहेण जह पहाणत्तं । जह वा पारयरससं—गमेण लोहाण कणगत्तं ॥८५४०॥
 एवं दाणाऽऽईण वि, धम्मंऽगाणं न भावणाए विणा । वंछियफलदाहत्तं, ता तीए खवग ! कुण जत्तं ॥८५४१॥
 तथाहि— ॥८५४२॥

दिन्नं घहुं पि दाणं, सीलं पि हु पालियं चिरं कालं । सुट्ठु तवियं तवो वि हु, भावणवियलं न किं पि तयं ॥८५४३॥
 दाणे अहिणवसेही, दिहुंतो होह भावमुन्नम्मि । सीलतवेसुं पुण विर—हिएसु भावेण कंडरिओ ॥८५४४॥
 हलिपारावणकयमण—हरिणस्स किमाऽऽसि दाणमऽह तह वि । तवभावणापयरिसा, दायगतुछं फलं जायं ॥८५४५॥
 अह वा उ जुन्नसेही, दिहुंतो सो वि दाणविरहे वि । तप्परिणामपरिणओ, पत्तो तह पुन्नपवभारं ॥८५४६॥
 तह सीलतवाऽभावे वि, पयइपसंतत्तिव्वसंवगा । तप्परिणामपरिणया, मरुदेवीसामिणी सिद्धा ॥८५४७॥
 अनं च दाणधम्मो, अवेकूखई नूणमऽत्थसव्भावं । सीलतवा वि जहुत्ता, संहणविसससाऽवेकूखा ॥८५४८॥
 एसा हि भावणा पुण, न पयत्थंतरमऽवेकूखए किं पि । किं तु सुहचित्तपभवा, ता जइयव्वं चिय इमीए ॥८५४९॥
 ॥८५५०॥

ननु अंतरादिहीए, बज्झ' कारणमड्वेक्खइ इमा वि । न सुहं ज्ञाउमडलं जं, उव्विग्गमणो मणां पि ॥८५५१॥
 एत्तो चिय किच्चिज्झइ, मणुन्नभोयणमणुण्णेहेसु । संतेसु ज्ञायइ मुणी, मणोन्नमडविसन्नमणजोगो ॥८५५२॥
 तन्न अवेक्खाकरण-विरहेणं भावणा वि सच्चमिणं । नवरं मणोनिरोहा-डसमत्थमुणिणो पडुच्च इमा ॥८५५३॥
 जे पुण अणप्पतरविरिय-जोगसामत्थान्हियमणपसरा । पसरंततिव्वपरकय-वियणावाउलियतणुणो वि ॥८५५४॥
 भि'द'ति थेवमेत्तं पि, नो सुहज्झाणमुज्झियकसाया । खंदगसिस्साणं पिव, किं' तेसि' वज्झहेऊहि ॥८५५५॥
 तह सवसे चेव सुहाडुसुहम्मि, भावे वरं सुहो स कओ । साहीणाडमयमुज्झिय, को नाम विसं गहेज्ज बुहो ॥८५५६॥
 ता भो देवाडुणुप्पिय !, पियं ममेयं ति निच्छयं काउं । मोक्खेक्खवद्धलक्खो, होसु सया भावणासारो ॥८५५७॥
 भीमभवुब्भंतेहि, भाविज्जंतीह भव्वभविविहि' । जं तेहि' इमासि' भाव-णत्ति विहियं निरुत्तं पि ॥८५५८॥
 जा किर एगंतसुहो, भावो सो चेव भावणाउ वि । जाउ वि भावणाउ, ता एवेगंतसुहभावो ॥८५५९॥
 सो भावो बारसहा, अहवा ताउ भवंति बारसहा । सो ताउ य सुहा पुण, संवेगरसाडरेगाओ ॥८५६०॥
 तो तस्स कए कमसो, भावेज्ज अणिच्चयं ? असरणत्तं २ । संसारं ३ एगत्तं ४, अन्नत्तं ५ तह य असुइत्तं ६ ॥८५६१॥
 भावेज्ज आसवं ७ संव-रं ८ च कम्माण निजरं ९ तह य । लोगसहावं १० बोहीए ११, धम्मगुरुणो य दुलहत्तं ॥८५६२॥
 संसारसमुत्थसमत्थवत्थु-सत्थस्स एत्थ बारसगे । भावेज्जा पढमं चिय, निच्चमडणिच्चत्तणं एवं ॥८५६३॥
 विज्जु व्व जोव्वणं संप-या वि संझज्जभारागरेह व्व । जल्लुब्बुओ व्व जीविय-मडच्चं तमडणिच्चमेवमड्हो ! ॥८५६४॥

मायापिहपुच्छेहि, मिच्छेहि य परमपेमपत्तेहि । जो संवासो सो वि हु, अणिच्चयाकवल्लो सव्वो ॥८५६५॥
 देहो सुभगतमद्धीण-पुन्नपंचेदियत्तणं रूवं । वलमाऽऽरोगं लायन्नसंपया सयलमऽवि अथिरं ॥८५६६॥
 भवणवइवाणमंतर-जोइसकप्पाऽऽइपभवदेवाणं । सव्वानं पि हु सव्वं पि, देहरूवाऽऽइ वि अणिच्चं ॥८५६७॥
 भवणेहि' उववणेहि य, सयणाऽऽसणजाणवाहणाऽऽईहि । जो संजोगो सो वि हु, इहपरलोगेसु वि अणिच्चो ॥८५६८॥
 एगपयत्थऽणुमाणेण-ऽणिच्चयं निच्छिज्जण सव्वगयं । धन्ना धम्मम्मि समुज्ज-मंति नगइनरेंदो व्व ॥८५६९॥

तथाहि—

गंधारजणवयवई, नगइनामो निवो सनयरीओ । बहुहयगयरहसंठिय-सामंतसमूहपरियरिओ ॥८५७०॥
 महुसमयसमागमसोह-माणवणराहपेच्छणट्ठाए । नीहरिओ महया रिद्धि-समुदएणं विरायंतो ॥८५७१॥
 अह पेच्छइ अट्ठपहे, उम्मिहमहल्लपल्लवसिरिह्लं । मयरंदविंदुपिंजरिय-मंजरीपुंजरमणिज्जं ॥८५७२॥
 उग्गायंतं व भमंत-भमरनिउरुंवरुंजियमिसेण । पवणपणोहिरसाहा-भुयाहि' पारद्धनट्ठं व ॥८५७३॥
 मयमत्तपरहुयारव-मिसेण मीणज्झयं धुणंतं व । नीरंधपत्तपरियर-परिकिणं तरुणचूयतरुं ॥८५७४॥
 अह तस्स रमयागुण-रंजियहियएण राइणा तेणं । कोऊहलेण गहिया, जंतेणं मंजरी एक्का ॥८५७५॥
 तो निययसामिसगाऽ-गुगामिसेवजजाण मज्झाओ । केणाऽवि मंजरीपत्त-गुच्छमऽवरेण साहज्जं ॥८५७६॥
 केणाऽवि हु पल्लववय-मऽन्नेणमऽपिक्कफलभरं पि दढं । गिण्हंतेणं विहिओ, खणेण खाणु व्व सो रुक्खो ॥८५७७॥

राया वि पयदुःखदुःख-जंतुचिक्कारवहिरियदिसेसु । उपित्यपउत्थ व तीसे, वियसिरसिसिरप्पएसु ॥८५७८॥
 पसंतपरिमलुप्पील-मिलियमसलाऽऽवलीमणहरेसु । उज्जाणेसु विहरिय, खणमेकं पडिनियंततो ॥८५७९॥
 तेण पहेणं चूयं, अपेच्छमाणो य पुच्छती(इ) लोयं । सो कथ चूयसाहि चि, दंसियो तयऽणु लोणेण ॥८५८०॥
 सो खाणुसरिसरूवो, ताहे विम्हियमणेण भणियमिणं । किं एरिसो चि सिट्ठो, लोणेण वि पुव्वबुतंतो ॥८५८१॥
 आयन्निज्ज तं नर-वई वि संजायपरमसंवेगो । परिचिंतिउं पवत्तो, अच्चंतं सुहुमबुद्धीए ॥८५८२॥
 धी ! धी ! भवदुव्विलसिय-मऽहो न जत्थऽत्थि वत्थु किंपि तयं । सव्वंगीणं घत्थं, जं नेवाऽणिच्चयाए सया ॥८५८३॥
 चूयाऽणुमाणओ चिय, अणिच्चयऽक्कंतसव्ववत्थूसु । किं पडिवंधट्ठाणं, ससरीराऽऽइसु वि विउसाण ॥८५८४॥
 इय सो विचिंतिज्जणं, रज्जं अंतैउं पुरं चेच्चा । पत्तेयबुद्धलिं गो, जाओ समणो महासत्तो ॥८५८५॥
 एवं सोच्चा सुंदर !, विज्जाम्मि गीयसाहुसहिण्ण । भावेयव्वा तुमए, अणिच्चया सव्वभावाणं ॥८५८६॥
 जेणेन समत्थाण वि, भवुत्थवत्थूण दढमऽणिच्चत्तं । तेणं चिय तेहिंतो, सरणं पि न किंपि पाणीणं ॥८५८७॥
 नीसेसत्तंसंताण-ताणकरणेक्कवच्छलमऽतुच्छं । एकं चिय करुणारस-पहाणजिणवयणमऽवहाय ॥८५८८॥
 जम्मजरसरणरणय-सोगंसंताववाहिविहुरम्मि । नत्थेत्थ कत्थइ भीम-भववणे सरणमंजीण ॥८५८९॥
 तथा— ॥८५९०॥

मायापिद्वुत्तेहि, मित्तेहि य परमपेमपत्तेहि' । जो संवासो सो वि हु, अणिच्चयाक्कवलिओ सव्वो ॥८५६५॥
 देहो सुभगत्तमड्डीण-पुनपंचे'दियत्तणं रूवं । वलमाड्डरोगं लायन्नसंपया सयलमडवि अथिरं ॥८५६६॥
 भवणवइवाणमंतर-जोइसक्फ्पाड्डइपभवदेवाणं । सव्वाणं पि हु सव्वं पि, देहरूवाड्डइ वि अणिच्चं ॥८५६७॥
 भवणेहि' उववणेहि य, सयणाड्डसणजाणवाहणाड्डईहि' । जो संजोगो सो वि हु, इहपरलोगेसु वि अणिच्चो ॥८५६८॥
 एगपयत्थणुमाणेण-डणिच्चयं निच्छिऊण सव्वगयं । धन्ना धम्मम्मि समुज्ज-मंति नगइनरे'दो व्व ॥८५६९॥
 तथाहि—

गंधारज्जणवयवई, नगइनामो निवो सनयरीओ । बहुहयगयरहसंठिय-सामंतसमूहपरियरिओ ॥८५७०॥
 महुसमयसमागमसोह-माणवणराहंपेच्छणट्ठाए । नीहरिओ महुया रिद्धि-समुदएणं विरायंतो ॥८५७१॥
 अह पेच्छइ अद्धपहे, उम्मिच्छमहछपल्लवसिरिद्धं । मयरंदवि'दुपिंजरिय-मंजरीपुंजरमणिज्जं ॥८५७२॥
 उग्गायंतं व भमंत-भमरनिउरु'चगुंजियमिसेण । पवणपणोद्धिरसाहा-भुयाहि' पारद्धनइ' व ॥८५७३॥
 मयमत्तपरहुयारव-मिसेण मीणज्जयं थुणंतं व । नीरंधपत्तपरियर-परिक्किणं तरुणचूयतरु' ॥८५७४॥
 अह तस्स रमयागुण-रंजियहियएण राइणा तेणं । कोऊहलेण गहिया, जंतेणं मंजरी एक्का ॥८५७५॥
 तो निययसामिसग्गा-गुगामिसेवगज्जाण मज्झाओ । केणाडवि मंजरीपत्त-गुच्छमड्वरेण साहज्जं ॥८५७६॥
 केणाडवि हु पल्लववय-मडन्नेणमडपिक्कफलभरं पि दहं । पिण्हंतेणं विहिओ, खणेण खाणु व्व सो रुक्खो ॥८५७७॥

मुणिणा भणियं नरवर !, सयमडवि सरणेण विरहियस्स तुहं । कहमिव परेसि सरण-प्पयाणसामत्थउवलंभो ॥८६०४॥
 एवं वुत्तो संतो, संभंतो नरवई पयंपेह । पउरकरितुरयरहुसुहड-लक्खसामग्गिकल्लिओ हं ॥८६०५॥
 कहमिव सरणाय परेसि, नेव होमि त्ति मा मुसं वयसु । भयवं ! कह वा सयमडवि, निस्सरणो हं तए वुत्तो ॥८६०६॥
 मुणिणा संलत्तं भूमि-नाह ! एयस्स सुणसि नेवड्ढं । नेव य उत्थाणं ता, सुणेहि एगगचित्तो तं ॥८६०७॥
 कोसंबीनयरीए, उवहसियकुवेरविहवत्तिथारो । आसि वहुसयणवग्गो, मज्झ पिआ पायडो भुवणे ॥८६०८॥
 होत्था य ममं तइया, पढमवए चिय सुदुस्सहा धणियं । अच्छिवियणा मंहंती, तव्वसओ देहदाहो य ॥८६०९॥
 देहंत्तो भमिमहंत-निसियकुंतो व्व असणिनिहओ व्व । उक्कुवियंनयणपीडा-भरेण विवसो म्हि संवुत्तो ॥८६१०॥
 बहमंतंतविज्जा-चिगिच्छसत्थयवेइणो य जणा । कासी मज्झ चिगिच्छं, नाडसी थेवो वि पडियारो ॥८६११॥
 पिउणा वि य पडिवन्नं, सव्वस्ससमप्पणं पि किर तस्स । जो मज्झ थेवमेत्तं पि, वेयणं अवदरेज्ज लहुं ॥८६१२॥
 पम्मुक्कपाणभोयण विलेवणाऽऽहरणपमुहवावारो । मायाभाउगभगिणी-कलत्तमेत्ताऽऽइसयणगणो ॥८६१३॥
 अच्चन्तचित्तपीडा-विणिन्तवाहप्पवाहोयमुहो । किंकायव्वयमूहो, ठिओ समीवग्गि मे सन्नो ॥८६१४॥
 तह वि हु अणियंतंतीए, अच्छिवियणाए थेवमेत्तं पि । अहह ! न को वि हु सरणं, ममं ति परिचिन्तयन्तेणं ॥८६१५॥
 विहिया मए पइन्ना, जइ मुंचेज्जा इमाइ वियणाए । तो चत्तसव्वसंगो, काहं अणगारियं धम्मं ॥८६१६॥
 एवं विहियपइन्नस्स, मज्झ रयणीए आगया निदा । खयमुवगया य वियणा, जाओम्हि पुण्णवसरीरो ॥८६१७॥

पुरिसाणं तह देवाण, वा वि मज्झाओ दिव्वसत्तीए । जिणवयणटिए मोत्तुं, जियपुव्वो केण वि न मच्चू ॥८५९१॥
 मायापिइपुत्तकलत्त-मित्तसुसिणिद्धचंधुधणनिचया । वाहिबिहुरे वि पुरिसे, धेवं पि न होंति सरणाय ॥८५९२॥
 मंगलकोउयजोगेहिं, मंतवेज्जोसहीहिं विविहाहिं । नो हवइ परित्ताणं, मोत्तुं जिणवयणमेवेकं ॥८५९३॥
 जेणं चिय चित्तिज्जंत-मेत्थ नो बत्थु किंपि सरणाय । तेणं चिय दुस्सहचक्खु-वेयणावाउलियगत्तो ॥८५९४॥
 कोसम्बिइभपुत्तो, वट्ठतो दिव्वजोव्वणे पढमे । संगमज्जहाय धीमं, पडिवण्णो संजमुज्जोगं ॥८५९५॥
 तहाहि—

रायगिहनगरनाहो, सेणियराया विहारजत्ताए । नीहरिओ पेच्छइ मंडि-कुच्छिउज्जाणमज्झम्मि ॥८५९६॥
 तरुमूलम्मि निसणं, ससिरीयं वम्महं व रहरियं । सरइंदुकलाकोमल-सरीरमेगं मुणिप्पवरं ॥८५९७॥
 तं पेच्छिज्जण राया, रूवाऽऽगुणे पसंसिउं वाढं । साऽऽयरकयप्पणामो, तिपयाहिणपुव्वयमऽदूरे ॥८५९८॥
 ठाज्जण पंजलिउडो, सविम्भयं भणिउमेवमाऽऽहत्तो । तरुणत्तणे वि भन्ते !, उवड्डिओ कीस ? सामणो ॥८५९९॥
 समणेण जंपियं पुहइ-नाह ! सरणं न-ओ वि मह हुंतो । तेणेसा पडिवण्णा, दिक्खा दुक्खाण खयजणणी ॥८६००॥
 अह हासवसविस्सपंत-दंतकंतीए धवलयंतेण । पढमुग्गमंतदिणयर-रुइरोहुं जंपियं रत्ता ॥८६०१॥
 अप्पडिमरूवलकूखण-पिसुणियवहुविहववित्थरस्स कहं । तुह भयवमऽसरणत्तं, कहिज्जमाणं पि सदहिमो ॥८६०२॥
 अहवा क्रिमज्जेणं, होमि, तुज्जं सरणं अहं भयसु गेहं । भुंजसु य विसयसोकरवं, दुलहं ख पुणेा वि माणुस्सं ॥८६०३॥

सुणिणा भणियं नरवर !, सयमडवि सरणेण विरहियस्स तुहं । कहमिव परेसि सरण-प्पयाणसामत्थउवलंभो ॥८६०४॥
 एवं बुत्तो संतो, संभंतो नरवई पयंपेइ । पउरकरितुरयरहसुहड-लक्खसामग्गिकलिओ हं ॥८६०५॥
 कहमिव सरणाय परेसि, नेव होमि त्ति मा मुसं वयसु । भयवं ! कह वा सयमडवि, निस्सरणो हं तए बुत्तो ॥८६०६॥
 सुणिणा संलत्तं भूमि-नाह ! एयस्स सुणसि नेवड्ढं । नेव य उत्थाणं ता, सुणेहि एग्गगच्चित्तो तं ॥८६०७॥
 कोसंबीनयरीए, उवहसियकुवेरविहवचित्थारो । आसि बहुसयणवग्गो, मज्झ पिपा पायडो भुवणे ॥८६०८॥
 होत्था य ममं तइया, पढमवए च्चिय सुदुस्सहा धणियं । अच्छिवियणा मंहंती, तव्वसओ देहदाहो य ॥८६०९॥
 देहंज्जो भमिरमंहंत-निसियकुंतो व्व असणिनिहओ व्व । उकुवियनयणपीडा-भरेण विवसो म्हि संबुत्तो ॥८६१०॥
 बहुमंतंतविजा-चिगिच्छसत्थड्ढवेह्णो य जणा । कासी मज्झ चिगिच्छं, नाडसी थेवो वि पडियारो ॥८६११॥
 पिउणा वि य पडिवनं, सव्वस्ससमप्पणं पि किर तस्स । जो मज्झ थेवमेत्तं पि, वेयणं अवहरेज्ज लहुं ॥८६१२॥
 पम्मुक्कपाणभोयण विलेवणाऽऽहरणपमुहवावारो । मायाभाउग्गभगिणी-कलत्तमेत्ताऽऽइसयणगणो ॥८६१३॥
 अब्बन्तचित्तपीडा-विणिन्तवाहप्पवाहोयमुहो । किंकायव्वयमूढो, ठिओ समीवम्मि मे सव्वो ॥८६१४॥
 तह वि हु अणियत्तंतीए, अच्छिवियणाए थेवमेत्तं पि । अहह ! न को वि हु सरणं, ममं ति परिचिन्तयन्तेणं ॥८६१५॥
 विहिया मए पइन्ना, जइ मुंचेज्जा इमाइ वियणाए । तो चत्तसव्वसंगो, काहं अणगारियं धम्मं ॥८६१६॥
 एवं विहियपइन्नस्स, मज्झ रयणीए आगया निहा । खयसुवगया य वियणा, जाओम्हि पुण्णवसररीरो ॥८६१७॥

जाए पभायसमए, तत्तो आपुच्छिउं सयणवगं । सव्वन्नुणा पणीयं, दिक्खं सरणं पवन्नोमिह ॥८६१८॥
 ता नरवर ! एवंविह-दुहनिवह्वत्थपाणिसत्थस्स । भोत्तुं जिणिंदधम्मं, सरणं ताणं न अन्नत्तो ॥८६१९॥
 एवं सोउं राया, तहत्ति पडिवज्जिउं कयणामो । निययट्ठाणमुवगओ, साहू वि तओ विणिक्खंतो ॥८६२०॥
 इय खवग ! समत्थंभवुत्थ-वत्थुपडिबंधुद्विमज्झहाय । भावेसु निहुयचित्तो, निस्सरणभावनं सम्मं ॥८६२१॥
 जेणं चिय पइवत्थुं पि, एत्थ चिंतिजमाणमंजणीं । सरणं न क्रिंपि तेणेव, नियसु संसारमड्विसमं ॥८६२२॥
 जिणवयणविरहिओ इह, मोहमहातिमिरपडलपडिहणियो । जीवो वियारवोक्कंत-वेयणाविवससव्वंजो ॥८६२३॥
 इगिविगलिंदियजलथल-खयराऽऽदिविचित्तिरियजोणीसु । सव्वसुरमणुयजोणीसु, नरएसु य भमडिओ बहुसो ॥८६२४॥
 वह्वंधणधणहरणाऽ-वमाणगुरुरोगसोगसंतावा । पत्ता विचित्तरूवा, बहुसो एक्केक्कजातीसु ॥८६२५॥
 उइढं तिरियमऽहे वा, लोयपएसो वि नत्थि सो को वि । पत्ताइं जत्थ बहुसो, न जम्मजरमरणपभिईणि ॥८६२६॥
 भोगोवकूखदेहत्त-बंधवहणाऽऽङ्काणत्तेण । बहुसो वि रूविदव्वाणि, पत्तपुव्वाणि सव्वाणि ॥८६२७॥
 सयणसुहिसामिदासत्त-सत्तुभावेहिं परिणया सन्वे । जीवा अणेगसो च्चिय, संसारे संसरंतस्स ॥८६२८॥
 हद्धी ! उच्चियणिज्जो, संसारो जत्थ णिययज्जणी वि । मरिउण होइ दुहिया, पिया य मरिउण पुण पुत्तो ॥८६२९॥
 सोहगरूवगन्वं, समुच्चवंतो जुवा वि मरिउण । तत्थेव नियसरीरे, जायइ जम्मि किमित्तेण ॥८६३०॥
 जणणी वि भवंत्तरपत्त-पुत्तपिसियं पि भक्खए जं च । ही ! एत्तो वि किमज्जं, कढं दुइम्मि संसारे ॥८६३१॥

सामी भिच्चो भिच्चो वि, नायगो नियसुओ वि हवइ पियो । जणगो वि वेरिबुद्धीए, हम्मए धी ! भवसरूवं ॥८६३२॥
 केत्तियमेत्तं भणइ, विविहउच्छेरयनिहिम्मि संसारे । तावससेट्ठिव्व चिरं, विणाडिज्जइ जत्थ जंतुगणो ॥८६३३॥

तथाहि—

कोसंघीनयरीए, तावससेट्ठि चि आसि सुपसिद्धो । सद्धम्मवाहिरमई, महयरआरंभकरणपरो ॥८६३४॥
 अच्चन्तगेहसुच्छा-गट्ठिओ मरिउं सए चिय गिहम्मि । कोलत्तेणुववन्नो, जाईसरणं च से जायं ॥८६३५॥
 अन्नाम्मि अवसरे तस्स, स्रणुणा तस्स चैव कज्जेण । संवच्छरियविहाण, पारद्धं गुरुपबंधेण ॥८६३६॥
 सयणा माहणसमणा, निमंतिया तन्निमित्तमोक्खवडियं । मंसं स्रयारीए, मज्जाराऽईहि तं च हडं ॥८६३७॥
 अह गिहवइभीयाए, परमंसंउतरमज्जाउणंतीए । सो चिय कोलो हणिओ, झडत्ति तीए उवक्खवडिओ ॥८६३८॥
 तत्तो मओ य सो पुण, तत्थेव घरम्मि पन्नगो जाओ । स्रयारिदंसणेण य, मरणमहाभयवसट्ठेण ॥८६३९॥
 सरिया जाई तेणं, तीए वि हु स्रयारसरमणीए । पकओ नोलो मिलिओ, जणो वि निहओ भुयंगो सो ॥८६४०॥
 कयपाणच्चागो पुण, नियपुत्तस्सेव पुत्तभावेणं । संवुत्तो सरिज्जण य, जाइ एवं विचि तेइ ॥८६४१॥
 कह नियपुत्तं पियरं, वहुं च जणणिं उदाहरिस्सामि । इइ कयसंक्कपो सो, मोणेण ठाउमाऽऽरद्धो ॥८६४२॥
 पत्तो कुमारभावं, कालेण समागओ तहिं नाणी । धम्मरहो नाम गणी, समोसदो वाहिरुज्जाणे ॥८६४३॥
 नाणाऽऽलोएण पलोइयं च, को बुज्झिहि चि तेण परं । मुणिओ मोणव्वइओ, सो चिय तो साहुणो दोणि ॥८६४४॥

पुव्वभवपडिवद्धं, गाहं सिक्खविय पेसिया तस्स । पासम्मि चोहणत्थं, तेहिं गंतूण पढिया य ॥८६४५॥
 “तावस ! किमिणा मोणव्वएण, पडिवज्ज जाणिउं धम्मं । मरिऊण सुयरोरग, जाओ पुत्तस्स पुत्तो त्ति” ॥८६४६॥
 अह सो नियभववित्तं, सोऊणं तक्खणेण पडिवुद्धो । सुविसमीवे गंतुं, पडिवन्नो तित्थयरधम्मं ॥८६४७॥
 अलमेत्थ पसंगेणं, संसारे तिकूखदुक्खलक्खाहं । पत्ताहं पाविही तह, जीवो धम्मं जइ न काही ॥८६४८॥
 इय खवग ! महादुहहेउ—भूयभवभावभावणुज्जुत्तो । भवसु तहा जह पत्थुय—मज्झं लीलाए साहेसि [संसारो] ॥८६४९॥
 जेणं चिय संसारो, एस अणिच्चत्तेणेण वत्थूण । अणुवलभणिज्जसरणो, तेणेव जियाण एगत्तं ॥८६५०॥
 एगत्तभावणं ता, पइ मयपवड्हमाणसंवेगो । भावसु छिन्नमत्तो, तत्तं हिययम्मि काऊण ॥८६५१॥
 एगो आया संजोगियं तु, सेसं इमस्स पाएण । दुक्खनिमित्तं सव्वं, मोत्तुं मज्झत्थमावं तु ॥८६५२॥
 जं एक्को चिय जीवो, सुहं दुहं वा भवम्मि अणुभवइ । न हु तस्स को वि वीओ, सो वि न अन्नस्स कस्साजवि ॥८६५३॥
 एगो चिय सोयंताण, चेव मज्झाओ जाइ वंधूणं । न य तं अणुगच्छंती, पियपुत्तकलत्तमित्तजणा ॥८६५४॥
 एक्को करेइ कम्मं, एक्को चिय तप्फलं पि भुंजेइ । जायइ मरइ य एक्को, एक्को हु भवंतंरं सरइ ॥८६५५॥
 को केण संमं जायइ, को केण संमं च परभवं जाइ । को कस्स किं करेइ, कस्स वि को किं च फेडेइ ॥८६५६॥
 अणुसोयइ अणजणं, अन्नभवज्जतरंगं तु चालजणो । न य सोयइ अप्पाणं, किलिस्समाणं भवे एक्कं ॥८६५७॥
 संतं पि समत्थपयत्थ—वित्थरं वज्झमुज्झिउं इत्ति । परलोणा इहलोणे, आगच्छइ गच्छइ एक्को ॥८६५८॥

एक्को नरयस्मि दुहं, सहइ न भिच्चा न बंधुणो तत्थ । एगो सग्गे वि सुहं, खुजइ न य से परे सयणा ॥८६५९॥
 एक्को चिय भवंपके, किलिस्सइ नेव से वरायस्स । इट्ठो दिट्ठिपहे वि हु, निवडइ समसोक्खदुक्खसहो ॥८६६०॥
 एत्तो चिय तिव्वुवसण-वग्गदुक्खे वि नो अवेक्खंति । परसाहेजं मुणिणो, वीरो व्व सहंति किं तु संयं ॥८६६१॥

तद्वाहि—

कुंडगामपुरप्पहु—पसिद्धसिद्धत्थपत्थिवंजगरुहो । नियजम्मजणियतिहुयण-परममहो सिरिमहावीरो ॥८६६२॥
 भत्तिभरनभिरसामंत—मंतिमणिमउडलीढपयवीहं । आणापडिच्छकिंकर-नरनियरं रज्जमउवहाय ॥८६६३॥
 जयजयरवसुहरमिलंत—तियसकीरंतपूयपव्वभारो । परिचत्तपेमबंधुर-बंधुजणो गहियसामण्णो ॥८६६४॥
 पढमे चिय दिक्खदिणे, कुम्मारग्गामवाहिरुहेसे । वट्टंतो गोवेणं, भणिओज्जज्जेण किर एवं ॥८६६५॥
 देवज्जय ! जाव अहं, गेहे गंतूण पडिनियेत्तेमि । ताव तुमं मम वसभे, सम्मं एए निएज्जासु ॥८६६६॥
 एवं भणिउं तम्मि, गयम्मि वसभा जहिच्छमज्जमाणा । अडविं अणुप्पविट्ठा, उस्सग्गठियस्स जयगुरुणो ॥८६६७॥
 खणमेत्तेणं च समागओ य, वसहे अपेच्छमाणो सो । ते कत्थ गय त्ति जिणं, पुच्छइ संजायसंतावो ॥८६६८॥
 पडिवयणमज्जभमाणो, सव्वत्तो पेहिउं समारद्धो । ते वि य वसभा सुच्चिरं, चरिउं जिणपासमज्झीणा ॥८६६९॥
 इयरो वि सयलरयणिं, परियडिउं तं पएसमज्जुपत्तो । पेहेइ निययवसभे, रोमंथंते जिणसमीवे ॥८६७०॥
 नूणं नूमिय देवज्जएण, हरणज्झया इमे धरिया । कहमज्जवहा न कहिया, मए वहुं पुच्छिण्णाजवि ॥८६७१॥

इय क्खविषयप्पवसुप्पन्ना-तिव्वक्खोवो जवेण सो गोवो । आकोसिंतो निट्ठुर-सुवट्ठिओ जयगुरुं हणिउं ॥८६७२॥
 एत्थंतरम्मि ओहीए, सुरवई पेच्छिऊण जयपहुणो । तारिसमज्वत्थमुप्पित्थ-माणसो हत्ति ओइवो ॥८६७३॥
 निम्बच्छिऊण गोवं, तिपयाहिणपुव्वगं जिणं नमिउं । भालयलविरइयंज्जली, भत्तीए भणिउमाऽऽहत्तो ॥८६७४॥
 संवच्छाई वारस, एत्तो होहिंति तुम्ह उवसग्गा । ता देह ममाऽऽएसं, जेणुज्झियसेसकायव्वो ॥८६७५॥
 नरतिरियतियसविहिए, उवसग्गे पडिखलेमि पासठिओ । जयपहुणा संलत्तं, सुरिंद ! तं कुणसि सव्वमिमं ॥८६७६॥
 नवरं इमं न होही, नो हूयं भवइ नेव कइया वि । जं पुव्वविहिइयदुव्विलसि-उत्थकम्माण निज्जरणं ॥८६७७॥
 साणिज्जेणं कस्स वि, भवेज्ज मोत्तुं संयं समणुभवणं । दुक्करतवचरणं वा, जीवाण भवे भमंताणं ॥८६७८॥
 एक्को चिय सुहदुकूखे, जीवो अणुभवइ कम्मपरत्तंतो । उवयारज्वयारकरा, तदस्वेकूखच्चिय परे होंति ॥८६७९॥
 एवं जिणेण भणिए, सक्को नमिउं गओ जहाऽभिमयं । दुस्सहरीसहे सहइ, एगगो भुवणनाहो वि ॥८६८०॥
 इय जइ चरमजिणो वि हु, एक्को चिय सहइ दुक्खसोक्खवाइ । ता कह न खवग ! एगत्त-भावणाभावगो होसि ॥८६८१॥
 जेणं चिय संतेसु वि, सयणाऽऽइविचित्तवज्झवत्थसु । एगत्तमंजिणो तेण, ताणमज्जोन्नमऽन्नत्तं ॥८६८२॥
 भुंजंताण संयंकड-कम्मफलं भिन्नभिन्नमंज्जीणं । को कस्स एत्थ सयणो, भवेज्ज को वा परजणो वि ॥८६८३॥
 अन्नो देहाउ जिओ, अन्नो य इमाउ सयलविभवाउ । अन्नो चिय पियपिइपुत्त-मित्तसयणाऽऽइवग्गाओ ॥८६८४॥
 एए वि जियादज्जने, सच्चित्ताऽचित्तवित्थरा सव्वे । ता काउ खमं से अप्प-णो हिंयं अप्पणो चेव ॥८६८५॥

एत्तो चिय नरयसमुत्थ-तिक्खदुक्खोवहम्ममाणंङ्गो । अणुसासिओ सिवेणं, जेहो भाया सुलसनामो ॥८६८६॥

तथाहि—

नगरम्मि दसन्नपुरे, सुलसो य सिवो य भायरो दोन्नि । निवसंति परोप्परपउर-पणयपडिवद्धवच्चित्ता ॥८६८७॥

नवरं पढमो अह्निविड-कम्मगंत्तिणेण जिणधम्मं । सदहइ न भन्नंतं पि, हेउदिट्ठंतजुचीहिं ॥८६८८॥

बीओ पुण अइलहुकम्मयाए, पडिवन्नतिथयरधम्मो । जइपज्जुवासाणाऽऽइसु, पयइइ सिट्ठचेट्ठासु ॥८६८९॥

अच्चं तपावपडिवद्ध-माणसं जेट्ठभाउगं च सया । अणुसासइ कीस करेसि, भाय ! असमंजसाइं तुमं ॥८६९०॥

किं नो पेच्छसि आउं, सच्छिड्ढकरकमलकलियसलिलं व । गलमाणमणुक्खणमंङ्ग-चंगिमं पि हु पणस्संति ॥८६९१॥

किं वा न पेच्छसि सिरिं, हायंतिं सरयमेहसोहं व । विहटंतं पियजणसंग-मं पि सरियातरंगं व ॥८६९२॥

किं वा न पेक्खसि सयं, पइदिणमरमाणमाणवसमूहं । विविहाऽऽवयाऽवगाढं, महासमुदं व जियलीयं ॥८६९३॥

जेणेयं नरयनिवास-कारणं धोरपावमाऽयरसि । उज्जमसि न थेवं पि हु, तवदाणदयाऽऽधम्मम्मि ॥८६९४॥

सुलसेण जंपियं मुद्ध !, धुत्तलोणेण विनडिओ तं सि । सोसेसि जो नियतणुं, तवसा दूहहेउभूण ॥८६९५॥

वियरसि य किलेसज्जिय-मज्ज्यं तित्थांऽऽ चं पि । जीवदयारसियमणो, ठवसि न चरणं पि धरणीए ॥८६९६॥

एवंविहस्स य तुहं, सिक्खादाणेण न ं । को पीडइ अप्पाणं, पच्चक्खामुहं विमोत्तणं ॥८६९७॥

य सपरिहासभाउग-वयणाइं लिओ । इममेव य वेरगं, समुज्जहतो सुगुरुमूले ॥८६९८॥

इय कुवियप्पवसुपन्न-तिव्वकोवो जवेण सो गोवो । आकोसिंतो निट्ठुर-सुवट्ठिओ जयगुरुं हणिउं ॥८६७२॥
 एत्थंतरम्मि ओहीए, सुरवई पेच्छिऊण जयपहुणो । तारिसमज्वत्थमुप्पित्थ-माणसो झत्ति ओइवो ॥८६७३॥
 निव्वमच्छिऊण गोवं, तिपयाहिणपुव्वगं जिणं नमिउं । भालयलविरइयंजली, भचीए भणिउमाऽऽहत्तो ॥८६७४॥
 संवच्छराइं वारस, एत्तो होहिंति तुम्ह उवसग्गा । ता देह ममाऽऽएसं, जेणुज्झियसेसकायव्वो ॥८६७५॥
 नरतिरियतियसविहिए, उवसग्गे पडिल्लेमि पासठिओ । जयपहुणा संलत्तं, सुरिंद ! तं कुणसि सन्वमिमं ॥८६७६॥
 नवरं इमं न होही, नो हूयं भवइ नेव कइया वि । जं पुव्वविहिइदुव्विलसि-उत्थकम्ममाण निज्जरणं ॥८६७७॥
 साणिज्जेणं कस्स वि, भवेज्ज मोत्तुं संयं समणुभवणं । दुक्करत्तवच्चरणं वा, जीवाण भवे भमंतणं ॥८६७८॥
 एको चिय सुहदुक्खे, जीवो अणुभवइ कम्मपरंततो । उवयारज्वयारकरा, तदज्वेकखच्चिय परे होंति ॥८६७९॥
 एवं जिणेण भणिए, सको नमिउं गओ जहाजभिमयं । दुस्सहपरीसहे सहइ, एगगो भुवणनाहो वि ॥८६८०॥
 इय जइ चरमजिणो वि हु, एको चिय सहइ दुक्खसोक्खाइं । ता कह न खवग ! एगत्त-भावणाभावगो होसि ॥८६८१॥
 जेणं चिय संतेसु वि, सयणाऽऽइविचित्तवज्जवत्थूसु । एगत्तमंजणिो तेण, ताणमज्जोन्नमज्जत्तं ॥८६८२॥
 भुंजंताण संयंकड-कम्मफलं भिन्नभिन्नमंजणीं । को कस्स एत्थ सयणो, भवेज्ज को वा परजणो वि ॥८६८३॥
 अन्नो देहाउ जिओ, अन्नो य इमाउ सयलविभवाउ । अन्नो चिय पियपिहपुत्त-मित्तसयणाऽऽइवग्गाओ ॥८६८४॥
 एए वि जियादज्जने, सच्चित्ताज्जित्तवित्थरा सव्वे । ता काउ खमं से अप्प-णो हिंयं अप्पणो चेव ॥८६८५॥

एत्तो चिय नरयसमुत्थ-तिकूखदुक्खोवहम्ममाणंङ्गो । अणुसासिओ सिवेणं, जेडो भाया सुलसनामो ॥८६८६॥

तथाहि—

नगरम्मि दसन्नपुरे, सुलसो य सिवो य भायरो दोन्नि । निवसंति परोप्परपउर-पणयपडिन्नद्वचिच्चा ॥८६८७॥

नवरं पढमो अइनिविड-कम्मगंठिच्चेण जिणधम्मं । सदहइ न भन्नंतं पि, हेउदिहंतजुच्चीहिं ॥८६८८॥

बीओ पुण अइलहुकम्मयाए, पडिवन्नतिथयरधम्मो । जइपज्जुवासणाऽऽइसु, पयट्टइ सिट्ठचेट्ठासु ॥८६८९॥

अच्चं'तपावपडिबद्ध-माणसं जेडुभाउगं च सया । अणुसासइ कीस करेसि, भाय ! असमंजसाइं तुमं ॥८६९०॥

किं'नो पेच्छसि आउं, सछिड्डकरकमलकलियसलिलं व । गलमाणमणुक्खणमंङ्ग-चंगिमं पि हु पणस्संति' ॥८६९१॥

किं'वा न पेच्छसि सिरिं, हायंति' सरयमेहसोहं व । विहडंतं पियजणसंग-मं पि सरियातरंगं व ॥८६९२॥

किं'वा न पेक्खवसि सयं, पइदिणमरमाणमाणवसमूहं । विविहाऽऽवयाऽवगाढं, महासमुदं व जियलोकं ॥८६९३॥

जेणेयं नरयनिवास-कारणं दोरपावमाऽऽयरसि । उज्जमसि न थवं पि हु, तवदाणदयाऽऽधम्मम्मि ॥८६९४॥

सुलसेण जंपियं मुद्ध !, धुत्तलोणेण विनडिओ तं सि । सोसेसि जो नियतणुं, तवसा दुहहेउभूएण ॥८६९५॥

वियरसि य किलेसज्जिय-मऽत्थं तिथाऽऽइएसु णिच्चं पि । जीवदयारसियमणो, ठवसि न चरणं पि धरणीए ॥८६९६॥

एवंविहस्स य तुहं, सिक्खादाणेण नजस्थि मे कज्जं । को पीडइ अप्पाणं, पच्चकूखसुहं विमोत्तणं ॥८६९७॥

इय सपरिहासभाउग-वयणाइं णिसामिउं सिवो विलिओ । इममेव य वेरगं, समुब्बहंतो सुगुरुमूले ॥८६९८॥

पव्वइउं उगगतं च, सुचिरकालं चरित्तु कालगतो । उवन्नो कयपुणो, देवत्तेणऽच्चुए कप्पे ॥८६९९॥
 सुलसो वि विहियपाव-प्पन्नधमऽच्चन्तमऽज्जिण मओ । उवण्णो नेरइओ, तइयाए नस्यपुव्वीए ॥८७००॥
 अणवरयदहणताडण-बंधणपामोकूखभूरिदुकूवाइ । विसहइ तहिं च कलुणं, विलवंतो गुत्तिखित्तो व्व ॥८७०१॥
 अह तं तहाविहं पेच्छिळण, ओहीए पुव्वपणएण । सो देवो तस्संसतिय-मोयरिउं भणिउमाऽऽहत्तो ॥८७०२॥
 किं पच्चभिजाणसि भइ !, नेव तो सो ससंभमं भणइ । को मणहररूवधरं, देवं न तुमं वियाणाइ ॥८७०३॥
 ताहे तियसेणं पुव्व-जम्मरूवं जहड्डियं तस्स । उवदंसियं तओ सो, पच्चभिजाणित्तु तं सम्मं ॥८७०४॥
 ईसि सवियासचकूखू, भणइ कहं दिव्वदेवरिद्धीयं । उवलद्धा तुमए भाय !, कहसु तियसेण तो वुत्तं ॥८७०५॥
 भइ ! मए दुक्करतव-विसेससज्जायझाणजोगेहिं । देहो कयत्थिओ तह, जह रिद्धिमिं समणुपत्तो ॥८७०६॥
 तुमए पुण बहुविहलालणाहिं, पुड्डिं तणुं नयंतेणं । धणसयणाऽऽइनिमिंचं, पावाणि सया कुणंतेणं ॥८७०७॥
 सासिज्जेतेण वि धम्मकम्म-विसए पमायवसरेण । तह कहवि वड्डियं जह, एवंविहवसणमाऽऽवड्डियं ॥८७०८॥
 एयं पि नेव नायं, जीवाओ जहा इमं सरीरं पि । अन्नं धणसयणा वि हु, विहुरे ताणाय न हवंति ॥८७०९॥
 एत्तो चिय भइय ! सीय-तावहुहवेयणाओ विसंहति । देहे दुक्खं हि महा-फलं ति शुण्णिणो विचिंतिं ता ॥८७१०॥
 सुलसेण जंपियं संपयं पि, तं मज्झ संतियं देहं । जइ एवं ता भाउय !, जाएहि जहा सुही होमि ॥८७११॥
 देवेण जंपियं भाय !, जीयरहिण जाइएण गुणो । को ? तेण संपयं ता, विसहसु पुव्वं कयं कम्म ॥८७१२॥

इय तमऽणुसासिज्जणं, असक्कपडियारवसणमुवलब्भ । देवो गओ सुराऽऽलय-मियरो नरए चिरं वुत्थो ॥८७१३॥
 एवं सरिरधणसयण-भिनमुवलक्खिखऊण खवग ! तुमं । जीवदयापडिवद्धो, धम्मो चिय उज्जओ होज्जा ॥८७१४॥
 जेणं चिय देहाओ, अणत्तं तत्तओ य जीवस्स । तेणं चिय सो सिद्धाऽ-वत्थो चिय दव्वभावसुई ॥८७१५॥
 इहरा तदऽणणत्ता, न सव्वहा दव्वभावसुइभावो । जीवस्स भुवं जायइ, देहस्स सया वि असुइत्ता ॥८७१६॥
 तस्साऽसुइत्तणं पुण, पढमं चिय सुक्कसोणिउट्ठाणा । अणवरयमऽमेज्जरसाऽऽ-सायणनिष्फत्तिओ य तथा ॥८७१७॥
 जंवालपडलगादाऽऽ-वेढणओ जोणिनिग्गसाओ य । पूइथणछीरपाणाओ, पवलदुगंधभावाओ ॥८७१८॥
 रोगसयवाउलत्ता, निच्चं पि पुरीसमुत्तधरणाओ । नवच्छिहुगलंतुवभड-वीभच्छमलत्तणाओ य ॥८७१९॥
 असुइफ्फुन्नघडस्स व, समत्थतित्थुत्थसुराहिसल्लिहेहि । आजम्मं धोयाण वि हु, थेंवं पि अलद्धसुद्धिस्स ॥८७२०॥
 जो पुण असुइसरूवे, एत्थं सुइवायवाउलो भमइ । सुइवोदमाहणो इव, सोऽणत्थपरंपरं लभइ ॥८७२१॥

तथाहि—

एगम्मि महानगरे, वेयपुराणाऽऽइसत्थकुसलमई । एगो विप्पो सुइजाय-हसियनीसेसपुरलोगो ॥८७२२॥
 कर्धरियकुसऽकूखयमिस्स-चारिउयतम्भभायणो भमइ । असुइयमिमं ति सव्वं, अब्भोस्विंतो पुरपहेसु ॥८७२३॥
 सो अनया विचिंतइ, वसिमे वसिडं न जुजए मज्झ । असुइजणसंगदुडे, एत्थं हि सुइत्तणं कत्तो ॥८७२४॥
 ना जलनिहिणो दीवे, कम्मि वि जणविरहियम्मि गंतूण । अच्छामि उच्छुमाऽईहि, पाणवित्तिं पक्कपिंतो ॥८७२५॥

एवं कयसंकप्पो, परतीरपयद्वुजाणवेत्तेण । उयहिं विलंघिज्जणं, थक्को सो उच्छुदीवम्मि ॥८७२६॥
 उच्छुमस्तुच्छं छुहिओ, जहिच्छमऽणुवासरं च भुंजतो । पडिभग्गो उच्छुच्छहि-छणियवणो परं भोजं ॥८७२७॥
 अवलोयंतो पेच्छइ, एगल्य समुदभिननावस्स । वणिणो उच्छुरसेणं, उपाइयदद्विविरेयस्स ॥८७२८॥
 उचारं उच्छृणं, हेट्ठा निस्संक्रमाणसो तं च । पिंढीभूयं उच्छुफलं ति, भक्खेउमाऽऽरद्वो ॥८७२९॥
 कालेण तस्स वणिण्ण, दंसणं तेण कहवि संपन्नं । सह संवासाउ च्चिय, जाया य परोप्परं पीई ॥८७३०॥
 भोयणकाले पुच्छा, किं भक्खसि तेण जंपियं इक्खुं । विप्पेण भणियमिक्खु-फलाइं किं लहसि नो एत्थ ॥८७३१॥
 वणिण्णं संलत्तं, इक्खूण फलाइं नेव जायंति । इयरेण भणियमाऽऽगच्छ, जेण दंसेमि इण्हिं पि ॥८७३२॥
 ताहे कटिणीभूया, विट्ठा हेट्ठड्डिया य इक्खूण । सा तेण दंसिया से, भणियं वणिण्ण तो एवं ॥८७३३॥
 हा ! हा ! महायस ! विमो-हिओं सि एसो उ मज्झ उच्चारो । एवं सोउं विप्पो, विचिगिच्छं परममाऽऽवन्नो ॥८७३४॥
 भणइ कंहं भद ! एवं, वणिण्णं पच्चआ तओ विहिओ । तदस्वरवोसिरिउच्चार-कटिणसमरूवहेज्जहिं ॥८७३५॥
 परमं सोगमुवगओ, विप्पो तदेसगामिनावए । आरुहिज्जणं पुणरवि, नियं ठाणं समणुपत्तो ॥८७३६॥
 इय इहलोए वि भवंति, पाणिणो गाढसोयगहगहिया । एवंविहाणऽणत्थाण, भायणं अमुणियसरूवा ॥८७३७॥
 परलोए पुण असुई-जुंगंछणुब्भूयपावपसरेण । पावेति हीणजोणीसु, जोगसो जम्ममार्हिणि ॥८७३८॥
 ता खवग ! देहविसयं, असुइत्तं सब्वहा वि सुणिज्जणं । परमसुइत्तनिमित्ते, धम्ममे चिय उज्जमं कुणसु ॥८७३९॥

अन्ने उ पत्थुयम्मि, एत्थं असुहत्तभावणाठाणे । असुहत्तभावणं उव-इंसति तो तं पि पयडेमि ॥८७४०॥
 वज्जिय जिणि'दधम्मं, न सुहं भुवणे वि विज्जए अन्नं । कज्जं वा ठाणं वा, कहि'चि मच्चे व सग्गे वा ॥८७४१॥
 धम्मसत्थकामभेया, तिविहं कज्जं मणिच्छियं तत्थ । धम्मो चिय सुहकज्जं, असुहा पुण अत्थकामा उ ॥८७४२॥
 वइरण रायहाणी, आयासकिलेससोगदुहखाणी । सावजाऽऽसंभपयं, पावाण परा य सुईया ॥८७४३॥
 कुलसीलठिइविडंबी, सयणेहि वि सह विरोहकारी य । कुगईकारणमऽत्थो, अणत्थसत्थाण पंथो य ॥८७४४॥
 लज्जाकरा विलीणा, तुच्छा आयाससाहणिज्जा य । कि'चि सुहे महरा वि हु, दुहाऽवसाणा सुवीभच्छा ॥८७४५॥
 धम्मगुणहाणिजणगा, भयवहुला अप्पकालिया वोरा । संसारवुड्ढिजणगा, कामा कामिज्जमाणा वि ॥८७४६॥
 सनरयतिरियगणम्मि, समाणुसाऽमरजणम्मि संसारे । निरुवद्वं न कि'चिवि, विज्जइ ठाणं पि जीवाणं ॥८७४७॥
 बहुविदुहाऽऽउलत्ता, परंभवत्ता महंतमोहत्ता । तिरिएसु वि न सुहत्तं, नरए पुण तं कुओ चेव ॥८७४८॥
 तह गब्भजम्मदारिद्द-रोगजरंसरणविपपओगेहि । अभिभूएसुं मणुएसु, नऽत्थि थेंव पि हु मुहत्तं ॥८७४९॥
 मंसवसणहारुहिरऽट्ठि-विट्ठमुत्तंजतपयइकलुसम्मि । नवछिडुपज्जरंते, तद्वेहे वि हु सुहत्तं किं ? ॥८७५०॥
 पियविपपओगंस्ताव-चवणभयगव्वभवणचि'ताहि । विहिएहि' दुक्खेहि', अभिक्खणं खिज्जमाणाणं ॥८७५१॥
 ईसाविसायमयलोह-पमुहदंढभाववेरिएहि' पि । देवा वि निच्च' नडिया, ता कत्तो ताण वि मुहत्तं ॥८७५२॥
 सव्वाऽवत्थासुं पि हु, असुहत्तरूवे भवम्मि जं कि'चि । जीवो इमो किलि'मइ, पावाऽऽम्वविहत्तियं तं से ॥८७५३॥

पावस्स आसवो सो, पाणवहाऽऽहेहिं तह कसाएहिं । अनिरुद्धिं दियमणवइ—काएहिं अविईए य ॥८७५४॥
 मिच्छचवासणाए य, पाणिणो आइयंति जं पायं । अच्चंतभूरिसलिलं, भूरिदुवारो तडागो व्व ॥८७५५॥
 तथाहि—

जह सव्वओ असंबुड—वियडुद्वारेहिं कलुससलिलभरो । पविसइ सरोवरम्मि, कत्तो वि अपत्तपडिखलणो ॥८७५६॥
 तह इहं पि हु जीवे, पाणवहाऽऽहेहिं गरुदारेहिं । निच्चं असंबुडेहिं, संगलइ पभूयपावभरो ॥८७५७॥
 तो तेणं पडहत्थो, मच्छाऽऽईण व ओणगदुक्खवाण । आभागी होइ जिओ, ता वज्जसु आसवं खवग ! ॥८७५८॥
 आसववसगो सत्तो, संतावं तिक्खमुव्वहइ जम्हा । ता पाणवहाऽऽइविस्म—णेण तस्सवरं कुणसु ॥८७५९॥
 सव्वजियअपत्तुहो, संवरियास्सेसआसवदुवारो । जीवो न तलागो इव, पूरिज्जइ पावसलिलेहिं ॥८७६०॥
 तथाहि—

जह संवरियदुवारो, नं पविस्सइ पाणियं वरतलागे । तह ठवियाऽऽसवदारे, जीवम्मि पावनिवहो वि ॥८७६१॥
 ते धण्णा ताण नमो, तेहिं समं निच्च होज संवासो । जे पिहियाऽऽसवदारा, दूरं पावस्स विहरंति ॥८७६२॥
 संवरियसव्वआसव—दुवारपसरो य संपयं सम्मं । नवमं विणिज्जराभाव—णं पि भावेसु खवग ! जहा ॥८७६३॥
 पुवं संयं कडाणं, सुदुप्परकंतदुइचिन्नाणं । कम्मण वेयणाओ, भणिओ मोक्खो जिणेहिं तहा ॥८७६४॥
 तिक्खसुहऽज्झवसाया, सव्वासिं चेव कम्मपगडीणं । अनिकाइयाण पायं, जायइ सज्जो विनिज्जरुणं ॥८७६५॥

छट्टुमदसमदुचालसऽद्ध-मासाऽऽह्णां विचिन्तेण । तवसा पुण कम्माणं, निकाइयाणं पि निज्जरणं ॥८७६६॥
तावेइ तयारुहिराऽऽह्-धाउणो तह य सब्वकम्माणि । तेण तवो चि निरुत्तं, तवस्स समयन्नुणो वि ति ॥८७६७॥
तत्थ किर वेयेणेणं, नेरइयाऽऽह्णेण कम्मनिज्जरणं । सुहभावा भरहाऽऽह्णेण, संवपमुहाण पुण तवसा ॥८७६८॥

तथाहि—
नेरइयाऽऽह्णेण किर, अणवरयविचित्तदुक्खतवियाणं । कम्माण विणिज्जरणं ति, किञ्चिज्जइ देसओ नवरं ॥८७६९॥
भरहाऽऽह्णेणं पि दढं, विसुज्झमाणपप्पाणभावाणं । सिद्धं सिद्धंते वि हु, तहाविहं कम्मनिज्जरणं ॥८७७०॥
संवपमुहा य कुमरा, हरिपुच्छियेनेमिनाहकहियम्मि । वारसवस्सिमाणंस्ते, वारवइपुसीविणासम्मि ॥८७७१॥
संवेगसमाऽऽवण्णा, नेमिसमीचम्मि गिण्हिउं दिक्खं । दुक्करतवचणरया, कम्मविणिज्जरणमऽकरिंसु ॥८७७२॥

किंच—
जह सीयतापवणाऽ-वधूयसुवसुसइ वारि पोरणं । पडिरुद्धाऽवरसलिल-प्पवेससलिलासयच्छीणं ॥८७७३॥
तह पिहियाऽऽसवजीवत्थ-पुव्वपावं पि निज्जरसुवेइ । तवनाणझाणऽज्झयण-पमुहसुविसुद्धकिरियाए ॥८७७४॥
एवं च तुमं सुंदरं, विणिज्जराभावाणानुनावाए । कम्मजले दुत्तारे, तारेज्जसु खिप्पमऽप्पाणं ॥८७७५॥
अह सब्वसंगचागी, सम्मं होज्जण निज्जराभागी । भावणनवगाऽऽसंगी, लोगटिइं पि हु तुमसऽरगी ॥८७७६॥
भावेज्ज जहसरूचं, उड्डं तिरियं अहो य उवउत्तो । तग्गयसच्चित्ताऽचित्त-सव्वदव्यस्सरूचं च ॥८७७७॥

उड्ढं तियसविमाणाऽऽदी, दीवोयहिणो अंसखा तिरियं । हेड्डा य सत्त पुढ्वी, लोगसभावो इय समासा ॥८७७८॥
अजहड्डिइलोगड्डिइ-नाया न सकज्जसाहगो होइ । तस्सम्मपरिनाणा, होइ चिय तावससिवो व्व ॥८७७९॥

तथाहि—

गयउरनगरे राया, नामेण सिवो विहाय रज्जसिरि' । वेत्तुं तावसदिक्खं, वणवासविहारमऽच्छीणो ॥८७८०॥
सूळमुहुनिम्मियनिमेस-रहियनयणो तवेइ गाढवं । कुणइ य नियसमयऽणुरुव-सेसकिरियाकलावं च ॥८७८१॥
एवं तवं तवि'तस्स, तस्स पर्यईए भइयत्तेण । विव्भंगं संजायं, कम्मवओवसमओ य तथा ॥८७८२॥
अह सत्तदीवसायर-भेत्तं लोयं वियाणिउ' तेणं । सिवरायरिसी तुड्डो, विसिड्डिनियनाणपसरेण ॥८७८३॥
तो आंगंतूणं गय-पुरम्मि तियचच्चेरेसु लोयाणं । साहेइ इहं लोए, दीवोदहिणो परं सत्त ॥८७८४॥
तत्तो परेण लोगो, वोच्छिन्नो एवमऽमलनाणेण । जाणामि पासामि य, कस्यलठियकुवलयफलं व ॥८७८५॥
तम्मि य समए सामी, समोसढो तत्थ चेव वीरज्जिणो । भिक्खवड्डं च पविड्डो, गोयमसामी वि नयरम्मि ॥८७८६॥
अह सत्तोयहिदीव-प्पवायमाऽऽयन्निऊण लोगओ । विम्भियमणो नियत्तिय, सप्पुचियसमयम्मि जयनाहं ॥८७८७॥
पुच्छेइ गोयमो नाह !, केत्तिया एत्थ दीवजलनिहिणो । जयगुरूणा संलत्तं, अस्संखा सिंधुदीव च्चि ॥८७८८॥
एवं ज्जिणप्पणीयं, लोगओ निसामिउ' सिवो सहसा । संकाकंखो-वहुओ, जावऽच्छइ ताव विव्भंगं ॥८७८९॥
पस्विड्डियं से खिपं, ताहे अच्चन्तभत्तिभरभरिओ । सम्मन्नाणनिमित्तं, आंगंतुं वंदए वीर ॥८७९०॥

सिरविरइयकरकमलो, ठाउं सन्निहियभूमिभागे य । जिणवयणणिहियचकूख, उज्जुत्तो पज्जुवासेइ ॥८७९१॥
 अह तियसतिरियनरसंकुलाए, परिसाए तस्स य जिणिंदो । लोगसरूवं सासइ, सवित्थरं धम्मसारं च ॥८७९२॥
 तं च निसामिय सम्मं, पडिबुद्धो जिणवरस्स पासग्गि । पन्वज्जं पडिच्चइ, स महप्पा कयतवचरणो ॥८७९३॥
 कम्मद्वगंठिमज्झिनिट्ठुरं पि, लीलाए निट्ठवेज्जण । असुरमज्जमममरणं, सिवमज्जुखयसोकूखमज्जुपत्तो ॥८७९४॥
 इय मुणियजगसरूवो, निस्संगो पत्थुयड्ढयसिद्धिक्कए । खवग ! मणागं पि मणो-ज्जणिजंतियं मा धरेज्जासु ॥८७९५॥
 जहडियलोगसरूवं, वियाणमाणो य पयहिय पमायं । बोहीए दुल्लहत्तं, परमं भावेसु खवग ! जहा ॥८७९६॥
 कम्मपरतंतयाए, इओ तओ भववणे भमंताणं । जीवाण जंगसत्तं पि, दुल्लभं जं सुए भणियं ॥८७९७॥
 अत्थि अणंता जीवा, जेहिं न पत्तो तसत्तपरिणामो । उप्पजंति चयंति य, पुणो वि तत्थेव तत्थेव ॥८७९८॥
 कहक्कहवि जंगमत्ते, पत्ते पंचिंदियत्तमज्झदुल्लहं । जलथलखहरजोणी-चक्के चिरसंचरणओ य ॥८७९९॥
 तम्मि वि अगाहजलजलिहि-खित्तजुगसमिलजोगनाएणं । दुल्लहं चिय मणुयत्तं, तम्मि वि अइदुल्लहा वोदी ॥८८००॥
 जमज्जकम्मभूमिअंतर-दीवेसुं मुणिविहारविरहेण । कत्तो पायं वोदी, कम्मगभूमीए अंतो वि ॥८८०१॥
 छण्हं खंडाणं खंड-पंचगं सन्वहा वि हु अगज्जं । मज्झिमखंडस्स त्तिहि, धम्माज्जारिहं ति काऊण ॥८८०२॥
 जं पि भरहम्मि लद्धं, छद्धं खंडं अउज्झमज्जेणं । सइहपणुवीसजणवय-वज्जमज्जं तयं पि दंढं ॥८८०३॥
 सद्धपणुवीसजणवय-मेत्तं चिय खित्तमाज्जरियं जं च । तत्थ वि साहुविहारो, कहिं पि कइया वि जं भणियं ॥८८०४॥

रायगिह मगह १ चंपा, अंगा २ तह तामलिचि वंगा य ३ । कंचणपुरं कलिं गा ४, वाणारसि चैव कासी य ५ ॥८८०५॥
साह्य कोसला ६ गय-पुरं च कुरु ७ सोरियं कुसुद्धा य ८ । कंपिष्ठं पंचाला ९, अहिहत्ता जंगला चैव १० ॥८८०६॥

वारवती य सुद्धा ११, मिहिल विदेहा १२ य वच्छ कोसंबी १३ ।

नंदिपुरं संडिन्भा(ह्ला) १४, भदिलपुरमेव मलया य १५ ॥

॥८८०७॥

वह्राड वच्छ १६ वरणा, अच्छा १७ तह मत्तियावह दसन्ना १८ । सोत्तीमइ य चेई १९, वीइभयं सिंधुसोवीरा २० ॥८८०८॥

महुरा य सूरसेणा २१, पावा भंगी २२ य मासपुरि वड्डा(च्छा) ? २३ ।

सावत्थी य कुणाला २४, कोडीवरिसं च लाढा य २५ ॥

॥८८०९॥

सेयविया वि य णयरी, केइयअद्धं च आरियं २६ भणियं । एत्थुप्पत्ती जिणणं, चक्कीणं रामकण्हाणं ॥८८१०॥

पुन्वेण अंगमागह-विसयं अह दाहिणेण कोसंबी । अवरेण (वू)श्रुणविसओ, कुणालविसयं च उत्तरओ ॥८८११॥

एयं आरियखेत्तं, एत्थ विहारो उ कप्पह जईणं । नाहिं पुण नो कप्पह, जत्थ च नाणाऽऽ नोसप्पे ॥८८१२॥

जत्थ उण नेय मुणिणो, सम्मन्नाणाऽऽइशुणरयणनिहिणो । विहरंति वयणकिरणेहिं, हणियमिच्छत्तमपसरा ॥८८१३॥

तम्मि पयंडपांसंडि-मंडलीचंडवयणपवणेहिं । निरु स्यपूणिआ इव, पणोछिया दुल्लहा वोही ॥८८१४॥

इय भो देवाणुपिया !, नाउं वोहीए परमदुलहत्तं । चिरकालभीमभवभमण-ओ तयं पाविज्जणं च ॥८८१५॥

तह कहवि तए किंच, निचं अच्चाऽऽयरेण जह तीए । लद्धाए तुडिवसेणं, साफलं जायए जम्हा ॥८८१६॥
लद्धेल्लियं च बोहिं, अकरं तोऽणागयं च पत्थिंतो । अबं १ दाइं बोहिं, लब्धिसि कयरेण मोल्लेण ॥८८१७॥

किंच—

कत्थइ सुहं सुरसमं, कत्थइ निरओवमं महादुक्खं । कत्थइ तिरियाऽऽईणं, दहणंऽकणपमुहमऽवि असुहं ॥८८१८॥
दट्ठूण वि नियदिट्ठीए, किंचि किंचि वि परोवएसेणं । नाऊणं पि हु मूढा, न बोहिमऽणहं पवज्जंति ॥८८१९॥
जह नाम पट्ठणगया, मोल्ले सन्ते वि मूढभावेण । न लहंति नरा लामं, नरभवपत्ता वि तह बोहिं ॥८८२०॥

तहा—

चिंतामणिं व मूढा, सवभावपरिक्खणं अयाणंता । क्हमऽवि लद्धं पि हु बोहि—सुत्तमं झत्ति उज्झंति ॥८८२१॥
गयबोहिणो य पुणरवि, गवेसमाणा वि तं ण पावेंति । वणिंयंत्तरदिन्नाइं, रयणाइं वणिंयपुत्त व्व ॥८८२२॥

तथाहि—

एगम्मि महानगरे, महिब्भजणसंकुले कलाकुसलो । वसइ सिवदत्तनामो, सेट्ठी सुपसंतनेवत्थो ॥८८२३॥
तस्स य जरभूययिसाय—साइणीपमुहदोसहरणाणि । पायडपहावकलियाणि, संति विविहाणि रयणाणि ॥८८२४॥
ताणि य सो जीवियमिव, महानिहाणं व रक्खइ सया वि । दंसइ जहा तहा नेव, नियपुत्ताऽऽइयाणं पि ॥८८२५॥

१ दाइं = दायिनम्, बोधिदातास्म इत्यर्थः ।

अह तत्थ पुरे एगत्थ, ऊसवे जत्तियाउ कोडीउ । अत्थस्स जस्स तेणं, इब्भेणं तेत्तियथयाओ ॥८८२६॥
 उब्भवियाओ नियनिय-धवलहरज्जेसु ससहरसियाओ । ताओ य पलोइत्ता, भणिओ पुत्तेहिं सो सेट्ठी ॥८८२७॥
 विक्किणसु ताय ! रयणाइं, कुणेसु अत्थं इमेहिं किं कज्जं । कोडिज्जाएहि गेहं, अग्गं पि हु सोहमुव्वहउ ॥८८२८॥
 रुट्ठेण सेट्ठिणा ज्ञे-पियं तओ रे ! पुणो वि मा एवं । भासेज्जह मह पुरओ, इमाइं न कंढं पि विक्केमि ॥८८२९॥
 एवमुवलद्धतन्नि-च्छएहिं पुत्तेहिं मोणमज्ज विहियं । सेट्ठी वि कज्जवसओ, वीसत्थमणो गओ गामं ॥८८३०॥
 पुत्तेहि वि विज्जणं जाणिऊण, अविमरिसियज्जनकज्जेहिं । दूरदिसाऽऽगयवणियाण, ताणि रयणाणि दिन्नाणि ॥८८३१॥
 तव्विक्कयपत्तपभूयदव्व-कोडिअणुरूवसंखाए । संखधवलाउ गेहे, उब्भवियां उ धयवडा तो ॥८८३२॥
 केवइकालाउ आगयो य, सेट्ठी पलोइउं गेहं । विम्भइयमणो सहसा, पुच्छइ पुत्ते किमेयं ति ॥८८३३॥
 सिट्ठो य तेहिं सव्वो, वुत्तंतो तो दंढं परुट्ठेणं । निट्ठुरगिराहि सुचिरं, निब्भच्छित्ता अतुच्छाहिं ॥८८३४॥
 ताणि रयणाणि वेत्तुं, एज्जह मे मंदिरम्मि इह भणिउं । कंठे हठेण धरिउं, निच्छूढा नियगेहाओ ॥८८३५॥
 कह ते पुणो वरागा, दूरदिसोवगयवणियपासाओ । निययरयणाणि पावेत्ति, नूणं सुचिरं भमंता वि ॥८८३६॥
 अहवा लभंति ते वि हु, कहिं पि रयणाइं देवयाऽज्जवसा । वोही उ न पव्वड्ढा, लब्भइ अच्चं तदुल्लेभा ॥८८३७॥
 किंच—

जाहे य पावियव्वं, इहपरलोए य होइ कल्लणं । ताहे चिय जिणभणियं, पडिवज्जइ भावओ धम्मं ॥८८३८॥

जह जह दोसोवरसो, जह जह विसएसु होइ वेरगं । तह तह विनायव्वं, आसणो बोहिलासो चि ॥८८३९॥
 दुगो भवकंतारे, भममाणेहि' सुइं पि नढेहि' । इहो जिणोवइहो, सोणइमगो दढं दुलहो ॥८८४०॥
 पत्ते वि हु मणुयत्ते, मोहसुदएण दुलहो सुपहो । कुपहवहुयत्तणेण य, विसयसुहाणं च लोभेण ॥८८४१॥
 बहुमोछरयणनिहिलाभ-सन्निहं पाविज्जण तं तम्हा । मा तुच्छसुहाण कए, एमेव य निफलं नेसु ॥८८४२॥
 लद्धाए दुल्लहाए वि, कहवि बोहीए एत्थ संसारे । दुल्लहो धम्माऽऽयरिओ, पयडं चिय जेण पेच्छ इमं ॥८८४३॥
 रयणऽत्थिणो य थोवा, तदायारो य जह य लोगम्भि । इय सुद्धधम्मरयणऽत्थि-दायगा दहयरं नेया ॥८८४४॥
 एत्थ य 'सत्थुत्तकसाऽऽइ-सुद्धधम्मस्स दायगा गुरुणो । साहुत्तणे जहुत्ते, ते पुण पावे'ति सुगुरुत्तं ॥८८४५॥
 एत्तो चिय णिदिहो, विसिद्धदिहोहि' भावसाहु चि । हंदि पमाणठियथो, तं च पमाणं इमं होइ ॥८८४६॥
 सत्थुत्तगुणो साहु, न सेस इइ णे पइन्न इह हेऊ । अगुणत्ता इति नेओ, दिट्ठतो पुण सुवणं व ॥८८४७॥

विसवाइ १ रसायण २ मंगलत्थ ३-विणिए ४ पयाहिणाऽऽवत्ते ५ ।

गरुए ६ अडज्झ ७ ऽकुच्छे ८, अट्ट सुवन्ने गुणा होंति ॥ ॥८८४८॥
 इय मोहविसं घायइ, सिवोवएसा रसायणं होइ । गुणओ य मंगलत्थं, कुणइ विणीओ य जोगो त्ति ॥८८४९॥
 मग्गणुसारिपयाहिण-गंभीरो गरुयओ तहा होइ । कोहऽग्गिणा अडज्झो, अकुच्छ सह सीलभावेणं ॥८८५०॥

દેસકુલજાઈરૂવાડ્ડ-ગુણજુઓ વત્તસવ્વસાવજો । સુહગુરુદિન્નગુરુપઓ, પસમમહપ્પા ગુરૂ ભણિઓ ॥૮૮૭૯॥
 સયલાડળત્થાનિહાણં, મજ્જં વજ્જેહ જો સયાકાલં । મંસં ચ અસુહમૂલં, ગુરુત્તણં તસ્સ હોહ ફુહં ॥૮૮૮૦॥
 હલ્લેચ્છગાવિમહિસી-ધરધરિણીપુત્તમંહવવહારો । સીસસ્સ વ ગુરુણો વિ હુ, જહ તા સરિયં ગુરુત્તેણ ॥૮૮૮૧॥
 પાવાડ્ડરંભા સીસસ્સ; જે ઉ તે ચેવ હોંતિ ગુરુણો વિ । જહ તા લીલાએ ચિય, મંવંજુરાસી અહો ! તિણ્ણો ॥૮૮૮૨॥
 પાણડ્ડ્વએ વિ પીહં, પરસ્સ ન હુ સવ્વહા વિચિંતેહ । જીવાળ જળણિસરિસો, કરુણેક્કરસો ગુરૂ કહિયો ॥૮૮૮૩॥
 વિસયામિસે પસત્તો, પુરિસો પરંવંચળે મળં કુળહ । તા જો વિસયવિરત્તો, પરમત્થેણં સ ચેવ ગુરૂ ॥૮૮૮૪॥
 નિચં અકયમડ્કારિય-મડળણુમયં સયલદોસપરિહીણં । ત્રાલગિલાળાડ્ડ્વએ, સંમોહત્તા જહાજોગં ॥૮૮૮૫॥
 વેયાવચ્ચાડ્ડ્વકારણેહિં, ઇંગાલધૂમપરિહીણં । જો ઉવંચુજહ ઉંછં, સો ચિય સચં ગુરૂ ભણિઓ ॥૮૮૮૬॥
 દવ્વં સેવંતં કાલં, ભાવં ચ પહુચ્ચ ણિચ્ચકાલં પિ । જો પહિવંધચાઈ, સો ચિય સચં ગુરૂ ભણિઓ ॥૮૮૮૭॥
 વાસાહ મહામુણિણો, તવણુસિયતણૂ વિ જત્થ પહિમગ્ગા । તં ધોરંવંમચેરં, ચરંતઓ ચેવ ભાવગુરૂ ॥૮૮૮૮॥
 નિચસસુચ્છલણપરં, સપરોભયવિસયમડ્વિ કસાયડગ્ગિં । પસમોવએસસલિલેણ, જો ય ઉવસામણસમત્થો ॥૮૮૮૯॥
 સ્વંતિપ્પમોક્કલ્લસવિહ-નિમ્મલમુણિધમ્મગુણમણિગણસ્સ । રોહણગિરિભૂમિસમો, જિણનિદ્ધિહો સ હુહુગુરૂ ॥૮૮૯૦॥
 પંચસમિઓ તિગુત્તો, જમનિયમપરાયણો મહાસત્તો । સમયાડ્મયરસતિત્તો, જો સો ભણિઓ ઉ ભાવગુરૂ ॥૮૮૯૧॥
 સક્કયપાયયઅવહટ્ઠ-દેસીભાસાવિસેસવયણેહિં । સીસાડ્વોહકુસલો, પિયંવઓ હોહ ભાવગુરૂ ॥૮૮૯૨॥

जह रनो रंकस्स वि, तेहव समसरिसचिचिविचीए । अकूखंतो सद्धम्मं, भावपहाणो गुरू होइ ॥८८९३॥
 समसुहदुक्खो समेतिण—मणी य समकणयकयवरो धीरो । समपरिभवसम्माणो, समसुहिसत्तू य होइ गुरू ॥८८९४॥
 समसुहदुक्खो समेतिण—मणी य समकणयकयवरो धीरो । समपरिभवसम्माणो, समसुहिसत्तू य होइ गुरू ॥८८९५॥
 सारीमाणसाडोग—दुक्खसंततावतावियजणाण । तुहिणाऽऽयरो व्व सिसिरो, जो होइ गुरूत्तणं तस्स ॥८८९६॥
 संवेगगब्भहियओ, सम्मं संवेगगब्भवयणो य । संवेगगब्भकिरियो, जो सो परमत्थओ सुगुरू ॥८८९७॥
 सावज्जणवज्जगिरं, जाणइ जो वज्जइ य सावज्जं । निरवज्जं कज्जे च्चिय, वज्जइ य तं गुरूं सयउ ॥८८९८॥
 सावज्जणवज्जाणं, वयणाणं जो न जाणइ विसेसं । वोत्तुं पि तस्स न खमं, किमंङ्ग ! पुण देसणं काउं ॥८८९९॥
 सावज्जणवज्जाणं, वयणाणं जो न जाणइ विसेसं । वोत्तुं पि तस्स न खमं, किमंङ्ग ! पुण देसणं काउं ॥८८९९॥
 तां हेउवायपक्खस्मि, हेऊओ आगमे य आगमिओ । जो स गुरू इयरो पुण, जिणवयणविराहगो जम्हा ॥८९००॥
 नियमइअवराहेणं, असंगयऽत्थाण पोसगो मूढो । जणयइ परस्स बुद्धिं, सव्वन्नू अलियवाई च्चि ॥८९०१॥
 दुग्गहीयकुनयलवमय—विमोहिओ जिणमयं अयाणंतो । रघोत्तुं तमऽवहा वि हु, कुगईए गमेइ सपरुभयं ॥८९०२॥

तम्हा—
 ससमयपरसमयविऊ १, संविगो २ सेसयाण संवेगं । जणयंतो ३ मज्झत्थो ४, कयकरणो ५ गाहणाकुसलो ॥८९०२॥
 सत्तुवयारम्मि रओ ७, दढ्ढपइन्नो ८ ऽणुवत्तओ ९ मइमं १० । अरिहइ जिणिं दभणियं, धम्मं परिसाए परिक्खिडं ॥८९०३॥
 ससमयपरसमयविऊ, तिथियसमयाउ दंसइ विसेसं । जिणधम्मस्स अओ सो, उच्छाहं कुणइ जिणधम्मे ॥८९०४॥

सुत्तत्थं च पयासइ, निस्सेसनएहिं जिणमयन्नू य । उस्सग्गऽववायाणं, जहट्ठियं दंसइ चिसेसं ॥८९०५॥
 संविण्णो सब्भावं, कहेइ इइ पच्चओ न इयरम्मि । चरणकरणं चयंतो, चएज्ज सन्वंपि ववहारं ॥८९०६॥
 गुणसुट्ठियस्स वयणं, धयमहुसित्तो व्व पावओ भाइ । गुणहीणस्स न सोहइ, नेहविहीणो जहा दीवो ॥८९०७॥
 आयारे वट्ठंतो, आयापररूपणे असंकेओ । आयापरिब्भट्ठो, सुद्धचरणदेसणे भइओ ॥८९०८॥
 भवसयसहस्सलद्ध, जिणवयणं भावओ चयंतस्स । जस्स न जायं दुक्खं, न तस्स दुक्खं परे दुहिए ॥८९०९॥
 जहथाममुज्जमंतो, संवेगं कुणइ तह य मज्झत्थो । अब्भुट्ठिएऽणुगिण्हइ, कयकरणो गाहणाकुसलो ॥८९१०॥
 सत्तुवयारम्मि रओ, थिरपरिचियमऽत्थसुत्तमऽगिलाए । पुणरुत्तवाणिदाणाऽइ—णाउ सेहे करावेइ ॥८९११॥
 सेवेइ नाऽववायं, मियाज पुरओ दहपइन्नो त्ति [दारं] । अणुवत्तगो अणुवत्तइ, जहजोग्गं बहुविहविणेए ॥८९१२॥
 महंमं जाणइ नियमा, उस्सग्गऽववायगोपरमऽजेसं । परिणामगाऽइसीसे य, विविहमयदेसणाजोग्गे ॥८९१३॥
 पुढविं पिव सव्वसहं, मेरुं व अकंपियं ठियं धम्मे । चंदमिव सोमलेसं, तं धम्मगुरुं पसंसंति ॥८९१४॥
 कालन्नं देसन्नुं, नाणाविहइउकारणविहन्नुं । संगहुवग्गहकुसलं, तं धम्मगुरुं पसंसंति ॥८९१५॥
 लोइयवेइयलोउचरेसु, नाणाविहेसु सत्थेसु । लद्धं गहियद्धं, तं धम्मगुरुं पसंसंति ॥८९१६॥
 धम्मगुरुस्सहस्साइ, लहइ य जीवो भवेसु बहुएसु । कम्मेसु सिप्पेसु य, अन्नेसु य धम्मचरणेसु ॥८९१७॥
 जो पुण जिणप्पणीए, निग्गंथे पवयणम्मि धम्मगुरू । संसारमोक्खमग्गस्स, देसओ स इह दुल्लंभो ॥८९१८॥

॥८९१९॥
 ॥८९२०॥
 ॥८९२१॥
 ॥८९२२॥
 ॥८९२३॥
 ॥८९२४॥
 ॥८९२५॥
 ॥८९२६॥
 ॥८९२७॥
 ॥८९२८॥
 ॥८९२९॥
 ॥८९३०॥
 ॥८९३१॥
 ॥८९३२॥

जह दीवा दीवसयं, पइप्पएसो य दिप्पए दीवो । दीवसमो धम्मगुरू, अपं च परं च दीवेइ
 धम्मन्नु धम्मपरायणो य, सम्मं च धम्मकत्ता य । सत्ताण धम्मसत्थइत्थ-देसगो भणए सुगुरू
 चाणक्कंपत्तंतय-कामंदकमाऽऽइरायनीईउ । वक्खवाणंतो जीवाण, ण खलु अणुकंपओ होइ
 तह जोइसज्जकं'डाऽइ, वेजयं मणुयतुरयहत्थीणं । धणुवेयधाउवायं च, परिकहंतो हणइ जीवे
 वावीकूवतडागाइ-भोयरं न खलु देइ उवएसं । जमऽसंखविणासेणं, न होइ थोवाणमऽणुकंपा
 एत्तो चिय सो हलसगड-पोयसंगामगोहणाऽईसु । उवएसं पि हु कहं देइ, सत्तअणुकंपसंजुत्तो
 ता कसंछेयाऽईविसुद्ध-धम्मगुणकणगदायगस्सेव । गुरूणो इह पत्थुयभाव-णाए दुलहत्तणं भणियं
 इय भावणाउ बारस, भद्दय ! संवेगसारचित्तेण । भावेसु भीमभवभित्ति-भंजणे करिघडाउ व्व
 जह जह दढप्पइण्णो, समणो वेरगभावणं कुणइ । तह तह असुहं खगऽइ-हयं व तिमिरं खयसुवेइ
 पइसमयभावणाभाव-णेण सब्भावविबभंरं भविणो । मयणं व तिव्वतरजलण-संगमा गलइ चिरकम्मं
 एइ न बंधं नवकम्मं, अविताहा भावणापहाणस्स । छिजंति चिन्मडुवभड-गंधा सुकुमारियाउ व्व
 अक्खवंडंचंढमायंड-किरणकवलियहिमोवलो व्व खयं । वच्चइ कम्मपवंधो, असुहो सुहभावणाहि'तो
 ता सुंदर ! दरमउलंत-लोयणो ज्ञाणजोगनिहाए । बारसगमऽसंगो भाव-णाण भावेसु भवभीओ
 इय बारसविहभावण-पडलपडिहारमेयमऽक्खवायं । किच्चेमि सीलपालण-पडिदारं पन्नरसमेत्तो

सीलं पुरिससहावो, सीलं चारित्तपालणं भणियं । आसवदारनिरोहा, अहवा सालं मणसमाही ॥८९३३॥
 पुरिससहावो य दुहा, पसत्थओ तह य अप्सत्थो य । रागदोसाऽऽईहिं, कलुसो जो अप्सत्थो सो ॥८९३४॥
 होइ पसत्थो चित्तस्स, सरलया पयणुरागदोसित्तं । धम्माऽभिप्पाइत्तं च, एत्थ पगयं पसत्थेणं ॥८९३५॥
 एयं सुपसत्थसहाव-लक्खणं सीलमऽविगलं जस्स । सो मूलगुणाऽऽधारो, धरिही सेसं पि गुणनियरं ॥८९३६॥
 चयरित्तीकरणाओ, चारित्तं पुण भवे अणुट्ठाणं । विहिपडिसेहाऽणुगयं, आसवविर्हए तं च भवे ॥८९३७॥
 जम्हा चरित्तपालण-लक्खणसीलस्स चैव बुद्धिं कए । आसवनिरुंभणपरं, इमसुवएसं दिसंति जहा ॥८९३८॥
 इंदियदमणं काउं, कसायसेव्वं पि निम्महिय सव्वं । आसवदारनिरोहे, जइज सइ निजरापेही ॥८९३९॥
 इंदियकसायहणणा, हणिय चिय आसवा जओ होइ । अहियाऽऽहारे मुक्के, रोगा इव आउरजणस्स ॥८९४०॥
 एत्तो चिय सव्वेसु वि, जिएसु वट्ठंति अप्पए व्व मुणी । न य एत्तो वि उवाओ, अन्नो विज्जइ सुगइलाभे ॥८९४१॥
 ता नाणज्झाणेहिं, तवोवलेण य वला निरुंभित्ता । सव्वाऽऽसवदागाइं, धारेज्जा अविगलं सीलं ॥८९४२॥
 तह मणसमाहिलक्खण-मऽवि सीलं मोक्खसहाहणगुणं । जाणाहि मूलकारण-भूयं जम्हा सुए भणियं ॥८९४३॥
 जस्स धिई तस्स तवो, जस्स तवो तस्स सोगइ सुलहा । जे अधिइमंतपुरिसा, तवो वि खलु दुल्लहो तेसिं ॥८९४४॥
 किं च मणवयणकाया, जे भणिया करणसन्निया तिन्नि । ते धित्तिमंतस्स गुणाय, होति दोसाय इयस्स ॥८९४५॥
 तम्हा पुरंधिपाडिबंध-बंधणं दुहनिबंधणं धुणिउं । सामन्नं पडिवन्ता, धण्णा भवभवणनिव्विण्णा ॥८९४६॥

धणा सत्तहियाइं, सुणंति धणा करंति निसुयाइं । धना सोगइमणे, रमंति सीले गुणपीले ॥८९४७॥
 सन्नाणवायसहितो, सीलुज्जलिओ विगिट्ठतवज्जणो । संसारमूलवीयं, दहइ दवज्जी व तणरासिं ॥८९४८॥
 निम्मलसीलधराणं, इहलोए चैव तह य परलोए । गउरवमुवेइ अप्पा, परम्पा एस चैव चि ॥८९४९॥
 अच्चं तमहोघोरा वि, आवया सच्चसंधणपरेहिं । लीलाए नित्थरिज्जइ, सोच्छाहं सीलत्रालिएहिं ॥८९५०॥
 सीलसमलंकियाणं, मरणं पि वरं खु तक्खणा चैव । चिरजीवियं पि मा पुण, सीलाजलंकारचुक्काणं ॥८९५१॥
 वरमउरिवरेसु भिक्खा, अभिक्खणं भमडिया सुसीलेणं । चक्कित्तणं पि मा पुण, परिमलियविसालसीलस्स ॥८९५२॥
 गरुयगिरितुंगसिं गा, वरं खु विसमे कहिं पि पडिज्जण । दढकढिणपत्थरंउतो, अप्पा सयसिक्करं नीओ ॥८९५३॥
 परिकुवियफारफुंकार-घोररुहिराउरुणउच्छिदुपेच्छे । वरमउहिमुहम्मि हत्थो, पक्खित्तो तिक्रवदसणम्मि ॥८९५४॥
 गयणविसप्पणदुपेच्छ-पचुरजालाकलावकलियम्मि । वरमउप्पा पक्खित्तो, खयउग्गिकुंडे पयंडम्मि ॥८९५५॥
 मत्तकरिराउपुडाडणेक्क-दप्पिट्ठुदुक्केसरिणो । वरमाउणणे पवेसो, सुतिक्रवदढाढकढिणम्मि ॥८९५६॥
 मा पुण सुदीहकालं, परिवालियविमलसीलरयणस्स । हे वच्छ ! तए भवसुह-कएण विहिओ परिचाओ ॥८९५७॥
 सीलाजलंकाराजलं-किओ हु अधणो वि होइ जणपुज्जो । दुस्सीलो पुण धणवं-तओ वि सयणेसु वि न पुज्जो ॥८९५८॥
 विमलं सीलं पालितगाण, चिरकालजीवियं होउ । पावाउसत्ताणं पुण, न किंचि चिरजीवियव्वेण ॥८९५९॥
 ता भो धम्मगुणाउगर !, गरलं व वमित्तु दुइसीलत्त । आराहणाकयमणो, मणहरहरिणंउक्करविमलं ॥८९६०॥

हयभवंशकरीलं, चित्तचमकियसुराऽसुरूपीलं । सिवपुरनिवेशक्रीलं, परिचजियजीवपरिपीलं ॥८९६१॥
 कुगइपहविहियहीलं पावपविचीए कयगयनिमीलं । परमपयललणलीलं, परिपालसु निम्मलं सीलं ॥८९६२॥
 सीलयरियालणादार-मेवमऽकूखायभिणिह सोलसमं । इंदियदमाऽभिहाणं, पडिदारं किंपि दंसेमि ॥८९६३॥
 इंदो जीवो तस्स उ, इमाणि तेणिंदियाणि भन्न्ति । नाणाऽऽइणुणसिसीए, स पुण जिओ ललणपासादो ॥८९६४॥
 तस्स गवकूखाऽऽइपभूय-दारकण्णाणि इंदियाणि धुवं । नियनिययविसयविरमण-कवाडविरहेण पुण तेसु ॥८९६५॥
 पविसन्तपउरकुवियप्प-कण्णपापावंपसुपूरेण । ओमइलिज्जइ जोणहु-ज्जला वि नाणाऽऽइणुणलच्छी ॥८९६६॥
 अहवा अनिरुद्धिंदिय-दारे पविसिजु जीवपासाए । हयविसयचंडचरडा, नाणाऽऽइसिंरिं अवहरंति ॥८९६७॥
 एवमऽवगम्म समं, तस्सरकूवणकए कयपयत्तो । सन्वंदियदाराइं, सुनिरुद्धाइं धरसु धीर ! ॥८९६८॥
 ससमयपरसमयमया-ऽवगाहगरुयं पि पंडियं पि नरं । वलवं इंदियगामो, गंजइ अनिरुद्धपडिपसरो ॥८९६९॥
 धरउ वयं चरउ तवं, सरउ गुलं झरउ सुत्तअत्थे वि । इंदियदमपरिहीणस्स, तस्स तुसंकडणं सव्वं ॥८९७०॥
 मयचंडगंडमंडल-करडिघडाविहडणेक्कपडुओ वि । जइ नेव इंदियजई, ता सो चिय कायरो पढमो ॥८९७१॥
 ताव चिय गरुयत्तं, ताव चिय सुवणभूसणा किक्की । संभावणा वि पुरिसस्स, ताव जाविंदियाणि वसे ॥८९७२॥
 अह सो चिय ताण वसे, जायइ जइ ता कुले जसे धम्मो । संवे गुरुसुहिवग्गे, देइ मसीकुच्चयमऽवस्सं ॥८९७३॥
 दीणत्तमज्जादेयत्तणं च, सव्वाऽभिंसकणीयत्तं । किं किं तमज्जिहुं जं, इंदियवसगा न पावेत्ति ॥८९७४॥

भिज्जइ गिरि वि सिरसा, पिज्जइ जालाकरालजलणो वि । खगगज्जगे वि चरिज्जइ, दुदमा पुण इंदियतुरंगा ॥८९७५॥
 विसयाउरन्नपवन्नो, अणवरयमज्जकुसं व दुहन्तो । भंजंतो सीलवणं, ओ वियरइ इंदियगइंदो ॥८९७६॥
 तत्तं दिसंति तवमडवि, तवन्ति पालिंति संजमगुणे वि । इंदियनिरोहकरणे, रणे व्व कीवा विसीयंति ॥८९७७॥
 सको जमडच्छिबहुलो, जं च हरी श्वयवहूविहियहासो । भट्टारओ विरिं ची वि, जं च जाओ चउव्वयणो ॥८९७८॥
 निहट्टाज्जंगो वि हु, जमडद्धनारीसरो किर हरो वि । तं दुजयस्स विलसिय-मस्सेसमिंदियनरिंदस्स ॥८९७९॥
 पंचण्ह वसे होउं, होइ वसे सयलजीवलोगस्स । पंचण्ह जयं काउं, जयइ समत्थं तिहुयणं पि ॥८९८०॥
 जइ नेव इंदियदमो, चिहिओ ता किमिह सेसधम्ममेहि । अह सो वि कओ सम्मं, तहा वि किं सेसधम्ममेहि ॥८९८१॥
 अहह ! बलधत्तमिंदिय-गामस्स जमडत्थिणो वि तं दमिउं । सकंति नेव समय-प्पसिद्धतदुवायविउणो वि ॥८९८२॥
 मोत्तण जिणे जिणमयठिए य, पहवंतइंदियवलाइं । न जिणिंसु जिणइ जेस्सइ, मन्ने अन्नो तिहुयणे वि ॥८९८३॥
 सो च्चियं स्रो सो चेव, पंडिओ नणु गुणी वि सो चेव । सो चेव कुलपईवो, इंदियविजई जए जो उ ॥८९८४॥
 तस्स गुणा तस्स जसो, तस्स सुहं पाणिपच्छवज्झीणं । तस्स धिई सो मइमं, जयम्मि जो इंदियदमत्थो ॥८९८५॥
 जं सग्गे सुराया, विलसइ सुरसेणिपणयपयकमलो । फणिमणिपहपहयतमो, जं च फणिंदो वि पायाले ॥८९८६॥
 जं व निहयाउरिचकं, चकं चक्किस्स करयले ललइ । तं दित्तिंदियदमलव-लीलाए विलसियं सव्वं ॥८९८७॥

तं नमह तं पंसंसह, तं सेवह तं विहेह य सहायं । जेण य वसं नीओ, दुहंतो इंदियगंदो ॥८९८८॥
 सुगुरु स चैव देवो, तस्स नमो तेण भूसियं भवणं । न विसयपवणहओ वि हु, इंदियअग्गी जलइ जस्स ॥८९८९॥
 तेण सुलद्धो जम्मो, जीवियमडवि तस्स चैव इह सहलं । जेण गिरुद्धो पसरो, इमस्स दुट्ठिंदियवलस्स ॥८९९०॥
 ता भो देवाणुप्पिय !, पियं भणामो तुमं पि तह कह वि । चेहुसु जहिंदियाइं, आयारामाइं जायंति ॥८९९१॥
 इंदियपभवं सोक्खं, सोक्खाऽऽभासो स न उण तं सोक्खं । तं पि हु कम्मोवचयाय, सो वि दुक्खेक्केहउ चि ॥८९९२॥
 इंदियविसयपसत्ता, पडंति संसारकंदरे घोरे । पक्खि व्व छिन्नपक्खा, सुसीलगुणपेहुणविहीणा ॥८९९३॥
 महलितं असिधारं, जहा लिहंतो सुहं मुणइ पुरिसो । इंदियविसयसुहं तह, भयावहं पि हु अणुभवंतो ॥८९९४॥
 सुट्ठु वि मग्गिजंतो, कत्थइ कयलीए नत्थि जह सारो । इंदियविसएसु तहा, नत्थि सुहं सुट्ठु वि गविट्ठु ॥८९९५॥
 गिम्हुम्हहयस्स दुहं, जह धावंतस्स विरलत्तरहेट्ठा । छायासुहमडपं चिय, इंदियसोक्खं पि तह जाण ॥८९९६॥
 अहह ! कहमडप्पणिज्जो, चिरसुवयरिओ वि इंदियगामो । विसयपसत्तो संतो, सत्तुजणं पि हु विसेसेइ ॥८९९७॥
 जो इंदियाण छंदे, वट्ठइ मोहेण मोहिओ संतो । सत्तू तस्सडप्पा चैव, अप्पणो तिक्खवदुक्खवकरो ॥८९९८॥
 सोइदिण भद्दा, चक्खूराएण समरधीरनिवो । घोणेण रायपुत्तो, निहओ रसणाए सोयासो ॥८९९९॥
 कासिदिण दिट्ठो, नट्ठो सयवारत्तयत्तव्वो । एक्केक्केण वि निहया, किं पुण जो पंचसु पसत्तो ॥९०००॥
 एयाण य भावत्थं, जहक्कमं साहिमो समासेणं । तत्थेमं अवसेयं, सोइइंदियगोयरं नाय ॥९००१॥

नयरम्मि वसंतपुरे, अचन्तं सुस्सरो विरूवी य । नामेण पुण्फसालो च्चि, गायणो आसि सुपसिद्धो ॥९००२॥
तत्थेव पुरे एगो, सत्थाहो सो गओ परं देसं । भइ च्चि तस्स भज्जा, घरवावारं विचिंतेइ ॥९००३॥
तीए य एगया कार-णेण केणाडवि निययेचेडीओ । हइम्मि पेसियाओ, ताओ पुण पुण्फसालस्स ॥९००४॥
किन्नरपडिरूवसरेण, गायमाणस्स भूरिजणपुरओ । गीयरवं सोऊणं, ठियाउ भित्तीए लिहिय व्व ॥९००५॥
चिरवेलं अच्छित्ता, नियमंदिरमाऽऽगयाउ कुवियाए । तत्तो भद्दाए तज्जि-याओ फल्लसेहिं वयणेहिं ॥९००६॥
भणियं च ताहिं सामिणि !, मा रूस्ससु सुणसु तत्थ अम्हेहिं । तं किर सुयं पसूण वि, जं हरइ मणं किमऽणोसिं ॥९००७॥
भणियं भद्दाए कंहं ति, तयऽणु ताहिं निवेइयं सव्वं । तो तीए च्चिंतियं कह, सो दट्ठव्वो महाभागो ॥९००८॥
एगम्मि य पत्थावे, जत्ता पारंभिया सुरगिहम्मि । लोगो य तहिं सव्वो, वच्चइ दट्ठुं नियत्तइ य ॥९००९॥
भद्दा वि दासचेडीहिं, परिवुडा उग्गयम्मि स्सरम्मि । तत्थ गया गाइत्ता, परिसंतो पुण्फसालो वि ॥९०१०॥
तम्मि सुरमंदिरपरि-सरम्मि सुत्तो कंहं पि चेडीहिं । दिट्ठो सिट्ठो य स एस, पुण्फसालो च्चि भद्दाए ॥९०११॥
अह तं चिविडियनासं, वीभच्छुट्ठं दंतुरं मडहवच्छं । पेच्छित्ता हुं दिट्ठं, रूवेण वि गेयमेयस्स ॥९०१२॥
इय जंपिरीए तीए, निच्छं दूस्सालियवयणाए । सुत्तुट्ठियस्स एयं, कुसीलवेहिं च सिट्ठं से ॥९०१३॥
सोऊण इमं सो कोव-दावनिहज्जमाणसव्वंओ । हट्ठी ! सा वि हयाऽऽसा, वण्णिणो गिहिणी ममं हसइ ॥९०१४॥
इय असरिसअमरिसवस-विस्सुमारियनिययसव्ववावारो । अवयारं काउम्णो, तीए गेहम्मि संपत्तो ॥९०१५॥

पारद्वो य कलगिरं, पउत्यवइयानिवद्ववित्तं । अच्चन्तमाऽऽयरेणं, गाइउमेवं जहा तुञ्ज ॥९०१६॥
 पुच्छइ वत्तं सत्थाऽ-हिवो दढं पेसइ सया लेहं । तुह नामगहणेणं, परं पमोयं समुच्चइ ॥९०१७॥
 तुह दंसणुओ एस, एइ इण्हिं गिहम्मि पविसइ य । एमाऽइ तह कहं पि हु, तेणं गीयं पुरो तीसे ॥९०१८॥
 जह सा सव्वं सच्चं, इमं ति एइ य पई च्ति मण्णंती । अब्भुट्ठिउं विमुच्चइ, आगासतलाओ अप्पाणं ॥९०१९॥
 अइउच्चभूमिगावडण-घायंसंजायजीयनीहरणी । जिणमज्जणसमए हरि-तणु व्व पंचत्तमऽणुपत्ता ॥९०२०॥
 कालक्कमेण तीसे, समागओ निसुणिउं पई वत्तं । मुणिउं च १ पईवत्तं, अच्चन्तं पुण्फसालस्स ॥९०२१॥
 सो वाहराविज्जणं, विसिट्ठतरभोयणेण आकंठं । खुंजाविज्जण बुत्तो, गायंतो भद ! पासायं ॥९०२२॥
 आरोहसु चि तो सो, अच्चन्तं गाढगेयदप्पेण । गायंतो आरुढो, भवणोवरि सव्वसत्तीए ॥९०२३॥
 अह गेयपरिस्समवइढमाण-वेगुइढसासफुट्ठसिरो । निहणं गओ वरागो, सोइंदियमिय महादोसं ॥९०२४॥
 चक्खिंदियदोसे पुण, आहरणं पउमसंडनगरम्मि । अणुभवइ रज्जलच्छिं, नामेण निवो समरधीरो ॥९०२५॥
 जणणि व्व परकलत्तं, परकीयधणं तणं व जस्स सया । परकज्जं णियकज्जं व, आसि नीसेसनयनिहिणो ॥९०२६॥
 सरणाऽऽजयरक्खणदुक्खि-यंऽगिउणद्धरणधम्मकिच्चेषु । वड्ढंतं चिय नियजीवि-यं पि बहुमन्नियं जेण ॥९०२७॥
 तस्सेगम्मि अवसरे, सुहाऽऽसणत्थस्स सणियमाऽऽगंतुं । विन्नत्तं पडिहारेण, सायरं कयपणाभेण ॥९०२८॥

देव ! तुह पायपंकय-पलोयणत्थं समागओ चाहिं । च्चिद्धइ सवसत्थाहा, आगच्छो ॥९०३०॥
 रत्ना वुत्तं एउ च्चि, तो पविट्ठो कयप्पणामो य । उच्चियाऽऽसणमाऽऽसीणो, सो भणिउमिं समाढत्तो ॥९०३१॥
 देव ! मह अत्थि धूया, उम्माइणिणामिया विसालऽच्छी । रूवोहामियंरंभा, सुजोव्वणा पव्वणिं दुसुही ॥९०३२॥
 सा य विलयाण मज्जे, रणव्वभूया तुमं च रयणाण । नाहो सि ता तुममिमं, गिण्हसु जइ देव ! पडिहाइ ॥९०३३॥
 तुज्झ अनिवेइऊणं, कणारयणे परस्स दिज्जंते । का होइ सामिभत्ति च्चि, देव ! साहिजए तुम्ह ॥९०३४॥
 अम्मायिणो सलहिंति, सच्चमऽच्चन्तनिगुणां पि । निययाऽवच्चाइं परं, अब्ब च्चिय चं गिमा तीए ॥९०३५॥

तथाहि—

जम्मणभवणऽब्भन्तर-मिमीए देहेण जम्मसमए वि । विज्जुज्जोएणं पिव, सज्जो उज्जोइयमऽसेसं ॥९०३६॥
 एयमऽवल्लोइउं पिव, उच्चट्ठाणं ठिया गहा वि फुडं । एवं च देव ! तीए, न तुमाहिन्तो पई होइ ॥९०३७॥
 एवं सुणिऊण नराऽहिवेण, अच्चन्तविग्गियमणेण । तीसे पलोयणट्ठा, पच्चइया पेसिया पुरिसा ॥९०३८॥
 सत्थाहेणेव समं, गया य ते मंदिरम्मि दिट्ठा सा । अच्छरियव्वभूएण य, ख्वेणं तोए अक्खित्ता ॥९०३९॥
 मत्त व्व मुच्छिया इव, अवहडहियय व्व गमिय खणमेकं । एगंते ठाऊण य, मंतिउमेवं समाढत्ता ॥९०४०॥
 विजियऽच्छरमऽच्छरियं, किं पि इमीए सुखवेवत्थं । परिणयवया वि जीए, वयमेवं मोहसुवणीया ॥९०४१॥
 अम्हारिसा वि परिणयवया वि, जइ दंसणे वि एईए । एवंविहं अवत्थं, पत्ता ता वसुमइनाहो ॥९०४२॥

नवजोव्वणाऽभिरासो, निरंङ्कुसो सयलसंपयाऽऽवासो । अजिहंदिओ कंहं नो, एईए वसा भवे विवसो ॥९०४२॥
विवसत्ते एयस्स य, कंहं न रज्जं दढं विसीएज्ज । तत्थ य विसीयमाणे, अजहत्थं भूमिनाहत्तं ॥९०४३॥
इय नाऊण वि रण्णो, वयंसहत्थेणिमं उवणमिंता । कहं नो समत्थभाविरे-दोसाणं कारणं होमो ॥९०४४॥
ता किं पि कहिय दोसं, इमीए वावत्तिमो महीनाहं । पडिवन्नं सव्वेहिं वि, गया य रत्नो समीवम्मि ॥९०४५॥
धरणि यलचुंविणा मत्थ-एण सव्वाऽऽयं कयपणामा । ओण भियसीसवीसंत-पाणिणो भणिउमाऽऽहत्ता ॥९०४६॥
देव ! समग्गुणेहिं, रुवाऽऽईहिं विराइया कन्ना । सा केवलं अलकूखण-मेक्कं गुरु धरइ पइवहगं ॥९०४७॥
तो रत्ना परिचत्ता, तत्तो तस्सेव भूमिनाहस्स । सेणावइणो दिन्ना, पिउणा सा परिणीया तेण ॥९०४८॥
रूवेण जोव्वणेण य, सोहग्गेणं च अवहरियहियओ । जाओ तदेगच्चित्तो, दूरं सेणावई तीए ॥९०४९॥
वच्चंतेसु दिण्णेषुं, एगम्मि अवसरम्मि नरनाहो । भडचडयरपरियरिओ, तेणं सेणाऽह्विणेण समं ॥९०५०॥
कारिकंधराऽधिरूढो, धुवंतुदामचामरूपीलो । ऊसियसियाऽऽयवत्तो, नीहरियो रायवाडीए ॥९०५१॥
अह सेणावइभज्जा, सा चिंतइ कहमऽहं महीचइणा । अवलकूखण त्ति चत्ता, दट्ठव्वो सो मए इन्तो ॥९०५२॥
एवं परिभाविता, नियंसियाऽमलमहवदो गुल्ला । रत्नोऽवलोयणट्ठा, पासाए आरुहिचु ठिया ॥९०५३॥
राया वि तुरगकरिहवरेहिं, काउं परिस्समं बहिया । खणमेक्कं नियभवणं, पडुच्च आंगंतुमाऽऽरुद्धो ॥९०५४॥
इंतस्स य कहवि नराऽह्वि वस्स, वियसंतकमलदलीहा । तीए तहद्वियाए. निस्सट्ठं निवडिया दिट्ठी ॥९०५५॥

किं नु रई किं रंभा, किं वा पायालकनगा किं वा । तेयसिरी इय राया, संचिंततो तदेगमणो ॥९०५६॥
 ठाऊण खणं चकूबुं, लजारज्जहिं संजमिय बाढं । दुइतुरंगं व कहकहवि, पडिगओ निययभवणम्मि ॥९०५७॥
 सङ्गाणपेसियाऽसेस-मंतिसामंतसुहडवगो य । वावारंउतरविरओ, कहमडवि सेजाए आसीणो ॥९०५८॥
 अह तीए अंगपचंगं, चंगिमाऽऽलोयणाऽऽलमणस्स । अंगमङ्गंगो रण्णो, बाढं पीडेउमाऽऽरद्धो ॥९०५९॥
 तो तं चिय कुवलयेलोय-णं निवो सन्वहिं पलोयंतो । जाओ तम्मयचित्तो, चित्ताऽऽलिहिओ न्व निण्फंदो ॥९०६०॥
 निययाज्वसरम्मि समागतो य, सेणावई महीवइणा । पुड्डो का तुज्झ तया, भवणोवरि देवया आसि ॥९०६१॥
 तेणं पयंपियं देव !, सा इमा जा तए परिच्चत्ता । सत्थाहसुया मह महिलि-य चि संपह परं जाया ॥९०६२॥
 अहह ! कहं छलिओ हं, कारणियनरेहिं तं कुरंगऽच्छिं । निदोसं पि सदोसं ति, वाहरंतेहिं पावेहिं ॥९०६३॥
 एवं संचितंतो, राया पम्मुकदीहरस्सासो । दुस्सहविसमसिलीमुह-सिहिसंतावं परं पत्तो ॥९०६४॥
 जाणियपरमत्थेणं, सेणावइणा लहित्तु पत्थावं । सामी ! कुणसु पसायं, गिण्हसु तं मज्झ भजं ति ॥९०६५॥
 भिच्चाण संतियं जीवि-यं पि नूणं पहूण साहीणं । किं पुण धणपरियणभवण-वित्थरो वज्झरूवो च्चि ॥९०६६॥
 एवं सोउ' राया, हिययम्मि विभाविउ' समाढत्तो । दुसहो मयणहुयासो, बाढं कुलगंजणा गरूई ॥९०६७॥
 आचंदकालिअजस-फंसणा नीइनिहणमऽच्चन्तं । परजुवइसेवणं मारि-साण मरणे वि नो जुत्तं ॥९०६८॥
 इय निच्छिऊण राया, सेणाहिवइ' पयंपए भदा ! । एवंविहं अकिच्चं, सुओ मा मे कहेजासि ॥९०६९॥

नरयपुरेकदुवारं, निम्मलगुणभवनवहलमसिकुच्चो । नीईयेरहिं कीरइ, कहमिव परदारपरिभोगो ॥९०७०॥
 सेणावइणा वुत्तं, जइ परदारं ति गिण्हसि न देव ! । देवाडययोगेसु इमं, विलासिणित्तेण ता देमि ॥९०७१॥
 तत्तो तुम्भे वेस त्ति, सेवमाणा परित्थिदोसस्स । न भविस्सह नाह ! पयं, ता मह इह देह आपसं ॥९०७२॥
 रत्ना पयंपियं होउ, किं पि मरणे वि एरिसमडकिच्चं । नो काहमइहं विरमसु, सेणाडहिं ! भूरिभणणाओ ॥९०७३॥
 तो पणमित्ता सेणाड-हिवो गओ नियगिहम्मि राया वि । तदंसणाडगुरागड-गिणा ददं डज्झमाणंजो ॥९०७४॥
 परिचत्तरायकज्जो, तं किंपि हु हिययगाढसंधट्ठं । संपत्तो जेण मओ, जाओ तिरिओ य अट्टवसा ॥९०७५॥
 चक्रखूरागो एवं-विहाण दोसाण कारणं भणिओ । घाणम्मि इन्हि दोसं, संखेवेणं निदंसेमो ॥९०७६॥
 किर एगो रायमुओ, गाढं गंधप्पिओ सुरहिवत्थुं । जं पेच्छइ अघायइ, तमडसेसं सो य कइयो वि ॥९०७७॥
 नावाहिं कीलइ नई-सलिलम्मि बहुवयस्सपरियरिओ । तं च तहा कीलंतं, नाऊण सवत्तिजणणीए ॥९०७८॥
 निययसुयरज्जवंछाए, तस्स गंधप्पियत्तणं मुणिउं । मारणेउं उगं, महाविसं भूरिभत्तीहिं ॥९०७९॥
 ठवियं मंजसाए, सा नइसलिले पवाहिया तत्तो । रममाणेणं तेणं, दिट्ठा व कहिं पि किर इत्ती ॥९०८०॥
 तो तं उत्तारित्ता, उघाडइ तीए मज्झ संठवियं । एगं समुग्गयं नियइ, तं पि विहडेइ तस्संजतो ॥९०८१॥
 पाउणइ गंठिमेक्कं, तं पुण उब्भिंदिऊण गंधपिओ । तं विसमुज्जिंघंतो, झडत्ति पंचत्तमडणुपत्तो ॥९०८२॥
 एवंविहवमणकरं, घाणिंदियमडक्खियं सदिट्ठंतं । रसणादोसोदाहरण-मिन्हिं लेसेण कित्तेमि ॥९०८३॥

॥९०८४॥
॥९०८५॥
॥९०८६॥
॥९०८७॥
॥९०८८॥
॥९०८९॥
॥९०९०॥
॥९०९१॥
॥९०९२॥
॥९०९३॥
॥९०९४॥
॥९०९५॥
॥९०९६॥
॥९०९७॥

भूमिपइड्डियनगरे, सोदासो नाम भूवई आसि । अचं तं मंसपिओ, तेण य एगम्मि पत्थावे
घोसाविद्या अमारी, सब्बत्थ पुरम्मि नवरि सूर्यस्स । रायनिमित्तं मंसं, उवक्खडिं तस्स जत्तेण
लद्धं ज्तरेण हरियं, कहवि विरालेण तो स भयभीओ । अन्नं पलमज्जहतो, सोयरियाड्डेण गेहेसु
अन्नायमेगडिं भं, रहम्मि वावाइउं नरिं दस्स । भोयणसमाए दलयइ, अचं तं सुसंभियं किच्चा
तं भुंजिऊण राया, तुट्ठो वागरइ कहसु हे सुव ! । कत्तो इमस्स लाभो च्चि, तेण सिहं च जहविचं
सोऊण तं च राया, रसणादोसेण वाउलिज्जंतो । माणुसमंसनिमित्तं, सुवस्स सहाइणो देइ
तो सो रायनरेहिं, परियरिओ मारिउं जणं मंसं । उवक्खडिं निवनिमित्तं, एवं जंतोसु दियहेसु
कारणियनरेहिं सो, लक्खित्ता रक्खसो च्चि रयणीए । पाइत्ता पउसुरं, परिचत्तो अडविमज्झम्मि
तत्थ य कसगहियगदो, तप्पहपरिवत्तिणं जणं हणिउं । भुंजइ परिव्वभमेइ य, विगयाड्डसंको कयंतो व्व
अवरम्मि अवसरम्मि, तेण पएसेण निसि गओ सत्थो । सुत्तेण वेइओ नेव, तेण णवरं कहवि मुण्णिओ
सत्थव्वभट्टा दिट्ठा, कुणमाणाड्डवस्सयं तओ पावो । सो तेसिं हणणट्ठा, पासे ठाउं समारद्धो
पवलतवत्तेयपहओ, साहुसमीवे य ठाउमज्जहतो । चित्तेइ धम्मसवणं, पडिउद्धो संजओ जाओ
जइ वि हु सो पजंतो, पत्तो बोहिं तहा वि पुव्वं पि । रज्जुहालणपमुहं, दोसं रसणाइ उवणीओ
फासिं दियदोसे पुण, आहरणं किर पुरे सयदुवारो । नामेण सोमदेवो, विप्पस्स सुओ परिव्वसइ

संपत्तजोव्वणो सो, सद्धिं रहसुंदरीए वेसाए । रुवेणं फासेण य, गढिओ वुत्थो चिरं कालं ॥९०९८॥
 पुव्वपुरिसज्जियं आसि, किंपि जं दव्वमप्पणो भुवणे । तं सव्वं निह्वियं, तत्तो अत्थस्स विरहम्मि ॥९०९९॥
 निच्छेदो अत्ताए, गेहाउ विमणदुम्मणो तत्तो । चित्तेह सो अणेगे, अत्थस्स उवज्जणोवाए ॥९१००॥
 अलभंतो य उवायं, तहाविहं अत्थवंतगेहेसु । जीवं काऊण पणं, पाडइ खत्ताइं रयणीए ॥९१०१॥
 विलसइ य जहच्छंदं, तीए समं तदुवलद्धदव्वेणं । दोगुंदुगो व्व अत्ता वि, अत्थलुद्धा वसे जाया ॥९१०२॥
 नवरं अतिगूढाए, तक्करकिरियाए तस्स नयरज्जो । अच्चंतपीडिओ चोरु-वद्वं कहइ नरवह्णो ॥९१०३॥
 तो नरवह्णाऽऽरक्खिय-पुरिसा निव्वभच्छिया खरगिराहिं । वुत्तो य जइ न चोरे, लहिहि ता भे हणित्सं ति ॥९१०४॥
 अह तियचच्चरउपह-पवासभाऽईसु विविहठाणेसु । भयभीया ते तक्कर-पलेयोणे उज्जया जाया ॥९१०५॥
 कत्थइ य अपावेत्ता, चोरपउत्तिं गिहाणि गणियाणं । अवलोइमाऽऽरद्धा, दिट्ठो य कहिं पि सो विष्णो ॥९१०६॥
 चंदणरसचच्चिकिय-देहो सुविसुद्धपरिहियदुक्कलो । तीए वेसाए समं, विलसंतो इब्भपुत्तो व्व ॥९१०७॥
 तो तेहिं चित्तियं कह-मिमस्स एवंविहा वरविलासा । पइदियहं चिय वित्ती-करणपरभवणभमिस्स ॥९१०८॥
 ता निच्छियं इमेणं, होयव्वमऽसुंदरेण इह नाउं । कवडक्यकोवत्तिवली-तरंगरंगन्तभालेहिं ॥९१०९॥
 रे रुडोह ! वच्चिहसि, कत्थ निवसन्त ! एत्थ वीसत्थं । लुंठित्ता सयलपुरं, किं रे ! न वयं तुमं सुणिमो ॥९११०॥
 एवं तेहिं भणिए, सकम्भदोसेण सा भउभंतो । सुणिओ चि पलायंतो, गहिओ रत्नो य उवणीओ ॥९१११॥

रसुंदरीए गेहं, उक्कडिहत्ता पलोइयं सम्मं । दिट्ठं विविहपयारं, मोसं लोएण नायं च ॥९११२॥
 तो कुविणं रत्ता, वेसा निव्वासिया सनगराओ । विप्पसुओ पुण वज्झो, आणत्तो कुंभियाएणं ॥९११३॥
 एवंविहदोससुस्सयस्स, फासे'दियस्स वसगाणं । इहपरभवेसु दुक्खं, होइ असंखं च तिक्खं च ॥९११४॥
 ता विसयक्कुपहपत्थिय-इंदियतुरगे निरुंभिउ' भइ ! । संमग्गम्मि निजुंजसु, कडिइय वेरगवग्गाए ॥९११५॥
 अप्पडपविसयपरिधावमाण-मिंदियकुरंगवग्गामिमं । सन्नाणभावणावायु-राए बद्धं धरेज्जासु ॥९११६॥
 तह धीर ! धिइवल्लेणं, दुट्ठे दमसु इंदियतुरंगे । जह उक्खयपडिवक्खो, हरेसि आराहणपडागं ॥९११७॥
 इंदियदमाजभिहाणं, पडिदारं किंपि दंसियं एवं । एत्तो तवाजभिहाणं, तमड्हं सत्तरसमं वोच्छं ॥९११८॥
 अब्भिन्तर्वाहिरयं, कुणसु तवं वीरियं अगूहे'तो । वीरियनिगही वंधइ, मायं विरियंतरायं च ॥९११९॥
 सुहसीलयाए अलस-त्तणेण देहपडिवद्धयाए य । सत्तीए तवमज्जुक्खं, निव्वत्तइ मायमोहणियं ॥९१२०॥
 सुहसीलयाए जीवा, तिक्खं बंधतज्जायवेयणियं । अलसत्तणेण वंधइ, चरित्तमोहं च मूढमई ॥९१२१॥
 देहपडिवंधओ पुण, परिग्गहो होइ ता विवज्जिता । सुहसीलयाज्जदोसे, तवम्मि निच्चं पि उज्जमसु ॥९१२२॥
 तवमज्जुणंतरसेए, जहसत्तिं साहुणो भवे दोसा । तं कुणमाणस्स पुणो, इह परलोगे य होति गुणा ॥९१२३॥
 कक्खाणिइइसुहाइं, जावइयाइं भवे सुरनराणं । परमं च निव्वुइसुहं, 'एयाति' तवेण लब्धंति ॥९१२४॥

तथा—

दुरियगिरिकुलिसदंडं, रोगुब्भडकुमुयसंडमायंडं । कामकरिहरिपयंडं, भवसागरतरणतरकंडं
ढक्कियकुगइदुवारं, दावियमणवंछियड्ठयसंभारं । कयजयजसप्पसारं, सारं एकं तवं त्रेंति
एयं नाऊण तुमं, महागुणं संजमित्तु मणपसरं । सरहसमडणुदिवसं चिय, तवसा भावेसु अप्पाणं
नवरं जह न तणुपीडा, न याडवि चियमंससोणियत्तं च । जह धम्मज्ञाणबुइही, तह खवग ! इमं करेज्जासु
तवनामप्पडिदारं, परूवियं संपयं समारेण । निस्सच्छयपडिदारं, अट्टारसमं पि साहेमि
निस्सच्छस्सेव गुणा, भवंति हे खवग ! सच्छमडवि तिविहं । जाणसु नियणमाया—मिच्छादंसणवियप्पेहि
तत्थ नियानं तिविहं, रागदोसेहिं मोहओ चेव । रागेण रूवसोदग्ग—भोगसुहपत्थणारूवं
दोसेण पइभवं पि हु, परमारणडणिट्ठकरणरूवं तु । धम्मडत्थं हीणकुलाऽऽह—पत्थणं मोहओ होइ
अहव नियानं तिविहं, होइ पसत्थाऽपसत्थभोगकयं । तिविहं पि तं नियानं, वज्जेयव्वं तए तत्थ
संजमहेउं पुरिसत्त—सत्तवलविरियसंघयणबुद्धी । सावयवंधुकुलाऽऽसु, होइ नियानं पसत्थभिणं
सोहग्गजाइलरूव—माऽऽआयरियग्गहरजिणत्तं । पत्थंते अपसत्थं, माणेणं नंदिसेणे व्व
कोहेण परवहं जो, मरिउं पत्थेइ तस्स अपसत्थं । चारवईचिणासनिबद्ध—बुद्धिदीवायगस्सेव
देवियमाणुसभोए, राईसरसेट्ठिसत्थवाहत्तं । हलधरच्चक्कधरत्तं च, पत्थमाणस्स भोगकयं

॥९१२५॥

॥९१२६॥

॥९१२७॥

॥९१२८॥

॥९१२९॥

॥९१३०॥

॥९१३१॥

॥९१३२॥

॥९१३३॥

॥९१३४॥

॥९१३५॥

॥९१३६॥

॥९१३७॥

पुरिसत्ताऽऽनियानं, पसत्थमऽवि जं निवारियं एत्थ । तं निरऽभिसंगमुणिणो, पडुच्च णेयं न उण इयरे ॥९१३८॥
 दुक्खक्खयकम्मक्खय-समाहिमरणं च नोहिलाभो य । एमाऽऽइपत्थणं पि हु, साऽभिसंगाण संभवह ॥९१३९॥
 संजमसिहराऽऽरूढो य, विहियदुक्खतवो तिगुत्तो वि । अवगन्निऊण सिवसुह-मऽसमं पि परीसहाऽभिहओ ॥९१४०॥
 एवं नियानबंधं, जो कुणह सुतुच्छविसयसुहहेउं । सो कायमणिकएणं, वेरुलियमणिं पणासेइ ॥९१४१॥
 मुहमहुरमंस्तविरसं, भोत्तुं च सुहं नियानवसलद्धं । नरयाऽवडस्मि निवडइ, बहुदुक्खे वंभदत्तो व्व ॥९१४२॥

तथाहि— ॥९१४३॥
 साकेयस्मि पुरवरे, आसि चंडावडे'सओ राया । मुणिचंदो से पुत्तो, सो पुण संजायवेरगो ॥९१४४॥
 सायरचंदमुणि'दस्स, अंतिए गेण्हिऊण पव्वज्जं । सुत्तथेऽहिजं'तो, दुक्खतवकम्ममांऽऽयरइ ॥९१४५॥
 वच्चं'तो य कहं पि हु, गुरुणा सह दूरदेसमऽभिसरिउं । भिक्खवट्ठाइ पविट्ठो, गामे सुक्को य सत्थेण ॥९१४६॥
 एगगी वि पयट्ठो, गंतुं पडिओ य कह वि अडवीए । तन्हाछुहापरिस्सम-वसेण चाढं किलंतो य ॥९१४७॥
 गोवालदारे'गेहि, चउहि' परिपालियो पयत्तेण । जाओ पगुणसरीरो, सिट्ठो धम्मो य तेणेसिं ॥९१४८॥
 पडिबुद्धा ते सव्वे, जाया सिस्सा य तस्स साहुस्स । कुव्वंति समणधम्मं, नवरं काउं' दुगुंछं' दो ॥९१४९॥
 मरिऊण देवलोए, पत्ता देवत्तणं तवपहावा । कालकमेण तत्तो, चइऊणं दसपुरे नगरे ॥९१५०॥
 संडिलदिएण जइमइ-दासीए जमलगा सुया जाया । बुद्धिबलजोव्वणेहि', क्रमेण समलंकिया ते य

छेत्तस्स रक्खणद्धा, अडवीए गया णिसिम्मि य पसुत्ता । वडविडविणो तलम्मि, उक्का य तहिं भुयंगेण ॥९१५१॥
 पडियरणाऽभावम्मि य, मरिउं जमलत्तणेण दो वि मिगा । कालिंजरम्मि जाया, नेहेण समं चिय चंस्ता ॥९१५२॥
 पारद्धिसुवगएणं, लेद्धेणं एककंडवाएणं । हणिज्जण दो वि कीणास—मंदिरं पेसिया विवसा ॥९१५३॥
 तत्तो गंगातीरे, हंसा जमलत्तणेण संवुत्ता । तत्थ वि य धीवरेणं, वद्धा एक्केण पासेण ॥९१५४॥
 विणिवाइया य वलिज्जण, कंधरं तेण निहयमणेण । तत्तो पुरीए वाणा—सीए मायंगअहिचइणो ॥९१५५॥
 बहुधणधणसमिद्धस्स, भूयदिणस्स दो वि ते पुत्ता । उववत्ता दढपणया, नामेणं चित्तसंभूया ॥९१५६॥
 अह अन्नया कयाई, तीए पुरीए निवेण संखेण । नसुई नाम अमच्चो, पत्ते गरुयाऽवराहम्मि ॥९१५७॥
 लोगाऽववायगोवण—कएण पच्छन्नवज्झयाऽऽएसो । कुविएणं उवणीओ, पाणाऽहिबभूयदिन्नस्स ॥९१५८॥
 वज्झट्ठणं नीओ, तेणं वुत्तो य जइ सुए मज्झ । पाढसि भूमिहरिओ, ता तं मुंचामि अहयं ति ॥९१५९॥
 जीवियमिच्छंतेणं, पडिवन्नमिमं च तेण तो पुत्ते । पाढेउं आढत्तो, नवरं पम्भुक्कमज्जाओ ॥९१६०॥
 तज्जणणीए सद्धिं, अच्छंतो इंगियाऽऽकुसलेण । जाये त्ति सुणिय पाणाऽ—हिवेण मारेउमाऽऽरद्धो ॥९१६१॥
 उवयारि त्ति वियाणिय, परमत्थेहिं व तस्स एगंते । नियपिउणो अभिप्पाओ, सिद्धो संभूयच्चित्तेहिं ॥९१६२॥
 तत्तो निसाए नडो, गओ य नगरम्मि हत्थिणागपुरे । जातो य तहिं मंती, चक्किस्स सणंकुमारस्स ॥९१६३॥
 तेहिं पुण पाणपुत्तेहिं, गीयनट्ठाऽऽइएसु कुसलेहिं । अच्चंतं हयहियओ, विहिओ वाणास्सीलोगो ॥९१६४॥

अह अन्नया पयङ्गे, पुरीए तियचच्चेरुसु मयणमहे । गिज्जंतीसुं विविहासु, चच्चरीसु पुंरंधीहिं ॥९१६५॥
 नच्च'तेसुं तरुणी-यणेसु ते तत्थ चित्तसंभूया । नियच्चच्चरिमज्झगया, गाइउमऽच्चं तंमाऽऽरद्धा ॥९१६६॥
 गेएणं नट्टेण य, अक्खिखत्तमणो जणो गओ तेसि' । सच्चो वि समीवम्मि, विसेसओ पउरतरुणीजणो ॥९१६७॥
 तत्तो ईसावसओ, चाउव्वेज्जाऽऽपउरलोणेण । विन्नत्तो महिनाहो, देव ! पुरीए जणो सच्चो ॥९१६८॥
 एएहि' पाणपुत्तेहि' ; संचरंतेहि' मुक्कपरिसंकं । एगाऽऽगारो विहितो त्ति, तो नरं'देण नगरीए ॥९१६९॥
 तेसि' पवेसो पडिसे-हिओ त्ति अवरम्मि नवरि पत्थावे । जायम्मि कोमुइमहे, अवगन्निय सासणं रण्णो ॥९१७०॥
 लोलि'दियचणेणं, कोऊहलओ य विहियसिं'गारा । ते नगरीए पविट्ठा, ठाऊण य एगदेसम्मि ॥९१७१॥
 अंसुयकयमुहकोसा, हरिसेणं गाइउं समाढत्ता । परिवारिया य लोणेण, गेयअवहरियहियएण ॥९१७२॥
 अच्चंतंमुस्सरा के, इमे त्ति वत्थे मुहाओ अवणीए । विन्नाया ते एए, मायंगसुय त्ति कुविएण ॥९१७३॥
 लोणेण तओ हण हण, हण त्ति परिजंपिरेण निस्सट्ठं । सच्चो पारद्धा, हंतुं जट्ठिङ्गाऽऽइहिं ॥९१७४॥
 कहकहवि हम्ममाणा, विणिग्गया ते य नयरिमज्झाओ । संचि'त्तिउं पवत्ता, अच्चंतं जायसंतत्ता ॥९१७५॥
 धी ! अग्ग जीविएणं, रूवाऽऽइसमग्गगुणगणेणं पि । जे निंदियजाइवसा, एवं हीलापयं जाया ॥९१७६॥
 तो वेरगोवगया, अकहित्ता सयणबंधवाऽऽईणं । मरणकयनिच्छया ते, दाहिणहुत्तं लहु पयट्ठा ॥९१७७॥
 वच्च'तेहि य तेहि', दिट्ठो एगत्थ गिरिवरो तुंगो । मरणत्थमाऽऽरुहंतेहि', तत्थ एगत्थ सिहरम्मि ॥९१७८॥

धोरतवकिसियकाओ, धम्मज्झाणे परम्मि वट्ठन्तो । उस्सग्गओ साहू, पलोइओ हरिसियंजगेहिं ॥९१७९॥
 भत्तीए वंदिओ सो, सुणिणा वि हु जोगयं गिएज्जण । झाणस्स समत्तीए, पुट्ठा कत्तो भवंतो चि ॥९१८०॥
 तेहिं पि पुव्वबुत्तं-कहणपुव्वो सचित्तसंक्रप्पो । गिरिपडणमरणरूवो, निवेइओ तस्स साहुस्स ॥९१८१॥
 तत्तो सुणिणा भणियं, महाणुभावा ! अजुत्ततरमेयं । जइ सच्चं उब्बिग्गा, ता जइधम्मं समायरह ॥९१८२॥
 पडिवन्नं तेहिं तओ, दिन्ना दिक्खा तवस्सिणा तेसिं । जोग चि सुणिय अचित्तह-अइसयनानोवलंभेण ॥९१८३॥
 कालक्कमेण जाया, गीयत्था अह कंहं पि विहरंता । दुक्करतवकरणपरा, संपत्ता हत्थिनागपुरे ॥९१८४॥
 एगत्थ काणणम्मि, बुत्था मासस्स पारणगदिवसे । संभूयसुणी नगरे, भिक्खुवट्ठाए अह पविट्ठो ॥९१८५॥
 दिट्ठो य नसुइणा सो, नाओ य तओ महं इमो कहिही । दुब्बिलसियं जणाणं ति, शाट्ठकुवियप्पवसरेण ॥९१८६॥
 नियपुस्सि पेसित्ता, जट्ठीसुट्ठीहिं हणिय णिस्सट्ठं । निट्ठाडिओ पुराओ, तो सुणिणो निरड्वराहस्स ॥९१८७॥
 उग्गययंडकोवस्स, पुरिसदहणट्ठया मुहाहिंतो । नीहरिंडं आरद्धा, तेउलेसा महाभीमा ॥९१८८॥
 अंधारियं च नगरं, कसिणड्वभसमाहिं धूमवत्तीहिं । ताहे चक्की लोगो य, तोसिंडं तं पवत्तो चि ॥९१८९॥
 जा न पसीयह थेंवं पि, ताव लोगाउ सुणिय बुत्तंतं । चित्तो समागओ इत्ति, महसुवाणीए तं भणइ ॥९१९०॥
 भो भो महायस ! कंहं, जिणवयणं सुणिय कुणसि तं कोवं । न वियाणसि तप्पभवं, भवभमणमण्डंतभयभवणं ॥९१९१॥
 को वा तस्सड्वराहो, अवयारकरस्स नणु वरायस्स । दुक्खे सुहे य कम्मणि, जेण पभवंति जंतूण ॥९१९२॥

एमाऽऽइपसमपीऊस-सारवाणीए पसमियकसायो । उवसंतो संभूतो, गया य ते दो वि उजाणं ॥९१९३॥
 पडिवज्जिऊणमऽणसण-माऽऽसीणा दो वि एगदेसम्मि । तत्तो सणकुमारो, चक्की अंतेउरेण समं ॥९१९४॥
 आंगंतुं भत्तीए, तेसिं चलणुप्पले नमंसेइ । एवं श्रीस्यणं पि हु, नवरं तच्चिहुसुहफासं ॥९१९५॥
 अणुभवमाणो संभूय-श्रुणिवरो भणइ जइ इमस्स फलं । अत्थि तवस्स तया हं, भवंतरे होज चक्कि त्ति ॥९१९६॥
 एवं नियणबंधो, तेण कओ चित्तसाहुणा बहुसो । वारिजंतेण वि भव-विवागसंसख्यगगिराहिं ॥९१९७॥
 आउकूवएण मरिउं, सोहम्मे भासुरा सुरा जाया । तत्तो चविउं चित्तो, उवन्नो पुरिमतालम्मि ॥९१९८॥
 इब्भस्स सुयत्तेणं, संभूओ पुण पुरम्मि कंणिल्ले । वंभस्स भूमिवइणो, तुलणीए सुओ समुप्पन्नो ॥९१९९॥
 विहियं च वंभदत्तो त्ति, तत्थ नामं पसत्थदिवसम्मि । एत्थ य ता वत्तव्वं, जा सो चक्कित्तणं पत्तो ॥९२००॥
 साहियसमगभरहो, भरहो इव भुंजए विसयसोक्खं । अह जायजाइसरणो, कहमऽवि एगत्थ पत्थावे ॥९२०१॥
 पुव्वभवभाउजाणण-कएण दासाऽऽइपंचभवगब्भं । लोगाण दंसणत्थं, विरएइ इमं सिलोगद्धं ॥९२०२॥

“आस्व दासौ मृगौ हंसौ, मातंगान्मरौ तथा ।” इति

॥९२०३॥
 ॥९२०४॥
 ॥९२०५॥

एयं च रायवारे, ओलंबावेत्तु इय भणावेइ । जो एयपच्छिमद्धं, पूरइ से देमि रजद्धं
 अह सो पुव्वुवइहो, जीवो चित्तस्स मोत्तु गिहवासं । संजायजाइसरणो समं घेत्तण पव्वज्जं
 अप्पडिबद्धविहारं, विहरंतो आगओ तहिं नयरे । एगत्थुज्जाणम्मि, ठिओ य सद्धम्मज्ञाणेणं

एत्थंतरम्मि अरहट्टिएण, पहियं तयं सिलोगद्धं । उवउत्तेणं मुणिणा वि, पच्छिमद्धं भणियमेवं ॥९२०६॥

“ एषा नौ पण्डिका जाति-रन्योन्याभ्यां वियुक्तयोः ॥ ” इति ॥९२०७॥

अह आरहट्टिएणं, एयं गंतुं णिवेइयं रत्तो । राया वि तं णिसामिय, भाइसिणेहाइरेणेण ॥९२०८॥

मुच्छावसेण वियलत्त-मुवगओ तो अणिट्टकारि ति । ताडिउमाऽऽरद्धो आर-हट्टिओ रायपुरिसेहिं ॥९२०९॥

हम्मंतेण य तेणं, भणियं मा हणह कयमिणं मुणिणा । खणलद्धचेयणो निमुणि-ऊण एयं च नरनाहो ॥९२१०॥

सव्वाइ विभूईए, गतो समीवम्मि तस्स साहुस्स । चलणे य वंदिऊणं, आसीणो दहसिणेहेण ॥९२११॥

विहिया मुणिणा सद्धम्म-देसणा तं च अवगणेतेण । साहू भणिओ चक्काऽ-हिवेण भयवं कुण पसायं ॥९२१२॥

अंगीकरेसु रज्जं, भुंजसु भोए चयाहि पव्वज्जं । पुव्वं पिव समगं चिय, कालं अइवाहयामो ति ॥९२१३॥

मुणिणा भणियं नरवर !, रज्जं भोगा य दुग्गइमग्गो । ता मुणियजिणमयऽत्थो, एए तुममुज्झिउण लहुं ॥९२१४॥

पडिवज्जसु पव्वज्जं, जेण समं चिय तवं अणुचरामो । किं तुच्छकालिएणं, रूज्जाऽऽइसमुत्थसोक्खेण ॥९२१५॥

भणियं रत्ता भयवं !, दिट्ठं मोत्तूण किं अदिट्ठकए । तम्मसि मुहाए जेणं, वयणं मे इय विकूलेसि ॥९२१६॥

अह साहू नरवइणो, नियाणदुच्चिलसियस्स सामत्था । मुणिऊण असज्झत्तं, उवसंतो धम्मकहणाओ ॥९२१७॥

कालक्केमेण विहुणिय-कम्ममलो सासयं पयं पत्तो । चक्की वि अंतसमए, रुद्धज्झाणम्मि वट्ठंतो ॥९२१८॥

मरिऊण तमतमाए, उक्कोसट्ठिई उ नारगो जाओ । एवंविहदोसकरं, खवग ! नियाणं विवज्जेसु ॥९२१९॥

भगिण्यं नियानसहं, मायासहं' तु तं वियाणेहि । जं काऊणड्यारं, थवं पि चरित्तविसयम्मि
 गोखलजाड्डीहि, नेवाड्डलोएह अंतिए गुरुणो । अहवा उवरोहेणं, आलोयह नवरि नो सम्मं
 एवंविहं च माया—सहमडणुल्लूरिऊण तवनिरया । न सुहं पावंति फलं, चिरकालं पि हु किल्लिसंता ॥९२२२॥
 तेणं चिय तव्वसगा, सुचरियचिरकालदुक्कतवा वि । इत्थीभावं पत्ता, तवस्सिणो पीढमहपीढा ॥९२२३॥

तथाहि—
 किर पुव्वमाड्डसि जिणउसभजीवु, वेज्जस्स पुत्तु नियकुलईवु ।

निवमंतिसेट्टिसत्थाहुत्त, संजाय तस्स चचारि मिच्च ॥ ॥९२२४॥

सो ऽनियवि साहु किमिकोढवीणु, सुहधम्महाणि निच्चल निलीणु ।
 जायाडणुकंपु तसु कयतिगिच्छु, अज्जिणिवि पुण्णसंचउ अतुच्छ ॥ ॥९२२५॥

आउक्खयस्मि कयपाणचाउ, सव्वन्नुधम्मससिन्नधाउ ।

चउहि' पि वयस्सिहि संहुरसुरत्तु, अच्चुत्तमु अच्चुयकपि पत्तु ॥ ॥९२२६॥

अह जंबुदीवतिलओवमाए, वेसमणनयसिमविब्भमाए । सिरिपुव्वविदेहसिरोमणीए, नाम्मि' पुरीए पुंडरीगिणीए ॥९२२७॥
 सुरायपणयपयंपंकयस्स, सिरिविहसेणभूमिवइस्स । देवीए विमलगुणधारणीए, जयविस्सुयाए किर धारिणीए ॥९२२८॥
 ते सगगह पंच वि चविवि पुत्त, उप्पन्न अणोवमरूवजुत्त । अप्पडिमपरमगुणलच्छिसार, बुद्धिं च पत्त ते वरकुमार ॥९२२९॥

१ नियवि = दृष्ट्वा । २ सुरत्तु = सुस्त्वम् ।

तह पढ्मु चकिसिरिवइरनाहु, पुरपरिहदीहथिरथोरवाहु । तो ब्राहुसुत्राहु तउ चि पीढु, पंचमु महपीढु गुणाञ्जलीढु ॥९२३०॥
अह पुव्ववद्दतित्थयरनामु, सिरिवइरसेणु सुरकयपणामु । आरोविचि नियपइ वइरनाहु, वरचक्कवड्डिलच्छीसणाहु ॥९२३१॥

बह्निनियसयसहिउ सुसमणु जाउ, परिचइवि रज्जु निद्वयुणियपायु ।

शुव्वंतु देवदाणवगणेहि, आणंदजलाऽऽललोयणेहि ॥

अह जियमोहमहावलु पाविय केवलु, बोहिंतउ सो भव्वजणु ।

महिंसलमंडणु तमभरखंडणु, विहरिउ तह जह खरकिरणु ॥

विहरेविणु पुरगामाऽऽगरेसु, कव्वडमंडवआसमधरेसु ।

पुंडरीणिणीए नयरीए पत्तु, ओसरणु रइउ तियसिहिं विविचि ॥

उवविट्ठु तेत्थु तो तित्थनाहु, अह आगउ तक्खणि वइरनाहु ।

नियभाउज्जुत्तु जिणवरु थुणंतु, आसीणु महीयलि भत्तिमंतु ॥

पारद्ध जिणिंदिण धम्मकहा, संसारमहाभयहणणसहा ।

तं निसुणिळ्ळण सिरिवइरनाहु, सहं चउहिं वि भाउहिं जाउसाहु ॥

अहिगयसमत्थमुत्तस्सत्थु, दावेंतउ भव्वहं मोक्खपंथु ।

सज्झायद्धानपडिवद्धचित्तु, वोल्ह दिणाइं समसत्तुमित्तु ॥

॥९२३२॥

॥९२३३॥

॥९२३४॥

॥९२३५॥

॥९२३६॥

॥९२३७॥

ति वि बाहुसुबाहु तवस्सि दो वि, एक्कारसंज्ग सम्मं पढेवि ।
असणाऽऽदाणविस्सामणाउ, कुब्बंति तवस्सिहिं सुहमणाउ ॥

॥९२३८॥

॥९२३९॥

इयरे वि दो वि सज्जायक्षाणि, वट्टंति उक्कुडुयाऽऽइठाणि । पढमउ पुण वीसं ठाणगाइं, फासइ जिणत्तनिव्वत्तगाइं

अह बाहुसुबाहुहं विणयवित्ति, अणवरउ पसंसइ जा(उ) भत्ति ।

॥९२४०॥

॥९२४०॥

मुणिवइरनाहु किर जिणमयम्मि, उववूहजुत्तवुत्ति य गुणम्मि ॥

॥९२४१॥

तं निसुणिज्जण महपीढपीढ, चिंते'ति किं'पि माणोवगूढ । सलहिज्झहिं'ते जे विणयवंत, नो अम्हे नियसज्जायजुत्त ॥९२४१॥

एवंविहु य कुवियणु तेहिं, नवि सुट्ठु सिट्ठु वियडंतएहिं ।

इत्थित्तजणगु तो वड्ढु कम्म, काऊण वि सुचिरु जिणिंदधम्म ॥

अह आउगविगमि सव्वट्टसिद्धि, पंच वि लहेवि तियसत्तरिद्धि ।

तो एत्थ भरहि नाभिस्स पुत्तु, हुउ वइरनाहु रिसहो त्ति वुत्तु ॥

ति वि बाहुसुबाहु चविवि पुत्त, रिसहस्स जाय रूवाऽऽइजुत्त ।

पढमउ चक्कीसरु भरहनासु, वीयओ पुण बाहुवली सुथासु ॥

इयरे पुण दोन्नि वि धूय जाय, तसु वंभीसुंदरीनामधेय ।

पुव्वज्जियमायासल्लदोसु, इय एरिसु असुहं विहियपोसु ॥

॥९२४४॥

॥९२४५॥

ते धन्वा कयपुत्रा, जेहिं पुरीपरिसरम्मि रम्माओ । पुक्खरिणीओ कारा-वियाओ सुइसलिलभरियाओ ॥९२७३॥
 जासु नयरस्स लोगो, पियइ जलं वहइ मज्जइ य निच्चं । ता जायम्मि पभाए, अहं पि आपुच्छिऊण निवं ॥९२७४॥
 कारावेमि महंति, पोक्खरणिं इय विभाविऊणं सो । सरे समुगयम्मि, पारित्ता पोसहं ण्हाओ ॥९२७५॥
 परिहियविसुद्धवत्थो, पायडहत्थो गओ निवसमीवं । साऽऽयरकयप्पणामो, रायं विन्नविउमाऽऽरद्धो ॥९२७६॥
 देव ! तुहाऽणुत्ताओ, पोक्खरणिं नयरपरिसरम्मि अहं । काउं इच्छामि तओ, रत्ता सो अब्भणुत्ताओ ॥९२७७॥
 तत्तो तेण समीहिय-देसे तरुसंडमंडियाऽऽभोगे । आरोगपहियभोगण-विसालसालोवगूहन्ता ॥९२७८॥
 कल्हाऱकुसुयकुवलय-वलयविरायन्तसलिलपडिहत्था । हत्थं चिय कारविया, नंदानामेण पोक्खरिणी ॥९२७९॥
 मज्जन्तो कीलंतो, जलं पिबन्तो य तत्थ अब्भोन्नं । वाहरइ जणो एवं, धन्नो सो नंदमणियारो ॥९२८०॥
 जेण इमा पोक्खरिणी, कारविया विमलसलिलपडिपुन्ना । भममाणमच्छकच्छव-विहंगमिहुणोहरमणिजा ॥९२८१॥
 एवंविहप्पवायं च, निसुणिउं जायगाढपरितोसो । मन्नइ स नंदसेट्ठी, अत्ताणं अमयसित्तं व ॥९२८२॥
 वच्चंतेसु य दिवसेसु, पुव्वभवअसुहकम्मदोसेण । तस्साऽहिद्धियमंडंगं, सच्चइ व दुक्खकारीहिं ॥९२८३॥

जर १ सास २ कास ३ दाह ४ उच्छि ५, कुच्छि ६ सिरसूल ७ कोढ ८ कंडूहिं ९ ।

अरिस १० दगोदर ११ कन्नच्छि १२-वेयणा अजीर १३ अरुईहिं ॥

अइउगभंगंदर १६ दारुणेहिं, वाहीहिं सोलसहिं जुगवं । तच्चेयणपारुद्धेण, तेण घोसाविंयं च पुरे ॥९२८४॥
 ॥९२८५॥

एएसिं' रोगाणं, एकं पि हु जो ममं पणासेह । दोगच्चविच्छुइकरं, तस्स वहुं देमि दब्बमड्हं ॥९२८६॥
 सोऊणोवं बहवे, चिगिच्छसज्जा समागया वेज्जा । पारंभंति तिगिच्छं, हत्थमज्जोगप्पगारेहिं ॥९२८७॥
 थोवो वि नो विससो, उप्पज्जइ तस्स तो परिस्संतो । लज्जावसविच्छाया, जहागयं पडिगया वेज्जा ॥९२८८॥
 नंदो पुण रोगाऽऽवेग-वेयणाविहुरिओ मरेऊण । नियपोक्खरिणीए सन्नि-दहरत्तेण उववन्नो ॥९२८९॥
 धन्नो णंदो सेट्ठी, जेणेसा कारिय चि जणवायं । निमुणंतेण य तेणं, नियजाई सुमरिया सहसा ॥९२९०॥
 तो सम्वेगोवगतो, मिच्छत्तफलं इमं ति मन्नंतो । देसविइप्पहाणं, पुणो वि अणुसइ जिणधम्मं ॥९२९१॥
 मेण्हइ य इममडमिण्ह-मेत्तो छट्ठं सया वि काहडमहं । पारणे शुजिस्सं, ँफासुगमुव्वलणिगाइ परं ॥९२९२॥
 एवं विणिगिच्छऊणं, स महप्पा अच्छिउं समाख्खो । अवरम्मि अवसरम्मि, समोसहो तत्थ वीरजिणो ॥९२९३॥
 तो पोक्खरिणीए जणो, मज्जंतो तीए एवमडन्नोन्नं । जंप्पइ चलह लहुं चिय, वंदामो जेण जिणवीरं ॥९२९४॥
 गुणसिलए उज्जाणे, समोसहं तियसविहियपयपूयं । सोउं च ददुं इय, संजायाऽतुच्छभत्तिभतो ॥९२९५॥
 जिणनाहंवण्डु, उक्किडाए गईए निययाए । गुणसिलउज्जाणं पइ, झडत्ति संपड्डियो गंतु ॥९२९६॥
 अह गुडियकरिघडाऽऽरूढ-मुहडदढवडियनिविडपरिवेहो । तरलतरतुरयपहकर-खरसुरखंडियधराव्हो ॥९२९७॥
 सामंतमंतिसत्थाह-सेट्ठिसेणाहिवेहिं' परिवरियो । करिंकराडधिरूढो, सिरोवरिं धारियसियछत्तो ॥९२९८॥

सुमहग्वाञ्छंकारेहि, भूसिओ सेणिओ महाराया । भत्तीए जिणवरवीर-वंदणत्थं लहु पयड्डो ॥९२९९॥
 तस्स य एणेण तुरंगमेण, सो दहुरो खुरज्जेण । पढओ पहम्मि जंतो, भत्तीए वंदिउं नाहं ॥९३००॥
 तो घायपीडिओ सो, घेत्तणं अणसणं जिणं सम्मं । सुमंतो मरिज्जणं, सोहम्मे देवलोगम्मि ॥९३०१॥
 दहुरवडेसयम्मि, पवरविमाणम्मि दहरंकोत्ति । देवो जातो तत्तो य, सिज्झिही सो विदेहम्मि ॥९३०२॥
 लहुसिद्धिओ वि एवं, जइ नंदो निर्दिंयं तिरियजोणिं । मिच्छत्तसह्रवसओ, पत्तो ता तं चयसु खवग ! ॥९३०३॥
 ता उज्झियसल्लतिगो, पंचहिं समिईहिं तिहि य गुत्तीहिं । सम्मत्ताऽऽहुगुणगणं, कयसिवसोक्खं पसाहेसु ॥९३०४॥
 इय उवएसामयपाणएण, पलहाइयम्मि चित्तम्मि । निव्वुइमुवेइ खवगो, पाऊण व पाणियं तिसिओ ॥९३०५॥
 इय संसारमहोयहि-तरीए संवेगरंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोग्गइगमपउणपयवीए ॥९३०६॥
 आराहणाए पडिदार-नवगनिम्मियसमाहिलाभस्स । तुरियद्वारऽद्वारस-पडिदारेहिं विइयम्मि ॥९३०७॥
 पढमेऽणुसट्ठिदारे, चरिं निस्सल्लयापडिदारं । भणियं तवभणणाओ, समत्तमऽणुसट्ठिदारमिणं ॥९३०८॥
 एवमऽणुसट्ठिसवणे वि, जं विणा विणयणं न कम्माणं । संपज्जइ तमियाणि, भणामि पडिवत्तिपडिदारं ॥९३०९॥
 बहुवत्तव्वयवित्थर-निम्मियअणुसट्ठिसवणपरितुड्डो । मन्नंतो उत्तिन्नं व, अप्पयं भवसमुदाओ ॥९३१०॥
 सिरधरियपाणिपउमो, हस्सिक्करिसुच्छलंतरोमंचो । अंतोविसप्पिसुहसाहि-अंकुरूपीलकल्लिओ व्व ॥९३११॥
 खवगमुणी पुणरुत्तं, सम्मं अणुसासिओ चि जंपंतो । भत्तिव्वभरनिव्वभराए, गिराए भासेज्ज गुरुमेवं ॥९३१२॥

भयवं ! परमस्थेणं, न तुमाहि'तो वि विज्जए वेज्जो । जो तुममिय मूलाओ, कम्ममहावाहिमुवहणस्सि ॥९३१३॥
 तुममेव य अंतरपवल-सत्तुहम्मंतजंतुनिवहस्स । करणरणरंगभूमीए, सरणमेक्को असरणस्स ॥९३१४॥
 तुममेव य तिहुयणवित्थरंत-मिच्छत्तिमिरप्परस्स । विद्ध'सणम्मि विप्फुरिय-नाणकिरणुकरो सूर्रो ॥९३१५॥
 ता तुमए ज' सिट्ठ', विवज्जणीयत्तणेण णिच्च' पि । अच्चन्तदीहसंसार-साहिमूलपरोहसमं ॥९३१६॥
 निस्सट्ठकयाऽणिट्ठ', अट्ठारसपावठाणपडलं मे । कालतियगोयरं पि हु, तमड्हं तिविहेण उज्झामि ॥९३१७॥
 सुमुणीणमऽकरणीयं, अलियवियद्वाण चेव सरणीयं । निं'दामि निंदणीयं, अट्ठमयट्ठाणअगणीयं ॥९३१८॥
 दुहनिवहहेउदुग्गइ-परिभमणसहाइणो कयाऽइणो वि तिविहं-तिविहेण इयाणि उज्झामि ॥९३१९॥
 छट्ठावियपसमाऽऽयं, पइसमयविसप्पमाणउम्मायं । सव्वं चेव पमायं, तिविहंतिविहेण वज्जामि ॥९३२०॥
 अच्चंतपावसंधं, पायडिअपयंडुग्गइरंधं । पडिवंधं वंधं पिव, तिविहंतिविहेण वि घुणामि ॥९३२१॥
 संकाऽऽपंपकप्पमुक्क-मेक्कसुकिट्ठसिट्ठचेट्ठाणं । समत्तमुत्तमं पुण, तुम्ह समकूवं पवजामि ॥९३२२॥
 हरिसुक्कसिद्धिज्ज'त-रोमकूवो पइक्खणं पि अहं । अरिहाऽऽइल्लक्कविसयं, करेमि भत्तिं पयत्तंण ॥९३२३॥
 पुणरुत्तभवपरंपर-करडिघडाविहडणेकपंचमुहं । पंचनमोक्कारमड्हं, सरामि सव्वं पयत्तंण ॥९३२४॥
 पडिवज्जामि य वज्जं व, सव्वसावज्जेसेलदलणाम्मि । भव्वज्जणदावियमहं, सम्मन्नाणोत्रयोगमड्हं ॥९३२५॥

सुमहग्घालंकारेहिं, भूसिओ सेणिओ महाराया । भत्तीए जिणवरवीर-वंदणत्थं लहु पयड्डो
 तस्स य एगेण तुरंगमेण, सो ददुशं खुरउग्गेण । पढओ पहम्मि जंतो, भत्तीए वंदिउं नाहं
 तो घायपीडिओ सो, वेत्तणं अणसणं जिणं सम्मं । सुमरंतो मरिअणं, सोहम्मे देवलोगम्मि
 ददुखडे'सयम्मि, पवरविमाणम्मि दहरंकोत्ति । देवो जातो तत्तो य, सिज्झिही सो विदेहम्मि
 लहुसिद्धिओ वि एवं, जइ नंदो निर्दिंयं तिरियजोणिं । मिच्छत्तसह्रवसओ, पत्तो ता तं चयसु खवग !
 ता उज्झियसल्लतिगो, पंचहिं समिईहिं तिहि य गुत्तीहिं । सम्मत्ताऽऽगुणगणं, कयसियसोक्खं पसाहेसु
 इय उवएसामयपाणण, पल्हाइयम्मि चित्तम्मि । निव्वुइसुवेहं खवगो, पाऊण व पाणियं तिसिओ
 इय संसारमहोयहि-तरीए संवेगरंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोग्गइगमपउणपयवीए
 आराहणाए पडिदार-नवगनिम्मियसमाहिलाभस्स । तुरियद्वारऽद्वारस-पडिदारेहिं विरइयम्मि
 पढमेऽणुसद्धिदारे, चरिं निस्सल्लयापडिदारं । भणियं तवभणणाओ, समत्तमऽणुसद्धिदारमिणं
 एवमऽणुसद्धिसवणे वि, जं विणा विणयणं न कम्मणं । संपज्जइ तमियाणिं, भणामि पडिवित्तिपडिदारं
 बहुवत्तव्यवित्थर-निम्मियअणुसद्धिसवणपरितुड्डो । मन्नंतो उत्तिन्नं व, अप्पयं भवसमुदाओ
 सिरघरियपाणिपउमो, हरिसुक्करिसुच्छलंतरोमंचो । अंतोविसप्पिसुहसाहि-अंकुरूपीलकलिओ व्व
 खवगसुणी पुणरुत्तं, सम्मं अणुसासिओ चि जंपंतो । भत्तिव्वभरनिव्वभराए, गिराए भासेज्ज गुरुमेवं
 ॥९२९९॥
 ॥९३००॥
 ॥९३०१॥
 ॥९३०२॥
 ॥९३०३॥
 ॥९३०४॥
 ॥९३०५॥
 ॥९३०६॥
 ॥९३०७॥
 ॥९३०८॥
 ॥९३०९॥
 ॥९३१०॥
 ॥९३११॥
 ॥९३१२॥

भवभयभंजनदकूखं, चिद्वसियसव्वपावपडिवकूखं, पंचमहव्वयरकूखं, करेमि तुम्हाण पच्चकूखं ॥९३२६॥
 तह तिजगजगडणुब्भड-रागाजरिभयपणासणसमत्थं । मूढाणं दुरहिगमं, चउसरणगमं पवजामि ॥९३२७॥
 पुव्वभवप्पडिवद्धं, पडुपन्नगयं भविससविसयं पि । भुज्जो भुज्जो दुक्कड-मड्डउक्कडमडवि दुगुंछामि ॥९३२८॥
 भुवणजणपणयपयपउम-जुयलसिरिवीयरायवज्जरियं । जमडणुसरंतेण कयं, तं अणुमोएमि अहमड्डहुणा ॥९३२९॥
 बहुविहगुणनिग्गायं, सुहमीणगहे पगिडुजालं व । भावणजालं विलसंत-सुद्धभावो सरामि दहं ॥९३३०॥
 सुहुमं पि हु अइयारं, विवज्जयंतो भयंत ! सविसेसं । फल्लिहं व निम्मलं सील-भिन्नि पालेमि अकूखलियं ॥९३३१॥
 सुकयतरुसंडखंडण-पडिवद्धं गंधसिंधुरकुलं व । इंदियवगं पि हु संज-मेमि सन्नाणरज्जूए ॥९३३२॥
 अब्भित्तरवाहिरभेय-भिन्नं वारसविगपत्तवक्रम्भं । समओवइद्विवहिणा, काउं ववसेमि सस्ममडहं ॥९३३३॥
 जं पि य तिविहं सल्लं, तुमए पहु ! संसियं महंतं पि । इन्दिहं सविसेसतरं, तिविहं तिविहेण वज्जामि ॥९३३४॥
 इय उज्झायव्वकायव्व-वत्थुविसयम्मि विहियपडिवत्ती । आराहुणुत्तरोत्तर-पयविं खवगो ! समारुहइ ॥९३३५॥
 तिसियस्स य अकसायं, अणंडविलं अकडुयं अतित्तं च । पत्थव्भूयं तस्संड-तरंडतरा पाणगं देज्जा ॥९३३६॥
 अह वोच्छिन्नतदिच्छो, स महप्पा होज्ज पाणगं पि तओ । पच्चकूखावेइ गुरू, निज्जवगो जाणिउं समयं ॥९३३७॥
 अह वा भवविगुणत्ताड-वधाणा धरियधम्मपडिवंधो । सुस्सावगो वि को वि हु, भवेज्ज आराहगो तो सो ॥९३३८॥
 पुव्वुवंदसियविहिणा, काउं सयणाड्डइखामणाकिच्चं । संथारागपव्वज्जं, पवज्जिउं उज्जमेज्ज इहं ॥९३३९॥

तयऽभावे निहिधम्मं, पुव्वपवन्नं दुवालसविहं पि । सुविसुद्धतरं भुज्जो, सुविसुद्धतमं च कुणमाणो ॥९३४०॥
नाणस्स दंसणस्स य, अणुव्वयाणं गुणव्वयाणं च । सिक्खवावयाण य तहा, पखिज्जंतो अईयारे ॥९३४१॥
सिरधरियणाणिपउमो, पइसमयपवहुदमाणसंवेगो । दुच्चरियसुद्धिहेउं, उवउत्तो इय पयंपेज्जा ॥९३४२॥
मणवइकाएहि कयं, जमऽणुचियं किंचि इह मए मोहा । सिरिसंघस्स भगवओ, तमऽहं तिविहेण खामेमि ॥९३४३॥
असहायाण सहायो, सत्थाहो मोक्खवपहपवन्नाणं । नाणाऽऽगुणपयरिसो, भयवं संघो वि खमउ महं ॥९३४४॥
संघो हि गुरू मज्झं, माया व पियो व मज्झ सिरिसंघो । संघो परमं मित्तं, निक्काणवंधवो संघो ॥९३४५॥
ता तीयाऽणागयवहु—माणकालेसु रागदोसेहिं । मोहेण वा कया का-रिया व अणुमन्निया जा य ॥९३४६॥
सिरिसंघस्स भगवओ, मए उ आसायणा मणागं पि । तं सम्मं आलोए, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३४७॥
तह सुविहियाण साहूण, सुविहियाणं तवस्सिणीणं च । संविगगसावगाणं, तह सुविहियसाविगाणं च ॥९३४८॥
मणवइकाएहिं कयं, जमऽणुचियं किंचि कहवि कइया वि । सहसाऽणाभोगेण व, तमऽहं तिविहेण खामेमि ॥९३४९॥
कारुन्ताऽऽउन्नमणा, इमे वि सव्वे पउत्तविणयस्स । संवेगपरायणमाण—सरस्स सम्मं खमंतु महं ॥९३५०॥
एएसिं पि हु जा का वि, कहवि आसायणा मए विहिया । तं सम्मं आलोए, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३५१॥
तह जा विहिया जिणभवण-विम्भसमणाऽऽइएसु य उवेहा । हीला पओसवुद्धी य, तं पि सम्मं समालोए ॥९३५२॥
चेइयदव्वं साहा-रणं तहा रागदोसमोहेहिं । भक्खियमुवेक्खियं वा, जं तं सम्मं समालोए ॥९३५३॥

जं सरवंजणमत्ता—विंदुपयाऽऽहिं ऊणमऽहियं वा । पटियं जिणवयणं उचिय—कालविणयाऽऽरहियं च ॥९३५४॥
तह रागदोसमोह—प्पसत्तच्चित्तेण मंदप्पुत्तेण । मणुयत्ताऽऽइसुदुल्लह—समग्गसामग्गिजोगे वि ॥९३५५॥
सव्वन्नुपणीयाऽऽगम—वयणं परमत्थअमयभूयं पि । जं न सुयं सुयमऽहवा, अविहीए सुयमऽत्रि वा जं ॥९३५६॥
जं न मए सद्दहियं, जं वा सद्दहियमऽन्नहा कह वि । बहुमन्नियं न जं वा, वित्तहं व परूवियं जं च ॥९३५७॥
तह संतेसु वि वलविरिय—पुस्सिकाराऽऽइएसु न तदुत्तं । नियभूमिगाऽणुरूवं, कयं मए वित्तहमऽहव कयं ॥९३५८॥
जो वा तत्थुवहासो, जो य पओसो मए कओ कहवि । तं सव्वं आलोए, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३५९॥
तह भीमभवाऽन्ने, परिभममाणेण विविहज्जमेसु । जस्स जयं अवरद्धं, पत्तेयं तं पि खामेमि ॥९३६०॥
खामेमि माइवगं, पिइवगमऽसेसवंधुवगं च । खामेमि मिच्चवगं, सविसेसमऽमिच्चवगं च ॥९३६१॥
उवगारिवगमिच्चो, खामेमि अणुवगारिवगं च । खामेमि दिट्ठवगं, अदिट्ठवगं पि खामेमि ॥९३६२॥
सुयमऽसुयं वा नायं, अनायमुवयरियमऽणुवयरियं च । आभासियं अणाऽऽभा—सियं च परिचियमऽपरिचियं ॥९३६३॥
दीणाऽणाहप्पमुहं च, अंगिवगं समग्गमऽवि सम्मं । खामेमि अहं पयओ, स एस मह खामणाकालो ॥९३६४॥
सम्मं धम्मियवगं, खामेमि अधम्मियमाण वगं पि । तह साहम्मियवगं, तदियसवगं च खामेमि ॥९३६५॥
सम्मग्गद्धियवगं, वग्गमऽमग्गद्धियाण खामेमि । समुवड्ढिओ जमिप्पिंहं, स एस मह खामणाकालो ॥९३६६॥
परसाहम्मियभावं, गएण अवरोपपरं च नरगम्मि । नेरइयाणं जा जा—यणा कया तं च खामेमि ॥९३६७॥

एणि'दियाऽऽभावं, गण एणि'दियाऽऽजीवाणं । तह जलयरथलयरखह—यरत्तणं कह वि पत्तेण ॥९३६८॥
 जं कि'चि जलयराऽऽईण, चेव मणवणकायजोगेहि' । तिरिएसु कयं मणयं पि, मंगुलं तं पि नि'दामि ॥९३६९॥
 तह मणुएसु वि रागा, दोसा मोहा भया व हासा वा । सोगाओ कोहमाणेहि', मायाउ लोभतो वा वि ॥९३७०॥
 एत्थ भवे अन्नत्थ व, भवम्मि जं दोमणस्समज्वहसणं । तज्जणतालणवंधण—निब्भच्छणमारणं तं च ॥९३७१॥
 सारीरमाणसाऽणेग—पीडसंपाडणं कयं कह वि । कारियमणुमयमऽवि तं, तिविहेणं चेव नि'दामि ॥९३७२॥
 तह मंताऽऽसामत्थओ य, देवेषु जं पि अवरद्ध' । पत्ताज्वयारचावण—थंभणकीलणपयोगेहि' ॥९३७३॥
 अहव तिरियत्तपत्तेण, चेव किर तिरियनरसुराणं जं । तह पत्तनरत्तेण य, तिरिनरसुरगोयरं जं च ॥९३७४॥
 पत्तसुरत्तेणं पुण, नेरइयतिरिक्खनरसुराणं जं । सारीरमाणसं वा, विप्पियमुप्पाइयं किं पि ॥९३७५॥
 सम्मं तं पि समत्थं, तिविहंतिविहेण ते वि सयमऽवि य । खामेमि तह खमामि य, स एस मह खामणाकालो ॥९३७६॥
 चिट्ठउ ता पात्रमईए, पावमाऽऽहेडगाऽऽइ जं विहियं । धम्ममईए वि कयं, पावं पावाऽणुबंधकरं ॥९३७७॥
 सुरहिसुयवीवाहण—जोगऽणिगाड्डियपवापयाणं जं । जुत्तहलगोमहीलोह—हेमतिलधेणुदाणं जं ॥९३७८॥
 जं व इह कुंडकूवाऽ—रधट्टवावीतलायखायाऽऽई । गोत्तरूपयणचंदण—कप्पासाऽऽइपयाणाऽऽई ॥९३७९॥
 देवे अदेवबुद्धी, जा य अदेवम्मि देवबुद्धी य । अशुरुम्मि वि गुरुबुद्धी, गुरुम्मि पुण अशुरुबुद्धी य ॥९३८०॥
 तत्ते अतत्तबुद्धी, जा य अतत्ते वि तत्तबुद्धी य । काराविया कया अणु—मया य जइ कह वि कइया वि ॥९३८१॥

तं तं सव्यं मिच्छत्त-कारणं परिकलितु जत्तेण । आलोएमि सम्मं, पायच्छित्तं च पडिवज्जे ॥९३८२॥
 मिच्छत्तमूढमतिणा, जं च कुतित्थं पवत्तियं लोए । अवलविज्जण सुमग्गं पि, देसिओ जं कुमग्गो य ॥९३८३॥
 कुमग्गनिबंधणाइं, मिच्छत्तपवट्ठगाणि य जणाणं । रइयाइं कुसत्थाइं, अह व अहीयाणि तं निंदे ॥९३८४॥
 पावपसत्तिपराइं, जम्मणगहियाइं मरणमुक्काइं । जाणि सरीराणिण्हिं, ताइं भावेण वोसिरिमो ॥९३८५॥
 तह जं पि पासपहरण-हलमुसलुक्खलघरट्ठजंताऽऽई । कयमऽहव कारियं अणु-मयं च जीवोवघायकरं ॥९३८६॥
 एत्थ व जम्मे जम्मंस्तर्म्मि, वा सव्वमऽहिरणजायं । तं पि सपरिग्गहाओ, तिविहं तिविहेण वोसिरियं ॥९३८७॥
 आवज्जिज्जण किच्छेण, लोभओ मोहओ य रक्खियओ । मूढेण पावठाणेसु, चेव वावारिओ जो य ॥९३८८॥
 तं अत्थमऽणत्थपयं खु, संपयं भावओ समत्थं पि । सपरिग्गहाओ तिविहं, तिविहेणं वोसिरामि अहं ॥९३८९॥
 जा का वि केणं वि समं, मह वइसपरंपरा अभू अत्थि । तं पि पसमट्ठिओ हं, संपइ खामेमि निस्सेसं ॥९३९०॥
 जो गेहकुंडुवाऽऽइसु य, सुंदरेसुं ममाऽऽसि पडिवंधो । इन्हिं च अत्थि जो वा, सो वि मए संपयं चत्तो ॥९३९१॥
 किं बहुणा भणिएणं, इत्थेव भवे भवंस्तरेसुं वा । इत्थीपुरिसनपुंसग-भावसुं वट्ठमाणेणं ॥९३९२॥
 गवभपरिसाडणाइं, परदाराऽभिगमणाऽऽइयमऽणज्जं । विसयाऽभिलासवसगेंणं, जं कयं दारुणं पावं ॥९३९३॥
 सपरहणाऽऽइ कोहेण, जं च परनिरसणाऽऽइ माणेणं । परवंचनाऽऽइरूचं, जं पि कयं किंपि मायाए ॥९३९४॥
 जं च महाऽऽरंभपरिग्गहाऽऽइ-लोभाऽणुबंधओ चिहियं । अट्ठदुहट्ठवसेणं, विविहमऽसमंजसं जं च ॥९३९५॥

रागेण संसभकृत्वा-पामोकृत्वा अभकृत्वाभकृत्वाऽऽईयं । महामज्जलावगरस-प्पमुहं पाणं च जं किं'चि
 दोसेण परगुणाऽऽसहण-नि'दणाखिलं'गणाऽऽइ जं किं'चि । मोहमहागहगहिण, बहुविहं बहुविहाणेहिं
 हेओवाएयवियार-सुन्नचित्तेण जं च किर किं'चि । पावाऽणुबंधिपावं, पमायओ वा कयं जं च
 कयमिममिमं च काहं, करेमि इमगं तु इयवियपेहिं । बोलीणाऽणागयवट्ट-माणकालत्तिगाऽणुगयं
 तं संविगमणो हं, तिविहंतिविहेण गरहणविसुद्धो । आलोयणनि'दणगरि-इणाहिं सव्वं विसोहेमि
 एवं दुच्चरियगणं, गुणाऽऽगरो गरहिज्जण जहसरियं । पडिबंधनिरोहकए, अप्पाणं पनवेज्ज जहा
 अच्च'तपरमरमणीययाए, एत्तो अणंततमगुणिए । सुरलोयरइज्जणए. सिंगारपए य सदाऽऽई
 विसए अणुहविय पुणो, इमे वि इहभवियतुच्छभीमच्छे । तयऽणंतगुणचिहीणे, मा चिंतेज्जासि जीव ! तुमं ॥९४०३॥
 तहऽसंखतिकृत्तलकृत्तचेण, एत्तो अणंततमगुणियं । दीहरनिरंतरं दुक्ख-मेव नरएसु सहिज्जण
 नाणाविहसारीरिय-बाहाजोगे वि मा इयाणिं पि । आराहणाकयमणो, मणा वि कोवेज्ज जीव ! तुमं ॥९४०५॥
 पेहेसु निउणबुद्धीए, नत्थि थेवं पि तुज्झ साहारो । दुक्खेण समसहणं, मोत्तं सयणाओ जेण सया ॥९४०६॥
 एक्को चिय भइ ! तुमं, ण विज्जाए तिहूयणे वि तुह बीओ । तुममऽवि न चेव बीओ, कस्स वि अन्नस्स भुवणंतो ॥९४०७॥
 अकृत्तंढनाणदंसण-चरित्तपरिणामपरिणओ धणियं । अप्प चिय तुह बीओ, समं धम्माऽणुगो एक्को ॥९४०८॥
 संजोगक्कारणो खलु, जीवाणं दुक्खसमुदयो सव्वो । ता सव्वं संजोगं, जावजीवं पि वज्जितो ॥९४०९॥

सत्त्वं पि हु आहारं, सत्त्वं पि तद्वाचिहं उवहिजायं । सत्त्वं खेत्तगयं पि हु, पडिचंधं निद्रुणाहि लहुं ॥९४१०॥
जं पि य इहं कन्तं, पियं मणुणं इमं हयसरिरं । जीवस्स दुक्खल्लुहं, तिणतुल्लं तं पि मन्नेसु ॥९४११॥
इय कयसुहपणिहाणो, सम्मं वडिहयविसेससंवेगो । सम्मं उद्वियसल्लो, सम्मं आराहणाकंखी ॥९४१२॥
सम्मं समाहियमणो, मणोरहाणं पि परमदुल्लंमं । अभिलसमाणो य मणो, पंडियमरणं रणं व भडो ॥९४१३॥
चद्धपउमाऽऽसणो चिय, जहासमाहीए धरियदेहो वा । संथात्थाज्वत्थो वि, दंसमसगाऽऽइ अगणेंतो ॥९४१४॥
नियमालयलनिलीणं, काऊणं पाणिपंकयं धीरो । भत्तिभरनिव्वमणो, भुज्जो भुज्जो भणेज्ज इमं ॥९४१५॥
एस करेमि पणामं, अरिहंताणं तिलोयमहियाणं । परमत्थचंधवाणं, सम्मं देवाहिदेवाणं ॥९४१६॥
एस करेमि पणामं, सिद्धाणं परमसुहसमिद्धाणं । निक्कलरूवधराणं, सिवपयसरायंहसाणं ॥९४१७॥
एस करेमि पणामं, आयरियाणं पि पसमरासीणं । परमत्थजाणगाणं, ससमयपरसमयकुसलाणं ॥९४१८॥
एस करेमि पणामं, उज्झायाणं सुद्धाणद्धार्दणं । भवियजणवच्छलाणं, सुत्तपयाणप्पसत्ताणं ॥९४१९॥
एस करेमि पणामं, साहूणं सिद्धिपहसहायाणं । संजमसिरिनिलयाणं, परमत्थणिवद्वलकूखाणं ॥९४२०॥
एस करेमि पणामं, सत्त्वनुपणीयपवयणस्साजवि । संसारसरणीणंऽग्नि-वग्गविसामथामस्स ॥९४२१॥
एस करेमि पणामं, समत्थितित्थयरकयपणामस्स । सुहकम्मोदयणिहलिय-विग्घसंघस्स संघस्स ॥९४२२॥
वंदाभि ते पएसे, जम्मणनिक्खमणनाननिव्वाणं । पत्तं जेसु जिणेहि, कल्लाणनिहाणभूएहि ॥९४२३॥

वंतामि सीलसोरभ भरविजियवरुगुरुण सुगुरुण । भवभीयजंतुसरणे, चरणे कछाणकुलभवणे
 पुर्विं पि पणयजणवच्छलाण, संविग्गणारासीणं । कालाऽणुरूवकिरिया-कलावजुचाण थेराणं
 फामूलम्मि सम्मं, रम्मं धम्मं पवज्जमाणेणं । सव्वं पच्चक्खेयं, पच्चक्खायं मए आसि
 पडिवज्जियव्वयं पुण, पडिवन्नं अह विसेससंविग्गो । तं चेव संपयं पुण, सविसेसतमं करेमि अहं
 तत्थ पढमं पि सम्मं, मिच्छताओ पडिक्कमिच्चाणं । तह सविसेसतममड्हं, काउं सम्मत्तपडिवत्तिं
 तत्तो पडिक्कमिच्चा, अट्ठारसपावठाणगेहिंतो । विहियकसायनिरोहो, अट्ठमयट्ठणपरिवज्जी
 परिचत्तपमायपओ, दव्वाऽऽइचउक्कमुक्कपडिन्नंधो । जहसंभवंतसुहुमा-ऽइयारपइसमयसोहिपरो
 पुणरुत्तुच्चरियअणुव्वओ य, कयसत्तखामणो धणियं । पुव्वुत्ताऽणसणक्कम-कयसव्वाऽऽद्वारपरिहारो
 नाणोवयोगपुव्वं, पइक्किच्चं निच्चमेव वड्हं(डं)तो । पंचाऽणुव्वयरक्खा-परायणो सीलसाली य
 इंदियदमपप्हाणो, निच्चमऽणिच्चाऽऽइभावणापरमो । साहेमि उत्तिमड्हं, एवं कयक्किच्चपडिवत्ती
 जीवियमरणाऽऽसंस्पयोग-पडिवज्जणुज्जु(ज्ज)ओ मइमं । इहपरलोमाऽऽसंस-प्पओगमऽवि परिहरंतो य
 कयकामभोगविसयाऽऽ-संसापरिवज्जणो पसमरासी । पंडियमरणराऽवणि-विजयपडागागाहणसुहडो
 पच्चक्खायतहाविह-पच्चक्खाणाऽरिहस्थसत्थो सो । तह कायव्वमिणं, ती पडिवन्नपचज्जियव्वो य
 नवनवतकालसमुच्छलंत-संवेगपयरिसगुणेण । अप्पुव्वमिवऽप्पाणं, पए पए परिकलंतो य

॥९४२४॥
 ॥९४२५॥
 ॥९४२६॥
 ॥९४२७॥
 ॥९४२८॥
 ॥९४२९॥
 ॥९४३०॥
 ॥९४३१॥
 ॥९४३२॥
 ॥९४३३॥
 ॥९४३४॥
 ॥९४३५॥
 ॥९४३६॥
 ॥९४३७॥

समसंचुमिचिचिचो, समतणमणिलेटुदुक्कचणो धीमं । पइखणविलसंतमणो-समाहिरसपयरिसमुवेतो ॥९४३८॥
सोच्चा दट्ठुणं धुंजिऊण, परिजिंघिऊण फासित्ता । अबं ताजुंदरमुंद-रे वि सदाऽऽणो विसए ॥९४३९॥
अरहाईणमऽकरण, वट्ठुसहावाज्वोहजेणेण । सारयसरियाजलसुप्प-सन्तचित्तो महासत्तो ॥९४४०॥
गुरुदेवयापणामं, काउं उचियाऽऽसणट्ठिओ चैव । एसो स चंदवेज्झग-समओ त्ति मणे विचिंतेतो ॥९४४१॥
निस्सेसक्कम्मदुमवण-विसेसपच्चलदवानलुत्थाणं । सम्मं धम्मज्झाणं, झाएज्जा तत्थ सो अहवा ॥९४४२॥
संपुनंचंदवयणं, उवमाऽऽक्कंतरूवलायणं । परमाऽऽणंदनिवंधण-मऽऽसयसयसमुदयमयं च ॥९४४३॥
चक्कंऽकुसकुलिसज्झय-पामोक्खवऽक्खंडलक्खणधरंज्जं । सव्वुत्तमगुणक्कलियं, सव्वुत्तमपुण्णरासिमयं ॥९४४४॥
सरयससिकरवलच्छ-छत्तिगाऽसोगतकतलनिलीणं । सिंहासणोवविट्ठं, दुहुहिघणयणियनिग्घोसं ॥९४४५॥
धम्ममज्झणं सदेवासुराए, परिसाए वागरेमाणं । सव्वजगजीववच्छल-मऽचित्तमसत्तिमाहणं ॥९४४६॥
सत्तुवयारपवित्तं, समत्थक्कहाणकारणमऽवज्झं । सिववुद्धवंभपमुहाऽ-सिहाणधेयं परेसिं पि ॥९४४७॥
जुगवं सव्वं नेयं, निउणं नाणा मुणंतपासंतं । किर मुत्तिमंतधम्मं, झाएज्ज जिणं जगपईवं ॥९४४८॥
अहवा तस्सेव जिणस्स, भगवओ तिहुयणस्स वि पमाणं । झाएज्ज सुयं दुहतावि-यंगिपीऊसवरिसं व ॥९४४९॥
जइ पुण गेलण्णवसा, न हुं सक्का एत्तियं भणेउं सो । “असियाउस” त्ति वंजण-पणंगं पि मणस्मि झाएज्जा ॥९४५०॥

परमेष्ठिपंचगाओ, जायह एक्केकयं पि दुरियहरं । जइ ता किमंग ? समंगं, समंगं पणंगं न पावाणं ॥९४५१॥
 परमेष्ठिपणगमेयं, कुणउ पयं मह मणे खणं जेण । साहेमि सकजमड्हं, इत्थं पत्थेज य तयाणिं ॥९४५२॥
 भवजलहितरणपोओ, सुगइपहे रहवरो कुगइपिहणं । सगगमणे विमाणं, सित्रयासाए य निस्सेणी ॥९४५३॥
 परलोयपहे पाहेय-मेस कछ्छाणवछ्छरीकंदो । दुक्खकरो सोक्खकरो, परमेष्ठिणं नमोक्कारो ॥९४५४॥
 पंचनमोक्कारसमा, अंते वचं तु नूण मह पाणा । जेण मवसंभवाणं, दुहाण सलिलंजलिं देमि ॥९४५५॥
 इय पंचनमोक्कारे, पणिहाणपरेण सब्बकालंपि । भवियव्वं बुद्धिमया, किं पुण पञ्जंतकालम्मि ॥९४५६॥
 पासट्ठिएहिं अहवा, पट्ठिजमाणं इमं नमोक्कारं । अवधारेज्जा एगग-माणसो सवहुमाणं सो ॥९४५७॥
 चंदावेज्झयआराहणाऽऽइ, संवेगजणगंगंथे य । सम्मं अवधारेज्जा, निजामगजइपट्ठिजंते ॥९४५८॥
 वायाऽऽइउवहयगिरो, अच्चंतं आउरचपत्तो वा । भासिउमऽसहो अंगुलि-माऽऽईहिं करेज्ज सणं ति ॥९४५९॥
 निजामणापरा ते चि, साहुणो तस्स उच्चिमडुस्स । आसन्नाऽऽसन्नतमं, होउं सुइसुहयसदेणं ॥९४६०॥
 जावऽज्जवि लक्खिज्जइ, अंगोवंगाऽऽइसंगया उम्हा । उवउच्चमाणसा ताव, अप्पणो खेयमऽगणेता ॥९४६१॥
 अइनिज्झुणं करेता, गंथे संवेगभावणाजणगे । पंचनमोक्कारं वा, पढंति अणवरयमऽकूखलियं ॥९४६२॥
 इट्ठमऽसणं व छुहिओ, सुसाउसीयलजलं व अइतिसिओ । परमोसहं व रोगी, गेण्हइ बहुमन्नइ य सो तं ॥९४६३॥

इय अकूखंडविहीए, सारीचलकूखए वि भावबलं । अवलंविऊण धीरो, करेज कालं पुरिससोहो ॥९४६४॥
 आसण्णभाविसोहो हु, जइ परं कोइ किर महासत्तो । इत्थं कहियकमेण', पुरिसो पाणे परिचयइ ॥९४६५॥
 इय पावजलणजलहर-समाए संवेगरंगसालाए । चउमूलदाराए, सोण्णइगमपउणपयवीए ॥९४६६॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, वीयं पडिवत्तिदारमिणं ॥९४६७॥
 पडिवत्तिवओ वि कुओ वि, हेऊओ कहवि होऊ से खोहो । इय तप्पसमनिमित्तं, सारणदारं णिंदसेमि ॥९४६८॥
 संथारगट्टियस्स वि, कहं पि आराहणुज्जयस्साडवि । दढ्ढीसंघयणस्स वि, अभिलसियसुदुक्करस्साडवि ॥९४६९॥
 पर्यईए चिय परमं, संसारुन्वेयमुव्वंहंतस्स । अच्चंतमुत्तरोत्तर-वइहंतसुहाऽऽसयस्साडवि ॥९४७०॥
 खमगस्स महामुणिणो, चिरभवदुच्चिककम्मदोसेण । वायाऽऽइखोभओ वा, निसियणउव्वत्तणाऽऽइसु वा ॥९४७१॥
 ऊरुदरसिरकसवण-वयणदसणऽच्छिपट्टिपाभोक्खे । अंगे कत्थ वि उट्टुज, वेयणा ज्ञाणविग्घकरी ॥९४७२॥
 तो गुणमणिपडहत्थो, हत्थं पोउ व्व भिज्जए खमगो । भिन्नो य भीमभवसा-यरम्मि सुहरं परिब्रमइ ॥९४७३॥
 तं च तहा दट्ठूण वि, निजामगसद्दुव्वंहंतो वि । कुणह उवेकूवं जो किर, निद्धम्मो को तओ अनो ॥९४७४॥
 निज्जावगसाहुगुणा, जे पुब्बिं वच्चिया इहं आसि । तेसिं स होइ दूरे, खमगुवेकूवेज्ज जो मूढो ॥९४७५॥
 तो तस्स चिगिच्छाजाण-एहिं साहूहिं' अप्पणा चेव । वेज्जाऽऽएसेणइहा, परिकम्मं होइ कायव्वं ॥९४७६॥
 वायकफपित्तपमुहं, कारणमुवलकिखऊण वियणाए । कासुयदन्वेहि करेऊज, झत्ति विज्झवणमुवउत्तो ॥९४७७॥

ब्रत्थिअणुवासगतावणेहिं, आलेवसीयकिरियाहिं । अब्भंगणपरिमद्दण-पमुहेहिं चिगिच्छए खवंगं ॥९४७८॥
 जह तहवि असुहकम्मोदएण, वियणा न से उवसेज्जा । अहवां तण्हाऽईया, परीसहा से उदिज्जेज्जा ॥९४७९॥
 तो वेयणाऽभिभूओ, परिसहाऽईहिं वा बहिज्जंतो । खवगो अणप्पवसगो, ओहासेज्जा व पलवेज्जा ॥९४८०॥
 संखुज्जंतो तो सो, तह कायव्वो जहाऽज्जमं गणिणा । जह सम्मं संवेगा, पच्चाऽज्जयचेयणो होइ ॥९४८१॥
 “को सि तुमं ? किं नामो, कत्थ वससि को व संपयं कालो । किं कुणसि कह व अच्छसि, को वा हं” इय विचिंतेसु ॥९४८२॥
 एवं सारेयव्वो, निज्जामगस्सरिणा सयं खवगो । साहम्मियवच्छहं, बहुलामं मन्नमाणेणं ॥९४८३॥
 इय कुगइतिमिरदिणयर-पहाए संवेगरंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोगइगमपउणपयवीए ॥९४८४॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, तइयमिणं सारणादारं ॥९४८५॥
 अह सारियो वि खवगो, न जं विणा धीरिमं धरेउमज्जं । धम्मवएससरूवं, तं कवयद्दारमऽकूखेमि ॥९४८६॥
 दुस्सहपरीसहोमियस्स, मज्जायमुज्झिउमणस्स । आगारिं गियकुसलो, खवगस्स वियाणिज्जण गुरू ॥९४८७॥
 विसरिसचेदुं णिज्जामणेक्क-निउणो ँवमुक्कनियकिच्चो । निद्धाहिं महुराहिं, गिराहिं अणुसासनं कुज्जा ॥९४८८॥
 रोगाऽज्जंके सुविहिय !, निज्जिणसु परीसहे य धीवल्लिओ । तो निव्वूढपइव्वो, मरणे आराहओ होसि ॥९४८९॥
 तथा— ॥९४९०॥
 हत्थि व्व तुमं अवहत्थिज्जण, आलाणखंभमिव मेरं । हत्थिवयत्थाणीए, गुरूणो वि य अवगणेज्जण

अंकुससरिसं अवधीरिञ्जण, तेसिं च सदुपदेसं पि । अंगपडिचारणे वि हु, नियगे वि परंमुहे ठविउं ॥९४९१॥
 अचं तं भक्तिकोज-हलाऽऽपयं पेच्छगं पि बहुलोगं । धिपरंमुहिउं निरवज-लज्जरज्जुं च तोडित्ता ॥९४९२॥
 पडिबद्धरिद्धिकुसुमं, पत्तपरिगहपसोहियच्छायं । भममाणो सीलवणं, भंजिहिसि लहुं महाभाग ! ॥९४९३॥
 खंडिहिसि समिहगिहभित्ति-संचयं लूरइस्ससि असेसं । गुत्तिवईवगं पि हु, दलिहिसि सुगुणाऽऽवणस्सेणिं ॥९४९४॥
 नूणं न भद ! कुलसंभवो त्ति, इय जणपवायरेणूहिं । अवगुंडिज्जिहिसि चिरं, स(गं)रिद्धिज्जसि वालगजणेण ॥९४९५॥
 पुव्वाऽऽपुभूयरायाऽऽह-विहियसम्माणणाऽऽइयगुणाणं । चुक्किहिसि कुगइगड्डा-वडणेणं अह विणस्सिहिसि ॥९४९६॥
 ता भद ! समीहियकज-सिद्धिविग्घाउ विरमसु इमाउ । कंटगवेहुवमाउ, असमाहिपयाउ इण्हं पि ॥९४९७॥
 तह खुडुकुमारो इव, तुमं पि अणुसरसु सम्मवुद्धीए । इण्हं पि सुट्ठु गाइय-मिचाइगीइयाअत्थं ॥९४९८॥
 निव्वाहिया हु तुमए, कोडी वयणिज्जविण्णेव । अहुणा कागणिनिव्वा-हणे वि कीवत्तमुच्चहसि ॥९४९९॥
 तिण्णो महासमुद्धो, तरियव्वं गोपयं तुहेयाणिं । समइकंतो मेरू, परमाणू चिड्डइ एत्तो ॥९५००॥
 ता धीर ! धरसु अब्बन्त-धीरिंसं चयसु कीवपयइत्तं । हरिणं कनिम्मलं निय-कुलं पि सम्मं विभावेसु ॥९५०१॥
 मल्लो न्व पेछिउणं, पमायपरचकमेक्केहलाए । एत्थेव पत्थुयत्थे, जहसत्तीए परक्कमसु ॥९५०२॥
 परिभावेसु य पर्यईए, सुंदरत्तं तहाऽणुगामित्तं । भुजो य दुल्लहत्तं, धम्मगुणाणं अणग्वाणं ॥९५०३॥
 तह सरसु खवग ! जं तं, मज्झग्मि चउव्विहस्स संघस्स । वूढा महापइन्ना, अहयं आराहइस्सं ति ॥९५०४॥

को नाम भडो कुलजो, माणी थूलाइऊण जणमज्जे । जुज्जे पलाइआवडिय-मेत्तओ चेव अरिभीओ ॥९५०५॥
 थूलाइऊण पुवं, माणी संतो परीसहाजरीहि । आवडियमेत्तगो चेव, को विसन्नो भवइ साहू ॥९५०६॥
 थूलाइयस्स कुलयस्स, माणिणो रणसुहे वरं मरणं । न य लज्जणयं काउं, जावज्जीवं पि जणमज्जे ॥९५०७॥
 थूलाइयस्स माणिणो उज्जयस्स, निहणगमणं पि होउ वरं । न य नियपइन्नभंगेण, इयरजणजंपणं सहियं ॥९५०८॥
 समणस्स माणिणो उज्जयस्स, को जंपणं करेज्ज नरो । पुत्तयपोत्ताऽऽज्जं, समरम्मि पलायमाणो व्व ॥९५०९॥
 एकस्स कए नियजीवियस्स, को जंपणं करेज्ज नरो । पुत्तयपोत्ताऽऽज्जं, समरम्मि पलायमाणो वि ॥९५१०॥
 तह अप्पणो कुलस्स य, संघस्स य मा हु जीवियत्थी उ । कुणसु जणे जंपणयं, जाणियज्जिणवयणसारो वि ॥९५११॥
 जइ नाम तहऽच्चाणी, संसारपवट्टणाए लेसाए । तिच्चाए वेयणाए, समाउला तइ करिंति धितिं ॥९५१२॥
 किं पुण जइणा संसार-सव्वदुक्खकूखयं करेत्तेण । बहुतिव्वदुक्खवरसजाण-एण न धिई करेयव्वा ॥९५१३॥
 तिरिया वि तोडपीडा-विहरियदेहा वि गोणपोयलया । किं अणसणं पवन्ना, कंचलसंवला सुया न तए ॥९५१४॥
 तुच्छतणू तुच्छबलो, पयईए चेव तुच्छतिरिओ य । अणसणविहिं पवन्नो, वेयणी वानरो य तहा ॥९५१५॥
 खुदो वि पिपीलियविहिय-तिव्ववियणो वि जायपडिबोहो । मासद्धमज्जसणविहिं, पडिच्चन्नो कोसियो सप्पो ॥९५१६॥
 जम्मन्तरजणणी को-सलस्स वग्घीभवम्मि लद्धसुई । तिरिया वि छुहावेयण-मज्जणिय तह संठियाज्जसणे ॥९५१७॥
 जइ ता पसुणो वि इमे, अणसणमज्जरिं सु थिरसमाहिपरा । ता नसीहो वि तुमं, सुंदर ! तं कीस न करेसि ॥९५१८॥
 देवीदारेण तहो-वसग्गजोगे सुदंसणगिही वि । अवि मरणमज्जवसिओ, पडिचन्नवया न उण चलिओ ॥९५१९॥

तह सव्वराइउसग्ग-जणियवियणं सुतिव्वमज्जणंती । चंडावडिंसयनिवो, सुगं पचो अचलसत्तो ॥९५१९॥
 गोदुठे पायोवगओ, सुबंधुणा गोमए पलिवियम्मि । डज्जंतो चाणक्को, पडिवन्नो उत्तमं अहुं ॥९५२०॥
 इय जह गिहिणो वि तहा, अकूखलियसमाहिणो अहिगयत्थे । जाया तुमं पि ता समण-सीह ! तं कुणसु सविसेसं ॥९५२१॥
 मेरु न्व निप्पक्का, अकूखोभा सायरो न्व गंभीरा । धीमंतो सप्पुरिसा, हंतोति महल्लावड्डवईसुं पि ॥९५२२॥
 धीरा विमुक्कसंगा, आयाड्डरोवियभरा अपरिकम्मा । गिरिपभारमड्डगया, बहुसावयसंक्रंडं भीमं ॥९५२३॥
 धीधणियवद्धकच्छा, समयुत्तविहारिणो सुहसहाया । साहिंति उत्तिमहुं, सावयदाहंस्तगया वि ॥९५२४॥
 भालुंकीए अकरुणं, खज्जंतो घोरेवेयणइदो वि । आराहणं पवन्नो, झाणेण अवंतिसुकुमालो ॥९५२५॥
 मुगिगल्लगिरिम्म सुकोसलो वि, सिद्धत्थदइयओ भयवं । वग्धीए खज्जंतो, पडिवन्नो उत्तिमं अहुं ॥९५२६॥
 पडिमाए ठिओ सीसे, दिएण पज्जालियम्मि जलणम्मि । भयवं गयसुकुमालो, पडिवन्नो उत्तिमं अहुं ॥९५२७॥
 एवं चिय भयवं पि हु, कुरुदत्तसुओ ठिओ य पडिमाए । साएयनयरवाहिं, गोदरणे कुट्टियदिन्नणी ॥९५२८॥
 उद्दायणरायरिसी, उक्कडविसवेयणापरद्धो वि । अविगणियदेहपीडो, पडिवन्नो उत्तिमं अहुं ॥९५२९॥
 नावाओ पक्खित्तो, गंगामज्जे अमुज्झमाणमणो । आराहणं पवन्नो, अंतगडो अन्नियापुत्तो ॥९५३०॥
 चंपाए मासखमणं, करित्तु गंगातडम्मि तण्हाए । घोराए धम्मघोसो, पडिवन्नो उत्तिमं अहुं ॥९५३१॥

रोहीडयम्मि सन्नी, हओ वि कुंचेण खंदगडुमारो । तं वेयणमडहियासिय, पडिवन्नो उत्तमं अड्डं ॥९५३२॥
 हत्थिणपुर कुरुदत्तो, सिंवलीफाली व दोणीमंतम्मि । डज्झंतो अहियासिय, पडिवन्नो उत्तमं अड्डं ॥९५३३॥
 वसदीए पलिवियाए, रिट्ठाडमच्चेण उसमसेणो वि । आराहणं पवन्नो, सह परिसाए कुणालाए ॥९५३४॥
 तह वईरगुड्डुगो वि हु, पाओवगओ सिलायले तत्ते । आराहणं पवन्नो, मयणं व विलीयमाणो वि ॥९५३५॥
 छिन्नज्झाणे सरिया-जलम्मि सवसे वि तण्हकयदाहो । धणसम्भु खुड्डुगो वि हु, अहयसमाही दिवं पत्तो ॥९५३६॥
 समकालमसयगिजंत-देहरुहिरो वि सुमणभट्टसुणी । तदवारणेण सम्मं, अहियासिंतो दिवं पत्तो ॥९५३७॥
 मेयज्जो वि महरिसी, सीसाडवेढेण निगयड्छी वि । तह कह वि समाहिमड्कासि, झत्ति जाओ जहंजगडो ॥९५३८॥
 भगवं पि महावीरो, वारसवासांइ विसहए सम्मं । विविहोवसगवगंगं, तेलोक्केकल्लमल्लो वि ॥९५३९॥
 कच्छुजरसाससोसाड-भत्तच्छंदडच्छिक्खिवियाओ । भयवं सणकुमारो, अहियासइ सत्त वाससए ॥९५४०॥
 अरिहन्नओ वि भयवं, पच्चाड्ढगयचेयणो जणणिवयणा । सुकुमालयाए तणुणो, अत्तमो चरिउं चिरं चरणं ॥९५४१॥
 पायोवगओ धीरो, तत्तसिलाए सुहुत्तमेत्तेणं । सहसा विलीणदेहो, कालगओ गुरुसमाहीए ॥९५४२॥
 हेमंते रत्तीए, अपाउयंग्गा तवस्सिणो लूहा । पुण्यव्वयंतरपहे, आगासे संठिया पडिमं ॥९५४३॥
 किं न सुया ते सुंदर !, चउरो सिरिभट्टाहुणो सीसा । सीएण विचेड्डंगा, समाहिणा तह गया सुगइ ॥९५४४॥

किं न सुया ते तइया, भगवंतो कुंभकारकडनयरे । खंदगहूरिविणेया, समाहिपत्ता महासत्ता ॥९५४५॥
 दंडगिरन्नो उवरोहिण्ण, पावेण पालगदिण्ण । आराहणं पवन्ना, पीलिज्जंता वि जंतेण ॥९५४६॥
 तह कालवेसियमुणी, अरिसारोगेण तिव्वचियणो वि । तेगिच्छमऽणिच्छंतो, विहरंतो मुग्गसेलपुरं ॥९५४७॥
 पत्तो तत्थाट्ठियभगिणि-दिन्नअरिसोसहेऽहिगणं ति । भत्तं पच्चक्खत्ता, विचित्तेसे ठिओ पडिमं ॥९५४८॥
 तिव्वसडिंभसियालीए, खिक्खिखंतीए खज्जमाणो वि । आराहणं पवन्नो, देवाणुपिया तह महप्पा ॥९५४९॥
 तह सावत्थिपुरीए, जियसत्तुमुओ कुमारभावम्मि । पव्वइयो भदमुणी, विहरंतो कहवि वेरज्जे ॥९५५०॥
 रायपुरिसेहिं पणिहित्ते, गेण्हिउं आहणित्तु तच्छित्ता । खयखित्तिकूखवारो, डब्बेहि य वेढिउं मुक्को ॥९५५१॥
 सुकंतरुहिरखयवुत्त-डब्बतणजणियतिकूखदुकूवो वि । सम्ममऽहियासमाणो, समाहिणा चेव कालगतो ॥९५५२॥
 तिकूखुगतुंडलग्गिर-समकालपिबीलियापरद्धो वि । भयवं चिलाइपुत्तो, पडिवन्नो उत्तिमं अट्ठं ॥९५५३॥
 गुरुपकूखवायविहियाऽ-णुसासणासवणजणियकोवेण । गोसालएण सहसा, मुक्काए तेउलेसाए ॥९५५४॥
 पलयाऽनलतुल्लहाए, डब्बन्तो वि इ मुणी सुनकूखत्तो । आराहणं पवन्नो, एवं सव्वाणुभूई वि ॥९५५५॥
 तह सुंदर ! किं तुमाए, न सुओ सो दंडनामअणगारो । उगतवो गुणरासी, खंतिवमो जो किर महप्पा ॥९५५६॥
 जउणांवकुज्जाणे, वाहिं महुरापुरीए नित्तेणं । आयाविंतो दट्ठुं, दुट्ठणं जउणनरवड्ढा ॥९५५७॥

अकुसलकमुदउब्भव-कोवेण सिरम्मि निट्ठुरफलेण । पढओ तब्बिच्चवेहिं, पत्थरारीसीकओ सहसा ॥९५५८॥
 अह तह वि तेण सुणिणा, समाहिणा अहह ! कहवि तह सहियं । जह खवियकम्मकवओ, अंतगडो केवली जाओ ॥९५५९॥
 किं वा कोसंविनिवासि-जणदत्तस्स माहणस्स सुओ । सुणिओ न सोमदेवो, तब्भाया सोमदत्तो य ॥९५६०॥
 सिरिसोमभूइसुणिणो, पासे सम्मं पवन्नसामन्ना । संविग्गा गीयत्था, जाया ते अह विहरमाणा ॥९५६१॥
 उज्जेणीसंकंताण, जणजिजणयाण बोहणणिमित्तं । पासम्मि गया तत्थ य, दिया वि वियडं किर पिवंति ॥९५६२॥
 तो दब्बंउत्तरजुत्तं, सुणीण सन्नायगेहिं किर वियडं । दिन्नं अन्नं अन्ना-णओ य वियडं चिय भणंति ॥९५६३॥
 पीयं च तं विसेसं, अयाणमाणेहिं तेहिं साहूहिं । जाया य वियडविहुरा, तदज्जगमे सुणियपरमत्था ॥९५६४॥
 चित्तेति ही ! अक्कं, कयं ति एयं महापमायपयं । इय वेरग्गा भत्तं, पच्चक्खिय ते महाधीरा ॥९५६५॥
 एगम्मि नईतीरे, सुविसंतुलकट्ठकूडउवरिम्मि । पाओवपाया य अकाल-वरिससरिषूहीरंता ॥९५६६॥
 जलहिगया जलचरभक्ख-णे वि उच्छल्लणाऽऽइदुत्थे वि । सम्मं समाहिपत्ता, अचलियसत्ता दिवं पत्ता ॥९५६७॥
 जइ ता एए एवं, असहाया तिव्वेयणइढा वि । अच्चंतमऽपडिक्कम्मा, पडिक्कणा उत्तिमं अड्डं ॥९५६८॥
 किं पुण अणगारसहायएण, कीरंतयम्मि परिकम्मे । संघे य समीवत्थे, आराहेउं न संकंजा ॥९५६९॥
 जिणवयणमऽमयभूयं, महुरं कन्नसुहयं सुणंतेण । सक्को हु संघमज्जे, साहेउं उत्तिमो अट्ठो ॥९५७०॥

तह नारयतिरिणुसुं, माणुसदेवचणेसु य ठिएणं । जं पत्तं सुहदुक्खं, तं तह चिन्तेसु तच्चित्तो ॥९५७१॥
 नरएसु वेयणाओ, सीउण्हकयाओ बहुवियपाओ । कायनिमित्तं पत्तो, अणंतयुत्तो सुतिकखाओ ॥९५७२॥
 जइ दगवारगमाणं, अयपिंडं कोइ पक्खिवे नरए । उण्हे भूमिसपत्तो, निमिसेण तओ विलीएजा ॥९५७३॥
 तह चैव तप्पमाणो, पज्जलियो सीयनरयपक्खित्तो । सो चिय भूमिमपत्तो, निमिसेण सडेज्ज अयपिंडो ॥९५७४॥
 जं सल्लकूडसामलि-वेयरणिक्खंवालुयासिवणे । नरए लोहंउगारे, खाविजंतो दुहं पत्तो ॥९५७५॥
 भजिययं पिव जं भजि-ओ सि जं गालिओ सि रसियं व । लं काप्पियो सि १वल्लूर-यं व चुन्नं व चुन्निकओ ॥९५७६॥
 तलिओ तत्तकवल्लीहिं, जं च कुंभीहिं पक्कओ जं वा । भिनो भल्लीहिं फलेहिं, फालिओ तं विचिंतेसु ॥९५७७॥
 तिरिणुसु य लुहतन्हुण्ह-सीयसल्लंउकुसंउकदमणकयं । वहवंधमरणजणियं, धणियं चिंतेसु तं दुक्खं ॥९५७८॥
 पियविरेहे अप्पियसंग-से य मणुयत्तणम्मि जं दुक्खं । धणहरणदारधरिसण-दारिदोवद्वकयं च ॥९५७९॥
 खंडणमुंडणताडण-जरोगवियोगसोगसंतात्रं । सारीरमाणसं तदुभ-यं च सम्मं विचिंतेसु ॥९५८०॥
 आणाऽभियोगपरिभव-ईसाऽमरिसाऽइ माणसं दुक्खं । देवेसु चवणचिंता-वियोगावहुरेसु चिंतेसु ॥९५८१॥
 किंच—

सहसा परियाणिय चवण-चिंधं विहुरो सुरो विचिंतेह । विरहाऽऽउत्तरलच्छो, तमऽमरलच्छिं नियच्छंतो ॥९५८२॥

वसितं निचुजोए, सुरलोए सुरहिपरिमलधविण । निवसिस्सं गबभहरे, दुग्गंधमहंउधयारम्मि ॥९५८३॥
 वसिज्जण य षडपुरीस-रुहिररसअसुहनिभरे गबभे । संकोडियंउगमंउगो, १नीहं कह कडिकुडिच्छाओ ॥९५८४॥
 तह नयणाउमयबुद्धिं, ददुहुं सुरसुंदरीण सुहचंदं । हा ! हत्थं नारीणं, मयनियडिघुडुक्कियं वयणं ॥९५८५॥
 रमितं सुररमणीओ, सोमालसुयं व बंधुरंगीओ । नारिं पगलंताउसुह-घट्टीसरिच्छं कह रमिस्सं ॥९५८६॥
 दुग्गंधमणुयतणुपरि-मलाउ दूरं पुरा पलायंतो । तं नरेदहं पूहं, पत्तो कत्तो पलाइस्सं ॥९५८७॥
 न कयं दीणुद्धरणं, न कयं धम्मियज्जणम्मि वच्छल्लं । हिययम्मि वीयरओ, न धारिओ हारिओ जम्मो ॥९५८८॥
 न कया य मए महिमा, जिणकल्लाणोसु सुकयकल्लापा । मंदरगिरिन्दीसर-माउइसु न सिद्धक्खडेसु ॥९५८९॥
 विसयविसमुच्छिणं, मोहतमंउधेण वीयरगाणं । वयणाउमयं न पीयं, सुरजम्मं हा ! सुहा नीयं ॥९५९०॥
 दलइ व जलइ व चलइ व, हिययं पीलिजइ व भिजइ व । चिंतिय सुरविहवसिरिं, घट्टइ व तडत्ति फुट्टइ व ॥९५९१॥
 भयणं भवणाउ वणं, वणाउ सयणाउ सयणमउल्लियइ । तत्तसिलायलघोलिर-मच्छो व्व रइं न पावेइ ॥९५९२॥
 तं भभियं तं रभियं, तं हसियं तं पियाहिं सह वसियं । हा ! कत्थ पुणो दच्छं, इय २पलवं ज्ञत्ति विज्झाइ ॥९५९३॥
 इय चवणसमयभयविहुर-विबुहविसमं दसं नियंताणं । मोत्तु धम्मं धीराणं, किं व हिययम्मि संठाउ ॥९५९४॥
 एयमउणंतं दुक्खं, चउगइगहणे परव्वसं सोढुं । तत्तो अणंतभागं, सहसु इमं सम्ममउपवसो ॥९५९५॥

किं च तुहङ्गंतखुत्तो, आसी तन्हा भवम्म तारिसिया । जं पसमेउं सन्वे, नइजलनिहिणो वि न तरेज्जा ॥९५९६॥
 आसी अणंतखुत्तो, संसारे ते लुहा य तारिसिया । जं पसमेउं सन्वो, पोगलकाओ वि न तरेज्जा ॥९५९७॥
 जइ तारिसिया तन्हा, लुहा य अवसेण ते तथा सोढा । धम्मो त्ति इण्हि सवसो, कहमेयाओ न सहसि तुमं ॥९५९८॥
 सुइपाणएण अणुसट्ठि-भोयणेण य सया उवगहियो । झाणोसहेण तिव्वं पि, वेयणं अरिहसे सोढुं ॥९५९९॥

तथा—

अरिहंतसिद्धकेवलि-पच्चकूखं सन्वसंधसक्खिस्स । पच्चकूखाणस्स कयस्स, भंजणाउ वरं मरणं ॥९६००॥
 जइ ता कया पमाणं, अरिहंताऽऽई भवेज्ज खवग ! तए । ता तस्सक्खियमऽरिहसि, पच्चकूखाणं न भंजेउं ॥९६०१॥
 सक्खिखकयरायहीलण-माऽऽवहइ नरस्स जह महादेसं । तह जिणवराऽऽइआसा-यणा वि महदोसमाऽऽवहइ ॥९६०२॥
 न तहा दोसं पावइ, पच्चकूखाणमऽकरि तु कालगओ । जह भंजणाउ पावइ, तस्सेव अओहिधीयकयं ॥९६०३॥
 संलेहणोपरिस्सम-मिमं कयं दुकरं च सामण्णं । मा अप्पसोक्खहेउं, तिलोगसारं विणासेहि ॥९६०४॥
 धीरणुरिसपणत्तं, सणुरिसनिसेविअं इमं वेत्तुं । धन्ना निरेयकूखा, संथारगया विवज्जंति ॥९६०५॥
 इय पन्नविज्जमाणो, सो पुवं जायसंकिंलेसो वि । विणियत्तो तं दुक्खं, पासिइ परदेहदुकूलं च ॥९६०६॥
 इय माणधणस्स महिद्धियस्स, उस्सगियं भवे कवयं । अववाइयं पि कवयं, आगाटे होइ कायव्वं ॥९६०७॥

१ श्रुतिपानकेन = धर्मश्रवणरूपपानीयेन ।

इय गुणमगिरोहणगिरि-धराए संवेगरंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोगगइगमपउणपयवीए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, कवयं ति चउत्थपडिदारं
 अह परकज्जउभुजय-निजामयगुरुगिराए कयकवओ । जं कुणइ तं इयाणि, समयादारेण दंसेमि
 अतिनिविडकवयजुत्तो, सुहडो व्व झडत्ति आरुहेज्जण । निययपइनाकुंजर-माऽऽराहरणरणमुहम्मि ठिओ
 उच्छालियउच्छाहो, पासत्थपढंतसाहुनंदीहि । वेरगगंथवायण-रणतूरवेण कयहरिसो
 संवेगपसमनिवेय-पमुहदिव्वाऽऽउहप्पभावेण । निद्धाडित्तो उब्भड अहुमयट्ठाणसुहडोलं
 हासाऽऽइछक्कदुक्कंत-करिघडं उब्भडं पि विहडंतो । पडिखलमाणो इंदिय-तुरंगथडं पयडुंतं
 दुस्सहपरिसहपाइक्क-चक्कमऽच्चुक्कडं पि विजयंतो । मोहमहारायं पि हु, निहणंतो तिजयदुज्जेयं
 खवगो पडिचक्कजया, पावियनिरवज्जयजसपडागो । सव्वत्थ अपडिबद्धो, उवेइ सव्वत्थ समभावं

तथाहि—

सव्वेसु दव्वपज्जव-विहीसु निच्चं ममत्तदोसजडो । विप्पणयदोसमोहो, उवेइ सव्वत्थ समभावं
 संजोगविणओगेसु, चयइ इट्ठेसु वा अणिट्ठेसु । रइअरइज्जुगत्तं, हरिसं दीणत्तणं च तथा
 मित्तेसु य नाईसु व, सीसे साहम्मिए कुले वा वि । रागं वा दोसं वा, पुब्बुप्पन्नं पि सो चयइ
 भोएसु देवमाणुस्स-एसु न करेइ पत्थणं खवओ । मग्गो विराहणाए, भणिओ विसयाऽमिलासो जं

॥९६०८॥
 ॥९६०९॥
 ॥९६१०॥
 ॥९६११॥
 ॥९६१२॥
 ॥९६१३॥
 ॥९६१४॥
 ॥९६१५॥
 ॥९६१६॥

॥९६१७॥
 ॥९६१८॥
 ॥९६१९॥
 ॥९६२०॥

इष्टेसु अणिष्टेसु य, सदृक्फरिसरसरुचंगधेसु । इहपरलोए जीविय-मरणे माणाऽवमाणेसु
 सव्वत्थ निव्विसेसो, होइ तगो रागदोसरहियप्पा । खवगस्स रागदोसा, जसुत्तमड्ढ' विराहे'ति
 एवं सव्वऽत्थेसु वि, समभावं उवगओ विसुद्धप्पा । मेत्ति' करुणं मुइयं, उवेइ खवगो उवेहं च
 तत्थ समत्थजिएसु, मित्ति' करुणं किलिस्समाणेसु । मुइयं गुणाऽहिएसु, अविणोयजणेसु य उवेहं
 दंसणनाणचरित्तं, तवं च विरियं समाहिजोगं च । ति विहेणुवसंपज्जिय, सव्वुवरिह्लं कम्मं कुणइ
 इय कुनयकुंरंगयवग्गुराए, संवेगंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोग्गइगमपउणपयवीए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, समया पंचमपडिदारं
 समयापरायणेण वि, असुहज्झाणं विहाय सज्झाणे । जइयव्वं खवगेणं ति, ज्ञाणदारं निदंसेमि
 जियरागो जियदोसो, जिइदिओ जियभओ जियकसाओ । अरइरइमोहमहणो, कयभवदुममूलनिदहणो
 अट्ठं रोहं च दुवे, ज्ञाणाइं दुहमहानिहाणाइं । निउणमईए समयउ, वुज्झिऊणुज्झिऊणं च
 धम्मं चउप्पयारं, सुकं पि चउन्विहं किलेसहरं । संसारममणभीओ, ज्ञायइ ज्ञाणाइं सो दोणि
 न परीसहेहि' संताविओ वि, ज्ञाएज्ज अट्ठोदाइं । सुट्ठुवहाणविसुद्धं पि, जेण एयाइं नासिंति
 अमणुबसंपयोगे, मणुबविगमम्मि वाहिविहुरत्ते । परइहिदपत्थणम्मि य, अट्ठं चउहा जिणा वे'ति
 हि'साऽलियचोरिक्काऽणु-बंधि' सारक्खणाऽणुबंधि' च । तिक्खकसायरउहं, रुहं पि चउन्विहं अहवा

॥९६२२॥
 ॥९६२२॥
 ॥९६२३॥
 ॥९६२४॥
 ॥९६२५॥
 ॥९६२६॥
 ॥९६२७॥
 ॥९६२८॥
 ॥९६२९॥
 ॥९६३०॥
 ॥९६३१॥
 ॥९६३२॥
 ॥९६३३॥
 ॥९६३४॥

“કામાડુનુરંજિયં અહું, રોદં હિંસાડુનુરંજિયં । ધમ્માડુનુરંજિયં ધમ્મં, સુક્કં જ્ઞાણં નિરંજણં”
 અહે ચડપ્પયારે, રુદ્ધમ્મિ ચડવ્વિહમ્મિ જે મેયા । તે સવ્વે પરિજાણહ, સંથારગઓ સ્વગસાહૂ
 તો ભાવણાહિં ભાવિય-ચિત્તો જ્ઞાણહ ધમ્મવરજ્ઞાણં । ચડહા વિ નાણદંસણ-ચરિત્તેરેગ્ગરૂવાહિં
 પઢમં આણાવિચયં, વિપાકાવિચયં અવાયવિચયં ચ । સંઠાણવિચયમેવં, ધમ્મજ્ઞાણે જ્ઞિયાહ મુળી
 પડમડ્ઞવજ્ઞમડ્ઞુવમ-મડ્ઞાડ્ઞહિનિહણં મહત્થમડ્ઞવહત્થં । હિયમડ્ઞિયમડ્ઞવિત્તહ-મડ્ઞવિરોહમડ્ઞમોહમોહરં
 ગંભીરજુત્તિગરૂયં, સુહસુહયમડ્ઞવાહયં મહાવિસયં । નિડણં જિણાણડ્ઞમાણં, ચિંતેહ અચિંતમાહપ્પં [દારં]
 ઇંદિયવિસયકસાયાડ્ઞસવાડ્ઞ-કિરિયાસુ વટ્ટમાણાણં । નરયાડ્ઞહમવાડ્ઞવાસે, વિવિહાડ્ઞવાણ વિચિંતેજ્ઞા [દારં]
 મિચ્છત્તાડ્ઞહિનિમિત્તં, સુહાડ્ઞસુહં પયઈઠિઇપ્પેસાં । કમ્મવિવાગં ચિંતેહ, તિવ્વમંદાડ્ઞુભાવં સો [દારં]
 પંચડત્થિકાયમહયં, લોગમડ્ઞાડ્ઞહિનિહણં જિણડ્ઞૂલાયં । તિવિહમડ્ઞહોલોગાડ્ઞહિં, દીવસસુદાડ્ઞહિં ચિંતેહ
 હોહિ ય જ્ઞાણવિરમે, નિચ્ચમડ્ઞણિચાડ્ઞહિમાવણાડ્ઞુણઓ । તાઓ ય સુવિહિયાણં, પવયણવિહિણા પસિદ્ધાઓ
 એયં સમહંતો, ધમ્મજ્ઞાણં જયા ભવહ સ્વઓ । તત્તો જ્ઞાયહ સુક્કં, ચડમેયં સુદ્ધલેસાગો
 ચિંતિ પુહત્તવિયકં, સવિયારં જિણવરા પઢમસુક્કં । વીયં સુક્કજ્ઞાણં, ઇગત્તવિયકમવિયારં
 સુહુમકિરિયાનિયટ્ઠિં, સુક્કજ્ઞાણં ભળંતિ તહયં તુ । વોચ્છિન્નકિરિયમડ્ઞપ્પટ્ઠિ-વાહકં સુ ચડત્થં પિ
 પિહુ વિત્થરો ત્તિ ભણ્ણહ, વિત્થયભાવો ભવે પુહત્તં તિ । વિત્થરઓ તક્કયઈ, ચિંતયહ તો વિયકં તિ ॥૯૬૪૮॥

॥૯૬૩૫॥

॥૯૬૩૬॥

॥૯૬૩૭॥

॥૯૬૩૮॥

॥૯૬૩૯॥

॥૯૬૪૦॥

॥૯૬૪૧॥

॥૯૬૪૨॥

॥૯૬૪૩॥

॥૯૬૪૪॥

॥૯૬૪૫॥

॥૯૬૪૬॥

॥૯૬૪૭॥

॥૯૬૪૮॥

किह वित्थरओ भणइ, परमाणुजियाऽऽइएगदव्वमि । उप्पायट्ठिभंगा, मुत्ताऽमुत्ताऽऽइपज्जाया ।

॥९६४९॥

तेसिं जं अणुसरणं, नयमेएहिं वहुप्पयारेहिं । होइ वियक्को त्ति सुयं, तो पुव्वसुयाऽणुसारेणं

॥९६५०॥

विचरण होइ विचारो, गमणं अनोन्नपज्जेवुं तु । संक्रमणं अत्थवंजण, को अत्थो वंजणं किं वा

॥९६५१॥

दव्वं तु होइ अत्थो, वंजण होअक्खरं तु नामं च । जोगो य मणाऽईओ, अंतरमेएसु एसु

॥९६५२॥

जं संचरणऽन्नोन्ने, सो नियमा भण्णए वियारो त्ति । सह तेण वियारेणं, तो सवियारं पढमसुक्कं

॥९६५३॥

अहुणेगत्तवियक्कं, एगत्तं नाम एगपज्जाये । उप्पायट्ठिभंगाऽऽ-याणं जं होइ एगयरे

॥९६५४॥

होइ वियक्कं त्ति सुयं, पुव्वगयं तेण तं वियक्कं त्ति । न वि धरइ जमऽणन्ने, वंजणअत्थे व जोगे वा

॥९६५५॥

तो भन्नइ अवियारं, निक्कपं तं निवायदीवो व्व । वियसुक्कमेव भणियं, एगत्तवियक्कमऽवियारं

॥९६५६॥

सुहुमम्मि कायजोगे, केवल्लिणो होइ सुहुमकिरियं तु । अकिरियमऽप्पडिवाई, सेलेसीए चउत्थमिणं

॥९६५७॥

एयं कसायजुज्झम्मि, होइ खवगस्स आउहं ज्ञाणं । ज्ञाणविहुणो ण जिणइ, जुज्झं व निराऽऽउहो सुहडो

॥९६५८॥

इय ज्ञायंतो खवओ, जइया वोत्तुमऽसमत्थओ होइ । तइया निज्जवगाणं, साऽभिप्पायप्पयडणत्थं

॥९६५९॥

हुंकारंजलिभमुहंऽगुलीहिं, अच्छीविकूणेणं वा । सिरचालणपमुहेहि य, लिंगेहि निंदसइ सणं

॥९६६०॥

तो पडियरगा खवगस्स, देंति आराहणाए उवयोगं । जाणंति सुयरहस्सा, कयसन्ना तस्स माणसियं

॥९६६१॥

इय समभावमुवगओ, तह ज्ञायंतो पसत्थयं ज्ञाणं । लेसाहिं विमुज्झंतो, गुणसेहिं सो समारुहइ

॥९६६२॥

इय धम्मसत्थमत्थयमणीए, संवेगंगसालाए । चउमूलहाराए, सोणइगमपउणपयवीए ॥९६६३॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, छडं झाणं ति पडिदारं ॥९६६४॥
 लेसाविसेसउ चियं, सुहअसुहगईओ झाणजोगे वि । जायंति जेण तम्हा, लेसादारं निदंसेमि ॥९६६५॥
 किन्हाऽऽइक्कम्मदन्वाण, विविहरूवाण सन्निहाणेण । पयईए निम्मलस्स वि, फालिहमणिणो व्व जीवस्स ॥९६६६॥
 जंबूफलभकूखगपुरिस-छक्कपरिणामभेयसंसिद्धो । हिंसाऽऽभावभेओ, भण्ह लेस त्ति परिणामो ॥९६६७॥

तथाहि—

एगम्मि वणनिगुंजे, परिब्भमंतंतेहिं छहिं उ पुरिसेहिं । गयणंउगणउगगविसण-कए व्व उइढं पवइढंतो ॥९६६८॥
 चक्कलविसालमूलो, सुपक्कफलभरनंतसाहगो । पसरियवहुप्पसाहो, समंतओ गुच्छसंछइओ ॥९६६९॥
 तह पइगुच्छं पेच्छज-माणपरिपिक्कसुरसफारफलो । पवणछडच्छोडणझडिय-पडियफलफुल्लतलभूमी ॥९६७०॥
 एको जंबूरूकूखो सुकूखाए खामकुक्खिक्खहरेहिं । दिट्ठो अदिट्ठपुव्वो, पच्चकूखं कप्परकूखो व्व ॥९६७१॥
 तो जंपिउं पयत्ता, परोप्परं ते जहो अहो ! एसो । संपाविओ सुपुन्नेहिं, पायवो कह वि अम्मेहिं ॥९६७२॥
 ता एह महातरुणो, इमस्स अमओवमाणि एयाणि । खामो खणं फलाइं, एवं होउ त्ति किन्तु कहं ॥९६७३॥
 अह तत्थेक्को जंपइ, आरुहमाणण जीवसंदेहो । तो छिंदिऊण मूलं, पाडेउं ताहे भकूखामो ॥९६७४॥
 बीओ वेइ किमिमिणा, तरुणा सव्वंगिणण छिन्नेण । छिंदह महल्लसाहं, एक्कं तइओ पुण पसाहं ॥९६७५॥

गोच्छे वेह चउत्थो, पंचमओ भणइ भुंजह फलाइं । छट्ठो भणइ सयं चिय, पडिए भूमीए भक्खवामो ॥९६७६॥
 दिट्ठतस्सोवणओ, जो भणइ तत्थ छिंदिमो मूला । सो वट्ठइ कण्हाए, साहाछिंदावगो य नरो ॥९६७७॥
 नीलाए लेसाए, पसाहछिंदावगो कवोयाए । गोच्छच्छेदुवएसी, वट्ठइ पुण तेउलेसाए ॥९६७८॥
 तग्गयफलगही पुण, पम्हाए वट्ठइ य सुक्काए । सयमेव धरणिणित्रिडिय—फलगहणुवएसदाणपरो ॥९६७९॥
 अह वा गामविलुपग—छच्चोरा ताण जंपए एगो । दुपयं चउप्पयं वा, जं पासह हणह तं सव्वं ॥९६८०॥
 बीओ य माणुसाइं, पुरिसे चिय तइयओ हणावेइ । सत्थकरे उ चउत्थो, पंचमगो पहरमाणे उ ॥९६८१॥
 छट्ठो भणेइ तुम्हे, एकं ता हरह निदया दविणं । अन्नं मारेह जणं, अहह ! महापावमेयं ति ॥९६८२॥
 ता मां करेह एवं, दविणं चिय लेह जं ? चए पत्ते । तुम्ह पुण हवइ एयं, उवसंहारो इमो तेसिं ॥९६८३॥
 वट्ठइ सो कण्हाए, जो जंपइ हणह सव्वगामं ति । एवं कमेण सेसा, जा चरिमो सुक्कलेसाए ॥९६८४॥
 किण्हा नीला काऊ, लेसाओ तिन्नि अप्पसत्थाओ । चयसु सुविसुद्धकरणो, संवेगमणुत्तरं पत्तो ॥९६८५॥
 तेऊ पम्हा सुक्का, लेसाओ तिन्नि सुप्पसत्थाओ । उवसंपज्जसु कमसो, संवेगमणुत्तरं पत्तो ॥९६८६॥
 परिणामविसुद्धीए, लेसासुद्धी उ होइ जीवस्स । परिणामविसुद्धी पुण, भंदकसायस्स नायव्वा ॥९६८७॥
 मंदा होति कसाया, वाहिरदव्वेसु संगरहियस्स । पावइ लेसामुद्धिं, तम्हा देहाऽऽइसु असंगो ॥९६८८॥

जह तंदुलस्स कुंडय-सोही सतुसस्स तीरइ न काउं । तह जीवस्स न सका, लेसासोही ससंगस्स
 उक्कोसाऽऽइठाणेसु, सुद्धलेसाण वडुमाणो सो । कालं करेज्ज जइ ता, तारिसमाऽऽराहणं लहइ
 ता लेसासुद्धीए, जत्तो नियमेण होइ कायब्बो । जछेसो मरइ जिओ, तछेसेसुं तु उववज्जे
 लेसाऽईयं तु गतो, परिणामं नाणदंसणसमग्गो । अक्खयसोक्खसमिद्धिं, पावइ सिद्धिं धुयक्किलेसो
 इय समयसिंधुवेलोवसाए, संवेगंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोग्गइगमपउणपयवीए
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारे, लेसा सत्तमपडिदारं
 लेसाविसुद्धिमाऽऽरोहिज्जण, आराहणं खमगसाहू । जं पाउणइ तमेत्तो, फलदारेणं निंदसेमि
 आराहगो य तिविहो, उक्कोसो मज्झिमो जहन्नो य । लेसादारेण फुडं, वोच्छामि विसेसमेयस्स
 सुक्काए लेसाए, उक्कोसगमंसगं परिणमेत्ता । जो मरइ सो हु नियमा, उक्कोसाऽऽराहगो होइ
 जे सेसा सुक्काए, अंसा जे आवि पम्हलेसाए । ते पुण जो सो भणिओ, मज्झिमओ वीयरगेहिं
 तेउलेसाए जे, अंसा अह ते उ जो परिणमित्तो । मरइ तओ वि हु नेओ, जहन्नआराहगो एत्थ
 एसो पुण सम्भत्ताइ-संगओ चेव होइ विन्नेओ । न हु लेसामित्तेणं, तं जमऽम्बवाण वि सुराणं
 एवं च केइ उक्कोस-गाए आराहणाए नीसेसे । खविज्जणं कम्मसे, सिद्धिं गच्छंति विहुयस्या
 अह मज्झिममाऽऽराहण-माऽऽराहिय साज्वसेसकम्मंसा । सुविसुद्धसुक्कलेसा, भवंति लवसत्तमा देवा

॥९६८५॥

॥९६९०॥

॥९६९१॥

॥९६९२॥

॥९६९३॥

॥९६९४॥

॥९६९५॥

॥९६९६॥

॥९६९७॥

॥९६९८॥

॥९६९९॥

॥९७००॥

॥९७०१॥

॥९७०२॥

कपोवगा सुरा जं, अच्छसहिया सुहं अणुभवंति । तत्तो अणंतगुणियं, सोकूखं लवसत्तमसुराणं ॥९७०३॥
 केइ वि मड्झिमलेसा, चरित्तवनानाणंदंसणगुणा य । वेमाणियदेविंदा, भवंति सामाणियसुरा वि ॥९७०४॥
 सुयभचीए समग्गा, उगतवा नियमजोगंससुद्धा । लोगंतिया सुखरा, हवंति आराहया धीरा ॥९७०५॥
 जावहयाउ रिद्धीओ, होंति इंदियगयाणि य सुहाणि । फुडमाऽऽगमेसिभहा, लभंति आराहया ताहं ॥९७०६॥
 जे वि हु जहन्नियं तेओ-लेसियाऽऽराहणं पवजंति । ते वि जहन्नेणं चिय, लभंति सोहम्मदेविड्ढिं ॥९७०७॥
 भोए अणुत्तरे भुजि-ऊण तत्तो चुया सुमाणुस्से । इड्ढिमऽउलं चइत्ता, चरंति जिणदेसियं धम्मं ॥९७०८॥
 सहंमंता धीमंता, सद्धासंवेगवीरिओवगया । जित्ता परीसहचमुं, उवसगगरिउं अभिमवित्ता ॥९७०९॥
 सुकं लेससुवगया, सुक्कज्झाणेण खवियंसंसार । उम्मुक्ककम्मकवया, उवे'ति सिद्धिं धुयकिलेसा ॥९७१०॥
 जेण जहन्नेणाऽवि हु, काऽऽणऽऽराहणं धुयकिलेसा । सत्तहुभवाणऽब्भं-तरम्मि पावि'ति परमपयं ॥९७११॥
 सव्वन्नू सव्वदरिसी, निरुवमसुहंसंगया य ते तत्थ । जम्माऽऽइदोसरहिया, चिहंति सया वि भगवंतो ॥९७१२॥
 नापयतिरिएसु दुहं, किं'चि सुहं होइ तह य मणुएसु । देवेषु किं'चि दुक्खं, मोक्खे पुण सव्वहा सोक्खं ॥९७१३॥
 तथा—

रागाऽऽईणमऽभावा, जम्माऽऽईणं असंभवाओ य । अव्यावाहाओ खलु, सासयसोक्खं खु सिद्धाणं ॥९७१४॥
 रागो दोसो मोहो, दोसाऽभिस्संगमाऽऽइलि'ग चि अइसंकिलेसत्तं ना, हेऊ चिय संकिलेसस्स ॥९७१५॥

एहज्झिभूयाणं, संसारीणं कओ सुहं किंचि । जाइजामरणजलं, भवजलहिं परियडंताणं ॥९७१६॥
 एहज्झिविरहओ जं, सोक्खं जीवस्स तं जिणो मुणइ । न हि सन्निवायगहिओ, जाणइ तदऽभावजं सोक्खं ॥९७१७॥
 रागाऽऽइविरहओ जं, सोक्खं जीवस्स तं जिणो मुणइ । न हि सन्निवायगहिओ, जाणइ तदऽभावजं सोक्खं ॥९७१८॥
 उइद्वम्मि जहा वीए, न होइ पुण अंकुरस्स उपपत्ती । तह चेव कम्मबीए, दइद्वम्मि भवंऽकुरस्साऽवि ॥९७१९॥
 जम्माऽभावे न जरा, न य मरणं न य भयं न संसारो । एएसिमऽभावाओ, कहं न सोक्खे परं सोक्खं ॥९७२०॥
 अव्वागाहाउ चिय, सयलिंदियविसय-भोगपज्जंतं । उच्छुक्कनियत्तीओ, संसारसुहं व सदेयं ॥९७२१॥
 एसा सयलिन्दियविसय-भोगपज्जन्तवत्तिणी नवरं । उच्छुक्कनियत्ती थेव-कालिया पुण तदिच्छाओ ॥९७२२॥
 पुणरऽभिलासाऽभावा, सिद्धाणं सव्वकालिगी पुण सा । एंगंतिगा य अच्चंति-गो य ता तेसि परमसुहं ॥९७२३॥
 इय अणुहवजुत्तीहेउ-संगयं नूण निट्ठियऽट्ठाणं । अत्थि सुहं सदेयं, तह जिणंचंदाऽऽगमाओ य ॥९७२४॥
 आराहणविहिमेयं, आराहिचा जहाऽऽगमं सम्मं । तीयऽट्ठाए अणंता, सिद्धा जीवा धुयकिलेसा ॥९७२५॥
 आराहणविहिमेयं, आराहिचा जहाऽऽगमं सम्मं । इन्हिं पि हु संखेज्जा, सिज्झंति विवक्खिए काले ॥९७२६॥
 आराहणविहिमेयं, आराहिचा जहाऽऽगमं सम्मं । एसऽट्ठाए अणंता, सिज्झिस्संति धुवं जीवा ॥९७२७॥
 आराहणविहिमेयं, एमेव विराहिउं तिकालं पि । एत्थु अणेगे जीवा, संसारपवइहगा भणिता ॥९७२८॥
 नाऽऽण एवमेयं, इमीए आराहणाए जइयव्वं । न हु अणो पडियारो, को वि इहं भवसमुद्भि ॥९७२९॥
 मूलमिमीए वि नेयं, एंगंतेणेव भव्वसंचेहिं । सद्धाऽऽभावओ खलु, आगमपरंतया गरुइ

जग्हा न मोकूलमग्ने, मोत्तूणं आगमं इह पमाणं । विज्झइ छउमत्थारणं, तग्हा तत्थेव जइयव्वं ॥९७३०॥
आगमपरतंतेहि, तग्हा निच्चं पि सोकूलकंखीहि । सव्वमऽणुद्धानं खलु, कायव्वं अप्पमत्तेहि ॥९७३१॥
मरणविभत्तिदारे, पुब्बिं जं सइयं इहाऽऽसि जहा । भणियं आराहणफल-दारे मरणफलं पि फुडं ॥९७३२॥
अह अणुकमेण संपइ, संपत्ते तम्मि अहिगयदारे । मरणानं पि फलमऽहं, केत्तियमिच्चं पि किन्तेमि ॥९७३३॥
तत्थ य अविसेसेणं, वेहाणसगद्धपट्टुत्ताइं । पढममरणाणि अट्ट वि, भणंति दुग्गइफलाइं ॥९७३४॥
तह सामणेणं चिय, पुव्वुत्तविहीए किच्चियकमाणि । सत्त उण उवरिमाइं, मरणाइं सोग्गइफलाइं ॥९७३५॥
नवरं अंतिमरण-त्तिगस्स सविसेसमऽवि फलं वोच्छं । सेसचउक्कस्स उ त-प्पवेसओ तुल्लमेव फलं ॥९७३६॥
तत्थ वि भत्तपरिन्ना-पवन्नियं चिय फलं णियद्धाने । एत्तो उ इंगिणीमरण-गोयरं फलमिमं भणिमो ॥९७३७॥
भणियविहीए सम्मं, साहेत्ता इंगिणिं धुयकिलेसा । सिञ्चंति केइ केइ, भवंति देवा विमाणेसु ॥९७३८॥
इय इंगिणिमरणफलं पि, पयडियं सुत्तसाहियविहीए । अह पायवोवगमणा-भिहाणमरणफलं भणिमो ॥९७३९॥
सम्मं पाओवगओ, धम्मं सुक्कं च सुट्ठु ज्ञायंतो । उज्झियदेहो जायइ, को वि वेमाणियसुरेसु ॥९७४०॥
को वि य पहीणकम्मो, कमेण पाउणइ सिद्धिसोक्कवं पि । तस्स य भणामि लाभ-कमं सरूवं च ओहेण ॥९७४१॥
आराहगे जहुत्तर-चरणविसुद्धीए धम्मसुक्काइं । ज्ञायंतो सुहेल्लेसो, अपुव्वकरणाऽऽइगकमेण ॥९७४२॥
महिक्खण मोहजोहं, साऽऽवरणं खवगसेट्ठिमाऽऽरूढो । सुहडो इव रणसीसं, केवलरज्जं समज्झिणइ ॥९७४३॥

तत्तो देहणं पुव्वकोडि-मंस्तोसुहुत्तमेत्तं वा । विहरइ अह वेयणिज्जं, अहवहुयं थोवमाऽऽउं च ॥९७४४॥
होअ तओ स महप्पा, अंतसुहुत्तम्मि आउगे सेसे । कुणइ समुग्घायं तुल्ल-ठिइकए सेसकम्ममाणं ॥९७४५॥
उल्लं संतं वत्थं, विरिहियं जह विसुक्कइ खणेणं । संवेहियं तु न तहा, तह वेयणियाऽऽइकम्माइं ॥९७४६॥
वहुकालकूखवणिजाइं-ऽणुकमं वेयणेण किर जाइं । खिज्जंति ताइं णियमा, समवहयस्स कूखणेणं पि ॥९७४७॥
इय नीसेसाऽऽवरणाऽ-वगमवियं भंतवीरिउल्लासो । आरभइ समुग्घायं, लहुकम्मखयट्ठया तत्थ ॥९७४८॥
चउहिं समएहिं दंडग-कवाडमंथजयपूरणाणि तओ । कुणइ कमेण णियत्तइ, तहेव सो चउहिं समएहिं ॥९७४९॥
काऊणाऽऽउसमं सो, वेयणियं तह य नामगोत्तातिं(इं) । सेलेसिसुवागंतुं, जोगनिरोहं तओ कुणइ ॥९७५०॥
बायरमणपओगं, बायरकाएण बायरवं च । बायरकायं पि तहा, रंभइ सुहुमेण काएण ॥९७५१॥
तत्तो सुहुमं मणवइ-जोगं रंभेतु सुहुमकाएण । काइयजोगे सुहुमम्मि, सुहुमकिरियं जिणो झाइ ॥९७५२॥
सुहुमकिरिण ज्ञाणेण, सुनिरुद्धे सुहुमकायजोगे वि । सेलेसी होइ तओ, अंथगो निचलपएसो ॥९७५३॥
अवसेसकम्मअंस-कूखयाय पंचकूखरुगिरणकालं । वोच्छिन्नकिरियमऽपडि-वाइ ज्ञाणं झियाइ तओ ॥९७५४॥
सो तेण पंचमत्ता-कालेण खवेइ चरिमझाणेण । अणुइनाओ उवरिम-समए सव्वाउ पयडीउ ॥९७५५॥
चरिमसमयम्मि तो सो, खवेइ वेइजमाणपयडीओ । वारस तित्थयरजिणो, एक्कारस सेससव्वन्नु ॥९७५६॥
तत्तो अविग्गहाए, गईए समए अणंतरे चेव । पावइ जगस्स सिहरं, खेत्तं कालं च अफुसंतो ॥९७५७॥

तथाहि—

पञ्चमेतन्निस्त, जेतियां जहन्नजोगिस्त । हंति मणेद्व्यां, तव्यावरो य जम्मत्तो
तयऽसंखगुणविहीणे, समए निर्भमाणो सो । मणसो सव्वनिरोहं, कुणइ असंखेज्जसमएहिं
पञ्चमेतन्निदिय—जहन्नवजोगपज्जया जे उ । तदऽसंखगुणविहीणे, समए निर्भंत्तो
सव्ववइजोगरोहं, संखाऽईएहिं कुणइ समएहिं । तत्तो उ सुहुमपणगस्स, पढमसमओववन्नस्स
जो किर जहन्नजोगो, तदऽसंखेज्जगुणदीणमेक्कसमएण । समए निर्भमाणो, देहतिमागं च मुंचत्तो
रुंभइ स कायजोगं, संखाऽईएहिं चैव समएहिं । तो कयजोगनिरोहो, सेलेसीभावणामेइ
सेलेसो किर मेरू, सेलेसी होइ जा तहाऽचलया । होउं व असेलेसो, सेलेसी होइ थिरयाए
अहवा सेलु व्व इसी, सेलेसी होइ सो उ थिरयाए । सेव अलेसी होइ, सेलेसी होअलोवाओ
सीलं व समाहाणं, निच्छयओ सव्वसंवरो सो य । तस्सेसो सीलेसो, सेलेसी होइ तदऽवत्तया
हस्सऽकूवरां सज्जेण, जेण कालेण पंच भणंति । अच्छइ सेलेसिगओ, तत्तियमेत्तं तओ कालं
तथुरोहाऽरंभाओ, झायइ सुहुमकिरियाऽनियट्ठिं सो । वोच्छिन्नकिरियमऽपट्ठि—वाइ सेलेसिकालग्गि
तदऽसंखेज्जगुणसेहीए, विरइयं आसि जं पुरा कम्मं । समए समए खवयं, कम्मसो सेलेसिकालेण

१ तदऽसंखेज्जगुणाए, गुणसेहीए रइयं पुरा कम्मं पाठो ० ।

॥९७५८॥
॥९७५९॥
॥९७६०॥
॥९७६१॥
॥९७६२॥
॥९७६३॥
॥९७६४॥
॥९७६५॥
॥९७६६॥
॥९७६७॥
॥९७६८॥
॥९७६९॥

सब्बं खवेइ तं पुण, निह्वं किं चि दुचरिए समए । किं चि व्व होइ चरिमे, सेलेसीए तयं वोच्छं ॥९७७०॥
 मणुयगइजाइतसन्नाय-रं च पजत्तसुभगमाऽऽएज्जं । अन्नयरवेयणिज्जं, नराउमुच्चं जसो नामं ॥९७७१॥
 संभवओ जिणनामं, नराऽणुण्वी य चरिससमयम्मि । सेसा जिणसंताओ, दुचरिससमयम्मि निह्विंति ॥९७७२॥
 ओरालियाऽऽइस्ववाहि, चयइ विण्णजहणाहिं जं भणियं । निस्सेसतया न जहा, देसन्नाएण सो पुब्बं ॥९७७३॥
 तस्सोदइया भावा, भव्वत्तं च विणियत्तए समयं । सम्मत्तनोणदंसण-सुहसिद्धत्ताणि मोत्तूणं ॥९७७४॥
 रिजुसेहिं पडिवन्नो, समयपएसंस्तरं अफुसमाणो । एगसमएण सिज्झइ, अह सागारोवउत्तो सो ॥९७७५॥
 उइहं बंधणमुक्को, तहा सहावत्तओ य सो जाइ । जह एरंडस्स फलं, बंधणमुक्कं समुष्फिडइ ॥९७७६॥
 परओ धम्माऽभावा, तस्स गई नत्थि कम्ममुक्कस्स । होइ अधम्मेण ठिई, साइअणंतं च से कालं ॥९७७७॥
 इह देहतिगं मोत्तुं, सिज्झइ गंतुं तहिं सहावत्थो । चरिमत्तणुतिभागूणं, अवगाहमुवेइ जीवयणं ॥९७७८॥
 ईसीपब्भाराए, सीयाए जोयेण लोगंस्तो । सिद्धाणोगाहणया, उक्कोसं कोसछब्भाओ ॥९७७९॥
 तेलोक्कमत्थयत्थो, सो सिद्धो दव्वपज्वसमेयं । जाणइ पासइ भगवं, तिकालजुत्तं जयमऽसेसं ॥९७८०॥
 भावे समविसमत्थे, खरो जुगवं जहा पयासेइ । लोगमऽलोगं च तहा, निव्वाणगओ पयासेइ ॥९७८१॥
 जं नत्थि सव्ववाहाओ, तस्स सव्वं पि जाणइ जयं जं । जं च निरुस्सुगभावो, परमसुही तेण सुपसिद्धो ॥९७८२॥
 परमिइदीपचाणं, मणुजाणं नत्थि तं सुहं लोमे । अव्वावाहमऽणुवमं, जं सोक्खयं तस्स सिद्धस्स ॥९७८३॥

देवे'दचक्कट्टी, इंदियसोकूखं च जं अणुहवंति । तत्तो अणंतगुणियं; अव्यात्राहं सुहं तस्स ॥९७८४॥
 तीसु वि कालेसु सुहाणि, जाणि पवराणि नरसुरि'दाणं । ताणेगसिद्धसोकूखस्स, एगसमयं पि नज्जंति ॥९७८५॥
 विसएहि' से न कज्जं, जं नत्थि लुहाऽऽइयाओ त्राहाओ । रागाइया य उवभोग-हेउणो तस्स जं नत्थि ॥९७८६॥
 एत्तो चिय निच्चं पि हु, भासणचंक्रमणचि'तणाऽईणं । चेट्ठाण नत्थि भावो, निट्ठियअट्ठम्मि सिद्धम्मि ॥९७८७॥
 अणुवसऽमेयसकूखय-ममलं सिवमऽजरमऽरुजऽमभयं धुवं । एगंतियमऽच्च'तिय-मऽव्यात्राहं सुहं तस्स ॥९७८८॥
 इय पायवोवगसणाऽभिहाण-जिणजोगचरममरणस्स । आगमजुत्तीए फलं, संखेवेणं समकूखायं ॥९७८९॥
 आराहणाफलमिणं, सोउं संवेगवडिढउच्छाहा । काळण तइं सव्वे, भव्वा निव्वुइसुहसुवि'तु ॥९७९०॥
 इय करणसउणिपंजरसमाए, संवेगरंगसोलाए । चउमूलदाराए, सोगइगमपउणवयवीए ॥९७९१॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलभम्मि । भणियं चउत्थदारे, फलं ति अट्ठमपडिदारं ॥९७९२॥
 जीवं पडुच्च पुवं, फलाऽवसाणाणि अरिहमाऽईणि । दांराणि दंसियाइं, एत्तो पुण जीववियलस्स ॥९७९३॥
 खमगसरीरस्स भवे, जो किर कायववित्थरो कोई । सो विजहणदारोणं, जिणमयनिदिट्ठनाएणं ॥९७९४॥
 भन्नइ साहूण अणु-गहट्ठया होति विजहणाए य । परिठवणा परिचाओ, उज्झणमिच्चाइ एगट्ठा ॥९७९५॥
 सा पुण पुव्वपचणिय-क्रमेण खमगम्मि मरणमऽणुपत्ते । निज्जामगेहि' सम्मं, तदीयदेहस्स कायव्वा ॥९७९६॥
 न य कायव्वो सोगो, जहा अहो ! सो तहा महाभागो । चिरमुवचरिओ चिरपज्जु-वासिओ चिरमऽहावसिओ ॥९७९७॥

सिक्खवाविओ य सुचिरं, समाहिकरणेण चिरमणुग्गहिओ । नाणाऽऽईहि गुणेहि, बंधु व्व सुओ व्व भित्तो व्व ॥९७९८॥
 अरुहं इट्ठो आसी, निक्कित्तिमपेयभायणं च परं । इन्दिं च मत्तुणा कह-सज्वहरिओ निक्किवेणं सो ॥९७९९॥
 हा ! हा ! सुट्ठा मुट्ठ ति, एवमऽकंदसदमाऽऽईओ । जम्हा इह कीरंते, सरीरयं सि(द्धि)जई अचिरा ॥९८००॥
 परिगल्ह बलमऽसेसं, सई पणस्सइ विवजए बुद्धी । उप्पज्जइ गहिलत्तं, संभवइ हियरोगो वि ॥९८०१॥
 हायंति इंदियाहं, छलंति खुदा य देवया कहवि । झिज्जइ समयाऽयन्नण-समुब्भवो सुहविवेगो वि ॥९८०२॥
 संजायइ लहुयत्तं, संभाविज्जइ दढं विमूढत्तं । किं बहुणाऽणत्थाणं, सोगो सव्वेसि समवायो ॥९८०३॥
 ता तं दूरम्मि समुज्झिऊण, निज्जामगा महामुणिणो । दढमऽप्पमत्तचिच्चा, भवटिइमेवं विभावेति ॥९८०४॥
 हे जीव ! कीस सोयसि, किं न तुमं गुणसि जो इहं जाओ । तस्साऽवस्संभावी, मच्चू जम्मो पुणो मरणं ॥९८०५॥
 अप्पाडियारं च इमं, कहमिहरा भासरासिणो उदए । कूरगहस्स वि तहा, विन्नवणम्मि वि सुरिंदस्स ॥९८०६॥
 अतुलियवल्सारेणं ति-जयपट्टपरमेसरेण वीरेण । पडिवालियं न थेवं पि, सिद्धिगमणं जिणवरेण ॥९८०७॥
 न य तस्स सुचिरसंचिय-मुकयस्स गुणोलिनिलयभूयस्स । अइधोरपंकपम्मुक्क-संजमुजोगजुत्तस्स ॥९८०८॥
 आराहणमाऽऽराहिय, पंचत्तं पावियस्स खमगरस्स । विज्जइ मणागमेत्तं पि, नूण संसोयणिजं ति ॥९८०९॥
 अलमेत्थ पसंगेणं, एवं सम्मं विभावित्थं धीरा । तग्गयत्तिहि समगं, कुव्वंति लहुं गिरुब्बिग्गा ॥९८१०॥
 नवरं कालगयस्स हु, सरीरमंस्तो व्व होज वाहिम्मा । जइ अंतो निज्जवगा, इमेण विहिणा चिगिंचन्ति ॥९८११॥

देवं दचक्कवडी, इंदियसोकूवं च जं अणुहवंति । तत्तो अणंतगुणियं; अब्बावाहं सुहं तस्स ॥९७८४॥
 तीसु वि कालेसु सुहाणि, जाणि पवराणि नसुरि'दाणं । ताणेगसिद्धसोकूवस्स, एगसमयं पि नज्जवंति ॥९७८५॥
 विसएहि' से न कज्जं, जं नत्थि छुहाऽऽइयाओ वाहाओ । रागाइया य उवमोग-हेउणो तस्स जं नत्थि ॥९७८६॥
 एत्तो च्चिय निच्चं पि हु, भासणचंक्रमणचिंतणाऽऽणं । चेट्ठाण नत्थि भावो, निट्ठियअट्ठम्मि सिद्धम्मि ॥९७८७॥
 अणुवमऽमेयमज्जुखय-मऽमलं सिवमऽजरमऽरुजऽमभयं धुवं । एगंतियमज्जवंतिय-मज्जवावाहं सुहं तस्स ॥९७८८॥
 इय पायवोवगयणाऽभिहाण-जिणजोगचरमरणस्स । आगमजुत्तीए फलं, संखेवेणं समकूखाय ॥९७८९॥
 आराहणाफलमिणं, सोउ' संवेगवड्हिउच्छाहा । काऊण तइं सन्वे, भव्वा निव्वुइसुहयुविंतु ॥९७९०॥
 इय करणसउणिपंजरसमाए, संवेगरंगसोलाए । चउमूलद्वाराए, सोगइगमपउणवयवीए ॥९७९१॥
 आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलभम्मि । भणियं चउत्थदारे, फलं ति अट्ठमपडिदारं ॥९७९२॥
 जीवं पडुच्च पुवं, फलाज्वसाणाणि अरिहमाऽऽणि । दांराणि दंसियाइं, एत्तो पुण जीववियलस्स ॥९७९३॥
 खमगसरीरस्स भवे, जो किर कायव्यवित्थरो कोई । सो विजहणदारेणं, जिणमयनिदिट्ठनाएणं ॥९७९४॥
 भन्नइ साहूण अणु-ग्गहट्टया होंति विजहणाए य । परिठवणा परिचाओ, उज्झणमिच्चाइ एगट्ठा ॥९७९५॥
 सा पुण पुव्वपवणिणय-क्रमेण खमगम्मि मरणमऽणुपत्ते । निज्जामगेहि' सम्मं, तदीयेदेहस्स कायव्वा ॥९७९६॥
 न य कायव्वो सोगो, जहा अहो ! सो तथा महाभागो । चिरमुवचरिओ चिरपज्जु-वासिओ चिरमज्जावसिओ ॥९७९७॥

सिक्खवाविओ य सुचिरं, समाहिकरणेण चिरमऽणुण्हिओ । नाणाऽऽहं गुणेहिं, बंधु व्व सुओ व्व भित्तो व्व ॥९७९८॥
 अण्हं इडो आसी, निक्कित्तिमपेसभायणं च परं । इन्हिं च मत्तुणा कह-सऽवहरिओ निक्किवेणं सो ॥९७९९॥
 हा ! हा ! सुट्ठा सुट्ठा ति, एयमऽकंदसदमाऽईओ । जम्हा इह कीरंते, सरीरयं सि(ञ्जि)जई अचिरा ॥९८००॥
 परिगलइ बलमऽसेसं, सई पणस्सइ विवज्जए बुद्धी । उप्पजइ गहिलत्तं, संभवइ हिययरोगो वि ॥९८०१॥
 हायंति इंदियाइ, छलंति खुदा य देवया कहवि । झिजइ समयाऽयन्नण-समुब्भवो सुहविवेगो वि ॥९८०२॥
 संजायइ लहुयत्तं, संभावजइ दढं विमूढत्तं । किं बहुणाऽणत्थाणं, सेगो सव्वेसि समवायो ॥९८०३॥
 ता तं दूरम्मि समुज्झिज्जण, निजामगा महामुणिणो । दढमऽप्पमत्तचिच्चा, भवठिइमेवं विभावेति ॥९८०४॥
 हे जीव ! कीस सोयसि, किं न तुमं सुणसि जो इहं जाओ । तस्साऽवस्संभावी, मच्चू जम्मो पुणो मरणं ॥९८०५॥
 अप्पडियारं च इमं, कहमिहरा भासरासिणो उदए । कूरगहस्स वि तहा, विन्नवणम्मि वि सुरिंदस्स ॥९८०६॥
 अतुलियबलसारेणं ति-जयपहुपरमेसरेण वीरेण । पडिवालियं न थवं पि, सिद्धिगमणं जिणवरेण ॥९८०७॥
 न य तस्स सुचिरसंचिय-सुकयस्स गुणोलिनिलयभूयस्स । अइयोपंपकपम्मुक्क-संजमुज्जोगजुत्तस्स ॥९८०८॥
 आराहणमाऽऽराहिय, पंचत्तं पावियस्स खमगस्स । विज्जइ मणागमेत्तं पि, नूण संसोयणिज्जं ति ॥९८०९॥
 अलमेत्थ पसंगेणं, एवं समं विभावित्ता धीरा । तग्गयविहिं समग्गं, कुव्वंति लहुं णिलच्चिग्गा ॥९८१०॥
 नवरं कालगयस्स हु, सरीरमंजतो व्व होज वाहिम्या । जइ अंतो निजवगा, इमेण विहिणा विगिंचन्ति ॥९८११॥

जत्थेव मासकण्ठं, वासावासं व साहुणो ठंति । पढमं चिय गीयत्था, तत्थ मद्दार्थंङिले पेहे
दिसि अवरदक्खिणा १ दक्खिणा २ य, अवर ३ य दक्खिणापुब्बा ४ ।

अवरुत्तरा ५ य पुब्बा ६, उत्तर ७ पुब्बुत्तरा चेव ८ ॥

पढमाए अन्नपाणं, सुलहं वीयाए दुल्लहं होइ । उवही पुण तइयाए, नत्थि चउत्थीए सज्झाओ
पंचमियाए कलहो, गणभेओ ताण होइ छडीए । सत्तमदिसि गेलन्नं, मरणं पुण अट्टमीए उ
पढमदिसावायाए, वीयाऽऽणं पि सो गुणो होइ । कमसो सव्वासु तओ, दिसासु महंथंडिले पेहे
जंवेलं कालगओ, तव्वेलंगुडुमाऽऽ वंधेज्जा । छेयणजगण वसभा, कुणंति धीरा सुयरहस्सा
वन्तरमाऽऽ वि तयं, देहमऽहिंदेज्ज तेण उडेज्जा । आगमविहिणा धीरेहिं, उवसमो तस्स कायव्वो
दोन्नि य दिवइद्दभोगे, दव्वभमया पुत्तला य कायव्वा । समभोगे पुण एगो, अवइद्दभोगे न कायव्वो
तिन्नेव उत्तरां, पुणव्वस्स रोहिणी विसाहा य । एए छन्नकूवत्ता, पणयालमुहुत्तसंभोगा
सयभिसया-भरणीओ, अदा अस्सेस साइ जेह्वा य । छ इमे अवइद्दभोगा, समभोगा सेसनकूवत्ता
जत्तोहुत्तो गोमो, तत्तो सीसं ठवेत्तु तं वेत्तुं । गच्छंति थंडिलं पति, अपच्छओ ते नियच्छंता
मुत्तथतदुभयविज्ज, पुरओ वेत्तूण पाणगच्छेसे य । गच्छइ य तणां सो, समां सव्वत्थ संथग्इ
विसमा जइ होज्ज तणा, उवरिं मज्जे व हेइओ वा वि । मरणं गेलन्नं वा, ता गणधरवसभमिक्खूण ॥ ९८२४ ॥

॥ ९८१२ ॥

॥ ९८१३ ॥

॥ ९८१४ ॥

॥ ९८१५ ॥

॥ ९८१६ ॥

॥ ९८१७ ॥

॥ ९८१८ ॥

॥ ९८१९ ॥

॥ ९८२० ॥

॥ ९८२१ ॥

॥ ९८२२ ॥

॥ ९८२३ ॥

॥ ९८२४ ॥

जत्थ य नत्थि तणाइं, चुन्नेहिं तत्थ केसरेहिं व । कायव्वोऽत्थ ककारो, हेड्डि तकारं च वंधेजा ॥९८२५॥
जाए दिसाए गामो, तत्तो सीसं तु होइ कायव्वं । उड्डिं तरकूखण्डा, न नियत्तेजा पयक्खिण्डं ॥९८२६॥
चिंधडा रयहरणं, दोसा उ भवे अचिंधकरणम्मि । गच्छेज्ज व सो मिच्छं, राया व करेज्ज गामवहं ॥९८२७॥
जो जहियं सो तत्तो, नियत्तइ अविहिकाउसगं च । आगम्म गुरुसयासे, कुणंति तत्थेव न कुणंति ॥९८२८॥
खमणमऽस(सम)ज्झायं वा, रायणियमहानिनायनियेसु । कायव्वं नियमेणं, असिवाऽड्डमए न कायव्वं ॥९८२९॥
वीयदियहम्मि थेरा, सुत्तथविसारया पलोएंति । खमगसरीरं तत्तो, सुहाऽसुहगं विजाणंति ॥९८३०॥
तरुसिहरगए सीसे, निव्वाण १ विमाणवासि २ थलकरणे । जोइसियवाणमंतर, समम्मि ३ खड्डाइ भवणवई ॥९८३१॥
जइ दिवसे संविकूवइ, तमऽणालिद्धं च अकूखयं मडयं । तइ वरिसाणि सुभिकूवं, खेमसिंवं तम्मि रज्जम्मि ॥९८३२॥
जं वा दिसमुवणीयं, सरीरयं सावएहिं खवगस्स । ताए दिसाए सुभिकूवं, विहारजोगं सुविहियाणं ॥९८३३॥
इय सिरिजिणचंदमुणिंद-रइयसंवेरंगसालाए । चउमूलद्वाराए, सोगइगमपउणपयवीए ॥९८३४॥
आराहणाए पडिदार-नवगमइए समाहिलाभम्मि । भणियं चउत्थदारम्मि, विजहणा नवमपडिदारं ॥९८३५॥
तब्भणणा पुण बुत्तं, समाहिलाभो त्ति तुरियदारं पि । तब्भणणे य समत्थिय-मित्थं आराहणासत्थं ॥९८३६॥
इय महसेणस्स महा-मुणिस्स जह गोयमेण सिद्धमिमं । तह सव्वं निदिद्धं, एत्तो जं बुत्तमाऽऽसि पुरा ॥९८३७॥
जह तं आराहिचा, सिद्धिं सो पाविहित्ति तमियाणि । साहेमि समासेणं, गोयमकहियाऽणुसारेणं ॥९८३८॥

तेलोक्कतिलयकपसस, कपपहुवंदियस्स वीरस्स । सीसो गोयमसामी, सवित्थराऽऽराहणविहाणं ॥९८३९॥
 पडिपुन्नमेवमणगार-वग्गगिहिगोयंरं सदिदुंतं । पन्नविउं महसेणं, पुब्बुद्धिं सुणिं भणइ ॥९८४०॥
 भो भो महायस ! तए, जं पुट्टं आसि तं मए सिट्ठं । ता एत्तो अपमत्तो, एत्थुजमसु तुमं जम्हो ॥९८४१॥
 ते धना सप्पुरिसा, तेहि सुलद्धं च माणुसं जम्मं । आराहणा हु एसा, पडिवण्णा जेहिं संपुना ॥९८४२॥
 ते स्रा ते धीरा, पडिवजिय जेहिं संवमज्झम्मि । आराहणापडागा, सुहेण गहिया चउकूवंधा ॥९८४३॥
 किं नास तेहिं लेए, महाणुभावेहिं होल्लज नो लद्धं । जेहिं इमं संपत्तं, अणग्घमाऽऽराहणास्यणं ॥९८४४॥
 आराहणाठियाणं, कुणंति साहिज्जसुज्जुया जे य । जम्मे जम्मे पावंति, ते वि आराहणं परमं ॥९८४५॥
 आराहयं सुणिं जे, सेविंति नमंति भत्तिसंजुत्ता । आराहणाफलं सुगइ-सोकूवरूवं लंहंति ते ॥९८४६॥
 इय गोयमेण भणिए, हरिसवमुच्छलियवहलरोमंचो । महसेणो रायरिसी, तिपयाहिणिज्जण गणनाहं ॥९८४७॥
 धरणियलंचुविणा मत्थ-एण पणमित्तु अणुरुत्ताहिं । अच्चन्तमहत्थाहिं, गिराहिं इय थोउमाऽऽरुद्धो ॥९८४८॥
 जय मोहतिमिरपूरिय-तिहुयणभवणप्पयासणपईव ! । जय निव्वुइपुरसंघुह-पत्थियभव्वोहसत्थाह ! ॥९८४९॥
 जय विमलकेवलाऽल्लोय-लोयणाऽल्लोइयड्ढयवित्थार ! । जय निरुवमरूवाड्ढ-सयविजियससुरासुडरतिलोय ! ॥९८५०॥
 जय सुक्कज्झाणाऽनल-निदइदघणघाइकम्मवणगहण ! । जय परमविम्हयावह-ससहहरहसियसियचरिय ! ॥९८५१॥
 जय निकाणवच्छल !, सुपुरिसजणपत्तपढमयररेह ! । जय साहुलोयवंछिय-पयाणनिप्पडिमकप्पदुम ! ॥९८५२॥

जयसि तुमं सिरिगोयम-गणधर ! हरिणंऽकविमलजसपसर !
सरणाऽऽजयकूखणवद्ध-लकूख ! रागाऽरिपडिवकूख ! ॥

॥९८५३॥

॥९८५४॥

॥९८५५॥

॥९८५६॥

॥९८५७॥

॥९८५८॥

॥९८५९॥

॥९८६०॥

॥९८६१॥

॥९८६२॥

॥९८६३॥

॥९८६४॥

॥९८६५॥

तुममेव ममं सामी, जणगो य तुमं गई मई तं सि । मिचो बंधू य तुमं, न तुमाहिंतो वि मज्झ हिओ
जेण तुमए भवाऽगड-गओ म्हि हत्थाऽवलंबदाणेण । उद्धरिओ आराहण-विहिमेयं उवहसंतेणं
धनो कयपुनो हं, पत्तं च समीहियं मए सन्नं । जं तुमह वयणपीऊस-सलिलधाराहिं सिचो म्हि
पाविज्झइ तिहुयणसंपया वि, अच्चंतदुलहलंभा वि । परमगुरु ! तुज्झ वाणी-सवणं न हु लब्भइ कया वि ॥९८५७॥
इण्हं च सुवणबंधव !, तुमए अणुजाणिओऽहमिच्छामि । आराहणाविहाणं, काउं संलेहणापुण्वं
अह कंतदंतपसरंत-सेयपहपडलधवलियदिसेण । सिरिगोयमेण भणियं, हंभो ! महसेण ! मुणिपवर !
सुविसुद्धुद्धिययरिस-परिभावियविगुणभवसरूचाण । परलोयवद्धलकूखाण, दूरमऽणवेकिखयसुहाण
तुम्हारिसाण सविसेस-सुगुरुसेवोवलद्धतचाण । जुत्तमिणं ता थें पि, एत्थ मा कुणसु पडिवंधं
बहुविण्वो हु मुहुत्तो. पुणो वि दुलहा य धम्मसामग्गी । सन्नं चिय पच्चूह-संगया सेयंसंसिद्धी
एवं ठिए य जेणं, सन्नवपयेत्तेण धम्मकज्जेसु । उज्जमियं तेणं चिय, लद्धा लोए जयपडागा
दिन्नो जलंजली भव-भयस्स करकमलगोरं नीया । सग्गाऽपवगलच्छी, किं वा नो साहियं तेण
तो सुचरियसामन्नो, कयपुनो तं सि जस्स सविसेसं । आराहणाविहाणे, विजंभए चित्तपडिवत्ती

जइ वि हु तुह सब्ब चिय, किरिया आराहणां महाभाग ! । तह वि हु भणियविहीए, इमीए एत्तो दंढं जयसु ॥९८६६॥
एवं सोच्चा परम-प्पमोयपाउभवंतरोमंचो । चरणेसु निवडिऊणं, सिरिवरिं रखकरकमलो ॥९८६७॥
रायसिरी महसेणो, जं भयवं ! आणवेसि तुममेत्तो । तं काहं ति पइन्नं, काउं तत्तो विणिक्खंतो ॥९८६८॥
पुव्वपंचियविहिणा, सम्मं कयदव्वभावसंलिहणो । सविसेसविहियदुक्कर-तवचरणविहाणझीणंजो ॥९८६९॥
परिचत्तेहयपक्खो, सब्बोवादेयपक्खपडिवद्धो । विहरित्ता निस्संगो, केत्तियमेत्तं पि सो कालं ॥९८७०॥
अच्चं तमज्जचयं मंस-सोणियाऽऽईणं देहधाऊण । विवलत्तं गत्तस्स य, दट्ठूण इमं विचिंचित्तेइ ॥९८७१॥
निजधम्मस्सरिवागरिय-वित्थराऽऽराहणाऽणुसारेण । उज्जमियं ताव मए, सव्वेसु वि धम्मकिच्चेसु ॥९८७२॥
वावारिया य भव्वा, निव्वुइमग्गम्मि सब्बजत्तेण । सुत्तत्थभावणाए य, भाविओ सम्मसऽप्पा वि ॥९८७३॥
अणिगूहिंतेण बलं, बालगिलणाऽऽइसाहुकज्जेसु । वावारंस्तरविरएण, वट्ठियं एत्तियं कालं ॥९८७४॥
इण्हिं च भट्ठदिट्ठीवलस्स, वह्मासणे वि असहस्स । अच्चं तकिस्सरीर-त्तेण गमणे वि अखमस्स ॥९८७५॥
किं जीविण्ण विहलेण, तेण सुक्कयप्पसाहणाऽभावे । धम्मज्जणप्पहाणं हि, जीवियं किच्चयं ति सुहं ॥९८७६॥
तो धम्मगुरुं आपुच्छिऊण, निजामणाविहिविहन्नु । श्रेरे धम्मसहाए, काऊण य भणियविहिपुव्वं ॥९८७७॥
सत्तोवरोहरहिए, देसम्मि सिलायलं पमज्जित्ता । भत्तपरिन्नाए ममं, जुज्झइ देहं परिच्चइउं ॥९८७८॥
एपं परिभावेत्ता, स महप्पो सणियसणियगमणेण । गंतूणं गणनाहं, पणमिय भणिउं समाढत्तो ॥९८७९॥

भयं जहसत्तीए, छट्टुडमपसुहदुकरतवेहिं । संलिहिओ तावडप्पा, जा चम्मड्डीणि सेसाणि ॥९८८०॥
 संपयमडहं च सक्को, न थेवमेत्ते वि कुसलकायव्वे । इच्छामि तेण भयवं !, गीयत्यत्थेरनिस्साए ॥९८८१॥
 तुब्भेहिं अणुन्नाओ, विविचदेसम्मि अणसणं काउं । एत्तो एत्तियमेत्तं, जेणं मह पत्थियव्वं ति ॥९८८२॥
 अह विमलकेवलाऽल्लोय-लोयणेणं पलोइउं तस्स । निव्विग्घपत्थुयड्थ-प्पसाहणं गोयमो भयवं ॥९८८३॥
 एवं कुणसु महायस !, नित्थास्यपाओ य लहु होसु । महसेणमेवमड्णुजा-णिऊण थेरे इमं भणइ ॥९८८४॥
 हंहो महाणुभावा !, असहायसहायदाणतद्धिच्छा । एयस्स उत्तिमड्ढं, काउं अब्भुड्डियस्स दढं ॥९८८५॥
 तुब्भे एगगमणा, समओचियविहियसव्वकायव्वा । निज्जामणं पकुव्वह, पासठिया आयरेणं ति ॥९८८६॥
 अह ते सव्वे वि पमोय-निब्भरुब्भिनगरुरोमंचा । भत्तीए मन्नंता, अच्चन्तकयत्थमडप्पाणं ॥९८८७॥
 आणं सीसेण पडिच्छिऊण, सिरिइंदभूणो सम्मं । रायरिसिं महसेणं, उवड्डिया पत्थुयत्थकए ॥९८८८॥
 तो तेहिं परिगओ सो, गओ व्व अन्नेहिं भदजार्हीहिं । सुथिरेहिं सुदंतेहिं, महागएहिं व रायंतो ॥९८८९॥
 सणियं सणियं पयंपकयाइं, नमिऊण गोयमस्स गओ । पुव्वपडिलेहियम्मि, सिलायले वीयतसरहिण ॥९८९०॥
 तत्थ य पुव्वपवंचिय-विहिपुव्वं विहियसेसकायव्वो । वोसिरइ सव्वमड्सणं, चउव्विहं पि हु महासत्तो ॥९८९१॥
 थेरा वि तस्स पुरओ, संवेगपराइं पसमसाराइं । सत्थाइं महत्थाइं, परियट्ठेउं समारद्धा ॥९८९२॥
 अह सुसमाहियमणवयण-कायजोगस्स धम्मझाइस्स । तस्स सुहदुक्खजीविय-मणाऽड्सु तुल्लचिरास्स ॥९८९३॥

राहावेहसमुजय-मणुयस्स व दूरमऽप्पमत्तस्स । आराहणाविहाणे, पयचओ वट्ठलकूवस्स ॥९८९४॥
 अब्बंतथिरत्तं पेहिज्जा, ओहीए रंजिओ ब्राह्मं । सोहम्मि तियसनाहो, सभागओ भणइ निययसुरे ॥९८९५॥
 हंहो ! पेच्छह पेच्छह, निययथिरत्तेण विजियसुरसेलं । साहुमिमं वट्ठंतं, निच्चलच्चित्तं समाहीए ॥९८९६॥
 मन्ने पलउब्भवपवल-पवणपकूखोलणाऽऽउलजलोहा । जलनिहिणो वि हु मेरं, सुयंति न इमो नियपइन्नं ॥९८९७॥
 निच्चाज्वट्ठियरूवा वि, किं पि पाविचु वत्थुणो हेउं । भिंदंति क्षिय नियय-व्वय्यमेसो न पुण साहु ॥९८९८॥
 जे करयलंम्मि लीलाए, लेट्ठुगणणाए सयलकुलनिरिणो । धारिन्ति सिंथुणो वि हु, सोसेंति निमेसमेत्तेण ॥९८९९॥
 ते वि हु मन्ने तियसा, अतुल्लवलसालिणो इमस्स धुवं । न चिरेण वि खोभेउं, पारेति मणो मणागं पि ॥९९००॥
 चोजमिणं एत्थ जए, जायंति के वि ते महासत्ता । जेसि महिमाज्वधूयं, असारभूयं तिहुयणं पि ॥९९०१॥
 इयंजंपिरसुरइवयण-मऽलियवुद्धी असहहेमाणो । एक्को सुरो सरोसं, चित्तेउमिमं समाट्ठो ॥९९०२॥
 बालाणं व पट्ठण वि, वयणाइं जहा तहा पयट्ठंति । वत्थुसत्तचपरामरिस-मऽणुयमिच्चं पि न कुणंति ॥९९०३॥
 कहमऽवहा महावल-कलिएहि वि एस खोहिउं न जई । तीरइ सुरेहिं एवं, वएज सक्को इह विसंकं ॥९९०४॥
 अहवो किमऽणेण विगप्पिएण, सयमेव तं सुणिं गंतुं । खोभेमि ज्ञाणाओ, करेमि हरिणो निरं वितहं ॥९९०५॥
 ताहे गईए मणपवण-विजइणीए तओ विणिक्खंतो । महसेणसुणिसमीवे, पत्तो य निमेसमेत्तेण ॥९९०६॥
 उप्पाइओ य पलइ व्व, दारुणो विज्जुणंजदुप्पेच्छो । अयसीकुसुमच्छाओ, सब्वत्तो मेहसंघाओ ॥९९०७॥

मुसलोवमाहि' नीरंध-भाववद्धंधयारघोराहि' । धाराहि' तक्खणं चिय, पासे वरिसेउमाऽऽस्सुद्धो ॥९९०८॥
 उब्भडसल्लिपुणीडेहि', पूरियं दंसिऊण दिसिबलयं' । निज्जमगगुणिम्मि संक-मित्तु महसेणमुल्लवह ॥९९०९॥
 हंभो ! किन्न पलोयसि, सव्वत्तो पसरमाणसल्लेण । गयणऽगलगसिहरा वि, गरुयगिरिणो वि हीरंति ॥९९१०॥
 दीहरज्जाकडप्पो-त्थइयधरामंडला वि दुमनिवहा । उम्भूलिया जलेणं, पलालपडलं विव लुलंति ॥९९११॥
 किम्वा न नियच्छसि वोम-विवरपसरंतवारिपूरेहि' । तारानियरो वि फुडं, तिरोहिओ नज्जह न सम्मं ॥९९१२॥
 इय एरिससल्लिमहा-पवाहवेगेण वुब्भमाणस्स । तुह अम्हाण वि एत्थं, न जाव संपज्जाए मरणं ॥९९१३॥
 तावेत्तो ओसरिडं, जुज्झइ मुणिवसह ! मुयसु मरणरुहं । जत्तेण रक्खणिज्जो, अप्पा हु सुये जओ भणियं' ॥९९१४॥
 "सव्वत्थ संजमं संज-माउ अप्पाणमेव रक्खंतो । सुच्चइ अइवायाओ, पुणो विसोही न याऽविरुई" ॥९९१५॥
 न य अम्हारिसमुज्जण-विणाससंभूयभूरिपावाओ । एत्थ द्वियस्स थवं पि, अत्थि मोक्खो धुवं तुज्झ ॥९९१६॥
 जम्हा तुज्झ कएणं, अम्हे इह भइ ! आवसामो त्ति । इहरा जीविकामो, वसेज्ज किं' को वि जलमज्जे ॥९९१७॥
 इय साहुवयणमाऽय्यनि-ऊण थोयं' पि अविचलियचित्तो । महसेणो रायरिसी, परिभावइ निउणदुद्धीए ॥९९१८॥
 को एसो पत्थावो, घणस्स कह वा इमो महासत्तो । साहू दुरं अणुचिय-मेवं जंपेज्ज दीणमणो ॥९९१९॥
 अच्चंतेमेवमड्ढंतमेव, उवसरिगउं' ममं' मन्ने । भावं परिकिखउं' वा, केणइ असुराऽऽण्णा विहियं ॥९९२०॥
 साहावियं जइ पुण, भवेज्ज ता दिट्ठसव्वदट्ठव्वो । गोयमसामी न ममं, थरे य इहाणुमन्नेजा ॥९९२१॥

ता जइ वि हु होयव्वं, सुराऽऽइदुव्विसिएण केणाऽवि । हे हियय ! तहवि पत्थुय-पओयणे निच्चलं होसु ॥९९२२॥
 जइ ताव निहाणाऽऽइसु, गिण्हिज्जंतेसु होँति पच्चूहा । परमट्टसाहगे कव, ण होँति ता उत्तिमट्टम्मि ॥९९२३॥
 इय पुव्वुवदंसियधीर-भावमयक्कवयविहियदट्ठरक्खो । अक्खुभियमणो धीमं, धम्मज्झाणे थिरो जाओ ॥९९२४॥
 तं च तहाविहमाऽभोगिज्जण, तियसो खणेण संहरिउं । मेहं तओ विउव्वह, भीमं दावानलं पुरओ ॥९९२५॥
 अह दावानलपसरंत-फारजालाकलावसंवलिंतं । उल्लसियधूमलेहा-संछाइयरविकराऽऽभोगं ॥९९२६॥
 खरपवणुपाइयदीह-रच्चिदज्जंततारयाचकं । उच्छलियतडयडाऽऽरव-ठइयाऽन्नरसहवावारं ॥९९२७॥
 दाहभयवेविराऽमर-खयरवहूविहियगाहल्लोलं । सव्वत्तो वि पलित्तं व, झत्ति जायं जयमऽसंसं ॥९९२८॥
 एवंविहं पि तं पासि-ज्जणं झाणाओ जा न थेंवं पि । चलिओ महसेणमुणी, ताव सुरो रसचइं पउरं ॥९९२९॥
 नाणाविहंजणमक्ख-भोयणाऽणेगपाणयाऽऽइन्नं । उवदंसिज्जण पुरओ, महुरगिराए इमं भणइ ॥९९३०॥
 हे समण ! किं किलिस्ससि, निरत्थयं निरसणो महाभाग ! । नणु णवक्कोडिविसुद्धं, आहारं भुंजसु एयं ॥९९३१॥
 निरसज्जाऽऽहारणं, साहूणं निच्चमेव उववासो । किं सुमरसि सुचमिमं, न तुमं जं सोसयसि अंगं ॥९९३२॥
 चित्तसमाहाणं चिय, कायव्वं किं व कडकिरियाए । तपसुसियो वि हु अहरं, गइं गओ जेण कंडरिओ ॥९९३३॥
 तज्जेडो पुण माया, पुंडरिओ सुद्धचित्तपरिणामो । अकयतवो वि महप्पा, उववन्नो देवलोगम्मि ॥९९३४॥

ता उज्झिय कुगाहं, भुंजसु सुविमुद्धमेवमाऽऽहारं । जह संजमाओ निन्वेय-भावमुव्वहसि नो भद !
 इय मुणिवेसेण सुरेण, भूरिसो भासिओ^६ वि महसेणो । ईसिं पि जा न चलिओ, ज्ञाणाओ ता पुणो तेण
 सुइनेवत्थधरीओ, उब्भडसिं गारमणहंरङ्गीओ । जुवईओ निम्मियाओ, तम्मणवामोहणट्ठाए
 अह सवियारविजंभित-कडकूवविक्खेवसबलियदिसाहिं । सुंदरसुहिं दुजोन्हा-पवाहहसियाऽमरनईहिं
 सविलासुछासियवाहु-वट्ठिपायडियथोरथणयाहिं । चरणपडिलगरणक(झ)णिर-मंजुमंजीरस्माहिं
 रसणामणिकिरणसमूह-इयदिसिचक्कसक्कचावाहिं । मंदारदामपरिमल-आयडिइयभसलजालाहिं
 नीवीसंजमणच्छल-पयडियखणपीणसोणिविम्बाहिं । अनिमित्तुवदंसियगाय-भंगपिसुणियवियाराहिं
 बहुहावभावविब्भम-सुंदरविविहोवयारकुसलाहिं । दे नाह ! पसिय तायसु, तुममेव गई मई अम्ह
 इय जंपिरीहिं विरइय-करंजलीहिं पि तियसजुवतीहिं । उवसग्णिओ वि चलिओ, ज्ञाणाउ न सो महासत्तो
 पडिलोमऽणुलोमहोव-सगवगं च निष्फलं नाउं । परिसंतो सो तियसो, चिंतेउमिमं समाहत्तो
 धी ! धी ! पावेण मए, असदहंतेण अवित्तहं पि गिरं । हरिणो महाणुभावस्स, एस आसाइओ साह
 एवंविहगुणगरयण-रासिमुणिजायणुत्थपावेण । दूमिज्जंतस्स ममं, कत्तो एत्तो परित्ताणं
 तं कुणह किंपि कज्जं, सयमेसो महविवज्जए जीवो । जेणंत्तो सत्थेण व, पीडिजंतो दुहं जियइ
 इय झुरिउण सुचिरं, पराए भत्तीए थुणिय महसेणं । जत्तेण खामिउण य, जहागयं पडिगओ तियसो ॥९९४८॥

महसेणो वि सममणो, माणञ्जमाणेसु दुक्खसुक्खेसु । सविसेसमुत्तरोत्तर-वड्ढंतविमुद्धपरिणामो
 अच्चंतसमाहीए, कालं काळणं भासुरो देवो । तेत्तीससागराऽऽऊ, जाओ सव्वड्डसिद्धिम्मि
 अह कालगयं तं जाणि-ऊण थेरा जहाऽऽगमविहीए । तक्कालोचियकायव्व-वेइणो मुणियभवभावा
 तस्स सरीरं तसवीज-पाणहारियंऽङ्कुराऽऽइणा रहिए । पुव्वणडिलेहिए थं-डिलिम्मि सम्मं परिठवेति
 तयणंतरं पडिग्गह-पमुहयम्मोवगरणमजवि तस्स । धेतुं अतुरियचवलं, गोयमसामिं समल्लीणा
 तिपयाहिणदाणपुरस्सरं च, तं वंदिऊण पणयसिरा । उवणीयतदुवगरणा, एवं भणिउं समाढत्ता
 भयवं स तुम्ह सीसो, खंतिखसो विजियदुज्जयाज्जणो । पम्मुक्कसव्वसंगो, वज्जियनीसेससावज्जो
 पयईए चिय सरलो, पयईए चिय सुचिन्नसामनो । पयईए य विणीओ, पयईए चिय महासत्तो
 सम्मड्हियासियदुम्सह-परीसहो सरियपंचनवकारो । आराहणमाऽऽराहिय, निस्सामन्नं दिवं पत्तो
 अह मालइमालाहिं व, दसणपहाहिं पसाहयंतो व्व । थेरे गोयमसामी, महुरगिराए समुल्लवइ
 हंहो महाणुभावा !, सम्मं निजामिओ स तुव्वेहिं । जाणियजिणवयणाणं, एवं चिय वड्डिउं जुत्तं

असहायसहायत्तं, करेति जं संजमं करेत्तस्स । एएण कारणेणं, नमणिज्जा साहुणो होति
 न य एत्तो उवयारो, अब्बो वि हु विज्जए जए सारो । जमुवड्डंभो कीरइ, पज्जंताऽऽराहणासमए
 धन्नो य सो महप्पा, जेण आराहणासुनावए । दुहमयरनियरकिन्नो, तिन्नो व्व भवन्नवो भीमो

॥९९४९॥

॥९९५०॥

॥९९५१॥

॥९९५२॥

॥९९५३॥

॥९९५४॥

॥९९५५॥

॥९९५६॥

॥९९५७॥

॥९९५८॥

॥९९५९॥

॥९९६०॥

॥९९६१॥

॥९९६२॥

अह श्रेरेहि' भणियं, भयवं ! एत्तो कहि' स उववन्नो । कइया य निहयकम्मो, निव्वणं पाविही कहसु ॥९९६३॥
 तिहुयणभवणउब्भंतर-विस्सुयजसवीरनाहसिस्सेण । पढमेण तओ भणियं, एगगमणा णिसामेह ॥९९६४॥
 सो महसेणमुणिवरो, सम्मं आराहणाए थिरचित्तो । सुखइकयप्पसंसा-कुवियाऽमरविहियविग्घो वि ॥९९६५॥
 शाणाउ निमेसं वि हु, अवलंतो मंदरो व्व काऊण । कालं सव्वडुम्मि, भासुस्सोदी सुरो जाओ ॥९९६६॥
 आउकूलएण तत्तो, चविऊणं एत्थ जंबुदीवग्गि । उप्पजंतनिरंतर-जिणचक्किदसारवग्गम्मि ॥९९६७॥
 पुव्वविदेहे वासे, वासवपुरिमणहराए नयरीए । अवराजियाए जियवेरि-वग्गविकंतकित्तिस ॥९९६८॥
 किच्चिधरधरावह्णो, वयणोहामियमयंकविंवाए । विंवाऽहराए देवीए, विजयसेणाऽभिहाणाए ॥९९६९॥
 मुहपधिसंतचिरुग्गय-संपुन्नमयंकसुमिणकयहओ । गव्वमे पाउव्वविही, पुत्तत्तेणं महप्पा सो ॥९९७०॥
 अद्धड्डमराइंदिय-समहियमासेसु नवसु विगाएसु । होही य तस्स जम्मो, सोहणनकूखत्ततिहिजोणे ॥९९७१॥
 अच्चं तपुष्पापगरिस-आगरिसियमाणसा य संनिहिया । देवा तजम्मम्मि, पडिसंतरयं दिसाभोगं ॥९९७२॥
 वायंतमंदपवणं, कीलंतजणं समंतओ काउं । कुंभगसो खिचिस्संति, पवसरयणाइं नगरीए ॥९९७३॥
 अह मंगलसुहलमिलंत-वारविलयासहस्सरमणीयं । रमणीयमणिविभूषण-भूसियनीसेसनयरजणं ॥९९७४॥
 नयरजणदिज्जमाण-प्पभूयधणतुड्डमगणयलोगं । मग्गणलोउकिच्चिज-माणपायडगुणप्पसरं ॥९९७५॥
 गुणपसरसवणसरहस-मिलंतसामं तचककयतोसं । वद्धावणयं होही, महया रिद्धीसमुदएणं ॥९९७६॥

उचियसमयम्मि पियरो, रयणुक्करवरिसणेण य जहत्यं । रयणायरो चि नामं, तस्स पइडावइस्संति ॥९९७७॥
 उम्मुक्कवालभावो, कमेण अहिगयसमत्थसत्थइत्थो । कइवयसमवयसुइवेस-विउससुवयस्सपरियरिओ ॥९९७८॥
 पयईए चिय विसय-प्पसंगविवरंमुहो भवविरागी । वियरंतो लीलाए, मणहरकाणणपएसेसु ॥९९७९॥
 एगम्मि अवसरे नयरि-पासपरिवत्तिपव्वयनिगुंजे । सो पेच्छिही विसाले, सिलायले अणसणपवणं ॥९९८०॥
 संनिहिनिसन्नमुणिजण-सव्वाऽऽयरदिजमाणअणुसट्ठिं । विविहतवकिसियकायं, दमघोसऽभिहाणमुणिवसभं ॥९९८१॥
 तं पेच्छिऊण तस्स य, कत्थ वि य मए वि एरिसाऽवत्था । सयमेव समणुभूय च्ति, ईहापोहं करे तस्स ॥९९८२॥
 जाईसरणं उप्प-ज्झिही लहुं तदणुभावओ सम्मं । सुमरियपुव्वभवऽव्वभत्थ-सयलआराहणविहाणो ॥९९८३॥
 पासं व धराऽऽवासं, विसं व विसए धणं पि निहणं व । पियजोगसुहं दुक्खं व, बुद्धिचक्खूए पेहंतो ॥९९८४॥
 सव्वविरइं पवज्जिउ-कामो वि हु जणणिजणगवयेण । दारपरिगहविमुहो, वसिहि गेहे कइवि वरिसे ॥९९८५॥
 नवरं विसालसाला-मणहरगोउरविरायमाणणि । उंचुंसिं गसोहा-पहसियहिमसिहरिसिहराइं ॥९९८६॥
 पवणपकंपिरधयवड-रणंतमाणकिंकिणीमणहराइं । हरिणंक-कुमुयखीरोय-फेणफलिहुज्जलपहाइं ॥९९८७॥
 गायंतथुणंतपढंत-भव्वहल्लोलाउलदिंसाइं । अणवरयपयट्ठूसव-कीरंतविससपूयाइं ॥९९८८॥
 देवंगदूसविरइय-उल्लोयविरायमाणमज्झाइं । मणिकुट्टिमतलनिम्मिय-मुत्ताहल्लवरचउक्काइं ॥९९८९॥
 डज्जंतनिरंतरंउदुल्ल-वणसारसुरदिधूवाइं । कुसुमोवहारपरिमल-मिलंतरणझणिरभमराइं ॥९९९०॥

॥९९९१॥
 ॥९९९२॥
 ॥९९९३॥
 ॥९९९४॥
 ॥९९९५॥
 ॥९९९६॥
 ॥९९९७॥
 ॥९९९८॥
 ॥९९९९॥
 ॥१००००॥
 ॥१०००१॥
 ॥१०००२॥
 ॥१०००३॥
 ॥१०००४॥

अइसंतकंतसुंदर-सरुवज्जिणविं वसोभमाणाइं । काराविही विहीए, पउराइं जिणिंदभवणाइं
 अइदुक्करतवचरणोवउत्त-मुणिपज्जुवासणानिरओ । साहम्मियजणवच्छह-संगओ उवसमपहाणो
 लोगविरुद्धाई, जत्तेणं विजियइंदियगामो । सम्मसणुव्वयगुणवय-सिक्खावयपोलणपहाणो
 उवसंतवेसधारी, पडिमाणुट्ठाणाविहियपरिकम्मो । गमिऊण केत्तियं पि हु, कालं निरवज्जविचीए
 स महण्णा रायसिरिं, नयरिं धणकणगरयणसंभारं । अम्मापियरो दढनेह-निब्भरं बंधवज्जणं च
 मोत्तूण तणं व पडसगलग-मुवसमदमपहाणस्स । चोइसपुव्वमहासुय-रयणनिहाणस्स सूरिस्स
 धम्मजसनामधेयस्स, अंतिए तियसनिवहकयमहिमो । धणकम्मसेलवज्जं, पव्वज्जं गिणिहही सम्मं
 तो चिरकालं सुत्तथ-वित्थरुद्धामविलसितरंगं । अइसयरयणाऽऽइन्नं, अवगाहेतो समयसिंधुं
 छट्ठसुद्धमाऽऽइदुक्कर-विगिद्धतवचरणभावणाहिं दढं । दुहुओ वि हु अप्पाणं, पइदियहं संलिहंतो य
 कायरचित्तचमक्कार-कारिवीरासणाऽऽइठाणेहिं । संलीणत्तं परमं, पइक्खणं अब्भसंतो य
 संसारभीरुभन्वे, धम्मवएसप्पयाणरज्जए । मिच्छत्तक्कवाओ, समुद्धरंतो य करुणाए
 सूर्रो व्व दित्तेओ, ससि व्व सोमो धर व्व सव्वसहो । सीहो व्व दुप्पधरिसो, एगागी खग्गसिगं व ॥१०००२॥
 वाउ व्व अपडिबद्धो, संखो व्व निरंजणो गिरि व्व थिरो । भारुडो व्वऽपमत्तो, गंभीरो खीरज्जलहि व्व ॥१०००३॥
 इय लोगुत्तरगुणगण-विराइओ विहरिऊण धरणीए । पज्जते सविसेसं, काही संलेहणविहाणं ॥१०००४॥

संलहियऽपा य तओ, चउव्विहाऽऽहाराविहियंसवरणो । मासं पाओवगओ, सुक्कज्झाणाऽनलेण लहुं ॥१०००५॥
 नीसेसं कम्मवणं, निद्वहिज्जणं जरामरणरहियं । इद्विओगाऽणिद्वु--प्पओगदोगच्चपम्मुक्कं ॥१०००६॥
 एंगंतियअच्च'तिय--अव्वाचाहप्पहाणसुहमहुरं । अपुणरागममऽवलं, नीरयमऽल्लयं खयविहीणं ॥१०००७॥
 असुहसुहकम्मविट्ठम--लब्भमऽवभयमऽणंतमऽसवत्तं । निव्वाणमेगसमएण, पाविही सो महाभागो ॥१०००८॥
 देवा य भत्तिवसनिस्स--रंतरोमंचकंचुइयकाया । निव्वाणमहिमसुवउत्त--माणसा तस्स काहिं'ति ॥१०००९॥
 इय भो थेरा ! सम्मं, महसेणमहासुणिस्स सोज्जणं । पवरुत्तरोत्तरफलं, कल्लणपरंपरं परमं ॥१००१०॥
 परिवज्जियप्पमाया, मायामयमयणमाणनिग्गमहणा । भववासविरत्तमणा, विसोत्तियाहिं विउत्ता य ॥१००११॥
 जिणमयमयरहरुणन्न--मेयमाऽऽराहणाऽमयं पियह । अजरामरा सया वि हु, जेण परं निव्वुइसुवेह ॥१००१२॥
 एवं निग्गमलनाणाऽ-वलोयनिदलियमोहतिमिरेण । गोयमपहुणा भणिए, जहट्ठिए वत्थुपरमत्थे ॥१००१३॥
 मत्थयथिरविणिवेशिय--करकमला हरिसवियसियक्कवोला । थेरा सविणयपणया, इय संथुणिउं समाढत्ता ॥१००१४॥
 जय निचिमित्तवच्छल !, अतुच्छमिच्छत्ततिमिरदिवसर ! । सपरोभयभयभंजण !, जणगंजणमयणनिग्गमहण ॥१००१५॥
 नीहारगोरपसरंत--कित्तिपवभारभरियतइलोय ! । ससुराऽसुरनरविरइय--सव्वाऽऽयरुइर'थुइवाय ! ॥१००१६॥
 जय निव्वाणपुरुम्मुह--पट्ठियभव्वोहपरमसत्थाह ! । अत्थोहउदहिक्किम्मम--निव्वभरकरुणारसपवाह ! ॥१००१७॥
 तं उवमाणं नेवऽत्थि, जेण उवमिज्जसे तुमं सामि ! । नवरं तुमए वि तुमं, उवमिज्जसि न उण अन्नेण ॥१००१८॥

हीणेणुवमाणेण हि, हवेज का चंगिमोवमेयस्स । न तडागो व्व समुद्दो, त्ति उवमियं पावए सोहं ॥१००१९॥
 सोहम्माऽहिवपमुहा वि, जस्स गुणसंथवे न परिहत्था । तस्स पट्ठु ! तुज्झ किं तुच्छ-बुद्धिणो संशुणंतु परे ॥१००२०॥
 एवं च निरुत्रमो शुइ-अगोयरो जइ वि नाह ! तं तह वि । सुगुरु त्ति चक्खुदाइ त्ति, दूरपरमोवगारि त्ति ॥१००२१॥
 भत्तिभरतरलिएहि, अम्हेहिं थुणिज्जसे तुमं चेव ! न तुमाहिन्तो विजओ, थोयव्वो अत्थि किर अब्भो ॥१००२२॥
 ता जयसि तुमं चिय एत्थ, जेण भवजलहिमज्जमाणणं । आराहणातरंडं, एयं भव्वाणसुवइडं ॥१००२३॥
 इय थोऊणं थेरा, भयवंतं गोयमं समणसीहं । पारद्धम्मकिच्चेसुं, वट्ठिउं संपयइंति ॥१००२४॥
 एवमिमेह समप्पइ, संपइ संवेगंगं सालत्ति । आराहणा इयाणिं, तस्सेसं किं पि जंपेमि ॥१००२५॥
 आसि उसभाऽऽइयाणं, तित्थयराणं अपच्छिमो भयवं । तेलोक्कपहियकित्ती, चउवीसइमो जिणवरिंदो ॥१००२६॥
 दिचंत्तरंगरिउक्कग-गंजणऽज्जियजहुत्तवीरत्थो । तेलोक्करंगमज्झं, अतुल्लमछो महावीरो ॥१००२७॥
 लीलाललणसुहम्मो, संयमलच्छीए तस्स य सुहम्मो । सीसो तत्तो जंबू, गुणिजणसउणीण वरजंबू ॥१००२८॥
 नाणाऽऽइगुणप्पभवो, तत्तो य अभू महापभू पभ्वो । तयऽणंतरं च भयवं, आसी सेज्जं भवो भयवं ॥१००२९॥
 अह तस्स महापहुणो, मूलाओ चेव न हु जडाऽणुगए । न जहुत्तरं तणुतरे, परिमियपव्वे वि य न चेव ॥१००३०॥
 सव्वंगं सारे च्चिय, न अप्पवोच्छेयदच्छरुच्छफले । पत्तन्तसाडरहिए, समंतओ निच्चसच्छाए ॥१००३१॥
 न य अन्नेसिं गम्मे, अकंटए निरवसाणबुद्धिदुणे । तुंगमहीधरमुद्धाऽ-णुगे वि भुवि पावियपइडे ॥१००३२॥

अच्चंतं सरले चिय, अपुव्ववंसम्मि परिहंतम्मि । जाओ य वहरसामी, महापभू परमपयगामी ॥१००३३॥
 तत्साहाए निम्मल-जसधवलो सिद्धिकामलोयाणं । सविसेसवंदणिजो य, रायणा थो(थे)रप्पवग्गो व्व ॥१००३४॥
 कालेणं संभूओ, भयवं सिरिवद्धमाणमुणिवसभो । निष्पडिमपसमलच्छी-विच्छङ्गाज्वंडभंडारो ॥१००३५॥
 ववहारनिच्छयनय व्व, दव्वभावत्थय व्व धम्मस्स । परमुन्नइजणगा तस्स, दोणिण सीसा समुप्पणा ॥१००३६॥
 पढमो सिरिस्सरिजिणेसरो च्चि, स्सर्रो व्व जम्मि उइयम्मि । होत्था पहाज्वहारो, दूरंततेयस्सिचक्कस्स ॥१००३७॥
 अज वि य जस्स हरहास-हंसगोरं गुणाण पब्भारं । सुमरंता भव्वा उव्व-हंति रोमंचमंगेसु ॥१००३८॥
 चीओ पुण विरइयनिउण-पवरवागरणपमुहवहुसत्थो । नामेण बुद्धिसागर-स्सरि च्चि अहेसि जयपयडो ॥१००३९॥
 तेसिं पयंपकउच्छंग-संगसंपत्तपरममाहणो । सिस्सो पढमो जिणचंद-स्सरिनामो समुप्पन्नो ॥१००४०॥
 अन्नो य पुब्बिमाससहरो व्व, निव्ववियभव्वकुसुयवणो । सिरिअभयदेवस्सरि च्चि, पत्तकित्ती परं भुवणे ॥१००४१॥
 जेण कुवोहमहारिउ-विहम्ममाणस्स-नरवइस्सेव । सुयधम्मस्स दढत्तं, निव्वत्तियमंगविचीहिं ॥१००४२॥
 तस्सज्जभत्थणवसओ, सिरिजिणचंदेण सुणिवरेण इमा । मालागारेण व उ-च्चिणित्तु वरवयणकुसुमाइं ॥१००४३॥
 मूलसुयकाणणाओ, गुंथित्ता नियमइगुणेण दढं । विविहत्थसोरभरा, निम्मवियाज्जराहणामाला ॥१००४४॥
 एयं च ससणमहुयर-हिययंहरं अत्तणो सुहनिमित्तं । सव्वाज्जयेरेण भव्वा, विलासिणो इव निसेवंतु ॥१००४५॥

एसा य सुगुणमुनिजण-पयप्पणामपवित्तभालस्स । सुपसिद्धसेट्ठिगोद्धण-सुयविस्सुयजज्जणागस्स ॥१००४६॥
 अंगुब्भवाण सुपसत्थ-तिथजत्ताविहाणपयडाणं । निप्पडिमगुणज्जियकुगुय-सच्छहास्तुच्छकिच्चीणं ॥१००४७॥
 जिणविंवपइट्ठावण-सुयलेहणपमुहम्मकिच्चेहि । अत्तुक्कासगदुकुह-चित्तचमकारकारीणं ॥१००४८॥
 जिणमयभावियबुद्धीण, सिद्धवीराजभिहाणसेट्ठीणं । साहेज्जेणं परमेण, आयरं च निम्मविया ॥१००४९॥
 एईए विरयोगेण य, जमज्जियं किंपि कुसलमज्जेहि । पाविंतु तेण भव्वा, जिणवयणाऽऽराहणं परमं ॥१००५०॥
 छत्तावल्लिपुरीए, जेज्जयसुयपासणागभुवणम्मि । चिक्कमनिक्कालाओ, समइक्कन्तेसु वरिसाण ॥१००५१॥
 एक्कारससु सएसु, पणुवीसासमहिएसु निष्फत्तिं । संपत्ता एसाऽऽरा-हण त्ति कुडपायडपयत्था ॥१००५२॥
 लिहिया य इमा पढमम्मि, पोत्थए विणयनयपहाणेण । सिस्सेणमस्सेसगुणाऽऽ-लएण जिणदत्तगणिण त्ति ॥१००५३॥
 तेवणव्वहियाइं, गाहाणं इत्थ दससहस्साइं । सव्वगं ठवियं निच्छि-ऊण सम्मोहमहणत्थं ॥१००५४॥
 इति श्रीजिनचन्द्रस्मरिक्कता तद्विनेयश्रीप्रसन्नचन्द्राचार्यसमभ्यर्थितगुणचन्द्रगणिप्रतिसंस्कृता जिनवल्लभगणिना च संशो-
 धिता संवेगंगशालाभिधानाऽऽराधना समाप्ता ॥
 संवत् १२०३ वर्षे ज्येष्ठ शुदि १४ गुरौ अद्यह श्रीचटपट्टके दंडश्रीवासरे प्रतिपत्तौ संवेगंगशालापुस्तकं लिखितमिति ।
 शिवमस्तु सर्वजगतः, परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः । दीपाः प्रयान्तु नाशं, सर्वत्र सुखी भवन्तु लोकः ॥१॥

लेखक-प्रशस्तिः

१ जन्मदिने चरणभरा-क्रान्तशिरःसुरगिरिरिवाप्तेन । रुक्मरुचिसञ्चयेन, स्फुरत्तनुर्जयति जिनवीरः ॥१॥
सद्राजहंसचक्र-क्रीडाक्रमवति विलासिदलकमले । श्रीमस्यणाहिलपाटक-नगरे सरसीव कृतवासः ॥२॥

श्रीभिष्टमालगुरुगोत्रसमुद्भूति' यः, चक्रेऽभिरामगुणसम्पदुपेतसूक्तिः ।

ताराधिनाथकमनोयशाः स धीरः, श्रीजीववानिति मतो भुवि ठक्कुरोऽभूत् ॥३॥

भद्रग्रकृत्यैव यथाग्रनागः, सदाऽभवत् सत्कृतवीतराजः । कटग्रविस्तारितभूरिदानः, तनन्दनः ठक्कुरचर्द्धमानः ॥४॥

तस्य चाजनि सत्पत्नी, नदीनाथक्रियागमा । यशोदेवीति गङ्गेव, सुमनोहरचेष्टिता ॥५॥

पुत्रः प्रयानेतयोश्चन्द्रतुल्यो, जज्ञे शश्वत् कौ मुदाप्यानहेतुः ।

प्राप्तः स्फाति' दृढये वै बुधाना-मीशः श्लाघ्यः ठक्कुरः पार्श्वनामा ॥६॥

यत्कारितं वीरजिनेन्द्रसत्त्वं, चतुर्भुखं भाति कुमारपल्लयाम् ।

शुभ्रं कणत्काञ्चनकुम्भमुच्चैः, शुद्धं हिमाद्रैर्ज्वलदौषधीव ॥७॥

सत्पादजड्विषकात्रिक-मन्यमुखाभरणवहुविधविलासम् । यच्छालिभञ्जिकागण-मुद्रहति स्वमिव सुशिरस्कम् ॥८॥

निःसपत्नाऽभवत् पत्नी, तस्य शस्यचरित्रभूः । गौरीव गिरीशालीना, धंधिका बन्धुवत्सला ॥९॥

१ नेसलसेरना बांउरनी प्रत छपथी पू. मुनिराज श्री पुण्यविजयछ भछारान्ते इरावेदी दोठा कोपीमा संवेगर'गशाणानी प्रत
लणावनारनी आ प्रशस्ति आयेदी छे.

पुत्राः पञ्चाजनिपुनयोर्लोकपालायमाना, मानम्लानिप्रथनपटवः क्षुद्रजिह्वालतानाम् ।
सर्वज्ञाच्चामुनिवितरणन्यायसंस्थापनोत्था, कीर्त्तिर्येषां विचरति शरच्चन्द्रकुन्दावदाता

॥१०॥

महत्तमो नन्नुक एषु पूर्वजो, द्वितीयकः ठक्कुरलक्ष्मणः सुधीः ।

॥११॥

वज्रीव नासत्यकृतप्रतिष्ठिति-स्तृतीय आनन्दमहत्तमः कृती

सुधायाः ।

॥१२॥

वाणी यस्य प्रसरति रसात् सोदरी शर्करायाः, चेतोवृत्तिर्विलसति तुलां कल्पयन्ती

॥१३॥

सत्कर्पूराञ्जनिमिव लसन्चेष्टितं शिष्टदृष्टीः, पुष्टिं नित्यं नयति यदि वा सुन्दरं किञ्च यस्य

॥१४॥

धनपालनागदेवौ, ठक्कुरौ तुर्यपञ्चमौ । श्रियादेवी च सत्पुत्री, जातैका शीलशालिनी

॥१५॥

एतेष्वानन्दमहत्तमस्य, पत्न्यौ क्रमादभूतां द्वे । धृतशस्त्रशैलसंपत्, पूर्व्वी वसुधेव विजयमतिः

॥१६॥

भिष्टमालकुलव्योम-सोमः श्रावकसोहिकः । ज्योत्स्नेव लघुका तस्य, पत्नी सन्नोतिभूरभूत्

॥१७॥

गुरूत्तरः सौम्यकान्ति-च्छड्डकस्तनयस्तयोः । सतिबुद्धिसमे जाते, राजिनीसीलुके सुते

तत्रोपयेमे विधिवद्विनीता-मानन्दमन्त्री किल राजिनीं ताम् ।

॥१८॥

पतिव्रतां यां प्रविलोक्य लोकाः, स्मरन्ति शीतादिमहासतीनाम्

अजनि सचिवानन्दस्याङ्गो-द्भवो भुवि ठक्कुरः, शरणिग इति ख्यातो नाम्ना महीशपुरस्कृतः ।

॥१९॥

विजयमतितस्त्रासापेतः स रोहणसाङ्गरे-मणिखिख खनेर्यस्तेजस्वी स्वगोत्रविभूषणः ॥१८॥ (हरिणी)

सोदरी भगिनी चास्य, शान्तापीष्टसीव्रता । सदुत्तरापि सर्वेषां, दक्षिणा धांउकाभिधा ॥१९॥

राजिन्यथाङ्गजमदहत वराकलङ्कम्, पूर्णप्रसादकृतनामकमिष्टवन्धुम् ।

आतुः प्रियं शरणिगस्य नमस्यनम्रम्, रामस्य लक्ष्मणमिव प्रसरस्तुमित्रम् ॥२०॥ (वसन्ततिलका)

तनया पून्रदिवी च, तस्याः समुदपद्यत । सदाभस्थाननिरता, हंसीव मृदुवादिनी ॥२१॥

अथान्यदानन्दमहत्तमोऽसौ, शुश्राव सम्यग् गुरुसन्निधाने । धर्मं श्रुतज्ञानचरित्ररूपं, मोक्षार्थिसम्पादितमोक्षमुच्चैः ॥२२॥

तत्रापि विज्ञानविनाकृतायाः, साफल्यमाहुर्न जिनाः क्रियायाः ।

तदानमादावत एव सर्व-दानेषु शंसन्ति पठन्ति चैवं ॥२३॥

ये ज्ञानदानमपरं परिपालय यद्या, सत्पुस्तकादि च विलेख्य समाचरन्ति ।

ते नष्टमोहतिमिराः किल केजलेन, सम्यग् विलोक्य भुवनं विभवो भवन्ति ॥२४॥

न ते नरा दुर्गतिमान्बुवन्ति, न चान्धतां बुद्धिविहीनतां च ।

न भूकतां नैव जडस्वभावं, ये लेखयन्तीह जिनस्य वाक्यम् ॥२५॥

श्रुत्वेदमिमां संवेग-रङ्गशालामलीलिखद्भूम्याम् । निजपत्न्या राजिन्याः, पुण्याय महत्तमानन्दः ॥२६॥

प्रासादः सिद्धिर्हन्नुपतिरनुपमा तत्प्रिया ज्ञानलक्ष्मीः-नीतिः सिद्धान्तगीः श्री-व्ययकरणसमो साधुसन्नास्थधर्मो ।

कारा १ धर्मादिरादीनविषु गुणिषु तु, स्वःशिवश्रीनियोगः, साम्राज्यं यावदित्थं प्रतपतु भुवने पुस्तकस्तावेदपः ॥२७॥

१ आदीनविषु = क्लिष्टेषु = क्लेशां प्राप्तेषु ।

शुद्ध-पत्रकम्

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	टि० २	ऋषभ	ऋषभ	६	४८	धणतरगाणं	धणतरगाण
२	२	अपुव्वपईवा	अपुव्वपईवा	६	५२	बज्झाऽणुट्ठाणकट्ठेणं	बज्झाऽणुट्ठाणकट्ठेणं
४	२४	उसरे	उसरे	७	६५	नयणसुहदाईणी	नयणसुहदाईणी
४	२५	भवस्स	भवस्स	८	७०	एत्थं	एत्थं
४	२५	मोहणीजस्स	मोहणिजस्स	९	८१	भारहं कंहं	भारहकंहं
४	२६	सुगुरुवएससवणा	सुगुरुवएससवणा	९	८३	परिक्खिच्चा	परिक्खिच्चा
५	३४	आरहणमिच्छंतो	आराहणमिच्छंतो	९	८३	जलनिहिजगइ-	जलनिहिजगई-
५	३४	अनिरुद्धं	अनिरुद्धं			वेद्धिय	वेद्धिय
५	३८	कुसलकरो	कुसलकरो	९	८९	परंमुहा	परंमुहा
५	३९	इमेसि	इमेसि	१०	९३	निदारियदसिस्वेरि	निदारियदरिय
६	४६	सत्थत्तमणत्थयं	सत्थं तमणत्थयं	१०	९५	विट्ठहाणं	विट्ठहाण

ताउपवीथी अतमां पादांतर छे.

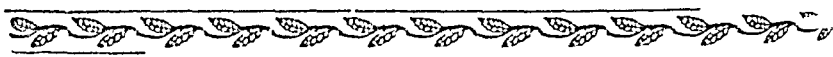
पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१०	९६	छन्नंतरं	छन्नंतरं	१४	१४४	पहरणफडाडोवं	पहरणफडाडोवं
१०	९९	निहक्खिन्नत्तं	निहक्खिन्नत्तं	१५	१५५	कम्स	कम्स
११	१०९	विसंहुं	विसंहुं	१५	१६१	जुवईजण	जुवईजण
११	१०९	अवंगहार	रयंगहार	१५	१६२	रयजाणवसुक्खय-	रयजाणवसुक्खय-
१२	११६	उवसप्पिउणेवं	उवसप्पिउणेवं			कूखोणिरयं,	कूखोणिरयं,
१२	१२०	अम्बुद्धमणो	अशुद्धमणो	१५	१६४	विपक्खक्खएक्कसहं	विपक्खक्खए०
१२	१२३	च्चिए	च्चिय	१५	१६४	पाविय भूरिमहं	पावियभूरिमहं
१३	१२९	सेवगाहमा	सेवगाहमा !	१६	१६८	अहह	अहह !
१३	१३३	पहूणं	पहूण	१६	१६८	विबुवहनिसिद्धं,	विबुवहनिसिद्धं,
१३	१३६	कमेणंते	कमेणंते	१६	१६८	अक्कजमेवविहं	अक्कजमेवविहं,
१३	१३८	तुह हयस्स,	तुह, हयस्स	१६	१७६	अहह	अहह !
१४	१४३	रुसिएण	रुसिएण	१७	१८१	किं	किं

१ ताडपत्रीय भूतमां पाठांतर छ.

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१७	१९१	भूमिपालं	भूमीपालं	२३	२५९	भिवखाय	भिकूखाए
१८	२०४	किं	किं	२३	२६३	सलहोम	सलहेमि
१९	२०६	सवरजुवाणेहि,	सवरजुवाणेहिं	२३	२६७	मलमलीण०	मलमलिण०
१९	२०९	कयाइ,	कयाई,	२५	२८८	सुयणु	सुयणु !
१९	२१२	इण्हं	इण्हं	२५	२८८	चत्तासि	चत्ता सि
१९	२१६	सालिगामम्मि,	सालिगामम्मि,	२६	२९८	विमणुम्मणयमि	विमणुम्मणयम्मि
२०	२२०	वच्चंतेसु	वच्चंतेसुं	२६	३०१	तडड्डिया,	आवयकूवावड्डियं,
२०	२२२	विहाणेणं	विहाणेण	२६	३१०	तेण	तेणं
२०	२३०	सज्ज	भट्ट ! (paḥāṅ)	२६	३११	सा	सो
२२	२४६	नईनीरे	नइनीरे	२७	३१८	जीव	जीव !
२२	२५८	जीविअव्वस	जीविअव्वस्स	२७	३२२	तारुणं'	तारुणं,
२३	२५९	इंदअगामे	इंदिअगामे	२८	३२५	तुज्झं	तुज्झं,

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२८	३३८	नरसुलच्छां,	नरसुलच्छी,	३३	३९४	पडिबुद्धा	पडिबुद्धो
२९	३३९	विसय०	विसय०	३३	४१०	०चिधो-पंच०	०चिधो, पंच०
२९	३४०	भवनां	भवन्नवं	३६	४३४	इद्धवियागांइ	इद्धवियोगाइ
२९	३४०	वगगो	वरागो	४०	४८३	अदुराराहा	अदुराराहो
२९	३४१	किलिगिसुं	किलिस्सिउं	४०	४८७	णिाणिय	णियणिय
३०	३५५	०पीऊस, पस०	०पीऊस-पस०	४५	५४८	जंहसत्तीए	जहसत्तीए
३०	३६०	तिवव	तिकूल	४५	५४८	पमायविरहो	पमायविरहा
३१	३७९	घटिस्सन्ति	घट्टिस्सन्ति	५०	६११	छेयोवद्धाणिए	छेयोवद्धावणिए
३२	३८३	इह परभवेसु	इह-परभवेसु	५०	६१९	निम्सेसदुड्ढनिग्गह	निस्सेसदुड्ढनिग्गह
३२	३८६	जणा	जणा !	५०	६२१	परमाहं	परमारहं
३२	३८६	व्व	व्व	५०	६२२	मणिरोहणगिीसु	मणिरोहणगिरीसु
३३	३९४	दट्ठुणं	दट्ठुणं	५०	६२२	पुि ससाहेसु	पुरिससीहेसु

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	जशुद्धम्	शुद्धम्
५०	६२२	भत्तिबहुमाणकरां भत्तिबहुमाणकरणं		६५	हेडीग	आराधनाह	आराधनाह
५१	६३१	सम्मतं सम्मतं		६५	८१६	पवयणपंसंसाणाए	पवयणपंसंसाणाए
५१	६३४	भावारीचक० भावारिचक०		६६	८२१	निययं निययं	निययं
५२	६३९	आहार आहारं		६७	८३८	विमलजसो	विमलजसो
५४	६६५	नमाम नमामि		६८	८४५	आणत्तो, आणत्तो,	आणत्तो,
५४	६६७	सणकुभारकप्पम्मि सणकुमारकप्पम्मि		६८	८५२	पज्जालित्तो, पज्जालिन्ता,	पज्जालिन्ता,
५४	६७५	पुत्तय, ! पुत्तय !,		६८	दि. १	पसरच्छरभ० प्रसरच्छरभ०	प्रसरच्छरभ०
५५	६८६	पिच्छि-ऊण पिच्छि-ऊण		७२	८९९	नव हरियसलिल० नवहरियसलिल०	नवहरियसलिल०
५६	७०२	कारणत्तेण ऊ कारणत्तेण उ		७२	९०५	विग्गुमरइ विग्गुमरइ	विग्गुमरइ
५९	७३६	दुंदहीथणियसद्द० दुंदहीथणियसद्द०		७६	९४७	पत्ता पत्तो	पत्तो
५९	७५४	महुरगिगए, महुरगिराए,		७७	९७०	दिन्न दिन्न	दिन्न
६३	७८८	०जयगुरुसाहूण, ०जयगुरुसाहूण,		७७	हेडीग	नेयम- नियम-	नियम-

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
७८	९७६	समुल्लसंतरंगन्त	समुल्लसंतरंगन्त	८८	१११३	सोहभम्	सोहम्
८०	१०००	नच्च णड्डया	नच्च-णड्डया	८९	श्लो३ नां२	१२२४	११२४
८०	लुडींग	उरुपवेपकरण-	पुरुपवेपकरण-	९०	११२९	देसिआ	देसिओ
८२	१०३१	आरुढो	आरुढो,	९४	११८४	निग्धिणमणा-	निग्धिणमणा,
८३	१०३४	महाणुभावे !	महाणुभावे !,	९७	लुडींग	गुणदशनम्	गुणदर्शनम्
८३	१०४४	जेण, कुलं	जेण कुलं,	१००	१२६१	माणेहिइ	मा णेहिइ
८४	१०५२	अच्छरियमहो	अच्छरियमहो !	१०१	१२६८	तस्स	तस्स
८४	१०५४	धी धी अहह	धी ! धी ! अहह !	१०१	१२७७	कयंतओ दुव्व	कयंतओ व्व
८५	१०७४	असारिंसं	असारिंसं	१०२	१२७८	पडिक्खलियं	पडिक्खलियं
८६	१०८०	विहु	वि हु	१०७	१३४७	गहणसिक्ख	गहणसिक्खं
८७	११०२	फुरन्तत्तिकूखगयं	फुरन्तत्तिकूखगयं	१०८	१३५८	भवंत्तरफलं	भवंत्तरफलं
८७	लुडींग	युद्धवणनम्	युद्धवर्णनम्	११६	१४६१	मेहुरासंगू	महुरासंगू

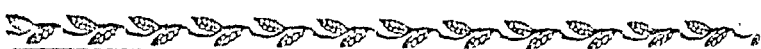
पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
११७	हृदीग	जिहवा	जिह्वा	१६३	२०८३	०करुणा सा-य०	०करुणासा-यरेण
१३५	१७१७	नरवहणा	नरवहणो	१६४	२०९६	पडलाइऽवा०	पडलाऽऽइवा०
१३६	१७२४	किं समुम्भवो	किं समुम्भवो	१६६	२११०	सनिहिम्मि	संनिहिम्मि
१४०	१७८२	अचंचंतसामाहीए	अचंचंतसमाहीए	१७२	२१९०	परुपेज्जा	पकुपेज्जा
१४२	१७९७	एत्ता	एत्तो	१७२	२१९५	किंन्नं	किन्नं
१४२	१८०६	कामगुणकूडे	कामगुणकूडे	१७३	२२०५	तालोक	तइलोक
१४४	१८३१	सत्तूत्त०	सत्तुत्त०	१७४	२२२१	तमऽहोरत्तं	तमऽहोरत्तं
१४८	१८८२	अचंचन्त	अचंचन्तं	१७७	२२५४	दंसममगाण	दंसममगाण
१४८	१८८४	त	तं	१७७	२२५८	जस्साऽऽसमम्मि	जस्साऽऽसमम्मि
१५२	१९२४	विसएहि'ता	विसएहि'तो	१७८	२२६९	गुणन्नुयांपंयडणं	गुणन्नुयापयडणं
१६१	२०४८	०सामरिहते	०सामरिहन्ते	१७८	२२८०	सेम	सेस
१६२	हृदी'ग	०दर्शने	०दर्शने	१७९	२२८३	तमाऽऽ सो	तमाऽऽवासो

પત્રમ્	શ્લોકઃ	અશુદ્ધમ્	શુદ્ધમ્	પત્રમ્	શ્લોકઃ	અશુદ્ધમ્	શુદ્ધમ્
૧૮૦	૨૨૧૬	૦ચિત્તારાહ૦	૦ચિત્તરહ૦	૧૯૧	૨૪૩૬	અમ્મો !	અમ્મો !
૧૮૦	૨૩૦૪	દિસિ	દિસિ	૧૯૫	૨૪૯૪	૦રોવણેવક૦	૦રોવણેવક
૧૮૦	૨૩૦૨ પછી ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, અતે ૯ નંબર છે	ત્યાં ૩, ૪, ૫, ૬, ૭ અતે ૮ શ્લોક નંબર સમજવા		૨૦૦	૨૫૫૫	કિસ્ત૦	ઉક્તિસ્ત૦
૧૮૫	૨૩૬૬	કિંચ્ચ	કિચ્ચ	૨૦૪	૨૬૦૫	સમ્મોહમૂહ	સમ્મોહમૂહ
૧૮૭	૨૩૮૨	પણરમણાં	પણરમણીણં	૨૦૫	૨૬૦૫	હં મો	હંમો
૧૮૭	૨૩૮૫	હિયા	ઠિયા	૨૦૫	હુડા'મ	મુનિદશનં	મુનિદર્શન
૧૮૮	૨૪૦૨	પરિહુડાનયર	પરિહુડા નયર	૨૦૭	૨૬૪૮	ધમ્મકમ્માવહી	ધમ્મકમ્મવિહિ
૧૮૮	૨૪૦૪	દસાઓ	દૂસાઓ	૨૦૮	૨૬૬૮	ચિત્તણવિસ્ત	ચિત્તણવિસ્ત
૧૯૦	૨૪૨૫	જંપતિ	જંપતિ	૨૧૦	૨૬૯૬	ટાહં	ટાહં
૧૯૦	૨૪૨૭	ગિરિસર૦	ગિરિસિર૦	૨૧૧	૨૭૦૩	ગુરુણા	ગુરુણો
૧૯૦	૨૪૨૭	૦કહોલ ચંચલ	૦કહોલચંચલ૦	૨૧૫	૨૭૬૦	સત્તમવાડમાણ	સત્તમપડિમાણ
				૨૧૬	૨૭૬૭	સયણસિણહે	સયણસિણેહે

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	जशुद्धम्	शुद्धम्
२१७	२७८०	पडिवंध०	पडिवंध०	२३३	हुडीअ	गुरोरुपशश्च	गुरोरुपदेशश्च
२१९	२८१५	संचारेजो	संचारेजा	२३४	३००९	दंमणं	दंसणं
२२२	२८५०	पडिवक्खा	पडिवक्खो	२३५	३०१९	रवी	रवी
२२४	२८७६	उवडंभ०	उवडंभ०	२३६	३०३१	देसचारिता	देसचारितो
२२४	२८७९	मक्खायसावि०	मक्खायसावि०	२३६	३०३३	जयणापमाय०	जयणापमाय०
२३२	२९८०	हियत्थविताए	हियत्थवितीए	२३६	३०३६	सकलत्तादन्नन्थ	सकलत्तादन्नत्थ
२३२	२९८९	कहवि	कहवि	२३६	३०४४	अमिग्गहा	अमिग्गहा
२३३	२९९०	विहरंतो	विहरंते	२३७	३०४७	निरूवणं	निरूवणं
२३३	२९९३	धरावट्ठो	धरावट्ठो	२३७	३०४८	त	तं
२३३	२९९४	सोउ	सोउं	२३७	३०४९	जिणगिहंस्ता	जिणगिहंस्तो
२३३	२९९६	मेहमहावत्त	मेहमहावत्त	२३७	३०५३	त	तं
२३३	३००२	पडिवक्खपक्ख-	पडिवक्खपक्ख-	२३८	३०६०	आसनाज्जासन्नं	आसनाज्जासन्नं
		निकिखत्त	निकिखत्त	२४८	३१८७	लित्तथगो	लित्तथंगो

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२४९	३२०५	०सगमो	०संगमो	२७१	३४८२	पामुक्कपोकर	पामुक्कपोकरवं
२५१	३२२३	सुमिणा	सुमिणो	२७१	३४९१	मोक्खकए	मोक्खकए
२५१	३२२९	एव	एवं	२७१	३४९१	हासट्ठाण	हासट्ठाणं
२५३	३२४९	निट्ठयं	निट्ठयं	२७२	३५०९	भागप्रार्थने	भोगप्रार्थने
२५८	३३१९	पक्खं	पक्खं	२७३	३५०९	साह	साह
२६०	३३४९	निरंतरुप्पात्तमरण	निरंतरुप्पत्तिमरण	२७४	३५१८	०खय	०खयं
२६३	३३८३	सविसेसं	सविसेसं	२७७	३५५८	अक्खिवत्तं	अक्खिवत्तं
२६६	३४१८	समादत्ता-	समादत्तो-	२७८	३५७५	मोत्तण	मोत्तण
२६६	३४२१	क्कपि	क्किपि	२७८	३५७६	सइनासा	सइनासो
२६६	३४२४	देहाऽऽइसु	देहाऽऽईसु	२७८	३५७८	कम	कमइ
२६७	३४३५	तइलाक्कंगमज्जे	तइलोक्कंगमज्जे	२७८	३५८१	पाअवगमणमेत्तो	पाओवगमणमेत्तो
२६९	३४६५	वेत्तं	वेत्तुं	२७९	३५८७	सुद्धलेस	सुद्धलेसागो
२७०	३४७१	मोत्त	मोत्तुं	२८०	३६०२	भणत्त	भणत्ति

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२८१	३६११	गुणलेतो	गुणलेसो	२९०	३७३२	०तिवख०	तिकूख०
२८२	३६२६	तता	ततो	२९२	३७५४	सयांदत्तो	सयंसुदत्तो
२८२	३६३०	तरियत्त०	तिरियत्त०	२९३	३७७०	०मुहड	०मुहड
२८२	३६३०	लिआ	जिओ	२९५	३७९५	विफुरियं	विफुरियं
२८३	३६३६	पवंछमाणान	पवंछमाणान	२९५	३७९८	सखेसु	सखेसु
२८३	३६३८	नदस्स	नंदस्स	२९७	३८१७	भालयलाडरा०	भालयलाडरोविय-
२८३	३६४०	पुवसिरीए	पुव्वसिरीए	२९७	३८१८	विहुरेइ	विहुरेइ
२८५	३६६४	जपियं	जंप्पियं	२९८	३८२९	एक्केण	एक्केण
२८८	३७०५	जीवियव्वेण	जीवियव्वेण	२९८	३८३५	वाहरिउं	वाहरिउं
२८९	३७१६	०कखणपरो	०कूखणपरो	२९८	३८३७	०पाओग्ग	०पाओग्ग
२८९	३७१८	पावेति	पावेति	३००	३८५३	कूकुहेड०	कूकुहेड०
२८९	३७२२	०कम्मकखय०	०कम्मकूखय०	३००	३८६३	आजीवइ	आजीवइ
२९०	३७३१	अपणव्भावो	अपणव्भावो	३०२	३८८८	कज्जकरो	कज्जकरो

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३०२	३८९१	परीसहाऽऽवाए	परीसहाऽऽवाए	३१५	४०५२	गिरिगु ाऽसम	गिरिगुहाऽऽसम
३०३	३९००	अच्चं तपरोप्पर	अच्चं तपरोप्पर—	३१५	४०५८	जतिन्दिवाणि	जतिन्दिवाणि
३०५	३९१९	विलासणीए	विलासिणीए	३१६	४०५९	खंमं	खेमं
३०५	३९२९	सुत्तत्था	सुत्तत्थो	३१६	४०७०	सा	सो
३०६	३९३५	भयव !	भयवं !	३१८	४०८६	जइज लइ	जइ जलइ
३०६	४०१ ग लीटी ३	आयसुहस्तिनः	आयसुहस्तिनः	३१८	४०९३	वटेज्जा	वट्टेज्जा
३०६	४०१ ग लीटी ६	मिक्षायम्	मिक्षार्थम्	३१८	४०९४	नयर	नयरं
३०७	३९५५	भगिणीरूखेण	भगिणीरूखेण	३२१	४१२५	विणयपव्वं	विणयपुव्वं
३०८	३९५९	जणपुरआ	जणपुरओ	३२१	४१२७	भ वं	भयवं
३०८	३९६४	जाआ	जाओ	३२२	४१३६	गुरुकुलवासोऽवगतो	गुरुकुलवासोऽवगतो
३०९	४०१ ग लीटी ३	ऋद्धिक्खणम्	ऋद्धिक्खुवर्णम्	३२४	४१६९	असर	असरं
३११	४००९	दान्न	दोन्नि	३२४	४१६९	अभयमक०	अभयमऽक
३१२	४०१६	सत्ते—हणा	सत्ते—हणा	३२४	४१७६	वच्छिज्जाऽऽराहण	वच्छिज्जाऽऽराहण

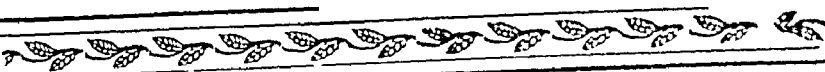

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३२५	४१८५	सयलेदसभासं	सयलेदसभासं	३४२	४४११	पुरिसदमस्म	पुरिसदुमस्म
३२५	४१८७	देमकालभावन्नुं	देसकालभावन्नुं	३४३	४४२०	हुढो	हुढो
३३०	४२४८	चिरं	चिरं	३४४	४४२४	निवडिआ	निवडिओ
३३१	४२६०	जणणिजगग	जणणिजगग	३४४	४४३१	मंससोणिग-	मंससोणिग-
३३३	४२८२	स ।	सयं	३४५	४४४४	सभूयविजय०	संभूयविजय०
३३४	४३००	विद्धंसिय०	विद्धंसिय०	३४५	४४४६	रण-कंवलस्सो०	०कंवलस्सो०
३३६	४३२२	०सकुलम्मि	०संकुलम्मि	३४७	४४६६	उत्तरात्तर	उत्तरोत्तर
३३६	४३२५	निजामओ-भवडन्नव	निजामओ भवडन्नव-	३४७	४४७४	तुम्हा	तम्हा
३४०	४३७९	०परिसक्करण	०परिसक्करण	३४९	४४९९	सिवपुरममणे	सिवपुरगमणे
३४०	४३८०	चेव	चेव	३५१	४५१२	पलायणाओ	पलोयणाओ
३४१	४३८८	अन्नान्नविरुद्धाण	अन्नान्नविरुद्धाण	३५१	४५१३	चक्कवड्डिजं	चक्कवड्डिरजं
३४२	४४०३	अज्जाऽणुचरा	अज्जाऽणुचरो	३५१	४५१७	कप्पदुदुम	कप्पदुदुमं
				३५३	४५४१	गोरिवाडविधुर	गोरिवाडविधुरं

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३५६	४५८३	सन्वगजीव०	सन्वजगजीव०	३७१	हुडीग लीटा १	गुणशेखरुरि	गुणशेखरसुहृदि
३५७	४५८६	दुक्ख	दुक्खं	३७१	४७७८	उवराहियम्मि	उवरोहियम्मि
३५७	४५९३	किञ्चमुवद-सिय	किञ्चमुवदं-सिय	३७२	४७९२	प्रिया	प्रियो
३५७	४५९४	सम्मणुमनह	सम्ममणुमनह	३७२	४७९२	प्राणानां	प्राणिनां
३५८	४५९९	जाग्गा	जोग्गा	३७३	४७९८	विहारउमञ्जत्थ	विहारिउमञ्जत्थ
३५८	४६०४	जुत्त	जुत्तं	३७५	४८२५	०संधिवंधं	०संधिवंधं
३५९	४६१५	परगणनिवासिणा	परगणनिवासिणो	३७६	४८४०	तहमं	पहमं
३६०	४६३५	अवायदसी,	अवायदंसी,	३७७	४८६०	सलेहणाकरा	संलेहणाकरो
३६३	४६६६	पण्णविज्जमाणो	पण्णविज्जमाणो	३७८	४८६३	करांत	करंति
३६३	४६७०	खवगा	खवगो	३७८	४८६८	कयपरगण-	कयपरगण
३६६	४७०३	उप्पाडत्ता	उप्पाडित्ता	३८४	४९३९	आलायणादोसो	आलोयणादोसो
३६६	४७०७	साह	साहू	३८४	४९४१	दोही	दाही
३६७	४७१४	सुट्टियगवेसेणं	सुट्टियगवेसेणं	३८४	श्रीः नं० २	४८४५	४९४५

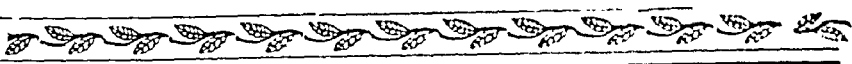
पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३८५	४९६२	आवंठं	आकंठं	३९७	५११२	थोआउयत्तेण	थोयआउयत्तेण
३८७	४९८५	०साकूखकए	०सोकूखकए	३९६	५१२५	०कोलसइल	०कोलसइल
३८९	५००८	दककरणं, दकूवं	दकूवं, दुकररणं, दुकूवं	३९९	५१४०	अविताकय०	अवितकिय०
३८९	५०१४	जाय	जायइ	३९९	५१४४	ज्ञात्त	ज्ञत्ति
३८९	५०१५	सुज्झड	सुज्झइ	३९९	५१४९	लायं	जायं
३८९	५०१५	धयरयाणं	धुररयाणं	४०१	५१६५	झरिऊणं	झरिऊणं
३८९	५०१५	०सव्वसल्ला	०सव्वसल्लो	४०१	५१७३	०सामणम्मि	०सामणम्मि
३८९	५०१६	मलं	मूलं	४०१	५१७४	विसोहिपओ	विसोहिवसओ
३८९	५०१६	पणब्भव०	०पुणब्भव०	४०२	५१८०	अणया-	अणया
३८९	५०१६	इद्धरिय०	उद्धरिय०	४०२	५१८७	आकम्म०	आजम्म०
३८९	५०१६	तिकूबुत्ता	तिकूबुत्तो	४०३	५१९४	पडिखलणं०	पडिखलणं०
३९०	५०२२	वडिय	वडियं	४०३	५१९८	निंदसिआ	निंदसिओ
३९३	५०७०	आलाचना	आलोचना	४०३	५१९८	कन्नगाजणा	कन्नगाजणो
३९४	हुडींग						

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
४०७	५२४९	तावसमुणिणा !, तावसमुणिणो !,	नवरं	४१५	हुडीगभां	निर्याकद्वार-	निर्यामिकद्वार-
४०७	५२५०	नवरं	संकरो	४१६	हुडीगभां	नियमिकाणा	निर्यामिकाणां
४०७	५२५८	संकरा	बीयाण	४१८	५३९९	ना	नो
४०८	५२७३	बीयाण	सत्तुग्मि	४१९	५४१०	अणसणमेत्ता-	अणसणमेत्तो-
४०९	५२८७	सत्तुग्मि	अनिरुद्धाऽऽसव०	४१९	५४१२	असण पभिर्इणि	असणपभिर्इणि-
४१०	५२९१	अनोद्धाऽऽसव०	०चित्तस्स	४१९	५४१६	सवरण०	संवरण०
४१०	५२९६	०चित्तस्सं	०जोगपसरो	४१९	५४१९	दन्वपयया णाणं-	दन्वपययाऽणं-
४१०	५२९८	०जागपसरा	रहिओ	४२०	५४२९	रसाऽणुवंधाऽ-	रसाऽणुवंधाऽ-
४०२	५३०२	रहिआ	०इणुणो,	४२४	५४७५	चरित्त विसुद्धो,	चरित्तविसुद्धो,
४११	५३०६	०इणुणा,	तणमओ	४२६	५५११	चंडरुटो	चंडरुटो
४११	५३११	तणमआ	पुत्राचार्यस्य	४२७	५५१६	अह, ५५९६	अम्ह, ५५१६
४१३	हुडीगभां	ए णं	एवं	४२७	५५९७	दिकखं	दिकखं
४१३	५३५२			४२७	५५२२	तन्वकोवेण	तिन्वकोवेण

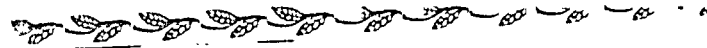

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
४२७	५५२५	विणि मविओ	विणिस्मविओ	४४६	५७७१	०दासजालं	०दोसजालं
४२८	५५३२	जायपकोवा	जायपकोवो	४४६	५७८०	भाज्जा०	भोज्जा०
४३०	५५५९	विजयणा	विजहणा	४४८	५८०७	०कचुय०	०कंचुय०
४३१	५५६२	संसमाऽणो०	सस्मनाणो०	४४९	५८१८	०णाऽनिलो	०णाऽनलो
४३१	५५६८	धीरा	धीरो	४५२	५८५७	गआ	गओ
४३१	५५७६	किात्तस्सं ।	कित्तिस्सं ।	४५२	५८५९	सब्वा	सब्बो
४३२	५५९०	तत्ता	तत्तो	४५४	५८७४	दम्म	दम्मं
४३३	५६०७	निमित्तिहिं	निमित्तेहिं	४५४	५८७५	सहस्सव	सहस्सवं
४३४	५६१४	वरविमाणेसु	वरविमाणेसु	४५४	५८७५	कखए	कंखए
४३५	५६३३	पवग्मि	पयग्मि	४५४	५८८०	बुड्ड	बुडे
४३९	५६७७	पाणवह—	पाणिवह—	४५४	५८८१	जा	जो
४३९	५६८३	सथाह०	सत्थाह०	४५४	५८८१	०वेडो	०चेडो
४४०	५६९७	०वग्गऽमग्गगलं	०वग्गमग्गऽगलं	४५४	५९१७	काहो	कोहो
४४३	५७३७	अद्द०	अद्ध०	४५४			

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
४५८	५९३७	सत्तम !, नरए	सत्तम-नरए	५००	६४८९	चि	ति
४५९	५९४१	तूरवो	तूरवो	५००	६४९०	[वासा] समयम्मि	सम्मग्गम्मि
४६०	५९६२	पइजं ता	पइजं ता	५०४	६५३७	अपणा	अपणो
४६३	६०००	लहु	लहू	५०८	६५९०	० भयु-वम०	० भयु-वम०
४६४	६०११	वेत्तण	वेत्तण	५०९	६६०६	चिम्हिहण	चिम्हिहण
४७३	हुडी ग	गृहकोलिल	गृहकोकिल	५१०	६६२०	सुविसाल	सुविसालं
४७७	६१८३	सपुण्णो	समुत्थनो	५१२	६६३७	० फलसफलसेसु	० फलसफलसेसु
४७९	६२११	रमणा	रमणीण	५२२	६७७०	सा	सो
४८५	६२७९	अच्चं तपयत्त०	अच्चं तपयत्त०	५२४	६८०८	ता	तो
४९०	हुडी ग	सुवन्धुना-	सुवन्धुना-	५४४	७०६४	आसन्नीमूय०	आसन्नीमूय०
४९३	६३५५	पम्मक्को	पम्मक्को	५४६	७१०२	स्तरमान्मांसं	स्तरमान्मांसं
४९५	६३९६	वसण०	वसण०	५४७	७११४	एगइंदियत्तण	एगइंदियत्तण
४९५	६४२३	पुव्वुत्त०	पुव्वुत्त०	५४७	७११५	रे !!	रे ! रे !

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
५४९	७१४२	वहगत्	वहगत्	५८२	७५५६	मुहग्स	मुहग्स
५५३	६५११	विषयाणाम्	विषयाणाम्	५८६	७६१२	निसण्णा,	निसण्णो,
५६०	६५११	काषायान्	कषायान्	५८६	५८७	देशना	देशना
५६२	७३०६	तुड्डा	तुड्डो	५८६	७६११	असेसं	असेसं
५६३	७३१९	विचि'तयंतां	विचि'तयंतो	५९१	७६८२	नमोक्कारा	नमोक्कारो
५६५	७३४०	वीसंता	वीसंतो	५९२	७६८५	चि'तियं	चि'तियं
५६५	७३४७	बुचंता	बुचंतो	५९२	७६९४	तक्कर०	तक्कर०
५६५	७३४७	पूइआ	पूइओ	५९९	७७८५	०वावारा	०वावारा
५६६	७३५३	पुरसस्स	पुरिसस्स	६००	७८०१	मणूसो	मणूसो
५७६	७४८२	०तिग	०तिगं	६०१	७८१५	०निगहं	०निगहं
५७८	७५००	मीस	मीसं	६०४	७८४२	नाणं	नाणं
५८१	७५४०	०दरसु०	दूरसु०	६०४	७८४२	अकुसभूयं	अकुसभूयं
५८२	७५५२	जरस०	जस्स०	६०४	७८४२		

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६०४	७८४४	उरसमइ	उवसमइ	६२४	८१०७	एवंत्रह०	एवंविह०
६०४	७८५३	...ती	मंती	६२४	८११५	पढम	पढमं
६०५	७८५७	सतप्पसि	संतप्पसि	६२४	८११६	मोत्तण	मोत्तण
६०६	७८८०	बंछेइ	बंछेइ	६२५	८१३२	दियकसाय	इंदियकसाय
६०७	७८८७	पहावउमुत्र०	पहावमुव०	६२६	हुडी'अ	संसग-त्यागे	संसर्ग-त्यागे
६०८	७९०५	मह वयं	महव्वयं	६३१	८२००	०धम्मगुणा	०धम्मगुणा
६१०	७९२२	०णाऽणे नीया०	०णाऽणेसणीया०	६३१	८२०४	छिइडजुओ	छिइडजुओ
६११	७९४६	दट्ठण	दट्ठण	६३७	८२८९	०करणदुल्लिए	०करणदुल्लिए
६१२	७९४७	लिप्पइ	तिप्पइ	६३९	८३१४	रुद्धकायरनरो	रुद्धकायरनरो
६१४	७९७८	सूरगगी	सूरगगी	६३९	८३१४	जलाहिपडिओ,	जलहिपडिओ
६१९	८०५२	सयमऽमेज्झा	सयमऽमेज्झो	६३९	८३१७	वंदणिज्जुगुणं	वंदणिज्जुगुणं
६२०	८०५५	अण्णस्म	अण्णस्स	६३९	८३१८	सव्भाववज्जियं	सव्भाववज्जियं
६२२	८०९०	चि'तंता	चि'तंतो	६४४	८३७९	विहिआ	विहिओ

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६४७	८४१८	खाभेसु	खामेसु	६८०	८८५१	धर्मगुराः	धर्मगुरोः
६५०	८४५५	तविहेणं	तविहेणं	६८१	८८७४	भरहणे	भरहरणे
६५१	८४८१	भवचक	भवचके	६८१	८८७५	नइ	जइ
६५२	८४९५	निदंसु	निदंसु	६८२	८८७९	गुणजुआ	गुणजुओ
६५४	८५१४	सिद्धिपुराए	सिद्धिपुरीए	६८२	८८७९	भणिओ	भणिओ
६५४	८५१५	आचाय	आचार्य	६८४	८९०९	लद्ध	लद्ध
६५७	८५५४	वि	वि	६८६	८९३३	सालं	सीलं
६६४	८६५१	पइमयपवइहं	पइमयपवइहं	६८७	८९६०	दुइसीलत्त	दुइसीलत्त
६६४	८६५५	रइ	सरइ	६८७	८९६०	०हरिण्डकं	०हरिण्डकं
६६४	८६५५	स्वरूपम्	स्वरूपम्	६८९	८९९३	मोत्तुण	मोत्तुण
६६५	८६५९	सुजइ	सुंजइ	६९०	८९८८	पसंसह	पसंसह
६६६	८६५९	प्राथना	प्राथना	६९१	९००५	गायमाणस्स	गायमाणस्स
६७०	८७३५	पच्चआ	पच्चओ	६९२	९०२७	—यंडगिउद्वरणं	—यंडगिउद्वरणं

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६९७	९०८८	कत्ता	कत्तो	७१५	९३२५	०दलणाग्नि ।	०दलणग्नि ।
६९८	९०९९	भुवणे	भवणे	७२०	६६३३	व्युत्सर्गः	व्युत्सर्गः
६९८	९१११	उवणीआ	उवणीओ	७२१	९४०६	सग्मसहणं,	सग्मसहणं
७०४	९१९२	तस्सज्वराहा,	तस्सज्वराहो	७२१	९४०६	मोत्तं	मोत्तुं
७०७	६६३३	पाठमहापीठ-	पीठमहापीठ-	७२४	६६३३	चिन्तनम्	चिन्तनम्
७०७	९२२४	नियकुलाईवु	नियकुलपईवु	७२४	९४४५	दुंहृदिघणवणिय०	दुंहृदिघणवणिय०
७०७	९२२६	सहुरसुरत्तु	सहुरं सुरत्तु	७२५	९४५४	दुक्खकरो	दुक्खहरो
७१२	९२७६	पायडहत्था	पाहुडहत्थो	७२५	९४५५	मवसंभवाणं	मवसंभवाणं
७१२	९२८३	सत्ताह	सत्तूहि	७२५	६६३३	यत्तेः	गृहिणः
७१२	९२८४	वेयणा अजीर	वेयणा १३ अजीर	७२७	९४८८	विमुक्कनियकिच्चो	विमुक्कनियकिच्चो
		१३ अरुईहि ॥	१४ अरुईहि १५ ॥	७३०	९५२०	उज्झंता	उज्झंतो
७१४	९३००	ददुदुरा	ददुदुरो	७३१	९५३८	वि	वि
७१५	९३२३	पयत्तंण	पयत्तंण	७३२	९५५१	उज्जेहि	उज्जेहि

पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्	पत्रम्	श्लोकः	अशुद्धम्	शुद्धम्
७३३	९५६३	अन्नं	अन्ने	७५६	९८७९	एवं	एवं
७३४	९५८१	वियोगावहुरेसु	वियोगविहुरेसु	७६१	६३१३	विक्रवणेन	विक्रवणेन
७३५	९५८४	०रुहिररस०	रुहिररस०	७६३	९९६७	उपपञ्चतनिरंतर-	उपपञ्चतनिरंतर
७३७	९६२०	विसयाऽमिलासो	विसयाऽभिलासो	७६३	९९७६	होहो	होहो
७५०	९७९१	०पउणवयवीए	पउणवयवीए	७६४	९९८७	०रणंतमणि०	०रणंतमणि०
७५०	९७९२	समाहिलभग्मि	समाहिलाभग्मि	७६६	६३१३	स्यविरकृता	स्यविरकृता
७५४	९८५०	०सुरासुजतिलोय !	सुरासुजतिलोय !	७७१	१८	रोहणसाद्गरे-	रोहणसाद्गरे-

इति श्रीतपागच्छीय-वज्रशास्त्रीय-नवाङ्गीवृत्तिकारगुरुभ्रातृ-
श्रीअभयदेवसूरिसमभ्यर्थित-श्रीजिनचन्द्रसूरिविरचिता

संवेगरङ्गशाला समाप्ता ।

रचनासमयः वि. सं. ११२५